

*image
not
available*

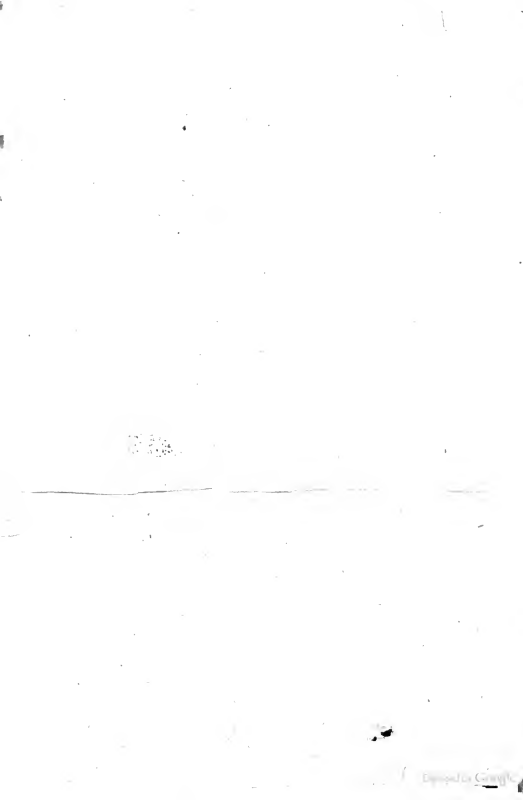

Q 13

70 6

13-12. 4. 15

GUIDI ANTONII
SABELLI
J.U.D. FLORENTINI

Sacræ, atque Ill.^{mæ} D. Stephani Religionis Equitis,
INDEX GENERALIS,
feu Clavis totius
SUMMÆ SABELLÆ,

QUA MATERIÆ OMNES, TAM SUMMÆ,
quàm Resolutionum, necnon Praxis Criminalis, ac Novissimarum Additionum, quæ in voluminibus Venetæ impressionis continentur, facilitè aperiuntur.

*CUM INDICULO VERBORUM, SUB QUIBUS PRÆDICTÆ
Materia disposita habentur, ad maximum Judicum, Advocatorum,
cæterorumque Jurisprudentia Professorum commodum, ac utilitatem.*

VENETIIS, M.DC.XCVII.

Apud Paulum Balleonium.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the

the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the

the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the

the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the

the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the

I N D E X

V E R B O R V M O M N I V M ,

Etiam extrâ §§. sub quibus collocantur materiæ totius
Summæ, Resolutionum Praxis Criminalis,
& Novissimarum Additionum.

A		Altaria.	18	Affassini.	26	Blasphemia.	36
Abbas, Abbatif-		Ambasciatores.	18	Affecuratio.	27	Bona fides.	37
sa.		Ambitus.	18	Affecurans.	27	Bona.	37
Ablatiuus.		Amicitia.	18	Ascendentes.	28	Brauium.	39
Abortus.		Amisio.	18	Assertio.	28	Brentator.	39
Abrasio. ibid.		Amor.	18	Assignatio.	28	Bulla.	39
Absentia. ibid.		Antiani.	19	Assistentia.	28		
Absolutio.		Anima.	19	Associatio.	28		
Academia.		Animalia.	19	Attentata.	28		
Accessorium.		Anulus.	19	Auctor.	29	C	
Accolatio.		Annus.	19	Auditor.	29	Cadavera.	39
Accusatio.		Annulus.	19	Aulici.	29	Caducitas.	40
Acquisita.		Annus.	19	Augmentum.	29	Calor.	40
Acta.		Antiquitas.	20	Auocatio.	30	Calumnia.	40
Actio.		Appalus.	20	Auus.	30	Cambium.	40
Actor.		Appellatio.	20	Auxilium.	30	Camerarius.	40
Actus.		Appellatiua signifi-				Cancellarius.	40
Aditio.		catio.	21			Cancellatura.	40
Administratores.		Apostata.	22	B		Canis.	40
Admissus ad novas.		Apostilla.	22			Canones.	40
11		Approbatio.	22			Canonicus.	40
Adulterium.		Aqua.	23	Ballæ.	31	Capella.	41
Aduocatus.		Aquæductus.	23	Banchæ.	31	Capitale.	41
Aer.		Arbiter.	23	Banna.	31	Capferius.	41
Affectus.		Arbitrator.	23	Baptismus.	33	Captura.	41
Affinitas.		Arbitrium.	24	Baratteria.	34	Carcer, Carcerati.	41
Aggeres.		Arbor.	24	Barbitonfores.	34	41	
Agnatio.		Archibufatæ.	24	Barones.	34	Cardinalis.	43
Aggressor.		Archium.	24	Bastardi.	34	Cartula.	43
Aggressus.		Argentum.	24	Beccarii.	34	Cafus.	43
Agricoltura.		Argumentum.	24	Bellum.	34	Caupones.	43
Alchimia.		Arma, vel Insignia.	24	Beneficium.	34	Caula.	43
Alienatio.		24		Beneplacitum.	34	Caurela.	43
Alimenta.		Arma ad offendend-		Bestialitas.	36	Cautio.	43
Allegatio.		- dum.	25	Bigamia.	36	Cæcus.	47
Alluio.		Arrha.	26	Birruarii.	36	Cædula.	47
		Articuli.	26	Blanditiz.	36	Cæmeterium.	47
		Artifices.	26			a 2 Cen-	

Index Paragraphorum

Centus.	47	Coninges.	77	Delinquens.	100	Edificare.	119
Centuriatio.	49	Consanguinitas.	77	Demonstratio.	101	Editio.	119
Cessio.	47	Conscientia.	78	Denaria.	101	Educatio.	119
Chirurgus.	51	Consensus.	78	Denuntiatio.	101	Efractor.	119
Christianus.	51	Consilium.	78	Depopulator.	101	Ægidiana.	119
Cibus.	51	Constitutum.	78	Depositor.	101	Electio.	120
Ciccolata.	51	Consuetudo.	79	Derubatus.	102	Eleemosyna.	120
Circuitus.	51	Contemptus.	81	Descendentia.	102	Emancipatio.	120
Citatio.	51	Contestatio.	81	Desertio.	102	Emphyteusis.	121
Cives.	53	Continentia.	81	Destinatio.	102	Empio.	121
Civitas.	54	Contractus.	81	Detractio.	102	Episcopus.	125
Clausula.	54	Contradictio.	83	Dictiones.	102	Æquitas.	129
Clerici.	56	Contraventio.	83	Diocesis.	104	Equires.	129
Clientulus.	60	Contritio.	83	Dies.	104	Equus.	130
Cloaca.	60	Contumacia.	83	Diffamatio.	104	Eremita.	130
Codicillus.	60	Conuentio.	84	Digitus.	104	Error.	130
Cognatio.	61	Copia.	84	Dignitas.	104	Æstimatio.	130
Coitus.	61	Copula.	84	Dignus.	104	Ætas.	131
Collatio.	61	Correctio.	84	Dilatio.	104	Eugeniana.	131
Collecta.	61	Corredum.	84	Dilectio.	104	Eunctio.	131
Colonus.	62	Corpus delicti.	84	Diminutio.	104	Exactor.	132
Collegium.	62	Correus.	85	Dimissus.	104	Examen.	133
Columbi.	62	Corruptio.	86	Dispensatio.	104	Examinator.	133
Commedia.	62	Creditor.	86	Dispositio.	105	Exceptio.	133
Comenda.	62	Crimen.	89	Disputatio.	106	Excommunicatio.	133
Commentariensis.	62	Chronicæ.	89	Distantia.	106	135	
		Cuculla.	89	Distributio.	106	Exclusio.	136
Commissarius.	62	Culpa.	89	Diuerſitas.	106	Exculpacio.	136
Commissio.	62	Cumulatio.	89	Diuisio.	106	Excusatio.	136
Commodatum.	63	Curator.	90	Diuitiæ.	107	Excusio.	137
Comparatio.	63	Curiales.	90	Diuortium.	107	Executio.	137
Comptator.	63	Custos.	90	Diuturnitas.	107	Executor.	139
Compensatio.	63			Doctores.	107	Exemplum.	140
Communicatio.	65			Dolus.	108	Exemptio, Eximens.	140
Communitas.	65			Domestici.	109	140	
Compromissum.	65			Domicilium.	109	Exhæredatio.	140
Computatio.	66			Dominium.	109	Exigens.	140
Conatus.	66			Dominus.	109	Exilium.	140
Concionator.	66			Dormus.	111	Expense.	140
Conclusio.	66	Damnati.	91	Donatio.	111	Expilator.	142
Concubina.	66	Damnnum.	91	Dos.	114	Extensio.	142
Concurſus.	66	Dansoperam, &c.		Dubium.	116	Extinctio.	142
Concussio.	66	92		Duellum.	116	Extorsio.	143
Condemnatio.	67	Datio in ſolutum.		Dux.	116	Extractio.	143
Conditio.	67	92				Extraneus.	143
Conductor.	70	Debitor.	92			Extremum.	143
Confessio.	72	Debitum.	95				
Confessarius.	75	Decima.	95				
Confinatus.	75	Declaratio.	96				
Conſines.	75	Decretum.	96				
Confirmatio.	75	Defenſio.	97				
Conſificatio.	75	Delatio.	97				
Conſraternitas.	76	Delectatio.	98				
Conſronatio.	77	Delegatio.	98				
Conſuſio.	77	Delegatus.	98				
Congrua.	77	Delictum.	98				

Fi-

Index Paragraphorum.

F

Fabrica.	143
Factor.	143
Factum.	143
Facultas.	144
Falcidia.	144
Fallitici.	144
Falstas.	144
Fama.	146
Familia.	146
Familiaris.	146
Famulus.	147
Pharmacopola.	147
Fatalia.	147
Febris.	147
Fœmina.	147
Fenestra.	148
Fera.	148
Feriz, Festa.	148
Fetus.	149
Feudum.	149
Fideicommissum.	150
Fideiussor.	151
Fides.	156
Filiario, Filia, Filius.	156
Fifcus.	161
Florentia.	162
Flumen.	166
Folium.	166
Fons baptismalis.	166
Forensis.	166
Forma.	167
Fornicatio.	167
Fortitudo.	167
Forum, Forus.	167
Frater.	167
Fraus.	168
Fructus.	169
Frumentum.	171
Fuga.	171
Founder.	172
Fundus.	172
Furnus.	172
Furore.	172
Furtum.	172

G

Gabella. 175
Geminatio. 177
Generatio. 177
Genitius. 177
Genus. 177
Gestio, Gestor. 177
Gradus. 177
Gratia. 177
Grauamen, Graua-
tus. 178
Grassator. 179
Guarantigia. 179

H

Habitatio.	179
Hereditas.	180
Hares.	180
Heresis.	184
Hermaphroditi.	185
Hypotheca.	185
Historia.	187
Histriones.	187
Homicidium.	187
Hospitale.	189
Hopes.	189
Hospitalia.	189
Humilitas.	189

I

I
Idatio. 197
Idencitas. 197
Idipnium. 197
Iduitz. 197
Ignorantia. 197
Immissio. 197
Immunitas. 197
Imparitas. 197
Impedimentum. 197
Imperitia. 197

Implementum. 193
Impofitio. 193
Impoffibilitas. 194
Impubes. 194
Impugnatio. 194
Impunitas. 194
Imputatio. 194
Incantus. 194
Incendium. 194
Incertitudo. 194
Inceftus. 195
Inclufio. 195
Incolatus. 195
Incompetentia. 195
Incontinentia. 195
Indebitum. 195
Indicium. 195
Indignus. 196
Indulgentia, Indul-
-tum. 196
Infamia. 196
Infantia. 196
Infantia. 197
Infidelis. 197
Infirmitas. 197
Ingratitudo. 197
Inhibicio. 197
Inimicitia. 198
Iniuria. 198
Inobediencia. 199
Inobferuantia. 199
Innocens. 199
Inquifitio. 199
Inquifitor. 200
Infcipitio. 200
Infignia. 200
Infiguatio. 200
Infantia. 200
Infiftigator. 201
Infiftor. 201
Inftitutio. 201
Inftitutum. 201
Inftitutum. 201
Infula. 203
Infulus. 203
Intentio. 203
Interdictio. 203
Interdictum. 203
Interlocutoria. 203
Interpellatio. 203
Interrefte. 203
Interpretatio. 205
Interrogatoria. 205
Intimatio. 206
Intromiffio. 206
Inuafio. 206
Inuafio. 206
Inuafio. 206

Inuentarium. 206
Inuentor. 207
Inuentum, Inuen-
tus. 207
Inuestimentum. 207
Inuestitura. 207
Localia. 207
Iracundia. 207
Irregularitas. 207
Iudus. 208
Iudex. 209
Iudicium. 214
Iuramentum. 215
Iurisdicctio. 217
Ius accrescendi. 218
Ius congrui. 218
Ius patronatus. 219
Ius. 221
Iustus. 221

L

Laborator.	226
Laicus.	226
Latro.	222
Laudemium.	222
Laudum.	222
Legatum.	224
Legatus.	222
Legitima.	222
Legitimatione.	220
Lenocinium.	222
Leſio.	222
Lex.	222
Libellus.	222
Liberatio.	224
Libert.	224
Libertas.	226
Licentia.	226
Limitario.	227
Linea.	227
Liquidatio.	227
Lis.	227
Litteræ.	227
Locatio.	228
Locupletatio.	220
Locus.	220
Lucrum.	224
Ludus.	224
Luxuria.	224

Ma-

Index Paraphorum

M

Macedonianū . 243
Magistratus . 243
Maioratus . 243
Mala fides . 244
Malum . 244
Mandatum . 244
Manus . 246
Manutentio . 246
Maritus . 248
Masculinum . 249
Mater . 250
Materia . 251
Matrimonium . 251
Mediator . 253
Medicus . 253
Medium . 254
Melioramenta . 254
Memoria . 255
Membrum . 255
Mendacium . 256
Menfis . 256
Mensura . 256
Mentita . 256
Mercator . 256
Merces . 257
Meretrix . 257
Merita . 258
Metus . 258
Militia . 259
Minz . 260
Ministri . 260
Minor . 260
Miraculum . 263
Misericordia . 263
Mistz . 263
Mobilia . 263
Modus . 263
Molendinum . 263
Molestia . 264
Monachus, & Moniales . 264
Monasterium . 265
Moneta . 266
Moniales . 266
Monitio . 266
Monitorium . 266
Monopolium . 267
Montes . 267
Mora . 267

Mors . 268
Mulier . 269
Multitudo . 272
Mundus . 272
Munera . 272
Munitiones . 272
Muri . 272
Mutatio . 272
Mutiliana . 272
Mutus . 272
Mutuum . 272

N

Naturalia . 273
Natus . 273
Navis . 273
Nauta . 273
Negatiua . 273
Negligentia . 274
Negociorum Genitor . 275
Nepotes . 275
Nix . 275
Nobilitas . 275
Nomen . 275
Nominatio . 276
Non implementum . 276
Notarius . 276
Notorietas . 278
Nouatio . 278
Nouitiatus . 279
Nox . 279
Nullitas . 279
Numeratio . 280
Numerus . 281
Nunciatio . 281
Nuncius . 281
Nundinz . 281
Nuptiz . 281

O

Oblatio . 281
Obligatio . 282
Obliuio . 284
Obreptio . 284

Obseruantia . 284
Occisio . 284
Odiosus . 284
Oeconomus . 284
Offensus . 284
Offitia . 285
Officialis . 285
Oliueta . 286
Omiffio . 286
Opera . 286
Operarius . 286
Opinio . 287
Oppositio . 287
Oratio . 287
Oratoria . 287
Ordinarius . 287
Ordinarus . 287
Ordo . 287
Ofculum . 288
Ofia . 288
Ofium . 288

P

Pactum . 288
Palarium . 290
Palea . 290
Papa . 290
Paraphrenalia . 291
Parentes . 291
Parricidium . 291
Paries . 291
Parochus . 291
Pastus . 292
Pater . 292
Patientia . 294
Patrimonium . 294
Patronus . 294
Paupertas . 296
Pax . 296
Peccatum . 297
Peculatus . 298
Pecunia . 299
Poona . 300
Pendentia . 301
Penitentia . 302
Pensio . 302
Percussor . 304
Periculum . 304
Periurium . 305
Peritia . 305
Permutatio . 306

Perquisitio . 306
Perseuerantia . 306
Persona . 306
Pertinentia . 307
Pes . 307
Petitio . 307
Pietas . 307
Pignus . 307
Piscatio . 307
& Pifces . 307
Plenitudo . 307
Pluralitas . 307
Poculum . 308
Podagra . 308
Pollutio . 308
Porta . 308
Portator . 308
Portici . 308
Positio . 308
Positus in condicione . 309
Possessio . 309
Posteri . 312
Posthumus . 312
Potestas . 312
Pragmatica . 312
Præcarium . 312
Præcedentia . 312
Præceptum . 313
Præces . 313
Prædicator . 313
Prædium . 313
Prægnantia . 313
Prælat . 313
Prælegatum . 314
Præmium . 314
Præposteratio . 314
Præscriptio . 314
Præsentatio . 315
Præsentia . 315
Præsumptio . 316
Præteritio . 316
Præteritio obumbratio . 316
Præuaricatio . 317
Præuentio . 317
Primogenitura . 317
Princeps . 318
Priorisatus . 321
Priuilegium . 321
Probatio . 323
Processio . 324
Processus . 324
Procurans . 324
Procurator . 324
Prodigus . 325
Proditor . 326

Pro-

Index Paragraphorum .

Productio.	326	Remissio.	339	Secretarius.	354	Substitutio.	383
Procemium.	326	Remissoria.	340	Semina.	354	Successio.	384
Profectio.	326	Renouatio.	340	Senatus Consultum.	354	Suggestio.	385
Prohibitio.	327	Renunciatio.	340			Sutas.	385
Promissio.	327	Reperundarum.	342	Senator.	354	Superbia.	385
Pronomen.	329	Replicatio.	342	Seneſtus.	355	Superfluitas.	385
Prorogatio.	329	Repetitio.	342	Senior.	355	Superior.	385
Proſpectus.	329	Repræſaliæ.	342	Sententia.	355	Supplicatio.	385
Proteſtatio.	329	Repræſentatio.	342	Separatio.	357	Surdus.	385
Protocollus.	329	Repudiatio.	343	Sepultura.	358	Suſceptores.	385
Prouiſio.	329	Repulſa.	343	Sequeſtrum.	358	Suſcipiens.	385
Prouocatio.	329	Res.	343	Seruitus.	359	Suſpenſio.	385
Proximitas.	329	Reſcriptum.	344	Seruitia.	360	Suſurratio.	385
Pubertas.	330	Reſeruatio.	344	Sicarius.	360		
Publicatio.	330	Reſidentia.	345	Sigillum.	360		
Pueri.	330	Reſiduum.	345	Silux.	360		
Punitio.	330	Reſignatio.	345	Simonia.	360		
Pupillus.	330	Reſiſtentia.	346	Simulatio.	361		
Purgatio.	331	Reſponſio.	346	Syndacatus.	361		
Puteus.	331	Reſtitutio.	346	Syndaci.	361		
		Retentio.	347	Singularitas.	362		
		Retractus.	348	Socer.	362		
		Retrotractio.	348	Societas.	362		
		Reuenditor.	348	Soccida.	364		
		Reuſio.	348	Sodomia.	364		
		Reuocatio.	348	Solemnitas.	364		
		Reus.	348	Solitudo.	365		
		Ritualitas.	348	Solutum.	365		
		Rixa.	348	Solum.	365		
		Romandiola.	348	Solutio.	365		
		Romani.	348	Soror.	367		
		Rubrica.	348	Sortilegium.	367		
		Ruſticus.	348	Species.	367		
				Specſator.	367		
				Spolium.	367		
				Sponſalia.	368		
				Sponſio.	368		
				Sportulæ.	368		
				Spurius.	368		
				Stabularij.	369		
				Statuæ.	369		
				Status.	369		
				Statuta.	369		
				Stellionatus.	380		
				Sterilitas.	380		
				Stillicidium.	380		
				Stylus.	380		
				Stipulatio.	380		
				Strazaroli.	381		
				Stuprum.	381		
				Subditus.	382		
				Subhaſtatio.	382		
				Subreptio.	382		
				Subrogatio.	382		
				Subſcriptio.	383		
				Subſtantia.	383		

T

Tabaccum.	385
Tabernarij.	385
Tacitum.	386
Tactus.	386
Tariſſa.	386
Taxatio.	386
Tempus.	386
Tentans.	387
Tenuta.	387
Terra.	387
Terminus.	387
Terraemotus.	387
Tertiarij.	387
Tertius.	387
Testamentum.	388
Teſtator.	390
Teſtes.	391
Theſaurus.	396
Theſaurarius.	396
Timor.	396
Typographi.	396
Titubatio.	396
Titulus.	396
Tortura.	396
Tractatus.	398
Traditio.	398
Transſactio.	398
Translatio.	399
Transitus.	399
Transmiſſio.	399
Transportatio.	400
Trebellianica.	400
Treuga.	401
Triftitia.	401
Turbatio poſſeſſio- nis.	401
Turcz.	401
Tutella.	401

Va-

Q

Quadruplum.	331
Qualitas.	331
Quantitas.	332
Quarta.	332
Quali poſſeſſio.	333
Querela.	333
Quietatio.	333

R

Raptus.	333
Ratificatio.	334
Rebellio.	335
Receptatio.	335
Receptio.	335
Recognitio.	335
Reconuenio.	335
Reſtor.	335
Recurſus.	335
Recuſatio.	335
Reductio.	335
Regreſſus.	336
Regalia.	336
Regateri.	336
Regula.	336
Regulares.	336
Relatio.	336
Relatium.	337
Relegatio.	337
Religio.	337
Remedia.	337

S

Sacerdos.	349
Sacrilegium.	349
Salarium.	350
Saluianum.	351
Salutatio.	351
Saluſcôductus.	351
Sanctus.	352
Sanguis.	352
Sartor.	352
Satisfactio.	352
Scala.	352
Scamna.	352
Scandalum.	352
Scientia.	352
Scholares.	352
Scomiſſa.	352
Scribens.	353
Scriptura.	353
Scrupulus.	354

Index Paragraphorum.

V	Vagabundus.	404	Vendicio.	405	Violator.	413	Vfurpans.	416
	Valor.	404	Venenum.	408	Virgo.	413	Vfusfructus.	416
	Variatio.	404	Venia.	408	Virtus.	413	Vfus communis.	417
	Vafallus.	404	Ventus.	408	Vis, Violentia.	413	Vtile per inutile.	417
	Vbertas.	405	Verba.	408	Vitium.	414	Vua.	418
	Veftigalia.	405	Verifimilitudo.	410	Vitricus.	414	Vulnus.	418
	Vefturales.	405	Veritas.	410	Vifitatio.	414	Vxor.	418
	Velleianum.	405	Verfio.	410	Vita.	414		
	Venatio.	405	Veftes.	410	Vites.	414		
			Via.	411	Viuere.	414		
			Vicarius.	411	Vnio.	414		
			Vicinus.	412	Vnitas.	414		
			Victus.	412	Vniuerfitas.	414		
			Vidua.	412	Voluntas.	415		
			Vincens.	413	Votum.	415	Zecherius.	420
			Vinum.	413	Vfura.	416	Zelotypia.	420

Z

INDEX GENERALIS, SEV CLAVIS, ET REPERTORIUM

Summar, Resolutionum, Praxis Criminalis, & Nouissimarum
Additionum

M. ANTONII SABELLI.

A V C T O R E

EQVITE GUIDO ANTONIO SABELLO L C.

Eius Filio Amantissimo.

*Primus numerus Totum, Secundus §, Tertius numerum
marginalem denotat.*

ABBAS, ABBATISSA.

Abbas est nomen solitudinis, & curæ; potest corrigere Monachos circa Regulam, non de delictis communibus, & contrariis, quorum cognitio spectat ad Episcopum, t. i. A. §. 1. n. 1.

Hodie est nomen honoris, & dignitatis, sed non ordinis, quos præcedat in Ecclesia, processionibus, & extra, ibid. An habeat ius sedendi sub baldachino, ibidem.

Abbatess alij seculares, alij Regulares, t. i. A. §. 1. n. 2.

De Abbate Monasterij Cassinensis, ibidem.

Abbatess possunt conferre ordines minores Regularibus sibi subiectis, & non aliis, & alia, t. i. A. §. 1. n. 3.

Abbatess quando possunt conferre ordines, dare litteras dimissorias, visitare, dispensare, conferre beneficia, interponere auctoritatem, & alia, t. i. A. §. 1. n. 4.

Abbatess an possint absolvere Monachos ab excommunicationibus, eorum vota rescindere, dispensare, &c. t. i. A. §. 1. n. 5.

Non possint sibi erigere Oratorium in domo pro Missa celebranda, ibidem.

Abbatess, & Abbatissæ non possunt compromittere, nec transigere de rebus Ecclesiæ sine solitis solemnitatibus, quod si fiat redditus ad ius commune, & alia, t. i. A. §. 1. n. 6.

An possint hereditatem adire, vel repudiare inuito Monacho, cui sit delata, ibidem.

Abbatess possunt permittere, quod Monachos possideat tempus, quomodo, & alia, t. i. A. §. 1. n. 7.

Abbatess, & Abbatissæ ab Episcopo consecrandi, & benedicendi, sicut Moniales, & similes, t. i. A. §. 1. n. 8.

Abbatess non possuntur resistere pro suo Monasterio, alijs quibus casibus exceptis, t. i. A. §. 1. n. 9.

Abbatess, & Monachi non possunt esse patrini in baptismo sub peccato, & quare, licet si de facto sint efficiantur veri patrini, t. i. A. §. 1. n. 9.

Abbatess possunt agere sine consensu conventus, præterquam in arduis, ac ideo citari pro Monasterio, t. i. A. §. 1. n. 10.

Abbatess sunt manutentendi in obedientia Monachorum, possunt illos revocare ad Monasterium, an possint novos admittere sine consensu conventus, & alia, t. i. A. §. 1. n. 11.

Abbatess possunt removere Priorem manutentem, etiam sine causa, & ex quibus possint ipsi Abbatess remoueri, t. i. A. §. 1. n. 12.

Abbatess quales possint eijcere Monachum incorrigibilem adhibito consilio sui conventus, & an possint de se per coacti gerere, & punire suos Monachos, ibidem.

Abbatess quales teneantur lre pendente prestare alimenta, & lris expensis Monacho colliganti, t. i. A. §. 1. n. 13.

Abbatissæ qua forma sint eligendæ, an nulliter electæ teneantur in conscientia officium dimittere, & quantum daret eius officium, t. i. A. §. 1. n. 14.

Episcopus cum suo Vicario, vel alio ab ipso assumpto in electione Abbatissæ potest vota Monialium crete-

nus audire, ibidem.

Abbatissæ an possint pacifici de certo interesse donec dos Monialis solvatur, ibidem.

Abbatissæ debent esse virgines, professæ, & de alijs requisitis remissivæ, t. i. A. §. 1. n. 15.

Abbatissæ an possint esse illegitimæ sine dispensatione, & de arte requisita in similibus muneribus, & officiis, ibid.

Abbatissæ nulliter electæ, an habeant potestatem incorporandi Religioni, & alia remissivæ, t. i. A. §. 1. n. 16.

Abbatissæ sole non possunt præiudicare conventui, & qualiter, nec possint acceptare professionem Novitæ, ibid.

Abbatissæ qualiter sint capaces de iure visitandi Monasteria sibi subiecta, etiam privativè quæ ad Episcopum, & an possint, vel teneantur nominare, vel deputare Vicarium perpetuum, vel amonibilibus Ecclesiæ, vel beneficio curato eius Monasterio vnto, t. i. A. §. 1. n. 17.

Abbatess ex quo dicantur habere ius visitandi Monasteria, & quando ex privilegio habeant ius cognoscendi de causis criminalibus, t. i. A. §. 1. n. 18.

Abbatess mutuum recipiendo sine consensu Monasterij non possunt obligare Monasterium, nisi probent mandatum necessitatem, seu versionem in illius utilitatem, t. i. A. §. 1. n. 19.

Abbatess non possunt alienare bona Monasterij absque euidem necessitate, vel utilitate, etiam si habeant beneficiarum Apostolicum, ibidem.

Abbatess, vel Priores Regularium non possunt obligare bona, nec redditus Monasterij sine interveniente Capitulo, & necessitate, ibidem.

Abbatess an, & quando præsumantur fecisse de consensu Monasterij, ibidem.

Abbatess possunt etiam soli hereditatem, legatum, vel donationem renunciare, & in hoc Monasterio præiudicare, ibidem.

Abbatess an teneantur lre ad sinodum, t. i. A. §. 1. n. 20.

Abbatess, & Episcopi non possunt remittere iniurias sue Ecclesiæ, vel Monasterio illatas sine consensu Capituli; & quid servandum de nece, vel alia offensâ Monachi, t. i. A. §. 1. n. 21.

Pro Moniali rapta, & iam professâ à quibus sit habenda remissivæ, ibid.

Abbatess, & huiusmodi an possint, vel teneantur cauere de non offendendo pro suis subditis, ibidem.

Abbatissæ quales sint eligendæ, confirmandæ, benedicendæ, quanto tempore durare possint, de illarum potestate, & alijs pluribus notabilibus remissivæ, t. i. A. §. 1. n. 22.

Abbatess, & alij Prælati Episcopos inferiores quare sic non occupentur, de illorum dignitate, origine, & alijs remissivæ, t. i. A. §. 1. n. 23.

Abbatess quam iurisdictionem, & potestatem habeant circa Sacramenta, & alia, t. i. A. §. 1. n. 24.

Abbatess an possint celebrare capitula, & domestica Concilia,

lia, facere Officiales, contra statuta, & disponere circa Regulam in suis Monasterijs, & alia plura remissive, t. t. A. §. 1. n. 25.

Multa de Abbatibus, & Abbatissis remissive, t. t. A. §. 1. n. 26.

Abbatissa omittens sine legitima causa sumere solitam benedictionem qualiter incurrit poenam privationis, t. t. A. §. 1. n. 27.

Abbatissae qualiter possint precipere in virtute sanctae obediencie, & an sint capaces habere iurisdictionem Ecclesiasticam, & alia remissive, t. t. A. §. 1. n. 28.

Abbas loco quando sit Episcopus, & possit Monachos punire, t. t. E. §. 9. n. 46.

Abbas in quibus puniat Monachos, t. t. E. §. 9. n. 66.

Abbatissa qualiter possit renunciare iuribus ingressa, t. t. M. §. 39. n. 4.

Abbas an reddat pacem pro offensâ Monachi, t. t. P. §. 10. n. 10.

A B L A T I V S.

Ablativus casus significat tempus imperfectum, & non requirit implementum, t. t. A. §. 2. n. 1.

Ablativus absolutus importat conditionem, & inducit formam, t. t. A. §. 2. n. 2.

Ablativus absolutus facit conditionem expressam, t. t. A. §. 2. n. 3.

Ablativus absolutus in contractibus importat conditionem, & non modum, & debet impleri, ut competat actio, t. t. A. §. 2. n. 4.

Ablativus in rescipis, & ultimis voluntatibus importat conditionem, ibid.

Ablativus absolutus regulariter facit conditionem propriam de futuro, nisi repugnet substantia materia, t. t. A. §. 2. n. 5.

Ablativus interdum non sub conditione, sed causative, ibid.

Ablativus absolutus licet ut plurimum importet conditionem, sive etiam importat dispositionem, t. t. A. §. 2. n. 6.

Ablativus absolutus in substitutionibus, facit substitutionem resolvere in suas singularitates, nisi repugnet mens testatoris, t. t. A. §. 2. n. 7.

Ablativus absolutus non probat numerationem, sed intelligitur appositus in consequentiam concessionis, t. t. A. §. 2. n. 8.

Ablativus absolutus importat dispositionem, si exprimens poterat disponere, alias facit conditionem, t. t. A. §. 2. n. 9.

De virtute, & efficacia ablativi absoluti remissive, t. t. A. §. 2. n. 10.

A B O R T V S.

Abortus quid sit, de illius causis, effectibus, cognitione, & alijs remissive, t. t. A. §. 3. n. 1.

Abortum consensu sequuto effectu efficitur irregularis si fecerit et animatus, & quid in dubio, t. t. A. §. 3. n. 2.

Abortui causam præbens, qua poena puniatur, quando parum dicatur animatus, & alia remissive, ibid.

De poculo amatorio, ac de maleficio abortus, sterilitatis, & alijs remissive, ibid.

Abortum procurans, vel ei causam præbens, si fecerit et animatus anima rationali, puniatur poena ordinaria homicidij, t. t. A. §. 3. n. 3. & §. 5. Mulier §. 38.

Quando, & quo tempore foras dicatur animatus anima rationali, & quid in dubio ad exclusionem poenae corporalis foras præsumatur inanimatus, secus quoad poenas spirituales, ibid.

Abortus non semper puniatur poena ordinaria, sed interdum poena minori pro modo culpe, t. t. A. §. 3. n. 4.

Abortus puniatur etiam poena excommunicationis, & irregularitatis, si fecerit et animatus, t. t. A. §. 3. n. 5.

An liceat procurare abortum foras nondum animati ob periculum viarum, vel infamiae, ibid.

Abortum foras animati procurantes dicuntur committere homicidium prodiuturnum, & ideo an gaudeant immunitate Ecclesiae, ibid. n. 6.

Plura de abortu, illius coelestia, & signa remissive, t. t. A. §. 3. n. 7.

Abortus an, & quando habeatur pro nato, vel non ad effectum rumpendi testamentum, & huiusmodi, t. t. A. §. 3. n. 8.

Filius ex ventre matris secundo natus an dicatur abortivus, an succedat, & illi succedatur per parentes, & an liceat matri adhuc vivae consentire se licari, ibid.

An sit permittum aliquando ex iusta causa procurare sterilitatem in uxoris, ibid.

Abortus est crimen mixti fori, & ideo an detur praesentio, t. t. A. §. 3. n. 9.

Abortum procurantes poculo naturali puniuntur ut venefici, non ut forislegi, nisi forislegia admittant, t. t. A. §. 3. n. 10.

De infantium oppressione facta à matre in eodem lecto cubante, & dormiente, an, & quando sit casus reatuus, an puniri debeat sequita necesse infantis, t. t. A. §. 3. n. 11.

Abortus crimen an præscribatur, t. t. A. §. 3. n. 12.

Abortus quomodo fiat per effusionem seminis intra paucos dies, t. t. P. §. 39. n. 2.

Plura de Abortu scriptis Auctoris Summe in Praxi §. Aborto.

A B R A S I O.

Abraio scripturae an inducat praesumptionem falsitatis, t. 2. F. §. 4. n. 5. & vide Instrumentum n. 14.

A B S E N T I A.

Absentia generaliter sumpta est duplex, ordinaria localis, siue naturalis, & extraordinaria personalis, siue accidentalis, t. t. A. §. 4. n. 1.

Absentia in loco remoto per duas dietas, & ultra reputatur impotentia, ibid.

Absentia extraordinaria est multiplex nempe necessaria, & probabilis simul necessaria tantum, probabilis tantum, & voluntaria, & qualiter excuset citatum in criminalibus, & de plurius absentiarum speciebus, t. t. A. §. 4. n. 2.

Absens in materia praescriptionis quis dicatur, & alia remissive, t. t. A. §. 4. n. 3.

Absens simpliciter, intelligitur abesse à territorio tantum, ibid.

Absens non dicitur ille, qui remanet per familiam, stante animo revertendi, nec dicitur exire, qui ex animo recedendi, t. t. A. §. 4. n. 4.

Absens dicitur qui laet corpore sit praesens, tamen animo abest, & de pluribus modis quibus absens quis reputatur, t. t. A. §. 4. n. 5.

Absens causa Reipublicae resistit adversus praescriptionem, secus in absentia voluntaria, & procurata, t. t. A. §. 4. n. 6.

Qualiter contra absentem, & ignorantem possit praescribi, ibid.

Absens causa Principis, vel Reipublicae an, & quando teneatur dimittere procuratorem, t. t. A. §. 4. n. 7.

An absentia praesumatur iusta, vel ex malitia, ibid.

Absens causa Reipublicae datus tutor si administrare coeperit, non tenetur pro non gestis, dummodo se excusare faciat, t. t. A. §. 4. n. 8.

Absens à loco ubi sunt bona pupillorum, quando à tutela de iure remaneat, ibid.

Absens an, & quando habeatur pro praesente ad effectum lucrandi salarium, fructus, & distributiones quodanas, t. t. A. §. 4. n. 9.

Clerici qui sunt in Curia Romana, & in servitio Summi Pontificis debent percipere fructus praebendarum, quales praesentes in suis Ecclesijs, ibid.

Absens pro servitio, & defensione sui beneficii habetur pro praesente, t. t. A. §. 4. n. 10.

Canonici, & alij clerici absentes pro servitio sui Episcopi possunt percipere fructus suarum praebendarum, dummodo adsit dispensatio Episcopi, vultus Ecclesiae, vel necessitas Episcopi, ibid.

Absens causa studij habetur pro praesente, & qualiter lucratur fructus beneficiorum, & Praebendarum, t. t. A. §. 4. n. 11.

Indultum de non residendo ob causam studij, & de percipiendo fructus non suffragatur sine consensu ordinarii loci, an comprehendat distributiones quotidianas, de quibus studij intelligitur, quibus concedendum, cum quibus conditionibus, & an habeantibus Ecclesias Parochiales, ibid.

Absens ex causa infirmitatis lucratur distributiones si erat solus interesse diuitum, t. t. A. §. 4. n. 12.

De legitime impeditis qualiter habeantur pro praesentibus, & lucratur distributiones, non tamen possunt iure accrescendi, vel non decrescendi habere portiones alicuius absentium, & alia, ibid.

Absens ex causa tumoris bellii, eo durante lucratur distributiones, ibid.

Absentia, an queratur ius, & actio ex iuramento, & stipulatione Notarii, t. t. A. §. 4. n. 13.

Qualiter ab ipsa lege etiam sine iuramento, & stipulatione No-

Notarij queratur actio, quæ tranſit ad hæredes donatarij
abſentis, *ibid.*
Item vigore ſtatutorum Bononiæ, Florentiæ, & legis Re-
ge, *ibid.*
Abſentis à Ciuitate præſentibus ignorare banna, & illis oon
ligatur, t. i. A. §. 4. n. 14.
Abſentis poſſit ex induitijs, & præſumptionibus de iure
condemnari, ſicut de conſuetudine legitimè citatus con-
demnatur, t. i. A. §. 4. n. 15.
Abſentis imputatus de delicto non poſſit audiri ſuper factis,
niſi in carceribus ſe conſtituat, *ibid.*
De modo procedendi contra reos abſentes per anotationem
bonorum, vel cum reſeruatione termini ad com-
pendium etiam ſine citatione ad ſententiam, *ibid.*
Abſentia longa æquiparatur morti, ita vt aliquando admit-
tantur propinquioreſ ad capiendam bona abſentis cum cau-
ſione, &c. t. i. A. §. 4. n. 16.
Subrogatus idem in caſu abſentis cenſetur etiam ſubroga-
tus in caſu mortis, *ibid.*
Abſentia diuturna cum domicilio alibi tranſlato, qualiter
faciat amittere ciuitatem, & haberi pro extero, t. i. A.
§. 4. nom. 17.
Abſentia non præſumitur, ſed eſt probanda, & qualiter pro-
betur, t. i. A. §. 4. n. 18.
Abſenti, & ignorantis poſſit beneficium conferri, licet non
queratur eius, uſi ex ſcientia, & acceptatione, t. i. A.
§. 4. n. 19.
Abſens an poſſit legitimari, *ibid.*
Abſentia officialis an ſit cauſa ſufficiens priuationis, t. i. A.
§. 4. o. 20.
Abſens in criminalibus oon poſſit per alium defendi, vbi po-
teſt pena corporali puniri, t. i. A. §. 4. n. 21.
Abſentis à pace pro eo facta non obligat, nec obligat ad ob-
ſeruantiam ante ratificationem, t. i. A. §. 4. o. 22.
Sed vide diſtinctionem ibidem poſitam.
Abſentia an excludat citatum, per quos poſſit allegari, qualiter
probetur, & alia, t. i. A. §. 4. n. 23.
Abſens an poſſit audiri per Procuratorem, vide.
Abſentia an æquiparetur morti, & quomodo, t. 3. M. §. 34.
num. 2.
Abſens qualiter acquirat ex ſtipulatione Notarij ſine ceſſio-
ne, t. 3. N. §. 7. n. 21.
Abſens qualiter, & quo tempore ratificare debeat contra-
ctum, t. 4. R. §. 2. n. 1. & ſeqq.
ABSOLVTIO.
Abſolutio à iuramento qualiter fit concedenda ab Epifcopo,
vel eius Vicario cauſa cognita, vbi quis dolo aduerſarij
laſus reperitur, t. i. A. §. 5. n. 1.
Abſolutio prædicta non impedit obligationem cameralem,
nec contra eam conceditur, oſi prius adimpleta promiſ-
ſione, t. i. A. §. 5. n. 2.
Abſolutio prædicta non conceditur ſcienti decepto, t. i. A.
§. 5. n. 3.
Abſolutio à iuramento poſſit concedi ad effectum agendi,
etiam ſine partis citatione, ſecus ſi ad effectum vt annulle-
tur obligatio iurata, t. i. A. §. 5. n. 4.
Abſolutio à iuramento qualiter fit petenda ante incurſum
peritium, & poſtea fit neceſſaria citationis partis, vel fit pe-
tenda à Summo Pontifice, & alia in praxi ſeruanda, t. i.
A. §. 5. n. 5.
Abſolutio à iuramento non conceditur ſine iuſta cauſa, vt
quia appareat fuiſſe dolo, metu, vel de re illicita extor-
tum, alijs cauſis deſectis, & eſt ioualida, t. i. A. §. 5.
n. 6.
Abſolutio prædicta ſine cauſa cognitione, & parte non cita-
ta eſt nulla, & quando poſſit etiam Index laicus compelle-
re credentem laicum ad relaxandum iuramentum iuratum,
& alia, t. i. A. §. 5. n. 7.
Index ſecularis an poſſit cognoscere de nullitate dictæ ab-
ſolutionis, *ibid.*
Abſolutio non conceditur à iuramento, quod ſignat, & con-
ualidat contractum, t. i. A. §. 5. n. 8.
Abſolutio à iuramento per Epifcopum conceſſa, ad effectum
agendi, non obligat prædicti Iudicem ſecularem, vt con-
tractum reſcindat, ſed debet de iuſtitia cognoscere, t. i. A.
§. 5. n. 9.
Abſolutio à iuramento conceſſa, non obſtante appellatio-
ne interpoſita, poſſit ad vltiora procedi in ſoro tempo-
rali cauſa reſciſſionem contractus, t. i. A. §. 5. o. 10.
Et non obſtante litis pendency ſuper abſolutionem petita.

Subel. Index Generalis.

poſſit Index ſecularis procedere ad executionem obliga-
tionis, *ibid.*
Epifcopus an ratione abſolutionis efficiatur Index in cauſa
principalis, *ibid.*
Abſolutio à iuramento non eſt neceſſaria vbi agitur de obli-
gatione facta à carcerato in caſu oon permiſſo, t. i. A. §. 5.
n. 11.
Abſolutiones tor requiruntur, quot fuerunt iuramenta,
t. i. A. §. 5. n. 12.
Sufficit tamen abſolutio verbis generalibus conceſſa,
ibid.
Abſolutio habens relationem ad Inſtrumenta, comprehen-
dit omnia iuramenta in illis contenta, *ibid.*
Abſolutio non eſt concedenda, quando quis iuranti conten-
ta in Inſtrumento fuiſſe ſolemniter acta, vel ſe non con-
trauenturum aliquo modo, & conceſſa parte teſtante
nihil operatur, t. i. A. §. 5. n. 13.
Abſolutio qualiter fit petenda, quando quis iurauit eam non
petere, & obtenta non vti, t. i. A. §. 5. n. 14.
Iuramentum de non petenda abſolutionem non eſt validum
tanquam contra bonos mores, *ibid.*
Abſolutio conceſſa principali, vel correo, non ſuffragatur ſi-
denſiori, vel correo, t. i. A. §. 5. n. 15.
Abſolutio habilitat tantum ad agendum, & nihil præiudicat
virtutibus iuramenti, nec tollit ius partis, ſed facit ne im-
petrans cogendo incidat in peritium, t. i. A. §. 5. n. 16.
Abſolutio prædicta non præiudicat Inſtrumento quin
poſſit ſeruatis ſeruandis executioni demandari, *ibid.*
Quod aperiat os, ſed non retardet executionem obliga-
tionis cameralis, *ibid.*
Abſolutio obtenta, vbi contractus ſolo iuramento firmatur,
an operetur, *ibid.*
Abſolutio à iuramento obtineri debet ante inchoatum iu-
dicium, t. i. A. §. 5. n. 17.
Quando ſit neceſſaria, vel non abſolutio à iuramento re-
miſſiue, *ibid.*
Acta facta ante oppoſitionem peritij an ſint nulla,
& de exceptione peritij quod poſſit opponi in quatuor
parte iudicij, & per quos actus inducatur peritium,
ibid.
Abſolutio ſuffragatur ſi adhuc non ſit oppoſitum de peti-
torio, & alia, *ibid.*
Peritium qualiter repellatur, non tamen ſi agatur ex alio con-
tractu, vel excipiendo, vel parte non oppoſente, vel ad re-
uocationem attentatorum, *ibid.*
Abſolutio eſt obtinenda, etiam ſi per ſtatutum iuramentum
cenſetur dolo, & metu extortum, niſi promiſſa ſint de
ſe mala, & turpia, t. i. A. §. 5. n. 18.
Abſolutio eſt neceſſaria, etiam ſi Inſtrumentum ſit nullum,
vel iuramentum irritum à ſtatuto, niſi nullitas, & inſolui-
tita fit iure detecta, t. i. A. §. 5. n. 19.
Abſolutio an ſit neceſſaria in contradiſſionibus meticuloſis, &
quid in matrimonio, t. i. A. §. 5. n. 20.
Abſolutio an ſit neceſſaria ſtante enormiſſima laſione, quid
ſi iurans fuerit dolo inductus ad iurandum, & an doloſ
præſumat ex magna laſione, t. i. A. §. 5. o. 21.
Abſolutio an ſit neceſſaria quando quis vult allegare ſimula-
tionem contractus, t. i. A. §. 5. n. 22.
Abſolutio non requiritur ſi impugnetur Inſtrumentum ex
capite non implementi, vel ex alia tacita conditione, vel
ſi fuit iuratum de re illicita, & turpia, t. i. A. §. 5. n. 23.
Abſolutio non eſt neceſſaria in hærede iurantis, nec in ſucceſ-
ſore in officio, & in alijs caſibus, t. i. A. §. 5. n. 24.
Abſolutio an ſit neceſſaria in teſte, qui iurauit ſe non exa-
minare, nec deponere, ſi poſtea compellatur à iudice,
t. i. A. §. 5. n. 25.
Abſolutio ab excommunicatione, & alijs cenſuris conceſſa
in Bulla imperatoris beneficijs quibus non ſuffragatur, &
prodeſt tantum ad conſecutionem beneficij, cæteris in ſuo
robore manentibus, t. i. A. §. 5. n. 26.
Abſolutionem petens, an fateatur ſe excommunicatum,
quando abſolutio fit danda ad cautelam, & alia, *ibid.*
Abſolutio etiam Pape reſeruaſe concedi poſſit per Legatum
à Latere, t. i. A. §. 5. n. 27.
Abſolutio conceſſa poſſit etiam inſolito, & non petenti à cen-
ſuris, & an obtenta cum mendacio, & falſa expreſſione ſit
valida, *ibid.*
Abſolutio ob violatam Eccleſiæ immunitatem, an poſſit
concedi ab Epifcopo, & ſit neceſſaria partis ſatisfactio, ac
iuriſdictionis reſcriptio, t. i. A. §. 5. o. 28.

De absolute ob percuſionem Clerici, vide Episcopos.
 Absolutio à cenſuris, & caſibus reſervatis poſſeſt in articulo, & periculo mortis à quolibet Sacerdote concedi, quod ſi abſolutus mortem euadat, & alia, t. 1. A. §. 5. num. 39.
 De absolute Sacramentali largienda moribundo ſenſibus deſtituto, vel obſeſſo, ibid. remiſſiue.
 Absolutus ſemel deſinitus de crimine, non poſſeſt amplius de illo inquiri, nec puniri, ſecus ſi cum clauſulis, vel ab obſervatione iudicij, quid in absoluto ſimpliciter, & alia, t. 1. A. §. 5. num. 30.
 Absolutus in vno tribunali ex defectu probationum, ut præſumitur, poſſeſt in alio, in quo adſunt probationes puniri, ibidem.
 Absolutio conditionata, vel ſub pœna reincidenſe an valeat, ibidem.
 Dimiſſus ſub fideiſſione, nonis non ſuperuenientibus indicij, non poſſeſt ad carceres reuocari, nec moleſtari, ſi fuerant diſcuſſa indicia, aliis ſecus, ibid.
 Absolutus, vel condemnatus à iudice Eccleſiaſtico, vel ſeculari pro crimine mixti, vel communis fori, an poſſit ab altero pro eodem delicto moleſtari, t. 1. A. §. 5. n. 31.
 Absolutus pro delicto ſimpliciter deſinito, an poſſit moleſtari ob qualiter aggrauamentum poſſeſt deducam, ibid.
 Absolutus, vel punius in loco delicti, an poſſit moleſtari in loco originis, & e contra, ibid.
 Absolutus à blaſphemia, hæreſi, vel ſimili delicto in foro penitentiali, non cenſetur abſolutus in foro temporalium quoad penam temporalem, ſed poſſeſt puniri, t. 1. A. §. 5. n. 32.
 Absolutio à cenſuris non poſſeſt concedi, niſi ſacriſicia prius parte, ibid.
 Absolvere quis poſſit ab hæreſi, & alijs delictis ſpectantibus ad Sanctum Officium, ibid.
 Absolutus à crimine in totum, vel à pœna ordinaria, & ex indicij damnatus ad penam extraordinariam, an poſſit condemnari ad reſtitutionem, & intereſſe partis, t. 1. A. §. 5. n. 33.
 Officiales criminales, an poſſint procedere pro ſolo intereſſe partis ex delicto proueniente, ibid.
 Absolutus ab expenſis litis non cenſetur abſolutus à damnis, & intereſſe partis, t. 1. A. §. 5. n. 34.
 Absolutus ab expenſis quatenus ſententia acquieſcat, cenſetur in illis condemnatus ſi appellet, & appellationem proſequatur, t. 1. A. §. 5. n. 35.
 Absolutus præſumitur victus ab expenſis quando in illis non ſuit condemnatus, item in fruſtibus niſi veniant iure actionis, intelligendo ſi habuit iuſtam cauſam litigandi, t. 1. A. §. 5. n. 36.
 Absolutus iniuſte tenetur in ſcientia ſolueri quod debet, & e contra iniuſte condemnatus non tenetur ſolueri, t. 1. A. §. 5. n. 37.
 Absolvere iſ poſſeſt, qui condemnare poſſeſt, & in dubio melius eſt abſolvere, quàm condemnare niſi agatur de periculo anime, t. 1. A. §. 5. n. 38.
 Absolutio ab obſervatione iudicij quando ſit præſtandam, vel non cum condemnatione expenſarum, t. 1. A. §. 5. num. 39.
 Absolutio ab obſervatione iudicij an ſit deſinitiva, vel interlocutoria, t. 1. A. §. 5. n. 40.
 De alijs diuerſis abſolutionibus, ibid. remiſſiue.
 Absolutio an ſit concedenda peccatori conſuetudinario, t. 1. C. §. 31. n. 8.
 Absolutus à delicto an poſſit in exilium mitti, t. 1. D. §. 14. num. 21.
 Abſolutio petita ab excommunicatione, an probet excommunicationem, t. 1. D. §. 30. n. 12.
 Absolutio vnus in delictis carnalibus, an proſit alteri compliciti, t. 1. A. §. 16. n. 6.
 Aliis vide in §. Concubina n. 8. & §. Corrupt.
 Absolutio Sacramentalis qualiter ſuſtinetur, etiam ſi in Sacerdote deſicit auctoritas, t. 1. E. §. 12. n. 7.
 Absolutio ab excommunicatione ob percuſionem Clerici, à quo ſit obtinenda, t. 1. E. §. 18. n. 1.
 A quo obtinenda in alijs caſibus, t. 1. E. §. 18. num. 21. & ſeqq.
 Absolutio in petens an ſateatur ſe excommunicatum, t. 2. E. §. 18. n. 22.
 Absolutus in foro penitentiali, non eſt abſolutus in temporalibus, t. 1. H. §. 4. n. 6.
 Absolutio an ſit neceſſaria ad impugnandum contractum

luratum, t. 2. I. §. 8. num. 4. & §. Iuramentum nu. 33.
 Absolutus de crimine, an poſſit pro eodem ex nouis indicij moleſtari, t. 1. I. §. 14. n. 8.
 Absolutus in foro Eccleſiaſtico an poſſit moleſtari in foro ſeculari, & quid ſi fuerit conſignatus, t. 4. in Reſolut. cap. 9.
 Absolutio à iuramento quando ſit neceſſaria, quid operetur, & alia de materia, t. 4. in Reſolut. cap. 75.

ACADEMIA.

Academiz publicæ, an in aliquo ſubſint Episcopis, t. 1. E. §. 9. num. 60.

A quibus erigantur, ibid.

ACCESSORIUM.

Accessorium ſequitur naturam ſui principalis quando ab eo non eſt ſeparabile, vel de illo non adeſt ſpecialis proſuiſio, quid ſi accessorium eſſet dignius ſuo principali, t. 1. A. §. 6. n. 1.

Accessorium ad fideicommiſſum, an efficiatur fideicommiſſarium, vel non, ibid.

Accessorium non ſequitur naturam principalis vbi adeſt diuerſa ratio, & effectus, t. 1. A. §. 6. n. 2.

Accessorium ceſſat ceſſante principali, & de diſtinctione inter accessorium accidentale, independent, vel dependens à principali, t. 1. A. §. 6. n. 3.

Accessorium punitur vt principale vbi agitur de delicto grauati, t. 1. A. §. 6. n. 4.

Accessorium an dicatur probatum probato principali, & e contra, & quando poſſit probari iuramento, t. 1. A. §. 6. num. 5.

De accessorio vt veniat cum principali, eo preſumpto pereat, niſi poſſit ſeparari, quia tunc propriam ſequitur naturam, & alia plura remiſſiue, ibid.

ACCOLATIO.

Accollatio debiti pro alio, quid operetur, t. 1. D. §. 11. num. 4.

ACCUSATIO.

Accuſatio eſt delatio alicuius criminis ad vindictam publicam, legitima interveniente ſubſcriptione, t. 1. A. §. 7. num. 1.

Quæ præmia conſequantur delatores voluntarij delicta occulta reuelantes, ibid. remiſſiue.

An habentes officium accuſandi, ſi non accuſent, teneantur ad reſtitutionem poenæ impendende, ibid. remiſſiue.

Accuſatio debet continere annum, menſem, locum delicti, nomen accuſatoris, & accuſati, Iudicis, & ſpeciem criminis, t. 1. A. §. 7. n. 2. vbi & quanto dicam, & locum.

Accuſare omnes poſſunt, qui non ſunt expreſſe prohibiti, qui etiam admittuntur ſi propriam iniuriam proſequantur, & an hodie attendantur ſimiles exceptiones, t. 1. A. §. 7. n. 3.

Accuſare iniuriis regulariter nemo tenetur, & quanto ſecus, ibid. remiſſiue.

Accuſator de iure communi tenetur ſidelioſe præſtare de accuſatione proſequenda, & expenſas in caſum ſuccumbentis, quod hodie non ſeruat, t. 1. A. §. 7. n. 4.

An, & quando quis teneatur accuſare in foro conſcientie, t. 1. A. §. 7. n. 5.

Accuſator quæ, & qualia pericula, & incomoda poſſit incurere, ibid.

Accuſator colludens cum reo qualiter puniatur, ibid.

Accuſator non probans delictum an, & quando præſumatur calumniator, & de pœna accuſantis per calumniam, & quæ cauſa excuſent à præſumpta calumnia, & alia, t. 1. A. §. 7. n. 6. & 14.

Accuſator poſſeſt aliquando adſtringi præſtare cautionem de expenſis, ſi delictum non ſit verum, ibid.

Accuſator recedens ab accuſatione, non poſſeſt regulariter reſoluitur accuſationem, t. 1. A. §. 7. n. 7.

Accuſatus, & iam ſolutus reus, non poſſeſt accuſationem ſuam reaccuſare, & an aliquando poſſit, tom. 1. A. §. 7. num. 8.

Accuſatus compars ſponſe coram Iudice præſumitur innocens, t. 1. A. §. 7. n. 9.

Accuſatio criminalis ceſſat quando dolus purgari poſſeſt per actionem ciuilem ex contracta, & quomodo ſit intelligenda iſta conſuetudo, t. 1. A. §. 7. n. 10.

Accuſatio tollitur regulariter ſpatio viginti annorum, actio tamen ciuilis ex delicto procedens durat triginta annis, t. 1. A. §. 7. n. 11.

Accusatio pro adulterio durat tantum quinquennio, quibus competat, & an aliquando possit iudex ex officio procedere, t. i. A. §. 7. n. 12.

Accusatus, siue iniquitas de aliquo delicto capitali pendente causa non admittitur regulariter ad testificandum, præcipue in criminalibus, nisi in criminalibus exceptis, t. i. A. §. 7. n. 13.

Accusator non probante reus est absolvens, & si nihil docuerit de sua innocentia, quæ in tali casu præsumitur, t. i. A. §. 7. n. 14.

Quid si accusator probauit crimen, & reus habuit iustas defensiones, an adhuc teneatur delator, ibid.

Denuncians crimen, si detecta innocentia inquisit fuerit absolutus, teneatur ad expensas, & alia, ibid.

Accusatus quando non possit condemnari etiam probato delicto, remissio, ibid.

Accusator qualiter excusetur à præsumpta calumnia, & ab expensis, ibid.

Qualiter hodie in praxi raro accusatores condemnentur in expensis, sed male, ibid.

Accusator falsus teneatur manifestare falsam accusationem, etiam cum periculo vite, & famæ, si taliter indebitè accusatus liberari possit, t. i. A. §. 7. n. 15.

Accusator secretus habetur pro iuramento, & non potest esse reus, & qualiter sit detegendus, si accusatus reperitur innocens, t. i. A. §. 7. n. 16.

Accusator, neque accusatus possunt sibi inuicem facere positiones in criminalibus, t. i. A. §. 7. n. 17.

Accusator non tenetur se repetere ad infamiam accusari, nec iuxta hoc permittitur debet, ibid.

Alia de accusatione remissio, ibid. & c. n. 18.

De filio accusante patrem de aliquo delicto quando possit ob id exheredari, t. i. A. §. 7. n. 18.

Quid si filius dissipauerit patrem non posse testari, vel è contra, & de alijs casibus exheredationis, & de remedijs aduersus exheredationem, ibid.

Plura de accusatione, & accusatoribus remissio, t. i. A. §. 7. num. 19.

Accusatoribus pluribus concurrentibus, quis preferatur, & an detur locus præuentioni, & alia remissio, t. i. A. §. 7. num. 20.

Accusator habens vnum testem pro se, an excusetur ab expensis, t. a. E. §. 8. n. 24.

Raro in expensis condemnatur, & quare, ibid.

Accusator an teneatur exprimere diem delicti, t. a. l. §. 23. num. 3.

Accusator an lucratur portionem pœne, & transmittat ad hæredes, t. 3. P. §. 14. n. 31.

Accusator an possit interrogari à reo super eo, quod excludit delictum, t. 3. P. §. 16. n. 9.

Accusator an sit reus iniquitatis super interrogatorijs ad infamiam accusati, t. 4. S. §. 30. n. 57.

Accusator quando teneatur de calumnia, damnis &c. licet absolute sequatur ob factas defensiones, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 11.

ACQUISITA.

Acquisita à fratribus circa societatem, si adsit inter eos aliquis minor, qui ceteram societatem non dicitur contraxisse, qualiter sint inter eos diuidenda, t. i. A. §. 8. n. 1.

Acquisita per vnum ex fratribus post mortem patris simul habitantibus, qualiter præsumantur acquisita de communia, nisi ab vno tantum proprio nomine sint quaesita, ibid.

Acquisita per filium ex propria industria dicuntur aduentitia, nec alijs fratribus sunt communicanda, t. i. A. §. 8. num. 2.

Acquisita ex pecunia paterna immediate, dicuntur profecticia, & cum alijs fratribus sunt communicanda post mortem patris, t. i. A. §. 8. n. 3.

Acquisita per filium partem ex pecunia paterna, & partem illius industria, per vna medietate dicuntur profecticia, & per altera aduentitia, & secundum illorum naturam regulantur, & quid si appareret plus tribuendum industriae filij, t. i. A. §. 8. n. 4.

Acquisita per filium proprio nomine negotiantem, in dubio præsumuntur aduentitia, & maxime si habiter seorsum à patre, nisi tamen adessent coniecturae in contrarium, t. i. A. §. 8. n. 5.

An præsumantur aduentitia, data possibilitate lucrandi ex propria industria, licet filius bona patris administraret, ibidem.

Quod bona penes filios reperta præsumantur paterna, & quando secus, & quid agens teneatur probare iustitiam patris possessa, & saltem tempore mortis, ibid.

An, & quando quaesita ab hærede efficiantur hereditaria, vel propria acquiritis, & quid præsumendum, ibidem remissio.

Acquisita à filio habitante cum patre, & illius bona administrante dicuntur profecticia, nisi aliter appareat, secus si seorsum habitet, & negotietur, nam tunc dicuntur aduentitia, t. i. A. §. 8. n. 6.

Acquisita ab Administratore bonorum Principis, vel Reipublicæ, nisi præsumantur quaesita ex propria pecunia, vel Principis, & Reipublicæ, t. i. A. §. 8. n. 7.

Acquisita per Clericum an ex bonis Ecclesie, vel proprijs præsumantur, & an sint Ecclesie, vel hærediti Prælati, t. i. A. §. 8. n. 8.

Acquisita ab aliquo an præsumantur ex propria industria, vel ex bonis aliorum, & ex quibus præsumptionibus arguantur, t. i. A. §. 8. n. 9.

Acquisita per uxorem constantem matrimonio, qualiter præsumantur ex bonis viri, & quando secus, & de vidua administrante bona pupilli, quod præsumatur ex illis acquisitis, nisi aliter doceatur, t. i. A. §. 8. n. 10.

Acquirens pro se, & filijs, an possit postea illis præiudicare, t. i. A. §. 8. n. 11.

Qualiter primus acquirens possit præiudicare alijs vocatis ibidem.

Acquirens quando dicatur omnibus hæreditibus acquirere, vel non, & alia remissio, t. i. A. §. 8. n. 12.

Acquisita ab hærede grauato ex causa transactionis an sibi, vel hæreditarij censentur transacta, t. i. A. §. 8. num. 13.

De acquisitis à testatore post testamentum, vel ab hærede post aditum hereditatem, & de recuperatis vigore pacti, vel statuti, & huiusmodi an, & quando veniant in restitutione fideicommissi, ibid. remissio.

Acquisitio per aliuemum est de iure gentium, qualiter fiat per incrementum latens, quando locum habeat, vel non, & alia, t. i. A. §. 8. n. 14.

Acquisita rursus à filio, vel filia, vel ab uxore, siue à tertio an sint patri, marito, vel domino restituenda, t. i. A. §. 8. n. 15.

De acquisitis ex delicto, vel iniuriis an, & quando sine pauperibus restituenda, & quibus, & an sibi pauperi possint applicari, & quod male acquisita faciliè dilabantur, ibid.

An possit alter per alterum acquirere, & quomodo, & an acquirens ex re aliena, sed industria sua sibi acquirat sine obligatione restituendi, ibid. remissio.

An quaesita per vnum ex fratribus præsumantur quaesita ex bonis communibus, t. i. A. §. 8. n. 16.

De modis acquirendi, & conseruandi arte patrimonij, t. i. A. §. 8. n. 17. remissio.

Primus acquirens qualiter possit mutare naturam feudij, & formam concessionis, t. i. A. §. 8. n. 18.

Acquirens bona in diuersis Scabris qualiter possit habere plures hæreditates, t. i. A. §. 8. n. 19.

Acquirens primus, an possit alijs præiudicare in emphyteusi, t. 2. E. §. 7. n. 34.

Acquisita per vnum ex filijs an, & quando sint alijs communicanda, quid in iura decalij, & similibus, l. 4. in Resolut. cap. 83.

ACTA.

Acta iudicij dicuntur scripturae, quæ sunt in iudicio & mandato iudicis, vel coram illo manu Notarij, & quæ requirantur vt sint legitima, & valida, qualiter differant acta iudicij, & acta litis, quod alia dicantur ordinaria, alia probatoria, & alia decisoria, & an amissa possint probari per testes, & quid si fuerint reperta, quæ inde attendenda t. i. A. §. 9. n. 1.

Acta sunt per Notarium scribenda, & iudex in causa grandi non potest assumere officium actuarij, etiam de consensu partium, ibid. & vide Addit. nouiss. t. 3. cap. 13.

An iudex vnus causæ possit esse in eadem causa actus, ibid.

Quod quis possit esse iudex, & notarius, stante Principis concessionem, licet secus sit de iure, & ita feruari Florentie in pluribus Tribunalibus status, ibid.

Refertur casus Florentie disputatus pro validitate actorum manu Iudicis conscripctorum, ibid.

Non potest index duplici officio fungi, iudicis scilicet, & Notarii, eo magis si adit statum prout Florentie, & si agatur de causa delegata cum facultate eligendi actuarios, ex quo elicitur voluntas delegantis, & adit etiam consuetudo, ibidem.

Pro contraria opinione, quod antiquitus fuerit permixtum iudicibus per se acta scribere, & quod si datur fides Notariis, tanto magis sit danda iudicibus dignioribus, & ubi a deo consuetudo notoria, ibidem.

Verba rescripti delegatorum cum facultate eligendi actuarios tamquam posita facultative, & non limitative, non ardeant, sed referantur arbitrio iudicis deputare actuarios, ibidem.

In delegatione Principis admittitur benigna, & lata interpretatio, & tanquam facta sub nomine dignitatis, & officii includit omnes facultates, vias, & stylos Tribunalis delegati, & alia, ibidem.

An, & quando praevalere debeat consuetudo loci particularis, ibidem.

Processus nullus an coarctetur per legitimationem, ibidem.

Votum Auditoris in causa Florentie agitata pro validitate actuum manu iudicis conscriptorum, cum motu, ibidem late.

Nullitates sunt odiosae, & ideo vi valentur capiendi est omnis interpretatio favorabilis, etiam improprande, & supplendo verba, ibidem.

Nullitates insolite sunt respiciendae, ibidem.

An stante consuetudine possint sustineri acta à non Notario scripta, ibidem.

Acta coram iudice incompetente facta sunt ipso iure nulla, iura tamen producta si aliis valida sunt, non perdunt suum robur, sicut & acta licet nulla operantur vi reus confessus possit subijci torture, & alia, t. 1. A. §. 9. n. 2.

Acta nulla qualiter possint repeti, & renovari, & sic coarctari, t. 1. A. §. 9. n. 3.

Acta respicientia metria causae semper remanent in suo robore etiam perempta instantia, t. 1. A. §. 9. n. 4.

Acta coram iudice facta non requirunt scilicet, t. 1. A. §. 9. n. 5.

Acta qualiter, & quomodo fiant in iudicio tam de iure communi, quam secundum statuta Florentiae, ibidem.

Acta quando requirant scripturam, & non possint probari per testes, ibidem.

Acta facta, & sententia lata in iudicio Ciuili non probant in criminali, sed tantum faciunt iudicium, & quid è contrarium, t. 1. A. §. 6. n. 6.

Acta vniuersae causae inter eosdem regulariter probant in alia, fecit verò inter duos, t. 1. A. §. 9. n. 7.

Acta coram iudice facta, an probent coram Ecclesiastico, & è contrarium, ibid.

Acta facta in foro seculari, an, & quando probent in foro Ecclesiastico, ad effectum remittendi, vel excludendi delinquentes ab immunitate Ecclesiae, ibid.

Acta instructoria causae facta coram Arbitris probant etiam in iudicio ordinario, ibid.

Testes inter alios, quam probationem faciant ad fauorem tertij, si sint mortui, vel alius haberi non possint, ibid.

Acta facta an praedictum tertio veniant ad causam pro suo interesse, t. 1. A. §. 9. n. 8.

Acta facta coram iudice à quo, qualiter sint transportanda coram iudice ad quem in gradu appellationis, t. 1. A. §. 9. n. 9. & in §. Appellatio, n. 20.

Quod pro reuocatione attentatorum sufficiat transportare, & producere acta, ex quibus attentata probantur, & ad quem spectet huiusmodi transportatio, & eius expensis, ibidem.

Acta qualiter inducant notorium, & an habeant executionem paratam pro obligationibus in eis contentis, t. 1. A. §. 9. n. 10.

Acta facta post mocationem causae qualiter sint valida si iudex illam ignorat, & quid in actis factis per iudicem rescutum post rescutionem, t. 1. A. §. 9. n. 11.

Acta facta ad instantiam vnius ex colligantibus qualiter suffragentur etiam alteri colliganti, t. 1. A. §. 9. n. 12.

Acta sunt communia utrique parti, & quando ab vno facta profint, vel noceant alteri tertio, ibid.

Acta, siue sententia super legitimatione personarum, vel in causa status, & huiusmodi qualiter faciant ius, & probent quoad omnes, t. 1. A. §. 9. n. 13.

Acta facta super statu personae in vna causa probant in

alio iudicio etiam inter diuersas personas, ibidem.

Acta facta in contumaciam non praedictant, & quando talia dicantur, ibid.

Acta, & sententia super statu personae faciunt ius etiam quoad omnes postea venientes ad causam, ibid.

Acta preparatoria iudicij nocent tertio, ad hoc vi possit contra illum agi, ibid.

Acta, & sententia etiam in causa status lata non nocent alij non citatis neque principalis iura habentibus, ibid.

Acta per falsum procuratorem facta an possint iustificari, t. 1. A. §. 9. n. 14.

Acta per procuratorem in causa criminali an sint valida, ibidem.

Acta facta per rutores, qui verè non essent tales, sunt nulla in praedictum pupillorum, t. 1. A. §. 9. n. 15.

Acta, & sententia contra graui morbo laborantes qualiter sint nulla, & multo magis contra mortuos, t. 1. A. §. 9. n. 16.

Actuarius si fuerit offensus, ad quem spectet cognitio, t. 1. A. §. 9. n. 17.

Actuarius qualiter credatur si se mandato iudicis fidem fecerit, siue instrumentum rogauerit de crimine eorum se ipso patto, ibid.

Plura de Actuariis, & eorum officio remissio, ibid.

Acta facta coram subscripto in criminalibus quando valeant, vel non, & quando, ac per quantum tempus possit officialis substituere, ibid.

Acta publica qualiter sint exhibenda penam contra falsum, t. 1. A. §. 9. n. 18.

Plura de actis, & illorum virtute, & effectibus, ibid. remissio.

Multa de actis, & Actuariis remissio, ibid.

Acta facta ante oppositionem peritij an sint nulla, & per quos actus indocant peritium, t. 1. A. §. 5. n. 17.

Acta tempore feriatarum, an valeant, t. 1. F. §. 10. n. 1. & sequ.

Acta qualiter annullentur non soluta gabella, t. 2. G. §. 1. n. 15.

Alia vide in Addit. nouis. t. 3. cap. 13.

A C T I O

Actio est ius persequendi in iudicio quod nobis debetur, & quibus alijs modis accipitur hoc nomen actio, t. 1. A. §. 10. n. 1.

Actionem plures diuisiones referuntur, t. 1. A. §. 10. n. 2.

Actiones omnes, quae minori tempore, non praescribuntur, regulariter triginta annis tolluntur, quae tamen praescriptio non currit pupillis, t. 1. A. §. 10. n. 3.

Actio cuius ex delicto dicitur triginta annis, licet criminalis dicitur tantum viginti, t. 1. A. §. 10. n. 4.

Actio communi diuidendo an, & qualiter praescribatur, t. 1. A. §. 10. n. 5.

Actio pro socio qualiter, quando, & ad quid competat inter socios, ibid.

Actio ciuilis, & criminalis an possit cumulari, t. 1. A. §. 10. n. 6.

Actioni ciuili qualiter praedictetur per criminalem, vel è contrarium, t. 1. A. §. 10. n. 6. 7.

Actio pro re immobili numeratur inter immobilia, & pro mobili inter mobilia, t. 1. A. §. 10. n. 8.

Habens actionem ad rem quando videatur ipsam rem habere, vi sibi competat retractus, t. 1. A. §. 10. n. 9.

Actiones ex delicto an, & qualiter transferant ad haeredes ante litteram contestatam, ibid.

Quid si pena sit ipso iure imposita, ibid.

Actio personalis potest intentari etiam contra haeredes cum beneficio legis, & inuentarii, non tamen vi persona detineatur, sed vi bona consignat, t. 1. A. §. 10. n. 10.

Actio personalis non datur contra singulares successores, & an aliquo casu in subsidium detur, ibid.

Datur tamen quando est in rem scripta, & quae talis dicatur, ibid.

Actio datur tertio absentì si stipulatione alterius propter ius interesse, t. 1. A. §. 10. n. 11.

Actio non competit ei, qui stipulatione non est nominatus, nisi mediante cessione, ibid.

Quod instrumentum prodest illi tantum, qui rogauit notarium, & non alij, ibid.

Quod stante inretrato, & stipulatione notarij sanone omnium, quorum interest, queratur actio absentì, etiam sine cessione, ibid.

A^{ct}iones qualiter confundantur per additionem hereditatis, & qualiter conferantur, vel reuocantur, t.1. A. §.10. n.12.
A^{ct}io de dolo quantum daret, & an agens teneatur allegare tempus commissi doli, t.1. A. §.10. n.13.

Quod cesset ubi competat aliud remedium etiam extraordinarium, ibid.

A^{ct}io resili ubi possit interitari, & alia remissuè, t.1. A. §.10. n.14.

A^{ct}io de dote communis est patri, & filie, & non potest sine utriusque consensu exerceri, & quando secus, t.1. A. §.10. n.15.

A^{ct}io dotalis an, & quando possit alteri cedi, ibid.

Quod A^{ct}io de dote per assignationem bonorum non extingatur, sed remaneat illiis, & privilegiata, ibid.

A^{ct}io utilis an, & quando transeat sine cessione in creditorem, cui fuit nomini debitorum obligatum, t.1. A. §.10. n.16.

A^{ct}io tutelæ, vel curæ non competit nisi finita tutela, vel curæ, t.1. A. §.10. n.17.

A^{ct}io tutelæ competit etiam heredibus pupilli, & contra heredes tutoris, nisi sit pennis, & agatur de dolo, & lata culpa, quia tunc non datur, nisi & ipsi iurum capauerint, t.1. A. §.10. n.18.

A^{ct}io tutelæ contraria competit tutori, & eius heredibus ad repetendum quicquid de proprio bona fide erogauerint in administratione, t.1. A. §.10. n.19.

A^{ct}iones, & iura an circumscribantur loco, & in cuius persona dicantur residere, t.1. A. §.10. n.20.

Cuius loci confusio non sequatur, ibid. remissuè.

An veniant appellatione bonorum, & quando, ibid.

A^{ct}io negotiorum gestorum quid sit, & quando competat, vel non, & alia remissuè, t.1. A. §.10. n.21.

A^{ct}io negotiorum gestorum qualiter sit contraria actioni mandati, ibid.

A^{ct}io negotiorum gestorum, vel mandati qualiter competit fideiussori ad repetendum quicquid soluerit pro suo principali, ibid.

A^{ct}io subsidiaria non datur, nisi quando omnes alie deficiunt, t.1. A. §.10. n.22.

A^{ct}io petitoria quando ad rem consequendam dirigitur, an, & quomodo inducat virtutem litigiosæ, & quando inducatur, & quid operetur, t.1. A. §.10. n.23.

A^{ct}io reitoria quid sit, quocumque, à quo tempore nascatur, quantum daret, & alia remissuè, t.1. A. §.10. n.24.

De actione reitoria, & alijs pluribus actionibus remissuè, ibid.

A^{ct}io non datur sine interesse agentis, t.1. A. §.10. n.25.

A^{ct}io inter patrem, & filium quando dari possit, t.1. A. §.10. n.26.

A^{ct}io quid, & quocumque sit, & alia remissuè, ibid.

De aliquibus actionibus particularibus remissuè, t.1. A. §.10. n.27.

De materia actionum in vniuersum per quos tractetur remissuè, t.1. A. §.10. n.28.

A^{ct}io quilibet competens actori censetur interuentæ in causis fiscalibus, & generalibus in fine libelli appositis, t.1. A. §.10. n.29.

A^{ct}io competens vigore l. quoties, C. de donat. an sit realis, vel personalis, & quando, t.1. A. §.10. n.30.

A^{ct}io de dolo contra heredes diuiditur, contra verò ipsos dolosos datur in solidum sine repetitione, t.1. C. §.18. n.15.

A^{ct}io doli qualiter sit subsidiaria, t.1. D. §.26. n.14 & 15. &c. vide Dolum.

A^{ct}iones quæ competant pro euictione, t.2. E. §.16. n.4.

A^{ct}io hypothecaria quas probationes requirat, t.2. H. §.1. n.56.

A^{ct}io de dote an sit penes virum, vel uxorem, t.3. M. §.35. n.11.

A^{ct}iones, & iura super quibus lis pendet an cedi possint, t.4. R. §.19. n.9.

A C T O R.

A^{ct}or dicitur ille, qui prius ad iudicium alterum prouocat, t.1. A. §.11. n.1.

A^{ct}or quis dicatur, & qualiter in iudicijs duplicibus quilibet sufficiat partes actoris & rei, ibid.

An si actor nihil probauerit, possit reo deferri iuramentum, ibid.

A^{ct}or probare debet non solum actionem, sed etiam replicationem, ibid.

A^{ct}ori non sufficit repellere ius rei, nisi doceat de proprio, ibid.

Reus possidens qualiter vincat ex non iure actoris, ibid.

In dubio magis pro reo, quam pro a^{ct}ore presumatur, ibid.

A^{ct}oris intentio quando est bene facta, non sufficit semiplena probatio rei ad illam infirmandam, ibid.

A^{ct}or potest eligere prius personam domini, quam procuratoris in rem suam, t.1. A. §.11. n.2.

A^{ct}or qualiter habeat electionem conueniendi reum in quo foro velit, si reus plura forasit fora, ibid.

A^{ct}or quando teneatur edere iura reo, & plura de editione remissuè, t.1. A. §.11. n.3.

A^{ct}or teneatur edere reo librum suarum rationum licet priuatum, & reo non mandante scriptum, & quid si fuerit amissus, ibid.

A^{ct}or an, & quando possit petere vt sibi à reo edantur iura, & instrumenta, ibid.

Edere quid importet, ibid.

A^{ct}or an teneatur sequi forum rei, t.1. A. §.11. n.4.

Ciues Florentini habent privilegium trahendi quocumque de districtu, & Comaratu coram Relectore Cuiusvis, ibid.

An mulieres extra territorium nuptæ retineant privilegium trahendi alios ad forum Cuiusvis suæ originis, ibid.

Plura circa regulam de a^{ct}ore sequente forum rei, quando procedat, vel non remissuè, ibid.

A^{ct}or non teneatur sequi forum rei, quando non extat, vel si extat, negligit iustitiam ministrare, & alia, ibid.

A^{ct}or cuius culpa fuit instanti a petempra, si obtineat spiritus insufflationem à Principe non auditur nisi prius resecis expensis, t.1. A. §.11. n.5 & 35.

Quid si instantia fuerit petempra dolo aduersarij, & quid in minore, ibid. & alia.

A^{ct}or an teneatur prestare fideiussorem de stando iuri, & iudicatum soluendo, t.1. A. §.11. n.6.

A^{ct}or in actione reali, si reus conuenus negat possidere, murendus est in possessionem rei petite quod ad praedictum ipsius conuenit tantum, t.1. A. §.11. n.7.

A^{ct}or in actione hypothecaria quæ probare debeat, t.1. A. §.11. n.8.

A^{ct}or ex vna causa, si probet de alia, qualiter succumbat, t.1. A. §.11. n.9.

Quid si procedatur summarie, & sola facti veritate inspecta, ibid.

Falsa causa in libello expressa viciat libellum in causis ordinarijs, ibid.

Agens ex vna causa, & probans de alia si sit in possessione rei debet obtinere, ibid.

Agens vigore testamenti minus solemnis, si succumbat potest venire ab interfecto si sit proximior, t.1. A. §.11. n.10.

Agens vigore l. diffamari, C. de ingen. & manum. est a^{ct}or, & non reus, an, & quando teneatur sequi forum rei, & probare iudicationes, t.1. A. §.11. n.11.

Quid seruetur Florentie vigore statuti, ibid.

Quod remedium d. l. diffamari non habet locum in iuribus de furro, ibid.

Nec competit nisi ei, qui possidet, ibid.

Quod dictum remedium competit tam in ciuilibus, quam in criminalibus, in possessione, in petitorio, in actionibus realibus, personalibus, in matrimonialibus, feudalsibus, & huiusmodi, ibid.

Agens remedio d. l. diffamari petere debet vt cogantur diffamantes à iudice intra certum tempus, ins quod habent in iudicium deducere cum comminatione perpetui silentij, & accusata contumacia, & permissa clariorum ad sententiam obtinere decretam, vt de cetero non audiantur, & de requisitis vt dicto remedio locus esse possit, t.1. A. §.11. n.12.

Agens vigore d. l. diffamari debet saltem summarie de presentia diffamatione docere, alias in expensis condemnatur, & de quadam cautela DD. vt tale remedium conuulsetur cum alio prodito ex l. si contendat 29. ff. de fideiuss. t.1. A. §.11. n.13.

Plura de alijs remedijs remissuè, ibid.

Quod commissa causa super iudicationibus, & molestijs possit iudex pronunciare etiam in petitorio, & super metitiz, ibid.

Agens possessoria hereditatis petitione, ipsam bonorum possessionem agnouisse dicitur, t.1. A. §.11. n.14.

Agens contra aliquem tanquam heredem alterius, tenetur probare illum esse talem, & qualiter probetur, t. i. A. §. 11. n. 15.

Agens contra plures obligatos, quando possit illos cogere ad constituendum vnum solum procuratorem ne causa dividatur, & quando possit in solum, vel pro rata agere, t. i. A. §. 11. n. 16.

Agens ad rescissionem contractus debet accepta restituere, vel saltem realiter offerre, t. i. A. §. 11. n. 17.

Qualiter non possit actus impugnari, & ex eo commodum consequi, & quid in muliere, & minore, ibid.

Agens tanquam agnatus debet probare se esse talem etiam parte non opposente, t. i. A. §. 11. n. 18.

Agens sine actione est ad limine iudicii repellendus, etiam parte non opposente; & an sit admittendus si subit quoddam ex facto de preterito actio oritur, t. i. A. §. 11. n. 19.

Agens ex contractu videt citroque obligatorio debet docere se in omnibus adimplevisse, t. i. A. §. 11. n. 20.

Agere, vel accusare nemo cogitur iniuriis, & quando secus; & an in foro conscientiae, t. i. A. §. 11. n. 21.

Actor in executum potest vna via electa ad aliam redire, quicquid sit in ordinariis, t. i. A. §. 11. n. 22.

Agens via ordinaria, non potest inde agere executum etiam vigore obligationis cameralis, ibid.

Actor prior est, & nobilior teo, t. i. A. §. 11. n. 23.

Actor debet prius probare, & postea reus, ibid.

Actor, & reus, si faciant ambo contumaces in respondendo opposicionibus, quos eorum obicitur ibid.

Plura de actoribus, & eorum incumbendis ad obtinendum in iudicio, ibid. remissum.

Actor an teneatur exhibere liberos, antequam reus interrogatus declararet, quod vult stare omnibus partibus tam pro, quam contra se descriptis, & an reus possit cogi ad ista se declarandum, t. i. A. §. 11. n. 24.

Actor petemta instantia non debet audiri, etiam insufflati vix spiritui, nisi reficiat expensas; & alia notabilia de Audite remissum, t. i. A. §. 11. n. 25.

Actor non comparens an sit expellendus, t. i. C. §. 15. n. 45.

Actor debet docere de implemento ex parte sua, t. 2. E. §. 17. n. 51. & 55.

Actor succumbens in lite ab expensis non excusatur, t. 2. E. §. 18. n. 24.

Actus qualiter mittatur in possessionem, teo negante possidete, t. 3. N. §. 3. n. 1.

Actuarius in criminalibus an allegetur suspectus, & detur a iurandis, t. 3. N. §. 7. n. 35. & §. Officium n. 21.

Actuarius venit sub nomine officialium, t. 3. O. §. 5. n. 60.

Actus an semper sequatur forum rei, & alia, t. 4. in Resoluto c. 19. 92.

Alia vide in Praxi §. Arroti.

A C T V S.

Actus humani ex duobus maxime perficiuntur, nempe ex potestate, & voluntate, quar sunt radices, & perfectiones actuum humanorum, & secundum Arist. etiam ex scientia, t. i. A. §. 13. n. 1.

De his, ex quibus perficiuntur omnes actus humani remissum, ibid.

Actus non operatur virtutem intentionem agentis, t. i. A. §. 12. n. 2.

Actus sequens praesentatur factus in executionem precedentis tractatus, vel transi, si sit secundum illius naturam, & formam, t. i. A. §. 12. n. 3.

Actus r. fertur ad citulum precedentem tanquam ad suam causam, ibid.

Actus censetur factus ab eo, qui illum facere tenebatur, t. i. A. §. 12. n. 4.

Actus praesumitur factus nomine proprio, & non alieno, nisi sciens sit obligatus facere pro alio vt tutor, procurator, & huiusmodi, ibid.

Actus indifferens, qui potest cadere in faciem, & in alium, praesumitur magis nomine facientis factus, & quid in dubio t. i. A. §. 12. n. 5.

Actus attribuitur illi, qui cum ordinavit, & non executori, ibid.

Actus ex necessitate debet consensus non inducit, ibid.

Actus, qui procederet debet si sublequatur est nullus, t. i. A. §. 12. n. 6.

Actus praesumitur legitimus, & congruo tempore factus, nisi contrarium probetur, ibid.

Actus contra prohibitionem legis, vel statuti factus an sit nullus ubi est adiecta poena contrasacientis, & non

expressa uulitas; t. i. A. §. 12. num. 7.

Actus contra ordinem Superioris non valet, ibid.

An ex actu nullo incuratur poena, ibid.

Actus nulli, & inefficaces habentur pro non factis, t. i. A. §. 12. n. 8.

Actus nullus regulariter nullum operatur iuris effectum; & quos effectus operari possit tam ante, quam post deductionem nullitatem, ibid.

Actus nullum faciens, non videtur illum facere, sed negare, ibid.

Actus quando sit ipso iure nullus, vel per sententiam annullandus, t. i. A. §. 12. n. 9.

An actus nullus possit reuterari ad effectum validitatis, ibid.

Actus nullus ob non implementum partis, dicitur approbatus per receptionem debiti, vel implementum etiam pro parte, ibid.

An actus nullus possit conuallidari per consensum illius, in cuius fauorem inducitur nullitas, ibid.

Actus deueniens ad casum in quo incipere non potuisset, viatur, & de regula, quid multa facta tenent, quae ab initio fieri prohibentur, qualiter intelligitur, t. i. A. §. 12. n. 10.

Actus ab initio validus non potest ex post facto inuallidari, & e contra, ibid.

Actus semel consummatus, & perfectus non tractatur, ibid.

Actus factus tempore permisso, effectus collato in tempus prohibitorum, & e contra, an valeat, t. i. A. §. 12. n. 11.

Actus semper praesumitur ita factus, vt valeat, & quando secus, t. i. A. §. 12. n. 12.

Actus factus ex duplici potestate si non valet ex vna, sustinetur ex alia, nisi agens se restrainerit ad vnam tantum, t. i. A. §. 12. n. 13.

Actus nullus, & inutilis a principio non conualescit, etiam si cesset vitium nullitatem inducens, nec potest confirmari, nisi ex integro repetatur tempore habili, t. i. A. §. 12. n. 14.

Actus a lege simpliciter prohibitus, non potest ratificari etiam ab illo, in cuius fauorem prohibitio emanauit, & alia, ibid.

Actus nullus quando confirmatur, sumit tantum vires a die confirmationis, ibid.

Actus, qui per se geri non potest, nec etiam est permittus per interpositam personam, t. i. A. §. 12. n. 15.

Actus tempore habetur pro facto in praesentium illius, qui eum fieri impediat, t. i. A. §. 12. n. 16. & §. Admiratione n. 11.

Actus quilibet simpliciter faciendus, intelligitur regulariter pro vna vice tantum, t. i. A. §. 12. n. 17.

Actus regulariter expendus, vel explicandus est expensis illius, qui fieri fecit, t. i. A. §. 12. n. 18.

Actus palam gesti qualiter magnam a delicto praesent excusationem, t. i. A. §. 12. n. 19.

Actus qui potest esse delictum, & non delictum, praesumitur potius bonus, quam malus ad exclusionem delicti, & alia, ibid.

Actus gestus cum vno non nocet, neque prodest alteri in quacunque dispositione, t. i. A. §. 12. n. 20.

Actus collegiales non possunt fieri per singulos separatim, sed simul, t. i. A. §. 12. n. 21.

Actus voluntariae iurisdictionis possunt expediri diebus etiam feriatis, secus in actibus consuetudine iurisdictionis, & aliis, t. i. A. §. 12. n. 22.

Actus omnes, qui causae cognitionem non requirunt, possunt etiam fieri diebus feriatis, & quando possint fieri in Ecclesia, vel alio loco immuni per iudicem sacralium, saltem de scientia Episcopi, t. i. A. §. 12. n. 23.

Actus legitimi, qui dicantur, t. i. A. §. 12. n. 24.

Actus duo, vel plures quando ratione contrarietatis loci, & temporis habeantur pro vno, t. i. A. §. 12. n. 25.

Actus pro aliquo factus cum imperia praesumitur ad illius instantiam, & de mandato factus, t. i. A. §. 12. n. 27.

Actus pro alio gestus non parit praesentium nisi alii ratificet, ibid.

Actus vnus non facit aliquem mercatorem, hospitem, & huiusmodi, sed requiritur actus frequentia, t. i. A. §. 12. n. 28.

Actus gestus a procuratore ante interuentionem illius reuocationis, valet, t. i. A. §. 12. n. 29.

Actus vnus contrarius non tollit vniuersalem consuetudinem tam legitimam praescriptam, & alia, t. i. A. §. 12. n. 30.

Actus

Actus possessorij de recenti, qui dederunt causam liti, non habentur in consideratione, t. t. A. §. 12. n. 31.
 Actus possitui, qui, aliis de iure sunt apti ad acquirendam possessionem, & inducuntur praesumptionem, non proficiunt si alio animo, & sine gerantur, ibid.
 Actus facti ex falsa causa, non sustinentur ex vera, t. t. A. §. 12. n. 32.
 Actus gestus a fuculo, si consensuerint homini sane mentis, qualiter valere possint, t. t. A. §. 12. n. 33.
 Actus gestu lite pendente qualiter dicantur attentati, t. t. A. §. 12. n. 34.
 Actus factus contra praecedens iuramentum de non faciendo, licet fiat cum iuramento, qualiter sit ipso iure nullus; & alia de diversis actibus remissive, t. t. A. §. 12. n. 35.
 Actus quilibet ex iracundia, vel calore irae factus est nullus, t. t. A. §. 12. n. 36.
 Multa de diversis actibus, & quid operentur remissive, t. t. A. §. 12. n. 37.
 Actus in dubio semper interpretandus est, ut valeat eo modo, quo possit, quam ut in totam pereat, t. t. A. §. 12. n. 38.
 Actus validus non tollitur per sequentem nullum, t. t. C. §. 34. n. 28.
 Actus quot requirantur ad derogandum legi, t. t. in Discurs. de prohib. mun. & c. n. 53.
 Ex quibus actibus inducatur aditio hereditatis, t. t. §. Aditio.
 Actus proximi quinam dicantur, inferendo ad plura, t. t. A. §. 19. n. 4. & 5.
 Actus quinam fieri possint, vel non diebus feriatis, t. t. F. §. 10. n. 2. & seqq.
 Actus contra praecedens iuramentum an sint validi, t. t. I. §. 43. n. 21.
 Actus mali praecedentes, concomitantes, vel sequentes opus malum, an sint peccata distincta, t. t. P. §. 11. n. 6.
 Actus nullus quando, & qualiter ratificari possit, t. t. R. §. 2. n. 9.

A D I T I O.

Aditio hereditatis nunquam praesumitur, sed est ab allegante concludenter probanda; & quid in filio respectu hereditatis patris, t. t. A. §. 13. n. 1.
 Aditio quando fit probanda, ut haeres possit agere tanquam haeres, ibid.
 Aditio hereditatis non dicitur facta ab eo, qui conditionem appositam implevit, nisi faciat cum animo aduocandi, t. t. A. §. 13. n. 2.
 Aditio qualiter debeat esse certa, ibid.
 Aditio facta ex falsa causa est nulla, ac si nunquam fuisset facta, t. t. A. §. 13. n. 3.
 Aditio facta ex vna causa non trahitur ad aliam, ibid. & alia.
 Quae requirantur ut possit fieri aditio, ibid. remissive.
 Aditio habetur semper per non facta quando hereditas deinde fuit heredi cuncta, t. t. A. §. 13. n. 4.
 Per aditionem non extinguuntur actiones iure confusiois, sed iure fidei, & imaginariae solutionis, etiam non facta inventario, ibid.
 Aditio non inducit confusionem etiam ad fauorem heredis, quando est grauatus alteri restituere, ibid.
 Ex beneficio legis, & inventarii praesumitur aditiones, & non confunduntur, ibid.
 Per aditionem, etiam sine inventario confunduntur inter alios heredes tantum, quae illi competeant, non autem illa, quae de nouo superueniunt, ibid.
 Aditio hereditatis qualiter possit induci animo solo quibuscunque verbis declarato, t. t. A. §. 13. n. 5.
 Plura quando iam verbis, quam factis inducatur aditio hereditatis, ibid.
 Aditio, sicut repudiatio hereditatis potest fieri per epistolam, t. t. A. §. 13. n. 6.
 Aditio hereditatis qualiter probeatur per Notarium, qui in instrumentum aliquem heredem nominatur, & qualiter ex confessione patris in instrumento, t. t. A. §. 13. n. 7.
 Confessio facta in instrumento cum vno creditore, praedicat etiam quo ad alios, ibid.
 Aditio hereditatis an inducatur in debitore debitum sui creditoris retinente, t. t. A. §. 13. n. 8.
 Quid inducatur in creditore ex fructuum perceptione, ibid.
 Aditio hereditatis de iure non inducitur per retentionem rei minima hereditaria; & qualiter secus sit Florentiae vigore statuti, t. t. A. §. 13. n. 9.

Aditio non inducitur ex continuatione possessionis bonorum fratris in communem, nisi data scientia mortis illius, ibid.
 Aditio non inducitur ex sola detentione rerum hereditatis, nisi quis possideat animo aduocandi; quid praesumendum in hereditate opulenta, vel in filio, & alia, ibid.
 Quomodo, & ex quibus probeatur abstinere, ibid. remissive.
 Aditio qualiter inducatur ex retentione mobilium defuncti, t. t. A. §. 10. n. 10.
 Aditio inducitur si filius insinuetur domum paternam inhabitet, ibid.
 Aditio non inducitur, si agatur de bonis delinquentium possessis a proximioribus, ad quos non sui haeredes, sed ex beneficio Aulic. bona damnatorum, & c. perueniunt, ibid.
 Aditio hereditatis si fuerit facta per procuratorem debet consistere, de speciali mandato, & an aditio ex solo mandato probeatur, t. t. A. §. 13. n. 11.
 Aditio per quos actus inducatur, remissive, t. t. A. §. 13. n. 12.
 Aditio inducitur ex sola voluntate, verbis, vel factis declarata, non sufficit tamen quando est turbida, vel actus sunt equiuoci, ibid.
 Aditio hereditatis inducitur per solutionem debiti hereditarii, nisi solutio possit fieri ex alio titulo, vel sit acquiesca, t. t. A. §. 13. n. 13.
 An inducatur ex actu pacti per occasione defuncti, ibid.
 Aditio inducitur per possessionem bonorum, & solutorem debitorum, t. t. A. §. 13. n. 14.
 Filius possidens bona patris, & fructus percipiens, non docto de alia causa in dubio, praesumitur se immiscuisse hereditati paternae, ibid.
 Aditio praesumitur, & inducitur per cessionem alteri factam ab eo, cui hereditas erat delata; & an per locationem rei hereditariae, t. t. A. §. 13. n. 15.
 Aditio an probeatur per solutionem mercedis Medicorum, & Medicinalium, & an per expensas funeris foliorum, t. t. A. §. 13. n. 16.
 Aditio potius praesumitur quam illicita detentio ex euitandum delictum, t. t. A. §. 13. n. 17.
 Aditio ex quibus cautelis possit induci, t. t. A. §. 13. n. 18.
 Aditio hereditatis maternae, & qualiter inducatur ex retentione dotis a patre factae, t. t. A. §. 13. n. 19.
 Aditio, quae desumitur ex possessione patris bonorum hereditatorum nomine filij, intelligitur ad fauorem masculorum tantum, & non foeminarum stante statuto exclusiuo foeminarum, ibid.
 In hereditate matris Aditio est positum probanda, ibid.
 Aditio hereditatis non inducitur in socio possidente bona, in quibus habet ratam per indultu, nisi percipiat integros fructus, t. t. A. §. 13. n. 20.
 Plura remissive quando inducatur Aditio hereditatis in terminis statuti Florentini, ibid.
 Aditio praesumitur, si haeres intra tempus ad deliberandum praestitutum non repndiat, t. t. A. §. 13. n. 21.
 Aditio hereditatis potest fieri vique ad 30. annos nisi aditum Statutum in contrarium, t. t. A. §. 13. n. 22.
 Aditio hereditatis qualiter inducatur ex venditione bonorum hereditatorum facta a filij, t. t. A. §. 13. n. 23.
 Aditio quomodo inducatur, & probeatur per transactionem, ibid.
 Aditio an inducatur ex compromisso inter cohaeredes facta, ibid.
 Aditio plene probeatur ex dispositione, & contractu bonorum hereditatorum, & c. ibid.
 Aditio inducitur per actum praesentationis in iorepatronatu hereditario, ibid.
 Aditio hereditatis an possit fieri a muliere, vel minore sine solemnitatibus statutariis, t. t. A. §. 13. n. 24.
 Aditio an possit fieri sine solemnitatibus; quid in repudiatione, & alia remissive, ibid.
 Aditio qualiter obliget haeredes creditoribus defuncti, & legatariis, non autem inter ipsos haeredes, t. t. A. §. 13. n. 25.
 Aditio hereditatis quomodo probeatur, vel praesumatur, & de pluribus modis, sine actibus, ex quibus illa resultat, & alia remissive, t. t. A. §. 13. n. 26.
 Aditio inducitur per dispositionem factam in vita, vel morte de aliqua re hereditaria delata, ibid.
 Aditio an possit probari per possessiones, ibid.
 Alia remissive de aditione, ibid.
 Qualiter debeat restitutor in integrum aduersus hereditatem damnosam, ibid. remissive.

Aditio inducitur ex quolibet actu, quod fieri nequit, nisi ab herede, etiam si ille actus fuerit nullus, t. i. A. §. 13. n. 27.
 Aditio an inducatur per factum rerum hereditarium, t. i. A. §. 13. n. 28.
 An adiri possit hereditas aulæ, repudata illa patris, & alia remissive, t. i. A. §. 13. n. 29.
 An inducatur aditio hereditatis ex illius cessione, vel renunciatione alteri facta, & alia remissive, t. i. A. §. 13. n. 30. vide Renuntiatio n. 4.
 Aditio hereditatis est probanda ab agente contra filium debitoris, t. i. F. §. 14. n. 27. &c.
 Aditio hereditatis an refutetur ex redditione pacis, t. 3. P. §. 10. n. 6.
 Aditio hereditatis non inducitur per actus æquiuocos, & stante præcedente repudiatione, t. 4. R. §. 17. n. 2.
 An possit reuocari per restitutionem in integrum, §. eod. n. 5.
 Aditio, ex quibus inducatur, & an possit sub preterito doli non petebatur, totum petere, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 12. & 99.

ADMINISTRATOR.

Administrator si sit creditor illius, cuius bona administrat, præsumitur sibi soluisse, quando non fecit inventarium, nec alia solemnia, & an, & quando ex tali negligentia liberentur etiam fideiussores, t. i. A. §. 14. n. 1.
 Prædicta intellige, donec rationem reddiderit, ibid.
 Administrator cum possit sibi solvere ut supra an possit petere interesse ratione sui crediti, t. i. A. §. 14. n. 2.
 Administrator anee redditum rationem præsumatur satisfactus de suo credito, ibid.
 Administrator non potest consensiri tanquam debitor pro prædicta administratione, nisi prius cum eo fuerint solida computa; an possit capi si sit de fuga suspectus, & an interim possit præterire manutentionem in bonis administratis, t. i. A. §. 14. n. 3.
 An possit fieri executio pro capitali societatis, vel administrationis ante redditum rationem, ibid.
 Administrator præsumitur fideliter administrare, nisi aliud appareat ex redditione rationis, t. i. A. §. 14. n. 4.
 Administrator non præsumitur solvere de propria pecuniâ, sed illius cuius bona administrat, ibid.
 Administratores omnes Magistratus, & Curatores Reipublicæ tenentur dare fideiussores de bonis, & fideliter administrando, reddendo ratione, & reliquum solvendo; An tenentur in solidum, & quomodo conveniendi, & de illorum potestate, & alia, t. i. A. §. 14. n. 5.
 Administratores tenentur conficere libros rationum, & illos custodire donec reddita fuerint ratio; quid si fuerint amissi, & quomodo probetur, & alia, t. i. A. §. 14. n. 6.
 Quod libri sint exhibendi probata illorum existentia, & interesse petentis, & si appareant existisse penes defunctum, præsumuntur extare etiam penes heredem, ibid.
 Administrator particularis non tenetur conficere librum rationum, sed sufficit ut reddat rationem de ijs, quæ ad eum petuerunt, ibid.
 Administratores omnes tenentur reddere rationem, & eius heredes, & quando tempore præscribatur huiusmodi actio, & alia, t. i. A. §. 14. n. 7.
 Liber rationum quando fuit semel productus, & pars eo viso per nullum tempus tacite præsumitur fidelis, & quod ratio præsumatur reddita ex tacite iurata decem annorum, ibid.
 Quilibet administrator, etiam pater tenetur reddere rationem de bonis filio donatis, reservata sibi facultate libertæ administrationis, ibid.
 Qualiter præsumatur reddita ratio ex cursu 30. annorum, & consuetudine sanguinis, & præsumptione iæpsum calculata rationis, ibid.
 Administratores tenentur conficere inventarium, aliis contra eos datur iuramentum in litem, & quid in patre i. quæ.
 Administrator non tenetur reddere rationem nisi de his, quæ ad eum pervenerunt, & quod deficiantia pecuniarum, vel aliarum rerum sit ab aliquante probanda, t. i. A. §. 14. n. 8.
 Administrator tenetur reddere rationem, quando fuit præcis deputatus ad administrandum, scilicet autem si abique prædicta deputatio, sed fuit arbitrio, & uti locus administratoris, t. i. A. §. 14. n. 9.
 Qualiter administratoris ratio non possit exigi per socium, ab altero quando ambo administrator, ibid.
 Administrator fortiter forum, & debet consensiri in loco ubi administravit; quid si adori iorturum plura fora, qualiter electio sit actoris, t. i. A. §. 14. n. 10.

Quo nolo, & ex quibus probetur administratio, & quando præsumatur recta ratio, ibid. remissive.
 Administrator, qui ex facto aduersarij non potest reddere rationem, excusatur, & ratio habetur pro reddita, t. i. A. §. 14. n. 11.
 Administratores publicarum pecuniarum eas in proprios vius couertere quæ pena puniuntur, t. i. A. §. 14. n. 12.
 Administratores publici etiam reperti debitores per visum laborum, possunt abique alia citatione condemnari, & exigi, quod privilegium competit etiam fideiussoribus, qui pro illis soluerunt, ibid.
 Qualiter contra huiusmodi administratores, & Principales competat privilegium tacite hypothecæ cum præstatione, & de officio Principatus, ibid. remissive.
 Administrator dolose pecunias domini in proprios vius conuertere qualiter tenetur actione furis, & quid si pluries reddita ratione fuit liberatus, an possit sub preterito doli in eadem administratione commissi criminaliter inquiri, & ex quibus arguatur, & probetur dolo, t. i. A. §. 14. n. 13. & alia, ibid.
 Administrator quando male se gessit, imputandum est præponenti, & non soluentibus, qui remaneant per solutionem alla factam liberati, ibid.
 Administrator an possit cum pecunia domini negotiari, & sibi acquirere, & alia, t. i. A. §. 14. n. 14.
 Administratores Reipublicæ, Ecclesiæ, & similibus tenentur ad interesse ex mora irregulari, si non solvant reliquum ubi adest legitima persona, cui possit solui, & quando tenentur ad restitutionem visurum indebitæ perceptarum, an principaliter, vel in subsidium, t. i. A. §. 14. n. 15.
 Administratores Annone, sicut alij qualiter tenentur de nominibus debitorum num exactorum, t. i. A. §. 14. n. 16.
 De officio Administratorum Annone, & qualiter puniantur circa eam delinquentes, ibid. remissive.
 Administratores prædicti non tenentur reddere scrupulosam rationem, nec de leuissima culpa, nec de vitio naturali, neque de casu fortuito, ibid.
 De origine, officio, & satisfactione Præfecti Annone, ibid. remissive.
 Administratores Reipublicæ licet liberum habeant arbitrium non possunt de publico salario, & præmia constituere, nisi in casibus à iure approbatis, t. i. A. §. 14. n. 17.
 Administratores Ecclesiæ, sicut alij qualiter tenentur, non possunt habere fidem de pretio, vel implemento in eorum contractibus, alias non transferunt dominium in recipientem; & idem est in administratoribus fisci, & minorum, t. i. A. §. 14. n. 18.
 Administratores locorum piorum qualiter habeant liberam administrationem, & de illorum facultate, ibid.
 Administratores etiam laici Confraternitatum, & aliorum locorum piorum tenentur singulis annis reddere rationem in manibus Ordinarij, nisi adsit aliquis consuetudo, vel privilegium reddendi rationem alijs ad id deputatis, quo casu illis simul esset reddenda; & de Confraternitatibus, & Montibus Pietatis, cuius iurisdictioni subiacent, & alia remissive, t. i. A. §. 14. n. 19.
 Florentiæ, & in Sabinis Erruræ ex inueterata consuetudine qualiter Administratores Confraternitatum laicalium abique interuento Ordinarij reddant rationes in manibus Cancellariorum Communis, &c. ibid.
 Confraternitates existentes sub protectione Regum non visitantur ab Episcopis, nisi quoad decentiam diuini Cultus, ibid.
 Confraternitates laicalium etiam danda mantentio, probata possessione, in administratione Sacrificij, &c. & quomodo probetur dicta possessio, ibid.
 Administratores locorum piorum condemnati non possunt appellare ad effectum suspensiuum, sed tantum ad voluntarium, & idem procedit etiam in alijs administratoribus, & eorum heredibus, t. i. A. §. 14. n. 20.
 Administrator fidei negotiorum gestio scientie, & pariente domino agens, censetur ab ipso approbatus, & illum obligat, t. i. A. §. 14. n. 21.
 Capiculus banche mulieris qualiter habeatur per insinuationem, & obliget dominum, ibid. & alia remissive.
 An inter Bancheiros actus societatis, & mortui vno soluantur, & fideiussores liberentur, ibid. remissive.
 Administratores tenentur de dolo, lata, & leui culpa, an de leuissima, & casu fortuito, t. i. A. §. 14. n. 22.
 Administratores prohibentur exere bona illius, cuius ad-

ministrant; nec possunt convertere res administratas in alium usum, preter destinatum, t. t. A. §. 14. n. 23.

Administratores inveniunt causam prosequentes sine periculo confilio tenentur ad expensas de proprio, t. t. A. §. 14. n. 24.

Administrator an possit pro suo principali testificari circa negotia, quae gerit, t. t. A. §. 14. n. 25.

Alia de administratoribus remissio, ibid.

Administrator, vel alius pene si habeo pecuniam domini sui, si illam casu fortuito amittat, vel sibi fuerit ablata, cuius sit periculum, t. t. A. §. 14. n. 26.

Administratores an, & qualiter possint pretendere salarium, an alimenta, & alia, t. t. A. §. 14. n. 27.

Administratorum bona an sint tacite hypotheca pro mala administratione, & de contra, t. t. A. §. 14. n. 28.

Administrator, qui semel reddidit rationem, an possit cogi ad illam de nouo reddendam, t. t. A. §. 14. n. 29.

Administrator docuit mulierem non censetur dotasse de proprio, sed de bonis ab eo administratis, & alia, t. t. A. §. 14. n. 30.

Administrator qualiter teneatur pro pecunijs exactis a filio ipsius administratoris, & qualiter pro exigendis, & non exactis ex culpa, & negligentia, t. t. A. §. 14. n. 31.

Quod quilibet teneatur de facto substitui a se electi, ibid.

Administrator qualiter teneatur reddere rationem, & reliquum restituere, alias possit condemnari ad restitutionem rei, cum fructibus, t. t. A. §. 14. n. 32.

Quae patitur sint admittende, & quae spernende, & alia, ibid. remissio.

Ratio ut possit dici bene, & releuantur redditu, tria copulata requiruntur, nempe exhibitio librorum, calculi verus, & iustificatus, & reliquus restitutus, ibid.

Administrator non teneatur reddere rationem, quando ei sit legata liberatio, ibid.

Administrator obligatus ad restitutionem rationum, licet non possit executioni consentiri, nisi prius solutus compescat, si tamen plures sint citatus, & interpellatus, & illam non reddiderit, possit executioni admitti ad solutionem illius, de quo debitor apparet, t. t. A. §. 14. n. 33.

Administrator Reipublicae non debet admitti, si sit illius debitor, & qualiter non possit ad officia eligi, t. t. A. §. 14. n. 34.

An Priores, Aniani, Decuriones, & huiusmodi, durante officio, possint executari, ibid.

An possint remittere iniurias Civitati factas, ibid. remissio.

Administrator Reipublicae multo recipiens an obliget Vniuersitatem, & alia, t. t. A. §. 14. n. 35.

Administrator rerum alienarum, coetor tantum respectu ad bona administrata, nec potest in proprijs grauari; & quid si excesserit mandatum, ibid.

Quibus casibus competat executio personalis contra representantes, ibid.

Administrator si constituit procuratorem finita eius administratione, expirat etiam mandatum, t. t. A. §. 14. n. 36.

Administrator ad certum tempus praepositus, eo finito non obligat praeposentem, licet contrahentes ignorauerint finitum esse officium, ibid.

Administrator an teneatur reddere rationem ante finem officium, t. t. A. §. 14. n. 37.

Administrator teneatur quolibet anno rationem reddere, si expedit societati, & petatur redditio sine calumnia, ibid.

Administrator, si de mala administratione inquiratur, qualiter sit suspendendus ab officio, & alia, ibid.

Administratio libera quid importet, & alia remissio, t. t. A. §. 14. n. 38.

Administratores omnes, quando fuerint plures, qualiter habeant beneficium ordinis, & divisionis, t. t. A. §. 14. n. 39.

Administrator consentiens alienationi ratione officij, sibi non praesudat in iuribus suis, t. t. A. §. 14. n. 40.

Administrator deputatus per iudicem cum competentis salario circa bona debitoris, ad quae sit concursus pro creditoribus, an dicatur simplex administrator, vel depositarius, & quae sit, & alia de illius officio, & potestate, t. t. A. §. 14. n. 41. & in §. Creditor n. 72.

Qualiter possit accitari pro restitutione reliquatus, etiam si sit nobilis, ibid.

Quomodo se gerere debeat in soluendo gradatim creditoribus, ibid.

Administrator potest cogere Dominum, ut recipiat rationem suae administrationis, & si recuset iudex nominando calculatorem, & confilio quod nihil debeat, liberabit illum a nexu obligationis, ac si dominus liberasset, t. t. A. §. 14. n. 42.

Administrator si contrahat, potest etiam ex contractu suo solutionem recipere, & illa solutio remanet liberatus, t. t. A. §. 14. n. 43.

Administratores Vniuersitatis, & similes an possint liquidare instrumenta ad formam Regni Neapolitani, non per ipsos, sed per suos praedecessores nomine Vniuersitatis stipulati, ibid.

Multa de varijs Administratores, eorum officio, & obligatione remissio, t. t. A. §. 14. n. 44.

Qualiter ratio tuetur, etiam si tutor non seruauerit sollemniam, sit reddenda expensis pupilli, & quare, t. t. A. §. 14. n. 45.

Administrator potest alienare ex mandato testatoris, t. t. A. §. 13. n. 18.

An possit remunerationis causa donare, vide in §. Curator n. 26. & §. Donatio n. 25.

Administratio bonorum paraphernalium concessa viro potest reuocari, vide in §. Bona n. 9.

Administrator an, & quando committat furtum, t. t. F. §. 28. n. 3.

Administrator solvens propria debita cum pecunia domini, ad quid teneatur, t. t. L. §. at. n. 5.

Administrator Cautus an carcerari possit pro debito Communis, t. t. M. §. 1. n. 11.

An teneatur de creditis non exactis, t. t. N. §. 5. n. 10.

Administrator an censetur remittere salarium redditu ratione sine eius mentione, t. t. S. §. 3. n. 20.

Administrator an praesumatur faciens de salario donec rationem reddiderit, ibid.

Administrator an, & quando praesumatur sibi soluisse, alia sit in culpa, & fideiussores libetor, t. t. S. §. 23. n. 13.

Administratores Civitatum, quas expensis facere possint, & an fletus eorum assertio, t. t. §. Adit. Nouiss. cap. 11.

De Administratoribus vide in Praxi Administratores.

ADMISSVS AD NOVAS

Admissus ad novas defensiones debet iurare innocentiam, probare, vel saltem elidere inditia, aliis sententia mandatur executioni, vel torquetur, seu extraordinarie puniatur, secus autem si sit reus aduersus sententiam, quia tunc onus probandi spectat ad fidei, t. t. A. §. 15. n. 1.

Refertur opinio Cabali testantis in Statu Fiorentino feruari, quod si admissus ad novas, &c. non probauerit suam innocentiam, sententia remaneat in suo robore, & sit executio, vigore contrumaciae & legis super ea lata, &c. abique eo quod deueniatur ad torturam, & examinatur dicta opinio cum distinctionibus qualiter procedat, late ibid. & n. 40.

Admissio ad novas defensiones est per Principem concedenda, quando cessant alia remedia, t. t. A. §. 15. n. 2.

An admissio bannito ad novas, &c. possit etiam accusari, vel fidei facere novas probationes, ibid.

Admissio ad novas, &c. in Statu Ecclesiastico inquit quantum tempus concedatur; & an admissus, & absolutus recuperet bona confiscata, & quid seruetur Florentiae, t. t. A. §. 15. n. 3.

In Statu Ecclesiae abique alia Principis gratia potest reus se constituere infra annum, & audiri super sua innocentia, dummodo sponte compareat, & non facere capus, nam tunc requiritur gratia specialis Summi Pontificis, & alia, ibid.

Quid seruetur in Provincia Cathalonie, ibid.

Condemnati in contrumacia siue intra annum, siue post annum, in Statu Fiorentino, si velint docere de innocentia, numquam admittuntur sine gratia Principis; & de quo tempore conuenerunt dictus annus, t. t. A. §. 15. n. 4.

Admissus ad novas, &c. qualiter possit ex sola contrumacia torqueri etiam purgatis alijs iudicijs, t. t. A. §. 15. n. 5. vbi quando fecus.

Admissio banniti ad novas defensiones, an prosit hereditariis, si ipse interim decederit, t. t. A. §. 15. n. 6. pro recuperatione bonorum confiscatorum.

Admissus ad novas qualiter debeat examinari super delicto, cum sollemnibus probationibus circa proximorum sententiam, & probatorem in processu callentiam, t. t. A. §. 15. n. 7.

Quid ita feruatur Florentiae, & alibi etiam de stylo Tribunalium, & dictum stylium etiam contra ius (dummodo non naturale, nec diuinum) esse seruandum, ibid.

Admissus ad nouas defensiones, qualiter teneatur probare suam innocentiam, alias sententia sit exequenda, t.1. A. §. 15. n.8. & 9.

Reletur casus super ista materia Florentie discursus, cum Voto Auditoris, ibid.

Causa delinquendi, siue inimicitie, qualiter faciat Indictum contra conuictos, t.1. A. §. 15. n.10.

Quid de minis, gladio sanguinolento, & fuga, ibid. & n. 12. 13. & 14.

An, & quando testis pro filio, probet contra filium, t.1. A. §. 15. n.11.

De languinis emissioe ex vulnere cadaveris occisi, ante conspectum occisoris, quale indicium faciat, & alia, t.1. A. §. 15. n.15.

De diffamatione qualiter faciat Indictum, etiam ad torturam, t.1. A. §. 15. n.16.

De delatione armorum, frequentatione in loco delicti, & alijs, t.1. A. §. 15. n.17. 18. & 26.

De audiente alium in confessione super actio non peccaminosa, an teneatur ad obligationem sigilli confessionis, & alia de hac materia, t.1. A. §. 15. n.19. & 20.

Testis an dicatur contrarius, & perit, quando in primo examine nihil deposuit, & postea etiam in tortura, dixit quod verè fecerat, & qualiter sit attendendum virtutum dictum, etiam sine tortura, t.1. A. §. 15. n.22. & 23.

Tortura qualiter sit arbitraria, item dum suspicatur, quod sciant veritatem possent torqueri etiam absque indicijs, t.1. A. §. 15. n.24. & 25. vbi alia de hac materia, & quid seruatur in Statutis Florentie.

Quod Inquisitio absque legitimis precedentibus Indictijs, recidatur ipso iure nulla, qualiter hoc procedat secundum opinionem Fatimac, t.1. A. §. 15. n.28.

Negatiua generalis, & indefinita non probat, t.1. A. §. 15. n.30.

Testium dicta qualiter debeant coadiunari, & non destrui, maxime in causis difficultis probationis; an hoc procedat in criminalibus, & alia, t.1. A. §. 15. n.31. 32. 33. & 36.

Relatio fieri debet, vt singula singulis congrue conueniant, & precedentibus respondent, t.1. A. §. 15. n.34.

Locus delicti qualiter sufficiat vt generaliter verificetur, t.1. A. §. 15. n.35.

Qualiter Iudices debeant punire delinquentes cum feueritate, t.1. A. §. 15. n.37. & 38.

Principium nouus est, & non Iudicum temperare leges, t.1. A. §. 15. n.39.

Testes qualiter dicantur confessi etiam si concordent in tempore, & loco tantum generaliter, & alia, t.1. A. §. 15. n.41. & 42. vbi etiam quod testes non dicantur contrarii, licet unus deponat plus altero.

Admissus, &c. an possit torqueri si non probauit innocentiam, t.1. A. §. 15. n.40.

ADULTERIVM.

Adulterium, quam grave sit delictum, & à legibus improbarum, varijsque poenis puniunt apud omnes nationes, remissioe, t.1. A. §. 16. n.1.

Adulteri poenae de iure communi imponere recesserunt ab aulis, & qualiter hodie puniantur Adulteri, & de Statuto Florentiae, Bononiae, &c. ibid.

An in delictis carnis, in aliquo parcendum sit exati, ibid.

Adulterium est alterius thori violatio, & est delictum mixti fori, t.1. A. §. 16. n.2.

Quod sit mixti fori quando agitur ciuiler, non autem criminaliter ad poenam sanguinis imponendam, ibid.

Adulterium non potest in Indictum deduci per viam Inquisitionis, & ex officio, t.1. A. §. 16. n.3.

Adulterium qualiter non possit puniri nisi volente marito, ibid.

Adulterium qualiter committatur de iure canonico, & qualiter de iure ciuili, t.1. A. §. 16. n.4.

Adulterium qualiter possit probari praesumptionibus, & coniecturis, t.1. A. §. 16. n.5.

Quid ad effectum separationis thori, ibid.

A iure coodematatio non praescribit adulter, sed bene prodest aduoluto, t.1. A. §. 16. n.6.

Confessio adulteri praescribit non solum consentienti, sed etiam socio vbi est administrata, & non incidenti facta, ibid.

Adulter an, & quando possit impunè occidi à marito, vel patre mulieris; & an possit reuerti in carcere pteuato, t.1. A. §. 16. n.7.

Adultera an, & quando amittat dotem, & è contra, t.1. A. §. 16. n.8.

Adultera an teneatur dare luctum ex adulterio questum marito, & alia, ibid.

Adulterium de iure ciuili, quod non gaudeat immunitate Ecclesiae, secus autem de iure Canonico, quid si esset commissum in Ecclesia, t.1. A. §. 16. n.9.

Plura de adulterio remissioe, ibid.

Adulter, qui filium suscepit ex adulterio, & reliquit Inter filios legitimis mariti adultera, an teneatur praeter alimentum, sicut & ipsa adultera ad damnum hereditatis, vel dotis legitimis hereditibus causam, t.1. A. §. 16. n.10.

Adultera an teneatur etiam cum periculo vitæ, & famae reuelare suum delictum marito, vel filio spurio, ibid.

Adulterium ab vno ex coniugibus commissum, qualiter alteri praestet iustam causam diuortij, t.1. A. §. 16. n.11.

An sub nomine adulterij ad effectum diuortij, veniat etiam sodomitia, & bellitas, &c. ibid.

Qualiter ex adulterio publico oriatur diuortium, ita vt possit etiam adultera Religionem ingredi, ibid.

An si mulier à viro expulsa de domo, & negatis alimentis adulterium committat, possit maritus petere diuortium, quid si per merum peccauerit, ibid.

Qualiter adultera compenietur inter coniuges, ibid.

Adultera visor, & in adulterio perferens, an sit à viro dimittenda sub poena peccati mortalis, & in quibus casibus non possit dimitti, t.1. A. §. 16. n.12.

Adultera non excusatur ob sterilitatem viri, nec ob paupertatem, ibid.

Quid si maritus non reddat ei debitum, ibid. remissioe.

Adulterium commissum cum coniugata, & promissione famendi illam in vxorem mortuo eius viro, an & quomodo morte, sit impediendum huiusmodi matrimonij, t.1. A. §. 16. n.13.

Adulteri an possint sibi inuicem donare, vel heredes instituire, & an teneantur ad restitutionem, t.1. A. §. 16. n.14.

Adulter non prohibetur legare adultera, maxime siantibus meritis, ibid.

Adulterium simpliciter causa libidinis, & non animo iniuriandi commissum, an rumpat pacem amicam cum viro adultera, t.1. A. §. 16. n.15.

Adultera mulierem beneuolam etiam cum vi, an puniatur, t.1. A. §. 16. n.16.

Adulterium licet pluries reiteratum cum eadem persona, vnica tantum poena puniatur in foro exteno; qualiter probetur quod detestabilis sit in muliere, quam viro, & alia, t.1. A. §. 16. n.17.

Adulterium commissum cum muliere, quæ communiter reputabatur soluta, non puniatur, ibid.

In adulterio debet probari matrimonium, ibid.

Adulterium qualiter praescribat spatium quicque annorum, nisi aduul incestus, t.1. A. §. 16. n.18.

Qualiter maritus non possit vxorem de adulterio accusare, nec dotem lucriari, si iam atrociter verberando, auferat, & adulterium commisit; & alia ex quibus causis adulterium excusetur, t.1. A. §. 16. n.19.

Adulter quando possit excusari in foro fori, secus in foro conscientiae, t.1. A. §. 16. n.20.

De poenis spiritualibus adulterij, & alia remissioe, t.1. A. §. 16. n.21.

Adulterium ex quibus probetur, & an maritus occidens vxorem ex causa adulterij lucretur dotem, t.1. A. §. 16. n.22.

Adulter an teneatur alere filium ex adulterio, & quid in dubio t.1. A. §. 14. n.13.

Alia vide in §. Contus n.11.

Adultera ex alio patiens, an teneatur se prodere, & quid facere debeat ad vitandum damnum legitimae prolis, l.2. F. 5. n.4.

Adulteri à quibus possint occidi, l.3. M. §. 7. n.7.

Adulteri an possint impunè, ac sine peccato, & obligatione restitutionis resistere, & se defendere contra Maritum, ibid. & §. Pater n.29.

Adultera qualiter inter coniuges compenietur, l.3. M. §. 10. n.20.

Cum meretrice nupta, an puniantur in vtroque, l.3. M. §. 18. n.3.

Adultera ex adultero pariens, ad quid teneatur in conscientia, t.3. M. §.33. n.31.

Adultera deprensus de adulterio secum commisso an probet; t.4. S. §.30. n.32.

Alia vide in §.Vxor, & in Praxi §.Adulterio.

A D V O C A T V S.

Advocati, & iudices bene ventres legibus, meliorem vitam agunt quam Religiosi, t.1. A. §.17. n.1.

Multa de peccatis Advocatorum, & an teneantur de levi culpa, remissive, ibid.

Advocati qualiter proper impetrium in his, quæ spectant ad aliorum officium, faciant licentiam suam, ibid.

An iudex possit supplere, ibid. remissive.

Advocati, iudices, & huiusmodi qualiter teneantur tantum de dolo, & lata culpa, ibid.

Quam sit mala propositio, & qualiter se gerere debeant, ibid. remissive.

Advocatus unus partis colludens eum altera parte, dicitur praviator, infamis, tenetur actione mandati erga Dominum, & qua poena puniatur, t.1. A. §.17. n.2.

Non potest relicto clientulo, aduersario patrocinari, nec vtrique parti, ibid.

Plura de Advocatis, quid sit praviatio, qua poena puniatur, & alia remissive, ibid.

Advocatus praviatio quando reddat etiam sententiam nullam, ibid. remissive.

Advocati qualiter teneantur pauperibus gratis patrocinari sub poena peccati mortalis, & alia, t.1. A. §.17. n.3.

An possint pro consilio reddito diebus festis salarium recipere, ibid.

An si sint conducti ad annos possint licite salarium exigere, si aliquo anno conducent causas non habuerit, ibid.

Advocatus debet honorarium, etiam si per casum fortuitum in eis contingente operas suas prestat non poruerint, ibid.

Advocati non possunt pacisci de quota litis, & quid in foro conscientie si verè foveant iustitiam, t.1. A. §.17. n.4.

Possunt tamen pacisci de suo salario vique ad centum aureos, & hodie etiam ultra propter mutationem monetarum, ibid.

An, & quando lex civilis in preiudicium fundata obliget in foro conscientie vii adeli veritas in contrarium, ibid.

Advocati non debent iniussu causis defendere, imò nec dubias, t.1. A. §.17. n.5.

Possunt tamen probabiliori opinione relicta, consulere secundum aliam probabilem, ibid.

Advocati an possint retinere instrumenta, & scripturas pro illorum mercede, t.1. A. §.17. n.6.

Advocatorum negligentia qualiter, & quando possit, vel debeat per iudices suppleri, ibid.

Advocatus propriam causam defendendo an recuperet expensas ab aduersario, & quid si defendat causam communem, an repetat à socio, t.1. A. §.17. n.7.

Advocatus non debet interesse examini sui Principalis, nisi sit persona rustica, vel idiota, & quid in Procuratore fiscali, t.1. A. §.17. n.8.

Advocatus an possit litem pendente contrahere cum suo cliente, quod procedit etiam in Medico cum infirmo, t.1. A. §.17. n.9.

Advocati non possunt pro suis clientibus recipi in fideiussores, & idem in iudicibus, t.1. A. §.17. n.10.

Advocati qualiter non possint esse testes pro suis clientibus, neque iudices in causis ab ipsis patrocinata, quid è contra, an clientibus possit esse testes pro suo patrono, t.1. A. §.17. n.11.

Advocati pro dando consilio per viam iustitiae possunt loqui, & tractare cum excommunicato, sicut etiam cum bannitis, t.1. A. §.17. n.12.

Advocati quo ordine servato debeant allegare in iure, & cum qua modestia, & reverentia, & qualiter conuincendo parti, vel iudici vera merita casuum teneantur de iniuria, & quod pro illorum importunitate possint interdicti, & alia, t.1. A. §.17. n.13.

Advocati an gaudent privilegio militum in testando, an excusentur à iuribus, & alijs muneribus, & quibus privilegijs gaudeant, t.1. A. §.17. n.14.

Quod non gaudeant beneficio S. C. Macedoniani, ibid.

Advocatus an quis possit esse in causa, in qua sit iudex, & è contra, t.1. A. §.17. n.15.

Sabel. Index Generalis.

Advocatus conductus ad annos si moriatur, qualiter transmittat ad suos heredes salarium illius anni, in quo moriatur, t.1. A. §.17. n.16.

Advocatus an possit per suam confessionem præiudicare domino, & an teneatur revelare veritate monachi, t.1. A. §.17. n.17. & in §.Confessio n.29.

Advocare probatus, non probatur in camera consulere, & alia, t.1. A. §.17. n.18.

Advocatus, qui pactus est de salario in casu victorie, an possit illud integrum præstare, si in parte tantum vicerit, & quid si causa fuerit transactio finita, t.1. A. §.17. n.19.

Plura de salario Advocati remissive, ibid.

Advocati habent tacitam hypothecam cum privilegio prælationis, ibid.

Advocatus non potest instruire partem quid ad positiones, vel articulos respondere debeat, & falsum iuret, aliis gravissimè peccat, & ad damnâ teneatur, t.1. A. §.17. n.20.

Qualiter teneatur dicere debitori ut solvat, si scelerit se debere, ibid.

Qualiter possit malitias, & cavillationes aduersarij per alias repellere, ibid.

Advocati an teneantur iurare de calumnia, ibid.

Advocati, & huiusmodi persone, qui causas vicariorum agunt, siue defendunt, dicuntur illis opem præstare ad malum, & obligantur ad restitutionem vicariorum saltem in subsidium, t.1. A. §.17. n.21.

Qualiter Advocati semper pro veritate causas absque cavillationibus defendere debeant, alijs peccant mortaliter, & an possint puniri, ibid.

Advocati, & defensores causarum qualiter in foro fori excusentur si instruant carceratos ad negandum delicta, ne penas lunt, secus autem in foro conscientie, non possunt tamen instruire ad falsas probationes, & alia, ibid.

Quibus poenis afficiantur in Sætu Ecclesiastico offensores Advocatos, iudices, & huiusmodi ex causa litis, t.1. A. §.17. n.22.

Advocati an possint agere pro illorum honorarijs contra partem aduersa, quæ fuerit in expensis condemnata, t.1. A. §.17. n.23.

Advocati, & procuratores dolose insistendo in remedijs possessoris mortaliter peccant, & obligantur ad restitutionem damnum, & expensarum, t.1. A. §.17. n.24.

Advocatus an quis possit esse non laureatus, & de necessitate, & utilitate illorum in Republica, & de eorum laudibus, & alia remissive, t.1. A. §.17. n.25.

Plura de Advocatis, eorum officio, & obligatione remissive, t.1. A. §.17. n.26.

Advocati negligentes, & imperiti, vel causas iniussu defendentes, qualiter teneantur in foro conscientie parti læsæ ad omne interesse, & qualiter teneantur gratis patrocinari pauperibus, & alia remissive, t.1. A. §.17. n.27.

Advocatus, & Senator accedens ad informandum, an teneat locum Senatoris, vel Advocati tantum, t.1. D. §.25. num.10.

Advocare an possint iudices, t.2. L. §.41. n.65.

Advocatus, qui fuit in causa, an possit esse iudex, vel recusari, t.2. L. §.41. n.66.

Advocatus fiscalis non potest recusari, ibid.

Advocatus potest executivè exigere salarium in foro litis petente, t.3. L. §.16. n.8.

Advocatus an, & quando teneatur gratis pauperes defendere, t.3. M. §.11. n.13.

Advocatus an debeat intervenire examini sui principalis, t.3. P. §.49. n.8.

An possit retinere scripturas pro suo honorario, t.3. P. §.49. n.17.

Non potest ex causa litis offendi, §.cod. n.24.

De Advocatis plura vide in Praxi §.Advocati.

A E R

Aer bonus, vel malus in aliquo loco si allegetur, debet ab allegante probari, & qualiter probetur, t.1. A. §.18. n.1.

Aer corruptus canisat ex fetore, & idè valet pactum, ut non possit fieri maceratio in aliquo loco, ibid.

Aeris intemperies qualiter excuset à residentia, à mora accedendi ad Ecclesiam, à perisurio, à contumacia, à cursu prædicationis, & alijs, t.1. A. §.18. n.2.

B

Aeris

Aeris intemperies quando fit iusta causa non morandi in aliquo loco, ibid. remissive.
 Alia plura de aere, qualiter inficiatur, corrigatur, &c. t. 1. A. §. 18. n. 3. remissive.
 An possit aer, & aqua per magos infici, & alia remissive, ibid.
 An edificando aer, vel ventus possit impediri, & alia remissive, t. 1. A. §. 18. n. 4.
 Aeris, v. l. Coeli temperies, ingenia, & mores hominum diuertunt, t. 1. A. §. 18. n. 5.
 Aeris visus communis est omnibus sicut mare, & litorea, & alia, t. 1. A. §. 18. n. 6.
 De aere bono, & malo, eo effectibus, & correctione, & alia remissive, t. 1. A. §. 18. n. 7.
 Aer non potest alicui impediri, t. 1. A. §. 18. n. 8.
 Culus fit aer, & an pro eo tributa possint imponi, & alia remissive, t. 1. A. §. 18. n. 9.
 Aer ex quibus corrumpatur, & inducat pestem, & alia remissive, t. 1. A. §. 18. n. 10.

AFFECTVS.

Affectus secundum Philosophos, & Medicos varijs modis accipitur, apud Legistas verò dicitur quiddam vehementer desiderium, & propensio voluntatis aliquid agendi, & an, & quandoio delictis sit puniabilis, t. 1. A. §. 19. n. 1.
 Mentale delictum non potuit, & an, & quando sit peccatum, t. 1. A. §. 19. n. 2.
 Affectus solus delinquendi, etiam non sequens effectum puniuntur de iure in multis casibus propter atrocitatem delicti, intelligi tamen quoad penam arbitratam, nisi adfuerit lex in contrarium, t. 1. A. §. 19. n. 3.
 Affectus, & conatus delinquendi in actu ipsi delicto proximo, licet possint in pluribus casibus puniri arbitrio iudicis, tamen secus est quando poena adest ipso iure, vel ipso facto apponitur, vel ageretur de leui crimine, de poena excommunicationis, vel de actione civili, &c. t. 1. A. §. 19. n. 4.
 Actus proximi quidam dicuntur, ibid.
 Affectus, & conatus occidendi aliquem cum archibasio, si deueniant fuerit ad actus proximos conueniens, qualiter Florentiae puniuntur, t. 1. A. §. 19. n. 5. & alia.
 Actus proximi ad dictum effectum qui dicuntur, ibid.
 Qualiter possit, vel debeat constare de corpore delicti quando non fuit sequuta explosio, nec offensio, ibid.
 Plura quando pro explosione archibasiat inter poenam mortis ordinaria, vel arbitratam in terminis bannimento-rium, ibid.

Affectus naturalis praeualere pice causae, t. 1. C. §. 8. n. 20.

AFFINITAS.

Affinitas quae dicitur secundum canones, & quae secundum ius Civile, & quae sit dicta, t. 1. A. §. 20. n. 1.
 Affinitas est duplex legitima, & illegitima, & vsque ad quem gradum impedit matrimonium, & alia, t. 1. A. §. 20. n. 2.
 Qualiter ignorantia impedimenti excolet, vel non, ibid.
 Affinitas illegitima vitra secundum gradum contracta per copulam cum consanguineis alterius coniugis, an impedit debiti redditionem inter coniuges, ibid.
 Qualiter cotius cum fore, vit impedit matrimonium cum altera forene contrahendum, debeat plene, & concludenter probari, fuisse ante consanguinitatem matrimonij, & an filij dicantur incestui, ibid.
 Affinitas ex copula fornicaria contracta cum infideli, an impedit matrimonium contrahendum post suscepium Baptismum, t. 1. A. §. 20. n. 3.
 Affinitus tria sunt genera, & de illorum effectibus quoad matrimonia, & alia, ibid.
 Affinitas matrimonij impediri non coartatur per coitum sodomiticum, vel alius extra vas naturale commissum, t. 1. A. §. 20. n. 4.
 Plura qualiter ad contrahendam affinitatem requiratur commixtio sanguinis perfecta intra vas naturale, ibid.
 Affinitatis causa cessante, cessat affinitas, & omnis effectus ab ea resultans, t. 1. A. §. 20. n. 5.
 Affinis an admittatur ad usufructum pro affine in criminibus, & alia, t. 1. A. §. 20. n. 6. & an possit compelli, n. 7.
 Affinis sponte, & non coactus deponens contra affinem probatur, & alia, t. 1. A. §. 20. n. 8.
 Affinis non allegans exceptionem sibi de iure competentem, dicitur voluntarie desoluisse, ibid.

Affinitas quando est transveralis non repellit testem in civilibus, minuit tamen de fide, t. 1. A. §. 20. n. 9.
 Affinis in gradu remoto qualiter admittatur, vel testis, item si sit virique parti aequaliter coniunctus, ibid.
 Consanguineus etiam in situto gradu qualiter probent aliquando pro consanguineis, & quid in fratre, ibid.
 Affinitas spiritualis inter quos, & quomodo contrahatur ad effectum impedendi matrimonium, & alia, t. 1. A. §. 20. n. 10.
 An infidelis possit esse paritius, & cognationem contrahat, & alia remissive, ibid.
 An cognatio spiritualis superueniens inter coniuges impedit debiti portionem, ibid.
 Cognatio spiritualis cum quibus contrahatur, quando infans ob necessitatem fuit baptizatus in domo, & postea in Ecclesia sub conditione, ibid.
 An cum mandante, sive cum procuratore, ibid.
 De cognatione legali, quale impedimentum inducat circa matrimonia, ibid.

Affinitas spiritualis an adimar fidem testis, t. 1. A. §. 20. n. 11.
 Affinitas iure an, & quando detur successio, t. 1. A. §. 20. n. 12.
 Sub nomine coniunctionum veniunt etiam affines, ibid.
 Affinitas, & consanguinitas quomodo probari possit remissive, t. 1. A. §. 20. n. 13.
 Affinitas an, & quando excoletur per poenam receptionis banolorum affinitum, t. 1. A. §. 20. n. 14.
 Affines, vel consanguinei in tertio, vel quarto gradu qualiter non comprehendantur in cautione de non offendendo vsque ad tertium gradum stipulata, t. 1. A. §. 20. n. 15.
 Affines qualiter veniant quandoque etiam sub nomine consanguineorum, & alia de affinitate remissive, t. 1. A. §. 20. n. 16.
 De affinitate spirituali, quod fit maior carnali, ibid.
 Filius carnalis sicut tenetur obuiare delicto in personam patris committendo, ita etiam spiritualis, & an illis etiam habet locum poena patricij, ibid.
 Affinitas an excoletur executione intra nouem dies a morte defuncti, t. 1. C. §. 40. n. 4.
 Affinitas non contrahitur per coitum sodomiticum, vel extra vas, t. 1. M. §. 10. n. 10.
 Affinitas non contrahitur ex coitu sodomitico, t. 1. S. §. 21. n. 4.

AGGERES.

Aggeres, & muldones an fieri possint in fluminibus, t. 1. A. §. 35. n. 4. vide flumen n. 2.
 Aggeres fluminum non possunt rumpi sub poena, §. eod. n. 6. & §. flumen n. 2.

AGNATIO.

Agnati qui dicuntur, & qui veniant appellatione agnationum, t. 1. A. §. 21. n. 1. & 2.
 Quod de iure communis sit hodie sublata omnis sexus agnationis, & cognationis differentia, ibid. n. 3.
 Statutum loquens de agnatis ad exclusionem forinatarum non comprehendit feminas agnatas, nec veteranos, nec adoptiuos, & banuismos, ibid. n. 2.
 Agnati praestando consensum vigore Statuti mulieri, vel minori sibi non praeducantur, t. 1. A. §. 21. n. 3.
 De successione agnationum, & cognationum de iure communi, t. 1. A. §. 21. n. 4.
 Agnati ut admittantur ad successionem qualiter teneantur probare legitimam agnationem, & an agnatio conuertatur per bastardos, t. 1. A. §. 21. n. 5.
 Agnatio qualiter probetur, t. 1. A. §. 21. n. 6.
 Agnationis nomen latius est, quam nomen familiae, & qualiter restringatur adiecto nomine familiae, t. 1. A. §. 21. n. 7. & alia.
 An vocatus gratis veniant omne simul, vel proximiores ordinis successio, ibid.
 Agnatio quando dicitur considerata a testatore lo inducendo fideicommissum, & quando an iurapatronatus, & quando a statuto, t. 1. A. §. 21. n. 8. p. & 10. vbi etiam ex quibus dicitur contemplata agnatio tacite, & expresse.
 Agnatio restricta considerata non operatur vitra effectum suum, t. 1. A. §. 21. n. 11.
 Agnatio an dicatur contemplata quando ex dispositione testatoris bona possunt pervenire ad feminas, t. 1. A. §. 21. n. 12.

Agnationis conferenda ratio qualiter possit argui ex testamentis, & alia, t. i. A. §. 21. n. 13.

Agnationis ratio quid, & quantum operetur, ac quando sit attendenda, vel non, & alia de agnatis, & agnatione remissive, t. i. A. §. 21. n. 14.

Agnatio quando dicitur considerata in fideicommissis, & illustrata, & quid operetur, ibid. remissive.

Agnatorum, & cognatorum differentie sublate sunt de iure, & quid vigore statutorum, &c. ibid.

Agnati an preferantur alijs in licitatione bonorum, t. i. C. §. 32. n. 12.

Alia vide in §. Consanguinitas.

Agnati an dicantur nati ex forore ad effectum succedendi, t. 2. F. §. 14. n. 69.

AGGRESSOR, & AGGRESSVS.

Aggressor inter plures rixantes si non appareat, quis presumatur, t. i. A. §. 32. n. 1.

Florentie homicidia licet ad necessariam defensionem commissa, nunquam solent penitus impuniri relinqui, ibid.

Aggressio semper presumitur facta animo nocendi, & occidendi, & aggressor debet probare contrarium, & qualiter possit ex coniecturis, ibid.

Aggressor si ster, & non sit retrahat presumitur habere malum animum, & tamen magis permittitur defensio, ibid.

Aggressor cum animo deliberato occidendi, sequente homicidio, tenetur poena ordinaria, & an aliquo casu excusetur, t. i. A. §. 32. n. 2.

Aggressus aliquem animo vulnerandi tantum, si ex aliqua causa occidat, qualiter teneatur, t. i. A. §. 32. n. 3.

Aggressus ab alio cum armis, non tenetur expectare se percuti, sed potest praeveniendo se defendere, t. i. A. §. 32. n. 4.

Aggressus ab alio volente alapa percutere, qualiter possit illum licite offendere, quando provocatio excuset, an, & quando quis teneatur frangere, & an liceat fugientem insequi, t. i. A. §. 32. n. 5.

Aggressus qualiter possit se defendere etiam diverso genere armorum, & fortiori, & contra arma non deferentem, t. i. A. §. 32. n. 6.

Aggressus qualiter non obligetur ad defensam, & possit potius mortem pati, quam iniuriorem occidere, & alia, ibid.

Aggressus a furioso, amente, vel ebrio an possit illum occidere, t. i. A. §. 32. n. 7.

Aggressus si aggressorem vulneret, vel occidat legitime defendendo ad nullam restitutionem tenetur damni illati, imò quod iustus agat, quam iudex ex lege vix prius, & quare, t. i. A. §. 32. n. 8.

Aggressus ponens alius ante se evitandos ictus, si aliquis ex hac causa occidatur, an teneatur, t. i. A. §. 32. n. 9.

Aggressus qualiter possit se defendere etiam cum scopeto, & an sit puniendus pro scopeto prohibito, & alia remissive, t. i. A. §. 32. n. 10.

De aggressore qualiter possit impunè occidi pro defensione propriæ personæ, filij, & contra fratrem, & aliorum consanguineorum, & Amicum, t. i. A. §. 32. n. 11.

Aggressus quando dicitur facere ad defensam, vel ad vindictam, t. i. D. §. 9. n. 11.

Aggressori an quandoque sit licita defensio contra insultum, ibid.

Aggressor non potest allegare fecisse ad defensionem, & quare, t. i. H. §. 7. n. 4.

AQUALIS semper dicitur, qui parat insidias, ibid.

Aggressus qualiter possit se omni modo, & contra omnes defendere, ibid.

Aggressus potest praeveneri aggressorem, etiam ante aequalem aggressionem, ibid.

Aggressus qualiter se possit defendere non expectando percuti, & plura in materia defensionis promissæ cum moderamine inculpate tutele, in quo consistat, & quid si fuerit in aliquo excessum, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 30.

AGRICULTURA.

Agricultura an deroget nobilitati, & alia, t. 3. N. §. 4. n. 4.

ALCHIMIA.

Alchimia an sit prohibita, & punibilis, t. 3. M. §. 30. n. 3.

ALIENATIO.

Alienatio dicitur cuiuscumque iuris in alium translatio, & est nomen generale comprehendens omnes contractus, & modos, quibus dominium, vel aliud ius transferretur, t. i. A. §. 23. n. 1.

Quibus modis verborum alienationis formatur, & an prohibita alienatione censetur prohibita hypotheca, ibid.

Alienatione permittitur, censetur etiam permittitur institutio, & quid in prohibitione, ibid.

Alienatio quando fit prohibita per testatorem in perpetuum, qualiter non extendatur ultra quartam generationem, & quid in fideicommissis, & alia, t. i. A. §. 23. num. 2.

Alienatione prohibita ut supra vique ad quartam generationem, à qua persona inchoari debeat numeratio, & quando talis prohibitio indicat absolutum fideicommissum, t. i. A. §. 23. n. 3.

Alienatione prohibita à testatore propter consensum aliquorum requisitum in illa, an cesset mortuus illis, quid si esset etiam inductum fideicommissum, & an alienare prohibitus possit heredem instituire, t. i. A. §. 23. num. 4.

An alienatione prohibita ad tempus, intelligatur post illud permittitur, ibid.

Alienatio contra prohibitionem testatoris qualiter sit nulla, & an in aliquibus casibus possit sustineri, t. i. A. §. 23. n. 5.

Alienatione permittitur inter illos de familia an censetur etiam permittitur donatio causa mortis, & heredes institutio, t. i. A. §. 23. n. 6.

De alienatione prohibita extra familiam, si omnes de familia consentiant an sit valida, ibid.

Qualiter sit intelligenda alienatio permittitur pro suis indigentibus, vel ad beneplacitum, ibid. remissive.

Alienatio quando praesumatur facta in fraudem fisci, & quando in fraudem creditorum, t. i. A. §. 23. n. 7.

Alienatio facta per debitorem potius pariam executionem in actione personalia contra eum, dicitur nulla, & in fraudem paratæ executionis, quid in actione reali post motum iudicium, & alia, t. i. A. §. 23. n. 8. 9. & 10.

Alienatio rei, in qua fuit immixtus creditor ex primo decreto in actione personali, tenet, & qualiter sit agendum contra acquirentem via ordinaria, t. i. A. §. 23. n. 11.

De omnibus contentis sub nu. 8. 9. 10. plura remissive, ibid.

Alienatio facta titulo oneroso, ut dicitur facta in fraudem creditorum, quæ requirantur, & quid in facta titulo lucrativo, t. i. A. §. 23. n. 12.

Qualiter alienatio facta in fraudem possit revocari, ibid.

Alienatio est prohibita pendente concursu creditorum, ibid.

Alienatio bonorum fideicommissi, an, & quando possit revocari per fideicommissarium, an à filijs vocatis viuentem patre, quando possit sustineri propter detractiones legitimæ, & Trebellianicæ, & alia, t. i. A. §. 23. n. 13.

Alienatio est permittitur ultimo possessori, dum amplius non superest aliquis, cui sit restitutum fideicommissum, quid si fiat ex permissione testatoris, ibid.

Alienatio bonorum fideicommissi quando fit permittitur ex causa dotali, ibid.

Alienatio facta salvo consensu domini dicitur perfecta quoad ipsos contrahentes, t. i. A. §. 23. n. 14.

Alienatio bonorum stabulium facta ab heretico occulto, postea detecto, & condemnato non valet, & revocatur à fisco, & quid in crimine læsæ maiestatis, & alijs delictis, t. i. A. §. 23. n. 15.

Alienatio fundi dotalis facta à marito in scia uxore non praeiudicat uxori, & quid in facta à muliere de consensu viri, t. i. A. §. 23. n. 16.

Alienatio rerum mulieris, vel minoris facta ex causa necessaria non requirit solemnitates statutaras, t. i. A. §. 23. n. 17.

Alienatio facta de consensu, & mandato testatoris operatur, ut is in quem fuit alienatio dicatur bona illa habere à testatore, & non ab alienante, & qualiter tunc minor, vel administrator possit alienare sine decreto, t. i. A. §. 23. n. 18.

Alienatio rerum minoris facta sine causa, & solemnitate, ubi est nulla, licet pater illas venales exposuerit, quid in fundo saxoso, sterili, vel pestilenti, debito fiscali, mo-

habitus, molendinis, & locatione ad longum tempus, t. t. A. §. 23. n. 19.

Alienatio rerum immobilium minoris sine solemnitatibus, in quibus casibus valeat, t. t. A. §. 23. n. 20. & s. 1.

Alienatio bonorum immobilium per minorem facta sine auctoritate tutoris, vel curatoris, & decreto iudicis, est ipso iure nulla, t. t. A. §. 23. n. 22.

Qualiter in contractu debeat etiam intervenire minor, vel pupillus, ibid.

Quid in bonis fideicommissis subiectis, quae possunt alienari pro dote, ibid.

Minor qualiter possit bona sua nulliter alienare, à quocumque possidere vendicare, etiam non restituto pretio, quibus modis retractetur alienatio, & an possit recuperare fructus, ibid.

Alienatio rerum immobilium minoris, vel pupilli, ut valeat, quae requiratur; & alia pro nullitate alienationis ex defectu causae, & solemnitatum, t. t. A. §. 23. num. 23.

Qualiter causa alienationis debeat esse praecisa, & expressa, ibid.

Alia, quando alienatio bonorum minoris, vel pupillitiam sine solemnitatibus valeat, & quod causa debeat esse necessaria, & praecise expressa, ibid.

Alienatio facta per minorem, vel Ecclesiam non servatis solemnitatibus, valet donec opponatur de nullitate, an sint restituendi fructus, & quae requirantur in huiusmodi alienationibus, t. t. A. §. 23. n. 24.

Ecclesia si sit haeres Praetoriana alienari an teneatur approbare alienationem ab eo factam sine solemnitatibus, ibid. verum An si.

Alienatio rerum Ecclesiae requirit utilitatem, vel necessitatem, & solemnitates, alias tamen alienantes, quam recipientes non sunt iuri in conscientia, & alia, t. t. A. §. 23. n. 25.

Quod non evidens utilitas, & damnum probetur ex coniecturis, ibid.

Alienatio rerum Ecclesiae testinditur propter laesionem non obstante iuramento, & fructus veniunt restituendi, & alia pro nullitate, & sustentatione, t. t. A. §. 23. n. 26.

An possit fieri sine solemnitatibus, quando bona fuerunt Ecclesiae relicta cum conditione, ut possint alienari sine beneplacito Apostolico, ibid.

Quae data sunt de alienatione bonorum procedunt etiam in diminutione, & alienatione pecuniae provenientes ex pretio stabilitum ad effectum inveniendi depositat, ibid.

Alienatio bonorum Ecclesiae facta reservato beneplacito Apostolico dicitur imperfecta, & alia, t. t. A. §. 23. n. 27.

Alienatio bonorum Ecclesiae si sit in evadentem illius utilitatem an valeat etiam sine solemnitatibus, & beneplacito Apostolico, & quid in seculis, t. t. A. §. 23. n. 28.

Quod ubi alteratur iunctura sit necessarium beneplacitum Apostolicum, ibid.

An requiratur examen testium formiter factum, vel sufficiat extrajudicialis informatio de eadem utilitate Ecclesiae ad effectum alienandi, ibid.

Alienatio bonorum Ecclesiae etiam absque solemnitatibus, in quibus casibus non faciat incidere in penas Constitutionis Paulinae, t. t. A. §. 23. n. 29.

Quid valeat ex causa remunerationis quod fructus, ibid.

An possit fieri sine solemnitatibus ex causa permutationis cum Principe, ibid.

Alienatio bonorum Ecclesiae si sit faciendi per procuratorem requirit speciale mandatum, & alia remissum, t. t. A. §. 23. n. 30.

Bona Ecclesiae qualiter possint hypothecari, ibid.

In alienatione rerum Civitatis quae requiratur, t. t. A. §. 23. n. 31.

Qualiter ipse alienans stante nullitate possit venire contra factum proprium, & reuocare non obstante iuramento, & tanto magis illius haeres, t. t. A. §. 23. n. 32.

Alienatio rei litigiosa an, & qualiter sit prohibita, sicut cessio in potentiorum, t. t. A. §. 23. n. 33.

Alienationes ex causa lucrativa non minus legitimum filiorum, focus ex causa onerosi; & quae tales dicantur, t. t. A. §. 23. n. 34.

Alienationes factae à gravato pendente causa fideicommissi,

missi, quando, & quomodo impotentur in legitimam, & Trebellanicam, & alia, t. t. A. §. 23. n. 35.

Alienatio an possit per pactum impediri, t. t. A. §. 23. n. 36.

Alienatio facta in potentiores an valeat, & qui tales dicantur, t. t. A. §. 23. n. 37.

Alienatio, an & quando prohibita sit in forensi vigore statutorum, & praecipue Status Ecclesiastici, t. t. A. §. 23. n. 38.

De diversis alienationibus prohibitis remissum, t. t. A. §. 23. n. 39.

Alienatio bonorum Ecclesiae sub quibus penis sit prohibita, & quando sit permissa, & alia de praebendis, & procurantibus indebitè auctoritatem, t. t. A. §. 23. n. 40. remissum.

Alienatio facta per donatorem pro donationem an sustineatur ex resecutis, t. t. D. §. 31. n. 48.

Alienatio bonorum fideicommissi an sustineatur stante illius ignorantia, t. t. B. §. 10. n. 31.

Alia vide in §. Bona, & §. Causa.

Alienatio emphyteusis sine consensu domini directi, an, & quando inducat caducitatem, t. t. E. §. 7. n. 45. & seq.

Alienatio facta à gravato impunitur in detractionibus, quae possunt allegari à possessore, t. t. E. §. 7. n. 17.

Alienatio prohibita, an, & quando inducat novum fideicommissum, t. t. F. §. 22. n. 12.

Alienatio facta à gravato an, & quando sustineatur pro detractionibus, t. t. G. §. 7. n. 2.

An sustineatur pro soluendo xre alieno fideicommissitenti, t. t. G. §. 7. n. 5.

Quando presumatur adaequare detractiones, vel non, t. t. G. §. 7. n. 2.

Alienatio ignoranter facta, an sustineatur, t. t. G. §. 7. n. 16.

An dicatur haereditas institutio, t. t. L. §. 26. n. 11.

Alienatio legitima an possit ad tempus, vel in casu detulsi prohiberi, t. t. L. §. 6. n. 30.

Alienatio facta, qualiter imputetur in legitimam, §. eod. n. 32. & 38.

Alienatio facta à matre tutrice an, & quando sustineatur, t. t. M. §. 9. n. 5.

Alienatio stabilitum an possit fieri à minore, & cum quibus solemnitatibus, t. t. M. §. 23. n. 24.

Alienatio nulla an sustineatur probata veritate, t. t. L. §. 19. num. 2.

Alienatio prohibita ad tempus, an post illud dicatur permissa, t. t. P. §. 52. n. 10. & alia vide in verb. Prohibitio.

De alienatione feudorum aliqua vide §. Feudum n. 7. 12. & 21.

De alienatione bonorum Ecclesiae plura vide in Resol. cap. 69. t. 4.

A L I M E N T A.

Alimentorum appellatio qualiter veniant non solum cibaria, & victus, sed vestitus, habitatio, & alia necessaria iuxta dignitatem, & qualiter perone stende; an salaria medicorum, &c. t. t. A. §. 24. n. 1.

Cibi appellatio quid veniat, quid in educatione, & vicualibus, ibid.

Quando censetur relicta alimenta, & an sint multiplicabilia, ibid.

Alimenta qualiter debeantur videtur ab haeredibus viri, etiam extraneis intra annum restitutionis dorum, t. t. A. §. 24. n. 2.

Vxor legataria, & iuxta habitare cum filijs, qualiter conquiretur legatum alimentorum etiam extra domum, ibid.

An non exacta transmittantur ad haereditatem viduae, ibid.

Alimenta an debeantur etiam post annum, si vidua dotem non habeat, ibid.

Alimenta quando presumantur donata, vel non, & qualiter voluntarie praestita repetantur, quid inter filium, & matrem, & quid in debitoribus, t. t. A. §. 24. n. 3. & §. Amicitia n. 1.

In repetitione alimentorum habetur ratio tantum ad dispendium barbare, non ad laborem, ibid.

Alimenta praestita à patre, qui percipit fructus Praebendae filij, an dicantur praestita animo compensandi, & alia, t. t. A. §. 24. n. 4.

Alimenta praestita ab vno fratre communi sorori, qualiter possint pro rata repeti ab alio fratre, & an frater teneatur alere fratrem, t. t. A. §. 24. n. 5.

In alimentis, ubi plures tenentur, si quis sit difficilis educationis, possunt alij in solidum adstrungi, ibid.

Alimenta an compensentur cum servitijs, & operibus; & qualiter alimentantur teneatur operari ad commodum alimentis, t. t. A. §. 24. n. 6.

Alimenta legita uxori, ubi sint praestanda, t. t. A. §. 24. n. 7.

Quid

Quid in relictis vxori, ea defuncta, si reftator aliam dixerit, an fecunda quoque debeatur, & alia, ibid.

Alimenta an debeantur à patre filio (forum) habitante, t. t. A. §. 24. n. 8.

Qualiter alimenta sint praestanda in domo eius, qui tenetur alere, ibid.

Pater non habens redditus sufficientes non tenetur alere, nec id est vendenda proprietate, ibid.

Alimenta de redditibus, & non de proprietate sunt praestanda, ibid. inferendo ad plura.

Qui tenentur alimenter, & quomodo remittitur, ibid.

De habeant patrem, & filium diuitem, ipse autem sit pauper à quo fit alendus, ibid.

Alia de patre quod tenetur alere filios etiam de fructibus bonorum, in quibus habet vnum fructum ex persona filij, & qualiter possit se eximere ab alendo, ibid.

Alimenta regulariter praestari debent in domo alentis, & quando fecus, ibid.

Quid si alimentarius sit minor, & alibi habitauerit, an possit petere alimenta praeterita, ibid.

Qualiter filij tenentur alere parentes, ibid.

Alimenta legata infanti, vel pupillo donec ad pubertatem peruenierit, masculo debentur vsque ad 18. annos, foeminae vsque ad 14. t. t. A. §. 24. n. 9.

Alimenta, & litis expensae qualiter debeantur pauperi litiganti ab adversario doli, quid in muliere litigante ad separationem thori, quid in filio super filiatione cum patre litigante, an nepoti cum patruo, forori cum fratre, & alia, t. t. A. §. 24. n. 10.

Quod praesumptio boni iuris reftans ex sententia non tollatur per appellationem, ibid.

Alimenta non veniunt in confiscatione bonorum alimentarij, an remanent debitori, vel debeantur ipsi condemnato, & an super alimentis possit fieri executio per creditores, t. t. A. §. 24. n. 11.

An alimenta debeantur bannicis, ibid.

Filius quando tenetur ad debita alimentorum à delinquente condemnato debitorum, ibid. ubi etiam de alimentis spurio debitis.

Alimenta hodie debentur filio spurio non solum de aequitate Canonica, sed etiam de iure civili, & in vtroque foro peti possunt, quid in filijs inuestitis, An debeantur secundum necessitatem tantum, vel secundum dignitatem spurij, & alia, t. t. A. §. 24. n. 12.

Spatij de aequitate Canonica qualiter sint capaces casualis infirmitatis, ibid.

Alimenta sint praestanda spurio quatenus extent bona patris, qualiter sit probanda filiarum, quid si plures dubitent vter illorum sit filius, & alia, t. t. A. §. 24. n. 13.

Alimenta qualiter sint taxanda, & quid si debeantur in subdium, t. t. A. §. 24. n. 14. & 39.

Alimentis necessarii ad concedendum victum alicui legatis, qualiter non debeantur, si alendus possit aliunde ex proprijs bonis illa habere, quid si debeantur ex contractu, & iure actionis, t. t. A. §. 24. n. 15. & 18.

Alimenta praeterita debita officio iudicis, qualiter non possint peti quando fuerint aliunde habita, fecus quando sunt debita iure actionis, quid in filijs spuris, & alia, t. t. A. §. 24. n. 16.

Alimenta dicuntur non praeterita, sed futura à die litis motae, & debentur ab eo die, & transmittuntur ad haeredes, ibid.

Alimenta futura an possint remitti, vel aliter transigi, quomodo differant praeterita, & futura, & quae dicantur, ibid. remissio.

Alimenta alicui relictis vsque ad decennium, si nondum completo tempore decedat, an debeantur haeredibus, & qualiter sint praestanda, t. t. A. §. 24. n. 17.

Alimenta praestanda per scriptum haeredem eius vite durante, debentur etiam post illius mortem, durante vita alimentarij, t. t. A. §. 24. n. 18.

Quis dicatur aliunde viuere posse remissio, ibid. & vers. victim.

Alimenta qualiter finiantur, & an habeat locum has accrescendi, ibid.

Obligatio legalis alendi cessat ex omnibus causis, ex quibus permittit est exhereditatio, & alia de legato alimentorum remissio, ibid.

Alimenta an, & quando habeant hypothecam, & praedilegium praetensionis, t. t. A. §. 24. n. 19.

Sabel. Index Generalis.

An alimentarius, cui fuit assignatus fundus pro alimentis tenetur, vel debitor ad solutionem collectarum, ibid.

Qualiter onus alendi fit reale, remissio, ibid.

Alimenta debita vxori qualiter gaudent privilegij dotis, ibid.

Qualiter petantur officio iudicis, vel iure actionis, ibid. remissio.

Alimentis praestitis sponte pro tribus annis, an inducatur obligatio in futurum, t. t. A. §. 24. n. 20.

Alimenta debentur paruo, & contra, t. t. A. §. 24. n. 21.

Alimenta qualiter debeantur vxori à viro post separationem thori, & an adulter, t. t. A. §. 24. n. 22.

Alimenta integra qualiter debeantur licet tot fructus non percipiuntur ex praedio, vel alia assignatione pro illis destinata, t. t. A. §. 24. n. 23.

Alimenta praesumuntur praestita ab illo, qui penes se habuit personam alimentatam, & qualiter possint articulando probari, t. t. A. §. 24. n. 24.

Alimenta qualiter debeantur ex Reipublice bonis Decurionibus, & ex Patroo Ecclesiae ab illius Rectore, t. t. A. §. 24. n. 25.

Alimenta Praedicatoribus, à quibus sint praestanda, t. t. A. §. 24. n. 26.

Alimenta praestita à focero genero, & filijs, qualiter eadant in augmentum dotis, & an praestita filijs possint repetere à genitoribus, t. t. A. §. 24. n. 27.

Alimentorum causa an, & quando dicatur pia, & gaudeat privilegij piae causae, & alia, t. t. A. §. 24. n. 28.

Super alimentis non competat ius creditoris, ibid.

Referantur plures Auctores Alimentorum materiam pertractantes, & praecipue Iudarus Sordus in suo tractatu de alimentis designando illius questionis remissio, t. t. A. §. 24. n. 29.

Alimenta an, & quando sint subministranda à creditore debitori carcerato, t. t. A. §. 24. n. 30.

Alimenta semel à patre praestita, si fuerint consumpta, an debeant iterum praestari, t. t. A. §. 24. n. 31.

Alimenta an subiacent gabelis, t. t. A. §. 24. n. 32.

Alimenta in qua quantitate sint praestanda Clericis implorantibus beneficium, & an attenta illorum nobilitate, t. t. A. §. 24. n. 33.

Quae dicantur congrua alimenta Clericorum, vt illa ex fructibus bonorum Ecclesiae consequi valeant, ibid.

Alimenta qualiter à parentibus sint praestanda à filijs, & contra, & à fratribus, & alia de alimentis in genere, t. t. A. §. 24. n. 34.

Alimenta qualiter debeantur ex bonis, in quibus sit concursus per creditores, ipsi debitori, t. t. A. §. 24. n. 35.

Alimentorum causa qualiter possint bona etiam fidelicommisso subiecta alienari, t. t. A. §. 24. n. 36. & §. Bona n. 2.

Alimenta qualiter sint praestanda vxori etiam extra dotem, & alia de alimentis vxori per virum praestandis, ibid.

Alimenta à patruo nepotibus praestita, qualiter censentur praestita ratione consanguinitatis, & masculinitatis, & alia remissio, t. t. A. §. 24. n. 37.

Alimenta sunt taxanda secundum vires patrimonij, & alia, t. t. A. §. 24. n. 39.

Alimenta qualiter sint debita filijs ex damnato coitu genitis, ibid.

Alimenta simpliciter legata à fratre forori videtur, debentur etiam si transcat ad secundam uxorem, fecus si addit conditio viduitatis, & alia, t. t. A. §. 24. n. 40.

Alimenta praua, siue cibi corrupti, qualiter pestem inducere possint, & alia remissio, ibid.

Alimenta praesumuntur praestita à Comentarie, vel Barilefio carceratis, t. t. C. §. 5. n. 3.

Vide in §. Confiscatio, & §. Debitor n. 45. & seq. & §. Dos n. 41.

Alimenta Praedicatoribus, à quibus sint subministranda, t. t. E. §. 2. n. 6.

Alimenta litis an, & quando sint subministranda à diutius litigante cum inope, t. t. E. §. 28. n. 20.

Alimenta inter fratres, an sint praestanda, & praeterita an repetantur, t. t. F. §. 31. n. 21.

Alimenta qualiter debeantur filijs nuptis, non solum dote, t. t. L. §. 30. n. 17. & alia, vide sub n. 20.

Alimenta legata quando debeantur, & alia, t. t. L. §. 5. n. 100. vide Legatum.

Alimenta licet debentur filio agenti pro legitima, t. t. L. §. 6. n. 13.

De remedijs contra maleficia amatoria remissioe, ibid.
 Amor inter fratres qualis esse debeat, t. r. A. §. 28. n. 7.
 De amore sensualis, & eius effectibus remissioe, t. r. A. §. 28. num. 8.
 Plura de amore Dei, proximi, & sui, patrie, veteris, & huiusmodi remissioe, t. r. A. §. 28. n. 9.
 Amor nullus vincit patrem, procedit etiam in matrem, an maior, vel aequalis sit, & alia, t. r. A. §. 28. n. 10.
 Quid magis torqueatur pater in persona filii, quam in seipso, & qualiter confessio illius dicatur metu extorta, ibid.
 Amor violentus est species furoris, & qualiter excuset deventum in certo loco sub seditione si dicatur, t. r. A. §. 28. n. 11.

A N T I A N I.

Antiani, vel Priores Civitatis non possunt remittere iniurias Civitati illarum sine consilio, t. r. A. §. 1. n. 2.1.
 Antiani, Decuriones, & huiusmodi, durante officio an possint executari, t. r. A. §. 14. n. 34.
 Antianitas, vide impedimentum, n. 6.

A N I M A.

Animi primi viri defuncti an contrahitur per transfusum uxoris suae ab secundis nuptijs, t. r. A. §. 1. n. 27.
 Animae defunctorum an sciant, & cognoscant, quae in hoc saeculo peraguntur, ibid.
 Animae Italianae, Sampsonis, Salomonis, &c. an sint saluae, t. r. P. §. 11. n. 9.

A N I M A L I A.

Animalia vendita cum reservatione domini, si faciant damnum, an teneatur emptor, vel venditor, t. r. A. §. 29. n. 1. & §. Damnum n. 5.
 Qualiter teneatur dominus pro damno ab animali suo dato, ibid.

Animalia reperta damnum dare in praedio proprio, si alio ducantur, & reconducant donec fidei fuerit emendatum, damnum an factum committatur, t. r. A. §. 29. n. 2.

An animalia reperta damnum dare possint retineri, quod si essent Clericorum, & an possint pro alimentis suis praestiti retineri, ibid.

Plura de damno, vel fide solvenda pro animalibus in alieno praedio fumentibus, ibid.

Qualiter animalia bruta delinquendo puniantur, vel obligentur dominum, ibid.

Animalia si se invicem aggrediantur, & non appareat aggressor, neuter illorum dominus tenebitur, t. r. A. §. 29. num. 3.

Occident canem, vel aliud animal pro sui defensione ad nihilum tenetur, ibid.

Animalia data in locum, si pereant, cuius periculo pereant, an domini, vel custodis, t. r. A. §. 29. n. 4.

Quid probare debeat cullos, qui tenetur ad custodiam, ut se liberet a damno a multis, de qua culpa teneatur, & alia remissioe, ibid.

Animalia quando fuerint data astituta, si latrocinio, incendio, vel summe periculis, qualiter damnum sit commune, t. r. A. §. 29. n. 5.

Animalia de sui natura fructifera, qualiter taxentur, ibidem.

Animalia bruta possunt locari, ibid.

Qualiter divino iudicio perire poterunt, & quomodo ex cursu temporis praesumatur mortui, ibid.

Animal venditur si moriatur intra triduum, qualiter venditor teneatur ad restitutionem pretij, & an, & quando sit locus redhibitoriae propter animal auctoris venditum non manifestato vicio, t. r. A. §. 29. n. 6.

Animalia qualiter possint retineri pro alimentis illis praestitis, t. r. A. §. 29. n. 7.

Animalia constituent terram speciem inter mobilia, & semovientia, t. r. A. §. 29. n. 8.

Animalia omnia etiam imperfeda, qualiter fuerint a Deo creata in diebus Creationis, non aurent ea, quae ex putri nascuntur, t. r. A. §. 29. n. 9.

Animalia damnum damna, non possunt dari pro noxa, sed aliter debet dominus damnum reficere, eo magis si fidei illorum naturam, t. r. A. §. 29. num. 10. & §. Damnum num. 6.

Animalia irrationalia, ut locustae, brueuli, & huiusmodi in agris damnum damna, an possint excommunicari, ut recedant, t. r. A. §. 29. n. 11.

Animalia qualiter praesumantur esse illius, cuius signa-

ta sunt inuola, tom. 1. A. §. 29. num. 12.

Animalia, sicut mollia per vellatorem relicta in hereditate eum fideicommissio, qualiter sint fideicommissaria restituenda, t. r. A. §. 29. n. 13.

Animalia fera ab alio vulnerata efficiuntur capientis, & non vulnerantis, t. r. A. §. 29. n. 14. & §. Domusnum, num. 17.

Animalia si dum expelluntur a damno, interitum patiantur, qualiter expelles teneatur ad emendam damni, t. r. A. §. 29. n. 15.

Animal mortuum non dicitur animal, & alia, t. r. A. §. 29. num. 16.

Animalia immunda possunt prohiberi in ciuitatibus retineri ob periculum pestis, t. r. A. §. 29. n. 17.

Animalia damno, & nociua in agris, & arbutis, ut sunt caprae, possunt prohiberi in locis domesticis, t. r. A. §. 29. num. 18.

Animalia per viam publicam transcurrentia non possunt molestari, t. r. A. §. 29. n. 19.

De animalibus respectu piscuorum, & aliorum remissioe, t. r. A. §. 29. n. 20.

De animalibus brutis aliqua remissioe, t. r. A. §. 29. n. 21.

Animalia vicia, quae possint admitti, & quibus cautionibus tempore pestis, & alia remissioe, t. r. A. §. 29. n. 22.

Animalia in praedijs existentia an, & quando dicantur pars fundi, t. r. A. §. 29. n. 23. & veniant in eius concessione, & §. Appellatio n. 4.

Animalia destinata ad usum bonorum, an possint auctori per creditores grauari, ibid.

Percepta naturaliter sine culpa grauari, an veniant in restitutione fideicommissi quoad astituta, ibid.

Animalia quae sint prohibita capi, vel non, t. r. B. §. 1. num. 9.

Animalia commodata, cuius periculo pereant, t. r. C. §. 2. n. 3. & seqq.

Animalia quae sine prohibita capi, vel occidi in Statibus Erratis, §. Barba n. 9.

Alia vide in §. Damnum, n. 5. & 6.

Animalia in locum data, cuius periculo pereant, t. r. E. §. 13. num. 6.

Solent maximum reddere fructum, ibid. & vide Fructus num. 30.

Animalia an veniant in legato mobilium, t. r. L. §. 5. n. 24.

Animalia si moriantur an debeatur pretij, & caro, t. r. L. §. 5. n. 57.

Animalia qualiter possint locari, & cuius periculo, t. r. L. §. 19. n. 22.

Animalia qualiter per decennium praesumantur mortua, t. r. M. §. 24. n. 5.

Animalia si moriantur intra triduum venditionis, cuius damno pereant, t. r. P. §. 17. n. 3.

Plura scriptis Auctoris Summae in Praxi §. Animalia.

A N I M U S.

Animus occidendi deliberatus, ex quibus arguatur, t. r. H. §. 7. n. 7. 8. 14. & 28.

A N O N A.

Anona administratores, qualiter teneantur de nominibus debitorum non exactorum, & alia de administratoribus Anona, t. r. A. §. 14. n. 16.

A N V L V S.

Anulus matrimonialis, an indistincte praesumatur donatus, t. r. D. §. Donatio num. 9.

Vide Vestes n. 2.

A N N V S.

Annus inceperit an, & quando habeatur pro completo remissioe, t. r. A. §. 30. n. 1. & §. Alimenta n. 17.

Annus praefixus ad emittendam professionem potest a superioriori prorogari, ibid.

Annus constat ex diebus, & mensibus, qualiter incipiat, finiat, & dimidatur. De annorum diversitate apud varias nationes, & alia remissioe, t. r. A. §. 30. n. 2. & 12.

Annus necessarius ad emittendam professionem in Religione, est omnino necessarius, & debet esse continuus, t. r. A. §. 30. n. 3.

Annus ad effectum caducitatis qualiter consideretur, t. r. A. §. 30. n. 4.

Annus discretionis interpretatur pro pubertate, quid in sponsalibus cum puella impubere, t. r. A. §. 30. n. 5.

Anvus in materia feudi qualiter currat, & quando incipiat, t. r. A. §. 30. n. 6.

APPELLATIO.

Annus ad deliberandum heredi concessus an sit utilis, & quando incipit currere, qualiter transcat ad heredes, & alia remissive, t. i. A. §. 30. n. 7.
 Annus concessus matri, & alij ad petendum tutorem pupili sub pœna privationis illorum hereditatis, est utilis, quando incipit currere, & qualiter possit excusari à pœna, t. i. A. §. 30. n. 8.
 Annus debitorum ex re aliqua, an illa petempra finiatur, t. i. A. §. 30. n. 9.
 Annus redditus, & pensiones an, & quando, ac inter quos dividantur, t. i. A. §. 30. n. 10.
 Annus redditus, ex re immobili debiti in perpetuum, vel ad longum tempus, qualiter consumeretur inter immobili, t. i. A. §. 30. n. 11. vide in verb. Censui.
 Plura de annuis redditibus remissive, ibid.
 Annui expensio qualiter sit necessaria in omni instrumento, & quando incipiat secundum diversas Regiones, t. i. A. §. 30. n. 12.
 De anno, & mensis delicti exprimendo ab accusatore, ibid.
 De annata, quæ ex beneficii vacantibus soluitur Capitulis, quomodo differat ab ea, quæ soluitur Camere Apostolicæ, & alia, t. i. A. §. 30. n. 13.
 Quid annate temporis spatii solutæ non possint amplius denegari, ibid.
 De anno, qualiter computetur, quando incipiat, & dicatur perfectus. De annatis, & ex quibus beneficiis solvantur Camere Apostolicæ, vel Capitulis, & eorum differentia. De annis redditibus, inter quæ consumerentur, quomodo præscribantur, & alia, t. i. A. §. 30. n. 14. §. 15. & 16.
 Aliqua de annis, & annuis redditibus ad diversos effectus remissive, t. i. A. §. 30. n. 17.
 Annus, Mensis, & dies qualiter requirantur pro verificandis partibus, & alia remissive, t. i. A. §. 30. n. 18.
 Annus petendi additionem ad novus quando incipiat, t. i. A. §. 30. n. 19.
 Anni appellacione qui veniat, t. i. A. §. 33. n. 5.
 Annus naturalis, & artificialis quis dicatur, & attendatur ad incurrandam caducitatem ob non solum canonem, t. i. A. §. 7. n. 51.
 Artificialis quando contineat plures annos naturales, ibidem.
 Annus probationis in Religione necessarius, & continuus ante professionem, t. i. A. §. 14. n. 10.
ANTIQUITAS.
 Antiquitas temporis, ut talis dici possit, quot annos requirat, remissive, t. i. A. §. 31. n. 1.
 Antiquitas temporis, cuius initij memoria non extat quid operetur, t. i. A. §. 31. n. 2.
 Antiquitatis nomine in materia probationum venit tempus centum annorum, & non minus, t. i. A. §. 31. n. 3.
 Quid res dicatur de antiquo, si excedat 60. vel 70. annos, ibidem.
 Antiquitas temporis qualiter probetur, t. i. A. §. 31. n. 4.
 Antiquitas temporis qualiter faciat præsumere solutionem, & alia, t. i. A. §. 31. n. 5.
 In antiquis plene probant testes de fama, ibid.
 Antiquitas non tribuit robur scripturæ, si nunquam fuit habita pro autentica, vide contra veritatem apparetiam, t. i. A. §. 31. n. 6.
 Antiquiore de familia ad fideicommissum vocato, an inducat successum fideicommissum ad favorem omnium, t. i. A. §. 31. n. 7.
 Plura de antiquitate, & illius effectu remissive, ibid.
 De antiquitate plurimij faciendi, & eius effectibus remissive, t. i. A. §. 31. n. 8.
 An id, quod est antiquum per additionem nostre qualitatē definit esse antiquum, t. i. A. §. 31. n. 9.
 De antiquo tempore, quid operetur, & quando tale dicatur remissive, t. i. A. §. 31. n. 10.
APPALTVS.
 Appalus nialis, siue gelu, & similis, an arceat personas Ecclesiasticas, t. i. A. §. 31. n. 11.
 De appalu Aquarum Bononiæ, & Florentiæ, §. eodem num. 11.
 Appalus an licite concedantur per Principes, t. i. M. §. 31. num. 1.
 Appallatores artis tenentur alijs licentiam concedere, ibid.

Appellatio est à minore iudice ad maiorem facta provocatio; quid significet verbum appellare, & alia de descriptione, & etymologia appellacionis remissive, t. i. A. §. 32. num. 1.
 Appellatio quocumque sit, t. i. A. §. 32. n. 2.
 Appellatio quare à legibus introducta, t. i. A. §. 32. n. 3.
 Qualiter in causis appellacionum liceat facere novas probationes, & alia remissive, ibid.
 An in foro conscientie sit licitum appellare à sententia lata secundum vnam opinionem probabilem, vel etiam probabiliorē, ibid.
 Appellacioni friuolæ non est per indicem deferendum sub pœna peccati, quando dicatur friuola, & alia, ibid. remissive.
 Appellatio quæ requiritur, t. i. A. §. 32. n. 4.
 Appellatio est generaliter permissa, cuiusque indebitè gravato, t. i. A. §. 32. n. 5. & 7.
 Appellari in quibus casibus sit prohibitum, t. i. A. §. 32. n. 6. & 8.
 Appellacione prohibita, quænam alia remedia suppetant gravatis, t. i. A. §. 32. n. 9.
 Appellacione prohibita non censetur prohibitus recursus ad Principem per supplicationem, & alia de recursu, & reuisione, ibid.
 Intra quantum tempus debeat peti reuissio, & quid allegandum, ibid.
 An, & quando statum tollens appellacionem, & nullitatem tollat etiam restitutionem in integrum, & reuisionem, & qualiter differant, ibid.
 An possit peti reuissio non solum sententiæ definitivæ, sed etiam interlocutorie, & alia, ibid. remissive.
 Appellatio continet tria principalia fatalia, quare sic dicta, qualia sint, & alia plura de hac materia, t. i. A. §. 32. n. 10. 11. & 12. vbi latè.
 Appellatio quando dicatur deserta ob non productionem actorum, & alijs causis; quid præsumatur in dubio; an super illa debeat pronunciari, & qualiter appellacione deserta, possit exquirere concedi reuissio causæ et eisdem actis, t. i. A. §. 32. n. 13.
 De diversis appellacionis effectibus, t. i. A. §. 32. n. 14.
 Appellatio non solum suspendit iudicium in futurum, sed etiam in totum quoad præterita, ac elidit præsumptionem iustitiæ ex sententiæ resuscitantem, t. i. A. §. 32. num. 15.
 Appellacione pendente nihil innovari potest per indicem à quo, & quid in appellacione à sententia lata in petitorio, an suspenditur executio decreti de manuteneudo in summarijsimo possessore, &c. t. i. A. §. 32. n. 16.
 Appellans abstinere debet ab omni novitate, alijs dicitur appellacioni renunciasse, & an, & quando dicatur appellacioni renunciasse per reditum ad iudicem à quo, t. i. A. §. 32. n. 17.
 An, & quando possit appellans appellacioni renunciare, vel non in præiudicium appellati, & eo iussu, ibid.
 An, & quomodo appellacione tenens possit appellans redire ad iudicem à quo, quid in interlocutoria, & reuisione, t. i. A. §. 32. n. 18. remissive.
 Appellatio qualiter possit interponi à tertio non condemnato propter suum interesse, ibid.
 Qualiter Dominus possit agere, & appellare pro suis subditis, ibid.
 Appellatio interposita à debitore, prodest etiam illius fideiussoribus, t. i. A. §. 32. n. 19.
 Appellatio vnius quando profit alijs, remissive ibid. & alia de tempore illius ad hoc ut iuuet.
 Qualiter efficiatur communis cum appellato non appellante, ibid. & alia remissive.
 In appellacione an appellans, & appellatus teneantur transportare acta iudice ad quem, t. i. A. §. 32. num. 20. vbi etiam qualis esse debeat huiusmodi transportatio, & alia.
 Cui incumbat probatio in materia appellacionis, ibid.
 Appellans alternativè ad vnum, vel alium iudicem debet infra decem dies declarare, quem ex illis eligat, & alia de appellacione alternativæ, vel copulativæ, t. i. A. §. 32. num. 21.
 Appellatio cotam quo iudice sit interponenda, t. i. A. §. 32. num. 22.
 Appellatio potest interponi coram honestis personis, & quan-

quando, & alia de appellatione coram honestis personis, remissive, t. i. A. §. 32. n. 23.

Appellatio à sententia Arbitrii, & quando sit permissa, t. i. A. §. 32. n. 24.

An detur appellatio à sententia confirmante, vel infirmante laicum, ibid.

Appellatio an, & quando sit permissa à sententia declaratoria caducitatis, t. i. A. §. 32. n. 25.

Appellatio concessa in respectu à sententia iudicis delegati, qualiter sit intelligenda, t. i. A. §. 32. n. 26.

Appellatio dicitur de appendicijs prime instantie, & que statuta sint attendenda, t. i. A. §. 32. n. 27.

*An appellationis causa fit eadem cum principali, & ad quos effectus, remissive, ibid.

Appellans, qui conuocatur iudici, qualiter peniatur, t. i. A. §. 32. n. 28.

Appellatio qualiter sit intimanda appellatio, t. i. A. §. 32. n. 29.

Appellatio potest interponi coram maiori parte iudicium, si plures sint, & simul haberi non possint, t. i. A. §. 32. n. 30.

Clausula *fi, & in quantum, &c.* quid importet in appellatione, & alia, t. i. A. §. 32. n. 31.

Quando sit per iudicem appellationi deferendum, vel non, & quid operetur delatio, remissive, ibid.

Appellatio non valet ante prolationem sententiae, nec est permisa à futuro grauiamine, nisi esset irreparabile, & qualiter possit à iudice inhibito impetrari etiam ante factum, t. i. A. §. 32. n. 32.

Quo ordine fit appellandum tam de iure civili, quam canonico, t. i. A. §. 32. n. 33.

An, & quando possit appellari ad Papam per subditos Principis laici, remissive, ibid.

Quo ordine, à quibus, & ad quem appellari debeat in Curia Romana, remissive, ibid.

Qualiter appellari debeat à delegato ad delegantem, t. i. A. §. 32. n. 34. & supra n. 6.

An possit appellari à Vicario Generali ad Episcopum, ibid.

Appellatio non datur à duobus conformibus, etiam si ad sit alia intermedia diffinis, t. i. A. §. 32. n. 35.

Qualiter appellari possit ab omnia condemnatione expensarum, t. i. A. §. 32. n. 36.

Qualiter ab eadem sententia possit utraque pars appellare etiam ad duos iudices, & quis praevalere debeat, remissive, ibid.

Appellatio an, & quando admittatur in criminalibus, & alia, t. i. A. §. 32. n. 37. & 55.

Appellatio an admittatur in executiis, an ubi adest obligatio cameralis, & an in causa sequestri, t. i. A. §. 32. n. 38.

An à sententia iudicis officialium, ibid.

Appellatio an admittatur in causa salarii, & gabelle, t. i. A. §. 32. n. 39.

Appellatio an, & quando admittatur à sententia lata fauore alimentorum, pro causa, & dote, t. i. A. §. 32. n. 40.

Appellatio non admittitur in causis commissis conscientiae iudicis, vel eius arbitrio, nec in facultatis, an in collatione beneficii, an in decretis factis in Visitacione ab Episcopo, t. i. A. §. 32. n. 41.

An possit appellari à mandato de euacuando, & exfractiondo, t. i. A. §. 32. n. 42.

Appellatio an, & quando admittatur in causa immunitatis Ecclesiasticae, excommunicationis, & pensionis, t. i. A. §. 32. n. 43. & 44. & Clericus n. 11.

Appellatio an, & quando detur ab interlocutoria, t. i. A. §. 32. n. 45. 46. & 47.

Appellatio an possit tolli per statutum, ibid. n. 45.

Appellatio, & nullitas an possint simul proponi, & cumulari, ibid. n. 47.

Appellatio ab interlocutoria in casibus permissis debet expressè continere causas grauiantis, & nullitatis, ac iustificari ex actis gestis coram primo iudice, quod secus est in definitiua, t. i. A. §. 32. n. 48.

Si in appellatione ab interlocutoria, fuerit pronunciatum bene appellatum tota causa deuoluitur ad superiorem, quod si secus, & alia, t. i. A. §. 32. n. 49.

Plura de officio iudicis circa admittendam appellationem, & alia, remissive, ibid.

Appellatio ab interlocutoria, & succumbens condemnatur in expensis, t. i. A. §. 32. n. 50.

Appellatio an detur à sententia declarante causam desertam, ibid.

De pena temerè litigantium, remissive, ibid.

Appellatio ab interlocutoria qualiter non sit amplius citandus, ibid.

An detur appellatio de iure civili in iudicio possessorio, t. i. A. §. 32. n. 51. quid de iure Canonico n. 52.

Qualiter appellari possit à sententia lata in Saluano, & alia, t. i. A. §. 32. n. 53.

Quid in hoc seruetur Florentiae, ibid.

Quod Bononiae possit semel appellari in quocumque iudicio possessorio, vel executiuo vigore statuti, ibid.

Appellatio an, & quando possit praeuenire appellantem in commissione causae, & alia de appellationibus, remissive, t. i. A. §. 32. n. 54.

Appellatio in criminalibus licet formaliter non detur, videas tamen hio quo ordine Florentie procedatur in criminalibus, & ita consultum fit reorum indemnitati, t. i. A. §. 32. n. 55.

Plura de appellationibus, quando, & in quibus casibus non licet appellare, nec supplicare, remissive, t. i. A. §. 32. n. 56.

De penis appellantium à Summo Pontifice ad futurum Concilium Generale, t. i. A. §. 32. n. 57.

Appellatio non datur in foro pontificali, & quare, & alia, t. i. A. §. 32. n. 58.

Plura de appellatione, & eius effectibus in foro Ecclesiastico, remissive, t. i. A. §. 32. n. 59.

Appellatio extrajudicialis quid sit, & de eius effectibus, remissive, t. i. A. §. 32. n. 60.

Appellatio an detur in absolutione iuramenti, t. i. A. §. 32. n. 10.

Appellatio an detur administratori condemnato, t. i. A. §. 32. n. 20.

Appellatio an detur in causis decimarum, tom. I. D. §. 6. n. 7.

Appellatio, an admittatur in iudicijs possessionis vigore Aegidianae Constitutionis, t. 2. E. §. 4. n. 1. & seqq.

An datur à procedu ad vltima, non actenta exceptione, t. 2. E. §. 17. n. 11.

Appellatio deserta à quo iudice fit declaranda, t. 2. E. §. 23. n. 13.

Appellatus habens sententiam pro se, si succumbat an excusetur ab expensis, t. 2. E. §. 28. n. 24.

Appellans an sit condemnandus ad expensas utriusque iudicij, ibid.

Appellatio an detur à declaratione immunitatis, t. 2. L. §. 4. n. 13.

Appellatio prohibita, non censetur prohibita nullitatis allegatio, t. 2. N. §. 10. n. 6.

Appellatio qualiter admittatur à relatione peritorum, t. 3. P. §. 12. n. 5.

Appellatio an detur à declaratione positionum pro confessis, t. 3. P. §. 26. n. 18.

Appellatio an possit renunciari, t. 4. R. §. 13. n. 20.

Appellatio prohibita non censetur prohibita in integrum restitutio, t. 4. R. §. 25. n. 6.

Appellatio deserta à quo iudice fit exequenda sententia, t. 4. S. §. 11. n. 49.

Appellatio an, & quando detur à sequestro, t. 4. S. §. 13. n. 5.

Appellari à sententia Vicarij an possit ad Episcopum, t. 4. V. §. 12. n. 4.

APPELLATIVA SIGNIFICATIO.

Appellatio filiorum an, & quando veniant nepotes, latè, t. 1. A. §. 33. n. 1. 5. & 6.

Appellatio liberorum veniant tam masculi, quam formidati, quando secus, & an veniant nepotes, t. 1. A. §. 33. n. 2.

Appellatio filiorum in fideicommissis an veniant nepotes, t. 1. A. §. 33. n. 3.

Qualiter appellatio filiarum formidarum veniant etiam descendentes ex illis, ibid.

An, & quando appellatio filiorum veniant nepotes in legato alimentorum, ibid.

Appellatio filiorum cum dictione in perpetuum, & huiusmodi qualiter veniant descendentes in infinitum, t. 1. A. §. 33. n. 4.

Appellatione filiorum, an, & quando veniant etiam feminæ, t. i. A. §. 33. n. 7.
 Appellatione filiorum non veniunt nepotes quando testator de illis defunctus locutus fuit; nec quando in eis deficit qualitas requirita, t. i. A. §. 33. n. 8. & 11.
 Appellatione filiorum non veniunt nepotes, quando dispositio iam forata fuit effectum in filiis, & alia, t. i. A. §. 33. num. 9.
 Appellatione nepotum veniunt etiam pronepotes, ibid.
 Appellatione filiorum non veniunt nepotes nati post mortem testatoris, t. i. A. §. 33. n. 10.
 Appellatione filiorum in emphiteusica concessione, an veniant nepotes, t. i. A. §. 33. n. 12.
 An in materia odiosa ratio adiuncta, ibid.
 Quælibet differat nomen filiorum, & liberorum in emphiteusi, ibid.
 Appellatione filiorum, an veniant naturales tantum; & quid in legitimatis per subsequens matrimonium, t. i. A. §. 33. n. 13.
 Appellatione posterorum, vel descendendum qui veniant, & qui nomine futurum, t. i. A. §. 33. n. 14. & 15.
 Quomodo probetur de ascendenda, ibid. n. 15.
 Appellatione masculinorum an, & quando veniant tam descendentes ex masculis, quam ex feminis, t. i. A. §. 33. num. 16.
 Appellatione fratrum qui veniant; & qui collateralium, t. i. A. §. 33. n. 17.
 Appellatione hæredum in vitæ voluntatibus, an veniant tam masculi, quam feminæ, an extranei hæredes; & quid in renunciationibus, t. i. A. §. 33. n. 18.
 Qui veniant appellatione hæredum, & hereditatis, remissive, ibid.
 Sub nomine hereditatis non veniunt legata, nec fideicommissa, ibid.
 Appellatione hæredum in testamentis an veniant solum scripti, licet non adeant, vel effectui adeuntes hereditatem; an hæres bonorum, vel sanguinis, & an feminæ, t. i. A. §. 33. n. 19.
 Quid ferunt veniant in iurisdictionibus, ibid.
 Qualiter appellatione hæredum veniant omnes in infinitum, & quando fecit, remissive, ibid.
 Appellatione successorum in emphiteusi qui veniant, & qui in testamentis, t. i. A. §. 33. n. 20.
 Appellatione proximorum an veniant feminæ, & alia, t. i. A. §. 33. n. 21.
 Appellatione parentum, vel ascendendum qui veniant, & qui sub nomine parentum, t. i. A. §. 33. n. 22.
 Appellatione stipitis, vel cippi domus qui veniant; qui agnatorum, & qui proximorum, t. i. A. §. 33. n. 23.
 Appellatione linee masculinæ an veniant feminæ descendentes ex masculis, & contra, t. i. A. §. 33. n. 24.
 Appellatione domus, & familiarum qui veniant, & alia, t. i. A. §. 33. n. 25.
 Qui sub nomine casate; & quid si fuerint vocati confortes, ibid.
 Appellatione familiarum an contineantur feminæ, t. i. A. §. 33. num. 26.
 Appellatione necessariorum, & affinium quoniam veniant; qui agnitionem, cognatorum, & consanguineorum, t. i. A. §. 33. n. 27. remissive.
 Appellatione generationis qui comprehenduntur; & qui posteritatis, t. i. A. §. 33. n. 28. & 29.
 Appellatione primogeniti, & senioris de domo, qui veniant; & an feminæ, t. i. A. §. 33. n. 30.
 Appellatione familiarum, & servitorum qui veniant, t. i. A. §. 33. n. 31.
 Appellatione armorum an veniant dentes, fustes, lapides, & huiusmodi; & qua pena puniantur percussiones, cum dictis instrumentis, t. i. A. §. 33. n. 32. & alia.
 Appellatione Diocesis, Comitatus, Territoris, & districtus, qui veniant; & quid appellatione Regni, Status, &c. t. i. A. §. 33. n. 33. & 34.
 Appellatione Civitatis, Castri, vel Cusum an, & quando veniat territorium, villa, & comitatus, t. i. A. §. 33. n. 35. per tot.
 Appellatione generis non venit species, quando fuit distincta à genere, t. i. A. §. 33. n. 36.
 Appellatione vineæ an veniat cunicum, t. i. A. §. 33. n. 37.
 Appellatione domus prout est res materialis quid veniat, & alia, t. i. A. §. 33. n. 38.

Quid veniat sub nomine casamenti, ædium &c. ibid.
 Quid sub nomine fundi, vel prædij, ibid.
 Quid appellatione domus interdictum designetur non locus, sed patrimonium, & alia, t. i. A. §. 33. n. 39.
 Appellatione pertinentiarum domus quid veniat, & alia de appellatione pertinentiarum, t. i. A. §. 33. n. 40. & 41.
 Appellatione Apothecæ, quid veniat, t. i. A. §. 33. n. 42.
 Appellatione domus quid veniat, t. i. A. §. 33. n. 43.
 Appellatione rei venit tota, t. i. A. §. 33. n. 44.
 Appellatione partis regulariter venit dimidia; & quando veniat totum, t. i. A. §. 33. n. 45.
 Appellatione bonorum quid veniat, t. i. A. §. 33. n. 46.
 Quid appellatione mobilitatis, & immobilitatis, t. i. A. §. 33. num. 47.
 Appellatione Castri venit totum, t. i. A. §. 33. n. 48.
 Appellatione Presbyterii an veniat solum Sacerdos, vel etiam Clericus, t. i. A. §. 33. n. 49.
 Qui veniant appellatione Clericorum, ibid.
 Appellatio mensis in iure, quomodo intelligatur, t. i. A. §. 33. num. 50.
 Appellatione anni quid veniat ad diversos effectus, & alia, t. i. A. §. 33. n. 51.
 Appellatione connexorum, continentium, & separatorum, quæ veniant, t. i. A. §. 33. n. 52.
 Appellatione alimentorum quid veniat, t. i. A. §. 33. n. 53.
 Appellatione sententiæ in materia strida venit tantum definitiva, non autem interlocutoria, t. i. A. §. 33. n. 54.
 Appellatione fructuum quæ veniant, t. i. A. §. 33. n. 55.
 Appellatione Ecclesiæ quid veniat, t. i. A. §. 33. n. 56.
 De materia appellationis significationis rerum plura remissive, t. i. A. §. 33. n. 57.
 Appellatione filiorum quando veniant nepotes, remissive, t. i. A. §. 33. n. 58.
 Appellatione Beneficii, quid veniat, t. i. B. §. 4. n. 8.
 Appellatione casus fortuiti quid veniat, t. i. C. §. 6. per totum.
 Appellatione periculi an veniat casus fortuitus, & eodem num. 3.
 An, & quando iuxta diversitatem coniecturatur appellatione filiorum, vel filiarum, siue liberorum veniant nepotes, vel nepes ex illis descendentes, & an transuersales, nepotes scilicet ex fratribus, vel sororibus; & huiusmodi coniecturæ, maxime circa transuersales per triginta questiones hinc inde examinantur, in Addition. Nouiss. tot. cap. ..

A P O S T A T A.

De Clerico Apostata qualiter puniatur, tom. I. C. §. 18. num. 77.
 Iudex laicus an possit cognoscere de crimine Apostatiæ, ibidem.
 Apostata fidei, & eorum fautores qualiter puniantur, t. i. H. §. 4. n. 8. & 10.
 Apostata an gaudent Immunitate Ecclesiæ, & quid in Apostatis à Religione, ibid. & §. Immunitas n. 11. &c.

A P O S T I L A.

Apostilla, vel littera in instrumento an reddat illud suspectum, t. i. N. §. 7. n. 19.

A P P R O B A T I O.

Approbans laudum, sententiam, & huiusmodi per subscriptionem factam in folio albo, an sibi præiudicat, t. i. A. §. 34. n. 1.
 Approbans aliquem pro idoneo qualiter, & quando possit conveniri tanquam fideiussor, t. i. A. §. 34. num. 2. remissive.
 Approbare quando quis dicatur, vel non, & alia remissive, t. i. A. §. 34. n. 3.
 Approbatio qualiter resultet ex productione, t. i. A. §. 34. num. 4.
 De approbato ad aliquod officium, an possit reprobari pro alio officio simili, t. i. A. §. 34. n. 5.
 Quomodo, & ex quibus inducatur approbatio alicuius actus, vel personæ, remissive, t. i. A. §. 34. n. 6.
 Approbatio testamenti, an inducatur per petitionem legitimæ, t. i. A. §. 34. n. 7.
 De approbatione confessorij plura remissive, t. i. A. §. 34. num. 8.
 Approbatio testamenti, non potest fieri à muliere, vel minore sine solemnitatibus statutaris, t. i. R. §. 2. num. 11.

A Q V A.

Aqua fundi superioris quæ interit vel recipienda in fundo inferiore, & alia de aquarum diuerfione, an, & quando fit licita, t. 1. A. §. 35. n. 1.

An aqua poffit proijci, vel immitti in fundum alienum, vel ftracem publicam, quod fit lauitura, vel aliud putridum, & manufones percutat, & macule velles, an dominus teneatur pro famulis, ibid. remiffiue.

De feruituribus aquæ hauftus, & pecoris ad aquam appulsi, remiffiue, ibid.

Aqua fcatuens in fundo superiori, & fluens in fundum inferiori, an, & quando poffit auerti, & impediri, & alia, t. 1. A. §. 35. n. 3.

Qualiter probetur aqueductus feruitus, remiffiue, ibid. De aquæ præfcriptione, ibid.

An quis poffit diuertere aquam ex tuo filicidlo in atcam vicini, ibid.

Aqua non poffit duci per vias publicas fine Principis licentia, ibid.

Aqua eft in dominio illius, vbi oritur, & fuccelfiue vbi excurrit, t. 1. A. §. 35. n. 3.

An poffit donari in præiudicium aliorum, ibid.

Aqua quibus modis probetur effe propria alicuius, ibid.

Aqua torrentis an poffit auerti in præiudicium vicini, & alia, t. 1. A. §. 35. n. 4.

Aquæ publicæ funt de Regalibus, & nihil in illis licet facere priuatis, ibid.

Aqua, vel Aqueductus pluribus competens quomodo diuidatur, & an poffit alteri concedi, tom. 1. A. §. 35. num. 5.

Aqueductus curfum impediens qua pena puniatur, t. 1. A. §. 35. n. 6.

Causæ expenfiæ funt manutentenda ciuica, vel canale, ibid. remiffiue.

Qualiter de publico aqueductu nemini liceat deriuare aquam, ibid.

Aqua non poffit per fundum alienum duci fine feruiture, ibid.

Qualiter & ex quibus actibus inducatur feruitus aquæ ducentis, ibid.

Aqua effe clementum neceffarium, & tranfit cum fundo vendito, t. 1. A. §. 35. n. 7.

Plura de aqua, remiffiue, ibid.

Quod intra, vel propè Cuiusmodi non funt maceranda lina, & huiusmodi ob malum foetorem, ibid.

Ex quibus probetur diuerfitas aquæ, remiffiue, ibid.

Aqua fi fuerit promiffa, fi deficiat, ad quid teneatur promittens, t. 1. A. §. 35. n. 8.

Aqua non poffit de nocte hauriri ex puteo vicini, ibid.

Habens molendinum in flumine, fi aqua effe omnibus fufficiens, non poffit altero prohibere ne aliud ædificet, t. 1. A. §. 35. n. 9.

Aqua an poffit diuertere molendino inferiori, ibid.

Aqua getas, vel nix an poffit reponi, & conferuari ab omnibus, t. 1. A. §. 35. n. 10.

Qualiter dicatur an fructu, poffit vendi, & an debeatur Gabella, ibid.

Aquasura Bononiæ cadit fub appallu, ficut Florentiæ, t. 1. A. §. 35. n. 11.

De Aquasura, eius virtutibus, & effectibus, ficut de Cioccolata, ibid. remiffiue.

Aqua an fit bona, vel mala quomodo cognofcatur, & poffit corrigi: an mala poffit effe iufta caufa difpenfationis a refpectu in loco, t. 1. A. §. 35. n. 12.

An poffit infici per magos, & alia remiffiue, ibid.

Aqua effe multiplex, & qualiter poffit effe capax diuerfarum feruiturum, t. 1. A. §. 35. num. 13.

Plura de cloacis, remiffiue, ibid.

Aqueductus, vel cloaca non poffit fieri in pariete, quando noceat, vel macetificet parietem, vel ciffernam, t. 1. A. §. 35. num. 14.

Aqua benedicta, fiue fancta an habeat virtutem per fe tollendi peccata venialia, de illius virtute, & alia, t. 1. A. §. 35. num. 15.

Aqua qualiter ex præcepto Ecclefiæ fit vino mifcenda in Calice fub peccato, t. 1. A. §. 35. n. 16.

Aqua baptifmalis qualis effe debeat, & alia, t. 1. A. §. 35. num. 17.

Plura de aquis, remiffiue, t. 1. A. §. 35. n. 18.

Aquæ corruptæ, aut infectæ qualiter poffint inducere pe-

stem, quomodo corrigendæ, & alia remiffiue, t. 1. A. §. 35. num. 19.

Aquas quouimodo confpurcantes qualiter funt arbitrio iudicis puniendi, & teneantur ad damna, t. 1. A. §. 35. n. 20.

De Aquis plura, vide in Praxi §. Aqua.

A Q V A D V C T V S.

De Aqueductibus plura vide in §. Aqua.

Aqueductus pluribus competens quomodo diuidatur, §. eodem n. 5.

Aqueductus non poffit frangi, nec impediri fub pœnia, ibid. num. 6.

Publicus non poffit diuertere, ibid.

An poffit fieri in proprio, vel communi pariete, ibidem num. 14.

Aqueductus, & aquebaufus feruitures quid funt, t. 4. S. 14. num. 3.

Plura vide in Praxi §. Aquidotti.

A R B I T R.

Arbiter, & Arbitrator qui dicantur, qualiter differant, & quando præfuntur iuri, & rectè proceffiffe, t. 1. A. §. 36. n. 1. & 2.

Arbitrium effe duplex plenum, & regulatum, t. 1. A. §. 36. num. 3.

Arbitrium regulariter intelligitur de arbitrio boni viri, & femper debet effe iuri confonum, ibid.

Arbitri, & Arbitratores poffunt effe omnes, qui exprefse non funt prohibiti, & de his remiffiue, t. 1. A. §. 36. n. 4.

Arbitri in quo numero funt eligendi, an poffint compelli, & alia de illorum officio, t. 1. A. §. 36. n. 5.

Quid fi habeant facultates in folidum, an vneus poffit fine alio fententiare, quid fi non concordent, & fi funt tres arbitri, an poffint duo tertio abfente laudum proferre, ibid.

Arbiter, fiue Arbitrator lara fententia dicatur faneus officio fuo, & expirat compromiffum, t. 1. A. §. 36. n. 6.

Arbiter ad certum tempus, qualiter eo lapfo amittat iurisdictionem, quanto tempore duret facultas arbitri, & intra quantum tempus debeat proferre, & c. t. 1. A. §. 36. num. 7.

Arbiter, qui fententiare debet cum voto alterius an, & quando teneatur illud fequi, t. 1. A. §. 36. n. 8.

Arbiter an, & quando poffit proferre fenum laudum abfq̃ue citatione, t. 1. A. §. 36. n. 9.

Arbiter cum facultate procedendi de facto, vel fola veritate impedita non poffit arbitrio fuo ludere partes, & alia, t. 1. A. §. 36. n. 10.

Qualiter teneatur ad damna fi per Imperitiam male laudauerit, quid fi negligat iurifugum miniftrare, & alia, ibid.

Potens fententiare tanquam arbiter, & arbitrator, qualiter præfuntur iudicaffe, ibid.

Quod eligens vnam viam in procedendo cenfeatur alter renuncialfe, ibid.

Arbitri an poffint allegari fufpecti, t. 1. A. §. 36. n. 11.

Arbiter an poffit effe teftis, t. 1. A. §. 36. n. 12.

Arbitramentum, & laudum quid funt, & alia, t. 1. A. §. 36. num. 13.

Plura de arbitrio iudicis, remiffiue, t. 1. A. §. 36. n. 14.

Arbitri electi ad arftimandum premium rei venditæ abfq̃ue definitione pretij, an poffint cogi ad declarandum premium, t. 1. A. §. 36. n. 15.

Arbitri electi a ludicis qualiter debeant attendere ius hebreorum, t. 1. A. §. 36. n. 16.

Plura de arbitrijs, arbitratoribus remiffiue, ibid.

Arbitrium Principi reftrictum, an poffit ab eo delegari inferiori, & alia, t. 1. A. §. 36. n. 17.

Arbitrum an, & quando poffit vique ad moerem extendi, ibid.

De arbitris eligendis, & de arbitrijs, remiffiue, t. 1. A. §. 36. num. 18.

Arbiter an poffit effe, qui effe excommunicatus, t. 2. E. §. 18. num. 25.

Arbiter qualiter poffit compelli laudare, & alia, t. 3. L. §. 4. num. 19.

A R B I T R A T O R.

Arbitrator quis dicatur, & alia, vide in §. Arbitri n. 1. & 2.

Arbitratores qui poffint effe, §. eod. n. 4. & qualiter differant ab Arbitro.

Infrà quantum tempus debeat declarare, §. eod. n. 7.

An poffit ludere partes, & alia vide in §. Arbitri.

A R B I T R I V M.

Arbitrium duplex, plenum, & regulatum, t. 1. A. §. 36. n. 2.
Arbitrium regulariter intelligitur de arbitrio boni viri, &
iuri confonso, §. cod. n. 3.

De arbitrio iudicis, ad quæ se extendat, t. 1. A. §. 36. n. 14.
Arbitrium Principis, an possit ab eo delegari, t. 1. A. §. 36.
num. 17.

Arbitrium an, & quando possit ad mortem extendi, ibid.
Arbitrium in electionibus quale debeat esse, tom. 2. E. §. 5.
num. 15.

Arbitrium iudici concessum in penis, an possit extendi ad
mortem, t. 2. F. §. 38. n. 38. & §. Index n. 17.

A R B O R.

Arboris appellatio quid contineatur, t. 1. A. §. 37. n. 1.

Arboris legatus quid veniat, t. 1. A. §. 37. n. 2.
Qualiter licitum sit habere arbores, & huiusmodi in alieno
fundo, remissive, ibid. & n. 3.

Arbores comprehenduntur in locatione prati, in quo re-
petitur, t. 1. A. §. 37. n. 3.

Quid arbores non renascuntur non sint in fructu, ibid.
Arbores alienas, sine vites sursum cadentes, qua pena pu-
niantur, t. 1. A. §. 37. n. 4.

Arbores aptæ ad fabricandum trémes non possunt incidi,
ibid.

Arbores licet infructuosæ, dicuntur fructiferae propter ame-
nitatem, ibid.

Arbor, siue terra per terræmorum in alienum fundum tra-
scatis, an possit à domino suo tolli, & alia de alluvione,
t. 1. A. §. 37. n. 5.

Arbores in confinio existentes, cuius esse dicantur, t. 1. A.
§. 37. n. 6.

Arbor in alieno plantata, si radices egerit credit solo, t. 1. A.
§. 37. n. 7.

Arbores vi ventorum electæ, vel ericæz an spectent ad
dominum fundi, vel ad vltimofructuarium; & an possint
incidi à conductore, fructuario, &c. t. 1. A. §. 37. n. 8.

Arbores debent distare à conductis, & foris publicis per
quindecim pedes, ne fabricam corrumpan, & quando
sufficiat distantia decem pedum; & alia de arboribus circa
distantiam ab aqueductu tam privato, quam publico,
t. 1. A. §. 37. n. 9.

Cusus sint fructus arboris pendentes super alieno, ibid.

Arbores quantum presumantur radices extendere, ibid.

Plantans olivam, vel ficum quantum spatij debeat re-
linquere à fundo vicini, & quid in alijs plantis, ibid.

In Arboribus an inter præscriptio circa tolerantiam vicini;
& de sepibus super viam, vel alieno fundo, amouendis
vi tollatur nocumentum, t. 1. A. §. 37. n. 10.

De plantante arborem in suo iuxta alienum dimisso legiti-
mo spatio, si postea crescat, & damnum afferat vicino,
quid agendum, ibid.

Arbores plantæ à conductore in fundo conducto, anquam
vilis expensæ possint in pretio reperi contra locantem, &
alia, t. 1. A. §. 37. n. 11.

Arbores qualiter sint hominum figuræ, & ad illos signifi-
candum ordinatæ, & alia plura de arboribus, t. 1. A. §. 37.
n. 12.

Quænam prognostica possint desumi ex arboribus, plantis,
& huiusmodi circa futura, ibid. remissive.

Arbores vendi possunt etiam in solo manentes, licet non
vendatur solum, t. 1. A. §. 37. n. 13.

Arbores, vel silvæ Ecclesiæ an, & quando possint cædi, vel
excidi, t. 1. A. §. 37. n. 14.

De Arboribus apertis matris ad vitibus, t. 1. A. §. 37. n. 15.

Arbores in ripa fluminis, vel viae publicæ existentes, qua-
liter sint dominorum prædiorum prope viam, t. 1. A. §. 37.
num. 16.

De arborum cultura, plantatione, & virtute, remissive,
t. 1. A. §. 37. n. 17. vbi etiam an inter mobilia, vel immo-
bilia reputentur.

De arboribus frugiferis non excidendis ab emphyteuta,
vel usufructuario, & similibus sub pena caducitatis,
& quando possint excusari, t. 1. A. §. 37. n. 18. remissive.

De arboribus in ripa, vel via publica existentibus, remissi-
ve, t. 1. A. §. 37. n. 19.

Arbores, & silvæ an possint incidi ab emphyteuta, t. 2. E.
§. 7. n. 42.

An à creditore immisso in possessionem, t. 2. I. §. 3. n. 5.

Arbor quantum distare debeat à construbus, t. 3. L. §. 5. co.
n. 16.

De arboribus, vide in Praxi, §. Alberi.

A R C H I B V S A T Æ.

Archibuszæ qualiter, & per quos Florentini puniantur, t. 1.
A. §. 19. n. 5.

Archibusorum parvitas, vel mensura qualiter constare de-
beat, t. 1. C. §. 50. n. 13.

Archibuszæ sine offensione, quemodo probentur quoad
corpus delicti, §. cod. n. 14.

A R C H I V I V M.

Archivium an, & quando præstet robur scripturæ privatae
ab eo extractæ, t. 4. S. §. 8. n. 5.

A R G E N T V M.

Argentum an veniant in legato mobiliu, t. 3. L. §. 5. n. 24.

Argensio, vel auro legato quid veniat, t. 3. L. §. 5. n. 26.

A R G V M E N T V M.

Argumentum à contrario sensu Legis, vel Canonis, siue
alterius dispositionis est fortissimum, & vtile, & quo-
modo, & in quibus casibus locum habeat, t. 1. A. §. 38.
num. 1.

Argumentum à contrario sensu dicitur fortissimum, con-
cludens, necessarium, & casus legis expressus, t. 1. A. §. 38.
num. 2.

Qualiter habeat locum in sententijs, arbitramentis, &
contractibus; an in vltimis voluntatibus, & condicio-
nibus: non admittitur tamen ad derogationem eorum,
quæ testator expressè disposuit, nec ad correctionem tes-
tamenti, ibid.

Argumentum à contrario sensu non operatur vbi ex eo se-
quatur iuris correctio, neque vbi casus reperitur de-
cisus à iure communi, & quando secus, t. 1. A. §. 38.
num. 3.

Non procedit in destructionem dispositionis in sensu direc-
to conceptæ ad sanorem alicuius; nec vbi sequeretur ab-
sonus intellectus, ibid.

Argumentum à contrario sensu licet procedat in statutis, est
tamen stricte eliciendum ad limites verborum in sensu di-
recto positum, t. 1. A. §. 38. n. 4.

Argumentum à contrario sensu non potest desumi ex dictis
Doctorum, nec decisionibus Rotor, t. 1. A. §. 38. n. 5.

Non procedit à folio contrario sensu litteræ, sed debet esse
etiam à contrario sensu mentis disponentium, ibid. & alia
remissive de hac materia.

Argumentum à superfluitate verborum, est validum, sed fra-
gile, & leve, t. 1. A. §. 38. n. 6.

Quod imò sit validum, & efficax, ibid.

Superfluum non est, quod venit ad declarationem eorum,
quæ tacite inerant; nec quod defuit ad evitandas simpli-
ficas dubitationes; & qualiter aliquando fit toleranda
superfluitas; quando non obstat, & alia de superfluitate
vitanda, ibid.

Alia de locis, sedibus, prompatorijs, ac modis à quibus in
iure possunt argumenta desumi, remissive, t. 1. A. §. 38.
num. 7.

De argumentis ab alimentis ad doctem, ad legitimam, &
ad patris causam, vel è conera, an, & quando sint valida,
ibid.

De minori ad maius quando valet, ibid.

A maiori, vel pariter rationis an procedat in privile-
gijs, ibid. & quid in feudis.

Argumentum sumptum ex eo, quod si restator fuisset inter-
rogatus ita respondisset, & si habendum pro dispositione,
est fallax, & equivoquum, t. 1. A. §. 38. n. 8.

Argumentum à simili an habeat locum in statutis, t. 1. A.
§. 38. n. 9.

De argumentis à iure approbatis, vel non remissive, t. 1. A.
§. 38. n. 10.

Argumentum procedit de secundo ad emphyteusim, & è con-
tra, t. 2. E. §. 7. n. 60.

Argumentum à morte civilis ad naturalem valet quando re-
sultat idem effectus, t. 3. M. §. 14. n. 1.

A R M A, vel I N S I G N I A.

Arma, sine insignia alicuius familie exspectantia in Ecclesijs
non possunt tolli, t. 1. A. §. 39. n. 1. Et renovata Ecclesijs
debent poni arma antiqua.

Affixæ, vel picturæ armorum designant rem esse illius,
cuius sint insignia, ibid. & probant rem fuisse in bonis
fidei committentis, cum alijs admodum.

Arma propria fabricantis expensis Communis, non
possunt operi publico opponi, & qualiter qui vtrius
insignis, siue armis dignitatis, vel officij teneatur pur-
na

na falsi, si non sit tali dignitate praeditus, t. 1. A. §. 39. num. 3.

Operi publico aliud nomen quam Principis, aut eius, cuius pecunia factum est non licet apponere; & quid stante consuetudine contraria, ibid.

Arma, inscriptiones, & similes memoriae adificijs appositae in Statibus Etruriae non possunt remoueri, & sub qua poena, t. 1. A. §. 39. n. 3.

De poena eius, qui arma tollit, remissio, ibid.

Inscriptiones sepulchrorum non inducunt dispositionem, & quare, ibid.

Lapis continens inscriptionem debet esse annexus parietibus Ecclesiae ad probandum iurisdictionem, & huiusmodi, ibid.

Arma, & insignia Capellae appositae denotant pertinetiam iurisdictionis, ibid.

Arma, siue insignia familiae, & statuta in Ecclesijs, vel alibi ad perpetuam memoriam collocata non possunt contrahi, nec amoueri, & sub qua poena, t. 1. A. §. 39. n. 4.

Nemini licet erigere statuas absque Principis licentia, ibid.

Arma sunt domus, & familiae apponere in Ecclesijs, vel Monasterijs, an sit laude dignum, t. 1. A. §. 39. n. 5.

Arma, & insignia sunt fallax argumentum ad probationem iurisdictionis, nisi probentur appositae in limine fundationis, ibid.

Si restitueretur Ecclesia, siue Capella antiqua debent reponi eadem arma, & insignia familiae, ibid.

Arma, & insignia possunt apponi tam a dominis, quam ab emphiteuta, & quam probationem faciant, ibid.

Arma sunt possunt haberi in Ecclesijs, an idem sit quoad sciam, & sedilia vt non possint amoueri, nec quoad locum mutari per Episcopum, vel alium superiorem Ecclesiarum, t. 1. A. §. 39. n. 6.

De iure sedendi in eminentiori loco Ecclesiarum, vel cum pulvinariis, & tapeto, siue baldachino, an possit acquiri in Ecclesijs, & alia, ibid.

Arma, siue insignia alieius familiae an quis possit grauari assumere sub poena amissionis hereditaria, t. 1. A. §. 39. num. 7.

Armorum commixtio testatoris, an sit intelligenda cum praecedentia, ibid.

Arma, & insignia qualiter arguant nobilitatem in vengibus illis ab antiquo ad effectum susceptionis habitus equestris, t. 1. A. §. 39. n. 8.

Qualiter probetur retentio, & usus armorum ad effectum nobilitatis, ibid.

Arma, vel insignia alterius familiae nemo sibi regulariter assumere potest, nisi fiat sine praedictio, de quo hodie nobilitas sileat, t. 1. A. §. 39. n. 9.

Quare nobilitas sileat vt magis dilaretur illorum nomen, ibid.

Arma, & insignia familiae paternae, an competant bastardis, t. 1. A. §. 39. n. 10.

Arma, siue insignia sicut nomina, & cognomina possunt variari ad libitum, t. 1. A. §. 39. n. 11.

Arma, & insignia familiae quamuis denotent descendendam ab illa, & consanguinitatem, tamen si agatur de praedictio terrileiustissima faciant praesumptionem, & quare, t. 1. A. §. 39. n. 12.

Arma, & insignia Regum, & Principum sunt corona, sceptrum, & solium, ensis, siue gladius, & purpura, t. 1. A. §. 39. n. 13.

De armis, siue insignijs, & de illorum, & nominis gestione iuxta a testatore, remissio, t. 1. A. §. 39. n. 14. & 15.

Arma, & insignia antiqua debent reponi in Ecclesia restituta, t. 1. A. §. 39. n. 16.

Arma insignia domus qualiter affigi possint sepulchris, & Capellis, t. 1. A. §. 39. n. 17.

Si continent aliquam memoriam an probent, ibid.

Arma scripta Auctor Summae in Praxi §. Armis, & inscriptioni.

ARMA AD OFFENDENDUM.

Armorum appellatio veniunt non solum scuta, gladij, & galeae, sed etiam fustes, & lapides, & ac nomina quae ad offensam, quam defensionem parata sunt, fecit tamen in odiosis, t. 1. A. §. 40. num. 1. & §. Appellatum.

Offendens cum ferramentis suae artis, non dicitur offendere cum armis, & alia, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Arma non possunt transferri ad loca infidelium; quid si pecunia reportata sit vtilior Christianis, an possint deferri ad haereticos, ibid.

Quid de pecunijs, mercibus, & vestigialibus, remissio, ibid.

Instrumenta rusticalia, licet improprie veniant appellatae armorum, tamen illa deferentes non dicuntur proprie armati, nec veniunt sub dispositione statum punientis contrarius armorum, & quando fecit, ibid.

Arma reposita in terra, vel sub banca apud plures probant contra eos, & debent condemnari infidelium ad poenam pecuniariam, non autem corporalem propter incertitudinem; quid si fuerint reposita penes vnum hominem, t. 1. A. §. 40. n. 2.

Arma domi habere, vel tenere qualiter sit prohibitum, etiam si non teneantur ad nocendum, t. 1. A. §. 40. n. 3.

Arma de iure sunt prohibita tam laicis, quam Clericis, ibid. & n. 17.

Armorum delatio sine Principis licentia, an aliquo casu sit permessa, ibid.

Arma in domo simpliciter habere, & ligata per transitum portare, an sit de iure permittum, & alia de armorum delatione, &c. t. 1. A. §. 40. n. 4.

Armorum delatio an sit promissa nobilibus, an officialibus, & ministris primarijs Principis, t. 1. A. §. 40. n. 5.

Arma non possunt deferri in iudicio, nec in Principe Palatii etiam ab habentibus licentiam, t. 1. A. §. 40. n. 6.

Arma an sint permissa Doctores, t. 1. A. §. 40. n. 7. & §. Doctores n. 4.

Ad incurrendam armorum poenam an sufficiat sola inuentio, & accusatio, vel requiratur deprehensio, & capta, & quid feratur Florentiae, t. 1. A. §. 40. n. 8.

Armorum prohibitio comprehendit etiam externos, & feminas, t. 1. A. §. 40. n. 9.

Armorum delatum qualiter sit permittum in itinere, vel nauigatione, t. 1. A. §. 40. n. 10.

Quid etiam sit prohibita pro simplici transitu praecipue cum Archibus, & Pustis, quia prohibitio praesent ex iure communi, & alia, ibid.

Arma sunt permittum Magistris gerentibus, & eorum familiaribus, ac alijs officialibus iustitiam administrantibus, t. 1. A. §. 40. n. 11.

Arma sunt permittum militibus, nec possunt pignori capi, t. 1. A. §. 40. n. 12.

Sunt etiam permittum Equilibus Hierosolymitanis, ibid.

Arma an sint familiaribus, & ferarioribus Inquisitorum haereticae praesentis, t. 1. A. §. 40. n. 13.

Arma qualiter sint permittum ad persecutionem bannitorum, t. 1. A. §. 40. n. 14.

Arma de iure communi sunt permittum venationis causa, vel mercimonijs, & qualiter ad defensionem, t. 1. A. §. 40. n. 15. & 16.

Arma an sint Clericis permittum, ita vt non teneantur parere edicto Principis secularis illa prohibentis, & an saltem possint illis per bannitos violenter auferri, t. 1. A. §. 40. n. 17. & alia remissio, & §. Clericis n. 65.

Arma, vel similia prohibita an possint delatoribus auferri in Ecclesijs, vel alijs locis immunitatis, tom. 1. A. §. 40. num. 18.

An possint alijs accommodari, & qualiter accommodant praesentatur accommodare ad usum licitum, an dicatur auxilium praestare, & quae poena puniatur, remissio, ibid.

Arma deferens praesentatur habere malum animum, nisi alias haberet iustam causam illam deferendi, t. 1. A. §. 40. num. 19.

Armorum delatio, & praecipue Archibusetorum paruum, pugionis qualiter, & sub quibus poenis sit prohibita in statu Ecclesiastico, & Florentino, t. 1. A. §. 40. n. 20.

Arma non sunt sumenda de domo rei, & idem nemini temere contra se edere instrumenta, secus tamen fauere sibi in causa civilis, & multo magis animae, t. 1. A. §. 40. n. 21.

Arma deferens infidelibus an sint puniendi tanquam haeretici, & Inquisitoribus fore subiaciantur, t. 1. A. §. 40. n. 22.

Plura in decessum armorum ignitorum, & praecipue breuoris mensura, & quod delicta cum illis commissa dicantur infidelis, & proditoria, & alia remissio, ibid.

Arma ligata deferens, & non apta ad nocendum, non tenetur poena delationis armorum; quod fecit Florentiae vigore legis Municipalis, t. 1. A. §. 40. n. 23.

Arma venenata deferens, & cum illis offenderis gravis puniatur, t. i. A. §. 40. n. 34.
 Qualiter constare debeat de corpore delicti in materia delationis armorum, & alia de arma, remissuè, ibid.
 Armorum delatio an possit excusari vigore consuetudinis, ibid.
 Arma scienter, vel dubitanter præstans alteri ad occidendum, sequens effectus, efficitur irregularis, reneat pœna humilior, & ad restitutionem, t. i. A. §. 40. n. 35.
 Arma non possunt detineri per Monachos sine licentia Superioris intra Monasterium sub pœna excommunicationis, t. i. A. §. 40. n. 36.
 De armorum delatione in statu Ecclesiastico, ac quibus pœnis puniantur delatores tam laici, quam clerici, & alia, t. i. A. §. 40. n. 37.
 Quid autem servetur Florentiæ, ibid.
 Armorum appellatione an vñantur dentes, fustes, & huiusmodi, qualiter puniantur percussiones cum dictis instrumentis, t. i. A. §. 33. n. 32.
 Arma delata contra prohibitionem, an applicentur birruis, vel fisco, t. i. C. §. 18. num. 65. & §. Delatio num. 5.
 Arma reperta penes cadaver quale faciant indicium contra florum domum, t. i. A. §. 14. n. 12.
 Armorum mensura qualiter constare debeat, t. i. C. §. 50. num. 13.
 Arma, scilicet, & huiusmodi accomodans ad delinquendum, qualiter puniatur, vide in §. Auxilium n. 1.
 Vide in §. Delatio.
 Arma, an possint auferri defunctibus in Ecclesia, t. i. E. §. 2. n. 23. & §. Immunitas n. 3.
 Arma an possint multis auferri pro executione sententiæ, t. i. E. §. 23. n. 3.
 Pro fisco an sint sumenda de domo rei, tota. 2. F. §. 15. num. 23.
 Vide in Praxi §. Armi, §. Scilicet, & alibi.

A R R H A

Arma qualiter possint exigi in omni contractu, t. i. C. §. 44. num. 25.

A R T I C U L I.

Articuli, & defensiones non debent recipi ad favorem contumacium. Quid si facti pro carceratis aliquo modo concenterent illorum favorem? Et de practica condemnandi prius consummatus antequam assignentur defensiones carceratis, t. i. A. §. 41. n. 1.
 Articulus quid sit, quando dicatur sufficiens, capiosus, implicatus, vel defectuosus, & alia remissuè, ibid.
 De formula articulorum in civilibus, de illorum intimatione, & alia remissuè, ibid.
 Articuli, & quando probent contra articulantem, t. i. A. §. 41. n. 2.
 Articulus non dicitur fateli, præbent tamen articuli magnam veritatis adiacumulum, ibid.
 Articuli negativi non sunt admittendi, nisi dentur per viam positionum, vel si implicet factum affirmativum contineant, t. i. A. §. 41. n. 1.
 Articuli quando dicantur impertinentes, non admittendi, & reijcendi, t. i. A. §. 41. n. 4.
 Articuli admittuntur cum clausula *falso iure impertinentium, & non admittuntur, ibid.*
 Articuli obiectivi, & irrelevantes non sunt admittendi, an, & quando sint tales, vel potius de iure dantur, & an, & quando admittantur tam de iure, quam de stylo Rotæ Romanæ, &c. t. i. A. §. 41. n. 5.
 Articuli quando dicantur novi, vel antiqui, quando dependentes, quando directi, & indirecti contrarii vi possint admitti, vel non post publicationem processus, remissuè, t. i. A. §. 41. n. 6.
 Articuli qui sapient delictum, & dedecus an, & quando sint admittendi, t. i. A. §. 41. n. 7.
 Articulus falsus producent qualiter teneatur pœna falsi, quid si illis renouaretur, & alia remissuè, tota. 1. A. §. 41. num. 8.
 Articuli in causa civilis, vel criminali civiliter intentata, an possint lapsum terminare integre admittantur, t. i. A. §. 41. num. 9.
 Articulus præiudicialis est in primis expediendus antequam cognoscatur de meritis causæ, t. i. A. §. 41. n. 10. vide m. §. Causa.
 Qualiter articuli, & positiones debeant esse certi, &

non interrogati, & alia de articuli, remissuè, ibidem.
 Articuli incidentes spiritualibus remittendi ad forum Ecclesiasticum, t. i. C. §. 8. n. 14.

A R T I F I C E S.

 Artifices obsequentes, an, & a quibus possint expelli, t. i. D. §. 25. n. 7.
 Artifices an, & quando sint iudicandi a iudice artis, vel ab ordinario, t. i. L. §. 41. n. 14.
 Artifices an, & quousque teneatur de operis vitio, & ruina, t. i. L. §. 19. n. 10.
 An teneatur opus construere iuxta planam, vel possit in melius variare, ibid.
 Artifex quis propriè dicatur, & an differat à mercatore, t. i. M. §. 17. n. 1.

A S S A S I N I.

Assassini dicuntur, qui pecunia, vel alia re estimabili dant, vel promissa Christianum non præcavente de alterius mandato occidunt, vel mandant occidi, t. i. A. §. 43. n. 1.
 Mandantes occidi, vel occidentes etiam proditoriè infidelem an gaudeant immunitate Ecclesiæ, ibid.
 Assassini quoniam propriè dicantur, & an sint tales, qui pro delicto committendo non acciperent pecuniam, sed tantum promissionem, vel aliud, t. i. A. §. 43. num. 2.
 Quod ipsi, & illorum receptatores, ac fautores non gaudeant immunitate Ecclesiæ, & contra clericos assassinos possit procedi per iudicem secularem, ibid.
 Assassini an dicantur illi, qui non ad occidendum, sed tantum ad percutiendum, & vulnerandum, pecunia, vel quid simile acciperent, & an gaudeant immunitate Ecclesiæ, t. i. A. §. 43. n. 3.
 Testes qui falsa depositione, & pecunia corrupti fuerunt in causa, vt quis morti iraderetur an dicantur assassini, & præcaveant immunitate Ecclesiæ, ibidem.
 Assassini non dicuntur, & gaudent immunitate Ecclesiæ, qui occidunt hominem ad gratificandum alteri, etiam sub spe patris, t. i. A. §. 43. n. 4.
 Assassini non dicuntur qui alium occidunt, & pecuniam, vel alios rebus spoliant in via, vel domo, ibid.
 Assassini vigore bannitionum Romæ dicuntur etiam illi, qui alium occidunt solo animo complacendi, & illi qui pecunia mediante alium occidunt, aut vulnerant, vel offendant, & sic etiam non sequuta morte, t. i. A. §. 43. n. 5.
 Florentiæ etiam vigore bannitionum assassini possunt dici licet non fuerit sequutum homicidium, & an id procedat ad effectum illos excludendi ab immunitate Ecclesiæ, & præscriptionis, ibid.
 Assassini ad hoc vt non gaudeant immunitate Ecclesiæ iuxta Bullam Gregorianam duo requiruntur, nempe quod præcesserit mandatum ad occidendum, data, vel promissa mercede, & quod mors aggressi fuerit sequuta, t. i. A. §. 43. n. 6.
 Licet alij teneant assassinum dici etiam non sequuta morte, saltem quoad mandatum, & rigorem pœne ordinariæ, quisque sit quoad immunitatem Ecclesiæ, quæ non amittitur nisi sequuta morte vt supra, ibid.
 Assassini, siue alterius qualicunque delicti ab immunitate excludentis, vt delinquentes dicantur, est habendus respectus ad dispositionem iuris communis, & non ad bannimenta, vel statuta, quæ non possant derogare immunitati Ecclesiæ, sed bene attendi quoad rigorem pœne, t. i. A. §. 43. n. 7.
 Assassini qualitas, & declaratio spectat ad iudicem Ecclesiasticum antequam à Curia seculari procedatur de assassino, t. i. A. §. 43. n. 8.
 Mediator, proxeneta, auxiliorum, consultores, manantes pecuniam, ac depositarii an veniant sub nomine assassini ad effectum incurrendi pœnas, & amittendi immunitatem, ibid.
 Quod sufficiens argumenta probabilia, siue indicia indubitata ad condemnandum aliquem pœna ordinaria assassini, licet quoad immunitatem Ecclesiæ amittendam plenæ, & concludentes probationes requirantur, ibid.
 Assassinium vt dicatur ad effectum privandi reum immunitate Ecclesiæ plura requiruntur nempe mandatum ad occidendum, agatur de occasione Christiani, interveniat pactio,

passio, & conuentio de danda, & accipienda pecunia, vel alia re certa, vt sequatur effectus mortis, & quod ille, qui debet occidi non habet occasionem praecauendi a mandatorio, qualiter illa probentur, & alia, tom. 1. A. §. 42. num. 10.

Affassinium an committatur si mandataris, qui accipit praemium inducat alium ad occidendum sine praemio, t. 1. A. §. 42. n. 11.

Affassinium qualiter sit crimen mixti fori tam contra personam Ecclesiasticam, quam contra laicos, & qualiter vtrique iudex procedat, t. 1. A. §. 42. n. 12.

Affassinii si esset de ministeriis, & officialibus Sancti Officii quibus sit iudex competens, an Inquisitor, vel iudex secularis, & Ordinarius, t. 1. A. §. 42. n. 13. vbi contrariae opinioniones.

Affassinium quibus penis grauius, & exemplaribus puniatur iuxta locorum consuetudines, t. 1. A. §. 42. n. 14.

De affassinio, & penis spiritualibus affassinii, t. 1. A. §. 42. n. 15. & 26.

Clerici affassinii degradandi, & Curiae seculari tradendi, t. 1. C. §. 18. n. 80. & 81.

Affassinii qui sint ne gaudeant immunitate Ecclesiae, t. 2. E. §. 4. n. 18. vbi. Sertio.

Affassinium probatur per testes singulares, t. 2. M. §. 3. n. 23.

Affassinium incurritur etiam si mandatum sit limitatum ad vulnerandum, si mors sequatur, t. 3. M. §. 5. n. 26.

Plura scripsit Auctor Summae Genitor meus in Praxi §. Affassinii.

ASSECVRATIO.

Affecuratio est conuentio, qua mediante vnus infortunium alterius suscipit pretio accepto, frequens est inter mercatores maritimos, & licita habente susceptione periculi, & pretio, t. 1. A. §. 43. n. 1.

Nautae ad quid teneantur, & alia de affecurationibus, & sponsonibus, ibid. remissus.

Affecurans praedicta fieri potest non solum inter mercatores, sed etiam inter prouocatos, & non tantum a tercio, sed etiam inter ipsos focos, & contrahentes principales, tam expressis, quam tacite, quae mediantes sustentant plures contractus, & procedit etiam in mutuo, tom. 1. A. §. 43. num. 2.

Affecurans nauem, vel merces illis deperditis teneretur refarcire damnum secundum estimationem loci, ad quem erant deferenda, & sic habita ratione lucri, quod affecuratus perciperet saluis meribus in loco destinato, t. 1. A. §. 43. n. 3.

Affecurans nauem intelligitur affecurasse tantum pro primo itinere, ibid.

Affecurans nauem in ampla forma, teneretur ad omne riscum, & periculum per quod impeditur transportatio ad locum conuentum, t. 1. A. §. 43. n. 4.

Affecuratio quando fit factus locus probata deperditione mercium etiam si nauis fuerit recuperata, ibid.

Affecuratio facta super certa nauis, si merces deferantur super alia, & fuerint deperditae non teneatur affecurator, ibid.

Affecurans merces, quas quis mendaciter dixit habere in talinanti, si nauis fuerit deperdit ad nihilum teneretur, vel tantum ad id, quod fuit vnde deperditum, & qualiter nihilominus totum pretium possit petere, t. 1. A. §. 43. n. 5.

Potest tamen fieri etiam affecuratio nauis vacuae, si affecurans sciat illam esse vacuam, & alia, ibid.

Affecurans pecunias, vel merces per mare, vel alia loca vendendas, intelligitur in se suscipere periculum fortunae, & non culpa debitoris, t. 1. A. §. 43. n. 6.

Affecuratio consistit in incertitudine, & alea fortunae, & ideo non sustinetur, si tempore stipulae affecurationis merces fuerint interitae, & contrahentes ponerint habere notitiam illarum interitus, vel data illius possibilitate, quae arguitur ex qualitate itineris, & locorum distantia: quid habente pacto expresse etiam super meribus iam peremptis i ad quos spectat probatio inculcmitatis mercium tempore affecurationis; quid seruatur Florentiae de stylo mercatorum, & alia, t. 1. A. §. 43. n. 7.

Valei affecutatio etiam in casu, quo de tempore affecurationis iam deperditae essent merces, non data scientia, vel illius possibilitate, quod non praesumitur: quid in meribus impoendis, & alia, ibid.

Affecuratio facta a periculo maris, non extenditur ad alia pericula: quid si merces ex causa pestis fuerint combussae, an affecuratores teneantur, t. 1. A. §. 43. n. 8.

Sabel. Index Generalis.

De interesse mercanti a quo die currat in affecurationibus, ibid.

Affecuratio debet legitime probari, ibid.

Plura de affecuratione, quid sit, quae requirantur vt sit iusta; quod non possit fieri de vita hominis ad certum tempus; an nomine periculi veniat casus fortuitus, & alia remissus, ibid.

De affecuratione nauium, & huiusmodi, remissus, ibid.

An affecuratores ex deterioratione rei affecuratae teneantur ad totale pretium, retentis sibi meritis affecuratis, vel tantum ad quantitatem damni, remissus, ibid.

Affecuratio facta in casu naufragii habet locum tantum fracta nauis, & sequuto vero naufragio, non autem in alijs casibus non expressis, ibid.

Affecurationis contractus ad hoc vt sit licitus in foro conscientiae, quae requirantur? t. 1. A. §. 43. n. 9.

Affecuratio dotis facta viuenti viro propter eius incipiam non est vera restitutio, nec dominium transferri, quando bona plurius valent quam creditum dotis, & tunc possumus creditores illud plus reuocare, secus si sit pro aequivalenti, t. 1. A. §. 43. n. 10.

Plura de affecuratione dotis, an, & quando comparatur viro super bonis viri, vel etiam contra tertios posseditores, & alia remissus, ibid.

De affecuratione, vel satisfactione iudicii praestanda à debitoribus suspecto de fuga, remissus, ibid.

Affecuratio facta cum clausula a conto di chi aspetta, prodest cuiusque probanti suum interesse in meribus, & alia in materia de nauis forore, quae dicatur, quomodo prohibuit, vel permittit de iure Ciuili, & Canonico, t. 1. A. §. 43. n. 11.

Quomodo probari possit casus per testes coram iudicibus loci sequuti naufragii, etiam sine partis citatione, quando est absens ab illo loco, ibid.

Affecurationis contractus non est venustus, nisi quatenus conuenit cum nauis forore, & à connectione partium legem accipit; & qualiter teneatur affecuratur, t. 1. A. §. 43. n. 12.

De contractu affecurationis quid sit, an licit fiat, qualiter sit attendenda consuetudo maris, ac verba contrahentium, quos comprehendat, & alia remissus, ibid.

An curatur nauis tenetur quoties probatum sit illam in manu hostium incedisse, & fuisse deperditam, & an excusetur ex defectu interesse affecurati, t. 1. A. §. 43. n. 13.

Affecuratio facta nauium, si ex impedimento ventorum, vel alia iusta causa, nauis non potuerit iter prosequi ad locum destinatum, non debetur totum pretium affecurationis, sed tantum ad ratam itineris, t. 1. A. §. 43. n. 14.

Affecuratio mercium an fieri possit à mutuante pro illa emendis, t. 3. M. §. 38. n. 10.

Affecuratio racta qualiter procedat, §. eod. n. 12.

Affecuratus delinquens an gaudet affecuratione, & alia, t. 4. S. §. 5. n. 6.

Qualiter non possit molestari, nec offendi, §. eodem n. 7. & n. 9.

Affecuratio in mutuo qualiter excuset ab vfura, t. 4. V. §. 22. num. 8.

ASSECVRANS.

Affecurans nauem, vel merces ad quid teneatur, t. 1. A. §. 43. n. 3.

Intelligitur pro itinere, ibid.

Quando dicatur commissa stipulatio; §. eodem num. 4. & seqq.

Affecurans tenetur tantum ad id, quod fuit deperditum, t. 1. A. §. 43. n. 5.

Item ad casus fortuitos tantum, & non ex culpa alterius, §. eod. n. 6.

Assumens omne periculum, vno excepto, tenetur in relliquis omnibus, §. eod. n. 12.

An, & quando sit necessaria, vel non liquidatio valoris mercium, ibid.

An teneatur ad damnum ex culpa Namarchi obuentum, ibid.

Tenetur quoties probetur nauis in manu hostium incedisse, t. 1. A. §. 43. n. 13.

An teneatur cessante interesse affecurati, vt quia merces non erant suae, ibid. 1.

Non teneatur de baratteria, quae censetur exceptio, ibid.

An conseqatur totum pretium affectationis, vel ratam, si ex vi ventorum, vel Magistratus edicto, nautis non proficiatur iter futurum, t. 1. A. §. 43. n. 14.
Alia vide in §. Contractus n. 3.

ASCENDENTES.

Ascendens cum falsis ad fenestras alcuius honeste mulieris, vel etiam inhoneste causa libidinis, vel furandi, qua pona fit ponendus, cum qualitas scalarum super aggrauet delictum, t. 1. A. §. 44. n. 1.

Ascendens, vel descendens per muros Civitatis qualiter puniatur, ibid.

Ascendentes succedunt ad intestato filios descendentes, si sine liberis decedant, nam illis extantibus excluduntur etiam à legitima, t. 1. A. §. 44. n. 2.

Qualiter mater succedat filio, & ex quibus causis illorum successione priuatur, ibid. remissive.

Ascendentes, ubi non adiit descendentes ex filio defuncto, sed tantum alij filij, vel fratres respectu, succedunt ipsi filio vni cum dictis fratribus ab intestato; & si tamen simultanea successione pater non acquirat vltimum in portione fratris defuncti, nisi statum adierit in contrarium, t. 1. A. §. 44. n. 3.

An flante statu feminarum exclusio flantibus masculis, admittatur pater ad successorem filij sine liberis defuncti, vni cum fororibus defuncti, vel illas in totum excludat, & alia remissive. ibid.

Frates, & forores ut admittantur equaliter cum ascendentibus, an debeant esse vtrunque coniuncti, ibid.

Frater vtrivus excluditur à matre defuncta, ibid.

Ascendentes quomodo succedant suis descendentibus circa bona late, t. 1. A. §. 44. n. 4.

Ascendens, & si ceciderit in successione nepotis, sicut pater in successione filij, praescribit parum, & quibuscumque transactis, & alia, t. 1. A. §. 44. n. 5.

Ascendentes ut supra succedunt suis descendentibus, intellige de legitimis, nam pater naturalis non succedit filio naturali cum matre, sed sola matre exclusio patre, & alia, t. 1. A. §. 44. n. 6.

Ascendentes à filijs grauari alij reseruare hereditatem, an detrahant legitimam, & trebellanicam, sicut filij à patre grauari, t. 1. A. §. 44. n. 7.

Affidendum bona qualiter semper sit hypotheca pro constitutione, vel restitutione dotum ad fauorem descendentium, etiam si sint subiecta fideicommissis, & c. t. 1. A. §. 44. n. 8.

Ascendentes qui dicantur, & eorum nomine veniant, t. 1. A. §. 33. n. 22.

Ascendentes ob ingratitude priuantur legitima, t. 3. L. §. 6. n. 39.

Non datur distinctio patrimonij in hereditate parentum, sed ipsum defuncto deuoluitur ad agnatos masculos ad formam statuti, exclusis feminis, in bonis tam à patre, quam à matre obuentis, iuxta Bakii opinionem, quae ostenditur vera, & irrefragabilis, contraria Bartoli capiosa, vide Addit. Nouis. tom. 1. cap. 10.

Alia vide in Addit. t. 3. cap. 9. & verbo Legitima.

ASSERTIO.

Assertio vulnerati non facit indicium ad torturam, sed tantum ad inquirendum, & capturam; secus si adiut alia adminicula, t. 1. A. §. 45. n. 1.

Quid autem ubi agitur de vitio probare vice deponente in articulo mortis, nec alio possit haberi probationes; ibid.

Assertio tamen parus offensae probat ad excusandum, ibid.

Assertio stuprae non probat contra impurum, nec facit indicium ad torturam, nisi concurrant alia adminicula, & alia an, & quando focus criminis faciat indicium, & quae contra socios, t. 1. A. §. 45. n. 2.

Assertens se militem, doctorem, equitem, notarium, vel similem, cum vere non sit, tenetur poena falsi, t. 1. A. §. 45. num. 3.

Assertio Papae, vel Principis de facto proprio plenè probat, & qualiter; quid in concorrentibus factum alium, & in beneficibus; & quid in assertione Cardinalium, t. 1. A. §. 45. n. 4.

Quod non credatur assertioni Principis, vel etiam Imperatoris de lesa sua Maiestate nisi aliter constet; & quando standum sit assertioni Principis, ibid.

Quod assertio Papae, Principis, & similibus sit plenè credenda etiam in concorrentibus propriam illorum con-

modum, & alia de potestate, & iustitia Principum, ibid. Assertio in his, quae pendet ab animo, regulariter probatur iuramento, vel alijs praesumptionibus; & quando secus, t. 1. A. §. 45. n. 5.

Assertio alterius contrarium non alterat naturam contractus, t. 1. A. §. 45. n. 6.

Non probat merita donatarij, sed aliunde sunt iustificanda ad sustinendam donationem aliam prohibitam, ibid.

Quod stetur assertioni Decurionum etiam non probatis meritis, ibid.

Donatio sustinetur, flante iuramento, etiam non probatis meritis, ibid.

Assertio donantis iurapronatum qualiter probet consensum ordinarij, t. 1. A. §. 45. n. 7.

Quod assertio Episcopi, vel Papae probat iurapronatum, ibid.

Assertio Notariorum de sana mente testatoris, an probet, remissive, t. 1. A. §. 45. n. 8.

Assertio partium non est standum in prohibitis, t. 1. A. §. 45. num. 9.

Assertio de facto proprio ad sui damnum, & commodum alterius omnino standum est, t. 1. A. §. 45. n. 10. & 11.

Assertio iudicis, vel notarij de actis coram se gestis, an sit credendum, t. 1. A. §. 45. n. 11.

Assertio notarij de commissione sibi facta exaripandi testes non est credendum, & alia, ibid.

An credatur assertioni iudicis in articulo mortis dicentis iniquum sententiam tulisse, ibid.

Assertio procuratoris contra dominum non probat, nisi constet de speciali mandato, & alia, t. 1. A. §. 45. n. 12.

Assertio testatoris etiam iurata non excludit viam, t. 1. A. §. 45. n. 13.

Assertio Notarii scriptis aliter quam fuerit dictum non creditur, t. 1. A. §. 45. n. 14.

Assertio de scriptis apocam de mandato alterius, an sit credendum, t. 1. A. §. 45. n. 15.

Assertio alterius quando flandum sit, vel non, remissive, t. 1. A. §. 45. n. 16.

Assertens falsè se bannitum occidisse, an sit puniendus, t. 1. B. §. 2. n. 46.

Assertio Principis an standum sit circa necessitatem Gabellarum, t. 2. G. §. 2. n. 1.

Assertio offensis an sufficiat pro speciali inquisitione, t. 2. L. §. 14. n. 5. & §. Inquisitio n. 9.

Assertio iudicis circa sententiam ab eo latam an sit attendenda, t. 2. L. §. 41. n. 7.

ASSIGNATIO.

Assignatio bonorum facta filijs à patre, an habeat vim donationis, vel vltimae voluntatis, t. 1. D. §. 22. n. 11. & 12.

ASSISTENTIA.

Assistentia in delictis an, & quando sit punibilis, t. 1. A. §. 48. n. 1. & 10.

ASSOCIATIO.

Associatio post delictum an puniatur, t. 1. A. §. 48. num. 1. & num. 9.

Associant an possint torqueri super tractatu, & scientia, ibid.

ATTENTATA.

Attentata quae dicantur, quomodoque, & quomodo fuerint inuenta, de vi, & significatioe huius vocabuli, & alia remissive, t. 1. A. §. 46. n. 1.

Attentata dicuntur omnia, quae sunt line pendente, & sunt nulla, ibid.

Quod omnia actus contra ordinem in superioris gestis causet attentata, ibid.

Quod nulla leuestro, si pars adiuerit alium indicem pro illius reuocatione, committantur attentata; & quando secus, ibid.

Quod attentata dicantur etiam omnia gesta post inhibitionem Regalem, etiam si nulliter emanauerint, ibid. & alia.

Attentata per quas personas committantur, de quibus rebus, & qualiter commissa reuocentur, t. 1. A. §. 46. n. 2.

Respectu personarum committuntur vel à parte, vel à iudice, vel à tercio, & quoad tertium plures adiunt declarationes, remissive, ibid.

Attentata quibus modis committantur, late, t. 1. A. §. 46. n. 3. & 20.

Qualiter, & quando dicantur committi à tercio, remissive, ibid.

Quod omnia acta inter decem dies ad appellandum, sine nulla, & attentata, ibid.

Attentata committuntur per vim de facto illatam possidenti vigore mandati Rotalis; ac per recursum ad iudicem inferiorum, ibid.

Attentata possunt reuocari per viam directæ petitionis, vel iudicij ordinarij, & per officium iudicis, t. r. A. §. 46. u. 4. De reuocatione attentatorum ex officio iudicis parte non opponente, ibid.

In iudicio reuocationis attentatorum adfunt multa specialia, nempe proceditur sine ordine iudicario, & summarie, de plano, & non feruatis solitis terminis; quid si reuocetur ad partis instantiam, & alia remissuè, ibid.

Per quem iudicem possunt attentata reuocari, remissuè, ibid.

Attentata regulariter possunt peti reuocari à quocumque illa passio propter suum interese, intra tempora legitime præscriptionis, & in qualibet parte iudicij, nisi notoriè constet de non iure petentis, quando sumus in beneficiis; & quid in profanis, t. r. A. §. 46. u. 5.

Attentata quatuor modis purgantur, nempe, vel à parte attentante, legitimè cedendo liti in iudicio cum restitutione fructuum, & expensarum; vel à parte passæ attentata renuncians liti, vel appellationi, vel ipsi attentatis tam expresse, quam tacite data illorum iurisdictione; vel à iudice per sententiam debite executam, vel à Principe impediendo, vel confirmando actum attentatum, t. r. A. §. 46. u. 6. & alia.

Quod pro purgatione attentatorum detur mandatum de manutentione quo ad futura, & de restituendo fructus quo ad præteritum, ibid.

Purgatio attentatorum quando dicatur legitimè facta per restitutionem in pristinum, & vt possit in causa procedi: de quod pro dicta purgatione fit restituendum non solum possessio, sed etiam fructus, & distributiones quotidiane, & alia, ibid.

Quomodo fit facienda fructuum liquidatio in attentatis, per quem, & quibus iustitiam dicatur, & alia remissuè, ibid.

Attentata sapienter delictum, nam qui attentat offendit ius, iudicem, & partem, ac idè quibus penis puniantur attentantes, t. r. A. §. 46. u. 7.

Attentata non committuntur ex capta emanata ob suspicionem fugæ, nec per heredem capiendi possessionem à bonorum defuncti ad effectum continuandam in iure ipsius defuncti etiam lite pendente, t. r. A. §. 46. u. 8.

Attentata committuntur stante diuersitate causarum, & ex quibus huiusmodi diuersitas cognoscatur, & alia pro exclusione diuersitatis rei, & actionis, & personarum, remissuè, t. r. A. §. 46. u. 9.

Diuersitas causarum inducitur ex mutatione rei, actionis, & personarum, & qualiter sufficiat vnus ex istis adesse, ibidem.

Attentata non committuntur quando notoriè constat de bono iure illius, qui præceditur attentasse, & de malo aduersarij; nec quando appellatio ualuerit, & indebitè fuit interposita, t. r. A. §. 46. u. 10.

Attentata non committuntur si actus gessi sint continuatiui status, & possessionis agentis, siue attentantis, quod intelligi cum pluribus limitationibus addicatis, tom. 1. A. §. 46. num. 11.

Attentata non dicuntur, nec reuocari debent, etiam si fuerint facta intra tempus appellationis, si postea appellatio remaneret defecta, & qualiter hoc sit intelligendum, t. r. A. §. 46. u. 12.

Attentata non dicuntur, si vigore nouæ prouisionis fuerit capta possessio; non committitur à tertio, nec à Principe, & quando cesset attentata, remissuè, t. r. A. §. 46. u. 13.

Attentata non possunt opponi potestatem rem hadicaram, vel executionem, & illis potestati renunciat expresse, & tacite, & alia, t. r. A. §. 46. u. 14. & 17.

Per actus extrajudiciales non committuntur attentata, & alia, ibid.

Attentata prius cognosci debent, antequam cognoscatur de negotio principali, nisi aliter partes consentiant, vel aliter videatur iudici ex causa, & alia, t. r. A. §. 46. u. 15. De priuilegijs attentatorum plura remissuè, t. r. A. §. 46. num. 16.

Attentata remanent purgata ex cessione etiam verbali possessionis instrumentalis, vbi fructus non sunt percepti; & an, & quando per renunciationem, remissuè, t. r. A. §. 46. u. 17.

Sæcl. Index Generalis.

Attentata non reuocantur in primis, & ante omnia stante clausula *summariæ, & de plano, & alia* quando non reuocentur in primis, & ante omnia, remissuè, t. r. A. §. 46. num. 8.

Attentata pendente appellatione à definitiua sunt ipso iure nulla; quid ab interlocutoria, t. r. A. §. 46. u. 19.

Attentata probari debent per testes vndeque idoneos: quid probandum fit à petente reuocationem attentatorum; & an detur remissio ad probandum attentata, remissuè, t. r. A. §. 46. u. 20.

Attentata dicuntur probata, si petens illorum reuocationem, probat rem possidisse tempore lris moræ, & ad prætens illam aduersarium detinere, & alia, ibid.

Attentata dicuntur commissa etiam sine mandato, eò quòd sciens illis non renunciat, nam dicitur ratificare, ibid.

Attentata non videntur reuocanda ex equitate vbi agitur de exhumatione cadaveris, & quando fecus, t. r. A. §. 46. u. 21.

Attentare qualiter non dicatur ille, qui reficit opus, vel ædificium collapsum, etiam post præceptum à iudice emanatum, t. r. A. §. 46. u. 22.

Attentata non committuntur post emanatam commissio-nem casu, nisi impetrata illa utatur; quid in commissio-ne auocatoria, vel pendente recurso, & alia remissuè, t. r. A. §. 46. u. 23. & Causa n. ro.

De attentatis plura remissuè, ibid.

Attentata commissa post appellationem, non obstant reuocatione appellationis, adhuc remanent sub lege attentatorum, & possunt à iudice reuocari, t. r. A. §. 46. num. 24.

Attentata committuntur si pendente lite eliali, à colligante introducat iudicium criminale in alio Tribunali, & siue reuocanda cum refectione expensarum, & c. t. r. A. §. 46. u. 25.

Attentata commissa ab vxore, & marito simul qualiter purgentur, t. r. A. §. 46. u. 26.

Attentata committuntur si caplarum possessio intra tempus appellationis, & sunt reuocanda, etiam post defectam appellationem, & rem iudicantem, & qualiter hoc sit intelligendum, t. r. A. §. 46. u. 27.

Attentata qualiter committantur peti potest, & concessam sapientis consilium, t. r. C. §. 41. u. 7.

Alia vide in §. Compromissum, n. 1.

A V C T O R.

Auctor laudatus, an possit petere compromissum, t. r. C. §. 28. u. 21.

Si fit Clecicus an possit declinare forum, tom. 1. C. §. 18. num. 16.

Auctor rixæ an, & quando teneatur poena ordinaria, t. r. D. §. 14. n. 9. vide t. 2. §. Homicidium n. 4. r. & seqq.

An possit allegare seisse pro sua defensione ad vitandam poenam ordinariam, ibid.

Auctor violentiæ qualiter teneatur de omnibus inde sequentibus, t. r. D. §. 14. u. 22. & §. Vis n. 7.

An dicatur talis, qui dabit operam rei illicitæ ad dictum effectum, ibid.

Auctor rixæ attenditur potius, quam noua causa, t. r. C. §. 10. n. 30.

Auctor rixæ an præsumatur homicida inter plures rixantes, & teneatur poena ordinaria, t. r. H. §. 7. n. 14. Si occidat tertium superuenientem, an excusetur à poena ordinaria, t. r. H. §. 7. n. 17.

A V D I T O R.

Auditor Camere Apostolicæ quam habeat iurisdictionem, & alia, t. 3. O. §. 1. n. 24. & seqq.

De Auditoribus Rotæ Florentinæ, vide in Praxi de modo compilandi processo, n. 4.

A V L I C I.

Aulici, qui Principum mores corrumpunt qualiter puniantur, t. 4. S. §. 3. n. 7.

A V G M E N T V M.

Augmentum dotis factum vxori à marito, an, & quando habeat eadem priuilegia dotis, & qualiter mulier transmittat ad suos heredes etiam viuentis vxoris; & an præiudicet creditibus mariti, t. r. A. §. 47. n. 1.

Augmentum dotis, an censetur per mulierem datum in dotem secundo marito, t. r. A. §. 47. n. 2.

Augmentum dotis in secundo matrimonio, an spectet etiam ad filios primi, ibid.

Augmentum dotis significat dotem fuisse constitutam, & C 3 an,

an, & quando cadat sub dispositione *l. her. edictali*, t. 1. A. §. 47. n. 3.

Augmentum dotis confirmatum a socio, qui dotem recepit à patre, videtur ipsi nudi donatum, ita vt non possit in filij portio imputari in diuisione, t. 1. A. §. 47. n. 4.

In contractu augmen. dotis non vult necessarias solemnitates statui, ibid.

Augmentum dotis promissum in aliquod certum tempus, an debeatur mortui muliere ante aduentum illius, & alia, t. 1. A. §. 47. n. 5.

Augmentum dotis qualiter valeat in recompensationem iuventutis, & nobilitatis, remissive, ibid.

Augmentum, vel diminutio pretij bonorum ex cursu temporis an cedat commodo, vel incommodo possessoris, siue potius creditorum; Quid in caso euictionis; quid in iure offendi, & in calculanda legitima, remissive, t. 1. A. §. 47. n. 6. vide t. 2. §. Empcio n. 22.

Augmentum debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali, quid si proveniat ex diuersa causa, vcl effecta, t. 1. A. §. 47. n. 6. 7.

Augmentum pensionis quando peti possit, t. 1. A. §. 47. n. 8.

Augmentum, vel diminutio hereditatis an cedat commodo, vel incommodo respectu hæredis, vel legatariorum, & an spectet ad fideicommissarium, remissive, t. 1. A. §. 47. n. 9. vbi etiam quando spectet ad ereditores.

Augmentum contingens 10 te legata quando cedat legato, ibid.

Augmentum valoris monetæ, cuius commodo cedat an debitoris, vel creditoris, & alia remissive, t. 1. A. §. 47. num. 10.

Augmentum dotis factum Ecclesie, vel Capelle an, & quando sufficiat ad acquirendum ius patronatus, t. 1. A. §. 47. n. 11.

Augmentum dotis, seu id, quod datur pro supradote ab ipsa muliere marito, habet naturam ipsius dotis, & ipse facit fructus suos, t. 1. A. §. 47. n. 12.

Augmentum dotis factum sorori à fratre minore, non debet, etiam cum solemnitatibus statutaris, & non obstante ratificatione, t. 1. A. §. 47. n. 13.

Augmentum facultatum an spectet ad Barones, vel ad Regium solum, & alia remissive, ibid.

De Augmento hereditatis ex industria hæredis, cui cedat, remissive, t. 1. A. §. 47. n. 14.

Augmentum pretij rei dotalis an cedat in beneficium mulieris, & alia remissive, t. 1. A. §. 47. n. 15.

De Augmento vt non operetur diminutionem antiqui; & idem sit ius augmenti quod rei ipsius, cui fit, & alia remissive, t. 1. A. §. 47. n. 16.

Augmentum speciei debet spectare ad creditorem, vide in §. Debitor n. 9.

Augmentum fundi ao spectet ad hæredem, vel legatarium, t. 3. L. §. 5. n. 56.

Augmentum bonorum post mortem patris, an attendatur in legitima calculanda, t. 3. L. §. 6. n. 14.

An sit attendendum quando legitima fuit assignata in vita patris, t. 3. L. §. 6. n. 15.

AVOCATIO.

Avocatio, vel relatio causæ quid operetur, §. Causa n. 10.

Avocatio causæ casualis attenuata sicut inhibito, t. 2. L. §. 20. num. 5.

AVVS.

Auia an possit esseATRIX opertum, & alia, t. 3. M. §. 9. n. 5. & seqq.

Avis paternus qualiter teneatur donare nepotem, t. 3. P. §. 6. num. 9.

AVXILIUM.

Auxilium in delictis est proximum, & cooperativum, aut remotum; qualiter vtrumque præstetur, & qua pena puniatur huiusmodi auxiliares, t. 1. A. §. 48. n. 1.

De accommodante arma, scalas, domum, & huiusmodi ad delinquentem, quale auxilium ducatur præstare, & qua pena puniendus, remissive, ibid.

Præstans opem ex premio tractato, & deliberatione in delicto, an, & quando pari pena puniatur cum principali delinquente, ibid.

De assensu delicti an, & qua pena puniatur, quid in amico rogato leg. cum amico, qui occidit suum inimicum obuiam factum in itinere, ibid.

An associatio post delictum presumatur ignoranter, & non dolose facta, & an associatus possit torque-

ri super tractatu, & scientia, ibidem.

Qualiter possit probari auxilium fuisse præstatum, & ex quibus arguatur, ibid.

Auxilians amico rixanti, si interficiat aduersarium, non est poena ordinaria puniendus, ibid.

Auxilium præstans delicto, cuius qualiterem ignoret, ao ex eo possit excusari à poena ordinaria, licet dederit operam relicitatæ, t. 1. A. §. 48. n. 2.

An, & quomodo quis presumatur auxilium delinquenti præstasse, & possit probari, remissive, ibid.

Auxiliares vt puniri possint, debet prius constare expresse de delicto principalium, & non fuisse illorum contumacia; optimam tamen esse prædicam in contrarium, t. 1. A. §. 48. n. 3.

Et quid sufficit constare de principali delinquente ad effectum prædictum, per indicia sufficientia, quibus fuit inquisitus, & processus, ibid.

Qualiter aliquando procedi possit contra mandantes, etiam si mandarij sint incoeriti, ibid.

Auxilium præstatum per nuncios scienter portantes litteras, vel ambascias de homicidio committendo, illo sequuto punitur eadem poena in ipsi nuncijs, t. 1. A. §. 48. n. 5.

An, & quando auxilium præstans cum Archibello occidenti, puniatur eadem poena, qua ipse principalis delinquens, ibid.

Auxiliares, & se intromitteutes in rixa inter plures ex vtraque parte ad fauorem vnius partis, licet videantur pluribus auxilium præstare, vna tantum poena tenentur, t. 1. A. §. 48. n. 6.

Qualiter puniuntur se intromitteutes in rixis aliorum in Statibus Erroris, ibid.

Auxiliares criminosi non possunt esse resses pro delinquente, quando secus, & quale iudicium faciant, & alia remissive, ibid.

Auxilium, vel fauorem præstans in duello puniuntur eadem poena qua ipsi duellantes, t. 1. A. §. 48. n. 7.

Auxilium qualiter fit præstandum officialibus persequentibus banuitos; & an, & quando possit excusari tale auxilium non præstans, t. 1. A. §. 48. n. 8.

Auxilium præstans cōiunctio suo post delictum in occultando, vel receperando, qualiter excusetur; & an, & quando associatio post delictum sit punibilis, & alia, t. 1. A. §. 48. num. 9.

An dicatur auxilium præstasse delinquenti ille, qui alii sit amicus prope delinquentem, vel etiam à longè, t. 1. A. §. 48. n. 10.

Auxilium quando non fuit causa principalis delicti, qualiter puniatur, t. 1. A. §. 48. n. 11.

Auxilium præstans amico rixanti si interficiat aduersarium, non tenetur poena ordinaria, cessante tamen præmeditatione, & dolo, t. 1. A. §. 48. n. 12.

Auxilium legis frustra impiorat, qui in legem commisit, t. 1. A. §. 48. n. 13.

Auxilium, siue remedium ordinarium qualiter faciat cessare extraordinarium, t. 1. A. §. 48. n. 14.

Auxilium præstans furto an sit condemnandus ad restitutionem, & alia remissive, t. 1. A. §. 48. n. 15.

Auxilium delicto an presumatur, qui audit rorum, rixæ accurrat ad sedandum, vulnietur deuotum à reio, si interim sit impediendus, non potius se defendere, sed ad aduersario oculos fuerit, ibid.

Auxilium præstans ad osculandum violentem mulierem, an teneatur poena ordinaria delicti, t. 1. A. §. 48. n. 16.

Alia an, & quando puniatur auxilium præstans ad delinquendum, remissive, t. 1. A. §. 48. n. 17.

Auxiliares, mediatores, & huiusmodi in Affissio an gaudeant immunitate Ecclesie, & alia, t. 1. A. §. 42. o. 2. & n. 8.

Auxilium ad frangendum carceres an aliquando licitum, t. 1. C. §. 5. n. 13.

Auxilium præstatum carceratis ad fugam qualiter puniatur, §. cod. n. 14.

Auxiliares an teneantur de pace, vel cautione rupta, vide in §. Cautio n. 22.

Auxilium quando non fuit efficax, an obliget in foro confectionis, §. Confissum, n. 2.

Auxiliorum in furis qualiter puniatur, & an ad restitutionem, t. 2. F. §. 28. n. 6.

Auxiliorum in rixa, vel homicidio an presumatur casu superuenisse, vel se proposito, t. 2. L. §. 7. n. 15.

Auxi-

Auxiliator in delicto exceptuato, an gaudeat immunitate
Ecclesiæ, t. 1. §. 4. n. 19.
Alia vide in Praxi de modo compilandi processus, &c. n.
187. & seqq.

B

B A L L Œ.

B Allæ persequuntur eius, cuius signo sunt signatæ, t. 3.
M. §. 17. n. 12.

B A N C H Œ.

Vide in §. Arma, vel insignia, n. 6. & verb. Scamna.

B A N N A.

Bannimenta Status Ecclesiastici imponentia penam vitimi
supplicij, & confiscationis bonorum contra eonerantem
scilicet cum offensione alterius, intelliguntur de facta,
in corpore; non autem in vestibus; secus tamen in Statu
Florentino, nam fufficit quod tantum fuerit deuentum
ad actum proximum exonerandi, t. 1. B. §. 1. n. 1.

Banna prædicta non habent locum, quando aggressus id fa-
ceret pro sua defensione, t. 1. B. §. 1. n. 2.

Banna imponentia grauioræ poenæ, quam ius commune,
qualiter dicantur edita ad terrorem, & sint stricte inter-
pretanda, & non extendenda, t. 1. B. §. 1. n. 3.

Banna prohibentia conuersationem cum bannitis, quali-
ter sint intelligenda, & alia remissiue, t. 1. B. §. 1. n. 4.

Banna non ligant remouis officialibus, nisi iterum publi-
centur, quod intellige de bannis prouisionalibus, nomine
officialium publicatis, secus si sub nomine Principis; &
de quibus possint officiales facere bannimenta, t. 1. B. §.
1. n. 5.

Banna poenalia de non extrahendo victualia de territorio,
non ligant forenses ibidem bona possidentes, t. 1. B. §. 1.
n. 6.

De validitate huiusmodi bannorum, & alia remissiue,
ibid.

Non ligant portantes per transitum, ibid.
Quod in qualibet prohibitione semper intelligatur transi-
tus exceptuatus, nisi sit expresse prohibitus, quod tamen
est valde controuersum, ibid.

Transportans monetam aliquo respectu falsam, vel alia
ratione prohibitam in loco, non est tunc ab omni mole-
stia, & poena, sed potest carcerari, ibid.

An autem vi inter poena commissi sit necessaria realis ap-
prehensio, vel sufficiat probatio per testes, vel alijs legiti-
mis modis facta, ibid.

Alia in materia commissi, & an res licite transportare
cum illicitis cadant in commissum remissiue, ibid.

Prædicta banna non ligant rusticos asportantes eorum mas-
terias, ibid.

Nec asportantes pro vsu proprio, & familiaris, & licet con-
tractum seruatur de consuetudine, tamen dicta banna
non obligant in foro conscientie; quid in personas Eccle-
siasticas, & alia, ibid.

Banna de non inducendo vina extra comprehendunt ciues
possidentes vineas extra territorium, & quid in Clericis,
ibid.

Banna non ligant ignorantes, & quando præsumatur igno-
rantia, vel scientia, ibid.

Stante Statuto prohibente granum, vel aliud asportari,
posse condemnari prehensos in itinere, etiam si extra
hinc territorij non peruenierint, ibid.

Quando committitur extractio, & quomodo probanda, vt
possit puniri remissiue, ibid.

Banna prohibentia delationem armorum non habent locum,
quando delatio esset ad persecutionem bannitorum,
nisi adesse simulatio, & alia, t. 1. B. §. 1. n. 7.

An comprehendant Clericos, ibid. remissiue.

Non habent locum quando quis veretur armis ad sui,
vel alterius defensionem in casibus à iure permisis,
ibid.

An dicta Banna comprehendant forenses, remissiue,
ibid.

Quid dicta Banna in Regno Neapolitano non comprehen-
dant Ministros, & familiares Magni Admirati, eivique
Magnæ Curie, ibid.

Banna per Principem edita extendantur ad loca Barona-
lia, ibid.

Banna quod præsentans, vel occidens bannitum, possit se ip-

suum, vel alium à banno redimere, qualiter intelligantur,
& locum habeant remissiue, t. 1. B. §. 1. n. 8.

Banna prohibentia venationem in aliquo loco procedunt
etiam si contravenientes facerent animo donandi Principi;
non tamen habent locum in animalibus feroci-
bus, & homini nocuis, imò tali causa possent etiam ge-
nerari arma de iure, quod intellige vt supra, t. 1. B. §. 1.
num. 9.

Animalia que sint prohibita capi, & occidi in Statibus Etra-
tæ remissiue, ibid.

Bannum Status Florentini contra Sicarios, quando locum
habeat, vel non remissiue, t. 1. B. §. 1. n. 10. & verb.
Statutum.

De banno, quo mediane quis citatur, vel diffidatur pro
delicto, quid sit, quod continere debeat ad sui validitatem,
& alia remissiue, ibid.

Banna de reuelando delinquentes sub poena (extra casus bar-
retis, & læsæ Maiestatis) quos non comprehendat, t. 1. B.
§. 1. n. 11.

De diuersis bannis remissiue, t. 1. B. §. 1. n. 12.

De bannis tempore pestis publicandis, & seruandis remissi-
ue, t. 1. B. §. 1. n. 13.

Banna, sine proclamata perpetui silentij contra prætenden-
tes iura super certis bonis, si illa in termino statuto non
deduxerunt, qua ratione sint introducenda, quod operetur,
& alia, t. 1. B. §. 1. n. 14.

Bannimentoium scientia præsumitur, t. 3. §. 7. n. 8.

B A N N I T I.

Banniti non possunt de iure committi offendi, nec occidi,
secus autem stantibus statutis per toram fieri Italiam; in-
telligendo tamen de condemnatis in poenam vitæ; cum
sint continuo periculo mortis tanquam moribundi pos-
sunt absolui ab omni peccato, & censura per quemcum-
que Confessarium, t. 1. B. §. 2. n. 1.

Banniti an possint occidi tuta conscientia, & alia remissiue,
ibid.

Qualiter probetur quem esse bannitum, vt possit occidi
remissiue, ibid.

Banniti tanquam inimici publici stantibus dictis Statutis
possunt ab omnibus offendi etiam cum fraude, & pro-
dutione; quid autem in necante bannitum veneno, t. 1.
B. §. 2. n. 2.

An, & quando banniti possint impunè offendi, vel receptari
remissiue, ibid.

Banniti sicut possunt impunè occidi, ita etiam possunt in
bonis damnificari, nec illis competi actio, ibid.

Banniti cancellari à banno, sed iniussè, ac nulliter, possunt
adhuc impunè offendi, quia habentur pro non cancellatis,
& idem est quando effectus legitime cancellati, & non
appareret cancellationis instrumentum, vel gratia, nam
tunc probabilis ignorantia excusat occidentem à poena
ordinaria, non tamen à extraordinaria arbitrio iudicis,
t. 1. B. §. 2. n. 3. & 4.

Quid in occidente bannitum ignoranter, & an sciente dicta
ignorantia banni debeat præsumi, ibid. n. 4.

Banniti nondum, sed de proximo bannendi, an, & quando
possint impunè offendi, & an tunc debeat præsumi,
t. 1. B. §. 2. n. 5.

Bannitus captus ab aliquo priuato, vel ab ipsa familia, an sit
de necessitate duendus ad iudicem, vel possit impunè oc-
cidi, t. 1. B. §. 2. n. 6.

Banniti possunt impunè occidi etiam à fratribus suis, &
an ab eisdem absque poena receptari possint, t. 1. B. §. 2.
num. 7.

Pater bannitus non potest à filijs occidi, nisi in certis ca-
sibus, imò potest impunè ab illis receptari; & de hac
materia respectu patris, filiorum, fratrum, vxoris,
mariti, domini, vasalli, plura remissiue, t. 1. B. §.
2. num. 8.

Banniti an possint impunè occidi in Ecclesiis, & alia, t. 1. B.
§. 2. n. 9.

Banniti etiam stantibus prædictis statutis non possunt de iure
canonico, nec in foro conscientie offendi sine peccato,
& alia, t. 1. B. §. 2. n. 10.

Mulier prægnans bannita non potest offendi, nec morti
traditi nisi post 40. dies à die partus, ibid.

Banniti, & si dum viuunt possint ab omnibus offendi,
mortui tamen vulnerati, aut spoliari non possunt, cum
in mortuos iurare non debeat; & quando fecus ad coer-
cendam aliorum audaciam, t. 1. B. §. 2. n. 11.

Bannitus ex simplici causa pecuniaria, vel ob delictum mortis poena non dignum, non potest impunè occidi, fed tantum an bonis offendit, t. t. B. §. 2. n. 12.

Bannitus capus, & carceratus à familia iudicis non potest occidi, fecus tamen reus si fuisset (sub fideiussore dimissus, t. t. B. §. 2. n. 13.)

Bannitus toleratus non de facto tantum, sed taliter quòd videatur à Principe approbatus non potest impunè offendi, ibid.

Bannitus missus ab aliquo Principe pro Ambasciatore ad alium Principem, à quo fit bannitus, non potest tali occasione molestari, nisi tale munus affectuaverit, & alia de immunitate legatorum, t. t. B. §. 2. n. 14.

Bannitus occidens alium bannitum an, & quando possit temere, & reducti ad gratiam, maxime in Statu Florentino, t. t. B. §. 2. n. 15. & alia, ibid.

Quòd bannitus possit remitti ex causa, vt quia multos bannitos detexit, vel ob alia beneficia in Rempublicam collata, ibid.

An his casibus sit necessaria pars hæreditum occisi, ibid.

Banniti possunt inter se offendi, nisi libi iniunctum promiserint de non offendendo, ibid.

An banniti se defendere contra infesquentes, ibid.

Banniti nec actiue, nec passiuè comprehenduntur in cautione de non offendendo, t. t. B. §. 2. n. 16.

Bannitus, qui non potest viuus in aliquo loco permanere, non potest etiam mortuus in eum locum deferri ad sepeliendum sine licentia Superioris; & an sit puniendus defertens cadaver, t. t. B. §. 2. n. 17.

Banniti excluduntur à testimonio ferendo, nisi in casibus atrocissimis, & ubi veritas aliter haberi non potest, illis tamen iuramentum manutinetur de fide, t. t. B. §. 2. n. 18.

Banniti possunt testari, & capere ex testamento de iure communi, non autem secundum Statuta loci, à quo sunt banniti, t. t. B. §. 2. n. 19.

Caute ut possit bannitus heres institui, ibid.

Filius bannitus paternæ successionis incapax, potest per fideicommissum substitui quodcumque efficiatur capax, ibid.

Quibus commodis, & iuris beneficijs priuentur banniti, etiam de iure communi, & de successione condemnatorum, & alia remissuè, ibid.

Banniti in poenam mortis cum confiscatione bonorum non ob solam contumaciam, fed propter delicta contra illos probata, qualiter efficiantur serui poenæ, & amittant omnia priuilegia, & iura successionis, & alia, ibid.

Imò nec illorum filij suscepti durante banno possunt admitti, nec faciente deficiente conditionem substitutionis, ibid.

Qualiter autem cognoscatur an sententia sit ob contumaciam, vel ob delicta, & alia de capacitate, vel incapacitate bannitorum, remissuè, ibid.

Banniti non faciunt partem in legitima calculanda, & quando illis etiam sit relinquenda legitima, ibid., remissuè.

Nec excluduntur feminas vigore statuti, ibid.

Bannito filiosum, non potest filius hereditatem paternam capere; sed est locus proximioribus agnatis, vel cognatis: nec confiscatio comprehendit ius audiendi, neque iura conditionalia, t. t. B. §. 2. n. 20.

An legitima veniat in confiscatione, ibid.

An filij suscepti ex parte bannito post bannum admittantur ad successionem feudali, & aliorum bonorum remissuè, ibid.

Bannitus quando habeatur pro mortuo remissuè ibidem, ubi etiam quòd nec citi, nec ab eo causam habenti potest aliqua actio competere, ibid.

Bannitus restituitur à Principe ad gratiam, an, & quando recuperet hæreditatem, quæ repetitio isto incapax fuit deuoluta ad alium proximiorum; & in casu quo recuperaret, non recuperat tamen fructus, t. t. B. §. 2. num. 21.

Bannitus restituitur aucti gratiam, an, & quando recuperet bona per filium alienata, ibid., & alia remissuè.

Que, & qualia bona, & iura recuperet bannitus restitutus ad gratiam vigore Capitulorum, & fœderum publicæ pacis inter Principes, & alia remissuè, ibid.

Banniti, relegati, vel alij quibus audientia denegatur, prohibentur esse in iudicio, & quod eorum fauore

respicit, est ipso iure nullum, in territorio tamen bannientis, t. t. B. §. 2. n. 22.

Prohibentur etiam contabere per se, vel per interpositas personas, & procuratores, ibid.

An possint conueniri, & citari in loco à quo sunt banniti, ibid.

Banniti cum amittant omnia iura, & priuilegia à iure municipalis concessa non possunt etiam retractum intestare, t. t. B. §. 2. n. 23.

Quando autem pro tolerantiam videantur restitui, quid si fuerint admissi ad contrahendum cum Principe, vel ad gradum, quem alius gerere non poterat, ibid.

Banniti qui amittunt beneficia Statutorum Cuiusque, non tamen perdit illa, quæ concernunt publicum interesse, nec ea, quæ sunt iuris naturalis, vel diuini; & quæ amittant, vel non remittunt, ibid.

Banniti pro vno delicto possunt de alijs accusari, & tunc possunt petere saluumconductum vt valeant se defendere, & illis non est denegandus, imò an illis sit offerendus, t. t. B. §. 2. n. 24.

Bannitus habens saluumconductum a se se constitutum, & respondendum inquisitioni pro alijs delictis contra se formare, an possit durante adhuc termino saluumconducti carcerari, t. t. B. §. 2. n. 25.

Bannitus si pendente saluumconductu fuerit occisus ab aliquo habente iuriam, & probabilem illius ignorantiam, excusatur saltem à poena ordinata, ibid.

Bannitus accusatur per litteras amici, vt veniat, quia pro eo gratiam obtinuit à Principe, si id vetum non sit, sed fuerit deceptus, & capus, an sit puniendus, vel relaxandus, ibid.

Bannitus, exulatus, vel confinatus si non seruet exilium, vel confinium, quia poena puniendus, si id vetum non sit, sed fuerit deceptus, & capus, an sit puniendus, vel relaxandus, ibid.

Banniti nullius condemnati an possint impunè offendi, & quid pendente appellatione à sententia condemnatoria, t. t. B. §. 2. n. 28.

Bannitus captus, facta illius legitima recognitione, debet suspendi, vel alia poena puniri, assignato prius illi breui termino ad dicendum quicquid voluerit contra sententiam, non autem circa merita causæ, nisi fuerit admissus ad nouas, & alia remissuè, t. t. B. §. 2. n. 29.

De recognitione banniti quomodo fit facienda, ibid. remissuè.

De nullitate ex actis resultante, an possit per procuratorem allegari à bannito consummate, latè ibid.

Bannitus captus in aliena iurisdictione à familia illius loci, à quo fuit bannitus non potest puniri poena banni, sed debet relaxari, & remitti, & an bannitus possit in foro consuetudine occidi etiam in alieno territorio, t. t. B. §. 2. n. 30.

Bannito viuente, & habente bona ad alios post mortem deuoluenda, debent talia bona remanere apud fideum, donec viuat, nisi aliter constet de mente testatoris, t. t. B. §. 2. n. 31.

Quòd non sit expectanda mors naturalis banniti, sed statim sequendo bonum, succedant vocati ad fideicommissum, quando constat de voluntate testatoris, & alia, ibid. remissuè.

Banniti à certo loco, potest impunè per illum transire, pro cuncto ad alium non prohibetur; sed hæc doctrina est periculosa, t. t. B. §. 2. o. 32.

Banniti ab vna Ciuitate in, & quando intelligantur banniti ab alijs locis cum illa confederatus, t. t. B. §. 2. num. 33.

Bannitum occidere credens, si alium occidat, an excusetur, t. t. B. §. 2. n. 34. remissuè.

Piura notabilia in materia bannitorum tam de iure communi, quam Municipali Statu Extraxit, t. t. B. §. 2. n. 35.

Banniti qualiter receptari non possint, & quia poena puniantur receptatores remissuè, t. t. B. §. 2. n. 36.

Quibus penis afficiantur receptatores bannitorum in Statu Ecclesiastico, ibid.

Receptatores bannitorum efficiuntur subditi illius iudicis, per quem fuerint condemnati banniti, ibid.

Banniti an possint in integrum restitui ex causa absentie à banno causatæ: quæ amittant banniti, an expiret mandatum

tum per eos antra factum, vel iudicium inchoatum, & alia remissio, t. 1. B. 5. 2. n. 37.

Baniti ex pluribus causis, vel banis, qualiter possint gratiari vno ceteris remanentibus, t. 1. B. 5. 2. n. 38.

Baniti non possunt vi supra receptari sub pena, hoc tamen non procedit quoad victimam in extrema necessitate, nec flante ignorantia, & de dubitatione banni, nec si fiat animo exhibendi Curie, nec si coacti, & alijs ex causis, t. 1. B. 5. 2. n. 39.

Banitus an in recogitionis sententia possit, vel debeat aliquando interrogari de meritis causae, t. 1. B. 5. 2. n. 40.

Baniti an possint à Principe gratiari sine partu offensae remissione, vel pace, ibid.

Quid si Banitus per impetitionem fuerit interrogatus de meritis causae, & negaverit delictum, an sit admittendus ad defensiones, t. 1. B. 5. 2. n. 41.

Alia de banitis remissio, ibid.

Banitus simpliciter interrogatus an commiserit delictum, licet negaverit, non est admittendus ad defensiones, sed sententia exequi debet ubi alius constat esse eundem, de quo in sententia, & sic servatum Florentie refertur in una causa, licet postea fuerit contrarium in alia servatum; verior tamen existimatur prima opinio, t. 1. B. 5. 2. cum. 42. 43. & 44.

Banitis an sit licita defensio contra illos insequentes ad occidendum remissio, t. 1. B. 5. 2. n. 45.

Florentie negatio optio fuit in causa servata, & procedi sine dubio quando insequentes agunt ex zelo iustitiae, quidquid forte focus esset ex privata inimicitia, ibid.

Afferens falsè se banitum occidisse, qui ab alio fuerat occisus, an sit puniendus, & alia remissio, t. 1. B. 5. 2. num. 46.

Banitis an debeantur alimenta, t. 1. A. 5. 3. 4. n. 11.

Baniti possunt offendi non obstante cautione, vel pacto, §. Cautio o. 3.

Baniti capri an sint audiendi in defensionibus, & quibus, §. Admissio o. 3.

Clerici baniti an possint impuere occidi, §. Clericus num. 87.

Baniti, & eorum filij, quarum successioem sint capaces, vel non, t. 1. F. 5. 1. n. 32.

Baniti cum confiscatione bonorum an liberentur à debitis, t. 1. F. 5. 1. n. 44. vide §. Filii n. 1.

Baniti an habeant ius congrui, t. 1. I. 4. 6. n. 22.

Banitus non perdit patriam potestatem in filios, t. 3. P. 5. 9. n. 4. verif.

Baniti qualiter non possint receptari, vide Receptatio.

Baniti restituti ad gratiam, an recuperent bona confiscata, & precedentia, t. 4. R. 5. 3. n. 28.

Restituti sub conditione pacis non docto de adimplemento, an habeantur adhuc pro banitis quoad omnia, t. 4. R. 5. 3. n. 39.

Quid si gratia sit sub modo, vel commutatione poenae, & alia, ibid.

Restituti per subreptionem illa detecta, an reincidant in primam poenam, & vitiosus puniantur, t. 4. R. 5. 3. num. 30.

Restituti an teneantur ad debita prius contracta, t. 4. R. 5. 3. n. 33.

Alia vide in Addit. noviss. t. 3. cap. 15.

Banendus de proximo an possit impuere offendi, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 93.

Plura de Banitis, vide in Praxi §. Banditi, e nella Prefazione di detta Pratica n. 96.

B A P T I S M U S.

Baptismus qualiter probat filiationem, solum praesumitur; & quod iuratis alijs administris probet etiam descendenti- tiam, t. 1. B. 5. 3. n. 1.

Qualiter probetur Baptismus, & aliquem esse baptizatum ibidem, ubi quod probatur per vnum testem etiam muli- tatem cum iuramento, & per testem infidelium deponentem de petitione baptismi.

Baptizari nemo debet in peccatis dormibus sine licentia Episcopi, nisi in casibus urgentissimis, t. 1. B. 5. 3. n. 2.

Baptizatus in aliquo loco etiam per transfusionem quater ibi fortiter originem, & efficaciae contra illius loci, quod si baptismus fuit accidentaliter, vel in fraudem, remissio, t. 1. B. 5. 3. o. 3.

Baptismus est Sacramentum principale, & non potest reite-

zari; & qua forma fieri debeat; quod in casu necessita- tis potest à quolibet fieri, & etiam à simplici muliere, quo casu superueniente baptizati, debent postea neci so- lemnitates in Ecclesia, sed non nova baptizatio, t. 1. B. 5. 3. n. 4.

Obliques qualiter teneantur scire formam, & modum baptizandi, ibid.

Aqua baptismalis debet esse pura, & alia, ibid.

Baptismus etiam dubius tradit ius Ecclesiasticæ sepulturae, ibid.

Plura de Sacramento Baptismi remissio, ibid.

Non potest scienter reiterari sub pena mortis, quid si dubitatur, & tunc potest baptizari sub conditione, ibid.

Baptismus, siue solum baptismus non reddit per se benefi- cium curatum, nisi alius sit tale, & alia remissio, t. 1. B. 5. 3. n. 5.

De tribus baptismi speciebus, nempe fluminis, fluminis, & sanguinis, & quomodo perficiatur, ibid.

Baptismus temerit peram plenissimè etiam quoad culpam in foro poli, & an in foro fori; & an sit necessaria contri- tio, vel saltem attritio, t. 1. B. 5. 3. n. 6.

Baptizatus dicitur, qui adhuc vivens, fuit aqua baptismatis in capite, vel alia parte corporis aspersus, etiam cum minima gutta; & etiam in casu necessitatis si quis fuerit proiec- tus in puteo cum verborum prolatione soluta, t. 1. B. 5. 3. n. 7.

Quod pueri in utero matris possint baptizari in vigente pecculo, si in aliqua fui parte possit aqua lauari cum debita verborum forma; & an mater ad hunc effectum pos- sit vna secari, ibid.

Baptismus collatus in extrema parte corporis, vel in secundan- sis sit validus an modus baptizandi per profectionem in puteum, vel flumen sit licitus, & alia remissio, ibid.

Qualiter probetur quis baptizatus remissio, ibid.

An pueri, siue defectu iuramento Ministri in conferen- di baptismi, & alijs Sacramentis suppleantur ex bonitate Dei, quo ad gratiam, remissio, ibid.

Filij impuberes Iudeorum non possunt baptizari inuitis parentibus; si tamen pater, vel mater illorum efficiantur Christiani, trahunt secum infantes ad baptismum, & alia, t. 1. B. 5. 3. n. 8.

Quod in pecculo mortis filij infidelium possint baptizari etiam inuitis parentibus, ibid.

An possit Sponsus Pontifex percipere, vel licet Ecclesiae, ut solent infidelium baptizentur etiam inuitis parenti- bus, ibid.

Baptismus est validus licet fuerit collatus à Ministro pu- tane baptizandum esse formam cum esset mulas, & esse filium vixit eum esset alterius, t. 1. B. 5. 3. n. 9.

Quod sufficiat baptizans intentione cum solita forma, ita ut infidelis etiam simularet se baptizans, sicut in quod Ecclesiam habetur pro baptizato, & possit compelli ad per- manendum in fide, ibid.

Baptismi fides extraxta à Parrocho, vel alio, cui ex officio est demandata custodia libri baptismalis probat etatem, t. 1. B. 5. 3. n. 10.

Liber baptismi concludenter probat etatem, & qualiter descendentiæ, & similia, ibid.

Baptismus delet peccatum originale, & est necessarius de lege gratiae, sicut omni circumcisio, t. 1. B. 5. 3. n. 11.

Baptismus an possit vna vice ad infusione, & verborum pro- latione pluribus simul conferri, t. 1. B. 5. 3. n. 12.

Baptismus impunit characterem indelebilem, nec potest reiterari si quis Christianus mortuus refutatur, t. 1. B. 5. 3. n. 13.

Baptismus qualiter producat cognationem spiritaliæ, & inter quos remissio, t. 1. B. 5. 3. n. 14. & §. Affinitas n. 10.

Baptismus an soluat matrimonium contractum in infideli- tate altero coniuge conuerso ad fidem, t. 1. B. 5. 3. num. 15.

An fides baptismi sit per Parochum exquirenda à sponsis volentibus contrahere, ibid.

Plura de Baptismo esse effectibus, ac de alijs ad eum remis- sio, t. 1. B. 5. 3. n. 16.

De parvis reiterantibus Baptismum, ac Ministrantibus dum non sunt Sacerdotes, & alia remissio, ibid.

Qualiter Baptismus remittat omnem culpam, & po- nam quoad Deum, non autem in foro fori, & alia de co-

cognitione spiritali ex Baptismo, t. 1. B. §. 3. num. 77.
Accedens ad Baptismum fidei, & simulat, si inde recedat
a fideione, baptismus confert gratiam, sicut probabiliter
alia Sacramenta, ibid.

Baptismus, an possit conferri infantibus Iudeorum, insitis
parentibus, t. 2. F. §. 14. n. 71.

B A R A T T E R I A.

Baratteria iudicum, & Officialium reuelande, & qualiter
punienda, t. 1. in Discurs. & c. n. 4.

Reuelans participes coart ponas, t. 1. in d. Discurs. n. 96.

Baratteria quomodo probetur, t. 1. in d. Discurs. n. 97.

Baratteria in allocutionibus censetur excepta, t. 1. A. §. 43.
num. 13.

Baratteria quando committitur per Iudices, & Officiales,
t. 1. L. §. 41. n. 21. & §. Officialis n. 3. & seqq.

Baratteria quomodo puniatur tam in corrupto, quam in
corruptore, t. 3. L. §. 41. n. 35. & alia vide Iudex.

Baratteria an, & quando presumatur in Officiali dicato,
t. 3. O. §. 5. n. 30. & in.

Baratteria quam graue sit delictum, & quot delicta in se
contineat, t. 3. O. §. 5. n. 31. & seqq.

Est ab omnibus reuelanda cum impunitate, & premio, t. 3.
§. 5. n. 32. & seqq.

Si condigne non puniatur obligat Iudices ad peccatum, &
restitutionem, §. cod. n. 33. & seqq.

Est privilegiata in probationibus, & quomodo probetur,
§. cod. n. 37. & 46.

Probat per testes singulares, socios mediatores, & similes,
§. cod. n. 39. & seqq.

Dicitur probata ex sola receptione pecunie, §. cod. n. 45.
Quibus penis puniatur, §. cod. n. 61. & seqq.

B A R B I T O N S O R E S.

Barbitonores, an possint operari diebus festis, t. 2. F. §. 10.
n. 6.

B A R O N E S.

Barones possunt obligare eorum bona, non nstante quacumque
vinculo fideicommissi, & huiusmodi, t. 1. B. §. 10. n. 30.

An possint vni animalibus vassallorum, t. 1. A. §. 39. n. 30.

An possint contrahere cum suis subditis, t. 1. C. §. 5. n. 7.

An possint impedire vassallos, ne tabernas exercent, t. 1.
C. §. 7. n. 4.

An possint esse cæci, t. 1. C. §. 11. n. 2. & 4.

An possint punire offendentes suos vassallos, t. 1. D. §. 13.
n. 6.

Barones an possint vassallis prohibere venationem, & pisci-
cationem, t. 3. P. §. 45. n. 41.

Barones an possint remittere causas Superiorem in prima in-
stantia, vide §. Vassallos n. 10.

B A S T A R D I.

Bastardi an conferant agnationem, t. 1. A. §. 31. n. 5.

Bastardi an competant arma, & insignia domus paternæ,
t. 1. A. §. 39. n. 10. vide §. Filios n. 10.

Bastardi a quo sint alendi, §. Alimenta n. 12.

Bastardi an contineantur in cautione de non offendendo, §.
Cautio n. 2.

An dicantur veri Cines ordinarij, t. 1. C. §. 16. n. 2. & §.
Filiatio n. 10.

Bastardi an veniant sub nomine familie, t. 2. F. §. 6. n. 5. & §.
Filiatio n. 10.

Bastardi an, & quibus succedere possint, vel non, t. 2. F. §. 14.
n. 9.

Bastardi an admittantur ad subsidium scholiarum ipsape-
rum, & huiusmodi, t. 2. F. §. 14. n. 12.

An possint esse Vicarij Episcopi, ad ordines promoueri, &
alia, ibid. & §. Vicarius n. 1.

Bastardi an competat his congrua tanquam proximioribus,
t. 2. L. §. 46. n. 21.

An suspensorum, t. 2. L. §. 47. n. 18.

Bastardi an, & quomodo possint legitimari, vide Legiti-
matio.

Bastardi in nobiliis an gaudeant privilegijs eorum, t. 3. N. §. 4.
num. 7.

Qualiter sint alendi, & donandi, t. 3. P. §. 6. n. 10.

An dicantur personæ corpore, & infamæ, t. 3. P. §. 31. n. 5.

An veniant sub nomine, & appellatione proximiorum, vel
propinquiorum, t. 3. P. §. 18. n. 1.

B E C C A R I I.

Beccarij, & similes probant per tales t. 1. C. §. 7. n. 5.

B E L L V M.

Bellum an, & quando sit iustum, vt capta efficiantur capien-
tium, t. 1. C. §. 4. n. 4. & alia, ibid.

Bellum dicitur casus fortuitus, t. 1. C. §. 6. n. 4.

Bellum an reddat Clericos irregulares, §. Clericus n. 34. 77. &
87. & vide §. Irregularitas n. 5.

B E N E F I C I V M.

Beneficium ne quis conueniatur virta id, quod facere pos-
sit, idem deducto ne egeat, vel ne carceribus pro debi-
to mancipetur, quibus personis competat, t. 1. B. §. 4. n. 1.

Quod dictum beneficium in foro exteriori comperat tan-
tum quibusdam personis: in foro aotem conscientie
competit omnibus abique distinctione, ibid. vide Debitor
num. 85.

Beneficium prædictum denegatur ex pluribus causis, nempe
ingratiuitas, bonni capitalis, paupertas culpæ,
negationis, & dolo adhibito, sicut etiam non procedit
stante pari inopia creditoris, & alij, t. 1. B. §. 4. n. 2.

Beneficium prædictum competens principali debitori, qualiter
porrigatur ad illius fideiussores, & alia remissioe, t. 1.
B. §. 4. n. 3.

Beneficium prædictum quando, & in quibus casibus locum
habeat remissioe, t. 1. B. §. 4. n. 4.

Potest opponi post sententiam in illius executione: an
transcat ad heredes: quid si excipiens postea perueniat ad
pinguiorem fortunam, an teneatur ad integrum: & an
possit dicto beneficio renunciari remissioe, ibid.

Beneficium cessionis bonorum, quibus, & quando competat
remissioe, t. 1. B. §. 4. n. 5.

Beneficium dissolutionis actionem non potest opponi stante
iuramento, & alia remissioe, t. 1. B. §. 4. n. 6.

Beneficia Ecclesiastica quatenus dicantur, & in quibus con-
sistat remissioe, t. 1. B. §. 4. n. 7.

Beneficia quando dicantur curata, & ex quibus inferatur
cura animarum remissioe, ibid.

Quod non possit erigi sine auctoritate Ordinarij, & dotis
assignatione, ibid.

In dubio, & de iure nullum beneficium presumitur cura-
rum, sed simplex, ibid.

De multiplici beneficiorum distinctione, & alia remissioe,
ibid.

Quod in impetratione beneficij curati sit exprimens qua-
litas curæ animarum, & quando secus, ibid.

Que magna, & que tenuia beneficia dicantur, remissioe,
ibid.

In beneficio parochiali est necessarium examen, & quando
secus, vbi alias constat de idoneitate, ibid.

Beneficij appellatione an veniat suspensorum, & an
vni ablatum per sententiam Episcopi, vel eius Vicarij
possit conferri illius familiaribus, vel affinis, t. 1. B. §. 4. n. 8.

An Altaria, vel Capelle dicantur beneficia: quid in patri-
monij Clericorum, ibid.

Appellatione beneficiorum comprehenduntur etiam regu-
laria, ibid.

Beneficium quando dicatur collatum, & seculare, & non
regulare, ibid. remissioe.

Que beneficia veniant sub nomine beneficij, ibid.

Beneficium quando dicatur simultanea Collationis Episcopi
cum Capitulo, & ex quibus tale probetur, ibid.

Beneficium, & cura animarum vt possit dari membris, re-
quirunt iusta, & legitima causa, ac consensum patronorum,
& Parochianorum quorum interest, & alia de
beneficiorum suppressione, dismembratione, diuisione,
vniione, vniionis reuocatione, & mutatione status, à
quo, & ex quibus causis, quomodo, & quibus inle-
gitimatis interuenientibus fieri possit remissioe, t. 1. B. §. 4. n. 9.

Beneficium seculare vacat ipsi iure per professionem à Cu-
rato emissam in Religione, & per infectionem ha-
biti Equitum Hierosolymitanorum, t. 1. B. §. 4. num. 10.
& 18.

Quibus modis vacent beneficia remissioe, ibid.

An amittatur ipso iure propter homicidium etiam quali-
ficatum, ibid.

Qualiter possit amitti nb non residendum remissioe,
ibid.

Beneficia Ecclesiastica qualiter, & quibus consecrari debeat,
t. 1. B. §. 4. n. 11.

Regulatus beneficia secularia conferri non possunt, nisi quandoque in subsidium, & alia remissive, ibid.

An, & quando beneficium dandum Sacerdoti cum onere celebrandi Missas, possit dari, qui actu nondum sit Sacerdos, & an Capellanus possit feriare per subiturnum, remissive, ibid.

Beneficia Ecclesiastica debent conferri in perpetuum, pure, libere, & absque onere, alias non duntur talia, sed potius simplices, & temporales administratores, t. t. B. §. 4. n. 12.

De beneficiis manualibus, quae possunt per novam provisionem conferri alteri, non expectata morte primi prout si possit fieri amodo sine causa, quid si procedat ex odio, vel malitia, ibid. remissive.

Plura beneficia non possunt ab eodem obtineri, & in impetratione secundum eam faciendam mentio primi, ne rescriptum dicatur superfluum; & alia de pluralitate beneficiorum, remissive, ibid.

Pluralitas beneficiorum est prohibita sine dispensatione, Apostolica, etiam in beneficiis simplicibus, quando unus est sufficiens ad congruam sustentationem, ibid.

Qualiter beneficium primum vacet per allocationem alterius incompatibilis, ibid. remissive.

Nec primum est dimittendum si secundum sit litigiosum, ibid.

Beneficium dimissum cum supposito allocationis alterius, quod postea evanuit, datur receptus ad primum, licet alteri collatum, ibid.

Beneficium ab alio possessum non potest impetrari per supplicationem, nisi per supplicantem accusetur possessor cum inscriptione in forma rursus, t. t. B. §. 4. n. 13.

Beneficium an possit ab uno auferri sine iusta causa, ut alteri daretur, ibid.

Beneficia vacantia in Curia, vel intra duas dietas iuxta Curiam, sunt Papae reservata; quid in patronatu laicali, t. t. B. §. 4. n. 14. & 15.

Beneficia Collectorum, vel Subcollectorum vt Papae sunt reservata, quae requirantur, ibid.

Beneficia Conclavicularum semper sunt Papae reservata, nec cadunt sub indultis Cardinalium, ibid.

Beneficia manualia non cadunt sub reservatione Synodali Pontificis, & quomodo probentur esse talia, remissive, ibid.

An Beneficia reservata Papae, sede vacante spectent ad collationem Episcopi, remissive, ibid.

Qualiter per appositionem manus Papae beneficia efficiantur affecta, & non possit ordinarius in eis se inmiscuere, ibid. remissive.

Beneficia Collectorum, & Subcollectorum semper sunt Papae reservata, ibid.

In impetratione beneficij est exprimens locus vacationis, & quare, ibid.

Collatio, & institutio beneficiorum regulariter spectat ad Episcopum in sua Diocesi, exceptis Papae reservatis, ibid.

De reservatione beneficiorum generali plura, remissive, ibid.

Nuntij Apostolici Hispaniarum quae beneficia conferre possint, remissive, ibid.

Qualiter collatio beneficij litigiosi mortuo colligante spectat ad Auditores Rotae Romanae, ibid. & alia.

Beneficium Ecclesiasticum pacifice per triennium possidens, qualiter non possit molestari, nec in possessione, nec in petitorio, t. t. B. §. 4. n. 15.

An autem sufficit sola possessio iurium spiritualium, vel simul requiratur etiam possessio bonorum, & alia remissive, ibid.

Quando beneficium dicatur litigiosum, vel non, remissive, ibid.

Quid operetur annalis pacifica possessio, ibid. remissive.

Beneficia, siue gratiae Principum largissime interpretantur, nisi agatur de praedictio tertij, vel de iure communi derogando, t. t. B. §. 4. n. 16.

Intellige tamen in beneficiis, & gratijs beneficentiam, & donationem continentibus, ibid.

Beneficium regulariter non confertur invito, & qualiter hoc procedat, t. t. B. §. 4. n. 17.

Beneficia qualiter vacent per affectionem inris in pluribus incompatibilibus, vel per promotionem ad Episcopatum, vel in generalium Religionis, & alia, remissive, t. t. B. §. 4. n. 18.

Beneficia etiam simplicia, quae in titulum conferantur, de iure requirunt residentiam, secus autem de generali consuetudine; & alia de residentia in beneficiis, ibid. remissive.

Beneficio, concurrente iusta causa, quae reputatur lris super eo pendens debet ab Ordinario Oeconomus deputari, t. t. B. §. 4. n. 20.

Beneficia vacantia in Ecclesia Cathedrali, Sede Episcopali vacante an, & qualiter sint Papae reservata, vel ad Capitulum spectet alioquin collatio, & alia, remissive, t. t. B. §. 4. n. 21.

Beneficium novum quando originatur, & doatur ex fructibus alterius beneficij, qualiter efficiatur de iurisdictione primi beneficij, t. t. B. §. 4. n. 22.

Beneficium leges, & inuentarij a damno tantum praeservat, non autem lucrum admittit, t. t. B. §. 4. n. 23.

Beneficia simplicia sine cura, & regimine qualiter possint conferri minoribus quatuordecim annorum, maioribus tamen septennio, & alia, t. t. B. §. 4. n. 24.

Qualiter possit Papa dispensare alteri in sexto anno, ibid.

Ex dispositione Sacri Concilij Tridentini requiritur aetas quatuordecim annorum, ad obtinenda beneficia Ecclesiastica, nisi concurrat in contrarium voluntas fundatoris, cui non fuit derogatum; & idem in terminis Commendae, ibid.

Plura de beneficiis Ecclesiasticis, remissive, t. t. B. §. 4. n. 25.

& alia de diversis beneficiis a lege concessis n. 26.

Beneficia Ecclesiastica ex sua origine praesumuntur libera, nisi doceatur legitime in contrarium, t. t. B. §. 4. n. 27.

Beneficia Ecclesiastica per sordes, & modis indirectis obtinentes, quibus penus afficiantur in foro fori, & conscientiae, quid in retinentibus plura beneficia incompatibilia, & alia, t. t. B. §. 4. n. 28.

De pluralitate beneficiorum ultra congruam sustentationem, ita vt non possit iustificari ex contraria consuetudine Papae nota, & an possit dispensare, t. t. B. §. 4. n. 29.

De Beneficio inuentarij, vide in §. Haeres, & §. Inuentarium.

De Beneficio cessionis bonorum, vide in §. Cessio, & §. Debitum.

De Beneficio Divisionis actionum, vide in §. Fideiussor.

Alia de Beneficiis, vide in §. Clericus.

De Collatione Beneficiorum, vide in §. Collatio.

Beneficium possidens an cogi possit ire ad processionem t. a. E. §. 9. n. 58.

Beneficium ne conveniatur vitra id, quod facere possit competit filijs sui iuris effectus pro obligationibus antea contractis, t. a. F. §. 14. n. 58.

Beneficium inuentarij quando, & quibus proficiat, vide §. Haeres, & §. Inuentarium.

An possit probheri a laico, & a testatore, t. a. I. §. 36. n. 8. & 15.

Beneficium Sacerdotale quando dicatur, & an possit simplici Clerico conferri, t. a. I. §. 47. n. 24.

Beneficia Ecclesiastica praesumuntur libera, t. a. I. §. 47. n. 31.

Beneficium qualiter possit resignari, vel non, & alia, vide Resignatio.

B E N E P L A C I T U M.

Beneficium Principis, vel alicuius tanquam pendens ab aliena voluntate reputatur pro impossibili, t. t. B. §. 5. n. 1.

Quod voluntas Principis aequiparetur casui fortuito, ibid.

Beneficium Pontificis, Principis, vel alicuius, an extinguatur finito Pontificatu, vel Principatu, siue officio concedentis, t. t. B. §. 5. n. 2.

Iudex electus ad beneficium Principis per mortem illius non desinit esse iudex, quousque per successorem reuocetur, ibid.

Verbum, vel fides nobilis data de alium non offendendo an extinguatur morte dicti Nobilis, ibid.

De Beneficio Regio an expiret per mortem illius; & Viceregis an eo desistente; quid si ad beneficium Regium, & Viceregis; & alia remissive, ibid. & §. Damnum n. 9.

Beneficium alicuius reservatum in contractu, illum conditionalem reddit, t. t. B. §. 5. n. 3.

Beneficium Apostolicum requiritur in transactione, & alie-

alienatione rerum Ecclesiarum, & supplet defectum aliarum solemnium, quæ censetur remissa, & qualiter si quædam possit alienationem retrotrahatur ad illam, & alia, t. 1. B. §. 3. n. 4. & 5. in fine, & 11.

Beneficium Apostolicum est necessarium etiam in transactione inter duas Ecclesias, ibid.

Beneficium Apostolicum in forma commissaria concessum cum clausula, si in eadem, &c. qualiter sit qualificatum, & conditionaliter, t. 1. B. §. 3. n. 5.

Beneficium Apostolicum licet suppleat alias solemnitates, non tamen operatur circa substantialia contractus; nec tollit conditiones in fundatione appositæ, t. 1. B. §. 4. n. 6.

Beneficium Apostolicum non est, quando præsumatur ex cursu temporis, t. 1. B. §. 5. n. 7. & 12.

Non est necessarium in bonis Ecclesiæ solitis alienari, vel si concedantur ob beneficium alius cuius erga Ecclesiam, & quæ dicantur talia, & qualia debeant esse merita, remissive, ibid.

Quid si fiat alteratio inessentia, ibid.

Beneficium Apostolicum ubi aliis non est necessarium, licet fuerit reservatum, qualiter sustineatur contractus sine eius impetratione, & alia, t. 1. B. §. 5. n. 8.

Quod post beneficium Apostolicum reservatum, & obtentum, nullas ex contrariis possit consistere, & quid ante illius impetrationem, ibid. & n. 3.

Beneficium Apostolicum non præsumitur per lapsum cuiusmodi temporis etiam immemorabilis in concessione decimarum laicis facta, data etiam obsequantia inessentia, nisi probetur de privilegio laicæ per famam, & alia, remissive, t. 1. B. §. 5. n. 9.

Beneficium Apostolicum non est necessarium in concessione rerum Ecclesiæ, quando iam fuerat concessa facultas ab aliquo Pontifice alienandi sub eadem alia sedis Apostolicæ licentia, & alia, t. 1. B. §. 5. n. 10.

Beneficium Apostolicum non est necessarium in transactione super reductione pensionis inter Titularem, & pensionarium intra ex causa litis super nullitate pensionis, t. 1. B. §. 5. n. 11.

Beneficium Apostolicum non est necessarium in repudiatione hereditatis per Monasterium facta, & generaliter in iure querendo: sicut in emptione, & inter duas Ecclesias: quid in censu: an in hypotheca generali, & alia, remissive, t. 1. B. §. 5. n. 12.

Beneficium Apostolicum quando habeatur pro impetrato contra negligentes, t. 1. B. §. 5. n. 13.

Quomodo sint intelligenda verba de beneficium: & alia de beneficio Principis, remissive, ibid.

Beneficium Apostolicum necessarium in alienatione rerum Ecclesiæ, §. Alienatio n. 27.

Beneficium Apostolicum requiritur in Emphyteusi ubi folium alteratur, t. 2. E. §. 7. n. 19. 21. & seqq.

Beneficium Apostolicum necessarium in erectione, vel translatione Monasterii, t. 3. M. §. 29. n. 19.

Beneficium Apostolicum in alienatione bonorum Ecclesiæ an, & quando præsumatur, vel non, t. 4. S. §. 22. n. 4.

An sit necessarium in bonis solitis alienari, & in Emphyteusi dari, t. 4. S. §. 22. n. 7.

B E S T I A L I T A S.

Bestialitas an sit sufficiens causa divorcii, t. 1. A. §. 16. n. 11.

Bestia vulnerata, vel laqueata an efficiatur vulnerantis, vel capientis, §. Animal u. 14.

B I G A M I A.

Bigamia quid operetur in Clericis, vide in §. Clericus n. 73. 75. & 78.

Bigamia reddit inhabiles ad ordines, & beneficia, §. eod. n. 75.

An possit cognosci à iudice laico pro fundanda iurisdictione, ibid.

B I R R V A R I I.

Birruarii tanquam persone viles, & folii multa mala committere regulariter non probant, quid in materia delationis armorum, & resistencie; & alia quando, & qualem probationem faciant, & quando illis credatur, vel non, remissive, t. 1. B. §. 6. n. 1.

Birruarii qualiter teneantur offendere mandatum de capendo, nisi agatur de reperiendi in fraganti, & similibus, ibid.

An, & quando sint torquendi ad purgandum maculam infamæ, ibid.

Florentie creditur Birruariis, etiam offensis, si sint plures, & non probetur legitime in contrarium, ibid.

Non creditur birruariis in materia delationis armorum, quando procedunt per accusationem, & non per capturam, & alia, remissive, ibid. vide §. Delatio.

Plura de apparitoribus, & birruariis, aliorumque officio, remissive, ibid.

Princeps, vel Statutum an possit mandare ut credatur vnico testi, & an quilibet testis pifamatur idoneus, vel sit probanda ista qualitas, remissive, ibid.

Birruarii qualiter possint resistentes impunè offendere, & occidere: quid in supponentibus, & alia, t. 1. B. §. 6. n. 2.

Quibus circumstantiis concurrentibus possint birruarii reum capiendum occidere, ibid.

Birruarii permittentes captum, & carceratum à manibus suis euadere dolo, precibus, vel pretio corrupti, qualiter puniantur; sicut accipientes pecuniam ut conueniant, vel debitori parcant; & quid si retineant pecuniam ratione executionis acceptam, qualiter tunc liberetur debitor, t. 1. B. §. 6. n. 3.

Plura de officio birruariorum, remissive, ibid.

Birruarii, & similes Ministri Curie Episcopalis, vel Nunciij Apostolici, an gaudeant privilegio fori, t. 1. B. §. 6. n. 4.

Birruarii assentes delinquentem se cepisse in loco non sacro, ipso delinquentem assente in contrarium, an, & cui sit credendum, & à quo iudice sit decidenda questio, t. 1. B. §. 6. n. 5.

Birruarii in executionibus ciuilibus pro debitis maximè priuatis, qualiter non debeant executionem facere in rebus delinquentibus ad vias necessarias pauperum debitorum, t. 1. B. §. 6. n. 6.

Pignori ecclesio non datur birruariis, ibid.

Birruarii pro capiendo Malefactorum possunt frangere ostia, & fenestras, secus autem pro capiendo debitorem, ibid.

Birruariis non potest resisti in eorum executionibus, & qualiter resistentes puniantur, remissive, t. 1. B. §. 6. n. 7.

Birruarii delinquentes in eorum officio in negocijs spectantibus ad aliud Tribunal, quam fuero ordinarium, an sint puniendi à suo iudice ordinario, vel ab eo, in quem deliquerunt, t. 1. B. §. 6. n. 8.

Qualiter puniantur offendentes birruarios, vel alios executores, t. 1. B. §. 6. n. 9. & alia de birruariis, remissive num. 10.

Birruarij, & similes Ministri, si ob illorum culpam non sunt executiones; an & quando teneantur ad restitutionem, & damna, vel excusentur, & alia, remissive, t. 1. B. §. 6. n. 11.

Birruarij an lucrentur arma delatoribus ablata, §. Clericus n. 65. & §. Delatio n. 5.

Birruarij, an reo credendum circa locum capture, t. 2. E. §. 2. n. 21. & vide §. Immunitas n. 4. ubi ad quem spectet cognitio.

Birruarii quando possint offendere resistentes, t. 2. F. §. 6. n. 7.

Birruarii Curie Episcopalis, an gaudeant privilegio fori, t. 2. F. §. 6. n. 9.

Birruarii Portarii, & huiusmodi dissimulantes fraudes, an teneantur ad restitutionem, t. 2. G. §. 1. n. 2. & vide §. Index n. 19.

Birruarii turbantes iurisdictionem per capturam in Scata alieno qualiter puniantur, t. 2. I. §. 44. n. 6.

Alia vide in Praxi §. Birruarii ubi plura ad rem.

B L A N D I F I C A T I O.

Blanditiæ maritales, quando habent dolum annexum, sunt prohibita, alias secus, & qualiter aliquando blanditiæ operentur eundem effectum, quem viâ, t. 1. B. §. 7. n. 1.

Qualiter licitum sit aliquod blandis verbis ab alio obtinere, ibid.

Quod si ex importunitate potius, quam voluntate vxor virum instigat, probata importunitate, instigatio non valet, ibid.

Quod simplices blanditiæ non inducant prohibitionem testandi, & alia de blanditiis, remissive, ibid.

Blanditiæ Principum qualiter metum inducant, & illis probatis dicatur probatus metus, t. 1. B. §. 7. n. 2.

B L A S P H E M I A.

Blasphemia dicitur quocumque detrahatur ex his, quæ sunt

finit in Diuinitate, vel attribuitur id, quod in ea non est, nec illi conuenit, vel aliter de Deo, Beatissima Virgine, vel Sanctis turpia verba effunduntur; & est mixti fori: quando dicatur haereticus: de conspurcationibus, vel percontationibus Sacras Imágenes, & qualiter committitur actum per ludicos, remissuē, t. t. B. §. 8. n. 1.

Quid sit blasphemia, quale sit peccatum, quotuplex, & alia remissuē, ibid.

Blasphemia est magis enorme delictum, quod excogitari, & committi possit, de illius grauitate, & quomodo probetur, remissuē, t. t. B. §. 8. n. 2.

An absolutus in foro potestentiali à blasphemia, dicatur absolutus in foro temporalis, ibid.

Blasphemia quando committitur, referendo hic exemplum, t. t. B. §. 8. n. 3.

Blasphemia qualiter committitur non tantum verbis, sed etiam factis, quomodo puniendi, & alia, t. t. B. §. 8. n. 4.

Blasphemia non reputatur dicere, ad corpus, vel sanguinem Dei, vel ad corpus Christi, quando talia verba proferuntur ab idiota, & rustico; secus à scientifico; & qualiter puniendi, t. t. B. §. 8. n. 5.

Blasphemia dicitur delictum mixti fori, secus tamen in blasphemia haereticali, qualiter puniatur, quando dicatur haereticus, vel non: & an valeat Statuta, & leges Principum secularium circa blasphemias, haereticas, & blasphemias delicta Ecclesiastica, t. t. B. §. 8. n. 6.

Blasphemia in Sacerdotio quomodo puniatur, & de diuersis Constitutionibus aliorum locorum, ibid.

De pœna blasphemiae tam de iure, quàm de consuetudine, remissuē, ibid.

An in hoc crimine sint assignandae defensiones, & admittere tepulsa testium, ibid.

Blasphematores repelluntur à testimonio ferendo, sicut & soliti iurare, & mentiri, t. t. B. §. 8. n. 8.

Blasphemantes Deum, & Beatiā Virginem an gaudeant immunitate Ecclesiæ, t. t. B. §. 8. n. 9.

Blasphemantes in ebrietate, vel se inebriantes ad dictum effectum, an incident in casum reuerentium blasphemiae, & dicatur verè blasphemator; quis publicus, & consuetudinarius; de iocose blasphemantibus, & alia, t. t. B. §. 8. n. 10.

An blasphemans ex iracundia, ebrietate, vel lubrico linguae possit excusari, ibid.

Blasphemantes pluries cum temporis intervallo toties possunt accusari, & condemnari, quoties blasphemauerint, secus si vno impetu protulerint; & idem est in foro coeclitico, t. t. B. §. 8. n. 11.

Qualiter sit etiam prohibitum suspicere in solo, vel filice humi posito signum Sanctissimae Crucis, imāginē Dei, & Sanctorum, & alia, ibid.

Blasphemator, vel similis delinquens contra Diuinā Maiestatem, vel Principem an debeat habere pacem ab Episcopo, vel Principe, & alia, t. t. B. §. 8. n. 12.

De pœna blasphemiae, & an blasphemans possit excusari si fecit absque intentione, vel conditionaliter, remissuē, t. t. B. §. 8. n. 13.

De blasphemie enormitate, quomodo differat ab haereti, & alia remissuē, t. t. B. §. 8. n. 14. & §. Corpus delicti nom. 17.

Alia vide in Praxi §. Belesmia.

B O N A F I D E S.

Bona fides an, & quando praesumatur, & ex quibus probetur, remissuē, t. t. B. §. 9. n. 1.

Bonus quilibet praesumitur in qualitatibus interinsecis, nisi probetur malus; secus autem in qualitatibus extrinsecis, nisi probetur, & alia, t. t. B. §. 9. n. 2.

Bonus quilibet praesumitur, & quando secus, ibid.

Bona fides non patitur, ubi bis idem creditum exigitur, t. t. B. §. 9. n. 3.

Bona fidei possessor an, & quando teneatur restituere fructus, remissuē, ibid.

An teneatur compensare expensas necessarias, quas fecit in re aliena cum fructibus perceptis ex eadem re meliorata, remissuē, t. t. B. §. 9. n. 4.

Bona fides coniugum ignorantium impedimentum dirimens matrimonium, operatur, ut illud putatum producat effectum veri matrimonij; & sufficit etiam in vno ex coniugibus ad effectum legitimacionis prolis, t. t. B. §. 9. n. 5.

Sabelli. Index Generalis.

Multa de bona fide, & eius effectibus, remissuē, t. t. B. §. 9. n. 6.

Bona fides in eminente, vel alio titulo acquirentis in dubio praesumitur, t. t. B. §. 9. n. 7. sicut in possessore, nisi probetur mala.

De bona fide qualiter excuset à pœna exigente fructus illicitos, & ad restitutionem, t. t. B. §. 9. n. 8.

Bonitas in vnitate confitenti, t. t. C. §. 16. o. 8.

B O N A.

Bonorum simpliciter appellatione, veniant mobilia, femouentia, & immobilia, nomina debitorum, iura, & actiones; secus si fuerit facta mentio mobilium, & immobilium, t. t. B. §. 10. n. 1.

Quomodo differant bona mobilia, & immobilia, & cui loco applicentur, vel cuius esse praesumantur remissuē, ibid.

Quid si facta fuerit mentio bonorum vbique existentium, an excludantur iura, & actiones, ibid.

Quorū sint species bonorum, & alia, remissuē, ibid.

Bona non dicuntur nisi quae supersunt deducto ere alieno, ibid.

Bona emphyteutica qualiter possint dari lo dorem sine consensu domini, & an tunc debeat laudemium, t. t. B. §. 10. n. 2.

Bona regulariter praesumuntur libera, & allodialia nisi contrarium probetur per inuestituram; & quando secus remissuē, t. t. B. §. 10. n. 3.

Bona emphyteutica an veniant in institutione haereditas: an valeat legatum de illis factum; & an veniant in fideicommissu, remissuē, t. t. B. §. 10. n. 4.

Non veniunt in libello, & petitione immisionis in bonis propriis, & liberis testatoris, ibid.

Bona emphyteutica prohibita alienari an veniant in confiscatione bonorum propter delictum, t. t. B. §. 10. n. 5.

Bona emphyteutica possunt etiam iniresequi domino inter ipsos comprehensos fluidi, & alienati absque incurfu pœnae, nec debetur laudemium, t. t. B. §. 10. n. 6.

Possunt etiam cum alijs permixti sine dicto consensu, ib.

Bona emphyteutica veniunt in generali obligatione, quoad us emphyteutic, non vero quoad usus domini directi, nec in illius praedictum, t. t. B. §. 10. n. 7. & seq.

An possint obligari, & exequari, remissuē, ibid.

Qualiter creditur à mutatur ad purgandum moram canonis non soluti, ibid.

Quod creditores possint consequi eredita sua super bonis emphyteuticis Ecclesiæ ratione vtilis domini, & alia, ibid.

Bona emphyteutica prohibita alienari, vel obligari sub pœna non veniunt in obligatione bonorum, & super illis non datur Saluarum, & quando secus: potest tamen commodari dictorum bonorum creditoribus assignari durante vita emphyteutae, t. t. B. §. 10. n. 8. & alia.

Quid si dicta bona obligentur cum consensu domini directi expresse, vel tacite, ibid.

Si sint pluries obligata, quis preferatur, ibid.

Bona emphyteutica maxime laicalia veniunt in hypotheca generalis, nisi sint expresse prohibita, & potest in illis fieri executio; & pœne iudicio moro à creditoribus contra huiusmodi bona, non potest emphyteuta illis prejudicare male veritudo, vel non soluendo canonem, & alia, latè ibid.

Qualiter non obstante quavis generali prohibitione alienacionis, & hypothecae, possit amissionis ex Saluarum creditoribus concedi super fructibus ex bonis emphyteuticis, vel feudis, ibid.

Bona paraphrenalialia, quae dicantur; an in dubio dicantur paraphrenalialia, vel dotalia, sine extradotalia, & de illorum differentia, t. t. B. §. 10. n. 9.

Admissio bonorum paraphrenalialium concessa ab vxore marito, coconsensu concessa tanquam procuratori, & potest ad libitum eiusdem vxoris reuocari, ibid.

Quod idem sit, quod coeredum, & alia remissuē, ibid.

Bona paraphrenalialia contraria ad vsum communem mariti, & vxoris repetuntur solum matrimonium talia, & alia, t. t. B. §. 10. n. 10.

Bona paraphrenalialia non habent privilegia doris; habent tamen tacitam hypothecam in bonis mariti si ille administrat, t. t. B. §. 10. n. 11.

An autem praesumantur paraphrenalialia, vel dotalia, ibid.

Fructus non debentur in patapheno promissio uxori in pecunia, & soluti imputantur in sortem, ibid.
 Bona quae veniant in confiscatione, vel non, & alia remissive, t. 1. B. §. 10. n. 12.
 Quod bona statim acquirantur sicuti non cum fructibus aliquae aliqua apprehensione quoad dominum, &c. ibid.
 Quod hodie bona delinquentium (sublata confiscatione) aliquibus casibus exceptis) referantur proximioribus ab intestato venientibus ex beneficio legis, ibid.
 An viuentis bannito remaneant penes fiscum, remissive, ibid.
 Quod transeant in fiscum cum onere suo, ibid.
 Quod omnia bona vacantia spectent ad fiscum, ibid.
 Bona patris, vel fratris occisi à filio, vel fratre, qualiter pertineant in totum ad fiscum, t. 1. B. §. 10. n. 13.
 Bona illorum, qui sibi mortem consciverunt postquam fuerunt carcerati, & inquisiti de crimine propter quod bona veniant confiscata, pertinent ad fiscum, non in penam delicti contra seipsum commissi, sed delicti, de quo inquirebatur, quia tacite videtur fassi, & qualiter hoc casu sint citandi illorum haeredes, t. 1. B. §. 10. n. 14.
 Bona sita extra territorium iudicis condemnantis, an, & quando veniant in confiscatione bonorum, t. 1. B. §. 10. num. 15.
 Qualiter delinquens in territorio exempto, possint tamen eius bona confiscari in territorio non exempto, remissive, ibid.
 Bona mobilia existantia extra territorium iudicis condemnantis an, & quando veniant in confiscatione, t. 1. B. §. 10. n. 16.
 Bona alienata ab haeretico occulto, postea detecto, & condemnato possunt per fiscum renovari, & venditari à quocumque possessore, & alia remissive, t. 1. B. §. 10. n. 17. & alia, vide in §. Confiscatio, & verb. Fiscus.
 Bona mariti sunt tacite obligata uxori pro alimentis, t. 1. B. §. 10. n. 18.
 Bona propria heredis furti an, & quando veniant in generali obligatione lege legali, vel conventionali facta per defunctum etiam obligando omnia bona sua, &c. & haereditate, t. 1. B. §. 10. n. 19.
 Bona furura, idest post obligationem quaesita an veniant in tacita hypotheca, t. 1. B. §. 10. num. 20. vide hypotheca.
 Quae veniant in hypotheca, vel non, remissive, ibid.
 Bona fideicommissio subiecta quando possint alienari, vel obligari pro dote constituenda, cum pluribus ampliationibus, t. 1. B. §. 10. n. 21.
 Quod bono vigore Auth. res quae, C. commun. de leg. sumat anteaentem à die conditi fideicommissi, vel potius mortis fideicommittentis, ibid.
 Quod bona fideicommissi pro constitutione, & restitutione dotis possint alienari non solum pro primis descendentibus, sed etiam vltioribus, & qualiter hoc procedat tam in fideicommissio materno, quam collateralit: & item pro dote augenda iuxta temporum consuetudinem, & quomodo à testatore fuerit taxata in minori quantitate, ibid. & alia.
 An possit dos deduci ex fideicommissio si haeres dissipaverit detractiones, remissive, ibid.
 Quid si filia dotanda haberet bona materna, vel alia aduentitia? ibid. & alia remissive.
 Dos debet esse congrua, & non excessiva, ibid.
 Cui incumbant onus probandi non extare alia bona, ibid.
 An dispositio superdictae Auth. procedat tam in fideicommissio vniuersali, quam particulari, ibid.
 Quod credendum dotis debeat esse omnino liquidum, & certum ad hoc ut praedicta procedant, ibid.
 Plura de interpretatione dictae Auth. res quae, C. commun. de legat. remissive, ibid.
 Dispositio dictae Auth. an, & quando extendatur ad fideicommissa transuersalia, ibid.
 Bona fideicommissi possunt alienari etiam pro dote descendenti illegitima, ibid.
 Et dictum privilegium dotis transit etiam ad haeredes mulieris ageres pro restitutione dotis, ibid.
 Praedicta procedunt etiam pro matrimonio spirituali, ibid.
 Et licet bona essent specialiter prohibita alienari pro dote, & alias ampliationes, vide ibid.

Quod stante Principis prohibitionem non possit dos detrahi ex fideicommissio, & alia remissive, ibid.
 Amplia praedicta etiam pro constituenda dote Ecclesiae: item etiam si mulier esset sterilis; quid si iam esset nupta; quid si filia dotanda haberet bona materna, vel alia aduentitia, & alia, remissive, ibid.
 Dispositio dictae Auth. procedit non tantum pro dote, sed etiam pro accionio, donatione propter nuptias, alijque sumptibus nuptialibus; dummodo constet, aliam cessasse in causam dotium; dotem verè receptam, & congruè constitutam, ibid.
 Cui autem incumbat onus probandi non extare alia bona, latè ibid.
 Bona fideicommissaria an possint alienari pro fructibus, & interesse dotis, & an super illis possit census imponi ex causa dotis, & alia remissive, ibid.
 Praedicta procedunt non tantum in fideicommissis, sed etiam in primogenituris, & maioratibus quocumque modo ordinatis, ibid.
 Si mulier possit consentire alienationi bonorum liberorum, non possit se voluere ad fideicommissaria, sicut quando adsum libera, ibid.
 An autem in dictis alienationibus ex causa dotis requiratur iudicis decretum, & alia, ibid.
 Qualiter stante paupertate possint alienari bona pro dote, & sustentatione, ibid.
 Non tenetur mulier pro dote excutere bona libera, quando sunt debitis, & litibus involuta; nec tenetur agere contra tertios possessores, ibid. & alia.
 Bona fideicommissio subiecta an, & quando possint alienari pro alimentis, & pro redemptione filij capti ab hostibus, & alia de alienatione ex causa necessitatis, ibid. remissive.
 Bona fideicommissaria possunt alienari pro solutione aris alieni contracti à testatore grauantem, non verò haeredes grauari: & qualiter pro debitis contractis occasione negotij post mortem testatoris de illius ordine continuati: quando possint alienari etiam in maiori summa, & alia, t. 1. B. §. 10. n. 23.
 Quod bona fideicommissaria possint alienari pro soluendo alicui testatoris, intellige tamen hoc subsidium; quando non possint alienari; & quae requirantur, remissive, ibid.
 An possint alienari pro necessitate separandi alia bona, vel pro similibus necessitatibus, & qualis debeat esse necessitas, remissive, ibid.
 Quid si essent bona sterilia, vel quae seruando seruari non possunt, remissive, ibid.
 Praedicta intellige in fideicommissio vniuersali, & in subsidium; sicut pro debitis hypothecam habentibus, non autem simplicibus chirographarijs, ibid.
 Bona fideicommissaria an possint alienari pro impensis militum, studijs, vel Doctores, t. 1. B. §. 10. n. 24.
 An autem, & quando fideicommissum possit alienari, remissive, ibid.
 Bona fideicommissaria in casibus permixtis alienata, si recuperantur, qualiter post mortem grauatori fiat restituenda fideicommissario, t. 1. B. §. 10. n. 25.
 Bona semel pro dote ex fideicommissio distracta, semper remanent libera; & an possint oblata pecunia à fideicommissario recuperari, & alia, ibid.
 Quid si postea superueniant bona libera an debeat reintegrari fideicommissum, ibid.
 Bona subiecta fideicommissio qualiter possint alienari in ea portione, quam capit legitima, & Trebellianica, t. 1. B. §. 10. n. 26.
 Bona fideicommissaria possunt permutari cum alijs vltioribus, nisi adis praedicta testatoris prohibito, & bona subiecta eidem subijciuntur fideicommissio, & alia, t. 1. B. §. 10. n. 27.
 Bona fideicommissi qualiter possint alienari ab vltimo possessore: qualiter possint alienari de consensu vocatorum, & alia remissive, t. 1. B. §. 10. n. 28.
 Bona fideicommissaria qualiter possint alienari durante vita grauari, & alia, t. 1. B. §. 10. n. 29.
 Bona subiecta fideicommissio sub aliqua conditione non veniunt in generali obligatione, illa verò quae purè sunt subiecta restitutioni nullo modo possunt obligari: limina tamen respectu fructuum, & in bonis possit per Barones vigore Bullae Clementis VIII. t. 1. B. §. 10. n. 30.

An autem veniant in vniuersali institutione hæredis, & confiscatione, remissiuè, ibid.

Bona fideicommissaria hænt ignorantia tam in alienante, quam in acquirente, qualiter possint valde alienari, & solum competat actio ad pretium, t. t. B. §. 10. o. 31.

Prædicta tamen non procedunt in fideicommissio puto, nec quando adesset exceptio prohibita alienandi, nec quando alienans non esset vindicatio quoad pretium, quia tunc in subsidium datur vindicatio rei alienate: etiam hænt ignorantia, cum alijs limitariis, ibid.

Ignorantia fideicommissi non suffragatur ad validandam alienationem, vbi fuit promissum de eactione, & bona esse libera, ibid., & alia.

Bona fideicommissio subiecta, & postea ab ipso restatore fideicommittente alienata, si fuerint alienata cum pacto redimendi, & postea redempta ab herede post mortem fideicommittentis, an veniant sub fideicommissio, & sior restituerenda, t. t. B. §. 10. n. 31.

An bona inter viuos donata ante, vel post testamentum veniant in restitutione fideicommissi, & alia, ibid.

Bona penes filium, vel nepotem reposita, quando præsumantur habita à patre, vel aucto fideicommittente, remissiuè, t. t. B. §. 10. n. 33.

Bona aduentitia, & profectitia quare dicantur, remissiuè, t. t. B. §. 10. n. 34. vide Peculium.

Bona patrimonialia Clericorum an sint exempta, & libera ab oneribus secularibus, & gaudeant eodem privilegio, quo bona Ecclesiæ; quid si essent prius effecta censuaria, vel tributaria communis, t. t. B. §. 10. n. 35.

Quid autem dicendum in bonis fideicommissi, ibid.

Bonorum possessio ad effectum succedendi de iure Prætorio, quid sit, quoruplex, quare introducta, & alia, remissiuè, t. t. B. §. 10. n. 36.

Bonorum possessio, unde liberi, non habet locum in successione maritis, nec ad fauorem eorum, qui sunt exclusi ab intestato, & alia, ibid.

Bona Monasteriorum suppressorum qualiter debeant reuertere ad vocatos in casu suppressionis, t. t. B. §. 10. n. 37. Multa notabilia circa diuersa bona, remissiuè, t. t. B. §. 10. n. 38.

Bona fideicommissaria pro soluendis debitis testatoris possunt alienari, dummodo alienatio non sit maior debito, si adiunt fundi minores debito æquivalentes, & alia, t. t. B. §. 10. n. 39.

Bona hæredis an, & quando cadant sub hypotheca à defuncto contracta, t. t. B. §. 10. n. 40.

Bona penes filios reposita an præsumantur paterna, t. t. A. §. 8. n. 9.

Bona Administratum an sint tacite hypothecata pro mala administratione, t. t. A. §. 14. n. 28.

Bona Ecclesiæ qualiter possint hypothecari, t. t. A. §. 23. n. 30.

Bona ascendendum qualiter sint obligata pro constitutione, & restitutione dotium ad fauorem descendendum, licet subiecta fideicommissio, t. t. A. §. 44. n. 8.

Alia vide in §. Alienatio.

Bona bannitorum donec veniant, an reintendantur à fisco, §. Bannitus n. 31.

Bona ad quorum titulum clerici sunt ordinati, an possint alienari, obligari, vel remitti, §. Clericus n. 10. & seqq.

An in causam iudicati capi, & alia, ibid.

Bona laicalia an, & quando transeant cum suis oneribus ad Ecclesiæ, & personas Ecclesiasticas, §. Clericus n. 45.

Bona Clericorum existentia penes personas laicas, an possint per iudicem secularem arrearari, §. Clericus n. 69.

Bona Bononiæ non confiscantur, & quibus applicentur, §. Confiscatio o. 6.

Bona subrogata in locum aliorum exemptorum, an sint exempta, t. t. D. §. 6. n. 14.

Bona emphyteutica qualiter creditoribus obligentur, & alia, t. t. A. §. 7. n. 32.

Bona vacantia etiam Clericorum spectant ad fiscum, t. t. F. §. 1. n. 26. & §. Fiscus n. 6.

Bona futurum, an sint tacite obligata pro restitutione, t. t. F. §. 28. n. 15.

B R A V I V M.

Bracium concessum à statuto, vel consuetudine, sine pacto primo equo peruenienti ad locum destinatum, non debetur quando plures equi simul eodem momento perueniunt, sed est recurrendum, & an omnes equi, vel illi tantum qui simul perueniunt, t. t. B. §. 11. n. 1.

Sabel. Index Generalis.

Quid si premium esset diuisibile, & alia, remissiuè, ibid. & u. a. vbi qui tractant de hac materia.

B R E N T A T O R.

Brentator, vel portator vini, siue alterius rei, an probet vinum, vel rem peruenisse ad eum, qui negat se recepisse, & alia remissiuè, t. t. B. §. 12. n. 1. & 2.

B V L L A.

Bulla B. Pij V. vt banniti capri non audiantur, quomodo intelligenda, t. t. A. §. 15. n. 3.

De Bulla B. Pij V. super censibus, vide in §. Censui.

Bulla Gregorij XIV. circa immunitatem Ecclesiæ quid disponat, t. t. L. §. 4. n. 17.

Non potest extendi ad casus similes, etiam grauioribus, nisi eonsulto Pontifice, ibid.

An sit vbique vsu recepta, & in Regnis Hispaniæ, t. t. L. §. 4. n. 18. veripenult.

Bulla Gregorij XIII. de iure congrui ob vrbis ornatum, quando procedat, t. t. L. §. 46. n. 25. & 27.

Bulla Gregoriana de immunitate, in quibus Regnis non sit recepta, t. t. E. §. 2. n. 23. & vide Immunitas n. 13. & §. Index n. 27.

Bullæ, & eorum effectus an possint per supplicationem suspendi, t. t. E. §. 2. n. 23.

Bullæ cogentes patrem ad legitimam pro filio delincente, t. t. L. §. 6. n. 28.

Bulla de legitimatione spuriorum, vt non præiudicet fideicommissis, t. t. L. §. 7. n. 19.

Bulla an sufficiat Romæ publicari, t. t. L. §. 10. o. 2.

Bullæ circa erectionem, & translationem Monasteriorum, t. t. M. §. 29. n. 15. & 19.

Circa Aduocatos, & procuratores non offendendos, t. t. P. §. 49. n. 24.

De Bulla Gregoriana de immunitate, vide Addit. Nouissim. tom. 3. cap. 6.

C

C A D A V E R A.

Cadavera illorum, qui sibi mortem consciscunt in laqueis carceribus, postquam fuerint confessi, vel consulti, an sint suspensenda, & alia remissiuè, t. t. C. §. 1. n. 1. & §. Dammati n. 4.

Cadavera predicta non sunt tradenda Ecclesiasticæ sepulture; sicut etiam illorum, qui ex odio proximo vix sibi mortem consciscunt, secus autem si ex mentis alienatione, t. t. C. §. 1. n. 2.

Qualiter cadavera hæreticorum mortuorum sint relinquenda brachio seculari ad comburendum, ibid.

Cadavera bannitorum an possint sepeliri in loco à quo sunt banniti, t. t. C. §. 1. n. 3. & §. Bannitus n. 17.

Cadavera iam sepulta in loco sacro non possunt à iudice laico sub pena excommunicationis exhumari ad effectum faciendi constare de corpore delicti, sine licentia Episcopi, t. t. C. §. 1. n. 4.

Cadavera defunctorum morte violenta, non sunt per Clericos sepelienda, nisi præuia inspectione iussit, ibid.

Cadavera non possunt exhumari, & de loco ad locum transferri tam per Regulares, & Rectores Ecclesiarum sine licentia, ibid.

Cadaver excommunicati potest exhumari, ibid.

Cadavera damnatorum an sint Ecclesiasticæ sepulture tradenda, t. t. C. §. 1. n. 5.

Cadavera mortuorum an tempore penarum magnæ possint deferri pro aliorum cibis, & comedi, t. t. C. §. 1. n. 6.

Cadavera damnatorum, qualiter possint pro publica vilitate tradi Medicis, & Chirurgis pro anatomia, t. t. C. §. 1. n. 7.

Cadavera debitorum non possunt arrearari per creditores: & ad iudex Ecclesiasticus possit sequeretur cadaver viuarum, t. t. C. §. 1. n. 8.

Cadavera Clericorum, vel similibus privilegiorum an retineant privilegium, t. t. C. §. 1. n. 9.

Quod spoliis cadaver intus Ecclesiis, ibique eidem membra mutilans, non gaudent immunitate Ecclesiæ, ibid.

Cadavera quomodo recognoscantur à testibus per signa, & alia remissiuè, t. t. C. §. 1. n. 10.

Cadavera sanguinem emittentia an, & quale faciant indicium contra occisorem, t. t. C. §. 1. n. 11.

Cadavera, vel eorum reliquie non possunt extrahi à sepulchris sub pena violati sepulchri, & alia, t. 1. C. §. 1. num. 12.
 Cadaver repertum in domo alicuius scelere interemptum, vel etiam in via propè domum an, & quale faciat indicium, t. 1. C. §. 1. n. 13.
 Cadavera antiquius intra Civitates non sepeliebantur, fecerunt autem hodie, & satis pie, t. 1. C. §. 1. n. 14.
 Cadavera damnatorum, vel aliorum dum transportantur super equis, vel per boves, & curtus, debet solui merces, t. 1. C. §. 1. n. 15.
 De Cadaveribus absque flatu transferendi, remissio, t. 1. C. §. 1. n. 16.
 Cadavera mortuorum ex peste, vel tempore pestis quibus cavetis adhibitis sunt sepelienda, & alia remissio, t. 1. C. §. 1. n. 17.
 Cadavera banitorum non possunt offendì, nec spoliari, §. Banitus n. 11.
 An suspendi, & squartari, ibid.
 Cadavera non possunt iniurari per colum sub pena, §. Coitus n. 7.
 Cadavera Clericorum an possint visitari à Curia laica, t. 1. C. §. 30. n. 10.
 Cadavera ubi sepelienda, & an alibi sepulta possint vindicari, t. 2. E. §. 2. n. 18.
 Cadavera Clericorum an possint percuti citra excommunicationem, t. 2. E. §. 18. n. 1.
 Cadavera eorum, qui sibi mortem conficiunt an possint suspendi, t. 2. E. §. 7. n. 18. & 19.
 Cadavera reperta, an faciant indicium contra dominum loci, t. 2. E. §. 7. n. 24.
 Cadavera an possint exhumari cum sola licentia Rectoris Ecclesie, vel Episcopi, t. 2. E. §. 41. n. 33.
 Cadavera quæ possunt sepeliri in loco sacro, vel non, & alia, vide Sepultura.
 An possint transferri sine solutione pro transitu, ibidem.
 Vbi sunt sepelienda, & alia, ibid.

C A D V C I T A S.

Caducitas qualiter fit declaranda à domino; quando dicatur remissa, & alia, vide in verb. Dominus n. 6. & seq. vbi plura ad tem.
 Caducitas an, & quando inducatur ob alienationem rei emphyteuticæ sine domini consensu, t. 2. E. §. 7. n. 45. & seq.
 An, & quando non solutionem canonis, & quibus præiudicet, vel non, t. 2. E. §. 7. n. 49.
 An ob deteriorationem, vel malè versando, t. 2. E. §. 7. n. 47.
 Caducitas an possit declarari ab hærede domini, & contra hæredes emphyteutæ, t. 2. E. §. 7. n. 58.
 Caducitas incursæ tempore prædecessoris, an possit intentari à successore, ibid.

C A L O R.

Calor iracundie an excuset à Blasphemia, t. 1. B. §. 2. num. 10.
 Calor iracundie quanto tempore duret, t. 2. E. §. 7. num. 35.

C A L V M N I A.

Calumnia præsumitur quando accusator non probat aliquo modo delictum, vel si longo tempore post acceptam amuriam portigit querelam, t. 1. C. §. 2. n. 1.
 Quid sit calumnia, calumniator, & quomodo probetur, puniatur, vel excusetur, & alia, remissio, ibid.
 Calumnia, vel calumniatio sit qualiter constare debeat, t. 1. C. §. 2. n. 2.
 Calumnie suspicio qualiter impediatur remissionis concessio, & alia, remissio, t. 1. C. §. 2. n. 3.
 Calumnia si detegatur in petente restitutionem in integrum, potest procedi ad executionem sententie etiam nulla data cautione, & quando secus, remissio, t. 1. C. §. 2. n. 4.
 Calumnie iuramentum, qualiter sit præstandum parte petente sub pena nullitatis processus, & sententiarum in quocunque iudicio, t. 1. C. §. 2. n. 5.
 Quòd ubi constet de iustitia agitoris, cesset suspicio calumnie, & tunc iuramentum non sit necessarium, ibid.
 Alia de Calumnia, remissio, t. 1. C. §. 2. n. 6.
 Calumnia siue vera, siue præsumpta operaturne fiat sus-

pensio petitoris, sed petitorum, & possessorum simul terminetur, & alia, t. 1. C. §. 2. n. 7.
 De calumniatoribus, & eorum penis, t. 1. A. §. 7. n. 6. & 14.

C A M B I V M.

Cambium quid, quomplex, & quas conditiones requirit, t. 1. C. §. 44. n. 30. & §. Litteræ n. 1.
 Qualis sit contractus, & an licitum cum lucro, t. 3. M. §. 17. n. 16.
 Cambium à patre contractum an debeatur, & sit solvendum à filijs populi, t. 3. P. §. 62. n. 16.
 Cambium qualiter sustineatur per assumptionem oneris cambiandi in sefactum à debitore, t. 4. V. §. 22. n. 3.
 Cambium quando fit verum, & reale, vel fictum, & alia, t. 4. V. §. 22. n. 4. & seq.
 Vide interesse n. 13. §. Litteræ n. 1. & seq. vbi plura, & an Praxi §. Cambi.

C A M E R A R I V S.

Camerarius publicus viatrans pecunias qualiter puniatur, §. Administrator n. 12.
 Qualiter exigitur sine citatione, ibid.

C A N C E L L A R I V S.

Cancellarij laici Curie Episcopalis, an gaudeant privilegio fori, t. 2. F. §. 6. n. 9.
 Cancellarius Montis, ad quid teneatur, vide §. Secretarius.
 Cancellarius Maior DD. Ocho Florentie est index executorialis, t. 3. P. §. 14. n. 39. verè Equando, & c.
 Alia vide in Praxi, §. Cancellarij.

C A N C E L L A T V R A.

Cancellatura in instrumentum quando reddat illud suspensum t. 3. N. §. 7. n. 19.

C A N I S.

Canis potest impunè occidi ad defensionem, §. Animal num. 3.
 Alia vide in Praxi, §. Cani.

C A N O N E S.

Canones decursi in vita Prædecessoris, an spectent ad eius hæredes, vel ad successorem beneficij, t. 2. E. §. 7. num. 58.

C A N O N I C V S.

Canonici absentes pro servitio Episcopi qualiter percipere possint fructus præbendarum suarum, vide §. Absens.
 Canonici Ecclesie Collegiati non possunt consilium iudex synodalis, quid sit effectus prononciatus Apolicus, & alia, remissio, t. 1. C. §. 3. n. 1.
 Quid sit Canonicius, & quid eius appellatio veniat, & alia remissio, ibid.
 Canonici absens an, & quando lucretur distributiones quotidianas, ibid.
 Canonici absentes propter timorem belli debent habere distributiones quotidianas, t. 1. C. §. 3. n. 2.
 Qualiter Canonici decedens an ne factam divisionem, distributionem etiam inessasas transmittat ad hæredes, ibid.
 Canonici maiori ordine insignitus, an præferatur Canonico prius admissus, sed minoris ordinem habenti, & an qui præuenit in possessione, præcedat alios primò prouisos, & alia de præcedentijs inter Canonicos, remissio, t. 1. C. §. 3. n. 3.
 De præcedentijs Cleri cum Monachis in processibus, & alijs functionibus, ibid.
 Plura de processibus, & ordine in illis incedendi, remissio, ibid.
 De præcedentijs inter Canonitas, & Theologos, inter Episcopos ipsos, & Archiepiscopos, & alia, remissio, ibid.
 Quid si in Collegiata præter Canonicos adsint alij præpositi eandem habent indumentis, an possint occupare sedes vacuas Canonicozum in choro non interessentium, remissio, ibid.
 Canonici consabulantes in choro, & ipsi nec in choro, nec priusquam recitantes horas canonicas, fed tantum ipsi chori assentes an lucretur distributiones quotidianas, & alia, t. 1. C. §. 3. n. 4.
 An Canonici excommunicatus ob non solutionem pensionis, si postea absoluitur recuperet distributiones quotidianas, ibid.
 Quæ attentio requiratur in horis canonicis recitandis, remissio, ibid.

Canonicatus possessio qualiter sit capienda, remissive, t. 1.

C. 3. n. 5.

Quod statim ac Canonicus est in possessione Canonicatus, consecratur etiam dicatur in quasi possessione iuris eligendi, & vorandi licet nunquam venerit casus, ibid.

Quomodo quis probetur, vel presumatur Canonicus, & alia, remissive, ibid.

Canonicus stante insufficientia reddituum non possunt compelli ad aliquem recipiendum in locum praetorium, t. 1. C. 3. n. 6.

Qualiter autem facultatis Ecclesiae possit augeri numerus Canonicorum, ibid.

Canonicus qualiter teneatur comitari Episcopum suum in Processionibus publicis, & illi assistere quando solemniter celebret, & alia, t. 1. C. 3. n. 7.

Canonicus supranumerarius auctoritate Apostolica creatus an habeat statum, & vocem in Capitulo, & alia de Canonicis, remissive, t. 1. C. 3. n. 8.

Plura de Canonicis, t. 1. C. 3. n. 9.

Canonicatus destinati pro nobilibus ex utroque parente nobilibus natis, an possint conferri ignobilibus, si habeant privilegium nobilitatis a Supremo Principe, & alia quomodo Princeps possit aliquem nobilitare ad omnes effectus civiles, t. 1. C. 3. n. 10.

Alia vide in §. Causa n. 4.

Canonicus an possint cogi ad Episcopum ire ad Processiones, t. 2. E. 3. n. 38.

Canonicus qualiter procedant inter se, & cum alijs, vide Precedentia.

C A P E L L A.

Capellae insignia apposita denotant pertineant iurisdictionis, t. 1. A. 3. n. 3.

Capella an, & quibus servitus possit erigi in Parochialem, t. 2. E. 4. n. 5.

An lucratur oblationes illi factas, vel Parochia, §. eodem n. 6.

Capellanus amovibilis, an possit pretendere manutentionem, t. 2. E. 3. n. 39.

Capellania quando dicatur Sacerdotalis, vel non, t. 2. l. 1. §. 37. n. 24.

Capellae qualiter possint acquiri sicut sepulchra, t. 4. S. 1. n. 1.

C A P I T A L E.

Capitale cuius periculo sit in Societatibus, t. 1. A. 3. n. 27. num. 1.

Capitale sensus peti non potest, nisi in concursu creditorum, §. Censu n. 8. & 52.

Capitale census an possit repeti, stante illius nullitate, §. eod. n. 28. 40. & seqq.

An reperatur peremptio fundo censuali, §. eod. n. 30.

An eundo fundo, §. eod. n. 33.

An acquiescit fundo a creditore, §. eod. n. 33. & alia vide in d. §. Censu.

Capitale societatis amissum, cuius damno cedat, t. 3. P. 5. l. n. 22.

C A P S E R I V S.

Capsarius banchae numulariae qualiter habeatur pro institutore, & obliget dominum, & fideiussorem, licet pecunias non notaverit in libris, t. 1. A. 1. 14. n. 1.

C A P T V A.

Captura debitoris in civilibus, quo ordine fit committenda, t. 1. C. 5. 4. n. 1.

Qualiter possit concedi pro non facto, ibid.

An possit pro debito fieri in domo debitoris, ibid. remissive.

Capri in bello iusto an peccent fugiendo a domino suo, remissive, t. 1. C. 5. 4. n. 2.

Quod capri in bello licito non possint occidi, ibid.

Capri in bello qualiter possint facere testamentum, & sine capax omnium acquisitionum, t. 1. C. 5. 4. n. 3.

Capri in bello inter Christianos an possint licite redimi, & teneantur solvere pretium suae redemptionis promissum, ibid.

Capri a Turcis qualiter habeantur pro mortuis, ibid.

Capra in bello quomodo fiant capientium, qualiter sint dividenda, & alia, t. 1. C. 5. 4. n. 4.

De nullitate, & inutilitate belli, & quando capra in bello efficiantur capientium, & quid de bonis Ecclesiae, remissive, ibid.

Super Index Generalis.

Ad bellum licitum sit inter Christianos, & alia de bello, remissive, ibid.

Capra in bello licet efficiantur capientium, si tamen fuerint redempta a Mercatoribus, sunt veris dominis restituentia, soluto tantum pretio redemptionis, expensis, & interestibus, ibid.

Capri a Turcis, an reuerſi gaudeant iure postliminii, & alia, remissive, ibid.

An liceat cultibus Christiano sibi usurpare, & capere bona a Turcis possessa, remissive, ibid.

Capra in bello iusto efficiuntur capientium, & quando bellum presumatur iustum, vel iniustum, & alia, remissive, ibid.

Qualiter in bello iusto sint licite fraudes, ibid.

An Christiani remigantes, & capros apud Turcas peccent, & possint inuadere bona Christianorum, remissive, ibid.

Caprus existens in manibus Crisae, licet alias tanquam banitus posset ab omnibus offendi, non potest ab aliquo molestari sub poena criminis laeae maiestatis, nisi ad effectum periculum evasione, t. 1. C. 5. 4. n. 5.

Caprus extra territorium sui iudicis, & per vim ductus ad illum an possit puniri, vel debeat relaxari, t. 1. C. 5. 4. num. 6.

Captura delinquentium, an, quando, & quomodo possit fieri in Ecclesia, remissive, t. 1. C. 5. 4. n. 7.

Captura facta per manus ipsius iudicis est nulla, t. 1. C. 5. 4. n. 8.

Captura in Criminalibus potest fieri qualibet die etiam feriata in honorem Dei, de nocte, & in propria domo, quod secus est in Civilibus, nisi vigore suspicionis fugae, t. 1. C. 5. 4. n. 9.

Quando, & ex quibus sit licita captura in criminalibus, & de pena restitutionis, remissive, ibid.

Captura qualiter possit committi etiam contra eum, cui fuit transmissa inquisitio, & terminus ad comparandum, t. 1. C. 5. 4. n. 10.

Captura qualiter possit committi ad solam partis instantiam, & querelam, & alia, remissive, t. 1. C. 5. 4. n. 11.

Quae requirantur ut captura possit dici iusta, t. 1. C. 5. 4. n. 12.

Qui possint carcerari, vel non, remissive, ibid.

Captura quando dicatur facta in fraganti, & an in hoc sit credendum hiisarijs, & alia, remissive, ibid.

Captura qualiter in dubio praesumatur iusta: quando reddatur nulla, & qualiter possit comminari, t. 1. C. 5. 4. num. 13.

Captura quando suscitatur etiam non consensu de corpore delicti, & quando possit concedi pro delicto ubi inter forum pena pecuniaria, ibid.

De captura facta pro maiori summa, quam sit debitum, an sit nulla, remissive, t. 1. C. 5. 4. n. 14.

Captura si praetendatur facta in loco immuni, quibus magis credendum, t. 1. B. 6. n. 5.

Capri a criminibus quando efficiantur capientium, ut non possint ab alijs occupari, t. 1. A. 3. 29. n. 14.

Alia vide in §. Debitor.

Captura facta pro maiori quantitate debiti, an intiretur in totum, vel sustineatur pro summa debita, t. 2. E. 3. 23. num. 17.

Captura facta per Bircuarios in Statu alieno, qualiter puniatur, t. 2. l. 5. 44. n. 6.

Captura nulla an dicatur approbata per dationem fideiussoris, t. 2. F. 1. 3. n. 19.

Captura facta pro maiori summa, an sit in totum nulla, t. 4. S. 1. 1. n. 21.

C A R C E R A T I O.

Carceratus ex culpa sua non lucratur distributiones quotidianas, secus atrem si innocens reperitur, t. 1. A. 5. 4. num. 9.

Carcer dicitur mala mansio, sepultura vivorum, species ferreus, domus diaboli, nescio quid infamiae impingit, & alia, t. 1. C. 5. 5. n. 1.

Carcer dicitur etiam Thefaurus Principis, & alia, remissive, ibid.

Carceratio venit inter gravamina reparationem non admittentia: & an carcer deus pro pena, ibid.

Carceratio longa, an, & quando proſit reis ad diminutionem poenae ordinariae, & aliquando ad totalem illius extinctionem, & alia, t. 1. C. 5. 5. n. 2.

Cateer priuatus quibus modis committatur, qualiter puniatur: an aliquando possit excusari, & alia, remissio, t. i. C. §. 5. n. 3.

Carcero vroris sine magna causa, & cum cibi sobrietate, est maxime probata, & reputatur magna iniuria, ibid.

Carceratus dicitur quicumque sub custodia detinetur in arce, vel Camera, vel alio modo, ita vt libere discedere non possit, & alia, t. i. C. §. 5. n. 4.

Qualiter dicatur carceratus etiam ille, qui sub fideiussione oritur, & alia, ibid.

Quod retentus in domo Caris non dicitur carceratus, & vetus carcerationis consilium in facto, & non in facto, ibid.

Carceratio quando est a lege imposita in penam delicti, qualis esse debeat, quid in nobilibus, & alia, remissio, ib.

Carceratus iniussu, vel nulliter prohibetur contrahere cum illo, qui fecit cum carcerare, & omnis obligatio est nulla propter metum etiam interueniente fideiussore, t. i. C. §. 5. n. 5.

Carceratus quando possit contrahere, vel non, & alia, ibid.

Carceratus non possunt contrahere cum custodibus carcerum, iudicibus, ac alijs, qui fecerunt carcerare, t. i. C. §. 5. n. 6. vbi nota, quod in originali propter errorem deficit verbum, non.

Possunt tamen contrahere inter ipsos carceratos, ac etiam cum alijs praedictis ad propriam fauorem, ibid.

Et qualiter stant ista carceratione possunt contrahere cum omnibus etiam se obligando, ibid.

Carceratus siue iussu, siue iniussu non possit obligari ad fauorem iudicis, vel officialis: imo officiales prohibentur obligationem recipere a suis subditis etiam non carceratis, & alia, t. i. C. §. 5. n. 7.

Carceratus etiam iniussu, potest contrahere cum tertio, qui non sit particeps carcerationis, dummodo non contrahat ad commodum illius, qui carceratus iniussu detinetur, sed ex proprio motu, & commodum, t. i. C. §. 5. n. 8.

Carceratus iura ordine non seruato debet relaxari, nisi tamen notorie consilii de debito; & an possit arrestari, t. i. C. §. 5. n. 9.

Carcera possunt liberare testari, & heredes instituere, expressus tamen custodibus carcerum, vel alijs, sub quorum custodia detinentur propter praesumptum reum: & in casu vbi non sunt ad iuramentum damnati, & bona non confiscantur, t. i. C. §. 5. n. 10.

Carceratus pro debito priuato, vel etiam fiscali, potest ad instantiam alterius creditoris in carceribus recommendari, si prima carceratio fuit iniusta, & non peccatur in forma, & quando fecit, t. i. C. §. 5. n. 11.

Carceratus ad instantiam vnius tantum suspectus, potest recommendari per fideiussorem in diem, vsque ad soluen in adueniente die, & alia, ibid.

Pura remissio de hac materia recommendationis in carceribus, ibid.

Carceratus pro delicto an possit in carceribus recommendari pro debito ciuili: & qualiter carceratus pro delicto, si sit relaxatus sub fideiussione de habendo Cuiusdam pro carcere, possit pro debito capi, t. i. C. §. 5. n. 12.

De latus confessionis obtenta impunitate, quod non possit relaxari a carceribus nisi facta restitutione, vel aliter concordato cum detentore, vel ad instantiam fideiussoribus exilio, ibid.

Carceratus iussu, & legitime captus, qualiter possit per Communitatem retineri pro expensis, & alimentis illi subministratis, t. i. C. §. 5. n. 13.

Carceratus in vno loco, si cretur ad aliud Tribunal non tenetur comparere per procuratorem, sed est superfluum, nisi carceratio esset affectata: quid si cietur in eodem loco, t. i. C. §. 5. n. 14.

Carceratus in carcere publico, potest citari, & tenetur comparere per procuratorem, alia dicitur contra, ibid.

Carceratus iniussu, & relaxatus sub iuramento de redundo, an tenetur redire in foro conscientie, & an quocumque modo possit euadere, & impune aufugere; & an in foro conscientie sit licitum alijs cooperari cum reo ad frangendum carcerem, & alia, t. i. C. §. 5. n. 15.

Carceratus iniussu, ac detentus cum fideiussione de tuto carere, si aufugerit an dicatur rumpere fideiussione, t. i. C. §. 5. n. 16.

Carcerati qualiter dicantur pati successuum grauiorem, & possint appellari etiam post decem dies, & quando secus, t. i. C. §. 5. n. 17.

Quod illi regulariter non curat tempus, & gaudent multis privilegijs, remissio, ibid. intelligi tamen de iniussu carceratis, ibid.

Qualiter possint in iotegrum restituere ex capite absentiae, quid in capis ab hostibus, ibid.

Carcerati si sint alia idonei, non suspecti, & possideant bona in territorio iudicis, qualiter possint ad iniucem fideiussione, t. i. C. §. 5. n. 18.

Carceratus pro delicto, pro quo sit solum imposita pena pecuniaria qualiter possit sub fideiussore relaxari; & an, & quando pro crimine pro quo pena corporalis sit imposita: quid in delicto pro quo veniat imposita pena arbitrarie, & alia late, t. i. C. §. 5. n. 19.

Qualiter carceratus, qui sponte comparuit possit arbitrio iudicis admitti ad fideiussorem, & relaxari, ibid.

Carceratus admittendus sub fideiussore, si illum non inueniat, debet relaxari sub iuratoria cautione, & quando secus, t. i. C. §. 5. n. 20.

Carceratus linguam sibi abscindens, non cogatur per tormentum delictum facere, habetur pro confesso, & potest condemnari, t. i. C. §. 5. n. 21.

Carceratus pro delicto capitali, & grau infamante non est idoneus testis, t. i. C. §. 5. n. 22.

Carcera vsus fugiens a carceribus an, & quando habeatur pro confesso late, t. i. C. §. 5. n. 23.

An autem carcerati siue iussu, siue iniussu possint rata conscientia fugere, fractis etiam carceribus, ibid.

Carcerati fugientes a carceribus, anequum possint condemnari pro iuga, vel delicto principali pro quo detinebantur, debent iterum in forma citari, & alia, remissio, ibid.

Carceratus pro heresi, si fugiat etiam fracto carcere non habetur pro confesso, nec conuictus, sed resultat contra eum indicium ad torturam, & citatus si non comparuerit potest condemnari, ibid.

De pena frangentes carceres, vel etiam tentantis aufugere, ibid.

Carceratus recedens causa visitandi patrem, praesumitur animo redeundi, & non fugiendi, & cessat contemptus, & pena, ibid.

Carceris effractor, vel instigator, fautor, & consiliator vel carcerati fugiant, puniuntur eadem pena, qua puniendi erant aufugientes; si detinebantur pro debito, tenentur pro illis solvere: ac idem procedit in eximite a manibus birrutorum, & impediens capturam debitoris, t. i. C. §. 5. n. 24.

Carcerati si fugiant ex negligentia, vel culpa custodis, siue eius familiae, qualiter teneatur ipse cultos, late t. i. C. §. 5. n. 25.

Carceratus iniussu, & ad morem damnatus, si alia via non possit euadere, qualiter possit vt fugiat custodem carceris occidere, ibid.

Carcerati plures pro debito facta simul conspiratione frangentes osium, vel carceres, & fugientes remanent simul omnes obligati in solidum pro delictis omnium respectu, & de hys Status Errat, t. i. C. §. 5. n. 26.

Carceratus reus mortuus in carcere, qualiter praesumatur culpa custodis mortuus, & alia, t. i. C. §. 5. n. 27.

Carceratus fracto carcere ad Ecclesiam confugiens, an illius immunitate gaudeat, t. i. C. §. 5. n. 28.

Carceratus, indebitè extrahus ad Ecclesiam, si fugiat, & deinde extra Ecclesiam apprehendatur, an gaudeat immunitate, ibid.

Carceratus delinquens in carceribus an sit puniendus per iudicem, cuius nomine detinebatur, vel per iudicem loci, & alia plura notabilia de carceribus, & carceratis, remissio, t. i. C. §. 5. n. 29.

Carcerati a quo sint alendi, t. i. A. §. 24. n. 30.

Carceratus pro crimine quando sit dimissus sub fideiussore, t. i. F. §. 13. n. 65.

An ex causa infortunii, & qualis, t. i. F. §. 19. n. 2.

An lucratur distributiones quodanas, t. i. F. §. 19. n. 9.

Carceratus iectus, an possit scribi littere, vel bulletini, t. i. O. §. 5. n. 10.

Carceratus pro vno debito, an, & quando possit recommendari pro alio, & quare requiratur: quid si sit carceratus pro delicto, an possit arrestari pro debito, ibid.

bito, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 71.

Alia scriptis Auditori Summe in Praxi 9. Carcere, Carcerati, & 5. Capture, & nella Praxione di detta Praxia al n. 96. 97. 106. 109. &c.

CARDINALIS.

Cardinalis assertio quantum probet, t. 1. A. §. 45. n. 4.

Cardinalis, an possit liberare delinquentem a supplicio, t. 1.

D. §. 14. n. 1. & §. Immunitas n. 7.

Cardinales in electione Papae an possint eligere dignum, omisso digniore, t. 2. E. §. 5. n. 9.

Cardinales, quam dignitatem, & privilegia habeant, t. 2. E. §. 9. n. 2.

Cardinales, vel alios Praelatos offendens qualiter puniatur, t. 2. L. §. 4. n. 18.

An eorum palatia gaudeant immunitate Ecclesiae, t. 2. L. §. 4. n. 7.

CARTULA.

Cartula, in qua continentur peccata reperta penes carceratum non probat delictum, t. 1. C. §. 35. n. 6.

CASVS.

Casus fortuitus nunquam praestatur, nisi de illo sit facta expressa intentio: quid si addeat iuramentum, quod habet vim expresse, t. 1. C. §. 6. n. 1.

Salicatus in se casus fortuitus etiam cum iuramento an teneatur de insolitis, & verisimiliter non cogitatis, & alia, ibid.

In susceptione casuum fortuitorum nunquam veniunt illi, qui ex culpa partis occurrunt: nec qui ex facto Principis proveniunt, ibid.

Quando, & ex quibus dicatur quis in se suscepisse casus fortuitus, & ex quibus dicatur casus fortuitus, remissive, ibidem.

Quod si aliqui casus fuerint excepti, reliqui omnes comprehenduntur eo vim exceptionis, ibid.

Casus insolitus quis dicatur, t. 1. C. §. 6. n. 2.

Qualiter suscepio omnis periculi sit illicita, & vitiosa, ibid.

Appellatio casus fortuiti non veniunt insoliti, ibid.

Casus fortuitus non venit appellatio periculi, adeo suscipiens omne tunc, & periculum non tenetur de casu fortuito, t. 1. C. §. 6. n. 3. & quando secus, ibid.

Exemplificatur casus fortuiti, t. 1. C. §. 6. n. 4. & 12.

Gratia pendens a voluntate Principis qualiter reputetur casus fortuitus, ibid. & §. Beneficium n. 1.

Casus fortuitus, licet impetretur illi, cuius culpa praecessit, non tamen impetratur, quando citra dictam culpam, omnino contigisset: & alia quando liberet a poena, & obligatione, vel non; quid operetur, & an, & quando praestet inter socios, & an praestet iudam causam restitutionis in integrum, t. 1. C. §. 6. n. 5.

Casus fortuitus probari debet allegante, & qualiter, t. 1. C. §. 6. n. 6.

Ca us coniungens itinere in longinquis partibus qualiter possit probari abque solemnitatibus citationum, & similibus, t. 1. C. §. 6. n. 7.

Casus genitivus, quando importet illi, dominium, possessionem, vel vitumque, t. 1. C. §. 6. n. 8. & §. Dominium n. 10.

Casus mortis ex concludenda mente testatoris, trahitur ad casum non naturam in institutionibus, secus autem in substitutionibus, & fideicommissis, t. 1. C. §. 6. n. 9.

Casus omnis a statuto, remanet sub dispositione iuris communis, t. 1. C. §. 6. n. 10. nisi habeat similitudinem cum exceptio.

Casus mixtus non comprehenditur sub statuto loquente de simplicibus, ibid.

Casus simplex in favorabilibus venit appellatio mixti, ibidem.

Casus etiam similis, & in quo militet eadem ratio qualiter veniat sub eadem dispositione, ibid.

Quid ubi casus verus, & fictus aequiparantur, dispositio facta in casu vero, locum habeat etiam in ficto, ibid.

Casus fortuitus licet in contradietio possit per viam ex patribus suscipi, hoc tamen non procedit in censibus vigore Bullae Pij V. t. 1. C. §. 6. n. 11.

Casus fortuitus quis dicatur, & alia de materia casus fortuiti, remissive, t. 1. C. §. 6. n. 12.

Casus fortuitus superueniens, per quem impeditur adveniens temporis adiecta per viam modi non vitiat dispositionem; sed facit ut habeatur, ac si tempus ad-

venisset, & modus fuisset adimpletus, & alia, t. 1. C. §. 6. n. 13.

Casus dicatur omnis ubi non concordat cum scriptura testamenti, & de contra, licet aliorum expressum ratio concurreret, ibid.

Casus fortuitus an sit factum, t. 1. F. §. 28. n. 7.

CAVPONES.

Caupones, nautae, & stabularij qualiter teneantur de immisissis an hospitio, nauti, vel stabulari, tom. 1. C. §. 7. n. 1.

Lucet praedicti teneantur in foro facti de omni culpa, etiam levisima, in foro tamen conicientur tenentur tantum de dolo, & levi culpa, ibid.

Quid habeant praesumptionem iuris contra se, ibid.

Qualiter teneantur de culpa, & negligentia, siue de facto suar familiar, ibid.

Caupones, & familia an, & quando possint torqueri sine alijs auditis ob furtum in caupona factum, remissive, t. 1. C. §. 7. n. 2.

Dominus nautis facto naufragio non tenetur de furto in nauti hac causa commisso, cum sit casus fortuitus, & quomodo probetur, ibid.

Caupones postquam eperunt hospitem viatores, possunt cogi hospites recipere, nisi locus esset iam praepropatus, vel ex alia iusta causa daretur excusatio, ibid.

Non possunt tamen recipere ciues, & oppidanos loci volaptatis causa tabernam frequentare volentes, & qualiter puniantur, maxime de iure Canonico, ibid.

Caupones si ignoranter receperint bannitos, non sunt puniendi, & licent etiam si sint coacti, & alia de cauponibus, remissive, t. 1. C. §. 7. n. 3.

Caupona, siue Caupones qualiter differant a taberna, vel tabernarijs; & an caupona possit aperiri in loco boeostro, ubi antea non fuit inlicita victima, t. 1. C. §. 7. n. 4.

An autem Republicae expedit statuto limitare, vel taxare numerum cauponarum, stabulariorum, & huiusmodi, & alia, ibid.

Caupones, Beccarii, & similes qualiter possint sua credita probare per tales, & temere pignora, & perionas propria auctoritate, quando recusant pretium vana, vel cibi solvere, & alia, t. 1. C. §. 7. n. 5.

An excusentur a peccato manifestando cibos soluturis leuitum, ibid.

Caupones tempore pestis quid servare debeant, remissive, ibid.

Alia vide in verb. Hospites.

Caupones, a uxor, & stabularij qualiter teneantur de furto, t. 1. F. §. 28. n. 7.

Qualiter teneantur ad restitutionem immisissorum in hospitio, t. 2. H. §. 9. n. 1.

Caupones an sint excepti ab hospitio militum, t. 3. M. §. 2. n. 18.

Caupones, uxor, & stabularij ad quid teneantur, t. 4. in Resolut. cap. 37.

Qualiter excusentur a receptione bannitorum, ibid.

CAVSA.

Causa censetur civilis quaecumque agitur ad privatum commodum, siue delectatio actio ex contractu, vel quasi contractu, ex delicto, vel quasi delicto, t. 1. C. §. 8. n. 1.

Item quando agitur ut quis priuaret officio, vel dignitate, nisi priuatio esset poena a lege imposta, ibid.

Dicitur etiam civiles quando proponitur crimen in iudicio per viam exceptionis, ibid.

Causa iudicialis quid sit, & unde dicta, remissive, ibid.

Causa reparator criminalis quocumque agitur ad publicum commodum, siue imponatur poena corporalis ad publicam vindictam, siue pecuniaria siue applicanda, & alia, t. 1. C. §. 8. n. 2.

Causa quando dicatur civilis, vel criminalis, remissive, ibidem.

Causae criminales an, & quando possint delegari; an delegatae subdelegari, t. 1. C. §. 8. n. 3.

Causa delegata Canonico postea assumpto in Vicarium, Episcopo an possit etiam per Episcopum cognosci; & quid si sit delegata respectu dignitatis, vel personae, remissive, t. 1. C. §. 12. n. 4.

Causa commissio iudici ordinario cum clausula *summarie*, & non *offensivis*, efficitur delegata, & alia, t. 1. C. §. 8. n. 5.

Ex quibus efficiatur causa delegata, vel non, remissive, ibid. & n. 6.

An autem ad iudicium ordinario dicatur ordinarius, vel delegatus, & an eo defuncto possit ordinarius ex se procedere, ibid. n. 6.

Quando causa commissa Rotæ Romanæ cum facultatibus A. C. efficiatur executiva, vel ordinaria, remissive, ibid. num. 6.

Causæ summariæ quarum sine de iure communi, & de modo procedendi in causis summariis de iure communi, t. t. C. §. 8. o. 7. & alia ibid. remissive.

Causa quæ dicatur magna, siue parva, & levis, remissive, t. t. C. §. 8. n. 8.

Quæ causæ dicantur beneficiales, vel noæ, remissive, ibidem.

Causa civilis intentata quando præfuit criminali, vel intentari non possit, & alia, t. t. C. §. 8. n. 9.

Causa criminalis quando præiudicet civili, & alia de causis præiudicialibus, quando una faciat aliam sile, remissive, ibidem.

Causa semel auocato, & Aulam Principis ingressa non amplius egreditur, nisi ab eodem Principe remittatur: & de stylo Rotæ Romanæ, t. t. C. §. 8. n. 10.

Plura de auocatione causæ, remissive, ibid. & alia.

Causa semel effecta appellabilis per vulnerationem obligationis Cameralis, semper remanet appellabilis, t. t. C. §. 8. num. 11.

Causæ cognitio est necessaria etiam ubi proceditur ex arbitrio: & quid in causis consensitibus in iure iuris articulo, t. t. C. §. 8. n. 12.

Causæ continentia quæ dicantur, & an dividi possint, t. t. C. §. 8. n. 13.

Quod consensus pluribus simul in causis diuidua, si adit aliquis foro privilegiatus, an teneatur alij non privilegiati in foro suo comparere, ibid.

Qualiter dicatur aliquid diuiduum, vel indiuiduum, remissive, ibid.

An ratione connexitatis diuiduarum iurisdictionum, ibid.

De contentiis causarum non diuidendis, & quando secus, remissive, ibid.

Causæ, seu articuli incidentes merè spirituales coram iudice seculari vertentes in causis profanis, qualiter sint remittendi ad iudicem Ecclesiasticum, & alia, t. t. C. §. 8. num. 14.

Causa iusta lilegandi excusat à condemnatione expensarum: & quæ dicatur iusta, vel iusta, tom. 1. C. §. 8. num. 15.

Qualiter quilibet iusta causa, imò etiam iniusta, bestialis, & renerata excuset à pena, à dolo, & mora, ibid.

Causa iniusta, & erronea qualiter rescindat actum, vel contractum, remissive, ibid.

Causa finalis, quæ dicatur, t. t. C. §. 8. n. 16.

Quid sit causa, & quocumque, & de pluribus causis, remissive, ibid.

Causa finalis est probanda ab allegante; quando dicatur finalis, vel impulsiva, quid operetur, & alia remissive, t. t. C. §. 8. n. 17.

Qualiter causa finalis, vel impulsiva etiam colligatur ex proemio: & an in dubio præsumatur finalis, vel impulsiva, & ex quibus vnaquæque dignoscatur, & alia remissive, ibid.

Ratio respiciens totam dispositionem dicitur causa finalis, ibidem.

Causa cessante, vel ratione cessat effectus; qualiter hoc sit intelligendum; & quando fecit, t. t. C. §. 8. n. 18.

Causa causans est causa causati, & regulariter attenditur, & quando secus, remissive, t. t. C. §. 8. n. 19.

Qualiter sententia lata super causa operetur etiam super causato, ibid.

Causa proxima regulariter attenditur, & non remota, & quando secus, ibid. & §. Damnum n. 4.

Causa pia quæ dicatur, quæ privilegia, & specialia habeat; & in eorum magis pia prævalet, t. t. C. §. 8. num. 20.

Concurrente causa pia, & causa consanguinitatis, cessat favor pæ causæ, ibid.

Causæ, siue litæ qualiter Florentie non possint ab aliquo recommendari, quod iuri communi etiam satis conforme videtur, & alia latè, t. t. C. §. 8. num. 21. & in Discurs. num. 102.

De qualitatibus iudicis perfecti, ibid. vers. vltimo.

Causæ duæ locutione an, & quando possint concurrere, an eodem subiecto, respectu eiusdem rei, t. t. C. §. 8. num. 22.

Causa expressa in contractibus minorum si sit partim vera, & partim falsa, totus contractus, & decretum corrumpit: & an idem sit in contractibus mulierum, tom. 1. C. §. 8. num. 23.

Quod autem plures causæ referuntur ad celebrationem, actus, qualiter possit ad eas ex vna, quæ sit vera sustineri, ibidem.

Falsa causa in alienatione rerum minoris reddit omnia nulla, ibid.

Falsa causa qualiter vitiet contractus, & vitimas voluntates, ibid. remissive.

Causa expressa facit cessare tacitam, & præsumptam, ibidem.

Causa iusta an præsumatur in Principe resistente in præiudicium tertij, vel dominium alterius auferente, t. t. C. §. 8. n. 24.

Causa legitima requiritur in alienatione rerum Ecclesiæ, & qualiter sit probanda: & idem est in alienatione rerum pupillis, vel minoribus, t. t. C. §. 8. num. 25. & §. Alienatio num. 23.

Causa delicti, vel delinquendi qualiter faciat indicium, t. t. C. §. 8. n. 26. & in §. Admissio num. 10. & §. Confessio num. 40.

Causa, vel appellatio quando possit dici defecta, vel non per taciturnitatem, t. t. C. §. 8. n. 27.

Causa quælibet etiam falsa, & iniusta regulariter excusat à dolo, t. t. C. §. 8. n. 28.

Limita tamen in officio publico, in delictis grauib, & alijs, ibid.

Causæ omnes ad forum Ecclesiasticum pertinentes, in prima instantia coram Ordinarijs locorum sunt cognoscendæ, & infra biennium à die motus litæ terminandæ, quo elapso liberum est partibus, iudices superiores competentes adire, exceptis causis ad Solem Apostolicam spectantibus, t. t. C. §. 8. n. 29.

Multi de diuersis causis, & ad diuersos effectus, remissive, t. t. C. §. 8. n. 30.

De causis pællis, t. t. C. §. 8. n. 31.

Causæ plures in omni dispositione præsumuntur interuenisse, & qui dicit vnam fuisse tenetur probare, & alia, t. t. C. §. 8. n. 32.

Causa quælibet etiam iniusta, & bestialis, an, & quando excuset à dolo, & delicto, remissive, t. t. C. §. 8. n. 33.

Legati à Latere qualiter præiudicare possint causis Clericorum, aliorumque personarum Ecclesiasticarum etiam in prima instantia cognoscere, sup. n. 19.

Falsa causa in libello expressa qualiter vitiet libellum, t. t. A. §. 1. n. 9.

Causa delinquendi, siue inimicitie, qualiter faciat indicium contra concuimantes, t. t. A. §. 15. n. 10.

Causæ archiepusarum à quibus cognoscantur Florentie, t. t. A. §. 19. n. 5.

Causæ alimentorum quæ habeant privilegia, §. Alimentum n. 28. & 29.

Causæ criminales an admittant appellationem, §. Appellatio num. 37.

Causæ quo ordine expediantur Florentie, §. eod. o. 55.

Causa an tota deuoluatur per appellationem ab interlocutoria, §. eod. n. 49. & 50.

Causarum diuersitas ex quibus inducatur, tom. 1. A. §. 56. num. 9.

Causæ plures, quando cumulantur eidem iudici, vel notario, qui præuenit in prima, §. Cumulatio o. 4.

Causa damni proxima, & non remota est attendenda, t. t. in Discurs. n. 74.

Causa non quæritur ubi constat de effectu, & sufficit imaginaria, t. t. A. §. 15. n. 10.

Causa civilis pendente, si recurratur ad iudicium criminale, qualiter committantur attentata, & sint purganda, §. Attentata n. 15.

Causæ delicti cessante, cessant iudicia, & confessio, §. Delictum n. 2.

Causa delicti concurrente, an sit locus coartæ, ibid.

Causa nota quando excuset, vel non à pena cautionis ruper, §. Cautio n. 30.

In causis summarijs, an, & quando possint admitti pro-

probationes post conclusum in causa, tom. 1. C. §. 17. num. 14.

Causae Declinatur ad quem iudicem spectent, t. 1. D. §. 6. n. 9. & alia §. eodem.

Causa falsa vitiat iudicaturam, t. 3. E. §. 7. n. 19.

Causa falsa, sicut error vitiat omnem actum, t. 3. E. §. 12. num. 2.

Causa contrahendi est criminalis, & requirit concludentes probationes, t. 2. G. §. 1. n. 39.

Causa quantum excuset succumbentem ab expensis, t. 2. E. §. 28. n. 24.

Causa quantum possit trahi, vel non diebus feriatis, t. 2. F. §. 10. n. 3. & c.

Causa ex hereditationis est exprimenda in testamento, & ab herede probanda, t. 2. F. §. 14. n. 35.

Causae iustae exheredationis quae sint, t. 2. F. §. 14. n. 37.

Causae reculationis iudicis quae sint, tom. 2. L. §. 41. n. 66.

Causa an diuidatur si laicus delinquit cum Clerico, t. 3. L. §. 2. n. 3.

Causa falsa expressa an vitiet legatum, tom. 3. L. §. 5. num. 4.

Causae duae lucrativae an possint concurrere, t. 3. L. §. 5. num. 73.

Causa civilis, & criminalis qualiter differant, t. 3. L. §. 10. num. 21.

Causa pia, quae dicatur, & quae magis privilegiata, t. 3. L. §. 10. num. 5.

Causa delinquendi, si non appareat, an inducat praesumptionem mandati, t. 3. M. §. 5. n. 21.

Causa matrimonialis est fore Ecclesiastica, & an quandoque secularis, t. 3. M. §. 10. n. 1.

Causa noua an praesumatur, & excuset à fractura pacis, vel truce, t. 3. P. §. 10. n. 13.

Causa cessante cessat effectus quando procedat, t. 4. R. §. 7. num. 12.

Causa simulandi qualiter sit necessaria, an sufficiat opinata, & alia, t. 4. S. §. 16. n. 3.

Causae coram quo iudice sint agendae, an Ecclesiastico, vel seculari, si inter litigantes adsit Clericus, vel Monialis, an possint diuidi, & alia, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap.

Alia vide in Praxi §. Causae, & nella Prefazione di detta Pratica.

C A V T E L A.

Cautela abundans non nocet, & in casibus dubijs bonum est abundare in cautelis, & quando est abundans non nocet, licet nulliter adhibita, nisi per abundantiem cautelam deveniatur ad actum prohibitum, & alia, t. 1. C. §. 9. n. 1.

Qualiter clausulae, & cautela insolite augeant suspicionem, remissive, ibid.

Quod ea, quae sunt ad maiorem cautelam non immutent naturam dispositionis, nec praedocent, ibid.

De cautelis apponendis in transactione propter recessum à lite ad hoc vix nunquam possit rescindi, remissive, t. 1. C. §. 9. n. 3.

De cautela pro contrahente cum minore, vt non solum faciat illam iurare de non contrahendi contractui, sed etiam de non petenda absolutione, t. 1. C. §. 9. num. 3.

De cautela pro patre volente relinquere filio spurio vitā id, quod permittit à lege, & alia, t. 1. C. §. 9. n. 4.

De cautela ad probandum creditum, t. 1. C. §. 9. n. 5.

De alia cautela ad probandum creditum, tom. 1. A. §. 9. num. 6.

De pluribus cautelis circa diversa negotia, tam civilia, quam criminalia, remissive, t. 1. C. §. 9. n. 7.

Indicantur plures Auctores, qui scripserunt de cautelis, & alijs animaduersionibus habendis in contractibus, negocijs, & iudicijs, t. 1. C. §. 9. n. 8.

De cautelis, & cautionibus adhibendis circa plura tempore pectis, vel suspicionis pectis, remissive, t. 1. C. §. 9. num. 9.

Cautela quatenus plures adhibentur in actu suspecto, tantum plus fraudis, & caliditatis adesse praesumitur, t. 1. C. §. 9. num. 10.

Cautela an detur ad impediendam reductionem laudi, t. 1. C. §. 18. n. 18.

Cautela plures ad euitandam bonorum confiscationem, t. 1. C. §. 37. n. 16. & 18.

Cautela Bare. reddendi bona tributaria, vt transcant in Clericos cum opere suo, §. Clericus n. 45.

Cautela adhibenda vbi relaxantur inquisiti sub fideiussione, t. 1. F. §. 13. n. 64.

Cautela per quam potest grauari legitima, tom. 3. L. §. 6. num. 31.

Cautela interrogandi minorem confessum circa delictum, t. 3. M. §. 23. n. 3. ver. Et praedictis.

Cautela, vt possit retineri beneficium simoniac obtentum, t. 4. S. §. 5. n. 22.

C A V T I O.

Cautio vox simpliciter prolata intelligitur de simplici promissione abique fideiussore, vel pignore, si vero aliud sit adiectum, nempe quod sit idonea, sufficiens, & huiusmodi, vel si versetur in iudicijs, vel in actu de cuius natura sit praestanda fideiussor, intelligitur cum datione fideiussoris, vel pignoris, & alia, t. 1. C. §. 10. num. 1.

In quibus casibus cautio fideiussoria fit praecise ab omnibus praestanda, remissive, ibid.

Cautio idonea quatenus dicatur, remittitur arbitrio iudicis, t. 1. C. §. 10. n. 2.

Quotuplex fit cautio fideiussoria, & in quibus casibus praestanda, ibid.

Cautio idonea cum fideiussoribus qualiter fit praestanda ab eo, qui petit executionem sententiae pro se à Supremo Magistratu late, si ab ea fuerit per partem reclamatum, t. 1. C. §. 10. n. 3.

Quod cautio non sit necessaria quando debitor est diuus, ibidem.

Cautio iuratoria quando fit admitterenda, t. 1. C. §. 10. n. 4.

Cautio iuratoria non admittitur in debitoribus, qui accipit dilationem moratorium à Principe, sed tenetur committere praestare fideiussores de soluendo adueniente termino: nec de consuetudine admittitur in criminalibus, nisi in delictis leuibus, & alia remissive, t. 1. C. §. 10. n. 5.

Cautio iuratoria non admittitur quando agitur ad instantiam patris, vel fideiussor est de forma actus, t. 1. C. §. 10. num. 6.

An, & quando pauper possit releuari à fideiussione pro poena temere litigantis à lege Municipali imposita, mediante iuratoria cautione, ibid.

Qualiter admittatur cautio iuratoria cum hypotheca suorum bonorum de stando iuri, & iudicium soluendo etiam in suspensio de fuga, ibid.

In criminalibus non admittitur iuratoria cautio: nec in debitoribus suspecto de fuga, nec in alio periculo, ibid.

Cautio de damno infecto est praestanda à vicino, cuius edificium minatur ruinam, t. 1. C. §. 10. n. 7.

In huiusmodi cautione non consideratur pictura, nec ex ea veniunt rescindende, ibid.

Cautio de rato est iudicialis, & praestatur ab eo, qui comparat pro alio cum mandato, de cuius validitate, & virtutibus dubitatur, & alia remissive, t. 1. C. §. 10. n. 8.

Cautio Mutiana quid sit, quando, qualiter, & à quibus fit praestanda, t. 1. C. §. 10. n. 9.

Cautio Mutiana est praestanda ab vxore, cui à marito relicta sunt alimenta, si cum filio habitauerit, t. 1. C. §. 10. num. 10.

An fit praestanda à concubina, cui condicio castitatis, & continentiae sit apposta, ibid.

Cautio Mutiana est praestanda ab vxore herede instituta à marito donec vitam vidualem seruauerit, & quando secus, t. 1. C. §. 10. n. 11.

Cautio Mutiana non est praestanda ab vxore legataria ususfructus temporaliter duraturi, ibid.

Cautio Mutiana non habet locum in contractibus inter viuos, & quando etiam in victimis voluntariis, t. 1. C. §. 10. num. 12.

Cautio Mutiana non habet locum in relictis ad plures causas, nisi aliter constet de voluntate testatoris: nec in modo, nec in conditione pendente à casu, & facto rem. 1. C. §. 10. n. 13.

Cautio Mutiana qualiter reprobetur in conditionibus viduitatem inducentibus, ibid.

Cautio Mutiana non est praestanda nisi petatur, quando secus, & alia remissive, t. 1. C. §. 10. n. 14.

Alia de cautione Mutiana vide tom. 4. in Resol. cap. 38.

An

An autem satisfaciatur consensio fructuum bona fide facta, non præstita dicta cautio, & alia, ibid.

Cautio de bene viuendo qualiter, & a quibus sit præstanda, t. t. C. §. 10. n. 15.

An dictum incurra pena dictæ cautionis per delationem scilicet, ibid.

De cautione de aliquem bene tractando, quid operetur, remissive, ibid.

Iudex potest prohibere alicui, ne ante domum alterius vadat, ibid.

Cautio de non offendendo qualiter sit præstanda cum fideiussoribus ad instantiam partis, vel officio iudicis ex iusta causa, t. t. C. §. 10. n. 16.

Qualiter, & quando sit præstanda a viro de non offendenda vxore, remissive, ibid.

Cautio de non offendendo quid sit, quoruplex, & alia de natura, & effectibus illius cautionis, ibid.

De modo cogendi partes ad dictam cautionem præstandam, tam de iure communi, quam Municipali Statu Florentini, ibid.

An sit præstanda a Clerico in foro seculari factum quando ille cam peuit a laico in eodem foro, ibid.

Cautio de non offendendo quantum doret, t. t. C. §. 10. n. 17.

Cautio de non offendendo cessat, & pena quando vna pars iam contraxit, t. t. C. §. 10. n. 18.

Qualiter arguit inimicitiam inter partes, & faciat indicium ad tortum super delicto postea sequuto, ibid.

Cautio de non offendendo est reciproce præstanda ab utraque parte, alius præstita ab vna parte tantum, non valet, & quando fecit, t. t. C. §. 10. n. 19.

Cautio prædicta qualiter sit præstanda inter patrem, & filium, inter fratres, & alios quibus reuerentia debetur, ibid.

Quod valeat statutum, vt præstatum precepto cautiones habeantur pro pæstitis, & eo magis si in precepto addit dicta clausula, ibid.

Cautio de non offendendo est nulla vbi non interuenit stipulatio pro fructu, & nullus pro eo acceptauit, t. t. C. §. 10. n. 20.

Cautio de non offendendo qualiter sit præstanda ab ipsis auctoribus principalibus ræ non tantum pro illorum personis, sed etiam pro filiis, abique defendentibus, & familiaribus, & pro alijs eorum consanguineis arbitrio iudicis, t. t. C. §. 10. n. 21.

Pater an teneatur cauere pro filiis spurjijs, ibid.

Qua ratione possint cogi contrahenti ad cauendum pro contrahentis, remissive, ibid.

Non comprehenduntur sub dicta cautione filij in Religione professi, & monachi, & quare, ibid.

Qualiter consanguinei, affines, & attinentes banitorum possint pro bono publico cogi ad præstandam cautionem, quod non offendant, nec ingredientur statum Ecclesiasticum, ibid.

Non potest quis cogi ad cauendum pro inimicis, discipulis, & risoris, ibid.

An pax, seu cautio de non offendendo facta cum principali, intelligatur etiam facta cum eius adherentibus, & alia, ibid.

Cautio de non offendendo præstita pro se, & consanguineis, si vnus ex illis contrahatur, propter quam contrahentem auctor principalis, qui cautionem præstitit cogatur aliquod solvere, qualiter possit solutum ab illo repetere, t. t. C. §. 10. n. 22.

An autem auxiliares teneantur pena pacis, vel cautionis de non offendendo ruptæ, ibid.

Cautio de non offendendo qualiter dicatur subacta, & expleat pace sequura inter partes, t. t. C. §. 10. n. 23.

Quibus modis extinguatur cautio de non offendendo, & fideiussores remaneant liberati, & an, & quando secunda cautio tollat priam, remissive, ibid.

Cautio de non offendendo an dicatur rupta, & debeat pena propter incontinentiam premittentis, t. t. C. §. 10. n. 24.

Non rumpitur pax, vel cautio ante ratificationem, quando fuit intra ea habentem, mediante stipulatione patris, vel notarij, ibid.

Cautio de non offendendo verbis generalibus concepta rumpitur per quencunque insultum factum cum amicit, vel loco, & per insultum meum alationem, ac verbalem iniuriam, t. t. C. §. 10. n. 25.

Quomodo rumpatur cautio de non offendendo, & alia remissive, ibid.

Qualiter rumpatur etiam per offensionem sequutam extra territorium iudicis, coram quo fuit præstita cautio, ibid.

Cautio de non offendendo, & pax dicitur rupta per falsam testimoniam perhibitum in iudicio contra eum cum quo fuerat sequuta: secus tamen si deponatur veritas, t. t. C. §. 10. n. 26.

Cautio de non offendendo dicitur fracta per offensionem vnus de familia illius, quem quis non offendere promissit, & alia remissive, t. t. C. §. 10. n. 27.

Cautio de non offendendo ex quibus causis possit evitari, t. t. C. §. 10. n. 28. & alia ibid.

Quod pro inimicis non sit præstanda, & quare, & quomodo probetur inimicitia, remissive, ibid.

De verbo dato alicui nobili, vel Principi de non offendendo alium, remissive, ibid.

Cautio de non offendendo non rumpitur per offensionem baniti, qui poterat imponi offendi: nec per ebrietatem offendentis, t. t. C. §. 10. n. 29.

Non etiam dicitur rupta per offensionem cadaveris, ibid.

Ex quibus cautio de non offendendo rupta probetur, vel non, remissive, ibid.

Cautio de non offendendo non rumpitur cessante dolo, & animo nocendi: an per furtum, adulterium, vel stuprum: an per scelerum, per minores: an per insultum factum super vestibus, & alia remissive, t. t. C. §. 10. n. 30.

Nec rumpitur propter offensionem factam ex iracundia, vel noua causa superueniente, ibid.

De statuto, siue pacto quod non possit noua causa allegari, ibid.

In treugis an excuset noua causa, ibid.

An dato verbo alicui nobili, vel Principi de non offendendo alium, possit noua causa allegari, & alia remissive, ibidem.

Noua causa non debet esse affectata, nec procurata, & alia, ibidem.

Cautio de rursus carceri præstatum a carcerato, qui petit se mitti in leuiorem carcerem, vel domum propriam, Palatinum, Curatorem, vel alium locum pro carcere: & in huiusmodi cautione est necessaria stipulatio pro fructu, t. t. C. §. 10. n. 31.

Quid si tentatus sub dicta cautione, recessit paululum animo redeundi, an incurrat penam dictæ cautionis, ibid.

An liberetur fideiussor si maneat carcer, ibid.

Quid si carceratus, vel dimissus cum dicta cautione cum fideiussore, facto iudicis ponatur in fugam, an liberetur fideiussor, & alia remissive, ibid.

Cautio de iudicio filii, & iudicatum soluendo, à quibus sit præstanda: & de cautione, vel afsecuratione fructuum a reo, vel possessore conuenito præstanda, t. t. C. §. 10. n. 32.

Cautio de restituendo prioribus, & posterioribus quid operetur, & alia remissive, t. t. C. §. 10. n. 33.

Quid operetur cautio de restituendo in euentum succumbentia pecunias, quæ soluantur, ibid.

Cautio qualiter sit medicina sequendi, & alia remissive, t. t. C. §. 10. n. 34.

Cautio de restituendis vris an, & quando sit necessaria, t. t. C. §. 10. n. 35.

De cautione de viuendo, & fruendo arbitrio boni viri, &c. t. t. C. §. 10. n. 36.

Cautio de restituendo fideicommissio eueniente conditione, vel die qualiter sit præstanda ab herede grauato, t. t. C. §. 10. n. 37.

Cautio de euictione an, & quando sit præstanda a venditore, vel non, t. t. C. §. 10. n. 38.

Cautio de restituendo, quando sit præstanda ab vno ex pluribus vocatis, vel ab totum agere non expectatis alijs, t. t. C. §. 10. n. 39.

De modo procedendi pro rupta pacis, & cautionis de non offendendo tam contra principales, quam illorum fideiussores, quomodo consistat debeat de delicto, vel contrahentione, & alia remissive, t. t. C. §. 10. n. 40.

Multi de diuersis cautionibus, remissive, tom. 1. C. §. 10. n. 41.

Cautio de damno infecto qualiter peti possit contra executores artem pulueris tormentarij, peltiparum, aur candelas, & huiusmodi artes lordadas, & alia, t. t. C. §. 10. n. 42.

Cautio de non offendendo quos comprehendat, t. 1. A. §. 20. num. 15.
 Alia vide in §. Fideiussio, & alibi opportune.
 De cautione iuratoria, vide Debitum n. 40.
 Cautio de restituendo prioribus, & posterioribus creditoribus quando sit prestanda, & quid operetur, tom. 2. E. §. 8. num. 23.
 Non potest pretendi per creditores venientes ex iure offendiendi, ibid.
 Cautio an sit prestanda pro legatis conditionalibus, t. 3. L. §. 1. n. 115.
 Cautio de modo implendo an sit prestanda, t. 3. M. §. 25. num. 3.
 Cautio de non offendendo an tollatur per pacem, t. 3. P. §. 10. num. 7.
 Quando dicatur rupta, §. cod. n. 13.
 An comprehendat heredes, §. cod. n. 14.
 Causa de non offendendo, quon comprehendat, in quibus casibus rumpatur, vel non, & alia ad rem, tom. 4. in Resolut. cap. 93.

C Æ C V S.

Cæcus potest per se ipsum stare in iudicio, & ligare, t. 1. C. §. 11. n. 1.
 An possit torqueri, & puniri poena ordinaria, ibid.
 Cæcus potest iurisdictionem prius quesitam retinere, & exercere, non autem ad novam aspirare, t. 1. C. §. 11. num. 2.
 An cæcus Regularis possit eligi vt interueniat Capitulo generali: & an teneatur recitare horas Canonicas cum socio, ibid.
 An lucratur distributiones quotidianas, ibid.
 Cæcus an, & quando admittatur ad testificandum, t. 1. C. §. 11. n. 3.
 Cæcus qualiter possit condere testamentum, & quibus testimoniaribus adhiberi, t. 1. C. §. 11. n. 4.
 An possit donare causa mortis abique solemnitatibus, ibid.
 Cæci qualiter excusentur à muneribus publicis, & personali- bus, sunt impotentes ad munera Ecclesiastica, an possint esse Papæ, an exercere iurisdictionem, & alia remissive, t. 1. C. §. 11. n. 5.
 Cæcus an possit transigere super dependentibus à testamen- to, t. 1. C. §. 11. n. 6.
 Potest fideiubere, sponsalia & matrimonium contrahere, sicut etiam sociari, ibid. n. 9.
 Cæcitas qualiter possit probari, t. 1. C. §. 11. n. 7.
 Cæci licet careant excellentiori sensu, tamen sunt prudentiores multis, & fidelis, ac omnium scientiarum capaces, exceptis iis, quæ ex contemplatione visibilium consistunt, & alia, t. 1. C. §. 11. n. 8.
 Cæci contrahere non prohibentur, & ideo possunt donare, emere, vendere, & alia, t. 1. C. §. 11. n. 9.
 An possint esse rotores, ibid.
 An admitti ad dignitatem Doctoratus, an ad feudum, an ad sacros ordines, & alia, ibid.
 Cæcus an possit succedere in Malorato, t. 1. C. §. 11. n. 10. & alia remissive.
 Cæcus an possit esse iudex, t. 1. I. §. 41. n. 3.

C Æ D V L A.

Cædula bancaria vim habet solutionis, & potest internenire loco pretij in emptione, & venditione censu, quando vendit cædula bancaria, secus si sit simplex ordo ad exigendum, t. 1. C. §. 12. n. 1. & §. Censu n. 4.
 Quid si venditor census accepta cædula bancaria idonea ab initio loco pretij census, fuerit negligens in ea exigenda, & interim campior cui erat directa efficiatur saluus, an adhuc census subsistat, ibid.
 Cædula bancaria vi habet vim solutionis, necesse est vt per solius traditionem in daturur notatio, aut per modum delegacionis, aut per viam extinctionis debiti, & alia, t. 1. C. §. 12. n. 2.
 Cædula bancaria habet executionem paratam, habetur pro publico instrumento, & sententia transacta in iudicatum, nec admittit appellationem, t. 1. C. §. 12. n. 3.
 Cædula bancaria, in qua ordinatur solutio, acceptata, habet vim mandati ad exigendum, & potest differri exactione, t. 1. C. §. 12. n. 4.
 Cædula priuata vt dicatur bene recognita non sufficit quod testes dicant habere notam manum scribentis, sed fuisse presentes, & vidisse scribere, & alia de diuersis cædulis, t. 1. C. §. 12. n. 5.

De cædula sententia, & an sententia ferri possit, vt in cædula, remissive, t. 1. C. §. 12. n. 6.
 De cædula bancaria quando habeat vim solutionis, vel delegacionis in materia pensionum, remissive, t. 1. C. §. 12. n. 7.
 Reliqua vide in verb. Scriptura.

Cædula bancaria habet vim solutionis, & an condonacionem admittat, t. 3. L. §. 17. n. 6.

C O E M E T E R I V M.

Cœmetetium an dicatur pollutum, polluta Ecclesia, & e contra, t. 2. E. §. 2. n. 14.
 Cœmetetium separatim ab Ecclesia, an gaudeat immunitate, t. 2. E. §. 2. n. 15.

C E N S V S.

Census vitalitius est contractus iustus, nec in eo consideratur iusto propter incertitudinem lucri, & damni proveniendi ex incertitudine vite: & alia de censu vitalitio, remissive, t. 1. C. §. 13. n. 1.
 In censu vitalitio non est necessaria numeratio pecunie in actu instrumenti, sed sufficit fuisse ante numeratam, vel verè debitam, ibid.
 Censui an possit licere emi ad vitam ementis, ibid.
 Quod fructus census vitalitij nulliter intui cum Ecclesia, & debeat ante oppositam nullitatem, secus autem postea, & quare; immo resoluti in parum mutuum, & fructus imputari in sortem, ibid.
 Plura de censu vitalitio, remissive, ibid.
 An post Constitutionem Pij V. super censibus, sit validus census vitalitius super sola persona, non super illabilibus constitutus, ibid.
 Censui perpetuus, & irredimibilis antiquis temporibus erat satis in usu, secus post Constitutionem Pij V. licet multi non obstante dicta Bulla teneant contrarium, remissive, t. 1. C. §. 13. n. 2.
 Censui quoad emptionem est perpetuus, quo verò ad venditionem temporalis, ibid.
 Quid requiratur pro validitate census, iuxta Bullam Pij V. & super quibus possit constitui, t. 1. C. §. 13. n. 3.
 In censu requiritur numeratio pecunie coram Notario, & testibus, t. 1. C. §. 13. n. 4.
 Quid si deat cædula bancaria, vel simplex ordo monti directo, ibid.
 Censui suffinetur cum pecunia numerata, licet in eodem actu ipsa pecunia de voluntate imponentis fuerit suo credito soluta, ibid. & alia.
 Qualiter possit dici consistere de vera numeratione per concessionem se habuisse actualiter, etiam si addita fuerint verba ante presentem contractum, ibid.
 Plura ad sustinendum censum etiam abique pecunia numerata: & qualiter nullitas possit sanari per Papam, ibid. & n. 6. & alia.
 Censui est nullus si loco pretij delegentur nomina debito- rum, vel dentur in solutum fructus aliorum censuum de- cursum, t. 1. C. §. 13. n. 5.
 An census possit constitui ex pecunia credita, ibid.
 Censui de sui natura potest licere emi dando in solutum venditori aliquod creditum verum cum illo antea per numerationem contractum ex legitima causa: quod tamen non procedit post Bullam Pij V. Potest tamen huiusmodi nullitas sanari per signaturam; & retrotrahi ad initium, & demum celebrati instrumenti etiam in preiudicium aliorum, quibus interim fuisse ius quesitum, t. 1. C. §. 13. n. 6.
 Hypotheca competens pro credito in censum transfuso non extinguitur per cuiusmodi transfusionem, quando census est nullus, ibid.
 An in foro conscientie sustineatur census ex pecunia antea debita, & non numerata constitutus, ibid.
 Qualiter ex gratia Principis possit census ex credito creari, vel creatus consulari, ibid.
 Censui an possit constitui pro rebus emptis, & non apparen- te eiusdem origine, ibid.
 Bulla predicta Pij V. ubi non fuit vis recepta, potest de iure naturali, Pontificio, & Diuino consti- tui census ex pecunia confessionaria, vel aliter verè debita, & non effectualiter numerata, ibidem, & alia.
 An ex annuis prestationibus principaliter, & non accessorie debita, possit novus redditus constitui, ibid.
 Censui dicitur simulatus, & nullus, si pretium, & pecunia sunt

fuit folam ofensa, & non numerata, neque coram Notario, & testibus tradita; nec fufficit peruenisse ad venditorem antea, vel postea, quia requiritur in actu venditionis; & quando secus, t. 1. C. §. 13. n. 7.

Qualiter autem probetur pecuniam fuisse similes, vel nullo modo numerata, & alia, ibid.

Census non potest constitui super rebus, que non sunt in commercio hominum, vt res sacre, religioſe, & ſimiles, t. 1. C. §. 13. n. 8.

Census an, & quando ſuſtineatur ſuper fundo fideicommiſſario, ibid. & verſ. Item nec ſuper.

Census non potest constitui ſuper rebus mobilibus, vel ſemoventibus, vel alijs probatis alienari, ibid.

Census non extinguitur per decedentem debitoris, aut ſeruitutem gradusnotiam non ſequuta traditione, ibidem.

Creditor census in concursu qualiter iuſſe poſſit petere, & conſequi non ſolum fructus, ſed etiam capitale, ibidem.

Census an poſſit conſitui ſuper melioramentis, &c. ibidem.

Census debet conſitui ſuper certo fundo, nec ſuſtinetur ſuper vniuerſitate bonorum; & an census parvus poſſit conſitui ſuper re magni redditus, t. 1. C. §. 13. n. 9.

Census non poſſit imponi ſuper certo fundo, & generaliter ſuper omnibus alijs bonis impenſis: poſſunt tamen omnia bona hypothecari pro faciliore census extinctione, t. 1. C. §. 13. n. 10.

An antem poſſit agi contra huiusmodi bona generaliter obligata, non probata inſufficiencia fundi particulatim ſubiugati, ibid.

Census qualiter poſſit conſitui ſuper pluribus fundis, t. 1. C. §. 13. n. 11.

Census impoſitus ſuper re comuni qualiter ſuſtineatur, t. 1. C. §. 13. n. 12.

Census poſſit imponi ſuper re aliena de conſenſu Domini, ibid.

Census, cum ſis de ſui natura diuiduus, impoſitus ſuper fundo in totum non capace, eſt nullus tantum pro ea parte, in qua eſt incapax, & an propter generale hypothecam, debeat ſuppleri aliunde ex fructibus aliorum bonorum, t. 1. C. §. 13. n. 13.

Census, cum ſit diuiſibilis, à pluribus acquiſitus vnique pro rata acquiritur, ibid.

Census ſimpliciter à pluribus ſimul impoſitus exigitur ab vnoquoque pro rata, niſi adſit obligatio in ſolidum, t. 1. C. §. 13. n. 14.

Census qualiter poſſit extingui ab vno ex coheredibus, vel emi contra alios coheredes, ibid. & alia.

Census conſtitutus per plures in ſolidum ſuper vnico fundo an ſit validus, ibid.

Census an poſſit imponi ſuper alio cenſu, latè t. 1. C. §. 13. num. 15.

Census poſſit hypothecari, huiusmodi tamen hypotheca ceſſat illo reſoluto per redemptionem, que non poſſit impediri per creditorem, & alia, t. 1. C. §. 13. n. 16.

Census qualiter poſſit conſitui ſuper locum montium non vacabilium; & ſuper iure Gabeliarum, vel alijs iuribus perpetuis, t. 1. C. §. 13. n. 17.

Census plures ſuper eodem fundo omnium capace poſſunt imponi, t. 1. C. §. 13. n. 18.

Census impoſitus per Eccleſiam abſque ſolemnitatibus an dicatur nullus; & quid in cenſu à minore impoſito ſine ſolemnitatibus, t. 1. C. §. 13. n. 19.

Quid ſi ſuit celebratus cum alio pariter priuilegiato: vel poſtea ratificatus, ibid.

Census conſtitutus à muliere pro extingendo alio cenſu nullo, eſt pariter nullus ex defectu, & ſalutari cauſe, ibidem.

Census non veni in legato pecuniarum, vel reſum mobilium, ſed immobilium, t. 1. C. §. 13. n. 20.

Cenſu legato quid veniat, t. 1. C. §. 13. n. 21.

Qualiter census dicatur exſtere in loco fundi, & veniat in legato bonorum exiſtentium in illo loco, ibidem, & num. 27.

Census redimibilis qualiter inter immobilia reparetur, t. 1. C. §. 13. n. 22.

Census quando veniat in legato vſufructus omnium bonorum immobilium, ibid. & alia.

Census eſt ſoluendus, licet fundus vno, vel pluribus annis

non ferat fructus ſufficientes, t. 1. C. §. 13. num. 23.

Census poſſet reduci ad minorem ſummam, ibid.

Census qualiter poſſit de vno fundo ad alium transferri abſque aliqua notatione, & liberatione fideiuſſorum, t. 1. C. §. 13. n. 24.

Census probari poſſet non tantum per publicum inſtrumentum, ſed etiam per teſtes, confeſſionem, & huiusmodi: ſi cui diſcreta ſolentia poſſent cenſus: poſt Bullam tamen Pij V. pro ſui validitate requirit ſcripturam, t. 1. C. §. 13. n. 25.

An census pro ſcripturam priuilegiatam non regiſtratam Gabelie iuxta Sacra Florentur ſit ipſi iure nullus, & alia, ibid.

Census iam legitime creatus, & conſtitutus poſſit quocunque titulo habili ad transferendum dominium alienari, t. 1. C. §. 13. n. 26.

Quid poſſit pretium diminui: & an creditores vendentes poſſint aliquod ius pretereſſe contra emptorem pro tali minori pretio, & alia, ibid.

Plura de cenſu empto minori pretio, remiſſiſſe, ibid.

Census an, & quando dicatur extinctus, venditur, vel tranſſatus, ita vt tranſeat in acquirentem extinctus, vel tranſſatus, & quid imporetur, remiſſiſſe, ibid.

Census impoſitus ſuper bonis exiſtentibus in alieni territorio, an veniat in conſideratione bonorum, t. 1. C. §. 13. num. 27.

Census dicitur extare in loco vbi eſt fundus cenſus, ibid.

Census ſi ſit nullus, qualiter ne emptor ſit in damno conſequatur damna, & intereſſe loco illius, tom. 1. C. §. 13. num. 28.

Dara nullitate census, fructus non debentur, & ſoluti imputantur in ſortem, ibid.

Qualiter autem poſſit nullitas per Papam ſanari, remiſſiſſe, ibid.

Census preſcribitur decem annis inter preſentes, & viginti inter abſentes, niſi adſit obligatio cum clauſula conſueti, quia rursus requiruntur triginta anni, & alia, t. 1. C. §. 13. num. 29.

Intellige tamen quoad actionem realem, nam quoad perſonalem ſemper triginta anni requiruntur, & quid ſtante iuramento, & alia, ibid.

Census perit in totum, vel pro rata, ſi res cenſa abſque debitoris culpa pereat in totum, vel pro parte: quod ſi fundus per multos annos factus ſit inſtrumentatus, & alia, t. 1. C. §. 13. n. 30.

Non tamen fit diminutio ſi pars ſola ſit capax pro toto cenſu, & an census ſuper domo impoſitus, ea diruta ſuſtineatur ſuper nouo ædificio, ibid.

Census extincto per interitum vel cenſitæ, fructus poſtea ſoluti poſſunt repeti, & ſunt reſtituendi, ibid.

Lata culpa que dicatur circa fundum cenſitum, ibid.

Census reuiſiſſe, ſi res cenſita, quæ ſine culpa cenſuarij perierat, reſtituitur pro parte, ſecus ſi in totum, t. 1. C. §. 13. n. 31. & alia.

Census, (creditore conſentiente) poſſet in quacunque ſumma extingui, & eo magis pro ſumma conſiderabili, etiam mediante compenſatione, & alia, t. 1. C. §. 13. num. 32.

Census conſtitutus ſuper bonis ſuis pro dote Eccleſiæ, qualiter poſſit redimi pro pretio ab initio conſentito, & inueſtimento ſpectat ad Rectorem, ibid.

In extinctione, vel retrovendiſſione census, non exiguntur neceſſarii ſolemnitates, ibid.

Census an poſſit pro parte, vel in parte cedi, ibid.

Qualiter census poſſit extingui mediante aſſignatione tot creditum, & bonorum, & alia, ibid.

Census extinguitur cum ſuo fundo cenſuato, & an debeatur fructus: quid ſi remaneant alij fundi ſubſiſcentes, & alia, t. 1. C. §. 13. n. 33.

Census regularur ſecundum naturam vſufructus, t. 1. C. §. 13. n. 34.

Census extinguitur per legatum fundi factum à creditore, census ipſi debitori, & alia, t. 1. C. §. 13. n. 35.

Census an, & quando poſſit extingui quoad fructus, vel repertitionem ſortis contra impoſitorem illius, qui poſtea deſiſſit poſſidere fundum cenſitum, t. 1. C. §. 13. n. 36.

Census dotalis an poſſit extingui, ſive retrovendi à marito, ſine potius ab vxore, vel ab vtroque ſimul: An à proprietario, vel ab vſufructuario, vel vtroque ſimul, & an à grauato alijs reſtituere, tom. 1. C. §. 13. num. 37.

Debitur census non potest compelli ad redemptionem illius, t. l. C. §. 13. n. 38.

Limita tamen si debitor denunciavit creditori futuram redemptionem intra biennium, nam illo transacto, potest intra annum compelli, vel etiam post, donec is agatur, non potest tamen fructus illius anni percipere si sequatur vera census extinctio, t. l. C. §. 13. n. 39.

Item limita quando census fuisse impositus super re aliena ignorante, & non consentiente domino item si fuerit impositus super re subiecta fideicommissio: item si venditor census in illius impositione afferit fundum liberum, sciens hoc esse falsum, t. l. C. §. 13. n. 40. 41. & 42.

Item limita si census fuerit impositus super re feudali, vel emphyteutica: quid si fuerit impositus reservato domini consensu, vel cum domini consensu, t. l. C. §. 13. n. 43.

Item limita quando in contractu censuali tunc obligat communitates status Ecclesiastici: item si debitor dolo, & fraude fundum censum destruxit, vel reddidit peccatus usufructuarius: item si debitor non adimplevit ea, quae promittit: item si addit pactum iuratum, quod propter moram in soluendo possit repeti fors principalis, t. l. C. §. 13. n. 44. 45. & 46.

Censuarius contra ius in soluendo potest cogi ad restitutionem fortis, ibid.

Item limita si inter venditorem, & illius fideiussorem in iurum factum, quod intra aliquod tempus extinguatur census, nam alio transacto, potest venditor ab ipso fideiussore compelli ad redimendum, & etiam cessante dicto pacto vigore obligationis censuales, t. l. C. §. 13. n. 48.

Item limita quando aliquis in se accollit censum, & promittit illum extinguere: item si census fuerit declaratus nullus per sententiam iudicis: item si census fuerit impositus super re subiecta retractu propter pactum retrovendendi, nam illa sequitur potest repeti fors principalis: item si creditor census vocatur ad concursum bonorum debitoris, t. l. C. §. 13. n. 49. 50. 51. & 52.

Item limita si creditor census acquirit dominium rei censitae, t. l. C. §. 13. n. 53.

Non tamen extinguitur census quando acquisitio fieret translatio minus, & non extinctio, nec quando dominum esset reuocabile, & alia, ibid.

Census quid sit, quopere, & alia plura, remissio, t. l. C. §. 13. n. 54.

Census reservatus est permixtus, & qualis sit, t. l. C. §. 13. n. 55.

Census non potest extinguatur per procuratorem habentem simplex mandatum ad exigendum, etiam cum libera, &c. t. l. C. §. 13. n. 56.

An possit creditor compelli ad accipiendum fundum, vel alia bona pro extinctione census, remissio, ibid.

An census constitutus cum moneta aurea possit redimi, & extingui cum argentea, ibid.

Qualiter ex restitutione pretij resultet extinctio census, etiam absq. alia retrovenditione expressa, ibid. remissio.

Census an, & quando non obstantibus pactis, & conditionibus illicitis possit sustineri per protectionem de contrahendo ius omnibus iuxta Bullam Pij V. t. l. C. §. 13. n. 57.

Census in specie creatus nullo tempore cursum censualem, neque praestititur, & alia, t. l. C. §. 13. n. 58.

Census alteri census, vel assignatus cum promissione exigibilis, & illius maintenance, alia ad damna, & interesse, si efficiatur inexigibilis, loco damnum, & interesse venit fors principalis una cum fructibus, t. l. C. §. 13. n. 59.

Census qualiter possit exigi contra quolibet tertius possessorum fundicentiarum, t. l. C. §. 13. n. 60.

Plura de censibus, remissio, t. l. C. §. 13. n. 61.

De censu super alio censu constituto an valeat, & alia, remissio, t. l. C. §. 13. n. 62.

Census an possit consilii super redditibus Regalibus, vel iurisdictionalibus, t. l. C. §. 13. n. 63.

Vide in §. Cedula, n. 2.

Plura de extinctione census, vide in §. Confessio, n. 65. & sequa, & §. Debitor, n. 1. & 22.

Alia etiam vide in §. De minus.

Census an possit imponi super bonis emphyteuticis, &c. E. §. 7. n. 11. 31.

Census qualiter sustineatur in bonis fideicommissi ratione detractionum, t. l. E. §. 17. n. 27.

Census nullus potest a Papa sanari, & an retro retrohatur hypotheca, t. l. E. §. 5. n. 33.

Sabel. Index Generalis.

An possit imponi super re prohibita alienari, t. l. F. §. 12. non. 12.

Census legatus quid comprehendat, & alia, t. l. L. §. 5. n. 60.

Census potest consilii super locis montium, t. l. L. §. 20. n. 8.

An possit imponi super molendinis, t. l. M. §. 28. n. 5.

Census de quo loco, & territorio esse dicatur, t. l. N. §. 5. n. 3.

Census an, & quomodo praestitatur, t. l. O. §. 2. n. 8.

Census an possit augeri, vel minui, vel habet praeiudicium certum, t. l. P. §. 42. n. 6.

Census requirit pecuniam numeratam, nullus an possit sanari, & alia, t. l. P. §. 42. n. 7. vide Praetium.

Census an possit extingui, vel redimi ab usufructuario, t. l. V. §. 23. n. 6.

Alia vide in Addit. nouiss. tom. 2. cap. 8. vbi plura de extinctione census.

CERTIORATIO.

Certioratio qualiter sit necessaria in renunciationibus, t. l. R. §. 13. n. 3.

C E S S I O.

Cessio bonorum, est beneficium, siue remedium miserabile, & sibi debitori pro evitandis carceribus concessum, t. l. C. §. 14. n. 1. vbi alia, remissio.

Non tamen debitor est audiendus in cessione bonorum extra carceres, ibid.

Cessio bonorum quae requirit ad illius validitatem, quid operetur, qui possint cedere bonis, vel non, & alia plura, remissio, t. l. C. §. 14. n. 2.

Cessio bonorum qualiter fieri possit, & quid feruetur in diversis Regionibus, t. l. C. §. 14. n. 3. & Debitor, n. 49.

Cessio bonorum an possit tolli per statutum, vel Principem, t. l. C. §. 14. n. 4.

Cedens bonis an remaneat ad debito liberatus, vel denegatus a pinguiore fortunam teneatur solvere solus creditoribus: quid si alienatus suo fraudem creditorum, & quid in debita post cessionem contractis, & alia, t. l. C. §. 14. n. 5. & 6.

Cedens bonis reneat omnia indicare, alias non prodest cessio, & illi omnia sunt auferenda propter vnicum vestem ad nuditatem regendam, & alia, t. l. C. §. 14. n. 7. & 10. Et quid in foro conscientiae.

Cessio bonorum fieri non potest nisi instetur per creditores ad conquisitionem illorum crediti, t. l. C. §. 14. n. 8.

Cessio bonorum tantum allegata per debitorem, an impediat ius contestationem, t. l. C. §. 14. n. 9.

Non suffragatur illius fideiussoribus, ibid.

Cedens bonis retinet prohibita alienari, usufructum, feudum, emphyteusium, sed non tamen illorum commoditates, & fructus, ibid.

An possit retinere turrim, vel domum sibi habitam pro habitatione post factam cessionem, ibid.

Cessioni bonorum an possit per debitorem renunciari simpliciter pacto, vel cum iuramento, t. l. C. §. 14. n. 11.

Non potest renunciari expresse, sed tacite per acceptationem dilationis quinquennalis, ibid.

Cessio bonorum non prodest, qui in fraudem alienatur, & sub spe illius debita contraxit, t. l. C. §. 14. n. 12.

Mercator fallitus non potest cedere bonis, nec qui per tres sententias fuit condemnatus, & alia, t. l. C. §. 14. n. 13.

Cedens bonis repellitur ab agendo, & contra eum potest opari exceptio illegitimitatis personae, t. l. C. §. 14. n. 14. & alia de hac materia, remissio.

De alio remedio, quo mediante debitor ipse ad evitandum carceres conuocat suos creditores per dissolutionem suorum bonorum, ibid. & alia vide in §. Debitor, & §. Creditor.

Cessio iurium, & actionum qualiter fiat, qui cedere, & cui cedi possint, & alia, remissio, t. l. C. §. 14. n. 15.

An valeat pendente lite, & an recipiat scripturam, ibid.

Cessio iurium ut prodest, qualiter sit obtinenda in ipso actu solutionis, t. l. C. §. 14. n. 16.

Cessio non est necessaria, quando quis soluit vel fideiussor, maxime si coacti soluat, ibid.

An solvens praestetur solutio ut sibi cedantur actiones, ibid. n. 17.

Cessio non potest reportari si soluerit propriam debitum, nisi illud velit spectare ad alium, ibid.

Cessio iurium qualiter debeat fieri incontinenti, t. l. C. §. 14. n. 17.

Quid si agatur de pluribus correctis debendis, ibid.
 Cessio quando possit pretendi etiam à creditore iniuncto per
 solventem de proprijs pecunijs, t. 1. C. 14. n. 18.
 Qualiter cessio sit facienda, cumque solventi, ibid.
 An autem cessio possit retrogradi contra cedentem, & an
 sit facienda contra se ipsum, ibid.
 Cessio cili facienda per emptorem, qui passus fuit evictionem,
 venditori solvendi, & relevanti eum iuxta conventionem,
 t. 1. C. 14. n. 19.
 Cessio non est necessaria inter primum, & secundum cre-
 ditorem, siue emptorem, ad effectum calumpniæ, & retinen-
 di, t. 1. C. 14. n. 20.
 Cessio iurum reportata per emptorem solventem de pretio
 rei emptæ, qualiter sit nulla, t. 1. C. 14. n. 21.
 Cessio iurum consensualium quando dicitur extinctiva, vel
 translativa, & alia, ibid.
 Cessio facta non intercurrentem pecunia, sed sola confessione
 cedentis de recepto, quando dicitur calumpniosa, & proba-
 ta, t. 1. C. 14. n. 22.
 Cessio facta ex causa transactionis, de iure certo, & non
 reclamante eo, contra quem est facta, est omnino vali-
 da, ibid.
 Debitor quando cedit creditori suo, cessio dicitur simulata,
 nisi aliud constet de debito cedentis, ibid.
 Cessio facta sine causa est nulla, & inefficax, ibid.
 Reddatur etiam nulla ex talia causa, ibid.
 Inter coniunctos tamen valet sine expressione alterius clau-
 su, ibid.
 Cessio qualiter præsumatur simulata ob præiudicium,
 ibidem.
 Cessio regulatier est permissa, & quando secus, remissive,
 ibidem.
 Potest fieri, & probari inter absentes per epistolam, ibid.
 Debitor cessus an possit opponere de iniuncta cessionis
 & contra cessionarium, ibid.
 Cessio facta Clerico an sit nulla, t. 1. C. 14. n. 23.
 Cessio facta in potestorem an, quando sit nulla, ibid.
 Cessio facta in mortui, vel visui tamquam in potestores propter
 promissum illis competentia est nulla, t. 1. C. 14.
 num. 24.
 Cessio facta tutori, vel curatori contra populum, & contra
 est ipso iure nulla, t. 1. C. 14. n. 25.
 Cessio facta sine penitente an teneat iudicium, t. 1. C. 14.
 num. 26.
 Cessio in incorporatibus, habet vim traditionis veræ ad
 effectum transactionis domini, & alia, t. 1. C. 14.
 num. 27.
 An, & quando cessiones succedant Gabelis, remissive,
 ibidem.
 Cedens potest à debitore cessio recipere solutionem, &
 alium liberare, ubi per cessionarium non fuit intimata,
 cessio, t. 1. C. 14. n. 28.
 Qualis autem debeat esse huiusmodi denunciatio cessionis,
 & an sufficiat iura notoria, ibid.
 Cedens, & cessionarius si simul concurrant ad executionem
 debiti, quis præferatur, t. 1. C. 14. n. 29.
 Cedens creditum exutum, vel alijs præcedenter cessum teneat
 illud fuisse, non obstante clausula *vale quale &c.*
 ibidem.
 Qualiter cedens, & cessionarius simul admittantur, quan-
 do simul ad bona communis debitoris concurrunt, ibid. &
 alia.
 Qualiter creditores anterior possit impedire cessionario exa-
 tionem crediti cessi, ibid.
 Qualiter cedens possit agere non obstante cessione, remissive,
 ibid.
 Cedens, aut vendens nomen debitoris, & iura contra eum,
 non tenetur præstare debitorem locupletem, & solventem,
 sed verum, & effectualiter obligatum etiam si adesse clau-
 sula defensionis, & quando secus, t. 1. C. 14. n. 30.
 Cedens iura crediti sibi competentia super bonis venditis, &
 promittens illa esse penes se salua, integra, & illata,
 ad quid tenetur si non fuerit talia, t. 1. C. 14. n. 31.
 Cedens quando tenetur, vel non ad expensas litis, ibid.
 Cedens nomen debitoris, promittendo illud esse idoneum,
 & bonum qualiter tenetur illud præstare exigibile, t. 1.
 C. 14. num. 32.
 Quid de iure cedens tenetur præstare verum creditum,
 cessum, & alia, ibid.
 Cedens cessum, vel aliud nomen debitoris, licet pronafice-

tit præstare solvendo, & exigibile, non potest à cessio-
 nario ex abrupto conveniri, nisi prius excusso debitore
 cessio, & qualiter debeat fieri dicta excussio, t. 1. C. 14.
 num. 33.
 Cessionarius quando non tenetur excutere bona debitoris
 cessi, ibid.
 Quando dicitur nomen cessum, vel potius obligatum,
 ibidem.
 Cedens cessum cum promissione exigibilitatis, tenetur ad
 damna, & interese, si delegatur inexigibilis, ibidem, &
 alia.
 Multa remissive quando cedens possit conveniri in eo quia
 deceperit cessionarium, ibid.
 Qualiter cedens debitum iam exactum, vel lus quod non
 habebat, vel prius alteri cesserat, teneatur de restitutione, &
 alia, remissive, ibid.
 Cedens iura talia qualia, tenetur nihilominus præstare
 creditum verum, & sine exceptione quo ad sui substan-
 tiam, ibid.
 Quando cessio comprehendat tantum ius cedenti competen-
 tens donec viueret, vel etiam proprietatem, ibid.
 Cessio iurum non obligat ad aliquam cedentem, ibidem, &
 alia.
 Cedens creditum qualiter teneatur consignare instrumenta,
 & scripturas pro illo exigendo, t. 1. C. 14. n. 35.
 Cessionarius tenetur iustificare creditum cedentis, nec suffi-
 cit producere instrumentum cessionis, ibid.
 Cedens chirographum sui debitoris alteri, cui ipse creditore
 cedens solui mandatis illi esse consignatur chyrographum
 recipiat, dicitur facta novatio, & vetera liberatio, & maxi-
 me inter mercatores, t. 1. C. 14. n. 36.
 Cedens omnes actiones, & iura, ita vt nihil penes eum
 remaneat, non potest aliquid agere in præiudicium ces-
 sionarii, t. 1. C. 14. n. 37.
 Cedens creditum cum ampla positione in locum suum per
 clausulam ponens &c. quid optetur, & alia de dicta
 clausula, quid importet, t. 1. C. 14. n. 38.
 Cedens post ius quæritum cessionario non potest in aliquo
 illi præiudicare, & alia, t. 1. C. 14. n. 39.
 Quid nomen debitoris cessum, sed tantum acceptatum,
 sub conditione *si mi pergera &c.* sit periculo cedentis, &
 cessionarius non tenetur aliquam facere diligenciam, ibid.
 Quid si cessio iurum, & liberatio à cedente cedem dire-
 cta confecta appareat, an præsumatur prius facta cessio, vel
 liberatio, & que sit præferenda, ibid.
 Cedens tenetur respondere positionibus debitoris cessi con-
 veniri à cessionario, ibid.
 Cedens quando possit agere non obstante cessione, & alia,
 remissive, ibid.
 Cessio quando dicitur importare simplex mandatum, &
 ibidem.
 Cedens an possit esse testis pro cessionario, t. 1. C. 14.
 num. 40.
 Cessibilia sunt omnia iura, & actiones, quæ ad extraneos hæ-
 redes possunt transmitti, & de quibus possit fieri cessio,
 vel non, t. 1. C. 14. n. 41.
 Cessionarius personam cedentis representat, succedit in
 omne ius, prærogativam, & privilegium illius, t. 1. C.
 14. n. 42.
 Cessionarius Clerici an viatur privilegij personalibus ip-
 sius clerici cedentis, ibid.
 Cessionarius succedit cedenti etiam in privilegio garantien-
 tis, & obligationis cameralis, & de cessionario fisci, ibid.
 Cessionario an competat beneficia, & privilegia perso-
 nalia ipsius cedentis, an manutentio ex possessione cedentis,
 ibid.
 Qualiter possessio cedentis, & omnia remedia possessoria
 transeat in cessionarium, & quid si cessio sit nulla, ibid.
 Cessionarius vt afficiat, & sibi obliget debitorem ces-
 sum, qualiter debeat illi denunciare cessionem, t. 1. C.
 14. n. 43.
 Cessionarius beneficii quid iustificare teneatur, t. 1. C. 14.
 num. 44.
 Cessionarius debet agere vt cessionarius, & non tamquam
 principis, aliis iudicium est nullum, & quando secus,
 t. 1. C. 14. n. 45.
 Cessionarius agens via ordinaria, vel executiva contra de-
 bitorem cessum, qualiter tenetur exhibere cessionis in-
 strumentum, & alia, ibid.
 Cessionarius si sit privilegiatus in electione fori, trahit ad
 forum

forum suum tam cedentem, quam debitorem cessum, t. 1. C. 14. n. 46.

Quid si cedens habeat privilegium fori, an illud transferat in cessionarium, ibid.

Cessio facta à creditore recipiente solutionem vni correo torum debitum solvatur, contra alium correm, vel fideiussorem pariter obligatur quod spectatur, t. 1. C. 14. n. 47.

Cessio facta à deocho non est valida, t. 1. C. 14. n. 48.

Cessio iurum, & actionum facta à minore, vel Ecclesia sine debitis formalitatibus qualiter sit nulla, t. 1. C. 14. n. 49.

Cessio census, vel alterius nominis debitoris an possit fieri pro parte, vel in partes inuito debitore cessio, t. 1. C. 14. n. 50.

Cessio iurum, & actionum non potest prætendi in delictis ab vno loco contra alium, & facta est inefficax, & quid in quasi delictis, t. 1. C. 14. n. 51.

Cessio iurum est facienda tutori in solidum conuento contra alios contrahentes, t. 1. C. 14. n. 52.

Obligatus cedere iura, & ad id condemnatus, si cessionem facere recuset, qualiter possit compelli, t. 1. C. 14. n. 53.

Cessio iurum, & actionum liberat cedentem, quando non tenetur ex alio, quam quod actionem contra alium habeat, t. 1. C. 14. n. 54.

Cessio iurum est stricti iuris, t. 1. C. 14. n. 55.

Cessio fortis principalis foris, officii, vel census an comprehendat fructus ante cessionem decarios, t. 1. C. 14. n. 56.

Cessio nominis, vel census facta minori præcio, quam fuerit ab initio, an sit valida, t. 1. C. 14. n. 56.

Cessionarius potest compensare debitum sibi cessum contra creditorem suum: Namquid vero è contra compensatio, quæ obstat cedenti, si ipse ageret, obstat etiam cessionario, t. 1. C. 14. n. 57. & 5. Compensatio, n. 14.

Cessionarius an teneatur iurare in litem, vel de calumnia, an respondere positionibus, & alia, t. 1. C. 14. n. 58.

Cessionarius an repetat à cedente expensas factas in executione debitoris cessi, vel in lite, in qua succubuit, t. 1. C. 14. n. 59.

Cessio ex quibus causis possit annullari, t. 1. C. 14. n. 60.

Cedens non potest à plurius litoris cessio, ad commodum cessionis effectum summi fortis, vi, t. 1. C. 14. n. 61.

Cessio facta plurius intelligitur pro vtriq; portione, nisi sit dictum in solidum, t. 1. C. 14. n. 62.

De cessione bonorum plura, remissus, ibid.

Cessione facta plurius, preteritur prima, maxime si continet obligationem cameralem, clausulam consensu, & alias traditionem importantes, t. 1. C. 14. n. 63.

Cessio bonorum habet multa privilegia in foro exteriori, & quid in foro consensu, ibid.

Cessionarius an teneatur compromittere vigore statuti, t. 1. C. 14. n. 64.

Cessio quando dicatur ad commodum cedentis, vel cessionarii, & quid imponat, §. Cessione n. 65. vers. Ad cognoscendum.

Cessionarius an possit facere capere debitorem, illi non denunciata cessione, §. Debitor, n. 41.

De cessione bonorum alia vide in §. Debitor, n. 46.

Cessionarius Decimarum Ecclesie an gaudeat privilegio fori, t. 1. C. 14. n. 66.

Alia vide in §. Denunciatio.

Cessio iurum qualiter suffragetur emptori soluenti de præcio rei emptæ, t. 1. C. 14. n. 67.

An pro toto credito cessio, vel tantum pro summa soluta, ibidem.

Cessio an sit necessaria, vt vnus fideiussor possit ab alio repetere, t. 1. C. 14. n. 68.

Cessionarius, quas diligenter facere teneatur, vt possit redire ad cedentem, t. 1. C. 14. n. 69.

Cessionarius an gaudeat privilegio fori cedentis, t. 1. C. 14. n. 70.

An vtatur suo privilegio contra debitorem cessum, ibid.

Cessio bonorum quando fieri possit, qua forma, & pro quibus debitis suffragetur, & alia, t. 4. in Reolut. cap. 54.

C H I R V R G V S.

Chirurgus an possit operari sine ordinatione Physici, t. 3. M. §. 1. n. 16.

Chirurgus qualiter teneatur denunciare curie vulnera medicata, t. 3. M. §. 1. n. 9.

Quomodo deponere debeat de sua pericia, t. 3. M. §. 1. n. 10.

Sabel. Index Generales.

C H R I S T I A N V S.

Christianus an possit adhibere medicum infidelium, t. 3. M. §. 1. n. 17.

Princeps an possit cum infidelibus fœdus, & amicitiam licet inire, t. 3. P. §. 45. n. 10. vbi de captiuis remigantibus in utrimbus Turcarum an peccent, & sine excommunicationi.

C I B V S.

Cibi nomine quid veniat, t. 1. A. §. 14. n. 1.

C I O C O L A T A.

De virtutibus ciocolate, t. 1. A. §. 35. n. 1.

Ciocolata an frangat ieiumum, ibid.

C I R C V I T V S.

Circuitus quales vitandi, vel non, t. 4. R. §. 7. n. 2.

C I T A T I O.

Citatio an debeat continere tenorem libelli: de duplici citatione reali, scilicet, & verbalis: quid debeat continere citatio, & alia, t. 1. C. 15. n. 1.

Citatio est nulla propter conculcationem, & breuitatem terminorum, impossibilitatem comparendi, & similes effectus, ibid.

Qualiter debeant fieri de commissionibus indicis, aliis sit nulla, & quando fecus, vel præsumatur, ibid.

In ciuilibus sunt passim citationes absque iudicis commissione, & sunt validæ, ibid.

Citatio semper fieri debet iuxta styllum curie procedentis, alias est nulla, t. 1. C. 15. n. 2.

Citatio de iure requirit tria extrema, commissionem, scilicet iudicis, executionem iurisdictionis, & relationem, ibid.

Citatio qualiter, & per quos fieri possit, t. 1. C. 15. n. 3. & 19.

An valeant citationes viua voce ad bancum iuris factæ, ibidem.

Commisio vni potest per alium fieri, ibid.

Citatio debet fieri in personam citandi, & an possit fieri ad domum, & in Ecclesia si ibi reperitur citandus, & alia, t. 1. C. 15. n. 4.

De modo, & forma exequendi citationes, & alia remissus, ibid.

De existentibus in Ecclesia qualiter citentur ad domum, vel alijs modis consuetis, & non comparando, tamquam contruacientes condemnentur, ibid.

Citatio verbalis an possit fieri in Ecclesia contra refugientes in eam tam à curia seculari, quam ab Ecclesiastica, & an etiam citatio realis possit fieri à curia Ecclesiastica contra Religiosos in Ecclesia refugiosos, ibid.

Citatio facta domi vt valeat debet esse in scriptis, & cum dimissione cardule domi affixæ, & maxime quando nullus domi reperitur, t. 1. C. 15. n. 6.

Citatio ad domum facta non redditur incerta, & nulla ex eo, quod appareat citatum habere plures domus habitationis, ibid.

Citatio facta domi, in qua citatus amplius non habebat est nulla, ibid.

Citatio sufficit, quod sit facta domi vicine habitationis, quando ignoratur vbi reperatur, ibid.

Citatio in relatione citationis sit necessaria expressio clausule solite habitationis, ibid.

Citatio facta cum dimissione cardule valis domus, hora congrua, & non nocturna, nec posita sub angulo, vel rimula hostii, est valida, t. 1. C. 15. n. 7.

Cardula citationis est dimittenda domi in manibus alicuius ex familia illius, qui citatur, & si nullus domi aditus potest affigi in loco patente domus, & est valida: Extra tamen domum non potest fieri citatio alicuius in personam alterius etiam coniuncti, ibid.

Citatio qualiter sit facienda quando persona habet plures habitationes, t. 1. C. 15. n. 8.

Filius potest citari in domo patris, in qua presumitur habitare, ibid.

Non valet citatio facta domi conductæ, si conducat citatus, vel familia amplius in ea non habiteret, ibid.

Quid si post delictum, citatus, se, & suam familiam alio transierit, ibid.

Citatio facta ad hospitium non valet, ibid.

Vir an possit citari ad domum vxoris, & è contra ibidem.

Citatio facta ad domicilium originis, licet citatus habeat aliud domicilium ratione officij, in quo residet, an sit valida, ibid.

Citatio qualiter fieri possit ad domum communis habitatio-
nis, t. i. C. §. 15. n. 8.
Citatio facta domi in qua quis habitat immixta ex primo
decreto, est nulla, & quare, t. i. C. §. 15. n. 9.
Citatio qualiter fieri possit secundum statum Florenti-
num, & aliorum locorum, t. i. C. §. 15. n. 10. & 11.
Citatio prima in principio causae est personaliter exequenda
sub poena nullitatis: secus autem flante obligatione
camerali; & vigore statuti Florentini, & alia, t. i. C. §. 15.
num. 12.
Citatio personalis requiritur, nec sufficit domi facta ad con-
stituendum aliquem in mora, & vera conuincia, & limi-
tata tamen flante statuto alternativae loquente, t. i. C. §. 15.
num. 13.
Citatio, si non inveniat personam, nec domum, vel habitatio-
nem, quia sit vagabundus, qualiter fieri debeat, tam in
laico, quam in clerico, t. i. C. §. 15. n. 14.
Quid si citatio fieri non possit in persona, nec domi, nec
alio loco publico domicili, vel contra personam citan-
tem, propter nimiam illius potentiam, merum, seu alia im-
pedimenta a citando causata, t. i. C. §. 15. n. 15.
Impedens se citari, habetur per legem citatio, ibid.
Citatio an, & quando valeat extra territorium remissive,
ibid. & n. 18.
Citatio semper fieri debet de illo, qui habet, vel praetendit
interesse super actu, de quo agitur, & alia remissive, t. i.
C. §. 15. n. 16.
Defectus citationis est maximus: & citatio nulla, annullat
omnia inde sequuta, ibid.
Citatio licet ad omnes actus sit necessaria, potest tamen vni-
citacione ex parte, si fiat ad totam causam, & ad loca re-
motam, & de forma usuali modum citationis ad totam causam
remissive, t. i. C. §. 15. n. 17.
Citatio requiritur in quoquoque actu praediciali, & quan-
do fecus, ibid.
Citatio generalis ad totam causam supplet defectum cita-
tionis alias particulariter requiritur in quolibet actu,
ibidem.
Nullitas citationis sanatur per satisfactionem terminorum
substantialium, ibid.
Citatio vni ad totam causam non admittitur secundum
statutum Florentinum, t. i. C. §. 15. n. 18.
Citatio de iure fieri non potest in alieno territorio, licet loca
sint sub eodem Principio, ibid.
Citatio fieri potest tribus modis, nempe verbo, litteris, &
edictis, & de citatione per sonum campanae, vel tubae,
t. i. C. §. 15. n. 19.
Citatio est necessaria in satisfactionibus, vel mensuris facien-
dis per petum, t. i. C. §. 15. n. 20.
Qualiter sit necessaria in productione positionum, & alia,
ibidem.
Citatio specifica, & nominatim ad sententiam est necessaria,
alias sententia non subsistit, t. i. C. §. 15. n. 21. & 34.
Citatio ad sententiam pro prima die iuridica, & postea sin-
gulis diebus, & horis & can sit valida, t. i. C. §. 15. n. 22.
Citatio incerta, vaga, generalis, obicura, & indeterminata
non valet, ibid.
De iure canonico potest ferri sententia in die sequenti post
citationem absque alia citatione; fecus autem de iure
civilis, ibid. & alia.
Citatio quando continet horam, vel locum, si actus fiat ex-
tra horam, vel locum est nullus, nisi fuerit legitime pro-
rogata, t. i. C. §. 15. n. 23. & alia.
Citatus, est citatus expectandus vsque ad ultimum mo-
mentum, ibid.
Citatio qualiter sit necessaria in executione sententiae, t. i. C.
§. 15. n. 24.
Citatio est necessaria ubi agitur de executione sententiae
contra tertium, item si fuerit mutata persona iudicis, &
alia, ibid.
Citatio mariti an sit necessaria in iudicio contra bona dota-
lia, vel sufficit citatio uxoris, t. i. C. §. 15. n. 25.
Maritorum an, & quando debeat citari remissive, ibid.
Citatio partis est necessaria quando examinantur testes ad
perpetuam rei memoriam: sicuti in examine aliorum
testium ad videndum illos barare, & quod servetur in-
scribitur Eternae, t. i. C. §. 17. n. 26.
Citatio populi, siue communitatis qualiter sit facienda, t. i.
C. §. 15. n. 27.
Citatio generalis sufficit quoad ignotos, & incertos, sicuti

specialis quoad certos, & notos, t. i. C. §. 15. n. 28.
Citatio qualiter faciendi in concursu creditorum, ibid.
Citatio generalis facta alicui quatenus sua paret incredere,
quid operetur, t. i. C. §. 15. n. 29.
Citatio, siue requisitio, vel protestatio facta contra aliquem,
quatenus ipse sit heres, tamquam conditionalis non affi-
cit, & alia, ibid.
Citatus, qui non est notorie de iurisdictione citantis, non ar-
detur ad comparandum, ibid.
An citatio praedicta ardeat clericis, ibid.
Citatio contra exemplum an, & quando afficiat, vel non, &
alia, ibid.
Citatio quae fit per edictum, vel proclamam qualiter fieri de-
beat, & quae requirantur vi sit valida, t. i. C. §. 15.
num. 30.
Citatio ter fieri debet absenti, vt contra illum possit procedi
in contumaciam de iure communi, vel via peremptoria,
t. i. C. §. 15. n. 31.
An autem, & quando citatio non continens clausulam pe-
remporiae sit nulla, ibid.
Citatio an sit necessaria in laudo: item quando agitur
contra administratores artium publici, t. i. C. §. 15.
num. 32.
Citatio non est necessaria in concessionibus privilegiorum,
& gratiarum, ibid.
Citatus simpliciter ad comparandum si sit persona inhabilis,
conferat a citante approbatus, & habilitatus, t. i. C. §. 15.
num. 33.
Quomodo sit faciendi citatio contra impuberem, infan-
tem, vel filium familias, vi sit valida, ibid.
Citatio est pars substantialis iudicii, & alia, t. i. C. §. 15.
num. 34.
Citatio est de iure diuino, & non potest tolli per Principem,
& quando fecus, t. i. C. §. 15. n. 35.
Citatio cum sit de actis, debet in litteris scripta apparere, & alia,
t. i. C. §. 15. n. 36.
An possit probari per testes, & fidem nancij de illa attestan-
tibus praesumatur, & alia laudib., ibid.
Citatio an possit fieri die feriato, sicut & illius relatio, t. i. C.
§. 15. n. 37.
Citatio cadens in diem feriatum an valeat, & ardeat ad
comparandum die sequenti iuridica, t. i. C. §. 15. n. 38.
Citatus pluribus debitoribus pro eodem summa, si unus
comparat, an evitetur contumacia quo ad alios, t. i. C.
§. 15. n. 39. & alia.
Qualiter ratione connexionis, & individualitatis sententia
sit nulla, etiam respectu citatio ob omissionem aliorum ci-
tatorum, ibid.
Citatio contra procuratorem reuocantur sustinetur, si re-
uocatio non fuit parti intimata, & alia, t. i. C. §. 15.
num. 40.
Citationis defectus non potest allegari ab eo, qui appellat
a sententia, t. i. C. §. 15. n. 41. & 60.
Citatus, & impeditus comparere propter culpa, & partialita-
tem, non efficitur contumax, nisi sit in culpa, & alia de lo-
co toto a iudice partibus, & testibus praesentando, t. i. C.
§. 15. n. 42.
Citatus semel in vna causa, vel actu si dixerit nolle com-
parere, nec respondere, non est amplius citandus: intel-
ligit si fiat citatus ad totam causam, & dummodo de
tali responsione constet per relationem nancij, t. i. C.
§. 15. n. 43.
Citatio qualis esse debeat ad interruptendam praescrip-
tionem, & constituendum aliquem in mala fide, t. i. C.
§. 15. n. 44.
Citatio evanescit, quando per citantem non reproducitur le-
gitime executi termino, t. i. C. §. 15. n. 45.
Item evanescit si ante ultimum peremptorium moriatur
conventus: item per non comparitionem citantis, & per
admissionem novorum iurium, & alia, ibid.
Citatio illegitima cum notitia citati subsueque, an illam
obliget, t. i. C. §. 15. n. 46.
De effectibus legitimae citationis, t. i. C. §. 15. n. 47.
Citatio qualiter reddant nulla, t. i. C. §. 15. n. 48.
Citatio, vel contestatio litis nulla non interruptit praescrip-
tionem, ibid.
Citationis nullitas qualiter sanetur, t. i. C. §. 15. n. 49.
An possit allegari a consummate per procuratorem, ibid.
Qualiter comparatio citati, vel eius procuratoris convalidet
acta, & citationem, ibid.

Citatio non est necessaria ubi est presentia citandi, t. i. C. §. 15. n. 50.
 Citatio non est necessaria contra confessum, t. i. C. §. 15. n. 51.
 Citatio an sit necessaria in eo, qui habet scientiam actus faciendi, t. i. C. §. 15. n. 52.
 Citatio an sit necessaria quando quis habet instrumentum pro se cum pacto de capiendis &c. & constitutione precarii, t. i. C. §. 15. n. 53.
 Quid ubi certum est nulli absenti competere defensionem, & inde habet liberam procedendi facultatem, non est necessaria citatio, & alia, ibid.
 Citatio partis non est necessaria in declarationibus testium super librorum depositionibus obiectis, t. i. C. §. 15. num. 54.
 Citatio in sententiis interlocutoriis, si fuerit omissa, & agatur de modico preiudicio, nihilominus tement, t. i. C. §. 15. n. 55.
 Citationem omittit ad sententiam, postquam causam partibus presentibus, vel citatis fuit plenè cognita, ita ut nil aliud superest quam definitur sententia prolati, an vitetur sententia, t. i. C. §. 15. n. 56.
 Citatio an sit necessaria in concedendo absolutionem à iuramento, t. i. C. §. 15. n. 57. & §. Absolutio o. 4. & 5.
 Citatio an sit necessaria in declaratione caducitatis facta à domino directo, t. i. C. §. 15. n. 58. & an in legitimatione, ibidem.
 Citatio si fuerit omissa non vitatur actus quando ex eo non oritur preiudicium ei, qui non fuit citatus, & alia, t. i. C. §. 15. n. 59.
 Citatio, & alie solemnitates non requiruntur in probatio- ne naufragij, & similium occurrentium in itinere in longinquis partibus, t. i. C. §. 15. n. 60.
 Non est necessaria citatio illius, qui appellavit ab interlocutoria, vel alias frivole, vel appellationem decrevit, ibidem.
 Citatio an sit necessaria quando fertur sententia in victimis die instanti, t. i. C. §. 15. n. 61.
 Citatio non est necessaria, si inter partes fuerit conveniunt, quid iudex possit sententiarum partibus non citatis, & alia, t. i. C. §. 15. n. 62.
 Citandus non est de necessitate ille, quo etiam invito potest actus expediri, t. i. C. §. 15. n. 63.
 In extrajudicialibus non requiritur citatio, & alia, ibid.
 Plures casus in quibus non est necessaria citatio, remissive, ibidem.
 Citari non possunt parentes à filiis, & alij privilegij sine venia, t. i. C. §. 15. n. 64.
 Citatio qualiter possit fieri iuxta pacta confessi, & consilij, t. i. C. §. 15. n. 65.
 Decretatione ad comparandum coram Deo Iudice, t. i. C. §. 15. n. 66.
 Citatus, qui comparuit, non potest recedere absque iudicis licentia, alias dicitur contumax: nisi citatio fuisset nulla, vel ex iusta causa recesserit animo redeundi, t. i. C. §. 15. num. 67.
 Comparerentiam post terminum antequam in penam contumacie fuerit condemnatus, non debet condemnari, ibid.
 Citatio non afficit, quando actus geritur alteri, quam in ea fuerit expressum, t. i. C. §. 15. n. 68.
 De citationibus plura, remissive, ibid.
 Citatio est nulla, si commissio fuerit de citando ad instantiam fisci, & relativo sic facta ad instantiam partis offensis, & alia, t. i. C. §. 15. n. 69.
 Citatus an excusetur stante absentia, & alia, t. i. A. §. 4. num. 23.
 Citatio non est necessaria in implemento conditionis, t. i. C. §. 32. n. 2.
 Citatio minima, vel vna peremptoria ad inducendam contumaciam, t. i. C. §. 47. n. 6.
 Citatio an sit necessaria in declaratione caducitatis, t. i. D. §. 30. n. 10.
 Citatio necessaria in expulsiōe Emphyteutæ, t. 2. E. §. 7. num. 57.
 Citatio an sit necessaria in executione sententia, t. 2. E. §. 23. num. 8.
 Citatio an possit suppleri per intimationem actus gestij, t. 2. E. §. 13. n. 3.
 Citatio an sit necessaria, & quorum in confessione inventurij hereditis, t. 2. L. §. 36. n. 1. & seqq.

Subel. Index Generalis.

Citatio an sit necessaria in extraxione scripturarum ab Archivio, t. 3. L. §. 13. n. 16.
 An in apertenda, vel claudenda domo ob pensionem non solutam, t. 3. L. §. 19. n. 13.
 Citatio necessaria ad intercedendum mensuræ, t. 3. M. §. 15. n. 2. & de iurisdictioni negotij, t. 3. P. §. 19. n. 3.
 Citatio monasterij quomodo faciendi, t. 3. M. §. 29. num. 16.
 Citatio necessaria in declaratione positionum pro confessis, t. 3. P. §. 26. n. 18.
 Pupillorum, & minorum quomodo faciendi, t. 3. P. §. 62. num. 16.
 Citatio qualiter supplatur per scientiam, t. 4. S. §. 7. n. 9.
 Citatio specifica ad sententiam necessaria, t. 4. S. §. 11. num. 8.
 Citatio partis an sit necessaria in declaranda caducitate, t. 4. M. §. 73. n. 16.
 An in extraxionibus scripturarum ab Archivio, t. 4. S. §. 8. num. 5.
 Citatio ad sententiam, quando remaneat circumducta, & alia, t. 4. in Reclor. cap. 41. & 78.
 Plura ad rem vide etiam in Praxi, §. Citationi, & nella Prefazione di detta Pratica, a. 91. & seqq.
 C I V E S.
 Cuius quomodo efficiatur, & quid probare debeat, ut possit gaudere privilegijs ciuibz concessis, remissive, t. i. C. §. 16. n. 1.
 Clericus per affectionem beneficii residentialis efficitur ciuis illius loci, ibid.
 Cuius efficitur, qui in civitate, comitatu, vel suburbij nascitur, an eius origine sua, vel paterna definit esse, & alia, t. i. C. §. 16. num. 2.
 Qualiter soli Principi competat las concedendi naturalitatem, & ciuitatem extrinsecus, ibid.
 Cuius ex privilegio non probata habitatione cum onerum sustentatione, non iniunxit beneficio statuti ad effectum succedendi exclusis feminis, t. i. C. §. 16. num. 3.
 In fauorabilibus eius ex privilegio, & incolæ, gaudet privilegijs veris ciuibz concessis, ibid.
 Cuius ex privilegio dicitur verè, & propriè ciuis, ut gaudere possit statutorum beneficio, t. i. C. §. 16. num. 4.
 Quid si fuerit factus ciuis eo pacto, ut collectas, & muoeræ non subeat, ibid.
 Cuius ex privilegio alibi habitans, quæ statuta servare teneatur, & an & quomodo quis possit esse ciuis plurium ciuitatum, ibid.
 Qualiter admissus ad ciuitatem cum certis modis, & conditionibus, non gaudet privilegijs ciuitatis, nisi emendis, & conditionibus servatis, ibid.
 Aggregatus gaudet eisdem privilegijs, quibus originarius, & alia de ciuitate, remissive, ibid.
 Cuius ciuitatis supremæ præfereatur primario ciuitatis medio- cris, t. i. C. §. 16. n. 5.
 Ciuitates inferiores qualiter debeant regi, & gubernari secundum stylum ciuitatum superiorum, & alia, ibidem.
 Cives Florentini habent privilegium trahendi quemcumque de districtu, & comitatu Florentinæ etiam magistratibus dictæ ciuitatis vigore statuti: & idem de ciuibz Neapolitanis, t. i. C. §. 16. n. 6. §. Actor. n. 4.
 An privilegio electionis, & variationis sint, siue tractionis possit renunciari, & alia, remissive, ibid.
 An prædicta procedant respectu viduarum, & aliarum miserabilium personarum, ibid.
 An mulieres Florentini alibi nuptæ retineant dictum privilegium, & alia remissive, tam de ciuibz Florentinis, quam Neapolitanis, ibid. & n. 15. verbi Plura.
 Romanicula Florentina est immunitas à Gabelle contrahendum, t. i. C. §. 16. n. 8.
 Ciuitas vna quibz modis possit cum alia fundus, & amicitiam inire, vel sociæ effici, t. i. C. §. 16. n. 9.
 Ciuitas, Regnum, vel Provincia, quando alteri videtur debet regulari secundum statuta, & leges alterius cui fuit voluta, ibid.
 Ciuitatis appellatione an, & quando veniant etiam continentia, & suburbia, t. i. C. §. 16. n. 10. & 14. verbi Quid appellatione.

E 3 Cial-

Ciuitas an obligetur ex mutuo eius nomine per procuratorem, vel iudicium recepto, t. i. C. 16. n. 11.
 Cuius an sint idonei testes in causa pascuorum, & an, & quomodo testes de vniuersitate admittantur pro ipsa vniuersitate, t. i. C. 16. n. 12.
 Cuius, quis praesentur esse alius ciuitatis, in qua repetitur, t. i. C. 16. n. 13.
 Ciuitates subiectae fidei Apostolicae, vel alijs Principibus, non possunt condere statuta, sine Summi Pontificis, vel sui Principis auctoritate, t. i. C. 16. n. 14.
 Plura de ciuitate, oppido, castro, & villis, quid sint, quomodo differant inter se, & alia, remissum, ibid.
 Secura lingulino tempore obiecta pretium suum confirmata, & approbata, ibid.
 Cuius aggregari non liberatur ut muneribus, quae imponuntur ratione originis, & alia, t. i. C. 16. n. 15.
 Ciuitates, & aliarum portarum ad ciuitatis custodiam debent per aliarum administratores, & ad quos spectet illarum custodia, t. i. C. 16. n. 16.
 De ciuitate, ciuitas, & ciuitate iuxta Pragmaticas Neapolitanas multa, remissum, t. i. C. 16. n. 17.
 Ciuitas qualiter possit esse etiam sine Episcopo, t. i. C. 16. n. 18.
 Cuius Florentini habent privilegium trahendi quemcumque de districto, & comitatu eorum Rectore ciuitatis, t. i. A. 1. n. 4.
 Alia de ciuitate, & ciuitibus vide in §. Appellatiua, t. i. n. 35. & in verb. Ciuitas.
 Cuius non possunt frequentare tabernas in loco, t. i. C. 17. n. 2.
 Cuius an quis efficiatur in loco baptisimi, t. i. B. 3. o. 3.
 Cuius an possint collectari pro bonis extra territorium sitis, t. i. C. 22. o. 5.
 Alia de ciuitas, vide t. 4. in Resolut. cap. 49. & in Praxi, §. Ciuitadini.

C I V I T A S.

Ciuitates, vt possint alienari, quae requirantur, t. i. A. 1. n. 31.
 Qualiter puniantur transgredientes muros ciuitatis, t. i. A. 1. n. 31.
 Ciuitas an possit dici, & esse sine Episcopo, t. i. C. 16. o. 7.
 Ciuitas quae libet praesumitur libera, & oio alijs subordinata, t. i. C. 16. n. 8.
 In quo consistat ciuitatis felicitas, ibid.
 Ciuitas Bononia Nobilitas, t. i. C. 16. n. 4.
 Reliqua vide in §. Ciuitas.
 Ciuitas an teneatur soluere Gabeliam alijs locatam, t. a. G. 1. o. 5.
 An pro ampliandis vijs ad ornatum possit compelli ad vendendum, t. a. E. 4. n. 17.
 Ciuitatis appellatio, an veniat comitatus, t. 3. L. 5. o. 42.
 Ciuitas an obligetur ex mutuo recepto per eius officiales, t. 3. M. 5. i. n. 4.
 Ciuitas an possit commodè stare sine Medicis, t. 3. M. 5. i. n. 2.
 Ciuitas an requiratur per naturam in loco, baptismum, & alijs modis, t. 3. N. 5. i. o. 1.

C L A V S U L A.

Clausula codicillaris qualiter sit comprehensa, remissum, t. i. C. 17. n. 1.
 Deber concipi per verba praesentis, & futuris temporis, & quid importet: quid si fuerit concepta per verba temporis praeteriti imperfecti subiunctiui modi, ibid.
 Concepta per verba futuri temporis non operatur vbi sunt praeteriti nisi ignorauerit ab eo, qui tunc de illis non cogitauit, vel habere ignorauit, ibid.
 Soluit testamentum, si aliud non obstat, ibid.
 Clausula codicillaris subintelligitur in testamento interliberum, licet non sit expressa: an autem subintelligatur generaliter in alijs testamentis, t. i. C. 17. n. 2.
 Non subintelligitur in testamento, in quo sit institutus extraneus, & an in testamento ad pias causas, ibid.
 Clausula codicillaris, vel omni meliori modo, & similes in testamento solenni appositae, illud soluit, licet testator nesciens scribere, oio apponet signum Crucis, vel loco alius oclausum in testem, t. i. C. 17. o. 3.

De clausula omni meliori modo quos casus comprehendat, & quid operetur, & alia, ibid.
 Clausula codicillaris operatur multa, & quando secus, remissum, ibid.
 Clausula codicillaris concessa per verba futuri temporis, an, & quando operetur vbi testamentum est oculum ratione praeteriti, t. i. C. 17. n. 4. & 7.
 Sex casus remissum in quibus dicta clausula non operatur, ibidem.
 An operetur in testamento fratris, instituta turpi persona, & scire praeterito, ibid.
 Clausula codicillaris operatur, vt succedentes ab intestato, teneantur detracta trebellianica restituere heredi scripto in, in quo fuerat directè institutus, & alia, t. i. C. 17. o. 5.
 Clausula codicillaris confirmat substitutionem pupillarem, t. i. C. 17. n. 6.
 Intelligit tamen semper nisi adit defectus voluntatis testatoris, quia tunc nihil operatur, ibid.
 Clausula codicillaris sustinet testamentum nullum ex causa praeteritis in vim fideicommissi, & tunc filius censetur pure grauari, & detrahatur vnam portionem tantum, t. i. C. 17. n. 7.
 An autem possit regulare successionem ab intestato, & capere ex fideicommissio, remissum, ibidem.
 Intelligit praedicta de praetextione scienter facta, secus si ignoranter, & alia, ibid.
 Clausula codicillaris operatur quod educata institutio, per mortem heredis scripti ante testatorem, habeat locum substitutionis si sine liberis &c. t. i. C. 17. n. 8.
 Clausula codicillaris operatur, quando testamentum est nullum ex defectu solemnitatum, secus si ex defectu voluntatis, t. i. C. 17. n. 9.
 Clausula codicillaris an operetur, quando testamentum tumperit ostituitate postumum praeteriti, t. i. C. 17. n. 10.
 Clausula codicillaris qualiter, & quando habeat vim obliquandi verba directa, & ciuilia, & ex illis inducendi fideicommissum, t. i. C. 17. n. 11.
 Clausula apposta in testamento quod valeat etiam in viot causilibus vltimae voluntatis, si non valeat in vim testamenti, vel codicilli, quid operetur, t. i. C. 17. n. 12.
 Clausula quod valeat etiam in vim donationis causa mortis, quid operetur, t. i. C. 17. n. 13.
 Clausula omni meliori modo apposta in testamento quid operetur, t. i. C. 17. o. 14.
 Quod habeat vim clausulae codicillaris, ac per eam resoluitur substitutio directa in fideicommissarium, ibid.
 Nihil operatur vbi adit defectus voluntatis: nec in voluntate captatoria, ibid.
 Clausula omni meliori modo operatur, vt testamentum valeat, licet an eo non sit relicta legitima. Filij honorabili titulo instituti, & alia de illius virtute remissum, t. i. C. 17. n. 15.
 Clausula codicillaris, & omni meliori modo, an operetur prohibitionem Trebellianica, t. i. C. 17. n. 16.
 Clausula omni meliori modo idem operatur, quod clausula vulgariter, populariter, & per fideicommissum, & alia, ibid.
 Clausula codicillaris non operatur in primo testamento, quod per secundum fuit reuocatum cum omnibus in illo contentis, & alia quid, & quantum operatur dicta clausula, & quando non, t. i. C. 17. o. 17.
 Clausula omni meliori modo posita in testamento habet vim clausulae derogatorie ad praecedentia testamentum, ibid.
 Clausula codicillaris non operatur vbi testamentum est oculum vni testatoris, t. i. C. 17. n. 18.
 Clausula codicillaris si non fuerit per Notarium declarata, testam. imperio nihil operatur, praeterium tamen appositae de consensu, & mandato testatoris, t. i. C. 17. n. 19.
 Quod clausula codicillaris, vbi non est in testamento apposta, non subintelligatur, nec suppleri possit, ibid.
 Clausulae quarum virtus, & effectus ignoratur a Notario, & testatore, vel contrahentibus, an sint attendendae, t. i. C. 17. n. 20. & 21.
 Clausulae omni meliori modo, restituitur ad casus expressos tantum, & alia, t. i. C. 17. n. 21.
 Clausula omni meliori modo, quando importet validitatem actus, & alia, remissum, t. i. C. 17. n. 22.
 De diuersis clausulis salutaribus in fine libelli apposis, & earum virtutibus, remissum, t. i. C. 17. n. 23.
 Clausulae summariae, de plane, & sola facti veritate inspecta,

petita, quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 34. & 38.
An, & quando in causis summariis possint admitti probationes post conclusum in causa, ibid.
De clausula summarie, simpliciter, de plano sine strepitibus, & figura iudicii, quid operetur, vel, quid illis nun obstantibus requiratur, ibid. remissive.
De clausula *appellationis remota*, qualiter sit interpretanda, & alta remissive, t. l. C. §. 17. n. 25.
De clausula *non recusat a executione*, quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 26.
De clausula *cum facultate manutenendi quem de iure, & alij remissive*, ibid.
Clausula *confiteo* &c. operatur ut sit necessaria concludens probatio, & non presumptiva, quia est condicionalis, quid operetur apposta in Becu, vel Interis Apostolicis, & alta, remissive, t. l. C. §. 17. n. 27.
De clausula *dolo* &c. quid importet conditionem, ibid.
Clausula de *plano facti veritati impetita*, quid operetur, & de clausula *indicandi secundum conscientiam* qualiter intelligatur, t. l. C. §. 17. n. 28.
De clausula *manu regia*, & de clausula *infirmitati* facta, remissive, ibid.
Clausula *admissi si, & in quantum, vel non admittit si, & in quantum*, quid importet in appellationibus, & de clausula *prout iuris*, remissive, t. l. C. §. 17. n. 29.
Clausula *generalis contra*, quid importet, t. l. C. §. 17. n. 30.
Clausula *super quibus omnibus, & singulis* in fine inquisitionis quid importet, remissive, t. l. C. §. 17. n. 31.
Clausula de *iure, & de facto*, quid importet in compromissis, t. l. C. §. 17. n. 32.
Clausula *non obstantibus, motu proprio*, & similes apponi solent in relictis quod significant, & de clausulis diversis gratiarum, remissive, t. l. C. §. 17. n. 33. & seqq.
Clausula *ex certa scientia*, continet in se clausulam *motu proprio*, & de plenitudine potestatis, & quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 34.
De clausula de *plenitudine potestatis*, ibid.
Clausula *motu proprio* quando dicitur per importunitatem apposta, & nihil operetur, t. l. C. §. 17. n. 35.
Statore facilitate cause ex preesse nihil operetur, ibid.
Clausula *motu proprio* solius vium subreptionis, non autem in habitatem persone, ibid.
De clausulis, *non obstant, quorum tenores, pro expressis* &c. quid importent, t. l. C. §. 17. n. 36.
Multa de clausula, *pro expressis*, quid significet, remissive, ibid.
Clausula *non obstant*, non tollit plures defectus, nec plura obfistula, sed vnum tantum, & quid, & quantum operetur, & in quibus non suffragatur, t. l. C. §. 17. n. 37.
Clausula licet amplissime, & iurate, non habent vim in actu imperfecto ratione concessus, vel vbi est error, siue ignorantia, ibid.
Clausula *non obstant*, & similes derogatorie appositae in lege posteriori, an, & quando inducant correctionem, vel non legiti precedenti, ibid.
Clausula *sublata* &c. claudit os omnibus, & adimit facultatem aliquid dicendi contra constitutionem, & quando fecus, remissive, t. l. C. §. 17. n. 38.
De predicta clausula in relictis apposta, ibid.
De clausula *sine preiudicio*, quid operetur ad diversis effectus, t. l. C. §. 17. n. 39.
Clausula *refectis expensis* & condicionalis, & ante omnia debet verificari per integram satisfactionem in manibus coobligantis, & quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 40.
Plura de clausula *refectis expensis, & parvo indicato*, remissive, ibid.
Clausula *decreti irritantis*, quid operetur laud, t. l. C. §. 17. num. 41.
Clausula *cetera* indigent extensione auctoritate iudicis faciendaluxta stylen Notarii rogati, & complectuntur ex omnia, quae sequi solent ad perficiendum orationem in ceptam secundum subiectam materiam, vel stylen, aut consuetudinem, & alia, t. l. C. §. 17. n. 42. & de clausula *Removientes* &c. t. n. 46. & 67.
Quod non possint exteri, & nihil operentur quando in instrumento non sunt plene expressa intentio partium: nec in a libito requiritibus scripturam, ibid.
De clausula, *cum iuris, & pertinentiis*, posita in venditionibus, quid operetur late, t. l. C. §. 17. n. 43.
Clausula *cum verbis, & pertinentiis*, nihil probat, nec opera-

tur, nisi probetur esse de iuribus, & pertinentiis tel, de qua agitur, & alia, remissive, t. l. C. §. 17. n. 44.
Que dicantur pertinentiae castra, & feudi, ibid.
Clausula *cum omni iure*, posita in venitione, restringitur ad ea, quae sunt de natura contractus, & rei venditae, t. l. C. §. 17. n. 45.
Clausula *removentis conditioni in debiti, sine causa, alieni in fa lum, ac omni legem auxilio, & favori*, quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 46.
Clausula *ex certa scientia*, in contrahibus, facit cessare omnem persequutionem erroris, & ignorantiae, t. l. C. §. 17. n. 47.
Quod clausula *spontis, omni meliori modo, & ex certa scientia*, tollat, ac impediatur omnem allegationem erroris, consuetudinem tamen de errore nihil operetur, ibidem.
Clausula *ex certa scientia* non tollit subreptionem, aut obreptionem, & non operatur in facto, quid Princeps ignorat, sed tantum in his, quae in iure consistant, ibidem.
Clausula, *non vi, dolo, vel metu, sed sponte* &c. operatur tantum in dubio, t. l. C. §. 17. n. 48.
Clausula posita in vno capitulo, an videatur repetita in alio, & quid si fuerit posita in fine, t. l. C. §. 17. n. 49.
De clausula in principio, medio, vel fine posita, quid importet, & ad quae referatur, remissive, ibid.
Clausula adiecta in lege interpretata videtur repetita in lege interpretante, ibid.
Clausula executoria, quid operetur, quae tales dicantur, & quomodo cognoscatur an sint executoria, vel dispositiva, t. l. C. §. 17. n. 50.
Clausulae accessoriae non alterant, nec augent, nec minuunt principalem dispositionem, sed tantum declarant, & secundum illam regulantur, t. l. C. §. 17. n. 51.
Clausulae multae appositae in instrumento vltra consequuntur, & sic insolite, qualiter reddant suspectum contractum, t. l. C. §. 17. n. 52.
Clausulae quaequam sint viles, & apponendae in transactionibus, ibid.
De clausulis compromissorum, & illarum importancia, ibidem.
Clausulae vniuersales nihil excludunt, idem operando, ac si mentio specialis de omnibus facta fuisset, & alia, t. l. C. §. 17. n. 53.
Clausulae generales, non comprehendunt illa, de quibus remissiones non censetur cogitasse, ibid.
De clausula *omnia, & singula* quid operetur, ibid.
Clausula derogatoria generalis, an tollat primum testamentum, vel privilegium, vel requiratur specialis mentio, & per quae verba, t. l. C. §. 17. n. 55.
Clausula generalis post specialem specificationem quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 56.
Clausula *ad habendum, gerendum, alienandum, & quicquid* &c. quid operetur in fideicommissis, in concessione employmentis, & generaliter in quocumque contractu, ibid.
Clausula *ad habendum* &c. importat idem quod clausula *quibus desideris*, & posita tam in parte dispositiva, quam executiva quid importet, t. l. C. §. 17. n. 57.
Clausula *cum libera* &c. posita tam in mandatis, quam in alijs administrationibus quid importet, t. l. C. §. 17. n. 58.
Clausula *non aliter*, habet vim resolutionis contractus, & excludit purgationem motae, quando importet tantum modum, & non resolutionem actus, remissive, t. l. C. §. 17. num. 59.
Formam induci, & habet vim expresse conditionis, & alia, ibid.
De clausula *non aliter, nec aliis, nec alio modo*, ibid. remissive.
Quod sit limitativa voluntatis, indicat formam, & faciat contractum inditum, & alia, ibid.
Clausula, *pro quorum omnium observatione, vel pro quibus omnibus, & singulis*, posita in instrumento quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 60.
Clausula *singula singulis referendo*, posita in statuto exclusivo feminatum, quid, & quantum operetur, t. l. C. §. 17. num. 61.
Clausula *ac etiam* quid operetur, t. l. C. §. 17. n. 62.
Clausula *potest* &c. quid importet, t. l. C. §. 17. n. 63.
Clausula *insolidum* quid importet, t. l. C. §. 17. n. 64. remissive.

Namquam subintelligitur ubi non est expressa, ibid.
Clausula ratio mouente patris quid operetur, remissive, t. 1. C. §. 17. n. 65.
Clausula ordinis successus, & simile quid simpliciter, t. 1. C. §. 17. n. 66. remissive.
Clausula renouancians etc. qualiter extendatur iuxta formulatum Florentinum, t. 1. C. §. 17. n. 67.
Clausula non solum etc. sed etc. respicit augmentum, ampliat dispositionem iudicialit, & sine aliqua exceptione, t. 1. C. §. 17. n. 68.
Clausula a parte verbi, & modi vari appositae in venditione Gabellae, vel alterius iuris, intelligitur de licito, & honesto, t. 1. C. §. 17. n. 69.
Clausula falsa gradus prerogativa, vel *prioritatis* in statuto posita an, & quando faciat esse locum compositioni graduum secundum ius civile, vel an possit verificari etiam secundum ius canonicum, t. 1. C. §. 17. n. 70.
 Quod faciat cessare representationem, ibid.
Clausula simul, & communim affirmative concepta, an recipiantur clausulae negatue: & de clausula, *communim, & diuim*, t. 1. C. §. 17. n. 71.
Clausula casus quae facit actum conditionalem, t. 1. C. §. 17. n. 72.
Clausula toties quoties etc. quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 73.
Clausula hoc tamen lege, & condicione, non importat conditionem, sed modum, & alia, t. 1. C. §. 17. n. 74.
Clausula ex nunc prout ex tunc, quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 75.
Clausula altum etc. in fine instrumenti, vel scripturae appositae indicat illius perfectionem, & publicationem: secus si fuerit appositae in principio, vel medio, t. 1. C. §. 17. n. 76.
 De diuersis clausulis contradiu, & illarum importantia remissive, ibid.
Clausula in omnibus, & per omnia, quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 77.
Clausula, si senseris se gravatum etc. quid operetur, t. 1. C. §. 17. n. 78.
Clausula, gratis ubique, quid operetur in littera dispensationum Sacrae Penitenciarum, t. 1. C. §. 17. n. 79.
Clausula, quare, & quare in commissione appellationis quid operetur, & de clausula *cum omnibus etc.* qualiter extendat iurisdictionem ad totam causam, & negotium principale, t. 1. C. §. 17. n. 80.
Clausula constitutus etc. potest etc. dant etc. qualiter extendantur, & quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 81. vide Consuetum.
Clausula ut afferatur, & clausula vocatis vocandis, vel seruatis seruandis, & huiusmodi solent poni in litteris Apostolicis quid operentur, t. 1. C. §. 17. n. 82.
 De clausula *omnis uicite detentore*, remissive, ibid.
Clausula ut afferatur, nihil affirmat, dum aliunde non probatur enunciatum, & statum beneficii semper preferuat, ibidem.
Clausula, quia uoluit bona sua omnia in perpetuum detentore ad suos descendentes etc. in fidei commissio adiecta quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 83.
Clausula, & quod plus ualeat, donat, an faciat cessare temedium l. 3. C. de rescind. vend. t. 1. C. §. 17. n. 84.
Clausula rebus fit statibus semper intelligitur in contraditionibus, t. 1. C. §. 17. n. 85. & alia.
Clausula cameralis quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 86. vide Obligatio.
Clausula ad faciendum uisita, & opportuna, in mandatis est capiecia, & non aduertenda, t. 1. C. §. 17. n. 87.
 Plura de diuersis clausulis contradiu, testamentorum, respectu iudiciorum, & huiusmodi remissive, t. 1. C. §. 17. n. 88.
Clausula quatenus de iure quid importet, t. 1. C. §. 17. n. 89.
Clausula, ut Bancus, habet uim depositi, & paratam executionem, t. 1. C. §. 17. n. 90.
 De diuersis clausulis, earum effectibus, & importantia, t. 1. C. §. 17. n. 91. remissive.
Clausula si, & in quantum etc. quid importet in appellatione, & Appellatione, t. 1. C. §. 17. n. 92.
Clausula si in euidencia, quid operetur in Beneficio Apostolico, t. 1. B. §. 5. n. 3.
Clausula su monis quomodo extendatur Florentie, t. 1. C. §. 43. n. 38.
 Clausula quae non potest verificari, nisi in una specie, illa

habetur pro expressa, t. 1. D. §. 31. num. 44.
Clausula ipso facto, vel ipso iure quomodo intelligenda, t. 1. in dicitur, n. 94.
 Alia uide in §. Decretum, n. 13.
Clausula ad habendum etc. vel quibus dederis, quid operetur in emphyteusi, t. 1. E. §. 7. n. 4.
Clausula in perpetuum quid operetur in emphyteusi, t. 1. E. §. 7. num. 13.
 De equitate, quomodo intelligenda, t. 1. E. §. 10. n. 4.
Clausula amplissime non operatur statim errore, ignorantia, vel falsa causa, t. 1. E. §. 12. n. 2.
Clausulae generales an restringantur per speciem, t. 1. G. §. 3. num. 1.
Clausula sine praedictis quid importet in legitimatione, t. 1. L. §. 7. n. 1.
Clausula codicillaris an, & quando suffineat testamentum, nullum ex causa praesentationis, t. 1. P. §. 9. n. 3. & §. Praesentatio, n. 1.
Clausula semper, & quandoque, an praescriptionem excludat, t. 1. P. §. 38. n. 3.
Clausula ceterae, an extendantur, t. 1. in Resolut. cap. 14.
 De clausulis alia scriptis Auctor Summae in Praxi §. Clausulae.

C L E R I C I.

Clerici absentes pro seruicio sui Episcopi qualiter percipere possint fructus suorum praebendarum, vide Absentes.
 Clerici in Curia Romana in seruicio Summi Pontificis percipiunt fructus, ut supra uide Absentes.
 Clerici ordinandi qualiter debeant esse subiecti Episcopo ordinanti, & quot modis dicuntur tales, t. 1. C. §. 18. n. 1.
 Clerici alij sunt saeculares, alij regulares, & qui praeferrunt, ibid.
 Quae requirantur ut quis Clericus creari possit, ibid.
 Causae praeiudiciales, & experientiae, atque in quolibet ordine suscipiendo debeat esse Clericus tam de iure canonico, quam secundum Concilium Tridentinum, ibid.
 Clerici debeant esse sacris ordinibus initiati ad obtinendum canonicatum in Ecclesia Collegiata, vel Cathedrali, t. 1. C. §. 18. n. 2.
 Cuius eruditionis, & litteraturae esse debeant, qui Ecclesijs praeficiuntur, ibid. remissive.
 Clerici propter quas deformitates, & uicia corporis, impediantur ad sacros ordines promoueri, & alia remissive, t. 1. C. §. 18. n. 3.
 Clerici in consilio dimicantes an efficiantur irregulares, ibidem.
 Clerici promoti sine titulo, qualiter possint agere coram Episcopo, ut illis provideat de beneficio, t. 1. C. §. 18. num. 4.
 Episcopus non debet aliquem promouere ad ordines, sic si habeat unde uiuere possit, & alia, ibid.
 Clerici an possint exercere munus aduocationis etiam coram iudicibus secularibus, quando sunt pauperes, t. 1. C. §. 18. num. 5.
 Qualiter possint ordinari ad titulum paupertatis, & Religionis, & alia, ibid.
 An possint medicinam exercere sine dispensatione, ibid.
 An exercendo chirurgum incident in irregularitatem, ibidem.
 An possint exercere officium notarii, ibid. remissive.
 Clerici non possunt exercere mercatariam, & an quiescat ex mercatura interrogant pauperibus, vel ut ipsa pertineat ad cameram Apostolicam, t. 1. C. §. 18. n. 6.
 Intellige praedicta in Clericis beneficiis, & in sacris ordinibus constitutis, ibid.
 An beneficiis possint negociari sine peccato, ibid.
 Clerici quando dicantur negotiatores, vel non, ibidem remissive.
 An negotiando per alium peccent mortaliter, ibid.
 Clerici qualiter exercent artes fordidas, saeculares, & illis interdictas, amittant priuilegium fore, ibid. remissive.
 De Clerico uisario, quae p. ana ut puniendus, ibid.
 De habitu, uita, & honestate Clericorum remissive, ibidem.
 Clerici an sit prohibita uenatio, & alia, t. 1. C. §. 18. n. 7.
 Clerici an possint suscipere, vel gerere tutelam, t. 1. C. §. 18. num. 8.
 An possint esse executores testamentorum non solum ad pias causas, sed etiam ad profanas, ibid.
 Clerici an, & qualiter possint censum imponere super bonis

nisi sui beneficij, vel super patrimonio, t. i. C. §. 18. n. 9.
 Clerici non possunt aliquo modo alienare, vel permutare bona, ad quorum titulum fuerunt ordinati sine licentia Episcopi: si quid si adiungit creditores anteriores, & hypothecarij, & an veniant sub hypotheca generalis, t. i. C. §. 18. n. 10.
 An dicta bona possint capi in causam iudicij, remissive, ibidem.
 Non possunt remittere, vel retrodonare patrimonium, nec Episcopo renuntiationem facere, an computetur in legitimam, & alia, ibidem.
 Clerici an postquam aliunde acquisiverint beneficium, vel alia bona sufficientia pro victu, possint sine dicta licentia alienare bona, ad quorum titulum fuerunt promoti, & alia, ibidem.
 An bona donata pro sacris ordinibus suscipiendis efficiantur propria donatarij, & eo defuncto ad illius haeredes transmittantur, ibidem.
 Non possunt resignare beneficium, nisi habeant aliunde commodè vivere, ibidem. vide §. Resignatio.
 An possint ordinari cum patrimonio consistente in censu redimibili, ibidem.
 Clerici alienantes bona, ad quorum titulum fuerunt ordinati, an postea celebrando incurrant suspensionem, & alia, t. i. C. §. 18. n. 11.
 Clerici an possint pro sacris facere, t. i. C. §. 18. n. 12.
 Quid pro Ecclesia, vel alijs clericis, t. i. C. §. 18. n. 13.
 Clerici sine secularibus, siue Regulares non possunt regulariter in feudis proprijs, & rectis succedere, t. i. C. §. 18. n. 14. ubi etiam remissive vide ampliaciones, & limitationes.
 Clerici in feudis possunt coram iudice laico conveniri, & alia quando Clerici non possint declinare forum laicale, remissive, ibidem.
 Clericus, cui beneficium confertur an teneatur resistere femina decessa pro suam antecessorem, & an eo mortuo relinquere pro nouo Rektore, t. i. C. §. 18. n. 15.
 Clericus possident rem censuam an possit conveniri coram iudice seculari pro censu debito & re, quam possidet, t. i. C. §. 18. n. 16.
 In Germania, & Gallia in realibus conveniatur coram iudice laico, ibidem.
 Possunt conveniri coram iudice laico ad nudam chirographi recognitionem, ibidem.
 Qualiter Clerici non subint Principibus secularibus, exceptis aliquibus casibus, remissive, ibidem.
 Clericus resignans beneficium quantum suprauiure debeat, & alia remissive, t. i. C. §. 18. n. 17.
 Clerici non teneantur pro debito cedere bonis ad evitandas carceres, quia gaudent privilegio cap. Odoardus, de solut. t. i. C. §. 18. n. 18.
 Clerici quando non gaudeant d. privilegio cap. Odoardus, ibidem.
 An Clerici primae tonsurae habitum, & tonsuram deferentes, & Ecclesie non deferentes gaudeant d. privilegio, ibidem.
 Clerici licet de iure non possint carcerari pro debito priuato, secus tamen est pro causis criminalibus, ibidem.
 An illorum patrimonium possit in causam iudicij, cap. ibidem.
 Clerici non gaudent dicto privilegio cap. Odoardus, si crediderint illorum sit pauperior ipsi, & alia, t. i. C. §. 18. n. 19.
 Clerici non possunt ex causa suspicionis fugae carcerari nisi in actu fugae deprehendantur, ibidem.
 An stante iuramento, & obligatione camerali, amittant d. privilegium, ibidem.
 Clerici, qui in hudo, vel alijs luxuriose vivendo, bona sua consumpserunt, & inciderunt in paupertatem, non gaudent d. privilegio cap. Odoardus, nec quando calumniose petunt, ibidem.
 Beneficium cap. Odoardus, tamquam personale, non suffragatur laico fideiussori Clerici, ibidem.
 Clericus habens vnum beneficium, si velit aliud Imperiare, debet de primo facere mentionem in precibus, alijs rescriptum effecti subsequeantur, & alia de pluralitate beneficiorum prohibita, t. i. C. §. 18. n. 20.
 Beneficium quando dicatur sufficiens, vel insufficiens pro congrua sustentatione, & qualiter stante insufficiencia, vnus, vel plurius, possit aliud Imperiare, & retineri, & alia, ibidem.

Clerici licet non possint sine causa, Ecclesias suas inconsulto Episcopo, dimittere, vt ad alias transire, tamen secus est si velint regularem religionem ingredi, t. i. C. §. 18. n. 21.
 Clerici non possunt peregrinari, nec discedere a Diocesi sine licentia sui Praetati, ibidem.
 Clericus cui fuit datus sublitium sub conditione *si sine lite vis* &c. an si habeat Ecclesiam, alia dicatur loco filij, & sublitium excludat prout monasterium, t. i. C. §. 18. n. 22.
 Clericus Rector Ecclesiae, agendo contra debitores ipsius Ecclesiae, si illi opponatur quod non sit talis, tenetur ostendere titulum, alias autem sufficit docere de possessione, t. i. C. §. 18. n. 23.
 Quid pro rebus ad Ecclesiam spectantibus debeat agere nomine Ecclesiae, & non proprio, ibidem.
 Clericus potest esse testis in causa fuae Ecclesiae quando agit de commodo vniuersali, & non proprio, t. i. C. §. 18. n. 24.
 Clericus forensis, an teneatur prestare cautionem de iudicio filij, & iudicatum soluendo, t. i. C. §. 18. n. 25.
 Clerici beneficiati ad quae obligentur, t. i. C. §. 18. n. 26.
 Quid per allocationem beneficij residentialis acquirant quilibet alicui, & gaudeant privilegio veteris ciuitatis concessi, ibidem.
 Clericus beneficiarius non incedens in habitu, & tonsura, remanet ipso iure priuatus abique alia citatione beneficij iuxta Constitutionem Sixti V. non amittit tamen privilegium fore ante declaratoriam sententiam, t. i. C. §. 18. n. 27.
 Clericus beneficiarius si beneficium sit modici, vel nullius redditus, vel etiam si illud possideat in commendam ad propriam tamen utilitatem, gaudet privilegio fore, licet non habeat alia requirita, ibidem.
 Quibus penis subiaceat clericus beneficiarius, vel in sacris constitutus, non incedens in habitu, & tonsura, & quid in alijs, ibidem, & alia remissive.
 Quo habitu vti debeat clericus, & an possit barbam, vel comam nutrire, ibidem.
 An clericus vtoque vestibus prohibitis incurrat suspensionem, ibidem.
 Clericus non residens qualiter priuatur fructibus beneficij, & ipso beneficio praecedente monitione, t. i. C. §. 18. n. 28.
 Clericus inquisitus de delicto an perdat fructus beneficij, ibidem.
 Clericus, qui terram Ecclesiae incultam fertilem redditit vineam plantando, potest viti sua durare illam retinere, licet propter delictum fuerit beneficij priuatus, ibidem.
 An ob contumaciam teneatur ad restitutionem fructuum, ibidem.
 Clericus omittens recitare officium, & horas canonicas abique legitimo impedimento, qualiter puniatur, & alia, t. i. C. §. 18. n. 29.
 An degradatus ad effectum vt morti tradatur, teneatur interim recitare officium diuinum, ibidem.
 An omittens per paucos dies possit excusari a restitutione, & a peccato, ibidem.
 Clericus priuatus in iudicio, qualiter possit beneficijs priuari, & efficiatur inhabilis ad alia, & quid in clerico usurario, t. i. C. §. 18. n. 30.
 Clericus ebriofus ab officio, & beneficio suspendi potest, & de penis Clerici ebriosi remissive, t. i. C. §. 18. n. 31. & alia.
 Pena de suspensione an, & quando incurramur remissive, ibidem.
 Clericus persequens in excommunicatione qualiter possit priuari beneficio, t. i. C. §. 18. n. 32.
 Clericus non potest priuari beneficio nisi in casibus, aut ex delictis a iure expressis, ibidem.
 Condemnatus per sententiam criminalem ad priuationem beneficij, non potest illicititer agere ad illius recuperationem, nisi prius reuocata sententia criminali, ibidem.
 Potest beneficium priuari pro quocunque graui delicto, veluti haeresi, homicidio voluntario, simonia, & vniuorsum, ibidem.
 Qualiter turpiter, & scandalose vincit sit priuandus beneficio remota quacunque appellatione, ibidem.
 Clericus an peccet mortaliter ludendo maxime ludis probibitis,

bitis, & an incendio latusus per civitatem, ibid.
 Clericus concubinarum quibus poenis afficiatur, & qua pena sit puniendus clericus fornicator, t. i. C. §. 18. n. 33.
 De clerico fornicatore, qua poena puniatur, & an illius coitus cum soluta dicatur simplex fornicatus, incestus, vel adulterium, ibid.
 Clericus ob fornicationem, aut concubinatam quando deponi debeat, ibid.
 An suspensus ab ordine censetur etiam suspensus à beneficio, bonis decendis, electione, & usufructu, ibid.
 An ob crimine fornicationis efficiatur irregularis, & alia, remissive, ibid.
 Clericus an efficiatur irregularis, si incipiat rixam, in qua eius amici, & consanguinei superuenientes occidant secum rixantem, t. i. C. §. 18. num. 34.
 An autem, & quando clerici possint esse in bello, & alia, ibidem.
 Quid se ipsum vulnerans efficiatur excommunicatus, ibid.
 Clerici non possunt effundere sanguinem humanum, ibid.
 Clericus nisi prius confitetur de delicto non potest carcerari, & alia quando possit torqueri, t. i. C. §. 18. n. 35.
 Clericus potest à iudice Ecclesiastico processari, & inquiri etiam de delictis commissis ante clericatum, & iudex secularis non potest in aliquo se ingerere, & alia, t. i. C. §. 18. num. 36.
 Quid in ciuilibus, an effectus clericus post obligationem, vel post litem sibi motam possit forum declinare, ibid.
 De clerico effecto post delictum commissum, & praesentiam iurisdictionem à iudice seculari, quod non eximatur à iurisdictione laicali, ibid.
 Quid in casu contrario si tempore delicti erat clericus, ibid.
 Clericus coniugatus, qui non soluit habitum, & confusum, an post delictum commissum possit alium reassumere, & declinare forum, t. i. C. §. 18. n. 37.
 Quid qui post delictum suscepit ordines praesentem in causam facere, & possit puniri facta degradatione, ibid.
 Clericus tenetur de redditibus Ecclesiae docere sorores pro modo, & quantitate elemosinarum, t. i. C. §. 18. n. 38.
 Clericus qualiter teneatur de redditibus Ecclesiae praestare alimenta fratri laico, & an possit etiam alere, & docere filium spiritum, vel incestuosum, t. i. C. §. 18. n. 39.
 Clerici an, & qualiter de redditibus beneficiorum possint testari, disponente, & conuenerit in vias non pios, & alia late, t. i. C. §. 18. n. 40.
 An superiores Regularium, Episcopi, alijque clerici possint valide, & licite donare, & alia, ibid.
 Clericus filiusfamilias cum pleno iure sibi acquirit omnia, & potest de rebus suis clericatum testari, t. i. C. §. 18. n. 41.
 An autem clericatus liberet filium à patris potestate, ibid.
 Clericus inflictoque clericum, non tenetur seruare solemnitates iuris ciuilibus, sed tantum iuris canonici, sicut si inflixisset haereticum laicum, & alia ibid.
 Clerici in testando gaudere possunt etiam priuilegijs militum, cum & ipsi militare dicantur, ibid.
 Clerici si sint socij etiam simpliciter, & non omnium bonorum cum alijs suis fratribus, qualiter teneantur illis communicare omnes redditus perceptos ex beneficio Ecclesiastico, t. i. C. §. 18. n. 43.
 Clerici si cum laicis delinquant, an tamquam digniores, & ne continentia causae diuidatur, trahant totam causam, etiam quoad laicos coram Episcopo, t. i. C. §. 18. n. 43.
 Clerici dicantur de districtu, territorio, iurisdictione, & populo ciuitatis, siue Principis secularis, & ligantur dispositione iuris communis, ubi ius canonicon contrarium non statuit, & alia de hac materia, t. i. C. §. 18. n. 44.
 An autem, & quomodo Ecclesiae dicantur esse in territorio Principis secularis, non autem de illius territorio, & quid hoc importet, ibid.
 Clerici, Ecclesiasticae personae, & Ecclesiae non debent subire onera personalia laicalia, nec solvere Collectas, vel aliud tributum, sed sunt immunes ab illis, & quando fecerint, t. i. C. §. 18. n. 45.
 Qualiter Ecclesiasticae teneantur ad leuandum saltem pretio statuto, & alia, ibid.
 De priuilegijs Apostolicis, qualiter possint per famam probari, ibid.
 Quid ad reparationem, & aurationem viarum teneantur etiam clerici, & Ecclesiasticae personae, ibid.
 An, & qualiter bona transeant in clericos, & Ecclesiasticas cum oneribus suis laicis, ibidem per plures versis.

& quid seruetur in Dominio Florentino.
 An donans, vel legatus si apponatur condonem, vt Ecclesia soluat Collectas, tunc teneatur, ibid.
 Quid ex scientia, & tollerantia Summi Pontificis indocatur tacitum priuilegium ad fauorem Principum secularium, & alia, ibid.
 De legibus Galliae, Burgundiae, Germaniae, & aliorum locorum prohibentibus bona immobilia transferri in Ecclesia, & Ecclesiasticas personas, ibid.
 Bona patrimonialia clericorum an sint immunia, ibid.
 Conuencio consanguineorum clericorum de soluendis collectis, & gabelis pro ipsi clericis, an sint contra libertatem Ecclesiasticam, & alia, ibid.
 Clerici an dici possint Vassalli Principum secularium, in quorum statibus degent, ibid. remissive.
 Clerici an archentur gabella imposita super vino, carnibus, & similibus à Principe laico, an sint exempti à Gabelis non tantum pro se, sed etiam pro familia, quid ius clericis primo tonsure, in coniugatis, & alia remissive, t. i. C. §. 18. n. 46. vbi de sale.
 An accensus gabella pro transportatione, vel extrahitione fructuum suorum, quid si essent negotiatores, & alia, remissive, ibid.
 An possint vendere vinum, & similia ad minimum per famulos, vel familiares suos, & alia plura remissive, ibid.
 Clerici pro rebus prohibitis, quae inuehantur, vel extrahantur contra banum qualiter possint conueniri coram iudice seculari, & ab eis auferri, t. i. C. §. 18. n. 47.
 De percussione personae Ecclesiasticae, an, & quando efficiatur excommunicatus, ibid.
 Clerici possunt accusare de criminibus, pro quibus non venit poena sanguinis inflicta, alias fecus, quia efficerentur irregulares, possent tamen ad effugendam irregularitatem protestari, quod non intendunt agere ad poenam corporalem, t. i. C. §. 18. n. 48.
 An autem sit necessitas licentiae superioris, ibid.
 Clericus licet reuelare non possit delictum commissum, potest tamen reuelare perpetratum, vt illi oboccurat, ibid.
 Clerici an pro illorum bonis, iuribus, vel officiis ipsi iactis, habeant forti electionem, t. i. C. §. 18. n. 49.
 An clerici agentes contra suos colonos pro ipsa terrarum locatione teneantur illi conuenire in foro laico, ibid.
 Clericus in causis criminalibus an, & quando admittatur ad testificandum, t. i. C. §. 18. n. 50.
 Testimonium clerici qualiter praeualeat testimonio laicorum, ibid.
 Plura an, & quando clericus contra laicum, vel pro laico admittatur ad testificandum coram iudice seculari, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, & contra, & alia, ibid.
 Clericus non potest sine licentia Episcopi cogi per iudicem laicum ad testificandum, & talis licentia est probanda, t. i. C. §. 18. n. 51.
 Quando autem, & quomodo sit concedenda huiusmodi licentia, vel non, remissive, ibid.
 Clericus falsum testimonium perhibens coram iudice laico, an possit ab illo puniri, & alia, t. i. C. §. 18. n. 52.
 Clericus an possit à iudice seculari citari per proclama generale de omnibus praetendentibus interesse in causa, t. i. C. §. 18. n. 53.
 Clericus an possit puniri à Principe seculari, si falsum guardum ab eo alicui concessum violauerit, ibid.
 Plura remissive quando non possit clericus declinare forum seculare, ibid.
 An clericus qui per iudicem secularem fuit in possessionem missus salvo iure tertij, possit pro recuperatione tenentis conueniri coram iudice seculari, ibid.
 Qualiter clerici, & personae Ecclesiasticae possint trahi ad forum seculare per laicos ex remedij l. diffamari &c. ibid.
 Clerici an ligentur bacosis, vel proclamatiuis impenitentibus perpetuum silentium negligentibus iura sua deducere in termino assignato, & alia, ibid. remissive.
 Clerici, & aliae personae Ecclesiasticae qualiter ligentur edicto Principis secularis tempore penuriae, vel pestis, t. i. C. §. 18. n. 54.
 Clericus succedens laico, an ligentur instantia inchoata coram iudice seculari, & alia, t. i. C. §. 18. n. 55.
 An clerici ligentur statutis laicorum in ordinatores iudicij, ibid. & n. 63.
 Clericus litigans in foro seculari archatur instantia praestata statuto.

statuto laicorum, & alijs circa preparatoria, & ordinem iudicij, ibidem.

Clericus si fuerit tamquam auditor nominatus, vel laudatus in causa laicorum, an possit ex sua persona forum decernere, t. C. §. 18. n. 56. & alia.

Clericus comparatus vii tertius in causa ad impediendam sententiam excommunicationem, vel ipone pro suo interesse, non potest petere, nec obtinere missionem ipsius cause, ibidem.

Clericus qualiter per renunciationem efficiatur de foro seculari, & alia, t. C. §. 18. n. 57.

Clerici an possint renunciare privilegio fori, latè, t. C. §. 18. n. 58.

An possint consentire in iudicem laicum etiam de consensu Episcopi, ibid.

An possint tacite renunciare privilegio, contrahendo, vel delinquendo, & alia, remissive, ibid.

Possunt tamen se subijcere iudici seculari ut arbitro in civilibus, ibid.

An clericus recurrent ad iudices seculares efficiatur excommunicatus, & alia, ibid.

Clerici an legentur laicorum iuribus fieri compromissio inter consanguineos, vel consortes litum, t. C. §. 18. n. 59.

An legentur statuto, vel consuetudine laicorum tribuente sibi libris metecorum, ibid.

Clerici an, & quando legentur statuto laicorum, latè, t. C. §. 18. n. 60.

Clerici minores an legentur statuto laicorum in contractibus mutuum, & an statuto res mutuum exclusivus, ibid.

Clerici qualiter possint acquirere statuto laicorum in favorabilibus, non autem passim compelli ad observantiam, & alia, t. C. §. 18. n. 62.

Clerici ligantur circa ordinatores iudicij statuto laicorum, dum in foro seculari litigant, t. C. §. 18. n. 63.

Clerici an possint conveniri iure congrui in re emptæ, t. C. §. 18. n. 64.

Clerici an legentur statuto, siue bannis Principum secularium prohibentibus delationem a noniis, vel similibus, latè, t. C. §. 18. n. 65.

Clerici possunt capi, & carcerari per familiam indicis secularis, ubi agitur de obviando delicto, dum non modo ad suum iudicem decurrunt, & alia de hac materia, t. C. §. 18. n. 66.

Clerici cuius expensis sint remittendi ad suum iudicem, t. C. §. 18. n. 67.

Clerici capiti & familia iudicis secularis, qualiter possint imponi extor ab illis manibus, t. C. §. 18. n. 68.

Clerici in prima sententia, vel in minoribus constituti, & qualiter gaudeant privilegio fori latè, t. C. §. 18. n. 69.

An clericus habens pensionem, ex eo iusto gaudeat privilegio fori, licet non doceat de eius requiritis, ibidem, & alia.

An clericus inferuientes verè alicui Ecclesie, licet consuram non habeant gaudeant privilegio fori, & alia, remissive, ibidem.

Clericus i iudice laico carceratus, qualiter sit ad suum ordinatum remittendus, t. C. §. 18. n. 70.

Florentia quomodo quis in processu nominatur Clericus, quod servetur, ibid.

Intra quantum tempus sit facienda de ista remissio, ibid.

Quid si agatur de Vallis alius Prioris, ibid.

Quod clericus sit tenentius cum protestatione animo rependi, quantum gaudent non debeat, & alia, ibid.

Prædicta tamen intelligi dummodo presententur Bullæ clericatus cum alijs requisitis, ibid.

Clericus in dubio nemo præsumitur sed laicus, & ideo ista qualitas est ab alleganda probanda, & qualiter probetur, t. C. §. 18. n. 71.

Cognitio autem an clericus sit talis, ut gaudeat privilegio fori, vel non, ad quos spectet, & alia, ibid.

Excepit clericatus non potest opponi per tertiam personam, ibid. & alia remissive.

An autem exemptio clericorum a seculari iurisdictione sit de iure Divino, vel humano, & positiva, ibid.

De pluribus questionibus in materia iurisdictionali, & contentione, ac conp. venturum inter iudices Ecclesiasticos, & seculares, remissive, ibid. ver. ult.

Clericus non coniugatus licet non incedat in habitum, & tonsuram, an gaudeat privilegio fori, t. C. §. 18. n. 72.

Clericus ob non delationem habuit clericali amicitia privilegium fori, non autem contra clericatus privilegia, ibid.

De clericis coniugatis an, & quando gaudeant privilegio fori, & canonis, de clericis Grecis, & alia latè, t. C. §. 18. n. 73. & 74.

Falsi clericorum legitimi ante clericatum suscepti, an gaudeant privilegio fori, durante vita patris, ibidem, n. 73. ver. ult.

Clericus, qui vnicam tantum uxorem, & virginem duxit, ita ut non possit duci bigamus, an illa mortui re: operet omnia privilegia clericus non coniugatus competentia, t. C. §. 18. n. 75.

Quid sit Bigamia, quotuplex, quomodo reddat inabilem, a: ordines, & beneficia, remissive, ibid.

An iudex laicus possit cognoscere de bigamia, ibid.

Clericus an, & qualiter dimisso habitu, & tonsura, immittens se enormitatibus, & atrocioribus delictis ipso iure sit privilegium amittat, t. C. §. 18. n. 76.

Clericus sacris ordinibus initiatus, si relinquat habitum clericalem, & vivat tamquam laicus, dicitur Apostata, amittit privilegium ordinis, efficitur infamis, excommunicari potest, & compelli ad clericalem vivendum: quid si uxorem duxerit, & alia, t. C. §. 18. n. 77.

Iudex laicus an possit cognoscere de crimine Apostasie, ibidem.

Clericus effectus miles, & arma exercent amittit ipso iure privilegia clericalia, & alia, ibid.

An factus negotiator amittat immunitatem a Gabellis secularibus, ibid.

Clericus quando dicitur incorrigibilis, ut in iudice laico possit coerceri, ibid.

Clericus delinquens in officio seculari, an possit per iudicem laicum puniri, ibid.

Clericus simplex licet dimisso habitu, & tonsura efficiatur laicus, & ducat uxorem non potest puniri a iudice seculari pro delictis commissis tempore clericatus: quid in civilibus, & alia, t. C. §. 18. n. 78.

Clericus, qui fuit remissus ad iudicem Ecclesiasticum, an possit revocari a iudice laico, si pendente accusatione tonsuram, & habitum dimiserit, vel sit bigamus, ex quibus causis amittit privilegium fori, ibid. & alia, remissive.

Clericus retinens habitum, & tonsuram, licet enormia delicta committat, non efficitur de foro seculari, t. C. §. 18. n. 79. & 80.

De laico ad illino, & verè incorrigibilis, & qualiter possit puniri a iudice laico, t. C. §. 18. n. 80.

De casibus, in quibus clericus efficitur de foro seculari, remissive, ibid.

De degradatione clericorum, quomodo fit, & quinam efficitur ex ea reus, quando, & qualiter facienda, & alia, ibid.

Clerici, & alie persone Ecclesiastice gaudent immunitate Ecclesie pro delictis a Bulla Gregoriana non exceptis, & alia, t. C. §. 18. n. 81.

Clerici sacris ordinibus initiati, an possint cum dispensatione Papæ matrimonium contrahere, t. C. §. 18. n. 82.

Clerici an possint, vel debeant recurrere ad iudices seculares pro ubi nenda, vel tunda possessione, t. C. §. 18. n. 83.

Clerici qualiter militare dicantur, & an gaudeant privilegio militum in testamento, t. C. §. 18. n. 84.

Clerici pro quibus criminibus debeant degradari, & Curie seculari tradi, & alia, t. C. §. 18. n. 85.

Clerici, siue facinorosi abinentes rebus sacris pro fortilegijs, & similibus, qualiter sint puniendi, t. C. §. 18. n. 86.

Clerici in bello dominantes efficiuntur irregulares, an occidendo banum, & alia, t. C. §. 18. n. 87.

Clericus beneficiatus an per matrimonium inabiliatur ad amittit ipso iure beneficium, t. C. §. 18. n. 88.

Clerici in oneribus, & donatiis, vel tribus ob publicam utilitatem an teneantur concurrere cum laicis, & alia, t. C. §. 18. n. 89.

De clericis plura, remissive, ibid.

Clerici omni possunt per iudices seculares reparare aedes, quas habent in ciuitate ruinam minantes, ibid.

Clerici seditionum, turbatores ciuitatis etiam in sacris constituti an possint expelli a ciuitate per Principem, vel magistratum laicum, t. C. §. 18. n. 90.

Clerici qualiter sub pena excommunicationis non possint in iudiciis laici munus exercere, ibid.

De clericis recurrentibus ad iudicem laicos, quas pon-

nas incurant, & quando possint excusari, ibid.
 Clericus in minoribus capere sine habito, & ronsora pro de-
 lidio, si aufugiat, & iterum capitur cum habito, &
 ronsora, an gaudeat privilegio clericali, & alia, t.1. C.
 §.18. n.91.
 An possint clerici tutelas, vel curas acceptare, & admini-
 strare, t.1. C. §.18. n.92.
 An sint capaces succedendi in feudo, & alia, remissio, t.1.
 C. §.18. n.93.
 Clerici qui sunt in Curia Romana, & in servitio Summi
 Pontificis, debent percipere fructus Prebendarum, quasi
 presentes in suis Ecclesiis, t.1. A. §.4. n.9. & 10. ubi alia
 de materia.
 Clericorum appellatio, qui veniant, t.1. A. §.33. n.49.
 De clerico a diffinio a quo iudice puniatur, vide in §. Affas-
 finium, & §. Iudex.
 Clericus per affectionem beneficii residentialis efficitur
 civis illius loci, t.1. C. §.16. n.1.
 Clerici qualiter precedant monachis, t.1. C. §.3. n.3.
 Clerici an teneantur cuere de non offendendo in foro secu-
 lari, t.1. C. §.10. n.16.
 Clerici an possint compromittere in laicos, t.1. C. §.28.
 num.15.
 Clerici impediunt iurisdictionem secularem, qualiter pos-
 sint carcerari, t.1. D. §.5. n.2.
 Aliqua vide in §. Concubina.
 Clericus an ob ebrietatem priuatur, vel suspendatur a bene-
 ficio, t.2. E. §.1. n.6.
 Clericus a quo compellendus ad reparationem Ecclesie,
 t.2. E. §.2. n.16.
 Clericus ordinatus a non suo Episcopo sine litteris dimisso-
 riijs, an gaudeat privilegio fori, & sit suspensus, t.2. E. §.9.
 num.23.
 Quando non gaudeat privilegio fori, t.2. E. §.9. n.37.
 Qualiter defendendus, & puniendus ab Episcopo, t.2. E. §.
 9. n.38.
 An possit per Episcopum dispensari a residentia, t.2. E. §.9.
 num.48.
 Clericus delinquens in officio seculari, an gaudeat privilegio
 fori, t.2. E. §.11. n.4.
 Clericus an, & quando gaudeat, vel non privilegio canonis
 quoad excommunicationem, t.2. E. §.18. n.1. & seqq.
 Clericus recurrent ad iudices laicos efficitur excommunica-
 tus, t.2. E. §.18. n.25.
 Clericus an archetor Gabellis secularibus, t.2. G. §.1. n.4.
 Clericus an possit habitare cum feminis etiam coniunctis,
 t.2. H. §.1. n.10.
 Clericus an possit pro fideiussore suo laico declinare forum
 seculare, t.2. F. §.13. n.15.
 In auctorem laudatus, an declinet forum laicale, ibid.
 Clericus filiusfam. potest testari non obstante portio potesta-
 re, t.2. F. §.14. n.61.
 An teneatur servare solemnitates iuris civilis testando,
 ibidem.
 Clericus an audiatur in iudicio sine fideiussore, t.2. F. §.17.
 num.4.
 Clericus litigans in foro seculari, an ligetur status circa or-
 dinatoria iudicij, t.2. I. §.25. n.5. & §. Forensis n.4.
 An ligetur instantia capta per auctorem suum laicum coram
 iudice seculari, t.2. L. §.3. n.11.
 An possit citari a iudice seculari in confessione inuentarij,
 t.2. L. §.36. n.2.
 An comprehendatur statuto de iure congrui actus, & pas-
 sus, t.2. L. §.46. n.4.
 An possit donare, vel testari de fructibus beneficiorum,
 t.2. E. §.9. n.55.
 Clericus an possit relinquere filijs suis illegitimis, vel eorum
 matri, t.3. L. §.5. n.51.
 Clericus tenetur ad leges seculares ob bonum publicum, ca-
 nonibus non repugnantibus, t.3. L. §.10. n.6.
 Clericus an possit licet ludere, t.3. L. §.22. n.1. & seqq.
 Clericus monetarius curiae seculari tradendus, t.3. M. §.30.
 num.2.
 Clericus an possit esse Notarius, t.3. N. §.7. n.20.
 Clericus an possit de acquisitis testari, t.3. P. §.12. n.7. Alio-
 vide in verb. Privilegium.
 Clericus gaudet privilegio electionis fori, t.3. P. §.21. n.22.
 Clericus recurrent ad iudices laicos pro possessione, quas
 penas incurrat, t.3. P. §.28. n.5.
 Clericus an admittatur ad primogenituram, vel secun-

dogenius excludatur, t.3. P. §.44. n.11.
 An possit aliquando expelli per Principem secularem, sicut
 defenditur, t.3. P. §.45. n.26.
 Clerici occidentes bananum an sint irregulares, possint pro-
 cessari a Curia Ecclesiastica, consequantur praemium & c.
 t.3. P. §.37. n.14.
 Clerici monetarii an degradentur, & curiam secularem tradantur,
 t.3. M. §.30. n.2.
 Clerici an, & quando possint coram iudice laico reconueniri
 tam in causis criminalibus, quam civilibus, & alia,
 t.4. R. §.5. n.1. & 5.
 An possint iurare in manibus iudicis secularis, t.4. R. §.9.
 num.2.
 Clerici sodomitae quibus penis puniantur, t.4. S. §.2. n.1. n.10.
 An ligentur statutis laicalibus, t.4. S. §.29. n.1. & seqq.
 An possint vti statutis laicalibus in eorum fauorem, t.4. S.
 §.29. n.12.
 An comprehendantur sub statuto prohibente vendere so-
 renibus, vel extractionem, t.4. S. §.29. n.8. & seqq.
 An ligentur statuto de compromissis, t.4. S. §.29. n.8.
 An ligentur, vel gaudeant statuto formamurati celsissimo,
 t.4. S. §.29. n.31.
 Clerici si sint tutores laicorum coram iudice conveniri de-
 beant cum socijs, t.4. T. §.19. n.58.
 An possint tutelas exercere, & alia, ibid.
 Clericus quando possit per infidelitatem in excommuni-
 catione priuari beneficio, & alia, t.2. E. §.18. n.17.
 Clericus an possit esse tutor, & alia, t.4. in Resolut.
 cap.4.
 De clerico ordinato ad titulum fidei patrimonij, multa vide
 in Resolut. cap.25. t.4.
 Clericus an possit fideliter, & quando gaudeat privilegio
 cap. Odoardus de solut. & alia ad rem, t.4. in Resolut.
 cap.81.

C L I E N T V L V S.

Cientulus an possit esse testis pro suo patrono, & e contra,
 t.1. A. §.17. n.10. & 11.

C L O A C A.

Cloaca, vel clauca an possit fieri in proprio, vel communi
 pariete, t.1. A. §.35. n.14.

Cuius expensis sit mantentenda, §. eod. n.6.

C O D I C I L L V S.

Codicillus est ultima voluntas minus sollemnis, & abque
 heredi institutione de eo, quod post mortem fuam fieri
 velit coram quinque testibus declarata: quare sic dictus,
 quibus modis fieri possit, & qualiter probetur, t.1. C. §.19.
 num.1.

Codicillus dicitur pars testamenti, & alia, t.1. C. §.19. n.2.
 Non derogat voluntati testatoris, nisi quatenus sit contra-
 rius testamentum, ibid.

Codicillus non potest hereditatem adimere vni ex filijs
 aequaliter cum alijs instituto, t.1. C. §.19. n.3.

In codicillis potest per fideicommissum, & verbis oblique
 adimi hereditas, & alia, ibid.

Non potest in codicillis dari hereditas, etiam inter liberos,
 neque relinqui legitima, ibid.

An in codicillis possit dari, vel adimi substitutus, & alia,
 ibidem.

Codicillus si continet heredi institutionem, qualiter su-
 fineatur in vim testamenti imperfecti inter liberos, t.1.
 C. §.19. n.4.

Codicillus continens directam heredi institutionem, &
 alias testamenti sollemnitates, licet nominetur a testatore
 codicillus, valet tamquam testamentum, & omne aliud
 praecedens tollit: & e contra deficient heredi institutio-
 nem, testamentum sufficit tamquam codicillus, ibid.

Codicillum tamquam imperfectum testamentum, qualiter
 tollat primum perfectum praecedens fauore venientium
 ab intestato, t.1. C. §.19. n.5.

Codicillus largo modo dicitur testamentum, ibid.

Codicillus primo factus an tollatur per alium subsequen-
 tem, t.1. C. §.19. n.6.

Codicilli qualiter reuocentur expresse, & tacite, ibid.

Codicillus qualiter possit etiam inter absentes celebrari, t.1.
 C. §.19. n.7.

Codicillus an rumpatur natiuitate posthumi, t.1. C. §.19. n.8.

De codicillo facto coram Parocho, & testibus, & alia, remis-
 sio, t.1. C. §.19. n.9.

De codicillis, & clausula codicillari plene, remissio, t.1. C.
 §.19. n.10.

An hereditas in testamento data, possit in codicillis admitti, & alia, t. i. C. §. 19. n. 11.
Codicilli etiam multo post testamentum facti dicuntur pars testamenti, & continentur iuxta dispositio, & alia, t. i. C. §. 19. n. 12.
De clausula codicillari quid operetur, remissive, ibid. & §. clausula.

COGNATIO.

Cognatio spiritualis quando, & cum quibus contrahatur, & an inter coniuges impediat debui redditionem, & alia, t. i. A. §. 20. n. 10.
Cognatio legalis, quale impedimentum inducat circa matrimonium, ibid.
Cognati vique ad quem gradum admittantur in successione, §. eod.
Cognati an veniant sub nomine consanguineorum, t. i. C. §. 40. n. 1.
An preferantur alijs in litatione bonorum, t. i. C. §. 52. num. 12.

COITVS.

Coitus cum meretrice etiam nupta non puniatur in foro contentioso, t. i. C. §. 20. n. 1.
Coitus vxorali cum soluta an, & quando sit punibilis, ibidem.
Quinam coitus sint de iure punibiles, vel non, remissive, ibid.
Coitus cum violentia etiam cum meretrice soluta, vel nupta qualiter sit punibilis, t. i. C. §. 20. n. 2.
Coitus cum muliere carcerata sine honestate, siue meretrice, & etiam sine vi, qualiter puniatur, & alia, t. i. C. §. 20. num. 3.
Quid in indice coeunte cum muliere carcerata, vel coram eo litigante, ibid.
De coitu iudei, siue alterius secte infidelium cum muliere Christiana, vel Christiani cum iudea, qualiter puniatur, & alia, t. i. C. §. 20. n. 4.
An aetate dicta circumstantia sit necessarius in confessione exprimenda, ibid.
Coitus cum ancilla propria, qualiter puniatur, t. i. C. §. 20. num. 5.
Coitus cum virgine immatura, & non viri potente, an, & quando puniatur poena mortis, t. i. C. §. 20. n. 6.
De coitu cum femina dormiente, quodam peccatum luxuriae continet, ibid.
Coitus contra naturam humane societatis: contra naturam sexus: contra naturam generis humani: contra naturam vius ipsius sexus: contra naturam naturae ipsius sexus, & contra naturam coitus, qui nam dicatur, & quibus poenis afficiatur, t. i. C. §. 20. n. 7.
De coitu inter Ermaproditos an supiat sodomiam, & sit punibilis, ibid.
De coitu cum muliere mortua, quam malitiam in se continet, & qualiter puniatur, ibid.
Coitus incestuosus cum quibus committatur, t. i. C. §. 20. n. 8.
An committatur a Sacerdote cum muliere soluta, ibid.
Coitus incestuosus committitur per modum fornicationis, & sine colore matrimonij, qualiter puniatur: quid si coeuntes ignorent sanguinis coniunctionem, vel aliam qualitatem, t. i. C. §. 20. n. 9. & 10.
Coitus, siue copula carnalis qualiter probari possit, t. i. C. §. 20. n. 11. & alia de probatione copulae ad effectum confirmationis, vel dissolutionis pontificalis.
De probatione adulterij ex inducijs ad effectum separationis thori, ibid. remissive.
Copula qualiter praesumatur per cohabitationem concludenter probatur, ibid. & alia.
Copula qualiter coniecturis probetur, ibid.
Coitus impotentia qualiter probetur, & dissolvat matrimonium, t. i. C. §. 20. n. 12.
Coitus cum sorore vxoris siue per errorem in conditione personae, an obliget ad legitimam vxotem dimittendam, & alia an, & quando error in qualitate personae, in quam delinquitur excuset a delicto, vel non, t. i. C. §. 20. n. 13.
Coitus cum moniali est sacrilegium, adulterium spirituale, incestus, & etiam stuprum, & qualiter puniatur, t. i. C. §. 20. n. 14. & alia.
Coitus cum muliere postea, vel cum inuene pulcro, licet sit delictum, & peccatum, qualiter dicatur quodammodo minus, quam cum turpi, & alia de delictis carnis, remissive, t. i. C. §. 20. n. 15.

Sabel. Index Generalis.

Quid si coitus esset cum puella in monasterio pro educatione retenta, & nondum profecta, t. i. C. §. 20. n. 16.
Oculus monialium qualiter puniatur, tom. i. C. §. 20. num. 17.
Coitus vxorali cum soluta, vel meretrice an puniatur, t. i. A. §. 16. n. 4.
Coitus Clericorum qualiter puniatur, t. i. C. §. 18. n. 33.
Coitus Religiosi an sit fornicatio, vel grauior, t. i. C. §. 19. n. 2.
Coitus qualiter puniatur inter infideles, & Christianos, t. i. I. §. 40. n. 8.
Coitus cum moniali, vel puella in monasterio nondum profecta, an sit sacrilegium, & quomodo puniatur, t. i. C. §. 20. n. 4.

COLLATIO.

Collatio bonorum quid sit, quo iure induca, an, & quando habeat locum, quid inter succedentes diuerso iure, & inter quas personas procedat, quae requirantur ut procedat, & alia, t. i. C. §. 21. n. 1.
An in collatione veniant fructus rei, quae conferuntur, ibid.
Qualiter filius volens succedere parentibus, tam ex testamento, quam ab intestato teneatur fratribus coheredibus ea omnia conferre, quae sibi a parentibus fuerunt donata, & an primogenitura sit conferenda, ibid.
Collatio beneficii Ecclesiastici facta digno, praetermissio digniore, an admittat appellationem, & alia de collatione beneficii Ecclesiastici, & lapsus patronatus, remissive, t. i. C. §. 21. n. 2.
De collatione beneficii eadem die facta ab Ordinario, & a Papa, quae sit preferenda, ibid.
Decollatione bonorum, & beneficiorum plura remissive, t. i. C. §. 21. n. 3. & §. Beneficium n. 14. & seqq.

COLLECTA.

Collecta quid sit, quotuplex, a quibus, & in quo loco solui debeat, quot sint illius species, quomodo, & super quibus imponatur, per quos, & quibus imponi possit, & alia remissive, t. i. C. §. 22. n. 1.
Collecta certa, & perpetua, an dicatur onus reale, vel mixtum, & an cum bonis ad clericos transeat, & alia, t. i. C. §. 22. n. 2.
Collecta, & gabella potest imponi pro industria, & artificio, sicuti pro negotiatione, & mercimonio, & super fructibus partis colonicae, t. i. C. §. 22. n. 3.
An possit imponi colonis partiaris Ecclesiasticorum, ibid.
Communitas quando sit manutentenda, vel non in quasi possessione exigendi collectas, ibid.
Collecta an possit imponi forensibus pro bonis, & censibus possessis in territorio collatae voluntariae, t. i. C. §. 22. n. 4. & 10.
An valeat pactum in contracta census appositum, quod a venditore census soluantur collecta super census imposta, vel imponenda, ibid.
An collectari possint ciues pro bonis extra territorium sita, t. i. C. §. 22. n. 5.
Collecta qualiter non sit soluenda ab habente duodecim filios, t. i. C. §. 22. n. 6.
Collecta an sit soluenda a locatore, vel a conduttore, t. i. C. §. 22. n. 7. & §. Conductor n. 27. & 47.
An a legatario alimentorum ex certo fundo, ibid.
Collecta imposta pendente tempore retrahendi, an sit soluenda ab illo, qui possidebat tempore impositionis, vel a retrahente, t. i. C. §. 22. n. 8.
Collecta iam destinata, sed nondum imposta, si interim vendatur fundus, & posita distribuatur an sit soluenda ab emptore, vel a venditore, t. i. C. §. 22. n. 9.
An, & quomodo emptor, vel alius successor singularis possit ratione hypothecae conueniri pro oneribus, & collectis praeteritis, & ipse recuperare a venditore, vel alijs, ibid.
Collecta est soluenda a possessore qui percipit fructus, & alia, t. i. C. §. 22. n. 10.
An sit soluenda ab emphyteuta Ecclesiae, ibid.
Ao a marito pro bonis dotalibus, ibid.
Collecta qualiter euicti possit renunciando rei pro qua imponitur, t. i. C. §. 22. n. 11.
Collecta, an, & quando possit imponi pupillis, sub protectione receptis, t. i. C. §. 22. n. 12.
Collecta non potest imponi super bonis donatis a patre filio, vel ad sacros ordines promoueat, t. i. C. §. 22. n. 13.
Collecta habent tacitam hypothecam contra omnia bona debitoris, & praeteritum comera ea, ex quibus sunt

F fol.

- foluendæ, & alia remissuæ de collectis, earum impositione, & privilegijs, t. 1. C. §. 22. n. 14.
 Collecta est impositio secundum fructus prædiorum, t. 1. C. §. 22. n. 15.
 De collectis, remissuæ, t. 1. C. §. 22. n. 16.
 Collectæ an soluatur ab alimentato, cui fuit assignatus fundus pro alimentis, v. debitor, t. 1. A. §. 24. num. 19.
 Collecta an, & quando afficiat etiam personas Ecclesiasticas, t. 2. E. §. 2. n. 20.
 An possit imponi forensibus pro censibus, & bonis, t. 2. F. §. 17. n. 5.
 Collecta an sit soluenda ab habentibus t. 2. filios, t. 3. P. §. 46. n. 21. & seqq.
 Collecta an possit imponi super pecunijs, & mercibus mercatorum, t. 3. M. §. 17. n. 29.
 De collectarum impositione, t. 4. V. §. 19. n. 17.

C O L O N V S.

- Colonus in venditione fructuum qualiter teneatur præferre dominum offerentem nullum pretium; quod amen non procedit in mutante semine, nam ille præfertur domino, & alijs creditoribus, t. 1. C. §. 23. n. 1.
 Præfertur etiam dominus alijs creditoribus, etiam anterioribus, ibid.
 Colonus adscripticijs, & similibus, non sunt idonei testes pro illo, si, ut sit iniquitas, & partitrix, t. 1. C. §. 23. n. 2.
 De divinis speciebus colonorum, & eorum differentijs, remissuæ, ibid.
 Colonus, qui res domini in prædio existentes celat, animo sibi appropriandi, suum committit: quid autem si fructus communes sibi vult pars, t. 1. C. §. 23. n. 3.
 Colonus non potest sine licentia domini facere recollectam, ibid.
 Colonus paritarius, qui promittit bene, & fideliter se habere in cultura prædij, si accusetur a domino de mala cultura, tenetur ipse probare se bene veritatem, secus cessante dicta promissione: qualiter teneatur bona laborare, & quando possit expelli, & alia, t. 1. C. §. 23. n. 4.
 Colonus qualiter acquirat ius colonij, t. 1. C. §. 23. n. 5.
 Colonus paritarius (cessante pacto, vel consuetudine) non potest de massa communis deducere expensas seminis, t. 1. C. §. 23. n. 6. & alia de colonis paritarijs ad quæ teneatur, vel non.
 Colonus paritarius non tenetur persecutari in conductio-
 ne, quando res conductæ fuit alienata, t. 1. C. §. 23. num. 7.
 An, & quando successores teneatur stare colono, vel non, ibid.
 Colonus solvens collectas an, & quando repetat à domino, t. 1. C. §. 23. n. 8.
 Coloni Ecclesiæ, siue Clericorum an sint immunes à collectis, & similibus oneribus ratione partis colonicæ, t. 1. C. §. 23. n. 9.
 Coloni paritarius tam Ecclesiæ, quam Clericorum, & Regularium etiam respectu bonorum patrimonialium ipsorum Clericorum sunt immunes à collectis, & alijs oneribus laicis: hoc tamen non procedit in colonis clericorum non habentium requisita Concil. Trid. sess. 23. nec respectu bonorum, quæ coloni proprio nomine possident, nec quoad opera, quæ super fructibus imponi possunt, t. 1. C. §. 23. n. 10.
 Prædicta cessant in statu Florentino, ibid.
 Coloni mente Episcopalis duntaxat colonia, an gaudeant privilegio sibi, t. 1. C. §. 23. n. 11.
 Coloni Ecclesiæ, siue clericorum an, & quando gaudeant privilegio fori, ibid.
 Coloni non suo nomine, sed domini possident, t. 1. C. §. 23. num. 12.
 Inter Colonom, & Dominum qualiter dicatur contra-
 ctu societas, & deus inter eos actio pro socio, & alia, ibid.
 Palca, & signum veniant appellatione fructuum, & est dis-
 solvenda inter dominum, & colonom, ibid.
 Coloni an teneantur dare partem domino atborum siccato-
 rum, & calicamentum, ibid.
 Coloni agrotum Regularium, an gaudeant privilegio non soluendi decimas, sicut regulares ipsi eorum Domini, & alia circa privilegia regularium non soluendi decimas, remissuæ, t. 1. C. §. 23. n. 13.

- Colonus qualiter repetat sumptus, quos fecit in re conductæ, t. 1. C. §. 23. n. 14.
 Coloni dum sunt in exercicio agriculturæ an possint capi pro debito, t. 1. C. §. 23. n. 15.
 Non possunt gratari in instrumentis rusticilibus, ibid.
 De colonis aliqua remissuæ, t. 1. C. §. 23. n. 16.
 Colonus qualiter repetat expensas à Domino, qui alienum non resecuto iure colonij, t. 2. F. §. 23. n. 35.

C O L L E G I V M.

- Collegia artificum, an possint condere statuta, t. 1. C. §. 38. num. 7.
 Alia vide in §. Confraternitas.
 Collegium pro studentibus, de quibus intelligatur, & alia, t. 3. L. §. 5. n. 68.
 Collegium an veniat sub nomine personarum, t. 3. P. §. 21. n. 1.

C O L V M B I.

- De damno dato in Columbis, & per Columbos, vide in §. Damnum n. 1.
 Columbi alieni an possint occidi, vel decuari, t. 2. F. §. 28. num. 3.
 Columbatia, an possint haberi à non habentibus agros, ibid.
 Quomodo enodari debeant, & abundant columbis, ibidem.

C O E M O E D I A.

- Comædiæ an possint audiri sine peccato, tom. 2. E. §. 9. num. 34.

C O M M E N D A.

- Commenda Equitis an possit revocari, & à creditoribus molestari, t. 2. E. §. 11. n. 9.
 Commenda non censetur erecta pro primogenito, nisi sit dictum, ibid.
 Quomodo constituatur, conferatur, & alia quoad Equites S. Stephani, t. 2. E. §. 11. num. 10. vide Equites.

C O M M E N T A R I E N S I S.

- Commentariensis, vel Basilensis præsumitur alimenta præstare carceratis, §. Alimenta n. 13.
 Possit retinere carceratum pro expensis, tom. 1. C. §. 7. num. 13.
 Alia vide in §. Custos.

C O M M I S S A R I V S.

- Vide in §. Commissio, n. 2. §. 2. & 5.
 Commissarius Episcopi non potest aliquid exigere pro accessu ad forensum processum, tom. 2. E. §. 9. num. 4.
 Commissarius eodem tempore duobus vacans negocijs, vel ceteris expediens, an possit duplex salarium exigere, t. 4. §. 3. n. 35.

C O M M I S S I O.

- Commissio avocatoria causæ non ligat iudicem ignorantem, nec impedit processum, nisi fuerit notificata, vel nisi continetur decretum irritans, vel clausulam motu proprio, t. 1. C. §. 24. n. 1.
 An autem, & quando commissio causæ, vel negocij extrajudicialis transeat ad succellorem iudicis, ibid. & num. 2.
 Plura de commissione causarum, & alia remissuæ, ibid.
 Commissarius causæ non potest excedere fines sui mandati, & commissio, t. 1. C. §. 24. n. 2.
 Commissarij si habeant plures causas, vel negocia eodem tempore, an possint ab unoquoque, vel à singulis tantum exigere, quantum ab uno solo possint, si pro eo solum negotium facerent, t. 1. C. §. 24. n. 3.
 Currit potestas communem commissionem non potest ab unoquoque habere integrum salarium, t. 1. C. §. 24. n. 4.
 De commissione, & commissario ad examinandum testes, remissuæ, t. 1. C. §. 24. n. 5.
 De commissis, & pernis fraudulentum gabelas, t. 1. C. §. 24. n. 6. remissuæ.
 De commissis, & caducitate rei emphyteuticæ, remissuæ, t. 1. C. §. 24. n. 7.
 De lege commissoria, & eius pactis, remissuæ, t. 1. C. §. 24. num. 8.
 Commissio causæ facta Vicario Episcopi, vel alterius persone sub nomine dignitatis an transeat in succellorem, t. 1. C. §. 24. n. 9.
 Plura remissuæ de commissione iurisdictionis, & causarum, t. 1. C. §. 24. n. 10.

Commissiones, & ordinationes Principum qualiter debeant restringi, & ad terminos iuris reduci, tom. 1. C. §. 24. num. 11.
Mandata Principum sunt intelligenda cum iustitia, & alia, ibid.

C O M M O D A T U M.

Commodatum est rei ad certum vltim gratuita concessio, vt eadem species, & non alia eiusdem generis finito tempore reddatur: ex quo dicitur oriri actiones, directæ scilicet quæ competunt commodatarij, & contrariæ commodatario, & ad quod, t. 1. C. §. 25. n. 1.

Commodatarius an possit vti compensatione, & alia remissive, ibid.

Commodatum quomodo differat ab alijs contractibus, de illius causis, effectibus, & actionibus; ad quod, & ex qua culpa teneatur commodatarius, & alia remissive, ibid.

Commodatum ad libitum commodatus reuocari non potest, quia certum, & definitum vltim fit; secus autem in precatio, & quid in mutuo, t. 1. C. §. 25. n. 2.

Commodatum non potest interpellari reuocari, & quomodo commodatarius teneatur ad interesse lucri cessantis, vel damni emergentis, & alia remissive, ibid.

Commodatus equum, vel aliam rem, an teneatur illam deterioratam sibi redditam recipere, ita vt non recipiendo teneatur ipse ad periculum litis, vel an recipiendo videatur detrimentum remittere, t. 1. C. §. 25. num. 3.

An commodatus equum eunti ad iustum bellum, illo interfecto possit alium petere, vel substitutionem, ibid.

Commodatus an possit deferri nauis uentum affectionis contra commodatarium non resistentem rem commodatum, ibid.

Commodatum præsumitur factum rogatu, & ad requisitionem commodatarij, & commodatarius teneatur de dolo, leui, & leuissima culpa, & alia, t. 1. C. §. 25. num. 4.

Vtrum commodatarius dubius an commodatum sua culpa perierit teneatur ad restitutionem, ibid.

Commodatum est contractus bonæ fidei, & si non reddatur committitur mora, & ex mora debentur vsuræ de iure euili, secus autem de iure canonico, secundum quod debetur illi, quod vere interest ex mora commissa, t. 1. C. §. 25. n. 6.

An pro pecunia commodata ad pompam, vel alium similem vltim absque transatione domanij, aliquid pacisci, & capere liceat, ibid.

Commodatarius, si a liquid ex re commodata lucrum fecerit, an illud commodatarij restituere teneatur, t. 1. C. §. 25. n. 7.

Commodare solitus, an possit cogi ad vitium commodatum, t. 1. C. §. 25. n. 8.

C O M P A R A T I O.

Comparatio literarum fit in subsidium deficientibus alijs probationibus, & facit semiplenam probationem: potest fieri de bono, & æquo pro maiori dilucidatione etiam post recognitionem testium, t. 1. C. §. 26. u. 1.

Comparatio literarum regulariter facit tantum semiplenam probationem: & quando in illius supplementum ad faciendum plenam probationem possit deferri iuramentum, & alia, ibid.

Comparatio literarum cum fiat in subsidium, debet illam petens iurare, si non habere alias probationes, t. 1. C. §. 26. n. 2.

Comparatio literarum qualiter, & quando de per se facit plenam probationem, t. 1. C. §. 26. n. 3.

Comparatio vi fieri possit, requiritur quoddam scriptura, ex qua est sumenda sit omnino certa, & indubitata illius, de cuius scripturæ recognitione agitur, t. 1. C. §. 26. num. 4.

Quid quis possit compelli ad scribendum pro comparatione faciendam, ibid.

Comparatio literarum pro quos, & qualiter fit faciendam, t. 1. C. §. 26. num. 5. & 6. & alia remissive de hac materia.

Quod sit multum fallax, & periculosa, ibid. n. 6.

Comparatio literarum admittitur solum in illis casibus, in quibus facta potest aliquem veritatis effectum producere, t. 1. C. §. 26. n. 7.

Comparatio nullam fidem facit, vbi testes dicunt oppositum, t. 1. C. §. 26. n. 8.

Comparatio literarum non est faciendam, & facta non te-

Sabel. Index Generalis.

uat, vbi negotium excedit libram auti: nec vbi criminaliter agitur: an autem facit saltem indicium ad torturam, & alia, t. 1. C. §. 26. o. 9.

In comparatione semper est necessaria citatio partis, ibidem.

Comparatio literarum an habeat locum in libro rationum, literis missis; an in testamento paterno per amphicnem schedulam inter liberos confecto, & alia remissive, t. 1. C. §. 26. n. 10. & 11.

Comparatio est faciendam coram iudice, qui debet iudicare, nec potest alteri delegari: & sicuti quando adest in omnibus similitudo literarum plene probat, ita & contra si in aliquibus tantum adfit, nullam fidem facit, ibidem.

Comparatio in literis cambi facit plenam fidem: & quando fit per testes qualiter fieri debeat, tom. 1. C. §. 26. num. 11.

Comparatio literarum in libello famoso facit indicium, & an, & quando sufficiat ad condemnandum, t. 1. C. §. 26. num. 12.

Comparatio literarum quam probationem facit in criminalibus, t. 1. C. §. 26. n. 13.

Comparatio literarum tanquam fallax, & in qua possunt committi fraudes, non admittitur in probandis dispositionibus testamentarijs, etiam inter liberos quando sunt facta legata pingua extraneis, & alia remissive, t. 1. C. §. 26. num. 14.

Quam probationem facit in criminalibus, t. 2. F. §. 28. n. 2. in Voto Auctoris.

Comparatio literarum qualiter fit faciendam pro recognitione scripturæ, t. 4. §. 5. n. 14.

Alia vide t. 3. Adit. Nouill. cap. 12. vbi de comparatione literarum plura ad rem.

C O M P A T E R.

Compatere in baptismo non possunt esse Abbates, & Monachi sub pena peccati, licet efficiantur patrum, t. 1. A. §. 1. n. 9.

Compatere au probet pro compatere, t. 1. A. §. 20. n. 11.

C O M P E N S A T I O.

Compensatio est debiti, & crediti hinc inde confusio; præsupponit debitum, & creditum hinc inde: inter quos, & quando locum habeat, t. 1. C. §. 27. n. 1.

Non datur compensatio cum debito alieno, ibid.

Ad positi opponi a debitore debitoris consensum à creditore creditoris, ibid.

Quid sit compensatio, & an dicatur retentio, remissive, ibid.

Compensatio ad euitandam moram, vel penam fit ipso iure etiam ante oppositionem quando sumus in debito compensabili, secus in alijs casibus, t. 1. C. §. 27. n. 2.

Compensatio fit etiam ipso iure sine oppositione ad impedendum consumum vlturam, ibid.

An, & quando inducatur compensatio ipso iure, vel non, etiam in præiudicium aliorum creditorum antecessorum, & alia remissive, ibid.

Compensatio debet esse liquida, & clara, t. 1. C. §. 27. n. 3.

Compensatio aut in dubio præiudicat, ibid.

Compensatio non admittitur de eo, quod requirit altiorum indaginem, ibid.

An in compensatione occulta faciendam, debitum debeat esse liquidum, & certum, & alia remissive, ibid.

Compensatio licet non admittatur de liquido ad illiquidum, secus tamen est si esset liquidum per confessionem partis, t. 1. C. §. 27. n. 4.

In quibus, & quando fiat compensatio, vel non remissive, ibid.

Compensatio admittitur etiam de liquido ad non liquidum, quando potest liquidari intra tempus concedende executionis, vel militarij, vel intra duos menses, vel vbi est de proximo liquidandum, vel vbi potest liquidari per iuramentum in litem, & alia, t. 1. C. §. 27. n. 5.

Quid si creditum alterius esset liquidum per sententiam in iudicium transactam, ibid.

Compensationem opponens censetur facere debitum, ibid.

Compensatio quia fundatur super acquirenti quando etiam admittitur, vbi alias de rigore non esset admittenda, t. 1. C. §. 27. n. 6.

De compensatione remissive quando locum habeat, vel non, remissive, ibid.

Compensatio qualiter possit opponi etiam post sententiam in illius executione, t. i. C. 5. 27. n. 7.
 Potest opponi etiam post factam executionem, & in secunda instantia, ibid.
 Non tamen potest opponi post terminum susceperum ad solvendum, ibid.
 Compensatio qualiter tollat obligationem, & actionem, ac debitum penitus, t. i. C. 5. 27. n. 8.
 Compensatio est species solutionis, & illius vim obinet, an, & quando constituit in quasi possessione exigendi, & an sit vera, vel ficta solutio, t. i. C. 5. 27. n. 9.
 Compensatio an, & qualiter admittatur etiam in extinctione census, t. i. C. 5. 27. n. 10.
 Compensatio directe prohibita, an sit etiam indirecte per viam retentionis prohibita, t. i. C. 5. 27. n. 11.
 Compensatio potest opponi contra vnum ex tutoribus pro debito alterius, t. i. C. 5. 27. n. 12.
 Compensatio ut admittatur debent esse hinc inde debita quantitas, & eadem, parique summe: quid si reliquum solvatur, t. i. C. 5. 27. n. 13.
 Compensatio quae potest opponi per debitorem contra eundem, qualiter possit opponi etiam contra cessantem, vel alium singularem succilitem, t. i. C. 5. 27. n. 14.
 Compensatio quae potest opponi per principalem debitorem, potest opponi etiam per illum fideiussorem, nisi sit obligatus in forma depositi, t. i. C. 5. 27. n. 15.
 Compensatio admittitur in debito iurato, & camerali obligatione vallato, t. i. C. 5. 27. n. 16. & 17.
 Quid si debitum elicit hinc inde instrumentum, & iuratum, ibid.
 Compensatio admittitur, quando debitum compensandum fuit contractum post prestitum iuramentum de solvendo, alias iocus, ibid.
 Perituros non potest allegare compensationem, ibid.
 Compensatio admittitur etiam contra debitum iuratum, ubi in causa proceditur sola facti veritate inspecta, ibidem.
 Compensatio an admittatur in deposito, tom. i. C. 5. 27. num. 17.
 Compensatio an possit opponi quando fuit illi renuntiatio expressa per pactum, vel tacite per iuramentum, siue per obligationem cameralem, ibid.
 Compensatio de specie ad speciem, siue de specie ad quantitatem non admittitur, & quando locus, t. i. C. 5. 27. num. 18.
 Nec admittitur de vno genere pecuniae ad aliam pecuniam diversae monetae, ibid.
 Compensatio etiam de quantitate ad quantitatem non admittitur, si actor contra quem obijciat habet electionem solvendi quantitates, vel speciem, & alia, t. i. C. 5. 27. n. 19.
 Compensatio non admittitur in casibus, qui dilationem non pariont, t. i. C. 5. 27. n. 20.
 An, & quando admittatur compensatio alimentorum cum fructibus ab alimento praestitis, ibid.
 Compensatio an admittatur contra doctorem, vel interesse illius, & alia, ibid.
 Compensatio qualiter possit opponi matri doctorem repetenti, non reddit rationem tutelis, ibid.
 Compensatio qualiter non admittatur in salario Doctorum, nec in causa alimentorum, siue mercedis diurnae: nec in debito condicionali, non iam purificata condicione, t. i. C. 5. 27. n. 21.
 Compensatio an fieri possit de salario famulorum cum rebus per eos ablati, ibid.
 Compensatio non admittitur ubi requiritur praecisa solutio, vel flante pacto de aliam non opponendo, t. i. C. 5. 27. num. 22.
 Compensatio, an, & quando locum habeat, vel non, remissive, ibid.
 An locum habeat in debito tributorum, decimarum, & huiusmodi, ibid.
 Compensatio an procedat de credito vnius negotiationis, & corporis apothecae ad debitum alterius negotiationis, vel corporis, & alia, t. i. C. 5. 27. n. 23.
 Compensatio non potest obijci sileo ex diversis stat one, ne officia confundantur, nisi sileo successerit debitori, & creditori, t. i. C. 5. 27. n. 24.
 Compensatio fractionum petentiarum etiam a bonae fidei possessore, & ante litem contestatam, qualiter fieri de-

beat cum melioramentis in te factis, t. i. C. 5. 27. n. 25.
 Compensatio an, & qualiter sit licita in foro conscientiae, ubi adiunt alij creditores anteriores: & de occulta compensatione in foro conscientiae, cum quibus conditionibus sit permissa, vel non, t. i. C. 5. 27. n. 26.
 Compensatio an admittatur in foro conscientiae etiam in deposito, ibid.
 Quid autem in foro forei, an admittatur compensatio in praedictum creditorem anteriorem, ibid.
 Compensatio an fieri possit de debitis ex iustitia cum donis, vel obsequijs gratiis, t. i. C. 5. 27. n. 27.
 An beneficiatus, vel alius possit compensare elemosinas iam liberaliter, & voluntarie factas, cum obligatione postea contracta restituenti fructus, propter omissionem officij, & similibus, ibid.
 Compensatio qualiter inducatur per contrapositionem partium, t. i. C. 5. 27. n. 28.
 Compensatio non potest opponi per metatorem post acceptas litteras cambij, ibid.
 Compensatio mutua an, & qualiter admittatur in delictis: intellige tamen quoad insecte partium, non autem quoad vindictam publicam, t. i. C. 5. 27. n. 29.
 Quid in contractibus compenditur dolus cum dolo, & culpa cum culpa, ibid.
 Diligencia in aliquibus per officialem adhibita, non compensatur cum negligentia in alijs commissis, ibid.
 Compensatio an, & quando sit facienda ubi debitor legat, vel donat suo creditor, vel potius legatum, & ipsum debitum debeatur, t. i. C. 5. 27. n. 30.
 Quid si testator legat rem ipsam obligatam creditori suo t. ibid.
 Compensatio anni feritilis, cum stetit, qualiter sit facienda in locationibus, & affectibus, t. i. C. 5. 27. n. 31.
 Compensatio experientiam hinc inde quando fit facienda, vel non per iudicem inter litigantes, t. i. C. 5. 27. n. 32.
 Compensatio non admittitur circa debitum ipso iure excludum, t. i. C. 5. 27. n. 33.
 Compensatio non admittitur in causa arcentariorum, nec in excussis flante obligatione camerali, nec in ipso, t. i. C. 5. 27. n. 34.
 Compensatio potest opponi in solutione pensionis, nisi sit restituta pro alimentis, ibid.
 Compensatio admittatur etiam in iudicio Saluiani, t. i. C. 5. 27. n. 35.
 Compensatio in emphyteusi qualiter admittatur ipso iure ad evitandam caducitatem, t. i. C. 5. 27. n. 36.
 Compensatio inelotatoni cum deterioratione, qualiter, & quando admittatur in re emphyteutica, vel feudali, t. i. C. 5. 27. n. 37.
 Compensatio an, & quando admittatur in debito naturali tantum, vel quasi tantum, vel naturali, & cum simul non producentibus actionem efficacem, & alia t. i. C. 5. 27. n. 38.
 Compensatio lucri eam damno fieri debet, quando duo praedia vendita sunt eodem contractu certa mensura, t. i. C. 5. 27. n. 39.
 Quid admittatur etiam in eversione, ibid.
 Compensatio an admittatur in legitima cum debito filij, t. i. C. 5. 27. n. 40.
 Compensatio qualiter admittatur etiam aduersus creditum pensionis, t. i. C. 5. 27. n. 41.
 Pura de compensationibus, remissive, ibid.
 Quid etiam creditum in litem deducum, si alioquin sit clarum possit in compensationem deduci, ibid.
 De compensatione, quid sit, quare introduci, eius effectibus, & alia remissive, t. i. C. 5. 27. n. 42.
 De compensatione occulta, an, & quando sit licita in foro conscientiae, ibid.
 Compensatio in foro exteriori in quibus casibus non admittatur, & in quibus in foro conscientiae, ibid.
 Compensatio non fit de specie ad quantitatem, etiam in vitium voluntatis, t. i. C. 5. 27. n. 43.
 Compensatio alimentorum cum seruitijs, qualiter fiat tantummodo pro rata seruitorum, & non pro tota summa, t. i. C. 5. 27. n. 44.
 Compensatio non habet locum pro indebito soluto: sed in foro conscientiae, t. i. C. 5. 27. n. 45.
 Compensatio qualiter habeat locum in restitutione famae, t. i. C. 5. 27. n. 46.
 Compensatio occulta an, & quomodo sit permissa, maxime in

In foro conscientie, & cum quibus conditionibus de quibus singillatim, vide, t. 1. C. §. 47. n. 47.
Compensatio crediti doctis, an, & quantum opponi, & dari possit cum rebus amoris, vel primo rerum amorum à vidua post mortem viri: & qualiter consistere debeat de dicta amotione, t. 1. C. §. 27. n. 48.
Compensatio qualiter fiat inter adulteros, t. 1. A. §. 16. num. 11.

Vide in §. Culpa n. 15.
Compensatio an detur in debito iurato, t. 2. D. §. 5. n. 1. & alia vide n. 10.

Compensatio fit ipso iure ad evitandam caducitatem, t. 2. E. §. 7. n. 34.

Compensatio quomodo procedat in restitutione famæ, t. 2. F. §. 5. n. 4.

Compensatio occulta quando fieri possit, vel non, t. 2. F. §. 7. n. 11.

Compensatio quæ possit opponi contra cedentem, an obliet cessionario, t. 2. E. §. 17. n. 63.

Compensatio, an, & quando fiat in legatis, t. 3. L. §. 5. n. 32. 34. & 40. & §. Lucrum n. 22.

Compensatio quando admittatur de specie ad quantitatem in legatis, t. 3. L. §. 5. n. 83.

Compensatio an admittatur in legitima, t. 3. L. §. 6. n. 13.

Compensatio occulta an possit sumi à mandatario pro executione mandati, t. 3. M. §. 5. n. 36.

Compensatio an inducatur ipso iure per contrapositionem partium, t. 3. M. §. 17. n. 10.

An fieri possit in preiudicium creditorum anteriorum, t. 3. N. §. 5. n. 4. vide Debitum.

An in preiudicium domini rei venditæ, vel in solutam dæte per procuratorem pro suo debito, t. 3. P. §. 49. n. 20.

Compensatio an constituat in quasi possessione exigendi, t. 3. Q. §. 4. n. 2.

Compensatio non imponitur per monitoria, de reuelando, t. 3. M. §. 31. n. 5.

Compensatio non admittitur de vna societate ad aliam, t. 4. S. §. 20. n. 27.

Compensatio qualiter extinguatur debitum, an, & quando, & pro quibus debitis locum habeat, & alia, t. 4. in Refol. cap. 36.

COMMUNICATIO.

Communicatio privilegiorum qualiter fiat, & suffragetur, t. 3. P. §. 46. n. 7. & 8.

COMMUNITAS.

Communitas quando fit manutentenda, vel non in quasi possessione exigendi collectas, t. 1. C. §. 22. n. 3.

Communitates status Ecclesiastici, an cogantur extinguere censas, t. 1. C. §. 13. n. 44.

Communitas an possit agere contra subconductorem rerum suarum, t. 1. C. §. 34. n. 26.

Alia vide in verb. Vniuersitas.

Communitas an teneatur solvere gabellam alijs locatam, t. 2. G. §. 1. n. 5.

Communitas qualiter teneatur hospitari milites, & refectile damna priuatis, t. 1. M. §. 21. n. 18.

COMPROMISSUM.

Compromissum, cum fit quadam transaccio, & compositio inter partes, maxime si fiat non in arbitrium, sed in arbitratorem, tollit facultatem redeundi ad iudicem, & coram illo causam proseguendi, t. 1. C. §. 28. n. 1.

Compromissum voluntarium non retardat executionem præsentem obligationis cameralis, secus si sit necessarium, ibid.

Quid sit compromissum, & eius natura, ibid. remissive.

Quando dicatur parum, vel conditionale, remissive, ibid.

Resoluitur per comparationem vtriusque partis post compromissum coram iudice ordinario, ibid.

Qualiter pendente compromissum non currant fatalia coram iudice, & alia quando suspendat instantiam, ibid.

An si pendente vno compromissum fiat aliud, secundum solas primas, & quomodo, ibid.

Compromissum pendente, an, & quando committantur attentata, & arbitri possint illa reuocare, ibid.

Compromissum æquiparatur transactioni, & est nullum si calumniosè fiat super re clara, & non dubia: si scietur quando non fit ad evitandam odium litium, sed in fraudem petitoris, t. 1. C. §. 28. n. 2.

Compromissum fieri non potest super testamento, vel re liquida, nisi talia habent consistentiam, t. 1. C. §. 28. n. 3.

Sæbel. Index Generalis.

Non comprehendit res iam per sententiam decidas, nisi expressè renuncietur sententia, ibid. & alia.

Compromissum generale ad quæ extendatur, qualiter interpretandum, & huiusmodi, remissive, ibid.

Compromissum super testamento, vel dependentibus ab eo an, & qualiter fieri possit, t. 1. C. §. 28. n. 4.

Compromissum debet procedere iudicium, & qualiter presumatur, t. 1. C. §. 28. n. 5.

Compromissum an verbo fieri possit in arbitros, seu requiratur scriptura, & qualiter inducatur tacitum compromissum, & probari possit, & alia, ibid.

Compromissum in quo datur facultas arbitris generaliter eligendi reuocari, an solumtate, t. 1. C. §. 28. n. 6.

Quid si reuocatus electus, ab vtroque arbitro discedat, an illius sententia præualeat, ibid.

Compromissum potest generaliter fieri de quacunque re, & causa, nisi sit specialiter prohibita: & quæ possint compromitti, vel non, & alia remissive, t. 1. C. §. 28. n. 7.

Compromissum factum sub certa forma pronunciandi, est nullum, & alia remissive, t. 1. C. §. 28. n. 8.

Compromissum non operatur, antequam fuerit acceptatum, & alia quando tempus compromissi currere incipiat, t. 1. C. §. 28. n. 9.

Compromissum ea forma statuitur, qualiter possit de iure peti etiam post litteram contestatam, t. 1. C. §. 28. n. 10. & n. 11.

Compromissum debet fieri vigore statuti, super articulo, & causa sit compromissibilis, vel ne, quando per vnam ex partibus negatur consanguinitas, vel affinitas, vel quid aliud, quod possit esse causa compromittendi, & alia, t. 1. C. §. 28. n. 11.

Compromissum non potest fieri in iudicem ordinarium, tanquam in arbitrum, sed bene in arbitratorem, & amicabilem compositionem: quid autem de iure canonico, t. 1. C. §. 28. n. 12.

Non potest fieri in Religiosum professum sine licentia superioris, ibid.

Compromissum factum in arbitratorem habentem interesse in causa est nullum, si sit factum per metum, t. 1. C. §. 28. n. 13.

In re sua, siue in totum, siue per parte nullus arbitet esse potest, ibid.

Compromissum an fieri possit super rebus prohibitis alienari, t. 1. C. §. 28. n. 14.

Minor, & pupillus qualiter cogantur ad compromittendum vigore statuti, ibid.

Compromissum de rebus Ecclesiasticis, vel vbiadest clericus reus, an fieri possit in laicum: quid si cum laico eligatur etiam clericus, & alia, t. 1. C. §. 28. n. 15.

Compromissum factum cum potestate prorogandi toties quoties voluerit arbitet, quantum duri: & qualiter fieri possit dicta prorogatio, t. 1. C. §. 28. n. 16.

An facta prorogatio dicatur idem compromissum, quid hoc importet, quomodo fiat prorogatio, & alia remissive, ibid.

Mensura temporis prorogati non potest esse maior, quam mensura temporis principalis, ibid.

Compromissa fieri solent sub pena, & pena potest cari, t. 1. C. §. 28. n. 17.

De diuersis compromissorum pactis, & formulis, & quid operentur, remissive, ibid.

Quid si pena esse adiecta compromissio ipso iure nulla, non habita in specie consideratione nullitatis, an debeatur pena, ibid.

Compromittens quando dicatur contravenire, vt incidat in penam, ibid.

Compromittentes qualiter possint petere reductionem ad arbitrium boni viri, etiam si illi renouauerint eum iuramento, t. 1. C. §. 28. n. 18.

De pluribus cancellis vt non possit peti reductio ad arbitrium boni viri, remissive, ibid.

An compromittens, qui in laudo succubuit, possit redire ad iudicem appellantis, ibid.

Compromissum quibus modis finitur, t. 1. C. §. 28. n. 19.

Qualiter expirat propter dignitatem superuenientem in arbitro, & alia, ibid.

Qualiter annullatur per mortem siue naturalem, siue civilem alterius ex compromittentibus, & an transacta ad heredes, & alia remissive, ibid.

Compromissum fieri non potest de rebus fidelicommis

In præjudicium vocatorum; & an laudum inde sequutum
libi p. audietur, t. l. C. §. 28. n. 20.

Compromissum vigore statuti fieri debet inter actorem, &
actorem à reo nominatum; & laudum si sit consanguineus
dicti actoris: Quid si consanguineus cedat iura sua
extraneo contra consanguineum, t. l. C. §. 28. n. 21.

Compromissum si senel factum expirat, an possint partes
compelli ad iterum compromittendum, rom. l. C. §. 28.
num. 22.

Plura de compromissis, remissivè, t. l. C. §. 28. n. 23.

Compromissum non potest fieri super eo, quod iam fuit de-
cisiu per sententiam in iudicando transactam, nec in
questione clara, nec super liquido, t. l. C. §. 28. n. 24.

Compromissum factum ab emptore an impediatur actionem
de evizione, t. l. E. §. 8. n. 9.

Compromissum ad quæ restitatur, & alia, t. l. §. 4. n. 10.
vide Laudum.

Alia vide in §. Statutum de Compromissis.

COMPUTATIO.

Computatio graduum circa matrimonialia fieri debet in pe-
cto iure canonico, in alijs vero dispositionibus etiam in
terris Ecclesiæ inspecto iure civili; nisi expresse per statu-
tum aliter disponatur, t. l. C. §. 19. n. 1.

In Statuto de materia successioneum, vel alia simili ad ius
civile spectante, ubi fit mentio graduum, est faciendus
computatio secundum ius civile, ibid.

Quid si in vna parte statuti fiat mentio de computa-
tione graduum secundum ius canonicum, & in alia
simpliciter de gradu, an semper debeat intelligi secundum
ius Canonicum, ibid.

Quid si aliqui inspecto iure Canonico essent inter se pares
in gradu, inspecto vero iure civili, alter esset proximior,
an tunc equalis de iure canonico, & proximior de
iure civili sit preferendus ob dupliciorem vinculi
libidem.

Computatio graduum de iure canonico in linea transver-
sali inæquali, qualiter fiat; & qualiter in linea equali, t. l.
C. §. 19. n. 2.

De iure civili vnaqueque persona facit vnum gradum, &
qualiter dinumeretur, ibid.

De materia computatorum graduum cum differentia inter
ius Civile, & canonicum, vide res regulas, ibid.

De diversis computacionibus, remissivè, t. l. C. §. 19.
num. 3.

CONATUS.

Conatus an, & quando puniatur non sequuto effectu, t. l.
A. §. 19. n. 1. & seqq.

CONCIONATOR.

Concionatores deputantur ab Episcopis, t. l. E. §. 9. num. 7.
& nom. 19.

CONCLUSIO.

Conclusio in causa quid operetur, quid sit, quando cen-
tesuræ inducta, an sit de substantia, & alia remissivè, t. l. C.
§. 30. n. 1.

Qualiter possit committi recognitio scripturarum post con-
clusum in causa, & alia, ibid.

Quando in causis summarijs, admittantur probationes
etiam post conclusum in causa, ibid.

Conclusio in causa non obstante potest iudex ex officio in-
quætere valorem rei ad cognoscendum an sit locus rescis-
sioni contractus ob lesionem, t. l. C. §. 30. n. 2.

Qualiter possit iudex ex causa etiam parte opponente cau-
te conclusionem revocare, ibid.

Quid in causis summarijs, & alia, ibid.

Conclusio in causa, & extato ad sententiam remanet revo-
cata, & expirat per admissionem novorum iurium factam
etiam cum protestatione absque præiudicio senten-
tiæ, &c. t. l. C. §. 30. n. 3.

De sententia lata prout in cartula, remissivè, ibid.

Conclusio in causa libet vim citationis ad sententiam de
stilo Hispaniarum, & Toletano, t. l. C. §. 30. n. 4.

Quid in Regno Neapolitano, & Cathalonica, ibid.

De conclusione in causa, quæ inter fiat, quid operetur, &
alia remissivè t. l. C. §. 30. n. 5.

Conclusio in causa quando dicatur facta, & quid operetur,
& alia, t. l. in Reclutor. cap. 41.

CONCUBINA.

Concubina vi proprie dicatur talis, & nati ex illa dicantur
filij naturales, quæ requirantur, t. l. C. §. 3. t. n. 1.

Concubina quicquid sit de iure civili de equitate canonica,

dicatur illa, quæ est soluta cum soluto, ad effectum ha-
bendi ex ea natos pro naturalibus: quod est notabile pro
statuto, & legis loquutionibus de filijs naturalibus, t. l. C.
§. 3. t. n. 2.

Qualiter in hac materia debeat ubique attendi ius canoni-
cum, & sequitur matrimonium filij efficiatur legitimum, &
successibiles, & alia, ibid.

Plura remissivè quantum dicantur filij naturales, & quod
debeat attendi ius civile, & non equitas canonica, ibid.

Filij, posito, quod non sint legitimi, presumantur potius
spuri, quam naturales, ibid.

An nati ex fornicario cum habito à sponsa, vel sponsa deo
futuro cum altero, ex ipsius dicantur naturales, vel spurij
statibus dictis sponsalibus, ibid.

Concubinatus an de iure civili sit permissus, vel prohibitus,
t. l. C. §. 3. t. n. 3.

Quicquid olim fuerit, hodie concubinatus est omnino pro-
hibitus, etiam de iure civili: est delictum maxime fori: &
qualiter puniatur, latè ibid.

Concubina dicatur corpus personæ, ita vt illa infirmata fratris
contra testamentum fratris detur quædam modificatio, &
alia, t. l. C. §. 3. t. n. 4.

Concubina Clerici, siue meretricis cum Clerico peccans, à
quo iudice puniri debeat, t. l. C. §. 3. t. n. 5.

Concubina Clerici non gaudeat privilegio fori, ibid.

Concubinatus, siue fornicatio cum Presbytero quoad mulie-
rem est maxime fori, & datur presentio: & quid servetur
Florentiæ, ibid.

Concubinatus in clericis qualiter sit plene probandus ad ef-
fectum privationis beneficiorum, ibid.

Concubinar an, & quando, & per quos possint donari, t. l. C.
§. 3. t. n. 6. & §. Donatio n. 3.

Concubina an possit concubinatio suo petere, & obtinere
mercedem operum, quos illi præstitit, ibid.

Concubinar ad vitam honestam reducere potest quocumque
situlo relinqui, etiam per clericum, qui iam illam retinuit,
ibid.

Concubina an, & quomodo presumatur acquisivisse ex bo-
nis Amasij, t. l. C. §. 3. t. n. 7.

Concubinatus an possit abolui, etiam si concubinam non
erigat: an detur aliquis casus, in quo non teneatur expel-
lere concubinam, & possit abolui, an possit illam visita-
re; an concubina possit conferri cum confectio eiusdem
concubinatus, & alia, t. l. C. §. 3. t. n. 8.

An, & quando propter consuetudinem peccandi possit ab-
solutio denegari, vel saltem differi, & alia, ibid.

Concubinatus quid operetur in probatione matrimonij, t. l.
C. §. 3. t. n. 9.

Concubina manens cum amato ratione concubinatus, an
contrahat ibi domicilium, & alia, t. l. C. §. 3. t. n. 10.

Concubina quæ proprie dicatur, remissivè, vi sup. t. l. C. §.
3. t. n. 11.

Quid si filius carnaliter cognoscat concubinam patris, & de
contra, an possit exheredari, ibid.

Qui sint concubinarij, & alia remissivè, ibid.

Multa de concubinatu, & concubinar, remissivè, t. l. C. §.
3. t. n. 12.

De penis Ecclesiasticis concubinatus, & præcipue in
clericis, plura remissivè, t. l. C. §. 3. t. n. 13. & §. Clericus
eum. 33.

Alia vide in §. Donatio n. 3.

Concubina recipiens amulum cum re furata an puniatur,
t. l. E. §. 28. n. 6.

Concubina an presumatur peperisse ex concubinatio, &
quid si esset nobilis, t. l. E. §. 14. n. 3.

Concubina Clerici à quo iudice puniatur, t. l. M. §. 18.
num. 13.

CONCURSUS.

In concursu creditorum qualiter sit facienda citatio, t. l. C.
§. 15. n. 28.

Concursus creditorum non habet viam executionis, t. l. C.
§. 52. n. 44.

Concursus creditorum quid operetur, §. eod. n. 72.

Reliqua vide in §. Creditus, & §. Debitor.

CONCVSSIO.

Concussio an, & quando presumatur contra officiales, t. l. C.
O. §. 5. n. 20. & 50.

Concussio quando dicatur committi, §. eod. n. 25. & seqq.

An probeatur per extortos, & concussos, §. eodem n. 37.
& seqq.

Qui-

Quibus poenis puniatur, §. eod. n. 61. & seqq.
Qualiter possit committi etiam a punitis, §. eod. n. 71. vi-
de Baratteru.

C O N D E M N A T I O.

Condemnatio sequi potest ex indicij, & presumptionibus
indubitant, & a iure approbata: intelligitur tamen quod
penam extraordinariam: quid si rursus indicatus fuerit
tortus, & alia remissio, t. t. C. §. 32. n. 1.

An condemnatus ex indicij ad penam extraordinariam,
possit etiam condemnari ad restitutionem rerum ablata-
rum, & ad damna, & interesse partis, ibid.

Quod possit etiam ex indicij iudicari, & violentissimis
presumptionibus procedi ad penam ordinariam, si qua-
litas delicti exposcat, ibid.

Condemnatus in vno loco pro aliquo delicto, antequam
solueret penam, potest etiam alibi per alios iudices, qui-
bus subiectus est molestari, & alia, t. t. C. §. 32. n. 2.

Quod in criminibus maxime fore puniatur a iudice Ecclesiastico
pena spirituali, possit etiam puniri a iudice laico pena
fori secularis, ibid.

Condemnatus pro aliquo delicto, ex quo resultet infamia,
remanet semper infamis, & quando secus, t. t. C. §. 32.
num. 3.

Condemnatus an teneatur in foro conscientie solvere pen-
as, & alia remissio, t. t. C. §. 32. n. 4.

Condemnatus in contumaciam si admittatur ad novas
defensiones infra annum, & doceat de sua inno-
centia debet absolvi, & restitui omnia confiscata, &
si verò nihil probet, debet exequi sententia, t. t. C. §.
32. n. 5.

Condemnati nemo possit nisi sit confessus, vel conuictus,
& quando dicatur talis, remissio, t. t. C. §. 32.
num. 6.

Condemnatus capitaliter in contumaciam si fuerit cap-
tus, qualiter sit exequenda sententia, remissio, t. t. C. §. 32.
n. 7. & alia.

Condemnatus ad mortem, an sit liberandus, si mereretur il-
lum petat sibi copulari in matrimonio: an hoc hodie pra-
cticeatur, & alia, t. t. C. §. 32. n. 8.

An condemnatus ad mortem possit armis se tueri, vel fuge-
re sine peccato, ibid.

Condemnati plures simul eadem sententia intelliguntur pro
rata, & non in solidum, & quando secus, t. t. C. §. 32.
num. 9.

Condemnatus simpliciter ad feriendum in trimebros, non
teneatur ferire renigando, sed tantum militando, t. t. C.
§. 32. n. 10.

Quod condemnatus pro tribus navigationibus elapso trien-
nio, vna tantum navigatione facta ad aliud non teneatur,
& alia remissio, ibid.

An condemnatus ad trimebros, possit ex causa buiusmodi
absentiae in integrum restitui, ibid. & §. Banitus n. 37.

Quod condemnati ad trimebros in perpetuam amittant tes-
tamentum factum ad eum, & passivum, & alia, ibid.

Testamentum deprecatum factum post sententiam, a qua fuit
appellatum, an sit validum, ibid.

Quod hodie nemo bene natus efficiatur servus pene, licet
sit deprecatum, banitus, vel relegatus, &c. & ideo
non amittit testamentum factum ad eum, & passivum,
nec alia praeter geonium sunt, ibid.

De condemnatis plura remissio, t. t. C. §. 32. n. 11.

An condemnatio sequi possit ex confessione loquacis emana-
ta coram Aduersario absque iudicis praesentia, ibid.

Condemnatus ad penam pecuniarum pro damno dato, an
teneatur vterius solvere etiam damni estimationem, t. t.
C. §. 32. n. 12.

Condemnatus a iudice Ecclesiastico, vel seculari pro crimine
mixto, vel communis fori an possit ab altero pro eodem
delicto molestari, t. t. A. §. 5. n. 31.

Condemnatus iniuste, in conscientia non teneatur solvere,
t. t. A. §. 5. n. 37.

Condemnati in contumacia in Statu Florentino, si velint
docere de innocentia nunquam admittuntur sine gratia
Principis, t. t. A. §. 15. n. 3.

Condemnare, & absolvere convertibilia, & quid in dubio,
t. t. A. §. 5. n. 38.

Alia vide in §. Banitus, & verb. Damnatu, & §. De-
lictum.

C O N D I T I O.

Conditio est qualitas rei afficiens quamcumque dispositio-

nem, cui sit adiecta, ut illius effectus suspendatur vique
ad implementum, & ideo nihil ponit ineffe,
& ante illius implementum nulla dicitur contrahere
obligatio, nec onus actio, nec translatum dominium, t. t.
C. §. 33. n. 1.

Quod nihil ponat ineffe, & quando procedat, ibid.

Non est locus poenitentiae in contrahendis conditionalibus
ibid.

Qualiter differat a modo, remissio, ibid.

Conditio regulariter non praesumitur evenisse, sed probari
debet ab allegante; & impleta dispositio est tanquam pu-
ra, t. t. C. §. 33. n. 2.

Conditio executionis, & non substantiae actus adiecta, non
reddit dispositionem conditionalem, ibid.

Conditio est impleta in forma pecuniaria, & non per equi-
polentem: & si in minimo deficiat, perinde sit, ac si an-
totum deficeret: quod intelligit de conditionibus volunta-
rijs extrinsecis, & de ipsas tantum respicientibus, secus
autem in intrinsecis causam ipsam, cui adiecta sunt respic-
ientibus, t. t. C. §. 33. n. 3.

Conditio potest impleri per aequipolentem etiam diversum,
quando resultat idem effectus, ibid.

Qualiter in conditionibus nudum factum inspiciant ad
causationem subalterni, nisi testator aliquam aliam quali-
tatem exoptaverit, ibid.

Conditiones introductae, necessariae, vel quae ex lege, vel
natura rei tacite insunt, non reddunt proprie actum condi-
tionalem, nec transmissionem impediunt, licet a testato-
re expressae, nisi aliter constet de illius voluntate, & quo-
modo de illa constare dicatur, t. t. C. §. 33. n. 4.

Conditio omnino extitit non habetur pro condicione,
ibid.

Conditio soluendi debita testatoris, cum de iure insit heredi,
non reddit dispositionem conditionalem, ibid.

Conditiones plures copulativae adiectae non possunt diuidi,
sed in totum debent impleri, t. t. C. §. 33. n. 5.

Conditio est individualis, & non purificatur nisi in totum im-
pleatur, ibid.

Conditio sub duplici eventu concepta non dicatur purifica-
ta, nisi doceatur alterum ex dictis casibus evenisse,
ibid.

Conditio respiciens plures personas, debet in omnibus veri-
ficari, & quando secus, t. t. C. §. 33. n. 6.

Conditio duobus apposita in eadem oratione copulatis cen-
setur vtrique apposita, licet vni tantum congruat, ibid.

Conditio habetur pro impleta, quando implementum im-
peditur per eum, cui erat implenda; & alia quando con-
ditio habeatur pro impleta, vel non, t. t. C. §. 33. n. 7.

Quid sit conditio, & quomodo differat a modo, remissio,
ibid.

Conditio qualiter habeatur pro defecta quando fiat per
implere debentem, vel per casum in eius persona contingen-
tem quomodo impleatur, ibid.

Conditio mixta impeditur per casum contingentem in perso-
na eius, cum quo adimpleri debet, fecit deficere contra-
ctum, & relictum, & alia remissio, ibid.

Conditio iudicialis, vel habens tractum successuum, & ipso,
quod est incertus habetur pro impleta, & non impedit
transmissionem, t. t. C. §. 33. n. 8.

Conditio est proprie de furto, nam si sit collata in tempus
praesens, vel praeteritum, tunc dicitur improprie conditio,
& licet non suspendat actum, illum tamen reddit incertum,
& antequam deur actio debeat purificari, & eius
existencia probari, t. t. C. §. 33. n. 9.

Conditio apposita alicui dispositioni tanquam inferenda in
futurum, si tempore actus celebrari ignorantibus contra-
hentibus iam sit impleta, dispositio redditur pura; &
quando secus, & alia, t. t. C. §. 33. n. 10.

Conditio mixta, si casu, fortuna, vel morte alterius de-
ficiat, qualiter faciat etiam deficere dispositionem sub illa
Quid si pendat ex facto, vel non facto tertij: &
alia quando ex defectu conditionis, deficiat dispositio,
quando, & a quibus possit, vel debeat impleri, &
habeatur pro impleta, vel non, remissio, t. t. C. §.
33. n. 11.

Conditio est triplex, nempe possibilis, necessaria, & im-
possibilis, & de pluribus conditionum speciebus, & alia,
remissio, t. t. C. §. 33. n. 12.

Conditio pendens a voluntate Principis an habeatur pro
impossibili, ibid.

Conditio dicitur impossibilis, vel de natura, vel de facto, vel de iure, vel ob perplexitatem, ibid.

Conditio impossibilis adiecta in contractibus, illos vitiat, in vitium vero voluntatibus habetur pro non scripta, & illas regulariter non vitiat, t. i. C. §. 33. n. 13. & alia.

Quod gratia Principis non vitietur per conditionem impossibilem, ibid.

Conditio impossibilis ex perplexitate, & contrarietate verborum qualiter vitiet etiam vitimas voluntates, & quando secus, & alia, remissive, ibid.

Conditiones captatorie qualiter vitient, & semper annullent quemcumque dispositionem cum illis conceptam, quando dicantur tales, & alia, ibid.

Conditio pro parte possibilibus, & pro parte impossibilis an habeatur pro non scripta in vitimis voluntatibus, & an vitiet contractus, t. i. C. §. 33. n. 14.

Conditio impossibilis de natura, vel de facto scienter apponens in testamento, vel legato, vitiat dispositionem: secus si sit impossibilis de iure, & turpis, ac contra bonos mores, t. i. C. §. 33. n. 15.

Conditio impossibilis rejicitur ab vitima voluntate, quando erat talis tempore testamenti, secus si ex post facto, & alia de huiusmodi conditionibus impossibilibus, remissive, ib.

Conditio impossibilis scienter apponita non vitiat vitimas voluntates, secus vero si ignoranter fuit apposta, & in dubio censetur scienter apposta, t. i. C. §. 33. n. 16.

Quid si testator conditionem impossibilem putavit possibilem, ibid.

Conditio impossibilis adiecta in donationibus causa mortis, an vitiet huiusmodi donationem, t. i. C. §. 33. n. 17.

An reuocetur donatio si conditio ei apposta, quae sit à hare reprobata, non sit adimpleta, ibid.

Conditio impossibilis semper in matrimonio rejicitur, & pro non scripta habetur, sicut quaelibet alia dispositio, siue per modum conditionis, vel modi, vel qualitat impediens, vel testrings libertatem matrimonij, t. i. C. §. 33. n. 18.

Quid si plene constet de voluntate contrahentium nonnullis scilicet obligari, nec contrahere, nisi posita conditio, etiam impossibili per eos adiecta, ibid.

Conditiones licet leues, imperpetuas, & iniustas, vel derogatorie semper debent obseruari, & impleri, t. i. C. §. 33. n. 19.

Conditio à facto tertij dependens est valida, ibid.

Conditio maxime voluntaria an possit extendi de vno casu ad alium ex identitate rationis, & praesumpta mente testatoris, t. i. C. §. 33. n. 20.

Conditio, modus, vel qualitas adiecta in institutione an videantur repetita in substitutione, t. i. C. §. 33. n. 21.

An conditio, modus, siue qualitas à testatore requisita in herede, debeat de necessitate verificari de tempore relationis, & alia, ibid.

Conditio adiecta in primo legato, an videatur repetita in secundo, t. i. C. §. 33. n. 22.

An adiecta dispositione antecedenti, censeantur repetita in subsequenti, remissive, ibid. & alia.

Conditio in fine alicuius dispositionis posita, an qualifcet totam dispositionem, ibid.

Conditio adiecta legato, si viuentis testatore purificata fuerit, an faciat legatum caducum, t. i. C. §. 33. n. 23.

Conditio impossibilis, quam testator possibilem putabat vitiat vitimam dispositionem, ibid.

Quid si conditio, vel modus legato adiectus fuerit à testatore reuocatus, an ipsam quoque legatum praesumam reuocatum, ibid.

Conditio, an sufficiat quod impletur ab herede illius, cui fuit apposta, vel sit per ipsum institutum implenda, t. i. C. §. 33. n. 24.

Conditio importata per relationum, quia, vel qui dicitur tacita, & non expressa, & quantum importet, t. i. C. §. 33. n. 25.

Plura remissive de conditione resultante ex participio, quod resoluatur in relationum, ibid.

Conditio inducitur per relationum iunctum verbo finit temporis, & alia an, & quando, & per quas dictiones inducatur conditio, remissive, t. i. C. §. 33. n. 26.

Conditio inducitur per adiectum relationum ad actum in futurum expiendum, & alia, ibid.

Qualiter inducatur per ablatum ablatum, & per appositionem diu certae, vel incertae, ibid. & §. Ablatum n. 2.

De triginta modis, ex quibus inducitur conditio, & dispositio conditionalis, remissive, ibid.

Conditio adiecta siue in contractibus, siue in vitimis voluntatibus, an, & quando retrotrahatur: Quid in gratia, Præmissis, t. i. C. §. 33. n. 27.

Quomodo possit retrotrahi in venditione: & de retrotractione conditionis quando sit permissa, vel non, remissive, ibid.

Qualiter conditionis purificatio retrotrahatur, & perinde sit, ac si actus conditionalis fuisset purus ab initio, ibid.

Conditio adiecta siue in vitimis voluntatibus, siue contractibus, an, & quando impedit transmissionem ad heredes honorari, siue filios, ibid.

Conditio quae semel detecta, non potest amplius impleri, t. i. C. §. 33. n. 28.

Mulier inhabilis ad matrimonium ob defectum ætatis qualiter possit aspirare ad relatum sub dicta conditione, & quomodo purificetur, ibid.

Conditio ut succesor teneatur matrimonium contrahere cum persona talis familiaris, vel eum certa, & definita persona, an sit valida, & qualiter habeatur pro implenda, t. i. C. §. 33. n. 29. & alia.

De conditione si contraxerit matrimonium cum vna ex filiabus suis N. an sufficiat, ut dicatur implenda, vnam tantum fuisse requisitam, quae teneatur, vel etiam alia siue requirenda, ibid.

Papa an possit huiusmodi dispositionibus, & conditionibus derogare, ibid.

Conditio nubendi arbitrio parentum, fratrum, tutorum, vel aliorum, an, & qualiter sit valida, t. i. C. §. 33. n. 30.

Conditio quod quis excludatur ab hereditate, vi vitam sacerdotalem, vel religionem elegerit, an sit valida late, t. i. C. §. 33. n. 31.

An conditio quod si heres efficiatur sacerdos, teneatur post mortem hereditatem alicui restituere, extendatur ad alium casum, si decessit sine liberis, licet factus non fuerit Sacerdos, ibid.

Conditio, quae impedit vitam Religiosam, vel à vita contemplatiua retrahit, qualiter reprobetur, t. i. C. §. 33. n. 32.

An autem conditio, ut mulier habeat maiorem dotem, si matrimonium contrahat, & mortem si monasterium ingrediatur, dicatur remouere ab ingressu Religionis, ita sit reiicienda, ibid.

Conditio auerrens à procreandis liberis, qualiter sit reiicienda in vitimis voluntatibus: sicut è contra iniurians ad procreationem potest esse turpis, ut si sit adiecta Sacerdoti, t. i. C. §. 33. n. 33.

Conditio non nubendi, an, & quando sit reiicienda, t. i. C. §. 33. n. 34.

Conditio prædicta rejicitur in Virgine, & licet nuper fecerit legatum, & potest retineri etiam in foro conscientie: quid si testator illam fideicommissum grauet, & alia remissive de conditione si non nupersit, ibid.

Conditio nubendi cum certo genere personarum, est valida, ibid.

Conditio non nubendi, & huiusmodi apposta in contractibus, illos vitiat, t. i. C. §. 33. n. 35.

Conditio omnis, siue modus, vel qualitas impediens, vel retardans matrimonium, in vitimis voluntatibus semper rejicitur, & pro non scripta habetur: quid si vocetur pia causa, t. i. C. §. 33. n. 36.

Conditio, si nuptia non erit, adiecta legato, vel institutioni, non rejicitur, & valet, si sit restricta ad tempus mortis testatoris: & alia, ibid.

Conditio si puella efficiatur monialis, valet, & qualiter dicatur purificata per ingressum Monasterij, & professionem subsequutam, t. i. C. §. 33. n. 37.

De Coniunctione si ingrediatur Monasterium, an dicatur implenda per simplicem ingressum ante professionem, & alia, ibid.

Quid si relinquatur Monasterio sub conditione, ut aliquam recipiat in Monasterio, an talis conditio sit valida, ibid.

Conditio easte, & honeste viuendi, primum apponitur uxori, cui aliquid per maritum relinquatur, t. i. C. §. 33. n. 38.

Muliere semel in bonellè agente, amittit legatum, nec amplius recuperat, ibid.

Mulier an patiendi se osculari, & alios actus impudicos, amittat legatum sub dicta conditione relatum, ibid.

An autem illud amittat tranſeundo ad ſecunda vota, *ibid.* remiſſiue.
 Quid ſi dictum fuerit, donec in viduitate vixerit, *ibid.*
 Conditio caſe, & honeſtate viuendi, an debeat intelligi de toto vite curſu, *ibid.*
 An legatum ſub dicta conditione relictum, poſſit in concienſia exigi, & retineri, ſi femina occulte fornicata fuerit, vel ſemel tantum, *ibid.*
 Conditio viduitatis, appoſita per vxoſem marito in legato alii facto eſt obſeruanda ſicuri quando eſt appoſita per vxoſem vxoſi, & alia, t. i. C. §. 33. n. 39.
 Conditio viduitatis nunquam tacite intelligitur, niſi ſit expreſſa, *ibid.*
 Conditio viduitatis appoſita in teſtamento, non cenſetur repetita in codicillis, *ibid.*
 Conditio viduitatis vbi non fuit appoſita, cenſetur remiſſe pene ſecundum nuptiarum, *ibid.*
 Conditio de habitando cum hereditas defuncti, eſt implenda per legatarium cui fuit appoſita, t. i. C. §. 33. n. 40.
 Conditioſe aliquot ſi deducatur in iudicium, debet liquidari purificatio conditionis, *ibid.*
 De legato alimentorum facto vxori in domo teſtatoris, an, & quando illud conſequatur extra domum, *ibid.*
 Conditio prædicta permanendi in domo vxoſi adiecta vxori legataris, vel heredi, an ſit intelligenda tantum in actu, & vita viduili, vel etiam ſi tranſierit ad ſecundas nuptias, & alia, *ibid.*
 Quid verba *caſe*, & *honeſtate*, importent honeſtatem coniugii, & deberet legatum mulieri etiam ſi nuptier: quid ſi legatum ſit a marito, vel ſuo, *ibid.*
 Conditio *de manendo in certo loco*, an, & quando ſit ſeruanda, quid in vitiis voluntatibus, t. i. C. §. 33. n. 41.
 Conditio, ſufficit quod ſemel extiterit, licet per momentum tantum durauerit; nec requiritur perſeueratio, niſi aliter teſtator diſpoſuerit: vel niſi conditio habeat cauſam ſuſſicientem, & non momentaneam; & de conditione ſuperueniencie, qualiter verificetur etiam in hora, t. i. C. §. 33. n. 42.
 Conſtitio *ſi præceſſerit veritate nuntius*, ſemper intelligitur in omni diſpoſitione etiam iniuncta, vel ſadâ mori proprio; & eſt probanda ab eo, qui vult ſe teſtari, t. i. C. §. 33. n. 43.
 Conditio aſſumendi arma, & omen teſtatoris, an ſit implenda per heredem, t. i. C. §. 33. n. 44.
 Conditio *ſi fine liberi*, tacite ſubintelligitur in deſcendentibus grauius per fideicommiſſum alteri reſtituere: quid operetur tam expreſſa, quoniam tacita ſubintelleſta; & alia remiſſiue de hac conditione, t. i. C. §. 33. n. 45.
 Conditio *ſi fine filij*, dicitur purificata adueniente attatu, in qua filij amplius procreari non poſſunt, vel alio impedimento perpetuo, licet quoad executionem attendatur tempus mortis, *ibid.* & n. 50.
 An, & quando dicta conditio expreſſa in perſona filij cenſetur repetita in perſona nepotis ſubſtituti, & alia remiſſiue, *ibid.*
 Conditio *ſi fine liberi*, an ſuppletur per legem, etiam quando amicus eſt inſtitutus, & grauius poſt mortem alteri reſtituere, t. i. C. §. 33. n. 46.
 Conditio *ſi fine liberi*, an, & quando ſubintelligitur in tranſſuſſibus, vel alijs extraneis grauius, t. i. C. §. 33. num. 47.
 Quid in vxore, fraatribus, & aſcendentibus, & alia, *ibid.*
 Conditio *ſi fine liberi*, habet locum tantum quando filij ſuccedunt patri grauius, alia ſecut; & an, & quando intelligatur etiam de feminis, t. i. C. §. 33. n. 48.
 Conditio *ſi fine liberi*, tam expreſſa, quam tacita an deſicit per ſolam ſententiam filiorum, vel requiratur quod filij ſint heredes, t. i. C. §. 33. n. 49.
 Conditio *ſi fine liberi* qualiter ſit purificanda per obitum grauius, nec ſufficit quod non adſit ſpes proli, quid in conditione, *ſi filius habuerit, vel non habuerit*, t. i. C. §. 33. n. 50.
 Conditio prædicta verificatur etiam in illo, qui filios habere non poteſt; non tamen impedit quoniam valeat ſubſtitutio pupillaris comprehenſa in compendioſa, t. i. C. §. 33. n. 51.
 Item verificatur, licet grauius habuerit filios, qui ante illum deceſſerint, *ibid.*
 Conditio prædicta expreſſa a teſtatore in compendioſa, an

referatur etiam ad caſum incapacitatis, *ibid.*
 Qualiter referatur ad tempus, quo filius poſt pubertatem obierit, *ibid.*
 Conditio *ſi fine liberi*, adiecta ſubſtitutioni duobus, vel pluribus facta, an verificetur, altero filiorum ſine prole deſcedente quoad eius portione, vel requiratur mors omnium ſine filijs, t. i. C. §. 33. n. 52, & alia.
 Conditio *ſi fine liberi*, non ſubintelligitur etiam in deſcendentibus, quando per dictiones taxatiuas, vel aliter conſtat de mente teſtatoris, & alia, t. i. C. §. 33. n. 53.
 Conditio *ſi fine liberi*, an dicatur extingui, vel expiraſſe, ſi heres grauius ingreſſus fuit Religionem, t. i. C. §. 33. n. 54.
 Quid ſi fuerit adiecta pluſibus, inter quos adſit Sacerdos, vel Monachus, in quibus verificari non poteſt, *ibid.*
 Conditio *ſi fine liberi*, non ſubintelligitur in deſcendentibus honoratis, & non grauius: nec quando eſſet contra voluntatem teſtatoris; vel aliquod teſtulare abſurdum circa ab eo diſpoſita, t. i. C. §. 33. n. 55.
 Conditio prædicta qualiter non ſubintelligitur, quando apparet teſtatore cogitaſſe de liberis grauius, nec tamen illi ſubſtituit, t. i. C. §. 33. n. 56.
 Conditio *ſi fine liberi*, non ſubintelligitur quando fuerunt factæ plures ſubſtitutiones, & io aliquibus fuiſſe expreſſa dicta conditio, io alijs veto non, t. i. C. §. 33. n. 57.
 Conditio *ſi fine liberi*, an ſubintelligitur in telacis, vel legatis particularibus, t. i. C. §. 33. n. 58.
 Conditio *ſi fine liberi*, non ſubintelligitur in ſubſtitutione vulgaris expreſſa, nec in compendioſa, quando venit caſus vulgaris, t. i. C. §. 33. n. 59.
 Subintelligitur in ſubſtitutione pupillari; & directæ antea, *ibid.*
 Conditio *ſi fine liberi*, non ſubintelligitur in ſecundis, quando illi ſunt ſubſtituti agnati, t. i. C. §. 33. n. 60.
 Conditio *ſi fine liberi*, an præſumitur extingui, vel ſit probanda fideicommiſſario a gente ad fideicommiſſum, t. i. C. §. 33. n. 61.
 Conditio *ſi fine liberi*, an dicatur expiraſſe per exiſtentiam filiorum naturalium; quid ſi fuerint legitimati, t. i. C. §. 33. n. 62.
 Conditio prædicta an ſubintelligatur in donatione cauſa mortis facta filio a patre cum onere poſt mortem alii reſtituendi, vel quando agitur de fideicommiſſo in contractu inter viuos facto, t. i. C. §. 33. n. 63.
 Conditio *ſi fine liberi*, an dicitur deſecti per exiſtentiam filiorum ſuſceptorum a patre benedicto poſt condemnationem, t. i. C. §. 33. n. 64.
 Conditio *ſi fine liberi*, an dicatur deſecti per filios patris ſexto, vel octauo menſe, ſive aliter monſtruoſos, & non viuales, t. i. C. §. 33. n. 65.
 Conditio *ſi heres fine herede deceſſerit*, qualiter ſit intelligenda, & alia, t. i. C. §. 33. n. 66.
 Conditio *ſi fine liberi* deſicit per exiſtentiam filiorum, licet ſint Religioſi, ſaltem donec naturaliter viuunt, t. i. C. §. 33. n. 67.
 Qualiter deſicit per exiſtentiam filiorum, & alia, *ibid.*
 Conditio in contractibus adiecta illorum executioni, non reddit contractum conditionalem, neque illum ſuſpendit; ſecus in vitiis voluntatibus, t. i. C. §. 33. n. 68.
 Conditio vbi non reſpicit diſpoſitionem actus, ſed tantum illius executionem non inducit formam, nec annullat actum, *ibid.*
 Conditio ſi non ſeruetur; quid operetur, & alia, t. i. C. §. 33. n. 69.
 Conditio, quod bona donata non poſſint conſecrari ob delictum, an ſit attendenda, t. i. C. §. 33. n. 70.
 Donatio facta in caſu, vel ſub conditione delicti, quando poſſit valere, *ibid.*
 Plura remiſſiue de conditionibus in genere, t. i. C. §. 33. num. 71.
 Conditio pendente, qualiter non ſit licita penitentia, nec reſceſſus a contractu conditionali, t. i. C. §. 33. n. 72.
 Conditio mortis, an verificetur in morte ciuili, & alia, t. i. C. §. 33. n. 73.
 Conditio *ſi deceſſerit fine teſtamento*, euaneſcit conditio teſtamento, dummodo ſit validum, & alia, t. i. C. §. 33. n. 74.
 Conditio ſi deſicit in primo gradu ſubſtitutionis vulgaris, an omnes ſequentes gradus excludantur, t. i. C. §. 33. n. 75.

Conditiones appositæ in instrumento pacis, vt non possit delinquens transire ante domum offensis, stare, vel redire in aliquo loco, an, & quando sint attendende, t.1.C. §.33. n.76.

Conditiones *si non vixeris*, vel *praedecesseris*, & huiusmodi appositæ in substitutionibus quid impotent, & alia remissivæ, t.1.C. §.33. n.77.

Conditio superuenientia alicuius appositæ substitutioni, quando faciat eam deficere, t.1.C. §.33. n.78.

Conditio negativæ concepta, numquam potest dici purificata, nisi reducatur ad impossibile, & alia, t.1.C. §.33. n.79.

Conditio deficientia linee alicuius, ne dicatur purificata, sufficit existentia vnus de linea, t.1.C. §.33. n.81.

De varijs conditionibus, & illarum effectibus remissivæ, t.1.C. §.33. n.83.

Conditio mortis an verificetur in casu non existentie, vel non naturalitatis, t.1.C. §.33. n.83.

Conditiones plures additæ substitutioni, qualiter debeant omnes verificari, t.1.C. §.33. n.84.

Conditio quando habetur pro impleta, t.1.E. §.17. n.51.

Conditio est implenda ab eo, cui sunt appositæ, t.1.F. §.2. num.1.

Conditiones an possint expleri per heredes, vel habentur pro defectis, vel impletis, ibid.

Conditiones habentur pro impletis contra impedimentum perstantes, t.2.L. §.5. n.15.

Conditio pendens ex facto tertij an impediat legatæ acquisitionem, t.3.L. §.5. n.6.

Conditio viduitatis an differat à conditione casû, & honestè vitandæ, t.3.L. §.5. n.29.

Viduitatis non subintelligitur, nisi sit expressa, §. eodem num.30.

An requiratur perseverantiam, vel sufficiat semel impleri, §. eod. n.36.

Conditio tetrahens à matrimonio, & inuitans ad religionem, valida, t.3.L. §.5. n.47.

Conditio quando impediatur, vel non transmissionem legatæ, t.3.L. §.5. n.110.

Conditio habens tractum successuum incepta habetur pro impleta, ibid.

Conditio intrinseca, & ex natura rei an impediat transmissionem, t.3.L. §.5. n.111.

Conditio nubendi in certo loco an sit valida, §. eodem num.113.

Conditio an possit apponi matrimonij, & nouas requiratur consensus, t.3.M. §.12. n.16.

Conditio quomodo differat à modo, t.3.M. §.25. n.1. & seqq.

Conditio viduitatis, vel non nubendi an sit seruanda, t.3.M. §.35. n.8.

Conditio adiecta institutioni, an censetur repetita in substitutione, t.3.Q. §.1. n.10.

Conditio adiecta in dispositione sequenti, an aliquando subintelligatur in precedenti, t.3.Q. §.1. n.10. vide Quæstas.

Conditio appositæ in precedenti dispositione, an, & quando censetur repetita, vel non in sequenti, t.4.R. §.15. num.2.

Conditiones appositæ gradui caducato, an sint verificande, vt sequens admitatur, t.4.S. §.35. n.36.

Conditiones qualiter sint implende, quæ subintelligantur de iure, & alia, t.4.in Resolut. cap.38.

Conditio impossibilis an, & quando vitiet contractus, & vltimas voluntates, & alia de conditionibus, t.4.in Resolut. cap.72.

Conditiones auercentes à procreandis liberis, vel è contrariis imitantes ad prolem an, & quando sint licitæ, t.4.in Resolut. cap.74.

Conditio si sine liberis an subintelligatur à iure, quid opereatur tam expressa, quam tacita, de quibus liberis intelligatur, & alia, ibid.

CONDUTOR.

Conductor ante finitum tempus locationis sibi factæ non potest expelli, & quando secus, t.1.C. §.34. n.1.

Conductor an, & quando ante finitum tempus potest recedere à contractu, vel expelli, t.1.C. §.34. n.2.

Conductor si incipiat abesse, qualiter post longam moram possit locator rem suam ingredi, & si ad sit suspicio, quid inuecta dum exportauerit à domo, potest quous

tempore cum iudicis facultate ingredi, t.1.C. §.34. n.3. & 51.

Quid mortuo conductore durante tempore conductionis, conductio transeat ad heredes, ibid.

Conductor præijuri vrbani finitum tempore, potest à locatore expelli; præijuri verò rustici, teneatur locator præstare parentum per alium annum, & quare, & alia, t.1.C. §.34. n.4.

Conductor finitum tempore debet notificare domino se velle recedere, alia donec notificetur teneatur solvere pensionem; & quando secus, t.1.C. §.34. n.5. & alia, ibid.

Conductor si finitum tempore remaneat in possessione rei de consensu locatoris, censetur tacite reconduci re se sequenti tempore sub eisdem conditionibus in contractu principali constitutis; quid si perseveret contra voluntatem locatoris, ibid.

Quanti temporis perseverantia requiratur, vt conductor dicatur tacite reconduci, ibid.

Conductor non potest pro pensionibus tacite reconductionis executivè censeri vigore primi instrumenti locationis ad certum tempus factæ, ibid.

Fideiussor, qui pro conductore intercesserit, an, & quando finitum tempore remaneat liberatus in suorum, & alia, ibid.

Conductor, qui tempore conductionis integram pensionem pro toto tempore soluit, non potest vilo modo expelli etiam in casibus exceptis: alius repetit per additionem ex conducto, t.1.C. §.34. n.6.

Conductor vi possit expelli per malum usum, quæ requirantur, t.1.C. §.34. n.7.

An per deteriorationem vnus partis cadat à tota: qualis debeat esse deterioratio, & alia, ibid.

Expulsus ex causâ mala vius an perdat melioramenta, quæ fecit in re, ibid.

Conductor non potest prædia resipiscere, maxime vltimo anno, fundum exiit uctum in præiudicium domini, vel successoris, & in summa nihil facit, quod possit nocere finitæ locatione, & alia, t.1.C. §.34. n.8.

Conductor si accusetur de mala verione in re conductâ, an illi, vel domino incumbat probatio, ibid.

Conductor non potest incidere arbores, ibid.

Conductor non solvens tempore consensu, quæ præiudicia incurrat, t.1.C. §.34. n.10. & 11.

Conductor an, & quando possit ab emptore expelli, hæc t.1.C. §.34. n.12.

Conductor rerum fiscalium, vel Ecclesiæ, non potest expelli ab emptore, vel alio singulari successore, t.1.C. §.34. n.13.

Conductor reddituum Regalium vnus anni pinguis, potest compelli ad conducendum pro altero anno sterili ob defectum conductorum, ibid.

Conductor non potest compelli à successore singulari locatoris ad continuandum in locationem, t.1.C. §.34. n.14.

Conductor negans dominium locatoris cadit à commodato contractus, & alia remissivæ, t.1.C. §.34. n.15.

An, & quando possit refricare questionem dominij proprii, vel alieni, siue possessionis ipsi locatori agenti pro recuperatione rei locatæ, ibid.

Conductor, vel alius similis habens causam ab agente, qualiter debeat prius rem, & possessionem restituere, & postea de proprietate litigare, ibid.

Conductor non dicitur habere dominium, neque possessionem, sed nudam detentionem, ibid.

Conductor quando possit dici præscriptisse ipsi Coloniarum rem conductâ, & quando rem ipsam conductam, ibid.

Conductor solvens locatori non domino, sed prædioni, an liberetur, ibid.

Conducens scienter à non domino, ad quid teneatur erga verum dominum, t.1.C. §.34. n.16.

Conductor qualiter sit mandandus in sua possessione, vel detentione, & alia, t.1.C. §.34. n.17.

Conductor teneatur de suo ponere semina, & quando secus, t.1.C. §.34. n.18.

Conductor teneatur restituere rem conductam in statu, & qualitate priori cum recepit; quid si fuerit deteriorata, t.1.C. §.34. n.19.

Conductor qualiter possit compelli ad restitutionem rei finitæ locatione, & quando possit illam retinere pro expensis factis, & alia, ibid.

Conductor qualiter possit esse socius locatoris in re conducta ad aliquod negotium peragendum; & ad quid teneatur, t. i. C. §. 34. n. 20.

Conductor Gabellæ non potest plus debito exigere, aliàs ponitur arbitrio iudicis, & alia remissivè, t. i. C. §. 34. n. 21.

Conductor vegetigalium an ob damnum immodium absolvanitur a pensione, ibid.

Conductor teneatur ad quod teneatur, & alia, t. i. C. §. 34. n. 22.

De conductore memoris, olivæ, & similibus rerum, non ferentium fructus quolibet anno, quando, & qualiter teneatur solvere pensionem, & alia remissivè, t. i. C. §. 34. n. 23.

Conducens domum ad pensionem certa quantitate non expressa, intelligitur conductisse pro summa, qua erat solita locari, & alia, t. i. C. §. 34. n. 24.

Conductor non tenetur anticipatè solvere, sed in fine termini, iecus si adit pactum in contrarium, ibid.

Conductor an possit sublocare, vel sibi socium assumere in re conductâ, & alia, t. i. C. §. 34. n. 25.

Quid in rebus Statuti Florentini, ibid.

Conductor si sublocat rem alienam, & efficiatur salutaris, fugiatur, vel non locandus, an possit primus locator agere pro pensione convenita contra subconductorem, & quid si pro minori quantitate subconduxerit, latè t. i. C. §. 34. n. 26.

Communitas in subsidium potest agere contra secundum conductorem dationum tutulum habentem a primo fugitivo, vel facto non solvendo, ibid.

Conductor vegetigalium si admittat socium, an ille teneatur Communari, vel Principi, ibid.

Conductor potest repetere expensas vias, & necessarias in re conductâ factas, vel illas cum pensione compensare, & alia, t. i. C. §. 34. n. 27.

Conductor quas expensas teneatur facere de proprio, & quas possit repetere, ibid.

Conducatur an teneatur ad collectas, ibid.

Conductor conduciendo rem propriam, an perdat illius dominium, vel possessionem, t. i. C. §. 34. n. 28.

Conductor emens rem conductam an censetur a locatione recedere, ibid.

Conductor non tenetur regulariter nisi de dolo, lata, & levi culpa, non autem de levisima, & autem teneatur de incendio facto in domo conductâ, t. i. C. §. 34. n. 29.

Conductor an, & quando teneatur denunciare domino incendium vicinum domui conductæ, t. i. C. §. 33. n. 30.

Conductor non denuncians damna imminente domino, ad quid, & quando teneatur, t. i. C. §. 34. n. 31.

& 32.

Conductor sciens statum, & conditionem rei sibi locatæ, si specialiter soper ea non conveniat, sibi præiudicat, t. i. C. §. 34. n. 33.

Conductor, sicuti ob sterilitatem potest petere remissionem pensionis; an contra ob magnam veritatem teneatur illam augere, t. i. C. §. 34. n. 34.

Conductor Molendini an propier destructionem Clauis possit pretendere remissionem assitus; & quando teneatur illam de proprio manuteneat, tom. i. C. §. 34. n. 35.

Conductor suspensus in se omne periculum, & promittens pensionem omni exceptione remota, an, & quando teneatur de casu fortuito, t. i. C. §. 34. n. 36.

Ad quod teneatur, vel non conductor versus locatorem, ibid. remissivè.

De pluribus conductoribus simul conductus rei, qualiter teneantur singuli pro rata tantum, & non in solidum nisi si expresse obligaverint; quomodo autem consulantur ei, qui in solidum solvit, t. i. C. §. 34. n. 37.

Conductor equi ad vecturam, eo sibi debitum, an, & quando teneatur, t. i. C. §. 34. n. 38.

Conductor non tenetur, si equus incidat in morbum tepentinum, ibid.

Conductor equi, si illo utatur vitra locum destinatum, & conveniam, teneatur ad damna locatoris, & ad penam, quid si probabiliter credatur voluntam locatoris non contravenire, t. i. C. §. 34. n. 39.

De diversis questionibus circa mortem equi, vel mali conducti in itinere sequentem, remissivè, ibid.

Conducens equum teneatur de damno si illum fustibus ecedens, fecus si calcantibus, vel flagello percussisset, ibid.

Equus an præsumatur culpa conductoris mortuus, & alia, ibid.

Conducens equum nulla mercede convenita, censetur conductisse pro solita mercede, t. i. C. §. 34. n. 40.

Conductor si prohibeatur a locatore vitæ conductus, potest contra illum agere ad interesse, t. i. C. §. 33. n. 41.

Quid si impediatur a tertio absque culpa locatoris, an teneatur solvere mercedem, ibid.

Quid si impediatur facto proprio, vel facto Principis, ibid.

Conductor novus præferatur antiquo etiam offerenti eandem pensionem; quid si eadem in conductore fisci, Reipublicæ, vel Ecclesiæ, t. i. C. §. 34. n. 42.

Plura remissivè de pretatione inter conductores antiquum, & Modernum, ac inter plures conductores eundem rei, ibid.

Florentiæ qualiter per usum Lullri conductor acquirat ius intrature, ibid.

Quid sit ius intrature, an cedi, vel renunciari possit, & alia remissivè, ibid.

Inquiritur, quæ privilegia habeant Romæ ibid.

Conductor quando possit cogi reconducere favore fisci, ibid.

Conductor, an, & quando per longissimum tempus possit pretendere præscriptum sui colonie, t. i. C. §. 34. n. 43.

Conductores plures eiusdem rei ex diversis instrumentis, etiam cum hypotheca pro observatione contractus, quis eorum sit præterendus, t. i. C. §. 34. n. 44.

Conductor lubricans rem conductam alteri cum consensu domini an ipse liberetur a contentis in contractu locationis, t. i. C. §. 34. n. 45.

Subconductor solvens conductori mercedem an liberetur, ibid.

Conductor negans rem conductam restituere, qualiter committat spoliū, ibid.

Conductio, & locatio quid sit, & alia remissivè, t. i. C. §. 34. n. 46.

Conductor, vel affectuarius bonorum Ecclesiæ qualiter teneatur solvere damna, & gabellas pro ius fructibus recollectis, t. i. C. §. 34. n. 47.

Conductio viliori pretio facta ob anticipatam solutionem, & de contra pro maiori ob dilaiam solutionem qualiter sit illicita, & vitiosa, t. i. C. §. 34. n. 48.

Plura remissivè qualiter vitra committatur in contracta locationis, ibid.

Conductor qualiter possit in re conductâ sibi socium assumere, etiam infuso, & non consentiente locatore, t. i. C. §. 34. n. 49.

Conductor non facit fructus suos, nisi solvens assillis; seue si fuit habita fides de pensione, t. i. C. §. 34. n. 50.

& alia, ibid.

Conductor vbi non apparet, vel se absente, nec solvit, qualiter possit domus conductæ aperiri, & maffertate deferri, an debeat expectari per biennium, & alia remissivè, t. i. C. §. 34. n. 51.

De varijs conductoribus remissivè, tom. i. C. §. 34. n. 52.

Conductor, vel locator an teneatur ad collectas, t. i. C. §. 22. n. 7.

Alia vide in §. Locator.

Conductor an tollat arbores plantatas, vel imputer, t. i. A. §. 37. n. 11.

Conductor quas expensas repetat; & quid si promissit facere de proprio, t. i. E. §. 28. n. 8. & 12.

An, & quando teneatur de incendio, vel non, t. i. l. §. 10. n. 1. & 1.

Conductor primus, vel novus an præferatur in reconductione, t. 3. l. §. 19. n. 8.

An ex alijs causis deur præiudicet, ibid.

Conductor si non possit vitæ quando agar addamna, & interesse, t. 3. l. §. 19. n. 16.

Conductor teneatur rem in eodem statu restituere, aliàs ad interesse, t. 3. l. §. 19. n. 18.

An possit pretendere melioramenta, vel illa tollere, & alia, ibid.

Conductor finis locazione qualiter expellatur, t. 3. l. §. 19. n. 25.
 An possit executione conueniri pro pensione, t. 3. l. §. 19. n. 27.
 Conductor an repetat melioramenta, quæ promissit facere suis temporibus, t. 3. M. §. 12. n. 1.
 Conductor rei alienus an in melioramenta possit petere remunerationem, t. 3. M. §. 12. n. 3.
 Conductor cum iolus conditionibus, an teneatur ad id, quod ultra pretium soluit precedens conductor, t. 4. R. §. 8. n. 3.
 Conductor an, & quando possit pretendere remissionem pensionis, t. 4. R. §. 11. n. 4. & seqq.
 Conductor non solvens pensionem qualiter possit expelli, & alia, vide in Resolut. cap. t. in tom. 4.
 Conductor Molendini, ad quas expensis teneatur, quando habeat remissionem pensionis, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 97.

CONFESSIO.

Confessio alia est iudicialis, alia extrajudicialis; qualiter, & in quibus conueniant, & differant, & alia remissive t. 1. C. §. 35. n. 1.
 Pura remissive de confessis, & confessione in genere; & de confessione facta in vicina voluntate; vel in criminalibus, vel in iocmentis, ibid.
 Confessio extrajudicialis est penitus per testes coheredes de verbis, locis, & tempore, & alia remissive, t. 1. C. §. 35. n. 2.
 Qualiter possit probari etiam per testes singulares, concurrentibus alijs administratis, ibid.
 Quid si sit facta in instrumento per verba enunciatas ad fauorem tertij abientis, ibid.
 Confessio extra iudicium facta parte absente, probat tantum temerarie, locus vero parte presente, & acceptante, t. 1. C. §. 35. n. 3.
 Confessio facta ad obligandum, vel liberandum requirit presentiam partis, locus si ad probandum tantum, ibid.
 Confessio facta etiam ad liberandum qualiter afficiat, vel ne confitentem, etiam parte absente, ibid.
 Confessio extrajudicialis est saltem per duos testes probanda: quid si fuerit facta sine animo delibato fatendi veritatem, an necesse confitenti; quid in foro Ecclesiastico, & de iure canonico, & alia, ibid.
 Confessio extrajudicialis, si sit geminata plenè probat: quid in criminalibus, & alia remissive, ibid.
 Si tendat ad liberandum an valeat etiam parte absente, ibid.
 Facta antem pro exoneratione conscientie, an, & quando probet pro absente, ibid.
 Facta parte absente an, & quando probet, & alia, ibid.
 Pura remissive de confessione facta in iudicio, an, & qualiter probet, & praeiudicat, ibid.
 Confessio extrajudicialis in criminalibus facit indeiurum ad iuram, & aliquando ad eodemmodum; quid si fuerit reuocata, de illius requisitis, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 4.
 Facta in Epistola, an, & quando probet, ibid.
 Quid si delictum non esset verum, an confitens possit de iudicatione puniri, ibid.
 Confessio resiliens ex narratis in precibus Principi porrectis, & quando afficiat confitentem, latè t. 1. C. §. 35. n. 5.
 An è contra confessio Principis probet contra ipsum, & suos heredes, & quomodo, ibid. remissive.
 Confessio iudicialis, sine extrajudiciali, sed iurata, vel facta parte presente, vel sit incidenter, vel ad alium finem emissa, an probet, vel ex illa quæ condemnari possit, t. 1. C. §. 35. n. 6.
 Cartula reperta, in qua quis peccata sua descripsit pro faciendi confessione Sacramentali, nihil officit confitenti in foro externo, ibid.
 Confessio iudicialis, an præsumatur facta parte absente, & in libello quando probet, & alia remissive, ibid.
 Confessio emanata in instrumento, vel alio actio nullo, an, & quando dicatur vera, & sit valida, t. 1. C. §. 35. n. 7.
 An ex confessione debiti incidenter facta inest alijs personis, probetur debitum, ad hoc vt extraneus, possit ex illa agere contra confitentem, & alia, ibid.

Confessio dubia interpretari debet ad fauorem confitentis, & quando fecus, t. 1. C. §. 35. n. 8.
 Confessio dubia potest declarari, & alia, ibid.
 Confessio dotis facta à marito confatente matrimonio, an intelligatur facta animo donandi, vel sub spe illius consequende, t. 1. C. §. 35. n. 9.
 Quid si fuerit duplici iuramento promissorio, & obligatorio vallata, ibid.
 De confessione dotis, & eius effectibus remissive, ibid.
 Confessio dotis facta à marito post contrarium desitum, an præsumatur facta in fraudem fidei, & fisco præiudicat, t. 1. C. §. 35. n. 10.
 Confessio dotis facta à marito confatente matrimonio, an præiudicat futuris creditoribus, t. 1. C. §. 35. n. 11.
 Confessio de dote recepta, an suffragetur ad effectum illam recuperandi ex bonis fideicommissarijs, ibid.
 Statutum Florentinum disponit idem in dote confatente, prout in soluta, & numerata, ibid.
 In casu, quo creditores fundantur sola confessione, præfertur mulier pariter in confessione se fundans, ibid.
 Confessio dotis nocet, & probat post lapsum tempus opponendi exceptionem non numeratæ dotis; item quando constat de parte soluta: sicuti etiam quando constat de præcedente dotis promissione ante matrimonium, nam confessio postea emissa, non credituribus, qui medio tempore ius acquisierunt, & quando fecus, ibid.
 Quid si confessio non fuit facta ad fauorem uxoris, sed tertij, an probet veram, & realem solutionem, ibid.
 Dos præsumitur soluta siante diuturna per aliatione alimentorum: item siante consuetudine quod mulieres non soleant duci indotatæ: item quando creditores latent in positionibus dotem fuisse numeratam; vel habent solam actionem personalem: item quando confessio esset de re immobili etiam affirmata, & alia, ibid.
 De materia confessionis dotis quando præiudicat, vel non credituribus, & hereditibus, & alia remissive, ibid.
 Confessio dotis an, & quando probet illius numerationem in præiudicium legitimæ filiorum, & aliorum creditorum, ibid.
 Confessio residui dotis qualiter probet solutionem totius dotis, t. 1. C. §. 35. n. 12.
 Confessio facta cum iuramento uxori per maritum ex alia causa quam dotes, qualiter valeat, an censetur donatio, t. 1. C. §. 35. n. 13.
 Confessio de dote augmento an, & quando nocet creditoribus, t. 1. C. §. 35. n. 14.
 Confessio dotis facta in testamento an, & quando præiudicat creditoribus mariti, t. 1. C. §. 35. n. 15.
 De confessione generaliter facta in testamento quando probet debitum, ibid.
 Confessio dotis simpliciter facta in testamento, probat, & facit dotem debere iure legati, etiam non docto de numeratione: si tamen esset relatua ad aliquod instrumentum non deberetur, nisi quatenus in eo apparet, t. 1. C. §. 35. n. 16.
 Confessio dotis facta uxori iuueni, vel nobili à marito sine; vel ignobili, qualiter præsumatur donatio, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 17.
 Confessio facta in testamento illa reuocata, an censetur reuocata, vel sit attendenda, t. 1. C. §. 35. n. 18.
 Confessio facta in testamento quando probet debitum, vel inducat legatum, vel donationem, & alia, ibid.
 Confessio debiti facta in testamento an probet contra ipsum testatorem superuenientem, ibid.
 Confessio debiti facta in testamento valet saltem in vim legati, nisi habeat relationem ad aliam scripturam nullam, ibid.
 Confessio facta in testamento de centum sibi debitis, an nocet heredi, si probet quod plus sit debitum; quid si esset iurata, t. 1. C. §. 35. n. 19.
 Confessio mulieris, vel minoris de recepta est nulla non seruatis solemnitatibus statuti: quid si in testamento approbatur, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 20.
 An probet ad fauorem viri, ibid.
 De confessione minoris in criminalibus, remissive, ibid.
 Confessio noui actus non inducitur, sed precedentis validi declaratur, etiam facta à muliere, vel muliere sine

solemnitatis plenè probat, t. 1. C. §. 35. n. 21.
 Confessio pupilli, vel minoris sine tutoris, vel curatoris auctoritate an, & quando probet, & sit valida, ibid. remissuè.
 Confessio eorum, quæ pendet à iuris dispositione, non attenditur si sit erronea, t. 1. C. §. 35. n. 22.
 Confessio qualiter debeat esse de his, quæ pendet à voluntate, facta, & potestatem confitentis, t. 1. C. §. 35. n. 23.
 Confessio vtriuscunque confitentem pro pena ordinaria delicti debet consistere in factis, & in iure, t. 1. C. §. 35. n. 24.
 Confessio de credulitate, vel per verbum *Credat*, præiudicat sicut confessio de veritate, t. 1. C. §. 35. n. 25.
 Confessio in positionibus præiudicat confitentis respectu personæ tantum interrogantis, & probat semiplenè, ibid.
 Confessio quas nullitates lænet? & alia, t. 1. C. §. 35. n. 26.
 Confessio facta de centum pluries diversis vicibus, & temporibus, an semper intelligatur de eisdem centum, vel alijs, t. 1. C. §. 35. n. 27.
 Confessio de recepto facta diversis temporibus, & diversis quantitate, licet causa sit eadem, intelligitur de duabus distinctis quantitatibus, in dubio, secus autem ubi extant coniecturæ in contrarium, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 28.
 Confessio de recepto an, & quando probet verè, & plenè receptionem, & numerationem, ibid.
 Confessio Advocati, vel Procuratoris facta in iudicio qualiter præiudicat domino, & an possit illam reuocare, t. 1. C. §. 35. n. 29.
 Quid in terminis Statuti Florentini, ibid.
 Confessio Procuratoris, vel Insinuatoris an, & quando præiudicat domino, ibid. remissuè.
 Confessio debitoris principalis an nocet fideiussori, ibid.
 Confessio procuratoris de recepto, an, & quando præiudicat domino, ibid.
 Confessio tutoris, vel curatoris an, & quando præiudicat pupillo, vel minori, t. 1. C. §. 35. n. 30.
 Generaliter quando confessio vnius prodest, vel nocet alteri, ibid.
 Confessio criminosa an probet contra socium criminis, ibid. remissuè.
 Confessio cedentis post factam cessionem non præiudicat cessionario, & quando fecit, t. 1. C. §. 35. n. 31. & 65.
 Confessio quando præiudicat tertio, ibid. remissuè.
 Confessio auctoris quando nocet successoribus, vel non, ibid. remissuè.
 Confessio debitoris decocti ad fauorem vnius creditoris non nocet alijs venientibus ad concursum, & alia de contractu gesto in lumine decolationis, t. 1. C. §. 35. n. 32.
 Confessio debitoris ad fauorem vnius non probat in præiudicium alterius, & quando fecit; & quid in confessione de dote recepta, ibid.
 Confessio debiti præiudicat confitenti, & illius hæreditibus; & qualiter etiam creditoribus posterioribus; Non tamen præiudicat alijs non hæreditibus, sed ex iure proprio, & ex propria persona venientibus, t. 1. C. §. 35. n. 33.
 Confessio de recepto, in alijs contractibus præter mutuum, & dotem, qualiter probet ipso iure numerationem, & ibid.
 Confessio ubi est alijs adminiculis soluta plenè probat etiam ad fauorem ipsius confitentis, ibid.
 Confessio Reclitoris an, & quando præiudicat Ecclesiæ, vel successoribus, t. 1. C. §. 35. n. 34.
 Quid si confessio Episcopi, vel altius Prelati detegatur erronea, ibid.
 Plura remissuè an, & quando confessio antecessorum præiudicat successoribus, ibid.
 Confessio vnius quando prodest, vel nocet alteri, ibid.
 Confessio propria non potest reuocari, & iudicialis, ac iurata magis præiudicat, ita vt habeatur pro condemnatione, & sententia, t. 1. C. §. 35. n. 35.
 Confessio an, & quando habeatur pro iudicato, vel non, ibid.
 Quid habeat vim instrumenti publici, & speret omne genus probationis, & alia, ibid.
 Confessio facta in scriptis præsumitur magis deliberata, sicut etiam confessio geminata ex interuallu, ibid.
 Quid operetur geminatio verborum, ibid.
 Plura remissuè de confessione geminata, ibid.
 Contra propriam confessionem regulariter de iure non admittitur probatio per testes, & quando fecit, ibid.
 Confessio inter partem, & filium quando valeat, ibid.
 Confessio debiti etiam iudicialis, & geminata cum fidei-

Sabel. Index Generalis.

peione termini ad soluendum, confuso de errore non valet, t. 1. C. §. 35. n. 36.
 Confessio etiam erronea, quando non possit reuocari post sententiam, vel transactionem, ibid.
 Plura de confessione debiti facta in iudicio, quid operetur remissuè, ibid.
 Sulcipientes terminum ad soluendum dicitur ratificare, & approbare debitorum, & quando fecit, ibid.
 Confessio falsa, & erronea, veritatis substantiam non mutat, & semper potest reuocari, confuso de errore: quid si fuit effectum sortita per transactionem, t. 1. C. §. 35. n. 37. & alia, ibid.
 Confessio relaxata ad certam scripturam non præiudicat, si non appareat in ea aliquod debiti, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 38.
 Confessio debiti an inducat per receptionem litterarum, & non contradictionem, t. 1. C. §. 35. n. 39.
 Confessio debiti sine expressione causæ, an, & quando valeat, & præiudicat confitenti, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 40.
 Quid autem in criminalibus, ibid.
 Confessio facta in vno iudicio, qualiter probet in alio, & quando fecit, t. 1. C. §. 35. n. 41.
 Qualiter probet ad fauorem tertij, ibid.
 Confessio facta in vno iudicio vii teste, an nocet in alio vel parte principali, t. 1. C. §. 35. n. 42.
 Confessio facta in vna causa, an nocet in alia inter diversas personas, t. 1. C. §. 35. n. 43.
 Confessio facta in iudicio criminali præiudicat in ciuili inter easdem personas, & si sit adminiculata nocet etiam tertio: quid si esset facta resultans ex contumacia iudicis. Si sint plures confessiones contrarie, standum est primæ iurata, ibid.
 Confessus se fecisse aliquem actum tanquam heredem alicuius, fatetur illum esse mortuum, & adiuuat heredem, ac potest ab omnibus creditoribus conueniri, t. 1. C. §. 35. n. 44.
 Confessio sola delinquentis etiam habita in iudicio spontè, an, & quando sufficiat ad condemnandum, t. 1. C. §. 35. n. 45.
 Confessio facta à delinquentis qualiter debeat per iudicem verificari, t. 1. C. §. 35. n. 46.
 Confessio delicti qualis esse debeat, vt possit deueniri ad condemnationem, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 47.
 De confessione incidenter facta, an, & quando sufficiat ad condemnandum, & alia, ibid.
 Confessio inuermisilis non est attendenda, ibid.
 Confessio facta ad Inquisitionem formatam non precedentibus legitimis iudicijs, ac etiam ratificata an præiudicat, & quid in confessione spontè emanata, ibid.
 Confessio potest semper ex capite erroris reuocari, dummodo error in specie allegetur, & concludenter, t. 1. C. §. 35. n. 49.
 Confessio qualiter possit reuocari etiam non docto de errore, si reuocetur incontinenti, & alia, ibid.
 De confessione erronea, quando non possit reuocari, remissuè, ibid.
 Quid si a biquæ alia allegatione, & probatione erroris fuerit per iudicem erronee admissa probatio innocentie, an reus debeat absolui, ibid.
 Minor confessus potest confessionem reuocare etiam non docto de errore, ibid.
 Confessio spontanea, qualiter operetur diminutionem penæ, t. 1. C. §. 35. n. 49.
 An spontè confessus habeatur pro condemnato, vel sit necessaria sententia, & quid in ciuilibus, ibid.
 Confessio an prodest delinquenti ad minuentem penam vigore statuti, quando prius negauit à principio, ibid.
 Confessio resultans ex contumacia includit factum principale tantum, non verò quantitates aggravantes in Inquisitione positas: nec afficit heredes vt possint condemnari, t. 1. C. §. 35. n. 50.
 Confessio facta coram iudice non in forma iudicij, sed tantum coram priuato non sufficit ad condemnandum, sed tantum facit iudiciu ad torturam, & alia de confessione facta coram solo notario, vel solo iudice sine notario an sufficiat ad condemnandum, t. 1. C. §. 35. n. 51.
 Confessio facta extra locum iudicij an, & quando probet remissuè, ibid.
 Quid si essent plures iudices causæ, an confessio facta coram vno, vel aliquibus eorum, etiam in forma iudicij, & non coram omnibus, valeat, ibid.

G

Con-

Confessio de delicto facta coram iudice incompetente, an, & quale faciat indicium, t. 1. C. §. 35. n. 53.

Confessio vnum delictum non potest de iure interrogari, neque torqueri super alijs delictis, de quibus non adiunt legitima indicia, secus tamen de generalis consuetudine totius Italiae, t. 1. C. §. 35. n. 53.

Confessus de se, non debet regulariter de socijs criminis interrogari, nisi in casibus de iure exceptis, vel de consuetudine, ibid.

Confessio facta per suggestionem est ipso iure nulla, & alia, t. 1. C. §. 35. n. 54.

Confessio sub spe impunitatis elicita, tanquam dolo, & malitia iudicis extorta non sufficit ad condemnandum, quia si fuerit ratificata expressè, t. 1. C. §. 35. n. 55.

Quod sufficit ad moderatam torturam inferendam, vel ad penam extraordinariam, ibid.

Confessio vi tormentorum extorta nullis, vel non legitimis precedentibus indicijs non valet, t. 1. C. §. 35. n. 56.

Quid si superueniat indicia, ibid.

Confessio quando dicatur metu tormentorum extorta, t. 1. C. §. 35. n. 57.

Confessio an praesumatur spontanea, vel metulosa, & quando noceat, vel non, remissive, ibid.

Confessio extorta per tormenta etiam legitimis precedentibus indicijs qualiter sit ratificanda de sequenti extra locum tormentorum, & quando secus, t. 1. C. §. 35. n. 58.

Quid si non fuerit ratificata, neque reuocata, ibid.

Quod à tormentis ad ratificationem debeat intercedere aliquod notabile temporis spatium, & quantum, & quale esse debeat, ibid.

Confessio in tormentis si ductus ad ratificationem neget, potest iterum torqueri, & si denuo nolit ratificare, potest iterum torqueri, & non vitra: quid autem in atrocissimis, & qualiter sit condemnandus cognita malitia in penam arbitratiam, t. 1. C. §. 35. n. 59.

De spatio temporis interponendo inter vnam, & aliam torturam, ibid.

Quantum sit credendum confessioni emanare in tormentis, remissive, ibid.

Confessio qualificata in criminalibus qualiter, & quando possit scindi, & acceptari pro parte, & pro alia refutari, & an sit locus torturae quoad qualiterem, t. 1. C. §. 35. n. 60.

Confessio etiam extrajudiciali per testes probata debet recipi eum qualitate ab illis adiecta, & alia de confessione iudiciali qualificata an, & quando sit attendenda, & quid operetur, ibid.

Confessio quando non possit diuidi, & qualitas rejici, & alia, ibid.

Confessio qualificata, qualitate etiam non probata, si qualitas sit vno contextu confessioni adiecta, & constanter firmata, prodest ad teccendum à pena ordinaria, nisi aliter plene probatum sit delictum, & alia, ibid.

Qualitas extraneus potest allegari etiam ex intervallo, licet ab initio confessio fuerit pura, non prodest tamen ad damnationem poenae, nisi sit concludenter probata, ibid.

Confessio qualificata in civilibus, non potest diuidi, & debet vel in totum acceptari, vel in totum reprobari, & quando secus, t. 1. C. §. 35. n. 61.

Plura remissive de confessione qualificata, quando possit pro parte acceptari, & diuidi, vel non, ibid.

Confessio possessionis aduersarij cum qualitate in iuris, vel nullae probat contra consensum reiecta illa qualitate ad effectum manutationis, ibid.

Confessio ratata resultat ex confessione iniuriam, & similibus, t. 1. C. §. 35. n. 62.

Confessio sacramentalis facta in foro conscientiae non potest reuelari, & non nocet in foro fori, & alia de confessione facta mentali remissive, t. 1. C. §. 35. n. 63.

An possit fieri ab absente per litteras, vt abolitionem consequatur, & alia, ibid.

De confessione peccatorum facta sacerdoti, vel etiam laico in casu necessitatis plura remissive, ibid.

Confessio facta in positionibus plene probat, sicut in supplicatione, & litteris impetratis, quid autem in tertio postiore, t. 1. C. §. 35. n. 64.

Confessio facta positionibus qualiter, & quando praedictet consentienti, ibid.

An confessio, vel negatio trahatur ad omnes partes positionis, ibid.

Confessio facta positionibus an possit reuocari, ibid.

An deus restitutor in integrum contra confessionem factam in ponendo, vel respondendo, & alia remissive, ibid.

Multa remissive de confessione iudiciali, vel extrajudiciali, quod operetur, vel non, ibid.

De confessione sacramentali, & confessionibus plura remissive, ibid.

De confessione iudiciali, & sacramentali, & de differentiis illarum inter forum externum, & internum remissive, ibid.

Referuntur Consilia in Auctoris. De confessione cedentis an, & quando probet contra cessionarium, ad declarationem eorum quae dixit supra hoc §. n. 3. Et de extinctione census testulante ea restitutione praetij illius absque alia retrouenditione, vel institutione; ad declarationem patet eorum quae dixit in §. Census n. 25. & n. 56.

Facti narratio, t. 1. C. §. 35. n. 65.

Extinctio census qualiter fieri possit absque alia expressa retrouenditione, ibid.

Nec sit necessaria aliqua instrumenti confessio, nam sicut census testè probari potest non solum per instrumentum, sed per quodcumque aliud genus legitimae probationis, ita, & multo magis illius extinctio, ibid. verè. Neque cum seq.

In censu, & illius extinctione non requiritur de substantia, scriptura, & alia, ibid.

Qualiter cedens possit re integra non obstante cessione alteri facta exigere, transigere, ac debitorum censum liberare in praedictum cessionarij; Et alia ibid. vetè. Indubitatum cum seq.

Confessio cedentis quando noceat cessionario, & alia, ibid. verè. His itaque cum seq.

Ex quibus dignoscatur an cessio respiciat commodum cedentis, vel cessionarij, ibid.

Qualiter per partium libtorum probetur solutio etiam ad fauorem scribentis, & eius haereditum, ibid. verè. vlt.

Confessio facta in instrumento cum vno creditore, praedictat etiam quoad alios, t. 1. A. §. 13. n. 7.

Confessio Aduocati an praesumatur domino, t. 1. A. §. 17. n. 17.

Confessio vnius ex adulteris an noceat alijs, t. 1. A. §. 16. n. 6.

Confessio facta ex contumacia habetur pro liquida probatio. ne, t. 1. B. §. 2. n. 19.

Confessio delicti non legitime habita, an sufficiat ad condemnandum, t. 1. in Discut. n. 67.

Quid si non fuerit reuocata, sed ratificata, ibid. n. 68.

Confessio facta sponte, etiam sine precedentibus indicijs subsistit, ibid. n. 69.

Confessus vetè, vel si dè non appellat, t. 1. A. §. 32. n. 8.

Alia vide in §. Contumacia.

Confessio impurati non supplet corpus delicti, t. 1. C. §. 50. n. 2.

Confessio reuocatur docto de errore, t. 2. E. §. 1. n. 1. & seqq.

Confessio qualificata an possit scindi, & ad quem effectum, vide §. furum, in Voto Auctoris, lib. n. 6. & 20.

Confessio debiti ante delictum, an sufficiat ad excusandum àISCO, t. 2. F. §. 5. n. 24.

Confessio delicti an, & quando subsistat sine precedentibus indicijs, t. 2. L. §. 23. n. 11.

Confessio delicti, precepta instantia, an sit attendenda, t. 2. L. §. 25. n. 2.

Emanata ex suggestionem non nocet, etiam ratificata, t. 1. L. §. 33. n. 8.

Confessio in actis non scripsit, an possit attendi in iudicando, t. 2. L. §. 41. n. 6.

Confessio sub spe impunitatis, an, & qua pena possit condemnari, t. 2. L. §. 41. n. 48.

Confessio facta in libello qualiter praedictet libellanti, t. 3. L. §. 11. n. 1.

Confessio minoris de delicto an sit valida sine curatore, t. 3. M. §. 23. n. 1.

Confessio debiti sine causa an sustineatur, t. 3. O. §. 2. n. 3.

Confessio de recepto in materia pensionis non probat in praedictum tertij, t. 3. P. §. 16. n. 7. & 8.

Confessio eorum, quae pendet à iuris dispositione non attenditur si sit erronea, t. 3. P. §. 16. n. 6.

Confessio an, & quando refutetur ex contumacia in respondendo positionibus, t. 1. P. §. 26. n. 18.

Confessio an admittat probationem in contrarium, possit reuocari, & alia, t. 3. P. §. 26. n. 19. & seqq.

Confessio Procuratoris, an nocet domino, vide Procurator.

Confessio testatoris de certa summa sibi debita, an praesudicet heredi si possit probare de maiori summa, t. 4. S. §. 23. num. 13.

Confessio antecessoris an nocet successori, t. 4. S. §. 36. n. 17.

Confessio incidenter facta, an sufficiat ad condemnandum, t. 4. T. §. 13. n. 10.

Confessio tutoris de recepto, an praesudicet pupillo, t. 4. S. §. 23. n. 40.

De confidente sponsore delictum, qualiter fit minuenda poena, vide §. statum minores poenas.

Confessio extrajudicialis qualiter fit probanda, quando dicatur per suggestionem indebitam extorta, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap.

Confessio delinquentis an, & quando sufficiat ad condemnandum, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap. 3.

Confessio de recepto officialis fiscalis, quando liberet soluentes, vel non, quid in priuatis, inser mercatores, quando non sit locus exceptioni non numerat pecuniae, & alia, t. 2. in Addit. Nouiss. cap. 9.

Confessio qualificata non potest scindi, & venditoris, an nocet emptori, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 7.

Vide in Praxi Auctoritas Summa §. Confessione, & nella Prefazione di detta Pratica, num.

CONFESSARIYS.

De approbatione confessarii plura remissiuè, t. 1. A. §. 34. n. 8. & alia vide in §. Confessio, n. 63. & 64.

Confessarius qualiter teneatur seruare sigillum, t. 1. A. §. 15. n. 19. vide Sacerdos.

Confessarii sollicitares qualiter puniantur, t. 1. P. §. 16. num. 12.

Confessarii monialium exemptarum, an sint ab Episcopo approbandi, t. 1. A. §. 9. n. 6.

Quid agere debeant cum haeretico, qui nolit abiurare, & morti tradito, t. 1. H. §. 4. n. 7.

Confessarius an probet circa restitutionem à defuncto fientiam, t. 4. S. §. 1. n. 10.

CONFINATVS.

De confinato, vide in §. Bannitus, n. 26.

Retenere in carcere, an possit pretendere imputari in confinio, t. 1. C. §. 5. n. 2.

An possit retineri per debito, §. cod. n. 12.

Confinatus quis dicatur, & ut rumpat, vel fugiat qualiter puniatur, & alia possit imponi offendi, t. 1. C. §. 36. num. 2.

Confinati in triduum an possint tuto conscientia fugere, ibidem.

An teneantur remigare, ibid.

An condemnati ad poenas exilij, carceris, & huiusmodi teneantur illas subire, & exequi remissiuè, ibid.

Confinatus extra aliquem locum indeterminat, potest seruare in quocunque loco ad sui electionem, extra statutum Principis, t. 1. C. §. 36. n. 3.

Confinatus an teneatur probare obseruantiam, vel sicut inobseruantiam, ibid. & §. Exilium 2.

Confinatus finito tempore, potest à loco recedere sine licentia, t. 1. C. §. 36. n. 4.

Debet se praesentare iudici, & cancellationem obtinere, ibid.

Confinatus an excusetur ab inobseruantia confinj, si recesserit ut egrotantes parentes, vel consanguineos visitaret, vel ex alia iusta causa etiam leui, & amoris gratia, t. 1. C. §. 36. n. 5.

Confinatus an excusetur si recesserit ex causa voti, ibid.

An dicatur frangere exilium manendo in loco immuni, ibid.

Vel transiendo non animo permanendi, ibid.

Confinatus si efficiatur Clericus, à quo iudice puniatur de inobseruantia, t. 1. C. §. 36. n. 6.

Dammus pro inobseruantia, non indiget pace, nec remissione partis offensae ex primo delicto, t. 1. C. §. 36. num. 7.

Confinum esse seruatum, vel non, à quo sit probandum, t. 3. N. §. 3. n. 6.

Alia vide in Praxi, §. Confinati.

Sabel. Index Generalis.

CONFINES.

Confines agrorum qualiter, & quomodo probentur, & actio precibatur, & alia de materia confinium remissiuè, t. 1. C. §. 36. n. 1.

Fouea quando possit deferre se pro confine, & cuius esse presumatur, vel an communis, ibid.

Confines qualiter separent, & distinguant rem confinam, & alia remissiuè, ibid.

Qualiter, & quibus spatijs dimissis, possit plantari, vel edificari propè domum, vel fundum vicini remissiuè, ibid.

De probatione confinium, & terminorum, & quibus penis afficiantur motores, & turbatores illorum, remissiuè, ibid.

Quid disponat statutum Florentinum contra terminorum motores, ibid.

De confinis agrorum, ac de confinatis, & relegatis remissiuè, t. 1. C. §. 36. n. 8.

Quibus priuilegijs gaudeant habitantes in confinis inimicorum remissiuè, t. 1. C. §. 36. n. 9.

Alia vide in Praxi, §. Confini.

CONFIRMATIO.

Confirmatio Principis retrorahat ad diem actus confirmati, t. 3. P. §. 14. n. 39.

CONFISCATIO.

Confiscatio bonorum de Regalibus Principis supremi: Non habens regalia, merum, & mixtum imperium non potest confiscare: quae propriè dicatur, est duplex vniuersalis, scilicet de particulari, & de vtraque remissiuè, t. 1. C. §. 37. n. 1.

Quid sit confiscatio, sicut, quoque, quare inuenta, & alia remissiuè, ibid.

Confiscatio bonorum in crimine laesae maiestatis humanae, & diuinae, tanquam proueniens à iure communi comprehendendi omnia ubique existentia, ibid.

Confiscatio bonis ex forma statuti, quae veniant in confiscatione, vel non remissiuè, ibid.

An concessio alicui castro cum mero, & mixto imperio censetur concessum etiam ius confiscandi, ibid.

Principes an, & quando possint sibi suo applicare penam confiscationis, etiam in praesudicium Vassalli omnimodam iurisdictionem habentis, & alia, ibid.

Confiscatio bonorum an comprehendat iuspatronatus Ecclesiasticum, & alia remissiuè, t. 1. C. §. 37. n. 2.

Confiscatio bonorum an, & quando locum habeat in bonis illius, qui se ipsum interfecit, t. 1. C. §. 37. n. 3.

Confiscatio an comprehendat bona sicut extra territorium iudicis, vel Principis confiscantis, an nomina debitorum, an census, & annuos redditus, & alia remissiuè, t. 1. C. §. 37. n. 4.

An in confiscatione veniant iura futura conditionalia, ibid.

An veniat legitima confiscatio bonis filij in vita patris, an peculium profectitium, aduentitium, castrense, vel quasi, & alia, ibid.

Confiscatio bonorum à iudice non infligenda in sententia, an veniat in consequentiam contra eum, qui simpliciter fuit damnatus, & alia remissiuè, t. 1. C. §. 37. n. 5.

An comprehendat bona futura, iura conditionalia, ius aduentum, & an quarta per transactionem occasione bonorum penes tertium existentium, ibid. & §. Bannitus, n. 20.

Confiscatio bonorum antiquius veniente in consequentiam ubique erat imposita pena mortis, hodie autem est sublara, ac de iure communi locum tantum habet in causa haereticis, & laesae maiestatis, & ubi aliter est promissa per statuta, vel consuetudines locorum, & alia, t. 1. C. §. 37. n. 6.

Bonorum non est locus confiscationi bonorum, nisi in casu laesae maiestatis, & alia, ibid.

Laici in delictis mixti fori, vel Ecclesiasticis, si condemnentur in penam confiscationis bonorum à Tribunali Episcopali, qualiter bona debeant sicut seculari applicari, secus autem in alijs penis pecuniarijs, ibid.

Principes seculares an habeant ius aliquod circa bona haereticorum confiscata, ibid.

Confiscatio bonorum uxoris, vel dotis non fit pro delicto mariti etiam in crimine laesae maiestatis: quod autem pro delicto uxoris, t. 1. C. §. 37. n. 7.

Ad quae onera teneatur sicut confiscatio bonis remissiuè, ibid.

Confiscatio an comprehendat bona fideicommissaria, vel alias prohibita alienari: an feudis, maioribus, emphyteusibus, iuspatronatibus, usufructibus, pecuniis cuiuscumque

- generis, legitimam, & alimentam remissivè, t. 1. C. §. 37. num. 8.
- Confiscatio an, & quanto tempore perferatur, t. 1. C. §. 37. n. 9.
- Confiscatio pro gabella fraudata an comprehendat tantum merces delatas, vel etiam animalia, vasa, & alia in quibus deferantur, t. 1. C. §. 37. n. 10.
- In confiscatione pro crimine Iræ Majeſtatis, filij primarum totali ſucceſſione etiam quoad legitimam, t. 1. C. §. 37. n. 11.
- Confiscatio bonis patris, quæ portio fit filijs ſervanda, t. 1. C. §. 37. n. 12.
- Confiscationis poena non poteſt imponi, ubi receditur à poena ordinatâ, ibid.
- Confiscatio an comprehendat bona donata ante commiſſum delictum, t. 1. C. §. 37. n. 13.
- Confiscatio qualiter fiat ipſo iure, t. 1. C. §. 37. n. 14.
- Confiscatio bonorum, vel alia poena pecuniaria regulariter extinguitur morte delinquentis ante ſententiam, & quando ſecus, t. 1. C. §. 37. n. 15.
- De plurius cautelis ad evitandam confiscationem bonorum, t. 1. C. §. 37. n. 16.
- Prima, quod bona ſupponantur fidei commiſſo, cum prohibitione cuiuscumque alienationis, ibid.
- Secunda, ut reſtatur expreſſe prohibeat alienationem, vel confiscationem bonorum in caſu delicti, & alios ſubſtituat, vel nominatim hæredem prius in dicto caſu delicti, ibid.
- Tertia, ut fiat donatio cauſa mortis omnium bonorum uxori, vel filij: limita tamen niſi appareat facta in fraudem ſicci, vel niſi memoria defuncti damnetur, ibid.
- Quarta, ut reus acquiſitiones ſibi delatas poſt delictum, ante ſententiam, poſſit illas repudiare, ſecus ſi confiscatio eſſet ipſo iure impoſita, vel adminiſtratio interdicta, ibid.
- Quinta, ut qui exheredet bannitum, & alios inſtituat, illos rogando reſtituere hæredum bannito, quando fuerit ad gratiam Principis reſtitutus: imò poteſt etiam ſub hac conditione ipſe bannitus directè inſtitui, ibid.
- De huiusmodi cautelis, & alijs remiſſivè, ibid.
- Quomodo poſſint ſalvari bona propria hæredis inſtienti, & gravati remiſſivè, ibid.
- Confiscatio non poteſt imponi per iudicem vigore cuiuscumque arbitrij, ubi non intrat poena ordinaria delicti, niſi aliter ſit à lege expreſſe diſpoſitum, t. 1. C. §. 37. n. 17.
- An ille cuius bona ob crimen commiſſum iuſſe erant confiscanda teneatur ſaltem in foro conſcientie ad reſtitutionem illorum ſiſco faciendam, ſi confiscationem evitavit mendacijs, reſſibus, ex ſcripſuris falſis, vel alijs illicitis, & damnatis modis, t. 1. C. §. 37. n. 18.
- De confiscatione bonorum plura remiſſivè, t. 1. C. §. 37. n. 19.
- Confiscatio bonorum Eccleſiarum ob delicta Clericorum, non poteſt fieri, ſub poena excommunicationis ipſo facto, t. 1. C. §. 37. n. 20.
- An confiscatis bonis omnibus Clerici, veniant illius penſiones, vel potiùs extinguantur, ibid.
- Confiscatio qualiter procedat in primogenituris Hiſpaniæ ex pacto, & comprehendat bona etiam ſita in alienis iurisdictionibus in crimine læſe Majeſtatis, & alia remiſſivè, t. 1. C. §. 37. n. 21.
- Confiscatio an comprehendat ſeuda, ibid.
- Alia de confiscatione vide in §. Bannitus num. 20. & in §. Bona.
- Confiscatio ab Epifcopo facta quando applicetur ſiſco ſeculari, t. 2. E. §. 9. n. 56.
- Confiscatio in crimine hæreſis, quæ comprehendat, & an ſpectet ad ſiſcum ſecularem, vel Eccleſiaſticum, t. 2. H. §. 4. n. 5. & 8.
- Confiscatio an comprehendat ſeuda, t. 2. F. §. 2. n. 11.
- Confiscatio eſt de Regalibus, t. 2. F. §. 2. n. 26.
- Confiscatio an reſpicat tempus delicti, vel ſententiæ, t. 2. F. §. 15. n. 28.
- An habeat locum in bonis ſe ipſum occidentis, t. 2. H. §. 7. num. 18.
- An comprehendat ius patronatum, t. 2. L. §. 47. n. 14.
- Confiscatio an comprehendat legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 27.
- Confiscatio non porrigitur ad ſata futura, & conditionalia, t. 3. L. §. 6. n. 28.
- Confiscatio quomodo procedat in delicto falſe monete, t. 3. M. §. 30. n. 2.
- An procedat contra hæredes, defuncto ſco ante ſententiam, t. 3. M. §. 34. n. 3.
- Qualiter comprehendat nomina debitorum, & quæ, t. 3. N. §. 5. n. 3.
- Pro quibus delictis locorum habeat, vel non, t. 3. O. §. 5. n. 65. & ſeqq.
- An procedat in peculio aliquo, t. 3. P. §. 12. n. 10.
- Confiscatio bonorum mariti, an comprehendat quartam uxori debitam, t. 3. Q. §. 3. n. 3.
- Confiscatio in locis feudatis, ad quem ſpectet, t. 3. P. §. 14. n. 43.
- In bonis hæreticorum, an ſpectet ad Principem ſecularem, t. 3. P. §. 45. n. 10.
- Confiscatio bonorum an procedat in rapto, t. 4. R. §. 1. num. 1.
- Confiscatio in poſſita ipſo facto, ſequa declaratoria delicti, vnde licet non ſit in ſententiâ expreſſa, t. 4. S. §. 11. num. 50.
- Confiscatio non procedit in crimine Sodomie, t. 4. S. §. 2.1. num. 7.
- Confiscatio an comprehendat uſumfructum, t. 4. V. §. 13. num. 13.
- Confiscatio an veniat in conſequentiâ poenæ mortis, t. 4. S. §. 29. n. 12.
- Plura vide de confiscationibus in Præſt. §. Confiscatione.

CONFRATERNITAS.

Confraternitates laicorum auctoritate Episcopali erectæ dicuntur loca pia, & illorum bona non poſſunt alienare abſque beneplacito Apoſtolico, ſecus ſi ſint meræ laicales, t. 1. C. §. 38. n. 1.

De huiusmodi confraternitatibus, & Collegijs cauſa ſtudiorum erectis, an, & quando ſint loca pia, vel non, & alia ibid.

De diverſis pijs confraternitatibus an ſine loca pia, quo iure regantur, an poſſint condere leges, & ſtatuta, qualiter obligent, & alia remiſſivè ibid.

Quid ſervetur in ſua Florentino circa diverſas confraternitates, ibid.

Quis ſit iudex competentis in diſcrimendo contraverſias inter confraternitates ortas in proceſſionibus, & ſimilibus, ibid.

Confraternitates laicorum, an, & quando dicantur Epifcopo ſubiectæ, & gaudeant privilegio ſicri, licet non ſuperintendant auctoritate Epifcopi, ſi in eis exerceantur opera pietatis, quid in Hoſpitale, & Eræ alia ibid.

Confraternitates an, & quando poſſint probare intentionem ſuam per teſtes etiam confratres, t. 1. C. §. 38. n. 2.

Confraternitates laicorum conſtituunt Collegium perſonale, non naturale, neceſſarium, & reale, & nulla habent conjunctionem cum Eccleſia in qua conſtituuntur, niſi conſeſſet de conceſſione, & titulo, t. 1. C. §. 38. n. 3.

Confraternitates laicorum, hoſpitalia, & huiusmodi loca pia, qualiter poſſint ab Epifcopo viſitari, licet exiſtant in Eccleſijs Regularium exemptorum, & alia, t. 1. C. §. 38. n. 4. vide Epifcopus, n. 3. & §. Hoſpitale, n. 6.

Limita tamen ſi eſſent ſub immediata Regum protectione, & alia, ibid.

Confraternitates laicorum an, & quando habeant beneficium reſtitutionis in integrum, ad exemplum Eccleſiæ, vel minorum, t. 1. C. §. 38. n. 5.

Confraternitates laicorum an poſſint per Epifcopum compelli accedere ad proceſſiones, t. 1. C. §. 38. n. 6.

De confratribus, & collegijs artiſticum qualiter poſſint condere ſtatuta circa illorum artes inter eos ſervanda, an opus habeant ſuperioris confirmatione, & alia remiſſivè, t. 1. C. §. 38. n. 7.

Plura remiſſivè de confraternitatibus, t. 1. C. §. 38. n. 8.

Confraternitates laicorum, licet auctoritate Epifcopi erectæ, alicui Eccleſiæ, vel Oratorio affixæ, & ſtatuta à ſummo Pontifice approbata habentes, qualiter ſubſint iudiciali ſeculari, & illorum bona ſint ſecularia, & non Eccleſiaſtica, t. 1. C. §. 38. n. 9.

Confraternitates in Eccleſiis fundatæ, qualiter poſſint libetè recedere ab illis, & ad alias ſe transferre: quid faciendum de elemoſynis, & alia remiſſivè, t. 1. C. §. 38. n. 10.

Plu-

Plura de confraternitatibus vide etiam in §. Administrator, num. 19.
 Confraternitates an presumantur seculares, vel Ecclesiasticæ, t. 2. H. §. 8. n. 6.
 Confraternitas laicorum an gaudeat aliquo Ecclesiæ privilegio, t. 3. L. §. 5. n. 114.
 Confraternitas laicorum non dicitur locus pius, & quibus subsistit, t. 3. L. §. 10. n. 5.

C O N F R O N T A T I O.

Confrontatio supplet defectum citationis, & repetitionis, t. 4. R. §. 15. n. 1. & §. Societas, n. 17.
 Inter reum, & testes quando fit faciendi, ibid.
 An tollat reo ius interrogandi, ibid.
 Confrontatio non fit in crimine heresis, & alia, ibid.

C O N F U S I O.

Adiunctio, & iura quando confundantur, vel non per actionem hereditatis, t. 1. A. §. 12. n. 4. vbi plura de materia.

Quando non procedat dicta confusio, §. Creditor, n. 6. & §. 3.

Confusio debiti, & crediti an resultet ex adiunctione hereditatis sine inventario, t. 2. H. §. 3. n. 37.

C O N G R U A.

Congrua portio sufficiens debetur Rectori Ecclesiæ, t. 2. E. §. 2. n. 7.

Congrua ex bonis Conuentus qualiter fit assignanda Regularibus ad Episcopatum promovendis, t. 1. in Addit. Nouiss. cap.

C O N I V G E S.

Coniuges simul vendentes, & pretium recipientes, presumuntur pro rata recepisse, quod tamen non præiudicat uxori dotem repetendi, t. 1. C. §. 39. n. 1.

Coniuges possunt simul in eadem causa facere testamentum, & se inuicem instituire: Quod si eodem tempore ex pestilentia simul moriantur, ita vt sciri non possit quis prior illorum decesserit, antequam testamentum fiat caducum, & sit locus successioni ab intestato, & alia, t. 1. C. §. 39. num. 2.

Coniuges facientes testamentum simul, vt ex eo proximi heredes vtriusque dimidium capiant, an vno ex illis mortuo possit alter illud reuocare; Et alia remissuè, t. 1. C. §. 39. n. 3.

Coniuges rari sunt inter quos aliquæ diffidie non nascuntur, & ad probandum inter eos vulnera, & alia adiuvantur ferulæ, & ancillæ, t. 1. C. §. 39. n. 4.

Coniux patris naturalis, qualiter excludat filios naturales, t. 1. C. §. 39. n. 5.

Coniuges, qui antea de adulterio inter eos commissio erant polliti, qualiter à se ipsis capere non possint, sed data, & relicta sicca auferat tanquam ab indignis, & idem in concubinarijs, t. 1. C. §. 39. n. 6.

Coniuges non possunt ex causis sibi confectis, se iocunde separare, sed requirere debent iudicium Ecclesiæ, que non admittit huiusmodi separationem, nisi ex iustis, & legitimis causis ab ordinario cognoscendis: Quod si fecerint vorum contententia, & alia, t. 1. C. §. 39. n. 7.

Quod facto diuortio ex causa adulterij, possit innocens reuocare ad se nocentem, & alia remissuè, ibid.

Coniuges ignorantia impedimenti dicuntur in bona fide, & producant filios legitimos, & successibiles, t. 1. C. §. 39. n. 8.

Coniuges dicuntur socii diuine, & humane domus, sibi enim inuicem communicant actiones spirituales, forum, carnes, ossa, corpus, & animani, ita quod vna caro reputantur, non dicuntur tamen socii omnium bonorum, vel negotiationum, quia ista societas est amouibilis, altera vero inseparabilis vique ad mortem, & alia, t. 1. C. §. 39. n. 9.

Coniuges aco, & quando sibi adiuvem succedant ab intestato, & alia remissuè, t. 1. C. §. 39. n. 10.

An possint sibi inuicem donare, ibidem, & §. Donatio.

An teneantur sibi adiuvem debitum coniugale reddere sibi periculo infectionis morbi, t. 1. C. §. 39. num. 11.

Plura remissuè de coniugibus, coniugali questu, societate, diffisione, & alijs, t. 1. C. §. 39. n. 12.

De miserijs, & incommotis coniugarum, remissuè, t. 1. C. §. 39. n. 13. & alia curiosè vide ibid.

Sabel. Index Generalis.

Transferebant ad secunda vota, quid teneantur referuare filijs primi matrimonij, t. 1. D. §. 21. o. 1. & seqq.

Manentes in viduitate an pleno iure locentur sibi inuicem donata, vel teneantur filijs referuare, §. eodem, num. 7.

An possint in secundum coniugem transferre plus, quam relinquunt cuiuslibet ex filijs primi matrimonij, §. eod. nom. 8.

Coniuges an possint profiteri religionem ad ditiendum matrimonium, t. 3. M. §. 10. n. 28.

Coniuges suspicantes fuisse retentum semen, an per aliquot dies possint petere, & reddere debitum ob periculum effusionis, t. 3. M. §. 35. n. 38. & §. Postulamus, n. 2.

Coniuges coeuntes super gradiente muliere, an peccent, t. 3. M. §. 35. n. 47.

Coniuges delectando de copula præterita, vel futura an peccent, t. 3. P. §. 11. n. 4.

Coniuges an sibi inuicem succedant, t. 4. S. §. 26. n. 8.

C O N S A N G V I N I T A S.

Consanguinitas est vinculum personarum ab eodem stipite descendente carnali propagatione contractum, & distinguatur per lineas, & gradus; quid sit linea & gradus, t. 1. C. §. 40. n. 1.

Appellatione consanguineorum qualiter veniant etiam descendentes ex feminis, ibid.

Consanguinei in lata significatione dicuntur etiam cognati, in stricta fratres tantum; de communione tamen agnati soli, & non cognati continentur, & alia de huius vocis significatione in materia statutaria, remissuè, ibid.

An, & quando vocatis consanguineis veniant tantum agnati, vel etiam cognati, ibid.

Consanguinitas qualiter fit probanda ad effectum succedendi, t. 1. C. §. 40. n. 2.

Quoad effectum successoris probatur ex tractatu, nominatione, & ex quasi possessione; & quando secus, ibidem.

Probata consanguinitate in certo gradu, ille præsumitur proximior, vbi non apparet alius, qui se proximiores contineat, ibid.

Consanguinitas non probatur per epistolam, in qua quis nominatur frater, vel soror, vel similis: inducitur tamen præsumptio, & alia remissuè, t. 1. C. §. 40. n. 3.

Consanguinitas quando, & quomodo sit diffinitè probanda per diuinationem graduum, & personarum, vel iustitiam testes de auditu, & similes leuiiores probationes, ibid.

De probatione consanguinitatis, & descendente, remissuè, ibid.

Consanguinei, vel affines alicuius defuncti, non possunt intra novem dies post mortem illius conveniri, vel executari, & quando secus, remissuè, t. 1. C. §. 40. n. 4.

Consanguinei, & affines intra quatuor graduum, an possint compelli ad testificandum contra consanguineos, & affines suos, t. 1. C. §. 40. n. 5.

Quod consanguinitas operetur multa, & quæ, & quomodo consanguinitas præsumatur scire facta consanguinei, remissuè, ibidem.

Consanguinei bannitorum, & malorum hominum, an, & quando cogi possint pro illis præstare cautionem de neminem offendendo in persona, vel bonis, t. 1. C. §. 40. n. 6. & §. Cautio, n. 21.

Consanguinei an possint excusari si receperint bannitos, & alia remissuè, ibid.

Quæ pena puniuntur si ad evitandam ignominiam, procurant carceratos consanguineos malefactores veneno necare, & alia remissuè, ibid.

In atrocissimis possunt etiam cadaveru suspendi, ibid.

Consanguineorum presentia qualiter excludat merum, & faciat illius præsumptionem cessare, & quando secus, t. 1. C. §. 40. n. 7.

Consanguinei, sicut & vicini præsumuntur scire facta consanguineorum, vel vicinorum, & quando secus, remissuè, t. 1. C. §. 40. n. 8.

Plura remissuè de consanguinitate, & affinitate, t. 1. C. §. 40. n. 9.

Consanguinei an probent pro consanguineis, t. 1. A. §. 20. n. 9.

Consanguinitas an probetur ex identitate armorum, t. 1. A. §. 39. n. 12.

Consanguinei quando admittantur, vel non ad probandum fauore defensionis, t. 2. A. §. 15. n. 28.

Confanguinei an teneantur pro facioſo delinquente, t. 2. f. 27. n. 8.
 Confanguinitate probata, an præſumatur proximior, t. 3. p. 5. 58. n. 3.
 Confanguinei quando cogi poſſunt, & probent contra confanguineos, t. 4. t. 5. 9. n. 1.

CONSCIENTIA.

Conſcientia quid ſit, quæ dicatur erronea, quæ dubia, quæ ſcrupuloſa, ad quid obliget, & alia ad rem, t. 1. in Diſcuſſ. n. 118. & ſeqq.

CONSENSVS.

Conſenſus præſtius obligatio, vel alienationis rei ſibi obligatæ, qualiter præiudicat conſcientiæ, t. 1. c. 5. 52. n. 7. & 8.
 Quid ſi iterum perueniat ad debitorem, ibid.

Conſenſus curatoris requiritur in ipſo contractu, t. 1. c. 5. 55. n. 2.

Conſenſus domini directi requirendus in alienatione rei emphyteuticæ, t. 2. E. 7. n. 47.

Conſenſus in alienatione rei fidelicommiſſariæ præiudicat, t. 2. f. 5. 12. n. 42.

Conſenſus patris in contractu filij an ſufficiat ad proprium commodum, t. 2. f. 5. 14. n. 60.

Conſenſus patris an ſit neceſſarius in iudicio civili, vel criminali, t. 2. f. 5. 14. n. 62.

An requiratur ab initio, vel ſufficiat ſuperueniens, ibid.

Conſenſus patris an ſit neceſſarius in matrimonio filij, t. 2. f. 5. 14. n. 64. & 5. Matrimonium, n. 1.

Conſenſus præſtius mulieri, vel minori per ſuos confanguineos, an illis præiudicat, t. 4. 5. 5. 29. n. 27.

Conſenſus ſuperueniens non operatur, quando requirebatur determinato tempore, t. 4. R. 5. a. n. 9. vide Statutum requirens ſolemnitates, n. 46.

Conſentire, vel permittere in delictis quid importet, & alia ad rem, t. 3. Addit. Nouill. cap. 11.

CONSILIVM.

Conſilium neminem regulariter obligat, niſi ſit doſoſum, Intelligence tamen in contractibus, nam in delictis regulariter ſemper obligat, t. 1. c. 5. 41. n. 1.

Conſilij Principum, & buſiſmodi, qui tenentur ratione officij conſultare obligantur in foro exteriori, & conſcientiæ ex malo conſilio, etiam non doſoſo; & alia de illorum officio, ibid.

Conſilium, vel auxilium quando non ſuit efficax, nec cauſa efficiens, ſed ſolum excitans animum paratum, non obligat in foro conſcientiæ, ad reſtitutionem, nec in contractu, quando ſuit datum ab idiora, vel alio bona fide, & ſine dolo, ſecus ſi conſulens haberet officium conſultoris, & recipereſ ſalutem, t. 1. c. 5. 41. n. 2.

An, & quando conſulens viſum obligetur ad reſtitutionem, ibidem.

Quæ requirantur ut conſilium in delictis obliget conſulentem, t. 1. c. 5. 41. n. 3.

Conſulens ſi reuocatur ſeruo conſilium, licet ſecreto non admoneris offendendum: non tenetur ad reſtitutionem, & damni poſtea ſequitur; nec incurrit irregularitatem, neque excommunicationem ſi occiſus erat clericus, ibid.

Conſilium quandoque eſt de per ſe punibile, etiam non ſequuto alio delicto, ibid.

Conſulens delictum ei, qui alius non erat facturus, & ſequuto delicto punitur eadem pena, qua principalis delinquens, & tenetur ad damna, & intereſſe partiſaræ, niſi ſi alia ſpecialis pena à lege impoſita: Quid iuxta ſi conſuluit ei, qui alius etiam ſine dicto conſilio erat facturus, t. 1. c. 5. 41. n. 4.

Dabitans vtrum ex ſuo conſilio facit ſequutum delictum, an teneatur ad reſtitutionem damnorum, & alia remiſſiue, ibidem.

Conſulens, ſuadens, vel inducens aliquem ad eligendum minus malum, pro euitando maiori, quod ille iam ex malitia ſua perpetrare abſolute decreuerat, an, & quando peccet, & alia, t. 1. c. 5. 41. n. 5.

Conſulens fugam alteri alius facturo non dicitur conſulere ad malum, t. 1. c. 5. 41. n. 6.

An, & quando ſit licitum conſulere fugam excretæ, ac illis inſtrumenta ad rumpeſdom ſuppeditare, ibid.

Conſilium ſapientia an requiratur in cauſis arbitarijs, & alia remiſſiue, t. 1. c. 5. 41. n. 7.

Pura remiſſiue de conſilio requirendo, & an, & quando ſit ſequendum, vel non, & cuius expenſis ſit con-

cedendum, ibidem, & in 5. Arbitr. n. 8.

Qualiter, & quando commiſſa cauſa ad conſilium ſapientis, ſuſpendatur iuriſdictio, ibid.

De petitioue conſilij ſapientis, an ſit concedendum à iudice, an ſequendum, quid operetur, & alia remiſſiue, ibid.

Conſilium non præſumitur requireſſum, & quando ſententia non poſſit exequi, niſi de illo appareat, ibid.

Conſilium malum ad delinquendum ex quibus arguatur, & probetur: in dubio dicitur cauſa delicti, qualiter differat à mandato, & alia remiſſiue, t. 1. c. 5. 41. n. 8.

Conſilium à viro probò datum præſumitur ad bonum, & in dubio conſilium præſumitur bonum, t. 1. c. 5. 41. n. 9.

Conſilium Vniuerſitatis qualiter ſieti debeat, & alia, t. 1. c. 5. 41. n. 10. vide vniuerſitas.

De Conſilijſus ſtatu, & alijs, remiſſiue, t. 1. c. 5. 41. n. 11.

Conſulens delictum, ſi poſtea valide reuocet conſilium, & ſciat quantum in ſe eſt, notificando etiam prædenter illi contra quem erat delictum, vt cauetur excuſatur in foro conſcientiæ, imò & in foro ſoci: quid in mandato &c. t. 1. c. 5. 41. n. 12.

Alia vide in 5. Affinit. n. 8.

Conſilium præbens abortui, an efficiatur irregularis, t. 1. A. 5. 3. n. 2.

Conſulens fugæ carceratorum, qualiter obligetur, & ponatur, t. 1. c. 5. 5. n. 24.

Conſilium pro vincendis ſcrupulis, t. 1. in Diſcuſſ. n. 126.

Conſilia Aduocatorum an excuſent ab expenſis, t. 2. E. 5. 28. n. 24.

Conſilium malum reuocatur an puniatur, & alia, t. 3. M. 5. 5. n. 19.

Alia vide in 5. Vniuerſitatis, n. 4. & 17.

CONSTITVTVM.

Conſtitutum in iure nil aliud eſt, quam conſtituere ſe pro alio poſſidere: quid operetur, & alia de materia conſtituti, remiſſiue, t. 1. c. 5. 41. n. 1.

Conſtitutum qualiter operetur translationem poſſeſſionis etiam in beneficijs Eccleſiaſticis, & in iuribus incorporatilibus, & iuriſdictionalibus, t. 1. c. 5. 42. n. 2.

Quod tranſferat veram poſſeſſionem, & illam probet contra conſtituentem, & habentes cauſam ab eo, etiam ad effectum manutentionis, & alia, ibidem, & n. 3. & 15.

Conſtitutum ſimplex eſt magis vtile, quam præcariu, t. 1. c. 5. 42. n. 3.

Conſtitutum qualiter poſſit etiam per Epiſtolam inter abſentes rectè celebrari, t. 1. c. 5. 42. n. 4.

Conſtitutum habet vim traditionis poſſeſſionis non tantum in ſtabilibus, ſed etiam in incorporalibus, dummodo concurrat iurum ceſſio, t. 1. c. 5. 42. n. 5. & 24.

Operatur acquiſitionem fruſtuum in conſtitutario, niſi aliter ſit conueniunt, vel repugnet ſancta contractus, ibidem.

Operatur etiam ad fauorem hereditum conſtitutarij: An autem poſt mortem conſtitutus, ibid.

Conſtitutum, & præcariu an, & quando extendatur ad bona ſutura, t. 1. c. 5. 42. n. 6.

Conſtitutum operatur vt creditor ſine vlla excuſſione debitoris principaliter per remedium, ſi fin. C. de acq. poſſ. poſſit rem ſibi obligatam auocare à quocumque poſſeſſore, t. 1. c. 5. 42. n. 7.

Quod operetur ad fauorem conſtitutarij omnia remedia poſſeſſoria tam retinende, quam reintegrande, ibid.

Conſtitutum operatur, quod creditor virtute poſſeſſionis poſſit propria auctoritate ingredi rem ſibi obligatam, etiam ſi reſiſtentem inueniat, nec ob hoc incidat in aliquam penam, t. 1. c. 5. 42. n. 8.

An conſtitutum præcariu cum pacto de capiendi ad fauorem creditoris, operetur quod poſſit captum facere ad verſus tertium poſſeſſorem etiam non citatum, & negotio nondum liquidato, ibid.

Conſtitutum operatur, vt probatis extremis ratione hypothecæ detur paſſim mandatum de aſſociando, vel ſimilitudo per motum verum, & facti tam contra ipſum deſertorem, quam contra tertium habentem cauſam ab eo; & alia remiſſiue, t. 1. c. 5. 42. n. 9. & 19.

Conſtitutum operatur, vt ſi alius hypothecaria præſcribere

retur decem annis inter presentes, & viginti inter absentes, requirantur indubitanter triginta anni, t. 1. C. §. 43. num. 10.

Constituens se possidere nomine creditoris, & postea vendens bona obligata, iterum cum clausula constitenti ad favorem emporis, an in eum transferat dominium, & visucapiendi conditionem, t. 1. C. §. 43. n. 11.

Primus possidens per constitutum preteritum secundo habentem etiam actuale possessionem, ibid. & o. 24.

Vltimum constitutum non operatur quando concurrebat cum altero anteriori, ibid.

Constituens non liberatur ab actuali traditione facti, & alia, t. 1. C. §. 43. n. 12.

Constitutum plene probat possessionem constitutis adversus constitutum, t. 1. C. §. 43. n. 13.

Et quod probet utrinque possessionem, ibid.

Constitutum licet non expresse, qualiter continetur sub illa clausula cetera, & interim etc. que omnia etc. num. 14.

Non expresse à partibus an possit tanquam solutum apponi per coactum, ibid.

Constitutum non operatur ad favorem constitutarii, nisi consistat constitutum possedisse tempore facti constituti, quid si agatur contra ipsum constitutentem, vel habentem causam ab eo, t. 1. C. §. 43. n. 15.

Cui incumbat probatio, ibid.

Constitutum probat possessionem contra constitutentem, non autem ad eius favorem, ibid.

Quod probet etiam possessionem constitutis contra allegantem constitutum pro se, ibid.

Quod sufficiat possedisse etiam post constitutum, quia extenditur etiam ad bona futura, si de illis est facta mentio in obligatione, ibid.

Constitutum non amplius operatur quando quis semel accepit possessionem, quam de novo non potest capere vigore constituti: sicut non operatur post decem, vel triginta annos: nec re evicta medio tempore: & an, & quando constitutum expiret, vel non in persona primi acquirentis, t. 1. C. §. 43. n. 16. & 24.

Constitutum censetur annullatum, quando contractus principalis cui adiacet est nullus, vel resolvitur per causam de preterito, t. 1. C. §. 43. n. 17.

Non operatur stante simulatione contractus: & an tollat suspicionem simulationis, ibid.

Constitutum non operatur, donec dispareat de validitate contractus, nec in contractu conditionali ante purificationem conditionem, & alia, t. 1. C. §. 43. n. 17. & 18.

Quid operetur in contractu censuali, ibid.

Constitutum ratione incertitudinis loci, & quotæ bonorum redditur inutile: quod si fuerit appositum in genere super omnibus bonis, t. 1. C. §. 43. n. 19.

Constitutum appositum in donatione bonorum presentium, & futurorum qualiter sit validum, ibid.

Constitutum appositum in contractu celebrato à tutore nomine pupilli, an sit validum, & alia, t. 1. C. §. 43. num. 20.

Constitutum non operatur remanens in possessione ipso constitutente, t. 1. C. §. 43. n. 21.

Constitutum, & precarium an extinguantur morte debitoris constitutis, t. 1. C. §. 43. n. 22.

Constitutum collatum post mortem constitutis, non operatur, nisi sit adiecta clausula *ex nunc prout ex tunc etc.* quid in vxoite, t. 1. C. §. 43. n. 23.

Quid operetur in constituto clausula *ex nunc prout ex tunc etc.* & alia remissive, ibid.

Clausula predicta non operatur in prejudicium tertij, & alia, ibid.

De pluribus casibus remissive in quibus non operatur constitutum, ibid.

Constitutum habens ad sui favorem, non preiatur sua possessione, quamvis idem constitutus pariter per alio possidere se constituat, t. 1. C. §. 43. n. 24.

Possessio qualiter amittitur per decennium ex negligentia & oblivione, ibid.

Constitutum alio modo dicitur, quando quis pro se, vel per alio constituit se aliquid solum, ex quo oritur actio de constituta pecunia: & talis constitutus equiparatur fideiussori, differt tamen in multis, & an habeat beneficium ordinis: remissive, t. 1. C. §. 43. n. 25.

Constitutum an, & quando operetur a bente constitutio t. 1. C. §. 43. n. 26.

Constitutum conditionale non operatur pendente conditione: quod si ante eventum conditionis bona sine alteri vendita, vel donata, & tradita, ibid.

Constitutum, & illius effectus qualiter, & quomodo tollatur per decennium, t. 1. C. §. 43. n. 27. & supra n. 16. & 24.

Constitutum appositum per iudicem in instrumento adiudicationis factæ creditori nihil operatur: sicut in fideicommissio successio in contractu ordinato, t. 1. C. §. 43. num. 28.

Constitutum potest apponi etiam in victimis voluntariis cum clausula *ex nunc prout ex tunc etc.* et transferatur in heredem vera possessio, t. 1. C. §. 43. n. 29.

Plura remissive de constituto, vel clausula constituti, ibid.

Quid operetur in donatione, ibid.

C O N S U E T U D O.

Consuetudo dicitur ius non scriptum, moribus diuturnis populi introductum, vel ius moribus institutum, quod per lege servatur, vbi lex scripta deficit: & alia de consuetudine, quid, & quomplex sit, quæ dicitur legitima, vel non, remissive, t. 1. C. §. 43. n. 1.

Quod sit magnæ auctoritatis, vincat legem, & omnia, quando secus: qualiter possit minuire foeminitates, & alia remissive, ibid.

Consuetudo contra statutum Principis, non valet etiam si per 50. vel 60. annos fuerit observata, ibid.

Non valet, contra publicam utilitatem, & contra legem expressam, ibid.

Inducta ex pia, & laudabili devotione, vel alia potest causa, est in perpetuum servanda, nec tolli potest, ibid.

De observantia consuetudinis, remissive, ibid.

De requisitis consuetudinis, t. 1. C. §. 43. n. 2.

Consuetudo ut abroget ius positum debet esse rationabilis, & præscripta in foro fori, in foro autem consensitæ sufficit quod sit rationabilis, & quare, ibidem remissive.

Quæ dicitur rationabilis, & alia remissive, ibid.

Consuetudo qualiter possit præscribi abique bona fide: ibid. remissive.

Plura remissive de probatione consuetudinis, ibid.

Consuetudo qualiter probetur, t. 1. C. §. 43. n. 3.

Quot actus requirantur ad inducendam consuetudinem, ibid.

Quanto tempore foemetur consuetudo, ibid.

An autem non vias possit inducere consuetudinem, ibid. remissive.

Consuetudo, vel stylus qualiter probetur, remissive, t. 1. C. §. 43. n. 4.

Sylus Rotæ Romanæ sæpe variatur, ibid.

Sylus qualiter differt à consuetudine, quando est plene probandus, vel sufficiat extrajudicialis informatio, ibid.

Quod quando est contra ius requirit scientiam, & patientiam Superioris: & qualiter presumatur, ibid.

Consuetudo interpretatur qualiter probetur: quanto tempore inducatur, & quid operetur, t. 1. C. §. 43. num. 5.

An ad validitatem consuetudinis requiratur quod sit obventa in contradictorio iudicio, ibid.

De consuetudine vti adhibetur fides scripturæ prius in Archiepiscopo repetitur, ibid. remissive.

Qualiter consuetudo interpretatur sit firmiter accipienda, ibid.

Consuetudo iuri contraria debet in specie, & in casu, de quo agitur probari, etiam si dicatur notoria: nec extenditur de loco ad locum: & debet esse obventa in contradictorio iudicio, t. 1. C. §. 43. n. 6.

Qualiter videtur ex difformitate actuum, ibid.

Consuetudo tamen si esset notoria non indigeret alia probatione, sed sufficeret illam allegare, ibid.

Consuetudo loci, vel Claustris dominantis, attenditur vbi deficit consuetudo loci particularis, & idem est in statuto, t. 1. C. §. 43. n. 7.

Consuetudo contra ius non extenditur: & contra ius naturale non valet, & alia remissive, t. 1. C. §. 43. num. 8.

Confectudo irrationabilis, & contraria non attenditur, & dicitur potius corruptela, ibid.
 Confectudo irrationabilis quae dicatur, & alia remissive, ibidem.
 Plura remissive quando non valeat confectudo, ibid.
 Confectudo nuda in peccati nunquam valet, ibid.
 Confectudo iniqua non obligat in foro conscientiae, ibidem.
 Confectudo universalis habetur pro lege, nec illi potest derogari nisi ab habente potestatem legis condendae, & quae requirantur ut vim legis habeat, & alia de vi, & efficacia consuetudinis remissive, t. 1. C. §. 43. n. 9.
 Confectudo, vel stylus respiciens ordinem iudicij, qualiter probetur, ibid.
 Confectudo qualiter excuset in delictis, t. 1. C. §. 43. num. 10.
 Confectudo facti de non licito licitum, & e contra, & proinde excusat à poena temporali, non autem à poena peccati, ibid.
 An confectudo ludendi sit valida, & excuset à poena scilicet temporali, ibid.
 Confectudo an possit induci, & sit valida sine scientia Principis, & alia remissive, t. 1. C. §. 43. n. 11.
 Quanto tempore inducatur confectudo tam de iure civili, quam Canonico, & alia remissive, ibid.
 Confectudo laicorum an, & quando liget Clericos, t. 1. C. §. 43. n. 12.
 Non ligat futeses; nec etiam subditos extra territorium degentes, ibid.
 Confectudo damnosa Ecclesiae an sit valida late, t. 1. C. §. 43. num. 13.
 Confectudo immemorabilis habet vim tituli, & privilegij etiam in casibus Principi reſervatis, t. 1. C. §. 43. n. 14.
 Quae requirantur ad indicendam, & probandam hanc immemorabilem consuetudinem, remissive, ibid.
 An dicatur subſtata per derogationem universalem, & quid ſtante clauſula decreti irritantis, & non obſtantibus, ibid.
 Multa remissive de vi, & efficacia consuetudinis immemorabilis, ibid.
 De effectibus praescriptioſis, ſive consuetudinis immemorabilis, remissive, ibid.
 Confectudo immemorabilis debet eſſe canonizata per tres conformes, ad effectum fundandi intentionem ſuper illam, ibid.
 Confectudo immemorabilis tribuit poſſidenti, vel quaſi ius pleniffimum, & qualiter excludatur, t. 1. C. §. 43. num. 15.
 Confectudo immemorabilis iuncta cum ſuma privilegij Apoſtolice, vel ſtante ſcientia, & tolerantia Papae, operatur etiam ad ſauorem ſecularium contra libertatem Eccleſiaſticam, ibid.
 Confectudo immemorabilis non cenſetur ſubſtata, niſi in lege, vel conſuetudine ſit de illa facta expreſſa mentio, ibid.
 Qualiter probetur per teſtes, ibid.
 Inmemorabilis ceſſat ubi allegatur illius initium, & alia remissive ad exclusionem immemorabilis, ibid.
 Confectudo, ſive praescriptio immemorabilis, non procedit data poſſidentis incapacitate, nec quando eſt à iure damnata, t. 1. C. §. 43. n. 16.
 Quando dicatur derogatum future conſuetudini, licet induci non poſſit, ibid. remissive.
 Confectudo an poſſit abrogare legem prohibentem conſuetudinem contrariam, & alia remissive, ibid.
 Confectudo non inducitur in facultatis, t. 1. C. §. 43. num. 17.
 Confectudo negativa aliquid non faciendi, qualiter poſſit induci, vel non, & quae requirant, remissive, ibid.
 Plura remissive de materia diuerſarum conſuetudinum, ibid.
 Confectudo legitime praescripta qualiter poſſit tolli, & abrogari per aliam contrariam, t. 1. C. §. 43. n. 18.
 Quod actus contrarius excludat conſuetudinem, ibid.
 Confectudo qualiter obliget etiam puſillos, & minores, & in illis fuerit actus per ſuſtinentem in integrum, t. 1. C. §. 43. n. 19.
 An omnis conſuetudo obliget ſicut Lex in foro conscientiae, ibid.
 Confectudo dandi, & recipiendi munera iudicibus, aliſque

officialibus publicis, licet alias prohibita de iure communi, vel lege municipalis, qualiter, & quando excuset tam in foro ſuſi, quam in foro conscientiae, t. 1. C. §. 43. n. 20. & plenè tom. 1. in Diſcurſ. n. 49. & ſeqq.
 Et quando inducat etiam obligationem, quid in ſtatu Florentino, ibid.
 Confectudo qualiter, & quando excuset à peccato, etiam in foro conscientiae, t. 1. C. §. 43. n. 21. & in d. Diſcurſ. n. 50. & ſeqq.
 De conſuetudine blaſphemandi quòd ſit prauius abuſus, & non excuset in his, quae ſunt de ſe mala, ac contra ius diuinum; quid autem in conſuetudine interpretatiua alicuius verbi dubij, ibid.
 Confectudo loci qualiter attendatur in contradiſtibus, & alia remissive, t. 1. C. §. 43. n. 22.
 De conſuetudine ſpectandi an, & quando excuset à poena, vel peccato, ibid.
 Confectudo ut emphyteuta ob non ſolutum Canonem non poſſit expelli, eſt valida, & ſeruanda ubi viger, & alia, t. 1. C. §. 43. n. 23.
 Confectudo an, & quando poſſit probari per aſſertionem Doctorem mortuorum, qui in ſcriptis, & libris ſuis de illa mentionem fecerunt, t. 1. C. §. 43. n. 24.
 Confectudo in materia praecedenti quanto tempore inducatur, t. 1. C. §. 43. n. 25.
 Confectudo, & ſtylus habet vim legis, & tanquam lex debet ſeruari, & alia remissive, t. 1. C. §. 43. n. 26.
 De varijs conſuetudinibus Neapolitanis remissive, ibid.
 Relatio Auctoris in materia cuiusdam conſuetudinis Florentinae ab aliquibus impugnata, ibid.
 Qualiter legumum proceſſus, t. 1. C. §. 43. n. 27.
 Clauſula, *et ſuſi monite* &c. quid importet, t. 1. C. §. 43. n. 28. 29. 30. & ſeqq.
 Factum iudicis habetur pro facto patris, ibid. n. 30.
 De hac materia vide praefationem Praeſidis Auctoris ſub n. 112. vique ad n. 144. ibid. n. 32.
 Teſtes qualiter poſſint corrigere, & angete ſuas depoſitiones non tantum incontinenti, ſed etiam ex intervallo, & alia, t. 1. C. §. 43. n. 33.
 Repebatur abuſus audiendi teſtes verbaliter, t. 1. C. §. 43. num. 34.
 Stylus Tribunalium eſt ſeruandus, late t. 1. C. §. 43. n. 35. 36. 37. 38. 39. & 40.
 Romani anno 1339. requiſuerunt leges, & ordinem iuſtitiae à Florentinjs, t. 1. C. §. 43. n. 41. & 42.
 Confectudo loci patricularis, an, & quando praevalet debeat, t. 1. A. §. 9. n. 1.
 De conſuetudine, & eius effectibus, t. 1. C. §. 43. n. 26.
 Confectudo an poſſit in aliquo praedijicare exemptioni Clericorum, t. 1. C. §. 18. n. 44. & 71.
 Confectudo Martini gloſſatoris, an, & quando procedat in dote proſectua, t. 1. D. §. 31. n. 19.
 Conſuetudo an excuset in materia delationis armorum, t. 1. A. §. 40. n. 24.
 Confectudo an tribus inſiſtentionem, t. 1. A. §. 3. n. 9. & in §. Acta n. 2. verſ. Praemiſſa.
 Facti ius, operatur validitatem, & alia, §. Acta, verſ. Praemiſſa.
 Confectudo loci patricularis praevalet, §. Acta, verſ. Ad ea, & verſ. Quarto.
 Confectudo contra libertatem Eccleſiaſticam quomodo poſſit ſuſtineri, t. 1. C. §. 18. n. 45.
 Confectudo Bonorum non conſiciendi bona, qualiter intelligenda, t. 1. C. §. 37. n. 6.
 Confectudo alienandi bona emphyteutica ubi viger, & quomodo intelligenda, t. 2. E. §. 7. n. 34.
 Conſuetudo eum Principis ſcientia quid operetur, t. 2. G. §. 3. n. 7.
 An poſſit derogare ſerijs in honorem Dei, t. 2. F. §. 10. num. 3.
 Confectudo quomodo ſit probanda circa inuentarium ut ſuſtineatur, t. 2. I. §. 36. n. 3.
 Probata an, & quando ſit attendenda, vel non, ibid.
 Conſuetudo ludendi an excuset in foro ſuſi, & conscientiae, t. 3. L. §. 22. n. 1. & 8.
 Confectudo nuda in peccati non excuset in conscientia, ibid.
 Confectudo peccandi an ſit exprimenda in confeſſione, & alia, t. 3. P. §. 11. n. 33.

Con-

Consuetudo attenditur in materia præcedentiarum, t. 3. P. §. 32. n. 1. & seqq.
 Consuetudo inducens primogenituram an præcedat contra Clericos secundogenitos, t. 3. P. §. 44. n. 11.
 Consuetudo, vel consuetudo an excuset, t. 4. V. §. 22. num. 11.

C O N T E M P T V S.

Contemptus legis, in quo consistat, ut sit peccatum, t. 1. in Dilect. C. n. 47.
 Contemptus formalis quis sit, & quale peccatum, t. 3. P. §. 11. n. 8.

C O N T E S T A T I O.

Contestatio iuris quid sit, ex quibus inducatur, & quid operetur, t. 3. L. §. 16. n. 4.

C O N T I N E N T I A.

Contententia causæ, quæ dicantur, & an diuini possint, t. 1. C. §. 8. n. 13. & §. Clericus, n. 43.

C O N T R A C T V S.

Contractus est duorum, plurimorum in idem consensus, sine consensu ex utraque parte obligatoria: De requisitis contractus, & quomodo differat ab instrumentum remissivæ, t. 1. C. §. 44. n. 1.

Plura remissivæ de contractibus in genere, & in specie, de illorum diffinitione, divisione, natura, causis, effectibus, qualitatibus, & alijs, ibid.

Contractus quando proprie dicatur, quando improprie, & quando magis improprie, ibid.

Contractus vel est nominatus, vel innominatus, vel bonæ fidei, vel stricti iuris, ex quibus præcipue consistit, & alia remissivæ, ibid.

Contractus an præsumatur nominatus, vel innominatus, quomodo inter se differant, & alia remissivæ, ibid.

Contractus bonæ fidei, & stricti iuris in quibus differant, ibidem.

Contractus super religioſa, est ipſo iure nullus, & sententia lata contra alienationem potest exequi contra eum, in quem facta est alienatione, t. 1. C. §. 44. n. 2.

Contractus super vicia, & mortem alterius valet; sicut etiam contractus adsecurationis, t. 1. C. §. 44. n. 3.

Contractus alius illicitus, effectus licitus ratione incertitudinis, & dubijs eueniens, ibid.

Contractus quando dicatur conditionalis, t. 1. C. §. 44. num. 4.

An reſciſſio contractus mutuo partium consensu intelligatur reſolutus sub eadem conditione, vel liberè, & ex quibus arguatur dicta reſciſſio, ibid.

Contractus conditionalis an dicatur perfectus, vel imperfectus, ut possit reuocari, vel non, ibid.

Contractus conditionalis transmittitur ad heredes stipulatoris, ibid.

Contractus initus cum conditione alienius consensus, illo non accedente perinde est, ac si non fuisset celebratus, ibidem.

Contractus nominatus an, & quando possit reſciſci, t. 1. C. §. 44. n. 5.

Contractus innominati an pariunt obligationem in foro conscientie, vel sit locus penitentiae secundum iura ciuilia, ibid.

Contractus quando dicatur unus, vel plures, ad effectum ut debeantur plures gabelle, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 6.

Contractus qualiter dicatur perfectus: an sit sciendum scriptura ad probationem cum solis clausulis: & quando dicatur in scriptis celebratus ad ipsius essentiam, vel ad probationem, t. 1. C. §. 44. n. 7.

Quid, & quantum operetur probatio tractatus præcedentis ad inferendam conclusionem, & perfectionem contractus, ibid.

Capitula quando influunt in instrumentum postea celebratum, ibid.

Contractus qualiter possit probari per testes, vel solutionem gabelle, ibid. & n. 31.

Obligatus ad aliquid dandum, vel sciendum, tenetur creditorem suum reddere cautum per instrumentum, ibid.

Contractus gestus cum minore, vel Ecclesia qualiter possit claudicare fauore ipsius; possit tamen cogi ad declarandum an velit stare illi, vel recedere; & in casu confirmationis, vel approbationis, teneatur persona privilegia adhibere solemnitates necessarias, ne diu contractus stet in suspensio: in casu vero reſciſſionis annullatur reſciſſio

tuto pretio, quatenus sit locupletior effecta, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 8.

Qualiter contractus a minore celebratus conualeſcat, si maior factus illum approbet, ibid.

Contractus regulariter non potest claudicare, & quando fecerit, ibid. remissivæ.

Contractus non potest pro parte acceptari, & pro parte reſciſci, t. 2. C. §. 44. n. 9.

Contractus continens plura capitula etiam separata, dicitur indiuisus, si sunt inter se connexa, & dependentia ab eadem causa, t. 1. C. §. 44. n. 10.

Qualiter possint plures contractus contineri in eodem instrumentum, & unusquisque ex se regulari, ibidem & num. 14.

Contractus est nullus non seruata præcisè forma statuti licet de iure communi valere possint: secus si addit clausula omni meliori modo &c. Et alia, t. 2. C. §. 44. num. 11.

Contractus reſciſci potest ob formam non seruata, caret actione, & iuris fomento, & alia ibid.

Contractus nullus in foro exteriori, est etiam nullus in foro conscientie, quod procedit etiam in victimis voluntariis, ibid. & n. 15.

Contractus fieri possunt etiam in testamento, & an illo reuocato censentur & ipsi reuocari, & alia, t. 1. C. §. 44. num. 12.

Contractus factus contra legem, vel statutum licet sit nullus quoad commodum contractuentium, valet tamen quoad damnum, & præiudicium ipsorum, t. 1. C. §. 44. n. 13.

Contractus a lege improbus non sustinetur etiam volente eo, in cuius fauorem annullatur, ibid.

Contractus nullus ob defectum consensus alterius, non conualeſcit per superuentientiam illius post mortem contractentis, ibid.

Contractus non adhibitis solemnitatibus solus, & necessarijs dicitur in mala fide, t. 1. C. §. 44. n. 14.

Contractus qualiter sit nullus, vel saltem annullandus, quando doli datus illi causam, ibid.

Contractus cum minore, vel Ecclesia non adhibitis solemnitatibus per ignorantiam, & inauertentem, qui iures cessante dolo, & fraude possit tuta conscientia rem sic ex dicto contractus nullo acquisitam retinere, t. 1. C. §. 44. n. 15. potest tamen conueniri ad rem restituendam.

Plura remissivæ de contractibus minorum, & similibus an, & quando obligent in foro conscientie, ibid.

Contractus minorum cum iuramento an, & quando valeant, remissivæ ibid.

Contractus præsumuntur non tantum sibi, sed suis etiam heredibus stipulari, & quando fecerit, t. 1. C. §. 44. num. 16.

Qualiter actiones ab hereditibus, & contra heredes incipere possint, & alia remissivæ ibid.

Contractus cum alio debet scire illius conditionem, & qualitatem, & præsumitur scire, alius sibi imputet, & quando fecerit, t. 1. C. §. 44. n. 17.

Contractus cum aliquo tanquam hærede alius, censetur illum approbare pro hærede illius, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 18.

Contractus an, & quando fortiantur forum in loco contractus, t. 1. C. §. 44. n. 19.

Contractus in dubio censentur se velle conformare cum statuto, & consuetudine locorum, t. 1. C. §. 44. n. 20.

Quod magis præsumantur velle se conformare iuri communi, quam speciali, ibid.

Contractus non a cortice verborum, sed ab effectu considerati debent, licet fiat improprie verborum, etiam in contractibus stricti iuris, & alia, t. 1. C. §. 44. num. 21.

Non censentur repetita qualitas in prima parte contractus adiecta, ibid.

Quando verba instrumenti sunt clara, contractus talis præsumitur, qualis ex illius facie apparet, ibid.

Contractus qualiter recipiant interpretationem a verisimilitudine contractuentium, ibid.

Plura remissivæ de non attendenda mente, & voluntate contractuentium, nisi quatenus ex verbis appareat, ibid.

Alia plura remissivæ de proprietate verborum attendenda præcipue in stipulationibus, ibid.

Contractus tales præsumuntur quales fuerint à contrahentibus nominati, & quando fecus, *ibid.*
 Contractus in dubio præsumitur potius consensualis, quam emphyteuticus, & alia remissive, t. 1. C. §. 2. n. 22.
 An, & quando dicatur iniras contractus locationis, vel potius venditionis, t. 1. C. §. 44. n. 33.
 An, & quando dicatur contractus locationis, vel emphyteuticus, & quæ sit differentia, *ibid.*
 Contractus, mutui, vel depositi, vel donationis, siue incommutatus, an sit iudicandus, si quis alteri non flagranti dixerit, *accipe istas pecunias*, t. 1. C. §. 44. n. 24.
 Contractus cum æris, si non observetur contractum amittit æris, & an reocatur versus patrem ad omnia damna, & interesse, t. 1. C. §. 44. n. 25.
 An sit licita penitentia cum ammissione æris, *ibid.*
 Plura remissive de æris in contractum sponsalium, *ibid.*
 Contractus pignoris, & hypothecæ, an, & quando præsumatur usufructus, & simularum, vel emptionis, & venditionis, t. 1. C. §. 44. n. 26.
 Contractus flocci est usufructus, & prohibitus; quando dicitur talis, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 27.
 Contractus qualiter dicatur usufructus si alicui mutuetur certa summa, & simul eidem vendatur aliqua res sterilis, vel cedatur nomen debitoris inane, & non soluendo pro certo pretio, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 28.
 Quisnam contractus dicatur illicitus, & usufructus, *ibid.*
 Contractus in dubio præsumitur iustus, & licitus in foro fori, fecus in foro conscientie, *ibid.*
 Contractus ob turpem causam gestus qualiter possit rescindi, etiamsi sit iustus: qualiter ob metum, & falsa causa, & alia remissive, t. 1. C. §. 44. n. 29.
 Contractus ad negotiandum super cambijs qualiter sit licitus, & cambio distinctus, & quomodo dignoscatur, t. 1. C. §. 44. n. 30.
 Plura remissive de cambio, quid sit, quomplex, & quas conditiones pro sui iustitia requirit, *ibid.*
 De contractibus viuarijs, & similibus personarum bona fide dantium pecunias suas mercatoribus pro certo lucro, & alia, *ibid.*
 Contractus, vel alia dispositio, etiam testamentalis qualiter, & quando sustineatur, & probari possit per testes, t. 1. C. §. 44. n. 31.
 Contractus appellatione quid veniat, & qualiter differat ab ultimis voluntatibus, t. 1. C. §. 44. n. 32.
 Contractus gesti à debitore in limine decoditionis, qualiter non præsumuntur creditoribus, & alia remissive, t. 1. C. §. 44. n. 33.
 Contractus correptionis qualiter tollantur vno sublato, & quando dicantur tales, t. 1. C. §. 44. n. 34.
 Qualiter possint fieri plures contractus diversi, & innicem independentes, & non correptionis in eodem instrumento, & sub eadem clausula *assumit*, *ibid.*
 Contractus ex conventionem legem accipiunt, qualiter interpretandi, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 35.
 Quod in contractu non dicitur, nec nos dicere debemus, nam omissum habetur pro omisso, *ibid.*
 Contractus prohibentur fieri diebus feriatis in honorem Dei, & quando fecus, t. 1. C. §. 44. n. 36.
 Sunt tamen validi licet contrahentes peccent, *ibid.*
 Contractus non possunt à laicis fieri in Ecclesijs, nisi ad opus pium tendant, facti tamen valent, sed contrahentes peccant; & alia remissive de actibus in Ecclesijs, vel loco immani fieri prohibitis, t. 1. C. §. 44. n. 37.
 Contractus, cuius effectus fuerint consummatus per executionem, vel observantiam, non potest amplius peti ut rescindatur, quid sit contractus plura capitula separata, t. 1. C. §. 44. n. 38.
 Contractus factus in fauorem personæ nominandæ, an sit validus, t. 1. C. §. 44. n. 39.
 Contractus quoad formam, & perfectionem fieri debent iuxta statuta loci, in quo perficiuntur; quo verò ad executionem, loci destinatio solutionis; & non facta alia destinatione seruanda sunt statuta loci contractus, t. 1. C. §. 44. n. 40.
 In contractibus sunt adhibende solemnitates inducæ à statu loci, in quo celebrantur, & non loci contrahentium, & quando fecus, *ibid.*
 In contractu respiciendo virtutem pactis utilitatem, præstatur tantum levis culpa, & non leuissima, nisi de ea fuerit specialiter conuentum, t. 1. C. §. 44. n. 41.

Contrahentibus an liceat se innicem decipere, siue tamen dolo, ultra dimidiam lussi pretij etiam de iure Caeuouco, & alia, t. 1. C. §. 44. n. 42. & 54.
 Contractus ad gaudendum, ut vulgo dicitur *à godere* quid sit, & an sit permittus, & licitus, t. 1. C. §. 44. n. 43. vide §. venditio, n. 62.
 Contractus an, & quando, vel ex quibus coniecturis præsumatur simulatus, t. 1. C. §. 44. n. 44.
 Contractus perfectus nullo modo potest Principis rescipio infingi, & annullari; neque conditionem, modum, vel aliud grauiorem recipere ab vno contrahente, altero inuito, t. 1. C. §. 44. n. 45.
 Contractus gestus cum institute, vel procuratore reuocato est validus, antequam reuocatio fuerit intimata, t. 1. C. §. 44. n. 46.
 Contractus in ultimo verbo scripturæ perfectus, & consistit in instanti conclusionis, nec licet in eo arguere ab ordine scripturæ, vel prioris nominationis, & quando fecus, t. 1. C. §. 44. n. 47.
 Contractus nullitatem, vel rescissionem petens an, & quando sit audiendus acceptis prius non restitutis, t. 1. C. §. 44. n. 48.
 Contractus mortui admittit pactum legis commissoriae ad iustam æstimationem, t. 1. C. §. 44. n. 49.
 Contractus ad certum tempus cum clausula, *de deinde ad beneplacitum*, lapso etiam primo termino durat, fecus sine dicta clausula, t. 1. C. §. 44. n. 50.
 Contractus si fuerit annullatus, vel effectum non habuerit, non possunt repeti mercedis datæ proxenitis, & quando fecus, t. 1. C. §. 44. n. 51.
 Contractus celebrati ex causa ludi sunt prohibiti, & nulli, t. 1. C. §. 44. n. 52.
 Plura remissive de contractibus in genere, & in specie, t. 1. C. §. 44. n. 53.
 Contrahentes in foro exteriori possunt se innicem decipere vsque ad medietatem iusti pretij, fecus in foro conscientie. Quid in contrahentibus cum minoribus, vel Ecclesijs, t. 1. C. §. 44. n. 54.
 De differentijs circa contractus in foro interno, & externo, *ibidem*.
 Contractus multi saluantur ab iniustitia per assicuracionem, t. 1. A. §. 43. n. 2.
 Contractus carcerariorum, an, & quando sustineantur, vel non, t. 1. C. §. 5. n. 5.
 Contractus Principis habent vim legis, & alia specialia, t. 1. D. §. 31. n. 18.
 Contractus excommunicati an valeant, t. 2. E. §. 18. num. 24.
 Contractus meticulousus an consolidetur iuramento, t. 1. L. §. 43. n. 33.
 Nullus an confirmetur iuramento, & alia, vide in §. iuramentum.
 Contractus conditionalis an transeat ad hæredes, t. 2. F. §. 2. num. 1.
 Contractus lesiuus an redocatur ad æqualitatem vbi lesio non excedit dimidiam, quid in foro conscientie, & alia, t. 3. L. §. 9. n. 9.
 Contractus quando possit rescindi ex causa lesionis, vide Lesio.
 Contractus per literas iniectus incipit à die receptionis, & non scriptipionis, t. 3. L. §. 17. n. 18.
 Contractus nullus an sustineatur probata versione, vel restituatur pretium, t. 3. L. §. 19. n. 2.
 Contractus meticulousus an, & quando obliget in vtroque foro, t. 3. M. §. 20. n. 3. & seqq.
 Contractus ex quibus præsumatur usufructus, t. 4. V. §. 7. num. 56.
 Contractus quem trium appellant, an sustineatur inter ipso contrahentes, t. 4. S. §. 20. n. 19.
 Contractus modals non suspenditur, nec resoluitur ex capite non implementi, sed tribuit actionem ad implementum, t. 3. M. §. 25. n. 4.
 Contractus nulli ratificatio qualiter inducatur, vide Ratificatio, n. 17.
 Contractus societatis quomodo sustineatur in animalibus essimatis; an illis preceptis damnum sit commune, & quid si simpliciter fuerint data in custodiam, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 17.
 Contractus carcerati, an, & quando valeat, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 70.

Con-

Contractus qualiter debeat in eorum approbari, vel reprobari per minorem, plura de versione, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 98.

De contractibus alia scripsit Auctor Summe in Praxi, §. Contracti vbi plura ad rem, §. Scocchi, e Barocchi.

CONTRADICTION.

Contradictio in iudicio dicitur turbare possessionem ad hoc, vt turbato competat interdictum vbi possidetis, & alia remissive de materia turbare possessionem, t. t. C. §. 45. num. 1.

Legitimus contradictor quis dicatur, & debet citari, t. t. C. §. 45. n. 2. & 3.

Contradictor legitimus est fideicommissarius veniens ex antiquo fideicommissum ad impediendam immisionem agentis ex moderno, t. t. C. §. 45. n. 4.

Contradictor legitimus cessante mala fide, aut collusionis facit, vt sententia contra aliquos lata officia succedens omnes iure proprio postea venientes, etiam non curatos, nisi haberent ius coequale, & simulanem, & alia de stylo Curie Romanæ, t. t. C. §. 45. num. 5.

Contradictor legitimus quis dicatur ad impediendam immisionem hæredis, & alia, t. 4. R. §. 10. n. 30.

CONTRAVENTIO.

Contraventio vnus in contractibus vltro vtroque obligatorij iuratus, liberat alium ab obseruantia, t. t. C. §. 46. num. 1.

Contravenire quando quis dicatur voluntati testatoris, & alia remissive, t. t. C. §. 46. n. 2.

Contraventio vnus ex pluribus ad fideicommissum vocatis, an nocet alijs, t. t. C. §. 46. n. 3. & alia vide in §. Donatio n. 34. 37. & 39.

Contraventionis poena quando incurritur, quis succedat in casu contraventionis, & alia remissive, t. t. C. §. 46. num. 4.

An in casu reiterabili deat minori restitutio, ibid.

Contraveniens quando præiudicat tantum sibi, & non filijs, etiam longe post natis, & alia remissive, t. t. C. §. 46. n. 5. vide Insinatio, n. 6.

Quid non excusetur contraveniens, licet fecerit matre impellente, t. t. C. §. 46. n. 6.

De contraventione præcepti de non discendo de aliquo loco sub certa poena, t. t. C. §. 46. n. 7. vbi per defensionem.

CONTRITIO.

Contritio, vel saltem attritio an sit necessaria in Baptismo, t. t. B. §. 3. n. 6.

An superueniens retrotrahatur, ibid.

CONTUMACIA.

Contumacia est erga iudicem, vel Prælatum commissæ inobedientia: alia dicitur vera, alia ficta, vel interpretativa, & de vtraque, t. t. C. §. 47. n. 1.

Qualis debeat esse citatio ad consulendum aliquem contumacem, ibid.

Contumacia qualiter probetur, & cui incumbat onus illam probandi, ibid.

Contumacia quibus penis afficiatur in ciuilibus, & alia remissive, t. t. C. §. 47. n. 2.

Contumax quando possit excusari, ibid. remissive.

Contumax qualiter amittat privilegium decanatus fori, electionis fori, exceptionem litis pendente, & alia, ibid.

De vigintiquatuor penis contumacie remissive, ibid.

Contumax an, & qualiter possit appellare; & alia remissive, ibid.

Contumax contra quem per creditorem fuit processum ad captionem pignoris priorij, qualiter audiatur, & recuperet pignus, & alia, t. t. C. §. 47. n. 3.

Contumax in iudicio defensorio qualiter patitur missionem in possessionem, ibid.

Contumax quæ privilegia amittat, & alia, ibid. remissive.

Contumax non audire nisi resectis expensis, quid autem in minore, t. t. C. §. 47. n. 4.

Contumaci quomodo denegetur audientia etiam in alia causa, ibid.

Contumacia regulatiter non amittit causam, sed tantum expensas; hanc tamen vndecim modis, de quibus remissive, ibid.

Quas expensas reficere debeat contumax, qui vult audiri, ibid.

Contumax in ciuilibus non efficitur, nisi in die cadentes termini actor compareat, & alleget contumaciam, t. t. C. §. 47. n. 5.

Qualiter cuitetur contumacia si ex pluribus debitoibus citatis pro eodem debito vnus compareat, ibid.

Contumax de iure debet ter citari, vel semel peremptorie, t. t. C. §. 47. n. 6.

Contumacia in vno actu non præiudicat in alijs sequentibus, & quando secus, ibid.

Qualiter excusetur contumacia, & que sint iuste cause excusandi remissive, t. t. C. §. 47. n. 7.

Contumax in respondendo preparatorij iudicij habetur pro confesso, t. t. C. §. 47. n. 8.

Contumax in respondendo iudicij interroganti de delicto, qualiter habetur pro confesso, vel mediante tortura ad respondendum possit compelli, ibid.

Contumax quando non habetur pro confesso stante iusta causa, & alia, ibid. ibid.

Quid si fuerit contumax in respondendo positionibus, ibid.

Contumax in actione ad exhibendum, reputatur in dolo, & contra eum tanquam præsumptiue dolum potest in litem iurari, ibid.

Contumacia qualiter intelligatur remissa per nouam instantiam de respondendo, & alia, ibid.

Contumax verus quis dicatur, an possit appellare, a quo tempore incipiat illi currere tempus appellandi, & alia remissive, t. t. C. §. 47. n. 9.

Contumax appellans licet obtineat in gradu appellationis, est condemnandus in expensis vtriusque iudicij, ibid.

Condemnatus propter contumaciam potest de iure comuni appellare, secus autem secundum statuta plurium locorum scilicet totius Italie, & maxime Florentiæ, nisi in materia pacis, tregue, & simili, t. t. C. §. 47. n. 10.

An autem, & quando quis dicatur condemnatus ob contumaciam, vel ob delictum, & quid hoc importet, ibid.

Contumacia quando probet delictum, vel non, ibid.

Contumax qui appellatur a sententia de iure communis, an teneatur suam probare innocentiam, vel spectet ad fidei, t. t. C. §. 47. n. 11. & 15.

Contumax qui suam innocentiam probare non potuit in termino assignato, etiam si ante sententiam comparuerit, potest torqueri pro habenda veritate, vigore legis in statu Florentino, & alia, t. t. C. §. 47. n. 12. & §. Admissio & c. num. 5.

Intellige tamen dictam legem, nisi purgauerit indicia, vel docuerit de innocentia, ibid.

Contumax admissus ad nouas defensiones, absque alijs indicij potest torqueri, ibid.

Et quid feruetur in statu Florentino, ibid.

Contumax in vno loco si inquiratur pro eodem delicto in alio loco, non potest allegare litis pendentiam in loco delicti, & idem in ciuilibus, t. t. C. §. 47. num. 13.

Contumax an possit allegare nullitates per procuratorem, ibid.

Contumacia defuncti delinquentis non afficit hæredes, nec præiudicat emptori, vel donatario, ad hoc vt alienatio possit præsumi facta in fraudem fidei, & alia remissive quando contumacia vnus non præiudicat alijs, t. t. C. §. 47. n. 14.

Contumax vbi habetur pro confesso, an requiratur declaratoria iudicis, & alia, t. t. C. §. 47. n. 15.

An, & quando contumax habetur pro confesso, quid si non consistat de corpore delicti? & qualiter pro contumace admittatur qualibet de populo ad allegandum ea, que sunt iuris, & non que facti, atque extrajudicialiter tantum, ibid.

Contumax habetur pro confesso quoad delictum principale, non autem quoad qualitates illud aggravantes, & quando secus, ibid.

Contumax qualiter pro delicto condemnatur, & postea capus puniatur, ibid.

Contumax in ciuilibus an, & quando possit purgare contumaciam, & motam, ibid.

Con-

Contumax indicari non debet, qui se iudici præsenteat suum
(ponit, sed presumitur innocens, t. 1. C. §. 47. o. 16.

Alia remissio, de contumacia, ibid.

Contumacia an, & qualiter sit necessaria ad sententiam
excommunicationis proferendam, t. 1. C. §. 47. n. 17.

Contumax qualiter sit severius puniendus, ibid.

Nullitas excludit contumaciam, ibid.

Contumax verus habetur pro confesso, & convicto per
statuta totius Italie; ista tamen confessio dicitur ficta,
& non vera, & alia remissio de contumacia, t. 1. C. §.

47. n. 18.
An autem dicta ficta confessio operetur non tantum quoad
penam sicut applicandam, sed etiam quoad interesse par-

tis, ibid.
Contumax comparens de seculo vltimo diei post finitam eu-
riam, vel Magistratum an sit admittendus ad purgandam
moram, t. 1. C. §. 47. n. 19.

Contumax in vna causa criminali, an, & quando possit, vel
debeat audiri in alia civili, vel criminali, t. 1. C. §. 47.
num. 20.

Plura remissio de contumacia, & illius effectibus, &
contumacibus, t. 1. C. §. 47. n. 21. vide §. Delictum.

Contumaces prius condemnari debent, t. 1. A. §. 41.
num. 1.

Contumaces an possint allegare nullitatem sententiarum, t. 1. B.
§. 2. n. 29.

Se pergant per comparitionem, t. 1. C. §. 15. n. 67.

Contumax an possit allegare declinationem fori, t. 1. E. §. 17.
num. 2.

Contumacia an afficiat heredes contumacis, t. 2. H. §. 3.
num. 55.

Contumaces debent prius condemnari, t. 2. I. §. 23. n. 7.

Contumax an possit allegare nullitatem sententiarum crimi-
nalis, t. 3. N. §. 10. n. 32.

Contumax in respondendo positionibus, an, & quando pos-
sit haberi pro confesso, t. 3. P. §. 26. n. 18.

Contumax an possit moram purgare, & alia, t. 3. P. §. 26.
num. 20.

Contumax quis dicatur, an audiarur non selectis expensis,
an possit appellare, & alia ad rem, t. 4. in Resolus.

cap. 58.
Alia vide in Praxi, §. Contumacia, e oella Prefazione di
detta Pratica.

CONVENTIO.

Consuetio contra naturam contractus facit illum resolu-
ti, & transire in alium contractum, quatenus verba id patiatur,
t. 1. C. §. 48. n. 1.

Consuetio partium post contractum mutuo consensu cele-
bratum, de consuetudine scripturarum, non suspendit contrac-
tum, nec efficit locum penitentiae, & qualiter debeatur ga-
bella, t. 1. C. §. 48. n. 2.

Consuetio facta per maiorem partem 20, & quando nocet
alijs, t. 1. C. §. 48. n. 3.

Consuetio inter fratres, vel alios de iniuriam sibi succeden-
do an, & quando valeat, t. 1. C. §. 48. n. 4.

Consuetio tacita quae dicitur, ex quibus arguatur, & alia
remissio, t. 1. C. §. 48. n. 5.

Consuetio de stando iuramento creditoris circa id, quod in-
terest, an, & quando sit valida, t. 1. C. §. 48. n. 6.

De varijs consuetudinibus, & pactis, ac de consuetudinibus
in iudicio remissio, t. 1. C. §. 48. n. 7.

Consuetio, siue pactum, ut quis conveniri possit realiter,
& personaliter ubique locorum, de iure subsistit, t. 1. C.
§. 48. n. 8.

Cessante predicto pacto non potest forensis conveniri ratio-
ne contractus, nisi ibi reperitur, & non mox recessurus,
& alia remissio, ibid.

Reliqua vide in §. Pactum.

C O P I A.

Copia processus, & indiciorum qualiter sit danda reo ante
torturam, t. 1. C. §. 49. n. 1.

Copia processus informativus, quocumque modo proce-
datur, est tradenda reo etiam non perenti, illius sum-
ptibus, imò pauperibus gratis esse tradendam, t. 1. C.
§. 49. n. 2.

Qualiter etiam accusatori, vel inligatori sit danda copia
processus, ibid.

Copia processus est reo tradenda, condemnatis prius con-
tractibus, ibid.

An sit danda copia depositionum resorum ad instantiam fisci,

vel partis examinatorum, licet fiscus, vel pars vel non in-
tendar, ibid.

Copia copiae existentis in actis alicuius tribunalis, an, &
quando probet absque exhibitione originalis, t. 1. C. §.
49. n. 3.

Copia in alio sensu denotat abundantiam, & alia remissio, &
ibid.

An, & quando simpliciter copiae, vel exemplo sit prestanda fi-
des, remissio, ibid.

Copia simplex instrumenti, cuius originale fuit parti restitui-
tum, dimissa in actus copia collationata, plene probat, si-
cut etiam in nuncijs admissis, ibid.

Scriptura etiam informis admodum plena plene probat,
ibidem.

Copia scripturae perditae an, & quando probet sine origi-
nalis exhibitione, ibid.

Copia copiarum an probet, ibid.

Copia statuti extracta à Cancellario Communitatis plene
probat, ibid.

Copia positionum an sit danda parti, t. 1. C. §. 49. n. 4.

An autem in locis ubi de iure non datur copia positionum,
debeat saltem dari tetentius ad deliberatè respondendum,
t. 1. C. §. 49. n. 5.

Copia libelli est danda reo expensis actoris, secus autem alla-
rum scripturarum, t. 1. C. §. 49. n. 6.

Plura remissio de diversis copijs, quando, & quomodo sint
dandae, ibid.

Copia an, & quando probet sine originali, t. 1. C. §. 49.
n. 7. remissio.

Copia instrumenti an possit levari expensis debitoris, t. 2. E.
§. 28. n. 22. & 23.

Copiarum an excusentur à peccato scribendo diebus festis,
t. 2. F. §. 10. n. 6.

Copia indiciorum est danda ante torturam rei, & quid in
teste, t. 2. I. §. 14. o. 7.

Copia instrumenti an, & quando probet sicut originale, t. 2.
I. §. 27. n. 6. & 7.

Copia libelli, cuius expensis reo sit transmittenda, t. 3. L. §.
11. n. 2.

Copia positionum an sit danda ante responsum, t. 3. P. §.
26. n. 12. & 21.

Copia scripturae, an, & quando probet, t. 4. S. §. 8.
n. 5. & 8.

Copia processus non est danda ante legitimacionem illius,
vide Repetitio.

C O P U L A.

Copula carnalis non probatur directè, sed coniecturis, &
quibus, t. 1. C. §. 10. n. 11. & §. Matrimonium, n. 18. vi-
de Stuprum, n. 3.

C O R R E C T I O.

Correctio legis praecedentis an indocatur per clausulas de-
rogatorias applicatas in lege posteriori, t. 1. C. §. 170.
num. 37.

Correctio fratrum quando sit necessaria, t. 2. F. §. 5.
num. 4.

Correctio legum quomodo vitanda, t. 3. L. §. 10. n. 8.

Correctio levis permissa marito in uxorem, t. 3. M. §. 7.
n. 1. & 4.

Correctio legum non praesumitur & est vitanda, t. 3. O. §. 5.
n. 79. & seqq.

C O R R E D V M.

Corredum quid sit, & an vltra dotem constituendum, t. 1.
B. §. 10. n. 9. & §. Dos, n. 38.

An in eo computentur donata à consanguineis sponse, t. 1.
D. §. 31. n. 10.

An soluto matrimonio sit restituendum, & cuius periculo
cedat consumptio, t. 1. B. §. 10. n. 10.

Corredum quomodo sit restituendum, t. 1. D. §. 32. o. 25.

Corredum dotis aestimatum, cuius sit periculo, t. 2. E. §.
13. n. 9.

C O R P V S D E L I C T I.

Corpus delicti debet ante omnia apparere, & quomodo dica-
tur de eo constare in delictis facti transiens, vel per-
manens: quid si dubitatur an dolose, vel casu fuerit
commissum, & de illo non confitio an possit captora de-
cerni, t. 1. C. §. 50. n. 1.

Corpus delicti non potest suppleri per confessionem impu-
tati, t. 1. C. §. 50. n. 2.

Consensens occidit, & in mare proiecit qualiter puoiatur
si aliter de occiso non constat, ibid.

Corpus delicti non sufficit recognosci per solum Notarium, sed requiruntur etiam duo testes, t. i. C. §. 50. n. 3.

Corpus delicti qualiter dicatur apparere in homicidio veneno commisso: Quod fit recurrendum ad iudicium medicorum: & an illud omnino standum sit, tom. i. C. §. 50. n. 4.

Corpus delicti qualiter possit probari per famam, concurrente confessione imputati, t. i. C. §. 50. n. 5.

An corpus delicti facti permanentis presumptionibus probatum sufficit ad penam ordinariam, vel saltem extraordinariam imponendam, ibid.

Corpus delicti qualiter probari possit in delictis occultis; & qualiter in crimine heretici, ibid.

Quod in delictis atrocibus, & difficultis probationis sufficiat constare de corpore delicti per presumptiones, & coniecturas; & possit deueniri ad notitiam etiam non constito de homine occiso, vel scelerato interempto, latè ibid.

Corpus delicti non est necesse constare in processu, quando causa agitur coram Principe, t. i. C. §. 50. n. 6.

Corpus delicti in stupro qualiter probetur, tom. i. C. §. 50. n. 7.

Quod in crimine sodomitæ non sit necesse constare de corpore delicti, & quare, ac quomodo possit, vel dicatur de illo constare, remissuè, ibid.

Corpus delicti qualiter non sit necesse constare per inspectionem, & tactum pendendum in stupro cum moniali, sed possit procedi per coniecturas tui in delictis occultis, & difficultis probationis, & alia, t. i. C. §. 50. n. 8.

Corpus delicti non requiritur per evidentiam in delictis facti permanentis, ubi ex signis æquiuocis de delicto dubitatur, sed potest procedi tamquam in delictis facti transiens, in quibus non est necesse constare de corpore delicti, ibid.

Corpus delicti, quando proceditur per iudicem originis, vel domicilij, qui non potest in alieno territorio illud recognoscere, probatur per sententiam latam in loco delicti, t. i. C. §. 50. n. 9.

Corpus delicti à laico commissi in personam foro privilegiatam, licet cognatio spectet ad iudicem secularem, non potest à Curia seculari recognosci absque licentia, & alia, t. i. C. §. 50. n. 10.

In contrarium quod index laicus possit ex se facere recognitionem corporis delicti, licet vulneratus, vel mortuus sit clericus, ibid.

Corpus vultusque mercium, vel apothecæ qualiter veniat sub hypotheca, & alienatum ut totum transeat cum suo onere in acquirentem, t. i. C. §. 50. n. 11.

Corpus delicti qualiter constare debeat in crimine falsæ monetæ, t. i. C. §. 50. n. 12.

Corpus delicti in delatione armorum quomodo constare debeat; & qualiter de mensura, si agatur de archibulæis brevioris mensuræ, t. i. C. §. 50. n. 13.

De corpore delicti qui scripserint, ibid.

Corpus delicti in explosione archibulæis sine alicuius offensione quomodo constare debeat, & alia remissuè, tom. i. C. §. 50. n. 14.

Quid si explosio non fuerit sequens, sed tantum *la grilla* munita; & de observantia Status Florentini in hac materia, ibid.

Corpus delicti quomodo apparere debeat in crimine falsi, & furti, remissuè, t. i. C. §. 50. n. 15.

Qualiter probetur corpus delicti per testes de visu, quando non fuit facilis eius inspectio, ibidem, & num. 19.

Corpus delicti per suffocationem commissi, qualiter probari debeat per relationem Medicorum, & alia, t. i. C. §. 50. n. 16.

Corpus delicti in fortilegijs qualiter probetur, ibid.

Corpus delicti an possit perquiri mediante tortura, t. i. C. §. 50. n. 17.

Quomodo probetur in crimine blasphemiz, ibid.

Corpus delicti potest etiam probari per acta facta coram iudice incompetente respectu causæ principalis, t. i. C. §. 50. n. 18.

Quomodo probetur in crimine libelli famosi, remissuè, ibi.

Piura de masetta corporis delicti remissuè, t. i. C. §. 50. n. 19.

Corpus delicti qualiter constare debeat in extractionibus, & contrabandis, & alia remissuè, t. i. C. §. 50. n. 20.

Corpus delicti quomodo constare debeat in furtis, t. i. F. §. 38. n. 2.

An, & quando probari possit per scripturam, t. i. F. §. 38. n. 2. & ibi in Voto Auctoritatis n. 1.

Quomodo constare debeat in crimine falsi, tom. 2. F. §. 4. n. 1.

Qualiter pro iniurijs, t. i. L. §. 22. n. 1.

Corpus delicti an possit recognosci in loco immuni, & cum qua licentia, t. i. L. §. 41. n. 33.

Corpus delicti in mandato quomodo constare debeat, t. 3. M. §. 1. n. 22.

Quomodo in libello famoso, t. 3. L. §. 11. n. 9.

Qualiter in infanticidio, t. 3. P. §. 3. veri. Nè si può, doc.

Corpus delicti an constare debeat in crimine sodomiz, t. 4. S. §. 2. n. 5.

An probetur per testes singulares, & ad quos effectus, t. 4. T. §. 9. n. 79.

Corpus delicti quomodo constare debeat in delictis veneni, an sufficiat per coniecturas: an iudex teneatur sequi iudicium Medicorum; de origine, & falsitate artis Medicæ; & alia de venenis, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap.

De corpore delicti in crimine monetarum; quomodo constare debeat, & alia, vide Addit. Nouiss. t. 1. cap.

Corpus delicti quomodo constare debeat in delictis occultis, & difficultis probationis; quando, & quibus coniecturis probari possit, & alia vide in Addit. Nouiss. tom. 1. cap. 13.

Corpus delicti quomodo constare debeat in Mandato, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 14. In Sodomiz cap. 15.

Alia scriptis Auctor Summa Genitor meus in Praxi, §. Corpo di delitto.

C O R R E V S.

Correus credendi, vel debendi qualiter profit, vel nocet alteri correus in pacificando, transigendo, exigendo, vel solvendo, t. i. C. §. 51. n. 1.

Correus debendi totum solvens qualiter repetat à correo etiam aliquæ cessione; quid in casu? & alia, t. i. C. §. 51. n. 2.

Qualiter plures correi videantur inter se fideiussores; licet improprie, nec ideo veniant sub dispositione statuti correctorij loquentis de fideiussoribus, ibid.

Correus solvens in solidum qualiter possit cogere creditorem pro cessione actionum contra correos, vel etiam repetere absque cessione per actionem negotiorum gestorum, t. i. C. §. 51. n. 3.

Correi plures debendi dicuntur illi, qui principaliter, vel in solidum solueperunt in se alienam obligationem, t. i. C. §. 51. n. 4.

An autem vnus possit conveniri pro toto debito non requisitis alijs, ibid.

Correus ex causâ onerosâ coactus solvere, à socio correo pro rata repetit; quid autem ex causâ lucrativâ? t. i. C. §. 51. n. 5.

Correus quando non possit repetere à correo, remissuè, ibid.

An correus, cui fuit redditum instrumentum à creditore, maneat liberatus, ac ista liberatio profit etiam alteri correo, vel potius presumatur cessio actionum in fauorem eius cui fuit traditum instrumentum, tom. 1. C. §. 51. n. 6.

Correus qui condemnatus soluit, an, & quando possit in eodem foro repetere contra alios obligatos; & alia remissuè, t. i. C. §. 51. n. 7.

Correi plures debendi in ciuilibus simpliciter condemnati, tenetur vnusquisque pro rata, licet ab initio ex contracta esset in solidum obligati: quid si actor omnia actione iudicari, & resecit expensis agat veteri actione in solidum, t. i. C. §. 51. n. 8.

Quid autem in criminalibus si plures correi condemnati simpliciter, an teneantur in solidum, & alia quando iudex ab vno ex reis, vel socijs delicti possit salaria, & expensas in solidum exigere, ibid.

An vno tantum soluente alij liberentur, ibid.

An autem, qui in solidum exigitur possit cessionem prætereendere contra alios correos, vel socios delicti: quid si cilemus in quasi delictis, & alia, ibid., & §. Dolus n. 15.

Piura remissuè de correis stipulandi, & promittendi, ibid.

Alia remissuè de correis, t. i. C. §. 51. n. 9.

Correus an inueniatur absolutio concessa correo, t. i. A. §. 5. n. 13.

Corrumpi debendi an possit compelli corrum ad extinguendum debitum pro rata sua, t. 2. H. §. 5. n. 51.

CORRUPTIO.

Corruptio aeris ex quibus causetur, t. 1. A. §. 18. n. 1.

Corruptio, vel tentatio iuramentum, qualiter teneatur, vel possit excusari, t. 1. in Dilecti. n. 69. 95. & vide Index, & Munera, & §. Officiales n. 70. &c.

Vide Barateria.

CREDITOR.

Creditor proprie dicitur ille, qui sequitur alterius fidem, & non qui habet actionem realem, qui improprie, & abusive dicitur creditor, & in materia odiosa non venit sub nomine creditoris, t. 1. C. §. 52. n. 1.

Large tamen, & improprie sub nomine creditoris venit quicumque, cui aliquid debetur, & alia, ibid.

Creditoris appellatione an veniat dominus rei, & maxime in materia fluctuaria, ibid.

Quod sub nomine creditoris veniat tantum purus, non autem conditionalis, in diem, vel furatus, & alia, ibid.

Creditor conditionalis, vel in diem an citari, & admitti debeat ad concursum bonorum debitoris cum alijs creditoribus, & alia, ibid.

Creditor in diem, vel sub conditione praefertur alijs posterioribus puris, si debitor sit decedens, ibid.

Creditor proprie non dicitur ille, cui aliqua obstat iusta, & perpetua exceptio, ibid.

Creditor hypothecarius, qui prior est tempore, potior est in iure, non respectu personarum, quam interesse, etiam in bonis postea quacumque, & qualiter pares debeant simul concurrere pro rata, & non sit melior conditio vnius, quam alterius, quid in cessionario, & alia remissive, t. 1. C. §. 52. n. 2.

Anterioritas tam pro sorte, quam pro fructibus à quo tempore incipit, ibid.

Multa ampliatum, & limitatum de Regula quod prior in tempore, sit potior in iure, ibid. late.

Quis autem sit praefertendus in dubio, ibid. remissive.

Quae privilegia habeat creditor hypothecarius, remissive, ibid.

Quid si plures creditores privilegii simul concurrant, quis illorum praefertatur, vel an privilegia consequantur, ibid.

Quid si vnus creditor mittat ex scriptura privata, & alius ex publico instrumentum, quis eorum sit praefertendus, ibid. An in recognitione sint citandi creditores instrumentarii, remissive, ibid.

Creditor ex notatione, an, & quando praefertatur creditor ex confessione licet anteriori, t. 1. C. §. 52. n. 3.

Creditor ex causa depositi an, & quando praefertatur alijs, ibid.

Creditor habens titulum onerosum praefertur habenti titulum lucrativum, t. 1. C. §. 52. n. 4. secus in actione hypothecaria ubi non attenditur prerogativa cautae onerosae vel vice.

Creditor ex causa alimentorum qualiter sit praefertendus alijs etiam anterioribus, ibid.

Creditores ex deposito an praefertantur inter se ex antiquitate temporis, & quomodo in concursu aliorum sit illis satisfaciendum, ibid. remissive.

Creditor ex causa expensarum factarum in bonis debitoris, qualiter sit alijs praefertendus, ibid.

De pluribus classibus creditorum ad effectum praedationis remissive, ibid.

An inter creditores personales, vel simplices chirographarios debeat aliqua praedatio ratione temporis in utroque foro, ibid.

Creditor hypothecarius qualiter praefertatur creditor chirographario etiam anteriori, t. 1. C. §. 52. n. 5.

Creditores vero in simpliciter personalia sunt pares, & simul concurrunt per res, & libram: quid si vnus eorum secundus praevenerit in executione super bonis, ibid.

Regula quod prior in tempore, sit potior in iure in quibus debitis procedat, ibid.

Qualiter praefertatur habens favorabilem causam, ibid.

Creditores defuncti debitoris qualiter praefertantur in bonis ipsius defuncti quibuscumque creditoribus haeredit, mediante separationis beneficio, & alia de separatione bonorum, quo pacto, & quibus coeuerant, t. 1. C. §. 52. n. 6. Et de contra creditores maxime hypothecarii haeredit, sunt

praefertendi creditoribus defuncti in bonis haeredit, & alia, ibid.

Legatarii qualiter praefertantur etiam creditoribus haeredit mediante separatione predicta, & alia, remissive, ibid.

Creditores etiam chirographarii, qualiter praefertantur legatarijs, ita ut si legatum defuncti absorbet totam haereditatem, legata non debentur, ibid.

Creditor consentiens rem sibi hypothecam alteri obligari, vel alienari efficitur postor, & sibi praedat res ipsa illius, ad cuius favorem praestatur consensum, & an etiam quoad alios, t. 1. C. §. 52. n. 7.

Creditores consensum in alienatione rei sibi hypothecatae qualiter extingunt non solum hypothecam sibi runc competentem, sed etiam novam impediunt, ibid.

An pignus censeatur liberatum per datioem alterius pignoris, ibid.

Consensus praestitus alienationi bonorum communis debitoris ad favorem aliorum creditorum operatur modificationem proprii iuris competentis tempore consensus, non autem iuris, quod tunc non competeat, sed postea superuenit, ibid.

Creditor anterior patiens solui posteriori sibi imputare debet, ibid.

Qualiter creditor tacens, vel expresse consentiens rem sibi obligatam, vel pignus veniat amittit hypothecam, & alia an, & quando creditor citatus ad concursum si non comparat, vel extra terminum amittat non solum hypothecam, & praedationem, sed etiam creditum: quid si sit creditor in diem, vel sub conditione, & alia remissive, t. 1. C. §. 52. n. 8.

Quod quando iudex assignavit terminum ad agendum, & eo elapso pronuntiavit, non esse amplius audiendum creditorem, amplius non audiat, ibid.

An creditores in diem, vel sub conditione ligentur huiusmodi proclamationibus, & alia qualiter sit graduum in concursu, ibid. remissive.

Quod praesens simpliciter, & tacens, sed non expresse consentiens obligationi rei sibi hypothecatae, non censetur remittere pignus, & alia an, & quando, & ex quibus indicatur tacita pignoris remissio, ibid.

Qualiter creditores iustam ignorantiam habentes, possunt petere restitutionem in integrum contra lapsum temporis opponendae exceptionis non numeratae pecuniae, vel pecuniae, cui in eorum praevicidium debitor renunciavit, & alia remissive quando creditor potest nomine sui debitoris opponere exceptionem non numeratae pecuniae: & in quibus contractibus, t. 1. C. §. 52. n. 9.

Creditores plures hypothecarii ex eodem instrumentum, si simul concurrant, an sine praedatione illi, qui ex ordine scripturae operantur anteriores, t. 1. C. §. 52. n. 10.

Creditores vnus negotiationis qualiter praefertantur in bonis, & mercibus duce negotiationis, creditoribus alterius duce negotiationis, t. 1. C. §. 52. n. 11.

Creditores rationis bancarie habent ius contra capitale societatis, & etiam contra bona particularia societatis, maxime post ruptam societatem, ibid.

Creditor in venditione rei sibi hypothecatae an, & quando amittatur ad offerendum, & licitandum sicut quilibet alius extraneus, & alia de adjudicatione, vel additione pignoris, siue rei hypothecatae faciendi creditori, quae requirantur ut sit valida, & alia, t. 1. C. §. 52. n. 12.

Creditor agnatus, vel cognatus qualiter praefertatur alijs in huiusmodi bonorum substatione, & alia de praedatione inter licitatores, ibid.

Creditor secundus, & posterior habet ius offerendi primum debitum, & rem obligatam evincendi per Salvianum, & quando nulla precedente conventionem, fuit data in solutum, vel vendita à debitor primo creditori: quid si fuerit vendita extraneo emptori, & alia, t. 1. C. §. 52. n. 13.

Creditor prius vendens rem sui debitoris auctoritate legis, vel pacti facit emptorem securum, ut non possit a secundo creditore conveniri iure oblationis, & quando fecit, t. 1. C. §. 52. n. 14.

Plura quando creditori posteriori competat ius offerendi, t. 1. C. §. 52. n. 15.

Creditor posterior an habeat ius offerendi quando prius creditor, non vti creditori, sed vti tertio oblati, fuit res à iudice mediante substatione deliberata, t. 1. C. §. 52. om. 16.

Plura remissive de materia iuris offerendi quando competat, vel non posteriori creditori adfectus anteriorem possidentem rem utrique obligatam, *ibid.*

An primus creditor, cui per ius offerendi solvitur pecunia debita, teneatur cedere iura sua, & quomodo creditori posteriori solventi, *ibid.*

Creditor posterior qualiter possit succedere in locum prioris per solutionem illi factam, & alia, *ibid.*

Creditor an, & qualiter possit reddere alienata per debitorem in fraudem paratæ executionis, t. t. C. §. 52. n. 17.

Creditor obtinens a iudice subhastari, & deliberari bona debitoris, vel vendens ipse iure creditoris, an teneatur de evicitione, & alia, t. t. C. §. 52. n. 18. & 19.

Debitor teneatur de evicitione, si res à creditore emittatur; an autem teneatur fideiussor qui pro eo intercesserit, & qua actione possit consentire, t. t. C. §. 52. n. 20.

Creditor an, & quando teneatur rescindere expensas cultus debitoris, *ibid.*

Creditor an, & quomodo re in solutionem data sibi evicta possit reddere ad primæ iura census, *ibid.*

Creditor habens generalem, & specialem hypothecam, incipere debet à speciali, t. t. C. §. 52. n. 21.

Creditor an possit agere hypothecaria non solum ad ipsam rem, sed etiam ad fructus, t. t. C. §. 52. n. 22.

Creditor an, & quando possit rem sui debitoris etiam furtivè accipere sine peccato, t. t. C. §. 52. n. 23.

An qui probabiliter putat rem esse suam, etiam si probabiliter ab alio teneatur, possit de illa occultam compensationem facere, si ius suum coram iudice defendere non possit, *ibid.*

Creditores posteriores in executione iudicati an possint cogere anteriores, vel ut ipsi vendant rem hypothecatam, vel venditioni consentiant, ut ex pretio eidem anterioribus satisfiat, & ex residuo sequentibus, t. t. C. §. 52. n. 24.

Quid si non inveniatur emptor pro iusto pretio? *ibid.*

Quid si omnibus commodè satisfacti possint, sit omnibus concedenda immisio, *ibid.*

Creditor an, quando, & quomodo possit vendere pignus, vel rem hypothecatam, remissive, tom. t. C. §. 52. num. 25.

Quod annullata venditione facta à creditore vendente iure creditoris, recuperet priora iura sua, *ibid.*

An, & quando debitor possit pignora vendita recuperare, *ibid.*

Creditor quale ius habeat in pignore, & hypotheca pro securitate sui crediti, & alia remissive, *ibid.*

Quomodo possit exercere licentiam sibi à debitore concessam capiendi bona propria auctoritate, & an sit necessaria citatio, *ibid.*

Quid si plus valeat pignus, *ibid.*

An valeat statutum, vel consuetudo, ut adiudicetur creditori pignus, licet plus valeat, quàm de bitum, *ibid.*

Creditor missus in possessionem ex Saluano, an possit rem vendere, & alia, t. t. C. §. 52. n. 26.

An Creditor, qui cuius bona pro suo credito, possit cogere istum à quo fuerunt evicta ad illa recipiendum solum sibi credito, *ibid.*

Creditor quo ad debitorem potest retinere rem magni valoris pro modico credito, secus quo ad alios creditores, *ibid.*

Creditor missus in possessionem ex Saluano, qualiter teneatur singulis anno exhibere notulam fructuum ioratum, & concidere librum, in quo omnia scribantur, alias possit contra eum iurare in iure, an plene credatur dicto libro, & alia, t. t. C. §. 52. n. 27.

Quod fructus sint computandi ad ratione quinque pro centenario valoris bonorum iuxta taxam legaleam, *ibid.*

Debitor præcedens creditorem fuisse satisfactum, qualiter debeat id concludenter probare, *ibid.*

Creditor an, & qualiter possit variare, & agere contra alia bona, *ibid.*

Creditor immisus qualiter teneatur reddere rationem fructuum perceptorum, & qui percipi potuerunt, & alia remissive, *ibid.*

Creditor missus in possessionem etiam nollet, an, & qualiter habeat retentionem, & alia, t. t. C. §. 52. n. 28.

Qualiter satisfactus pro vno credito possit retinere pro alio, pro quo habeat hypothecam, nisi impediatur per exceptionem fidei commissi incontinenti probatam, *ibid.*

Sabel. Index Generalis.

Qualiter possit retinere pro necessariis impensis in re factis, *ibid.*

Creditor missus in possessionem ex Saluano, an teneatur stare locationi factæ à debitore, t. t. C. §. 52. n. 29. & alia.

Creditor missus in tenuram bonorum debitoris ex primo decreto, vigore statuti Florentini locatur quinquæ pro centenario quolibet anno, licet creditum non sit alias satisfactum, t. t. C. §. 52. n. 30.

Creditor possidens pignus an teneatur fructus imputare in sortem, *ibid.*

Creditor quando, & quomodo ob moram debitoris in solvendo tempore debito, possit capere pecuniam ad cambium, & recambium expensis ipsius debitoris, & alia de debitor mortuo, remissive, t. t. C. §. 52. n. 31.

Creditor pro annuis prestationibus, qualiter possit agere non solum pro decursis, sed etiam decurrentibus, ac petere immisionem ex Saluano, t. t. C. §. 52. n. 32.

Creditor postquam fuit satisfactus, qualiter teneatur restituere debitori scripturas, in quibus debitum continebatur, t. t. C. §. 52. n. 33.

Creditor hypothecarius qualiter possit agere contra debitorem debitoris sui ad consequendum creditum suum, quæ requirantur ad hoc: an sit necessaria excussio, & alia remissive, tom. t. C. §. 52. n. 34.

Creditor potest agere vni actione hypothecaria contra bona suo debitori obligata, & alia quando exingnatur, vel non dicta hypotheca; & quid in actione personali, *ibid.*

Creditor agens hypothecaria contra tertios possessores, quæ probare debeat, t. t. C. §. 52. n. 35.

Creditor anterior, non potest per hypothecam renovare pecuniam, vel aliam rem solum hypothecam creditore, si amplius non extat, & fuit bona fide possessor, secus si habeat etiam causam privilegiantem, t. t. C. §. 52. num. 36. & 72.

Creditor posterior potest tuta conscientia retinere pecuniam, vel aliam rem sibi solutam, *ibid.*

Creditor non teneatur ad restitutionem pecuniarum sibi solutarum ab alio de ordine sui debitoris, licet pecunia non spectaret ad ordinem, *ibid.*

Creditor ex causa onerosa potest in subsidium auocare à creditoribus posterioribus pecuniam illi solutam ex causa lucrativa, & alia, *ibid.*

Creditor liberans vnum ex fideiussoribus, an, & quando sibi præiudicat quoad alios, t. t. C. §. 52. n. 37.

Creditor liberans vnum ex debitoribus in solidum obligatis, sibi non præiudicat quoad portiones alijs tangentes, & alia, t. t. C. §. 52. n. 38.

Creditor an possit cogi ad liberandum aliquem fideiussorem, licet illo illius offeratur alius eque idoneus, t. t. C. §. 52. n. 39.

Quid si meret origeni in exigendo à principali, an sibi præiudicat quoad fideiussores, *ibid.*

Creditor recipiens ab vno ex fideiussoribus totum debitum, teneatur illi cedere iura, & actiones contra alios obligatos; & quando secus, de modo huiusmodi cessionis, & alia remissive, t. t. C. §. 52. n. 40.

Creditor contra tertium possessorem rei sibi obligatæ nullam habet actionem personalem, sed tantum hypothecariam; quid in possessore rei censuatur, t. t. C. §. 52. n. 41.

Creditor an, & quando sit idoneus testis pro debitore, t. t. C. §. 52. n. 42.

Creditor simpliciter legatus debitori pignus, an dicatur etiam legasse debitum principale, t. t. C. §. 52. n. 43.

Creditor habens creditum liquidum, si illud consequi velit ante discussionem iudicium, & consensum aliorum creditorum qualiter teneatur præstare cautionem, & alia, t. t. C. §. 52. n. 44.

Creditor non habens probationes de suo credito, quibus cautelis uti possit, remissive, t. t. C. §. 52. n. 45. vide §. Cautele.

Creditor habens pignus an possit fideiussores convenire, t. t. C. §. 52. n. 46.

Creditor an, & quando possit compelli ad recipiendum partem debiti, & è contra petere partem debiti, & alia, t. t. C. §. 52. n. 47.

An recipiendo particularem solutionem censetur remissive damna, & interesse ob id sibi casura, *ibid.*

Creditor petens in iudicio certam summam absque alia conditione taxativa, non præiudicat sibi ad reliquum

H a de

de reue petendum; quando fecus, & alia, tom. 1. C. §. 52. n. 48.

Creditor recipiens fructus vigore contractus celebrati per procuratorem, qualiter dicatur eundem contractum ratificare, t. 1. C. §. 52. n. 49.

Creditor habens plures debitores insoluitum obligatos, si recipiat ab uno suam portionem, an possit alios posita in solidum conuenire, & alia, t. 1. C. §. 52. n. 50.

Creditor, cui plures res sunt alternativè obligatæ, habens electionem, vna electa non potest amplius variare, t. 1. C. §. 52. n. 51.

Mediocre semper est eligendum, ibid.

Quando possit variare, remissive, ibid.

In executionis vna via electa potest ad aliam redire, ibid.

Creditor possidens fundum, ex quo possit commodè satisfieri ex illius longa retentione, prestatum satisfactus; & an possit per nouum iudicium procedere ad subhastationem aliorum bonorum, ibid.

An habeas viam ordinariam, & executionem si coeperit agere via ordinaria, possit ad executionem redire, ibid.

Creditor habens plures res alternativè obligatas, potest eligere in quibus satisfieri velit; qualiter autem hoc non procedat in præiudicium aliorum creditorum, & alia, t. 1. C. §. 52. n. 52.

Creditor in alternatiuis habet decem electionem, de quibus remissive, ibid.

Creditor succedens suo debitori, qualiter præsumatur sibi soluisse, licet iurati grauius alteri hæreditatem restitueret, t. 1. C. §. 52. n. 53.

Si sicut inuentarium potest suum creditum ea eigare median- te separatione; & qualiter etiam non facio inuentarium, ibid.

Creditor non potest infra nonem dies molestare heredes sui debitoris defuncti à die mortis illius, nec ipsum debito- rem infirmum moribundum, t. 1. C. §. 52. n. 54.

Creditor, vel debitor pupilli non potest esse illius tutor, t. 1. C. §. 52. n. 55.

Creditor pupilli volens cum eo iudicio contendere, qualiter petere debeat à iudice illi tutorem, vel curatorem consti- tui, t. 1. C. §. 52. n. 56.

Creditor continens recipisse pecuniam per manus Tiri sol- uentis, dicitur recipisse de pecunijs ipsius debitoris, & non Tiri, t. 1. C. §. 52. n. 57.

Creditor alie præsumitur, cui facta solutio, licet non ap- parent talis, t. 1. C. §. 52. n. 58.

Creditor præsumitur Titius Sempromij, vbi est facta pro- missio Tiro, pro Sempromio, t. 1. C. §. 52. n. 59.

Creditoribus plures habentes creditum commune contra- alium, an possit vnus ex illis totum obtinere, præfata cautione de soluendo partem suam alijs, tom. 1. C. §. 52. num. 60.

Creditor, & debitor, si vult recipere, quod sibi debetur, tenetur prius apud quod debet dare, vel offerre, t. 1. C. §. 52. n. 61.

Creditor iniurus an possit compelli ab herede beneficia- to accipere bona in solutum, tom. 1. C. §. 52. num. 62. & 77.

An, & quando possit cogi capere in solutum bona debito- ris, ibid.

Creditor consiliator procurator à debitore ad exigendum ab alijs, non potest in præiudicium anteriorum sibi satisficere de suo credito, & alia, t. 1. C. §. 52. n. 63.

Creditor vnus Prouincie sui preferendi creditoribus alie- rius Prouincie; & qualiter hoc sit intelligendum, t. 1. C. §. 52. n. 64.

Creditoribus quando non possint agere super omnibus bonis hæreditarijs, sed contra illum heredem, qui institutus est in bonis, quorum respectu contractum fuit debi- tum, ibid.

Creditor qualiter possit sequestrare bona forensis in loco contractus, vel vbi sunt ratione hypothecæ, & qualiter agere reueatur, t. 1. C. §. 52. n. 65.

Creditoribus debitoris consensu qualiter docere debeat de suo credito; & an quod à nullo exigere non poterunt, possint consequi à debitore postea effecto soluendo, t. 1. C. §. 52. n. 66.

An ereditores non contradicentes eritis factis per fidei- uerum de bonis confiscatis, habeant saltem recursum aduersus

alia bona ex nouo delicto confiscata, & alia de huiusmo- di eritis, remissive, ibid.

Quid autem seruatur Florentie, ibid. remissive.

Creditor habens facultatem ingrediendi possessionem bono- rum debitoris propria auctoritate, an aduocando iudicem dicatur elegisse viam iudicariam, & renunciatæ dicte fa- cultatis, &c. t. 1. C. §. 52. n. 68.

Creditor immixtus ex primo decreto qualiter non effici- tur possessor, sed simplex detentor, & alia de effecti- bus possessionis ex primo decreto, & differentia inter im- mixtum in actione personali, & actione reali, t. 1. C. §. 52. n. 69.

Creditor regulariter non potest aliquid stipulari, vel capere ultra sortem; nec excusatur in foro conscientie sub præ- textu consuetudinis; an autem, & quando sit permis- sum ratione iuri cessantis, vel damni emergentis, siue alijs iustis de causis, & alia remissive, t. 1. C. §. 52. n. 70.

Recipiens fructus ex pignore tenetur regulariter an sortem impurare, & quando secus, ibid.

Creditor an possit vii pignore, ibid.

Quando præsumatur possidere simpliciter iure creditoris, vel iure domini, vt facit fructus suos, ibid.

Creditor contrahens cum procuratore sui debitoris, an acquirat hypothecam à die mandati, vel tantum à die contractus, t. 1. C. §. 52. n. 71.

Creditor anterior non potest regulariter auocare pecuniam posteriori solutam (exceptis aliquibus casibus, de quibus remissive, vt supra) secus tamen est vbi adest concursus creditorum, & sententia graduatoria, & alia de hac matre- ria, latè t. 1. C. §. 52. n. 72.

Quid si agatur de auocanda pecunia, vel alia re à Clerico, quis sit iudex competens, ibid. & §. Clericus n. 53.

Creditor habens pignus, an præiudetur alijs creditoribus etiam anterioribus, t. 1. C. §. 52. n. 73.

Creditor in pignore, tenetur de dolo, lata, & legal culpa, ac etiam leuissima, & casu fortuito, si id expresse in se as- sumperit; habet tamen actionem pignoratitiam contra- riam pro expensis necessarijs, & vtilibus factis in pignore, & huiusmodi, t. 1. C. §. 52. n. 74.

Creditores plures habentes pariem hypothecam aequale ius habent, & quando secus, t. 1. C. §. 52. n. 75. & supra n. 10. & 47.

Creditor existens in quasi possessione exigendi fructus cen- sus, debet in illa manereri, etiam aduersus quemcum- que rei censuatæ tertium possessorem, t. 1. C. §. 52. n. 76. Plura remissive de creditoribus, ibid.

Creditor postior qualiter possit excludere anteriorem à bo- nis communis debitoris per exceptionem non numeratæ pecunie, vel si penes le habeat pignus valde controuer- sum, t. 1. C. §. 52. n. 77.

Creditor centus an teneatur in solutum recipere bona stabili- lia, & an eandem liberetur fideiussor, vide ibidem cum.

Consultatione Auctoris filij, & §. Debitor n. 44.

Creditor quando teneatur præstare alimenta debitori carce- rato, t. 1. A. §. 24. n. 30.

Vide in §. Caurela n. 5. & 6.

De creditore centus, vide plura in §. Centus.

Alia vide in §. Consilio.

Creditor immixtus ex primo decreto acquirat pignus præto- rium, t. 1. A. §. 23. n. 11.

Creditor potest purgare moram emphyteutæ pro conserva- tione iuris sui, t. 1. B. §. 10. n. 7.

Qualiter possit agere contra bona emphyteuticæ, ibid. n. 8.

Creditor cedentis, an possit impedire cessionem, t. 1. C. §. 52. n. 39.

Creditor ex causa feminis qualiter præferatur, t. 1. C. §. 23. n. 1.

Creditoribus ad conservandum ius suum possunt locuti ca- nonem, & impedire caliditatem rei obligare, t. 2. E. §. 7. n. 32. & 50.

Creditoribus non acquiritur ius in bonis empris à suo debitore, nisi soluto pretio, vel habita fide, t. 2. E. §. 8. n. 1.

Creditoribus non compentens in tempore proclamatum, an dicantur iura sua remittere, t. 2. E. §. 8. n. 25.

Creditoribus ementis pro petitione nominanda, an ius habeant in re empta, t. 2. E. §. 8. n. 29.

Creditoribus possunt facere plures executiones donec sine inte- grè satisfacti, t. 2. E. §. 23. n. 24.

An præferantur expensis funeralibus, t. 2. E. §. 38. n. 18.

Debent habere creditum liquidum, & certum ad effectum Saluiani, t. 2. E. §. 31. n. 8.

An, & quando possint sibi occulte solvere, vel non, t. 1. F. §. 7. n. 11.
 An teneatur cedere intra fideiussori soluenti, t. 1. F. §. 13. n. 21. & seqq.
 Creditores filijam. an possint facere subhallare proprietatem eius bonorum, t. 2. F. §. 14. n. 58.
 Creditores an, & quando teneantur impetare in sortem fructus perceptos ex re pignoriata, t. 2. F. §. 2. n. 8.
 Possunt nolle pignus, sed empzione cum pacto reuendendi, & ita lucrari fructus, ibid.
 Quid si habeant bona obligata pro æquivalenti, & alia, ibid.
 Creditores quando possint accipere ad cambium expensis sui debitoris morosi, t. 2. l. §. 30. n. 12.
 Creditores an, & quomodo sint citandi in confessione inuenturij heredis, t. 2. l. §. 36. n. 1. & seqq.
 An præferatur fisco in contrabandis, latè tom. 2. F. §. 15. n. 30.
 Creditor testatoris qualiter reperat à legarijs, t. 3. l. §. 5. num. 79.
 Creditor ex causa feminis, vel cultura an præferatur omnibus in fructibus, & etiam domino fundi, t. 3. l. §. 19. n. 13.
 Creditor defuncti præferatur in bonis hereditarijs, creditoribus heredis, & quid in locis Montium, t. 3. l. §. 20. num. 30.
 Creditor quomodo concurrat contra Mercatorem fallitum habentem plura negotia separata, tom. 3. M. §. 17. num. 17.
 Creditor an, & quomodo possit agere contra debitorem sui debitoris, t. 3. N. §. 5. n. 4.
 Creditor posterior qualiter possit offerre anteriori, t. 3. O. §. 1. n. 1.
 Creditor anterior cui sit obligatio habet melioramentum, & teneatur ad deteriorationes, & alia, vide Oblatio, ibid.
 Creditor societatis an præferatur alijs in rebus societatis, t. 3. O. §. 5. n. 17.
 Creditor census an possit agere contra alia bona obligata, non facta excusione fundi censuati, tom. 3. P. §. 28. num. 42.
 Creditor vna via electa an possit ad aliam redire, t. 3. P. §. 53. n. 40.
 Creditor es amittunt ius super fructibus, priuato patre administratione, t. 3. P. §. 6. n. 53.
 Creditor anterior habens specialem hypothecam, quando debeat ab ea incipere, t. 4. R. §. 10. n. 11.
 Creditor recipiens pecunias à solvente pro alio, an saltem in subsidium teneatur illas restituere, tom. 4. R. §. 15. num. 4.
 Creditor ex scriptura priuata an, & quando concurrat, vel præferatur creditor instrumentario, & alia, t. 4. S. §. 8. n. 24. & seqq.
 Creditor vnus ex socijs quale ius habeat in mercibus communibus, t. 4. S. §. 20. n. 40.
 Creditor petens certam summam sine taxatione, non prohibetur petere alias summas sibi debitas, tom. 4. S. §. 23. n. 13.
 Creditor census recipiens sortem, an videatur remittere fructus, t. 4. S. §. 23. n. 16.
 Creditor in fructibus perceptis per emptorem de re hypothecata nullum tus habet, t. 2. F. §. 23. n. 40.
 Creditor missus in possessionem, an possit rem vendere, an locare, arbores incidere, an variare; qualiter teneatur exhibere notulam fructuum, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 18.
 Creditor anterior an possit reuocare pecuniam solutam posteriori, recipiens pecuniam an teneatur cauere de restituendo antecessoribus, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 19.
 Creditor an possit vnus ex fideiussoribus liberare in præiudicium aliorum, & quibus casibus inducantur notatio, t. 4. in Resolut. cap. 30.
 Creditor habens generalem, & specialem hypothecam, an, & quando teneatur à speciali incipere, quid in muliere, censu, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 73.
 Alia vide in Praxi Auctoris Summe, §. Creditori.

C R I M E N.

De crimine læsæ Maiestatis aliqua vide in §. Confessio.

Sabell. Index Generalis.

Crimina excepta, quæ sine vt possit delinquens interrogari de socijs, t. 1. in Dilecti n. 86.

Alia vide in §. Delictum.

C H R O N I C Æ.

Chronica qualiter probent, t. 2. H. §. 6. n. 1.

C V C V L L A.

Cuculla quid, & quocumque sit, à quibus, & qua forma gestanda, t. 1. A. §. 1. n. 8. in fine.

C V L P A.

Culpa generaliter sumpta est quedam denotatio ab eo, quod bonum est, & quod per diligentiam hominis præcaueri poterat; alia dicitur latissima, alia laxior, alia leuis, alia leuissima, alia consilient in omittendo, alia in committendo, & alia dolum continens, alia à dolo separata, & diuersa, t. 1. C. §. 53. n. 1.

Culpa latissima, & laxior quod sit, remissiuè, t. 1. C. §. 53. num. 2.

Culpa lata quid sit, t. 1. C. §. 53. n. 3.

Culpa lata in contractibus æquiparatur dolo, secus autem in delictis, ibid.

In penis pecuniarijs æquiparatur dolo, ibid.

Culpa lata in delictis qualiter puniatur, & alia, ibid.

Culpa leuis quæ dicatur, & quæ leuissima, t. 1. C. §. 53. num. 4.

Culpa lata est non inuestigare quod alij perquirere solent; si cuti se immiscere rei ad se non spectant; quis autem dicitur carere culpa, t. 1. C. §. 53. n. 5.

Qualiter autem prædicte culpe species veniant præstandæ in contractibus, ibid. remissiuè.

Culpa quando non est ordinata ad casum, non est considerabilis nec ad penam, nec ad commodum; & quando secus, t. 1. C. §. 53. n. 6.

Culpa quando dicatur ordinata ad casum, ibid.

Quod vbi damnum datum est dolo, inter obligatio restitutionis in foro animar, & idem est de lata culpa, secus autem in leui, vel leuissima, ibid.

Culpe appellatio quid veniat, t. 1. C. §. 53. n. 7.

Culpa non imputatur ei, qui fecit rem licitam pro vitando damno, ibid.

Culpa regulariter non præsumitur, sed alleganda, & probanda est in specie, & quando secus, t. 1. C. §. 53. num. 8.

Culpa vnus non debet alteri obesse, t. 1. C. §. 53. n. 9.

Culpa, siue omisio commissa per primum acquirentem, siue vnus ex pluribus hereditibus, an non soluendo Canonem an præiudicat alijs, t. 1. C. §. 53. n. 10.

Culpa, siue negligentia vari in non exigendo, vel inuestigando dolum, an mulieri præiudicat, t. 1. C. §. 53. n. 11.

Culpa, vel dolum vnus, an, & quando compenietur cum culpa alterius, t. 1. C. §. 53. n. 12.

Pinna de culpa, eius effectibus, & obligatione, remissiuè, t. 1. C. §. 53. n. 13.

Culpa an, & quomodo possit considerari in eo, qui mercede conuenta suscipit rem aliquam vendendam de loco ad locum, ad hoc vt teneatur ad damnum contingens in itinere, t. 1. C. §. 53. n. 14.

Culpe mutue an, & quomodo compensatione tollantur, & alia, t. 1. C. §. 53. n. 15.

Alia de diuersis culpis remissiuè, ibid.

Culpa est lata non arare fundum, nec percipere fructus ex re fructifera, t. 1. C. §. 13. n. 30.

Culpa an sufficiat ad imponendam penam corporalem, vel requiratur dolum, t. 1. D. §. 26. n. 5.

Culpa lata an præsumatur in muliere, minore, rustico, & milite, t. 1. D. §. 26. n. 6.

Culpa resiliens ex eo, quod quis datus operam rei utilitatis, an sufficiat ad condemnandum pena ordinaria delicti inde sequenti, t. 1. D. §. 14. n. 22.

Culpa vnus ex hereditibus in non soluendo canonem, an præiudicat alijs soluentibus, t. 2. H. §. 3. n. 15.

Culpe Officialium, ex quibus arguuntur, quid operentur, & alia, de quibus plenè t. 1. Adit. Nouis. cap. 9.

C V M V L A T I O.

Cumulatio actionis criminalis, & Civilis qualiter admittatur; quomodo vna intentata possit alia intentari; & qualiter alteri per alteram derogetur; & alia de cumulatione diuersarum actionum an, & quando sit permisa, remissiuè, t. 1. C. §. 54. n. 1.

Cumulatio remedij adpescendæ, & recuperandæ quando, & quomodo administratur, t. 1. C. §. 54. n. 2.

H 3 Cu-

Cumulo peritorij cum possessorio quando admittatur, & alia, t. t. C. 5.54. n.3. & 7.
Cumulatio causarum qualiter fiat stante individuitate iudicij, t. t. C. 5.54. n.4.
De cumulacione actionum, & diuersorum remedium an, & quando sit permixta, vel non, remissive, tom. t. C. 5.54. n.5.
Cumulatio penarum resultantium ex eodem delicto, vel actione qualiter sit facienda ad fauorem iudicis maiorem iurisdictionem habentis, t. t. C. 5.54. n.6.
Cumulatio petitorij cum possessorio quando admittatur, t. t. C. 5.54. n.7.

CVRATOR.

Curator datur vigore statuti, ad quid teneatur, & alia, t. t. C. 5.55. n.1.
Non potest dari curator ad contractum minori alium habenti, nisi illo remoto, ibid.
Curator pfectus, & tacens non dicitur pfectare auctoritatem, sed requiritur loquela, & in ipso acto, nec sufficit ante, vel post interuenisse, t. t. C. 5.55. n.2.
Curator non potest dari in testamento, & datus debet à iure confirmari, & alia, t. t. C. 5.55. n.3.
Curator datus in testamento si administrauit, non potest conueniri actione impet, vel curae, sed negotiorum gestorum, & quid hoc impet, t. t. C. 5.55. n.4.
Curatores in quibus differant à tutoribus, & qualiter in dispositione legis vnus veniat appellatione alterius, & statum de vno loquens, in altero etiam verificetur, t. t. C. 5.55. n.5.
Curator quod liter teneatur conficere inventarium, & quando possit excusari, t. t. C. 5.55. n.6.
Ad que teneatur tutor, & quid possit, remissive, ibid.
Qualiter sit illi decernenda administratio à iudice, debeatur iurare, & seruare de ratione reddenda, & reliquum soluendo, ibid.
Datus ad vnicum actum non adstringitur ad solemnitates, & alia remissive, ibid.
Curatores non dantur inuiti, & quando secus, t. t. C. 5.55. n.7.
Nec dantur inuitis minoribus, nisi Regibus, & Principibus ob publicam vtilitatem, ibid.
Curatores durant regulariter vsque ad 25. annos completos minores, ibid.
Curator ad litem datur etiam inuitis minoribus, ibid.
Curatores qualiter dantur Ecclesiis vacanti; bonis debitoris distraxendis, bonis illius, qui cesset bonis, pupillis ad lites, & alijs, t. t. C. 5.55. n.8. & 5. Cessio n.7.
Qualiter, & quomodo dantur bonis absentium, & vagabundorum, & que tunc requirantur, & qui preferantur in hac cura, ibid.
Curator quando possit bonis dari, vel non, & que requirantur, remissive, ibid.
Curator dari debet hereditati lacenti ex officio iudicis, alijs processibus contra illam factis esset omissis, & de facultatibus inuisumodi curatores: quando tamen de proximo spectatur succedat, non est opus curatore, sed illi datur terminus ad aduendum; & de requisitis huiusmodi dationis curatoris, & alia, t. t. C. 5.55. n.9.
Curator hereditatis lacentis habet hypothecam pro suo salario cum prelacione quo ad omnes creditores, t. t. C. 5.55. n.10.
Curator an possit dari minori in donatione pet cum fienda; autem mulieribus, t. t. C. 5.55. n.11.
Curator ad lites qualiter dari debeat pupillo; cuius expensis, & alia, t. t. C. 5.55. n.12.
Curator ad lites, prout nec tutor, vel actor, non potest inter absentes per epistolam constitui, & quare, t. t. C. 5.55. n.13.
Curator ad lites teneatur de iure satisficere, secus autem de consuetudine, ibid.
Curator qualiter detur ventri vidue pragnantis, t. t. C. 5.55. n.14.
Curator quibus dandus, t. t. C. 5.55. n.15. & alia, ibid.
Curator non teneatur de gestis à tutore, nec à coactor, t. t. C. 5.55. n.16.
Curatores plures dari nulla facta diuisione an teneantur in solidum, ibid.
Curator quis an praeforatur ex cursu temporis, t. t. C. 5.55. n.17.
Curatores, tutores, & similes oon possunt esse testes in

causa minoris, vel pupilli, & alis de curatoribus, remissive, tom. t. C. 5.55. num. 18.
Curatores, & tutores qualiter possint litem contestatam, possint etiam inuito aduersario procuratorem ius causam constituere, t. t. C. 5.55. n.19.
An, & quando possint cogi ad respondendum positionibus; an praedictum pupillis, & alia remissive, ibid.
Curator non potest heres institui à suo pupillo, vel adulto, sicut in legatis cessante dolo, t. t. C. 5.55. n.20.
Curator, tutor, vel procurator alienans, an, & quando obligentur in proprio de euisione, vel tantum nomine officij, t. t. C. 5.55. n.21.
Curator deputatus minori ad certam causam in vno loco, teneatur etiam comparere in alio loco, & coram alio iudice, quando causa est eadem, tom. t. C. 5.55. num. 22.
Curator datus à iudice, potest ea omnia facere, quae potest tutor, maxime stante clausula, omni meliori modo, &c. an possit dari vterque ad vnicum actum, & alia, t. t. C. 5.55. n.23.
Curatores qui proprie sint, vnâ dicantur; quot sint illorum species, quibus dantur; qui, & à quibus dari possint, de illorum auctoritate, & alia de curatoribus, t. t. C. 5.55. n.24.
Curatores, & tutores oon possunt per constitutum transferre possessionem rerum ad ipsos administraturos nisi seruatis de iure seruandis, & an casibus permixtis, t. t. C. 5.55. n.25.
Curatores, & huiusmodi an, & qualiter possint bona minorum remunerationis causa donare, etiam sine decreto iudicis, t. t. C. 5.55. n.26.
Curatores, ac tutores possunt facere pacem de iniuriis, & morte patris pupilli, vel minoris; sicut & ipse minor absque illorum auctoritate; & an tunc detur restitutio in integrum, t. t. C. 5.55. n.25.
Qualiter praeforatur minor ille, cui fuit datus curator tanquam minori in iudicio criminali, ita vt etiam aliter non docto de minori aetate sit minuenda poena; nisi si quis contrariam probet; & de stylo Florentiae, t. t. C. 5.55. n.28.
Nota tamen quod licet non fuerit datus curator minori in causis criminalibus, tamen recte proceditur, nam quicquid fit de iure, non seruatur de consuetudine, & minor etas solum prodest ad effectum minuendi poenam, ibid.
De diuersis curatoribus, eorum officio, & obligatione, remissive, t. t. C. 5.55. n.29.
Curator an detur inuitis minoribus, & cesset per matrimonium, & alia, t. t. C. 5.55. n.30.
Curator an possit à minore institui in testamento, t. t. C. 5.55. n.31.
Curator ex quibus causis possit excusari à cura, t. t. E. 5.21. n.4.
Curator vt detur hereditati lacenti, quae requirantur, t. t. H. 5.2. n.18.
Curator an sit dandus filiofam, illegitimi minori ultra patris consensum, t. t. F. 5.14. n.62.
Cura mala vulnerat ex quibus arguitur, tom. 2. H. 5.7. num. 21.
Qualiter esse debeat, & quomodo probari, ibid.
Curator an possit heres institui à minore, tom. 2. L. 5.26. num. 17.
Curator an sit dandus minori in iudicio criminali, & ciuili, t. t. M. 5.3. n.1.
Alia vide rom. 4. in Resolut. cap. 47. vbi de diuersis curatoribus, inferendo ad plura, &c. & in Praxi, 5. Curatori.

CVRIALES.

Curiales Romae non possunt conueniri, nisi coram A. C. 1.2. E. 5.15. n.1. vide §. Engeniani.
Curia secularis, an, & quando possit extrahere delinquentes ab Ecclesia, denegata sibi licentia ab Episcopo, t. t. L. 5.4. n.13.

CVSTOS.

Custos carceris qualiter teneatur de fuga carceratis, t. t. C. 5.5. n.25. & de morte n.27.
Custos animalium, ad quid teneatur, t. t. A. 5.29. num. 4. & seqq.
Custos carceris, an possit contrahere cum carceratis, t. t. C. 5.5. n.6.

Cu-

Custodes portarum, si diffimaliter fraudes gabbellarum, an teneantur ad restitutionem, t. 1. G. §. 1. num. 2. & §. 1. index num. 19.

Custos carceris carnaliter cognoscens mulierem carceratam qualiter puniatur, t. 3. O. §. 5. n. 10.

Culos permittens, vel deservit bullentinos, & ambasciatas carcera ut iocretis qualiter puniatur, ibid.

D

D A M N A T V S.

Damnati ad mortem, non possunt testari, & testamentum antea factum annullatur: an hoc procedat in deportatis, confinis, vel aliter exanimis: quid si bona non fuerint confiscata, & alia remissuè, t. 1. D. §. 1. num. 1.

Damnati ad mortem admittuntur ad Confessionem Sacramentalem, & summopne Sanctissimæ Eucharistiæ; an autem ad extremam Unctionem, & alia, t. 1. D. §. 1. num. 2.

An, & qualiter debeant sacro chrismate confirmari, ibid. Dicitur in articulo mortis constituti, ita ut nulla adsit reservatio, & possint absolvi prout alij moribundi, ibidem.

An teneantur manifestare veritatem prius negatam, ibid.

Damnati ad mortem possunt habere Ecclesiasticam sepulturam, & cum Missis, & solitis Officiis: non possunt tamen de furca deponi sine iudicis licentia, t. 1. D. §. 1. num. 3.

Qualiter possint frui etiam indulgentiis pro remissione peccati temporalis Purgatorii, & aliis de hac materia, ibidem.

Damnati ad mortem propter atrocitatem delicti aliquando non solum furca suspenduntur, sed etiam illorem cadauera scinduntur affigenda in loco delicti ad aliorum terrorem, t. 1. D. §. 1. n. 4.

An autem carceratus confessus, vel convictus de delictis, & pena mortis dignus, si sibi mortem inferat, possit eius cadaver suspendi, ibid.

Damnati ad mortem, si in executione sententiæ remaneant illi, an debeant dimitti, vel potius inopiam reterari, & de aliquibus exemplis, t. 1. D. §. 1. n. 5.

An possint rata conscientia fugere ad evitandam mortem, & an à birrariis offendi, ibid.

Damnati ad mortem an dicantur morti naturaliter, vel violenter ad effectum societatis officij, ut illam lucratur officialis, t. 1. D. §. 1. n. 6.

Damnati ad mortem infamem, possunt sine peccato optare mortem naturalem, dummodo nil agant pro accelerando sibi morte naturali, quia tunc graviter peccant, t. 1. D. §. 1. n. 7.

Damnati ad mortem, si postea innocentes appareant, debet iudex supersedere ab executione, & Principem consulere, t. 1. D. §. 1. n. 8.

Damnati ad trirētem, vel exiliū ad tempus, intelliguntur dampnati per decennium, si vetò nulla fuit facta mentio temporis, intelliguntur dampnati in perpetuum, & alia, t. 1. D. §. 1. n. 9.

Qua pena puniatur fugientes à trirētibz, vel tempore exilij, ibid.

Damnati ad trirētem si fuerint ab hostibus capti, & mox à Christianis recepti, an libentur à priori pena, & alia remissuè, t. 1. D. §. 1. n. 10.

An fugientes à trirētibz ad Ecclesiam gaudeant immunitate, ibid.

Reliqua vide in §. Condemnatio.

Damnati ad mortem an teneant manifestare veritatem prius negatam, t. 1. N. §. 1. n. 11.

D A M N V M.

Dammum quid sit, t. 1. D. §. 1. n. 1.

Plura remissuè de damnis datis, an causæ damnorum sint criminales: de damno dato in Colombis, & per Columbus: qualiter damnum differat à furto: & an comedens vvas, vel alios fructus in agris alienis teneatur de damno dato, ibid.

Damna non respicientia fructus, vel quæstualia inter simplices socios, non debent esse communia; secus verò in his, quæ veniunt ratione societatis, t. 1. D. §. 1. num. 2.

Damna prout sententia vni ex socijs omnium bonorum, qualiter sint alij communia, t. 1. D. §. 1. n. 3.

Ad quem spectet damnum in contractibus gratia vtriusque celebratis, ibid.

Dammum dare qualiter dicatur ille, qui damni dedit occasionem: & generaliter qui damnum reficere teneatur, t. 1. D. §. 1. n. 4.

Damna sunt reficienda ab attentante, & quomodo sint probanda, & alia, ibid.

An qui aliam inducit, ad inferendum graue damnum tertio, teneatur ad restitutionem damni illati: & an, qui prout abique proprio incommodo impedire damnum alterius, & non impeditur teneatur ad restitutionem, & alia, ibidem.

An qui causa libidinis, vel iniuriæ fregit ianuum alterius, ob quam fures non ab eo induci foras sunt, teneatur furti, ibid.

Damna facta per animalia vendita cum reservatione dominij, an sint reservanda ab emptore, vel à venditore, t. 1. D. §. 1. n. 5.

Damna ab animalibus irrationalibus data debent ab illorum dominis emendari, prout iudici videbitur; & de fida solvenda, vel damno pro animalibus passus in alieno fumentibus tam in foro conscientie, quam in foro fori, & alia, t. 1. D. §. 1. n. 6.

An autem, & quando possit dominus animalis illud pro noxa dare, ibid.

De damnis datis ab hominibus, ac qualiter æstimanda, & reficienda, remissuè, ibid.

Plura remissuè de damnis reficiendis per actionem legis Aquiliæ, & alia, ibid.

Damna data in materia, vel alijs fructibus immaruris, qualiter sint æstimanda, & alia remissuè, t. 1. D. §. 1. n. 2.

Damna emergentia quando debeantur; & quæ requirantur ad hoc ut locum habeant; quid sit damnum emergens, qualiter probandum, & alia, t. 1. D. §. 1. n. 8.

Damna, & interesse veniunt prestanda ob pacta non servata, & qualiter debeant liquidari, t. 1. D. §. 1. n. 9.

Damna, & interesse principaliter, & de per se peti non possunt, & quare, t. 1. D. §. 1. n. 10.

Damna, & interesse qualiter sint reficienda illi, qui alterius factio iniquo detrimendum passus fuit, t. 1. D. §. 1. num. 11.

Damna, an, & quando probari possint iuramento damnis facti, & alia remissuè, t. 1. D. §. 1. n. 12.

Damna passia ab eo, cuius bona leuante nans gratia in mare sunt proiecta, & in huiusmodi casibus à quibus sint reficienda, t. 1. D. §. 1. n. 13.

Alia remissuè de materia dampni dati, & maxime vigore statutorum Status Florentini, ibid.

Dammum an, & quando debeat emendari à Communitate, Villa, siue Castro, t. 1. D. §. 1. n. 14.

Dammum, qui sentit, debet sentire commodum, & e contra, t. 1. D. §. 1. n. 15.

Quid magis sit laudandum ei, qui tractat de damno vitando, quam ei, qui tractat de lucro capiendo, ibid.

Dammum passus an habeat bona damnicianis tacite obligata pro refecione damni, t. 1. D. §. 1. n. 16.

Dammum an veniat sub simplici expensarum condemnatione, & appellatione, & e contra, t. 1. D. §. 1. n. 17.

Damna, & interesse qualiter debeantur ob factum promissum non adimplerum, t. 1. D. §. 1. n. 18.

Dammum infectum, sed imminens qualiter possit vitari; vel reparari per cautionem prestandam ab eo, à quo, vel cuius rei causa damnum timeretur; quæ remedia competant contra nolentem cauere; quæ veniant in hac cautione, & alia, t. 1. D. §. 1. n. 19. & 21.

Dammum in dubio quo presumatur illatum, t. 1. D. §. 1. num. 20.

Dammum datum ex sola culpa leui, vel leuissima extra contractus quicquid in foro exteriori, in foro conscientie non debetur, t. 1. D. §. 1. n. 21.

Damna data per delegatos, an impotentem delegantibus, & alia, ibid.

De damnis anime in scandalizando proximum, & alijs diuersis damnis, remissuè, t. 1. D. §. 1. n. 23.

Dammum contingens in animalibus sociis, ad quem spectet, t. 1. A. §. 1. n. 4.

Damna, & interesse, an debeantur stante nollitate ceosus, t. 1. C. §. 1. n. 28.

Dammum

- Damnū** in animalibus fœcidie cuius sit, t. 2. E. §. 13. num. 6.
Damnū an veniat sub nomine expensarum, & è contra, t. 2. E. §. 28. n. 24.
 An veniat cum interesse in repetitione indebiti, t. 2. F. §. 13. n. 83.
Damnū contingens in barreditate, ad quos spectet, t. 2. H. §. 2. n. 3. vide Hæres n. 29.
Damnū an intelligatur remissum per remissionem iolariz, t. 2. I. §. 22. n. 7.
Damnū emergens an, & quando debeat creditori ob retardatam solutionem, vide Interesse.
Damnū emergens debetur fideiussori soluenti etiam sine denunciatione, t. 2. F. §. 13. n. 27.
Damnū preparatum, an sit commune post mortem socij, t. 3. L. §. 21. n. 4.
Damnū in domo vbi retineatur ludus, & tempore ludi non puniuntur, t. 3. L. §. 22. n. 5.
Damnū mutationis mortuorum, ad quem spectet, t. 3. M. §. 30. n. 1.
Damnū amissionis capitalis, cuius sit in societatibus, t. 3. P. §. 5. n. 22.
Damnū non est remittendum de necessitate salutis, t. 3. P. §. 10. n. 1.
Damnū non censetur remissum per pacem, nec è contra, t. 3. P. §. 10. n. 7.
Damnū quale requiratur ad obtinendam remissionem pensionis, & alia, vide Remissio.
Damnū, & interesse an veniant in repetitione indebiti, t. 4. R. §. 15. n. 4.
 De damnis quoad plura, vide quæ scripsit Auctor Summæ Genitor meus in Praxi §. Damni.

DANS OPERAM.

- Dans** operam rei illicitæ an, & quando teneatur de homicidio, vel alio delicto inde sequi, t. 1. D. §. 24. n. 22. & §. Homicidium n. 5. & 6.

DATIO IN SOLVTVM.

- Datio** in solutum facta per debitorem creditori liberat fideiussorem, nisi fuerint referatæ actiones in casu evictio- nis, & alia an, & quando secuta evictioe reuoluantur priora iura, & quæ, vel non, t. 1. D. §. 3. n. 1.
Quid in dote ex privilegio debeat regredi ad primæua iura, ibid.
Quid datio in solutum, vel cessio si non fuit valida, non extinguat primæuas actiones, ibid.
Datio in solutum nominis debitoris pro pretio rei empte extinguit debitum, & si venditor impediatur exigere nomen cessum non potest agere ex vendito, sed ex datione in solutum, ibid.
Datio in solutum quando dicatur facta in fraudem usurarii, t. 1. D. §. 3. n. 2.
Quid sit datio in solutum, qualiter fiat, & alia remissuæ, ibid.
Datio in solutum iudicialiter facta in minori quantitate, quam verè sit debitum, qualiter sit nulla, & alia quando possit sustineri, t. 1. D. §. 3. n. 3.
 Ex quibus coniecitur datio in solutum, vel ad iudicatio facta à iudice delegatur collusio, ibid. remissuæ.
Dare nemo potest alteri quod ipse non habet, t. 1. R. §. 3. num. 4.
 De verbo *dare*, *sive dedit*, *vendidit*, & *tradidit*, qualiter importent translationem domini, ibid.
Datio in solutum requirit præcedentem affirmationem, & vbi est iudicialis requirit etiam factam executionis, t. 1. D. §. 3. n. 5.
 Plura remissuæ de datione in solutum iudiciali, & pignoris ad iudicationem, ibid.
Datio in solutum præsupponit debitum certum, aliàs non teneret, & resolveretur in simplex pignus, ibid.
Datio in solutum non præsumitur, sed potius pignus, nisi doceatur in contrarium; quando secus, & alia, t. 1. D. §. 3. num. 6.
Datio in solutum facta pro forte census, si sit nulla, qualiter reuoluantur census, & creditor possit redire ad primæua iura, & consequi etiam fructus, t. 1. D. §. 3. n. 8.
Datio in solutum ex falsa debiti quantitate, etiam in minima parte est nulla in totum, & data possunt repeti etiam cum fructibus, & quando secus, & alia de datione in solutum, remissuæ, t. 1. D. §. 3. n. 8.
 in solutum est similis emptioni, & venditioni, & an

veniat sub statu de emptione, & venditione loquente, t. 1. D. §. 3. n. 9.

Datio in solutum an inducat notationem, t. 3. N. §. 9. o. 15.
 De datione in solutum, vide in Praxi §. Daxioni in soluto, vbi plura.

DEBITOR.

- Debitor** quis propriè dicatur, t. 1. D. §. 4. n. 1.
Debitor principalis quis dicatur, t. 1. D. §. 4. n. 2.
Debitor qui obtinuit compositionem soluendi quolibet anno certam quantitatē, si deficiat in vno termino, alia possit pro tota summa conveniri, t. 1. D. §. 4. n. 3.
 An autem perdat beneficium dilationis, si deficiat in primo termino, vbi adest inamrum; & alia ad excusandum debitorem ab amissione dilationis, ibid.
Debitores plures, inter quos addit Clericus, ad debeant omnes conveniri coram iudice Ecclesiastico, t. 1. D. §. 4. n. 4.
Debitor deponens id, quod debet de mandato iudicis, vel saltem eo sciente, & tolerantē, qualiter liberetur à debito, etiam superueniente postea inopia depositarii, t. 1. D. §. 4. n. 5.
 An autem possit ante acceptionem creditoris reuocare depositum, ibid.
Debitor extrajudicialiter non interpellatur excusari ab expensis litis, secus tamen si postea in iudicio neget soluere, t. 1. D. §. 4. n. 6.
Debitor confessus post litem contestatam, habet tempus quadrimestre ad soluendum, confessus autem nullo obla- to libello decem dierum; & alia de termino competente debitori confesso, vel condemnato ad soluendum tam de iure, quam de consuetudine, t. 1. D. §. 4. n. 7.
Debitor in querendis an possit creditoribus præiudicare, & de quibusdam legibus Florentinis circa hæc mat- teriam, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 8.
Debitor speciei, perempta specie sine illius culpa qualiter liberetur: quid autem in debitorē quantitas debitor ex- ceret, & determinatio fundo, t. 1. D. §. 4. n. 9.
Debitor quantitatē, perempta quantitate etiam casu fortui- to non liberatur, & quando secus, remissuæ, ibid.
Debitor quando possit soluere id, quod est in obligatione, vel id quod est in facultate, ibid.
Debitor speciei in actionibus realibus illa perempta libe- ratur, scius autem in actionibus personalibus, t. 1. D. §. 4. n. 10.
Debitor speciei, an, & quando perempta specie liberetur, remissuæ, ibid.
Debitor morosus qualiter teneatur de casu fortuito, & alia in odium morosi debitoris, ibid.
Debitor si offerat debitum creditori, qui nolit recipere, & res oblata pereat liberatur; an autem sit necessaria obligatio realis, t. 1. D. §. 4. n. 11.
Debitor quando liberetur per obligationem, & depositum, ibid.
Debitor tradendo executoribus pecuniam, qualiter possit evitare omnem executionem, ibid.
Debitor consensus pro maiori summa, potest impune to- tum negare: quid si ponens usus fuerit clausula, *si non eredit de tanta summa, dicat de quanta* totum, t. 1. D. §. 4. num. 12.
Debitor annuus, vel semestralis qualiter, & quando possit non tantum conveniri pro fructibus decursis, sed etiam decurrentibus, t. 1. D. §. 4. n. 13.
Debitor potest eligere, & declarare in quam causam solue- rat quando creditor adnoctat in libro solutum non animo tollendi obligationem, sed tanquam creditum soluentis: & quid hoc importet, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 14.
Debitor morosus qualiter teneatur ad interesse, t. 1. D. §. 4. num. 15.
 Qualiter fit procedendum contra debitorem existentem in longinquis partibus, t. 1. D. §. 4. n. 16.
Debitori, an creditori competat electio in alternatiuis, t. 1. D. §. 4. n. 17. & §. 1. & seqq.
Debitor census, vel alterius summarum an liberetur soluendo hæredi gratuito ante restitutam hereditatem, t. 1. D. §. 4. num. 18.
Debitor pecunie fidei commissio subiectæ, vel reuocantiendæ ex aliqua causa, si cum tali onere illam accepit, soluendo non liberatur, nisi sit certus quod in causam destinatum erogeret, & quando secus, ibid.
 Soluens non domino quando liberetur, vel non, ibid.
Debitor census dotalis an possit illud redimere, & liberetur sol-

soluendo soli marito, tom. 1. D. §. 4. num. 19.
 An soluendo usufructuario, vel proprietario, ibid.
 Debitor census, an, & quando possit conuocari pro fructibus, vel pro repetitione locis, si fundum deitox possidete; & alia, t. 1. D. §. 4. n. 20.
 Debitor census volens illum extinguere, qualiter debeat distictam facere, & denunciare creditori, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 21. & 22.
 In censibus redemptione debitor consideratur vactor, & an teneatur sequi totum creditorem rei, ibid. n. 21.
 Debitor census an teneatur soluere in pecunia numerata, vel possit offerre in solutum pretium censui suppositum, t. 1. D. §. 4. num. 23.
 Debitor qualiter non possit carcerari pro debito ciuili, nisi facta prius excoffione in bonis secundum ordinem l. a. *Dis. Pro §. an venditio, ff. de ind. & alia* quando talis ordo non attendatur, t. 1. D. §. 4. n. 24.
 Debitor qualiter possit vigore pacis se ipsum adstringere ad carceres non soluendo tempore conuenio; Et an huiusmodi pacto afficiat heredes, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 25.
 Debitor non potest pro debito ciuili priuato inuitus extrahi de domo, & ad carceres duci, & tam in domo propria, quam conducta, vel gratis habitata, & licet osium esset apertum; & alia de hac materia cum p. utibus ampliationibus, & limitationibus, t. 1. D. §. 4. n. 26.
 In statu Ecclesiastico qualiter huiusmodi privilegium non feruatur, secus autem Florentiae, & Senis ubi arceffigabili feruatur, ibid.
 Pro causis criminalibus, potest quilibet capi, & carcerari etiam in domo, & cum fractura, ibid.
 Debitor captus in domo si non est soluendo, & confiter de veritate debiti, non attenditur dicta nullitas, sed captura debet de aequitate confirmari, ibid.
 Debitor in statu Ecclesiastico pro quantis summa possit carcerari; & quid in statu Florentino; t. 1. D. §. 4. n. 27.
 De debitoris suspensio de fuga, qualiter possit carcerari; de requisitis necessariis pro soluenda captura vigore suspensionis fuge; & alia de hac materia cum pluribus ampliationibus, & limitationibus, t. 1. D. §. 4. n. 28.
 Debitor quando possit dici suspensus de fuga; t. 1. D. §. 4. num. 29.
 Quae requirantur, vt debitor possit tanquam suspensus carcerari, t. 1. D. §. 4. n. 30.
 Quod quando agitur contra suspensum possit debitum probari per scripturam priuatum, ibid.
 An pro debito merito, & illiquido, possit mandatum capere relaxari vigore suspensionis fuge, ibid.
 Alia remissio de materia debitoris suspensi de fuga, ibidem.
 Debitor minime quantitates, non potest tanquam suspensus pro debito carcerari, & quod dicitur parua, vel magna quantitas remittitur arbitrio iudicis, t. 1. D. §. 4. num. 31.
 Debitor potest dici suspensus de fuga non tantum a creditore, sed etiam ab eius procuratore habente mandatum ad agendum, licet secundum aliquos requiratur specialis, t. 1. D. §. 4. n. 32.
 Quid si sit minor; ibid.
 Debitor suspensus quando est in actu fuge, qualiter possit carcerari coram quocunque iudice etiam non suo, & incompetente, t. 1. D. §. 4. n. 33.
 Debitor suspensus potest capi etiam diebus feriatis, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 34.
 Debitor aduena, & illico recessurus sciente creditore, qui illi credidit merces, non potest iurari suspensus de fuga, & quando secus, t. 1. D. §. 4. n. 35.
 Debitor suspensus qualiter, & quando possit prope a auctoritate capi vna etiam cum rebus, quas secum deferat, t. 1. D. §. 4. n. 36.
 Debitor fugiens potest vbiocunque reperitur capi, & arrestari, non tamen in Ecclesia, nec alio loco amicum; an autem in propria domo, t. 1. D. §. 4. n. 37.
 Debitor licet post contractum factus fuerit deterioris conditionis, & suspensus, si creditor sciuerit, & taceat, qualiter videatur iterum approbatus, & non possit tanquam suspensus capi; & quando secus, t. 1. D. §. 4. n. 38.
 Debitor in diem, vel sub conditione vergens ad inopiam, potest etiam per viam fupponi ius fuge compelli ad latisandum de soluendo adueniente tempore; quando secus, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 39.

Debitor sub conditione non dicitur verè, & prout debitor ante eueniam conditionis, ibid.
 Debitor carceratus vigore suspensionis fuge liberatur praestando fideiussorem de iudicio illi, & indicatum soluendo; an autem huiusmodi satisfactione censetur approbata captura nulla, t. 1. D. §. 4. n. 40.
 An autem suspensus de fuga caprus, possit relaxari sub iuratoria cautione stante impossibilitate inueniri fideiussorem, ibid.
 Debitor si vi suspensus fuerit carceratus vigore cessionis illi non denunciat ad infamiam cessionarij, an sit nulliter captus, & relaxari debeat, t. 1. D. §. 4. n. 41.
 Quid pro creditore nouam, & sic vigore nouationis extincta, non possit concedi mandatum suspensionis iuge, ibid.
 Debitor caprus non seruato iuris ordine an, & quando possit retineri in carceribus donec soluerit, t. 1. D. §. 4. n. 42.
 Debitor impetrans moratorium a Principe, vel ditionis quinquennalem, siue decennalem an teneatur interuenire satisfactione de soluendo transito termino, t. 1. D. §. 4. num. 43.
 Dilationes praestatae quando possint de honestate per Principem concedi etiam in debito instrumentario, & iurato; & alia de dilationibus, remissio, ibid.
 Debitor quantitas, & pecuniae, stante impossibilitate soluendi potest cogere creditorem ad recipiendum in solutum bona stabilia cum cautione euiditionis, iuxta *Aurb. hoc nisi Cod. de solut. & §. quod autem Aurb. de solut. & quod ad hoc requiratur*, t. 1. D. §. 4. n. 44. & 45. Creditore vniu. . .
 An possit dicta Aurb. renunciari; & an talis renunciatio obsteret heredi cum beneficio inuenturij, ibid.
 Quando non habeat locum dicta Aurb. ibid.
 De materia dictae Aurb. & eius requisitis, & alia ad illius exclusionem, remissio, ibid.
 An habeat locum in censibus, & similibus annuis praestationibus, & alia, ibid.
 Debitor ex causa ciuili carceratus, non habens vnde soluat, est a creditoribus alendus, etiam recusanti, relaxari debet: quid si creditores essent abentes; t. 1. D. §. 4. num. 45.
 An idem procedat in excocto ex causa criminali, & alia de hac materia, remissio, ibid.
 Debitor excoctus non praestacionem alimentorum, qualiter possit iterum carcerari ad infamiam euiditionis creditis si parati alimenta praestare, ibid.
 Cessionarius creditoris tenetur etiam idem onus alimentorum subire, ibid.
 Debitor qui non est soluendo, qualiter possit tradi creditoribus ad retentionem, quas operas praestare, teneatur, & an alijs possit cedi; & alia remissio, ibid.
 Debitor quilibet potest cedere bonis ad euitandas carceres, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 46.
 An autem debitor possit huiusmodi cessionis beneficio renunciare etiam cum iuramento, ibid.
 Debitor volens cedere bonis, quid facere teneatur, & alia de hac materia cessionis bonorum, remissio, t. 1. D. §. 4. num. 47.
 Debitor volens cedere bonis, a quo debet omnia bona sua manifestare, vt volente creditore, non obstante cessione possit per iudicem compelli ad instruendum ipsi creditoris, & operas sua praestandum donec satisfecerit; intelligi tamen quoad operas fabriles, si debitor sit artifex, & alia, t. 1. D. §. 4. n. 48.
 Quamam debitoris non admittantur ad beneficium cessionis bonorum, late, t. 1. D. §. 4. n. 49.
 Florentiae, & in eius statum non admittitur huiusmodi cessionis neque in Gallijs quoad exteros; & quid in Regno Neapolitano; ibid.
 Quid causae huiusmodi cessionum debeant expediri infra tres menses, ibid.
 Debitor qui bonis cessit, an, & quando possit penitere, & cessionem factam reuocare, ibid.
 De simili remedio, dimissionis bonorum, ad euitandas carceres, ibid.
 Debitor fallitus tanquam infamis repellitur a testimonio, t. 1. D. §. 4. n. 50.
 An autem decoctores possint capi ante declaratam decoctionem, & alia de decoctionibus, remissio, ibid.
 Decoctus quis vere dicatur; & an debitor decocto cesset cutius viuarum, & interesse, ibid.

Debitor conficatus, factis edictis ut omnes pretendentes in certo termino compareant ad docendum de iuribus suis, eo elapso, licet postea fuerit restitutus etiam ad bona, non potest molestari ab illis creditoribus, qui tempore credendi tacuerunt, & qualiter hoc procedat; & alia de hac materia, remissive, t. i. D. §. 4. n. 51.

Debitor potest se a creditore liberare etiam ante tempus solvendo, & quando secus, t. i. D. §. 4. n. 52.

Debitor captus pro maiori summa, quam verè debeat, est nulliter captus, & relaxari debet, quod autem in actione reali; t. i. D. §. 4. n. 53.

Subbatio facta pro maiori summa, an, & quando sit nulla in totum, ibid.

Debitor qualiter teneatur creditori exponere, & quatenus opus sit tenuare instrumentum debiti; potest tamen solutionem a creditore repetere scripturas, & alia de repetitione scripturarum, remissive, tom. i. D. §. 4. n. 54.

Debitor potest cogi ad faciendum simplex instrumentum debiti, an, autem cum guarantee, vel clausula camerali, vel simili executionis, ibid.

Debitor recipiens litteras creditoris super pretensio debito, & illis non contradicens, sed tacens, quando debeat fateri debitum, t. i. D. §. 4. n. 55.

Debitor ex iusta causa litigans non dicitur esse in mora, licet differat solutionem post terminum statutum; sicuti nisi debito liquidato, & alia, t. i. D. §. 4. n. 56.

Debitor non solvens tempore conventionis per impotentiam, non tenetur ad interesse lucri cessantis, nec efficitur petitor; qualiter sit probanda dicta impotentia; quid in damno emergenti; & alia, t. i. D. §. 4. n. 57.

Debitor cum iuramento non solvens tempore convento, efficitur petitor, nec liberatur postea solvendo, sed debet saltem a faciendo absolvi, t. i. D. §. 4. n. 58.

Debitor ex obligatione legali, si legat suo creditori, censetur legasse animo compensandi, secus autem si sit debitor ex obligatione propiâ, & per ipsum contracta, nisi in utroque casu de illius mente appareat, & alia de legato an, & quando censetur f. eadem animo compensandi, t. i. D. §. 4. n. 59.

Quid si debitor donet inter vivos suo creditori, an presumatur animo compensandi donasse; ibid.

Quid in debitoris dotis; ibid.

Legatima an daturus debitorum necessarium, ita ut legatum compensetur cum illa, ibid.

Debitor legans creditori animo compensandi, cum hoc, ut contentus sit legato, si debitor superest legatum, an agito legato, possit creditor reliquum pretendere, ibid.

Debitor qualiter teneatur per tertium creditori solvere promittente, t. i. D. §. 4. n. 60.

Ad autem nondum sequuta acceptatione possit renocari promissio, ibid.

Debitorum alienum acceptans quando suo periculo facere dicatur, ibid.

Debitor in executione sententie tradens creditori fundum, an censetur dare loco pignoris, vel in solutum, t. i. D. §. 4. n. 61.

An autem pignus presumatur pro toto debito assignatum, ita ut creditor per talem receptionem sibi præiudicet in residuo sui crediti, ibid.

Debitor promittens vifuras cum iuramento, tenetur illas solvere; vide tamen sex remedia contra huiusmodi iuramentum, t. i. D. §. 4. n. 62.

Debitor pupilli non solvens tempore convento, qualiter incurat motam, & teneatur ad inter. ste, t. i. D. §. 4. n. 63.

An autem debitor possit esse tutor pupilli, ibid.

Debitor pupilli solvens illius tutorem, quid facere debeat, ut plenius liberetur, t. i. D. §. 4. n. 64.

Qualiter autem iterum pulsatus possit se tueri exceptione cedendum, ibid.

Refutatio in integrum an, & qualiter detur etiam aduersus debitorem, qui soluit tutorem, vel curatorem, ibid.

Debitor principalis non est idoneus testis pro fideiussore, t. i. D. §. 4. n. 65.

Debitor an admittatur testis pro suo creditore, ibid.

Debitor an, & quando liberetur solvendo creditori creditoris sui, t. i. D. §. 4. n. 66. & §. Creditor n. 34.

Debitor debitoris vigore illius Florentini potest executivè conveniri, ac si creditor conveniret suum debitorem, ibidem.

Debitor cuius nomen fuit alteri obligatum, an possit solvere suo primo creditori, & ab eo libetationem consequi, vel teneatur solvere secundo cui fuit obligatum, ibidem.

Debitor coactus solvere alteri, quam vero suo creditori, an, & quando liberetur, ibid.

An possit solvere delinquenti, cuius bona fuerunt confiscata, vel fisco, ibid.

Debitor convinctus hypothecaria, an possit pecuniam dare, & rem obligatam pro se retinere inuito creditore, t. i. D. §. 4. n. 67.

Debitores plures in solidum obligati, si fuerint simpliciter condemnati, teneantur tantum pro rata: an idem sit quoad plures delinquentes, t. i. D. §. 4. n. 68.

Debitor renuncians proprio foro, & volens ubique conveniri, potest in quolibet loco adstringi, & cum eo litigari; & qualiter hoc fit intelligendum, t. i. D. §. 4. n. 69.

Debitor in quo loco conveniri possit, t. i. D. §. 4. n. 70.

Debitor in criminalibus, si non habet in arte, debet luere in corpore, t. i. D. §. 4. n. 71.

Debitor republicæ, vel Civitatis, qualiter arceatur ab honoribus, & administratione, donec solverit; & alia, e. i. D. §. 4. n. 72. & §. Administrator n. 34.

Debitor retinendo debitum, an videatur creditoreis hereditatem sibi delatam adire, t. i. D. §. 4. n. 73.

Debitor an possit alienare in fauorem patris executionis, t. i. D. §. 4. n. 74.

Debitor an presumatur ille, qui solvit, vel solvi mandat, e. i. D. §. 4. n. 75.

Debitor hereditatis an possit conveniri pendente iudicio super petitione hereditatis inter plures pretendentes, t. i. D. §. 4. n. 76.

Debitor impetrans moratorium, si ipse agat contra alios, qualiter repellatur per retorquitionem iuris iniqui, t. i. D. §. 4. n. 77.

An, & quando teneatur cauere, & quomodo, ibid.

Debitor annuus, vel semestralis, si doceat de tribus solutionibus continuatim factis, qualiter presumatur in preteritum solvuisse, t. i. D. §. 4. n. 78.

Debitor recognoscens apocam sui debiti, sed cum qualitate adiecta, quod solvit, nisi huiusmodi qualitem probet, an possit condemnari ad solvendum, t. i. D. §. 4. n. 79.

Alia remissive de debitoribus, ibid.

Debitur an, & quando teneatur solvere rem debitam ad domum debitoris, & ad suis expensis, tom. i. D. §. 4. n. 80.

Debitor in extrema necessitate constitutus non tenetur in foro conscientie solvere suo creditori, etiam in pari necessitate essentis; & alia, t. i. D. §. 4. n. 81.

An debitor constitutus in necessitate rem alienam, teneatur restituere si ad pinguorem deveniat fortunam, & alia an res furata consumpta in extrema necessitate, illa cessante sit restituenda, ibid.

An qui ex usuro a restitutione, teneatur saltem incrum cessans, vel damnum emergens creditori compensare, ibid.

Debitor an possit solvere creditori prius petenti in præiudicium aliorum, t. i. D. §. 4. n. 82.

An debitor sciens statum suum deficere, possit integrè satisfacere alicui creditori non petenti, in damnum aliorum, & an creditor recipiens possit in conscientia retinere, ibid.

Debitor multis debitis gravatus, & omnibus bonis suis obligatis, qualiter nihilominus possit decetere sustentare virorem, filios, conducere famulos, medicum, & alios, t. i. D. §. 4. n. 83.

Debitor solutus omnibus bonis non est molestandus a creditoribus, ibid.

Debitor an teneatur solvere, si dabit se alias idem debitum solvuisse, quod etiam creditor dubitet recepisse, t. i. D. §. 4. n. 84.

Debitur an, & quando habeat beneficium non conveniatur ultra id, quod facere possit, t. i. D. §. 4. n. 85.

An factus Clericus possit debitorum contrarium, liberetur a restitutione seculari, ibid.

Debitor carceratus ad instantiam aliorum creditoris, an, & quando possit ad instantiam alterius arceari, t. i. D. §. 4. n. 86.

Plura remissive de varijs debitoribus, t. i. D. §. 4. n. 87.

Debitores omnes ex quacunque causa etiam delictorum, in foro

foro conscientie non tenentur nisi ad id, quod facere possunt, t. 1. D. §. 4. n. 88. & §. Cessio n. 67.

Debitorum in foro fori possunt legata, & huiusmodi repudiare in preiudicium creditorum; secus autem in foro animarum, t. 1. D. §. 4. n. 89.

Debitor qualiter vi possit compensatione nedum contra suum creditorem, sed & ipsius creditoris creditores hypothecarios contra cum agentes, t. 1. D. §. 4. n. 90.

Alia vide in §. Censu, §. Cessio, §. Concessio, & §. Creditor.

Debitor an, & quando possit pignora vendita recuperare, t. 1. C. §. 52. n. 25.

Debitor pretendens creditorem fuisse suisfactum, quatenus debeat ad concludendum probare, tom. 1. C. §. 52. num. 27.

De debitor moroso, t. 1. C. §. 52. n. 31.

Debitor publicus, vel fiscalis qualiter exagatur, t. 1. A. §. 14. num. 12.

Debitorum plures à carceribus fugientes, an obligentur in solidum, t. 1. C. §. 5. n. 26.

Debitor census an, & quando possit compelli illum extinguere, t. 1. C. §. 13. n. 38. & seqq.

Debitor solvens, vel paucis cum cedente post cessionem an liberetur, §. Cessio n. 28. & seqq. & §. Concessio n. 67. vers. Stante.

Debitor an præsumat ille, qui soluit, vel mandat solui, t. 1. C. §. 52. n. 58.

Debitor quando habeat beneficium ne teneatur ultra quam facere possit, t. 1. B. §. 4. n. 1. & seqq.

Carceratur ad instantiam vtrius, an possit ab alijs recomendar, t. 1. C. §. 5. n. 11.

Debitor cessus alicui, vel delegatus, an possit promissionem reuocare t. 1. D. §. 11. n. 3.

An possit opponere excoptiones, quas habet contra cedentem, vel delegantem, ibid.

Debitor quid facere possit, vel non introducto concursu, & an liberetur ab interesse, t. 1. C. §. 14. n. 14.

Debitor an, & quando per censuras compellatur ad solvendum, t. 2. E. §. 18. n. 10.

An teneatur ad expensas leuacionis instrumenti, t. 2. E. §. 28. n. 22. & 23.

An liberetur sequuta confiscatione eius bonorum, t. 1. F. §. 13. n. 44. & §. Fiscus n. 2.

Debitor si non liberatur, nisi nota solutione in Libris, & quid feratur de æquitate, t. 1. F. §. 13. n. 16.

Debitor potest compelli consecrare instrumentum de sua obligatione, t. 1. L. §. 27. n. 17.

Debitor an præsumat, quod se liberaffet à censibus si pecunias sibi ab alio debitas habuisset ad effectum consequendi damnosus, t. 2. L. §. 30. n. 11.

Quando ob moram teneatur ad interesse creditoris, vide §. Interesse.

Debitor in querendis potest creditori preiudicare, t. 3. M. §. 7. n. 33.

Debitor solvens delinquenti an liberetur, tom. 3. N. §. 5. num. 3.

Debitor debitorum an, & quando possit conueniri à creditore, t. 3. N. §. 5. n. 4.

Debitor solvens suo creditori an liberetur stante hypotheca, vel cessione sui nominis alicui facta, ibid.

Debitor ex vna causa, si sit creditor ex alia, an possit retinere, & compensare in preiudicium anteriorum, ibid.

Debitor solvendo partem ante tempus, an possit liberationem consequi à toto, t. 3. N. §. 5. n. 6.

Debitor census an ob moram possit compelli restituere sortem, t. 3. P. §. 1. n. 34.

Debitor census stante pacto reinuestiendi non liberatur nisi fiat inuestimento, t. 3. P. §. 1. n. 33.

Debitor pensionis, si non soluit quibus remedijs possit compelli, vel excusari, t. 3. P. §. 16. n. 32.

Debitor an possit differre solutionem, vel restitutionem in foro conscientie, t. 3. P. §. 11. n. 10.

Debitor si non liberatur solvendo, nisi deleatur à libris, t. 3. P. §. 13. n. 31. vers. Prima.

Debitor quando sit quantatus, vel speciet, & quid inde, ibid. vers. Et vi Ministro.

Debitor an liberetur per confiscationem bonorum, & quid si testatur ad gratiam, tom. 4. R. §. 25. num. 32.

Debitor habens in bonis an possit pro debitis carcerari, t. 4. §. 10. n. 8.

Qui soluit partem, non præsumat totum soluisse, t. 4. §. 5. n. 13.

Debitor an possit in se assumere onus cambialandi, ita vt teneatur omnino ad interesse, & cambia conuenta, t. 4. V. §. 22. n. 5.

Alia vide in verb. Statutum de debitor capiendo.

Debitor, ex quibus causis dicatur suspectus de fuga, & alia, t. 4. in Relolut. cap. 39.

Debitor quando sit alendus à creditore, ibid.

Debitor nullius captus quando non debeat relaxari, & alia, t. 4. in Relolut. cap. 52.

Debitor suspectus de fuga ad quorum instantiam, quo tempore, & loco possit carcerari, quid si sit minor, senex, vel mulier, & alia, ibid. & cap. 53.

De debitoribus plura etiam dixit Auctor Summæ, in Praxi §. Debitori, & §. Falliti.

D E B I T V M.

Debitum iuratum an possit compensari, tom. 1. D. §. 5. num. 1.

Debitum qualiter dicatur esse in hereditate, & bonis creditoris, non autem debitoris, t. 1. D. §. 5. n. 2.

Pater teneatur pro debito ab vno ex filiis contra ex causa studij, ac debet de comuni solui etiam mortuo patre, t. 1. D. §. 5. n. 3.

Debita contracta ab vno ex socijs omnium bonorum, an, & quando solui debeant de massa communi, t. 1. D. §. 5. num. 4.

Debitum ex vna causa, qualiter possit esse partium conventionione in aliam contracta, nec possit allegari simulatio, t. 1. D. §. 5. n. 5.

Debitum ex causa dotis, siue alio contractu privilegio commutatum in causam mori, an transeat cum etidem privilegijs quoad cursum viarum, tom. 1. D. §. 5. num. 6.

Debitum quid sit, & quodplex, remissivè, t. 1. D. §. 5. num. 7.

Debitum ex sola charitate obligat tantum in foro conscientie, non autem in foro exteriori, an autem, & quando possit ad illud compelli, t. 1. D. §. 5. n. 8.

Debitum conjugale quando sit reddendum, & quomodo, vel non, remissivè, t. 1. D. §. 5. num. 9. & §. Coniuges num. 11.

Debitum quando dicatur necessarium, vel voluntarium, ad hoc, vt intret compensatio, vel non, remissivè, t. 1. D. §. 5. n. 10.

Alia vide in §. Concessio.

Debita testatoris, & quæ deducantur ante legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 5.

Debita ab vno ex socijs contracta, an de comuni solui debeant. Qualis societas præsumat inter fratres, & an illæ debeant de comuni dotari, & alia, t. 4. in Relolut. cap. 32.

D E C I M A.

Decima quæ propriè dicatur, quid sit, & quo iure debeatur, t. 1. D. §. 6. n. 1.

Decimarum quantitas an, & quando pendat à consuetudine, & alia remissivè, ibid.

Plura remissivè de decimis, & primitijs, an sint de iure divino, & qualiter differant à primitijs, ibid.

Decima dicatur onus reale, vel saltem in rem scriptum, sequitur fructuum onus detentorem, & terminum possidentem, & alia, t. 1. D. §. 6. n. 2.

Qualiter pro decimis competat tacita hypotheca, ibid.

De decimis insolitis exigendis, ibid.

Decimæ cum sint de iure divino non quasi Ecclesiæ, vel eius ministris debentur, an autem, & qualiter possint à laicis percipi, & praxi ibi, t. 1. D. §. 6. n. 3. & 5.

De decimis inter Ecclesiam prædalem, & sacramentalem, cui debeantur, & alia, ibid.

Decimæ Parochialis vtrius, qualiter spectent ad Rectorem Ecclesiæ, cui facta est vnio, ibid.

Quod decime in dubio præsumentur spirituales, ibid.

Qualiter de iure debeantur parochio, & non alijs, & ius decimarum competat Ecclesiæ Parochiali proutque etiam quoad Episcopum, & alia de decimis Parochio debentur, ibid.

Quod decimæ possint concedi etiam laicis à Papa, & alia de hac materia, ibid.

Cui Ecclesie debeantur decimæ an prædiali, vel sacramentali, *ibid.*
 Decimæ quando sint personales, vel prædiales, & alia de diversis decimarum speciebus, remissive, *ibid.*
 De decimis temporalibus, & spiritualibus, & qualiter exemptio non extendatur ad spirituales, nisi sit expressum, *ibid.*
 Decimæ debentur illi, penes quem est cura animarum, non autem ei, qui habet nudum exercitium; & alia, remissive, *ibid.*
 Decimæ alicui concessæ libere in recompensationem laborum, & expensarum factarum pro recuperando iura Ecclesie vsu ipsa qualiter spectent ad hæredes, si decedat ante illarum exactiorem, t. t. D. §. 6. n. 4.
 Decima an, & qualiter possit per debitores præscribi, & alia, t. t. D. §. 6. n. 5.
 Decima de fructibus collectis est solvenda Ecclesie sine ulla deductione expensarum; quod autem in decima personalia, & alia, t. t. D. §. 6. n. 6.
 Qualiter onus decimæ spectet ad colonum pro rata fructuum, & conductorem in totum, *ibid.*
 Decima debetur Parochie ex qualibet fructuum specie, nec potest eo initio præstari in pecunia; & an semel recepta in pecunia obliget in futurum, *ibid.*
 Qualiter decima sit solvenda de quacumque operationum mercede, & similibus laicis, *ibid.*
 An in causis decimarum deret appellatio, & alia, t. t. D. §. 6. n. 7.
 Decima an debeat consignari in horreo, vel sufficiat illam solvere in area; & an, & quando valeat concordia, sine transactio super decimis, t. t. D. §. 6. n. 8.
 Decimarum casus an spectent ad forum Ecclesiasticum, vel sæculare, t. t. D. §. 6. n. 9.
 Decimæ quibus modis possint exigi; qualiter non possint alienari, quæ debeantur Episcopo de iure communi, quæ sint Papales, quomodo debeantur, & alia remissive, t. t. D. §. 6. n. 10.
 Quod retinentes decimas committant sacrilegium, & alia, *ibid.*
 Decimæ an sint solvende à Regularibus, & illorum colonis; an pro prædij postea acquisitis, vel pro novis; & que sint propriæ novalia, & alia remissive, t. t. D. §. 6. n. 11.
 Decimæ novallium spectant Parochie loci, & si ager novallis sit inter plures Parochias vnicuique pro rata, & si extra fines Parochie Episcopo loci, & alia, *ibid.*
 Decimæ non possunt ex privilegio exigi contra Patres Societatis Iesu, t. t. D. §. 6. n. 12.
 Secus in Regno Polonie pro decimis bonorum acquisitionum laicis, & quæ ab ipsiis laicis solvebantur; & alibi *ibid.*
 Alia de privilegijs Patrum Dominicanorum, & Cartusianorum circa decimas, *ibid.*
 Privilegium exemptionis fundarum in paupertate, vel alia qualitate, non suffragatur nisi probata dicta qualitate, *ibid.*
 Decimæ qualiter spectent ad Episcopum, vel Capitulum, & an contra Equites Hierosolymitanos, tom. 1. D. §. 6. num. 13.
 Qualiter sit concedenda manentio in exactiōe decimarum Episcopo, & Parochis, & alia, tom. 1. D. §. 6. num. 14.
 An bona subrogata in locum aliorum bonorum exemptionem sint exempta; & quando, & à quibus suffragetur exemptio, vel non, remissive, *ibid.*
 Qualiter tas vniuersale decimandi resultet in bonis exhibitibus intra fines Parochie, *ibid.*
 Exemptio decimarum à Papa concessa per verba voluerat, & clausulas multum pregnantibus, comprehendit omnes decimas; & alia de exemptione Cæsariensis Ordinis S. Benedicti, *ibid.*
 An mandatum manentionis in exactiōe decimarum intelligatur tam quoad decimas anteq, quam post litteram motam decursas, vel tantum quoad decursas post litteram concessam, t. t. D. §. 6. n. 15.
 Decimæ non possunt ab Ecclesia alienari, vel dismembrari absque solemnitatibus necessarijs in alijs alienationibus bonorum Ecclesie, t. t. D. §. 6. n. 16.
 In dismembratione Ecclesie an, & quando comprehendantur decimæ, *ibid.*
 Decimæ an possint exigi ab Ecclesia in loco, in quo habet

bonorum dominium, & alia remissive, tom. 1. D. §. 6. num. 17.
 Decimæ qualiter præsumantur referre Ecclesie matriæ donec probetur assignatio facta Ecclesie filiali, t. t. D. §. 6. n. 18.
 An cessionario decimarum Ecclesie vti possit privilegio fori, & alia remissive, *ibid.*
 Decimæ qualiter probari possint per testes singulares, & alia remissive, t. t. D. §. 6. n. 19.
 Plura remissive de decimis, t. t. D. §. 6. n. 20.
 De usurpantibus decimas Ecclesiasticas, aut impediētib, vel impugnantibus, ac sepulchrum pertinetibus non facientibus, & eorum penis, remissive, t. t. D. §. 6. num. 21.
 Decimæ individualiter non expresse non veniunt sub dispositione etiam amplissima; an laici sint capaces iuris decimandi, & alia remissive, t. t. D. §. 6. n. 22.
 Decimæ an, & pro qua parte debeantur Episcopo, t. 2. E. §. 9. n. 63.

DECLARATIO.

Declaratio animi potest fieri quocumque tempore, & loco, ac etiam extrajudicialiter, & per actum nullum, t. t. D. §. 7. n. 1.
 Declaratio quid operetur, *ibid.*
 Declaratio an fieri possit ex intervallo in præiudicium tertij; & que propriè dicatur declaratio, siue nova dispositio, t. t. D. §. 7. n. 2.
 Declaratio est de re dubia, & non valet in casu clario, de quibus fieri possit, ad quem spectet, & alia remissive, t. t. D. §. 7. n. 3.
 Declaratio voluntatis testatoris qualiter probari possit per duos testes, t. t. D. §. 7. n. 4.
 Declaratio facta, qualiter sit necessaria in omni casu, de quo ius disponit, t. t. D. §. 7. n. 5.
 De diversis declarationibus, & declaratorijs, remissive, t. t. D. §. 7. n. 6.
 Declaratio nihil de nouo inducit, nisi exprimat, sed tantum quod est de iure, t. t. D. §. 7. n. 7.
 Declaratio vocis, vel hæretum defuncti in fauorem alicuius, an fidem faciat ius præiudicium creditorem, vel alterius tertij, & alia, t. t. D. §. 7. n. 8.
 Declaratio facta à moribundo pro exoneratione conscientie, an præiudicet hæredi, gaudeat privilegio piz causæ, & an sit reuocabilis, t. 3. M. §. 34. n. 1.
 An requiratur partis citationem, supra n. 3. & 4.
 Declaratio dotis etiam facta à parentibus in minoel summa, an entogibus præiudicet, t. t. D. §. 34. n. 37.
 Declaratio de habendo testes pro repetitis debet esse libera, & quando possit reuocari, vide §. Repetio.
 Declaratio decedendi ab intestato, an reuocet testamentum, & alia, t. 4. T. §. 7. n. 55.

DECRETUM.

Decretum qualiter debeat interponi à iudice in contractibus, & maxime in redditione rationis facta à tutore, & alia, t. t. D. §. 8. n. 1.
 Decretum interpositum sine cause cognitione, an, & quando sit nullum, qualiter debeat interponi, & alia, t. t. D. §. 8. n. 2.
 Decretum iudicis præsumitur iustum, nisi constet de latione etiam per coniecturas, t. t. D. §. 8. n. 3.
 Sciant enormissima latione nihil operatur decretum, curatores auctoritas, nec instrumentum, & similes cautela, *ibid.*
 Decretum qualiter præsumatur solemniter factum ex antiquitate temporis, *ibid.*
 Decretum potest interponi à iudice domicilij illius, qui indiget decreto, licet alibi sita sint bona, super quibus contrahitur; & alia, t. t. D. §. 8. n. 4.
 Decretum non valet interpositum ad ipsius iudicis interpositi fauorem, *ibid.*
 Decretum qualiter non præsumatur iustum stante temporis breuitate, & precipitancia, tom. 1. D. §. 8. num. 5.
 Decretum iudicis facti præsumere iustitiam, & veritatem causæ, *ibid.*
 Decretum interpositum ex falsa causa est ipso iure nullum, & alleganti incumbit onus probandi; & quando secus, t. t. D. §. 8. num. 6. & §. Augmentum num. 13.
 Decretum partim ex vera, partim ex falsa causa interpositum

strum est nullum; quid si sit interpositum ex pluribus causis, t. i. D. §. 8. n. 7.
 Decretum alterutrum interpositum, non valet, ibid.
 Quid sit individuum, & alia, ibid.
 Decretum fundatum super causâ precedente nulla, & innata nihil operatur, t. i. D. §. 8. n. 8.
 Quid prima obligatio nulliter contrahat, tunc reddat nullam secundam pro extinguenda prima factam, quando nullitas primæ iam erat opposita; secus si adhuc erat in implicio statum validitatis, ibid.
 Decretum iudicis quid operetur, t. i. D. §. 8. n. 9.
 Decretum iurum ex falsis probationibus qualiter sit ipso iure nullum, t. i. D. §. 8. n. 10.
 Decretum non potest interponi die festiata in honorem Dei, nisi in re pua, & in casu necessitatis, t. i. D. §. 8. n. 11.
 Decretum quomodo à iudice sit interponendum, t. i. D. §. 8. n. 12.
 Decretum cum clausula in fine *super omnibus, & singulis* quid operetur, t. i. D. §. 8. n. 13.
 Decretum adhibitur pro validitate actus, non supplet alios defectus, quia interpositum ad vnam effectum non extenditur ad aliam, t. i. D. §. 8. n. 14.
 Decretum pro validitate requiritur in alienatione rei immobilis facta per minorem, vel pupillum, aliâ esset ipso iure nulla, t. i. D. §. 8. n. 15.
 Quando decretum sit nullum, remissive, ibid.
 Decretum iudicis qualiter interponendum sit in alienatione rerum ciuitatis, & alia, t. i. D. §. 8. n. 16.
 De pluribus casibus, in quibus requiritur iudicis decretum, & ex quibus annulletur, remissive, ibid.
 Decretum iudicis in inventario appositum qualiter suppleat alias solemnitates, t. i. D. §. 8. n. 17.
 An autem sit necessarium in inventario, ibid.
 Decretum, & alia solemnitates statutarie, non requiruntur in expeditione actus necessarii, t. i. D. §. 8. n. 18.
 Decretum iudicis non requiritur in alienatione rei, quas seruando seruari non possunt, & alia, remissive, t. i. D. §. 8. n. 19.
 Decretum de torquendo requiritur antequam deueniatur ad torturam, & an deus appellatio ab illis, t. i. D. §. 8. n. 20.
 Decretum irritans quid operetur, & alia, remissive, t. i. D. §. 8. n. 21.
 Ex quibus verbis colligatur decretum irritans, ibid.
 Decretum irritans inficit possessionem totius tantum, & non facti, ibid.
 Decretum primum, & secundum quid sit, & operetur contra contumaces, t. i. D. §. 8. n. 22.
 Decretum iudicis non est necessarium ubi fuit impetrata uenia a iudice à Principe ad certum actum peragendum, secus autem ad omnes actus generaliter, t. i. D. §. 8. n. 23.
 Plura remissive de diversis decretis, t. i. D. §. 8. n. 24.
 Decretum iudicis facit, ut pro validitate actus sit præsumendum, & alia, remissive, t. i. D. §. 8. n. 25.
 Vide in Praxi, §. Decretum.

D E F E N S I O.

Defensio est de iure naturali, & cuiuslibet permixta, immo lo intra defensionis limites consistit, alias si sit excessiva, puniatur arbitrio iudicis pro qualitate excessus, t. i. D. §. 9. n. 1.
 Dicitur intra defensionis limites consistere, quando sit seruato moderamine inculpate tutele, quod consistit circa modum, tempus, & causam, de quibus ibid.
 In statu Florentino nunquam homicidia, licet ad necessaria defensionem commissa, impunita penitus relinquantur, vigore consuetudinis, & alia, ibid.
 An quandoque aggressori sit licita defensio contra insultum, ibid. remissive.
 Defensio qualiter sit licita per uisionem vitz, membrorum, honoris, rerum, & non tantum pro se, sed etiam pro amicis, coniunctis, & sociis, t. i. D. §. 9. n. 2.
 Religiosi an possint defendere suum honorem, & Religione, occidendo inuadentes, vel calumniantes, ibid.
 An quis teneatur proximum suum defendere ab insultu iniustiore, etiam illum occidendo si aliter fieri non possit, ibid.
 An, & quando quis teneatur alium defendere, & delicto obuiari, tam de iure ciuili, quam in foro conscientie, & alia, ibidem.
 Defensio qualiter probetur præsumptionibus, & coniecturis, & alia, remissive, t. i. D. §. 9. n. 3.

Subel. Index Generalis.

Defensiones debent assignari cuicumque præsentia reo, etiam confesso, conuicto, notorio, &c. ac etiam bannitis ad ascendum causam quare sententia exequi non debeat, t. i. D. §. 9. n. 4.
 Defensio est de iure naturali, & tolli non potest, ibid.
 Defensor necessarius quis dicatur in ciuilibus, & an, ac quomodo in eius personam sit concipienda sententia, t. i. D. §. 9. n. 5.
 An possit ex propria persona declinare forum si sit clericus, ibidem.
 Defendere obligatus ad quid teneatur, & alia, ibid.
 Defensiones solent concedi res in contumaciam condemnatio intra annum, si velit de sua innocentia docere, & de necessitudine status Ecclesiastici, t. i. D. §. 9. n. 6.
 Defensiones factæ ab uno socio criminis, an, & quando proficiat alijs contumacibus, t. i. D. §. 9. n. 7.
 De varijs defensionibus, remissive, t. i. D. §. 9. n. 8.
 Defensio licita est permixta in foro exteriori seruatis seruandis, an idem sit in foro conscientie, t. i. D. §. 9. n. 9.
 De defensione contra aggressorem, vide in §. Aggressor.
 Defensio an sit licita bannitis contra alios iniquos, t. i. B. §. 2. n. 1. §. 4. §. 5.
 Defensio est licita etiam inter, & contra animalia, t. i. A. §. 29. num. 3.
 Defensiones non possunt tolli, nec angustari, quomodo intelligatur, t. i. C. §. 4. §. 3. n. 38.
 Defensio corporis, honoris, rerum, & amicorum quomodo permixta, t. i. H. §. 7. n. 4.
 Defensio quando, & quomodo incontinenti permixta, t. i. L. §. 1. n. 1.
 Defensio an sit licita adulteris contra volentes eos occidere ex permissione legis, t. 3. P. §. 6. n. 29.
 Defensio an sit permixta filijs contra patrem excedentem in correptione, t. 3. P. §. 6. n. 32.
 Defensionibus an, & quando possit renunciari, vel non, t. 4. R. §. 1. n. 30.
 Alia vide Tortura, n. 8. ubi plura quando possit procedi ad torturam denegatis defensionibus.
 Quando dicantur denegate defensiones, & alia, t. 2. Addit. nouiss. cap. 13.
 De defensionibus plura scriptis Genitor meus etiam in Praxi, §. Difese.

D E L A T I O.

Delatio pugionis est prohibita, & quibus penis puniatur in statu Ecclesiastico, t. i. D. §. 10. n. 1.
 Qualiter constare debeat de corpore delicti, & de qualitate armorum, ibid.
 Qualiter puniatur in statu Florentino, ibid. & in §. Arma, num. 20.
 Delatio armorum momentanea, an sit punibilis, & que dicatur momentanea delatio, t. i. D. §. 10. n. 2.
 Quid in recedente arma domi modico tempore, & in transiente in loco prohibito per modicum tempus, ibidem.
 Defensio arma ex privilegio vel à lege, vel ab homine concessio, si cum illis delinquat, an puniri possit de armorum delatione, t. i. D. §. 10. n. 3.
 Florentinus habens facultatem armorum, non puniatur pro delatione, sed tantum pro delicto, ibid.
 Delatio armorum an confundatur cum insultu, vel vulnibus inde sequitis; quid in statu Florentino? & alia, t. i. D. §. 10. n. 4.
 Defensio arma prohibita, si fuerit cum illis inuentus, qualiter ea amittat, cui applicentur, & alia, t. i. D. §. 10. n. 5.
 An in prædicta amissione armorum sufficiat sola inuentio, vel requiratur etiam captura, ibidem.
 De obseruantia status Florentini, & aliorum locorum circa prædicta, ibid.
 An credatur birrarijs circa delationem deponentibus, quando retinent non fuerint capti cum armis, ibidem.
 Defensio arma ad sui, vel altius defensionem an sit puniendus, t. i. D. §. 10. n. 6.
 Quid si ad persecutionem bannitorum, & alia de armorum delatione, remissive, ibid.
 Delatio continuata, vel pluries reiterata an habeatur pro unica delatione, & vna tantum, vel pluribus penis puniatur, ibid.
 Plura remissive de delatione armorum, t. i. D. §. 10. n. 7.

I

Dela-

Delatio armorum de iure est prohibita tam laicis, quam

Clericis, t. 1. A. §. 40. n. 3.

Delatio armorum sine Principis licentia, an aliquo casu sit permittenda, ibid.

Alia de armorum delatione quando, & quibus sit permittenda, §. Anna per tot.

Delatio armorum an possit excusari vigore consuetudinis, t. 1. A. §. 40. n. 24.

Delatio armorum prohibita etiam pro simplici transitu, t. 1. A. §. 40. n. 10.

D E L E C T A T I O.

Delectatio motiva an sit peccatum, & quid in conjugatis, vel viduis, t. 3. P. §. 11. n. 3.

An sumat speciem ab obiecto, circa quod versatur, §. eod. num. 6.

D E L E G A T I O.

Delegatio per interuentum nouae personae, quae sit debitor delegatus, quando liberet debitorem, t. 1. D. §. 11. num. 1.

Delegatio potest fieri, & probari per Epistolam, ibid.

Delegatio quando non habeat vim iussionis, nec liberet debitorem a creditore delegante, ibid.

Quid sit delegatio debiti, quid operetur, quae requiratur, & alia remissive, ibid.

Quae requirantur, ut delegatio recte facta dicatur, t. 1. D. §. 11. n. 2.

De requisitis delegationis ad effectum liberandi delegatum, ibidem.

Qualiter fieri possit inter mercatores, ibid.

Delegatio extinctiva inter delegatum, & delegantem inducitur etiam si alie, cui solui debet, non sit creditor mandantis, & alia, t. 1. D. §. 11. n. 3.

Debitor cessans an possit promissionem factam fauore creditoris abstinere, reuocare, nondum sequuta acceptatione, ibidem.

Delegatus volente acceptationem, potest alteri delegare, ibidem.

Debitor delegatus, qui finit praesens delegationis, & solvere promittit, cessans abique vili protestatione, nullam potest contra eum opponere exceptionem, quam haberet contra delegantem, ibid.

Delegatio quando non liberet debitorem delegantem, & alia remissive ad exclusionem delegationis, & nouationis, t. 1. D. §. 11. n. 4.

Delegatio quando habeat vim donationis in solutum, ita ut cedens liberetur, & cessionem acceptans non possit ad primam iura redire, & alia de differentia inter simplicem cessionem, & cessionem per viam donationis in solutum, remissive, ibid. & §. Datio in solutum.

An simplex accollatio debiti pro alio, extinguat hypothecam, t. 1. A. §. 40. n. 10.

Delegatio an inducatur per acceptationem litterarum cambij, ibid.

Accollens sibi debitum alienum an, & quando teneatur ad damna, & interesse, ibid.

Accollens efficitur verus, & principalis debitor, ibid.

Creditor an possit agere contra accollentem, & alia, ibidem.

Delegatio quomodo fiat, an liberet delegantem, & alia, remissive, t. 1. D. §. 11. n. 5.

Delegatus, quibus exceptionibus possit remoueri, ibid.

Reliqua vide in §. Cessio.

D E L E G A T V S.

Delegatus Principi censetur maior quolibet Ordinario, ac facultatem habet auocandi a quocunque causam sibi commissam, t. 1. D. §. 12. n. 1.

De privilegiis delegati Principis, & alijs, remissive, ibid.

Ordinario quando sit maior delegatus, & possum illum compellere, & punire, ibid.

Delegatus Principis potest delegare, non autem illius subdelegatus, t. 1. D. §. 12. n. 2.

Cardinalis Legatus Sedis Apostolicae potest subdelegare, sicut etiam ipsius delegatus, ibid.

Delegatus potest subdelegare aliquem particularem articulum, ibid.

Principis nomine ad hunc effectum, qui veniant, ibid.

Delegatus Principis an, & quando possit subdelegare causas sibi commissas, a se, t. 1. D. §. 12. n. 3.

Delegatus a Principe ad audiendum, censetur etiam ad definiendum, & alia, t. 1. D. §. 12. n. 4.

Rescripta delegatoria qualiter sint interpretanda, ibid. & §. Acta, n. 1.

Delegatus Principis in diuersis indicij tenetur seruare statum Curiae delegantis, in ordinarijs vero consuetudinem loci, in quo causa petatur, t. 1. D. §. 12. n. 5.

Delegatus Principis qualiter possit sibi nuncios, & executores deputare, & alios facere iurare, & punire si deliquerint in officio, secus autem si utantur nuncijs, & executoribus iudicij Ordinarij, t. 1. D. §. 12. n. 6.

Quod possit etiam Notarium actuarium deputare, & an illi cedatur quoad deputacionem, si de illa aliter non constet, ibid.

Delegatus qualiter teneatur suae delegationis rescriptum ostendere, t. 1. D. §. 12. n. 7.

Debet esse certus de sua iurisdictione, & qualiter possit constare, & alia, ibid.

Sententia quando sit nulla ob errorem, vel ignorantiam, arbitrij, & potestatis, ibid.

Delegatus qualiter probetur, ibid. remissive.

Delegatus tenetur iurare formam rescripti, nec potest excoecare commissionem, alias omnia sunt nulla, t. 1. D. §. 12. n. 8.

Delegatio generalis ad quae extendatur, remissive, ibid.

Delegati iurisdictione quando possit extendi ratione connexitatis, & dependentiae cum ordinarijs, t. 1. D. §. 12. num. 9.

Delegati plures simul, vnus sine alijs, nihil facere potest, & quando secus, & alia, t. 1. D. §. 12. n. 10.

Delegatus an possit punire, & qua poena impediens suae iurisdictionis exercitum, & alia, t. 1. D. §. 12. num. 11.

Delegatus ad vniuersitatem causarum an amittat iurisdictionem per obitum delegantis, & alia, t. 1. D. §. 12. num. 12.

Delegatus an, & quando transmittat arbitrium sibi datum ad suum successorem, t. 1. D. §. 12. n. 13.

Delegatus ad vniuersitatem causarum, qualiter possit aliam ex eis alteri subdelegare, t. 1. D. §. 12. n. 14.

Er quod habeat loco ordinarij, ibid.

An in delegatione vniuersali omnium causarum veniant reseruata Principibus, ibid.

Delegatus non potest de causis sibi commissis conuocare, nisi delegans habuerit iurisdictionem actu, & potentia tempore factae delegationis, t. 1. D. §. 12. num. 15.

Delegatus ex quibus causis reddatur incapax iurisdictionis sibi demandatae, ibid.

Qui possint esse iudices delegati, quae causae delegari, & a quibus, remissive, ibid.

De pluribus requisitis, ut Delegatus possit recte procedere, & alia, remissive, t. 1. D. §. 12. n. 16.

Delegatus quibus modis exporet, t. 1. D. §. 12. n. 17.

Delegatus an possit suam exequi sententiam absque speciali commissione, & alia, remissive, ibid.

Delegatus ad causam appellacionis ab aliquo articulo, siue inuolucutoria, an, & quando possit etiam cognoscere de negotio principali absque noua delegatione, t. 1. D. §. 12. n. 18.

De materia delegationis, iurisdictionis, & iudicij, remissive, t. 1. D. §. 12. num. 19.

Alia vide in §. Causa, §. Index, & §. Iurisdictione.

Delegatio Principis qualiter interpretanda, t. 1. A. §. 9. num. 1.

Delegatio Vicarij, an expiret mortuo Episcopo, t. 4. V. §. 13. n. 6. & alia de hac materia Delegati.

D E L I C T V M.

Delictum non praesumitur, & in dubio in foro foret facienti interpretatio exclusiua delicti, & quando secus, t. 1. D. §. 13. n. 1.

Delictum non praesumitur sine causa commissum, & qualiter cessante causa delicti cessent etiam indicia, & praesumptiones delicti, & alia, t. 1. D. §. 13. num. 2.

Delictum qualiter debeat constare, ut possit delinquens puniri, ibid.

Delictum praesumitur commissum ab eo, cuius interesse conuenit, & idem est in alijs actibus, qui praesumuntur facti ab illis, quorum interesse respicitur, ibid.

Delictum sine dolo commissum non punitur poena ordinaria, sed alia minori arbitrio iudicis pro qualitate facti, & personarum, t. 1. D. §. 13. n. 3.

Delicta ex proposito, & voluntate delinquenti distinguuntur, ibid.
Delictum dormientis non puniatur, quid si sciat talia sibi evenire solere in somniis? an peccet, si quid contra licitos mores faciat? t. i. D. §. 13. n. 4.
De delicto obfessi a demore; ebrii, vel furiosi, an possit puniri, & alia, remissive, ibidem, vide Ebrietas, Furor.
Delictum commissum in ludis, vel spectaculis publice permixtis, an, & quando sit punibile, t. i. D. §. 13. num. 5.
Pura remissive de delictis imprudenter, & citra dolum commissis, ibid.
Delictum etiam commissum quando gravius puniatur; & quando palam commissum iudici gravius puniatur, t. i. D. §. 13. n. 6.
Quando ex actu palam gesto resultat exclusio delicti, ibidem.
Delicta omnia regulariter spatio viginti annorum præscribuntur excepto crimine adulterii, quod quinquennio præscribitur, sicut stuprum, incestus, & huiusmodi, t. i. D. §. 13. n. 7.
In delictis iteratis, & continuatis à quo tempore incipiat currere præscriptio, & alia, ibid.
Qualiter præscriptio viginti annorum excludatur sicut à bonis sibi ob delictum erant ipso iure delatis, & non incorporatis, ibid.
Quid iterum in Etruria, ibid.
Valer statutum quod delicta minori tempore præscribantur, & alia, remissive, ibid.
Præscriptio potest opponi quodcumque etiam post libere contestatam, imò post sententiam ad illam annullandam, & impediendam executionem, & alia, ibidem.
An ex confessionem emanata post completam præscriptionem possit sequi condemnatio, ibid.
Quid si quis fuit in contumacia condemnatus antè præscriptionem, an obiter præscriptio post sententiam completa, vel decursa, de observantia status Etrurie; Quid si sententia fuerit nulla, & alia, ibid.
Qualiter contumaces possint condemnari, etiam post peremptam instantiam, & quando secus, & alia, ibidem.
Delicta præscriptione extincta qualiter possint cumulari cum novis ad augendum poenam, ibid.
Delicta an sit punienda secundum leges, & statuta de tempore, quo commissæ fuerint, vel potius secundum statuta renovata tempore sententiae, t. i. D. §. 13. n. 8.
An secundum leges, & statuta loci commisi delicti, vel originis, sive Domicii delinquentis, ibid.
Qualiter publice inserit delicta puniri, ibid.
Delictum quando dicitur successivum, ad hoc vt commissum famulo dicitur cum scientia domini, & de illo tenetur, t. i. D. §. 13. n. 9.
Delictum quando dicitur commissum voluntate patris, domini, affinis, vel antichad remissive.
Delicta phatibus testantibus ex eodem facto, an maius abforbeat minus, & sic via tantum poena, & non plures poenae sint intelligendae, t. i. D. §. 13. n. 10.
An, & quando delicta connumata, vel reiterata dicantur vtrum delictum, vel plura, ibid.
Delictum commissi fide iactans an possit de huiusmodi iactatione puniri, & quid in foro conscientie? t. i. D. §. 13. n. 11. & §. Confessio, n. 4.
Delicti futuri confusio, an, & quando teneatur illud detegere, & ei obviare, quid in foro conscientie? & alia, t. i. D. §. 13. n. 12. per 100.
Qualiter ad detegendum delictum, testes verisimiliter informari, & negare possint interrogari, imò etiam principis offensus recusans manifestare delinquentem, & alia, ibidem.
Quomodo intelligenda sint basuimenta imponentia poenam capitalem non reuelantia delicta, ibid.
Delictum in aliquo loco notum, an possit alibi publicari vbi ignoratur, & apud illos, qui cognoscunt imputatum, absque incurfu peccati, t. i. D. §. 13. n. 13.
Delictum omne, quod speciali nomine caret, bellionem nomen assumit, & quare, & vnde sic dicitur, t. i. D. §. 13. num. 14.
Delictum per laicos commissum in Ecclesia, vel alio loco Sa-

Sabul. Index Generalis.

ero, à quo iudice puniatur, t. i. D. §. 13. n. 15.
Delictum causa, & amore alterius commissum, licet eo non mandante, nec alter re cum illo petratata, quoad eum, an sit punibile, t. i. D. §. 13. n. 16.
An, & quando ratiocans delictum iam commissum possit puniri, ibid.
Delictum presumitur commissum ab eo, cuius interesse respicit, quod si plures sint, qui possint habere interesse, ibid.
Delicta an, & quando probari possint per scripturas, vel instrumenta, & alia de probationibus delictorum, t. i. D. §. 13. n. 17.
Quoad delicta commissi in confiniis duorum territoriorum cum dubio in quorum altero fuerint patratæ, datur prævenio inter iudices utriusque territorij, t. i. D. §. 13. num. 18.
Quid in delictis ceptis in vno territorio, & in alio completis? ibid.
An ad effectum incurrendi censuras alicuius loci, sufficiat delictum esse inchoatum, vel consummatum in illo, ibid.
Delicta de nocte commissi dicuntur difficilius probantia, qualiter probari possint, & alia, remissive, t. i. D. §. 13. num. 19.
Delictum quando dicitur consummatum, vel attentatum, & quando vtroque, vel neutro modo commissum, t. i. D. §. 13. n. 20.
Qualiter negligentia, & omissio in faciendis ea, ad quæ quis tenebatur, dicatur delictum consummatum, & sic delictum in omittendo efficiatur delictum in committendo, ibidem.
Delictum consummatum, & attentatum qualiter puniatur, remissive, ibid.
Delicta regulariter possint cognosci per quatuor indices, nempe originis, domicilij, delicti, & loci, in quo delinquens plurimum commiserat, & alia de hac materia, t. i. D. §. 13. n. 21.
Delicta in maii commissa ad cuius indicis cognitionem spectent, t. i. D. §. 13. n. 22. & §. Delinquens, n. 6.
Delicta alia sunt Ecclesiastica, alia secularia, & alia mixti fori, de quibus remissive, ibid.
De delictis commissis in vijs publicis, & Regalibus, cuius sint cognitiones? t. i. D. §. 13. n. 23.
Pura remissive de delictis publicis, & privatis, t. i. D. §. 13. n. 24.
De delictis commissis in confiniis diversorum territoriorum, quando possit ab vtroque iudice cognosci, t. i. D. §. 13. n. 25.
Delictum mentale non puniatur in foro fori, & quid in conscientia? t. i. A. §. 19. n. 2.
Attentatum an potius, ibid.
An sit maius, vel minus ad effectum remittendi banalios, ex quo cognoscatur, t. i. B. §. 2. n. 13.
Delicta excepta quæ sint, vbi possit quarri de socijs, t. i. In. discurs. n. 86.
Delictum in via publica, puniatur à domino directo, non à vasallo, t. i. F. §. 11. n. 26.
Delictum an, & quando possit probari per scripturam, t. i. F. §. 28. n. 22. & seqq.
Quare sit puniendum, ibidem in voto Auditoris, n. 34. & 35.
Delictum geminarum qualiter puniatur, & excludatur ab indulgentia, G. §. 2. n. 5.
Delictum in Ecclesia, vel in personas Ecclesiasticas, à quo iudice puniatur, t. i. L. §. 2. n. 3.
Delictum coram Magistratu, vel in Ecclesia, & platea, dicitur notorium, & quomodo puniatur, t. i. M. §. 1. num. 13.
Delictum sine causa commissum facit orti presumptionem mandati, & an sufficiat ad torturam per nominationem mandantis, t. i. M. §. 5. n. 1.
Delictum quando fit denunciandum, t. i. O. §. 5. n. 32.
Delictum mentale ad actum non perductum, non puniatur in foro externo, sed à Deo, t. i. P. §. 11. n. 4.
Delicta commissi ab obfessis à demone, & à larijs, an sint punienda, & per quem iudicem, t. i. M. §. 18. num. 9.
Delictum perpetrandum in confessione auditum, an possit deregari, t. i. S. §. 1. num. 8.
Delictum in Ecclesia, vel loco immuni commissum, an sit mixti fori, t. i. S. §. 2. n. 5. & 10.

Delicta accessus ad Monasteria, sunt mixti fori quoad iurisdictionem delinquentes, & quid iuratur Florentiae, t. 3. M. 9. 9. n. 20.

De delictis atrocissimis plura vide, t. 3. Addition. nouiss. cap. 13.

Alia vide in Praxi Auctoris Summe, §. Delicti.

DELINQVENS.

Delinquens non potest inuiri extrahi ab Ecclesia, Palatio Episcopi, vel domibus Cardinalium, t. 1. D. §. 14. n. 1.

Quando reus exstans in Ecclesia possit condemnari, vel non in penam corporalem; & quid iuratur de consuetudine, & alia, ibid.

Delinquens an possit extrahi ab Ecclesia, si dum ducitur ad supplicium ad illam confugiat, ibid.

An, & quando Cardinalis natus factus delinquenti dnm ducatur ad supplicium, possit iudicari a pena mortis liberare; Quid in Episcopo processionaliter cum clero procedente, ibid.

Confugiens ad Ecclesia licet clausa laicus, qualiter gaudeat immunitate tangendo portam, annulum, porticum, vel scalas, & alia, ibid.

Exstans in Ecclesia debet restituere, si puz timore familie fugit, & fuerit captus ex t. Ecclesia, sicut etiam si fuerit blandis verbis extractus, ibid.

Delinquens si confugiat ad Sacerdotem Sacram Eucharistiam deserventem, non potest inuiri vel ab extrahi, & quando secus, quid si confugiat ad Sacerdotem portanem Orem Sanctum, & alia, t. 1. D. §. 14. n. 2.

Quid si confugiat ad reliquias Sanctorum, vel eorum imagines, vel ad Sacerdotem, ibid.

De Ecclesiasticis impedimentibus iurisdictionem laicalem, qualiter possit carcerari per familiam laicalem, ibidem.

An confugiens ad statum Principis sit securus: quid in confugiens ad Palatium Regis, & alia, t. 1. D. §. 14. num. 2.

Delinquens assumendo habitum clericalem post commissum delictum, an, & quando libertatem iurisdictione seculari tam quoad personam tam quoad bona: Quid si fuerit formata Inquisitio, & sequa condemnatio, antequam sit factus clericus, & alia, t. 1. D. §. 14. n. 4.

Quid si delinquens, ante delictum fecisset vacuum clericale, & postea sequens delicto turnover habitum? ibid.

Continuus ex delicto, si postea efficiatur clericus, & fugiat a continuo, an possit molestari a iudice seculari, & e contra, ibid.

Delinquens in habitu clericali, si postea efficiatur laicus, à quo iudice sit puniendus per delicta commissis tempore clericatus, t. 1. D. §. 14. n. 5.

Delinquens an possit puniri in loco personae offensae, quando illum offendit extra forum territorium, t. 1. D. §. 14. n. 6.

Delinquens extra territorium quando, & qualiter possit puniri, ibid.

Delinquens in mari à quo iudice sit puniendus, ibid.

Laicus perueniens clericum, vel ministrum coram Ecclesiastica qualiter possit puniri per iudicem Ecclesiasticum, & etiam per laicum, & sit locus praenotionis, ibidem.

Offendens iudicis familiam, qualiter possit puniri ab eo iudice, cuius familiam offendit, ibid.

Delinquens qualiter sortitur forum ratione delicti, etiam quoad verumque iudicem in delictis mixti fori, & alia, remissive, ibid.

Delinquens in Ecclesia, vel alio loco immuni, siue contra personam Ecclesiasticam, à quo iudice sit puniendus late, t. 1. D. §. 14. n. 7.

Qualiter puniatur delinquens in Ecclesia, vel alio loco immuni per laicum, actus inhonestos, & huiusmodi, ibidem.

An delinquens in Ecclesia gaudeat titulus immunitate pro eo delicto, & pro alijs extra Ecclesiam commissis, ibid.

Delinquens in foro conscientiae non tenetur bona sua sibi deferre, etiam si ipse iure pro delicto esset impolita confiscatio, nisi prius sequuta condemnatione, tenetur tamen emendare damnum parti, t. 1. D. §. 14. num. 8.

An possit interim alienare bona saltem pro alimentis, ibidem.

Delinquentes plures simul ex proposito, tenentur omnes in solidum ad penam, si cum debant, nec unus solvens liberat alios, secus tamen quoad interesse patris offensis; Quid in casibus merè accidentalibus, & rixosis, & cessante proposito commissis? t. 1. D. §. 14. num. 9.

Quod Auctor rixae teneatur poena ordinaria delicti, & etiam alij socij, ibid. constat de precedente tractatu, & deliberatione, ibid.

Auctor rixae an quandoque possit allegare se fuisse constitutum in periculo vitz, ad evitandum penam ordinariam, ibid.

An si vnus ex pluribus simul delinquentibus soluerit, vel fuerit exactus in solidum possit ab alijs pro rata repetere, & an illis competat beneficium distributionis, ibid. & §. Dolus, num. 15.

An pluribus condemnatis pro delicto ad penam siue applicandam possit in solidum exigi ab vnus, alijs non existentibus in solidum, ibid.

In foro conscientiae, qui solutione alterius liberati sunt, tenentur ei pro rata satisfecisse, ibid.

Quid si inter plures delinquentes adit Clericus, an omnes teneantur debeat ad iudicem Ecclesiasticum, ibid.

An propter interitum, vel multitudinem delinquentium omnes excusentur, ibid.

Delinquens negando per mendaciam, etiam coram iudice, & mediis iuramento, non punitur pro huiusmodi mendacio, & peritiu, secus tamen in foro conscientiae, t. 1. D. §. 14. n. 10.

Quod mendacium facit indicium, ibid. remissive.

Delinquens presentatus iudici per potatem, vel filium, qualiter puniatur mirum poena, t. 1. D. §. 14. n. 11.

Delinquent ex causa amoris an excusetur a poena ordinaria, t. 1. D. §. 14. n. 12. & vide Amor.

Delinquens an possit renouare defensionibus, t. 1. D. §. 14. num. 13.

Delinquens publicus, & notorius an possit tanquam bannitus impunè offendi, t. 1. D. §. 14. n. 14. & §. Bannitus, n. 5.

Plura remissive de delinquentibus, ibid.

Delinquens in flagranti crimine deprehensus, qualiter possit inquiri, & torqueri, & alia, remissive, t. 1. D. §. 14. num. 15.

Delinquens quando, & ex quibus possit excusari a poena, siue ordinaria, t. 1. D. §. 14. n. 16.

Delinquens qualiter dicatur consentire in penam, & alia, ibidem.

Delinquens, vel criminiosus an, & quando à testimonio repellatur, t. 1. D. §. 14. n. 17.

Delinquens vt possit dari restitutio commissis, & poena ordinaria delicti damni, quae requiratur, t. 1. D. §. 14. num. 18.

An, & quando ex indicij indubitatis possit deueniri ad penam ordinariam, ibid.

Delinquens in officio qui dicatur, & qualiter priuari debeat officio, & salario, t. 1. D. §. 14. n. 19.

Delinquens qui verè dicatur t. 1. D. §. 14. n. 20.

Delinquens, qualiter non possit remitti ad alium iudicem deprecantem, & petentem, nisi verè de delicto ab eo perpetrato constet, ibid.

Delinquens tanquam talis accusatus, si fuerit ex defectu delicti absoluitus, non potest arbitrarie in exilium mitti; quid si esset valde suspectus? t. 1. D. §. 14. num. 21.

Delinquens dum dat operam vt illicita, qualiter, & de quibus sit puniendus, & alia de hac materia, late, t. 1. D. §. 14. n. 22.

Alia de delinquentibus, & delictis, remissive, t. 1. D. §. 14. n. 23.

De modis persequendi, & capiendi delinquentes in delictis grauibus in Catalonia, & alijs, remissive, t. 1. D. §. 14. num. 24.

Fugiens a carceribus, an habeatur pro confesso, & qualiter puniatur, t. 1. C. §. 5. n. 23.

Interrogatus de socijs delicti, quando teneatur illos detegere, vel non, t. 1. in D. i. c. 1. n. 83. & seqq.

Delinquens in carceribus à quo iudice puniatur, t. 1. C. §. 5. n. 29.

Delinquens de mandato domini, an dicatur scarius, t. 2. F. §. 7. num. 9.

Delin-

Delinquentis gratiarum, si gratia sit nulla, an sit ponendus, vel dimittendus, t. 3. G. §. 6. num. 22.
 Delinquentis an possit inquiri ad habendos complices, & quid si pars non sit concordata, t. 2. G. §. 6. n. 23.
 Delinquentis an possit interrogari, & teneatur respondere sine processu delicti iudicii, t. 1. §. 2. n. 11.
 Delinquentis quando sit remittendus, vel non ad consules suae artis, t. 2. L. §. 41. n. 14.
 Delinquentis de mandato alterius, an teneatur accepta restituere, t. 1. §. 41. n. 25.
 Delinquentis sub nomine Curie qualiter puniatur, t. 4. F. §. 4. num. 4.
 Delinquentis principalis, quis dicatur, an mandans, vel mandatarius, t. 3. P. §. 37. n. 2.
 Delinquentes an possint receptari, t. 4. R. §. 4. n. 4.
 Delinquentis sub saluocinductu an illum amittat, t. 4. S. §. 5. num. 6.
 Delinquentis an dicatur consuetus ex depositionibus prium testium sociorum itineris, vel in itinere occisi, ad poenam ordinariam, t. 3. in Additionibus Nouiss. cap. 10.
 Vide in Praxi, §. Delinquenti.

DEMONSTRATIO.

Demonstratio falsa, an, & quando videt legatum, & generaliter quando vitiet inquiruntur, legatum, siue aliam dispositionem, vel non, t. 1. D. §. 15. n. 1.
 Demonstratio falsa, & erronea quando generaliter nocet, & muret substantiam veritatis, t. 1. D. §. 15. num. 2.
 An vitiet contractus vltro citreque obligatorius, ibid.
 Non vitiat quando ex alijs constat de certo corpore, & quando constare dicatur, ibid.
 Non vitiat regulariter actum, nisi fit circa sanguinis consanguinitatem, demonstratio tamen praesumitur vera, ita ut dicens contrarium probare teneatur, ibid.
 Demonstratio causa, vel dispositionis qualiter enoscatur, & quid in dubio, t. 1. D. §. 15. n. 3.
 Demonstratio falsa an, & quando vitiet contractus, legata, testamenta, vel alias dispositiones, an restringat, & alia, remissu, t. 1. D. §. 15. n. 4. & §. Legatum, num. 5.
 An, & quando vitiet dispositionem, in nomine appellatio, si consistat de certo corpore infallibiliter, ibid.
 Quod demonstratio falsa non officiat, & alia, ibid.

DENARIA.

Denaria an veniant in legato mobilium, t. 3. L. §. 7. num. 24.

DENUNCIATIO.

Denunciatio fuitur venditionis fundi censui, vel vicini stante statuto praetationem vicinis concedente, qualiter fit facienda domino censui, vel vicino, & quando non sit necessaria, t. 1. D. §. 16. n. 1.
 Quid si extrajudicialiter requisitus dixit nolle emere, ibidem.
 Denunciatio an sit facienda consanguineo, vel vicino pauperi non habenti modum emendi, t. 1. D. §. 16. n. 2.
 Denunciatio facta tutori officii ipsius pupilli, t. 1. D. §. 16. num. 3.
 An fit facienda a venditore, vel ab emptore, ibid.
 Denunciatio an praesumatur stante cursu longissimi temporis, vel etiam decem annorum tantum, t. 1. D. §. 16. num. 4.
 Denunciatio litis mota facta debitori principali, qualiter officiat etiam fideiussoribus, t. 1. D. §. 16. n. 5.
 Venditor quando iuravit suscipere defensionem emptoris, si fiat litis mota, non est necessaria denunciatio litis, & alia, remissu de battusmodi denunciarione, ibidem.
 Denunciatio cessionis qualiter fit facienda per cessionarium debitori cesso, t. 1. D. §. 16. n. 6.
 Denunciatio an, & quando sit necessaria, t. 1. D. §. 16. num. 7.
 Denunciatio de non continuando in locatione, qualiter fit facienda, vt officiat induratum, t. 1. D. §. 16. num. 8.
 Denunciatio damni, & periculi imminenti est facienda per consuetudinem, t. 1. D. §. 16. n. 9.
 Denunciations requiritur in matrimonijs vbi, & quando fiat faciende, & an possit remitti, t. 1. D. §. 16. num. 10.

Sabel. Index Generales.

Non sunt de substantia, sed tantum de precepto, & omittit non vitiant, ibid.

De causis dispensandi in denunciationibus matrimonialibus, & alia de hac materia, remissu, ibid.
 Denunciatio maleficiorum, quid, & quomplex sit, & per quos fit facienda, & quomodo, t. 1. D. §. 16. n. 11.

Denunciantes qualiter teneantur probare id, quod denunciant an, & quando possint excusari si non probent, ibidem.

De denunciationibus vigore monitorij, ibid. remissu.
 Denunciatio triplex, Evangelica, iudicialis, & canonica, de quibus, remissu, t. 1. D. §. 16. n. 12.

De denunciationibus S. inquisitionis, & de sollicitatione in confessione, qualiter puniuntur confessarii sollicitantes, & alia plura, remissu, ibid.

An delicta pertinentia ad Tribunal Sancti Officii sint denuncianda, licet probari non possint, ibid.

Denunciatio, siue notificatio non inducit litis pendentiam, neque litem motam, nec iudicij, nec actorum pars dicitur, & potest semper, & vbiq; exerceri, t. 1. D. §. 16. n. 13.

De varijs denunciationibus, remissu, t. 1. D. §. 16. n. 14.

Denuncians delictum, & non probans quando teneatur ad expensas, & alia, remissu, t. 1. D. §. 16. n. 15.

Denunciatio delinquentium, an & quando sit necessaria, & quae in hoc sit differentia inter forum iudiciale, & consuetudine, t. 1. D. §. 16. n. 16.

Quando quis vt bareticus sit denunciandus S. Officio, t. 1. D. §. 16. n. 17.

De denunciationibus infirmorum, & mortuorum fiendis tempore pestis, remissu, t. 1. D. §. 16. n. 18.

Denunciatio litis an, & quando necessaria, vt emptor agat de euisione, t. 1. E. §. 8. n. 8.

Denunciatio venditionis qualiter facienda vicino ratione congrui, t. 1. §. 46. n. 9.

Denunciatio damni emergentis non necessaria in fideiussore solente, t. 2. F. §. 13. n. 27.

Denunciations an sit necessariae in matrimonio in articulo mortis, t. 3. L. §. 7. n. 5.

An sint de essentia Sacramenti, t. 3. M. §. 10. n. 3.

Denunciations delictorum quando faciende, t. 3. O. §. 5. num. 32.

Denunciatio casus, nb quem venit sterilitas, an sit facienda locatori, t. 4. R. §. 11. n. 8.

Denunciatio litis an sit necessaria, vt fideiussor possit solum repetere, t. 4. R. §. 15. n. 3.

DEPOPULATOR.

Depopulatores agrorum, qui sunt ne gaudent immunitate, t. 2. L. §. 4. n. 18. ver. Tertio.

DEPOSITVM.

Depositum dicitur illud, quod ad custodiendum alteri datur, & quasi scorum a deponente positum: quibus modis heri possit, quomplex sit: an translatum dominium depositarij; ad quid teneatur depositarius, an in deposito admittatur compensatio, & alia, remissu, t. 1. D. §. 17. n. 1.

Depositarius publicae pecuniae, ad quid teneatur vtendo dicta pecunia, ibid.

De officio thesaurarij publici, & cuiuslibet depositarij remissu, ibid.

Quid sit depositum, & quomodo probari possit per confessionem, vel per testes, ibid. remissu.

De pluribus privilegijs depositi: an possit retineri pro expensis necessarijs in eo factis, & alia, t. 1. D. §. 17. num. 2.

Qualiter depositario possit fieri sequestrum, ibid.

Depositum consistens in pecunia numerata qualiter transeat in dominium depositarij, & quasi mutuum repetatur, t. 1. D. §. 17. n. 3.

Ad quem iso casu spectet periculum depositi, ibid.

Depositum consistens in pecunia, vt valeat, debet pecunia coram testibus numerari, & qualiter possit opponi exceptio non numeratae pecuniae, t. 1. D. §. 17. num. 4.

Deposita facta in baneis dicuntur irregularia, & dominium pecuniarum transit in bancheiros, nec habent privilegia veri depositi, ibid.

Depositum an in dubio praesumatur, an admittat compensationem, vel retentionem, t. 1. D. §. 17. n. 9.

Depositum consessionarium an habeat privilegia veri depositi,

fit, & alia latet, t. l. D. 17. nom. 6.
 Depositi in iudiciale quale ducatur, & an liberet debitorem, t. l. D. 17. nom. 7.
 Depositarius per unarium debitoris, pro solvendo creditoribus, si decedat, an talis decedat colat damno creditori, vel debitoris, ibid.
 Qualiter habeat vi. n. solutionis, ibid.
 Consignatio depositi iudicialis an spectet deponenti, & quando habeat vim executionis sententiae, ibid.
 Depositarius non liberatur a restitutione depositi, licet illud apud alium depositum, & sit paratus e contra cum cedere iura, t. l. D. 17. n. 8.
 Depositarius restituens depositum quando liberetur, ibidem.
 An possit opponere de dilatione, & securitate debitori principali concedi, ibid.
 Depositum a pluribus factum, cui, vel quibus sit restituendum, & factum penes unum, vel plures, a quibus, & qualiter sit restituendum, ibid.
 Depositum ut liberet debitorem deponentem qualiter debeat esse integrum, t. l. D. 17. n. 9.
 Depositum quale debeat esse pro exactione census, ut cessent fructus, ibid.
 Enphyteuta qualiter possit solvere canonem pro vno anno ad curandam caducitatem, & alia, ibid.
 Decedens quilibet depositi tenetur sublati ex subsequente confessione, & ratificatione parati, ibid.
 Creditor qualiter teneatur partem debiti confessam recipere, & de parte dubia litigare, ibid.
 Depositum quando ducatur integrum, t. l. D. 17. n. 10.
 Qualiter admittatur depositum vnius iulij cum obligatione solvendi restituendum liquidandum, & an sufficiat ad hoc ut dicatur paratum spoliū quoad fructus, & expensas, ibid.
 Depositum debet esse purum, & liberum absque vlla conditione extrinseca, integrum, in moneta expendibili, cum auctoritate iudicis, & alia, t. l. D. 17. n. 11.
 Depositum condonabile factum a debitore census non liberat a curio fructuum, & alia, ibid.
 De deposito conditionali, quoad confessionem iurium quando releuet, vel non, ibid.
 Depositum primum nullum, qualiter possit denud fieri, ibidem.
 Depositum in quo loco, & apud quas personas fieri possit, & alia de hac materia, ibid.
 Depositum factum cum conditione intrinseca, quoad periculum spectat ad deponentem, t. l. D. 17. n. 12.
 Quando remaneat in dominio deponentis, & alia, ibidem.
 Depositum factum pro absente an, & quando possit revocari, ibid.
 Depositum in materia retractus an, & quando releuet, t. l. D. 17. n. 13.
 Quando deponens lucratur fructus perceptos a recusante recedere, & alia quando depositum non sit necessarium in causa retractus, ibid.
 Deponere non est solvere, & an obligatus ad solvendum liberetur per depositum, t. l. D. 17. n. 14.
 Depositum quando habeat vim solutionis, vel non, ibid.
 Debitor non relaxatur nisi soluto debito, vel data cautione in forma depositi, ibid.
 Depositarius an, & quando possit praerendere salarium, & alia, remissive, t. l. D. 17. n. 15.
 Depositarius an, & quando debeat ad interesse tam de iure civilis, quam canonico, latet, t. l. D. 17. n. 16.
 Qualiter usura contrahatur in deposito, remissive, ibid.
 Depositarius an vii possit re deposita vfu consumperibili, ibidem.
 Depositarius qualiter teneatur de dolo, & lata culpa, & quando existit de levi, & levisima, quid in foro conscientiae, & alia, remissive, ad quid teneatur, t. l. D. 17. nom. 17.
 Quid si depositarius, vel commodatarius sit dubius verum res sit sua culpa amissa, an teneatur in foro conscientiae, ibidem.
 Depositarius affectus petulidissimē rem depositam, qualiter praesumatur in dolo, si res proprias salvas habeat, ibidem.
 Depositum factum penes consanguineum deponentis, & non praesente pecunia, qualiter praesumatur simulatum,

& sine indicis decreto, ac partis citatione non suffragatur, t. l. D. 17. n. 18.
 Deponens citatus, vel quid simile significatum, si restituatur sine signo, qualiter admittatur ad iurandum circa ea, quae erant in causa, & quando fecus, t. l. D. 17. n. 19.
 Depositarius vltra re deposita, an dicatur committere furtum, t. l. D. 17. n. 20.
 De Depositario pecuniarum communiaris, ibid.
 Depositarius quid teneatur singuli in solidum, & mora, & culpa vnius nocet alijs, t. l. D. 17. n. 21.
 Ex pluribus deponentibus si vnius repetat suam ratam, non teneatur illam alijs communicare licet emerget decedat depositarii, ibid.
 Depositarius communis non potest solvere illius debita, sine mandato Priorum, vel Magistratus, ibid.
 De depositario pignorum captorum in causam iudicari, eius officio, & obligatione, t. l. D. 17. n. 22.
 Alia remissive de deposito, & depositariis, t. l. G. 17. nom. 23.
 Deposita Ecclesiasticarum, vel Ecclesiasticorum, qualiter non possint sequestrari sub poena excommunicationis, t. l. D. 17. n. 24.
 Depositarius ad quid teneatur tam in foro fori, quam conscientiae, & alia, t. l. D. 17. n. 25.
 In deposito an admittatur compensatio, t. l. C. 17. nom. 17.
 Alia vide in §. Creditor, n. 4. & alibi.
 Depositum vnius iulij pro refectione expensarum, an admittatur, t. l. E. 17. n. 25.
 Depositarius an teneatur ad interesse ob moram, vel vsum, t. l. l. §. 30. n. 14. & 38.
 Depositum quanto necessarium ad effectum tetrahendi, t. l. l. §. 46. n. 9. & 29.
 Depositarius locorum montium, an debeat esse sollicitus de multiplico ordinato, t. l. l. §. 30. n. 12.
 Depositarius an teneatur ad interesse ob moram in restituendo, t. l. M. §. 39. n. 3.
 Depositum factum a pluribus si exagatur ab vno pro sua rata non est alijs communicandum, & si depositarius decederit, t. l. §. 53. n. 12.
 Vide in Praxi, §. Depositum, vbi plura.
 D E R E B A T V S.
 Derubarian, & quando probet contra furem, t. l. F. §. 28. nom. 2.
 Derubatus probat si suo renunciauit interesse, t. l. O. §. 5. nom. 47.
 Alia vide in Praxi, §. Derubari.
 D E S C E N D E N T I A.
 Descendens quomodo probetur, t. l. A. §. 33. n. 15. & §. Arma, vel insignia, n. 12. & c. & §. Baptismus, n. 1. & 10. & §. Consanguinitas, n. 2. & §. Genus, n. 9.
 Descendentium nomina qui veniant, t. l. A. §. 33. nom. 14. & 15.
 Descendens ab aliquo qualiter sit probanda per gradus, t. l. P. §. 58. n. 3.
 D E S E R T I O.
 Desertio appellatio, & quo iudice fit declaranda, t. l. E. §. 23. nom. 13.
 D E S T I N A T I O.
 Destinatio testatori in legatis attenditur, t. l. L. §. 50. n. 56.
 De destinatione fundi consuetudina, t. l. F. §. 3. n. 9.
 D E T R A C T I O.
 Detractio famae alterius quando obliget ad restitutionem, vel non, t. l. F. §. 5. n. 4.
 Detractiones quarum competant heredibus grauatis, t. l. H. §. 3. n. 39.
 De detrachonibus, quas potest facere grauatus, t. l. G. §. 7. n. 12. & alibi opportune.
 De materia detrachionum, & alijs, vide plenissime in Addit. nouiss. rom. 2. cap. 17.
 D I C T I O N E S.
 Dictio vi, & pro qualiter inducant causam finalem, & immediatam, t. l. D. 18. n. 1.
 De dictione ius, vi, & pro quid importet, ibid.
 Dictio maxime, & praesertim quid indicet, t. l. D. 18. nom. 2.
 Dictio admodum adiecta actui imperfecto inducit conditionem, & potest importare modum, & alia de illius importantia, t. l. D. 18. n. 3.
 Dictio oīe, siue cetera qualiter indigeat extensione, quomodo

comprehendat, & alia, remissive, t. i. D. §. 18. num. 4.
 Dictio, siue copula & an inducat repetitionem qualitatis positae in precedenti oratione, t. i. D. §. 18. n. 5.
 Copula & ubi ponitur inter duo incompatibilia resoluatur in disiunctum, ibid.
 Alia plura de huiusmodi copula, vel dictione & illius importantia, & variae significationibus, latè, ibidem per totum eum.
 De dictione & *potius* pro & quando flet coniunctivè, disjunctivè, illative, vel similiterdinariè, ibid.
 De dictione &, & an flet illative, vel expositivè, siue potius modum designet, ibid. remissive.
 Dictio & coniungit principaliter, dictio verò cum accessorie, t. i. D. §. 18. n. 6.
 Dictio, *donec*, *quousque*, *quoad*, & similes limitationem temporis significantes, & dispositionem restringunt, & quando importent conditionem, t. i. D. §. 18. n. 7.
 Dictiones *donec*, & *quoad* extenti masculi, quid importent, ibid.
 Dictio *interim* non excedit tempus cui fuit adiecta, significat medium tempus, & supponitur etiam pro *donec*, & *quoad*, ibid.
 Quando importet conditionem suspensivam, vel resolutivam, ibid.
 De dictione *solum*, *solummodo*, & alijs taxativis quid significant inferendo ad plura, t. i. D. §. 18. n. 9.
 Dictio *usque* an includat, vel excludat terminum cui adijcitur, t. i. D. §. 18. n. 10.
 Dictio *si*, vel *absque*, & *absque*, & similes an, & quando flect includit, vel excludit, & alia, t. i. D. §. 18. n. 11.
 Dictio *tamen* quid significet, & alia de illius importantia, t. i. D. §. 18. n. 12.
 Dictiones, siue clausulae, *tunc*, & *ex casu*, *nunc prout ex tunc* quid importent, t. i. D. §. 18. n. 13.
 Dictio *secundum* quid operetur, t. i. D. §. 18. n. 14.
 Dictiones *ita*, *sicut*, *similiter*, *prout*, *eodem modo*, *secundum*, & huiusmodi, quid importent, t. i. D. §. 18. n. 15.
 Dictio *ita* quod declarat mentem disponentis, & regulat praecedentem dispositionem, ibid.
 Dictio *etiam* ita augmentativè, & ampliativè, & alia de illius significatione, t. i. D. §. 18. n. 16.
 Dictio *quacunque*, *quomodocumque*, & similes vniuersales quod comprehendunt, & quando restringantur, t. i. D. §. 18. n. 17.
 Dictio *quilibet*, & dictio *omnis* qualiter differant, & alia, t. i. D. §. 18. n. 18.
 De dictione *non solum*, & dictione *sed*, ibid. remissive.
 De dictione *in totum*, & *per totum* quid importet, ibid.
 Dictio *aliqua* quid comprehendat, ibid.
 De dictione vniuersali *omnibus*, & huiusmodi, quid continent, ibid.
 De dictionibus *quomodolibet*, *pro quolibet*, *cuiuslibet* quid significant, & alia ibid.
 Dictio *omnis*, vel *omne*, siue *omnia* nihil excludit, & alia de illius virtute, t. i. D. §. 18. n. 19.
 Dictiones *agni*, *tamen*, *quousque* sunt vniuersales, & omnes species includunt, ibid.
 Dictiones, siue clausulae, *omnia*, & *singula* quid importent, t. i. D. §. 18. n. 20.
 Dictio *ipsius*, & similes genitivi casus, quid significant, t. i. D. §. 18. num. 21.
 Dictio *ipse*, vel *ipsius* est personalissima, & alia, ibid.
 Dictiones, *eius*, *suus*, *ipsius*, & huiusmodi quibus referantur, t. i. D. §. 18. n. 22.
 Dictio *aliam*, *alia*, vel *aliquid* includunt, & alia, t. i. D. §. 18. n. 23.
 Dictiones *in super*, *de ultra*, & *amplius* quid significant, t. i. D. §. 18. n. 24.
 Dictio *super* quando importet fiduciosionem, ac etiam hypothecam, t. i. D. §. 18. n. 25.
 Dictio *de*, vel *ex* relata ad locum quid significet; qualiter importet etiam hypothecam, & alia de illius significatione, t. i. D. §. 18. n. 26.
 Dictio *ultra*, & *ulterior*, quid importent, t. i. D. §. 18. num. 27.
 Dictiones, *ne non*, *similiter*, *item*, *pariter*, *amplius*, *ut praemittitur* qualiter repetantur qualitates prius expressas, & quando secus, & alia de illarum significatione, t. i. D. §. 18. n. 28.
 De dictione *in super*, quid importet, ibid.

Dictiones *in circa*, *plus*, vel *minus*, *super*, *ultra*, & similes quid importent, & an testes deponentes per huiusmodi dictiones probent, & ad quam quantitatem possint referri, t. i. D. §. 18. n. 29.
 Alia de dictione *in circa* latè, ibid.
 Dictio *ita*, quando flet ampliativè, siue electivè, vel correctivè, t. i. D. §. 18. n. 30.
 Dictio *nisi* quid importet, inferendo ad plura, t. i. D. §. 18. num. 31.
 Dictiones duae negativae qualiter faciant affirmativam, t. i. D. §. 18. n. 32.
 Dictio *nulla* totum excludit, t. i. D. §. 18. n. 33.
 Dictio *infra scriptis* posita in statuto, quid importet, t. i. D. §. 18. num. 34.
 Posita in testamento loquente de heredibus *infra scriptis*, in quibus verificetur? ibid.
 Alia remissive de effectibus huiusmodi dictionis *infra scriptis*, ibid.
 Dictio *infra* qualiter habeat relationem ad inferius dicenda, t. i. D. §. 18. n. 35.
 Dictio *infra*, vel *intra*, relata ad tempus, sua extrema includit, ibid.
 Dictio, *ut supra* quid importet, t. i. D. §. 18. n. 36.
 Dictio *praelibit* refert praecedentia cum suis qualitatibus, & alia de illius importantia, t. i. D. §. 18. n. 37.
 De dictione *supradicta*, vel *supra scripta* quid repetat omnia praecedentia, ibid.
 De dictione *de tri*, remissive, ibid.
 Dictio *huiusmodi* quid importet, t. i. D. §. 18. n. 38.
 Dictio *usqueque* qualiter conditionem importet, t. i. D. §. 18. num. 39.
 Dictiones *semper*, *perpetuo*, *continuo*, *numquam*, & huiusmodi quid significant, t. i. D. §. 18. n. 40.
 Dictiones *continue*, *quodvis*, *semper*, & similes a testibus prolate in materia possessionis, qualiter possint intelligi, pro illis salvandis à falsitate, si alias per intercaum possederit, ibid.
 Dictio *respective* quid significet, t. i. D. §. 18. n. 41.
 Dictio *omnis* qualiter accipitur, quid denotet, & alia de illius significatione, t. i. D. §. 18. n. 42.
 Dictiones, *extante*, *perpetuo*, & *integraliter* quid significant remissive, t. i. D. §. 18. n. 43.
 De dictione *ex integro*, remissive, ibid.
 Dictio *videlicet* quid importet, t. i. D. §. 18. n. 44.
 Dictio *vel* est disiunctiva, quid si ponatur inter personas, & alia, t. i. D. §. 18. n. 45.
 Dictio *siue*, vel *scilicet* quid significet inferendo ad plura, t. i. D. §. 18. num. 46.
 Dictio *si tamen* significat conditionem, & quando possit etiam importare modum, t. i. D. §. 18. n. 47.
 De dictione *ita tamen*, remissive, ibid.
 Dictiones *cum pacto*, & *conditio*, an importent conditionem, vel modum, t. i. D. §. 18. n. 48.
 De dictione *cum* quot modis accipitur, & quid significet, ibidem.
 Dictio *quando* an importet conditionem, t. i. D. §. 18. num. 49.
 Dictio *proxime*, vel *proximus*, temporali dicta quid operetur, t. i. D. §. 18. n. 50.
 Dictio *finalis* quid significet, t. i. D. §. 18. n. 51.
 Dictiones *super*, *solum*, *admodum* qualiter comprehendant tria tempora nempe praeteritum, praesens, & futurum, t. i. D. §. 18. num. 52.
 Dictio *perinde* denotat fiducionem, & alia de illius significatione, t. i. D. §. 18. n. 53.
 Dictio *tamenque* quid importet, ibid.
 Dictio *molis* qualiter reddat quantitatem incertam, t. i. D. §. 18. num. 54.
 Dictio *postquam* quando importet conditionem, & alia, t. i. D. §. 18. n. 55.
 Dictio *una cum* quid importet, t. i. D. §. 18. n. 56.
 Dictio *immediate*, omne temporis intervallum excludit; quid importet in materia praecedentis, t. i. D. §. 18. n. 57.
 Dictio *sepe* qualiter verificetur, t. i. D. §. 18. n. 58.
 Dictio *cuius*, vel *scilicet* est restrictiva generalitatis praecedentis, t. i. D. §. 18. n. 59.
 Dictio *absque*, est negativa, exclusiva, & separativa, nisi el praecedat negativa, t. i. D. §. 18. n. 60.
 Dictio *forte*, *forsitan*, *foris*, *fortasse* quid importet, t. i. D. §. 18. n. 61.

Dictiones propterea, propter, ob pro, ex de, & similes interdum designant causam remotam, interdum proximam, t. 1. D. §. 18. n. 62.

Dictio poss quid denotet inferendo ad plura, t. 1. D. §. 18. num. 63.

Dictio iura fiat similitudinarie, & demonstrative, quando non constat de re, ubi verò constat relativè, & restrictivè ad illud, t. 1. D. §. 18. n. 64.

Denotat etiam confines, ibid.

De dictione versus quid denotet, ibid.

Dictiones hactenus designant tempus præteritum decursura usque ad præsens, t. 1. D. §. 18. n. 65.

Dictiones desuper, posse, a deinde, qualiter importent tempus futurum, t. 1. D. §. 18. n. 66.

Dictio profer quid importet, t. 1. D. §. 18. n. 67.

Dictio eo ipso apposta in constitutione annullat, inducit nullitatem ipso iure, t. 1. D. §. 18. n. 68.

Dictio statim quid importet, t. 1. D. §. 18. n. 69.

Dictio statim, vel confestim qualiter possit extendi ad plures menses, & annos, & quando secus inferendo ad plura, ibidem.

Dictio incertum quid significet, remissivè, t. 1. D. §. 18. num. 70.

Dictio quotiens quando importet conditionem, t. 1. D. §. 18. n. 71.

Dictio ad quid significet, t. 1. D. §. 18. n. 72.

Dictio eo qua causam dispositionis pro certo, & constanti importat, t. 1. D. §. 18. n. 73.

Dictiones quoddam præteritum potius negat, quam affirmat, t. 1. D. §. 18. n. 74.

De alijs dictionibus, remissivè, t. 1. D. §. 18. n. 75.

Dictiones vanales, quid operentur ad legatam, t. 3. L. §. 5. num. 24.

D I O E C E S I S.

Dioecesis appellatio quid veniat, t. 1. A. §. 33. n. 33.

Dioecelis ad possit dividi, & cuius auctoritate, t. 1. D. §. 12. num. 16.

D I E S.

Dies appellatio quid veniat, t. 1. D. §. 19. n. 1.

Dies quando incipiat, & qua hora finiat inferendo ad plura, t. 1. D. §. 19. n. 2.

De pora tantum de nocte sine lumine ubi viget statutum, ibidem.

Qualiter prima medietas noctis attribuitur diei antecedenti, & secunda diei subsequenti in materijs Ecclesiasticis, & alia de hac materia secundum diversitatem casuum, ibid.

Quomodo tempus medietas noctis sit sumendum in præceptis Ecclesiasticis, ibid.

Dies quot requirantur ad constituendum mensem, quando de mense sit mentio, t. 1. D. §. 19. n. 3.

Dietum festivorum ubi sit mentio in Brevis *extra tempora*, vel alijs dispositionibus, quid intelligatur, t. 1. D. §. 19. num. 4.

Dies festus qualiter sint observandi, & quando quis possit excusari, ibid. vide festus, & festa.

Dies termini regulariter non computatur in termino, & quando secus, ibid.

Dies corpus quando habetur pro completo inferendo ad plura, t. 1. D. §. 19. n. 6.

Dies apposta & executioni, & exercitio obligationis, non alterat actum principalem prius perfectum, sed solum impedit illius executionem, t. 1. D. §. 19. n. 7.

Dies incerta an, & quando faciat conditionem, vel non, ibidem.

Dies certa non impedit ortum actionis, t. 1. D. §. 19. n. 8. & quid operetur.

Dies incerta habetur pro conditione in legatis, an, & quando impedit transmissionem, & quando secus, t. 1. D. §. 19. n. 9.

Dies apposta in scriptura precedente, an censetur repetita in subsequente, t. 1. D. §. 19. n. 10.

Dies regulariter interpellat pro homine, & quando secus, t. 1. D. §. 18. n. 11.

Quid in penalibus? & alia, ibid.

Dies si allegetur, qualiter sit probandum, t. 1. D. §. 19. n. 12.

Dies omnes præsumuntur iudiciali, & non feriati, & allegantur ferias probare tenet, t. 1. D. §. 19. n. 13.

Dietur quomodo computandæ pro liquidatione salarii debiti officialibus, vel commissarijs causarum, t. 1. D. §. 19. n. 14.

Dies, & hora quando exprimi debeat in accusatione, t. 1. A. §. 7. n. 2.

Dies termini in favorabilibus computatur in termino, t. 1. C. §. 18. n. 17.

Dies non interpretatur pro homine in penalibus, t. 3. L. §. 5. num. 6.

Dies incerta an importet conditionem in legatis, t. 3. L. §. 5. num. 110.

Dies præstati consensus, & vitium corpus, an computentur in regula de 20. in resignationibus, t. 4. R. §. 23. num. 3.

D I F F A M A T I O.

De diffamatio qualiter faciat indicium ad torturam, t. 1. A. §. 15. n. 16.

Diffamatio an debeat de necessitate inquisitionem precedere, t. 1. §. 23. n. 1. & §. Interrogatoria, n. 4.

D I G I T V S.

Dignus an sit membrum, t. 3. M. §. 13. n. 1.

D I G N I T A S.

De dignitate, & ordinatæ Doctoratus, vide §. Doctoratus, num. 4.

De dignitatibus, & præcedentijs inter Nobiles, Batones, Senatores, & similes, t. 1. D. §. 25. n. 10.

Dignitas aggravat delictum, t. 3. O. §. 5. n. 82.

D I G N U S.

Dignus, vel dignior quis dicitur in electionibus, & ad dignior semper fit preferendus, t. 1. E. §. 5. n. 5.

D I L A T I O.

De dilatio ad solvendum, vide in §. Debitor, n. 43. & in §. Principes.

Dilatio ad solvendum facta debitori, an profit fideiussori, & quando illum liberet, vel non, vide Prorogatio.

Dilatio ad solvendum, an possit iussu concedi, & ad quæ debita extendatur, vel non, t. 4. S. §. 5. n. 1. & seqq.

Annalis, vel quinquennalis, quando concedatur, ibid.

Dilatio pro debitis, an transeat ad hæredes, t. 4. S. §. 5. num. 18.

Dilatio concessa debitori an suffragetur fideiussori, & sequens dilatio, t. 4. S. §. 5. n. 19.

Dilatio data ad solvendum prærium mercium, vel mobilium, qualiter resolvet mutuum implicatum, & an possit aliquid recipi circa viam, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 100.

D I L E C T I O.

Dilectio hominum qualiter sit necessaria ad salutem, t. 1. L. §. 21. n. 2.

D I M I N U T I O.

Diminutio pretij bonorum, ad quos spectet, t. 1. A. §. 47. num. 6.

Diminutio hereditatis ad quos pertineat, t. 1. A. §. 47. n. 9.

D I M I S S U S.

Dimissus sub fideiussione, novus non superuenientibus indicij, non potest ad carceres reuocari, nec molestari, si fuerint discussa indicia, alias secus, t. 1. A. §. 3. n. 30.

D I S P E N S A T I O.

Dispensatio contra legem, vel canonis dispositionem, an, & quando, & a quo fieri possit, & alia, remissivè, t. 1. D. §. 20. num. 1.

Dispensatio concessa à Pontifice, vel alio Principe statim, ac est signata, est valida, & operatur suum effectum in foro conscientie, etiam ante literarum expeditionem, secus in foro fori, ibid.

An possit concedi per Episcopum, vel eius Vicariam Sede vacante, ibid.

Dispensatio generaliter quid sit, quoruplex, à quo concedi possit, quomodo, in quibus casibus, & alia, remissivè, ibidem.

Dispensatio cum Regularibus illegitimis an possit concedi ab eorum superioribus tam ad prælatas inferiores, quam ad Generales, ibid.

Dispensatio quibus casibus, quoto gradu, & inter quas personas solet, vel possit concedi per Papam circa matrimonium, t. 1. D. §. 20. n. 3.

Facta ex falsa causa non valet, & an requiratur expressioem causæ, ibid.

An cessante causa cesset dispensatio, ibid.

De quibusdam causis dispensandi in matrimonijs inter personas prohibitas, remissivè, ibid.

An in cognatione spirituali detur dispensatio, ibid.

Dispensatio quoad vnum impedimentum, non extenditur ad

ad alios, & quando secus, t. i. D. §. 2. n. 4.
In Dispensatione quæ sit narranda, ne dicatur subreptitia, t. i. D. §. 2. n. 5.
Dispensatio qualiter sit interpretanda, & quid operetur, ibidem.
Qualiter in dubio præsumatur valida, & non subreptitia, ibidem.
Dispensatio ad maiora quando extendatur ad minora, ex quibus indicatur tacita dispensatio, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 5.
Dispensatio ad residentia ex causa studij, potest ab Episcopo concedi, an comprehendat perceptionem fructuum, t. i. D. §. 2. n. 6.
Dispensatio inter affines, vel consanguineos an sit subreptitia non facta mentione de copula sequuta, t. i. D. §. 2. n. 7.
Quid si allegata copula non esset vera, ibid.
Dispensatio à voto castitatis, vel Religionis à Pontifice concessa ad contrahendum matrimonium, an prima vice extingatur, t. i. D. §. 2. n. 8.
Dispensatio est stricti iuris, & odiosa, & ideo restringenda, & quando secus, t. i. D. §. 2. n. 9.
Dispensatio qualiter sit ab allegante probanda, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 10.
Dispensatio concessa in radice matrimonij, quando legitimer prolem, t. i. D. §. 2. n. 11.
Dispensatio perita ab illegitimis probat ipsam illegitimitatem, quid in excommunicatione, t. i. D. §. 2. n. 12.
Dispensatio, siue gratia Principis pro vno oblatulo remouendo, non extenditur ad reuocatoriem alterius, t. i. D. §. 2. n. 14.
Dispensatio Pape circa pluralitatem beneficiorum, quid operetur, t. i. B. §. 4. n. 29.
Dispensatio an requirat causam, quid operetur in utroque foro, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 13.
Dispensatio quid, & quod duplex sit, & an ab Episcopo concedatur circa Sacramenta, & alia, t. i. E. §. 9. n. 26. vide §. Episcopus.
Dispensatio à ieiunio, & abstinencia carnilum, à quo faciendâ, t. 3. M. §. 1. n. 15.

D I S P O S I T I O.

Dispositio l. femine C. de secund. nupt. quare inducta, t. i. D. §. 2. n. 1.
Dispositio l. femine an procedat eam in patre, quàm in matre, t. i. D. §. 2. n. 2.
Dispositio d. l. femine primæ transientes ad secundam vota etiam legitima illis in bonis filiorum debita, quid si filij tacite, vel expresse consentiant, & alia, t. i. D. §. 2. n. 3.
Dispositio d. l. femine in quibus bonis procedat, an in bonis profectiis, aduenturijs, & alia, t. i. D. §. 2. n. 4.
Donata uxori consepulture primi viri, an subiacent dispositioni d. l. femine, ibid.
Dispositio l. femine, non habet locum contra minorem, & an quando sit transitus ad secundam vota de consensu coniugis legatur in casu secundarum nuptiarum, t. i. D. §. 2. n. 5.
Præcepti an possit dispensare à pœna d. l. femine & c. ibidem.
Dispositio d. l. femine an procedat quo ad legata remuneratione, t. i. D. §. 2. n. 6.
Dispositio d. l. femine an procedat mortuis filijs ante matrem, vel patrem, etiam post transitum ad secundam vota, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 7.
Quid si coniuges se continent in viduitate, an pleno iure locentur sibi mutem donata, vel teneantur filijs referuare, ibid.
Dispositio l. hac editâ C. de secund. nupt. scilicet quod coniux transiens ad secundam vota, non possit in secundum coniugem transferre pluraque reliqua filijs primi matrimonij, & alia de materia d. l. remissive, t. i. D. §. 2. n. 8.
Quid non possit d. l. derogari per pactum, sed tantum per statum, ibid.
An possit donari, vel alias relinqui filijs secundæ matrimonij in prædictum filiorum primi, & in frandem d. l. ex quibus arguitur frans, & alia, ibidem.
Quid si filius primi matrimonij sit monachus, ibid.

Testamentum factum contra dispositionem d. l. hac editâ, qualiter sit nullum, & tunc fiat successio ab intestato, ibid.
Quando dicatur per statum fuisse derogatum dispositioni d. l. hac editâ, ibid., t. i. D. §. 2. n. 9. per tot.
Dispositio d. l. hac editâ non habet locum quando extraneus, & non ipsa mulier secundum nubens tradidit dotem, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 10.
Dispositio l. diffamari C. de ingen. & manumiss. quando locum habeat, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 11. vide §. Actor.
Dispositio l. si inquam C. de reuoc. donat. an, & quando, quomodo, & in quibus donationibus locum habeat, vel non, remissive, t. i. D. §. 2. n. 12. vide Donatio.
Dispositio l. hac consultissima §. ex imperfecto, C. de testam. quando locum habeat, t. i. D. §. 2. n. 13. vide Scriptura.
Dispositio l. si quis maior. C. de transact. quando locum habeat, t. i. D. §. 2. n. 14.
Dispositio l. inaffilio. regund. quod spatium requirit in plantationibus, edificijs, & similibus, & alia, remissive, t. i. D. §. 2. n. 15.
Dispositio l. a. C. de pign. qualiter, & quando procedat, remissive, t. i. D. §. 2. n. 16. vide §. Remedium.
Dispositio l. sin. C. de edit. C. Aditum. rollan. & quando procedat, vel non, remissive, t. i. D. §. 2. n. 17.
De dispositione l. a. C. de reuoc. vend. remissive, t. i. D. §. 2. n. 18. vide §. Lexio, & Remedium.
Dispositio c. reintegranda §. quest. i. an, & quando, & ad quorum fauorem, & contra quos procedat, t. i. D. §. 2. n. 19.
Dispositio Principis generaliter loquens, an comprehendat actum iuratum, Quis in terminis legis Florentine circa registrandas donationes in magistratu Gabelle contractum, & alia, t. i. D. §. 2. n. 20.
Iuramentum non tollitur, nisi expresse dicatur, ibidem.
Dispositio an sit fauorabilis, vel odiosa, quid inquirendum, ibidem.
Dispositio qualiter intelligatur facta de omnino, de quo si disponens cogitasset, verisimiliter disposuisset, quid in contractibus stricti iuris, & alia, t. i. D. §. 2. n. 21.
Dispositio facta in vium casum, quando locum habeat etiam in casu omisso, ibid.
Dispositio dubia qualiter interpretanda, ibid.
Dispositio inducens aliquod ipso iure, vel ipso facto qualiter procedat, t. i. D. §. 2. n. 22.
Dispositio etiam iurata, qualiter intelligatur semper eundem conditione rebus sit stantibus, t. i. D. §. 2. n. 23.
Dispositio quælibet regulariter intelligitur de bonis presentibus, non de posteris quæsitis, & alia de dispositione generali, & particulari, ac indefinita, an, & quando porrigatur ad futura, vel non, remissive, t. i. D. §. 2. n. 24.
Dispositio loquens de futuro quando locum habeat etiam in presentibus, ibid.
Dispositio negatiua magis afficit, quàm affirmatiua, & omni comprehendit, etiam iocunda, t. i. D. §. 2. n. 25.
Dispositio negatiua non admittit argumentum a contrario sensu, ibid.
Dispositio præcedens qualiter reguletur omnia quæ sequuntur, & quando secus, t. i. D. §. 2. n. 26.
Dispositio vniuersalis facta ab homine, vniuersa comprehendit, quid si fit à lege inducta, t. i. D. §. 2. n. 27.
Dispositio vniuersalis an comprehendat casum præilegitum, ibid.
Dispositio generalis reuocatoriæ non comprehendit quæ sunt concessa in augmentum Cultus diuini, & alia, ibidem.
Dispositio indefinita quando æquipollent vniuersalis, t. i. D. §. 2. n. 28.
Dispositio indefinita an porrigatur ad futura, ibid.
De vocationibus indefinitæ, & vniuersalis, & vniuersæ differentia, ibid.
Dispositio limitata non extenditur ultra mensem disponentis, t. i. D. §. 2. n. 29.
Dispositio collata in tempus prohibendum, vel de contra an valeat, t. i. D. §. 2. n. 30.
Dispositio vniuersa non debet diuerso iure censeri, & quando secus, t. i. D. §. 2. n. 31.

Dispositio requirens plura copulativam, debet in omnibus verificari, & quando fecus, t. 1. D. §. 31. n. 32.
 Dispositio adimplenda an intelligatur pro prima, & vice versa tantum, t. 1. D. §. 31. n. 33.
 Dispositio est intelligenda excepta persona loquentis, & quando fecus, t. 1. D. §. 31. n. 34.
 Dispositio semel approbata, non potest reprobari, t. 1. D. §. 31. n. 35.
 Dispositio generalis recipit restrictionem de habitare, t. 1. D. §. 31. n. 36.
 Dispositio interpretatur secundum consuetudinem, & verba, ibid.
 Dispositio loquens in vno caso an, & quando comprehendat alium eiusdem rationis, vel equiparatum, t. 1. D. §. 31. n. 37.
 Dispositio licet pernalis, & odiosa extenditur favore Ecclesie, ibid.
 Dispositio conventionalis an, & quando extendatur, saltem ex aequitate, t. 1. D. §. 31. n. 38.
 Dispositio reciproca habet multa specialia, ibid.
 Dispositio quando dicatur separata, vel coniuncta, t. 1. D. §. 31. n. 39.
 Dispositio semper est interpretanda ut minus recedatur à in re communi, t. 1. D. §. 31. n. 40.
 Dispositio aliquid præsupponit, an operetur non constituto de supposito, vel disponat etiam in supposito, t. 1. D. §. 31. n. 41.
 Dispositio in dubio an censetur potius modalis, quam conditionalis, & alia, remissive, t. 1. D. §. 31. n. 42.
 Dispositio conditionalis non operatur nisi probata conditione, ibid.
 Dispositio an sit modalis, vel conditionalis quid importet? t. 1. D. §. 31. n. 43.
 Dispositio si non possit verificari nisi in vna specie, qualiter habeatur pro expressa, t. 1. D. §. 31. n. 44.
 De variis dispositionibus legum, & hominum, remissive, t. 1. D. §. 31. n. 45.
 Dispositio ex quibus cognoscatur an sit favorabilis, vel odiosa, t. 1. D. §. 31. n. 46.
 Dispositio Auth. res que C. commun. de legat. quando procedat, vel non, t. 1. B. §. 10. n. 21. vbi plene, & vide Bona.
 Dispositio in casu vero, an procedat in facto, vide §. Causus, num. 10.
 Dispositio l. curabit C. de act. empt. an, & quando procedat, vel non, vide §. Fructus.
 Dispositio generalis an, & quando per speciem restringatur, t. 2. G. §. 3. n. 1.
 Dispositiones conditionales, an transeant ad heredes, t. 2. F. §. 3. n. 1.
 Dispositio l. fœmine C. de secund. nupt. quando procedat, vel non, t. 3. L. §. 31. num. 12. & §. Pater, num. 44. & seqq.
 Dispositio l. Scripturas C. qui pot. quid sit, & quando procedat, vel non, t. 4. §. 8. n. 24. & seqq.

D I S P O S I T I O.

Dispensatio de fide prohibita laicis sub penis, t. 3. L. §. 2. num. 11.

D I S T A N T I A.

Distantia locorum quomodo probetur, t. 3. M. §. 15. num. 4.

D I S T R I B U T I O.

Distributiones quotidianæ an debeantur carceratis, infirmis, vel aliter legitime impeditis, t. 1. A. §. 4. n. 9. & seqq.

An absentibus ex causa studij, servitij Episcopi, existentibus in Curia Romana, & huiusmodi, ibid.

An absentibus ex causa timoris belli, ibid. vide Absens, & Canonicus.

Distributiones quotidianæ non diuise transmittuntur ad heredes Canonici defuncti ante diuisionem, t. 3. P. §. 16. num. 12.

Non veniunt appellatione fructuum, t. 2. F. §. 23. num. 1.

D I V E R S I T A S.

Diversitas causarum ex quibus inducatur, vide in §. Accusata, n. 9.

Diversitas causarum attenditur ad evitanda attentata, ibidem.

D I V I S I O.

Diuisio est duplex, alia intellectus, alia rebus, & de utraque, t. 1. D. §. 22. n. 1.

Diuisio præsupponit per necessarium antecedens communionem, vel societatem, ibid.

Diuisio quid sit, remissive, ibid.

Diuisio prohibita inter fratres, intelligitur tantum quoad dominium, non autem quoad fructus, & an, & quomodo possit prohiberi diuisio à testatore, t. 1. D. §. 22. num. 2.

Diuisio est de genere permissorum, & si sit damnoisa vni pariter est ad æqualitatem reducenda, ibid.

Diuisio non fit de re commodè non diuisibili, & qualiter tunc possit provideri, t. 1. D. §. 12. n. 2.

Quid si rei nullam omnino partem diuisionem, ibid.

In dubio quilibet res præsumitur diuisibilis, & qualiter fieri debeat diuisio, ibid.

In diuisione qui præferatur, t. 1. D. §. 22. n. 4.

Diuisio peti non potest à minore, & quando prouocatur ad diuisionem qualiter sit facienda, t. 1. D. §. 22. num. 5.

Diuisio quomodo fieri, & quia diuidere, aut eligere debeat, ibidem.

Diuisio est facienda iuxta formam consentiam, nisi doceatur de error, vel lesione vitæ dimidium, ibid.

In diuisione inter fratres que sint deducenda? ibid.

Diuisio inter rusticos laborantes quomodo sit facienda, t. 2. D. §. 22. n. 6.

Diuisio quando fit æqualiter facienda iuxta partes singulorum, vel proportionata ad ratam bonorum, ibid.

Diuisio erronea, vel lesiva, qualiter sit rescindenda non obstante promissione de euictione, & quibuscumque renunciationibus, & iuramentis, t. 1. D. §. 22. n. 7.

Acceptatio in partem crediti inextinguibilis qualiter habeatur pro non facta sitne vi, vel metu, ibid.

Diuisio licet ampla, & iuxta intelligitur *rebus sic stantibus*, t. 1. D. §. 22. n. 8.

Diuisio non potest pro parte acceptari, & pro parte impugnari, ibid.

Diuidentes an teneantur sibi inuicem de euictione, t. 2. D. §. 22. n. 9.

Diuisio an operetur remissionem fideicommissi recipioci inter diuidentes, t. 1. D. §. 22. n. 10.

An, & quando presumatur scientia, vel ignorantia fideicommissi, ibid.

Diuisio non præiudicat iuri de futuro, quid si adfuit clause amplissime an censetur remissum ius futurum, super bonis emphyteuticis, super primogenitura &c. ibidem.

An data facultate alienandi, & alienatione sequuta, alienata possint reuocari, licet remissio fuerit facta à minore, & alia, ibid.

Diuisio facta à patre inter filios an inducat remissionem fideicommissi ab eodem patre diuidente antea facta, & alia de validitate huiusmodi diuisionis, & an, & quando filij possint contravenire, t. 1. D. §. 22. n. 11.

Diuisio bonorum facta per partem inter filios, an censetur potius donatio, vel vitium voluntatis, quod hoc importet, & alia, t. 1. D. §. 22. n. 12.

Diuisio facta à patre inter filios, an in dubio habeat vim testamenti, ibid.

Diuisio an præferatur inter fratres separatione habitantes, t. 1. D. §. 22. n. 13.

Diuisio qualiter possit probari etiam sine scriptura, presumptionibus, & coniecturis, & quibus, ac per testes, & alia, remissive, ibid.

Diuisio inter fratres an dicatur quedam ratio inter eos reddita, & composita, t. 1. D. §. 22. n. 14.

Quid fauore dotis, ibid. remissive.

Diuisio dotis matris quomodo fit facienda inter filios diuersi matrimonij, quid seruandum in augmento dotis facto ab extraneo in secundo matrimonio? t. 1. D. §. 22. num. 15.

Quid si mater donauit filij secundi matrimonij totum, id, de quo disponere potest? ibidem, & alia remissive.

Filij primi matrimonij succedunt matri æqualiter cum filijs secundi, cessante statu de lucro dotis, quid stante pacto de dote lucranda, vel statuto simpliciter deferente lucrum secundo viro absque vlla conditione.

ditione si sine liberis ? & alia late per plures ver.
ibidem.
Diuſio ſeudi an poſſit retractari, t. 1. D. §. 22. n. 16.
Diuſio oblationum qualiter fit facienda inter Archipreſ-
biterum, & Sacramentum, t. 1. D. §. 22. n. 17.
Diuſio rei communis obligat, an, & quando præiudicat
creditori, t. 1. D. §. 22. n. 18.
Diuſio debiti facta inter plures debitores, non præiudicat
creditori, ibid.
Diuſio bonorum qualiter fit compatibilis cum reſeruatione
hypothecæ, ibid.
Diuſio fructuum pendendum an, & quomodo ſit facienda
inter hæredes emphyteuticæ, & dominum directum, & in
ſimilibus, t. 1. D. §. 22. n. 19.
Diuſio fundo, an poſſit vnus ex focis per partem alterius
tranſire prout ante diuſionem, quod in venditione,
t. 1. D. §. 22. n. 20.
In actum diuſionis poſſit à peritis ſeruitus imponi, ſecus ex
intervallo, ibid.
Diuſio debiti an inducat, ſi creditor habens plures de-
bitores in ſolidum obligatos ab vno recipiat partem,
illi præiudicet tangentem, t. 1. D. §. 22. n. 21. & §. Creditor,
num. 20.
Diuſio facta inter fratres poſt mortem patris, an probet bo-
na diuſa ſuſſe paterna, t. 1. D. §. 22. n. 22.
Diuſio qualiter probet poſſeſſionem inter ipſos diuidentes,
& cauſam ab eis habentes, ibid.
Diuſio qualiter peti poſſit ab viſitatore, qui immiſſio-
nem obtinuit pro indiſtincto cum proprietario, t. 1. D. §. 22.
num. 23.
Diuſio an ſit facienda in ſturpes, vel in capita inter fratrum
filios, t. 1. D. §. 22. n. 24.
Diuſio Patrocinium, ſtante iure coequali verſusque Pa-
rochi pro indiſtincto curam animarum exercitum, qua-
liter fit facienda; Quid ſi conſtituerit vnam Parochiam,
eſſe matricem, alteram verò filialem, vel coadiutricem,
t. 1. D. §. 22. n. 25.
Diuſio territorij, & Diocæſis cum vniuerſali iuriſdictione
non poſſit fieri niſi à Papa, t. 1. D. §. 22. n. 26.
Plura remiſſiue de diuerſis diuſionibus, t. 1. D. §. 22.
num. 27.
Diuſio qualiter præſumatur ex diuſione poſſeſſione, & alia,
remiſſiue, t. 1. D. §. 22. n. 28.
Diuſio emphyteuticæ an præiudicat iuri ſuperſeucturo, t. 2. E.
§. 7. n. 35. & 37.
An caducaſtem inducat facta ſine domini conſenſu, ibid.
num. 47.
Diuſio inter fratres an præiudicat hypothecæ præcedenti,
t. 1. E. §. 23. n. 7. & §. 1. hypotheca, n. 51.
Diuſio an poſſit peti à minore, & quomodo facienda, t. 3.
M. §. 23. n. 10.
Diuſio inter focos qualiter fit facienda, t. 4. S. §. 20. n. 40.
& 42.
Diuſio ſocietatis an, & quando præſumatur, t. 4. S. §. 20.
num. 43.
Diuſio Eccleſiarum Patrocinium quomodo ſit facienda,
t. 2. E. §. 2. num. 12.

D I V I T I A.

Dives quis dicitur non tantum ex patrimonio, ſed etiam ex
fide, & bonis moribus, t. 1. D. §. 23. n. 1.
Quis dicatur pauper, vel dives remittitur arbitrio iudicis,
& quod dives præſumatur homo ſi fuerit in dies, & alia
de diuitijs, ibid.
Diuitiæ non tribuunt nobilitatem, ſed conferunt, &
qualiter ſint comulanda ſilij ſine avaritia, t. 1. D. §. 23.
num. 2.
Diuitiæ non præſumunt ſed potius paupertas, ſed ſemel
diuites, vel ſoluendo præſumunt dotare, t. 1. D. §. 23. n. 3.
Diuites an, & qualiter teneantur facere elemoſinas, &
an mutando pauperibus ſatisfaciant, late, t. 1. D. §. 23.
num. 4.
An obligatio Eccleſiaſticorum erogandi ſuperfluum in viſus
piorum ſit tauſentia præcepti poſitiui, vel etiam naturali,
ibidem.
Plura remiſſiue de diuitijs, & diuitibus, t. 1. D. §. 23. n. 5.
De niſterijs diuitum, remiſſiue, t. 1. D. §. 23. n. 6. & §. Pauper,
t. 1. n. 12.
Diuitiæ qualiter conferant à nobilitatem, & quando hoc
procedat etiam inter milites, & cohortes ad effectum præ-
cedentiarum, t. 1. D. §. 23. n. 7.

Diuitiæ, an excuſent à preſtatione ſubſiſtoris, t. 1. C. §. 10.
n. 1. & 3.

Dives an, & quando teneatur ſubminiſtrare expenſas, &
alimenta litis pauperi ſecum litiganti, t. 2. E. §. 28.
num. 20.

D I V O R T I V M.

De diuortio, plura vide in §. Adultærium, Sodomitæ, &
§. Coniuges.

D I V T V R N I T A S.

Diuturnitas an faciat præſumere ſolemnitates, t. 1. D. §. 24.
num. 1.

Diuturnitas in delictis, an proſit ad minorandam penam,
ſicut longa carceratio, t. 1. D. §. 24. n. 2.

Diuturna maximam vim habent, nec de facili mutandæ,
t. 1. D. §. 24. n. 3.

Diuturnitas temporis qualiter excuſet errantem in tempore
à falſitate, t. 1. D. §. 24. n. 4.

Diuturnitas non ſufficit per ſe ſola ad probandam ſolutio-
nem, t. 1. D. §. 24. n. 5.

Diuturnitas temporis an faciat præſumere inſinuationem, &
alias ſolemnitates, t. 1. D. §. 24. n. 8.

D O C T O R E S.

Doctores propter leue delictum non carcerantur, t. 1. D.
§. 25. n. 1.

Doctores quales eſſe debeant maximè in Eccleſia Dei, re-
miſſiue, t. 1. D. §. 25. n. 2.

Doctores eorum eorum familia qualiter ſint de iure exempti
ab omni muere, t. 1. D. §. 25. n. 3.

Doctores, & alij dignitate poſiti an poſſint vti reſſes tor-
queri, t. 1. D. §. 25. n. 4.

In Doctores, & nobilibus malora requiruntur indicia,
pro tortura illis inferenda, quam in alijs: Quid in practica
ſci uetur ? ibid.

Plura de dignitate, & nobilitate Doctores, ibid.

Doctores ſi non vti reſſes, an ſaltem tamquam rei torqueri
poſſint, & quid ſeruetur de conſuetudine totius Italie,
ibidem.

Doctores non poſſunt de iure communi pro armis ſcrutari,
ſecus ſeruari Florentiæ, t. 1. D. §. 25. n. 4.

Doctores pro debito citati priuati an poſſint carcerari, t. 1.
D. §. 25. n. 5.

Florentiæ pro debito ciuili priuato indiſſerentet carcerari
non poſſunt, ibid.

De priuilegijs Doctorem, remiſſiue, ibid.

Doctores licet ſanguine ignobiles, qualiter ad officia nobili-
tatem requiruntur admittantur, & alia de prærogatiuis, &
dignitatibus Doctorem, remiſſiue, ibid.

Doctores an legendo per vixim annos eſſentur illuſtres,
Comites, & Duces, & quomodo hoc ſit intelligendum,
ibidem.

Doctores, & alie perſonæ graduatæ licet pauperes, &
abſque patrimonio, qualiter poſſint legitimè promo-
ueri ad Sacros Ordines non obſtante Concilio Trident.
t. 1. D. §. 25. n. 6.

Doctores, profeſſores, & ſtudioſi, qualiter habeant priuile-
gium, vi ſacrum, vel alium artiſicum propeſſorem do-
mum obſtrepentem, poſſit e peſſe, ne aliorum ſtudia
impediatur, t. 1. D. §. 25. n. 7. vide §. Vicinus, n. 12.

Cuius damno cedere debeat penſio reſtantis temporis,
ibidem.

Nemo regulariter poſſit in ſua arte impediri, licet inter-
temperet ſortum vicinis; niſi fiat per emulationem, vel
agatur de infirmo, ibid.

Doctores iuris non excuſantur ab expenſis, nec à mora ratione
ignotantiæ iuris, ſicut etiam Doctores tiegræ moris non re-
ſtituunt in integrum, quod intellige in his que iuris ſcien-
tiam concernant, alia ſecus, t. 1. D. §. 25. n. 8.

Doctores præſentantur miſiſibus in actibus doctores, &
promiſſis, ſecus in militantijs, t. 1. D. §. 25. n. 9.

De præcedentia inter leſiſas, & medicos, remiſſiue, ibid.

Doctores, vel alij parem dignitatem habentes qualiter, & ex
quibus inter ſe præferantur, & alia de præcedentijs, remiſ-
ſiue, t. 1. D. §. 25. n. 10.

An in pri dignitate præcedat, qui prius datam obtinuit,
ibidem.

Doctores ſenex regulariter præferunt iuueni, & quando ſe-
cus, ibid.

Doctores de præſenti legens an præferatur alteri qui antea le-
git. Et alia de Doctore ab Imperatore qualiter præferatur
Doctore ab inferioribus, ibid.

- Qualiter deus precedenti inter officiales ratione maioris
 pendij, & alia, ibid.
- In materia precedentiarum semper dignior praefertur,
 ibidem.
- De Archiepiscopis praefertendis Vicariis parochialium, &
 illarum Clero, ibid.
- Plura remissive de dignitatibus, & precedentijs inter No-
 biles, Barones, Principes, Magistratus, Senatores, & Iu-
 risto, ibid.
- De Senatore veniente in Senatu tamquam aduocato, an
 habeat locum tamquam Senator, vel tantum vii Aduoca-
 tus, ibid.
- Doctores attestantes de consuetudine an, & qualiter illam
 probent, t. 1. D. §. 25. n. 11.
- Doctores aliqui decident, licet nihil allegent, facit ius, ubi non
 adest contradicitor, t. 1. D. §. 25. n. 12.
- Qualiter liceat reprobare Doctores magnae auctoritatis,
 ibidem.
- Dictum Doctoris est intelligendum secundum legem,
 quam allegat, ibid.
- Doctores distinguendi magis standum est in dubijs opinionio-
 nibus, t. 1. D. §. 25. n. 13.
- Doctores consulenti qualiter magis sit credendum, quam le-
 genti, ibid.
- Doctores scribentes quandoque proferunt verba iniuriosa
 contra iudices, vel alios, t. 1. D. §. 25. n. 14.
- Doctores militare dicuntur, & an gaudeant privilegij mili-
 tarum in testando, t. 1. D. §. 25. n. 15.
- De privilegijs scholarum, & quibus ex causis illa amittant,
 remissive, ibid.
- Doctorem se afferens, cum non sit talis, qualiter sit punien-
 dus ut falsarius, t. 1. D. §. 25. n. 16.
- De praxi quod Doctores non admittantur ad officium Ad-
 vocati absque licentia, ibid.
- Doctores qualiter probentur, ibid.
- Qualiter de proximo doctorandus habeatur pro docto-
 re, ibid.
- Doctores locantes operas suas, si moriantur, an transmittant
 salarium ad haeredes, t. 1. D. §. 25. n. 17.
- Multa de Doctoribus in genere, & in specie, ac de illorum
 honoribus, privilegijs, defectibus, & vitijs, remissive, t. 1.
 D. §. 25. n. 18.
- Doctores an sit permissa armorum delatio, t. 1. A. §. 40.
 num. 7.
- Doctores quare hodie villpendantur, t. 1. D. §. 25. n. 4.
- Qualiter peccent insigni gradum assumentes, & promoti-
 ces contentes, ibid.
- Doctores an possint executari in libris, t. 2. E. §. 23.
 num. 3.
- Doctores aequiparatur nobilibus, & poena nobilium puniuntur,
 vide in §. Juratum in voto Auctoris, n. 43.
- Doctores exempti ab hospitio militum, t. 3. M. §. 1. n. 18.
- An, & quando praefertantur militibus, t. 3. P. §. 32. n. 13.
- Doctores Legum, an habeat restrictionem in integrum si sit
 minor, t. 4. R. §. 25. n. 20.
- Doctores an, & quando possint carcerari pro debito, & alia
 t. 4. in Resol. cap. 33.
- De privilegijs Doctorum, & alijs vide in Praxi, §. Docto-
 ri.

D O L V S.

- Dolus dicitur machinatio quaedam, alterius decipiendi
 causa adhibita, cum aliud agitur, & aliud simulatur, t. 1.
 D. §. 26. n. 1.
- Dolus quid sit, & lata culpa, levis, & leuissima, quomo-
 do differant, quando obligent, vel non, & alia remis-
 sive, ibid.
- Dolus est multiplex, & quae remedia competant contra do-
 lum, t. 1. D. §. 26. n. 2.
- Dolus regulariter non praesumitur, sed ab allegante
 probari debet, & est capiendi omnis congrua inter-
 pretatio ad illius exclusionem, & quando levis, t. 1.
 D. §. 26. n. 3.
- Dolo carere non videtur is, qui fecit quod facere non de-
 buit, ibid.
- Qualiter ex actu clam gesto arguatur dolus, ibid.
- Dolus praesumitur in eo, qui cautelis insolitis vitatur,
 ibidem.
- Dolus praesumitur in eo, qui venit contra pacta expressa,
 item quando quis omittit facere quod sibi non nocet, &
 alijs prodesse possit: item quando quis contrahit cum

minore sine solemnitatibus: item ex functionibus sua den-
 ti vilibus, & alteri damno: & de alijs doli praesumptio-
 nibus, & coniecturis, remissive, ibid.

Dolose fieri dicuntur quoties aliquid clam reponitur contra
 id, quod palam fuit conventum, ibid.

Dolus ex quibus coniecturis, & praesumptionibus probetur,
 t. 1. D. §. 26. n. 4.

Dolus qualiter excludatur contrarijs coniecturis, & praesump-
 tionibus, t. 1. D. §. 26. n. 5. & 9.

Dolus qualiter excludatur per quaecumque causam ne-
 dum leuem, sed etiam iniustam, & bestialem, ibid.

An ignorantia, & qualis excuset a dolo, remissive,
 ibidem.

An cessante dolo possit quis pro culpa tantum corporaliter
 puniri, ibid.

Dolus, & lata culpa nunquam praesumitur in mulie-
 re; sicut in minore, rustico, & muliere, t. 1. D. §. 26.
 num. 6.

Dolus requiritur in delictis ad irrogandam poenam, alijs ubi
 non adest dolus minuitur poena; & licet in civilibus do-
 lus latae culpe aequiparetur, secus in criminalibus, t. 1. D.
 §. 26. n. 7.

Dolus furvus per pactum remitti non potest, quid stante
 iuramento: quando dolus sufficit ad rescissionem con-
 tractus, & alia, t. 1. D. §. 26. n. 8. & §. Donatio, n. 32.

Dolus praeteritus, & eius poena an, & quando possit remit-
 ti, ibid.

Dolus, & fraudis suspicio cessat in homine nobili, probo, &
 digne: item ubi non resultat aliquid lucrum ei, cui dolus
 imputatur, & alia, t. 1. D. §. 26. n. 9.

Ignoranti, vel impedito non potest dolus, vel culpa imputari:
 sicut quando quis suo iure vitatur, & de re sua dispo-
 nit, ibid.

Dolus non tantum verus, sed etiam praesumptus sufficit ad
 rescissionem contractus, & alia, t. 1. D. §. 26. n. 10.

Plura remissive de dolo in substantia, persona, & qualitate,
 an, & quando irritet contractum, ibid.

Quid sit enormissima lesio? & an dolus in spiritibus
 vitiis vitet contractum, & alia, ibid.

Dolus quando dicatur verus, vel praesumptus, & quando mi-
 nor restituatur, t. 1. D. §. 26. n. 11.

Dolus liberationis ex quibus probetur, t. 1. D. §. 26. n. 12.

Dolus tutoris nec prodesse, nec nocere debet pupillo, t. 1. D.
 §. 26. n. 13.

Dolus vnus alteri nocere non debet nisi ex eo senserit com-
 modum, ibid.

Dolus quando reparari potest per cautionem euilem, non
 habet locum accusatio criminalis: & quae concurrere
 debeant ut purgari possit actio civilis, t. 1. D. §. 26. n. 14.

Actio doli qualiter sit subsidiaria, nec regulariter deus
 quando adest aliud remedium, & alia, ibid.

Actio de dolo diuiditur inter heredes, sed contra plures
 dolosos datur in solidum, & sine repetitione, t. 1. D. §. 26.
 num. 15.

An, & quando dolus sui auctoris noceat singulari succes-
 sori, ibid.

Actio doli quanto tempore exinguatur, t. 1. D. §. 26.
 num. 16.

Dolus nemini patrocinari debet, & causus dicitur, qui per
 dolum dolo refutit, t. 1. D. §. 26. n. 17.

Dolus tertij quando noceat, vel non, & alia de dolo, & me-
 ra, remissive, ibid.

Dolus non inferitur scienti, & volenti, & alia de dolo, &
 eius effectibus tam in delictis, quam in contractibus,
 t. 1. D. §. 26. n. 18.

Dolus iudicis ex quibus desumatur, t. 1. D. §. 26. n. 19.

Dolus an, & quando praesumatur in haerede aliquid describere
 omittente in inventario, t. 1. D. §. 26. n. 20.

Plura remissive de dolo vero, & praesumpto, de praeteri-
 to, & de futuro, an possit remitti, & alia, t. 1. D.
 §. 26. n. 21.

Dolus, fraudis, & simulatio qualiter probari possit per testes
 etiam inhabiles, & per coniecturas, & alia, remissive,
 t. 1. D. §. 26. n. 22.

Vide in §. Culpa.

Dolus quando imputetur iudici, vel parti, t. 1. in Discursu
 n. 75. & 78.

Dolus non consideratur in aere populi, t. 2. E. §. 14.
 num. 6.

Dolus requiritur in falsitate, t. 2. F. §. 4. n. 13. & seqq.

Dolus

Dolus in homicidio ex quibus arguatur, vel excludatur, t. a. H. §. 7. n. 7.
 Dolus requiritur ad annullandam inuenturam ob aliquem defectum, t. 1. §. 36. n. 1. & seqq.
 Dolus furvus non potest remitti nec praeteritus, si aliquid ex eo adit penes administratorem, t. 3. L. §. 12. num. 6.
 Dolus in matrimonio carnali, vel spiritali an illud annullat, t. 3. M. §. 10. n. 15.
 Dolus arguitur ex actu malo, & prohibito, t. 3. O. §. 5. num. 77.

DOMESTICI.

Domestici, quoniam dicantur, ut tanquam tales reputantur à testimonio, t. 1. D. §. 27. n. 1.
 Attenditur illorum status, & conditio de tempore, quo deponunt, ibid.
 Domestici, & familiares qualiter admittantur ad defensionem, & alia remissive quando admittantur domestici, t. 1. D. §. 27. n. 2.
 Domestici qualiter presumantur commississe delictum secretum in domo commissum, vel possint torqueri, t. 1. D. §. 27. n. 3.
 Domestici furtum committentes qualiter puniantur, t. 1. D. §. 27. n. 4.
 Domestici testes qualiter, & in quibus probent, t. 1. D. §. 7. n. 5.

DOMICILIUM.

Domicilium quando dicatur contractum, vel non, t. 1. D. §. 28. n. 1.
 Incolatus qualiter contrahatur, & probeatur, ibid.
 Mutatio domicilij, & quando presumatur, ibid. remissive.
 Domicilium an possit mutari ad libitum invito Barone, vel domino loci, ibid.
 Domicilium status modis acquiritur, nempe natura, legis dispositione, & animo, & alia, t. 1. D. §. 28. n. 2.
 An in dependentibus ab animo, standum sit potius expressis declarationibus aliis, de cuius animo agitur, vel factis contrarium indicantibus, ibid.
 Domicilium in dubio dicitur contractum ex eo, quod quis transiit in loco maiorem partem suorum bonorum, & totam familiam, nisi hoc fuerit ex causa studiorum, vel Praefecturae vrbis, siue altius officij, & alia, t. 1. D. §. 28. n. 3.
 Domicilium quando acquiritur per habitationem, ibid.
 Domicilium, & incolatus excluditur, etiam si quis per triginta annos habitauerit, dum permansit in seruitio alienius Principis, ibid.
 Domicilium originis, & habitationis, quando dicatur magis principale, quam oulitas, & quando fecerit, & quale sit attendendum in iurisdictionibus, t. 1. D. §. 28. n. 4.
 Domicilij appellatio, an veniat illud originis, vel habitationis, & quodnam potentius reputetur, & alteri praefertur, t. 1. D. §. 28. n. 5.
 Domicilium constitui potest papilio, vel minor per tutorem, vel curatorem, t. 1. D. §. 28. n. 6.
 Plura remissive de effectibus domicilij, ibid.
 De domicilio, quomodo acquiratur, vel amittatur, an habitatione ratione officij, & alia remissive, t. 1. D. §. 28. n. 7.
 De domicilio originis, & eius effectibus quoad criminalia remissive, t. 1. D. §. 28. n. 8.
 Domicilium an acquiratur per dignitatem in loco, & alia remissive, t. 1. D. §. 28. n. 9.
 An per concubinatam, vide in §. Concubina, u. 10.
 An ex habitatione, vide §. Gabelia, n. 41.

DOMINIVM.

Dominium est ius de re perfecte ad libitum disponendi, & est vnicum, & inuicibile quoad essentiam, licet quoad effectus diuidatur, t. 1. D. §. 29. n. 1.
 Dominium quod sit, quoproprie, & quale, remissive, ibid.
 Dominium acquiritur per traditionem veram, vel fictam cum titulo habili ad translationem dominij, & per viciacionem, vel praescriptionem, t. 1. D. §. 29. n. 2.
 De acquisitione dominij per alluvionem, & de modo diuidendi inter conuincos, ibid.
 Dominium qualiter acquiratur per descriptionem, t. 1. D. §. 29. n. 3.
 Dominium qualiter possit acquiri sine possessione ex sola traditione, ibid.
 Ex traditione instrumenti dicitur translatum dominium rei an eo conueniente, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Dominium ex contractu Principis, [sic] in Ecclesiam qualiter transferatur sine traditione, ibid.

Ex contractu nullo modo non transferatur dominium, sicut nec per sententiam, nisi sequatur traditione, vel sententiae executione, t. 1. D. §. 29. n. 4.

Dominium qualiter transferatur per deliberationem, & ad iudicationem iudicis, ibid.

Quando, & ex quibus coniecturis transferatur dominium, vel non, ibid. remissive.

An pacta, & alijs modis possit prohiberi translatio dominij, ibid.

Dominium qualiter ex possessione praesumatur, t. 1. D. §. 29. n. 5.

Dominium quando probeatur ex indicij, & coniecturis, ibid.

Dominium an possit probari per instrumentum publicum, vel scripturam priuatam, & alijs modis, ibid.

Dominium mercij, ballatum, & fundum qualiter probeatur per signum, mercum, vel bullacionem, t. 1. D. §. 29. n. 6.

Quod signa, & nomina faciant coniecturam rem illorum esse, quorum sunt signa, & nomina, ibid.

Plura de probatione, quae oritur ex appositione sigilli, remissive, ibid.

De custodia clauium, quale faciat indicium, culas sit locus clauibus custoditus, ibid.

Dominium probatur per instrumentum diuisionis inter ipsos diuidentes, & causam ab eis habentes, & qualiter probeatur etiam per testes, t. 1. D. §. 29. n. 7.

Dominium probatur ex instrumento locationis cum alijs ad minimis, t. 1. D. §. 29. n. 8.

Qualiter probeatur per instrumenta antiqua, per famam, per verba conuictoria, & huiusmodi, & quae sint probanda indirecta probatione dominij ad effectum rei vendicationis, ibid.

Dominium à patre in filium, & à defuncto in heredem praesumitur continuatum, ibid.

Dominium directum qualiter probeatur ad effectum exactionis canonis, & deuotionis, latet, t. 1. D. §. 29. n. 9.

Dominium qualiter probari debeat in petitorio, & rei vendicationem, ibid.

Dominium directum in antiquis, an fauore Ecclesiae probeatur ex vnica recognouione, etiam contra tertium, ibid.

Dominium an probeatur per pronomen possessus, & per casum gentium, t. 1. D. §. 29. n. 10.

Dominium qualiter amittatur ipso iure, ob vestigal non solutum, t. 1. D. §. 29. n. 11.

Dominium quando testis via transferat de testatore in legatarium, & quae requirantur ad hunc effectum, t. 1. D. §. 29. n. 12.

Dominium directum, an vtile dicatur illud, quod remanet penes Vassallum subinfeudantem alijs bona, t. 1. D. §. 29. n. 13.

Dominium eundem rei an possit esse penes plures in solidum, t. 1. D. §. 29. n. 14.

Dominium referendum in venditione quid operetur, t. 1. D. §. 29. n. 15.

Plura remissive de dominio acquirendo, ac de dominio directo, & vtili, & vniuerso effectibus, t. 1. D. §. 29. n. 16.

Dominium ferre in laqueo capere, vel lethaliter vulnerare cui acquiratur, t. 1. D. §. 29. n. 17.

Dominium quomodo probeatur quando agitur ad deuotionem, t. 1. E. §. 7. n. 27.

Dominium vtile laicorum an sit separatum à directo Ecclesiae, & gaudet privilegio, t. 1. E. §. 7. n. 36.

Dominium altum, & superum, cui competat, & quid importet, t. 2. F. §. 11. n. 26.

Dominium non transferatur sine traditione, & titulo, vide §. furtum in Voto Auditoris, n. 23.

Dominium quando probeatur ex possessione, t. 2. L. §. 46. num. 14.

DOMINVS.

Dominus litis compensans in iudicio, videtur reuocare procuratorem, t. 1. D. §. 30. n. 1.

Domino, vel Vassallo mortuo est facienda noua investitura infra annum, alias feudum finitur, t. 1. D. §. 30. n. 2.

Dominus tenetur adiutare Vassallum, & e contra, & alia remissive, t. 1. D. §. 30. n. 3.

Dominus directus petens, vel recipiens post tempus solutionis canonis, an dicatur remittere canoniam, t. 1. D. §. 30. n. 4.

Dominus directus agens ad canones decurios, an, & quando

K

de

- debet associari, vel immitti ad possessionem bonorum emphyteuticorum, *ibid.*
- Dominus directus expellens emphyteutam an possit petere canones decurios, & alia, t. i. D. §. 30. n. 5.
- Dominus directus recipiens non tantum canones decurios, sed etiam futuros post commissam caducitatem, qualiter censetur remissis caducitatem, quid si receptio fuerit facta à procuratore t. i. D. §. 30. n. 6.
- Dominus directus declarat caducitatem, & postea recipiens canones decurios, an videatur remittere caducitatem, t. i. D. §. 30. n. 7.
- Dominus inofficiens de nouo vassallum, vel emphyteutam, an videatur remittere caducitatem, & alia, t. i. D. §. 30. num. 8.
- Dominus directus non potest agere ad deuolutionem nisi lapso biennio, t. i. D. §. 30. n. 9.
- Dominus quare probare debeat ad obtinendam caducitatem, *ibid.* & n. 10.
- Dominus agens ad caducitatem contra successorem emphyteute, quare probare teneatur, t. i. D. §. 30. n. 10.
- Dominus in iudicio caducitatis qualiter habeat fundatam intentionem in simplici negatura, *ibid.*
- Dominus an possit ex se declarare caducitatem, & expellere, *ibid.*
- An sit necessaria citatio in declaratione caducitatis, & alia, *ibid.*
- Dominus decedens non declarata caducitate, an dicatur illam remississe, t. i. D. §. 30. n. 11.
- Caducitas incurra à defuncto qualiter non possit declarari contra eius heredes, *ibid.*
- Lapso quinquennio non potest agi ad caducitatem, *ibid.*
- Dominus consentiens alienationi, qualiter debeat recognoscere nouum emphyteutam, & alia, t. i. D. §. 30. n. 12.
- Dominus requisitus praeferre tenetur consensum alienationi, & an ipse praeferat, t. i. D. §. 30. n. 13. & alia.
- Dominus directus an, & quando teneatur exhibere primum registrum, & antiquum feudum, & an excusetur negando illius existentiam, & alia, t. i. D. §. 30. n. 14.
- Dominus agens ad deuolutionem tenetur probare inuestituram esse finitam, & dominium feudum, & qualiter possit vii remedi, si quis condonatus C. locat. *ibid.*
- Qualiter emphyteuta, censuarius, & similes teneantur domino petenti ostendere bona emphyteutica, &c. alia omnia ab illis possessa, praesumantur talia, *ibid.*
- Qualiter heredes Vassalli sint manducandi in possessione, donec discussatur controversia inter dominum, & ipsos heredes, an bona sint feudalia, vel allodialia, *ibid.*
- Plura remissus quando dominus teneatur probare feudum, cum allodialitas praesumatur, *ibid.*
- Dominus qualiter sit manducandus in exactione canonis, vel census, & alia, t. i. D. §. 30. n. 15.
- Dominus census non vitur iure retractus contra vicinos, t. i. D. §. 30. n. 16.
- Dominus census qualiter praefertur alijs in emptione fundi censiti, t. i. D. §. 30. n. 17.
- Dominus census, vel vicinus vtens retractum, an debeat omnia simul vendita retrahere, & alia, t. i. D. §. 31. n. 18.
- Dominus census antea exclusi alios possessiones, qualiter hoc procedat, & alia, t. i. D. §. 30. n. 19.
- Dominus census an possit retrahere rem censitam non solum primo, sed etiam ab alijs emptoribus, t. i. D. §. 31. n. 20.
- Dominus census, quando possit comparare censum in pretium fundi, t. i. D. §. 30. n. 21.
- Dominus census an possit agere contra debitorem, qui censum imposuit, si defunctus fundum possidere, *ibid.*
- Dominus census habet ius retrahendi in quacumque alienatione, t. i. D. §. 30. n. 22.
- Dominus census volens retrahere fundum censitum, qualiter teneatur restituere melioramenta, t. i. D. §. 30. n. 23.
- Dominus census recipiens sortem, non videtur remittere fructus decurios, t. i. D. §. 30. n. 24.
- Dominus census recipiens fructus ab emptore, an videatur renunciare retractui, t. i. D. §. 30. n. 25.
- Dominus census an possit compelli ad extendendum censum pro parte, t. i. D. §. 30. n. 26.
- Quando possit compelli ad accipendum fundum censuatum, vel alia bona pro extinctione census, *ibid.*
- Dominus census an possit percipere damna, & interesse stante nullitate census, & an per indirectum conuegi sortem principalem, t. i. D. §. 30. n. 27.
- Dominus directus an possit mutare sortem rei in praedictum alterius, t. i. D. §. 30. n. 28.
- Dominus an sit praefectus in emptione fructuum coloni partiarum, t. i. D. §. 30. n. 29.
- Dominus quando non possit expellere colonum stante praescriptione coloniae perpetuae, *ibid.*
- Dominus fundi locati quam praestationem habeat in fructibus cum alijs creditoribus, t. i. D. §. 30. n. 30.
- An praefertur super melioramentis, & alia, *ibid.*
- Dominus an, & quando teneatur pro delictis famulorum, siue ministrorum, t. i. D. §. 30. n. 31.
- Dominus quando teneatur pro facto infistoris, t. i. D. §. 30. n. 32.
- Dominus quando teneatur ex contractu ferui, *ibid.*
- Dominus fundi qualiter possit venationem, & passionem in suo prohibere, t. i. D. §. 32. n. 33.
- Dominus locus non potest aliquid tacere in praedictum feruitus alteri debere, & an possit impedire piscationem, cum rebus, t. i. D. §. 30. n. 34.
- Dominus partem superioris domus an teneatur reficere testam, t. i. D. §. 30. n. 35.
- Dominus, qui olim fuit praesumitur etiam hodie, nisi aliter appareat, t. i. D. §. 30. n. 36.
- Dominus plures eiusdem rei, an esse possint in solidum, t. i. D. §. 30. n. 37.
- Dominus pro parte, potest se dominium simpliciter inscribere, *ibid.*
- Dominus an praesumatur scire quantitatem sui patrimonij, *ibid.*
- Dominus directus feudum non obstante ampla concessione Regalium censetur sibi reservasse alium dominium, cuius vigore multa potest, & qua, t. i. D. §. 30. n. 38.
- Dominus qualiter possit ratione sui interesse agere, vel appellare pro ius subditis, *ibid.*
- Dominus directus feudum qualiter possit petere sibi remitti delinquentes subditos Vassalli, *ibid.*
- Dominus directus nimis attigens suos Vassallos qualiter possit laedere à superiore priuati merito, & mixto imperio, & alia remissus, t. i. D. §. 30. n. 39.
- De varijs dominis remissus, t. i. D. §. 30. n. 40.
- Dominus partis superioris domus minuitur ruinas in parte inferiori, an possit illam trabis fulcire, & compellere dominum partis inferioris ad expensas, & alia remissus, t. i. D. §. 30. n. 41.
- Dominus an, & quando teneatur ex facto famuli, t. i. D. §. 30. n. 42.
- Alia vide in §. Colonos.
- Dominus compelli potest ad administratorem ad recipiendos rationes, & quid si recuset, t. i. A. §. 14. n. 43.
- Dominus qualiter teneatur pro damno à suo animali dato, t. i. A. §. 19. n. 1. & seqq.
- Dominus fundi infectoris, qualiter recipiat a quam superioris, t. i. A. §. 35. n. 1. & seqq.
- Dominus naui ad quid teneatur, vide Nauta.
- Dominus directus an, & quando teneatur consentire alienationi, vel habeatur pro consentiente, t. i. A. §. 7. n. 4. & 34.
- Dominus directus an teneatur renouare emphyteutum, & proximiores vicini emphyteutae alijs praefertur, vel possit pro se retinere, t. i. A. §. 7. n. 3.
- Si ius suum alteri vendat, an teneatur emphyteuta illum recognoscere, t. i. A. §. 7. n. 29.
- Pro canone an praefertur alijs creditoribus, t. i. A. §. 7. n. 32.
- An possit alium inuellere, durante altera inuestitura, t. i. A. §. 7. n. 29. & 37.
- Qualiter sit requirendus, & expectandus in alienatione rei emphyteutice, t. i. A. §. 7. n. 45.
- Non potest expellere emphyteutam sine citatione, t. i. A. §. 7. n. 57.
- An possit declarare caducitatem contra heredes emphyteute, t. i. A. §. 7. n. 58.
- Agens ad deuolutionem non lineam finitam, debet eius defectum probare, t. i. A. §. 7. n. 59.
- Dominus directus fundi, vel emphyteutis retinet ciuilem possessionem, & quid operetur, t. i. F. §. 11. n. 28.
- Dominus pcurator an habeat aliquod praefectum in re ex illa empti per alium, t. i. A. §. 8. n. 35. & seqq.
- Dominus dotans famulam an intelligatur animo compendandi cum salario, t. i. A. §. 30. n. 5.
- Dominus non soluens famulus salarium non iuuatur praescriptione in conscientia, t. i. F. §. 7. n. 10.
- Dominus census habet ius praestationis in emptione fundi, & an

& anterior præfertur posteriori, quid in cessionario, & emptore, t. 2. l. §. 46. n. 6.
 Dominus directus an præferatur in emptione rei emphyteuticæ, t. 2. l. §. 46. n. 11.
 Dominus (undi an præferatur in fructibus creditori ex causa feminæ, vel cultoris, t. 3. l. §. 19. n. 13.
 Dominus directus an sit manutentendus finitæ emphyteutis, vel usufructu, t. 3. M. §. 6. n. 10.
 Dominus tenetur de factis famuli, t. 3. Q. §. 5. n. 8.
 Dominus directus an possit petere remissionem delinquentis à Vassallo, t. 4. R. §. 11. n. 1.
 An possit remanere remissioni sibi competenti, & petere in præiudicium suorum subditorum, ibid.
 Dominus quam potestatem, & ius habeat in seruis, & alia, t. 4. S. §. 14. n. 20.
 Dominus debet citari pro suo interesse, quando agit de puniendo seruo, t. 4. S. §. 14. n. 21.
 Dominus census recipiens sortem, an videatur remittere fructus, t. 4. S. §. 23. n. 16.
 Dominus census qualiter præferatur in emptione fundi censuati, & alia, t. 4. in Resol. cap. 36.
 Plura vide etiam in Praxi, §. Padroni.

D O M V S.

Domus appellatione quid veniat, t. 1. A. §. 33. num. 38. & 39.
 Domum accommodans ad delinquendum qualiter puniatur, vide in §. Auxilium, n. 1.
 Domus, & familiaris nomine, qui veniant, t. 1. A. §. 33. num. 25.
 Domus sua cuique tutissimum refugium, & an possit in ea capi pro debito, t. 1. D. §. 4. n. 26.
 Domus diuisa in plures domos, à quo refarcienda in testis, t. 1. D. §. 30. n. 35.
 Domus non possunt deusufrui, nec demoliri, & quando secus, t. 2. E. §. 3. n. 9.
 Domus legata, quæ veniant, vide Legatum.

DONATIO.

Donatio est mera quædam liberalitas, quæ nullo iure cogente fit, sed ex sola donantis liberalitate procedit, & alia remissionem, t. 1. D. §. 31. n. 1.
 Donatio facta à proficiscente ad bellum, an eo redeunte resoluatur, ibid.
 An propriè dicatur donatio, quando aliquid datur ob remunerationem, ibid.
 Donatio facta sub conditione, an dicatur propriè donatio, ibid.
 Donationis duæ sunt species, scilicet causa mortis, & inter vivos, de quibus, ibid.
 Donatio inter vivos, qualiter fieri possit collatio eius effectui post mortem donantis, ibid. & n. 42.
 Donatio inter vivos an propriè dicatur contractus, ut veniat sub statuto generaliter de contractu loquente, t. 1. D. §. 31. n. 2.
 Donatio inter vivos an possit reuocari, vel modis, conditio, vel onus in ea poni, ibid.
 Donatio ut sit valida an debeat in scriptis redigi, & quando requirit inscriptionem, t. 1. D. §. 31. n. 3.
 Donatio qualiter probari possit etiam per testes, per epistolam, & alia remissionem, ibid.
 Donatio non præsumitur, quotiescumque capi potest alia conclusura præter donationem, & in quibus casibus possit præsumi, & alia remissionem, t. 1. D. §. 31. n. 4.
 Plura remissionem ad excludendam donationis præsumptionem, ibidem.
 Donatio præsumpta non requirit solemnitates aliàs à lege inductas, ibid.
 Donatio qualiter sit latè interpretanda, & quando secus, ibid.
 Donatio qualiter fieri possit sub conditione, & pacto, ibid.
 Donatio inter viros, & vxorem licet non valeat, an firmari possit iuramento, t. 1. D. §. 31. n. 5.
 Donatio regulariter est prohibita inter viros, & vxorem, quare, & quando secus, & idem procedit inter socerum, & nurum, ibid.
 Donatio facta à marito sene, vel ignobili vxori inueni, & nobili qualiter dicatur remuneratoria, & sit valida, t. 1. D. §. 30. n. 6.
 Qualiter filia non obstante donatione à viro sibi facta, possit pretendere legitimam in bonis patris, ibid.
 De donatione propter nuptias, an sit in viâ, valida, & præiudicat creditoribus, & alia remissionem, ibid.

Sæb. Index Generalis.

Donatio inter futuros coniuges an sit valida, & alia remissionem, t. 1. D. §. 31. n. 7.
 Donatio inter coniuges prætatisve sanctorum nullitate matrimonij an valeat, ibid.
 Donata à sponso sponse non sequitur matrimonium an sine restituenda; quid si sponsum oculorum fuerit sponsum, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 8.
 An donata à sponso, & per osculum à spona acquisita, sint restituenda si ipsa spona non erat virgo prout credebatur, ibid.
 Donatio annuli subbarrationis matrimonij, an, & qualiter sit valida, & alia de donis factis à sponso sponse, quando verè præsumantur donata, t. 1. D. §. 31. num. 9. vide Vestes.
 Donata sponse à consanguineis viri, dicuntur donata contemplatione viri, nec sponse acquiruntur, & quando secus, t. 1. D. §. 31. n. 10.
 Donata à consanguineis sponse qualiter, & quando computentur in corredo promissio, ibid.
 Donatio facta vxori per viam, ex quibus censetur reuocata, t. 1. D. §. 31. n. 11.
 Donatio causa mortis facta vxori per maritum, vel filio per patrem, confirmatur morte ciuili, & possunt contra fidei iurati bona donata, nisi appareat facta in fraudem fidei, vel nisi damnetur memoria defuncti, t. 1. D. §. 31. n. 12. & 41.
 Donatio causa mortis qualiter euascat sequens condemnatione capitali donantis, ibid.
 Deditio facta à delinquirente quando valeat, vel non, ibid.
 Statutum, ut donatio facta intra biennium ante commissum delictum, præsumatur in fraudem, & non valeat, non procedit quando delinquentis sunt condemnati in consummationem; nec comprehendit clericos donatores, ibid.
 Donatio, vel promissio facta de mille, si quis delictum commiserit, an sit valida, ibid.
 Donatio quando dicatur in fraudem creditorum facta, & quomodo ab illis possit reuocatoria intentari, ibid.
 Donatarius an peccet, & teneatur ad restitutionem, si fiat donationem ficti in fraudem, & damno creditorum, ibid.
 Donatio inter coniuges, vel inter patrem, & filiam, qualiter confirmetur morte donantis, & alia, t. 1. D. §. 31. num. 13.
 Qualiter fieri possit per confessionem dotis, ibid.
 Quid si excedat metam legale, & non sit infinita, ibid.
 Donatio efficitur caduca si prius mortali donatarius, ibid.
 Donatio causa mortis inter coniuges an sit valida, ibid.
 Donatio facta à patre in filium an, & quando sit valida, latè, t. 1. D. §. 31. n. 14.
 Donatarius postea hæres institutus an teneatur seruare voluntatem defuncti circa grauamina addita in testamento, & alia remissionem, ibid.
 Donatio facta filio Clerico quando censetur facta in fraudem gabellarum, ibid.
 Donatio facta à patre filijs an præsumatur facta ut beredibus, vel simpliciter ut filijs, & alia, ibid.
 Donatio qualiter valeat ex causa dotis, vel pro legitima, ibid.
 Donatio non dicitur remuneratoria, quando efficitur propter obsequia debita, ibid.
 Donatio an possit fieri à filio patri, & alia, ibid.
 Donatio facta filijs per matrem an sit valida, & possit reuocari, t. 1. D. §. 31. n. 15.
 Donatio facta à matre vni ex filijs, an sit cum alijs conferenda, ibid.
 Donatio facta filio alterius ab extraneo, an præsumatur facta contemplatione ipsius filij, vel patris, & sit aduenticia, vel profecticia, t. 1. D. §. 31. n. 16.
 Donatio facta nepoti per avum, vel patruum, an sit in legitimam impuranda, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 17.
 Donatio facta à Principe qualiter habeat vim peculij, non conferatur cum fratribus, nec impuatur in legitimam, t. 1. D. §. 31. n. 18.
 Donatio facta Ambasciatoribus, an dicatur Principis, vel ipsorum contemplatione facta, & cui acquiratur, ibid.
 Donatio facta à Principe, ex quo tempore tribuat ius donatario ad faciendos fructus suos, ibid.
 Donatio Principis qualiter habeat vim legi, ibid.

K a Do-

Donationes Principum quæ specialia, & privilegia habeant, lare ibid. per seqq. ver.

De donationibus bonorum Regiæ Camere, & Regalium, quæ comprehendat, vel non, & alia remissive, ibid.

Donatio facta filio in patria potestate existenti, morte confirmatur, & an, & quando sit conferenda, vel saltem in legitimam imputanda, t. 1. D. §. 31. n. 19.

Donatio facta filio emancipato, qualiter sit conferenda cum alijs fratribus, t. 1. D. §. 31. n. 20.

Donatio ob causam matrimonij est valida, & an sit conferenda, vel imputanda, t. 1. D. §. 31. n. 21.

An recipiat pacta, & possit retrodonari, vel alienari, & alia, ibid.

Donatio facta contemplatione matrimonij, & cum ratione conferendi bona in familia, qualiter indicat fiduciam nullam ad favorem filiorum donatarij, & alia, ibid.

Donatio facta intuitu matrimonij lo genere dicitur simplex, si verò certum matrimonij cum certa persona dicitur ob causam, ibid.

Promissio donandi qualiter habeat vim donationis, ibid.

Donatio facta contemplatione matrimonij habet privilegium ratiæ hypothecæ ad implet dotis, & alia, ibid.

Quando dicitur respectiva ad dotem, & alia, ibid.

An comprehendat filios etiam oon heredes, iia vi non possit illis prejudicari, ibid.

Donatio facta intuitu matrimonij dicitur respectiva, & ob causam, & annullatur non sequito matrimonio, ibid.

An matrimonio nullo declarato, sustineatur donationes causa illius factæ, ibid.

An sustineatur, si alie cause simul sint expressæ, etiam non sequito matrimonio, & alia, ibid.

Donatio ob causam certi matrimonij an possit revocari ex supervenientia filiorum donatarij, ibid.

Quid si agatur de simplici pacto, vel promissione de instituendo aliquem heredem vultueralem intuitu certi matrimonij, ibid.

Donatio facta sponso, vel sponse occasione illorum matrimonij, & filiorum, an comprehendat tantum filios illius matrimonij, vel etiam extendatur ad filios alterius matrimonij, ibid.

Donatio facta in instrumento matrimonij, in quo mulier renunciavit, an dicatur facta potius contemplatione renunciationis, vel matrimonij, ibid.

An stante donatione facta à parte ex causa matrimonij primi ad favorem filiorum eundem, possit contrahendo aliud matrimonium obligare dicta bona pro dote uxoris, ibid.

Donatio quando dicitur ob causam, & quid importet, t. 1. D. §. 31. n. 22.

Donatio ob causam dicitur conditionalis, & causa non sequitur revocator, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 23.

Donatio facta filio contemplatione Clericatus, an sit conferenda, & imputanda, t. 1. D. §. 31. n. 24.

Donatio ob causam Clericatus, vel alimentorum, nullam requirit solemnitatem statutariam, ibid.

An pater teneatur, vel possit compelli ad donandum filio pro sacris Ordinibus suscipiendis, ibid.

Donatio ob causam Clericatus an possit retrodonari, & an mortuo Clerico revertatur ad donatorem, ibid.

Donatio remuneratoria an requirit solemnitates statutarias, & alia remissive, t. 1. D. §. 31. n. 25.

In donatione remuneratoria facta à minore, vel muliere requiruntur solemnitates statutarie, & alia, ibid.

Donatio remuneratoria non est proprie donatio gratuita, & liberalis, sed potius quasi compensatio, ibid.

An merita debeant esse æquivalentia; quid si alia essent debita, ibid.

Quæ dicantur donationes improptie itau non veniant sub censura statuti loquentis de donationibus, ibid.

Donatio remuneratoria, dicitur contractus onerosus, & non potest revocari etiam propter ingratitudinem, vel naturam liberorum, t. 1. D. §. 31. n. 26.

Donatio remuneratoria valet etiam inter personas prohibitas, probatis meritis, t. 1. D. §. 31. n. 27.

Intelligit de meritis, & servitijs præteritis, non de futuris, ibid.

Donatio qualiter revocetur ex supervenientia liberorum, an ob supervenientiam adoptivorum, vel legitimatorum, t. 1. D. §. 31. n. 28. & 29.

Donatio facta Ecclesiæ, vel pie cause an revocetur ex

supervenientia liberorum, ibidem.

Ad fructus sint restituendi à die naturitatis filiorum, vel à die factæ declarationis de revocando, & alia remissive, ibid.

Donatio revocata ob supervenientiam filiorum, an confirmetur si oati statim decedat, t. 1. D. §. 31. n. 29.

An revocetur ob ingressum Religionis, ibid.

Donatio an efficiatur irrevocabilis stante pacto ut non possit revocari etiam ex causa ingratitudinis, vel supervenientia filiorum, t. 1. D. §. 31. n. 30.

Ad donatione revocata sint restituendi fructus, & à quo tempore, ibid.

Donatio inofficiosa an, & quando revocari possit, & qualiter cognoscatur an sit inofficiosa, t. 1. D. §. 31. n. 31.

Donatio, quæ ex iusta causa poterat à donatore revocari, an possit ab eius heredibus revocari, t. 1. D. §. 31. n. 32.

Donatio iurata an possit revocari ex causa ingratitudinis, t. 1. D. §. 31. n. 33.

Ingratitudo præterita potest per pactum remitti, non autem futura, ibid.

Donatio ex quibus causis ingratitudinis possit revocari, quid si res donata non est amplius penes donatarium, ibid.

Donatio facta Ecclesiæ an possit revocari ex causa ingratitudinis Prælati, & alia de revocandis donationibus, ibidem, remissive.

Donatarius ingratu an teneatur restituere ante iudicis sententiam, ibid.

Donatio, ob pacta non servata, an, & quando possit revocari, & alia remissive, t. 1. D. §. 31. n. 34.

Donans reservata sibi aliqua portione, ea non soluta, non potest agere pro resolutione contractus, sed tantum pro adimplimento, ibid.

Donatarius an, & quando possit renunciare donationi cum onere acceptatæ, vel non, ibid.

Donatio facta ex pluribus causis, non deficit, si vna cesset alijs remanentibus, ibid.

Revocatio qualiter censetur remissa, si donator interpretetur donatarium ad implendam modum, causam, vel conditionem, ibid.

Pacta regulariter transeant ad heredes, nisi sint personalia, & ex quibus cognoscatur realitas, vel personalitas, ibidem.

Donatio ex capite conditionis, & implementi non sequitur, qualiter possit revocari, & an per heredes, ibid.

Plura remissive de donatione facta sub modo, vel conditione, vel certo tempore, ibid.

De pacto reversionis bonorum ad donatorem, vel eius heredes, ac de facultate disponenti de illis, ibidem remissive.

Donatarius accipiens donationem cum onere primogenituræ, qualiter possit illam rejicere in præiudicium vocatorum, ibid.

Donatio facta ob ingressum Monasterij, an, & quando possit revocari, illo non sequito, vel si donans exeat, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 35.

Donatio ob ingressum Religionis facta à minore, vel muliere, an requirit solemnitates statutarias, ibid.

Donatio facta ob ingressum Religionis an subiacet statutis laicorum, ibid.

Donatio facta à Novitio post ingressum Religionis an, & quando sit valida, ibid.

Qualiter offerens fe, & bona Monasterio, recedendo cum licentia, & ob non servata promissa, recuperet etiam bona, ibid.

Donatio inter vivos non revocatur per subsequens testamentum, quid in donatione causa mortis, t. 1. D. §. 31. n. 36.

In concorsu duorum donationum, quænam prævaleat, ibid.

Donans cum pacto, vel post mortem res donata transeat in tertium, an possit illam revocare in præiudicium illius; quid stante obligatione Camerali, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 37.

Donatio facta cum pacto ut donatarius solvar creditoribus donatoris, vel alterius, an operetur ut in concursu præferantur creditoribus donatarij, ibid.

Donans an possit in præiudicium tertij, vel heredem remittere certum modum in conditione appositum, & alia, ibid.

De conclusioe an possit tertio præiudicari, remissive, ibid.

Donatio facta descendenti ordine successu, censetur hereditaria, t. 1. D. §. 31. n. 38.

An inducat rei venditionem, vel aliam actionem fauore subditorum, contra rerum acquirentem, vel contra alienantem, *ibid.*

Donatio alicui facta pro se, & filijs suis stipulanti, an dicatur fideicommissaria, vel hereditaria, t. 1. D. §. 31. num. 39.

Donatio sub onere fideicommissi stipulata, potest reuocari respectu primi donatarii contrauentis, non autem quoad subditos, *ibid.*

Donatio quando dicatur simulata, & in fraudem creditorum, vel fisci, t. 1. D. §. 31. n. 40.

Donatio facta alicui cum pacto, quod in casu delicti, spectet ad alium, est valida, nec dicitur in fraudem fisci, t. 1. D. §. 31. n. 41.

Donatio regulariter fieri potest sub quacunque conditione, vel pacto, *ibid.*

Donatio causa mortis cum pacto de non reuocando, qualiter transeat in donationem inter vivos, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 42.

Donatio, in qua sit facta mentio heredium, vel promissum non contrahente, qualiter transeat in donationem inter vivos, *ibid.*

Quomodo mentio heredium possit conuenire etiam donationi causa mortis, *ibid.*

Ex quibus cognoscatur donatio, an sit inter vivos, vel causa mortis, & alia late, *ibid.*

Donatio causa mortis non requirit insinuationem, nec comprehenditur in statuto loquente de donatione, nec dicitur proprie donatio, t. 1. D. §. 31. n. 43.

Donatio causa mortis an sit regularia secundum leges contrarium vel vicinarum voluntatum, quot testes requirant, & alia, *ibid.*

Donatio qualiter celebrari possit per Epistolam inter absentes, *ibid.*

Donatio causa mortis reuocatur si donatarius moriatur ante donatorem; quid si donatio esset conditionalis, vel facta donatario, & eius heredibus, t. 1. D. §. 31. n. 44.

Donatio inter vivos non reuocatur licet donatarius moriatur ante donatorem, & est perpetua, & transitoria ad quocunque heredes donatarii, *ibid.*

Donatio causa mortis reuocatur per alienationem rei donatae, per solam penitentiam, per pignoratorem; per conualecentiam si fuit facta ab infirmo, per superuenientem grauem inimicitiam, & alia remissive quando, & qualiter reuocetur donatio causa mortis, t. 1. D. §. 31. n. 45.

Donatio facta a filiofam. cum consensu patris, an reuocetur per penitentiam patris, vel filij, vel utriusque, t. 1. D. §. 31. n. 46.

Filius an possit donare bona aduentitia sine patris consensu, *ibid.*

Donatio facta per filium patri, an presumatur ex metu reuocentia, t. 1. D. §. 31. n. 47.

Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum non valet, quid si esset reseruat. viusfructus, vel sit fauore Ecclesie, vel iurata, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 48.

Ex quibus dignoscatur an sit omnium bonorum, & immobilia, vel presentium tantum, & valida, *ibid.*

Reseruat. pro testamento qualis esse debeat, cui spectet summa reseruat. si donans postea non disposuerit an ad heredes venientes ab intestato, vel potius ad donatarium, an transeat in solum si donans delinquit, & alia, *ibid.*

Donatio omnium bonorum simpliciter facta, est valida, quia non comprehendit futura, t. 1. D. §. 31. n. 49.

Quando comprehendat adiecta post donationem, *ibid.*

Donans omnia bona sua testatur. usufructu tempore vite sue, non tenetur caute sicui carui usufructuarij, t. 1. D. §. 31. n. 50.

Donatio prodiga an sit ipso iure nulla, *ibid.*

Donans an, & quando teneatur de euisione, t. 1. D. §. 31. num. 51.

Donans non tenetur nisi in quantum facere potest, hoc est deducto ne egeat, & alia, *ibid.*

Donans an sit testis idoneus pro donatario, *ibid.*

Donans in dubio videtur donare tantum lus illud, quod habet in re donata, *ibid.*

Donatio facta per militem, Doctorem, vel Clericum succonubina, vel sociaria, & e contra non valet; quid si esset remuneratoria, vel iurata, t. 1. D. §. 31. n. 53.

De donatione facta concubini, vel meretrici an, & quando valet, *ibid.*

Sabel. Index Generalis.

Donatio, vel alia promissio ob turpem causam qualiter sit nulla, & alia, *ibid.*

Donatio excedens summam 500. antea totum propter omnium insinuationem an vincatur in totum, vel tantum pro parte excedente, & ad quam summam hodie ascendant 500. aurei, t. 1. D. §. 31. n. 54.

An possit ex post facto insinuari, & quid stante statuto, quod intra aliquod tempus registraretur, & alia de lege municipali Florentie, *ibid.*

Donans potest contrahere donationi non insinuatae, & illam reuocare, quid si donatio fuerit facta ex causa ingressus Religionis, *ibid.*

Donatio non insinuata, interim stat in suspensio, & alia de insinuatione, quando sit necessaria, vel non, remissive, *ibid.*

Donatio, an indiget insinuatione, si eadem fuerit specialiter cum iuramento renuntiatio, *ibid.*

Donatio facta ab vno ex socijs omnium bonorum, an sit solueda de proprio, vel de communi, t. 1. D. §. 31. n. 55.

Donatio restricta ad fauorem donatarij, & suorum descendendum, ipsis deficientibus, an reuertatur ad donantem, vel transeat ad heredes vicini decedentis, t. 1. D. §. 31. n. 56.

Donans omnium, vel quid simile, cum hoc, vt ibi a donatario preberetur alimenta, an percipere se donata possit illa pretere, t. 1. D. §. 31. n. 57.

An Donatarius restituendo bona donata possit se liberare ab onere adiecto, *ibid.*

Donatarius an teneatur aere donatorem inopem, *ibid.*

Donatio facta cum onere solueda debita donatarij, dummodo non excedat sanctus vnius anni, an si derit huiusmodi excessus, debeat donatario abique tali onere, vel potius sint solueda pro concurrente quantitate fructuum illius anni, t. 1. D. §. 31. n. 58.

Donatarius an, & quando teneatur ad debita donantis, t. 1. D. §. 31. n. 59.

An teneatur perfoluere vota donantis, *ibid.*

Donatarius omnium bonorum, an possit actione personali conueniri a creditoribus donantis, *ibid.*

Donatio facta absenti non valet, nisi interueniat nuncius, vel Epistola, vel notarius pro absente stipulante, & an possit reuocari ante ratificationem donatarij, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 60.

Quid si nuncius, non tradat absenti rem donatam, & iterum moriatur donator, an teneatur ad duplicem restitutionem, donatario, scilicet & heredibus donantis, *ibid.*

Donatio iurata facta absenti, notario pro illo stipulante, an possit reuocari ante ratificationem donatarij, t. 1. D. §. 31. n. 61. & 62.

Donatio onerosa, vel mixta qualiter possit reuocari ante acceptationem donatarij, *ibid.*

An ex stipulatione notarij acquiratur lus absenti sine ratificatione, & alia late, *ibid.*

An, & quando quis possit acceptare donationem pro absente, quid in notario, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 61.

Donatio onerosa, qualiter dicatur reuocabilis ante acceptationem donatarij, etiam stante stipulatione notarij, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 63.

Donatio quando dicatur onerosa, *ibid.*

Donatio facta absenti cum obligatione expressa bonorum, donatoris, & cum clausula constituti, notario stipulante pro dicto absente, statim tribuit actionem personalem, & hypothecariam contra donantem, & eius bona, & an preiudicet creditoribus posterioribus, t. 1. D. §. 31. num. 64.

Inter duos donatarios eiusdem rei, quis preferatur late, *ibid.*

An, & quando primas donatarius preferatur secundo, vel non, remissive, *ibid.*

Enumerantur quatuordecim casus, in quibus donatio facta absenti, est perfecta, & non potest reuocari etiam ante acceptationem, & ratificationem absentis, late t. 1. D. §. 31. num. 65.

Acceptatio facta per primam donatarium suffragatur alij successui vocatis, *ibid.*

Donatio qualiter non obliget si notabiliter varietur status rerum, & personarum, *ibid.*

Donatio interna, vel externa an, & quando obliget in conscientia, vel non, *ibid.*

An stipulatio notarij pro absente tanquam clausula solita presumatur, vel possit suppleri, vel subintelligi, *ibid.*

Acceptatio abſentis non eſt neceſſaria quando notarius ſignatus eſt cum clauſula conſtitui, & p̄curari, maxime ſtante ſtatuto Bononiæ, ibid.

Donatio facta abſenti debet ratificari tempore habili, id eſt vivente donatore, & donatario; intelligi quoad præiudicium tertii, nam in præiudicium ipſius donantis, & illius hæredum poteſt ratificari etiam poſt mortem, t. 1. D. §. 31. n. 66.

Donatio facta abſenti an cenſetur acceptata per mandatum ad acceptandum, ibid.

Donatio ſemper eſt valida in præiudicium ſiſci, t. 1. D. §. 31. num. 67.

Donatio apparens ex publico inſtrumento, habet præſumptionem veritatis, ex quibus arguitur falſa, vel non, & alia, t. 1. D. §. 31. n. 68.

Donatarius probationibus deſtitutus an poſſit ſurripere valorem rei donatæ in conſcientia, ibid.

Donatio facta alicui, & eius filijs an intelligatur coniunctim, vel ordine ſucceſſivo, t. 1. D. §. 31. n. 69.

Donatio facta Eccleſiæ per Conſtantinum Imperatorem, eſt valida, & irreuocabilis, & alia, t. 1. D. §. 31. num. 70.

Donatio conditionalis an ſit perfecta, & retrotrahatur ad initium, & alia remiſſive, t. 1. D. §. 31. num. 71.

Donatio facta à muliere, vel minore ſine ſolemnitatibus ſtatutarijs eſt nulla, quid ſi fuerit facta contemplatione certi matrimonij per donatariam contrahendi, t. 1. D. §. 31. n. 72.

De donationibus plura remiſſive, t. 1. D. §. 31. n. 73.

Donatio aliquando ſuſtinetur in foro externo, & irritatur, vel eſt peccaminosa in foro conſcientiæ, t. 1. D. §. 31. n. 74.

Donatio facta contemplatione certi matrimonij non poteſt retrocedi, t. 1. D. §. 31. n. 75.

Donare an poſſint ſibi inuicem adulteri, & alia, t. 1. A. §. 16. n. 14.

Donatio ſuſtinetur ſtante iuramento, etiam non probatis metris, vide in §. Aſſerito, n. 6.

Donatio facta in cau, vel ſub conditione delicti, quando poſſit valere, §. Condiuio, n. 70.

Donatio an confirmetur, ſi decedat filij, ob quorum ſuperuenientiam poterat reuocari, tom. 2. F. §. 14. num. 43.

Donatio facta ab hæretico an ſit valida, vide §. Hæreſis, n. 5.

Donatua an, & quando poſſint à Principibus ſuis ſubditis imponi, t. 2. G. §. 1. n. 1.

Donatio an, & quando, & quare inſinuanda vel non, vide Inſinuatio, n. r. & ſeqq.

Donationes quæ ſint reſtringendæ, vel non vigore ſtatuti, t. 2. I. §. 24. n. 9.

Donatio non registrata, an præiudicet tertio, & alia, §. eod. num. 10.

Donatio fieri poteſt Eccleſiæ nondum conſtituta, & collegio futuro, t. 3. L. §. 5. n. 11.

Donatio inter viuos an inducatur ex traditione legati facta à reſtitore vivente, t. 3. L. §. 5. n. 112.

Donatio inſufficientia non minuit legitimam, t. 3. L. §. 6. num. 16.

Donatio an imputetur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 38.

Donatio an, & quando dicatur continere læſionem conſiderabilem, t. 3. L. §. 9. n. 3.

Donatio inter adulteros, vel alios ſimiles an ſubſiſtat, t. 3. M. §. 18. n. 12.

Donatio facta à minore, an, & quando valeat, t. 3. M. §. 23. n. 21.

Donatio retentæ an valeat ſaltem quoad æſtimationem, t. 3. L. §. 5. n. 72.

Donatio prodiga an ſuſtineatur, t. 3. P. §. 50. n. 4.

Donatio facta abſenti qualiter, & quo tempore ſit ratificanda, t. 4. R. §. 2. n. 2. & ſeqq.

An, & quando veniat ſimil cum renunciatione, & alia, vide Renunciatio.

Donatio facta intra Ingreſſum Religionis, ante tamen ingreſſum eſt valida, & Monachum excludit, t. 4. R. §. 13. n. 30. & ſeqq.

Si fiat poſt ingreſſum, quas ſolemnitates requiratur, & alia, ibid.

Ob ingreſſum Religionis an poſſit reuocari illo non ſe-

quito, vel non durante, t. 4. R. §. 13. n. 31.

Facta ad fauorem patris, & filiorum an ſit duplex, ita vt patet non poſſit filijs præiudicare, §. eodem, num. 32.

Donatio cum reſeruatione certæ penſionis filij, vel alteri ſolvendæ, ſolutione non facta, an poſſit reuocari, vel tantum adimplementum agi, & alia, t. 4. R. §. 13. num. 40.

Donatio facta ab Epifcopo intra 30 dies ante obitum an ſubſiſtat, t. 4. R. §. 23. n. 3.

Donatio reuocata quoad primum, an debeat ſubſtitui non inſinuata, in qua ſumma ſuſtineatur, an poſſit quodcumque inſinuati, & alia vide, t. 4. in Reſolut. cap. 5.

Donatio inter patrem, & filium quando valeat, ibid.

Donatio, ex quibus cognofcatur an ſit cauſa mortis, vel inter viuos quando vtrique poſſit reuocari, vel cenſetur reuocata, & alia, tom. 4. in Reſolut. cap. 24.

Donatio quomodo reuocetur ob ſuperuenientiam filiorum, & ex quibus cauſis dicatur ſimulata, & alia, t. 4. in Reſolut. cap. 25.

Donatio facta abſenti an ius tribuat ante ratificationem in præiudicium tertij, quid in præiudicium ſiſci, & alia, t. 4. in Reſolut. cap. 48.

Donatio inter viuos qualiter poſſit reuocari ex conuentione, vel ob pacta non ſeruata, & an hoc ius tranſeat ad hæredes, & alia, tom. 4. in Reſolut. cap. 59.

Donatio facta filio pro adipiſcendo Sacerdotio, an imputetur in legitimam, & alia, tom. 4. in Reſolut. cap. 61.

Alia vide in Reſolut. cap. 87. & in Praxi, §. Donationi.

D O S.

Dos promiſſa venit ſub nomine dotis, & ſub ſtatuto loquente de dote, t. 1. D. §. 32. n. 1.

Dos promiſſa, vel deſtinata an dicatur proprie dos, ibid.

Dos reſtituta poſt ſolutum matrimonium an dicatur amplius dos, ibid.

Dos non poteſt fieri ſine matrimonio valido, ibid.

Quid ſit dos, & quocunque, quomodo, & à quibus conſtitui poſſit, ibid.

Dos promiſſa per maritum ignobilem, vel ſenem, debetur etiam ſi decedat ante matrimonium conſummatum, t. 1. D. §. 32. n. 2.

Dos debetur etiam vxori tranſeunti ad ſecunda vota, non relictis filijs ex primo viro, tom. 1. D. §. 32. num. 3.

Dos conſeſſata an habeat priuilegia dotis, t. 1. D. §. 32. n. 4. & 26.

Plura de priuilegijs dotis remiſſive, ibid.

Dos incerta, & arbitrio alterius an poſſit conſtitui, t. 1. D. §. 32. n. 5.

Dos an poſſit promitti ſub conditione, & alia, ibid.

De contractu dotis, eiusque cauſis, & effectibus remiſſive, ibid.

Incertitudo an, & quando vitiet contractum dotis, ibid.

Dos qualiter probetur verbis enunciativis, coniecturis, præſumptionibus, per epistolam, & alijs modis, t. 1. D. §. 32. n. 6.

An probetur ex fide ſolutionis Gabellæ, ibid.

Inſtrumentum dotis euſdem diei cum alijs, quando præſumatur prius factum, & præſertur, ibid. remiſſive.

Dos quando ſit priuilegiata in probationibus remiſſive, ibid.

In dubio ſemper eſt faciendæ interpretatio fauore dotis, ibid.

Dos quando nulla habeat priuilegia remiſſive, ibid.

Dos equalis eſt conſtituendæ inter ſorores, & in quo conſiſtat paragium, t. r. D. §. 32. n. 7.

Pater qualiter poſſit maiorem dotem vni filio, quam alteri dare, ſecus in fratribus, ibid.

Que ſit præſentia in ſolutione dotis, ibid. remiſſive.

Dos quando dicatur conſidere in viuſtitate, & tranſeat cum ſua cauſa, & onere, t. 1. D. §. 32. n. 8.

Dos ſi conſiſtat in viuſtitate, an fructus cedant ſuoc marito, ibid.

Dos an, & quando possit commutari de vna re in aliam, t. 1. D. §. 32. n. 9.
 Dote constituta, qualiter non possit ex intervallo aliqua conditio, vel dilatio apponi in præiudicium ipsius dotis, ibid.
 Dos an sit communicanda inter socios omnium bonorum, t. 1. D. §. 32. n. 10.
 Dos an, & quando fit detrahenda in diuisione inter fratres, t. 1. C. §. 32. n. 11.
 Pater an, & quando censetur obligatus ad restitutionem dotis natus, ibid.
 Dos debita forori, an sit detrahenda de legitima filij grauati, vel de tota hereditate tanquam res alienum, t. 1. D. §. 32. n. 12.
 Dos flante statu excludit facinoratum, an succedat loco legitime, t. 1. D. §. 32. n. 13.
 Ex quibus cognoscitur, an dos succedat loco legitime, vel non, latè ibid.
 Multa quando dos non succedat loco legitime, remissioe, ibidem.
 Dos quando succedat loco alimentorum, ibid.
 Dos quando succedat loco legitime, statim peti potest, non expectatis nuptiis, & interim transmittitur ad heredes per mulierem etiam innuptam, t. 1. D. §. 32. num. 14.
 Dos de iure comuni regulariter debetur tantum adueniente tempore nuptiarum, & interim alimentum; nec transmittitur ad heredes; & quando secus, ibid.
 Dos assignata in bonis à fratribus forori ad effectum illam excludendi à successione, transit in eius dominium, vt possit etiam innupta de illa disponere, t. 1. D. §. 32. n. 15.
 Dos quando succedit loco legitime nullum recipit onus, etiam reciproci fideicommissi; quid si non succedat loco legitime, t. 1. D. §. 32. n. 16.
 Dos licet succedat loco legitime, quatenus ipsam legitimam excedit, potest quocumque onere grauari, & qualiter etiam in totum donec viuat pater dotans, & alia, t. 1. D. §. 32. n. 17.
 Dos an, & quando dicatur proprium patrimonium mulieris, vt possit de illa disponere, tom. 1. D. §. 32. num. 18.
 Dos cum dicatur profecticia an, & quando reuertatur ad patrem dotantem mortui filia, vel transeat ad filios defunctæ ex consuetudine Mariti, latè t. 1. D. §. 32. num. 19.
 Dos constituta à patre an, & quando possit dici incongrua, & tenuis; quid in constituta à fratribus, t. 1. D. §. 32. num. 20.
 Ex quibus desumatur dotis congruitas, ibid.
 Filia dotata in minori quantitate, quam sit legitima, qualiter possit patre defuncto supplementum petere, & actio non extinguit à filia transeat ad eius heredes, ibid.
 Dos congrua regulariter dicitur illa, quæ ascendit ad quantitatem legitime, & quando secus, ibid.
 Pura de congruitate, vel incongruitate dotis, ibid.
 Dos an augeatur auctis facultatibus patris, ibid.
 Dos suorum mille olim dicebatur competens pro qualibet persona nobili, & qualiter etiam hostesius temporibus, ibid.
 Dos soluta solui monasterio dicitur congrua pro moniali etiam nobilissima, ibid.
 Dos semel constituta si fuerit deperdita, an, & quando sit de nouo constituenda, t. 1. D. §. 32. n. 21.
 Dos an percat periculo mulieris, vel mariti, t. 2. D. §. 32. num. 22.
 Dos marito promissa, an, & quando possit contra eum, vel illius hæredes repeti, licet non fuerit exacta, ibid.
 Maritus an, & quando liberetur cedendo actiones suas contra debitorum, ibid. remissioe.
 Dotis dominium dicitur esse penes maritum donec viuat, nam illo mortuo redit ad uxorem, t. 1. D. §. 32. n. 23.
 Pura remissioe de utilitate dotis, & in cuius dominio esse dicitur, ibid.
 Dos an transeat in dominium viri, quando non esset idoneus, & soluendo, ibid.
 Quod mulier donec viuat sit absoluta domina dotis, & alia, ibid.

Dos primi matrimonij ad patrem reuerfa, non potest dimitti, t. 1. D. §. 32. n. 24.
 An præfatur creditoribus patris medio tempore factis, ibid.
 An pactum de iteranda tota dote ad formam statuti Florentini factum cum primo viro, censetur repetitum ad fauorem secundi viri, ibid.
 Dos data primo viro, an censetur etiam constituta secundo, ibid. & n. 42.
 Quando in dote censetur comprehensa summa ab alio donata, ibid.
 Dos infra quantum tempus sit restituenda soluto matrimonio post mortem viri, & de statuto Florentiæ, t. 1. D. §. 32. n. 25.
 Pura de restitutione dotis, & de tenuta vigore constitutionis Cathalonie, ibid. remissioe.
 Dos assignata in annuis fructibus, an sit restituenda, vel cedat lucto matris, ad quem spectant fructus dotis, ibid.
 Quomodo restituenda sit corredum, ibid.
 An maritus teneatur restituere restitutionem alimentorum in domo socii pro certo tempore habitiorum, ibid.
 Quid si mulier receperit alimenta ab hereditibus mariti, an repetat adhuc fructus dotis, ibid.
 Dotis restitutio an possit impediri exceptione rerum amotarum, ibid.
 Dos confessata, & non tradita an possit repeti, t. 1. D. §. 32. num. 26.
 Dos habet tacitam hypothecam, & præfertur alteri tacite hypothecæ, ibid.
 Dos constituta matrimonio non potest repeti à muliere, nisi in casu inopie mariti, & alia, tom. 2. D. §. 32. num. 27.
 Dos qualiter non possit à viro, vel focero volente restitui, ibid.
 Dos an, & quando fit restituenda mulieri facta separatione thori, & alia, t. 1. D. §. 32. n. 28.
 Dos est restituenda quomodocumque matrimonium soluitur, & alia, ibid.
 Dos qualiter, sit restituenda propter mortem cuiuslibet mariti, an ob suum exitum, & alia remissioe, ibidem.
 Dos relicta filie in casu nuptiarum, an eadem debeatur ingredienti Monasterium, t. 1. D. §. 32. n. 29.
 Dos relicta mulieri qualiter sit conditionalis, & non debeatur nisi sequuto matrimonio, ibid.
 Dos profecticia est conferenda cum fratribus, quando mulier succedit eum illis, scilicet in dote aduentitia ab extraneo data, t. 1. D. §. 32. n. 30.
 Dos qualiter imputetur in legitimam, ibid.
 Dos data nepri ab ayo, vel patruo cuius contemplatione data presumatur, vt et imputetur in legitimam, t. 1. D. §. 32. num. 31.
 Dos data filie, an, & quando imputetur in legitimam nepotibus debitam ex bonis aui, vel auiæ, ibid.
 Dos data à matre propter inopiam patris, non potest repeti contra filiam, nec eis imputatur in legitimam, t. 1. D. §. 32. num. 32.
 Dos data à matre filie censetur aduentitia, & non imputatur in legitimam nepotibus ex bonis auiæ debitam, & quando secus, ibid.
 Dos data à fratre, vel patruo forori, an, & quando censetur donata, t. 1. D. §. 32. n. 33.
 Dos data ab extraneo mulieri an, & quando presumatur donata, ibid.
 Quid si dotans esset debitor, ibid.
 Dos quando censetur promissa de bonis promittentis, vel de propriis mulieris, ibid.
 Dos data forori, qualiter presumatur de bonis paternis, ibidem.
 Dos data à fratribus, an, & quando ad eos reuertatur, ibid.
 Dos data filiofam. acquirunt ei quoad proprietatem, & patri quoad usufructum cum onere alendi, t. 1. D. §. 32. n. 34.
 Quid si filius recedat à patre, an possit dotem repetere, & alia, ibid.
 Dos quando fit restituenda in stabilibus? t. 1. D. §. 32. num. 35.
 Dos excelsus an, & quando possit impugnari, & alia

alia, tom. 1. D. §. 32. n. 36. per totum.
 Dos promissa in fumena excessiva bonoris gratia, an debeatur, t. 1. D. §. 32. n. 37.
 Dos simulata, & ad pompam non praevidet creditoribus, quae talis dicitur, & alia remissiva, ibid.
 An, & quando creditores possint dotacionem revocare, & alia remissiva, ibid.
 An remissiva, vel declaratio dotis cum facta inter sponsum, vel eorum parentes sit attendenda, & conjugibus praevaleat, ibid.
 Promittens, vel solvens dotem in certa summa, an teneatur ultra illam dare corredum, t. 1. D. §. 32. n. 38. vide Corredum.
 An soluto matrimonio corredum sit restituendum, ibid.
 Dotans an teneatur de epichone, t. 1. D. §. 32. n. 39.
 Dos debetur in subsidium a parvo nepoti, etiam spuriae, & item ab aucto materno, t. 1. D. §. 32. n. 40.
 Qui teneatur dotare vel non? remissiva, ibid.
 Dos est onus paternum eius bonis affixum, & alia remissiva de huiusmodi obligacione dotandi, ibid.
 Dos data filiae spuriae, qualiter illa mortua reuocatur ad heredes dotantis, t. 1. D. §. 32. n. 41.
 Qualiter filiae spuriae non tantum dos, sed etiam alimenta debeantur, ibid.
 Dos data primo viro an censetur data secundo, t. 1. D. §. 32. n. 42.
 Dos assuecuratur in bonis fideicommissi, quae etiam ex causa dotis possunt alienari, tom. 1. D. §. 32. n. 43.
 Dos, & augmentum dotis parti passim ambulat, & ex quibus bonis praesumatur augmentum, t. 1. D. §. 32. n. 44.
 Dos materna an, & quando peti possit a filia dotata a patre, t. 1. D. §. 32. n. 45.
 Dos an, & quando debeatur virgini stupratae a stupratore, t. 1. D. §. 32. n. 46.
 Dos soluta monasterio pro ingressu puellae, illa decedente ante professionem, an sit restituenda, t. 1. D. §. 32. n. 47.
 Quid si puella professionem emittat in articulo mortis, ibid.
 Plura de dotibus monialium remissiva, ibid.
 Dos, siue instrumentum dotale an habet executionem paratam, & alia remissiva, t. 1. D. §. 32. n. 48.
 De materia dotis remissiva, t. 1. D. §. 32. n. 49.
 Dotis appellacione quid veniat, t. 1. A. §. 33. n. 43.
 De augmento dotis plura vide in §. Augmentum.
 De Confessione dotis, vide in §. Confessio, n. 9. & sequentibus.
 Dos qualiter praesumatur soluta, t. 1. C. §. 35. n. 11.
 Dos an, & quando possit ex fideicommissio detrahi, t. 1. B. §. 10. n. 21. vbi plene cum addit.
 Dos materna qualiter diuidatur inter filios diuersi matrimonij, t. 1. D. §. 32. n. 15.
 Dotis non numerata exceptio, an, & quando competat, vel non, t. 2. E. §. 17. n. 42. & seqq.
 Dos an sit privilegiata quoad viam executionis, t. 2. E. §. 23. n. 10.
 Dos an possit grauari fideicommissio reciproco, vel alio, t. 2. E. §. 13. n. 20.
 Dos materna an possit praetendi a filia per patrem dotata, t. 1. F. §. 14. n. 81. & seqq.
 Dos an, & quando consistat in pecunia, vel bonis, & quomodo sit restituenda, vbi fuit datus fundus in dotem, t. 2. F. §. 25. n. 5. & c.
 Dos recuperata in bonis, an efficiatur fundus dotalis, vel possit commutari, t. 2. F. §. 25. n. 6.
 Dos an probetur ex solutione Gabelae, & de contra, t. 2. G. §. 1. n. 24.
 Dos inofficiosa qualiter possit reuocari, t. 3. L. §. 6. n. 16. & §. Quarta, n. 6.
 Dos filiae exclusae an sit deducenda vti ad alienum ex tota hereditate, vel ex legitima, siue de residuo, t. 3. L. §. 6. n. 21.
 Dos an possit grauari reciproca substitutione, vel fideicommissio, t. 3. L. §. 6. n. 30. & seqq.
 Dos an, & quando impetitur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 38.
 Dos est restituenda ad formam pacti, cessante lucro, t. 3. L. §. 21. n. 6.

Dos an possit peti a matre, non reddita ratione tutelar, tom. 3. M. §. 9. n. 16.
 An possit impediri sub praetextu amoris iocalium, ibid.
 Dos pro pupillis monacianda debet esse in pecunia numerata, t. 3. M. §. 28. n. 12.
 Dos monialium debet ante omnia deponi, t. 3. M. §. 29. n. 3.
 An sit restituenda, vel possit aliter expendi, ibid.
 Paru interese si non fuit soluta, vel depositarius sit in mora, ibid.
 Est restituenda mortua puella ante professionem, ibidem.
 Dos data primo viro an censetur data secundo, & cum eisdem pactis circa lucrum, t. 3. M. §. 35. n. 25.
 Dos vnus ex filiis patri soluta est tanquam ad alienum deducenda, t. 3. P. §. 6. n. 3.
 Dos an debeatur a patre infideli filiabus Christianis, t. 3. P. §. 6. n. 8.
 Dos qualiter debeatur a patre naturali, tom. 3. P. §. 6. n. 10.
 Dos maior potest vni filiae a patre constitui, quam alteri, & quid in fratribus, t. 3. P. §. 6. n. 12.
 Est exanda iuxta vires hereditatis, non attenda quantitate aliarum dotium in vita patris daturum, ibid.
 Dos promissa ad pompam an debeatur, tom. 3. P. §. 6. n. 13.
 Dos an praesumatur a patre, vel alijs constituta de bonis maternis, t. 3. P. §. 6. n. 17.
 Dos primi matrimonij an sit filiae conseruanda, t. 3. P. §. 6. n. 19.
 Dos materna quando comprehendatur in renunciatione amplia, t. 4. R. §. 13. n. 27.
 Dos an possit retineri sub praetextu illiquiditatis resultantis ex percceptione fructuum, & cui incumbat probatio, t. 4. R. §. 16. n. 17.
 Alia vide in §. Interese, Solutio, &c. Vxor, &c.
 Dos sortis an sit detrahenda de hereditate vti ad alienum, vel ex legitima fratris grauato debita, an, & quando succedat loco legitime, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 60.
 Alia vide in Praxi, §. Dote.

D V B I V M.

Dubitans virum ex suo consilio fuerit sequum alienatum, ad quid teneatur, t. 1. C. §. 41. n. 4.
 Dubium quid sit, & quomodo deponendum ad licite operandum, t. 1. in Discursu n. 125.
 Dubitans, an, & quando acquiparetur ignoranti, t. 2. I. §. 2. n. 5.

D V E L L V M.

De materia duelli remissiva, t. 1. D. §. 33. n. 1.
 Duellum est onus iure prohibendum, & filius requiescit, an excludat Ecclesiae immunitate, & qualiter puniantur, vel excusentur spectatores duelli, ibid.
 An pro defensione propterea innocentiae possit fieri duellum, ibid.
 Plura de duello remissiva quid sit, quae requiratur, an aliquando licitum sit, t. 1. D. §. 33. n. 2. & 3.
 Pro conseruatione honoris quid respondere debeat provocatus ad duellum, t. 1. D. §. 33. n. 3.
 Alia de Duello, vide in §. Auxilium, n. 7.
 Duellum an possit aliquando a Principe permitti, & alia, t. 3. P. §. 45. n. 37.
 Duellum qualiter prius morientes in eo sepultura Ecclesiastica, & alia, t. 4. S. §. 12. n. 3.
 Alia vide in Praxi Auctoritas Summa, §. Duelli.

D V X.

Dux exercitus an teneatur pro suis militibus, t. 3. M. §. 21. nota. 10.
 Alia vide in Praxi, §. Capitani.

E

EBRIETAS.

- Ebrietas, siue Ebrius quis dicitur, t. 2. E. §. 1. n. 1.
 Ebrietas an sit per se peccatum mortale, & alia de Ebrietate, & effectibus vini immodicè sumpti quando, & à quibus excuset, remissus, ibid.
 Ebrietas an excuset ab alijs peccatis, & à quibus, & alia remissus, ibid.
 Ebrius delinquens an, & quando excusetur à pena ordinata, t. 2. E. §. 1. n. 2.
 Ebrius sibi mortem inferens an, & quando careat debet Ecclesiastica sepultura, ibid.
 Ebrietas in delictis excusat à dolo, sed non à culpa, & quando sit locus totali absolutioni, ibid.
 Ebrius si aliquem percussit, an dicatur rumpere pacem, & alia remissus, ibidem, & §. Cautio, nom. 29.
 Ebrius nullum contractum gerere potest in sui præiudicium, & saltem restituitur in integrum; intellige de Ebrietate quæ omnino facit carere mente, & consilio; sicuti non obstat si post aliam discussam ratificaretur obligatio, t. 2. E. §. 1. n. 3.
 Ebrius matrimonium contrahere non potest, nec ad sacros ordines promoveri, ibid.
 Ebrius an possit facere testamentum, ibid.
 Ebrius, vel solutus inebriari non potest esse testis, t. 2. E. §. 1. n. 4.
 Ebrietas qualiter, & à quibus sit probanda, t. 2. E. §. 1. nom. 5.
 Ebrietas, & crapula in Clericis qualiter sit causa sufficiens suspensionis, t. 2. E. §. 1. n. 6.
 Ebrietas est delictum, & qualiter puniatur tam in Clericis, quam in laicis, t. 2. E. §. 1. n. 7.
 Ebrietas quid sit, de eius malis, & alia remissus, t. 2. E. §. 1. n. 8.
 De Ebrietate ab omnibus fugienda, maxime studiosis, t. 2. E. §. 1. n. 9.
 De Ebrio blasphemante, vide in §. Blasphemia, n. 10.
 De Clerico Ebrio, vide in §. Clericus, n. 31.
 Ebrius aggressor, an possit occidi, t. 1. A. §. 22. n. 7.

ECCLESIA.

- Ecclesia non potest constitui absque licentia Episcopi, vel Papæ, de concessione huiusmodi licentia; quomodo donanda, benedictio, & consecratio; de consecratione Altaris, de benedictione Cæmisterij; quomodo pollicetur, & alia remissus, t. 2. E. §. 2. n. 1.
 Ecclesia noua fundari non potest sine iusta causa in præiudicium Parochialis, ibid.
 Ecclesia dicitur esse in territorio Principis secularis, non autem de illius territorio, t. 2. E. §. 1. n. 2.
 Principes seculares tenentur defendere, & protegere Ecclesias, & loca pia, & alia de Ecclesiasticis privilegijs, ibid.
 Ecclesia non potest edificari in alieno solo, & si fuerit edificata non potest tolli, potest tamen dominus acquiritur ius patronatus, vel pretium soli prætendere, t. 2. E. §. 2. n. 3.
 Quid solum cedat Ecclesie, & alia remissus, ibid.
 Ecclesia quando, & quomodo, ac culus auctoritate erigi possit in Cathedralium secularem, vel in alium statum, & alia remissus, t. 2. E. §. 2. n. 4.
 Ex quibus probetur Ecclesiam esse Collegialem, ibid.
 Quando, & quomodo possit de vno loco ad alium transferri, quæ requirantur in huiusmodi translatione, & alia remissus, ibid.
 Ecclesia parochialis, si in Collegiatam fuerit erecta, ad quem spectet cura animarum, ibid.
 Ecclesia non presumitur collegiata, nisi probetur talis, qualiter præferenda in processibus, de pluribus signis, & requisitis ad probandam Collegialitatem necessarijs, & alia remissus, ibid.
 Ecclesia simplex, vel Capella qualiter, & quando possit per Episcopum erigi in curatam, & parochialem, t. 2. E. §. 2. n. 5. & alia.
 Ecclesia parochialis habet ius super omnibus obuentionibus factis etiam Capellæ sitæ intra limites Parochie, & alia, t. 2. E. §. 2. n. 6.
 Ex quibus dicitur Ecclesia parochialis, & alia remissus, ibid.
 Ecclesia parochialis in Collegiatam erecta qualiter retineat iura parochialis, & alia remissus, ibid.
 Ecclesia presumitur habere sua bona, alijs sine doct. non potest edificari, saltem scutorum centum, t. 2. E. §. 2. n. 7.
 Ecclesia parochialis si dotem non habeat, à quibus sit subleuanda, & alia, ibid.
 Ecclesia an possit suppleri, ibid.
 Ecclesia heres infirmus tenetur ad omnia à testatore ordinata, an teneatur consecrare inuentarium, t. 2. E. §. 2. n. 8. vide Hæres, n. 34.
 Ecclesia qualiter sibi acquiritur ex solo contractu absque transactione; quid in emptione, t. 2. E. §. 2. n. 9.
 Ecclesia construenda an possit relinquij legatum, vel hereditas, t. 2. E. §. 2. n. 10.
 Ecclesia ad mentem D. Augustini qualiter non possit hæres infirmus filio exheredato, t. 2. E. §. 2. n. 11.
 Ecclesia alteri vnica, a quo sit promouenda de rectore, t. 2. E. §. 2. n. 12.
 Ecclesie principaliter, & non subiectinè vnice, qualiter remaneant in suo statu, bonis, & iuribus, ibid.
 Subiectio vnus Ecclesie ad alteram debet plenè probari, & alia, ibid.
 Ecclesia, vel Cuius de vno loco, ad alium translata, qualiter retineat sua prima privilegia, ibid.
 Quomodo sit facienda diuina Ecclesiasticarum Parochialium, ibid.
 Ecclesia superioris auctoritate destructa amittit omnia iura sua, secus in casu sortito, ibid.
 An facta dismembratione Ecclesie, censentur dismembrate decimæ, ibid.
 Ecclesia de iure presumitur libera, nisi probetur patronata, t. 2. E. §. 2. n. 13.
 Ecclesia quomodo, & quando presumatur subdita Episcopo, & alia, ibid.
 Ecclesia ex quibus presumatur curata, quomodo, & quæ requirantur, ibid.
 Ecclesia an semper remaneat polluta per occisionem in ea sequutam, t. 2. E. §. 2. n. 14.
 Violato Cæmisterio non dicitur violata Ecclesia, ibid.
 Quamquam quantitas sanguinis, requiratur vt dicatur polluta Ecclesia, ibid.
 Ecclesia polluitur per adulterium, vel fornicationem, non autem per fornicium, aut coitum cum vxore, ibid.
 Ecclesia ex quibus causis polluitur; an polluta Ecclesia dicatur polluta Cæmisterium, & de contentis, ibid.
 Ecclesia an polluitur per sepulturam infantis non baptizati, sed ex parentibus Christianis nati, & alia, ibid.
 Qualiter reconcilietur Ecclesia polluta, remissus, ibid.
 Cuius sumptibus sit facienda reconciliatio, ibid.
 Ecclesia an remaneat polluta, si quis rixando alium pugno percutiat in natibus, ex quibus sanguis exeat, ibid.
 Quid si quis percutiat caduere, ex quo sanguis exeat; succuletur? & alia, ibid.
 An requiratur iudicis sententia; an Ecclesia remaneat consecrata, si quis postea irea celebret, & celebrans remaneat irregularis, ibid.
 Ecclesia an, & quando veniat loco filij, t. 2. E. §. 2. num. 15.
 Ecclesia si indigeat reparatione, ad quos spectet onus, vel expensa, t. 2. E. §. 2. n. 16.
 Ecclesia qualiter præferatur omnibus in bonis destruentis, pro illius reparatione, ibid.
 Quid sit iudex competens, ibid.
 Quis teneatur Rector, vel populus ad alimenta Prædicatoris, ibid.
 Ecclesia diu collapsa an sit denuo reconcilianda, ibid.
 Ecclesia qualiter debeat refici cum armis, & insignibus antiquis, ibid.
 Ecclesia qualiter habeat privilegium cogendi vicinum ad vendendum pro amplianda ipsa Ecclesia, vel Mo.

Monasterio, tom. 2. E. §. 2. num. 17.
 Quid si bona sint Emphyteutica, ibid.
 Ecclesia qualiter etiam cogi possit ad vendendum pro ornamento Urbis, ibid.
 Ecclesia an possit cogi ad vendendum pro ampliatione altaris Ecclesiarum; & alia plura remissive, ibid.
 Ecclesia an possit vindicare cadaver alibi sepultum, t. 2. E. §. 2. n. 18.
 Quae sit praesentia in sepultura esdaveris, ibid.
 Ecclesia habet fori privilegium, & electionem, etiam contra laicum, intelligi tamen in actione reali, vel mixta, non autem merè personali, & alia, t. 2. E. §. 2. num. 19.
 Ecclesia qualiter fruatur privilegii minorum, & pupillorum, ibid.
 Ecclesia tenetur ad onera realia imponi super bonis per eam acquisitis, t. 2. E. §. 2. n. 20.
 Ecclesia qualiter tenetur solvere laudemum domino directo pro bonis emphyteuticis ab ea acquisitis, ibid.
 Ecclesiastici an, & quando teneantur ad onera civitatis, vel collectas, & alia, ibid.
 Ecclesia regulariter praestat delinquentibus immunitatem, & quousque, & alia, t. 2. E. §. 2. n. 21.
 Camerarium etiam ab Ecclesia disjungitur, an gaudeat immunitate, ibid.
 Quid si contingat dubitari, an captura laici fuerit sequuta in loco immuni, vel profano, per quem iudicem sit decidenda questio, ibid.
 Cui magis sit credendum reo, aut blervatijs circa capturam in loco immuni, vel profano sequuta, ibid.
 Ecclesiae immunitas quid sit, in quibus consistat, quando locum habeat, & alia, ibid.
 Ecclesia nondum consecrata, sed auctoritate Episcopi constructa gaudet immunitate, & alia, t. 2. E. §. 2. num. 22.
 Ecclesia collapsa, & destructa an, & quando gaudeat immunitate, ibid.
 Ecclesia interdicta, vel polluta an gaudeat immunitate, & alia, ibid.
 An oratoria publica, vel privata gaudeant immunitate, & de alijs pluribus locis remissive, ibid.
 Plura remissive de Oratorijs priuatis, quibus infragentur, vel non circa auditionem Missae, ibid.
 Ecclesia an praestet immunitatem deferentibus arma prohibita, ut non possint illis spoliari, & alia remissive, t. 2. E. §. 2. n. 23.
 De materia immunitatis Ecclesiae tam respectu loci, quam personarum vide latè, ibid. vers. 3.
 An immunitas possit ab Ecclesiasticis per vim armata manu defendi, ibid.
 Bulla Gregoriana de immunitate Ecclesiae qualiter non feruetur in Regnis Hispaniae, Valentiae, Sardiniae, Portugaliae, & aliorum locorum, ibid.
 Ecclesia vniuersalis, vel Concilium legitime congregatum non potest errare in his, quae fidei sunt; quid in temporarijs? t. 2. E. §. 2. n. 24.
 Ecclesia vniuersalis, & in abstracto quid sit, & alia, ibid.
 Ecclesiasticae personae, quae dicantur, & gaudeant privilegio fori, t. 2. E. §. 2. n. 25.
 Ecclesia, vel alia pia causa pro damno sibi illato, qualiter sit praesentia omnibus creditoribus damnificantis, t. 2. E. §. 2. n. 26.
 Ecclesia inferior non potest id die Sabbati Sancti pulsare campanas ante Cathedralium, t. 2. E. §. 2. n. 27.
 Quando Campanae debeant pulsari ad arma, & alia remissive, ibid.
 Ecclesia gaudet beneficio restitutionis in integrum, t. 2. E. §. 2. n. 28.
 Ecclesiae quae nullius Diocesis sunt, à quo visitari debeant, t. 2. E. §. 2. n. 29.
 Ecclesia quas solemnitates feruare tenetur in alienationibus, t. 2. E. §. 2. n. 30.
 Ecclesiae spolatae qualiter competat reintegratio, ibid.
 Ecclesiae, & altaria iuris publici esse dicuntur, & nemo potest prohiberi in eis celebrare, tom. 2. E. §. 2. num. 31.
 Ecclesia quilibet habet ius faciendi commemorationem solemnem mortuorum, etiam cum octaua, t. 2. E. §. 2. n. 32.

Ecclesia noua an, & cum quibus licentia possit constitui, & alia, t. 2. E. §. 2. n. 33.
 Ecclesiae in dubio semper est fauendum, tom. 2. E. §. 2. num. 34.
 Ecclesiae qualiter reneantur celebrare festum dedicationis suae, t. 2. E. §. 2. n. 35.
 Ecclesia debet habere vnum Rectorem, & non plures, t. 2. E. §. 2. n. 36.
 Ecclesia reedificata succedit in omnibus in locum collapsae, t. 2. E. §. 2. n. 37.
 De insignijs reponendis ut antea erant in Ecclesia reedificata ibid.
 Ecclesia qualiter dicatur sponsa Christi, tom. 2. E. §. 2. num. 38.
 Ecclesia nouiter erecta, an possit esse parochialis in praedictum priorem, & alia, ibid.
 Ecclesia tanquam domus Dei, & Oratorij, non debet deferuare pro tractandis negocijs, & adunantjs; Quid si ad sit quasi possessio, vel praerogatio centenaria congregandi licet cum pia deuotione, ac sine strepitu, vel scandalo, t. 2. E. §. 2. n. 39.
 Plura remissive de Ecclesijs, & Ecclesiasticis, t. 2. E. §. 2. num. 40.
 Ecclesia si sit haeres Prelati alienantis, an tenetur approbare alienationem ab eo factam sine solemnitatibus, t. 2. A. §. 23. n. 24.
 Alia vide in §. Decima.
 Ecclesia ut possit alienare, quae requirantur, t. 2. A. §. 23. n. 24. & seqq.
 Ecclesia quare prohibeat aliquos libros, tom. 2. A. §. 28. num. 6.
 Ecclesia an admittat sedilia, vel bancas cum praecedentia, t. 2. A. §. 29. n. 6.
 An possit penitere in contractibus ante impetratum benedictionem Apostolicam, t. 2. B. §. 5. n. 8. & 13.
 Saeularis, an dicatur loco filij, sicut Monasterium ad exclusionem subleuiti, t. 1. C. §. 18. n. 22.
 Ecclesia an dicatur esse in Territorio Principis saecularis, t. 1. C. §. 18. n. 24.
 An subire debeat onera laicalia, & quae Florentiae, t. 2. C. §. 18. n. 45.
 Qualiter acquirat dominium ex contractu sine traditione, t. 1. D. §. 29. n. 3.
 Ecclesia an teneatur probare lesionem, si velit à contractu recedere, t. 3. L. §. 2. n. 1.
 Ecclesia saecularis an habeatur loco filij respectu sui Rectoris, ut excludat subleuitum, tom. 3. M. §. 29. num. 12.
 Ecclesia non potest habere plures Parochos, sed plures adiutores, t. 3. P. §. 5. n. 9.
 Ecclesia, an, & intra quantum tempus restituatur in integrum, t. 4. R. §. 25. n. 11.
 Ecclesia quando possit vindicare cadavera alibi sepulta cum oblationibus, t. 4. S. §. 12. n. 7. & 10.
 Ecclesia an possit emphyteusium deuotionis retinere, t. 2. E. §. 7. n. 23.
 Quando dicatur velle retinere, quibus possit concedere, & alia, ibid.
 Ecclesia omnis, etiam exempta, qualiter possit ab Episcopo visitari, t. 2. E. §. 9. n. 3. & seqq.
 Ecclesia non potest denotari usurpationem. supponi, extincta familia patrona, t. 2. E. §. 9. n. 11.
 An gaudeat privilegio tacitae hypothecae, tom. 2. H. §. 5. num. 25.
 Ecclesia spolata de confagiente ad eam, an sit ante omnia restituenda, t. 2. I. §. 4. n. 15.
 Ecclesia non debet curari delicta, t. 2. I. §. 4. n. 28.
 Ecclesia an comprehendatur statuto de iure congrui actiue, & passiuè, t. 2. I. §. 46. n. 4.
 Ecclesia ex privilegio non priuatur legato, etiam pactis, & modis non impleto, sed ad implendum compellitur, t. 3. M. §. 25. n. 4.

E C C L E S I A S T I C I.

Vide §. Clericus.

De Ecclesiasticis impediendis iurisdictionem laicalem, qualiter possint carcerari per familiam saecularem, t. 2. D. §. 14. n. 2.
 Ecclesiastici qualiter teneantur erogare superflua in usus pios t. 1. D. §. 23. n. 4.

Eccle-

Ecclesiastici, an habeant fori electionem agendo, t. 2. E. §. 2. n. 19.

Ad quæ onera teneantur, vel non, tom. 2. E. §. 2. nom. 20.

An teneantur ad refectionem murorum Civitatis, t. 2. E. §. 3. n. 16.

Alia vide in verb. Clericus, & Personæ.

Ecclesiastici qualiter teneantur reparare viam ante domus suas, t. 4. V. §. 12. n. 7.

OECONOMVS.

Oeconomus, quando, & à quo deputandus beneficio, t. 1. B. §. 4. n. 20.

EDICTA.

Edicta Episcopalia expirant morte Episcopi, t. 2. E. §. 9. num. 28.

Edicta secularia, an, & quando ligent personas Ecclesiasticas, t. 4. S. §. 29. n. 11.

ÆDIFICARE.

Ædificare quilibet potest in suo, & domum eleuare etiam cum damno vicini, & quando secus, t. 2. E. §. 3. n. 1. & 12.

Ædificari potest cum damno etiam vicini, dummodo non fiat ad emulationem, & eo fit debita seruatus, t. 2. E. §. 3. n. 2. & 12.

Ædificare an, & quando liceat appodiando muro communot, ibid.

Ædificari potest super muro communi diuisorio, quando est aptus à fundamentis, & qualiter possit fieri etiam caminus, t. 2. E. §. 3. n. 3.

Que fieri possint, vel non in muro alieno, & alia remissuè, ibid.

Vicinus potest vti muro communi ad vsum destinatum, & non aliter, ibid.

An possit ædificari propè murum diuisorium nullo relicto spatio, & alia, t. 2. E. §. 3. n. 4.

Murus quando dicatur agens ad ædificandum, vel simplex diuisorius, ibid.

Au, & quando liceat ædificari in re communi, t. 2. E. §. 2. n. 5.

An liceat in muro communi aperire fenestram, vel portam, ibid.

Ædificari non potest in re communi inuito socio, t. 2. E. §. 3. n. 6.

Ædificans de proprio in separationem rei communis, qualiter repetat pro rata, vel acquirat dominium totius, t. 2. E. §. 3. n. 7.

An aliquando sit licitum ædificare etiam in alieno, t. 2. E. §. 3. n. 8.

Ædificium in alieno constructum, an sit demolendum, & alia, t. 2. E. §. 3. n. 9.

An sit licita demolitio propria auctoritate, ibid.

Ædificium factum contra legis prohibitionem est diruendum, ibid.

Ædificare non licet in loco publico sine licentia, & si fuerit ædificatum, an sit demolendum, ibid.

Domus qualiter demoliri non possint, ne Civitatis aspectus deformetur, & quando secus, ibid.

Ædificium in alieno constructum cum scientia, & patientia domini, prout dominum possessione, & alia, tom. 2. E. §. 3. n. 10.

Ædificans in alieno an videatur donare, quid si habeat ius in re de presenti, vel de futuro, tom. 2. E. §. 3. num. 11.

Plura remissuè quando ædificium non cedat solo, ibid.

Ædificans rem alienam, non acquirit illius dominium, & an possit consequi fructus, ibid.

Conductor ædificans in re conductâ, an repetat expensas, ibid.

Ædificans in suo, nihil potest immittere in alieno, nec attingere, t. 2. E. §. 3. n. 12.

Ædificium factum cum pecunia Ecclesie etiam in proprio solo, cui cedat, t. 2. E. §. 3. n. 13.

Ædificium factum in solo publico qualiter possit retineri per ædificantem, t. 2. E. §. 3. n. 14.

Ædificare, & altius tollere non est permissum in præiudicium loci publici, t. 2. E. §. 3. n. 15.

An liceat ædificare intra fenestram scilicet vicini, ibid.

Qualiter probetur aer bonus, vel malus, ibid.

Non licet ædificare in damnum vicini, occupando illi solem, ventum, vel aerem, etiam si non sit debita seruatus, & quando secus, ibid.

Ædificans super muros Civitatis, quæ pena sit puniendus; an possit aliquando excusari, & alia, t. 2. E. §. 3. num. 16.

Ædificio collapsio, remanet ius reedificandi, & appodandivt prius, t. 2. E. §. 3. n. 17.

Ædificare prohibitus, non prohibetur reficere, & alia, ibid.

Ædificium viriosum faciens, qualiter teneatur ad dantona; & si sit in dolo efficiatur infamis, t. 2. E. §. 3. num. 18.

Ædificia prædiorum rusticorum, non considerantur deper se, sed tanquam accessoria ad prædium, t. 2. E. §. 3. num. 19.

Ædificium factum post noui operis nunciationem, an sit demolendum, t. 2. E. §. 3. n. 20.

Ædificare fortalitia, & caltra in consensu status an, & quando sit permittum, & alia ad rem, t. 2. E. §. 3. n. 21.

Ædificari an possit in area, vel solo recipiente stillicidium vicini, t. 2. E. §. 3. n. 22.

Non potest vacans stillicidium prætereendere super solum vicini, & alia, ibid.

Plura remissuè de materia ædificiorum, tom. 2. B. §. 3. num. 23.

Ædificium vnum qualiter distare debeat ab alio, t. 3. L. §. 10. n. 16.

Ædificium noui Monasterij an, & quibus seruatis sit permittum, t. 3. M. §. 29. n. 15. & 19.

Ædificium quando sit demolendum, vel non ob noui operis nunciationem, t. 3. N. §. 13. n. 1. & 2.

Ædificasum in fundo emphyteutico, an cedat solo, t. 2. E. §. 7. n. 39.

Ad possit tolli ab ipso emphyteuta, qui ædificauit, t. 2. E. §. 7. n. 42.

Reedificandum an cadat sub priori hypotheca, tom. 4. H. §. 5. n. 50.

Alia vide in §. Molendinum, n. 3.

Ædificans contra prohibitionem, licet vincat in causa non recuperat damnum demolitionis, t. 3. N. §. 13. n. 7.

EDITIO.

Plura de Editione actorum reo facienda, & è contra, t. 1. A. §. 11. n. 3. & 40. n. 21.

Editio instrumentorum, & scripturarum, quando sit parti facienda, t. 2. L. §. 37. n. 20.

Editio librorum priuatorum rationum, an sit facienda parte instantie, t. 3. L. §. 13. n. 31.

Qualiter sit facienda, probata illorum existentia, ibid.

EDVCATIO.

Educatio pupillorum, quibus sit concedenda, t. 3. P. §. 62. num. 15.

EFFRACTOR.

Effractores carcerum, qualiter puniantur, vide Carcer, o. 23. & 24.

ÆGIDIANA.

Ægidiana constitutio quid disponat, quando, & in quibus locum habeat, & alia, t. 2. E. §. 4. n. 1.

Ægidiana locus habet tam in prima, quam secunda instantia, quid si lata fuerit sententia pro reo, & postea reuocata, & alia, t. 2. E. §. 4. n. 2.

Ægidiana non habet locum ubi adsunt statuta particularia; item in interlocutorijs, t. 2. E. §. 4. n. 3.

Ægidiana non habet locum ubi constat de notoria iniustitia sententia; notoria iniustitia que dicatur, & alia remissuè, t. 2. E. §. 4. n. 4.

Sententia omnia non cadit sub Ægidiana, ibid.

Ægidiana oon procedit stante mixtura, vel connexitate peritotij, t. 2. E. §. 4. n. 5.

Quando inducatur mixtura, ibid.

Quando ratione connexitatis, vel mixturæ vna causa appellabilis reddat aliam etiam appellabilem, ibid.

An interet Ægidiana quando in sententia fuerint apposta illa verba, *demus, & quomodo*, ibid.

Ægidiana non procedit ubi agitur de bonis Ecclesiasticis, vel inter personas Ecclesiasticas, & alia, t. 2. E. §. 4. n. 6.

Ægi-

Ægi-

Ægidiana non litrat vbi agitur de directio dominio Ecclesie, licet agatur solum in possessorio de vti dominio inter laicos, *ibid.*
Ægidiana qualiter non procedat extra terras Ecclesie, *ibid.*
Ægidiana non habet locum respectu fructuum, & huiusmodi, t. 2. E. §. 4. n. 7.
Ægidiana non procedit vbi de consensu partium causa facta fuit appellabilis, t. 2. E. §. 4. n. 8.
Ægidiana an, & quando procedat circa solemnitates adhibendas in contractibus minorum, tom. 2. E. §. 4. n. 9.
Ægidiana constitutio quid sit, quando procedat, & alia remissive, t. 2. E. §. 4. n. 10. & 12.
Sententie iniustitie Ægidianam excludit, & executionem impedit, t. 2. E. §. 4. n. 11.
E L E C T I O.
Electio an sit debitoris, vel creditoris in alternatiuis, t. 2. E. §. 5. n. 1.
Electio competens debitori in alternatiuis amittitur propter motum, ibid.
Electio an competat heredi, vel legatario, ibid.
De decem electionibus competentibus auctori contra ream, remissive, ibid.
Electio semel facta an, & quando possit variari, ibid.
Eligens vnam viam, quando possit ad aliam redire, *ibid.*
Electio potest alternari an spectet ad iudicem, vel delinquentem, tom. 2. E. §. 5. n. 2.
Electio mala eligenti imputatur, t. 2. E. §. 5. n. 3.
Eligens aliquem ad aliquod ministerium, an, & quando teneatur de proprio, ibid.
Electio facta ab vniuersitate, quas solemnitates requirit, t. 2. E. §. 5. n. 4.
Electio quid sit, quomodo constare debeat consensu, & forma, qualiter vitietur, & alia remissive, *ibid.*
Electio rite facta, non potest reuocari, ibid.
Electio facta a maiori parte, an semper sit attendenda, ibid.
Electio Abbatissæ quomodo faciendi, vide Abbas, n. 14.
Electio regulariter in omnibus est faciendi de dignitate, & alia, t. 2. E. §. 5. n. 5. & 20.
De quatuorbus prætationibus merentibus, remissive, ibid.
An, & quando dignior omissus possit appellare, & alia, ibid.
Electio in beneficiis Parochialibus qualiter spectet ad Episcopum, quid si sint de interpositione aliorum, ibid.
Qualiter peccent Prælati, & Principes eligentes ad beneficia, vel officia alio impulsu, quam meritorum, ibid.
De electionibus officialium rite faciendis, remissive, ibid.
Habens electionem, quando illam amittat eligendo indignum, ibid.
Eligentes minus dignum relicto digniori, quando excusentur a peccato, ibid.
Qualiter eligentes teneantur de mala electione, & alia plura remissive, ibid.
Electio facta ad beneficium Ecclesiasticum, an, & quando, dicatur facta per abusum laicæ potestatis, & sit nulla, t. 2. E. §. 5. n. 6.
Episcopus qualiter possit dispensare cum electo per abusum laicæ potestatis, & quando electio dicatur talis, ibid.
Plura remissive de electione ad beneficium Ecclesiasticum, ibid.
Quando vota sunt paria an sit locus gratificationi, vel digniori, ibid.
Electores vbi se coadiungunt duas personas tanquam digniores, censentur alios excludisse, & alia, ibid.
Electio nulla, an obliget electum in conscientia officium, & dimittere, vel dispensationem obtinere, & alia, t. 2. E. §. 5. n. 7.
Eligendi facultas an remaneat consumpta per primam electionem nullam, ibid.
Electio quali erit nulla interueniente promissione temporalium vni ex electoribus, etiam supranumerario, & alia, ibidem.
Electio an sit nulla in totum, si eam habilibus interueniant inhabiles eligendi facultatem non habentes, t. 2. E. §. 5. n. 8.

An quis possit electioni interuenire per procuratorem, *ibid.*
Electio Papæ per quos olim fieret, & per quos hodie, t. 2. E. §. 5. n. 9.
In Electione Pontificis an intret regula de digniore eligendo, ibid.
Plura remissive de Conclauis, ibid.
De electione, & deputazione Vicarii Generalis capitularis, & Episcopalis, ibid.
Electio ad fideicommissum quomodo faciendi, cum pluribus questionibus vide t. 2. E. §. 5. n. 10.
Electio forti, quibus personis, & in quibus causis competat, t. 2. E. §. 5. n. 11.
Electio scienter facta de inhabili, qualiter priuet voto, & transferat ius eligendi in alios, t. 2. E. §. 5. n. 12.
Plura de electione Abbatissarum remissive, ibid.
Electio qualiter debeat esse libera, tom. 2. E. §. 5. n. 13. & 15.
Quid si sit faciendi cum interuentu alicuius, ibid.
Impubes an admittatur ad præstandum votum, ibid.
An quis possit eligere se ipsum, ibid.
Electio suppedit pretium, vel restituendi rem, qualiter competit emptori, t. 2. E. §. 5. n. 14.
Eligentes an teneantur admittere habentes requisita necessaria, vel ex gratia, & voluntate libera, t. 2. E. §. 5. n. 15.
De electione sepulcræ remissive, t. 2. E. §. 5. n. 16.
De varijs electionibus, & electoribus remissive, t. 2. E. §. 5. n. 17. & 18.
Plura de electionibus Ecclesiasticis per amburum, & subordinationem factis, quas penas incurant eligentes, & alia remissive, t. 2. E. §. 5. n. 19.
De electionibus factis ab excommunicationis, vel suspensis, & huiusmodi, ibid.
An, & quando valeat electio de digno omissio digniore, & alia, t. 2. E. §. 5. n. 20.
De eligente officialem, ad quid teneatur, t. 2. E. §. 5. n. 21.
Alia vide in §. Debitor, & §. Diuisio, n. 4.
Electio an sit heredis, vel legatarii in alternatiuis, & quid eligendum, t. 3. L. §. 5. n. 22.
Electio semel facta an possit variari, t. 3. N. §. 6. n. 1.
Electio forti qualiter competit miferabilibus personis, t. 3. P. §. 2. n. 9. & seqq.
Electio an sit debitoris, vel creditoris in alternatiuis, t. 3. P. §. 5. n. 40.
Electio competit pupillo agendi contra tutorem, vel contra emptorem, t. 3. P. §. 62. n. 20.
Eligens officialem an possit per eo, t. 3. O. §. 5. n. 8.
Electio an fieri possit anticipare, t. 3. P. §. 44. n. 19.
Electio est emptoris in remedio, l. 2. C. de testind. vend. t. 4. R. §. 10. n. 34. & seqq.
Electio forti an, & quando competit Ecclesie, t. 2. E. §. 5. n. 19.
Electio peritorem, an a partibus, vel a iudice sit faciendaa, t. 2. E. §. 13. n. 3.
Electio vnius remedij executioni non impedit aliud, t. 2. E. §. 23. n. 24.
Electio derationem qualiter inducat ex alienatione facta a grauato, t. 2. G. §. 7. n. 2.
Electio tertij in casu discordie quando faciendi, t. 2. L. §. 41. n. 54.
Alia vide in §. Executor n. 3. vbi de electione pauperioris pro executione legati.
Eligens Officialem, siue Ministrum, an teneatur saltem obuius pro delicto ab eo in officio, vel occasione officij commissio, refarcere damna priuatis illata, & alia, vide Addit. Nouiss. tom. 2. cap. 3.
Eligens, vel nominans Ministrum, quando pro eo delinquente teneatur, & ad quid, t. 2. Addit. Nouiss. cap. 9.
E L E M O S Y N A.
Quid faciendum de elemosinis confraternitarum, t. 2. C. §. 38. n. 10.
Elemosynas qualiter teneantur facere diuites, t. 1. D. §. 23. n. 4.
Elemosynæ Ecclesie, vel imaginibus factæ, ad quos spectant, t. 3. O. §. 1. n. 13.
E M A N C I P A T I O.
Emancipatio qualiter sit faciendi, Florentie, Lusitanie, & 2. E. §. 6. n. 2.

Emancipatio quas solemnitates requiratur, ex quibus tacite inducatur, & alia remissive, tom. 2. E. §. 6. num. 2.

An Pater cogatur emancipare filium; quid in filio naturali, vel clerico, & an donata ex hac causa impetatur in legitimam, t. 2. E. §. 6. n. 3.

Emancipatio filium qualiter amittit usufructum pro dimidia in bonis adventitij filij, & alia, ibid.

Emancipatio an presumatur ex lapsu decennij, t. 2. E. §. 6. num. 4.

Emancipationis, & patris potestatis differentia an in totum sit substat, t. 2. E. §. 6. n. 5.

Emancipatio filij isofemi, an sit valida, an absentis, & alia, t. 2. E. §. 6. n. 6.

Plura de emancipatione, & eius effectibus, remissive, t. 2. E. §. 6. n. 7.

De patre filium emancipante, ut habeat medietatem usufructus bonorum adventitiorum filij; de emancipatione contracta fiducia, t. 2. E. §. 6. n. 8.

Emancipatio non valet sine iudicis decreto, & alia, t. 2. E. §. 6. n. 9.

Emancipatio debet esse generalis; quando presumatur, & alia, t. 2. E. §. 6. n. 10.

EMPHYTEUSIS.

Emphyteusis quid sit; potest celebrari ad tempus, vel in perpetuum; est duplex, penata, & Ecclesiastica, t. 2. E. §. 7. num. 1.

An in dubio presumatur potius contractus emphyteuticus, vel censualis refectionis; & qualiter discernatur vltus ab alio, ibid.

Ex quibus cognoscatur, an sit emphyteusis, vel locatio, & quomodo differant inter se, ibidem remissive.

Quando dicatur emphyteusis, vel locatio perpetua, & quid inde resultet, ibid.

An in emphyteusi locum habeat remedium l. 2. C. de re scind. vend. ibid.

An possit per reductionem canonis ob sterilitatem, & alia remissive, ibid.

Emphyteusis simpliciter pro se, & filijs, potest ab illis retineri, etiam repudiata hereditate patris; scis autem si fuerit dictum pro se, filijs, & hereditibus, & alia, t. 2. E. §. 7. n. 2.

Emphyteusis non dicitur esse de bonis, & hereditate testatoria, ibid.

An veniat in restitutione fideicommissi, ibid.

Emphyteusis quando dicatur ex pacto, & providentia, vel potius hereditaria; quomodo cognoscatur, ibid.

Emphyteusis quando est hereditaria, an sufficiat esse heredem primi acquirentis, & alia, ibid.

Emphyteusis concessa pro se, & hereditibus, an intelligatur de filijs, & descendentibus tantum, vel etiam de extraneis hereditibus, t. 2. E. §. 7. n. 3.

Quid in emphyteusi Ecclesiastica, an transeat ad heredes extraneos? ibid. & n. 4.

Emphyteusis concessa cum clausulis ad habendum, retinendum, & quicquid, &c. an, & quando transeat ad extraneos heredes, & feminas, & an possit alienari, t. 2. E. §. 7. num. 4.

De clausula, & quibus dederit, &c. ibid.

Multa remissive de clausula ad habendum, &c. quomodo restringatur, enervetur, & alia, ibid.

Emphyteusis an, & quando transeat ad Monasterium, fiscum, & manus mortuas, t. 2. E. §. 7. n. 5.

Emphyteusis quando dicatur redacta ad naturam allodialium, ibid. & n. 34.

Emphyteusis laicalis transiens ad Ecclesiam, qualiter redeat naturam laicalem, ibid.

Emphyteusis concessa pro se, filijs, & hereditibus ab Ecclesia an potestatur ad extraneos, t. 2. E. §. 7. n. 6.

Emphyteusis concessa pro se, & filijs an comprehendat feminas, t. 2. E. §. 7. n. 7. & 13.

Emphyteusis concessa pro se, & filijs masculis, & feminis, intelligitur ordine successivo, tom. 2. E. §. 7. num. 8.

Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, filijs, & nepotibus per lineam rectam, qualiter comprehendat etiam nepotes ex femina, ibid.

Emphyteusis quando est ex pacto, & providentia, filij ve-

Sabel. Index Generalis.

nant ordine successivo, & sine proprio, nec concurrunt cum patre, t. 2. E. §. 7. n. 9.

Emphyteusis concessa pluribus personis, an vno deficiente accretat alijs, vel devoluatur ad dominum pro rata, t. 2. E. §. 7. n. 10.

Emphyteusis concessa simul concessa absque signo distributivo, an vno deficiente in solutione canonis, devoluatur an totum ad dominum, vel tantum pro rata, t. 2. E. §. 7. n. 11. & 15.

Emphyteusis quando dicatur diffusa in plures lineas, & quid hoc importet, t. 2. E. §. 7. n. 12.

Emphyteusis Ecclesiæ pro se, filijs, & descendentibus in perpetuum concessa, qualiter transeat etiam ad feminas, t. 2. E. §. 7. n. 13. & an ad extraneos, ibid.

Emphyteusis concessa pro se, filijs, & hereditibus, vel ad generationem, qualiter comprehendat etiam feminas, t. 2. E. §. 7. n. 14.

An requiratur concursus utriusque qualitat, filij nempe & heredes, & alia, ibid.

Emphyteusis acquisita pro se, filijs, & nepotibus masculis tantum, & illis deficientibus pro filiabus, & nepotibus masculis, & feminis; an comprehendat nepem ex filio masculino, t. 2. E. §. 7. n. 15.

Emphyteusis facta pro se, & descendentibus ex linea masculina, an comprehendat feminas, tom. 2. E. §. 7. num. 16.

Emphyteusis acquisita pro persona nominanda, non facta nominatione an transeat ad heredes supplantis, & alia remissive, t. 2. E. §. 7. n. 17.

Emphyteusis concessa pluribus personis pro se, & eorum filijs, acquiritur filijs tantum pro portione patris, & non aliorum, t. 2. E. §. 7. n. 18.

An censetur concessa omnibus simul, vel ordine successivo, ibid.

Emphyteusis, ut possit ab Ecclesia concedi, quæ requirantur, t. 2. E. §. 7. n. 19.

Emphyteusis concessa pro vno filio, si adiut plures, ad quem spectet electio, & cui debeat, t. 2. E. §. 7. num. 20.

Emphyteusis cum pacto affrancandi, qualiter dicatur potius venditio, t. 2. E. §. 7. n. 21.

Ex quibus probetur affrancatio, & alia remissive, ibidem.

Emphyteusis eum pacto renovandi de 29. annis in 29. annos qualiter dicatur perpetua; transeat etiam ad heredes extraneos, & alia, t. 2. E. §. 7. n. 22.

Renovatio non petita an devoluatur ad dominum, ibidem.

An in emphyteusi procedat tacita reuocatio, sicut in locatione, ibid.

De materia renovationis emphyteusis, plura remissive, ibidem.

Emphyteuta an, & quando possit petere renovationem inexistente, emphyteusi finita, & sit alijs preferendus, t. 2. E. §. 7. n. 23.

Emphyteusi finita, an teneatur dominus directus, illam renovare proximioribus, etiam feminis vltimi emphyteute; vel possit à domino retineri; de pluribus consuetudinibus Pontificum, & consuetudine diversorum locorum, & alia, latè ibid.

Si fuerit alijs concessa, qualiter possit revocari, ibid.

An possit Prelatus rem Emphyteuticam ad Ecclesiam reverteri demum in Emphyteuticum concedere, ibidem.

Emphyteusis concessa in, vel vique in tertiam, aut quartam generationem, à quo dinumeretur generatio? t. 2. E. §. 7. num. 24.

Vltima generatio libera, desoluto remanet clara, & quando efficiatur finita, & ad heredes etiam extraneos transitoria, & alia, ibid.

An sub nomine generationis veniant feminæ, ibid.

An finitis generationibus sit renouanda, ibid.

Emphyteusis concessa vique ad secundam, vel tertiam generationem, an dicatur hereditaria, vel ex pacto, & quid hoc importet, ibid.

Emphyteusis Ecclesiæ an possit concedi ultra tertiam generationem, & quando efficiatur transitoria etiam ad extraneos heredes, ibid.

Emphyteusis Ecclesiastica quando, & quomodo transeat, L ad

- ad filios naturales tantum, tom. 2. E. §. 7. num. 25.
 Quando possit transire ad legitimatos, ibid.
 Emphyteus Ecclesiastica quibus possit concedi, ad quos transeat i remissio, ibid.
 Emphyteuta intra quantum tempus petere debeat renouationem, t. 2. E. §. 7. n. 26.
 Scientia defuncti qualiter obstat heredibus, ibid.
 In emphyteusi an requiratur scriptura, tom. 2. E. §. 7. num. 27.
 An possit probari per verba enunciativa, & alia remissio, ibidem.
 Qualiter probetur dominium ex recognitione rei emphyteuticæ, & solutione canonis, & alia, ibid.
 Quomodo probandum dominium ad effectum deuolutionis, & alia, ibid.
 Emphyteuta quando teneatur ostendere domino rem emphyteuticam, ibid.
 Qualiter probetur rem non esse emphyteuticam, ibid.
 Emphyteus qualiter spectet ad proximiores vicini defuncti, & non primi acquirentis, t. 2. E. §. 7. n. 28.
 Emphyteus an possit alteri concedi viuenti primo inuestito, post illius mortem, t. 2. E. §. 7. n. 29.
 Emphyteuta an teneatur se obligare ad fauorem noui domini, ibid.
 Emphyteuta potest vendere ius suum cum consensu domini, & amplius non attenditur eius linea, sed emptoris, t. 2. E. §. 7. n. 30.
 An aliquando sit attendenda prima inuestitura, ibidem.
 Quando dicatur noua concessio, vel non, & alia, ibidem.
 Emphyteuta potest vsumfructum, vel alias seruicium imponere absque consensu domini, tom. 2. E. §. 7. num. 31.
 An possit imponere censum, & quousque durabilem, ibidem.
 Qualiter stante expressa prohibitione alienationis, per impositionem census, incurrat penam caducitatis, ibidem.
 Emphyteus potest obligari sine domini consensu, & venit in generali obligatione bonorum, t. 2. E. §. 7. num. 32.
 An, & quando resolutio iure emphyteuticæ, resoluatur hypotheca, ibid.
 Quid si fuit hypotheca pro tanta summa, vt non sit spes solutionis, ibid.
 Si emphyteus cadat in commissum, an, & quando expleat hypotheca, ibid.
 An dominus pro pensione, vel canone præferatur alijs creditoribus, ibid.
 Emphyteus qualiter possit subfascari ad instantiam creditorum, ibid.
 Emphyteuta an possit donare, legare, in dotem dare, vel permutare ius suum irrequisito domino, t. 2. E. §. 7. num. 33.
 Emphyteus an, & quando impuatur in legitimam filiorum, t. 2. E. §. 7. n. 34.
 Primus acquirens quousque dicatur, & an possit præiudicare, ibid.
 An, & quando pater possit præiudicare filiis in emphyteusi, & secundo, ibid.
 An commissum patris noceat filiis, ibid.
 Emphyteus quando sit alienabilis, vigore consuetudinis, vel clausularum ad habendum etc. & alia, ibid.
 Emphyteuta inter se diuidentes, an sibi præiudicent inter se peruenturo, & alia, t. 2. E. §. 7. n. 35.
 Emphyteuta Ecclesiæ, an gaudeat aliquo immunitatis privilegio, t. 2. E. §. 7. n. 36.
 Emphyteuta qualiter minus debent grauati in testimo, habita ratione pensionis, ibid.
 Emphyteuta teneatur ad onera realia, & non dominus, ibid.
 Emphyteuta non potest subemphyteuticare, vel locare, & alia, t. 2. E. §. 7. n. 37.
 Emphyteuta an possit deservire bona, vt se liberet à canone, t. 2. E. §. 7. n. 38.
 Emphyteuta an possit redimere canonem per restitutionem pretij, ibid.
 Emphyteuta an propter preemptionem rei in totum, vel pro parte, liberetur à canone, ibidem.
 Emphyteuta an fiat remissio ob sterilitatem, ibid.
 Emphyteuta super bonis emphyteuticis potest construere Ecclesiam, & acquirat iuspatronatum, tom. 2. E. §. 7. num. 39.
 Ad quid spectet augmentum fundi, ibid.
 Emphyteuta habens licentiam alienandi an possit apponere ad sui fauorem pactum reuersionis pro non soluto pretio, t. 2. E. §. 7. n. 40.
 Emphyteuta infra quantum tempus vti debeat licentia alienandi, ibid.
 Emphyteus Ecclesiastica, an, & quando efficiatur transitoria etiam ad heredes extraneos, t. 2. E. §. 7. num. 41.
 Emphyteus, quando ob magnam pensionem debeat potius locario, ibid.
 Emphyteuta an possit collere edificium ab eo constructum, abque incurfu caducitatis, tom. 2. E. §. 7. num. 42.
 An possit arbores incidere, & alia, ibid.
 Emphyteuta an propter deteriorationem amittat ius suum, & possit expelli, t. 2. E. §. 7. n. 43.
 An amittat in totum, vel pro parte deteriorata tantum, ibid.
 Emphyteuta an excusetur si in alia parte meliorauit, ibidem.
 Emphyteuta priuatur iure suo patiendo alium inuestiri; mutatione forme rei emphyteuticæ; ob pacta non seruata, & alias ob causas de quibus, tom. 2. E. §. 7. num. 44.
 An ius deuoluatur ad dominum, vel ad alios vocatos, ibidem.
 Emphyteuta qualiter non possit alienare absque consensu domini sub pena caducitatis; quomodo debeat requirere dominum, quando scus, & alia, t. 2. E. §. 7. num. 45.
 De consensu domini an debeat esse expressus, vel sufficiat tacitus, & alia remissio, ibid.
 Emphyteuta alienans irrequisito domino, ex quibus causis excusetur à caducitate, latè, tom. 2. E. §. 7. num. 46.
 Emphyteuta an ob alienationem partis cadat à toto, ibidem vtr.
 An antea.
 An habens licentiam vendendi simpliciter possit partem tantum vendere, ibid.
 De pluribus causis, ob quas emphyteuta alienans sine consensu domini possit excusari, ibid.
 Emphyteuta an ob diuisionem, vel alienationem inter se ipsius comprehensos factam sine consensu domini, incurrant caducitatem, t. 2. E. §. 7. n. 47.
 An ob cessationem vnius in solutione canonis, res tota cadat in commissum, ibid.
 Emphyteuta habens plures dominos, si alienet eum consensu aliquorum, qualiter cadat à parte tantum non requisitorum, t. 2. E. §. 7. n. 48.
 Quid si plures contendat de directo dominio? que remedia habeat emphyteuta? ibid.
 Emphyteuta neuiri soluens stante dicta contentione, excusetur à caducitate, ibid.
 Emphyteuta ob non solutum canonem, qualiter cadat à iure suo, t. 2. E. §. 7. n. 49.
 Quid si promiserit solvere cum iuramento? an statim cadat à iure suo, ibid.
 Emphyteuta an teneatur restituere fructus perceptos ante declarationem domini, ibid.
 Emphyteuta non soluendo canonem præiudicat omnibus alijs vocatis, nisi aliter situs, que arguit ex coniectura, ibid.
 An caducitas extendatur etiam ad pactum de affrancando, ibid.
 Emphyteuta incurren caducitatem, licet in minimo deficiat in solutione canonis, ibid.
 Creditor emphyteuticæ qualiter admittatur ad purgandam moram canonis non soluti, & alia remissio, ibid.
 Emphyteuta Sinarum, & huiusmodi, non soluendo canonem, quanto tempore incurrat caducitatem, t. 2. E. §. 7. n. 51.
 De anno naturali, & artificiali, qualis sit attendendus iuxta qualitatem bonorum locatorum, ibid.

Emphyteuta non solvens per multos annos, an præscribat libertatem, t. 2. E. §. 7. n. 52.
Emphyteutis an, & quomodo possit præscribi, ibid.
Emphyteuta si non possidat, an, & quando non solvendo excusetur à caducitate, t. 2. E. §. 7. n. 53.
Emphyteuta an excusetur pendente lite cum domino super caducitate, ibid.
Emphyteuta an excusetur ob compensationem, si sit creditor domini, t. 2. E. §. 7. n. 54.
Emphyteuta excusatur à caducitate propter pauperiam, errorem, ignorantiam, & ex qualibet causa colorata, etiam iniusta, & erronea, & ex pluribus alijs causis, de quibus latè, t. 2. E. §. 7. n. 55.
Emphyteuta qualiter, ac infra quantum tempus possit moram purgare, & solvere, & alijs remissivè, t. 2. E. §. 7. n. 56.
Emphyteuta non potest expelli sine citatione, & quomodo ad esset passum in contrarium, & alia remissivè, t. 2. E. §. 7. n. 57.
Emphyteuta an ipso iure cadat in commissum per alienationem sine consensu domini factam, ibid.
 An perdat melioramenta, an commissum patris noceat filiis, & alia remissivè, ibid.
 Qualiter detur reintegratio domino directo ob lineam finitum, ibid.
 Caducitas an possit declarari ab hærede domini, contra hæredes emphyteutæ, latè, t. 2. E. §. 7. n. 58.
 An caducitas incurrit tempore predecessoris, possit intentari à successore, ibid.
 An canonem decursi in vita predecessoris spectent ad eius hæredes, vel ad novum Rectorem, ibid.
Emphyteutis finita linea revertitur ad dominum directum, & alia, t. 2. E. §. 7. n. 59.
 Defectus iure qualiter probari debeat à domino, ibid.
Emphyteutis finita, ad quem spectent fructus pendentes, & alia remissivè, tom. 2. E. §. 7. n. 60. vide §. Fructus num. 34.
 De laudemio an, & quando debeatur, vel non, & in qua summa, & alia remissivè, ibid.
Emphyteutis an, & quando possit confiscari, & quomodo, t. 2. E. §. 7. n. 61.
Emphyteutis an veniat in restitutione fideicommissi, ibid.
 De materia emphyteutis, remissivè, ibid.
 De emphyteuta aliqua vide in §. Arbor n. 18.
 Alia vide in §. Bona, &c. Depositorum n. 9.
Emphyteuta Ecclesiæ an teneatur solvere collectas, t. 2. C. §. 22. n. 10.
Emphyteuta, censuarius, & similes qualiter teneantur domino petenti ostendere bona emphyteutica, t. 2. D. §. 30. num. 14.
Emphyteuta non potest præiudicare creditoribus malè versando, vel canonem non solvendo, tom. 1. B. §. 10. num. 7. & 8.
Emphyteutis an impuretur in legitimam, tom. 3. L. §. 6. num. 38.
 An possit testificari ex causa lesionis, t. 1. L. §. 9. n. 14.
Emphyteuta qualiter possit moram purgare, t. 3. M. §. 34. num. 16.
Emphyteuta an possit pretendere remissionem canonis, t. 4. R. §. 11. n. 6.
Emphyteuta habens facultatem alium nominandi, debet nominare capacem, & non facta nominatione, ad quem spectet emphyteutis, t. 2. F. §. 2. n. 7.
Emphyteutis an cum ingresso transiit ad Monasterium, t. 2. F. §. 11. n. 39.
Emphyteutis an, & quando sit transitorius ad extraneos hæredes, vel legatarios, & alia ad rem, t. 4. in Resolut. cap. 38.
Emphyteuta cessans in solutione canonis, quomodo possit expelli, an celeri satisfactione moram purgare, & an dominus per receptionem canonis sibi præiudicet, t. 4. in Resolut. cap. 65.
Emphyteutis an possit alienari in extraneum per vitium de linea, & dominus teneatur consensum præstare, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 85.

E M P T I O.

Emptio quid sit, quæ requiratur ut sit perfecta, & alia remissivè, t. 2. E. §. 8. n. 1.
 Emere, & vendere nemo regulariter potest compelli, ibidem.
Emptor ante solutum pretium, vel habitam fidem de illo, non acquirit dominium, nec eius creditores hypothecam, ibid.
Emptor an possit recedere à contractu ob moram venditoris in tradendo, an ad interitum, & alia, tom. 2. E. §. 8. num. 2.
 Ad quem spectet periculum rei venditæ ante traditionem, & alia, ibid.
Emptor agens ad rem venditam qualiter teneatur offerre pretium, ibid.
Emptor non solvens prelium tempore convento, qualiter teneatur ad interitum, & etiam ad damnum emergens venditoris, & alia, t. 2. E. §. 8. n. 4.
Emptor an teneatur ad fructus perceptos ante declarationem pretij, ibid.
Emptor an teneatur ad fructus postquam res emptæ fuit diruta, vel combusta, ibid.
Emptor an teneatur ad fructus recompenfatiuos, quando retinet pretium ob imminuentem euictionem, t. 2. E. §. 8. n. 5.
Emptor an possit cogi à fideicommissario ad solvendum pretium rei emptæ ab hærede grauato, & alia, ibid.
Emptor non potest compelli solvere fructus, nisi prius impletis adimplendis, ibid.
Emptor spoliatas interim bonis, non teneatur solvere pretium, ibid.
Emptor potest retinere pretium, si imminuat euictio, donec sibi cautio præstetur, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 8. n. 6.
 Quando dicatur imminere euictio, vel potius sit affectata, & procurata, ibid.
 Quando dicatur affectata, & ex quibus cognoscatur, ibid.
Emptor an possit exceptione removeri, si soluit non procurata bonorum liberatione, ibid.
Emptor re sibi euicta qualiter agat de euictione, ad expensas, & damna, contra venditorem, illius hæredes, & etiam contra tertium possessorem, & alia remissivè, t. 2. E. §. 8. n. 7.
Emptor an teneatur appellare, ut possit agere de euictione, & alia, ibid.
Emptor, si non denunciavit venditori litem sibi motam, an inde possit agere de euictione, & alia in terminis etiam cessionarij, t. 2. E. §. 8. n. 8.
Emptor si non denunciavit in causa principali, an possit supplere in causa Appellationis, ibid.
 De aliquibus casibus, in quibus cessat actio de euictione, remissivè, ibid.
 Quibus facienda sit huiusmodi denunciatio, & quando non sit necessaria, remissivè, ibid.
 An sit necessaria denunciatio, quando venditor intravit emptorem defendere, ibid.
Emptor potest convenire venditorem, ut eadem sententia condemnatur, & alia remissivè, ibid.
Emptor ut agat de euictione, an possit compromittere, & alia, t. 2. E. §. 8. n. 9.
Emptor an possit bonam fidem agnoscere, & transigere ibidem.
Emptor ut agat de euictione, res debet esse euicta per viam iuris, & non per iniustitiam, tom. 2. E. §. 8. num. 10.
Emptor litigans ut sibi paret actionem de euictione, non condemnatur in expensis, ibid.
Emptor non agit de euictione sequuta ex iure congrui, t. 2. E. §. 8. n. 11. vide Euictio n. 5.
Emptor an, & quando agat de euictione contingente ex natura rei, ibid.
Emptor si emit à minore sine sollemnitatibus, an teneatur vicino retrahenti de euictione contra cum sequuta, ibidem.
Emptor absens tempore sententiæ an agat de euictione, t. 2. E. §. 8. n. 12.
 Quid si visus fuerit imperito, & inexpecto procuratore, ibid.
Emptor agens de euictione debet producere sententiam, & processum in causa factum, t. 2. E. §. 8. n. 13.

Emptor qualiter competat Saluianum contra possessores bonorum venditoris, ibid.

Emptor secundum an possit agere de euictione contra primum venditorem, t. 2. E. §. 8. n. 14.

Emptor, ut possit agere de euictione an res debeat esse euicta iure dominij, vel sufficiat aduocatio possessionis, t. 2. E. §. 8. n. 15. vide Euictio n. 2.

Emptor, cui res fuit vendita tanquam libera, & pro tali promissa manuteneat, qualiter agere possit contra venditorem ad aliam liberandam, & ad damna, & interese, & alia, t. 2. E. §. 8. n. 16.

An possit agere ad rescissionem contractus, si res non sit libera, ibid.

Emens bona feudalia putans esse libera an possit petere restitutionem in integrum, & contrarium rescindere, ib.

Emens scienter, & mala fide absque solemnitatibus bona Ecclesie, vel minoris, an habeat restitutionem contra alienantem pro euictione, tom. 2. E. §. 8. num. 17. vide §. Euictio.

Emens scienter rem alienam, qualiter censetur donare pretium venditori, qui si conuenit de euictione, ibid.

Emptor quid consequi possit ratione euictionis promissæ, ibidem.

Emptor an teneatur iurare, & respondere positionibus actoris, t. 2. E. §. 8. n. 18.

Emptor re euicta potest recuperare censum pro pretio dato, t. 2. E. §. 8. n. 19.

Emens rem propriam bona fide, & ignorans, habita de hoc nouita, potest agere ad restitutionem pretij cum damnis, & interesse etiam contra fideiussores euictionis, & alia, t. 2. E. §. 8. n. 20.

Emens ignorans rem emphyteuticam, vel alio onere reali graua potest agere actione redhibitoria, quid si sciuerit tale onus? t. 2. E. §. 8. n. 21.

Agens redhibitoria qualiter recuperet gabellam, ibid. vide Gabella n. 22.

Emptor propter vitium vnius rei agit redhibitoria quoad omnes, ibid.

Emptor, qui obtinuit in redhibitoria qualiter possit renunciare sententiae, ibid.

Emptor rei plures obligatæ, & intercatæ qualiter sit securus soluendo pretium creditoribus, anterioribus, & habeat retentionem quoad alios, an pro summa tantum soluta, vel pro toto credito, & alia, t. 2. E. §. 8. num. 23.

Emptor an detur retentio pro censibus extinctis, & quid si soluit venditori, qui soluerit debita sua, & alia, ibidem.

Augmentum valoris bonorum cuius commodum cedat? ibidem.

Emptor rei ad plura debita obligatæ an in foro conscientie teneatur illa soluere antequam condemnatur, ibid.

Emptor an possit reportare iura transacta census, ibidem.

Emptor soluendo creditoribus venditoris, qualiter possit sibi consulere, si petat ab illis cautionem de restituendo prioribus, & posterioribus creditoribus sit deurgantur, & quid operetur dicta cautio, & alia, t. 2. E. §. 8. n. 23. vide Hæres n. 51.

Quis sit iudex competens in auocanda pecunia in concursu creditorum Clerico obuenia, ibid.

Emptor an possit deponere pretium cum conditione ut solvatur anterioribus, ibid.

Emptor an excuset soluendo posterioribus iuxta ordinem sibi datam a venditore, & an possit talis ordo reuocari, ibid.

Emptor soluendo creditoribus iuxta sententiam graduatoriam liberatur, ibid.

Emptor soluens pretium partim anterioribus, & partim posterioribus creditoribus, an, & qualiter possit conueniri pro rata posterioribus soluta, tom. 2. E. §. 8. num. 24.

Emptor soluens creditoribus posterioribus sub bona fide, & ignorans esse alios anteriores, qualiter liberetur, & alia, ibid.

Emptor in casu euictionis an possit repetere pretium à creditoribus, ibid.

Quid si emptor se obligauit alicui soluere pretium, an

si quata euictione teneatur adimplere promissionem, ibidem.

Emptor promittens soluere omnia debita venditoris, teneatur tantum ad ratam pretij conuicta, ibid.

Emptor carens teneatur ad debita venditoris, quatenus bona emptor retinet, ibid.

Emens subhasta, qualiter possit nihilominus conueniri ab alijs creditoribus anterioribus, qui subhastaioni non interfuerunt, & quid si iudex misertur proclamata, & alia de proclamationibus, & creditis, t. 2. E. §. 8. n. 25.

Emptor bonorum venditorum pro executione sententiae, si retractetur sententia, an teneatur restituere bona, ibidem.

Emens à fisco an statim sit securus absque vlla prescriptione, & qualiter præcedentes ius super bonis venditis possint intra quadriennium contra fiscum actiones suas intentare, & alia, tom. 2. E. §. 8. n. 26.

An emens à fisco, vel Principe teneatur ad onera, ibidem.

De quadriennali prescriptione, ut tura sit hæc fiscalis fides, ibid.

Quæ requirantur ut fiscus ritè vendat bona suorum debitorum, ibid. remissum.

Emptor rei furtiue teneatur illam domino restituere, absque vilo pretio, qualiter etiam sit puniendus, & alia de hæc materia, remissum, t. 2. E. §. 8. num. 27. & num. 57.

Qualiter puniatur in statu Florentino, ibid.

Quid si ignoranter, & bona fide emerit, & res amplius non exeat penes eum, & sit consumpta, quid in pecunia futura, & alteri soluta? ibid.

An teneatur restituere pretium rei furtiue emptæ, & alteri venditæ, & alia, ibid.

Emens rem furatam, ut eam domino restituat, an possit petere preter, vel occulta compensatione vni, & alia remissum, ibid.

An pro recuperando pretio possit rem potius dari, quam vero domino restituere, ibid.

An sit licitum emere à Sarcotis fragmenta, & an iussu illi retineat, & vendant, ibid.

Regaterij, Reuenditores, & baiuifmodi publicè ementes, & vendentes teneatur res furatas restituere absque pretio, ibid.

De statuto quod emens res furtiuas in nonnimis non teneatur illas restituere nisi refofo pretio, an sit validum, & seruandum, ibid.

Emptor an possit minoris emere propter anticipatam solutionem, & alia, t. 2. E. §. 8. n. 28.

Emens cum pacto reuendendi, an possit superimponere centum, & alias hypothecas, an incidere arbores, t. 2. E. §. 8. n. 29.

Quid si pactum sit appositum ad fauorem plurium, an emptor possit compelli reuendere vni tantum partem illi tangentem, ibid.

Emens inolendinum cum pacto reuendendi, non teneatur illud restituere in sua bonitate, sed prout erit, t. 2. E. §. 8. num. 30.

Emptor cum pacto redimendi ad sui fauorem, an possit reuendere pretium pro seruante, tom. 2. E. §. 8. num. 31.

Emens de mandato alierius, & soluens de proprio, an teneatur imputare in pretium fructus pereptos, t. 2. E. §. 8. n. 32.

Emens pro alio portiones fundi, teneatur & ipse portionem suam iusto pretio vendere, t. 2. E. §. 8. n. 33.

Habens mandatum ad emendum pro certo pretio, si minus soluerit, an possit reliquum pro se retinere, & alia, ibid.

Emens pro alio teneatur rem emptam tradere, t. 2. E. §. 8. num. 34.

Si casus reuendat, an teneatur eorum restituere, ibid.

Emens nomine alterius, an presumatur soluisse de proprio, & alia acquirat dominium, t. 2. E. §. 8. num. 35.

Emens proprio nomine ex aliena pecunia, an sibi, vel domino pecuniam acquirat, ibid.

Emens in dubio qualiter presumatur emisse de proprio, & proprijs pecunijs, ibid.

Emptor ex pecunia Ecclesie, pupilli, & similibus, an aequalratur ementi, vel dominis pecunie, t. 2. E. §. 8. n. 36.

Quid

Quid in pecunia dotali? & alia, ibid.
 Emptum ex pecunia priuatorum qualiter efficiatur ementis, & non domini pecunie, t. 2. E. §. 8. n. 37.
 Quid si emens declararet emisse pro domino pecunie? ibidem.
 Qualiter dominus pecunie praeferatur alijs creditoribus super re empti, & alia, ibid.
 Quid si emens sit procurator domini pecunie? ibid.
 Emptum ex pecunijs hereditarijs an efficiatur hereditarium, & veniat in restitutione fideicommissi vniuersalis, t. 2. E. §. 8. n. 38.
 An subiacet hypothecae ad fauorem creditorum hereditatis, ibid.
 Emens pro persona nominanda, sibi dominum acquirit, sed facta nominatione reuoluitur, n. 39.
 Quid creditores ementis pro persona nominanda, facta nominatione nullum ius habeant super re empti, ibid.
 Qualiter sit necessaria ratificatio nominati, ibid.
 Intra quantum tempus sit facienda nominatio, ibid.
 Qualiter possit fieri nominatio etiam post plures annos nisi facultatem sibi hoc modo reuerentiam, ibid.
 An nominans teneatur de euictione, ibid.
 Qualiter facta nominatione censetur vnicuius contractus, & soluetur vna Gabella, ibid. & G. Gabella n. 18.
 Emens pro se, & filio dicitur emisse ordine successiuo, t. 2. E. §. 8. n. 40.
 Emptor reperiens in re empti pecuniam absconditam, vel thesaurum an sibi acquirat, t. 2. E. §. 8. n. 41.
 Emptor, vel alius singularis successior an teneatur perferre ius locatione alteri per eius auctorem facta, t. 2. E. §. 8. n. 42.
 Quid si emptor sciat rem emptam esse locatam? ibid.
 Quid in colono paritario, an emptor fundi teneatur illi stare? ibid.
 Emptor secundus, cui fuit eadem res vendita, & tradita, praeritum primo, intelligit tamen si fuit incitus primae venditionis, vel nisi primo emptori fuisset hypothecata bona pro obseruatione contractus, vel nisi interueniret litumtium, vel consensum ad illius fauorem, & alia, latet t. 2. E. §. 8. n. 43.
 Quid inter duos donatarios, an praeratur primus, vel secundus, ibid.
 Emptores plures simul, non teneantur in solidum, sed tantum pro rata, t. 2. E. §. 8. n. 44.
 Emptor rei fideicommissariae, qualiter possit se tueri exceptione deductionum venditori competentium, t. 2. E. §. 8. n. 45.
 Emptor bonorum fideicommissi, qualiter molestari non possit flante ignorantia, vel detractione facta per Principem, vel si vocati sint haeredes alternantis, t. 2. E. §. 8. n. 46.
 Emptor census potest consequi damna, & interesse flante nullitate census, t. 2. E. §. 8. n. 47.
 Quid flante mora debitoris in praestando fideiussoris? ibidem.
 Emptor rei censui suppositae an possit conueniri actione personalis, ibid.
 Emptor bonorum Ecclesiae, minoris, & similium, an, & quando debeat esse sollicitus, & inuestigare de versione, & inuestimento pretij in utilitatem venditoris, t. 2. E. §. 8. n. 48.
 Emptor an possit ante solutionem pretij imponere censum, vel aliud onus super re empti, t. 2. E. §. 8. n. 49.
 Emptor qualiter possit in re empti apponere pactum ne quaeratur ius suis creditoribus, ibid.
 Emptor fundi non habens pecuniam, an possit imponere censum ad fauorem venditoris, t. 2. E. §. 8. n. 50.
 Emptor frumentum, ut possit agere ad interesse ob moram venditoris in tradendo, quid prius adimplere debeat? & alia, t. 2. E. §. 8. n. 51.
 Emptor frumentum an teneatur illud recipere post tempus conuentum, ibid.
 Emptor hereditatis an teneatur creditoribus hereditarijs, t. 2. E. §. 8. n. 52.
 Emens ab haerede beneficiario, & soluens creditoribus, qualiter sit tutus, ibid.
 Emptor bonae fidei, qualiter recuperet pretium etiam ab Ecclesia quatenus sit locupletior facta, tom. 2. E. §. 8. n. 53.

Sabel. Index Generalis.

Emptor officij cum aliquo onere, an liberetur dimittendo officium, t. 2. E. §. 8. n. 54.
 Vendens fundum, quem ipse emit cum onere census ad fauorem tertij, Nuncio pro illo stipulante an possit amplius conueniri pro illo censu, t. 2. E. §. 8. n. 55.
 Emptor an habeat electionem supplicandi pretium, vel rem restituendi flante lesione, t. 2. E. §. 8. n. 56.
 Emptor rei furtae, teneatur regulariter alium restituere domino sibi non reddito pretio; quid si fuerit in bona fide, emerit in publicis nudum, iusto pretio, & non clam, nec viliori pretio, & si persona cognita, & non suspecta? & alia quando possit excusari a restitutione rei sibi non redditum pretio, t. 2. E. §. 8. n. 57. & 58. & sup. num. 37.
 Pretium rei furtae, fortium venditori adhuc non solutum, debet domino rei sibi, ibid.
 Emens scienter rem furtiuam ad quid teneatur; ex quibus arguatur scientia, latet pluribus relictis coniecturis, vide ibid. seqq. verfic.
 Coniecturae, quae singulae non sufficiunt, qualiter possint simul iungi ad inducendam scientiam, & alia, ibidem.
 An ex scientia praesumpta quis possit condemnari, & alia, ibid.
 Emere, & vendere nemo regulariter cogitur, t. 2. E. §. 8. n. 59.
 Emptor bonorum fideicommissi, an excusetur flante illius ignorantia, vide Bonae, n. 31.
 An, & quando possit expellere conductorem, vel non, t. 1. C. §. 34. n. 12. & 13.
 Emens à matre trinitate, an sit tutus, vel cogatur rem restituere cum fructibus, nec agat de euictione, t. 3. M. §. 9. num. 5.
 Emens rem furatam, vel occupatam, ut dominum restituat, an tepetatur pretium, t. 3. M. §. 20. n. 2.
 Emptor, an, & quando teneatur probare versionem in utilitatem minoris, t. 3. M. §. 24. n. 37.
 Emptor promittens soluere annua debita venditoris, teneatur tantum pro rata pretij conuenti, tom. 3. P. §. 53. num. 47.
 Emptor in remedio l. 2. C. de rescind. vend. habet electionem supplicandi pretium, vel rem restituendi, t. 4. R. §. 10. n. 34. & seqq.
 Emptor conuentus iure congruo teneatur tantum de suo dato, & facto, & non de euictione, tom. 2. E. §. 16. num. 25.
 Emptor an possit à contractu recedere ob non implementum ex parte venditoris, t. 2. E. §. 17. n. 50.
 Emptor conuentus iure congruo est seruandus immuni ab expensis, & Gabella, t. 2. G. §. 1. n. 28.
 Emens ab haerede beneficiario, an possit soluere creditori prius venienti sine cautione, t. 1. H. §. 3. n. 51.
 Emptor bonorum à personis priuilegiatis, qualiter possit se tutum reddere, tom. 4. V. §. 20. num. 2. vide Versio.
 Emptor rei furtae quando teneatur cap restituere, vel soluere pretium, t. 2. Addit. Nouis. cap. 9.
 Emptor soluendo pretium creditoribus qualiter entum iura acquirat, quid si soluerit venditori per cuius manus sit facta facta, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 19.

E P I S C O P V S.

Episcopus culus aetatis, scientiae, & morum esse debeat, t. 2. E. §. 9. n. 1.
 De modo, & inquisitione illius creationis, de consecratione, de vitijs vitandis, & virtutibus amplectendis, & alijs, ibidem.
 De Neophyris an possint eligi sine dispensatione, & alia de priuilegio eligendi Episcopos, tenuissimè, ibidem.
 Episcopi nomen est Graecum, significat superintendentiam, & alia, ibid.
 Episcopus ratione ordinis qualiter dicatur maior Cardinali, quos titulus habeat, & alia de illius auctoritate, & iurisdictione, t. 2. E. §. 9. n. 2.
 Episcopus dicitur Princeps, & in euine dignitatis, & an praeratur Principi seculari in sua Diocesi, & alia, ibidem.
 De praerogatijs Cardinalatus, & alia plura de Cardinalibus, & eorum priuilegijs, tenuissimè, ibidem.

Episcopus qualiter habere debeat sedem cum vmbaculo & alia de Episcoporum prerogatiuis, & potestate in sua Discretione, ibidem.

Episcopus qualiter possit, & debeat suam Culturam, & Diocesim visitare, quomodo recipiendus, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 3.

De prohibita munerum receptione Episcopus, ibid.

Episcopus an possit visitare Hospitales, & Confraternitates Laicorum, ibid.

Episcopus an possit visitare Monasteria Regularium, latè ibid. per tot. num. & nom. 5.

Episcopus quæ vizitatione recipere possit, vel non in Visitatione, t. 2. E. §. 9. n. 4.

Episcopus teneatur de suo providere Commissarios missos ad formandum processum, ibid.

Episcopus qua auctoritate visitet Ecclesias sibi subditas, & exemptas, t. 2. E. §. 9. n. 5.

Episcopus potest ante se deferre crucem in signum superioritatis, ibid.

Episcopus habet de late fundatam intentionem super iurisdictione suæ Diocesis, & alia, ibid.

Episcopus non potest se ingerere in Ecclesijs nullius Diocesis, nec contra Patres Iesuistas, ibid.

Episcopus an, & quid possit in Regularibus exemptos, ibidem.

Episcopus quomodo, & in quibus visitet Monasteria Monialium etiam Regularibus subiecta, tom. 2. E. §. 9. num. 6.

Episcopus an punire possit Regulares circa clausuram Monialium delinquentes, & alia, ibid.

Episcopus quando dicatur Sedis Apostolicæ delegatus, vel Ordinarius, ibid.

An Confessarii Monialium exemptarum sint ab Episcopo approbandi, ibid.

Episcopus, vel alius cui visitandi onus incumbit, qualiter debeat saltem semel in anno visitare, & pluries si subsit necessitas, & an possit gravamen pro visitatione inferre, t. 2. E. §. 9. n. 7.

Episcopus teneatur per se, vel per alios verbum Dei prædicare in Diocesi, & alia de prædicatione, ibid.

Episcopo spectat ius deputandi prædicatores in sua Diocesi, & an, & quando secus, ibid. & n. 19.

Alia remissive de spectantibus ad minus Episcopale, ibidem.

Episcopus qualiter habeat fundatam intentionem circa liberam collationem beneficiorum suæ Diocesis, quibusdam tamen exceptis Pontifici relictis, & alijs, t. 2. E. §. 9. n. 8.

Ius conferendi beneficia qualiter sit simultaneum inter Episcopum, & Capitulum, & quando ad Capitulum tantum spectet, ibid.

Episcopus habet intentionem fundatam de iure, nec potest sine beneficio Apostolico præiudicare Ecclesijs, & alia, ibid.

Non tenses non gaudet alternatiua, ibid.

Episcopus non habet liberam collationem in beneficiis patronalibus, sed ad nominationem, & præsentationem patronorum, & quando secus, t. 2. E. §. 9. n. 9.

Episcopus digniori ex approbatis in examine spectat ad patronum, & non ad Episcopum, ibid.

Episcopus in collatione Canonituum qualiter habeat simultaneam vocem cum Capitulo, ibid.

Episcopus intra quantum tempus debeat conferre beneficia, t. 2. E. §. 9. n. 10.

De collatione Patrochialium per examen, & concursum, & alia remissive, ibid.

Episcopus qualiter in Synodo debeat proponere examinatores, ibid.

Episcopus an possit compellere Parochos semel approbatos ad novum examen, ibid.

Episcopus qualiter admittere debeat præsentationem factam a patronis, t. 2. E. §. 9. n. 11.

De formulis erectionis Ecclesiarum cum vnione, vel dismembratione, & similibus occurrentibus in collatione beneficiorum, remissive, ibid.

Episcopus extincta familia patroni, patronam Ecclesiam non potest denovo iurisdictioni supponere ad fauorem laicorum, ibid.

Episcopus qualiter debeat providere Ecclesias de Rectore, gatis, & abique pretio, libere, perpetuo, sine pacto, mo-

do, vel conditione, alias collatio redderetur simoniaca, & ipso iure nulla, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 12.

De simonia, quibus modis committatur, quæque sit, de illius grauitate, & alia plura de simonia, ibid.

Quando non committatur simonia, & alia, ibid.

Episcopus qualiter debeat deferre commendationibus magnorum Principum in collatione beneficiorum, t. 2. E. §. 9. nom. 13.

Episcopus quatenus teneatur præferre in collatione beneficij, an possit gratificari digno omnino digniore, & alia, ibid.

Qualiter sit præferendus, qui aurali loci callet idioma, ibid.

Episcopus an, & quando peccet, & teneatur ad restitutionem conferendo beneficium digno omnino digniore, & alia, ibid.

Episcopus an possit suis affinis, & familiaribus conferre beneficium vacans per priuationem alterius, t. 2. E. §. 9. num. 14.

An idem procedat in resignatione, & patronis, ibid.

Episcopus extra Diocesim existens potest conferre beneficia vacantia, & exercere omnes actus voluntarie iurisdictionis, non autem contentiosæ, tom. 2. E. §. 9. num. 15.

Episcopus quæ possit, vel non extra Diocesim, ibid.

Episcopus extra Diocesim habetur pro persona priuata, & quæ facere possit, vel non, t. 2. E. §. 9. n. 16.

Quid sit in alio Episcopatu cum suo vnio, & alia, ibid.

Quid fit in Diocesi, sed in loco exempto, an possit exercere iurisdictionem, & alia, ibid.

Episcopus an possit in locis exemptis colligare sedem cum vmbaculo a iussu dei diuini officij, ibid.

An Episcopus expulsus à sua Diocesi, possit in aliena iudicare, & præuenire, ibid.

Episcopus an possit iurisdictionem suam exercere in quolibet loco suæ Diocesis, ibid.

Episcopus an possit citare subdium suum existentem in aliena Diocesi, & alia, ibid.

Episcopus non potest excommunicare non subdium suum, ibidem.

Episcopus sedens in Capitulo vt Canonici, non consideratur vt Episcopus, & idem in similibus, t. 2. E. §. 9. num. 17.

Qualiter tamen debeat sedere post Præsidendum Capituli, & alia præsertim, ibid.

Episcopus præsentem Legato de Latere, vel Archiepiscopo non potest benedicere populo, nec insignia deferre, t. 2. E. §. 9. num. 18.

De benedictione Episcopali, & Indulgentijs, remissive, ibid.

Plures Episcopi qualiter inter se precedant, & quid cum Archiepiscopo, ibid.

Episcopi, vel Archiepiscopi an possint ante se deferre Crucem, & Mozam tam in alieno territorio, ibid.

Episcopus qualiter habeat intentionem fundatam de iure disputandi Concionatores in quolibet Patrochio suæ Diocesis, t. 2. E. §. 9. n. 19.

Episcopus non potest prohibere Regulares ne concionentur in Ecclesijs suis, nec examinare prædicatores, & alia, ibid.

Episcopus an possit quatuor ordines minores simul eadem die vni conferre, & vni cum subalternari, quæ interstusia secute debeat in collatione sacrorum ordinum, & an possit dispensare, tom. 2. E. §. 9. num. 20.

Episcopus an possit ordinare Clericos, siue laicos absque litteris commendatarijs circa mores, quibus penes afficiatur promouens indignos, & qualiter peccet, t. 2. E. §. 9. num. 21.

Episcopus potest ordinare sibi subiectos, vel ratione loci, vel beneficii, vel domicilij per decennium acquisiti, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 22.

An ad sugendam iurisdictionem Episcopi domicilij quis possit sibi ordinari t.ulo beneficii, ibid.

Episcopus an possit electum, vel laicum alienæ Diocesis ordinare sine litteris dimissorijs alius Episcopi, t. 2. E. §. 9. num. 23.

An litteræ dimissoriæ morte concedentis expirant, ibidem.

An ordinatus à non suo Episcopo sine litteris dimissorialibus gaudeat privilegio fori, & sit suspensus, ibid. & num. 37.

Episcopus non debet aliquid ad sacros ordines promovere sine sufficienti patrimonio, alius tenetur ipse providere, vel alere, t. 2. E. §. 9. n. 24.

Episcopus qualiter possit dispensare corpore vitiatum, vel deformes; quæ deformitates olim, & hodie impediant promotionem ad sacros ordines, & alia remissive, t. 2. E. §. 9. num. 25.

Episcopus an, & quando promovendo inhabilem censetur illum tacite dispensare, & an sufficiat pro dispensatione iola patientia, & tæmentitas, ibid.

Episcopus an possit aliquo casu dispensare eum homicidium voluntario, ibid.

Episcopus quomodo, & ex quibus causis dispensare possit circa Sacramenta Ecclesiæ, t. 2. E. §. 9. n. 26.

Dispensatio quid, & quæ duplex sit, quod dispensare possit, de causis dispensandi, & alia, ibid.

Episcopus qualiter possit assistere Matrimonio loco Parochi absque illius licentia, ibid.

Episcopus an, & quando possit dispensare contra propriam constitutionem, t. 2. E. §. 9. n. 27.

Episcopus non potest contra Concilium Tridentinum dispensare, an contra Concilium Provinciale, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 28.

Episcopus an, & quando possit contra Canones dispensare; quid in delictis, & alia vide ibid.

Edicta Episcopalia an expirent per mortem Episcopi, an possit statim contra ius, ibid.

Episcopus an possit dispensationem concessam revocare, t. 2. E. §. 9. n. 29.

Episcopus an possit dispensare cum illegitimo, vel aliter inhabili ad Canonicatum, vel Beneficium, t. 2. E. §. 9. n. 30.

Episcopus potest regulariter absolute an omni excommunicatione, nisi sit expressè Pontifici reservata; quid si agatur de violata immunitate Ecclesiæ, tom. 2. E. §. 9. num. 31.

Episcopus quomodo cognitionem adhibere debeat in concedenda extrajudiciali delinquentis ab Ecclesiâ, ibid. vide Immunitas n. 4. & 13.

Episcopus qualiter possit absolute Moniales si se inuicem verberent, ibid.

Episcopus an possit absolute à percussione Clerici, t. 2. E. §. 9. n. 32.

Episcopus quando, & ex quibus causis possit absolute à excommunicatione Pontifici reservata, ibid.

Episcopus an possit absolute à heresi occulta, & huiusmodi, ibid.

Episcopus an possit dispensare cum reo, qui accusatus transiit cum sileo, vel parte, ibid.

De potestate Episcopi in absolviendo, & dispensando vigore Concilij Tridentini; & alia remissive, ibid.

De potestate Capituli Sede vacante, ibid.

Episcopus qualiter possit excommunicare accedentes ad Monasteria Monialium, An comprehendat Regulares, t. 2. E. §. 9. n. 33.

Episcopus an possit, vel debeat excommunicationem imponere circa festa, & huiusmodi, ibid.

Episcopus an, & qualiter possit condere leges, & statuta, ibid.

Decreta Episcopi facta in acta visitationis habent vim legis, & statuti, ibid.

Episcopus qualiter possit, & debeat expellere ruitos, & huiusmodi inhoneſtos, & quos possit tolerare, t. 2. E. §. 9. n. 34.

An interire Comedij, & huiusmodi spectaculis sit peccatum mortale, ibid.

Episcopus an, & quando possit se ingerere contra laicos notorios peccantes, & alia, ibid.

Episcopus debet prohibere nuditas, & mercatus diebus festis, t. 2. E. §. 9. n. 35. vide §. Feriæ n. 6. & 7.

Episcopus an possit delegare causas laico contra clericos, t. 2. E. §. 9. n. 36.

Episcopus an possit punire Clericum etiam fori privilegio non gaudentem, non obstante protectione iudicis laici, t. 2. E. §. 9. n. 37.

Episcopus pendente articulo clericius non debet carceratum relaxare, ibid.

Plura pro defensione jurisdictionis secularis ad exclusionem electorum, remissive, ibid.

Episcopus qualiter possit puniri si negligat defendere electos, & libertatem Ecclesiasticam, t. 2. E. §. 9. n. 38.

Episcopus an teneatur curare ut publicentur leges Pontificiæ, & obſerventur; an puniri possit si negligat, & publicare excommunicationem contra indebitè exigentes gabellæ à Clericis, & alia, ibid.

Episcopus quando dicatur canonum contemptor, & alia vide ibid.

Episcopus mortaliter peccat, si clericorum delicta punire negligat, & alia remissive, ibid.

Episcopus quid facere debeat si per laicos efficiatur statutorum contra libertatem Ecclesiasticam, ibid.

Episcopus tenetur defendere libertatem Ecclesiasticam magna constantia, & fortitudine, sed cum prudentia, res iniustas non tuendo, nec male viuentes protegendo, ibid.

Curia Ecclesiastica quando possit per censuras procedere contra Curiam secularem; & contra quando Curia secularis possit procedere contra Ecclesiasticam per occupationem temporalium, & alia inter remedia, ibid.

Episcopus an possit licentiam armorum concedere Clericis, t. 2. E. §. 9. n. 39.

Episcopus in delictis mixti fori an possit carcerare laicos, t. 2. E. §. 9. n. 40.

Quando sit concedendum brachium seculare, ibid.

Episcopus an possit tenere familiam armatam, & alia, ibid.

Episcopi, vel alij Iudices Ecclesiastici an in delictis mixti fori possint procedere contra laicos non tantummodo præſentiales, sed etiam temporales, & alia de facultatibus Ecclesiasticis potestatis in laicos, & de ipis, quæ sunt mixti fori, vel non, ibid.

Episcopus an possit facere gratias, & compositiones, ibid.

Episcopus an possit conciliare de sollicitudine in confessione, ibid.

Episcopus qualiter possit in Synodo intervenire Cathedralium in signum subiectionis; quantum sit Cathedralium, quomodo præſentetur, an Regularis ab illo sint exempti, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 41.

Plura remissive de Synodo, & illius forma, ibid.

Episcopus an possit convocare Canonicos Collegiatæ, ibid.

Quanta debeat esse summa charitatis subsidij in casibus permixtis, ibid.

Episcopus an possit imponere tales, & collectas, & alia, ibid.

Episcopus habens duos Episcopatus, an possit vbi velit Synodum celebrare, & Clerum convocare, tom. 2. E. §. 9. num. 42.

An possit vbi velit residere, & ius dicere, an satisfaciatur tenendo unum tantum Vicarium generalem, & alia, ibid.

Episcopus an possit facere condempnare carceratos ad locum suæ residentie, ibid.

Episcopus an possit per se ius dicere; vel teneatur constituere Vicarium, & date et salarium, tom. 2. E. §. 9. num. 43.

Episcopus nihil potest recidere per examine Clericorum, & collatione ordinum, sive beneficiorum, ibid.

Episcopus quantum debeat esse circumſpectus in electione Vicarij, de qualitatibus requisitis in Vicarijs; & quando teneatur ad damna iniuste per eos Vicarium data, & alia, ibid.

Episcopus est cognitor maleſcij per Vicarium in officio commissi, ibid.

Episcopus potest amplius, vel coarctatam jurisdictionem tribuere Vicario; & creare etiam sub Notarium ad acta iudicialia recipienda, ibid.

Episcopus propositus in Consistorio, non deitur propriè Episcopus ante consecrationem, & alia de Episcopis, remissive, t. 2. E. §. 9. n. 44.

Episcopus qualiter teneatur iurare fidelitatem Papæ in consecratione, & alia de consecratione Episcoporum, remissive, ibid.

Episcopus per abolitionem à iuramento eorumque petitam, an efficiatur index totius causæ, & alia de huiusmodi abolitione remissive, t. 2. E. §. 9. n. 45.

Episcopus Ecclesiæ Cathedralis Regularium, qualiter habeat omnimodam jurisdictionem, & possit eosdem punire, t. 2. E. §. 9. n. 46. & 66.

Episcopus an possit cogere ad suscipiendam curam animarum; an supprimere, vel diminuire numerum Canoniarum, vel beneficiorum, & alia, t. a. E. §. 9. n. 47.

Episcopus an possit vnuere, diuidere, vel permutare statum Ecclesiarum, ibid.

Episcopus qualiter possit pro suo seruilio tenere absentes duos Canonicos, vel alios clericos inferiores absque illorum preiudicio, nec tunc teneatur dare illis salarium, t. a. E. §. 9. n. 48.

Episcopus an, & quibus casibus possit dispensare à residentia, ibid.

Episcopus cum dicatur contraxisse matrimonium cum Ecclesia non potest Episcopatum dimittere, sedem mutare, religionem ingredi, & similia sine licentia Papæ, t. a. E. §. 9. n. 49.

De translatione Episcopi ab vna Ecclesia ad aliam, & de renuntiatione, & eius causis, remissiuè, ibid.

Episcopus non residents qualiter fit interdictus ab ingressu Ecclesie, & quid importet dicta pena, ibid.

Episcopus ex quibus causis per Papam possit dispensari à residentia; an absens sine dispensatione vitæ tempus permittitur à Concilio Tridentino, peccet mortaliter; an residentia sit de iure diuino, & alia remissiuè, ibid.

Episcopus qualiter possit concedere litteras monitorias contra detinentes res alienas, t. a. E. §. 9. n. 50.

Episcopus an, & quando, & à quo debeatur quarta de legatis relictis Ecclesie, t. a. E. §. 9. n. 51.

Episcopi, & alij Ecclesiastici beneficiarii qualiter teneantur spirituum alacritati pauperibus, vel in alijs pijs operibus, ibid. & n. 53.

Episcopus potest esse index mensis Episcopalis, sicut in alijs causis sue Ecclesie, quod si recusetur ut suspensus, quomodo tunc procedatur, & alia, t. a. E. §. 9. n. 52.

An possit testificari pro sua Ecclesia, ibid.

Episcopi, sine alijs prelati an possint cognoscere de iniuriis, illis, vel eorum famulæ illata, ibid.

Episcopus qualiter sit executor omnium piarum sibi dispositionum; quid in Regno Neapolitano, & Florentini t. a. E. §. 9. n. 53. vide Executor n. 8.

An transito tempore executoris testamentarij concessio, Episcopus efficiatur executor etiam quo ad legata profana, & alia, ibid.

Episcopus an possit legatum de vno opere pio in aliud commutare, ibid.

Episcopus non potest statueri ut Clerici in minoribus Constituti debeant assumere sacros ordines sub pena priuationis habitus, t. a. E. §. 9. n. 54.

Episcopi, vel alij Ecclesiastici an possint donare ad vsus profanos, an accipientes ab eis peccent, & teneantur ad restitutionem, t. a. E. §. 9. n. 55.

Qualiter teneantur relinquere Ecclesie ornamenta Pontificalia, ibid.

Episcopi an teneantur erogare in vsus pios, id quod illis superest ex congrua, & decenti sustentatione; quo ordine seruato, & an possint dispensari à Pontifice, vel Consecrante; an dotare sanguineas soas, & alia, ibid.

Episcopi an possint donare, vel testari de quæsitis ex fructibus suorum beneficiorum, & alia, ibid.

Episcopi qualiter possint imponere penas pecuniarias, pijs locis applicandas, & imponendo confiscationem, quando applicetur sicut seculari, t. a. E. §. 9. n. 56.

Episcopi non possunt impedimenta matrimonij constituere, nec Parochos prohibere, ne affiliant tali matrimonio, t. a. E. §. 9. n. 57.

Episcopus an possit cogere Canonicos, & alios beneficiarios, vel etiam Regulares ut vadant ad Processiones, t. a. E. §. 9. n. 58.

Episcopus quando possit deponere Curatos ad numm suum amouibiles, & alia, t. a. E. §. 9. n. 59.

Episcopi an habeant iurisdictionem in Academicis publicis, t. a. E. §. 9. n. 60.

Plura de Academicis, & Vniuersitatibus, & illarum erectione, remissiuè, ibid.

Episcopus in quocunque loco sue Diocesis manens, intelligitur residere in Cathedrali sue Ecclesie, tom. 2. E. §. 9. n. 61.

Si decedat extra Cathedralē, sed in Diocesi, ad quem spectet expensis funeris si sit pauper, & iuxta si sit diues, ibid. & §. Expensis n. 19.

Quando dicatur habere animum residendi, ibid.

Episcopus, vel alius Prelatus emens aliquam rem, an sibi acquirit, vel Ecclesie, t. a. E. §. 9. n. 62.

Episcopus potest exigere à Parochis quartam decimarum, t. a. E. §. 9. n. 63.

Episcopus super iure decimarum nullum habet intercessum ex propria persona, sed quartam sibi de iure debitam ab apsis Parochis exigit, & alia, ibid.

Episcopus quando possit ut Parochos exigere decimas, ibid.

Episcopus non potest occupare bona beneficij vacantis, nec sibi applicare fructus, sed deponere Oeconomum, & alia, t. a. E. §. 9. n. 64.

Episcopus an possit beneficia simplicia in Curata, & Parochialia erigere, vel prabendis canonicalibus annexere, onus coadiuandi Archiepiscopatum in cura animarum, t. a. E. §. 9. n. 65.

Episcopus an, & quando possit castigare Monachos Regulares iudicialiter procedendo etiam per Inquisitionem, & priuatio quoad Abbatem, & Priorum, & alia remissiuè, t. a. E. §. 9. n. 66.

Episcopus an possit catcere Regularem notorie delinquentem, ibid.

Episcopus in Ecclesia Cathedrali Regulari est loco Abbatis Monachorum, & ad illum spectat iurisdicção in Monachos, ibid.

Episcopus an, & quando teneatur seruare statuta laicalia in causis coram eo agitis, t. a. E. §. 9. n. 67.

Episcopus Regularis an possit renouare renuntiationem factam ante professionem in Religione, tom. 2. E. §. 9. n. 68.

Episcopus debet habere congruam sustentationem super fructibus sue Ecclesie, non obstantē preiudicio pensionariorum, t. a. E. §. 9. n. 69.

Episcopi non residents in eorum Ecclesijs quibus penis afficiantur à Sacris Canonibus, & Pontificis Constitutionibus, t. a. E. §. 9. n. 70. & 73.

Plura de Episcopis remissiuè, t. a. E. §. 9. n. 71.

Episcopi non legitime consecrati, vel si ingresses in aliena Diocesi, sine loco exempto, quas penas incurrant, & alia remissiuè, t. a. E. §. 9. n. 72.

Episcopi non residents, & illos non denunciante quas penas incurrant, & alia, t. a. E. §. 9. n. 73.

Episcopi an possint dare licentiam celebrandi Missas in priuatis domibus, vel Oratorijs, t. a. E. §. 9. n. 74.

De Episcopis, Archiepiscopis, & illorum auctoritate, remissiuè, t. a. E. §. 9. n. 75.

Episcopus in electione Abbatissæ qualiter possit vota Monialium otenus audire, t. 1. A. §. 1. n. 14.

Episcopus an ratione absolutionis iuramento efficiatur iudex in causa principalis, t. 1. A. §. 5. n. 10.

Episcopi assertio probat iurisdictionem, vide in §. Assertio num. 7.

Episcopi qualiter inter se procedant, t. 1. C. §. 3. n. 3.

Alia vide in §. Causa num. 4. §. Clerici, & §. Confraternitas.

Episcopus, an possit remittere iniurias Ecclesie illatas, t. 1. A. §. 1. n. 21.

Quando, & quomodo absoluitur à iuramento, vide Absolutio n. 1. & seqq.

Qualiter teneatur prouidere Clericos non habentes, t. 1. C. §. 18. n. 4. & 11.

Episcopus non est necessarius ad constituendam Ciuitatem, t. 1. C. §. 16. n. 18.

Est comprehens ad distimendas precedentes in Processionibus, t. 1. C. §. 38. n. 6.

An possit compellere Confraternitates laicorum ad Processiones, ibid.

An possit dispensare circa pluralitatem beneficiorum, t. 1. C. §. 18. n. 20.

An possit dare licentiam armorum Clericis, tom. 1. C. §. 18. n. 65.

Qualiter possit exigere Decimas, t. 1. D. §. 6. n. 13.

An possit exercere tutelam, t. 1. C. §. 18. n. 8.

An teneatur seruare statuta laicalia, tom. 1. C. §. 18. num. 55.

Episcopatus an possit diuidi, à quo, & quibus seruatis, t. 1. D. §. 22. n. 25. & 26.

Episcopi non habet quartam de legato confraternitati laicorum facto, t. 3. L. §. 5. n. 14.

Episcopus an teneatur Regi ad se vocati obedire, t.3. P. 5. 45. n.26.
Episcopus an in conscientia possit aliquando excusari a residentia, t.3. L. 5. 10. n.6. verum Multa.
 Extra suam Diocesim non potest aliqui Montales sine licentia, t.3. L. 5. 14. n.9.
Episcopus providet, & cognoscit circa accessum ad Monasteria Monialium, & quid feratur Florentie, t.3. M. 5. 29. n.10.
Episcopus potest creare sibi Notarium ad acta, t.3. N. 5. 7. num.22.
Episcopus habet ius eligendi Concionatores, tom.3. P. 5. 5. n.4.
Episcopus qualiter teneatur admittere presentatum ad iurisdictionem, t.3. P. 5. 8. n.6.
 An possit admittere nominatum alienum, quando requiratur examen, vel non, t.3. P. 5. 8. n.14.
 Quas condiciones possit admittere in fundatione iurisdictionis, t.3. n.1.
Episcopus an possit imponere, vel reservare pensiones, & quomodo, t.3. L. 5. 16. n.2. & seqq.
Episcopus vbi seculari debeat, & cui Ecclesie debeat potestas, t.4. S. 5. 12. n.4.
Episcopus an teneatur servare statuta laicalia in suo foro, t.4. 5. 29. n.12.
Episcopus potest dispensare cum electo per absum laicis potestatis, t.2. E. 5. 3. n.6.
 Non debet permittere puellas suscipere habitum Religionis ante annum duodecimum completum, t.2. E. 5. 14. num.10.
Episcopus iniuste procedens ad censuras qualiter teneatur, t.2. E. 5. 18. n.16.
Episcopi Status Florentini, quomodo se gerant circa detentionem armorum pro suis famulis, tom.2. E. 5. 6. n.9.
 An possint habere famulam armatam, ibid.
 Quid teneantur facere contra impositiones Gabellarum, t.2. G. 5. 1. n.4.
Episcopi an, & quando debeant concedere, vel non licentiam extrahendi delinquentes ab Ecclesia, t.2. L. 5. 4. n. 4. & 13.
 An possint stare processui Curie secularis, & alia, ibid.
 An eorum Palatia gaudeant immunitate, t.2. L. 5. 4. num. 7. & 8.
Episcopi in casibus exceptis tenentur omnino licentiam extrahendi reos concedere, alias Curia secularis extrahit, t.2. L. 5. 4. n.13. & 17.
 Indebet licentiam extrahendi concedentes, quas penas incurram, ibid.
 In dubio consulant Pontificem, t.2. L. 5. 4. n.20.
 Multum cavet procedant ad censuras, t.2. L. 5. 4. n.24. vide Excommunicatos.
 Tenetur dare licentiam Curie seculari exhumandi cadavera, t.2. L. 5. 4. n.33.
 An possint concedere indulgentiam pro delictis occultis detegendis, t.2. L. 5. 15. n.2.

Æ Q V I T A S.

Æquitas an, & quando sit preferenda rigori, t.2. E. 5. 10. n. 2. & t.1. in Dilecti n.31.
 Dux æquitates non possunt in idem concurrere, & facerent iniquitatem, t.2. E. 5. 10. n.2.
Æquitas semper servatur a Rota Romana vbi lex non precepit, quomodo possit tolli a Papa, vel alio Principe, & alia remissive, t.2. E. 5. 10. n.3.
Æquitas Cerebrina non ad iuris formam iniquitas reputatur, ibid. & n.6.
Æquitas a quo iure sit sumenda, quando alicui fuit commissum, ut procedat secundum æquitatem, t.2. E. 5. 10. n.4.
 De æquitate, & casibus æquitate dignis, remissive, t.2. E. 5. 10. n.5.
Æquitas, que iuri non est conformis est iniquitas, & que scripta non est attendi non debet, vbi maxime iuris rigor scriptus est, t.2. E. 5. 10. n.7.
 De æquitate servanda, vel non, remissive, t.2. E. 5. 10. num.7.
Æquitas naturalis suggerit ne quis cum aliena laetitia locupletetur, t.2. E. 5. 10. n.8.
Æquitas generaliter suggerit, ut quilibet teneatur facere,

quod sibi non nocet, & alteri prodest, & alia, t.2. E. 5. 10. n.9.

Æquitas Canonica circa purgationem mortis, qualiter attendatur etiam in Terris Imperij, t.2. E. 5. 10. n.10.

Æquitas quando efficaciter iniquitas, & non attendenda, vide Repetitio.

E Q V I T E S.

Equites Sancti Stephani in ciuilibus non possunt conveniri sine licentia, t.2. E. 5. 11. n.1.

Equites S. Stephani in criminalibus non possunt iudicari nisi per Concilium Religionis, vel Magnum illius Magistrum, non tamen gaudent dicto privilegio fori ante susceptum habitum, ibid.

Non possunt privilegio fori renunciare, ibid.

Equites S. Stephani an sint Religiosi, & capaces beneficiorum secularium, ibid.

Equites S. Stephani non torquentur inconsulto Magno Magistro, ibid. vide Torra n.6.

Equites S. Stephani resistentes Butruarijs qualiter puniantur, t.2. E. 5. 11. n.2.

De Equibus S. Stephani, eorum privilegijs, institutione, & ordine, remissive, ibid.

Equites S. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & similes an sint Religiosi, & gaudeant privilegio fori, & canonis, quod si sint bigami, & alia, t.2. E. 5. 11. n.3.

An Equitum voces gaudeant aliorum privilegijs, ibid.

Equites Hierosolymitani sunt veti Religiosi, & gaudent privilegio fori etiam ante factam professionem, ibid.

Equites si delinquant in officio laicali sibi a Principe concessio, an tunc gaudeant privilegio fori, & possint ab eodem Principe puniri, t.2. E. 5. 11. n.4.

De Clericis delinquentibus in officio seculari, an possint contra eos procedi per iudicem laicum, ibid.

Equites Hierosolymitani sunt proprie Religiosi, & an possint in seculis succedere, t.2. E. 5. 11. n.5.

Sunt Religiosi S. Augustini, tenentur dicere Officium, & faciant votum paupertatis, castitatis, & obedientie, & alia remissive, ibid.

An afficiantur constitutionibus, & Statutis Principum secularium, ibid.

De Capellanis, & alijs serventibus dictæ Religionis, an sint exempti ab Ordinatum iurisdictione, ibid.

Equites Hierosolymitani cum sint veti Religiosi, non sibi, sed Religiosi acquirunt, an possint testari, saltem cum licentia Magni Magistri Religionis, & quomodo sit intelligenda talis licentia, t.2. E. 5. 11. n.6.

Equites D. Jacobi, Calatravæ, Alcantaræ qualiter possint testari de fructibus Commendarum in vias etiam non pios, ibid.

De nullitate professionis Equitis Hierosolymitani ob non servatam formam a statutis Religionis præscriptam, ibid.

Quando dicantur nulliter professi, & Religio illis non succedat, ibid.

De consilio militari pro validitate professionis Equitum, Melitensium, ibid.

Quæ requirantur ut possint consilij commendam alicuius Prioratus, remissive, ibid.

An possint habere plures Commendas, ibid.

Equites quantum sint capaces pensionis, & pro qua summa, etiam uxori, & alia de multis Equitum speciebus, & dignitate, remissive, t.2. E. 5. 11. n.7.

Equites Hierosolymitani an sint a decimis exempti, t.2. E. 5. 11. n.8.

Equites S. Stephani, vel similes non possunt revocare commendam, vel donationem in præiudicium vocatorum, vel Religionis, t.2. E. 5. 11. n.8.

Non censetur crecta commenda pro primogenito, nisi sit expressum, & alia remissive, ibid.

Equites non possunt a creditoribus molestari in fructibus Commendæ nisi in subsidium, ibid.

De Equibus Sancti Stephani, quomodo creentur, quibus privilegijs fruantur, & alia, remissive, t.2. E. 5. 11. num. 10.

Equites S. Stephani qualiter inter se preecedant, quam nobilitatem habere debeant, & alia de Nobilitate, generis, virtutis, diuturnitatis, & huiusmodi, remissive, ibid.

Equites proprie dicuntur, qui ex claro sanguine ortum ducunt, & aliorum privilegia, & alijs remissive, t.2. E. 5. 11. n.11.

Equites, qui ducunt viros, non sunt Religiosi, & succedunt in feudis, & Maioribus, t. 2. E. §. 11. n. 12.
De duobus Equitibus, & toto Ordine Equestri, & alijs remissus, t. 2. E. §. 11. n. 13.
Equites Hierosolymitani ad aliam Commendam promoti, quæ bona retineant, vel non, t. 2. E. §. 11. n. 14.
Equites infirmi an dicantur ferre ad effectum antian-
tistat, vel satisfaciendi prece remigandi, t. 2. L. §. 19. n. 10.
Alia de materia scripti Auctor Summe Genitor meus,
etiam in Praxi, §. Casuall.

E Q V V S.

De equo conducto plura vide in §. Conductor n. 38. 39. &
40. & Commodatum n. 3. & seqq.
Equi cum rheda an veniant in legato mobilium, t. 3. L. §.
5. n. 24.
Equi alieni reperti cum contrabando, an cadant in commis-
sum, t. 3. P. §. 25. n. 4.
Vide in Praxi, §. Casuall.

E R E M I T A.

Eremitæ, Oblati, & Tertiarij ao gaudeant privilegio fori, &
alijs, t. 3. M. §. 28. n. 11.

E R R O R.

Error non presumitur, & quomodo probari debeat, t. 2. E.
§. 12. o. 1.
De errore probando ad effectum reuocandi confessionem,
& alijs, ibid.
Quid sit error, & quomplex; qualiter excludatur ex sola
possibilitate in contrarium; de errore calculi, & alijs er-
roribus, remissus, ibid.

Error, vel falsa causa si appareat, reuocatur dominium non
obstante iuramento, ac quibuscumque renunciationibus,
t. 2. E. §. 12. n. 2.

Error annullat confessionem debiti, & delicti, & alia, ib.
Error non præiudicat veritati, excludit consensum, & an-
nullat omnem obligacionem, ibid.

Error in substantia, in persona, vel qualitate quando an-
nullet contractum, vel non, ibid.

Error an possit allegari stante clausula, *sponte, & ex certa
scientia, &c.* t. 2. E. §. 12. n. 3.

Error nominis appellatiui an, & quando vitiet dispositio-
nem, t. 2. E. §. 12. n. 4.

Error nominis an vitiet gratiam impetrationis beneficij,
ibid.

Error iuris, vel facti, etiam in facto proprio, quando no-
ceat, vel non, t. 2. E. §. 12. n. 5.

Error iuris dubij æquiparatur errori facti, ibid.

Error iuris neminem excusat, & quando secus, t. 2. E. §. 12.
n. 6. vide §. Ignorantia n. 5.

An excuset a dolo, vel perna, ibid.

Error expressus quando vitiet in iudicialibus, vel non, & in
vitimis voluntariis, ibid.

Error iuris an, & quando inducat bonam, vel malam fidem,
ibid.

De errore an, & quando excuset, & obliget in foro con-
scientie, ibid.

De conscientia erronea, dubia, scrupulosa, & opinabili,
& an liceat cum illa operari, vel non, & alijs, ibid.

Error communis populi an, & quando faciat ius, suppleat
iurisdictionem, & alia tam in temporalibus, quam
in spiritualibus, tom. 2. E. §. 12. num. 7. vide Vicarius
omn. t. 2.

Error Notarij non nocet partibus, & quomodo probetur,
tom. 2. E. §. 12. n. 8.

Error potius presumitur, quam dolo, ibid.

Error calculi consistit in summis partiarum, quando fuit
summarum centum pro nonaginta, vel simili, sicuti quan-
do fuerunt admissa, quæ non erat admitenda, & e con-
tra, t. 2. E. §. 12. n. 8.

Error calculi quousque possit allegari, & qualiter impediat
executionem, ibid.

De restitutione calculi, exhibitione librorum, & alijs remissi-
us, ibid.

Error calculi an possit allegari quando factus auctori-
tate iudicis, & flantibus amplissimis renunciationibus,
t. 2. E. §. 12. n. 9.

Error calculi non potest intentari per actionem criminalem,
ibid.

Calculus restringitur ad quantitates controuersas, ibid.

Error calculi quando non possit allegari, & an possit re-
nunciari, & alia, ibidem.

Error calculi an, & quando possit allegari non obstante
transacione, & re iudicata, ibid.

Computatio calculorum ao habeat vim sententiae, & an
deur appellatio, ibid.

Computatio an requiratur presentiam partium, vel citatio-
nem, ibid.

Relatio peritorum non attenditur, si consistit de errore
calculi, alijs est omnino sequenda, ibid.

Error in qualitate persone offensa, an excuset a pena,
t. 2. E. §. 12. n. 11. & §. Conus n. 13.

Error in solendo indebitum, quando faciat esse locum re-
peticioni, vel non, t. 2. E. §. 12. n. 12.

Error in data, vel die gratie non vitiat illam, sed emendari
debet, t. 2. E. §. 12. n. 13.

De errore iusto, iniusto, facti, & iuris, quid operetur,
remissus, t. 2. E. §. 12. n. 14.

Error communis qualiter faciat ius, etiam in spiritualibus,
t. 2. E. §. 12. n. 15.

Error perito, an possit reformare sententia pro contuma-
cia, t. 1. B. §. 2. n. 29.

Error in conditione persone, an excuset in delictis carnis,
t. 1. C. §. 20. n. 13.

Error potius presumitur, vel fatuitas, quam Donatio, t. 1.
D. §. 3. n. 4.

Error Processus, vel iudicis, an, & quando possit corrigi, t. 1.
in Discurs. n. 77. & seqq.

Error Notarij an præiudicat partibus, & possit corrigi, t. 3.
N. §. 7. n. 12.

Error communis an suppleat Notariatum, tom. 3. N. §.
7. n. 31.

Error potius presumitur, quam falsitas, t. 3. P. §. 13. n. 2. ver.
Terzo, & §. Scriptura n. 34.

Error excusat a caducitate ob non solutum canonem, t. 2. E.
§. 7. n. 55.

Error an presumatur ad euicandam salutem, t. 2. F. §. 4.
num. 15.

Error circa personam hæreditis, an vitiet institutionem, t. 2.
L. §. 26. o. 16.

Error calculi, in quo consistat, quando, & infra quantum
tempus possit allegari, vel non, & alia, t. 4. in Resolut.
cap. 94.

Æ S T I M A T I O.

Æstimatio vitæ hominis quomodo sit facienda, t. 2. E. §. 13.
num. 1.

Æstimatio discordia facta à pluribus æstimatoribus, quomo-
do sit ad concordiam reducenda, t. 2. E. §. 13. n. 2.

Æstimatio est facienda à peritis; ad quos spectat illorum
electio; quando debeat eligi tertius, & alia, t. 2. E. §. 13.
num. 3.

Æstimatio facta absque citatione partium, est nulla,
ibid.

Æstimatio facta de pluribus rebus in genere, & complexio
non rejicitur; si tamen temporis interit æstimacionem
sieri singulatiim de singulis rebus non est admitenda, t. 2.
E. §. 13. n. 4.

Quid si agatur de gemmis ad speciem gioielli redactis.
ibid.

Æstimatio quanti plurimi an, & quando locum habeat
contra debitorum frumenti, & huiusmodi, t. 2. E. §.
13. n. 5.

An procedat ultra triennium, ibid.

Æstimatio quanti plurimi ao debeat ob solam malam fi-
dem, ibid.

An censetur remissa à creditore per receptionem rei
debitæ; ao per interpellacionem ad implendum, ibid.

Æstimatio quanti plurimi quando debeat, vel non; &
quæ concurrere debeant, remissus, ibid.

Æstimatio quanti plurimi cessat vbi non est appositus dies,
vel locus faciendæ solutionis, rationes essent intricatæ,
debitum non liquidum, & alia, ibid.

ao si quis adhibet rem valoris decem, quæ creuit ad viginti,
teneatur ipsam rem, vel maiorem eius æstimacionem re-
stituere, & alia, ibid.

Æstimatio animalium in foccidam quid operetur, t. 2. E.
§. 13. n. 6.

Æstimatio facta ad effectum sciendi valorem rei, non trans-
fert dominium, & quid in dubio, t. 2. E. §. 13. n. 7.

Æstimatio rei in dotem traditæ regulariter facit emptionem,
& venditionem, & alia remissus, t. 2. E. §. 13. n. 8. vide
Fundus n. 5.

Ælimatio rei in dorem dæze quando non faciat emptionem, nec venditionem, t. 2. E. §. 13. n. 9.
Quid operetur in rebus mobilibus, pannis, & localibus, ibid.
An pactum restituendi dorem eo modo, & forma, prout fuit recepta, importet emptionem, vel venditionem, ibid.
Ælimatio iniuriæ qualiter possit præstari ab iniuriato, t. 2. E. §. 13. n. 10. vide **Iniuria** n. 6.
Quid seruetur Florentiæ, ibid.
Ælimatio rei legatæ qualiter fit præstanda ab herede, quando legatarius est incapax possidendi rem ipsam legatam, & alia, t. 2. E. §. 13. n. 11.
Ælimatio an, & quando sit necessaria in subastatione, t. 2. E. §. 13. n. 12.
Pura remissio de diversis æstimationibus, tom. 2. E. §. 13. n. 13.
Æstimationes diversæ quomodo sint ad concordiam reducendæ, t. 2. E. §. 13. n. 14.
Ælimatio plurius corporum, siue rerum an sit faciendæ singulariter, vel in cumulo, t. 2. E. §. 13. n. 15.
Ælimatio quid operetur in fœcda animalium, t. 1. A. §. 29. n. 5.
Quid in Dote ? t. 1. B. §. 10. n. 10.
Ælimatio rerum inuentarij, an sit necessaria, t. 2. I. §. 36. num. 4.
Æ T A S.
Ætas hominis quid sit; quomodo duratur; de infantia, pueritia, pubertate, iuventute, virilitate, senectute, & decrepitate, t. 2. E. §. 14. n. 1.
Quot sint Mundi ætates, quando prima inceperit, & alia, ibid.
Ætas præfens, quæ curret, quantum sit duratura, & alia de Mundi ætate, & duratio, ibid.
Ætas D. N. Iesu Christi, & B. M. V. quot annorum fuerit, ibid.
Ætas quibus modis probari possit, nempe per coniecturas, indicia, testes, aspectum, & huiusmodi, t. 2. E. §. 14. num. 2.
Potest assignari terminus rei ad decendum de sua ætate, ibid.
Ætas filij præsumitur nota patris, & consanguineis, & qualiter possit probari ex istorum assertionem, & alia, t. 2. E. §. 14. n. 3.
Ætas maior, vel minor nunquam præsumitur, sed est ab allegante probanda, & qualiter probetur, t. 2. E. §. 14. num. 4.
Ætas minor est concludenter probanda ad effectum impugnandi instrumentum, ibid.
Ætas qualiter probetur ex aspectu arbitrio iudicis, & alia, ibid.
Ætas in dubio potius præsumitur minor, quàm maior; & quid seruetur Florentiæ, ibid.
Ætas maior, vel minor probari potest per testes consanguineos, affines, vicinos, & obstrictos per librum Baptismi, vel per librum patris, per epistolam, & alia, t. 2. E. §. 14. n. 5.
Florentiæ quomodo probari possit ex actis, & alibi antiquis, ibid.
Ætas minor, vel decrepita qualiter excuset à pena ordinaria in delictis, t. 2. E. §. 14. n. 6.
In ætate pupillari qualiter non possit considerari delictus, ibid.
Florentiæ, quæ ætas attendatur in delictis; quæ Romæ, & quæ Neapoli, ibid. vide **Fortum** n. 13.
In penis arbitrarij potest haberi ratio ætatis prout de aute communi, ibid.
Ætas maior de iure communi consideratur in 25. anno, ibid.
Ætas attenditur secundum ius commune si delinquens sit fœcens, ibid.
Ætas qualiter dispensari possit à Principe, & quid operetur ætatis venia, t. 2. E. §. 14. n. 7.
Ætas dispensari potest à Summo Pontifice ad obtinendas commendas, & beneficia, & alia remissive, ibid.
Ætas quæ requiritur ad obtinendum Canonicatum, t. 2. E. §. 14. n. 8.
Ætas quæ requiritur in quolibet ordine suscipiendo, ibid.
An si quis ordinetur ante legitimam ætatem incurrat

suspensionem, & alia, ibidem.
Ætas, quæ requiritur ad obtinenda beneficia simplicia, vel Commendas, pensiones, & alia beneficia a minimo ad supremum, t. 2. E. §. 14. n. 9.
Ætas scilicet annorum complerorum requiritur ad emittentiam professionem 10. quatuor. R. l. gione, & annus probationis postassumptionem habitum, tom. 2. E. §. 14. n. 10.
Ætas quæ requiritur in puelis, vel Nonitijs ad suscipiendum habitum, & qualiter petere possint restitutionem in integrum, si habitum, vel professionem ante tempus, vel per vim emississe præcedant, ibid.
De ætate Indicum, Senatorum, Doctorem, Advocatorum, & huiusmodi, de potestate Principis in dispensando circa ætatem, & alij remissive, tom. 2. E. §. 14. num. 11.
De ætate ad generandum apta tam in masculis, quàm in feminis, quando incipiat, & quousque duret, t. 2. E. §. 14. n. 12. vide **Filiatio** n. 3.
Ætas, quantum obliget ad Ieiunium ? t. 2. E. §. 14. n. 13.
De ieiunio quando, & quos obliget, remissive, ibid.
Ætas qualis requiritur in testibus deponentibus de immemorabili; & qualiter sit probanda, tom. 2. E. §. 14. num. 14.
De diversis ætatibus, & eorum effectibus remissive, t. 2. E. §. 14. n. 15.
Ætas minor an excuset à pena ordinaria, vide **Minor**.
Ætas 25. annorum requiritur ad publicos honores; & sufficit 25. annus cretus, qui in favorabilibus habetur pro completo, t. 2. E. §. 14. n. 16.
Annus captus an, & quando habeatur pro completo, vel requiratur perfectus, ibid.
Ætas decem, & octo annorum dicitur matura, & pluribus apta, t. 2. E. §. 14. n. 17.
De ætate requisita in Abbatissis, & similibus, t. 1. A. §. 1. num. 15.
Ætas qualiter probetur per fidem Baptismi, t. 1. B. §. 3. n. 10. & **Libri** n. 36.
Ætas quæ requiritur ad obtinenda Beneficia, & alia, t. 1. B. §. 4. n. 24.
Ætas minor an in delictis excuset à pena ordinaria, t. 3. M. §. 2. n. 46.
Ætas filiorum quomodo probetur, t. 3. N. §. 2. n. 4.
Ætas quantum requiritur in vnoquoque ordine suscipiendo, t. 3. O. §. 9. n. 9.
Ætas minor, vel maior an præsumatur, & quomodo probetur, t. 3. M. §. 3. n. 2. v. penult.
Ætas minor, an excuset in furtis, t. 2. F. §. 28. n. 13.
Ætas minor de tempore delicti an excuset ab executione sententie contumacialis capto bannato, t. 3. Addit. Noviss. cap. 10.
Vide in **Praxi**, §. Etia.
E V G E N I A N A.
Eugeniana Constitutio statuit ne Curiales, & Officiales, Romane Curie alibi possint conveniri quàm coram Auditeore Cameræ tam in Civilibus, quàm in Criminalibus, & alia remissive de tunc Constitutionis, t. 2. E. §. 15. n. 1.
Eugeniana comprehendit etiam Clericos curiam animatum non habentes; non profect tamen Clericis Cameræ, qui in Curia non resident, t. 2. E. §. 15. n. 2.
Eugeniana comprehendit Curiales reos, non autem adtores; & an procedat in remedio, l. diffamari, t. 2. E. §. 15. num. 3.
Eugeniana an præualeat privilegio, l. vn. C. quando Imper. inter pupil. & vid. ibid.
De Eugeniana Constitutione, remissive, t. 2. E. §. 15. num. 4.
De alia Eugeniana Constitutione excusante studentes, & legentes à residentia in Salamantia, t. 2. E. §. 15. n. 5.
An Scholasticis, & Academicis habentibus beneficia, & præbendas excusentur à residentia, & fiant fructus suos, & alia remissive, ibid.
E V I C T I O.
Euidio est rei aut emper, aut alia honesta causa acceptæ iudicij decreto interposito adductio, vel amissio, t. 2. E. §. 16. n. 1.
An, & quando possit agi de euidione, vel non, & quæ actiones competant, remissive, ibid.
Euidio est duplex, propria scilicet, & impropria, & quæ

& quæ talis dicatur, tom. 2. E. §. 16. num. 2.
 Euctio fideiussor an teneatur de improbita, ibid.
 An, & quando possit agi ad damna, & interesse ante sequentiam euctionem vnicuique contextu, vel processu, ibid.
 Euctio est præstanda in quocumque contractu oneroso, nominato, siue innominato, quocumque agitur de translatione domini, vel possessionis, & alia, t. 2. E. §. 16. n. 3.
 Euctio quando dicatur sequuta, ut possit de illa agi, t. 2. E. §. 16. n. 4.
 Qualiter possit agi de euctione non tantum actionibus ordinariis ex emptio, stipulatu dupli, & stipulatu rem habere licere, sed etiam actione in factum, & præscriptis verbis, ibid.
 Qualiter possit agi ad interesse, & damna, etiam re non dum ablata, & sic de euctione verè non sequuta, ibid.
 Quando possit agi ad rem liberandam, vel pro liberatione à molestiis, etiam nulla adhuc sit illata molestia, ibid.
 Quæ veniant præstanda in iudicio euctionis; & an sententia afficiat venditorem, & alia remissive, ibid.
 Euctio, quæ cœniet ex natura rei, regulariter non debetur, nisi specialiter, & expressè fuerit promissa, vel sponte iuramento, t. 2. E. §. 6. n. 5.
 Emptor rei emphyteuticæ, qui se obligauit impetrare domini consensum, si postea negligat, & caducitatem incurat euctionem præstare non potest, ibid.
 Euctio eueniens ex natura rei an debeatur, saltem quoad pretium, ibid.
 Euctio quando dicatur protendere ex natura rei, ibid.
 Euctio non debetur quando sequitur ex causa superveniente, quæ non suberat tempore contractus, ex facto Principis, ex nouis legibus, & alijs, tom. 2. E. §. 16. n. 6.
 Euctio non debetur quando sequitur ex culpa, & negligentia emptoris, ibid.
 Euctio an debeatur re eucta de iure speciali per restitutionem integram, t. 2. E. §. 16. n. 7.
 Euctio an debeatur ex contractu emphyteutico, vel feudali si res concessa euacuetur, t. 2. E. §. 16. n. 8.
 Euctio promissa simul à pluribus de dato, & facto proprio, debetur ab omnibus licet sequatur ex facto vnius tantum, t. 2. E. §. 16. n. 9.
 Euctio promissa pro dato, & facto suo tantum, an debeatur etiam pro facto sui auctoris, vel hæredis, ibid.
 Euctio non potest actione præstari ad illo, qui est ad eam obligatus, nec à suo hærede, t. 2. E. §. 16. u. 10. vide Hæres n. 16.
 Quem de euctione tenet actio eundem, vel eius hæredem repellit exceptio, & qualiter limitetur hæc regula, ibid.
 Quid si hæres sit tantum pro parte, & an teneatur emptorem in totum defendere, vel pro ea parte tantum, pro qua est hæres, ibid.
 Obligatus de euctione, potest concordare cum euincente ut res maneat apud emptorem, & liberatur, t. 2. E. §. 16. n. 11.
 Euctio dotis an, & quando debeatur, t. 2. E. §. 16. n. 12. & 29.
 De euctione donationis, & an debeatur euctio quando res possideret ex causa lucrativa, remissive, ibid.
 Euctio an debeatur à patre pro donatione facta filio, vel filie, ibid.
 Plura remissive quando non habeat locum euctio, ibid.
 Euctio debetur à debitore pro bonis solum datis, vel venditis, t. 2. E. §. 16. n. 13.
 Quæ præstare teneatur creditor vendens iure creditoris bona sui debitoris, ibid.
 Euctio quando dicatur imminere, ut emptor non possit compelli soluere pretium, donec sibi caueatur, & alia, t. 2. E. §. 16. n. 14. vide Emptio n. 6.
 Euctio debetur tantum pro parte eucta, & quomodo, t. 2. E. §. 16. n. 15.
 An sufficiens sit præstanda pro tota re, vel tantum pro parte, in qua infirmetur euctio, ibid.
 Euctione sequuta an sit attendendum pretium consensuum tempore contractus, vel quod res valer tempore euctionis, t. 2. E. §. 16. n. 16.

Euctio non debetur à tutore, vel curatore, & huiusmodi, t. 2. E. §. 16. n. 17.
 Euctione sibi ipsi facta per mutationem causæ potest repeti pretium, t. 2. E. §. 16. n. 18.
 Euctio an, & quando debeatur in transactione, t. 2. E. §. 16. n. 19.
 Euctione sequuta in bonis permutatis datur regressus ad bona permutata, t. 2. E. §. 16. n. 20. & 35.
 Euctio an, & quando sit præstanda in contractu permutacionis, ibid.
 Euctio an debeatur vicissim inter cohæredes simul diuidentes ex natura ipsius diuisionis, tom. 2. E. §. 16. num. 21.
 Quid si sequatur ob fideicommissum, emphyteusim, vel scilicet, ibid.
 Euctio an debeatur ab hærede legatario, tom. 2. E. §. 16. num. 22.
 Quod debetur euctio quando legatum non est merè gratuitum, sed onerosum, & correspondendum, vel quando fuit à testatore ordinata, sicut etiam pro legato facto filio ibid.
 In casu euctionis debetur valor tantum ipsius legati, non autem interesse, ibid.
 Euctio non debetur in legato facto occasione debiti, quod verè, & realiter non debeatur, & alia, ibid.
 Euctio non debetur quando quis scienter emit rem alienam, an saltem venditor teneatur restituere pretium, & alia, t. 2. E. §. 16. n. 23.
 Emens scienter rem alienam euctione non stipulata, censetur venditori pretium donare, ibid.
 Emens scienter rem minoris sine debitis solemnitatibus, non potest agere de euctione, nec ad pretij restitutionem, etiam contra tutorem, ibid.
 Euctio non debetur quando inter contrahentes fuit consensum, quod non præstetur; an tunc saltem debeatur restitutio pretij, & alia, t. 2. E. §. 16. n. 24.
 Euctio non debetur quando quis vendidit omne ius suum tanquam futurum euentum, ibid.
 Plura remissive de euctione, ibid. & n. 31.
 Euctio an debeatur quando sequitur ex vigore loris contrahendi, & alia, t. 2. E. §. 16. n. 25.
 Qui compellitur ob retractum non restituere non debet esse in aliquo damno, nec tenetur cauere de euctione, ibid.
 Euctione sequuta rei in solutum datæ, an remissionem pretij iura, quid in dote; & alia, t. 2. E. §. 16. n. 26.
 Euctione an debeatur quando possessor negligat suo auctori, vel debitori denunciare molestias, tom. 2. E. §. 16. n. 27.
 Euctio an debeatur à cedente cessionario, & alia remissive, t. 2. E. §. 16. n. 28.
 Euctio an, & quando debeatur pro donatione, t. 2. E. §. 16. n. 29.
 Euctio an debeatur à persona nominante ad finem peribæ nominare, ubi emptio fuit facta pro persona nominanda, t. 2. E. §. 16. n. 30.
 Euctio qualiter sit præstanda in diuisione, in legato, in emphyteu, vel feudo, & in permutatione, vel in solutum donatione, t. 2. E. §. 16. n. 32. 33. 34. & 35.
 Euctio an debetur, si sit promissa pro suo dato, & facto tantum, t. 2. E. §. 16. n. 36.
 Alia vide in §. Cautio n. 38. & §. Creditor n. 18. 19. & 20. & §. Curator n. 21.
 Euctio fundo censuali an extinguatur census, & alia, t. 2. E. §. 13. n. 33.
 Euctio an sit præstanda in donatione, vide Donatio n. 51.
 An in dote, vide Dos n. 39.
 Euctio an debeatur legatarijs ab hærede, tom. 3. L. §. 3. num. 82.
 Euctio an debeatur in legitima, t. 3. L. §. 6. n. 10.
 Qualiter in permutatione, t. 3. P. §. 20. n. 2. & 4.
 An debetur pro feudo euctio, t. 2. F. §. 11. n. 23.
 An, & quando sit præstanda fideiussor euctionis, t. 2. F. §. 13. n. 73. & seqq.
 Alia vide in §. Emptio, Venditio, & alibi.
 Vide t. 4. in Resolut. cap. 84.

E X A C T O R.

Exactor an teneatur pro partibus exactis, t. 3. N. §. n. 10.

E X A M E N.

Examen est necessarium in collatione Parochialium, t. 1. B. §. 4. n. 7.

E X A M I N A T O R.

Examinatores Synodales sunt ab Episcopo proponendi, & de eorum officio, t. 3. E. §. 9. n. 10.

E X C E P T I O.

Exceptio est actionis, vel intentionis exclusio; quoties sit, & alia, t. 3. E. §. 17. n. 1.

Exceptio est pleo, & concludenter à te probanda, etiam si consistat in negatua, ibid.

Exceptio non datur sine intereſſe, ibid.

Exceptio declinatoria fori ratione personæ, non competit successoribus, nec contumacibus, t. 3. E. §. 17. n. 2.

Exceptio declinatoria fori potest opponi per procuratorem à Clericis, ibid.

Exceptio incompetentie fori, si non fuit opposita, tenet processus, si tamen possit remitti, ibid.

Exceptio declinatoria iudicii, an sit opponenda ante, vel post litem contestatam, ibid.

Exceptio non potest auferri sine proprio facto, vel consensu, t. 3. E. §. 17. n. 3.

Exceptio realis obtans cedenti, seu auctori, obstat etiam cessionario, siue successori, secus autem perfonalis, t. 3. E. §. 17. n. 4.

Exceptio realis competens debitori principali, qualiter proſit illius fideiussoribus, etiam eo inuito, vel contradicente; quid in exceptione rei iudicatur & alia, tom. 2. E. §. 17. n. 5.

Exceptio compensationis competit etiam fideiussori, ibid.

Exciptiens an videatur ſateri intentionem agentis, t. 3. E. §. 17. n. 6.

Exceptio compensationis inducit confessionem debiti, ibid.

Exceptiones dilatorie, & declaratorie debent opponi ante litem contestatam, quæ dicantur dilatorie, & alia remissive, t. 3. E. §. 17. n. 7.

Exceptiones quarum dicantur reſervatæ non obſtante ſtatuto reſciciente omnes exceptiones, t. 3. E. §. 17. n. 8.

Exceptio, quæ ſolet actionem perimere, si non opponatur perdit officium ſuum, t. 3. E. §. 17. n. 9.

An poſſit ſuppleri in allegationibus iuris, vel à iudice, si reſultet ex facto deducto, ibid.

De exceptionibus litis ingreſſum impediensibus, remissive, ibid.

Exceptio datur perpetuè, & quando ſecus, tom. 2. E. §. 17. num. 10.

Exciptiens an adiatat allegando contraria, ibid.

Temporalia ad agendum ſunt perpetua ad excipiendum, & quando ſecus, ibid.

Exceptio conſerut tacite reſecta per proceſſum ad vltiora, quando poſſit reſervari ad merita cauſæ, vel liberè repelli, t. 3. E. §. 17. n. 11.

Exceptiones oppoſitæ, & cognitæ in iudicio executivo, non poſſunt cognosci in ordinario, & penario, t. 3. E. §. 17. n. 12.

Exceptio ſemel diſcuſſa, quando poſſit iterum opponi, & alia remissive quando obſtet exceptio rei iudicatur, ibid.

Exceptio rei iudicatur an, & quando obſtet inter eaſdem perſonas, t. 3. E. §. 17. n. 13.

Exceptio rei iudicatur vel obſtet tria requiruntur, nempe identitas rei, perſonæ, & actionis, ibid.

Plura de vltiore exceptionis rei iudicatur, & quando obſtet, vel non remissive, ibid.

Exceptio omnis reſultans ex ventre inſtrumenti retardat executionem, etiam obligationis Cameralis, & alia remissive, t. 3. E. §. 17. n. 14. & 18.

Quæ admittantur contra obligationem Cameralem, ibid.

Exceptio an, & quando ſitmet regulam in caſibus non exceptis, t. 3. E. §. 17. n. 15.

Exceptio qualiter debeat eſſe de regula, & terminis illius, ibid.

Exceptio facit comprehendit ſub regula id, quod aliis non comprehenderetur, ibid.

Exceptio an declarat regulam, & alia, ibid.

Exceptio litis pendente in vno Tribunali an, & quando poſſit allegari tam in Ciuilibus, quam in Criminalibus, t. 3. E. §. 17. n. 16.

Exceptio litis pendente an poſſit allegari ab eo, qui executiue conuenitur, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Exceptiones requirentes altiorum indaginem reijciuntur in Saluano, & reſervantur in petitorio; & quæ tales dicantur, t. 3. E. §. 17. n. 17.

An exceptiones requirentes altiorum indaginem facti, poſſint reijci à iudice habente arbitrium procedendi, & alia, ibid.

Exceptiones conſiſtentes non in facto, ſed in iure an dicantur requirere altiorum indaginem, t. 3. E. §. 17. n. 18.

Exceptiones conſiſtentes in puncto iuris, qualiter retardent etiam executionem obligationis Cameralis, & alia, ibid.

Exceptio quod res vel propria hæredis non poterit obligari à defuncto, an obſtet in Saluano, tom. 2. E. §. 17. num. 19.

Exceptio quæ non erat admittenda, si fuit admiſſa, an ſit attendenda, t. 3. E. §. 17. n. 20.

Exceptio domini an impediatur Saluanum, & alia remedia poſſeſſoria; an admittatur contra ſpoliatum, t. 3. E. §. 17. n. 21.

Exceptio ſpolij an impediatur petitorio, ibid.

Exceptio iuris offerendi an admittatur in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 22.

Exceptiones quæ admittantur in Saluano, t. 3. E. §. 17. num. 23.

Exceptio auctoritatis poſſet opponi in Saluano, etiam poſt rem iudicatam, t. 3. E. §. 17. n. 24.

Exceptio quod res ſit feudalis poſſet à poſſeſſore opponi in Saluano; & quid in Emphyteuſi, t. 3. E. §. 17. n. 25.

Exceptio fideiſcommiſſi an admittatur in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 26.

Exceptio anterioris fideiſcommiſſi, an impediatur immiſſionem ex poſteriori, ibid.

Exceptio detractiſionis legitimæ, & Trebellianicæ an impediatur immiſſionem ex Saluano, tom. 2. E. §. 17. n. 27.

Exceptio detractiſionis legitimæ, & Trebellianicæ an competit ad commodum emptoris, & poſſeſſoris, latè ibid.

Cenſus impoſitio an ſuſtineatur detractiſionum, & alia, ibid.

An fruſtus percepti ab hærede grauato impurentur in quartam, ibid.

Exceptio quod res ſit mobilis an procedat in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 28.

Exceptio quod res ſubiacet reſervatione domini alterius, an poſſit opponi in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 29.

Exceptio ſimulationis an admittatur, ibid.

Exceptio nullitatis obligationis, & huiusmodi, an admittatur in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 30.

Exceptio vitiaturæ præiuratur an admittatur in Saluano; & retardat obligationem Cameralem, & alia, t. 3. E. §. 17. n. 31.

Exceptio codendarum an, & quando procedat, t. 3. E. §. 17. num. 32.

An obſtet in Caſſa Doris, & alia remissive quando poſſit opponi, vel non, ibid.

Exceptio excuſſiſionis an admittatur in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 33.

De exceptione excuſſiſionis quando habeat locum, vel non, remissive, ibid.

Exceptio l. 1. C. de pign. an admittatur in Saluano; & quid diſponat dicta lex, tom. 2. E. §. 17. n. 34.

Exceptio præſcriptiſionis qualiter admittatur in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 35.

Exceptio compensationis qualiter poſſit opponi etiam per fideiſſorem; & locum habeat in Saluano, tom. 2. E. §. 17. n. 36.

Exceptio ſolutiſionis ſemper poſſet opponi etiam in actu executionis, t. 3. E. §. 17. n. 37.

An admittatur ad impediendum executionem trium conformium, & quando dicatur conſiſtere de tribus conformibus, ibid.

Quæ exceptiones admittantur in iudicijs executiuis, ibid.

Exceptio melioramentorum an, & quando admittatur, & impediatur executionem, & quid in Saluano, t. 3. E. §. 17. n. 38.

Exceptio rei non traditæ qualiter impediatur executionem, etiam obligationis Cameralis; intra quantum tempus ſit opponenda, & alia, t. 3. E. §. 17. num. 39. vide Executio n. 19.

De exceptione pretij non ſoluti qualiter obſtet emptori, ibid.

De exceptione rei non liberæ traditæ, & doli, *ibid.*
 Exceptio doli facis petendo quod testaturus es, quando procedat, *rom. 2. E. §. 17. n. 40.*
 An admittatur in remedio l. fin. C. de edict. D. Adrian. toll. & in summarijssimo possessorio manutentionis, & alia remissuæ, *ibid.*
 Qualiter exceptio doli, vel replicatio repellat dolosum, *ibid.*
 Exceptio de iure tertij ad, & quando sit admittenda, t. 2. E. §. 17. n. 41.
 De exceptione alieni dominij, an sit admittenda in actione muris, *ibid.*
 Exceptio de iure filij an possit per tertium allegari, & alia, *ibid.*
 De exceptione tua non interese, *ibid.*
 Exceptio de iure tertij quando admittatur in possessorio manutentionis, *ibid.*
 Exceptio de iure tertij qualiter admittatur in indicio peritiois hæreditatis, *ibid.*
 Qualiter possessor possit opponere de iure tertij convincente non sua actoris, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ in mutuo, & io dote potest opponi usque per biennium, in alijs vero contractibus tollitur spatij triginta dierum; cui incumbat onus probandi, & alia, t. 2. E. §. 17. n. 42.
 De exceptione non numeratæ pecuniæ competente etiam tertio possessori, ex mutuo conueniente, *ibid.*
 An habeat locum in deposito, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ dotis, an possit opponi si verè ooo fuit numerata, sed competita, *ibid.*
 De exceptione non numeratæ pecuniæ an, & quando procedat, remissuæ, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ an quandoque competat ultra biennium, latè t. 2. E. §. 17. n. 43.
 Exceptio non numeratæ pecuniæ potest opponi iotra biennium, siue confessio facta sit in instrumento publico, siue in scriptura privata, etiam si datum esse pignus, vel fideiussiones accesserint, & de alijs ampliationibus huius exceptionis, t. 2. E. §. 17. n. 44.
 An possit huic exceptioni renunciari, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ qualiter possit per loca pia, monasteria, & huiusmodi semper opponi etiam per biennium, t. 2. E. §. 17. n. 45.
 Debitor non tenetur in loco conscientie solvere, si reuera pecunia non fuit sibi numerata, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ an possit de iure Canonico, & quomodo perpetuo opponi, *rom. 2. E. §. 17. n. 46.*
 An procedat in promissione doli facta per tertium, quod si fuerit facta recognitio Chirographi, & an talis exceptio impediat executionem, *ibid.*
 Qualiter competat hæreditibus consentientis se recepisse dotem, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ dotis an possit non solum opponi quando maritus confessus est se dotem recepisse ab uxore, vel eius patre, sed etiam ab extraneo, *rom. 2. E. §. 17. n. 47.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ competens debitori principalit qualiter competat etiam suis creditoribus, & fideiussoribus, & illis præiudicari non possit per renunciationem, & alia, *rom. 2. E. §. 17. n. 48.*
 An possit allegari intra biennium etiam si super Confessione Chirographaria interuenit tamentum, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ non opposita intra biennium quam præsumptionem faciat contra debitorem, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ non potest opponi, quando quis confessus est penes se habere pecuniam, in contrariis, & in veritate, & huiusmodi, t. 2. E. §. 17. n. 49.
 Nec quando confessio est geminata ex intervallo; nec à rotore, qui confessus fuit mutuo pecuniam accepisse à pupillo; nec ab eo qui mutuo verè pecuniam fuisse solutam; nec stante obligatione Camerali, & his similibus, de quibus latè *ibid.*
 Quid in literis cambij, & censu, *ibid.*
 Exceptio non numeratæ pecuniæ ad hodiernis temporibus procedat, & alia, *ibid.*
 An censetur triecula à statuto teiciente omnes exceptiones, & alia, *ibid.*
 An impediat executionem apocæ, vel instrumenti liquidati, aut obligationis penes acta, *ibid.*

Exceptio non implementi an, & quando faciat esse locum m. p. n. t. 2. E. §. 17. n. 50.
 An per indirectum faciat locum p. n. t. 2. E. §. 17. n. 51.
 Exceptio non implementi qualiter repellat agentem à limine iudicij, quid si implementum habeat tractum successuum an sufficiat semel promissa impluisse, sed tequiratur perseverantia, & alia, *ibid.*
 Exceptio non implementi an possit à iudice suppleri, & alia, t. 2. E. §. 17. n. 51.
 Agens qualiter debeat docere de implemento ex parte sua, *ibid.*
 Exceptio non implementi an possit à parte remitti, *ibid.*
 Exceptio non implementi an obstat stante impedimento, t. 2. E. §. 17. n. 52.
 Difficultas implendi, & impotentia qualiter excuset à p. n. t. 2. E. §. 17. n. 53.
 Conditio quando habeatur pro implenda, *ibid.*
 Qualiter non implementum non tollat actionem, sed tantum impedit illius exercitum, *ibid.*
 Exceptio non implementi à quo fit probanda, & alia, *ibid.*
 Exceptio non implementi non competit ei, qui primò defecit in implendo, & alia, t. 2. E. §. 17. n. 53.
 Quando sunt duo, quorum uterque est obligatus ad implendum, quis prius teneatur implere, *ibid.*
 De venditore, qui non tenetur inuestire pretium iuxta conuentum, nisi prius integre sibi fuerit solutum, *ibid.*
 Qui ex parte sua non impluit, non potest alteri de non implemento opponere, *ibid.*
 Exceptio non implementi an possit opponi, ubi non adest interese opponentis, t. 2. E. §. 17. n. 54.
 An obstat marito agenti ad viaras doctas, si non fecit uxorem renunciare iuxta conuentum, & alia, *ibid.*
 Mora qualiter contrahatur respectu lucti captandi, & alia, *ibid.*
 Exceptio non implementi qualiter semper obstat agenti, & impedit litis ingressum, t. 2. E. §. 17. n. 55. & 58.
 An retardet obligationem Cameralis, *ibid.*
 Exceptio non implementi an admittatur in iudicijs possessorijs, *ibid.*
 An, & quando admittatur in causa salarij, & mercedis; & an competat conductori, *ibid.*
 Exceptio non implementi à quibus possit opponi, *rom. 2. E. §. 17. n. 56.*
 An sit locus implemento post capturn iudicium, vel factam oppositionem, *ibid.*
 Exceptio non implementi obstat tantum ubi agitur ex eodem contractu, secus ex diuerso; nec admittitur ex capitulis separatis etiam in eodem contractu contentis, *ibid.*, & 60.
 Exceptio non implementi an obstat etiam in minimo defectu, t. 2. E. §. 17. n. 57.
 Cui incumbat onus probandi implementum, vel non, *ibid.*
 Exceptio non implementi non obstat ubi quis fuit impeditus facto aduersarij, vel casu fortuito, & alia remissuæ, t. 2. E. §. 17. n. 58.
 De cautela, ut agens se offerat implere ex parte sua, *ibid.*
 An suffragetur implementum factum post tempus conuentum, *ibid.*
 Exceptio ne quis teneatur ultra id, quod facere possit, quando, & in quibus locum habeat, *rom. 2. E. §. 17. n. 59.*
 Non obstat omisso alterius, quando quis agit ex propria persona, & quando fecus, t. 2. E. §. 17. n. 60.
 De exceptione non implementi, remissuæ, *ibid.*
 De varijs exceptionibus, illarum natura, & effectibus, remissuæ, t. 2. E. §. 17. n. 61.
 De exceptione de tractionum qualiter competat emptori, t. 2. E. §. 17. n. 62.
 Quid si granarius alienam possidet ex alijs bonis tot percepit fructus, qui de tractiones implent, *ibid.*
 Exceptio compensationis, quæ obstat cedenti, an obstat cessionario, t. 2. E. §. 17. n. 63.
 Exceptio peritiois potest opponi in quacunque parte iudicij, t. 1. A. §. 5. n. 17. & alia, *ibid.*
 De exceptione Clericatus, vide in §. Clericus n. 71.
 Exceptio quæ obstat cedenti, an obstat cessionario, t. 1. C. §. 14. n. 57.

Exceptio vel non traditur an possit opponi contra librum mercatorum, t. 3. L. §. 13. n. 7.
 Exceptio rei non traditur vel non implenti an obstat locatori, t. 3. L. §. 18. n. 17. & 17.
 Exceptio melioramentorum an impediatur intransmissio, t. 3. M. §. 12. n. 19.
 Exceptio non numeratæ pecunie an, & quando obstat in mutuo, t. 3. M. §. 38. n. 3.
 Exciptens an fateatur intentionem actoris, tom. 3. O. §. 8. num. 1.
 Exceptio, vel limitatio in fine posita, an referatur ad omnia, vel tantum ad proximam, t. 3. Q. §. 1. n. 9.
 Exceptionis non numeratæ pecunie, vel dotis, an possit renunciari, t. 4. R. §. 13. n. 2.
 Exceptio Macedoniana, an, & quando obstat, vel non mutantibus filisfam, t. 4. S. §. 9. n. 1. & seqq.
 Exceptio Velitiani, an, & quando suffragetur, vel non mulieribus pro alijs se obligantibus, tom. 4. S. §. 9. n. 3. & seqq.
 Exceptiones, quæ non censentur reiectæ à Statuto, t. 4. S. §. 19. n. 3.
 Ne quis teneatur ultra quod facere possit, quando locum habet, vide Beneficium.
 Excusationis an possit suppleri per Iudicem, vide Excusatio.
 Exceptio doli an impediatur executionem sententiæ, t. 2. E. §. 23. n. 17.
 Exceptio de iure tertij an admittatur, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 44.

EXCOMMUNICATIO.

Excommunicatio qualiter incurritur per percussionem Clerici, & similibus, à quo possit absolvi, cum pluribus ampliationibus, & limitationibus, tom. 2. E. §. 18. num. 1.
 An incurritur per iniustam carcerationem, vel offensionem sanguinalem ipsius Clerici, an quo ad caduere Clericorum, an quo ad delinatos clericorum, & alia, ibid.
 Excommunicatio quid sit, quomodo, quomodo ferenda, quid operetur, & alia remissive, ibid.
 Quæ requirantur ad incurrendam excommunicationem in offendentem personam Ecclesiasticam, tom. 2. E. §. 18. num. 2.
 An incurritur per mandantes, consulentes, & huiusmodi, ibid.
 An per ignorantes qualiter incursus in percusso, an ex causa defensionis, loci, & huiusmodi, ibid.
 An Clericus incurrat excommunicationem se ipsum percutiendo, ibid.
 An percussus Clericus non beneficiarium requisita Concilij habentem incurrat excommunicationem, & alia, ibid.
 Excommunicatio non incurritur pro levi percussione Clerici, & iure permittente facta, t. 2. E. §. 18. n. 3.
 Quando dicatur levis, vel grauis percussio, ibid.
 Quid in insulto facto Cardinali, & alia remissive, ibid.
 Excommunicatio qualiter non incurritur à percutiente Clericum ignotum, ibid.
 Excommunicatio an incurritur per solam elevationem manuum, vel iactum gladii, & huiusmodi, t. 2. E. §. 18. n. 4.
 Offendens Clericum in vestibus qualiter incurrat excommunicationem, ibid.
 Excommunicatio an incurritur per eum, qui exonerat scilopum, vel balistam, non sequuta offensione, ibid.
 An per offensionem ex gravi ira in primo motu, ibid.
 Excommunicatio an incurritur per propinationem veneni Clerico factam, ibid.
 Excommunicatus propter offensionem Clerici, quando, & in quibus casibus possit absolvi ab Episcopo, ibid.
 De materia excommunicationis plura remissive, ibid.
 An notorius Clericus percussor sit tanquam excommunicatus vitandus, ibid.
 An quis possit dici publicus Clerici percussor ante iudicis sententiam, & qualiter percussio debeat esse plenè probata, ibid.
 Ignorantia ininnocentis iuris, vel facti an, & quando excuset à pena excommunicationis, ibid.
 Excommunicatio an possit incurri in casibus, in quibus non est à iure imposita, ibid.

Sabel. Index Generalis:

Excommunicatio contra Officiales Papæ, vel Gubernatores per Breue non potest ferri ab Ordinarijs eo inconsulto, t. 2. E. §. 18. n. 5.
 An contra Reges, & illorum Ministros, ibid.
 Excommunicatio est in scriptis ferenda, & de scripto recitanda, & orationes prola non tenet, & quando possit suffineri, t. 2. E. §. 18. n. 6.
 Sententia excommunicationis lata sine citatione personalis, est nulla, & alia, ibid.
 Excommunicatio maior an ferri possit pro peccato preterito, t. 2. E. §. 18. n. 7.
 An possit ferri pro culpis futuris, ibid.
 Excommunicatio qualiter requirit culpam mortalem, & contumaciam, alias sit nulla, ibid. & n. 7.
 An possit, debeat, vel expedit imponere penam excommunicationis contra non seruantes festa, quadragesimam, huiusmodi, ibid.
 Excommunicatio non incurritur quando quis bono zelo agit, & de consilio sapientis, t. 2. E. §. 18. n. 8.
 An dubitans virum excommunicatione contraxerit sit censendus excommunicatus, & alia, ibid.
 Excommunicatio an incurritur quando quis inconscientia cognoscit se non peccasse mortaliter, t. 2. E. §. 18. num. 9.
 Excommunicatio an, & quando possit concedi contra debitores, qualiter, & quibus terminis seruatis sit concedenda declaratoria censurarum, & alia, t. 2. E. §. 18. num. 10.
 Qualiter sit retrahenda consilio de paupertate debitoris, ibid.
 Non potest contra debitores deueniri ad censuras nisi in subdium, ibid.
 Excommunicatio est nulla si notoriè constet debitorem soluisse, ibid.
 Contra quos debitores, vel personas non soleat concedi excommunicatio, & alia remissive, ibid.
 Qualiter sit concedenda contra tutores, & non contra pupillos, ibid.
 An sit concedenda contra Vniuersitatem, vel Collegium, ibid.
 Quomodo possit evitari, & alia, ibid.
 Excommunicatio iniusta timet, & obseruari debet, donec sententia iniusta fuerit demonstrata, & absolutio petita, quid si esset notoriè iniusta, & alia, tom. 2. E. §. 18. num. 11.
 Excommunicationis sententia quando dicatur contra iustitiam legalem quando contra commutatam, an suspendatur per appellationem, & alia, ibid.
 Excommunicatio in dubio præsumitur iusta, ibid.
 An possit de iniustitia, vel nullitate cognosci per Iudicem, vel Principem laicum, ibid.
 Excommunicatio nulla, in quo differat ab iniusta, t. 2. E. §. 18. n. 12.
 Excommunicatio ex quibus causis reddatur nulla, ibid.
 Per vim, vel merum lata an sit nulla, ibid.
 Excommunicatio quando reddatur nulla ex defectu monitionis, vel citationis, t. 2. E. §. 18. n. 13.
 An possit ferri alternatiue, vel sub conditione, ibid.
 Excommunicatus nollet an teneatur petere absolutionem, abstinere à diuinis, & quid facere possit, tom. 2. E. §. 18. n. 14.
 De absolutione ad cautelam, & alia, ibid.
 Excommunicatus iniuste non est verè talis in foro conscientie, & cessante publico scandalo potest celebrare, si sit clericus, vel inenitens diuinis si sit laicus, & alia facere tanquam non excommunicatus, tom. 2. E. §. 18. n. 15.
 An Iudicans probabiliter sententiam excommunicationis esse iniustam teneatur illi parere, & quid si appellauerit, ibid.
 Excommunicatio minor an possit ferri pro peccato veniali, vel purè interno, vel tantum pro actu externo, & alia, ibid.
 Excommunicatio quo ordine, & solemnitate ferri debeat, t. 2. E. §. 18. n. 16.
 Episcopus iniuste excommunicans an teneatur actione iniuriarum, & alia, ibid.
 Excommunicatus an sit ponendus si iniuste conqueratur aduersus excommunicationem, ibid.
 Excommunicatus perseverans in excommunicatione qua-

M 2 litter

liter efficiatur suspectus de hæresi, & an possit contra-
eum procedi per Inquisitores S. Officii, tom. 2. E. §. 18.
num. 17.

Clericus quando possit per infordesceniam in excommuni-
catione priuari beneficio; quæ requirantur ad incur-
rendam dictam infordesceniam, & alia remissive, ibid.

An beneficiarius incidens in excommunicationem priuetur
fructibus beneficii, ibid.

Excommunicatus an sit capax pensionis, vel alterius benefi-
cij, & alia, ibid.

Excommunicatus perseverans in excommunicatione quali-
ter habeatur pro confesso, & consuevit de illo crimine
pro quo fuit excommunicatus, & an puniatur alia pena,
t. 2. E. §. 18. n. 18.

Excommunicatus perseverando licet habeatur pro confesso,
potest tamen probare contrarium, & docere de sua inno-
centia, t. 2. E. §. 18. n. 19.

Perseverans in excommunicatione ultra annum, quibus
penis afficiatur, t. 2. E. §. 18. n. 20.

De perseverantia in excommunicatione, vel alio peccato,
quando transit in contemptum, quocirca sit contem-
ptus, & alia remissive, ibid.

Excommunicatus an possit absoluti post mortem, & in loco
sacro sepeliri, t. 2. E. §. 18. n. 21.

Excommunicatus in articulo mortis, siue periculo per neces-
sitatem potest absoluti à quocumque sacerdote, ibid.

Excommunicati possunt absoluti ab Episcopo, exceptis casibus
Pontifici reservatis, nisi in articulo mortis, t. 2. E. §.
18. n. 22.

An in casibus, in quibus possunt absoluti ab Episcopo, pos-
sint absoluti etiam ab illius Vicario, ibid.

Excommunicatio qualiter tollatur per absolutionem, & alia
remissive, ibid.

Excommunicati ob violatam inimitatem Ecclesie an pos-
sint absoluti ab Episcopo, vel sint à Summo Pontifice ab-
solvendi, ibid.

De absolutione ab excommunicatione maiori, vel minori
reservata, vel non, ibid.

Petens absolutionem an fateatur se excommunicatum,
ibid.

Excommunicatus delinquens an gaudeat immunitate Eccle-
siae, t. 2. E. §. 18. n. 23.

Qualiter sit expellendus tempore celebrationis divinarum
officiorum, ibid.

Excommunicatus an prohibetur contrahere, testari, fidei-
sacere, cedere bonis, & huiusmodi, tom. 2. E. §. 18.
num. 24.

Excommunicatus an possit stare in iudicio agendo, vel ex-
cipiendo, t. 2. E. §. 18. n. 25.

Quid in muliere excommunicata an admittatur ad ag-
endum pro dote, ibid.

Index excommunicatus an possit alium valide excommu-
nicare, ibid. & n. 28.

Excommunicatus an possit appellare, & alia remissive quan-
do repellatur à iudicio, vel non, ibid.

Excommunicationis exceptio, an possit cognosci à iudice
seculari, ibid.

Excommunicatus est incapax cuiusvis dignitatis Ec-
clesiasticæ, & an idem sit quoad officia secularia,
ibid.

Excommunicatus priuatur commodo omnium iurium spiri-
tualium; nec facit suos fructus percipere: Quid si excom-
municatio fuerit nulla, vel iniusta, ibid.

Excommunicatio qualiter incutitur per Clericos recurren-
tes ad iudices laicos, ibid.

Excommunicatus an possit esse testis in iudicio, vel extra,
t. 2. E. §. 18. n. 26.

An Aduocatus, Procurator, vel tutor, ibid.

An peccent tractantes cum excommunicato in humanis,
& civilibus, ex causa necessitatis, & huiusmodi,
ibid.

Excommunicati an possint ingredi Ecclesiam dum diuina
celebrantur; quid tunc facere debeat Sacerdos, & alia,
ibid.

Excommunicati cum quibus possint tractare, an possint
reialuari, & alia remissive, ibid.

Excommunicatio an ferri possit contra Collegium, Cui-
tatem, vel aliam Vniuersitatem, & alia, t. 2. E. §. 18.
num. 27.

Excommunicatus occultus, vel tolleratus an possit alium
excommunicare, t. 2. E. §. 18. n. 28.

Excommunicatus an possit præstare ad beneficium iurisp-
tronicatus sibi competens, t. 2. E. §. 18. n. 29.

De materia excommunicationis, remissive, tom. 2. E.
§. 18. n. 30.

De plurius differentiis inter forum externum, & inter-
num circa excommunicationem, ibid.

Excommunicati sunt incapaces beneficiorum, & pen-
sionum; non audiuntur in iudicio nisi tanquam rei, & alia
remissive, ibid.

Excommunicati qualiter sint tanquam pestis virandi,
nec salutandi, & alia remissive, tom. 2. E. §. 18. num.
31.

Excommunicari an possint animalia damnum dantia, ut
recedant, ut locustæ, bruchi, & huiusmodi, t. 1. A. §.
29. n. 11.

Excommunicatio quando procedat contra receptatores ban-
nitorum, vide Bannus n. 39.

Excommunicatus an sit capax pensionis Ecclesiasticæ, r. 3. P.
§. 16. n. 1.

Excommunicatio, an sit sacrilegio annexa, tom. 2. I. §. 2.
num. 7.

Excommunicatus an possit esse iudex, tom. 2. I. §. 41.
num. 3.

Excommunicatio contra aliena retinentes, an liget eos,
qui debiti compensationem fecerunt, & alia, t. 2. F. §.
28. n. 17.

EXCLUSIO.

Exclusus à successione ab intestato, an censetur exclusus
etiam à petitione legitimæ, & alia remissive, t. 2. E. §.
19. n. 1.

Exclusus semel an, & quando semper remaneat exclusus,
t. 2. E. §. 19. n. 2.

Exclusus ex viro capite an admittatur ex alio, ibid.

Exclusio viuis, an, & quando sit inclusio alterius, & de con-
tra, t. 2. E. §. 19. n. 3.

Exclusus à personæ non censetur exclusus à retentione,
t. 2. E. §. 19. n. 4.

Exclusus de iure civili, an sit exclusus etiam de iure pra-
torio, t. 2. E. §. 19. n. 5.

De varijs exclusionibus remissive, t. 2. E. §. 19. n. 6.

Exclusus icemel an semper censetur exclusus; quid in Ma-
ioribus I Hispaniæ, & alia, t. 2. E. §. 19. n. 7.

Exclusio fecundarum, quando fit consuetudine contemplare
agnationis, t. 2. E. §. 19. n. 8.

Exclusio patrum an influit in descendentes, ibid.

Exclusio delicti ex quibus actibus resoluit, tom. 1. D. §. 17.
num. 6.

EXCULPATIO.

Exculpatio offendi defuncti qualiter tollat omnia in di-
cta contra inculpationem de delicto, quid si plene constet
de delicto, vel per inditia, vrgentiissima, tom. 2. E. §.
20. n. 1.

Exculpatio socii criminis, vel mandarij qualiter re-
bet socium, siue mandantem, tom. 2. E. §. 20. n. 2.

Offensus negando se fuisse ab aliquo offensus, non probat
in præiudicium socii, ibid.

Exculpatio facta in articulo mortis, in Confortetia, vel
patibulo, qualiter releuet inculpatus, t. 2. E. §. 20. n. 3.
& 6.

Exculpatio facta per non existentem in foris Curie, & sic
extra iudicialiter, an sit attendenda, & an noceat excul-
panti, t. 2. E. §. 20. n. 4.

Exculpatio mandarij afferentis se occidisse ex propria
causa, vel inimicitia, & non de alienis mandato, qualiter
probit mandati, t. 2. E. §. 20. n. 5.

De exculpatione facta in articulo mortis, vel patibulo à
teste, vel socio criminis, qualiter tollat omne indicium
ex inculpatione eiusdem, & alia remissive, t. 2. E. §. 20.
num. 6.

Exculpatio voluerat, vel aliter offendi, an, & quando re-
leuet iniquum, t. 2. E. §. 20. n. 7.

EXCUSATIO.

Excusatio admittitur in criminalibus pro absentibus ad al-
legandam absentiam, & alia impedimenta non compa-
rendi, non autem ad alias defensiones, & merita causæ,
t. 2. E. §. 21. n. 1.

Excusatio à pena, & dolo inducitur ex qualibet causa, t. 2.
E. §. 21. n. 2.

Excusare se volens ex causa impeditenti, quid probare debeat, tom. 2. E. §. 21. num. 3.
De exceptione non impeditenti quando obstat, vel non; & alijs remissis, ibid.
De pluribus excusationibus ab administratione tutelae, vel curae; intra quantum tempus proponi, & probari debeant, & alijs, t. 2. E. §. 21. n. 4.
Excusatio obiecta ex falsa causa non liberat, ibid.
De diversis excusationibus remissis, tom. 2. E. §. 21. num. 5.
Excusatio eo paupertatem, an teneatur superuenientibus divitijs, t. 2. E. §. 21. n. 6.
An, & quando excusatur non accurrens ad sonum campanae contra malefactores, t. 2. E. §. 21. n. 7.
Excusationes leves an, & quando admittantur in delictis, t. 2. E. §. 21. n. 8.
Excusationes, quae competant matri ob non petitum tutorem filijs, t. 3. M. §. 9. n. 4.

E X C U S S I O.

Excussio quid sit, quando necessaria, & quomodo facienda, remissis, t. 2. E. §. 22. n. 1.
Excussio an dicatur sufficienter facta per ostensionem librorum estimi, ibid.
De requisitis excussionis remissis, ibid.
Excussio exceptio an possit suppleri per iudicem ex officio, t. 2. F. §. 22. n. 2.
Excussio est facienda citatis omnibus interese habentibus, & alia, t. 2. E. §. 22. n. 3.
Excussio an censetur reiecta per clausulam *sola facti veritate inspecta*, t. 2. E. §. 22. n. 4.
Excussio an sit de acquire, vel apicibus iuris, ibid.
Excussio potest dupliciter reijci a statuto, expresse, vel tacite, t. 2. E. §. 22. n. 5.
De intelligentia statuti expresse excussionem reijcientis, ibid.
Excussio dicitur tacite a statuto reiecta, quando potest procedi summarie, de plano, & sine strepitu, vel figura iudicii, sola facti veritate inspecta; ibid.
Quid in fideiussore indemnizatus, ibid.
Excussionis exceptio qualiter possit opponi non obstante dicto statuto, & de illius intelligentia, ibid.
Potest opponi per viam sumptibus petentis, ibid.
Qualiter fieri possit, eodem iudicio agendo contra principales fideiussores, & tertios possessores, ibid.
Excussionis exceptio an, & quando admittatur in casibus, in quibus proceditur de plano, & sola facti veritate inspecta, ibid.
Excussio facta ad instantiam vnus creditoris cum legitimo contradicte prodest etiam alijs creditoribus; quid si fuerint reuera bona oon sufficientia, vel non alienabilia, t. 2. E. §. 22. n. 6.
Excussionis exceptio cum sit dilatoria, an sit opponenda ante iurem contestatam, vel possit quodcumque opponi ad merita causae, in executione sententiae, & in causa appellationis, t. 2. E. §. 22. n. 7.
Quid in fideiussore indemnizatus? ibid.

Excussio regulariter est facienda non bonis debitoris principalis antequam fideiussores, vel possessores conveniantur, t. 2. E. §. 22. n. 8.
Quae sint necessariae antequam possint tertij possessores conveniri? quid servetur Florentiae? & alia, ibid. vide Hypotheca n. 60.
Excussio an sit facienda in bonis extra territorium existentibus, ibid.
Excussio non potest opponi si illi sit renuntiatio, vel stante Iuramento, guarantee, vel obligatione Camerali; quid in tertio possessore? t. 2. E. §. 22. n. 9.
Excussio onis renuntiatio an continetur sub clausula *remissionem*, &c. vel debeat exprimi, ibid.
Excussio an sit necessaria inter mercatores, tom. 2. E. §. 22. n. 10.
Excussio non est necessaria si semel fuit impedita, ibid.
Excussio an sit necessaria quando quis se obligavit vel principaliter principaliter, & in solidum, tom. 2. E. §. 22. num. 11.
Quid si fideiussor intercessit animo novandi? qualiter novatio non praesumat, sed debeat probari, ibid.
Excussio an, & quando sit necessaria de iure Canonico, &

Sabel. Index Generalis.

in foro Ecclesiastico, t. 2. E. §. 22. n. 12.

Excussio non requiritur quando quis se obligavit pro fisco, vel persona potestati, vel difficultis excussionis, t. 2. E. §. 22. num. 13.

Nec quando fideiussor ipse recepit pecuniam, vel quando fideiussor pro naturaliter tantum obligato, vel est praescripta actio personalis, ibid.

Excussio non est necessaria quando bona principalis sunt penes fideiussorem; nec quando possessor est vnus ex debitoribus, t. 2. E. §. 22. n. 14.

Excussio non est necessaria contra notorie inopem, vel de coctum; & qualiter hoc probetur, tom. 2. E. §. 22. num. 15.

Quid si debitor sit potens, rixosus, cauallosos, & durus ad soluendum? ibid.

Excussione opus non est vbi fideiussor negavit se esse fideiussorem, & fuit de mendacio conuictus; nec quando debitor est alieni territorij, vel abscens, & quis dicatur abscens ad hunc effectum, t. 2. E. §. 22. n. 16.

Excussio non est necessaria in criminalibus, nec vbi quis fideiussor de iudicio soluendo, t. 2. E. §. 22. n. 17.

Excussio non est necessaria quando debitor rem tradidit creditori, si cadat ab eius possessione, tom. 2. E. §. 22. num. 18.

Excussio an sit necessaria quando agitur pro dote, t. 2. E. §. 22. n. 19.

Excussio non est necessaria stante clausula constituti, vel praecarij, t. 2. E. §. 22. n. 20.

Excussio an sit necessaria quando agitur ad rem sibi spectantem obligatam, vel suis reservatum dominium, t. 2. E. §. 22. n. 21.

Quid si agatur contra possessorem rei censuata, ibid.
Quid si creditor habeat generalem, & specialem hypothecam, an teneatur prius incipere a speciali, ibid.

De alijs casibus in quibus non est necessaria excussio; & quod in Saluziano remissis, ibid.

Excussio ordinata a Statuto an semper sit necessaria, etiam in casibus a iure communi remissis, tom. 2. E. §. 22. n. 22.

De materia excussionis, qui tractant, ibid.

Excussio debitoris cessi, antequam agatur contra cedentem, vide Cessio n. 33.

Excussio non est necessaria vbi mercator fideiussit, t. 3. M. §. 17. n. 7.

Excussio quae, & qualis requiratur, ut possit agi contra tertium possessorem, t. 3. O. §. 5. n. 42.

Excussio rei specialiter hypothecatae, quando sit necessaria praesumptum deueniat ad generalem, tom. 4. R. §. 10. n. 1.

Excussio qualiter consideretur, quando dicatur reiecta a statuto, vel non, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 97.

E X E C U T I O.

Executio sententiae quo ordine sit facienda, tom. 2. E. §. 23. num. 1.

In Executione an sit attendenda statuta loci iudicis committentis, vel exequentis, ibid.

Executio sententiae regulariter fieri potest in omnibus, & contra omnes, nisi sit expresse prohibitum, cum alijs ampliationibus, & limitationibus, remissis, t. 2. E. §. 23. n. 2.

De iudicio executio, & executione qua forma sit facienda de iure communi, & Neapolitano, ibid.

Quando, & ex quibus causis, & probationibus quis possit pro debito executioe conveniri, & carcerari, ibid.

Executio non potest fieri contra non nominatos in sententia; nec contra tertium possessorem; nec in bonis vxoris pro debito mariti, & alia, ibid.

Executio an possit fieri in salario, & mercede, ibid.

Executio an fieri possit in rebus pertinentibus ad agriculturam, t. 2. E. §. 23. n. 3.

Quid in debitoribus, qui habent boues aratorios, vel aliarum rerum, non causa agriculturae, sed causa Mercimonij, ibid.

Quid servetur Florentiae, ibid.

Executio an fieri possit quo ad armam, equos, & stipendia militum, & libros Doctorum, ibid.

Executio an fieri possit propria auctoritate vigore pacti ,
ibid.

Executio an fieri possit in fructibus Præbendarum , Beneficiorum , & similibus contra Clericos , tom.3. E. §. 23. n.4.

Executio an fieri possit contra filium in alimentis à patre debitus , ibid.

Executio facta super vestibus , & localibus mulierum , an sit valida ; quid si vxor talia executoribus voluntarie dedisset ? t.2.E. §.23. n.5.

Executio an fieri possit in bonis dotalibus pro debito vxoris , & alia , ibid.

Executio facta in bonis alterius quàm debitoris an , & quouique insinuat , ibid.

Executio an , & quando fieri possit in bonis dotalibus , & eorum fructibus , constante matrimonio , ibid.

Executio potest fieri an bonis emphyteuticis respectu fructuum , t.2.E. §.23. n.6.

Executio an valeat in re possessa pro indiuiso à pluribus pro debito vnus tantum , t.2.E. §.23. n.7.

Quid si fuerit facta diuisio , ibid.

Executio an , & quando fieri possit abique partis citatione , t.2.E. §.23. n.8.

Executio an fieri possit contra tertium non citatum , qui pendente iudicio rem acquirit ; & alia remissiuè , ibid.

Executio fieri non potest contra hæredes pro obligatione defuncti intra tempus conficiendi inuentarium ; nec intra octiduum dies luctus etiam ex propria obligatione ; nec prius facta liquidatione quòd sint hæredes , tom.3. E. §.23. n.9.

Executio relaxata contra defunctum compleri non potest sine noua citatione hæredum ; an opus sit nouo processu , & alia ibid.

Executio non potest peti , nec fieri contra successorem singularem ipsius obligati ; quid si adesset constitutum ad fauorem creditoris ? t.2.E. §.23. n.10.

An & quando possit executio agi contra tertium possessorem , ibid.

An via executio intentata possit impediri per alium creditorem anteriorem agentem contra eundem tertium possessorem , & alia remissiuè , ibid.

Executio in iudicium quando datur , pro quibus competat , qualiter differat à iudicio ordinario , & alia remissiuè , ibid.

De intelligentia statutorum concedentium executionem , & alijs remissiuè , ibid.

Executio ad cuius instantiam fit concedenda , vel non , t.2.E. §.23. n.11.

De executione sententiæ , à quibus , intra quæ tempora , contra quos , & super quibus rebus fit facienda , remissiuè , ibid.

Executio non potest fieri per effractionem ostij , ibid.

Executio non est facienda intra decem dies ad appellandum , ibid.

Quando fit danda , vel retardanda executio sententiæ , vel instrumenti , remissiuè , ibid.

Executio fieri non potest pro summa non liquida , & quando secus , t.2.E. §.23. n.12.

Executio debiti liquidi non retardatur per illiquidum , ibid.

Liquidatio non requiritur ubi agitur de fructibus à statuto taxatis , ibid.

Executio sententiæ à qua fit appellatum an spectet ad iudicem , à quo , vel ad iudicem ad quem , t.2.E. §.23. n.13. vide Index n.47.

Executio est facienda contra pupillum , & non contra tutorem , & quando secus , t.2.E. §.23. n.14.

Executio an possit fieri diebus feriatis in honorem Dei , t.2.E. §.23. n.15.

Executio sententiæ potest impediri allegando illius nullitatem , si possit inconuenienti probari , secus autem si coquirat altorem indignitatem , vel sit calumniosa , vel generaliter propolita , vel si reus bina sententia succubuit , t.2.E. §.23. n.16.

Allegans nullitatem non auditur contra tres conformes , nisi prius pario indicato ; quid si nullitas sit notoria , & euident , ibid.

Executio testantis ex vnica sententia , qualiter retardetur

stante clausula in commiissione , pario indicato arbitrio Rotæ , ibid.

Executio an retardetur propter restitutionem in integrum aduersus tres conformes , ibid.

Quid in hoc olim , & hodie seruetur Florentiæ , ibid.

Executio impeditur per exceptionem doli petendo , quod statim restituendum est , t.2.E. §.23. n.17.

Executio rei iudicate quibus modis possit impediri , ibid.

Executio sententiæ an , & quomodo possit impediri per tertium non citatum , ibid.

An possit impediri per alios creditores non possidentes , & alia , ibid.

Executio an impeditur per exceptionem rei non traditæ , t.2.E. §.23. n.19. vide Exceptio n.39.

Qualiter ex consignatione maioris partis præsumantur omnia tradita , ibid.

Quando videatur renunciatum per emptorem exceptioni rei non traditæ , ibid.

Executio transactionis iurata non retardatur non obstante exceptione simonice , viuarum prauiatæ , & huiusmodi , t.2.E. §.23. n.20.

Executio obligationis Cameralis qualiter non retardetur , ibid.

Executio instrumenti per quas exceptiones impediri possit , vel non , t.2.E. §.23. n.21.

An exceptiones competentes contra executionem sine alleganda coram iudice requisito , vel requirunt , ibid.

Pro instrumento non liquido , non competit via executiua , & à liquidatione datur appellatio , ibid.

Executio iuris qualiter fieri possit pro instrumento conditionalis , secus quoad executionem actualem , & facti , ibid.

Executio iuris , & facti quomodo inter se differant , ibid.

Executio an possit decerni pro damnis , & interesse non liquidatis , ibid.

Executio an fieri possit pro non expressis in instrumento , sed tantum virtualiter contentis , t.2.E. §.23. n.22.

Quæ dantur expressa ad hunc effectum , ibid.

Quid si instrumentum fuisset deperditum , & probaretur per testes , ibid.

Quid si per confessionem partis constaret de debito , ibid.

Non competit tertio non nominato , nec contra tertium non nominatum in instrumento ; competit tamen hæredibus , & contra hæredes , ibid.

Executio qualiter præscribitur spatio triginta annorum non obstante mala fide , & alia de præscriptione vide executiuam , remissiuè , ibid.

Executio leuè relaxata potest semper fieri renouata citatione , ibid.

Executio remanet vulnerata per contrariam citationem ; & stante notoria nullitate , ibid.

Executio facta extra horam in citatione demonstratam quæ inter sit nulla , t.2.E. §.23. n.23.

Executio siue in bonis , siue in persona , non impeditur donec creditori fuerit satisfactum , tom.2. E. §.23. n.24.

An possit via ordinaria electa ad executiuam tecti , ibid.

Qualiter pendente lite contra reum , vel debitorem principalem , possit fieri executio etiam contra fideiussorem , ibid.

Qualiter in executionis sit licita variatio de principali ad fideiussorem , de vna re ad aliam , & de persona ad rem , & alia , ibid.

Executio sententiæ capitalis est differenda contra mulierem prægnantem , t.2.E. §.23. n.25.

Executio an fit differenda contra reum pro reddenda , ratione alius administrationis , vel si reus asserat se habere secretum Principi reuelandum , ibid.

Quid si misculose frangatur liquor , ibid.

Executio sententiæ criminalis an fieri possit diebus feriatis , t.2.E. §.23. n.26.

Executio sententiæ criminalium qualiter fit faciendæ quoad penam pecuniarum , & capitales , ibid.

Executio in parte nulla , vel excessiva an viueat in totum , t.2.E. §.23. n.27.

Executio excessiva an sit in totum nulla , vel sustineatur pro summa verè debita , ibid.

Qualiter possit sustineri stante clausula *salvo iure*, &c. &c. alia, *ibid.*

Executio relaxata cum clausula *nisi infra*, &c. cum intentione patris, est nulla sine praxia productione in actis dicte relaxationis, t. 2. E. §. 23. n. 26. & alia *ibid.*

Executio qualiter fieri possit super alia re ducta à petitis, t. 2. E. §. 23. n. 29.

Executio quando competat vigore patti, rom. 2. E. §. 23. num. 30.

Executio retardata per exceptionem, illa sub lata remanet in suo robore, t. 2. E. §. 23. n. 31.

Executio pro non facto an, & quomodo sit faciendi, t. 2. E. §. 23. n. 32.

De executionibus, executoribus, & executorialibus, remissio, t. 2. E. §. 23. n. 33.

Executio pro capitali societatis, vel administrationis an fieri possit ante redditum rationem, t. 1. A. §. 14. n. 3.

Executio pro debito Vniuersitatis contra quos fiat, t. 1. A. §. 14. n. 35.

Executio quando fieri possit contra acquirentem lite pendente, t. 1. A. §. 23. n. 8. & seqq.

Executio pro debito, in quibus rebus fieri non debeat, t. 1. B. §. 6. n. 6.

Qualiter fieri possit in bonis emphyteuticis, t. 1. B. §. 10. n. 7. & 8.

An, & qualiter fiat in bonis heredum pro debito defuncti, t. 1. B. §. 10. n. 19.

Executio sententiae, à qua fuit reclamatum, an fiat praestita cautione, t. 1. C. §. 10. n. 3.

Executio an fieri possit per effractionem ostij sine iudicis licentia, t. 1. D. §. 4. n. 26.

Executio attentata an reuocanda sit post desertam appellationem, & rem iudicandam, t. 1. A. §. 46. n. 27.

Executio laudi an impediatur per petitionem reductionis, t. 3. L. §. 4. n. 2.

Executio legatorum piorum est mixti fori, t. 3. L. §. 1. num. 11.

Executio Magistratus si impediatur, dicitur fieri vis iustitiae, t. 3. M. §. 1. n. 1.

Executio an possit impediri allegando nullitatem sententiae, vel contractus, t. 3. N. §. 10. n. 27.

Executio an impediatur per allegationem metus, t. 3. M. §. 30. n. 29.

Executio an fieri possit contra acquirentem rem litigiosam, & per quem iudicem si sit Clericus, t. 4. R. §. 19. n. 8. & seqq.

Executio Recepti quando possit retardari, vide Restrictum.

Executio sententiae, & obligationis Cameralis, an impediatur petendo restitutionem in integrum, vel nullitatem, allegando, t. 4. R. §. 25. n. 5. & 7.

Executio an possit fieri in salario, t. 4. S. §. 3. n. 19.

Executio parata, an detur scripturae privatae, t. 4. S. §. 8. num. 11.

Executio sententiae an fieri possit tempore feriatarum, t. 4. S. §. 11. num. 3.

Executio facta pro maiori summa, an sustineatur pro verè debita, t. 4. S. §. 11. n. 21.

An possit fieri intra nouem dies luctus, t. 4. S. §. 11. n. 24.

Executio an detur pro non facto, vel pro alieno promisso, t. 2. F. §. 1. n. 10.

Executio an fieri possit diebus festis, & feriatis, t. 2. F. §. 10. num. 9.

Executio ante sententiam an, & quando sit permessa, qualiter probatio debeat esse concludens, & alia t. 4. in Resol. cap. 92.

E X E C U T O R.

Executores testamentarii tenentur seruare formam testamenti, nec ultra sibi commissi possunt se ingerere, t. 2. E. §. 24. n. 1.

Executores quomodo se gerere debeant si non possint iuxta formam imponere exequi, an ad eos spectet supplere, declarare, & interpretari mentem testatoris, & alia, *ibidem*.

Executores an possint exequi voluntatem testatoris, etiam heredibus non requisitis, *ibid.*

An teneant citare heredes in distributione legatorum, *ibidem*.

Executor habens facultatem exequendi, non habet eligendi, & huiusmodi, t. 2. E. §. 24. n. 2.

Executor particularis, vel ad certum actum, non potest aliud agere, *ibid.*

Executores an possint per se exequi, vel potius compellere heredes, *ibid.*

Executor testamentarius quis propriè dicatur, quando habeatur pro herede, fideicommissario, vel legatario, & alia remissio, *ibid.*

Executores an possint esse Monachi, & Religiosi, *ibid.*

Executores testamentarii iussu distribuerent bona pauperibus, an possint se ipsos, filios, & consanguineos eligere, t. 2. E. §. 24. n. 3.

Qualiter teneantur potius distribuere coniunctis testatoris, quam extraneis, *ibid.*

An teneantur eligere pauperiores, & alia de huiusmodi electione remissio, *ibid.*

Executores testamentarii habent actionem contra heredes pro adimplenda voluntate defuncti, & quando possint propria auctoritate alienare, t. 2. E. §. 24. n. 4.

An, & quando possint ipsi conuenire, & alios conuenire, *ibid.*

Executores ad quid teneantur; an, & quando possint vendere, & alia remissio, *ibid.*

Executores an possint vendere habita fide de pietate, t. 2. E. §. 24. n. 5.

Executor vnus an possit alium conuenire, & an vendere, irrequiritur herede, t. 2. E. §. 24. n. 6.

Executor an possit officium suum per alium exercere; & an ad heredes transmittere, *ibid.*

Executore vno deficiente an sit alius subrogandus, vel officium acceptet alij, t. 2. E. §. 24. n. 7.

Executores plures an habeant administrationem in solidum, *ibidem*.

Executoris officium quanto tempore duret, t. 2. E. §. 24. num. 8.

Quando, & qualiter deuoluatur ad Episcopum; an ad Episcopum loci bonorum, vel domicilij testatoris, *ibid.*

Executores nominari à testatore, an teneantur acceptare, & peccent recusando, *ibid.*

Quando dicantur tacite acceptasse; & an recusando amit- tata legata sibi facta, *ibid.*

Teneantur sub peccato legata pia quam primum adimplere, *ibidem*.

Executores qualiter, & à quibus sint compellendi ad exequendum sibi demandatum munus; & quid structur Florentiae, & alia, *ibid.*

Executores quando tanquam suspecti, & negligentes possint remoueri, *ibid.*

Executores qualiter teneantur reddere rationem heredibus defuncti, & ad hunc effectum facere descriptionem bonorum, t. 2. E. §. 24. n. 9.

Non teneantur praestare cautionem, *ibid.*

Quem iudicem adire debeat, *ibid.*

An admittantur saemur, *ibid.*

Executores testamentarii an possint praetendere salarium, t. 2. E. §. 24. n. 10.

Executores non possint esse testes in actibus per illos expediendis; admittuntur tamen in ipso testamento, & ad declarandum dubiam testatoris voluntatem, t. 2. E. §. 24. num. 12.

Executor merus non tenetur partes iudicis assumere, nec aliquem citare, & quando secus, t. 2. E. §. 24. n. 12.

Executor quando dicatur merus, vel mixtus, *ibid.*

An possit cognoscere de aliquibus exceptionibus, *ibid.*

Executor habens facultatem distribuendi legata, an possit eligere suum creditorem cum pacto ut debitum sibi remittatur, t. 2. E. §. 24. n. 13.

Executores non possunt immutare dispositionem testatoris in prauidium vocatorum, t. 2. E. §. 24. n. 14.

Executores non teneantur nisi de illis, quae ad eorum manus peruenisse constet, t. 2. E. §. 24. n. 15.

Executores si rationem reddiderint tutoribus, non vterius teneantur pupillis, *ibid.*

De executoribus testamentariis, remissio, t. 2. E. §. 24. num. 16.

Executores testamentarii qualiter possint intentare remedium *l. fin. C. de edit. D. Arian. toll. vel implotare iudicis officium*, t. 2. E. §. 24. n. 17.

Executio an fieri possit super alimentis, t. 1. A. §. 24. num. 11.

Executores qualiter compellantur pro legatis pijs, & ipsi agant

agant contra heredes , tom. 3. l. §. 5. num. 11.
 Executores an possint prænuntiare , & ante tempus solvere legata pauperibus relicta , vel pueris maritandis , vide Hæres num. 50.
 Executores iustitiae , vide Birruarij .
 Executores testamentarij non possunt immutare qualitates iurisdictionis , t. 2. l. §. 47. n. 35.
 Executor testamenti si sit incertus , qualiter arguatur ex coniecturis , hinc inde ponderatis inter plures prætendentes , vide Adit. nouiss. tom. 1. cap. Alia vide in Praxi §. Executori .

E X E M P L I V M .

Exemplum malum puniatur , t. 1. A. §. 12. n. 19.

Exemplum exempli an probet , t. 1. C. §. 49. n. 3.

E X E M P T I O , E X I M E N S .

Exemptio concessa personis non extenditur ad loca , t. 2. E. §. 25. n. 1.

De varijs exemptionibus , quid operentur , à quibus possint concedi , & alia remissive , ibid.

Exemptio in parte an inferat ad totum , ibid.

Exemptio ex quibus probetur , & an illi possit renunciari , ibid.

De exemptione Societatis Iesu à iurisdictione Ordinarii tam respectu personarum , quam bonorum , & Ecclesiasticum illi vitantur , ibid.

Exemptio à Decimis non comprehendit animalia pascencia in bonis exemptis , ibid.

Exemptus à solutione gabellæ , an teneatur denunciare , t. 2. E. §. 25. n. 2. vide Gabellæ .

Exemptio qualiter probetur , ibid.

Eximens debitorum alicuius à manibus curiæ , tenetur creditori de proprio , & idem quando notificauit per sugetur , & qualiter puniatur etiam arbitrio iudicis , t. 2. E. §. 25. n. 3. & 4. & vide Carcer n. 24.

Quid si eximens , vel notificans sit consanguineus , vel affinis , vel amicus ? ibid.

Eximens alicuius à Birruarijs qualiter incidat in crimen læsæ Maiestatis vigore Bullæ Sixti V. in statu Ecclesiastico ; quid si quis eximat se ipsum , vel captura fuerit iniusta , & alia , t. 2. E. §. 25. n. 4.

Eximens qualiter puniatur in statu Florentino , ibid.

Eximens capitaliter damnatus an gaudeat immunitate Ecclesiæ , t. 2. E. §. 25. n. 5.

Coniuncti sanguine eximentes qualiter excusentur à poena ordinaria , tom. 2. E. §. 25. num. 6. & alia vide Carcer num. 24.

De exemptionibus Clericorum , vide in §. Clericus n. 71.

Alia vide in §. Declina n. 14.

Exemptio à Gabellis an veniat sub verbis generalibus , t. 2. G. §. 1. n. 17.

Exemptio Clericorum , an sit de iure diuino , vel positivo , t. 2. l. §. 4. n. 2.

Exemptio alicui Monasterio concessa , qualiter suffragetur Ecclesiæ alijs vitæ , t. 4. V. §. 18. n. 7.

E X H E R E D A T I O .

Exhereditatio requirit expressionem causæ , & probationem , t. 2. F. §. 14. n. 35.

In institutione , an se extendat ad substitutionem , & afficiat nepotes , ibid.

Exhereditatio qualiter possit evitari per penitentiam , & alijs modis , §. eod. n. 36.

Exhereditatio potest fieri ex 14. causis , & similibus , §. eodem num. 37.

E X I G E N S .

Exigens veritatem indebitæ , & ultra modum quomodo puniatur , t. 2. E. §. 26. n. 1.

Exigens debitum alias sibi solum tenetur de restitutione , t. 2. E. §. 26. n. 2.

Exigens pecunias domini tenetur ad interestem , si illas conuertit in vias proprias , & sit in mora restituendi , t. 2. E. §. 26. n. 3.

Exigibitas promissa pro quo tempore intelligatur , t. 2. E. §. 26. n. 4.

Exactio partis crediti , quando inducat presumptionem totius , t. 2. E. §. 26. n. 5.

Exactores publici non possunt conuerti pecunias in vias proprias , & sub quibus poenis , tom. 2. §. 26. num. 6.

Exactus ab alio , quam à creditore an , & quando liberetur t. 2. E. §. 26. n. 7.

Exactores tenentur de furto pro exactione indebiti , t. 2. E. §. 26. n. 8.

Exigens pro alio qualiter teneatur reddere rationem , t. 2. E. §. 26. n. 9.

Negligens in exigendo qualiter teneatur de proprio , ibidem .

Exactio contra principalem ommissa qualiter liberet fideiussorem , vel eademtenem , t. 2. E. §. 26. n. 10.

E X I L I V M .

Exilium ab Episcopo inuinctum an expiret per illius mortem , t. 2. E. §. 27. n. 1.

Exilium extra Diocesim an dicatur fractum à permanente in Ecclesiæ Diocesis prohibetur , ibid.

Exilium fuisse seruatum , an sit probandum à reo , vel contrarium à fisco , t. 2. E. §. 27. n. 2.

Exilium quodnam proprie dicatur ; an dicatur poena capitalis , & alia , t. 2. E. §. 27. n. 3.

Exilium an dicatur fractum si exulatus steterit in loco immuni suæ patriæ , à qua iussus fuit exulare , t. 2. E. §. 27. num. 4.

Exiliati qualiter excusentur ab inobseruantia , ibid.

Exiliati an gaudeant immunitate Ecclesiæ , ibid.

An teneantur in foro conscientie parere , ibid.

Exilium an possit dari à loco iudici non subiecto , t. 2. E. §. 27. n. 5. vide Iurisdictione n. 21.

Exiliatus à patria consecutus exiliatus etiam à territorio , & à loco parati offensæ , t. 2. E. §. 27. n. 6.

Qualiter exculatur , esse iusta causa accedendo ad locum prohibitum , vel simpliciter transiundo , ibid.

Exiliatus debet habere terminum ad componendum facinorulas , t. 2. E. §. 27. n. 7.

Exiliatus an teneatur poena fracti exilij , si non fuit captus in loco prohibito , fed tantum per testes conuictus , ibid.

Repetus in loco prohibito an possit exculare fide esse per transiendum , ibid.

Exilium si non fuerit seruatum qualiter duplicetur , vel puniatur inobseruantis , t. 2. E. §. 27. n. 8.

Exilium debet notificari , & inuicari exiliando alijs non tenetur à poena inobseruantia , t. 2. E. §. 27. n. 9.

Qualiter notificatio debeat fieri cum termino competenti , & quid fieretur Florentie , ibid.

Exiliatus finito tempore an possit redire sine licentia , t. 2. E. §. 27. n. 10.

Exilium non determinato tempore , pro quanto intelligatur , t. 2. E. §. 27. n. 11.

Exilium ad beneplacitum intelligitur in perpetuum , an expiret per mortem ipsius Principis , vel iudicis , ibidem .

Exilium potest imponi subditis malæ vitæ , & suspectis , & scandalosis , etiam sine cognitione iudiciali , & an contra personas Ecclesiasticas , t. 2. E. §. 27. n. 12.

Exulatus à iudice seculari si efficiatur Clericus , & frangat exilium debet pro inobseruantia puniri à iudice Ecclesiastico ; & quid in Clerico exulato à iudice Ecclesiastico efficiatur laicus , t. 2. E. §. 27. n. 13.

De exilio remissive , t. 2. E. §. 27. n. 14.

Exilium esse seruatum , vel non , à quo fit probandum , t. 2. N. §. 3. n. 6.

E X P E N S Æ .

Expensæ alie sunt necessarie , alie viles , alie voluptuarie , & quæ tales dicantur , t. 2. E. §. 28. n. 1.

De expensis diuersis factis à diuersis possessoribus , an , & quando repetantur , vel non , an competentur cum fructibus , quomodo restituantur , & alia remissive , ibid.

Expensæ factæ pro perceptione , vel conseruatione fructuum retinentur à possessore condemnato ad restitutionem , fundi cum fructibus ; & quando non deducantur , & alia , t. 2. E. §. 28. n. 2.

Expensæ necessarie factæ à bonæ , vel malæ fidei possessore ad perpetuum rei utilitatem , an , & quando repetantur ; quid in fidei , & alia , tom. 2. E. §. 28. num. 3.

Expensæ necessarie , & viles repetuntur etiam peremptorie sine culpa facientis in iudicio vniuersali , secus in particulari , ibid.

Expensæ necessarie factæ in ædificio ruinam minante sunt rescindendi in totum , ibid.

Expensæ viles factæ à bonæ fidei possessore quomodo repetantur , t. 2. E. §. 28. n. 4.

- Expensæ vitæ factæ à malæ fidei possessore aliquod de nouo faciendæ in re aliena non repetuntur; & quando possint tolli, vel abradi sine læsione, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 5.
- Expensæ voluptuariæ factæ à bonæ, vel malæ fidei possessore, an, & quomodo possint deduci, vel non, t. 2. E. §. 28. num. 6.
- Expensæ factæ durante bona fide an repetantur si postea mala fides superueniat; & de contra factæ cum mala fide si superueniat bona fides, t. 2. E. §. 28. n. 7. vbi alia temissius.
- Expensæ quarum sint faciendæ à conductore, & colono, & quæ possint repeti à domino, & alia, t. 2. E. §. 28. num. 8.
- Expensæ quarum dicantur respicere perpetuam rei utilitatem, & quæ causa fructuum percipiendorum, ibidem.
- Expensæ an, & quando possint per conductorem repeti, vel non si se obligauit illas facere de proprio, ibidem.
- Expensæ factæ in re aliena, in qua faciens habet aliquod ius possunt repeti, t. 2. E. §. 28. n. 9.
- Expensæ factæ in re communian, & quando repeti possint, vel non, ibidem.
- Expensæ in refectione recti domus habentis plura solaria, & plures dominos ad quem spectent, & quid in refectione solarii, t. 2. E. §. 28. n. 10.
- Expensæ pro reparatione domorum sunt necessariæ, & ad quam rationem deducantur, ibidem.
- Expensæ necessariæ, vitales, & voluptuariæ factæ in re dotali, an, & quando reputantur, vel censentur remissæ, t. 2. E. §. 28. n. 11.
- Expensæ necessariæ factæ à viro in fundo dotali, vel pro exigendis creditis in dotem dati, an, & quando sint rescindendæ, & in manu ipso iure dotem, ibidem.
- Expensæ factæ per conductorem necessariæ, vel vitales possunt repeti à locatore, vel compensari cum pensione, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 12.
- Expensæ quæ spectant ad locatorem, vel ad conductorem, ad dominum, vel colonum, vel fructuarium, ibidem.
- Expensæ an sint rescindendæ vna cum fructibus, & interesse, ibidem.
- Expensæ factæ in re emptæ cum pacto tendendi an reseruandæ sint emptori ab eo, qui vult vii retractu; & quid de expensis prosectorum, subastationum, gabellarum, & huiusmodi, t. 2. E. §. 28. num. 13. vide Gabel-la num. 12.
- Expensæ factæ pro recuperando fundo præstati possessorii retentionem si de illis consistit in genere, & alia, t. 2. E. §. 28. num. 14.
- Expensæ factæ in litibus ab herede grauato pro recuperatione, & defensione, an sint illi rescindendæ per fideicommissarios, vel competentur cum fructibus perceptis, ibidem.
- Expensæ pro defensione bonorum hereditariorum spectant qualiter ad proprietarium, & usufructuarium, ibidem.
- Expensæ victus, & æquorum quomodo subministrari debeant visitantibus loca sine iurisdictionis, vel locum differant, t. 2. E. §. 28. n. 15.
- Expensæ regulariter esse faciendæ ab eo, qui actum fieri petit, t. 2. E. §. 28. n. 16.
- Expensæ pro examinandis testibus etiam super interrogatorijs aduersarij spectant ad indocentem, ibidem.
- Expensæ rogatus instrumenti ad quem, vel ad quos spectet, ibidem.
- Expensæ factæ infirmo etiam inuito possunt repeti ab eo, vel eius heredibus, t. 2. E. §. 28. n. 17.
- Expensæ funerariæ, & vitæ infirmis necessariæ, & non ad pompam factæ præferuntur omnibus creditoribus etiam expressis antea, & hypothecis habentibus, & doti iuxta veterem opinionem, licet alij contra, t. 2. E. §. 28. n. 18.
- Expensæ funerariæ sunt soluendæ pro rata lucti dotalis à marito, & pro alia rata ab heredibus mulieris, ibidem.
- Quid de expensis vitæ infirmis? ibidem.
- Expensæ funerariæ qualiter, & quæ sint deducendæ ante legitimam, & illam reliquam, ibidem.
- Expensæ funerariæ, ac etiam vitæ infirmitatis luctus accipiuntur ad effectum illas detrahendi ex hereditate, ibidem.
- Expensæ funerariæ, quæ veniant quoad Ecclesiam, in qua bumantur cadaver, ibidem.
- Expensæ pro velibus lugubribus præferuntur alijs, ibidem.
- Expensæ funerariæ si heres non fecit inuentarium compensantur cum mobilibus, fructibus, & non detrahuntur, cum præsumantur factæ de crimena, & alijs rebus defuncti nisi aliter probetur, ibidem.
- Expensæ funerariæ, quoad quantitatem probantur per iuramentum heredis, ibidem.
- Expensæ funerariæ præsumuntur ab impendente donante nisi aliud appareat, vel terminatur arbitrio iudicis, ibidem.
- Expensæ funerariæ an possint taxari per statum locale, ibidem.
- Expensæ funerariæ pro paupere defuncto in subsidium sint faciendæ à vicinis, & cum parochianis excepta tamen quarta funeraria, ibidem.
- Expensæ funus pro Prelato, vel Clerico defuncto quæ fieri debeant ab Ecclesia de ipsijs, & quæ ab heredibus defuncti, t. 2. E. §. 28. n. 19.
- Expensæ, & alimenta litan, & quando, & in qua summa sint subministrandæ à diuite litigante cum paupere, docto de pauperate, de bono iure, præcepit inter coniunctos, an sit præstanda cauro de illis restituendis in causa succumbentis, & alia latè, tom. 2. E. §. 28. num. 20.
- Expensæ litis an sint faciendæ de bursa communi, vel propria, quando Capitulum litigat cum beneficiatis, quid in rustico litigante cum communi, & huiusmodi, ibidem.
- Expensæ litis quando sint subministrandæ, ex fructibus rei sequestratæ, vel ex ipsi bonis sequestratis, ibidem.
- Expensæ litis non sunt regulariter subministrandæ à reo actori, ibidem.
- Expensæ litis an sint subministrandæ in causis criminalibus pauperi ostenso, vel reo, & malefactori, ibidem.
- Qualiter in dictis casibus sit concludentur probanda paupertas, ibidem.
- Expensæ omnes, & suffragia iustitiz in causis criminalibus quando spectant ad carcerores, ad accusatores, vel ad fisco, t. 2. E. §. 28. n. 21.
- Expensæ prædictæ quando soluantur à fisco reperuntur contra delinquentes, non tamen præferuntur ceteris creditoribus ipsorum delinquentum, ibidem.
- Expensæ prædictæ an possint exigi à singulis in solidum si contra plures fabricetur processus, ibidem.
- Expensæ copæ instrumenti, in quo continetur debitum, quando positi præstentur contra debitorem, tom. 2. E. §. 28. n. 22. & seq.
- Expensæ factæ sine ab actore, siue à reo pro iustificando sua intentione non sunt rescindendæ, & alia quando, & quæ e pensæ sint rescindendæ, vel non, t. 2. E. §. 28. num. 23.
- Expensæ non petiuntur an sint rescindendæ, ibidem.
- Expensarum appellatio quæ veniant, & quarum sint rescindendæ, vel non à condemnato in expensis, latè t. 2. E. §. 28. n. 24.
- Expensæ veniunt sub nomine damnorum, an verò damna sub nomine expensarum, & alia, ibidem.
- Expensæ victus in hospitio an veniant rescindendæ; quid in materia alimentorum, an veniant honoraria Advocatorum, & Procuratorum, mercedes Notariorum, & Copistarum; an donataria, salaria, laboris portio, infirmitatis sanatorum, vel tantum dispensa bulletis illis, & alia, ibidem.
- Expensæ iudicales debentur etiam si litis fuerit tenuissimum, ibidem.
- Expensæ quando non debeantur ob iustam causam litigandi, & quæ sint iustæ causæ excusantes ab expensis iam in actore, quam in reo, & alia, ibidem.
- An habens sententiam pro se excusetur ab expensis si fuit reuocata ex eiusdem actis, vel ex noui er deductis, latè ibidem.
- Quid stante statu quod victus victori in expensis condemnatur, ibidem.
- Expensarum condemnatio in causis criminalibus, quando sit faciendæ, vel non, & an condemnatus ex huius causa possit in carceribus detineri, & alia, t. 2. E. §. 28. num. 24.

Expensæ qualiter sint reficiendæ ab eo, cuius culpa fuit perempta instantia, vel ab eo, qui renunciavit tibi, vel à contumace, & alia, tom. 2. E. §. 28. num. 25.

Expensæ quando sint effectualiter restituendæ à condemnato, vel iusticiari depositum vnius iulij animo supplendi, ibidem.

Expensæ factæ ante emendationem libelli non debentur à reo, imò sunt iulij reficiendæ, & alias compensari, ibidem.

Expensæ non possunt taxari pendente appellatione, & an possint excedere duplum controuersæ, t. 2. E. §. 28. num. 26.

De taxatione expensarum, & an ab ea detur appellatio, ibidem.

Expensæ coram alio iudice factæ an possint taxari à iudice appellationis, ibid.

Expensarum condemnatio qualiter fiat à iudice appellationis, & an possint taxari per iudicem à quo, ibid.

Expensæ iudiciales sunt integraliter restituendæ, extraludiciales verò taxantur arbitrio iudicis, t. 2. E. §. 28. num. 26.

Expensæ viue hoc est indiciales de stylo Rore debentur ratione victoris, si verò ratione delicti debentur omnes, & etiam damna, ibid.

Expensæ præsumuntur factæ de pecunijs expendentis, & ab eo, qui tenebatur illas facere, & alia, tom. 2. E. §. 28. num. 27.

Expensæ factæ in exigendo dotem an possint repeti, ibidem.

Expensæ omnes inter fratres, vel alios socios omnium bonorum sunt faciendæ de communi dummodo non proveniant ex delicto, vel dolo, & alia, tom. 2. E. §. 28. num. 28.

Expensæ, quæ societatem respiciunt, & non aliæ debent esse communes inter socios particularis negotiationis, t. 2. E. §. 28. n. 29.

Expensæ factæ à patre pro Doctoratu filij, vel pro acquirenda præbenda non veniunt conferendæ in diuisione; quid si fiant post mortem patris durante adhuc communione inter fratres, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 30.

Expensæ inter patrem, & filium an præsumantur factæ animo donandi, vel repetendi, ibid.

Expensæ factæ per patrem in liberando filium ab hostibus, vel latronibus non sunt conferendæ cum alijs fratribus, sed præsumuntur donatæ, secus si post mortem patris redimatur filius alterius fratris, t. 2. E. §. 28. n. 31.

Expensæ factæ per patrem in soluendo condemnationem filij, an sint conferendæ, & in eius partem impullendæ, t. 2. E. §. 28. num. 32.

Expensæ factæ pro filio in studio an sint conferendæ, & in eius partem impunitandæ, & quid de factis post mortem patris, t. 2. E. §. 28. n. 33.

Expensæ factæ in nuptijs, & huiusmodi an veniant conferendæ, & alijs fratribus possint prætendere post mortem patris pro se eadem fieri expensas de communi, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 34.

Expensæ factæ ab uno ex fratribus post mortem patris non sunt communes nisi essent socij omnium bonorum, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 35.

Expensæ tangentes debita populi non sunt soluendæ per alios fratres, ibid.

Expensæ alimentorum, vel similes factæ à patre socio omnium bonorum pro filijs suis debent esse communes, & quando secus, t. 2. E. §. 28. n. 36.

Expensæ quæ dicantur magnæ, vel modicæ, & quomodo, & ex quibus iustificentur, tom. 2. E. §. 28. num. 37.

Expensæ factæ à bonæ, vel malæ fidei possessore an repeti possint tam in foro fori, quam conscientiarum, & alia de varijs expensis, t. 2. E. §. 28. n. 38. & 39.

Expensæ omnes pro tendenda ratione tutelæ, sunt faciendæ ex bonis pupilli, & quare, tom. 2. E. §. 28. num. 40.

Expensæ an recuperet aduersario Alionatus, qui propriam causam defendit; & quid si defendat causam communem an repetat a socio, t. 1. A. §. 17. n. 7.

Expensæ litæ qualiter debeantur pauperi litiganti ab aduersario dilute, & alia, t. 1. A. §. 24. n. 10.

Vide in §. Causa num. 15.

Expensæ à quo sint reficiendæ perempta instantia, t. 1. A. §. 11. n. 5.

Expensæ inter patrem, & filium, an censentur donatæ, t. 1. A. §. 24. n. 4.

Expensæ funerariæ, & quales deducantur ante legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 25.

Expensæ factæ à patre pro filiis an imputentur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 38.

Expensæ necessariæ, & vtiles in re aliena factæ quomodo repetantur, t. 3. M. §. 12. num. 4. & seqq. vide Melioramenta.

Expensæ Processus an sint soluendæ à simpliciter negante delictum, t. 2. N. §. 3. n. 18.

Expensæ accessus Notarij ad recipiendum examem, ad quem spectent, t. 3. P. §. 21. n. 2. & §. Positio n. 21.

Expensæ solutæ à fideicommissario, & similibus, an repetantur in casu restitutionis rei alijs vocatis faciendæ, t. 3. M. §. 12. n. 20.

Expensæ non sunt restituendæ à minore in integrum restituito, t. 4. R. §. 25. n. 26.

Expensæ funerariæ sunt priuilegiatæ, & an sint licita conuicti, t. 4. S. §. 12. n. 9.

Expensæ pro manutenzione feruitutem, ad quem spectent, t. 4. S. §. 14. n. 19.

Expensæ an, & quando deducantur ex fructibus, & pensionibus domorum, & ad quam rationem, t. 2. F. §. 23. num. 2.

Quando, & à quo sint reficiendæ ob peremptionem instantiæ, t. 2. L. §. 25. n. 20.

Expensæ reparations Ecclesiæ, ad quos spectent, t. 2. E. §. 2. num. 16.

Expensæ funeris Episcopi defuncti extra suam Ecclesiam, sicut & lucrum, ad quem spectent, tom. 2. E. §. 9. num. 61.

Expensæ litis quando præstari debeant pauperi litiganti ab aduersario, an repetantur in casu succumbentiæ, vel imputentur in casu victoriæ; & alia, tom. 4. in Resol. cap. 86.

De expensis alia vide in Praxi §. Specie.

EXPILATOR.

Expilator hæreditatis an furtum committat, t. 2. F. §. 28. num. 3.

Expilatores qui dicantur, & quomodo puniantur, §. cod. num. 11.

Vide Hæreditas n. 27.

EXTENSIO.

Extensio non fit de casu ad casum, nec de persona ad personam etiam si casus essent purificati, nec etiam ex paritate, vel maioratæ rationis quando sumus in materia penalit, & odiosa; & quando secus ratione comprehensionis, t. 2. E. §. 29. n. 1.

Extensio quid sit, & facta per legem nonam de lege antiquæ intelligitur cum omnibus qualitatibus ipsius legis antiquæ, ibid.

Extensio qualiter fiat etiam in correctorijs, & penalibus vbique de suorum publico in punitione delictorum, & quando dicatur comprehensio, & inclusio, ibid.

Extensio omnis periculosa in iure, & impeditur per quamlibet dispersionem rationis, t. 2. E. §. 29. n. 2.

Extensio in fideicommissis, vel substitutionibus non fit de persona ad personam, & idem in contractibus, & alia, t. 2. E. §. 29. n. 3.

Extensio quando admitatur, vel non, tom. 2. E. §. 29. num. 4.

Extensio vbi est permixta debet fieri ad casum similem non ad dissimile, & contrarium, tom. 2. E. §. 29. num. 5.

Extensio fit etiam in statutijs correctorijs quando vnica ratio reddi potest, & viget æqualis, vel maior in vtroque casu, t. 2. E. §. 29. n. 6.

Extensio qualiter faciendæ in clausulis ceteratis, t. 1. C. §. 17. num. 42.

Extensio legis an, & quando admitatur, t. 4. L. §. 10. n. 4.

EXTINCTIO.

Extinctio census fit per restitutionem pretij absque alia reuocandione, t. 1. C. §. 13. n. 56. & §. Confessio num. 65. verè. Certissimum.

Potest probari per quodcumque genus probationis, ibidem n. 65.

E X T O R S I O.

Extorsio an, & quando presumatur in officiali, t. 3. O. §. 5. n. 20. & 30.
 Extorsio quando dicatur committi, t. 3. O. §. 5. num. 25. & seqq.
 Extorsio quibus penis puniatur, §. cod. n. 61. & seqq. vide Baratteria.
 Extorsio an, & qualem probationem faciant, t. 3. O. §. 5. n. 37. & seqq.
 Quid si proprio interesse renunciauerit? §. eodem. num. 47.

E X T R A C T I O.

Corpus delicti qualiter constare debeat in extractionibus, & contrabandis, t. 1. C. §. 50. n. 20.
 Extractio quando dicatur commissio, & quomodo probetur, vide Banna num. 6.
 Extractio contrabandianum probanda per apprehensionem, vel testes, ibid.
 Extractio si fiat excessus ultra licentiam, an omnia incident in commissum, vel pro excessu tantum, t. 2. G. §. 1. num. 27.
 Quando possit excusari, §. cod. n. 39.
 Extractio delinquentium ab Ecclesia, an, quando, & quomodo facienda, t. 2. I. §. 4. n. 4. & seqq.
 Extractio victualium quando non possit prohiberi, t. 4. S. §. 29. n. 12.
 De extractionibus, vide etiam in Praxi §. Estrazioni.

E X T R A N E V S.

Extraneus quilibet non habens iuramentum in potestate etiam si sit parvus illam donando videretur donare, nec potest pignus, t. 1. C. §. 50. n. 20.
 Extraneus quis dicatur, vel non ad diversos effectus, & alia, ibidem.
 Extraneus potest sibi, vel cui voluerit stipulari restitutionem dotis si dotata decedat sine filijs, & quando secus, & alia, t. 2. E. §. 30. n. 2.
 Extraneus dotans mulierem etiam diuitem censetur donare, & an possit repetere a patre mulieris, vel alio, ad quem spectat onus dotandi, t. 2. E. §. 30. n. 3.
 Extraneus datus dorem pro muliere, & illam sibi testituti paciens an habeat privilegium racione hypothecae in bonis viri, t. 2. E. §. 30. n. 4.
 Extraneus dotans si sit debitor mulieris dotatæ intelligitur donare non animo donandi, sed compensandi, t. 2. E. §. 30. num. 5.
 Extraneus obligatus ad restitutionem dotis si vergat ad inopiam potest conueniri pro restitutione, t. 2. E. §. 30. num. 6.
 Extraneus an possit dare tutores impuberi, vel pupillo alieno, t. 2. E. §. 30. n. 7.
 Extranei in conditione possit per testatorem non censentur vocati, licet ad sine conuocetur ex quibus aliis id esse presumendum, t. 2. E. §. 30. n. 8.
 Extranei non sunt capaces emphyteusis Ecclesiasticæ nisi ex dispensatione licet possint habere melioramenta, t. 2. E. §. 30. n. 9.

E X T R E M V M.

Extrema Saluiani tunc res nempe creditum cum hypotheca, possessio debitoris rempore contractus, vel postea, & possessio eorundem bonorum penes reum conuenient, & qualiter probentur, t. 2. E. §. 31. n. 1.
 Extremum primum nempe possessio illius, qui rem obligauit probatur ex clausula constituti, ex instrumento venditionis, quam fecit debitor, & ex alijs, ibid.
 Extremum primum quando, & ex quibus probetur in iudicio ipsius, & alia ibidem, vide Saluanum.
 Extremum primum Saluiani probatur ex libro testium saltem ad effectum transferendi onus probandi in aduersarium, t. 2. E. §. 31. n. 2.
 Quod procedit maxima Florentie ubi vigore legis Municipalis donec bona reperuntur descripta sub nomine debitoris præsuntur ab eo posita, & remanent affecta pro omnibus obligationibus, ibid.
 Extremum primum licet non probetur per vnum testimonium, probatur tamen per plures etiam singulares, vel si addatur iuramentum suppletorium, tom. 2. E. §. 31. num. 3.
 Extremum primum Saluiani qualiter probetur per confes-

sionem rei conuenti in responsione ad positiones, t. 2. E. §. 31. n. 4.
 Extremum vitimum Saluiani probatur ex subfestatione illius, t. 2. E. §. 31. n. 5. ubi idem in ipso, & similibus.
 Extrema habita an, & quando possint simul coniungi, vel non si medium sit inhabile, & quid illo subdito, t. 2. E. §. 31. n. 6.
 Extremis probatis, media presumuntur, & quando secus, ibid. & n. 11.
 Extremum primum Saluiani an requiratur quod res hypothecata fuerit in libero, & absolute domino debitoris, vel sufficiat sola possessio abique domino, & alia, t. 2. E. §. 31. num. 7.
 Extremum primum Saluiani quoad creditum debet esse certum, & liquidum, & quare, tom. 2. E. §. 31. n. 8. & num. 9.
 Extrema probanda in remedio cap. reintegrande, &c. sunt possessio antiqua agendis, & noua rei conuenti, ac illis probatis obtinet actor, t. 2. E. §. 31. n. 10.

F

F A B R I C A.

Fabrica S. Petri quale res habeat in legatis pijs, & an possit sibi applicare, t. 3. I. §. 5. n. 11.

F A C T O R.

Factor censetur si domino approbatus, & illum obligat, t. 1. A. §. 14. n. 1.

F A C T V M.

Factum Principis dicitur casus fortuitus, & censetur reservatum in qualibet promissione nisi fuerit præsuium, & conuatum a partibus, t. 2. F. §. 1. n. 1.
 Factum Principis an, & quando habeatur pro impossibili, vel non, t. 2. F. §. 1. n. 2. vide Casus n. 4.
 Factum iudicis competentis, vel Principis quando habeatur pro facto pariti, vel non, t. 2. F. §. 1. n. 3. & §. Conuersatio num. 30.
 Factum proprium non potest impugnari nisi sit nullum ipso iure, & alia ad rem, t. 2. F. §. 1. n. 4.
 Facta sunt potentiora ad inducendum consensum, & ratificationem, quam verba, & quare, tom. 2. F. §. 1. num. 5.
 Factum vnius non debet alteri nocere quod in facto Procuratoris, famuli, Parrisi, Prælati, & huiusmodi, t. 2. F. §. 1. num. 6.
 Factum à maiori parte quando ab omnibus factum censetur, & præsuium alij contradicentibus, ibid.
 Facta non præsuntur nisi probentur, quia sunt incerta, & dubia, & quando non indigeant probationem, t. 2. F. §. 1. n. 7.
 Facta multa tenent, quæ ab initio fieri prohibentur, quando non sunt omnino inuolida, & alia, tom. 2. F. §. 1. num. 8.
 Facta de facto sunt etiam de facto reuocanda, & quando secus, ac de intellecta huius dictorum factum, & alia, t. 2. F. §. 1. n. 9.
 Factum alienum promittens ad quid obligetur quando reneatur ad pariam, vel interesse ob non factum, & quando excusetur adhibendo omnem diligentiam, & conatum vsque quator, vel non, t. 2. F. §. 1. n. 10.
 Factum alienum impietur per dationem fideiussoris, vel promissionem de conservando indebitum, ibid.
 Quando detur executio pro non facto, ibid.
 De facto proprio promissio, vide in verbo Promissio, num. 3.
 Facta tempore tyrannidis an sint nulla, vel adueniente iusto domino reuocanda, t. 2. F. §. 1. n. 11.
 Factum aliquod promittens si non fecit, habetur pro facto in preiudicium illius, & heredum, t. 2. F. §. 1. n. 12.
 Er incert obligatio ad damna, & interesse, & an condemnatus ad factum soluendo interesse liberetur, vel possit precisè compelli, & quando diffidat excuset à mora, & poena, ibid. & n. 15.
 Factum an præsumentur ab eo factum qui facere tenebatur, t. 2. F. §. 1. n. 13.
 Factum præsumentur quod de iure erat faciendum, & alia, ibid.

Factum quando presumatur factum ab eo, cuius utilitatem respiciat, vel non, ibid.
Multa de factis diversis, faciendis, & facientibus quid operentur, & quomodo intelligantur, tom. 2. F. §. 1. num. 14.
Factum, qui promittit, an sit omnino cogendus, vel solvendo interesse satisfaciatur, vel non, & alia, tom. 2. F. §. 1. num. 17.
Factum alienum non nocet ad tollendam exceptionem, t. 2. F. §. 17. n. 3.
Factum famula, an noceat domino, ut pro illo teneatur, t. 4. F. §. 7. n. 9.
Factum defuncti, an, & quando possit impugnari ab herede, t. 2. H. §. 3. n. 16.

FACULTAS.

Facultas implendi conditionem, vel modum in ultimis voluntatibus non transmittitur ad heredes, & quare, & quando transmittitur, quid in contrariis, & alia, t. 2. F. §. 2. n. 1.
Facultas aliquid declarandi concessa per testatorem executoribus non transit ad heredes illorum, sed devolvitur ad Episcopum, t. 2. F. §. 1. n. 2.
Facultas eligendi, vel nominandi est personalis, & non transit ad heredes, & quando fecit, ibid.
Facultas reuocandi donationem, quam habebat donator ante transeat ad eius heredes, t. 2. F. §. 2. n. 3.
Facultas disponendi alicui, & base qualiter intelligatur, t. 2. F. §. 2. n. 4.
Facultas alienandi concessa post fideicommissum qualiter sit compatibilis cum eo, si fiat sine fraude, & bona fide, ibid. vide fideicommissum, n. 23.
Facultas sub testamento a donatore alienandi, vel reuocandi qualiter sit compatibilis cum donatione, ibid.
Facultatem disponendi habens non dicitur disposuisse per simplicem hypotecam, ibid.
Facultas restructura simplicitate disponendi de bonis, an videatur ad effectum deducta per generalem institutionem heredis, vel requiratur specialis dispositio, t. 2. F. §. 2. n. 5.
Facultas prædicta disponendi an videatur ad effectum deducta ab eo, qui decessit ab intestato ad favorem venientium ab intestato, & alia, ibid. vide fideicommissum, num. 23, & 49.
Facultas disponendi simpliciter reservata an intelligatur solum per actum ultime voluntatis, vel etiam inter vivos, an consumeretur unico actus, vel possit pluries ad effectum perducatur, & alia, t. 2. F. §. 2. n. 6.
Facultas disponendi de bonis cum clausula durante vita non potest ad effectum perducatur per viam ultime voluntatis, sed tantum inter vivos, & alia, ibid.
Facultas disponendi, & alienandi visque ad mortem dicitur ad effectum perducatur contrahendo, & obligando bona, ibid.
Facultas nominandi alium concessa emphyteute ab Ecclesia intelligitur de persona capace, & alia, t. 2. F. §. 2. num. 7.
Facultas prædicta quanto tempore duret, ibid.
Facultas nominandi sub conditione si decesserit sine liberis, & quod debeat nominatio intimari intra certum tempus intelligitur a die mortis, ibid.
Facultatem prædictam habens neminem nominando censetur voluisse, quod emphyteutis liberè reuertatur ad Ecclesiam, & alia, ibid.
Facultas nominandi potest ceditur alteri, ac etiam per iudicem substat, ibid.
Facultati vendendi bona debitoris propria anchoratur, vel capiendi possessionem, an videatur renunciarum per electionem viam iudicariam, tom. 2. F. §. 2. num. 8.
Facultas francandi bona emphyteutica concessa patri videtur concessa etiam filijs, t. 2. F. §. 2. n. 9.
Facultas aliquid faciendi alteri data non censetur privativa quoad ipsum dantem, sed cumulativè, t. 2. F. §. 2. num. 10.
Facultas testandi concessa Religioso quomodo intelligatur, vide Licentia n. 11, & Clericus n. 40.
Facultas disponendi ad donante concessa alicui tertio an possit renocari per subsequens testamentum, vel alio modo re integra, & alia ad tem, t. 2. F. §. 2. n. 12.

Facultas alienandi qualiter sit compatibilis cum fideicommissum, & an refusetur ex prohibitione ad tempus facta, t. 2. F. §. 2. n. 13.
Facultas data heredi relinquendo ei proprium spiritum, qualiter sit intelligenda, & ex primo actu dicatur consumpta, nec derat variatio, t. 2. F. §. 2. n. 14.
Facultas, siue materia facultativa quando dicitur, nec inducatur consuetudo, possessio, vel prescriptio, quæ in actibus facultativis non procedit, & alia, t. 2. F. §. 2. num. 15.
Facultas a lege, vel ab homine pluribus data aliquid faciendi, an possit exerceri per maiorem partem illorum, vel concurrere debeant omnes, tom. 2. F. §. 2. num. 16.
Facultas patrimonij sui an cuilibet presumatur notari, t. 2. F. §. 2. n. 17.
Facultas libera alicui concessa qualiter importet arbitrium regularum, t. 2. F. §. 2. n. 18.
De facultatibus variis a lege, vel ab homine concessis, & de facultativis, remissionis, t. 2. F. §. 2. n. 19. & num. 20.
Facultati alienandi concessa non intelligitur derogatum per subsequens fideicommissum, & alia, ibidem num. 20.

FALCIDIA.

Falcidia quare sic dicta, ut quarta pars patrimonij teneatur heredi deducto ex alio alieno, & funeris impensa, t. 2. F. §. 3. n. 1.
Falcidia vi possit pretendi probari debet ab herede legatario excedere dotantem hereditatis, ibid.
Falcidia in quibus casibus cesset, & non detrahatur, t. 2. F. §. 3. n. 2.
Falcidia prohiberi potest a testatore expressè, & tacitè, & quando censetur prohibita, & alia, ibidem.
Falcidia detrahatur de singulis rebus legatis non de vni tantum, an ex legato speciei, & an legatum nominis debitoris dicatur in specie, vel quantitate, t. 2. F. §. 3. num. 3.
Falcidia an detrahi possit ex legatis ad pias causas licet alia pia causa esset instituta, & an integra detrahatur ex alijs legatis non pijs, & alia, t. 2. F. §. 3. num. 4. & num. 12.
Falcidia non detrahatur de legato alimentorum pauperi facto nisi consistat in pecunia, tom. 2. F. §. 3. num. 5.
Falcidia detrahatur de legato usufructus, tom. 2. F. §. 3. num. 6.
Falcidia an videatur remissa per solutionem integram aliquorum legatorum, t. 2. F. §. 3. n. 7.
Falcidia non detrahatur quando detrahatur legitima si leges sint pure, & non conditionalia, t. 2. F. §. 3. n. 8.
Falcidia an detrahatur a legatario grauato alteri dare, t. 2. F. §. 3. n. 9.
Falcidia an possit renunciari in præiudicium creditorum, t. 2. F. §. 3. n. 10.
Falcidia an detrahatur ex donatione omnium bonorum causa mortis facta, & alia, t. 2. F. §. 3. n. 11.
De falcidia plura temissive, t. 2. F. §. 3. n. 12. vbi an possit prohiberi, an detrahatur de legatis pijs.
Falcidia quando detrahi possit vni cum legitima, & etrebellanica, t. 2. L. §. 6. n. 24.
An detrahatur ex dispositione inter vivos, tom. 3. L. §. 6. num. 34.

FALLITVS.

Fallitus tanquam infamis repellitur a testimonio, & alia, vide in §. Debitus n. 30, & alibi.

FALSITAS.

Falsitas dicitur quæcumque moratio veritatis dolosa, & scienter facta, est crimen publicum, & grauissimum, non venit in generali indulto, & alia, t. 2. F. §. 3. num. 1.
Falsitas an deroget nobilitati quoad poenam, ibid.
Qualiter in crimine falsi sicut in alijs constare debeat de corpore delicti, ibid.
Falsitas committitur scripto, dicto, facto, & visu, & qualiter t. 2. F. §. 4. n. 2.
Falsam apocham scribens, & illa non venit, an teneatur poena ordinaria, ibid.

Quid

- Quid in presentante, sed non exigente pecuniarum, ibidem.
- Falsitas circa testes committitur per subornationem, productionem, depositionem, & vsum, ibid.
- Falsitas committitur à detegente, & revelante secreta, ibidem.
- Falsitas committitur per vsum falsorum ponderum, & mensuratum, ibid.
- Committitur etiam per vsum falsi si scienter agatur, secus si ignoranter, ibid.
- Quid si producus fuerit interrogatus an vti velit, ibidem.
- Falsitas committitur non solum in faciendo, sed etiam in omittendo dicere, vel scribere verum, quod scribi, & ex primi debebat, ibid.
- Falsitas committitur ab eo, qui procurat sibi subscribi solium album, ibid.
- Falsitas committitur per lacerationem, combustionem, vel occultationem scripturarum ad alium spectantium, & etiam licturam priuatarum, t. 2. F. §. 4. n. 3.
- Falsitas accipitur largissime, large, & stricte, qualiter multis modis committitur, & quibus, t. 2. F. §. 4. n. 4.
- Falsitas qualiter committitur per suppositionem partus, & alijs pluribus modis, ibid. & n. 5.
- Falsitas arguitur pluribus modis, & coniecturis, de quibus t. 2. F. §. 4. n. 5.
- Falsitatis suspicio sola an habeatur pro falsitate, tollat si dem scripturæ, & possit puniri, & alia, ibidem, & num. 10.
- Falsitas non presumitur, sed ab allegante est probanda, qualiter arguitur ex coniecturis, & ad quem effectum, ibidem.
- Falsitas non magis vni, quam alteri attribui potest quando scripturam falsificata fuit penes plures, ibidem, & num. 16.
- Falsitas in vna parte instrumenti, vel scripturæ, an, & quando viuat totum, & de inditjs falsitatis, t. 2. F. §. 4. num. 6.
- Falsitatis iudicio pendente qualiter superestati debeat in causa principali, vel non, & alia, tom. 2. F. §. 4. num. 7.
- Falsitatem allegans tenetur exprimere falsitatis speciem, qualiter locum, & in qua parte consistat, t. 2. F. §. 4. num. 8.
- Falsificans rescripta, vel litteras Papæ, vel alterius Principis, vel Magistratus, & huiusmodi, qualiter puniatur, & quid feruatum Florentie, tom. 2. F. §. 4. num. 9.
- Falsificans Regem si gillum qualiter puniatur, ibid.
- Falsis præbuis adhibitis aliquid impetrans, qualiter puniatur, & impetratus caret, ibid.
- Falsitas in actis qualiter faciat cadere à tota causa, t. 2. F. §. 4. num. 10.
- Testes quando excusentur à falsitate, & alia, ibidem.
- Falsitatis suspicio qualiter habeatur pro falsitate in ciuilibus, & alia, remissio, ibid.
- Falsitas quibus modis committatur circa testes, & instrumenta, remissio, ibid.
- Falsarius tenetur versus partem ad damna, vltra penam publicam; quid in foro conscientie, t. 2. F. §. 4. num. 11.
- Falsus testis impediens sententiam, confiscationem, vel restitutionem pecuniarum sisco, vel alijs applicandam, an teneatur ad restitutionem; qualiter puniatur, & alia, ibidem.
- Falsum deponens in tormentis faciendo delictum contra se, & socios, qualiter excusetur, ibid.
- An teneatur ad damna, & interesse versus socios, ibidem.
- De pena falsi testis tam in ciuilibus, quam in criminalibus, & tam ad offensam, quam ad defensionem, remissio, ibid.
- Falsitatis pena, quamam sit de iure, & de consuetudine, nempe arbitraria, extendibilis vsque ad vicinum supplicium iuxta facti, & personarum qualitatem, t. 2. F. §. 4. num. 12.
- Quando ratione continuationis delicti reputetur vinculum delictum, & si locus pene minor, ibid.
- Falsitas vt puniatur solita pena etiam requirantur, dolus, mutatio veritatis, & quod alteri sit nocibilis actus, vel potentia, t. 2. F. §. 4. n. 13.
- Falsitas nouius nocua est punibilis pena mitiori, ibidem.
- Falsum non dicitur quod lauatur primordio veritatis, & an sit licitum ammissa scriptura vera aliam falsam confingere, ibid.
- Falsarius quando possit à pena falsi excusari, vel mitius puniri, t. 2. F. §. 4. n. 14.
- Falsarius excusatur si dolo careat, & deest falsitate abstinere ab illius vfu, & quando possit aliqua pena puniri, t. 2. F. §. 4. n. 15.
- Falsitas in dubio quando non presumatur, sed potius error, simplicitas, ignorantia, vel correctio, & alia, ibidem.
- Falsitas an euitetur per renunciationem vfus illius, ibidem.
- Falsitas non committitur sine causa, qualiter autem presumatur commissa ab eo, in cuius commodum relinquitur, & alia, t. 2. F. §. 4. n. 16.
- Falsitas si commodum plurium respiciat neminem afficit ratione incertitudinis, ibid.
- Falsitas vbi apparet non presumitur gratis, sed dolo, & facta, & potest etiam committi ex amicitia, ibidem.
- Falsitas in te modici valoris, vel non circa substantias, sed accidentalia minus ponitur, ibid.
- Falsitas vt excludatur sumenda est omnis interpretatio possibilis, etiam multiplicando actus, vel personas, ibidem.
- Falsitas non punitur pena falsi, sed mitiori, si actus falsus sit nullus alio vitio, quam falsitatis, ibid. & §. Furtum, n. 31. & seqq.
- Falsum commississe asserenti non creditur in præiudicium tertij, vt in Notario, iudice, vel teste asserente fabricasse falsum, t. 2. F. §. 4. n. 17.
- Falsum non potest imponi alicui ad suam iniuriam, & honorem tuendum, t. 2. F. §. 4. n. 18.
- Falsitas punibilis committitur ab asserente se occidisse, bannum, qui fuerit ab alio occisus, tom. 2. F. §. 4. num. 19.
- Falsitas quando sit punibilis, vel excusabilis, remissio, t. 2. F. §. 4. n. 19.
- Falsificantes litteras Apostolicas, vel aliud falsum committentes circa moneta, Alchimiam, & alia, quibus penas de iure Canonico afficiuntur, tom. 2. F. §. 4. num. 21.
- Falsa causa in libello expressa vixit libellum in causis ordinarijs, tom. 1. A. §. 11. n. 9.
- Falsitas commissæ à Clerico in foro seculari, quo cognoscatur, t. 1. C. §. 18. n. 52.
- Falsum committitur per vteneis falsis, & iniurijs mensuris, vel ponderibus, t. 3. M. §. 15. n. 5.
- Falsificans canones signatos pro falsa moneta qualiter puniatur, t. 1. M. §. 30. num. 2.
- Falsitas in monetis quor modis committatur, t. 1. M. §. 30. num. 5.
- Falsitas qualiter committatur etiam in omittendo, & occultando, t. 3. O. §. 5. n. 51. & §. Pecunia post. n. 1. vers. Direx.
- Falsitas commissæ etiam sine præmio, & interesse puniatur, t. 3. O. §. 5. n. 55.
- Falsitas vt puniatur sufficit posse etiam in minimo nocere, t. 3. O. §. 56.
- Vt sit punibilis quæ requirantur, t. 3. O. §. 58.
- Falsitas quando possit excusari per errorem, & quid in dubio, t. 3. P. §. 17. post. n. 1. vers. C.
- Falsitas non dicitur probata quando scriptura falsificata fuit penes plures, ibid. vers. E quando.
- An probetur per lacerationem scripturarum, ibid.
- Falsitas an committatur in respondendo positionibus, & puniatur, t. 3. P. §. 16. n. 17.
- Falsitas, quæ non nocuit an sit punibilis, t. 4. S. §. 8. n. 33.
- Falsitas, ex quibus arguitur in scriptura, vt ei non credatur, t. 4. S. §. 8. n. 34.
- Falsitas an error potius presumatur, ibid.
- Falsitas circa accidentalia non puniuntur pena falsi, sed vixit depositionem, t. 4. T. §. 9. n. 33.

Falsitas litterarum cambij detecta, ex quibus probetur ad effectum criminaliter procedendi, & puniendi, vel tollendi fidem scripserit; suspicio falsitatis qualiter in chartis habeatur pro falsitate, & alia ad rem, t. 3. Addit. nouis, cap. 12.

Plura de falsitate inferendo ad plura vide in Praxi Genitorum mei, §. Falsitas.

F A M A.

Fama est bona, vel mala opinio, quam habent homines de nobis; quid sit fama, & honor, & alia, t. 1. F. §. 5. num. 1.

Fama in delictis præcedere debet de iure inquisitionem, sed de consuetudine non servatur si adsint alia indicia sufficientia, ibid.

Fama probatur per duos testes reddentes rationem scientiarum, & dicentes publice auduisse, & a quibus, t. 2. F. §. 5. num. 2.

Fama est difficillima probationis, & plura requirit; probatur tamen per testes singulares, & per decem testes, vel etiam septem sine debitis requisitis, & alijs modis, ibid.

Fama qualiter sit articulanda, & probanda, ibid.

Fama ut probet debet esse vniformis, solida, constans &c. ex probabilibus causis originem traxisse, & a personis honestis, non contrarijs debilitata, & alijs requisitis fuscata, t. 2. F. §. 5. n. 3.

Fama orta ex probabilibus coniectionibus, & causis operatur etiam si testes non nominent eos, a quibus audierint, ibid.

Fama alterius potest octo modis offendi, quatuor directe, & quatuor indirecte relatus, tom. 2. F. §. 5. num. 4.

Fama non est de necessitate restituenda in octo casibus relatus, ibid.

Famae suae quis sit dominus ut possit illam prodigere in prejudicium consanguineorum, ibid.

Veritas conuicti, vel iniurie ex excuset, ibid.

Famae alterius laedens etiam solo nomen qualiter dicatur fur, & obligetur ad restitutionem, & alia, ibidem.

Detractiones plures leues an simul coalescant ad damnum notabile, ibid.

Fama si non possit restitui non etiam teneatur infamator illam pecunia compensare, an admittatur compensatio de fama ad famam, & alia notabilia, ibidem.

Fama quomodo possit restitui laudando, & alijs modis, ibidem.

Fama quando non offendatur loquendo verbis generalibus, vel cum profectione se nihil certo scire, ibidem.

Famam alterius detrahentem audire, & illi non contradicere an sit peccatum, & alia, ibid.

Fama non est restituenda de necessitate quando iam a leso est recuperata, ibid.

Vide §. Inuicta, n. 9.

Fama mala ut noccat reo debet esse in eodem genere mali, t. 2. F. §. 5. n. 5.

Fama mala in specie non tollitur per bonam in genere, ibid. & num. 11.

Fama sola non sufficit ad torturam nisi alia adminicula concurrant, & quando sufficiat in casibus occultis, tom. 2. F. §. 5. n. 6. & n. 9. & 11.

Fama vt releuet, & faciat indicium in criminalibus debet esse nata statim commisso delicto, vel saltem ante capturam, & inquisitionem, & certum habuisse a personis honestis, & alia, ibid.

Fama licet probata regulariter non facit plenam fidem de eo super quo viget, sed tantum semiplenam, & alia, t. 2. F. §. 5. num. 7.

Fama mala probata per fidem qualiter elidatur per contrariam bonae fide probationem etiam per pauciores testes, & alia, t. 2. F. §. 5. n. 8.

Fama semel lata per inquisitionem, vel delictum non potest amplius dici bona rigorose, vt verifictur qualitas bonae fide a restitutorum requisita, ibidem.

Fama an sufficiat ad probandam negatiuam, tom. 2. F. §. 5. num. 9.

Fama publica quam probationem regulariter faciat, & alia, ibid.

Fama sola cum alijs inditijs quando sufficiat ad condemnandum in poenam arbitratum etiam triternum, ibidem.

De fama bona, vel mala, & eius effectibus remissius, t. 2. F. §. 5. num. 10.

Fama sola probata per decem testes in delictis occultis sufficit ad torquendum stante causa delinquendi etiam delicto non commensurabili, tom. 2. F. §. 5. num. 11.

Fama etiam simpliciter probata per quatuor testes vigore statuti Mantuae sufficit ad torquendum, ibidem.

Fama propria non contemneoda, sed a bonis querenda, t. 2. io Discurs. n. 14.

In delictis qualis esse debeat, & quale faciat indicium, t. 1. A. §. 15. n. 16.

Fama mala in specie non tollitur per probationem bonae in genere, t. 3. O. §. 5. n. 49. & 83.

Fama mala contra officiales quid operetur, t. 3. O. §. 5. num. 46.

Fama probatur per decem testes sufficiens ad torturam in occultis, t. 3. N. §. 8. n. 9.

Fama quomodo probanda, & quando non faciat indicium, vide Addit. tom. 1. cap.

De fama vide in Praxi, §. Fama, ubi plura ad rem.

F A M I L I A.

Familia, vel carasta accipitur pro agnatione interdictum, actum, & effectum, interdictum passum, & contentum, & quos vtroque modo accepta comprehendat, t. 2. F. §. 6. n. 1. & n. 11. & 12.

In iure patronatus in quo vocatur antiquior, vel senior de familia, quando intelligatur de familia effectiua, & not contentiua, ibid.

Familia accipitur effectiue quando testator habens filium vocat familiam suam, quando vero testator non habet de eo descendens accipitur contentiue, & quomodo, t. 2. F. §. 6. num. 2.

Familiae nomen quando famatur effectiue, vel contentiue quid in dubio, & alia, ibid.

Familia continet etiam aggregatos cum assumptione armorum, & cognominis, t. 2. F. §. 6. n. 3.

Familia interdum ponitur loco generis, & singuli cognomelli, & linear loco speciei quando eadem familia est diuisa in plures columellos, & linear ibidem.

Familia regulariter comprehendit etiam feminas pot tamen illarum filias; quid si sint nuptae in familia, vel extra illam, & alia, tom. 2. F. §. 6. n. 4.

Familia an contineat etiam adoptiuos, ibid.

Familiae nomine in substitutione generali an vocat filias, quae successioni renunciant, ibid.

Familiae nomine an vocant bastardi, & illegitimi, t. 1. F. §. 6. num. 5.

Familiae nomine non continentur odiosi ipsi disponenti, nec descendentes ex illis, & qui dicantur odiosi, ibid.

Familiae alienae nomen, siue cognomen assumi non possit iniuxit illis de familia, tom. 2. F. §. 6. n. 6.

Familia iudicis quando possit impunè offendere resistens sibi cum armis, t. 2. F. §. 6. n. 7.

Familiae nomine qui veniat, tom. 1. A. §. 33. num. 25. & seqq.

Familia quando dicatur contemplata in primogenitis, & effectiua, contentiua &c. tom. 2. F. §. 6. n. 12.

F A M I L I A R I T A S.

Familiaris quis dicitur ut gaudere possit privilegio familiaritatis, & inter regula reservata, quae requirantur & alia, t. 2. F. §. 6. n. 8.

Familiaritas qualiter sit plenè probanda, ibid.

Familiaris an debeat esse commensalis, vel sufficiat quod liber seruitur, & quale ad obtinendum privilegium sit, ibidem.

Fami-

Familiaritas vt proſit debet eſſe ſine fraude receptus, recipere viduum, ſeruite, & continet, ibid.
Familiarium nomine qui veniant in omni materia, & alia, ibidem.

Familias laici Episcoporum, & aliorum priuilegiatorum, an, & qui gaudeant priuilegio ſori; quid ſi colonis paritarius, & ceteris miniſtris Curie Episcopalis? & alia, t. 2. F. §. 6. n. 9.

An gaudeant priuilegio delationis armorum ſine licentia Principis ſecularis, & alia, ibidem, plenè, & quid ſeruetur Florentie.

Familiares, & domeſtici non poſſunt eſſe teſtes pro ſuis dominis, quando admittantur, & qualem probationem faciant, t. 2. F. §. 6. oim. 10. §. Domeſtici, num. 2.

De familia, & familiaribus, alia, remiſſiue, t. 2. F. §. 6. num. 1. t. & 12.

Familiares loquiſitionum hereticæ prauitatis an ſint permiſſa arma, t. 1. A. §. 40. n. 13.

Familiaritas an ſit iudicialis petmiſſa cum ſubditis, t. 3. O. §. 5. n. 30. & 74.

F A M V L V S.

Famuli, quinquam propèrè dicantur vt gaudeant priuilegijs eorum dominis conceſſis pro ſe, & eorum famulis, an requiratur quod ſint ad panem, & vinum in domo, vel ſufficiat illos ſeruire extra domum paſſa mercede, t. 2. F. §. 7. o. t.

Famuli quinquam dicantur vt gaudeant beneficio delationis armorum conceſſo dominis pro ſe, & famulis ſuis, t. 2. F. §. 7. num. 2.

Famuli pro tempore infirmitatis non poſſunt ſalarium prætere, & an alimenta, tom. 2. F. §. 7. num. 3.

Famuli conduci ad certum tempus recedendo antè illud completum an amittant ſalarium in 10. o iudiciali, & quid in ſoro conſentiat, ibid.

An peccent fugiendo, vel recedendo ante finitum tempus, ibidem.

Famuli quales pro ſuis ſalarijs præſentant alijs creditoribus domini, t. 2. F. §. 7. n. 4.

Famuli ſalarijati non ſunt idonei teſtes pro domino niſi deſierint eſſe tales tempore depoſitionis ſine fraude, & alia, t. 2. F. §. 7. num. 5.

Famuli quando admittantur ad probandum geſta inter domeſticos parietes, & in negocijs domeſticis, & quid in famulis apothecarum, ibid.

Famuli expulſi non probant contra dominum expellentem, niſi expulſio fuerit affectu, ibid.

Famuli ſeruietes domino pauperi, & non exiſtenti ſolendo an conſequantur ſalarium, t. 2. F. §. 7. n. 6.

Famuli ad quid teneantur erga dominos, & domini recipere erga illos, t. 2. F. §. 7. n. 7.

Famuli an peccent ſeruendo, & coopetando in peccato domini, vt ponendo litteras, vel Ambaſciatas amorofas, conducendo concubinas, tenendo ſcalam, & huiusmodi, ibid.

Famuli cedentes inſanito hoſpiti à domo, in qua reperitur furum conſilium præſumantur ipſi fures, & poſſunt torqueri, niſi conſtet de alia rationabili cauſa, & alia, tom. 2. F. §. 7. num. 8.

Famuli qualiter puniantur ſi pecuniam à domino acceptam vt ad alium in ſpecie deſeruat, in ſuos vius conuertant, ibidem, vide §. Furum, num. 24. & ſeqq.

Famuli forantes domino ſeruilius puniuntur, quam ceteri fures, ibid.

Famuli tenentur impedire alios volentes domino ſuo ſerui, alia tenentur à reſtitutionem, ibid.

Famuli delinquentes de mandato domini non dicuntur ſicarij ceſſante premio, & idem in filijs, & alijs conſanguineis, puniuntur tamen poena ordinaria deſecti, niſi fuerint à domo coacti, & alia, t. 2. F. §. 7. num. 9.

Famuli non præſumuntur deliquiſſe de conſenſu domini, & an factum famuli noceat domino, vt pro illo teneatur, ibid.

Famuli infra quantum tempus petere debeant ſalarium

Sabel. Index Generalis.

oe illis obſtet præſcriptio; quid ſeruetur Florentie an talis præſcriptio excuſet in ſoro conſcientie, & alia, t. 2. F. §. 7. n. 10.

Quale debeat eſſe ſalarium; & tenuè reputetur iſtum habito reſpectu ad alias commoditates, ibidem.

Famuli, & ſimiles crediores non valentes conſequi aliter, quod illis deberetur, an poſſint vt occulta compenſatione, ibidem.

Famuli non poſſunt pro illorum ſalario capere aliquam rem domini pro ſibi ſatisfaciendo, niſi pluribus conditionibus concurrentibus, de quibus, t. 2. F. §. 7. num. 11.

Famuli an parèrè viuendo, vel præter opera ſibi præſcripta aliquid aliud faciendi poſſint aliquid acquirere, & huiusmodi, ibid.

Famulus manum domini falſificans, vel contrafaciens ad interceptandas ipſius domini pecunias qualiter ſit puniendus, t. 2. F. §. 7. n. 12.

Famuli qualiter pro lapſum triennij præſumantur ſatisfacti, & alia de famulis, tom. 2. F. §. 7. num. 13. & 14.

Famulus deferens litteras amatorias, vel ambaſciatas, an peccet, t. 2. L. §. 17. n. 13.

Famulus delinquens de mandato domini an excuſetur à poena ordinaria, t. 3. M. §. 5. n. 24.

Famuli intra quantum tempus petere debeant ſalarium, t. 4. S. §. 3. o. 2. t.

Alia vide in Praxi, §. Seruitori.

P H A R M A C O P O L A.

Pharmacopola an poſſit dare medicamenta ſiue ordinatione medici, t. 3. M. §. 11. n. 16.

F A T A L I A.

Fatalia tria continent appellatio, quare ſic dicta, quallia ſint, & alia de materia, tom. 1. A. §. 32. num. 10. 11. & 12.

Fatalia non currunt pendente compromiſſo, t. 1. C. §. 28. num. 1.

Vide §. Index, o. 40. & 41.

F E B R I S.

Febris quartana an dicatur morbus, & excuſet, tom. 2. L. §. 19. o. 1.

Febris ſuperveniens non mortificet vulnerato, quæ illum interimat, homicida ad quid teneatur, t. 2. H. §. 8. num. 22.

F O E M I N A.

Femina licet agnate, & ex maſculis deſcendentes non veniunt appellatione lineæ maſculinae, t. 2. F. §. 8. n. 1. & 4.

Feminae veniunt appellatione lineæ non coarctate per qualiter maſculinitatis, an veniant ſub nomine filiorum, nepotum, deſcendentium, vel familiaris, & alia, ibid.

Feminae an veniant appellatione deſcendentium per lineam maſculinam ſaltem deſcendentibus maſculis, & alia, t. 2. F. §. 8. oim. 2.

Feminae non veniunt ſub nomine generationis maſculinae, & quando vocantur in deſectum lineæ maſculinae non dicuntur in linea comprehenſæ, ibidem.

Feminae quando non veniant appellatione deſcendentium per lineam maſculinam ex coniecturis, & alia, t. 2. F. §. 8. num. 2.

Feminae vniſus lineæ an poſſint dici excluſe per maſculos alterius lineæ, & an ſaltem admittantur poſt omnes maſculos, ibid.

Feminae quando veniant appellatione filiorum, nepotum, deſcendentium, lineæ, & familiaris, tam in fideicommiſſis, quam in contractibus, vel non, ibid. vide ſiliario, n. 19.

Feminae dicuntur ſinis lineæ maſculinae, & principium femininae, qualiter interrumpant lineam paternam, & alia, t. 2. F. §. 8. o. 4.

Feminae ſunt ſinis paternæ agnationis, & principium agnationis ſui viri, ibid.

Feminae dicuntur de linea maſculina, & faciunt deſectum ſiue conſuſum ſi eiusdem lineæ deſectum teſtium vbi non ſuit contemplata agnatio, ibid.

Femine nupte an dicantur de familia patris, vel viri, t. 2. F. §. 8. n. 5.
 Femine nupte donec viuunt tenent agnationem, & sunt capaces in hereditatione gentilis, ibid.
 Femine dicuntur agnate quousque extra familiam nupte, & alia, ibid.
 Femine an veniant appellatione heredum, posteritatis, vel posterorum, filiorum, nepotum, proles, vel progenies, generationis, proximorum, collateralium, cippi domus, & familie, senioris de domo, sanguinis, & huiusmodi, tom. 2. F. §. 8. numer. 6.
 Femine in feudis, & contractibus an veniant appellatione filiorum, quid in emphyteusi, & conditionibus fideicommissariis, t. 2. F. §. 8. num. 7. vide feudum, num. 13.
 Femine veniunt appellatione hominis, & quid de iure canonico ibid.
 Femine, siue nupte, siue innupte quando censentur excludi a fideicommissis, t. 2. F. §. 8. num. 8. vide filio, num. 10.
 Femine qualiter dicantur excludi quando sunt addita qualitas masculinitatis, & an, & quando dicantur vocari post masculos, tom. 2. F. §. 8. numer. 9.
 Femine in multis sunt deterioris conditionis quam masculi, & an dotate, & excludi augeant numerum in computatione legitimæ, tom. 2. F. §. 8. numer. 10.
 Femine si differuntur maritæ a fratribus ultra sexdecim annos, qualiter masculiniorum ad effectum succedendi vigore consuetudinis Neapolitanæ, t. 2. F. §. 8. num. 11.
 Femine primogenite an, & quando veniant appellatione primogenitorum, & admittantur ad primogenituram, vel non, tom. 2. F. §. 8. num. 12. & 19.
 Femine, & descendentes ab illis non admittuntur ad presentandum in iure patronatus, gentilitio, vel mixto, & ex quibus dicatur supponatur gentilitium, & considerata agnatio, tom. 2. F. §. 8. numer. 13.
 Femine in qua ætate sint apte ad generandum, t. 2. F. §. 8. num. 14.
 Femine an admittantur ad querelandum, & reddendam pacem concurrentibus heredibus masculis in eodem gradu, t. 2. F. §. 8. n. 15.
 Femine an possint esse testes in causis criminalibus, in testamentis, & contractibus, ibid.
 Femine an admittantur in bonis emphyteuticis, quid in Territorio Casertæ, & an sint capaces feudorum, t. 2. F. §. 8. num. 16. vide Emphyteusis, num. 4. 7. 13. & 14.
 Femine an, & quando faciant cessare, ac deficere conditionem si sine filijs in fideicommissis, t. 2. F. §. 8. num. 17.
 De feminis, & mulieribus plura, remissum, t. 2. F. §. 8. num. 18.
 Femine an sint capaces successionis in maioratibus, & primogenitis, vel non, t. 2. F. §. 8. numer. 19. & 20.
 Femine quando excludantur a fideicommissis, in quo vocantur masculi, & linea masculina, t. 2. F. §. 8. num. 21.
 Femine qualiter veniant in iurisdictionibus, t. 1. A. §. 33. num. 19.
 Femine an veniant sub nomine agnatorum in statutis exclusivis, t. 1. A. §. 21. n. 2.
 An veniant nomine collateralium, t. 1. A. §. 33. n. 17.
 Prægnantes licet bannitæ non possunt occidi, t. 1. B. §. 2. num. 10.
 Femine non excluduntur a successione per bannitos, t. 1. B. §. 2. num. 19.
 An faciant deficere conditionem si sine liberis, t. 1. C. §. 33. num. 48.
 An comprehendantur in cautione de non offendendo, & illam rumpant, t. 1. C. §. 10. n. 30.
 Femine, & earum descendentes an veniant nomine linearum, t. 3. L. §. 15. n. 2.

Femine an veniant nomine viri in delictis, nec excludantur ab arbitratu penarum, tom. 3. M. §. 8. num. 1.
 Femine an veniant nomine masculorum in quacunque materia, ibid. & n. 5.
 Femine an possint permittere se oculari de morte regionis agnoscentes id liberos fieri, t. 3. O. §. 10. num. 14.
 Femine an sint capaces succedendi in maioratibus, & Primogenitis, & alia notabilia ad rem, vide §. Masculinum, n. 11.
 An in maioratibus excludantur a masculis, ibid.
 An reintegretur ad Primogenituram ob defectum masculorum eiusdem gradus, ibid.
 Vocatæ ad feudum admittuntur tantum per masculos, ibidem.
 Femine an veniant appellatione proximorum, t. 3. P. §. 18. n. 1. & 11.
 Femine an comprehendantur in primogenitis, t. 3. P. §. 44. n. 2.
 Femine maritæ non gaudent privilegijs paternis, sed viri, t. 3. P. §. 46. n. 31.
 Femine non admittuntur in testes in scripturis privatis, & instrumentis, t. 4. S. §. 3. n. 25.
 Femine an comprehendantur in Emphyteusi, t. 2. E. §. 7. n. 4. 7. & seqq.
 Femine proximiores ultimi emphyteute, an sint extraneis præferendi in renouatione emphyteusis finalis, t. 2. E. §. 7. n. 2.
 Femine an possint esse executores testamentaræ, t. 2. E. §. 24. n. 9.
 An veniant sub nomine familiarum, t. 2. F. §. 6. n. 4.
 An possint esse indices, t. 2. L. §. 4. n. 3.
 Alia vide in verb. Mulier.
 Femine an veniant appellatione filiorum, vel proximorum, t. 4. in Resolut. cap. 22.

F E N E S T R A.

Fenestra nota, vel de recenti qualiter fieri possit in muro proprio etiam si respiciat in ortum, vel culte vicinorum, nisi sit debita securus in contrarium, t. 2. F. §. 9. n. 1. vide Edificare, n. 5.
 Limita nisi respiciat in religiosos, vel moniales cum dedicationibus, de quibus ibid. & n. 4.
 Fenestra noua, vel antiqua, an, & quando sint apponende ferrate ferreæ, ibid.
 Fenestre ascendens cum scalis causa libidinis qualiter sit peniendus iuxta facti, & personarum qualitates, maxime in clausuris monialium, tom. 2. F. §. 9. n. 2.
 Quid si causa furandi, vel alia de causa, ibid.
 Fenestra si fieri prohibita fieri in muro proprio non prohibetur fieri in tecto supra murum, tom. 2. L. §. 9. numer. 3. & alia vide, tom. 4. in Resolut. cap. 15.
 Fenestra an possit fieri in muro communi diuisio, ibidem.
 Fenestra habens prospectum per obliquum tantum, & non per directum an fieri possit, & plura de prospectu dixi Q. & obliquo, ibid.
 De fenestris plura, remissum, ibid.
 Fenestras aliorum ascendens, qualiter puniatur, t. 1. A. §. 44. num. 1.
 Fenestra, an, & quando fieri possit in proprio pariete velius fundum vicini, t. 4. in Resolut. cap. 7.

F E R A.

Fera vulnerata, vel laqueo capta, an efficiatur vulnerantis, vel manibus capientis, t. 1. A. §. 29. numer. 14.

F E R I E, F E S T A.

Ferijs ad utilitatem hominum inductis qualiter possint per partes renouari, non autem inductis ad honorem Dei, nec expressis, nec tacitis, & alia, t. 2. F. §. 10. n. 1.
 Dicta tamen renunciatio non nocet testibus, nec iudici, ibidem.
 Ferie statutarie licet in aliquibus casibus locum non habeant, inducunt tamen generaliter per superiorem comprehendunt omnes casus, ibid.

Valens acta tempore festarum si aduersarius non opponat nisi esset nulla ipso iure, ibid.

Festis non possunt opponi a curato ad recognoscendum manum suam, t. 2. F. §. 10. n. 3.

Et generaliter ubi non interuenit iudicium formale, ibidem.

Festis messium, & huiusmodi non suspendunt tempus compromissi, & instantie, & quando secus, ibidem.

Festis non obstant quoad pignorationem in causam iudicari, & missi in possessionem, extra tamen diem dominicum; incensus vero non possunt fieri, & alia, ibid.

De feriis, & illarum diuisione, & an tempore nundinarum res, vel persone possint arrestari; quid in debito suspecto, vel extraneo? an post occasum solis, & alia, ibid.

Festis, in quibus casibus non obstant, & sic quae fieri possint etiam tempore festarum, ibid.

Festis etiam in honorem Dei non obstant in pluribus casibus, & an possint illis de consuetudine derogari, t. 2. F. §. 10. num. 3.

Festis etiam in honorem Dei non attenduntur in causis secularibus, mercedis, & alimentorum de furato ad fauorem pauperibus, & egenis, & in alijs casibus, de quibus, t. 2. F. §. 10. n. 4. & 3.

Festis in causis criminalibus maxime de generali consuetudine non attenduntur etiam si sint in honorem Dei, & Sanctorum, t. 2. F. §. 10. n. 5.

Festis, siue festa in honorem Dei vnde originem traxerint, quae sint, & alia plura, t. 2. F. §. 10. num. 6.

Circa festa an possint Princeps, vel Magistratus secularis penas statuere, licentias concedere, & alia, ibidem.

Festorum obseruatio qualiter continetur duo praeceptum vnum affirmatiuum, & aliud negatiuum; quando possit, & in quibus casibus aliquis excusari, ibidem late.

Festis in honorem Dei, quae sint de iure, de feriis Romanae Curiae, Nuncijs Apostolicis, & alia, t. 2. F. §. 10. num. 7.

Festis dies non presumuntur sed iuridici, & ideo scilicet ab allegantibus sunt probande, ibid.

Festa an possint induci, & praecipui ab Episcopo sine populi consensu; an a Principe seculari, quae sint permixta, vel non in diebus festiualis, late ibidem, & num. seqq.

De feriis, & diebus festiualis, remissum, ibidem, num. 8. p. 10.

Feris, an, & quibus renunciari possit, vel non, t. 4. R. §. 13. num. 17.

Qualiter reddant sententiam nullam, & alia, t. 4. §. 11. num. 3.

An possint fieri mercatores, & nundinae diebus festiualis, t. 2. F. §. 9. n. 35.

De feriis alia vide in Praxi, §. Ferie.

F O E T V S.

Fortis quando dicatur animatus, vel non, t. 1. A. §. 3. num. 3.

Fortis quando dicatur animatus, & formatus ad effectum poenae ordinariae, & alia ad rem, t. 3. P. §. 3. num. 7. verbi diuini &c.

F E V D V M.

Feudum quid sit, & vnde dicatur, t. 2. F. §. 11. n. 1.

Feudum qualiter differat ab Allodio, censu, vel emphyteusi, ibidem.

De feudis plura, remissum, ibid.

Feudum est multiplex, nempe aliud regale, aliud non dignitatis, aliud nobile, aliud burgense, aliud francum, aliud non francum, cum alijs diuisionibus, de quibus late, t. 2. F. §. 11. n. 2.

Feudum quomodo probetur, an possit alienari, vel super eo census imponi, & alia, remissum, ibidem.

Feudum aliter diuiditur in nouum, antiquum, siue perennium; hereditarium, ex pacto, & prouidentia, & mixtum, & de vnoquoque, t. 2. F. §. 11. num. 3.

Agnatus qualiter succedat in feudo hereditario, licet

Sabel. Index Generalis.

non ipse, sed alius sit haeres illegitimus, ibid.

Feudum an possit retineri repudiata hereditate, & alia, remissum, ibidem.

Feudum in dubio praesumitur antiquum, nisi constet in contrarium; & de pluribus conuentionibus antiquitatis, remissum, t. 2. F. §. 11. n. 4.

Feudum quando renouatur an dicatur nouum, vel antiquum, ibid.

Feudum antiquum an semper retineat suam naturam, & possit alterari, late, ibid. & n. 5.

Feudum quando impetretur in legitimam filiorum, vel non, t. 2. F. §. 11. n. 6.

Feudum an, & quando possit alienari a primo acquirente in praedictum vocatorum, t. 2. F. §. 11. num. 7. 12. & 21.

An talis alienatio possit rescindi non obstante lapsu longissimi temporis, ibid.

Feudum an possit alienari sine consensu agnatorum, & quibus praedictum, vel non, ibid.

Feudum an possit diuidi, & subinfeudari, & alia, remissum, ibidem.

Feudum quando dicatur ex pacto, & prouidentia, t. 2. F. §. 11. num. 8.

In feudis pro se, & heredibus concessis veniunt descendentes, & haereditas tantum masculi, non autem transfuersiles, nec feminae, ibid.

De successione feudali, remissum, ibid.

Feudum an veniat sub generali dispositione bonorum, & in restitutione fideicommissi, t. 2. F. §. 11. n. 9.

Emphyteusis an veniat in fideicommissum, ibid.

Feudum in dubio an praesumatur hereditarium, vel potius ex pacto, & prouidentia, ibid.

Feudum non venit sub generali obligatione bonorum, nec potest specialiter obligari sine consensu domini, quod in fructibus, & alia, remissum, t. 2. F. §. 11. num. 10.

Contrahens cum ipso Principe domino feudi, non indiget alio consensu, ibid.

Qualiter, & pro quo tempore possint fructus feudales alienari, vel pro executione sententiae capi, vel sequestrari, ibidem.

Feudum an possit in dotem dari, vel obligari, vel pro dote alienari; & quid seruetur Neapoli, & alibi, ibidem.

Feudum an possit hypothecari, & extinguatur per deuolutionem ad dominum directum, ibid.

Feudum an veniat in generali confiscatione bonorum, & ad quos deuoluatur, late distinguendo, t. 2. F. §. 11. num. 11.

Feudum concessum pro se, heredibus, successibus quibuscumque, & quibus deditur, potest alienari, & obligari, & quando secus, tom. 2. F. §. 11. num. 12.

Feudum quando possit ex causa necessitatis alienari, & alia, remissum, ibid.

Feudum an, & quando transeat ad feminas, late, t. 2. F. §. 11. n. 13. & 14.

Quando transeat possit ad feminas vigore constitutionum Regni, ibid.

In feudis cuius loci sint spectanda statuta, vel consuetudines? ibid.

Feudum concessum pro se, suis heredibus, ac successibus quibuscumque, qualiter, & quando transeat ad omnes haereditas etiam extraneos, legatarios, fideicommissarios, & feminas, t. 2. F. §. 11. num. 14.

Feudum an transeat ad spurios, legitimatos, Clericos, Ecclesias, & alios incapaces, ibid.

Quid in fratribus vterinis iuxta constitutiones Regni, ibidem.

Feudum emptitium, & concessum in remunerationem, & obligationem ad antea, qualiter transeat ad omnes sicut bona allodialia, tom. 2. F. §. 11. num. 15.

Feudum an possit legari, vt saltem debeatur aestimatio tamquam de re aliena sciente testatore, t. 2. F. §. 11. n. 16.

An valeat testamentum de bonis feudaliibus a patre confectum absque Superioris licentia, quid statuat clausula codicillari, ibid.

Expensæ qualiter sint reficiendæ ab eo, cuius culpa fuit perempta instantia, vel ab eo, qui renunciat rei, vel à contumace, & alia, tom. 2. E. §. 28. num. 25.

Expensæ quando sint effectualiter restituendæ à condemnato, vel sufficiat depositum vnius iulij animo supplendi, ibidem.

Expensæ factæ ante emendationem libelli non debentur à reo, imò fuit illi reficiendæ, & alias compensari, ibidem.

Expensæ non possunt taxari pendente appellatione, & an possint excedere duplum controuersæ, t. 2. E. §. 28. num. 26.

De taxatione expensarum, & an ab ea detur appellatio, ibidem.

Expensæ coram alio iudice factæ an possint taxari à iudice appellationis, ibidem.

Expensatum condemnatio qualiter fiat à iudice appellationis, & an possint taxari per iudicem à quo, ibidem.

Expensæ iudiciales sunt integraliter restituendæ, extrajudiciales vero taxantur arbitrio iudicis, t. 2. E. §. 28. num. 26.

Expensæ viuz hoc est iudiciales de stylo Rotæ debentur ratione victoriæ, si verò ratione delicti debentur omnes, & etiam damna, ibidem.

Expensæ pretium sunt factæ de pecunijs expendentis, & ab eo, qui tenebatur illas facere, & alia, tom. 2. E. §. 28. num. 27.

Expensæ factæ in exigendo dotem an possint repeti, ibidem.

Expensæ omnes inter fratres, vel alios foculos omnium bonorum sunt faciendæ de communi dummodo non proveniant ex delicto, vel dolo, & alia, tom. 2. E. §. 28. num. 28.

Expensæ, quæ societatem respiciunt, & non aliæ debent esse communes inter foculos particularis negotiationis, t. 2. E. §. 28. n. 29.

Expensæ factæ à patre pro Doctoratu filij, vel pro acquitenda præbenda non veniunt pretendendi in diuisione; quid si fiant post mortem patris duratore adhuc communione inter fratres, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 30.

Expensæ inter patrem, & filium an presumantur factæ animo donandi, vel rependi, ibidem.

Expensæ factæ per patrem in liberando filium ab hostibus, vel latoribus non sunt conferendæ cum alijs fratribus, sed presumuntur donatæ, secus si post mortem patris redimatur filius alterius fratris, t. 2. E. §. 28. n. 31.

Expensæ factæ per patrem in soluendo condemnationem filij, an sint conferendæ, & in eius partem impullandæ, t. 2. E. §. 28. num. 32.

Expensæ factæ pro filio in studio an sint conferendæ, & in eius partem impullandæ, & quid de factis post mortem patris, t. 2. E. §. 28. n. 33.

Expensæ factæ in nuptijs, & huiusmodi an veniant conferendæ, & alij fratres possint pretendere post mortem patris pro se eadem fieri expensæ de communi, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 34.

Expensæ factæ ab vno ex fratribus post mortem patris non sunt communes nisi essent socij omnium bonorum, & alia, t. 2. E. §. 28. n. 35.

Expensæ tangentes debita pupilli non sunt soluendæ per alios fratres, ibidem.

Expensæ alimentorum, vel similes factæ à patre socio omnium bonorum pro filijs suis debent esse communes, & quando fecus, t. 2. E. §. 28. n. 36.

Expensæ quæ dicantur magnæ, vel modicæ, & quomodo, & ex quibus nullificentur, tom. 2. E. §. 28. num. 37.

Expensæ factæ à bonæ, vel malæ fidei possessore an repeti possint tam in foro fori, quam conuentus, & alia de varijs expensis, t. 2. E. §. 28. n. 38. & 39.

Expensæ omnes pro reddenda ratione tutelæ, sunt faciendæ ex bonis pupilli, & quate, tom. 2. E. §. 28. num. 40.

Expensas an recuperet ab aduersario Aluocatus, qui propriam causam defendit, & quid si defendat causam communem an repetat à socio, t. 1. A. §. 17. n. 7.

Expensæ litis qualiter debeantur pauperi litiganti ab aduersario dante, & alia, t. 1. A. §. 24. n. 10.

Vide in §. Causa num. 15.

Expensæ à quo sint reficiendæ perempta instantia, t. 1. A. §. 11. n. 5.

Expensæ inter patrem, & filium, an constentur donatæ, t. 2. A. §. 24. n. 4.

Expensæ funerariæ, & quales deducantur ante legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 25.

Expensæ factæ à patre pro filijs an imputentur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 28.

Expensæ necessariæ, & viles in re aliena factæ quomodo repetantur, t. 3. M. §. 12. num. 4. & seq. vide Melioramenta.

Expensæ Processus an sint soluendæ à simpliciter negante delictum, t. 3. M. §. 3. n. 18.

Expensæ accessus Notarij ad recipiendum examen, ad quem spectent, t. 3. P. §. 21. n. 2. & §. Positio num. 21.

Expensæ solutæ à fideicommissario, & similibus, an repetantur in casu restitutionis rei alijs vocatis faciendæ, t. 3. M. §. 12. n. 20.

Expensæ non sunt restituendæ à minore in integrum restitutione, t. 3. R. §. 25. n. 26.

Expensæ funerariæ sunt priuilegiatæ, & an sint licita conuicti, t. 4. S. §. 12. n. 9.

Expensæ pro manutentione seruitorum, ad quem spectent, t. 4. S. §. 14. n. 19.

Expensæ an, & quando deducantur ex fructibus, & pensionibus domorum, & ad quam rationem, t. 2. F. §. 23. num. 2.

Quando, & à quo sint reficiendæ ob peremptionem instantiæ, t. 2. L. §. 25. n. 20.

Expensæ reparations Ecclesiæ, ad quos spectent, t. 2. E. §. 2. num. 16.

Expensæ funeris Episcopi defuncti extra suam Ecclesiam, sicut & lucrum, ad quem spectent, tom. 2. E. §. 9. num. 61.

Expensæ litis quando prestari debeant pauperi litiganti ab aduersario, an repetantur in casu incompensati, vel imputentur in casu victoriæ, & alia, tom. 4. in Reuol. cap. 86.

De expensis alia vide in Praxi §. Spefe.

EXPILATOR.

Expilator hereditatis an fortis committat, t. 2. F. §. 28. num. 3.

Expilatores qui dicantur, & quomodo puniantur, §. eod. num. 11.

Vide Hereditas n. 27.

EXTENSIO.

Extensio non fit de casu ad casum, nec de persona ad personam etiam si casus essent purificati, nec etiam ex paritate, vel maioriæ rationis quando sumus in materia penali, & odiosa; & quando fecus ratione comprehensionis, t. 2. E. §. 29. n. 1.

Extensio quid sit, & facta per legem nouam de lege antiqua intelligitur cum omnibus qualitatibus ipsius legis antiquæ, ibidem.

Extensio qualiter fiat etiam in correctorijs, & penaliibus ubi agitur de favore publico in punitione delictorum, & quando dicatur comprehensio, & inclusio, ibidem.

Extensio omnis periculosa in iure, & impeditur per quamlibet diuersitatem rationis, t. 2. E. §. 29. n. 2.

Extensio in fideicommissis, vel substitutionibus non fit de persona ad personam, & idem in contractibus, & alia, t. 2. E. §. 29. n. 3.

Extensio quando admittatur, vel non, tom. 2. E. §. 29. num. 4.

Extensio ubi est permixta debet fieri ad casum similem non ad dissimilem, & contrarium, tom. 2. E. §. 29. num. 5.

Extensio fit etiam in statutis correctorijs quando vnica ratio reddi potest, & viger æqualis, vel maior in vitroque casu, t. 2. E. §. 29. n. 6.

Extensio qualiter faciendi in clausulis ceteratis, t. 1. C. §. 17. num. 42.

Extensio legis an, & quando admittatur, t. 4. L. §. 10. n. 4.

EXTINCTIO.

Extinctio census fit per restitutionem pretij absque alia reuocandione, t. 1. C. §. 13. n. 56. & §. Confessio num. 65. ver. Certissimum.

Possit probari per quodcumque genus probationis, ibidem n. 65.

EXTORSIO.

Extorsio an, & quando præsumatur in officiali, t. 3. O. §. 3. n. 20. & 30.

Extorsio quando dicatur committi, t. 3. O. §. 5. num. 25. & seqq.

Extorsio quibus poenis puniatur, §. eod. n. 61. & seqq. vide Baratteria.

Extorsio an, & qualem probationem faciant, t. 3. O. §. 5. n. 37. & seqq.

Quid si proprio interesse renunciantur? §. eodem. num. 47.

EXTRACTIO.

Corpus delicti qualiter constare debeat in extractionibus, & contrabandis, t. 1. C. §. 50. n. 20.

Extractio quando dicatur commissæ, & quomodo probetur, vide Banna num. 6.

Extractio contrabandi an probanda per apprehensionem, vel testes, ibid.

Extractio si fiat excessu vite licentiam, an omnia incidentia in commissum, vel pro excessu tantum, t. 2. G. §. 1. num. 27.

Quando possit excusari, §. eod. n. 39.

Extractio delinquentium ab Ecclesia, an, quando, & quomodo faciendâ, t. 2. I. §. 4. n. 4. & seqq.

Extractio vassalium quando non possit prohiberi, t. 4. S. 29. n. 12.

De extractionibus, vide etiam in Praxi §. Estrazioni.

EXTRANEVS.

Extraneus quilibet non habens mulierem in potestate etiam si sit patris illam dotando videtur donare, nec potest petere, & si non soluit potest conueniri etiam soluto matrimonio, t. 2. E. §. 30. n. 1.

Extraneus quis dicatur, vel non ad diuersos effectus, & alia, ibidem.

Extraneus potest sibi, vel cui voluerit stipulari restitutionem dotis si dotata decedat sine filijs, & quando fecus, & alia, t. 2. E. §. 30. n. 2.

Extraneus dotans mulierem etiam diuitem censetur donare, & an possit repetere à parte mulieris, vel alio, ad quem spectat onus dotandi, t. 2. E. §. 30. n. 3.

Extraneus datus dotem pro muliere, & illam sibi restitui petens an habeat præiudicium tacite hypothecæ in bonis viri, t. 2. E. §. 30. n. 4.

Extraneus dotans si sit debitor mulieris dotatæ intelligitur dotare non animo donandi, sed compensandi, t. 2. E. §. 30. cum §.

Extraneus obligatus ad restitutionem dotis si vergat ad inopiam potest conueniri pro restitutione, t. 2. E. §. 30. num. 6.

Extraneus an possit dare tutores impuberi, vel pupillo alieno, t. 2. E. §. 30. n. 7.

Extraneus in conditione positi per testamentum non censetur vocari, licet aditus coniectetur ex quibus alia id esset presumendum, t. 2. E. §. 30. n. 8.

Extranei non sunt capaces emphyteusis Ecclesiasticæ nisi ex dispensatione licet possint habere melioramenta, t. 2. E. §. 30. n. 9.

EXTREMVS.

Extrema Saluiani sunt etia nempe etiam cum hypotheca, possessio debitoris tempore contractus, vel postea, & possessio eorumdem bonorum penes reum conuenient, & qualiter probentur, t. 2. E. §. 31. n. 1.

Extremum primum nempe possessio illius, qui rem obligauit probatur ex clausula constituti, ex iustamento venditionis, quam fecit debitor, & ex alijs, ibid.

Extremum primum quando, & ex quibus probetur in iudicio spolijs, & alia ibidem, vide Saluianum.

Extremum primum Saluiani probatur ex libro assimi saltem ad effectum transsferendi onus probandi in aduersarium, t. 2. E. §. 31. n. 2.

Quod procedit maximè Florentiæ ubi viget legis Municipalis donec bona reperiuntur descripta sub nomine debitoris presumuntur ab eo possessa, & remanent affecta pro omnibus obligationibus, ibid.

Extremum primum licet non probetur per vnum testimonium, probatur tamen per plures etiam singulares, vel si alidatur iuramentum suppletorium, tom. 2. E. §. 31. num. 3.

Extremum primum Saluiani qualiter probetur per confes-

sionem rei conuenti in responsione ad positiones, t. 2. E. §. 31. n. 4.

Extremum vitium Saluiani probatur ex substantiatione illius, t. 2. E. §. 31. n. 5. vbi idem in spolio, & similibus.

Extrema habilitas an, & quando possint simul conueniri, vel non si medium sit inhabile, & quid illo subdito, t. 2. E. §. 31. n. 6.

Extremis probatis, media præsumuntur, & quando secus, ibid. & n. 11.

Extremum primum Saluiani an regulariter quod res hypothecata fuerit in libero, & absolute domino debitoris, vel sufficiat sola possessio abique domino, & alia, t. 2. E. §. 31. num. 7.

Extremum primum Saluiani quoad creditum debet esse certum, & liquidum, & quare, tom. 2. E. §. 31. n. 8. & num. 9.

Extrema probanda in remedio cap. reintegrande, &c. sunt possessio antiqua agentis, & noua rei conuenti, ac illis probatis obtinet actor, t. 2. E. §. 31. n. 10.

F

FABRICA.

Fabrica S. Petri quale ius habeat in legatis pijs, & an possit sibi applicare, t. 3. L. §. 5. n. 11.

FACTOR.

Factor censetur à domino approbatus, & illum obligat, t. 2. A. §. 14. n. 21.

FACTVM.

Factum Principis dicitur casus fortuitus, & censetur referuatum in qualibet promissione nisi fuerit præsumptum, & cogitatum à partibus, t. 2. F. §. 1. n. 1.

Factum Principis an, & quando habeatur pro impossibili, vel non, t. 2. F. §. 1. n. 2. vide Casus n. 4.

Factum iudicis competentis, vel Principis quando habeatur pro facto partis, vel non, t. 2. F. §. 1. n. 3. & §. Conseruato num. 30.

Factum proprium non potest impugnari nisi fir nullum-ipsò iure, & alia ad rem, t. 2. F. §. 1. n. 4.

Facta sunt potentiora ad inducendum consensum, & ratificationem, quam verba, & quare, tom. 2. F. §. 1. num. 5.

Factum vnius non debet alteri nocere quid in facto Procuratoris, famuli, Pastoris, Praetoris, & banuimodi, t. 2. F. §. 1. num. 6.

Factum à maiori parte quando ab omnibus factum censetur, & præiudicat alijs contradicentibus, ibid.

Facta non præsumuntur nisi probentur, quia sunt incerta, & dubia, & quando non indignant probationem, t. 2. F. §. 1. n. 7.

Facta multa tenent, quæ ab initio fieri prohibentur, quando non sunt omnino inualida, & alia, tom. 2. F. §. 1. num. 8.

Facta de facto sunt etiam de facto reuocanda, & quando fecus, ac de intellectu bonis dictum factum, & alia, t. 2. F. §. 1. n. 9.

Factum alienum promittens ad quid obligetur quando teneatur ad poenam, vel interesse ob non factum, & quando cæcensetur adhibendo omnem diligentiam, & conuenit resequatur, vel non, t. 2. F. §. 1. n. 10.

Factum alienum impletur per dationem fideiussoris, vel promissionem de conseruando indemnem, ibid.

Quando detur executio pro non facto, ibid.

De facto proprio promissio, vide in verbo Promissio, num. 3.

Facta tempore tyrannidis an sint nulla, vel adolentem iusto domino reuocanda, t. 2. F. §. 31. n. 11.

Factum aliquod promittens non fecit, habetur pro facto in præiudicium illius, & hæredum, t. 2. F. §. 31. n. 12.

Et inerat obligatio ad damna, & interesse, & an condemnatus ad factum soluendo interesse liberetur, vel possit præcisè compelli, & quando difficultas excauset à mora, & poena, ibid. & n. 13.

Factum an præsumatur ab eo factum qui facere tenebatur, t. 2. F. §. 31. n. 13.

Factum præsumitur quod de iure erat faciendum, & alia, ibid.

Factum quando presumatur factum ab eo, cuius voluntatem respicit, vel non, *ibid.*

Multa de factis dictis, faciendis, & facientibus quid operentur, & quomodo intelligantur, tom. 2. F. §. 1. num. 14.

Factum, qui promittit, an sit omnino cogendus, vel soluendo interesse satisfaciatur, vel non, & alia, tom. 2. F. §. 1. num. 15.

Factum alienum non nocet ad tollendam exceptionem, t. 2. F. §. 17. n. 3.

Factum famulū, an noceat domino, vt pro illo teneatur, t. 2. F. §. 7. n. 9.

Factum defuncti, an, & quando possit impugnari ab heredibus, t. 2. H. §. 3. n. 16.

FACULTAS.

Facultas implendi conditionem, vel modum in victimis voluntatis non transmittitur ad heredes, & quare, & quando transmittatur, quid in contradicibus, & alia, t. 2. F. §. 2. n. 1.

Facultas aliquid declarandi concessa per testatorem executoribus non transit ad heredes illorum, sed deuoluatur ad Episcopum, t. 2. F. §. 2. n. 2.

Facultas eligendi, vel nominandi est personalis, & non transit ad heredes, & quando secus, *ibid.*

Facultas reuocandi donationem, quam habebat donator an transeat ad eius heredes, t. 2. F. §. 2. n. 3.

Facultas disponendi aliter, & bāse qualiter intelligatur, t. 2. F. §. 2. n. 4.

Facultas alienandi concessa post fideicommissum qualiter sit compatibilis cum eo, si fiat sine fraude, & bona fide, *ibid.* vide fideicommissum, n. 3.

Facultas sibi reueruata a donatore alienandi, vel reuocandi qualiter sit compatibilis cum donatione, *ibid.*

Facultatem disponendi habens non dicitur disposuisse per simplicem hypotecam, *ibid.*

Facultas reueruata simpliciter disponendi de bonis, an videatur ad effectum deducta per generalem institutionem heredis, vel requiratur specialis dispositio, t. 2. F. §. 2. n. 5.

Facultas predicta disponendi an videatur ad effectum deducta ab eo, qui decessit ab intestato ad fauorem venientium ab intestato, & alia, *ibid.* vide fideicommissum, num. 23. & 49.

Facultas disponendi simpliciter reueruata an intelligatur forum per actum victimae voluntatis, vel etiam inter viuos, an consumatur vicino actū, vel possit pluries ad effectum perducī, & alia, t. 2. F. §. 2. n. 6.

Facultas disponendi de bonis cum clausula *durante vita* non potest ad effectum perducī per viam victimae voluntatis, sed tantum inter viuos, & alia, *ibid.*

Facultas disponendi, & alienandi vsque ad mortem dicitur ad effectum perducta contrahendo, & obligando bona, *ibid.*

Facultas nominandi alium concessa emphyteutae ab Ecclesia intelligitur de persona capace, & alia, t. 2. F. §. 2. num. 7.

Facultas praesticta quando tempore duret, *ibid.*

Facultas nominandi sub conditione *si decesserit sine liberis*, & quod debeat nominatio intimari intra certum tempus intelligitur a die mortis, *ibid.*

Facultatem praedictam habent neminem nominando censetur voluisse, quod emphyteutis liberē reuertatur ad Ecclesiam, & alia, *ibid.*

Facultas nominandi potest cedi alteri, ac etiam per iudicem subleuari, *ibid.*

Facultati vendendi bona debitoris propria anchoritate, vel capendi possessionem, an videatur renuntiatio per electionem vix iudicariae, tom. 2. F. §. 2. num. 8.

Facultas francandi bona emphyteutica concessa patri videtur concessa etiam filijs, t. 2. F. §. 2. n. 9.

Facultas aliquid faciendi alteri data non censetur priuatiuē quoad ipsum dantem, sed cumulatīuē, t. 2. F. §. 2. num. 10.

Facultas testandi concessa Religioso quomodo intelligatur, vide Licentia n. 11. & Clericus n. 40.

Facultas disponendi a donante concessa alicui tertio an possit reuocari per subsequens testamentum, vel alio modo re integra, & alia ad rem, t. 2. F. §. 2. n. 12.

Facultas alienandi qualiter sit compatibilis cum fideicommissio, & an resultet ex prohibitione ad tempus facta, t. 2. F. §. 2. n. 13.

Facultas data heredi relinquendo ei proprium spiritum, qualiter sit intelligenda, & ex primo actū deatue con- sumpta, nec detur variatio, t. 2. F. §. 2. n. 14.

Facultas, siue materia facultatis quando dicitur, ne inducatur consuetudo, possit, vel praescriptio, quae in actibus facultatis non procedit, & alia, t. 2. F. §. 2. num. 15.

Facultas a lege, vel ab homine pluribus data aliquid faciendi, an possit exerceri per maiorem partem illorum, vel concurrere debeant omnes, tom. 2. F. §. 2. num. 16.

Facultas patrimonij sui an cuiuslibet praefatur nota, t. 2. F. §. 2. n. 17.

Facultas libera alicui concessa qualiter importet arbitrium regularum, t. 2. F. §. 2. n. 18.

De facultatibus varijs a lege, vel ab homine concessis, & de facultatibus, tenuissimē, t. 2. F. §. 2. n. 19. & num. 20.

Facultati alienandi concessa non intelligitur derogatio per subsequens fideicommissum, & alia, *ibidem* num. 20.

FALCIDIA.

Falcidia quare sit dicta, vt quarta pars patrimonij remaneat heredi deducto ere alieno, & faneis impensae, t. 2. F. §. 3. n. 1.

Falcidia vt possit praeiudici probari debet ab herede legata excedere dote autem hereditatis, *ibid.*

Falcidia in quibus casibus cesset, & non detrahatur, t. 2. F. §. 3. n. 2.

Falcidia prohiberi potest a testatore expressē, & tacite, & quando censetur prohibita, & alia, *ibidem*.

Falcidia detrahatur de singulis rebus legatis non de vna tantum, an ex legato speciei, & an legatum nominis debitoris dicatur in specie, vel quantitate, t. 2. F. §. 3. num. 3.

Falcidia an detrahi possit ex legatis ad pias causas licet alia pars causa esset instituta, & an integra detrahatur ex alijs legatis non pijs, & alia, t. 2. F. §. 3. num. 4. & num. 11.

Falcidia non detrahatur de legato alimentorum pauperi factū nisi consistat in pecunia, tom. 2. F. §. 3. num. 5.

Falcidia detrahatur de legato usufructus, tom. 2. F. §. 3. num. 6.

Falcidia an videatur remissa per solutionem integram aliorum legatorum, t. 2. F. §. 3. n. 7.

Falcidia non detrahatur quando detrahatur legitima si legata sint pura, & non conditionalia, t. 2. F. §. 3. n. 8.

Falcidia an detrahatur a legatario grauato alteri dare, t. 2. F. §. 3. n. 9.

Falcidia an possit renouari in praeiudicium creditorum, t. 2. F. §. 3. n. 10.

Falcidia an detrahatur ex donatione omnium bonorum causa mortis facta, & alia, t. 2. F. §. 3. n. 11.

De falcidia plura remissio, t. 2. F. §. 3. n. 12. vbi an possit prohiberi, an detrahatur de legatis pijs.

Falcidia quando detrahi possit vni legatū legitima, & trebellianica, t. 3. L. §. 6. n. 24.

An detrahatur ex dispositione inter viuos, tom. 3. L. §. 6. num. 34.

FALLITVS.

Fallitus tanquam infamis repellitur a testimonio, & alia, vide in §. Debitor n. 50. & alibi.

FALSITAS.

Falsitas dicitur quaecunque mutatio veritatis dolosa, & scilicet facta, est crimen publicum, & grauissimum, non venit in generali iudicio, & alia, t. 2. F. §. 4. num. 1.

Falsitas an deroget nobilitati quoad poenam, *ibid.*

Qualiter in crimine falsi sicut in alijs constare debeat de corpore delicti, *ibid.*

Falsitas committitur scripto, dicto, facto, & vsu, & qualiter t. 2. F. §. 4. n. 2.

Falsam apocham scribens, & illa non vtens, an teneatur poena ordinata, *ibid.*

Quid in presentante, sed non exigente pecuniā, ibidem.
Falsitas circa reses committitur per subornationem, productionem, depositionem, & vsum, ibid.
Falsitas committitur à detegente, & reuelante secreta, ibidem.
Falsitas committitur per vsum falsorum ponderum, & mensurarum, ibid.
Committitur etiam per vsum falsi si sciens agatur, secus si ignorans, ibid.
Quid si produens facit interrogatus an vel velit, ibidem.
Falsitas committitur non solum in faciendo, sed etiam in omittendo dicere, vel scribere verum, quod scribi, & ex primi debebat, ibid.
Falsitas committitur ab eo, qui procurat sibi subscribi solium album, ibid.
Falsitas committitur per lacerationem, combustionem, vel occultationem scripturarum ad alium spectantium, & etiam litterarum privatarum, t. a. F. §. 4. n. 3.
Falsitas accipitur largissime, largè, & stricte, qualiter multis modis committitur, & quibus, t. a. F. §. 4. n. 4.
Falsitas qualiter committitur per suppositionem partus, & alijs pluribus modis, ibid. & n. 5.
Falsitas arguitur pluribus modis, & coniecturis, de quibus t. a. F. §. 4. n. 5.
Falsitatis suspicio sola an habeatur pro falsitate, tollat si dem scriptura, & possit puniri, & alia, ibidem, & num. 10.
Falsitas non presumitur, sed ab allegante est probanda, qualiter arguatur ex coniecturis, & ad quem effectum, ibidem.
Falsitas non magis vi, quam alteri attribui potest quando scripturam falsificata fuit penes plures, ibidem, & num. 16.
Falsitas in vna parte instrumenti, vel scripturae, an, & quando viciat totum, & de inditijs falsitatis, t. a. F. §. 4. num. 6.
Falsitatis iudicio pendente qualiter supersederi debeat in causa principali, vel non, & alia, tom. 2. F. §. 4. num. 7.
Falsitatem allegans tenetur exprimere falsitatis speciem, qualitatem locum, & in qua parte consistat, t. a. F. §. 4. num. 8.
Falsificans rescripta, vel litteras Papae, vel alterius Principis, vel Magistratus, & buuimodi, qualiter puniatur, & quid seruatum Florentiae, tom. 2. F. §. 4. num. 9.
Falsificans Regium sigillum qualiter puniatur, ibid.
Falsis precibus adhibitis aliquid impetrans, qualiter puniatur, & impetratus caret, ibid.
Falsitas in actis qualiter faciat cadere à tota causa, t. a. F. §. 4. num. 10.
Telles quando excusentur à falsitate, & alia, ibidem.
Falsitatis suspicio qualiter habeatur pro falsitate in ciuilibus, & alia, remissiuè, ibid.
Falsitas quibus modis committatur circa testes, & instrumenta, remissiuè, ibid.
Falsitatis tenetur versus partem ad damna, vitia pernam publicam; quid in foro conscientie, t. a. F. §. 4. num. 11.
Falsus testis impediens sententiam, confiscationem, vel multam pecuniariam fisco, vel alijs applicandam, an teneatur ad restitutionem; qualiter puniatur, & alia, ibidem.
Falsum deponens in tormentis fatendo delictum contra se, & focos, qualiter excusetur, ibid.
An teneatur ad damna, & interesse versus focos, ibidem.
De poena falsi testis tam in ciuilibus, quam in criminibus, & tam ad offensam, quam ad defensionem, remissiuè, ibid.
Falsitatis poena, quamam sit de iure, & de consuetudine, nempe arbitraria, extendibilis usque ad vitium supplicium iuxta facti, & personarum qualitatem, t. a. F. §. 4. num. 12.
Quando ratione continuationis delicti repetatur vnicum delictum, & sit locus poenae mitiori, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Falsitas vt puniatur solita poena tria requirunt, dolus, mutatio veritatis, & quod alteri sit nocibilis actus, vel potentia, t. a. F. §. 4. n. 13.
Falsitas nemini nocita est punibilis poena mitiori, ibidem.
Falsum non dicitur quod iuuatur primordio veritatis, & an sit licitum amissa scriptura vera aliam falsam confingere, ibid.
Falsarius quando possit à poena falsi excusari, vel mitius puniri, t. a. F. §. 4. n. 14.
Falsarius excusatur si dolo careat, & detecta falsitate ablineat ab illius vfu, & quando possit aliqua poena puniri, t. a. F. §. 4. n. 15.
Falsitas in dubio quando non presumatur, sed potius error, simplicitas, ignorantia, vel correctio, & alia, ibidem.
Falsitas an exiatur per renunciationem vfus illius, ibidem.
Falsitas non committitur sine causa, qualiter autem presumatur commissa ab eo, in cuius commodum relatur, & alia, t. a. F. §. 4. n. 16.
Falsitas si commodum plinium respiciat neminem afficit ratione incertitudinis, ibid.
Falsitas vbi apparet non presumitur gratis, sed dolose facta, & potest etiam committi ex amicitia, ibidem.
Falsitas in re modici valoris, vel non circa substantialia, sed accidentalia minus puniatur, ibid.
Falsitas vt excludatur sumenda est ornis interpretatio possibilis, etiam multiplicando actus, vel personas, ibidem.
Falsitas non puniatur poena falsi, sed mitiori, si actus falsus sit nullus alio vicio, quam falsitatis, ibid. & §. Furtum, n. 31. & seqq.
Falsum commississe asserenti non credunt in praedictum tertij, vt in Notario, iudice, vel teste asserente fabricasse falsum, t. a. F. §. 4. n. 17.
Falsum non potest imponi alicui ad suam iustitiam, & honorem tuendum, t. a. F. §. 4. n. 18.
Falsitas punibilis committitur ab asserente se occidisse, bannum, qui fuerit ab alio occisus, tom. 2. F. §. 4. num. 19.
Falsitas quando sit punibilis, vel excusabilis, remissiuè, t. a. F. §. 4. n. 20.
Falsificans litteras Apostolicas, vel aliud falsum committentes circa monetas, Alchimiam, & alia, quibus poenis de iure Canonico afficiantur, tom. 2. F. §. 4. num. 21.
Falsa causa in libello expressa viciat libellum in causis ordinarijs, tom. 1. A. §. 11. n. 9.
Falsitas commissa à Clerico in foro seculari, quo cognoscatur, t. i. C. §. 18. n. 52.
Falsum committitur per vntes falsa, & iniussus mensuras, vel ponderibus, t. 3. M. §. 15. n. 5.
Falsificans cuneos signarios pro falsa moneta qualiter puniatur, t. 3. M. §. 30. num. 2.
Falsitas in monetis quot modis committatur, t. i. M. §. 30. num. 5.
Falsitas qualiter committatur etiam in omittendo, & occultando, t. 3. O. §. 5. n. 51. & §. Pecunia post n. 21. vers. Direi.
Falsitas commissa etiam sine premio, & interesse puniatur, t. 3. O. §. 5. n. 55.
Falsitas vt puniatur sufficit posse etiam in minimo nocere, §. eod. n. 56.
Vt sit punibilis quae requiratur, §. eod. n. 58.
Falsitas quando possit excusari per errorem, & quid in dubio, t. 3. P. §. 11. post n. 21. vers. 3.
Falsitas non dicitur probata quando scriptura falsificata fuit penes plures, ibid. vers. E quando.
An probetur per lacerationem scripturarum, ibid.
Falsitas an committatur in respondendo positionibus, & puniatur, t. 3. P. §. 26. n. 17.
Falsitas, quae non nocuit an sit punibilis, t. 4. S. §. 8. n. 33.
Falsitas, ex quibus arguatur in scriptura, vt ei non credatur, t. 4. S. §. 8. n. 34.
Falsitas an error potius presumatur, ibid.
Falsitas circa accidentia non puniatur poena falsi, sed viciat depositionem, t. 4. T. §. 9. n. 33.

N

Fal-

Falsitas litterarum cambi detecta, ex quibus probetur ad effectum criminaliter procedendi, & puniendi, vel tollendi fidem scripturæ, suspicio falsitatis qualiter in eilibus habeatur pro falsitate, & alia ad rem, t. 3. Addit. nouiss. cap. 12.

Plura de falsitate inferendo ad plura vide in Praxi Genitorum mei, §. Falsità.

F A M A.

Fama est bona, vel mala opinio, quam habent homines de nobis; quid sit fama, & honor, & alia, t. 2. F. §. 5. num. 1.

Fama in delictis procedere debet de iure inquisitionem, sed de consuetudine non seruatur si adiut alia indicia sufficientia, ibid.

Fama probatur per duos testes reddentes rationem scientiarum, & dicentes publicè audisse, & à quibus, t. 2. F. §. 5. num. 2.

Fama est difficillimæ probationis, & plura requirit, probatur tamen per testes singulares, & per decem testes, vel etiam septem sine debitis requisitis, & alijs modis, ibid.

Fama qualiter sit articulanda, & probanda, ibid.

Fama ut probet debet esse vniformis, solida, constans &c. ex probabilibus causis originem traxisse, & a personis honestis, non contrarijs debilitata, & alijs requisitis fulcita, t. 2. F. §. 5. num. 3.

Fama orta ex probabilibus coniecturis, & causis operatur etiam si testes non nominent eos, à quibus audiunt, ibid.

Fama alterius potest octo modis offendi, quatuor rectè, & quatuor indirectè telius, tom. 2. F. §. 5. num. 4.

Fama non est de necessitate testimonia in octo casibus relatis, ibid.

Famæ suæ an quis sit dominus ut possit illam prodigere in praeiudicium consanguineorum, ibid.

Veritas conuicti, vel iniurie an exequat, ibid.

Famam alterius laedens etiam solo nro qualiter dicatur fur, & obligetur ad restitutionem, & alia, ibid.

Detractiones plures lenes an simul coalescant ad damnum notabile, ibid.

Fama si non possit restitui non etiam teneatur infamari illam pecunia compensare, an admittatur compensatio de fama ad famam, & alia notabilia, ibid.

Fama quomodo possit restitui laudando, & alijs modis, ibid.

Fama quando non offundatur loquendo verbis generalibus, vel cum profectione se nihil certo scire, ibid.

Famam alterius detrahentem audire, & illi non contradicere an sit peccatum, & alia, ibid.

Fama non est restituenda de necessitate quando iam à lexo est recuperata, ibid.

Vide §. Inuria, n. 9.

Fama mala ut noceat teo debet esse in eodem genere mali, t. 2. F. §. 5. num. 5.

Fama mala in specie non tollitur per bonam in genere, ibid. & num. 11.

Fama sola non sufficit ad torturam nisi alia adminicula concurrant, & quando sufficit in casibus occultis, tom. 2. F. §. 5. n. 6. & n. 9. & 11.

Fama si releuet, & faciat indicium in criminalibus debet esse nata statim commisso delicto, vel saltem antè capturam, & inquisitionem, & ortum habuisse à personis honestis, & alia, ibid.

Fama licet probata regulariter non facit plenam fidem de eo super quo viget, sed tantum templanem, & alia, t. 2. F. §. 5. num. 7.

Fama mala probata per solum qualiter elidatur per contrariam bonæ famæ probationem etiam per pauciores testes, & alia, t. 2. F. §. 5. num. 8.

Fama semel lesa per inquisitionem, vel delictum non potest amplius dici bona tigrorose, ut verificetur qualitas bonæ famæ à restitutor requisita, ibid.

Fama an sufficiat ad probandam negatiam, tom. 2. F. §. 5. num. 9.

Fama publica quam probationem regulariter faciat, & alia, ibid.

Fama sola cum alijs indiis quando sufficit ad econdemandum in portam arbitratum etiam tritimum, ibid.

De fama bona, vel mala, & eius effectibus remissum, t. 2. F. §. 5. num. 10.

Fama sola probata per decem testes in delictis occultis sufficit ad torquendum stante causa delinquendi etiam delicto non commensurabili, tom. 2. F. §. 5. num. 12.

Fama etiam simpliciter probata per quatuor testes vigore statuti Mantue sufficit ad torquendum, ibid.

Fama propria non contemnenda, sed à bonis querenda, t. 1. in Discurs. n. 14.

In delictis qualis esse debeat, & quale faciat indicium, t. 1. A. §. 15. n. 16.

Fama mala in specie non tollitur per probationem bonæ in genere, t. 3. O. §. 5. n. 49. & 83.

Fama mala contra officiales quod operetur, t. 3. O. §. 5. num. 46.

Fama probatur per decem testes sufficiens ad torturam in occultis, t. 3. N. §. 8. n. 9.

Fama quomodo probanda, & quando non faciat indicium, vide Addit. tom. 1. cap.

De fama vide in Praxi, §. Fama, ubi plura ad rem.

F A M I L I A.

Familia, vel castra accipitur pro agnatione interduum actiue, & effectiue, interduum passiue, & contentiue, & quos utroque modo accepta comprehendat, t. 2. F. §. 6. n. 1. & n. 11. & 12.

In iure patronatus in quo vocatur antiquior, vel senior de familia, quando intelligatur de familia effectiua, & non contentiua, ibid.

Familia accipitur effectiue quando restator habens filios vocat familiam suam, quando verò restator non habet descendentes accipitur contentiue, & quomodo, t. 2. F. §. 6. num. 2.

Familie nomen quando sumatur effectiue, vel contentiue, quid in dubio, & alia, ibid.

Familia continet etiam aggregatos cum assumptione annorum, & cognominis, t. 2. F. §. 6. n. 3.

Familia interduum ponitur loco generis, & singuli columnelli, & linea loco spectatur quando eadem familia est diuisa in plures columnellos, & lineas, ibid.

Familia regulariter comprehendit etiam feminas non tamen illarum filias, quid si sint nupte in familia, vel extra illam, & alia, tom. 2. F. §. 6. num. 4.

Familia an continet etiam adoptiuos, ibid.

Familie nomine in substitutione generali an veniat filia, quæ successione renunciat, ibid.

Familie nomine an veniant bastardi, & illegitimi, t. 2. F. §. 6. num. 5.

Familie nomine non continentur odiosi ipsi disponenti, nec descendentes ex illis, & qui dicantur odiosi, ibid.

Familie alienæ nomen, siue cognomen assumi non potest inuitis illis de familia, tom. 2. F. §. 6. num. 6.

Familia iudicis quando possit imponere offendere resistentes sibi cum armis, t. 2. F. §. 6. n. 7.

Familie nomine qui veniant, tom. 1. A. §. 33. num. 25. & seqq.

Familia quando dicatur contemplata in primogenituris, de effectiua, contentiua &c. tom. 2. F. §. 6. num. 12.

F A M I L I A R I T A S.

Familiaris quis dicatur ut gaudere possit privilegio familiaritatis, & inter regula referatur, quæ requirantur, & alia, t. 2. F. §. 6. n. 8.

Familiaritas qualiter sit plene probanda, ibid.

Familiaris an debeat esse commensalis, vel sufficiat quodlibet seruitium, & quale ad obtinendum privilegium foret, ibidem.

Famili-

Familiaritas vt profit debet esse sine fraude receptus, recipere videtur, seruire, & continere, ibid.
 Familiarium nomine qui veniant in omni materia, & alia, ibidem.
 Familiaritas laici Episcoporum, & aliorum privilegiorum, an, & qui gaudeant privilegio fori; quid in colonis pariteris, & ceteris ministris Curie Episcopalis; & alia, t. 2. F. §. 6. n. 9.
 An gaudeant privilegio delationis armorum sine licentia Principis secularis, & alia, ibidem, plenè, & quid seruetur Florentie.
 Familiaritas, & domesticus non possunt esse testes pro suis dominis, quando admittantur, & qualem probationem faciant, t. 2. F. §. 6. num. 10. §. Domesticus, num. 2.
 De familia, & familiaribus, alia, remissive, t. 2. F. §. 6. num. 11. & 12.
 Familiaritas Inquisitionum hereticae prauitatis an sint permissa arma, t. 1. A. §. 40. n. 13.
 Familiaritas an sit iudicibus permessa cum subditis, t. 3. O. §. 5. n. 30. & 74.

F A M V L V S.

Famuli, quinquam proprie dicantur vt gaudeant privilegijs eorum dominis concessis pro se, & eorum famulis, an requiratur quod sint ad panem, & vinum in domo, vel sufficiat illis seruire extra domum pacta mercede, t. 2. F. §. 7. n. 1.
 Famili quinquam dicantur vt gaudeant beneficio delationis armorum concessio dominis pro se, & famulis suis, t. 2. F. §. 7. num. 3.
 Famuli pen tempore infirmitatis non possunt salarium pretendere, & an alimenta, tom. 2. F. §. 7. num. 3.
 Famuli conducti ad certum tempus recedendo ante illud completum an amittant salarium in i. o. iudiciali, & quid in foro conscientie, ibid.
 An peccent fugiendo, vel recedendo ante finitum tempus, ibidem.
 Famuli quales pro suis salarijs præferantur alijs crediticibus domini, t. 2. F. §. 7. n. 4.
 Famuli salariati non sunt idonei testes pro domino nisi deserint esse tales tempore depositionis sine fraude, & alia, t. 2. F. §. 7. num. 5.
 Famuli quando admittantur ad probandum gesta inter domesticos patientes, & in negotijs domesticis, & quid in famulis apothecarum, ibid.
 Famuli expulsi non probant contra dominum expellentem, nisi expulso fuerit affectata, ibid.
 Famuli seruientes domino pauperi, & non existenti inueniendo an consequantur salarium, t. 2. F. §. 7. n. 6.
 Famuli ad quid teneantur erga dominos, & domini recipere erga illos, t. 2. F. §. 7. n. 7.
 Famuli an peccent seruando, & cooperando in peccato domini, vt portando litteras, vel Ambascias amaras, conducendo concubinas, tenendo scalam, & huiusmodi, ibid.
 Famuli recedentes insalutem hospite ad domum, in qua reperitur furtum commissum presumuntur ipsi fures, & possunt torqueri, nisi constet de alia rationabili causa, & alia, tom. 2. F. §. 7. num. 8.
 Famuli qualiter puniantur si pecuniam a domino acceptam vt ad alium in specie deferant, in suos vsus conuertant, ibidem, vide §. Furtum, num. 24. & seqq.
 Famuli furantes domino seuerius puniuntur, quam ceteri fures, ibid.
 Famuli tenentur impedire alios volentes dominum suum futuri, alios tenentur ad restitutionem, ibid.
 Famuli delinquentes de mandato domini non dicuntur furi; cessante præmiis, & idem in filiis, ac alijs consanguineis, puniuntur tamen poena ordinaria delicti, nisi fuerint a domino coacti, & alia, t. 2. F. §. 7. num. 9.
 Famuli non presumuntur deliquisse de consensu domini, & an factum famuli noceat domino, vt pro illis teneatur, ibid.
 Famuli infra quantum tempus petere debeant salarium

Sabel. Index Generalis.

ne illis obset præscriptio; quid seruetur Florentie an talis præscriptio excuset in foro conscientie, & alia, t. 2. F. §. 7. n. 10.

Quale debeat esse salarium; & tenuè reputetur iustum habito respectu ad alias commoditates, ibidem.

Famuli, & similes creditores non valentes consequi aliter, quod illis debetur, an possint vi occultâ compensari, ibidem.

Famuli non possunt pen illorum salario capere aliquam rem domini pro suis satisfaciendo, nisi plurius conditionibus concurrentibus, de quibus, t. 2. F. §. 7. num. 11.

Famuli an parè viuendo, vel pester opera sibi præscripta, aliquid aliud faciendo possint aliquid acquirere, & huiusmodi, ibid.

Famulus manum domini falsificans, vel contrafaciens ad interceptand ipsius domini pecunias qualiter sit puniendus, t. 2. F. §. 7. n. 12.

Famuli qualiter per lapsum trienni præsumantur falsificati, & alia de famulis, tom. 2. F. §. 7. num. 13. & 14.

Famulus deferens litteras amatorias, vel ambascias, an peccet, t. 2. L. §. 17. n. 13.

Famulus delinquens de mandato domini an excusetur à poena ordinaria, t. 3. M. §. 5. o. 24.

Famuli intra quantum tempus petere debeant salarium, t. 2. S. §. 3. n. 21.

Alia vide in Praxi, §. Seruitori.

P H A R M A C O P O L A.

Pharmacopola an possit dare medicamenta sine ordinatione medici, t. 3. M. §. 11. n. 16.

F A T A L I A.

Fatalia tria continent appellatio, quare sic dicta, qualia sint, & alia de materia, tom. 1. A. §. 32. num. 10. 11. & 12.

Fatalia non cunctum pendente compromisso, t. 2. C. §. 28. num. 1.

Vide §. Iudex, n. 40. & 41.

F E B R I S.

Febtis quartana an dicatur morbus, & excuset, tom. 2. L. §. 19. n. 1.

Febtis superueniens non mortificet vulnerato, que illum interimat, homicida ad quid teneatur, t. 2. H. §. 8. num. 22.

F O E M I N A.

Fœminæ licet agnate, & ex masculis descendentes non veniant appellatione lineæ masculinæ, t. 2. F. §. 8. n. 1. & 4.

Fœminæ veniunt appellatione lineæ non coarctate per qualitatem masculinitatis, an veniant sub nomine filiorum, nepotum, descendendum, vel familiæ, & alia, ibid.

Fœminæ an veniant appellatione descendendum per lineam masculinam saltem deficientibus masculis, & alia, t. 2. F. §. 8. num. 2.

Fœminæ non veniunt sub nomine generationis masculinæ, & quando vocantur in deficienti lineæ masculinæ non dicuntur in linea comprehensæ, ibidem.

Fœminæ quando non veniant appellatione descendendum per lineam masculinam ex consuetudine, & alia, t. 2. F. §. 8. num. 3.

Fœminæ vnius lineæ an possint dici exclusæ per masculos alterius lineæ, & an saltem admittantur post omnes masculos, ibid.

Fœminæ quando veniant appellatione filiorum, nepotum, descendendum, lineæ, & familiæ, tam in fideicommissis, quam in contractibus, vel non, ibid. vide filiacio, n. 19.

Fœminæ dicuntur finis lineæ masculinæ, & principium foeminae, qualiter interrumpant lineam paternam, & alia, t. 2. F. §. 8. n. 4.

Fœminæ sunt finis paternæ agnationis, & principium agnationis sui viri, ibid.

Fœminæ dicuntur de linea masculinæ, & faciunt deficere fideicommissum in eiusdem lineæ defectum relicto ubi non fuit contemplata agnatio, ibid.

Femine nupte an dicantur de familia patris, vel viri, t.2. F. §.8. n.5.
 Femine nupte donec viuunt tinent agnationem, & sunt capaces iuspatronatus gentilitij, ibid.
 Femine dicuntur agnatæ quousque extra familiam nupte, & alia, ibid.
 Femine an veniant appellatione hæredum, posteritatis, vel posterorum, filiorum, nepotum, proles, vel progeniei, generationis, proximorum, collateralium, cippi domus, & familiar, senioris de domo, sanguinis, & huiusmodi, tom.2. F. §.8. numer.6.
 Femine in feudis, & contractibus an veniant appellatione filiorum, quid in emphyteusi, & conditionibus fideicommissarijs, t.2. F. §.8. num.7. vide feudum, num.13.
 Femine veniant appellatione hominis, & quid de iure canonico ibid.
 Femine, siue nupte, siue innupte quando censentur exclusæ à fideicommissis, t.2. F. §.8. num.8. vide filatio, num.10.
 Femine qualiter dicantur exclusæ quando sunt additæ qualitas masculinitatis, & an, & quando dicantur vocatæ post masculos, tom.2. F. §.8. numer.9.
 Femine in multis sunt deterioris conditionis quam masculi, & an doctæ, & exclusæ augeant numerum in computatione legitimæ, tom.2. F. §.8. numer.10.
 Femine si differuntur maritæ à fratribus vitæ sexdecim annos, qualiter masculinentur ad effectum succedendi vigore consuetudinis Neapolitanæ, t.2. F. §.8. num.11.
 Femine primogenitæ an, & quando veniant appellatione primogenitorum, & admittantur ad primogenituram, vel non, tom.2. F. §.8. num.12. & 19.
 Femine, & descendentes ab illis non admittuntur ad præsentandum in iure patronatus, gentilitio, vel mixto, & ex quibus dicatur iuspatronatus gentilitium, & considerata agnatio, tom.2. F. §.8. numer.13.
 Femine in qua ætate sint apte ad generandum, t.2. F. §.8. num.14.
 Femine an admittantur ad querendum, & reddendam pacem concurrentibus hæredibus masculis in eodem gradu, t.2. F. §.8. n.15.
 Femine an possint esse testes in causis criminalibus, in testamentis, & contractibus, ibid.
 Femine an admittantur in bonis emphyteuticis, quid in Territorio Casenæ, & an sint capaces feodorum, t.2. F. §.8. num.16. vide Emphyteusis, num.4. 7. 13. & 14.
 Femine an, & quando faciant cessare, ac deficere conditionem si sine filijs in fideicommissis, t.2. F. §.8. num.17.
 De foeminis, & mulieribus plura, remissiuè, t.2. F. §.8. num.18.
 Femine an sint capaces successionis in maioratibus, & primogenitis, vel non, t.2. F. §.8. numer.19. & 20.
 Femine quando excludantur à fideicommissis, in quo vocantur masculi, & linea masculina, t.2. F. §.8. num.21.
 Femine qualiter veniant in iurisdictionalibus, t.1. A. §.33. num.19.
 Femine an veniant sub nomine agnatorum in statutis exclusiuis, t.1. A. §.21. n.2.
 An veniant nomine collateralium, t.1. A. §.33. n.17.
 Prægnantes licet bannitæ non possunt occidi, t.1. B. §.2. num.10.
 Femine non excluduntur à successione per bannitos, t.1. B. §.2. num.19.
 An faciant deficere conditionem si sine liberis, t.1. C. §.33. num.48.
 An comprehendantur in cautione de non offendendo, & illam rumpant, t.1. C. §.10. n.30.
 Femine, & earum descendentes an veniant oomine lineæ, t.3. L. §.15. n.2.

Femine an veniant nomine viri in delictis, nec exsulentur ab acerbitate poenarum, tom.3. M. §.8. num.1.
 Femine an veniant nomine masculorum in quacunque materia, ibid. & n.5.
 Femine an possint permittere se oculoari de more regionis agnoscentes id libidinose fieri, t.3. O. §.10. num.14.
 Femine an sint capaces succedendi in maioratibus, & Primogenitis, & alia notabilia ad rem, vide §. Masculinum, n.11.
 An in maioratibus excludantur à masculis, ibid.
 An reintegrentur ad Primogenitam ob defectum masculorum eiusdem gradus, ibid.
 Vocatæ ad feudum admittuntur tantum per masculos, ibidem.
 Femine an veniant appellatione proximorum, t.3. P. §.38. n.1. & 11.
 Femine an comprehendantur in primogenitis, t.3. P. §.44. n.2.
 Femine maritatæ non gaudet privilegio paternis, sed viri, t.3. P. §.46. n.31.
 Femine non admittuntur in testis in scriptis priuatis, & instrumentis, t.4. S. §.3. n.25.
 Femine an comprehendantur in Emphyteusi, t.2. E. §.7. n.4. 7. & seqq.
 Femine proximiores vitæ emphyteutæ, an sint extraneis præferendæ in renouatione emphyteusis finitæ, t.2. E. §.7. n.2.
 Femine an possint esse executores testamentariæ, t.2. E. §.24. n.9.
 An veniant sub nomine familie, t.2. F. §.6. n.4.
 An possint esse iudices, t.2. L. §.41. n.3.
 Alia vide in verb. Mulier.
 Femine an veniant appellatione filiorum, vel proximorum, t.4. in Resolut. cap.22.

F E N E S T R A.

Fenestra noua, vel de recenti qualiter fieri possit in muro proprio etiam si respiciat in ortum, vel coactile vicinorum, nisi sit debita firmitas in contrarium, t.2. F. §.9. n.1. vide Edificare, n.5.
 Limita nisi respiciat in religiosos, vel moniales cum declarationibus, de quibus ibid. & n.4.
 Fenestris nouis, vel antiquis, an, & quando sint apponendæ ferratæ ferreæ, ibid.
 Fenestras ascendens cum scalis causâ libidinis qualiter sit puniendus iuxta facti, & personarum qualitates, maxime in clausuris monialium, tom.2. F. §.9. numer.2.
 Quid si causâ furandi, vel alia de causâ, ibid.
 Fenestra si fieri prohibita fieri in muro proprio non prohibetur fieri in recto supra murum, tom.2. F. §.9. numer.3. & alia vide, tom.4. in Resolut. cap.15.
 Fenestra an possit fieri in muro communi disitorio, ibidem.
 Fenestra habens prospectum per obliquum tantum, & non per directum an fieri possit, & plura de prospectu directo, & obliquo, ibid.
 De fenestris plura, remissiuè, ibid.
 Fenestras aliorum ascendens, qualiter puniatur, t.1. A. §.44. num.1.
 Fenestra, an, & quando fieri possit in proprio pariete vetus fundam vicini, t.4. in Resolut. cap.7.

F E R A.

Fera vulnerata, vel laqueo capta, an efficiatur vulnerantis, vel manibus capientis, t.1. A. §.29. numer.14.

F E R I Æ, F E S T A.

Ferijs ad utilitatem hominum inducendis qualiter possit per partes renunciari, non autem inducitur ad honorem Dei, nec expressè, nec tacitè, & alia, t.2. F. §.10. n.1.
 Dicta tamen renunciatio non nocet testibus, nec iudici, ibidem.
 Feriæ statutarie licet in aliquibus casibus locum non habeant, indicit tamen generaliter per superiorem comprehendunt omnes causas, ibid.

Valent acta tempore feriarum si aduersarius non opponat nisi essent nulla ipso iure, ibid.

Ferix non potuit opponi a citato ad recognoscendum manum suam, t. 2. F. §. 10. n. 2.

Et generaliter ubi non intervenit iudicium formale, ibidem.

Ferix messium, & huiusmodi non suspendunt tempus comprehensionis, & instantie, & quando secus, ibidem.

Ferix non obstant quoad pignorationem in causam iudicati, & missi in possessionem, extra tamen dicitur dominium; incantus verò non possunt fieri, & alia, ibid.

De feriis, & illarum divisione, & an tempore nundinarum res, vel persone possint arrestari; quid in debitoribus suspectis, vel extraneo? an post occasum solis, & alia, ibid.

Ferix, in quibus casibus non obstat, & sic quæ fieri possint etiam tempore feriarum, ibid.

Ferix etiam in honorem Dei non obstat in pluribus casibus, & an possit illis de consuetudine derogari, t. 2. F. §. 10. num. 3.

Ferix etiam in honorem Dei non attenduntur in causis facti, mercedis, & alimentorum de funero ad fauorem pauperibus, & egenis, & in alijs casibus, de quibus, t. 2. F. §. 10. n. 4. & 3.

Ferix in causis criminalibus maxime de generali consuetudine non attenduntur etiam si sint in honorem Dei, & Sanctorum, t. 2. F. §. 10. n. 5.

Ferix, siue festa in honorem Dei unde originem traxerint, quæ sint, & alia præterea, t. 2. F. §. 10. num. 6.

Carca festa an possit Princeps, vel Magistratus secularis penam statuere, licentiam concedere, & alia, ibidem.

Festorum observatio qualiter continet duo præcepta, unum affirmativum, & aliud negativum; quando possit, & in quibus casibus aliquis excusari, ibidem præterea.

Ferix in honorem Dei, quæ sint de iure, de feriis Romanæ Curie, Nuncijs Apostolicis, & alia, t. 2. F. §. 10. num. 7.

Feriat dies non presumuntur sed iudicant, & ideo factæ ab allegantibus sunt probandæ, ibid.

Festa an possint induci, & præcipi ab Episcopo sine populi consensu; an à Principe seculari, quæ sint permixta, vel non in diebus festis, latè ibidem, & num. seqq.

De feriis, & diebus festis, remissuè, ibidem, num. 8. 9. 10.

Feris, an, & quibus renunciari possit, vel non, t. 4. R. §. 13. num. 17.

Qualiter reddant sententiam nullam, & alia, t. 4. S. §. 11. num. 3.

An possint fieri mercatores, & nundinare diebus festis, t. 2. E. §. 9. n. 35.

De feriis alia vide in Praxi, §. Ferie.

F O E T V S.

Fortus quando dicatur animatus, vel non, t. 1. A. §. 2. num. 3.

Fortus quando dicatur animatus, & formatus ad effectum penæ ordinariæ, & alia ad rem, t. 3. P. §. 3. num. 7. vers. di più &c.

F E V D V M.

Feudum quid sit, & unde dicatur, t. 2. F. §. 1. n. 1.

Feudum qualiter differat ab Allodio, censu, vel emphyteusio, ibidem.

De feudis plura, remissuè, ibid.

Feudum est multiplex, nempe aliud regale, aliud non dignitatis, aliud nobile, aliud burgense, aliud francum, aliud non francum, cum alijs divisionibus, de quibus latè, t. 2. F. §. 11. n. 2.

Feudum quomodo probetur, an possit alienari, vel super eo censum imponi, & alia, remissuè, ibidem.

Feudum aliter dividitur in novum, antiquum, siue pæternum, hereditarium, ex pacto, & providentia, & mixtum, & de unoquoque, t. 2. F. §. 11. num. 3.

Agatus qualiter succedat in feudo hereditario, licet

Sabel. Index Generalis.

non ipse, sed alius sit hæres institutus, ibid.

Feudum an possit retineri repudiata hereditate, & alia, remissuè, ibidem.

Feudum in dubio præsumitur antiquum, nisi constet in contrarium; & de pluribus consuetudinibus antiquis, remissuè, t. 2. F. §. 11. n. 4.

Feudum quando renouatur an dicatur novum, vel antiquum, ibid.

Feudum antiquum an semper retineat suam naturam, & possit alterari, latè, ibid. & n. 5.

Feudum quando impetitur in legitimis filiis, vel non, t. 2. F. §. 11. n. 6.

Feudum an, & quando possit alienari à primo acquirente in præiudicium vocatorum, t. 2. F. §. 11. num. 7. 12. & 31.

An talis alienatio possit rescindi non obstante lapsu longissimi temporis, ibid.

Feudum an possit alienari sine consensu agnatorum, & quibus periculis, vel non, ibid.

Feudum an possit dividi, & subinfundari, & alia, remissuè, ibidem.

Feudum quando dicatur ex pacto, & providentia, t. 2. F. §. 11. num. 8.

In feudis pro se, & heredibus concessis veniant descendentes, & hæres tantum masculi, non autem transuersales, nec feminae, ibid.

De successione feudali, remissuè, ibid.

Feudum an veniat sub generali dispositione bonorum, & in restitutione fideicommissi, t. 2. F. §. 11. n. 9.

Emphyteusis an veniat in fideicommissum, ibid.

Feudum in dubio an præsumatur hereditarium, vel potius ex pacto, & providentia, ibid.

Feudum non venit sub generali obligatione bonorum, nec potest specialiter obligari sine consensu domini, quid in fructibus, & alia, remissuè, t. 2. F. §. 11. num. 10.

Contrahens cum ipso Principe domino feudi, non indiget alio consensu, ibid.

Qualiter, & pro quo tempore possint fructus feudi alienari, vel pro exequutione fementiæ capi, vel sequestrari, ibidem.

Feudum an possit in doctem dari, vel obligari, vel pro dote alienari, & quid servetur Neapoli, & alibi, ibidem.

Feudum an possit hypothecari, & exinguatur per devolutionem ad dominum directum, ibid.

Feudum an veniat in generali confiscatione bonorum, & ad quos devoluatur, latè distinguendo, t. 2. F. §. 11. num. 11.

Feudum concessum pro se, heredibus, successoribus quibuscumque, & quibus dederit, potest alienari, & obligari, & quando secus, tom. 2. F. §. 11. num. 12.

Feudum quando possit ex causa necessitatis alienari, & alia, remissuè, ibid.

Feudum an, & quando transeat ad feminas, latè, t. 2. F. §. 11. n. 13. & 14.

Quando tranfire possit ad feminas vigore constitutionum Regni, ibid.

In feudis quibus loci sint spectanda statuta, vel consuetudines? ibid.

Feudum concessum pro se, suis heredibus, ac successoribus quibuscumque, qualiter, & quando transeat ad omnes hæredes etiam extraneos, legatarios, fideicommissarios, & feminas, t. 2. F. §. 11. num. 14.

Feudum an transeat ad spurios, legitimatos, Clericos, Ecclesias, & alios incapaces, ibid.

Quid in fratribus veteris iuxta constitutiones Regni, ibidem.

Feudum emphyteusis, & concessum in remunerationem, & obligationem ad antidota, qualiter transeat ad omnes sicut bona allodialia, tom. 2. F. §. 11. num. 15.

Feudum an possit legari, ut saltem debeat estimatio tamquam de re aliena sciente testatore, t. 2. F. §. 11. n. 16.

An valeat testamentum de bonis feudalibus à patre confectum absque Superioris licentia, quid statuat clausula codicillari, ibid.

Feudum finitur si mortuo domino, vel Vassallo non fuerit ab heredibus petita nova inuestitura infra annum, & deam post mortem alterius illorum; & alia de causis amissionis feudi, remissive, t.2. F. §. 11. num. 17.

Feudum finitum, vel amissum ad quos devolvatur, ibidem.

Feudum qualiter amittatur propter ingratitudinem, ibidem.

Feudum qualiter dividatur, an & quomodo prefertatur, & alia, remissive, ibid.

Feudum qualiter possit per epistolam concedi, t.2. F. §. 11. num. 18.

Feudalis res in dubio non prefertur, sed libera, & allodialis, & ex quibus conetur arguatur rem esse feudalem, t.2. F. §. 11. num. 19.

An quod est intra fines feudi prefertatur feudale, ibid.

An possit feudum feudalem teneatur docere de iure, ibidem.

Quis sit iudex competens inter Dominum, & Vassallum si oriatur lit super feudo, ibid.

Qualiter vna recognitio feudalis probet directum dominum eius, qui recognoscitur contra recognoscentem, ibidem.

Feudum an, & quando possit per vassallum renunciari inuito domino ad effectum se liberandi a servitio debito, t.2. F. §. 11. n. 20.

Refutatio feudi an, & quando sit licita, quid operetur, & qualiter facienda, ibid.

Feudum an possit in remotiorem agnatum alienari sine domini consensu; & an, & quando agnato proximo competat ius prelationis, t.2. F. §. 11. n. 21.

Feudum alienabile non dicitur propter feudum, & alia de feudo improprio, remissive, ibid.

Feudum an possit per dominum alienari inuitis vassallis, ibidem.

Feudum aequalitatur in multis emphyteusi; & in quibus differat, t.2. F. §. 11. n. 22.

Feudo relicto an, & quando alienari teneatur de consuetudine, t.2. F. §. 11. n. 23.

Feudalitas quanti estimetur, t.2. F. §. 11. n. 24.

Feudum qualiter possit subfeudari, & quibus postea devolvatur, t.2. F. §. 11. n. 25.

Feudo concessio non censetur concessa Regalia, & alia, t.2. F. §. 11. n. 26.

Quae sint regalia, quot modis dicantur, & alia plura de regalibus, laud. ibid.

De alto, & supremo dominio Domini directi in locis in feudatis, & iure collectantur, remissive, ibid.

De feudis, rebus feudilibus, & feudatariis plura, remissive, t.2. F. §. 11. n. 27.

Feudorum cuius possessio penes dominum directum resident quid operetur, t.2. F. §. 11. n. 28.

Feudum, & emphyteusis an cum ingresse transeat in Monasterium, t.2. F. §. 11. n. 29.

Alia vide in §. Consecratio, n. 8.

Feudum an impetatur in legationem, t.2. F. §. 6. n. 38.

Feudum ex quibus inducatur, quod in eo veniat, an possit executari pro dote, vel alimentis, & alia, t.2. in Aditu noviss. cap. 7.

FIDEICOMMISSUM.

Fideicommissum aliud est vniuersale, aliud particulare, & quid sit, t.2. F. §. 12. n. 1.

Fideicommissa possunt ab omnibus relinqui, qui sunt testandi habentes, an sint favorabilia, vel odiosa, an extendenda, vel restringenda, & alia, remissive, ibid. & n. 2.

Fideicommissum quando dicatur vniuersale, vel particulare, qualiter cognoscatur, & de eius effectibus, ibid.

Fideicommissarius quis dicatur, & de eius manu capere debeat, ibid.

Fideicommissum particulare, vel certum rei an, & quando comprehendat alia ad eius usum destinata, ibid.

De fideicommissis, & legatis, alia, remissive, ibid.

Fideicommissa quando dicantur favorabilia, vel odiosa, t.2. F. §. 12. n. 3.

Fideicommissa an possint à Principe abrogari, ibid.

Fideicommissa non preannuntur nisi probentur, qualiter probari possint, & alia, remissive, ibid.

Fideicommissa particularia possunt constitui etiam in actibus inter vivos, an illa sint favorabilia, & alia, t.2. F. §. 12. n. 3.

An talia fideicommissa retineant naturam contractus, vt reuocari non possint, vel vitium volentatis, & sint renovabilia; & alia an possint tolli, & remitti, vel censentur sublati, & remissa per transactionem, vel dispositionem rerum fideicommissi, ibid.

Fideicommissa possunt relinqui per epistolam quinque testibus munitam, ibid.

Fideicommissum intelligitur sub conditione si sine liberis, & alia, t.2. F. §. 12. n. 4.

Fideicommissum si non appareat ad cuius fauorem sit factum qualiter sustineatur ad fauorem venientium ab intestato, t.2. F. §. 12. n. 5.

Fideicommissum relictum post mortem plurium, an debeat mortuo vno pro eius portione, vel onium mors sit expectanda, & quid in dubio, t.2. F. §. 12. n. 6.

Fideicommissum relictum à duobus cum conditione si sine liberis vno cum liberis decedente, & altero sine illis debeat, & quare, t.2. F. §. 12. n. 7.

Fideicommissum an extendatur ex ratione generali expressa, t.2. F. §. 12. n. 8.

Fideicommissum reale inducit grauamen reale, & afficit omnes possessores, ibid.

An in fideicommissis appellatione filiorum veniant nepotes, & alia, ibid.

Fideicommissum restrictum inter certas personas illas non egreditur, ibid.

Quando possit extendi de vno casu ad alium, & alia, ibid.

Fideicommissum restrictum pro via familiae an, & quando comprehendat feminas, & adoptatos, t.2. F. §. 12. n. 9.

Fideicommissum spectat ordine successuum ad proximiores, & quid si dictum fuerit non venientes, ibid.

An, & quando censatur inductum pro familia tam effectiua quam contentiua, ibidem, vide §. Familia, n. 1. & itaq.

Fideicommissum restrictum proximioribus, vel familiae, an primis tenet admittit exparte ceteris perpetuo exclusis, vel sit successuum de vno ad alium, t.2. F. §. 12. n. 10.

Substituto antiquiore de domo, an primo admisso extinguatur substitutio, ibid.

Quando, & ex quibus arguatur primogenitura, vel maioratus in perpetuum, & alia, ibid.

Fideicommissum quando datur purificatum ad fauorem transferralium in substitutum in dictum hunc terminum, t.2. F. §. 12. n. 11.

Fideicommissum qualiter inducatur ex prohibitione alienationis, & quando veniantur sub duplici euentu, alienationis scilicet, & mortis, vel alienationis tantum, & alia, laud. t.2. F. §. 12. n. 12.

Inductum in casu alienationis purificatur per impositionem census, ibid.

Fideicommissa possunt induci, & probati per verba euentiua, t.2. F. §. 12. n. 13.

Fideicommissa quando possint probari per delationem iuramentum, & an, & quomodo per confessionem heredis agnati, ibid.

An ex verbis commendatariis, deprecatoriis, desiderariis, consiliis, depositiis, preceptis, conditionibus, & huiusmodi, ibid. & n. 6.

Fideicommissum qualiter censetur inductum, si testator dicat: volo bona manere in familia, & huiusmodi, ibidem.

Fideicommissum tactum quale dicatur, quomodo intelligatur, & alia, remissive, ibid. & n. 6.

Fideicommissa possunt ex coeuctibus induci, & contrariis excludi, t.2. F. §. 12. n. 14.

Intellige de coeuctibus intermixtis ex ipso testamento de sumptibusque debent esse urgentissimae, & necessariae, non dubit, & alia, remissive, ibid.

Fideicommissa an censentur inducta ex prohibitione testandi facta heredi in iure; & an ex onere in iure, ibidem.

Fideicommissum transit in Monasterium, in quo filij professionem emiserint, nisi sit expresse restrictum pro conseruatione agnationis, & familiae, vel per verba naturalitatem importantia, & alia, remissive, t.2. F. §. 12. n. 15. & 18. & 30.

Fideicommissum an in dubio censetur relictum, vt praesertim a pupillatit substitutum, vel ab ipso pupillo, t.2. F. §. 12. n. 16.

Fideicommissum relictum sub duabus conditionibus copulatis adiectis, non debetur nisi probetur vtriusque conditionis purificatio, & alia, t.2. F. §. 12. n. 17.

Fideicommissum relictum in casu mortis gratati an debeatur in casu professionis in religione, & ita, vel sit expectanda mors naturalis, t.2. F. §. 12. n. 18.

Fideicommissum inducitur in casu delicti est validum, & fauorabile, & fideus non potest praeterire fructus durante vita delinquentis, neque legitimam, & Trebellanicam, t.2. F. §. 12. n. 19.

Intellige de delicto per quod actualis confiscatio sequatur, ibidem.

Fideicommissum ordinatum in casu delicti, an, & quando comprehendat casum mortis, ibid.

Fideicommissum an, & quando possit confiscari saltem durante vita delinquentis, ibid.

Testator excludens delinquentes in casu delicti, vt succedant alij quærit, & Christianæ viuentes, non admittuntur etiam gratati a Principe, nisi fuerint absoluti, & tempore purificationis fideicommissi pacifice viuerent, ibidem.

Fideicommissum generale non comprehendit dotem, speciale tamen valet quatenus dos excedit legitimam, t.2. F. §. 12. n. 20.

Fideicommissum reciprocum an sustineatur in dotibus filiarum, ibid.

Fideicommissum reciprocum inter fratres an dicatur remissum per diuisionem, t.2. F. §. 12. n. 21. & 28.

Fideicommissum quando censetur remissum, & an veniat in generali renouatione, ibid. & n. 28.

Fideicommissum reciprocum, quando censetur inducitur inter descendentes, t.2. F. §. 12. n. 22.

Fideicommissum reciprocum an inducatur inter duas lineas separatas, ibid.

Fideicommissum reciprocum quando, & ex quibus coniecturis censetur inducitur, & alia, remissive, ibidem.

An, & quando censetur inducitur de linea ad lineam, ibidem.

Fideicommissum qualiter se comparatur cum facultate alienandi, t.2. F. §. 12. n. 23. & 49.

Qualiter ex causa æris alieni testatoris possit pro maiori summa alienari factio in uelimento residui pretij, & alia, ibidem.

Fideicommissum generale an comprehendat etiam bona ab ipso fideicommittente alienata cum pacto redimendi, & prelegati, t.2. F. §. 12. n. 24.

Fideicommissum an, quando, quomodo, & ex quibus causis possit alienari, obligari, permolari, & alia, remissive, t.2. F. §. 12. n. 25.

Fideicommissa, vel aliz substitutiones an durent ultra centum annos, & decimum gradum, t.2. F. §. 12. n. 26.

Fideicommissa condicionalia an transmittantur ad heredes fideicommissarii decedentis ante euentum conditionis, t.2. F. §. 12. n. 27.

Qualiter, & ex quibus coniecturis possint fieri transmissiones, & alia, remissive, ibid.

Condicio per errorem apposta non impedit transmissionem, ibid.

Fideicommissa quando dicantur pura, vel conditionalia, ibidem.

Fideicommissa an fiant caduca ob mortem fideicommissarii ante testatorem, vel simulaneam, ibid.

Fideicommissa pura, vel purificata, & nondum i fideicommissario agnita, an, & quando transmittantur ad heredes, ibid.

Fideicommissa condicionalia nondum purificata possunt repudiari, & renouari, maxime cum iuramento, & quando veniant sub generali renouatione, t.2. F. §. 12. n. 28.

An data renouatio afficiat filios renouantis, ibid.

Fideicommissa ante euentum conditionis nullum in tribuunt, an possint cedi, vel donari, & an talis ius in se consistens dicatur esse in bonis illius cui competit, t.2. F. §. 12. n. 29.

An possint præuentione petri declarari debere adueniente tali casu, & alia, ibid.

Fideicommissa an veniant in generali institutione heredis, na vt spectent ad heredes per monachum institutos, vel ad Monasterium, & alia, t.2. F. §. 12. n. 30.

Fideicommissa condicionalia, an, & quando deuoluantur ad nondum natos, vel conceptos tempore aduenientis conditionis, vel tantum ab tunc natos, vel conceptos, late, t.2. F. §. 12. n. 31. & 32.

Fideicommissarius qualiter teneatur conficere inventarium, an possit vti illo heredes, & quando cauere, t.2. F. §. 12. n. 33. vide §. Grauatius, n. 9.

Fideicommissarius in effectu dicitur, & est heres, ibid.

Fideicommissarius an, & quando possit iurare in litem contra heredem, qui inuentarium non fecit, & quid probare debeat, t.2. F. §. 12. n. 34.

Teneatur probare identitatem bonorum, & fuisse in bonis defuncti saltem tempore mortis, & alia de requisitis probandis ab agente vigore fideicommissi, remissive, ibid.

Identitas est plene probanda, & ex quibus excludatur, ibidem.

Qualiter probari possit per librum æstim, ex inventario hereditatis, ex asserione ipsius testatoris contra heredem, & alia, remissive, ibid. & n. 35.

Quid si igitur de fideicommissio particulari contra tertium potest fieri, qualiter tunc probari debeat conditio, vel quasi ipsius testatoris, ibid.

Fideicommissarius quando competit remedium l. in C. de edict. D. Ad. toll. vel Saluatum; an hanc remedia cum ulari possint, & competit per fideicommissio inter viuos ordinato, t.2. F. §. 12. n. 35.

Non conceditur immissio nisi plene confitio de possessione defuncti fideicommittentis vique ad eius obitum, & alia, ibidem.

Fideicommissarius non teneatur probare dominium testatoris, sed tantum possessionem si agat contra heredem, vel causam habentem ab illo, & alia, ibid.

Quando obicit, vel non exceptio antiquioris fideicommissi, ibidem.

Fideicommissarius particulari non denegatur immissio sub pretextu quod bona fuerint alienata pro distractionibus, vel ære alieno testatoris, vbi titulus alienationis est ipso iure nullus, & quare, ibid.

Fideicommissarius quando sit immittendus in possessionem saltem pro indulto, non obstantibus præsentis deuotionis per heredem, t.2. F. §. 12. n. 36. vide Immissio, num. 1.

Fideicommissarius qualiter possit impedire immisionem heredi, & ipse asserari, t.2. F. §. 12. n. 37.

An possit petere cautionem de sibi restitutorio, ibid.

Fideicommissarius quando sit legitimus contradicitor, & non possit cogi restituere bona heredi, ibid.

Fideicommissarius quando possit propria auctoritate accipere fideicommissum, ibid.

Fideicommissarius qualiter possit imponere censum super bonis etiam modum sibi restitutus, t.2. F. §. 12. n. 38. vide Grauatius, n. 1.

Fideicommissarius an, & quando possit detrahere Trebellanicam, si sit grauatius alteri restituere, t.2. F. §. 12. n. 39.

Fideicommissarius an, & quando teneatur soluere debita, vel legata per usufructuarium, vel heredem non soluta, t.2. F. §. 12. n. 40. vide Grauatius, n. 10.

Fideicommissarius cum sit non soluetur fideicommissio condicionali, illo purificato ad ius suum, potest sibi mutare causam domini, & repetere pretium, t.2. F. §. 12. n. 41.

Quid si acquisierit titulum lucratiuo? ibid.

Fideicommissarius consensu alienandi fideicommissi, an sibi præiudicat quoad ipsam rem, vel pretium, t.2. F. §. 12. n. 42.

An, & qualiter præiudicat etiam heredibus, & quando consensus extendatur etiam ad ius suum, ibid.

Præsentis, & taciti, si contradicendo potuit impedire, an, & qualiter sibi præiudicat, ibid.

Fideicommissarius teneatur stare transactioni per heredem factæ, quando fuit bona fide, super re dubia, & licet incerta facta, & afficiat omnes successores, t.2. F. §. 12. n. 43.

Fideicommissarii si sint plures, potest vnus totum petere, & obtinere præstata cautione de dando portionem alijs, si

petit

- pu. iudicio fideicommissio acti agant, quod proce lit etiam si creditore habente creditum commune cum alijs, t. 2. F. §. 12. n. 44.
- Fideicommissarius an, & quando possit agere contra possessoris bonorum, si ante ignorantia si fideicommissi tam in alienante, quam in acquirente, t. 2. F. §. 12. n. 45.
- Quid debeat probare, ibid.
- Quatenus in antiquissimis non requirantur plena probatio, sed iudicat eorum iudicialis per famam, ibid.
- Fideicommissarius qualiter possit revocare, & vindicare bona alienata per haereditem etiam alio vivente, t. 2. F. §. 12. num. 46.
- Fideicommissarius potest agere contra possessores, vel contra alienantes ad primum, & fructus, & alia, ibid. & num. 47.
- Quid si fideicommissarius efficiatur haeres alienantis? ibidem.
- Fideicommissarius an pro rebus alienatis, & dissipatis habeat hypothecam in bonis grauari, t. 2. F. §. 12. n. 47.
- Fideicommissarius victimas de familia potest alienare, & ad libitum dispoñere, quod si dubium sit an fideicommissum expret, t. 2. F. §. 12. n. 48.
- Fideicommissarius habens facultatem disponendi, licet expressis non disposuerit, an videatur tacite disposuisse in suos haereditas venientes ab intestato, t. 2. F. §. 12. n. 49.
- & supra, n. 23.
- Fideicommissum pluribus relictum per verba disunctiva, sine alternativa, debetur ordine successivo, & non omnibus simul, & quando fecus, t. 2. F. §. 12. n. 50.
- Fideicommissum ad fauorem familie ordinatum, debetur vique ad victimam, quando dicitur tale, & reale, qualiter probetur delictuaria, & alia, remissive, ibid.
- Fideicommissum qualiter possit praescribi contra vocatam, quanto tempore, & quando incipit praescriptio, & alia, remissive, t. 2. F. §. 12. n. 51. & 54.
- Fideicommissarius agens ad fideicommissum sibi relictum sub conditione si institutus, *absque liberis decesserit*, an teneatur probare euentum conditionis, t. 2. F. §. 12. num. 52.
- Fideicommissa sunt femioaria licita, & multorum malorum causa, & ideo possunt à Principe abrogari, t. 2. F. §. 12. n. 53.
- De statutu Galliz, & olim Florentiae circa fideicommissa, ibid.
- Fideicommissa praescribuntur per immemorialem, cui equiparatur etiam centenaria, & de eius effectibus, t. 2. F. §. 12. n. 54.
- Quid si agatur de fideicommissio perpetuo, ibid.
- Ei quando praescribitur omnibus sequentibus, ibid.
- Fideicommissa ordinata pro masculis, an comprehendant etiam naturales tantum, t. 2. F. §. 12. n. 55.
- Fideicommissa in testamentis ordinata qualiter possint reuocari, declarari, vel modificari in codicillis, t. 2. F. §. 12. n. 56.
- De nideicommissis, & fideicommissarijs plura, remissive, t. 2. F. §. 12. n. 57.
- Fideicommissario datur immissio confilio de existentia, & putatione fideicommissi, & bonorum identitate, & obstat exceptio melioramentorum, t. 2. F. §. 12. num. 58.
- Fideicommissum conditionale an transmittatur ante conditionis euentum, t. 2. F. §. 12. n. 59.
- Fideicommissum ex quibus verbis inducatur, t. 2. F. §. 12. n. 60.
- Fideicommissum tacitum ex quibus verbis eliciatur, ibidem.
- Alia vide in §. Bona.
- Fideicommissum quomodo inducatur per ablatium ablatum, t. 2. A. §. 2. n. 6.
- Fideicommissum quousque daret, t. 1. A. §. 23. n. 2.
- Fideicommissum an possit peti, vivente banno graato, t. 1. B. §. 2. n. 31.
- An, & quando possit alienari pro dote, vide in §. Bona, n. 21. vbi plenè.
- An in alijs similibus casibus privilegietur, ibid.
- Fideicommissum an integritati debeat superuenientibus bonis liberis, vide Bona, n. 25.
- Fideicommissum an censeatur remissum per diuisionem bonorum, t. 1. D. §. 22. n. 10 & seqq.
- Fideicommissarius an teneatur compensare cum legato sibi à graato facto, t. 3. L. §. 3. num. 40.
- Fideicommissum an fallitator in legitima, vel dote, t. 3. L. §. 6. n. 30. & seqq.
- Fideicommissum an possit, & quomodo alienari inter eos de familia, t. 3. L. §. 14. n. 5.
- Fideicommissarius an teneatur reficere expensas melioramentorum, si tunc etiam sit graatus alteri restitueret, t. 3. M. §. 12. n. 20.
- Fideicommissum an, & quando deuoluatur ad Monasterium, t. 2. M. §. 29. n. 14.
- Fideicommissarius an possit praesentio agere pro declaratione, t. 3. P. §. 18. n. 52.
- Fideicommissa an possint abrogari per legem Principis, vel alter eis derogari, t. 3. P. §. 45. n. 6.
- Fideicommissa an sint communicanda naus post purificationem conditionem, t. 3. P. §. 58. n. 5.
- Fideicommissa relicta proximioribus, an primis tantum, vel alijs etiam sequentibus debeantur, t. 3. P. §. 58. num. 6.
- Fideicommissarius an teneatur ad legata annua pro tempore praeterito, t. 3. L. §. 5. n. 17.
- Fideicommissarius, qui soluit melioramenta, an illa repetat à sequentibus vocatis, t. 3. M. §. 12. n. 20.
- Fideicommissum relictum proximioribus quomodo intelligatur, t. 3. P. §. 58. n. 11.
- Fideicommissum an veniat in renunciatione iurium de futuro, vide §. Renunciatio, n. 2. & seqq.
- Fideicommissarius qualiter sint immitendi in possessionem ex remedio 160. Cade edit. D. Adrian. toll. vide §. Remedium, n. 24.
- Fideicommissa an possint stare in suspensio, t. 4. S. §. 33. num. 65.
- Fideicommissum incompatible renunciatum, an possit per filios renunciantes possedi oatos, ex propria persona venientes associati ab eis, quibus fuit delatum, t. 1. in Addit. nouis cap.
- Alia vide in Addit. nouis. tom. 2. cap. 7.
- Fideicommissum qualiter efficiatur caducum ante euentum conditionis, & non transmittatur, & alia ad rem, t. 4. in Reuolut. cap. 80.
- Multa de fideicommissis scriptis Genitor meus in Praxi §. Fideicommissi, vbi vide.

FIDEIUSOR.

- Fideiutor quis proprie dicatur, quot modis obligetur, quam damnosum sit officium, & alia, remissive, t. 2. F. §. 13. num. 1. & 8.
- Fideiutor dicitur proprie debitor, & comprehenditur sub iurto loquente de debitore, ibid.
- Fideiubere promittens, an possit tamquam fideiutor conueniri, ibid.
- Fideiutoris obligatio incipit à die promissionis, & non retrotrahitur ad diem contractus antecedentis, ibid.
- Quid si in registro Notarii, seu processu rei appareat, quod talis fideiutor, an sufficiat, ibid.
- De fideiutoris contractus, natura, causa, & effectibus, remissive, ibid.
- Fideiutor an dicatur alle, & teneatur in subsidium, qui aliam laudat, affirmat, vel approbat pro idoneo, t. 2. F. §. 13. n. 2.
- Qualiter, & per quae verba inducatur fideiussio, ibidem.
- Fideiussio est stricti iuris, & facta intuitu alterius non prodest, ibid.
- Fideiutor non obligatur nisi mediante stipulatione, sed contractum seruatur de consuetudine, t. 2. F. §. 13. n. 3.
- An obligetur si apud acta partiar se pro fideiussore nominari, ibid.
- Fideiutor non potest accedere, nec molestari non docto de obligatione principali, secus autem si se constituerit vel principalem, & insolutam, vel cum toramento, t. 2. F. §. 13. n. 4.
- Fideiutor quod possit accedere naturali obligationi tantum, ibidem.
- Fideiutor non remanet obligatus quando obligatio principalis est nulla, quod limita pluribus modis de quibus, t. 2. F. §. 13. n. 5.
- Fideiutoris obligatio non sufficitur quando processit ex falsa causa, vel si non fuerint seruatae solemnitates requiritae obligatione ipsius fideiutoris, vel cessante causa propter quam se obligauit, & alia, ibid.

Quid

Quid si pro populo, minore, vel muliere fideiussit, & an possit ab illis petere releuacionem, ibid.

Fideiubens cum alio, qui non potuit obligari, tenetur in solidum, ibid.

Fideiussor an possit obligari ante principalem, & accedere fuitque obligatus, c.2. F. §.13. n.6.

Fideiussor non potest obligari in plus quam principalis; quid si cum iuramento promittit, vel se faciat uti principalem, & in solidum, vel animo nouandi, c.2. F. §.13. n.7.

Fideiussor potest obligari in minus, & illius obligatio non extenditur ultra expressa, ibid.

An videtur solum in excessu, ibid.

Fideiussor proprie non dicitur ille, qui animo nouandi pro alio promittit solvere, & non comprehenditur in statuto loquente de fideiussore, c.2. F. §.13. n.8.

Fideiussor obligatus est uti principalis, respectu creditoris dicitur debitor principalis, & coactus, c.2. F. §.13. n.9.

Quando quis dicatur fideiussor, vel principalis, ibid.

Fideiussor si recipiat pecuniam tenetur ipse, & illius heredes seruare indemnem principalem, ibid.

Piores socij, vel correi an dicantur inimici fideiubere, & quid importet, maxime Florentiae, ibid.

Fideiussor habet obligata bona principalis vigore statuti Florentini, ibid.

Fideiussor non obligatur in actum, cui lex resistit, vel mali exempli, nutritio peccati, vel contra bonos mores, c.2. F. §.13. n.10.

An possit allegare errorem si in instrumento non addit clausula *sciens non teneri*, &c. ibid.

Fideiussor quando dicatur iudex, vel non ut possit recurrere, c.2. F. §.13. n.11.

Quis tenetur probare fideiussorem esse idoneum, vel non, ibidem.

Fideiussor, qui erat idoneus, si postea efficiatur non idoneus, an sit iterum eandem, c.2. F. §.13. n.12.

Fideiussor qualiter possit tuta conscientia premium, & mercedem recipere pro fideiussione, non ratione officij, sed ratione periculi, c.2. F. §.13. n.13.

Fideiussor de done conferenda, vel restituenda an possit interuenire; quid seruetur Florentiae, vel Bononiae, & alia, c.2. F. §.13. n.14.

Fideiussor Clerici si sit laicus, potest coram iudice laico conueniri, nec declinat forum ex persona principalis, c.2. F. §.13. n.15.

Anatatem Clericus tamquam necessarius defensor declinat, ibid.

Quid si laicus apud acta Iudicis Ecclesiastici fideiussit, ibidem.

Fideiussor datus pro sorte an intelligatur etiam datus pro fructibus, vicariis, expensis, damnis, interese, & penis, c.2. F. §.13. n.16.

Fideiussor an possit esse testis, iudex, vel arbiter in causa principalis, vel confideiussoris, c.2. F. §.13. n.17.

Fideiussor an videatur approbare contractum, & sibi praeiudicet in iuribus suis, c.2. F. §.13. n.18.

Promittens de euictione an possit postea agere vigore fidei commissi purificati ad eius fauorem, ibid.

Fideiussor nec sibi, nec suis heredibus praeiudicat quoad retractionem, ibid.

Fideiussorem praestans qualiter sibi praeiudicet, & alia, remittit, c.2. F. §.13. n.19.

Fideiussorem praestans de se representando, vel stando iuri, an dicatur consentire in iurisdictionem, ut amplius allegare non possit incompetentiam, ibid.

Fideiubens contra expressam testatoris prohibitionem, qualiter priuatur commodum hereditatis, & defertur alijs substitutis in casu contrauentus, c.2. F. §.13. n.20.

Fideiubendi prohibitio qualiter contineatur sub simplici expressa prohibitionis alienandi, ibid.

Fideiussores plures an teneantur omnes in solidum licet non sit expresse, c.2. F. §.13. n.21.

Quid si aliquis eorum non sit soluendo, vel nulliter obligatus, ibid.

Fideiussores habent tria beneficia, nempe ordinis, vel euersionis, diuisionis, siue Epistolae D. Adriani, & cedendum, de quibus, latet, ibid.

Fideiussoris si renuntiatur dictis beneficijs, vel est in solidum obligatus potest conueniri ante principalem, & quando secus, ibid.

Fideiussor vnus soluens an possit repetere ab alijs pro rata sine cessione, ibid. & n. seq.

Quid si vnus fideiussit pro tota summa, alter vero pro dimidia tantum? ibid.

Fideiussor qui integrum debitum soluit, & cessionem reportauit, non potest ab alijs omne solumum repetere, sed tantum dempta sua rata, c.2. F. §.13. n.22.

Quid si fideiussor soluat totum debitum non tamquam obligatus, sed tamquam tertius, & simplex emptor nominis? ibid.

Confideiussores qui dicantur, ibid.

Fideiussor, qui renuntiatur beneficio diuisionis, & cedendum, potest in solidum conueniri, licet creditor alios liberauerit, c.2. F. §.13. n.23.

Fideiussor census an possit emere censum, & pro qua rata possit agere contra confideiussures, c.2. F. §.13. n.24.

Fideiussores primi an liberentur per dationem aliorum, c.2. F. §.13. n.25.

Fideiussio noua an, & quando extinguat primam, vel non in materia cautionis de non offendendo, ibid.

Fideiussor qui post alios, & vitimo loco fideiussit pro eodem debito, si soluat totum debitum, & contra alios cessionem reportet an possit à primis totum repetere, c.2. F. §.13. n.26.

Quid si neuter sciebat se habere confideiussorem, ibidem.

Fideiussor primus si soluat an possit ab alijs, qui postea intercesserunt repetere, ibid.

Fideiussor qualiter repetat solumum, damna, vel expensas contra debitorem principalem, quae remedia contra eum competant, & an sit necessaria cessio, c.2. F. §.13. n.27. vbi etiam quid seruetur Florentiae.

Fideiussor exactus an possit in eodem foro agere pro sua releuacione, licet alias non esset iudex competens debitoris, ibid.

Fideiussor qualiter possit à principali repetere solumum, vel de illius substantia, & bonus solvere, ac etiam uti occulta compensatione, & alia, remittit, tam pro foro externo, quam conscientie, ibid.

An, & quando liceat creditori uti occulta compensatione in re fideiussoris debitoris sui, ibid.

Fideiussor non dicitur proprie creditor ante solutionem, & non potest repetere, c.2. F. §.13. n.28.

Fideiussor an, & quando possit petere releuacionem licet nondum soluerit, c.2. F. §.13. n.29.

Fideiussor quando dicatur diu sit esse in obligatione, ut possit liberationem petere, ibid.

Fideiussor census an possit agere contra principalem vel illum releuet, & eximat à fideiussione, & quando ad extinctionem census, ibid.

Fideiussor quando possit petere liberari ab obligatione, ibidem.

Fideiussor an possit repetere solumum ex sola confessione creditoris, vel quietantia; quid si alius pro eo soluerit, vel gratis fuerit liberatus, & alia, c.2. F. §.13. n.30.

Fideiussor an teneatur appellare à sententia contra se lata, ut possit agere contra principalem debitorem, c.2. F. §.13. n.31.

Fideiussor an teneatur intimare molestias principali debitori, ibid.

Fideiussor soluens non oppositis exceptionibus, quas opponere poterat non habet regressum contra principalem debitorem, nec alios, ibid. & n. 32.

Fideiussor tenetur notificare debitori principali solutionem à se factam, nec bis soluat, c.2. F. §.13. n.33.

Fideiussor soluens creditoris, qui non possit illum liberare, an repetat à principali, vel ab ipso, cui soluit, c.2. F. §.13. n.34.

Fideiussor an, & quomodo possit opponere exceptiones principali competentes, c.2. F. §.13. n.35.

Qualiter possit defendi à principali in illis exceptionibus, quae fideiussori non competunt, ibid.

Fideiussor in contractu censuali potest accedere non tantum pro annua solutione, sed etiam pro immunitate fundi;

- fundi; & quando etiam in casu nullitate; non tamen potest obligari in euenum peremptionis fundi, vel quando non est frugifer, & capax oneris impositi, t.2.f. §.13. num.35.
- Fideiussores tenentur ad restitutionem fortis in casibus, in quibus potest conveniri principalis, nisi se retraxerit ad fructus tantum, ibid.
- Fideiussores qualiter possint redimere censum, ibid.
- Fideiussores potest cum debitor principalis facere pactum legis commissorius; quid in fideiussores census, t.2.f. §.13. num.36.
- Fideiussores prestatos ab usufructuario non tenentur vitra vires hereditatis, t.2.f. §.13. n.37.
- Fideiussores tunc pupilli saluam fore, ad quid tenentur, t.2.f. §.13. n.38.
- Fideiussores indemnitate, vel releuatur quis dicatur, & alia, remissio, t.2.f. §.13. n.39.
- Fideiussores indemnitate an possint opponere exceptionem excussionis; & quid in terminis statuti Florentini, t.2.f. §.13. n.40.
- Fideiussores indemnitate ad quid tenentur, ibid.
- Fideiussores subsidarius, & conditionalis non tenentur nisi purificata condicione, & interpellatus, & gaudet beneficio excussionis, licet ei renunciaret, t.2.f. §.13. num.41.
- Qualiter liberetur ob negligentiam creditoris in exigendo a principali, ibid.
- Fideiussores an liberentur si denunciantur creditori vti agat contra principalem, t.2.f. §.13. n.42.
- Fideiussores solvere, quod quis factio calculo debitor apparebit, vel de iudicio sili, vel aliquem futurum, an liberetur per mortem principalis, t.2.f. §.13. num.43.
- Fideiussores qualiter liberentur ob confiscationem bonorum debitoris principalis; quid si promiserit fauore fisci? t.2.f. §.13. n.44. vide Fisci, n.2.
- Fideiussores census non liberantur per mutationem fundi censiti, t.2.f. §.13. n.45.
- Fideiussores an, & quando liberentur per prorogationem, vel aliam conuentionem factam sine nouo illius consensu inter creditorem, & debitorem principalem, t.2.f. §.13. n.46. & 51.
- Fideiussores ad tempus, vel pro certo tempore qualiter liberentur illo finito, ibid.
- Fideiussores in contractu locationis an, & quando remaneat obligatus, si locatio fuit renouata, vel prorogata, ibidem.
- Fideiussores pro administratore non tenentur pro tempore, quo post mortem decesseris fuit ab alijs in administratione confirmatus, ibid. & n.81. & seqq.
- Fideiussores qualiter liberentur per transactionem inter creditorem, & debitorem factam, ibid.
- Fideiussores pro certa summa an, & quando per eius solucione liberentur, vel tenentur pro toto debito, vel reliquatu, t.2.f. §.13. n.47.
- Fideiussores pro residuo ad quid tenentur, ibid.
- Fideiussores de iudicio sili, & iudicatum soluendo apud vnum iudicem, & tribunal, non tenentur in alio, si fuit receptus sub nomine proprio, vel appellatiuo, secus autem si sub nomine dignitatis, t.2.f. §.13. num.48.
- Fideiussores de presentando in curia inferiori, non tenentur in superiori, ibid.
- Fideiussores liberantur variata causa, vel actionem, ibidem.
- Fideiussores datus post tempus prefixum an dicatur nulliter datus, ibid.
- Fideiussores an liberentur per appellationem principalis, vel tenentur etiam in causa appellationis, ibid.
- Fideiussores de iudicio sili, & iudicatum soluendo an, & quando possint appellare a sententia, tom.2. f. §.13. num.49.
- Potest executio repetere quod soluit a principali sine alio processu, secus in fideiussores contractus, ibidem.
- Qualiter sententia contra vnum lata possit executioni contra alium demandari, ibid.
- Fideiussores in causa criminali potest coram eodem iudice criminali repetere, & per capturem procedere contra eum licet in ciuilibus priuilegiatum, ibid.
- Fideiussores iudicij fingitur condemnatus cum principali, & tenetur soluere sine alio principali, ibid.
- Fideiussores de iudicio sili, non gaudet priuilegijs aliorum fideiussores, t.2.f. §.13. n.50.
- Fideiussores pro delicto an extinguatur morte fideiussores, vel transmittat obligationem ad heredes, ibid.
- Fideiussores datus in vno casu non potestur ad alium, nisi iterum sententia, & nisi esset in indiuiduis annexis, & dependentibus ipsius obligationis, vel sit per verba multum pregnantia, t.2.f. §.13. n.51.
- An datus in causa principali tenetur in causa appellationis, ibid.
- Fideiussores datus in prima instantia, an tenetur in secunda, vel coram alio iudice, ibid.
- Fideiussores pro expensis, intelligitur tantum in causa principali, & non in emergenti, vel perempta instantia, t.2.f. §.13. n.52.
- Fideiussores, qui promissum alium presentare intra certum tempus non tenetur sine interpellatione, quod procedit si dies sit incerta, secus autem si dies sit certa, t.2.f. §.13. num.53.
- Libetatur mortuo principali ante requisitionem, ibid.
- Quousque possit moram purgare, etiam interpellatus, ibidem.
- Quid in ciuilibus? & alia, ibid.
- Fideiussores de representando tenetur iuridice, ac legitime presentare, & alia, remissio, tom.2. f. §.13. num.54.
- Fideiussores an liberentur si presentatus postea a carceribus fugiat, ibid.
- Fideiussores, qui promissum presentare eum prout statui, vel in certo loco, vel stare in domo sua, an satisfaciatur per acquiescentiam, ibid.
- Fideiussores, non presentando an tenentur vitra penam ad interesse partis, & alia, remissio, ibidem.
- Fideiussores de iudicatum soluendo an tenentur ad augmenta, vel accessiones, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, t.2.f. §.13. n.55.
- Quid si promissum pro omni causa, & toto eo, quod ex processu, vel iudicio nasci potest? ibid.
- Fideiussores de re restituenda an tenentur etiam ad fructus rei, ibidem.
- Fideiussores officialis simpliciter, videtur intendere in interesse, non in penam ex maleficio impositam, & tenetur solum pro male gestis, & ministratis in officio suo, non extra illud, nisi specialiter, & expressis etiam ad penam se obligauerit, & alia, t.2.f. §.13. n.56.
- Fideiussores officialis non tenetur de gestis tempore prorogationis officij, ibid.
- Fideiussores ad fauorem fisci qualiter possint cum priuilegijs fisci conuenire suum principalem coram eisdem iudicibus a quibus fuit coactus soluere, tom.2. f. §.13. num.57.
- Et generaliter de alijs fideiussores, correis, vel postessoribus an possint in eodem foro, in quo fuerunt exacti agere pro sua releuatione, ibid.
- Fideiussores de iudicio sili liberentur per defensionem, seu peremptionem instantiam, t.2.f. §.13. n.58.
- Libetatur etiam per mutationem status persone sistentis, vel si sit mulier alibi nupta, ibidem, & numer.63.
- Fideiussores de presentando debitorem in carceribus liberatur per mortem naturalem, vel ciuilem debitoris; quid si offeratur saluandus, vel ante fuerit interpellatus, & potius in mora, & personaliter citatus, t.2.f. §.13. n.59. & 63.
- Fideiussores liberantur si praestandos sine illius culpa efficiatur bannitus pro alia causa, vel etiam pro eadem causa ipso fideiussores non vocato ante bannitum, tom.2. f. §.13. n.60. & 63.
- Fideiussores an tenentur presentare pro eadem causa, non superuenientibus nouis indicijs, ibid. & n.62.
- Fideiussores qua pena sit puniendus non presentando, vbi certa pena non fuit promissa; quid si se obligauit tamquam commentarius, ibid.
- An tenentur ad interesse partis vitra penam fisco promissam, ibid.
- Fideiussores de presentando, si fuit condemnatus ad penam, qualiter presentatur in bonis confiscatis, vel fisco tenentur

tur illum releuare pro summa soluta, tom. 2. F. §. 13. num. 61.

Fideiussor an possit in se iudicium suscipere, & prestandum defendere, ibid.

Fideiussor debet habere terminum ad perquirendum, & presentandum reum iuxta distantiam locorum, ibidem.

Fideiussor de presentando imputatum pro vulnere ad quid tenetur sequuta morte, tom. 2. F. §. 13. num. 62.

Fideiussor de presentando qualiter liberetur lata sententia, carceratione rei, vnica presentatione nisi promiserit com clausula *retes quoties* &c. mutatione status rei absque facto, vel culpa sua, faciendo omnem conatum, & posse, morte naturali, vel ciuili, & alijs modis de quibus, t. 2. F. §. 13. n. 63.

Fideiussor non tenetur si principalis fugiat à manu iudicis, vel familie, & alia quando, & quibus casibus liberetur fideiussor, latè per totum ibidem.

Fideiussor de presentando, an teneatur si facto iudicis teus portus fuit in fugam, t. 2. F. §. 13. n. 64.

Fideiussor de habendo domum pro carcere non liberatur per licentiam à iudice concessam reo exeuendi ad audiendam missam, ibid.

Fideiussor de carcerato in domo, an teneatur si carceratus flet in limine hostij, vel supra testum, ibid.

Fideiussor qui promittit aliquem non discidium de certo loco, si ille recedat cum licentia iudicis, etiam condicionali, vel cum clausula firma manente fideiussione, nihilominus liberatur, nisi in promissione adfit clausula *&c. in caso licentia de se presentando* &c. vel si in licentia adfit alia clausula, vt non valeat nisi accedente consensu fideiussoris, & alia, ibid.

Fideiussor liberatur si reus fuit ad arctiores carceres reuocatus, ibid.

Fideiussor qualiter liberetur facta per iudicem aliqua nouatione cum reo, vel data licentia, & de cautelis in hoc adhibendis, ibid.

Fideiussor an teneatur si detentus, pro quo fideiussit, recesserit, & statim redierit, ibid.

Quibus modis finitur obligatio fideiussoris in ciuilibus, ibid. remissiuè.

Fideiussor quando possit in criminalibus admitti pro reo carcerato, t. 2. F. §. 13. n. 65.

Fideiussor de iudicio fuit, an possit allegare nullitatem capite, vel processu, t. 2. F. §. 13. n. 66.

Fideiussor de iudicio fuit, an teneatur etiam pro expensis, & interesse partu, & alia, remissiuè, tom. 2. F. §. 13. num. 67.

Fideiussor accedens secundu obligationi sub supposito precedens valide, si erat oula, non remanet obligatus, t. 2. F. §. 13. n. 68.

Fideiussor intercedens pro nulliter, & iniuste carcerato an remaneat obligatus, & si quid soluerit an possit repetere, t. 2. F. §. 13. n. 69.

Quid si pro illum liberando à latronculis, sive latronibus illum obsequium tenentibus? ibid.

Fideiussor de retinendo pecuniam prioribus, & anctoribus an, & quando sit prestandus, tom. 2. F. §. 13. num. 70.

Fideiussor datus in compromisso pro obseruatione laudi, non tenetur pro reductione, tom. 2. F. §. 13. num. 71.

Fideiussor pro carcerato, qualiter possit poenitere, ante sequutam excarcerationem, tom. 2. F. §. 13. num. 72.

Fideiussor euictionis regulariter non est prestandus à venditore, nisi fuerit euicentio, vel nisi in limine contractus imminer euicdo; & alia, t. 2. F. §. 13. num. 73.

An sit prestandus non tantum pro lite mota, sed etiam pro omni alia in futurum mouenda; quid si eiet mota per calumniam, & alia, ibid.

Fideiussor qui se obligauit taxatiuè pro litibus motis, non tenetur pro alijs in futurum mouendis, & alia, ibid. & 77.

Fideiussor euictionis an sit prestandus quando venditor, vel illius auctor est de per se diues, & noto-

riè soluendo, tom. 2. F. §. 13. num. 74.

Fideiussio est. prestanda quando eiet in pactum deducta, etiam aliter stipulantis non interit, ibid.

Fideiussor euictionis tenetur sicut principalis actione ex empto vitra prius restitutionem ad omne interesse, t. 2. F. §. 13. n. 75 & 76.

An teneatur ad iustum valorem rei de tempore euictionis sequitur, vel tantum ad pratum solum, ibid.

Fideiussor euictionis an teneatur de impropria euictione, vi quando fuit auocata simplex possessio, vel detentio, & non dominium, latè distinguendo, t. 2. F. §. 13. n. 76. vide Euicdo, n. 2.

Fideiussor euictionis non tenetur pro retractu, imò potest ipse retrahere, nisi specialiter, & expresse in hunc casum promiserit, t. 2. F. §. 13. n. 77.

Promissio verbis vniuersalibus concepta, qualiter comprehendat etiam euicentem, quæ sequeretur ex natura rei, ibid.

Fideiussor euictionis an teneatur si contractus rescindatur remedio l. 2. C. de rescind. vend. vel alio beneficio iuris communis, t. 2. F. §. 13. n. 78.

Fideiussor an teneatur si rescindatur contractus etiam ob gabellam non solum, ibidem, vide Gabella num. 15.

Fideiussor euictionis an teneatur, si emptor soluit pretium non procurata liberatione bonorum, iuxta conuentum, t. 2. F. §. 13. n. 79.

Fideiussor non debet esse faciens, sed de loco supposito, t. 2. F. §. 13. n. 80.

Fideiussor de bene viuendo, de non offendendo, & similes an, & quando sint prestandi, ad quid teneantur, & alia, remissiuè, tom. 2. F. §. 13. num. 81.

De modo procedendi contra fideiussores ob contrauentionem principalem, & alia, remissiuè, ibidem.

Qualiter poenæ conuentionales ex contractu fructe cautionis transant ad hæredes, & alia, remissiuè, ibidem.

Fideiussor de tuto carceris, vel de non discedendo an teneatur si detentio sit iniusta, ibid.

Pro iniuste carcerato, an teneatur de eius fuga, ibidem.

Fideiussor an teneatur ad poenam si fugiuium reduxit ad carceres, ibid.

Fideiussor pro vno seruicio, vel officio Banchi, non teneatur pro alio, ad quod principalis fuit promouus, & idem in similibus, quia fideiussio eiet stricti iuris; nec extenditur ad alia, nisi sint officio annexa, tom. 2. F. §. 13. n. 82.

Fideiussor prestans pro secundo anno administrationis, an teneatur pro reliquis, administratio omni antecedentis transportatis in anno sequenti, tom. 2. F. §. 13. num. 83.

Pro officio renouato non tenetur ad debitum reliquatur primi, & quare, ibid.

Fideiussor pro administratore an teneatur de exactis ab eoz subdito, vel filio, latè distinguendo, t. 2. F. §. 13. num. 84.

An teneatur pro oon exactis ex culpa, & negligentia, ibidem.

Fideiussor qualiter liberetur finita societate, vel administratione, licet fuerit renouata, vel prorogata sine nouo consensu, ibid.

Fideiussor promittens sub conditione, non tenetur, nisi probato conditionis implemento, tom. 2. F. §. 13. num. 85.

Fideiussor ministri publici tenetur etiam si minister reuocatur debitor alicui priuato de pecunia publica, tom. 2. F. §. 13. n. 86.

Fideiussor tenetur in omnem casum, & causam, quæ ex acta negotij procedit, ibid.

Fideiussor officialis tenetur tantum pro commissis, vel neglectis in officio, & alia, ibid.

Fideiussor pro officiali electo ad annum, non tenetur pro tempore prorogato, ibid.

Fideiussor an liberetur stante oegligentia in reuocandis compitis; & an teneatur pro oona, remissiuè, ibid.

De diuersis fideiussoribus, remissiuè, ibid.

Fideiussor au suffragetur absolutione concessa principali, t. 1. A. §. 5. n. 15.

Fideiussori, quæ actio competat, ad repetendum quæquid soluerit pro suo principali, tom. 1. A. §. 10. num. 21.

Alia vide in §. Carceratus, & §. Cautio, n. 31.

Fideiussor Clerici an gaudeat illius privilegijs, vide Clericus.

Fideiussor conductoris, an finito tempore remaneat liberatus in futurum, §. Conductor, n. 5.

Alia vide in §. Creditor.

Fideiussor in contrahenda carcerari, an remaneat obligatus, t. 1. C. §. 5. n. 5. & seqq.

De suo carcere, an teneatur si carceratio erat iniusta, §. Carcer, n. 16.

Fideiussor qualiter possit opponere compensationem, t. 1. C. §. 27. n. 15.

Fideiussor dicitur, qui se constituit pro alio solvere, t. 1. C. §. 43. n. 25.

Fideiussor dicitur, qui pro alio faceret pignus ad impediendam euacuationem domus, t. 1. D. §. 17. n. 6.

Fideiussor an liberatur factio concursu bonorum debitoris, t. 1. C. §. 52. n. 77.

Fideiussor in forma depositi qualiter teneatur ad interesse, t. 3. M. §. 39. num. 3.

Fideiussor mulieris an sustineatur pro viro, & alijs, t. 3. M. §. 35. n. 19. & seqq.

Fideiusseus pro muliere sine solemnitatibus contrahente, an obligetur, & possit recipere à muliere, t. 3. M. §. 35. num. 23.

Fideiussor non liberatur per licentiam datam reo, vt audiat Massam in Ecclesia vicina, t. 3. N. §. 9. num. 2. & 15.

Fideiussor an liberetur per transactionem, & alijs modis, vide §. Nouatio.

Fideiussor accedens secundæ obligationi cum supposito alterius, quæ erat nulla, an obligetur, t. 3. O. §. 2. num. 4.

Fideiussor au liberetur ex culpa, & negligentia creditoris in exigendo à debitore principali, t. 3. O. §. 2. num. 34.

Fideiussor euictionis an teneatur ablati re per remedium, t. 1. C. de rescind. vend. t. 4. R. §. 10. n. 38.

Renunciatus beneficijs suis, qualiter sibi præiudicat, t. 4. R. §. 13. n. 4.

Fideiussor quando, & in quibus casibus non possit solum repetere, t. 4. R. §. 15. n. 3.

Fideiussor filijfam. in muro an laenetur exceptione Macedoniana, t. 4. §. 9. n. 1.

Fideiusseus pro alio, an possit mercedem recipere sine viura, t. 4. V. §. 22. n. 8.

Fideiussor an obligetur pro tacita reconductione, an liberetur per dationem sicutum fideiussorum, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 30.

Fideiussor euictionis quando præstari debeat, & alia ad rem, t. 4. in Resolut. cap. 34.

F I D E S.

Fides Baptismi qualiter probet ætatem, t. 1. B. §. 3. num. 1. & 10.

An exquirenda per Parochum in matrimonio forensium, §. eod. n. 15.

Fides extrajudiciales, an, & quando probetur, vel non, t. 4. T. §. 9. n. 62.

Fides mercatorum circa illorum stylum probat, ibid.

Quod fides non faciat fidem, ibid.

De fide magnatum, & nobilium virorum, ibid.

Fides facta à publico officiali de re spectante ad eius officium probat, ibid.

FILIATIO, FILIA, FILIUS.

Filiatio qualiter probetur ex eo, quod quis natus sit ex uxore, cum assumptionibus, & limitationibus, t. 2. F. §. 14. n. 1. & 3.

Filiationis causa coram quo iudice sit cognoscenda? distingue an agatur de validitate matrimonij, & tunc spectat ad iudicem Ecclesiasticum, vel simpliciter an aliquis sit natus ex tali matrimonio, & tunc spectat ad iudicem, ibidem.

An credatur mulieri assertenti se ab aliquo pregnantem redditam, ibid.

Filijs quando præsumantur potius adulteri, quam mariti, & e contra, & qualiter ista præsumptio reddat tutum etiam in conscientia, ibid. & n. 2.

De filio à muliere cuius esse præsumatur, ibid.

Filiatio qualiter probetur ex libro partus, Baptismi, matrimonij, & alijs, ibid. remissus.

Filiatio quomplex sit, qualiter articuletur, & probanda, ex quibus probetur, vel præsumatur legitima, & alia, remissus, ibid.

Filiatio qualiter probetur ex tractatu, educatione, nominatione, fama, & huiusmodi, t. 2. F. §. 14. n. 2.

Filiatio, quomodo solet articulari, & alia, remissus, ibid.

Nominatio facta in epistola per verba clara, & expressa, qualiter sufficiat ad probandam filiationem, ibid.

Filiatio ex quibus coniecturis præsumatur, vel excludatur, ibid.

Filiatio, & descendencia qualiter probetur ex verbis enunciationis, ex fidibus Baptismatum, per testes de auditu, & fama, & alijs, ibid.

Assertens se filium alicuius non præiudicat tertio, nisi plene probauerit, ibid.

Filius natus in domo ex uxore, & intra debita tempora semper præsumitur mariti, nisi probetur maritum tempore conceptionis fuisse impotentem, infirmum, vel absentem, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 3.

Ad quid teneatur mater, & filius in conscientia, ibid.

Filius quando potius præsumatur mariti, & excludatur à successione adulteri, ibid.

Quid si uxor fuerat à marito expulsa, & alia, ibid.

Quod fauore matrimonij sufficiat quantumque possibilitas, ibid.

Filius natus ex concubina an præsumatur concubinarum, quid probandum sit ut præsumatur, & alia pro filiatione ex concubina ad effectum succedendi statue legitimatione per subsequentem matrimonium, ibid.

Quid si concubina esset mulier nobilis, ibid.

An præsumptio iuris reddat tutum in conscientia, ibid.

Filiatio ex concubina domi retenta qualiter, & ex quibus coniecturis probetur, ita vt legum ius admittatur ad fideicommissum, ibid.

Filius an, & quando præsumatur legitimus, vel naturalis, vel spurvus, ibid. remissus.

Filius fauore matrimonij qualiter semper præsumatur maritici, & maritus esset septuagenarius, octuagenarius, & vitra, ibid.

Filiatio qualiter probetur, & de diuersis coniecturis, remissus, ibid.

De similitudinis coniectura quid, & quantum operetur, ibidem.

Filius præsumitur similis patri virtute, & moribus, & quid in virijs, ibid.

Filiatio, & legitimitas etiam est probanda ad effectum succedendi, & non tantum de tempore naturalis, sed etiam conceptionis, ibid.

Qualiter si probanda legitimitas ad effectum succedendi, & alia, ibid.

Filius, ubi non constat de legitima filiatione, in dubio præsumatur potius naturalis, quam incestuosus, vel ex alio damno cotu natus, ibid.

Filius natus in septimo, nono, vel decimo mense post mortem primi viri, ex muliere, quæ secundo nupsit, an præsumatur primi, vel secundi viri, & cui succedat, t. 2. F. §. 14. n. 4.

Filius an, & quando dicatur vitalis, vel abortiuus ad hoc vt succedat, & illi succedatur, tom. 2. F. §. 14. n. 5.

Filius feminarius habetur pro non nato, ibid.

Partus imaturus, & imperfectus quomodo cognoscatur, ibidem.

Qualiter probetur parvis vinnis, vel mortuis, ibid.

Natus in quinto, sexto, septimo, vel octauo mense an dicatur vitalis, & successibilis, ibid.

De extracto à ventre matris, per partum cesareum an sit vitalis, & successibilis, ibid.

De diuersitate partuum, remissus, ibid.

Filius natus ex matrimonio putiuius an, & quando dicatur legitimus ad omnes effectus, tom. 2. F. §. 14. num. 6.

Filijs pluribus ex eodem partu natis, quis prius natus præsumatur, t. 2. F. §. 14. n. 7.

Filio,

Fili, & patre, vel matre simul mortui ex eadem ruina, vel simili causa, quis præsumatur superuixisse ad effectum succedendi, vel transmittendi, t. a. F. §. 14. n. 8.

Filius naturalis quis proprie dicatur, & qualiter tam ex testamento, quam ab intestato possit succedere patri, matri, vel fratribus, remissive, tom. a. F. §. 14. num. 9.

Quid in spurio, incestuoso, adulterino, vel aliis illegitimè nato, ibid.

Filij qualiter non dicantur incestuosi stante ignorantia impedimenti saltem in vno ex cōiunctibus, ibid.

An saltem consequantur alimenta, & dorem, ibid.

Filius naturalis non existente legitima prole qualiter possit ex testamento succedere patri in rota hereditatis, ibidem.

An nepotes legitimi ex filio naturali possint heredes institui ab ayo, ibid.

Filius naturalis an possit petere legatum sibi factum, & alimenta, & si utrumque an simul confundatur, & compensetur, & an valeat omnis adiectum dicto legato, ibidem.

Quid liceat, vel non relinquere spurij in foro conscientiar, ibidem.

Pater an possit alium heredem instituere, rogando illum, vt postea testatur filio spurio, ibid.

Filij spurij nihil possint capere a personis Ecclesiasticis ex dispositione Bullæ B. Pij V. & alia ad intelligentiam dictæ Bullæ, ibid.

Filij Sacerdotum an dicantur incestuosi, vel simpliciter spurij, & an possit illis per patrem relinqui, ibid.

Spurij an prohibeantur succedere collateralibus, & extraneis; qualiter probetur spurietas, & alia, ibid.

Filij an in dubio præsumantur naturales potius, vel spurij, ibid.

An valeat status in habitans naturales, vel spurios ad successionem, ibid.

Filij, vel nepotes naturales an, & qualiter sint à parentibus alendi, ibid.

Filius naturalis an dicatur de familia, & an possit vti armis, & insignibus familie, t. a. F. §. 14. n. 10.

Filius naturalis an possit dici Cuius vetus, & originarius, & tanquam talis admitti ad commodam, & dignitates, maxime si sit legitimarius, ibid.

Filius naturalis an faciat deficere conditionem fideicommissi, & subditum excludat, t. a. F. §. 14. n. 11.

Filij naturales tantum non veniunt appellatione filiorum, nisi concurrentibus coniunctis in contrarium, ibidem.

Quid in legis dispositione, an veniat legitimus, vel etiam illegitimus, ibid.

Filij naturales qualiter veniant in fideicommissio simpliciter ordinato pro filiis masculis absque alia denominatione legitimorum, ibid.

Filij naturales an veniant sub nomine liberæ, & alia, ibidem.

Filij naturales, & illegitimi an admittantur ad dignitates, & beneficia Ecclesiastica, t. a. F. §. 14. n. 12.

An sint capaces iurispatronatus, vel pensionis, ibid.

An possint obtinere beneficia paterna, vel in Ecclesijs vbi parentes obtinuerunt, & alia, ibid.

Illegitimitas qualiter probetur ex dispensatione petita, vel obtenta, ibid.

Filij illegitimi non admittuntur ad subsidium concessum pro vniuersitate nobilem scolasticis pauperibus, ibidem.

An Ballardæ sint capaces legatorum nobilibus ciuitatis relictorum, & alia remissive, ibid.

Filij illegitimi non possunt promoueri ad sacros ordines sine dispensatione, per ingressum tamen Religionis, & professionem redduntur habiles absque alia dispensatione, ibid.

Filij illegitimi non sunt idonei, nec integri testes, ibid.

Filij illegitimi an possint constitui Vicarij ab Episcopo absque dispensatione, ibid.

Filij legitimari per subsequens matrimonium qualiter abintestatur ab omnes prædictas incapacitates, ibidem.

Filij legitimati auctoritate seculari non efficiuntur capaces quoad officia Ecclesiastica, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Filij legitimari per subsequens matrimonium an excludant substitutos, ibid.

An dictæ incapacitates locum habeant in formis legitimis, ibid.

Imparitas sanguinis non præsumitur, nisi coincidenter probetur, ibid.

Filij naturales quando possunt per subsequens matrimonium legitimari, alio modo non legitimantur, t. a. F. §. 14. n. 13.

De modis legitimandi, quid operetur legitimatio, & alia remissive, ibid.

Filij naturales vbi possint legitimari per subsequens matrimonium plura requiruntur, nempe quod viuant, nam si sint mortui nepotes ex eis non efficiuntur legitimi, quod inter copulas potuerit ab initio consistere matrimonium; probatio filiationis, & alia tam de iure ciuili, quam Canonico late, t. a. F. §. 14. num. 14.

Quomodo etiam incestuosi, & similes natij ab eis, inter quos non poterat stare matrimonium possint legitimari per subsequens matrimonium contra dictam ex dispensatione Pape, ibid.

Filij nati ex adulterino, vel alio damnato coitu an possint legitimari per scriptum Principis, & alia remissive, ibid.

Filij legitimari per subsequens matrimonium an tollant ius primogenituræ iam nati, t. a. F. §. 14. n. 15. vbi etiam quomodo possit dari casus.

Filiorum appellatione in materia feudali an veniant legitimari, & alia remissive, t. a. F. §. 14. n. 16.

Filij exposti in hospitali an rumpant testamentum patris, si fuerint preteriti, t. a. F. §. 14. n. 17.

An, & quando puniantur parentes, qui proprios paruos exponunt, ibid.

Filij exposti efficiuntur ingenui, non sunt parentibus subiecti, nec committuntur patriciam, ibid.

Filij exposti censentur legitimi, & non spurij, ac idem ordinum, & dignitatum capaces, ibid.

Filij exposti an sint baptizandi, saltem sub conditione, ibid.

An efficiantur ciues loci, & gaudeant privilegijs ciuitatis, ibidem.

Filiorum appellatione an, & quando veniant posthumi, t. a. F. §. 14. n. 18.

In fideicommissis potis, vel indiem certam non veniunt posthumi, nisi aliter appareat ex coniunctis, quid in fideicommissis conditionalibus, vel in diem incertam, ibidem.

Filiorum appellatione an, & quando contineantur etiam filis, t. a. F. §. 14. n. 19.

Filiorum appellatione an, & quando veniant nepotes, t. a. F. §. 14. n. 20.

Filiorum appellatione non veniunt adoptiui, arrogati, vel spirituales, nec faciunt deficere conditionem si sint filij, nisi specialis voluntatis coniectura appareat in contrarium; vel nisi fuerint adoptati de mandato testatoris, t. a. F. §. 14. n. 21.

An succedant tam patri, quam fratribus, & alia remissive, ibidem.

Filij cuiuscumque generis an, quando, & quomodo parentibus succedant, t. a. F. §. 14. n. 22.

Filij ex primo matrimonio qualiter succedant patri, vel matri transiunt ad secunda vota, ibid.

Filij ex primo Catholici non succedunt patri heretico, secus autem in filiis Iudeorum Baptizatis, qui parentibus succedunt, ac alijs proximioribus iudeis, t. a. F. §. 14. n. 23.

Filij si repudiauerint hereditatem parentum, qualiter possint re integra intra triennium promittere, & hereditatem capere com beneficio legis, & inuentarij, t. a. F. §. 14. n. 24.

An tale privilegium competat Ecclesiæ, & alia, ibidem.

Intellige prædicta vigore sularis, nam emancipari, vel vbi ageretur de hereditate mariti habet solum annum ad prenitendum, autem opus sit expressa reuocatione, vel sufficiat tacita, ibid.

Quibus modis tollatur fuitas, ibid.

Filius emens bona patris repudiata, qualiter efficiatur heres, ibidem.

- Filius possidens bona patris repudiata, an videatur abstinere nec revocare, ibid.
- Filius vivente patre an habeat aliquod ius considerabile in eius hereditate, saltem quoad legitimam, t. 2. F. §. 14. n. 35.
- Filius quæ possit consequi ab inuito patre vivente, ibid.
- Filius an possit abstinere ab hereditate paterna, emphyteusum, feudum, vel ius parochiarum retinere tanquam filius, & oon tanquam heres, & alia remissive, t. 2. F. §. 14. n. 26.
- Filius exheredatus an succedat in feudo, ibid.
- Filius an possit repudiare hereditatem, & legitimam retinere, ibid.
- Filius agendo, & ad sui commodum presumitur heres, secus si ab alijs conveniatur, t. 2. F. §. 14. n. 27.
- An id procedat in hereditate matris, ibid.
- Filijs non tenentur ad debita paterna, nisi se immisceant illius hereditati, t. 2. F. §. 14. n. 28.
- Filijs regulariter non tenentur pro patre, vel matre, & idem e contra tam in civilibus, quam in criminalibus, & quoad fecus, ibid.
- Filijs qualiter sint sui, & necessarij heredes patris, & possint conveniri pro debitis paternis, etiam non probata immixtione, nisi ipsi doceant de abstinente, ibid.
- Filijs an teneantur si debitum patris sit conversum in eorum viuitatu, veluti pro alimentis, vel pensione domus, ibid.
- Filijs qualiter possint occultare tot de bonis paternis, quod sufficit ad illorum sustentationem, nec teneantur revelare, sed possint etiam cum iuramento negare, ibid.
- Filijs qualiter etiam iussu puniantur à Deo pro peccatis parentum, ibid.
- Filijs non tenentur ad debita paterna, si assumperit, & representaverint personam patris premortui, t. 2. F. §. 14. n. 29. possunt enim subintrare locum patris, licet non sint illius heredes.
- Nec etiam tenentur ex eo, quod habuerit portionem sibi debitam vigore l. hac iudiciali Cod. de secund. cupit. ibid.
- Filiusfamilias qualiter possit adire, vel repudiare hereditatem sibi delatam cum, vel sine consensu patris, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 30.
- Filijs intra quantum tempus possint adire hereditatem patris, ubi expressè oon repudiaverint, t. 2. F. §. 14. n. 31.
- Filijs banniti sunt capaces successiones sibi delatæ de iure communi, non autem statutorum loci, a quo sunt banniti, & idem patris succedunt exclusio fisco, quid si omni iure efficitur incapaces, t. 2. F. §. 14. n. 32.
- Quid in legitima, & alia, ibid.
- Qualiter hodie banniti xpi parentur deponatis, efficiantur tertii poenæ, & amittant omnia privilegia, & iura succedendi etiam de iure communi, ibid.
- Quid in filijs duræ banno susceptis, ibid.
- Filijs an possint renunciare legitimæ, vel hereditati in dampnum fisci, ibid.
- Filijs pacificantes cum patre de oihil petendo post eius mortem non tenentur ferre pactionem, nisi sit iuratum, & possint capere ex testamento, t. 2. F. §. 14. n. 33.
- Filijs iussu exheredati, & alij ius succedendi non habentes non faciunt numerum in computatione legitimæ, t. 2. F. §. 14. n. 34.
- Filius ut dicatur legitimè exheredatus, est necessaria expressio causæ, quæ probari debet ab herede, t. 2. F. §. 14. n. 35.
- Quid si filius scripserit testamentum, in quo continetur exhereditatio, ibid.
- Filijs exheredati in institutione, an consentiant exheredatationi in substitutione, & an exhereditatio filij afficiat nepotes, ibid.
- Filius qui commiserit aliquam ex causis ingratitudinis, propter quam potuerit exheredari, si efficiatur clericus, vel monachus an possit amplius exheredari; quid si efficiatur furiosus, vel viuo à ihuc patre per violentiam egerit, & alia quibus modis possit evitari exheredationem, t. 2. F. §. 14. n. 36.
- Ingratitudo præterita potest à patre remitti, non autem futura, & quare, ibid.
- Exhereditatio an presumatur facta bona, vel mala mente, ibid.
- Filijs ex quibus causis possint exheredari, tom. 2. F. §. 14. n. 37.
- Filia ob meretricem vitam non possit exheredari à matre patris meretrice, ibid.
- Filijs possunt priuari à patre successione sua excepta legitima, etiam sine aliqua causa; & quid in foro conscientie, ibid.
- Filijs qualiter debeant habere legitimam ex boois, & non in pecunia, ibid.
- Filijs an ob crimen læsæ Maiestatis diuine, & humanæ commissum à patre priuor illius successione, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 38. vide fiscus, n. 7.
- Filijs acceptantes legata an possint impugnare testamentum, t. 2. F. §. 14. n. 39.
- Filijs exheredati recipientes legata, qualiter intelligantur renunciantes quartæ inofficioli testamenti, & alia remissive, ibid.
- Filijs, quibus à patre fuit aliquod donatum, an, & quando teneantur illud conferre in diuisione cum alijs fratribus, t. 2. F. §. 14. n. 40.
- Filius an possit revocare donationem inofficiolam à patre factam, an in totum, vel vique ad legitimam tantum, t. 2. F. §. 14. n. 41.
- Filijs per quorum matrimonium factus fuit locus revocationi donationis, si ante revocationem succedat, an confirmetur donatio, t. 2. F. §. 14. n. 42.
- Filijs præteriti si ante impugnacionem testamenti decedat, illud confirmatur, t. 2. F. §. 14. n. 43.
- Filijs renunciantes bonis paternis, non censentur renunciantes legitimæ, nisi expressè dixerint, vel nisi addit iuramentum, t. 2. F. §. 14. n. 44.
- Filius, qui à patre vivente consequutus fuit legitimam, oon potest amplius alimenta petere, quid si illam distraxerit, & consumperit, t. 2. F. §. 14. n. 45.
- Filius nondum natus quando reputor pro nato, t. 2. F. §. 14. n. 46.
- Filijs graui fideicommissio an detrahant duas quartas, legitimam scilicet, & Trebellanicam, t. 2. F. §. 14. n. 47.
- Filijs qualiter possint petere separationem legitimæ ante purificationem fideicommissi, ibid.
- An idem procedat in patre grauiato à filio, ibid.
- Quomodo defluantur dicte due quartæ, ibid.
- Filijs alimentati ex propria industria non possunt petere alimenta præterita, quid si pro suis debita coactaverint, t. 2. F. §. 14. n. 48.
- Filijs mortui matrem an, & qualiter possint agere contra patrem dilapidatorem pro dote materna, fideicommissio, vel legitima, t. 2. F. §. 14. n. 49.
- An repellantur præstata illis caustione, ibid.
- Filijs qualiter non possint in suis vocare parentes sine venia, an autem processus sit nullus, tom. 2. F. §. 14. n. 50.
- An, & quando possint esse ius inter patrem, & filium, & quando venia dicatur concessa, ibid.
- Filijs an, & quando possint agere, vel conueniri sine consensu patris, ibid.
- Filijs an teneantur magis subuenire parentibus, quam vxori, filijs, & creditoribus, t. 2. F. §. 14. n. 51.
- Filijs male tractantes suos parentes qualiter possint puniri, ibid.
- Filijs qualiter presumantur diligere parentes, ibid.
- Filijs non teneantur stare, vel alia pia opera facere pro parentibus defunctis, ibid.
- Filijs non possunt capere morem patris, & alia, ibid.
- Filijs familias an possint valde contrahere, & obligari viuente patre, t. 2. F. §. 14. n. 52.
- Qualiter sustineantur obligatio si habient seorsum à patre, & publice pro pa ribusdam. reputentur, & itaque versione pecuniarum in causas, pro quibus tenebatur pater, & alia, ibid.
- Filijs an possint alienare bona aduentitia sine patris consensu, t. 2. F. §. 14. n. 53.
- An possint donare, & alia, ibid.
- Filijs an prohibendo pater carcerato, vel impediendo ne vadat ad carceres, qualiter possint valde obligari, etiam sine solemnitatibus statutis, & ubique spe restitutionis in integrum, nisi adesse enormissima læsio, t. 2. F. §. 14. n. 54.

Filiam. maiores 25. annis de iure communi obligantur in contrahendis, & quasi contrahendis; quid in iuribus, & voto, t. 2. F. §. 14. n. 55. & 58.
 Quid si fuerint creati decuriones scilicet, & tacente patre, ibidem.
 Filijam. habitantes forisum à patre an presumantur emancipari, t. 2. F. §. 14. n. 56.
 Quando dicantur habitare forisum à patre, ibid.
 Filij semper presumuntur habitare cum patre, nisi contrarium probetur, ibid.
 Filiusfam. potest imponere censum super bonis suis castrensibus, vel quasi; quid in adventitijs, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 57.
 Qualiter possit inter vivos disporre de suis pecunijs, ibidem.
 Filijam. an possint pro alijs, & patre fideiobere, t. 2. F. §. 14. n. 58.
 An sui iuris effecti conveniantur in solium, vel deducto ne egerant, & non possint carcerari, ibid.
 Quid si falsis asseruerint se patresfam. vel emancipatos, ibid.
 An creditores possint facere subastare proprietatem competentem filijs in bonis adventitijs, etiam patre adhuc vivente, ibid.
 Filijam. si possint obligari vel Mercatoribus, intelligitur pro pertinentibus ad artem suam, tom. 2. F. §. 14. num. 59.
 Filijam. Florentie, & alibi non possint obligari sine patris, vel sui licentia, & de intelligentia talium statutorum, t. 2. F. §. 14. n. 60.
 Filij an possint obligari cum patris consensu in rem, & vilitatem ipsius patris consentientis, ibid.
 Florentie non possint sub pena fideiobere in actis sine patris consensu, quousque lectus sit de iure, ibid.
 Filijam. regulariter non possint testari, nisi sint Clerici, & quando, & de quibus bonis possint testari, t. 2. F. §. 14. n. 61.
 Filia nupta an possit testari de propria dote, ibid.
 Filij possint testari de bonis castrensibus, vel quasi; & quid in adventitijs, ibid.
 Filios testamentum faciens cum consensu patris, adiecta clausula codicillari, an possit sustineri in vim donationis causa mortis, ibid.
 An possint testari de licentia Principis, ibid.
 An ad pias causas, ibid.
 Quomodo intelligitur statutum, vel consuetudo permittens filijam. testari, ibid.
 Filios in dubio an presumantur sub patris potestate, vel sui iuris, & emancipatos, ibid.
 Clericus testando ad fauorem alterius clerici non temeret serbare solemnitates iuris civilis, sed tamen iuris Canonici fecit ad fauorem laici, ibid.
 Filijam. non possint esse in iudicio sine consensu patris, vel curatoris quod limita pluribus modis, & maxime in criminalibus, t. 2. F. §. 14. n. 62.
 Quando debeat interuenire dictus consensus, quid si pater sit absens, vel recuset, ibid.
 Filijam. quousque olim esset, bodie penumiam castrensium, vel quasi sibi acquirunt in totum, aduentitium quoad proprietatem, profectionem autem in totum pater acquirunt, t. 2. F. §. 14. n. 63.
 Filij an in dubio presumantur acquisisse de bonis paternis, vel ex propria industria, ibid.
 Filij an possint pretendere salarium pro administratione facta vivente patre, ibid.
 Filij an teneantur ducere uxorem ad electionem patris, & an petere illius consensum, t. 2. F. §. 14. n. 64.
 De iure Canonico sufficit solus consensus contrahentium, ibidem.
 An, & quomodo patentes possint filios ad matrimonium vrere, vel ab alio retinere; & alia quando possint impedire matrimonium filio, ibid.
 Filiusfam. an per matrimonium liberetur à patria potestate, t. 2. F. §. 14. n. 65. quoad omnes effectus.
 Quid in filia nupta, ibid.
 Filius an liberetur à patria potestate per professionem in Religione, Episcopatum, & Cardinalatum, ibidem.
 Filij recedentes à patre an possint vxoris dotem illi solutam repetere, t. 2. F. §. 14. n. 66.

Sabel. Index Generalis.

An focer possit à nura tepetere localia patris illi tradita, ibid.
 Filij an obligentur cum patre pro receptione dotis, ibidem.
 Filij obligant bona fideicommissi pro receptione dotis non extraneis alijs bonis liberis, t. 2. F. §. 14. n. 67.
 Filij an, & quando possint impunè occidere adulterantem cum matre, t. 2. F. §. 14. n. 68.
 Filij fororis an inter agnatos computentur ad effectum succedendi, t. 2. F. §. 14. n. 69.
 Filius qualiter possit retrahere rem à patre venditam, t. 2. F. §. 14. n. 70.
 Filij iudiciorum non possint inuitis parentibus baptizari; quid si fuerint baptizati, t. 2. F. §. 14. n. 71.
 An possint baptizari ad petitionem aut non obstante contradictione patris, & è contra, ibid.
 Filij infidelium an possint licite baptizari post septennium, & alia, ibid. & n. 72.
 Filij iudeorum durante iudaismo sunt in patria potestate, & effecti christiani liberantur, & qualiter succedant parentibus, t. 2. F. §. 14. n. 73.
 Filijam. an possint esse uxores, t. 2. F. §. 14. n. 73.
 Filia an possit agere, contrahere, vel disporre de dote sine consensu patris, & quid post mortem illius, t. 2. F. §. 14. n. 74.
 Filia ingrata non potest à patre dotem pretendere; si autem fuerit dotata, non potest dos ruocari, t. 2. F. §. 14. n. 75.
 Filia nubens vili, & indigno respectu domus sue, non potest à patre dotem petere; quid si nabat decet, sed sine consensu patris, ibid.
 Filia vr possit exheredari tanquam inhonestè viuens, quæ requirantur, ibid.
 Quid si resipuerit, & penitentiam egerit, & alia, ibid.
 Filia femel à patre diuata, si dotem amiserit, an sit denudò dotanda, t. 2. F. §. 14. n. 76.
 Filia à patre dotata an possit dicere se incongruè dotatam, t. 2. F. §. 14. n. 77.
 Filia exclusa per statutum debet dotari ad mensuram legitimæ, nisi expresse renunciauerit iuri legitimæ, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 78.
 Qualiter debeat commensurari dos ad quantitatem legitimæ detractis de debitis, bonis feudibus, & alijs, quibus dos constitui nequit, ibid.
 Filia est aliena à fratribus donec nubat, quid si moriatur innupta an transmittat dotem ad heredes, ibid.
 Filia an possit agere ad æqualitatem dotis alterius fororis, t. 2. F. §. 14. n. 79.
 Quæ sit præferenda in exactione dotis ubi sunt plures, ibidem.
 Filia non potest pretendere collocari in Monasterio ubi soluitur maior dos, quam in alijs, tom. 2. F. §. 14. num. 80.
 Filia an possit pretendere dotem maternam si fuit à patre dotata in certis bonis, & iusta esse contenta; quid si doretur ab extraneo, vel fratre, t. 2. F. §. 14. num. 81.
 Filia exclusa per statutum propter dotem an excludatur non solum à successione dotantis, sed etiam aliorum, t. 2. F. §. 14. n. 82.
 Filia à patre dotata presumitur dotata de bonis ipsius patris, & non de proprijs puta maternis ab alio administratis, nisi hoc expresse declarauerit, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 83.
 Filia in re certa instituta, vniuersaliter institutis alijs fratribus, & omnibus iuicem substitutis, an comprehendatur in substitutione, t. 2. F. §. 14. n. 84.
 Filia exclusa ab intestato per statutum, an admittatur ad petitionem legitimæ, t. 2. F. §. 14. n. 85.
 Filia qualiter debeatur legitima in bonis maternis, imputato in eam legato à matre factum, ibid.
 Filia per statutum exclusa, si fuerit in testamento præterita, an aliquid habeat remedium, tom. 2. F. §. 14. num. 86.
 Filia exclusa vigore statuti, non intelligitur exclusa quoad bona extra territorium statuentium sita, nec redditus incapax, & potest admitti volentibus masculis, t. 2. F. §. 14. n. 87.
 Filia non censetur exclusa à iuribus ob transitum parentum ad secundam voca, t. 2. F. §. 14. n. 88.

- Quid respectu quarum debuit vroni inopi in bonis viri, & filijs relictis, ibid.
- Quid sitne renunciatio iurata, ibid.
- Filia exclusa, an faciat p-rem, & augent numerum filiorum ad cognoscendum quanta filij legitima, t. 2. F. §. 14. n. 89.
- Quid si fuit agnita pro sua in testamento, ibid.
- Filia, quae renuntiavit hereditati, an faciat partem in computatione legitimae, & quomodo, & an pars legitimae, quae ad illam spectaret accretat hereditati, vel fratribus, siue fororibus, ibid.
- Filia exclusa an sit in patria potestate, & lus iuratus habeat, an tranfmittat iura heredes, & alia, t. 2. F. §. 14. num. 90.
- Quando dicatur subita filius, ibid.
- Filia qualiter possit per patrem reintegrari ad iura iurata, & eius effectus, ibid.
- Filia an possit gravari onere fideicommissi in dote, ibid.
- Filia exclusa ab hereditate matris, non conferat exclusa ab hereditate auit, t. 2. F. §. 14. n. 91.
- Filia recepta dote renuncians cum iuramento bonis paternis, & maternis ad fauorem fratris, an possit postea petere sibi telicium in testamento, vel acquirat fratri renunciatio, t. 2. F. §. 14. n. 92.
- Filia an possit impetrare renunciationem ex capite enormissimae lesionis, ibid.
- Filia an praesumatur renunciasse fauore fratri, vel aliorum, tunc existentium, aut illis deficientibus sit ad mittenda, tanquam cessante causa, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 93.
- Filia renuncians hereditati patris, vel matris, an praerideat filijs suis, vel alijs descendentibus, si praemoriatur patri, vel matri, ibid.
- Quid in terminis statuti exclusi fornicariorum, ibid.
- Filia per se duos an sit à parte dotata, t. 2. F. §. 14. num. 94.
- Filia an, & quando possit gravari in dote, ibid.
- Filia an dicatur de defendentibus virilis sexus, vel de linea masculina, t. 2. F. §. 14. n. 95.
- Filia an dicatur de generatione masculina, an de agnatione, & familia, t. 2. F. §. 14. n. 96.
- Filia donans patri praesumitur meru reuerentiali inducitur, & si forte magna lesione non valet donatio, t. 2. F. §. 14. num. 97.
- Filij an, & quando censentur vna, & eadem persona cum patre, t. 2. F. §. 14. n. 98.
- Filij Clericorum an viuentis patre gaudeant privilegio fori, ibid. vide familia, n. 9.
- Filius an possit pro patre expetere, in quibus est electa industria personae patris, t. 2. F. §. 14. n. 99.
- De filijs, filiabus, & filiatione temaliue, tom. 2. F. §. 14. num. 100.
- Filij illegitimi, quorum sint capaces, t. 2. F. §. 14. n. 101.
- Filij à patre fideicommissio grauari an possint debeatere duas quartas, t. 2. F. §. 14. n. 102.
- Filij an possint contrahere matrimonium sine consensu patris, t. 2. F. §. 14. n. 103.
- Filios ex veniente matris scito nanus an dicantur abortiuus, an succedat, & illi succedatur per parentes, & alia, t. 1. A. §. 3. n. 8.
- Filius possidens bona patris, & fructus percipiens, qualiter praesumatur se amicum hereditati paternae, t. 1. A. §. 13. n. 14.
- De his spirituali, ad quid teneatur in personam patris, t. 1. A. §. 20. n. 16.
- Pura de filijs vide in §. Appellatio, t. 1. A. §. 24. n. 17.
- Filius bannitus qualiter possit iustitiam per fideicommissum, §. Bannitus, n. 19.
- Filij inuiti: ium an possint inuitis parentibus baptizari, t. 1. B. §. 3. n. 8.
- Filius potest elari in domo patris, in qua praesumitur habitare, §. Citatio, n. 8.
- Filij Clericorum legum ante Clericatum suscepti, an gaudeant privilegio fori, durante vna patris, t. 1. C. §. 18. n. 73. verfi. vlt.
- Aliaque vide in §. Collatio, & in §. Concubina, §. Disiunctio, n. 15. §. Donatio, n. 46.
- Filij bannitorum suscepti durante banno, an succedant, t. 1. B. §. 2. n. 19. & 20.
- Filij carnaliter cognoscens concubinam patris, an possint exheredari, t. 1. C. §. 31. n. 11.
- Positi in conditione, an debeant esse heredes, ut excludant substitutum, vel sufficiat sola existentia, t. 1. C. §. 33. n. 48. & 49.
- Filij naturales, an faciant deficere conditionem, si sine filijs, t. 1. C. §. 33. n. 62.
- Suscepti à parte bannito, an faciant deficere dictam conditionem, t. 1. C. §. 33. n. 64.
- Nati in seculo, vel octavo mense, siue alijs non vitalibus, an faciant deficere dictam conditionem, §. eod. num. 65.
- Alia vide in §. Condicio.
- Filij diuerfi matrimonij qualiter succedant matri, t. 1. D. §. 22. n. 15.
- Filia à viro dotata, quid consequatur etiam in bonis paternis, t. 1. D. §. 31. n. 6.
- Filia à patre dotata an possit praerendere legitimam in bonis maternis, t. 3. L. §. 6. n. 11. & de quibus dotata praesumatur, vide §. Patet, n. 17.
- Filij qualiter sint in legitima adferendi patre dilapicante, t. 3. L. §. 6. n. 16.
- Filiae exclusae à statuto an computentur in calculanda aliorum legitima, t. 3. L. §. 6. n. 21.
- Filiae exclusae à successione an censentur exclusae à legitima, t. 3. L. §. 6. n. 21.
- Filiae an possint gravari in dote, & legitima, t. 3. L. §. 6. n. 30. & seqq.
- An possint renunciare legitima, tom. 3. L. §. 6. num. 22. & 34.
- Filijque teneantur impetare in legitima, vel non, t. 3. L. §. 6. n. 38.
- Filij ubi ingratitudinem prouenerit legitima, t. 3. L. §. 6. num. 39.
- Filij naturales qualiter legitimetur per subsequens matrimonium, & alijs modis, vide legitimatio, num. 1. & seqq.
- Filij delinquentes de mandato patris an excusentur à poena ordinaria, t. 3. M. §. 5. n. 24.
- Filij vendentes cum patre, an praesumantur participasse de pretio, t. 3. M. §. 7. n. 30.
- Filij an possint matrimonium contrahere sine patris consensu, & ob id exheredari, t. 3. M. §. 10. n. 1.
- Filij qualiter sint alieni, & dotata à patre, etiam naturali, t. 3. P. §. 6. n. 7. & seqq.
- Filius an gaudeat privilegio patris ob numerum 12. filiorum, t. 3. P. §. 6. n. 28.
- Filij an possint testate patri excedent in correctione, t. 3. P. §. 6. n. 32.
- Filij an ante conditionis exuentum possint auocare fideicommissum à patre illud dissipante, & alienante, t. 3. P. §. 6. num. 53.
- Filia, quae promissis renunciat, an possit compelli, vel habeatur pro renunciente, t. 3. P. §. 53. n. 2.
- Filij occidentes, vel petentes patentes, qualiter puniantur, an aliquando possint excusari, & alia, t. 3. P. §. 3. n. 4.
- Filij possunt compelli ad deponendum, & probant contra parentes in crimine parricidij, t. 3. P. §. 3. n. 5. & 7. verfi. Sic he, in fine.
- Filij an possint contra patrem excedentem se defendere, t. 3. P. §. 6. n. 32.
- Filij Religiosorum ingressi, an possint testari, aut, vel post professionem, t. 3. M. §. 28. n. 5.
- Filia, an, & quando valide renunciet bonis paternis, & alia, vide Renunciatio, n. 21. & seqq.
- Filius an possit vii beneficio representationis patris absque eo, quod efficiatur illius heres, & obligetur ad debita, t. 4. R. §. 16. n. 10.
- Iure representationis succedens, an dicatur succedere ex propria persona, vel ex patris persona, ibid.
- Filia, an subingrediantur in locum, & sexum patris, ut excludat amicum, vel eum ex admittatur ad hereditatem aui, vel patris, t. 4. R. §. 16. n. 11.
- Filij qualiter possint repudiare hereditatem, & reuocare repudiationem, vide Repudiatio.
- Filiusfamil, munus recipiens, an, & quando inuenerit, vel non exceptione Macedoniana, t. 4. S. §. 9. n. 1. & seqq.
- An in alijs constitutus (mutuo excepto) obligetur valide de iure communi, t. 4. S. §. 9. n. 2.
- Filiusfamil, quocumque gerit, an & consensu patris gere-

gerere praesumatur, t. 4. §. 14. n. 22.
 Filij quoniam excludunt futurum, vel non sub conditione si sine liberis, vide §. Substitutio.
 Filiorum duae species, & quomodo singuli succedant, t. 4. §. 36. n. 4.
 Filius non potest suo facto, & delinquendo patri praedecare, t. 4. V. §. 23. n. 15.
 Filij an possint exheredari iustitia Ecclesia, tom. 2. E. §. 2. num. 11.
 Filij gaudent privilegio fori patris quoad gabellam, t. 2. G. §. 1. n. 17. & 41. verum Nam licet, &c.
 Filius ob factum patri factum an sit puniendus, t. 2. F. §. 28. num. 6.
 Alia vide in verb. Substitutio, Successio &c.
 Filij tam masculi, quam foeminae qualiter succedant matri, & quid in pignino, & alia, vide t. 4. in Resolut. cap. 2.
 Filiusfamil. quando gaudet beneficio, l. 2. C. quod cum eo, &c. & alia ad rem, tom. 4. in Resolut. cap. 81.
 Filius an, & quando praesumatur heres, ex quibus indicatur adiuo, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 99.
 De filijs vide in Praxi, §. Filij, ubi signanter de obligationibus filiorumfam. plenè discutitur materia.

F I S C V S.

Fiscus est Camera Imperij complectens quicquid ad illius pecuniarium commodum pertinet, vel repositorium publici thesauri, & dicitur quasi fixus, idest firmus, & alia de nomine, t. 2. F. §. 15. n. 1.
 Fiscus semper praesumatur diues, & soluendo, nec tenetur caute, ibid.
 Fiscus est duplex, generalis, nempe Papæ, & Imperatoris, particularis Regum, & aliorum Principum, & alia, ibid.
 Fiscus capiens bona delinquentis habet loco heredis extranei, & tenetur satisfacere creditoribus ipsius, ac omnia onera solvere, pro bonorum tamen mensura tantum, etiam non facta inventario, t. 2. F. §. 15. n. 2. vide Heres, n. 34. Inventarium, n. 8.
 Fiscus dicitur succedere delinquenti annihilando illius personam, non representando, ibid.
 Fiscus an succedat in iuribus condicionalibus, ibid.
 Fiscus an teneatur ad debitamentorum, solvere legitimam, dotes, & alia, ibid. & n. 3.
 Fiscus qualiter tenetur praestare alimentum carceratis, & alias expensas pro illorum defensione, ibid.
 Fiscus non potest conveniri a creditoribus, nisi prius facta excussione super bonis condemnatis existentibus in alio territorio, in vigore statuti Florentie, licet secus sit de iure communi, t. 2. F. §. 15. n. 3.
 Fiscus an possit post viginti annos exigere poenas condemnationum, et quod excludatur praescriptio viginti annorum, & alia, t. 2. F. §. 15. n. 4.
 Quanto tempore praescribatur contra fiscum vbi agitur de bonis fisco incorporatis, ibid.
 Fiscus, ubi pars poenae applicatur parti ex vi conventionis, non potest rotam poenam exigere, sine mandata partis, sed in poena legali partem fisco, & partem offenso, vel accusatori applicanda, t. 2. F. §. 15. n. 5.
 Fiscus an, & quando succedat decedentibus ad intestatam etiam Clericis, t. 2. F. §. 15. n. 6.
 Fiscus qualiter succedat iudicibus, & incapacibus, quoniam tales dicantur, & alia, ibid. vide Homicidium, num. 12.
 An si bona ex consuetudine, vel statuto sequatur lineam unde processerunt, deficiente vna linea accretat alteri, vel possit tanquam vacantia spectent ad fiscum, ibid.
 Fiscus an possit auferre hereditatem bannito delatam, vel illam adire, t. 2. F. §. 15. n. 7.
 Fiscus an succedat filio delinquenti pro quota ad illum spectante, & quid servetur Florentiae vigore statuti, ibid.
 Fiscus an auferat hereditates filij rebellium delatas, ibidem.
 An poena l. Qui quis §. filij C. ad l. Iul. Malef. comprehendat non solum filios masculos, sed etiam foeminas, & alia remissius de crimine laesae maiestatis, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Fiscus an habeat hypothecam, vel prelationem in bonis delinquentium, & à quo tempore tam pro poena legali, quam conventionali, t. 2. F. §. 15. n. 8.
 Fiscus an, & quando possit reuocare, vel non alienata in fraudem, ibid.
 Fiscus an habeat hypothecam à die commissi delicti contra delinquentem occultum, & an possit alienata ab illo reuocare, t. 2. F. §. 15. n. 9.
 Fiscus an sit preferendus creditoribus pro expensis factis in persequendo, carcerando, & huiusmodi, t. 2. F. §. 15. n. 10.
 Fiscus litigans, & obtinens non recuperat expensas, nec refert, t. 2. F. §. 15. n. 11.
 Quid in causis criminalibus, ibid.
 Fiscus sine actor, siue reus habet suos iudices, & quos, nec possit in alios consentire, & alia de iudicibus Camerae, vel fiscalibus qualiter habeant iurisdictionem priuatiuum quoad alios, ibid.
 Fiscus an in dubio sit excludendus, & contra eum iudicandum, t. 2. F. §. 15. n. 12.
 Fiscus in suis contractibus qualiter gaudet privilegio tacite hypothecae, etiam respectu bonorum futurorum debitoris, quid si agat cum minore, vel ex persona priuati in cuius locum succederit, t. 2. F. §. 15. n. 13. vide Hypotheca, n. 20.
 Fiscus qualiter preferatur alijs creditoribus in postea quaestis, ibid.
 Fiscus pari passu ambulat cum nulliute excepto vno casu, de quo remissius, ibid.
 Fiscus habens rem communem cum priuato, qualiter possit rotam vendere, & an locare, & alia de venditione rerum fiscalium, t. 2. F. §. 15. n. 14.
 Quid in Ecclesia, vel pia causa propter equiparationem, ibidem.
 Fiscus an utatur dicto privilegio quando vendidit portionem consorti, vel consors est aequaliter privilegiatus, & alia remissius, ibid.
 Fiscus an teneatur interpellare socium si velit emere, ibidem.
 Fiscus an possit compellere vicini, vel alios ad emendam bona confiscata, & an ad vendendam, ibidem.
 Fiscus in exigendo poenas, vel multas nullo gaudet privilegio, sed praeteritur creditores, & offensas, t. 2. F. §. 15. n. 15.
 Fiscus succedens priuato utitur iure priuati pro tempore praeterito, pro futuro autem privilegium suis, t. 2. F. §. 15. n. 16.
 Fiscus regulariter non est privilegiatus, sed utitur iure communi, exceptis aliquibus casibus, & alia remissius, ibidem.
 Fiscus quae privilegia habeat in exigendo à suis creditoribus, & alia remissius, ibid.
 Fiscus debet cedere iura sua soluementis, ibid.
 Debitoris fisci non liberantur per soluatorem factam officiali, nisi sit notata in libris fisci, ibid.
 Fiscus qualiter de generali consuetudine debeat habere thesauros, t. 2. F. §. 15. n. 17.
 Quid de metallis, & ad quem spectent metallorum venae, ibid.
 Fiscus vendendo bona vi propria, qualiter reddat emptorem statim securum, t. 2. F. §. 15. n. 18.
 Fiscus veniens ad defensionem emptoris trahit actorem ad suum iudicem, & alia, ibid.
 Fiscus quae teneatur seruare in venditione bonorum suis debitoris, ibid.
 Fiscus non tenetur falsitate, t. 2. F. §. 15. n. 19.
 Fiscus non comprehenditur lo securitate alteri concessa, t. 2. F. §. 15. n. 20.
 Fiscus an probare debeat inobseruantiam confinij, vel exilij, vel reus obseruantiam, t. 2. F. §. 15. n. 21. vide Exilium, n. 2.
 Fiscus an habeat restitutionem in integrum vbi reperitur laesus, an per viam appellationis, vel alijs remedijs illi succurrat, t. 2. F. §. 15. n. 22.
 Quid si reus sit admissus ad nouas defensiones, an tunc fiscus possit nouas facere probationes, & alia remissius, ibidem.
 Fiscus, & alij an restituantur ad examinandum testes, etiam post publicationem processus, ibid.

Fiscus in civilibus potest compellere parvum ad filii edendum iura, & infirmitatem ad causam faciecia, fecus autem in causis criminalibus, & quid servetur in praxi, & alia, t. 2. F. §. 15. n. 23.

Fiscus qualiter possit facere perquisitiones scripturarum, & aliarum rerum, ibid.

Fiscus potest de facto incamerare bona confiscanda, & postea cognofcere an sit locus confiscationis, vel non, t. 2. F. §. 15. n. 24.

Fiscus in casu confiscationis omnia occupat, & creditores contra illum agunt, Quid si vxor sit in possessione, vel alij præcedentes habeant iura clara ad eorum favorem, & alia remissive, ibid.

Fiscus non debet inuentariare bona delinquentium, nisi saltem præcedant indicia ad capturam, & alia, ibid.

Fiscus idem servat contra suos administratores repositos in libris debiores, ibid.

Ad faciendam excoptationem bonorum non sufficit confectio delinquentis, ibid.

Fiscus in causis criminalibus an possit appellare à sententijs absolutorijs, t. 2. F. §. 15. n. 35.

Fiscus habens instrumentum eiusdem datæ cum privato, 20 præferatur, t. 2. F. §. 15. n. 36.

Fiscus, & promotor fiscalis dicuntur persone fidei, & non ipsi, sed adherentes purgat attentata, t. 2. F. §. 15. num. 27.

Fiscus an possit præcedere confiscationem bonorum, si filiusfamilias vivente patre delinquit, & postea patre mortuo sequatur condemnatio, t. 2. F. §. 15. n. 28.

An sit attendendum tempus delicti, vel sententiæ, ibid.

Fiscus qualiter sit immunis ab omni solutione gabelle, & solummodo possit repetere, t. 2. F. §. 15. num. 29. vide Gabella, n. 5.

Fiscus an in contrabandis præferatur creditoribus delinquentis, vel excludatur ab illis, latè hunc inde, t. 2. F. §. 15. num. 30.

Plura de fisco, & eius privilegijs remissive, t. 2. F. §. 15. num. 31.

Fiscus, vel Princeps an possit à suis debitribus vsuras recipere, ibid.

Fiscus an, & quando succedat in bonis fideicommissi saltem donec naturaliter vivit condemnatus, t. 2. F. §. 15. num. 32.

Fisci operæ, ac iora tuenda, t. 2. F. §. 15. n. 33.

Fiscus quando teneatur ad debita alimentorum à delinquente condemnato debitorum, t. 2. F. §. 24. num. 11.

Alia vide in §. Bona, & §. Confiscatio.

Fiscus non aufert hæreditatem bonis delatorum, sed sit locus alij, t. 1. B. §. 2. o. 20.

Debet citari pro bonis, alijs acta sunt oulia, t. 1. B. §. 2. n. 22. vide Iudicium, n. 5.

An possit retinere bona fideicommissaria, donec vivit bannitus, §. eod. n. 31.

An capiat bona occisi ab eo, qui erat illi successurus, t. 1. B. §. 10. n. 13. vide Homicidium, n. 12.

An bona illorum, qui sibi mortem consciverunt, t. 1. B. §. 10. n. 14. vide Homicidium, n. 18.

Fiscus secularis citandus in discussione privilegiorum clericalem, t. 2. C. §. 18. n. 70.

Fiscus an possit uti occulta compensatione, ubi reus vitetur falsi probationibus, t. 1. C. §. 37. o. 18.

Fiscus occupat omnia bona delinquentium, & postea cooperatorum pro debitis excoptationibus, t. 3. L. §. 6. num. 37.

Fiscus habet privilegium, ut eius debitor solvendo non liberetur nisi sit delictus à Libris, debet tamen prius excusari exactorem, t. 3. P. §. 13. post num. 21. vide Prima.

Fiscus an à suis debitoribus possit vsuras recipere, vide Principes, n. 67.

Fiscus an teneatur facere de actis processum, quo uti nollit, t. 2. P. §. 48. n. 4.

Fiscus quando succedat in bonis vxoctibus, & à quibus excludatur, t. 4. §. 36. n. 9.

Fiscus intra quantum tempus possit conveniri pro bonis venditis, t. 2. E. §. 8. n. 26.

Quibus servatis possit vendere bona sanctorum debitorum, ibid.

Fiscus secularis an habeat confiscationes ab Episcopo factas, t. 2. E. §. 9. n. 56.

Fiscus an præferatur creditoribus pro expensis iustitiæ in bonis delinquentium, t. 2. E. §. 18. n. 21.

An possit præcedere fructus, legitimam, & Trebellianicam à delinquentis non obstat fideicommissio, t. 2. F. §. 12. n. 19.

An habeat ius aliquod in bonis bannito delatis, t. 2. F. §. 14. num. 32.

Fiscus an teneatur solvere gabeliam alijs locatam, t. 2. G. §. 1. n. 5.

Possit quinquagesimum non exigat gabeliam, nec commissum, §. eod. n. 22.

Fiscus secularis an habeat ius in bonis hereticorum confiscatis, t. 2. H. §. 4. n. 5. & 8.

Fiscus an possit prosequi iudicium contra heredes delinquentis mortui, vide Hæres, o. 55.

Alia vide in §. Pæxi, §. Fisco, ubi plura ad rem.

F L O R E N T I A.

Florentini præconi, & subiti ingenio quare, t. 1. A. §. 18. n. 5. & §. Confusum, n. 7.

Lam Archiepiscopum sedis suam suspendunt, t. 1. C. §. 18. num. 85.

Florentine an derit appellatio in criminalibus, t. 1. A. §. 32. n. 37. & §. Consummatio, n. 10.

Quo ordine expendantur causae criminales, t. 1. A. §. 32. n. 55. & §. Consuetudo, n. 39.

Quare admittatur appellatio in Saluiano, t. 2. A. §. 32. n. 52.

Cognoscuntur archiepiscopi per Magistrum DD. Odo, t. 1. A. §. 19. n. 5. & §. Corpus delicti, n. 14.

Qui dicantur assassini ad effectum prescriptionis, t. 1. A. §. 42. o. 5.

Non offertur falsus conductus, sed peti debet, t. 2. B. §. 2. n. 24.

Qualiter, & quare probent birruijs, etiam sine tortura, t. 1. B. §. 6. n. 1.

Quis cognoscatur de delictis per birruios in exsequendo commissis, t. 1. B. §. 6. n. 8.

Quomodo puniatur blasphemia, t. 1. B. §. 8. n. 7.

An sit permilla fuga, vel resistencia inuade captis, t. 1. C. §. 5. num. 15.

An condemnentur in solidum pro debitis fugientes à carcibus, t. 1. C. §. 5. n. 26.

An possint frequentari carceres, t. 1. C. §. 7. n. 2.

Quæ causæ reputentur criminales, t. 1. C. §. 8. n. 2.

An possint recommendari causæ, t. 1. C. §. 8. n. 31. & t. 1. in Discursu, n. 105.

An diacones censentur à prestatione fideiussorum, t. 1. C. §. 10. n. 1.

An puniantur desertentes arma non apta ad offendendum, t. 1. A. §. 40. n. 23. & §. Bannum, o. 7.

An excolet confectus à pena delationis armorum, ibid.

An practiceat tortura cum admiffis ad noxas defensiones, t. 1. A. §. 15. n. 5. & 40.

Non coguntur convincti canere pro bannitis, t. 1. C. §. 10. n. 21.

Quid servetur quando rumpitur pax, vel cautio ab adherentibus, t. 1. C. §. 10. o. 22.

Caveat de non offendendo in personam tantum, t. 2. C. §. 10. n. 35.

Censuræ est nullus, non sit notificatus Gabelle contractuum, t. 1. C. §. 13. n. 25.

Non admittitur cessio bonorum, t. 1. C. §. 14. o. 3. & §. Debitor, n. 49.

Quomodo fiant citationes, t. 1. C. §. 15. n. 5. & seqq.

Non est necessaria citatio ad sententiam in criminalibus, t. 1. C. §. 15. n. 63.

An servetur citatio ad videndum iurare testes, t. 1. C. §. 15. num. 26.

An admittatur citatio cum expressione casus sub pena confecti, t. 1. C. §. 15. o. 65.

Comparens post terminum admittitur, t. 1. C. §. 15. n. 67.

Quid servetur cum Ecclesiasticis, & eorum coloniis quoad onera, t. 1. C. §. 18. n. 45.

Arma applicantur fisco, & non birruijs, t. 1. C. §. 18. n. 65. & §. Delatio, n. 50.

In praxi fere incognita materia Clericorum conjugatorum, t. 1. C. §. 18. n. 73.

An puniatur coltrās vxorati cum soluta, vel meretricē, t. 1. C. §. 20. n. 1.
 Quid seruetur in delictis mixti fori, & Neapoli, t. 1. A. §. 16. num. 2. & §. Concubina, num. 3. & §. Delinquens, n. 7.
 A quo puniatur concubina Clerici, t. 1. C. §. 31. n. 5.
 Non possunt conductores sublocare, t. 1. C. §. 34. n. 25.
 Quomodo acquiratur intratūra in apothecis, & similibus, t. 1. C. §. 34. n. 42.
 Procuratoris confessio nocet domino, tom. 1. C. §. 35. num. 29.
 Confessio delicti quando operetur diminutionem pœnar, t. 1. C. §. 35. n. 49.
 Quid seruetur in confiscatione inispatronatus Ecclesiastici, t. 1. C. §. 37. n. 2.
 Quid seruatur circa Confraternitates laicorum, t. 1. C. §. 38. n. 1.
 Quid circa munera, & mancia Officialium, t. 1. C. §. 43. n. 20.
 Quid cum admitti ad nouas defensiones, t. 1. C. §. 47. n. 12. vide Admissio.
 An detur copia positionum antè responsionem, t. 1. C. §. 49. n. 4.
 Qualiter creditor tennarius lucretur fructus, t. 1. C. §. 53. n. 30.
 Quid seruetur, vbi dubitatur de minori etate inquisiti, t. 1. C. §. 55. n. 28.
 Quid seruatur in damnato ad mortem, illuso in executione, t. 1. D. §. 1. n. 5.
 Debitores non extrahuntur de domo, t. 1. D. §. 4. o. 26.
 Pro qua summa debitor possint carcerari, t. 1. D. §. 4. num. 27.
 Debitor debitoris potest executionē conueniri, t. 1. D. §. 4. num. 66.
 Homocidia, & explosiones, licet ad defensionem, non relinquuntur penitus inoponita ex laudabili consuetudine, t. 1. D. §. 9. n. 1.
 Banniti interrogati de delicto, an sint admittendi ad defensiones, t. 1. B. §. 2. o. 41. & seqq.
 Valent citationes ad bancum iuris per notarium missæ, t. 1. C. §. 15. n. 3.
 Caocellarij quando habeant facultatem torquendi, t. 1. A. §. 15. o. 25.
 Non puniuntur defensores arma cum licentia, licet illis abutatur, t. 1. D. §. 10. n. 2. & 3.
 Pœne pecuniariae non confunduntur, sed tantum affliguntur, t. 1. D. §. 10. n. 4.
 Proceditur per inuentionem contra delatores armorum, t. 1. D. §. 10. n. 5.
 An excusetur delatio armorum ad persecutionem bannitorum, t. 1. D. §. 10. n. 6.
 An puniatur delicta per subditos extra statum commissa, t. 1. D. §. 13. n. 21.
 Quid seruetur circa auctorem risæ, t. 1. D. §. 14. n. 9.
 Qualiter, & vbi donationes registrantur, t. 1. D. §. 21. num. 20.
 Doctores condemnantur pro armis sine licentia, t. 1. D. §. 25. n. 4.
 Doctores non carcerantur pro debitis priuatis, t. 1. D. §. 25. num. 5.
 Acquiritur absentia, & ignorantia sine cessione, t. 1. D. §. 31. n. 65. vett. Duodecimo.
 Dos statim restituenda, & potest fieri tennita, t. 1. D. §. 32. num. 45.
 Munera sunt prohibita, sub quibus penis, & alia plenè, t. 1. in Disquis. n. 4. & seqq.
 Admissi ad nouas examinantur super delicto, & quare, t. 1. A. §. 15. o. 7.
 Admissi ad nouas, si absoluantur à pœna ordinaria, an recuperent bona confiscata, t. 1. A. §. 15. n. 3.
 Admissi ad nouas debent probare suam innocentiam, t. 1. A. §. 15. n. 8. & seqq.
 Confessio delicti coram solo notario, vel solo iudice, non sufficit ad condemnandum, t. 1. C. §. 35. n. 51.
 Quomodo legitimetur processus criminales, t. 1. C. §. 43. n. 27. & seqq.
 Clauisula *in memo*, quomodo extendatur, & quid operetur, t. 1. C. §. 43. n. 28.
 Non est necessaria repetitio testium pro legitimatione processus, t. 1. C. §. 43. n. 31. & seqq.

Quomodo credatur testibus, qui in primo examine noluerunt deponere, & retenti in carceribus secretis postea deposuerunt, t. 1. C. §. 43. n. 33.
 Testes non possunt oretenus audiri sine iuramento, t. 1. C. §. 43. n. 34.
 Non disputatur de validitate statutorum, t. 1. C. §. 43. num. 36.
 Florentia à Romanis ædificata, & legibus munita, t. 1. C. §. 43. n. 41.
 Florentini quando dederint leges Romanas, ibid.
 Scylli Florentini à Rota Romana approbati, t. 1. C. §. 43. num. 42.
 Quid seruetur Florentiæ de stylo mercatorum in assecurationibus, t. 1. A. §. 43. n. 7.
 Alia vide in §. Causæ, §. Clericus, Confessio, omm. 11.
 Confines, n. 1. Contumacia, n. 12. Damnum, n. 13.
 Debitor, n. 8. Delictum, n. 7.
 Florentiæ quid fuerit seruatum in casu terremotus, t. 1. E. §. 2. n. 16.
 Florentiæ quomodo fiant emancipationes, tom. 1. E. §. 6. num. 1.
 Qualiter poiantur emptores rei furtiue, tom. 2. E. §. 8. omm. 27.
 Equites S. Stephani non torquentur inconsulto Magno Duce, t. 2. E. §. 11. n. 1.
 Quid fuerit seruatum cum reo, de cuius etate non constabat, t. 2. E. §. 14. n. 4.
 Dies natiuitatis, & mortis cuiusque refertur, vt alibi antiquitatis, t. 2. E. §. 14. n. 5.
 Quæ etas attendatur in delictis, t. 2. E. §. 14. n. 6.
 Quid si agatur de pœna arbitraria, vel cum forense, ibid.
 Non fit estimatio iniuriæ, t. 2. E. §. 13. n. 10.
 Trebellanica non potest prohiberi, t. 2. E. §. 17. o. 27.
 Excusio est reiecta per statutum, & de eius intelligentia, t. 2. E. §. 12. n. 5. & 8.
 An fieri possit executio in bobus, & alijs rebus agriculturæ necessarijs, t. 2. E. §. 23. n. 3.
 Au olim, & hodie impediatur executio sententiæ allegando eius nullitatem, vel restitutionem in integrum, t. 2. E. §. 23. n. 16.
 Executio legatorum plerum spectat etiam ad iudices seculares, t. 2. E. §. 24. n. 2.
 Qualis terminus assignetur confinatis, & exularis, t. 2. E. §. 27. n. 9.
 Donec bona alienata deleantur ex libro *Ætismi*, vel *Decimæ*, & transportentur in faciem acquirentis, subiacent debitis alienantis, etiam postea contractis, t. 2. E. §. 31. n. 2.
 Quid seruatur fuerit contra falsificantem litteras Magni Ducis, t. 2. F. §. 4. o. 9.
 An familiares laici Episcoporum, & similibus Prelatorum gaudeant privilegio fori, & delationis armorum, t. 2. F. §. 6. n. 9.
 Quid in birruarijs, & alijs ministris laicis Curie Episcopalis, ibid.
 Salaria famulorum quanto tempore præscribantur, t. 2. F. §. 7. n. 10.
 Festorum obseruantia per bannum secularia, t. 2. F. §. 10. num. 6.
 An procedatur contra subditos extra statum delinquentes, t. 2. F. §. 41. n. 45.
 Iudices Rone quod salarium habeant, & non possunt aduocare, t. 2. F. §. 41. n. 65.
 Fideicommissa olim registrabantur in libro deputato, t. 2. F. §. 12. n. 53.
 Obligati in solidum habentur pro fideiussoribus, non pro correis, & quid importet, t. 2. F. §. 13. n. 9.
 Fideiussores habent hypothecam contra bona principalium, etiam sine cessione, secus in correis, & executionē repetunt, ibid. & o. 27. & eod.
 Fideiussores de dote seruanda, & restituenda admittuntur vigore statuti, t. 2. F. §. 13. n. 14.
 Florentini volunt sua statuta, etiam inuolida seruari, ibid.
 Excusiois exceptio an possit opponi à fideiussore indemnitate, t. 2. F. §. 13. n. 40.
 Filijfamil. 10. possint obligari sine patris consensu, & cum tali consensu an in rem, & utilitatem ipsius patris, t. 2. F. §. 14. n. 60.

Filijsam. non possunt fideihibere apud acta sine patris consensu sub porta, ibid.
 Fictus non potest conveniri a creditoribus delinquentis, nisi facta excussione super bonis alterius territorij, & quid solent articulari, t. 2. F. §. 15. n. 3.
 Fictus an succedat filiosam. delinquenti pro quoto bonorum ad illum spectante in crimine rebellionis, tom. 2. F. §. 15. num. 7.
 Fictus an habeat hypotheecam in bonis delinquentium a die commissi delicti, & quid in delictis occultis, t. 2. F. §. 15. n. 8. & 9.
 Fictus an compellat vicinos, vel alios ad emendum bona confisicata, t. 2. F. §. 15. n. 14.
 Non appellatur in causis criminalibus, t. 2. F. §. 15. n. 25.
 Domini titulari fotesnes non solvant gabelam pro vtenilibus, t. 2. G. §. 15. n. 1.
 Forenses an excusentur a delatione armorum, ibid.
 Forenses testantes obligantur ad gabelam, ibid.
 Forenses, vel Clerici, an audiantur in iudicio sine fideiussore, t. 2. F. §. 17. n. 4.
 Quidam sint officiales forenses, t. 2. F. §. 17. n. 7.
 Forenses an possint acquirere bona stabilia, tom. 2. F. §. 17. n. 8.
 Causae diuidantur ratione iurisdictionis, tom. 2. F. §. 21. num. 11.
 An testes possint cretens sine scriptura, & iuramento interrogati, t. 2. I. §. 41. n. 74.
 Hodie non defertur instrumentum reis examinandis quoad se, t. 2. I. §. 43. n. 59.
 Laici an possint se submittere foro Ecclesiastico per iuramentum, vel aliter, t. 2. I. §. 43. n. 53.
 Creditor missus in possessionem lucratus fructus, t. 2. F. §. 23. n. 8.
 An fructus paraphernalium spectent ad maritum, t. 2. F. §. 23. num. 12.
 Quomodo constare debeat de corpore delicti in furtis, t. 2. F. §. 28. n. 2.
 Quilibet veneantur emptores rerum furatarum, t. 2. F. §. 28. n. 5.
 Qualiter puniantur fures pro sola contrectatione, t. 2. F. §. 28. n. 10.
 Et qualiter pro furtis ibi commissis, §. eod. n. 12.
 Raro fures simplices furca suspenduntur, etiam pro pluribus furtis, t. 2. F. §. 28. n. 13.
 Abigei quomodo puniantur, t. 2. F. §. 28. n. 19.
 Peculatus qualiter puniatur, t. 2. F. §. 28. n. 20.
 Florentie castum super vestibus lugubribus famulæ, t. 2. F. §. 26. n. 2.
 An sufficiat testes dicere habere notam manum scribentis, vide §. Furtum, in voto Auditoris, n. 2.
 Quomodo puniantur falsitates, & barbarie officialium, ibid. n. 36.
 Quomodo officiales fugientes cum pecunia, vel cessantes, ibid. n. 41.
 Proceditur de similibus ad similia, ibid. n. 42.
 An solvantur gabella pro actu nullo, t. 2. G. §. 1. n. 6.
 An sit solvenda gabella ab emptore, vel venditore, t. 2. G. §. 1. num. 7.
 De quibus hereditatibus non solvantur gabella, t. 2. G. §. 1. num. 12.
 Qualiter debeatur gabella ratione testamenti ibi conditi, vel alterius actus genti, ibid.
 An, & quando annulentur acta ob non solutionem gabelle, & non solui possit in secunda instantia, t. 2. G. §. 1. n. 14. & 15.
 An pro renatis solvantur gabella, §. eod. n. 16.
 An in dubio fit iudicandum pro gabella, t. 2. G. §. 1. n. 38. & 41. vers. Non turbat.
 Non debetur gabella pro contractu celebrato in loco exempto, & inter personas exemptas, t. 2. G. §. 1. n. 41.
 An, & quando debeatur gabella vigore habitationis, ibid. per tot.
 Procuratores admittuntur in iudicijs non docto de mandato, t. 2. G. §. 4. n. 1.
 Gratia intra quantum tempus sint accipiende, t. 2. G. §. 6. n. 7. & §. Instantia, n. 10.
 Competit hypothecha in bonis procuratorum pro pecunijs ex actis, t. 2. H. §. 5. n. 21.
 Adhuc Monasteria de iurisdictione, t. 2. I. §. 47. n. 6.
 Quando hereditas delata habeatur pro adira laudore creditore,

rum, t. 2. H. §. 2. n. 12.
 Est sublatum beneficium inventarij, t. 2. H. §. 3. n. 31. datur tamen rebus, etiam maiori aduersus additionem, ibid. & §. Inventarium, n. 8.
 Homicidium qualiter puniatur, t. 2. H. §. 7. n. 1.
 Homicidia, & explosiones, etiam ad defensionem non reliquantur penitus impunita, t. 2. H. §. 7. n. 4.
 Auctor raze, an, & quando puniatur poena ordinaria homicidij, t. 2. H. §. 7. n. 14.
 An pro homicidio puniantur viura tres poena ordinaria, ibid.
 Hospitale S. Pauli non est Ecclesiasticum, t. 2. H. §. 8. n. 6.
 Quid fuerit seruitum contrarium extrastrum ab Ecclesia pro nullo delicto in carceribus commissio, tom. 2. I. §. 4. num. 15.
 An teneantur communitates pro incendijs, t. 2. I. §. 10. num. 3.
 Incensus quomodo, & a quibus puniatur, tom. 2. I. §. 12. n. 3.
 Iniuria facta vni de familia, an afficiat alios, t. 2. I. §. 22. num. 4.
 An sit retractanda iniuria per petitionem venie, & palinodiam, t. 2. I. §. 22. n. 9.
 Iniuria qualiter puniatur, t. 2. I. §. 22. n. 15.
 Quomodo teneantur rei ad respondendum inquisitioni, & alia, t. 2. I. §. 23. n. 1.
 Quid seruetur si post inquisitionem superueniat qualitas aggrauans delictum, t. 2. I. §. 23. n. 6.
 Consummatus prius condemnatur, t. 2. I. §. 23. n. 7.
 Donaciones quomodo infirmantur, & reguntur, t. 2. I. §. 24. n. 1. 9. & seqq.
 Instantia casuum quando incipiat, & quanto tempore daret, t. 2. I. §. 25. n. 4. & 10.
 An, & quomodo debeatur interesse lucri cessantis, vel ob renuntiam, t. 2. I. §. 30. n. 5. & 6.
 Qualiter debeatur interesse dotis vidue, tom. 2. I. §. 30. num. 21.
 In qua summa taxetur interesse dotis, §. eod. n. 28.
 An interrogatoria fiant testibus per teum, vel accusatorem, t. 2. I. §. 32. n. 1.
 Intrinsecentes se in rixis aliorum quomodo puniantur, vel excusentur, t. 2. I. §. 34. n. 1.
 Iudex quibus iudicijs subijctus, t. 2. I. §. 40. n. 4.
 Corrus, vel alia conuersatio inter iudeos, & Christianos, qualiter puniatur, t. 2. I. §. 40. n. 8.
 Quid seruetur circa iudeos in pluribus, t. 2. I. §. 40. n. 13. & seqq.
 Non possunt iudex viaras exercere, nec forenses contrahere, §. eod. n. 15.
 Non attenduntur, nisi probationes in actis exhibite, t. 2. E. §. 4. n. 6.
 Iudices criminales cognoscunt etiam ciuiliiter quoad interesse ex delicto, t. 2. I. §. 41. n. 12.
 Iudex corruptus qualiter puniatur, t. 2. I. §. 41. n. 15.
 An aufertur arma, & alia a personis, & locus immuni, t. 2. I. §. 41. n. 28.
 Non datur possessio beneficij Ecclesiastici sine licentia Principis secularis, t. 2. I. §. 41. n. 30.
 Florentie iudex laicus imponit poenas temporales, & Ecclesiasticas spirituales, t. 3. L. §. 2. num. 4. & §. Monasterium, n. 20.
 Qualiter exequatur legata pia etiam per iudices seculares, t. 3. L. §. 5. n. 11.
 Legata debentur executiue, etiam hereditate non adita, t. 3. L. §. 5. n. 78.
 Non compellitur pater legatario legitimam pro filio delinquentem, t. 3. L. §. 6. n. 28.
 Non fit aliqua legitimatio per Comites Palatinos sine licentia Serenissimi Magni Ducis, tom. 3. L. §. 7. num. 7.
 Fuerunt aliquando expulsi, & hodie expelluntur ienones, t. 3. L. §. 8. n. 4.
 Lex publica Florentie an obliget in alijs locis subiectis, t. 3. L. §. 10. n. 2.
 Probat libi Mercatorum ex notoria consuetudine, t. 3. L. §. 13. n. 1.
 Libri Mercatorum habent vim publici instrumenti, & hypotheecam, t. 3. L. §. 13. n. 4.
 Monialibus qualiter non possit aliqui sine licentia, & alia, t. 3. L. §. 14. n. 9.

Quid feruere circa accedentes ad Monasteria sine licentia, t. 3. M. §. 29. n. 19.
 Interesse an possit excedere valorem rei locatae, t. 3. L. §. 19. n. 22.
 Ludi omnes prohibiti, etiam liciti ad credentiam, t. 3. L. §. 22. n. 7.
 Sponiones, & scommisse sunt prohibita, & alibi, §. eod. num. 10.
 Atchibazae contra homines priuatiōe puniuntur à Magistratu DD. Octo, secus si contra animalia, t. 3. M. §. 1. num. 9.
 Differentiae inter Magistratus qualiter decidentur, t. 3. M. §. 1. n. 12.
 Procuratores admittuntur in iudicijs sine productione mandati, t. 3. M. §. 5. n. 3.
 Pro stupro, vel rapui quandoque imponitur poena, etiam matrimonio sequitur, t. 3. M. §. 10. n. 9.
 Contra melicos temere deponentes contra euentiam facti, quid fuerit seruatum, t. 3. M. §. 11. n. 1.
 Vulnera medicata sunt referenda Curiae, tom. 3. M. §. 11. num. 9.
 Distancia locorum quomodo mensuretur pro armis, t. 3. M. §. 15. n. 4.
 Quid feruere circa probationem qualitatē armorum beatoris mensurae, t. 3. M. §. 15. n. 7.
 Mensura terretur, & terzaroque sua, ibid.
 Editio laborum fit per mercatores, t. 3. M. §. 17. n. 18.
 Mercatorum peritia magnificata per Rotam Romanam, §. eod. n. 20.
 Circa meretrices nuptae quid feruere, tom. 3. M. §. 18. num. 3.
 Via deputatae extant pro meretricibus, t. 3. M. §. 18. n. 5.
 Meretrices non possunt vendere, nec alibi ab ipsiis emere sine licentia, §. eod. n. 6.
 Meretrices tenentur relinquere portionem Monasterio Conuertiarii, §. eod. n. 10.
 Milites qui habent priuilegia, & à quo iudicentur, t. 3. M. §. 21. n. 2. & seqq.
 Milites an carcerentur pro debitis, & aila, t. 3. M. §. 21. num. 6.
 Milites transiuntantes contra eorum Ducem quomodo puniantur, §. eod. n. 19.
 Minores quomodo puniantur, & in qua aetate tepotentur maiores, t. 3. M. §. 23. n. 2. & 26.
 Iudices Ecclesiastici an se ingerant contra laicos delinquentes, t. 3. M. §. 29. n. 20.
 Monetam falsam euentes quomodo puniantur, t. 3. M. §. 30. num. 2. & 8cc.
 Quomodo tundentes, tingentes, uel aliter monetam falsificantes, t. 3. M. §. 30. n. 3.
 Mulieres qualiter obligentur cum Mundualdo, vel decreto, t. 3. M. §. 35. n. 23.
 Mulieres non puniuntur ictibus funis, nec alijs poenis indecentibus, t. 3. M. §. 35. n. 35.
 Processus an publicentur ante factas defensiones, t. 3. N. §. 3. num. 19.
 Nobilitas ratio habetur in imponendis poenis, t. 3. N. §. 4. num. 5.
 Nomina debitorum, de quo loco esse dicantur ad effectum confiscationis, t. 3. N. §. 5. n. 3.
 Debitores an possint conueniri à creditore, t. 3. N. §. 5. n. 4.
 Testes an examinentur per notarios sine iudice, t. 3. N. §. 7. num. 16.
 Absenti ius quaeritur ex stipulatione notarij, nisi repudietur, t. 3. N. §. 7. n. 21.
 Notarij quo creentur, & forenses an possint rogare, §. eod. num. 22.
 Subfition, & iuuenes Cancellariorum, an valide recipiant acta, §. eod. n. 31.
 Praeuentio in petendo executionem sententiae, vel allegando eius nullitatem an attendatur, t. 3. N. §. 10. n. 27.
 Acta, & sententiae annullantur ob non solutam gabelam, §. eod. n. 29.
 Nuncijs publicis, & executoribus an credatur quoad omnia, t. 3. N. §. 14. n. 1.
 Obligatio in forma Cameræ Apostolicæ non admittitur contra laicos, t. 3. O. §. 2. n. 23.
 Officiales non possunt facere grauare suos debitores sine licentia, t. 3. O. §. 5. n. 5.

Priuato officij an veniat in consequentiam poenae, t. 3. O. §. 5. num. 19.
 Baratteriae qualiter puniuntur, §. eod. n. 62.
 Circa aduersionem iustitiae quid sit proflum, §. eod. num. 74.
 Donatus, & munera iudicibus dare, & recipere prohibetur, §. eod. n. 76.
 Pactum retrovendendi an exerceatur contra tertios possessores, t. 3. P. §. 1. n. 39.
 Matres partum necantes qualiter puniantur, t. 3. P. §. 3. num. 5.
 Percussiones leues inter domesticos non puniuntur, t. 3. P. §. 6. n. 32.
 Multi abhorrent dicere veritatem in causis criminalibus, t. 3. P. §. 9. n. 3.
 Pax à quibus fit habenda, & quomodo probanda, t. 3. P. §. 10. n. 3. & seqq.
 Virupantes pecuniam publicam, vel Principis quomodo puniuntur, t. 3. P. §. 13. n. 15. & post n. 21. verū. Dumque.
 Poena amputationis membri à statuto imposita, an sit in vñu, t. 3. P. §. 14. n. 26.
 Poenae an confundantur inuicem, §. eod. n. 30.
 Sententiae DD. Octo, & Rotae Criminalis an sint decisivae, vel consultivae, cum indigeant Principis confirmatione, t. 3. P. §. 14. n. 39.
 Cancellarius Maior DD. Octo est iudex executorialis, ibid.
 Peritis an stent circa qualitatē armorum prohibitorum, t. 3. P. §. 19. n. 7.
 Periti procellantur de temeraria assertione, ibid.
 An possit inquisitio interrogare accusatorem super eo, quod excludit delictum, t. 3. P. §. 26. n. 9.
 An detur copia positionum ante responsum, t. 3. P. §. 26. num. 21.
 An possit in conditione censcantur vocati, t. 3. P. §. 27. num. 1.
 Datur praemium Baronellis capientibus malefactores, t. 3. P. §. 27. n. 5.
 An detur praemium occidenti Bannitum extra statum, t. 3. P. §. 27. n. 11.
 Praeuentio competit DD. Octo ex simplici notitia delicti, & acceptatione quare, t. 3. P. §. 43. n. 7.
 Statutum ut per Principem circa obsequiantiam festorum, t. 3. P. §. 45. n. 25.
 Quid feruere circa priuilegium duodecim filiorum, t. 3. P. §. 46. n. 21.
 Procuratorum bona sunt tacite hypothecata pro restitutione, t. 3. P. §. 49. n. 4.
 Confessio procuratoris praedictat domino, t. 3. P. §. 49. num. 6.
 Non est necessaria citatio ad interdicendum bonis prodigo, t. 3. P. §. 50. n. 2.
 Procurator non admittitur in causis civilibus, etiam pecuniarijs pro absente, t. 3. P. §. 49. n. 9.
 Florentiae non praedictatur confiscatio in crimine raptus, t. 4. R. §. 1. n. 1.
 Florentiae queritur ius absenti sine ratificatione, vel cessione, t. 4. R. §. 2. n. 4.
 An praedictetur, & quomodo temedium l. 2. C. de rescind. vend. t. 4. R. §. 10. n. 35.
 An sit necessaria repetitio testium pro legitimatione processus, vide Repetitio, num. 1. ubi plenè de materia.
 An fiat dicta repetitio cum tortura in primo examine adhibita, ibid.
 Quando liceat supplicare, vel non, t. 4. R. §. 20. n. 6.
 Intra quantum tempus debeant acceptari gratiae, t. 4. R. §. 20. n. 9.
 Fit reuocatio domini in omni alienatione, & quid operentur, t. 4. R. §. 21. n. 1.
 Rescriptum in integrum non datur per iudices ordinarios, sed per Principem, t. 4. R. §. 25. n. 4.
 Non prodest beneficium inuentum, sed datur restitutio in integrum, t. 4. R. §. 25. n. 13.
 Bannus restituti ad gratiam, an recuperent bona, §. supracit. num. 28.
 Quid fuerit seruatum contra non promotoi celebrantes missas, t. 4. S. §. 1. n. 2.
 Quis cognoscat de furto rei Sacrae in Ecclesia commissio, t. 4. S. §. 2. n. 10.

Salaria famulorum quanto tempore praestabantur, t. 4. S. 3. n. 21.
Saluifconductus per quos concedatur, t. 4. S. 5. n. 2.
Saluifconductus non offertur, sed est petendus, ibid.
Quid operetur saluifconductus pro debitis, sub quibus conditionibus concedatur, & alia, tom. 4. S. 5. n. 20.
Scriptura priuata quando habeat executionem paratam, t. 4. S. 8. n. 17.
Sententiae ciuiles feruntur vltima die instantiae, t. 4. S. 11. n. 14.
Mortua dicuntur pars sententiae, & illam supplent, t. 4. S. 8. n. 10. & 25.
An concedatur restitutio a duobus sententiam propter instrumenta de nouo reperta, t. 4. S. 8. n. 31.
An finitenciae officiales, t. 4. S. 8. n. 2.
Singuli socij qualiter teneantur in solidum pro debitis societatis, t. 4. S. 20. n. 26.
Qualiter sint soluenda directi, t. 4. S. 27. n. 1.
Quomodo intelligatur statutum de etate 18. annorum, t. 4. S. 29. n. 46.
Ut debitore fallito satisfiat creditoribus per res, & libram, §. eod. n. 50.
Quod ex sola detentione efficiatur haeres, quomodo intelligatur, §. eod. n. 51.
Florentiae adest statutum, ut non possit capi possessio beneficiorum sine licentia Principis, an sit validum, §. eod. n. 55.
Mulier nubens forensibus, an priuenter successione, vide statutum prohibens alienationem in forenses, num. 4.
An forenses possint acquirere immobilia, §. eod. n. 9.
Marius locutur dotem, etiam statibus filij uxoris ex alio marito, vide statutum circa lucrum dotis, n. 6. & 29.
Pater sciens obligatur pro filio negociante, vide statutum de contractibus minorum, n. 34.
Queritur etio ex stipulatione alterius, t. 4. S. 30. n. 4.
Quid seruetur circa transmissionem hereditatum, t. 4. T. 5. n. 5.
Trebellanica an possit prohiberi filiis, t. 4. T. 5. n. 2.
Viuda facit tenentem pro suis dotibus in bonis viui defuncti, t. 4. V. 5. n. 2.
Violentia ex causa libidinis quomodo puniatur, t. 4. V. 5. n. 5.
An detur remissoria pro examinandis testibus in criminalibus, t. 4. R. 5. n. 1.
Testes cuius expensis repetantur, t. 4. T. 5. n. 2.
Qualiter puniantur instrucentes testes ad deponendum, t. 4. T. 5. n. 36.
Princeps qualiter procedat in tuenda iurisdictione, vide Addit. Nouiss. t. 1. cap.
Magona ferri, caueretur Magistratus Florentiae, an gaudeant priuilegijs fiscalibus, signanter l. 2. C. de conuen. sic. debet. lib. 10. & alia, vide in Addit. Nouiss. t. 2. cap. 9.
Precipuo in delictis de iure communi, & municipali Florentiae, quid operetur, an et possit renunciari, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 11.
Plura in terminis statutorum Florentiae, & totius Serenissimi Domini vide in Praxi Auctorit. Summe Gentoris nei Amassimi per totum, ubi plenissime circa omnia.

F L V M E N.

Flumen publicum est Principis, & quando dicatur publicum, t. 2. F. 5. n. 1.
An in publicis fluminibus possit aliquid fieri sine Principis licentia, an aqua ab illis duci, an molendina fieri in praedictum aliorum, & alia remissim, ibid.
Flumen si diuidat duo Regna, vel status an sit commune pro diuiso, vel mediatio, ibid.
De fluminum iuribus, & quorum expensis sint manutenenda, atque munienda, ibid.
Flumina omnia dicuntur publica nisi probentur priuata, inter regalia numerantur, praestant ad Principem in cuius territorio fluunt, non possunt diuerti absque Principis licentia, & alia remissim, ibid.
An, & quando sit licet a piscatione in fluminibus publicis, an possit prohiberi, & alia, ibid.
De insulis, & alluvionibus ad quem spectent, de ripa,

litore, agere, alueo, & alijs, remissim, ibidem.
Fluminis appellatione non conuenit ripa, tom. 2. F. 5. n. 2.
Flumen ex quatuor rebus constat, nempe ripa, litore, alueo, & aqua, ibid.
In Flumine non possunt fieri aggeres, & manitiones in praedictum vicinorum, in ripa veti, & in suo possunt fieri ad euitandum damnum, ibid.
De poena contra rumpentes aggeres fluminum, ibid.
Flumen quando dicatur priuatus, & alia de fluminibus tam de iure communi, quam municipali status Florentini, ibid.
Flumina omnia qualiter intrent in mare, & alia, remissim, ibidem.
Flumen intermedium, an impediat ius congrui, t. 2. l. 5. 46. num. 24.

F O L I V M.

Folium album subscriptum, an praedictum scribenti, quo ad ea, quae postea notantur in folio, t. 4. S. 8. n. 9.

F O N S B A P T I S M A L I S.

Aqua baptismalis qualis esse debeat, t. 1. A. 5. n. 28. & §. Baptismus, n. 4.
Fons baptismalis an reddat per se beneficium curatum, t. 3. B. 5. n. 5. & §. Ecclesia, n. 28.
Fonates unde originem ducant, t. 2. F. 5. n. 4.

F O R E N S I S.

Forensis non ligatur statutis poenalis, si probabilem de illis habere ignorantiam; dummodo non agatur de delictis ex sui natura, vel a iure communi prohibitis, t. 2. F. 5. n. 1.
Forenses venientes tamquam mandatarij, vel fidei iurij ad occidendum, qua poena puniantur, etiam effectu non sequuto, ibid.
Forenses quando ligentur, vel non statutis, remissim, ibidem.

Forensis transiens cum mercibus qualiter obligetur ad Gabellam; an pro vtenibus suis, & familiae, ibidem.

Florentiae quid seruetur, ibid.

Forensis an ligetur bannis circa delationem armorum; & quid seruetur in statu Florentino, ibid.

Forensis faciens adum in loco ligatur statuto de illo dispositis, ibid.

Forensis testis Florentiae tenetur ad gabellam, ibidem.

Forensis legatur statutis quo ad ordinatoria iudicij, t. 2. F. 5. n. 2. vide Institutio, n. 5.

Forensis tenetur seruare formam statuti loci contractus, ibidem.

Forensis in comprehendendo sub statuto loquente de habilitate, vel inhabilitate personarum, ibid.

Forensis an ligetur statuto circa prescriptionem, vel lucrum dotali, ibid.

Forensis an gaudeat beneficio statuti seminarum exclusiui, de lucro dotis, & de iure congrui, t. 2. F. 5. n. 3. vide §. lus congrui, n. 4.

Forensis non possidens in loco iudicij an possit audiri sine fideiussore idoneo de stando iuri, & iudicatum soluendo; Quid si esset Clericus, & alia in terminis statuti Florentini, & Mantuani, t. 2. F. 5. n. 17. num. 4.

Forenses qualiter possint collecti ratione censuum, & reddituum, quos habent super bonis in Territorio collectate volentium, t. 2. F. 5. n. 5.

Forenses qualiter sint sepeliendi in Ecclesia Parochiali, & non in Cathedrali, nisi adesse consuetudo in contrarium, & si elegenter sepeliantur in alia Ecclesia, teneantur soluere quartam Parochiae; Quid in Religio mortuo in hospitali; t. 2. F. 5. n. 6.

Quid faciendum de peccatis, vel alijs rebus penes forenses repertis; ibid.

Forenses dicuntur, qui veniunt de foris, & in loco non habent originem, nec domicilium, nec incolatum, & quibus gaudeant, vel ligentur, t. 2. F. 5. n. 7.

Forensis in dubio quis non praesumitur, & qualiter probetur, ibid.

Forenses an possint acquirere bona immobilia in loco; & quid Florentiae, tom. 2. F. 5. n. 8.

Successio forensium, aduenarum, & peregrinorum ad quos deferatur, ibid.

Forensis potest legitimè conueniri in loco, ubi bona possidet, t. 1. F. 1. 17. n. 2.
De forensibus alia remissiuè, t. 2. F. 5. 17. n. 10.
Forensis ubi non possit acquirere bona, tom. 1. A. 5. 23. num. 38.

Forensis an ligetur bannimentis, t. 1. B. 5. 2. n. 6.
Forenses an teneantur exhibere fidem baptismi in matrimonio, t. 1. B. 5. 3. n. 15.

Forensis an possit tanquam suspectus de fuga carcerari, t. 1. D. 5. 4. n. 29. & 35.

Forenses an possint conueniri ubi reperitur, t. 1. C. 5. 48. num. 8.

Forenses non admittendi ad matrimonium sine debitis diligentijs, t. 3. M. 5. 10. n. 26.

Forenses, in qua Ecclesia sepeliri debeant, t. 4. S. 5. 12. num. 4.

Forensis minor, an sit puniendus iuxta statutum loci delicti reducens minorem aetatem ad annos, t. 1. E. 5. 14. num. 6.

Alia vide in §. Statutum, & in Praxi, §. Forensiter.

F O R M A

Forma est illa, quæ dari esse rei, vel actus, & quomplex sit, quibus verbis, & clausulis inducatur, & alia remissiuè, t. 2. F. 5. 18. n. 1.

Forma quando dicitur inducitur, etiam si non addit clausula actus annullatur, t. 2. F. 5. 18. n. 2.

Forma data à statuto censetur substantialis, & illa non seruata actus est nullus, nec naturalis, nec civilis otiose obligatio, t. 2. F. 5. 18. n. 3.

Forma est ad vnguem seruanda, & an, & quando possit per acquiescentiam impleri, t. 2. F. 5. 18. n. 4.

Forma conuenta qualiter fit seruanda etiam in operibus manualibus, ibid.

Forma inducitur per statutum debet seruari etiam per forenses contrahentes in loco ubi viger, t. 1. F. 5. 18. n. 5.

Formæ an, & quando possint renunciari, t. 1. F. 5. 18. n. 6.

Forma non præsumitur seruata nisi de illa constet, ibid.

De forma sententiarum contra absentes, & contumaces pro delictis, t. 2. F. 5. 18. n. 7.

Forma in dubio non præsumitur seruata, & quando secus, qualiter, & à quibus sit probanda, tom. 2. A. 5. 18. n. 8.

Alia de forma remissiuè, t. 2. F. 5. 18. n. 9.

Forma reuocatur ex ablatum absolute, tom. 1. A. 5. 2. num. 2.

Forma noua addita non tollit primam comparabilem, t. 3. M. 5. 29. n. 19.

Forma quando dicitur inducitur, quid operetur, & an obliget forenses, & alia, t. 4. in Re solut. cap. 25.

F O R N I C A T I O.

Fornicatio in genere dicitur quicumque colus illicitus extra legitimam uxorem, in specie vero est colus solus cum soluta non virgine honeste conditionis, t. 2. F. 5. 19. n. 1.

Qualiter hoc nomen soluta, vel soluta, intelligatur de quoque veniunt, ibid.

Colus Clerici cum soluta an dicitur simplex fornicatio, distinguendo vide tom. 2. F. 5. 19. n. 2. vide §. Clericus, num. 33.

Qualiter puniatur tam in Clericis, quam in laicis in vtroque foro, ibid.

Fornicatio simplex de iure diuino est peccatum mortale, & qui aliter sentiret, esset tanquam hæreticus puniendus, & est per se intrinsecè malus, ac iure positiuo, diuino, ac naturali prohibitus, ibid.

Fornicatio an possit excusari ex causa necessitatis famis, ibidem.

Fornicatio quanto tempore præscribitur, tom. 2. F. 5. 19. num. 3.

Fornicatio, sicut alia delicta carnis est difficilis probationis, non probatur directè, sed per coniecturas, & quales, t. 2. F. 5. 19. n. 4.

Fornicatio potest prohiberi per præceptum de non conuersando, t. 2. F. 5. 19. n. 5.

De fornicatione, & eius penis in vtroque foro, remissiuè, t. 2. F. 5. 19. n. 6.

F O R T I T V D O.

Fortitudo animi necessaria in iudice, & quare, t. 1. in Discurs. n. 43. & seqq.

F O R V M, F O R V S.

Forum iudiciale sortitur pluribus modis, nempe ratione persone, communis patrie, delicti, falsitatis, contractus, domicilij, originis, rei, protogationis iurisdictionis, debitoris conueniendi, feudij, priuilegij, destinationis solutionis, & alijs pluribus modis, de quibus, t. 2. F. 5. 20. n. 1. & 2.

De foro ratione offensus factæ in personam subditi, t. 2. A. 5. 20. n. 2.

An Romana dicitur communis patria ad effectum fori delicti, ibid.

Forum originis an amittitur per domicilium alibi contractum, t. 2. F. 5. 20. n. 3.

Forum declinatur præcipue ex tribus, vel ratione persone, vel causæ, vel loci, t. 2. F. 5. 20. n. 4.

Forum an possit declinari ratione priuilegij superuenientis, vel cessationis, t. 2. F. 5. 20. n. 5.

Forum in neutro genere accipitur pro territorio, & iurisdictione, in genere autem masculino pro loco ubi ius redditur, t. 2. F. 5. 20. n. 6.

Forum vnde dicitur, ibid.

Forum sortit, & legis vel statuti ligari pati procedunt, t. 2. F. 5. 20. n. 7.

Forum conscientie, & anime, siue poli non admittit aplices iuris, nec formulas verborum, sed nudam veritatem requirit, & alia, t. 2. F. 5. 20. n. 8.

De foro competente, vel incompetente in pleribus causis, t. 2. F. 5. 20. n. 9.

De differentiis inter iurisdictionem Ecclesiasticam, & secularem, de potestate morè Ecclesiastica, de causis mixtis, de potestate seculari extraordinaria in Ecclesiasticis, & huiusmodi, remissiuè, ibid.

De differentiis inter forum fori, & forum poli, siue conscientie, remissiuè, ibid.

De priuilegio, & electione fori, plura vide in §. Clericus.

Forum rei regulariter sequendum, & quando secus, t. 2. A. 5. 11. n. 4.

F R A T E R.

Frater appellatio an veniat consobrini, sorores, vterini, & similes, t. 2. F. 5. 21. n. 1.

Fraternitas qualiter probetur, ibid.

De fratribus iuratis, an illis competat querela inofficij testamenti, infirmitas turpi persona, ibid. & n. 2.

Frater non tenetur instituire fratrem, vel sororem heredem, nec præteriti possunt querelare testamentum, nisi illorum loco fuerit instituta turpis persona, t. 2. F. 5. 21. n. 2.

Intra quantum tempus fit proponenda querela, & quando non competat, ibid.

Quamam dicitur turpis persona, ibid.

An annullato testamento per institutionem turpis persone conferatur legata, ibid.

An tale testamentum sustineatur stante clausula codicillari in vni fideicommissi, vel si turpi persone instituta, fuerit datus substitutus honestus, ibid.

Frater duos an in foro conscientie teneatur fratrem inopem instituire, vel ei relinquere, ibid.

Frater an, & quando fratri succedat in feudo, & an in bonis emphyteuticis, t. 2. F. 5. 21. n. 3.

Frater tam vtriusque coniuncti, quam consanguinei tantum, vel vterini tantum, qualiter inter se succedat de iure, vel statibus statutis exclusiui seminarum, t. 2. F. 5. 21. n. 4. & 5.

An admittantur vnà cum ascendentes defuncti, ibidem.

Frater consanguineus tantum, an admittatur cum vtriusque coniuncto, t. 2. F. 5. 21. n. 5.

Quid stante statuto quod proximiores agnati admittantur, vel exclusiui seminarum, ibid.

Frater vtriusque consanguinei an excludat consanguineum tantum, quid in pariter, & filijs sororum, ibid.

Plura remissiuè de duplicata vinculo patris scilicet, & materni an, & quando, & inter quas personas sit de iure considerabilis, vel non, ibidem.

Frater vterinus an excludat sororem vterinam stantibus statutis exclusiui seminarum, tom. 2. F. 5. 21. num. 6.

Frater vterinus an in subsidium admittatur ad successionem feudi paterni, ibid.

Frates qualiter in concordia, & amore vivere debeant, quam pessimum sit illorum odium, & alia, t. 2. F. §. 21. n. 7.

Frates tenentur invicem reddere rationem administrationis, licet nulla intercesserit societas, tutela, vel eura; ac ideo tenentur edere rationes, & qualiter possint in iure iurare, t. 2. F. §. 21. n. 8.

Intellige tamen non de rigorosa, & exquisita rationum redditione, sed de aliqui tantum, & meliori quam fieri possit, cum solum teneantur de dolo, & culpa, ibid.

An possint pretendere salarium pro administratione, ibidem.

Quando non teneantur reddere rationem, & ex quibus dicatur reddita ratio, ibid.

Frater an possit alium fratrem facere carcerare, & arrestari pro debito, t. 2. F. §. 21. n. 9.

Frater maior qualiter possit facere carcerare minorem ad correctionem, ibid.

Frater an admittatur in testimonium pro fratre in civilibus, & quid in criminalibus, t. 2. F. §. 21. n. 10.

Si inter plures fratres addit Clericus, an conveniri debeant omnes coram iudice Ecclesiastico, & quid servetur Florentino, t. 2. F. §. 21. n. 11.

Frater dives teneatur alere fratrem, vel foretorem inopem, & quando secus, t. 2. F. §. 21. n. 12.

Quid si vnus frater praestiterit alimenta foreti inopi an possit pro rata ab alijs fratribus repetere, ibid.

Frater quando possit alimenta praestita repetere, ibid.

Frater an, & quando teneatur dotare foretorem, t. 2. F. §. 21. n. 13.

An vltra dotem teneatur ad correum, ibid.

Frater dotans an intelligatur dotasse de proprio, vel animo compendendi, ibid.

Frates inter se diuidentes an censentur renunciasse fidei commissio, & adveniente casu possint agere pro pretio contra haereditate deficiente, tom. 2. F. §. 21. num. 14.

Frates an diuidant forte, vel officio iudicis, vel vi maior diuidat, & minor eligat, ibid.

Fratribus duobus existentibus, si vnus sit praetertitus, & decedat, an possit alter cum extraneo inhiatus dicere testamentum nollum, t. 2. F. §. 21. n. 15.

Frates possunt semper petere diuisionem ouila obstante praescriptione, t. 2. F. §. 21. n. 16.

Frates possunt vi pacto redimendi, non obstante diuisione facta alio pacto, t. 2. F. §. 21. n. 17.

Fratribus pluribus vniuersis in communi, si vnus plus impendat quam alter, an teneatur alteri restituere illud plus, quod impedit; distinguendo inter magnam, & modicam impensam, & alijs modis, vide t. 2. F. §. 21. n. 18.

Si vnus frater ponat lucrum suum in apertione patrimonij, an possit ab alijs recuperare, ibid.

Frater si contrahat debitum an, & quando sit solvendum ex communibus bonis, ibid.

Frates socij omnium bonorum filias suas de bonis communibus dotantes, an parti suae imputare debeant, t. 2. F. §. 21. n. 19. & 20.

Frates habentes castrum, praedium, vel domum communem, qualiter possint, & debeant illas vi, t. 2. F. §. 21. num. 20.

Quid si vnus totam domum inhabitet, an teneatur alijs solvere ratam pensionis, ibid.

Frater sufficiens alium totam hereditatem possidere, an videatur repudiare, t. 2. F. §. 21. n. 21.

Frater sciens, & tacens alium fratrem rem communem vendere, vel obligare, an sibi praediudicat, tom. 2. F. §. 21. n. 22.

Frater an pacificando, vel liberando possit alteri praediudicare, ibidem.

An ex scientia, & patientia praesumatur mandatum, ibid.

Qualiter, & ex quibus inducatur ratificatio, quae mandato acquiparatur, ibid.

Frater in te communi censum imponens, an alteri praediudicat, ibid.

Quid si frater contrahat communij nomine, vel sit administrator, ibid.

An hypotheca constituta super te communi extinguatur sequuta diuisione, ibid.

An possit fieri executio super te à pleribus possessa

pro debito vnus tantum, ibidem.

Frater non potest pro fratre stipulare, nec constituere procuratorem sine speciali mandato, ibid.

Frater an teneatur concurrere expensis studij alterius fratris, t. 2. F. §. 21. n. 23.

Frates rustici simul laborantes, quomodo inter se diuidere debeant fructus suorum laborum, & operatum, t. 2. F. §. 21. n. 24.

An expensae, vel alimenta pro filiis vnus censentur de comuni, & alia, ibid.

Qualiter diuidant bestias, & animalia pergente societate, & colonia acquisita, ibid.

Frater aliqui emens an praesumatur emisse de propria pecunia, vel de comuni, t. 2. F. §. 21. n. 25.

Frater an possit dotare filias de bonis communibus, & alia, ibidem.

Frater socius acquirens etiam proprio nomine, qualiter teneatur alijs communicare, tom. 2. F. §. 21. num. 26.

Frater an teneatur quae sita post mortem patris alijs communicare, & alia de collatione inter fratres facienda, remissive, t. 2. F. §. 21. n. 27.

Frates qualiter sint legitimi tutores suorum fratrum pupillorum, t. 2. F. §. 21. n. 28. & alia.

Frater an possit fratris aggressorem pro illius defensione occidere, t. 2. F. §. 21. n. 29.

Frater an possit occidere foretorem adolecentem, vel alius turpiter viuentem, vt saltem excusetur à pena ordinaria, ibid.

Frater iniurius à fratre, si praecedat, institutio sit caduca, nec transmittit ad filios, sed accrescit alijs iniuriis, t. 2. F. §. 21. n. 30.

De fratribus alia remissive, t. 2. F. §. 21. n. 31.

Frates vtrunque conuincti an excludant coniunctos ex vno latere tantum in successione, tom. 2. F. §. 21. num. 32.

Frates vtriusque an excludant sorores vtriusque in successione matris, ibid.

Frater an teneatur alere fratrem, & alia, t. 1. A. §. 24. num. 5.

Fratrum appellatione, qui veniant, tom. 2. A. §. 33. num. 17.

De successione fratrum cum ascendentibus, vide in §. Ascendentes, n. 3.

Frater minor an possit obligari ad augmentum dotis sororis cum solemnitatibus, t. 1. A. §. 47. n. 13.

Frater an sit debita legitima, & quanta, t. 3. L. §. 6. num. 18.

Frater ob tres ingratitudinis causas potest legitima priuari, t. 3. L. §. 6. n. 39.

Frater an, & quando teneatur dotare foretorem, t. 3. M. §. 9. n. 21.

An possit maiorem dotem vni foreti, quam alteri dare, t. 3. P. §. 6. n. 12.

Frates an gaudeant privilegio patris ob numerum 12. filiorum, t. 3. P. §. 6. n. 28.

Frater maior an possit ad correctionem castigare, vel carcerare minorem, t. 3. P. §. 6. n. 32.

Frater in successione fratris excludit patrum ipsius fratris defuncti, & idem in filio fratris virtute representationis, t. 4. R. §. 16. n. 3.

Frates quando dicantur socij omnium bonorum, an possint dotare filias de comuni, & alia vide Societas.

De fratribus Tertiaris, vide Tertiaris.

Frates quomodo inter se succedant, t. 4. S. §. 36. o. 6.

Frates quas expensas conferant, vel non in diuisione, t. 2. E. §. 28. n. 30. & seqq.

Inter dotans foretorem an possit sibi stipulari restitutionem dotis, t. 1. E. §. 30. n. 2.

Frates, & foretores qualiter succedant inter se, vel vni cum patre tam de iure communi, quam arreno statuto Florentino, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 2.

F R A V S.

Fraus non praesumitur, & ex quibus probetur, t. 2. F. §. 22. n. 1.

Fraus ex quibus praesumatur ad fauorem fisci contra alienantem, vel donantem, ibid.

Quando aliquid dicatur factum in fraudem legis, vel non, ibid.

Fraus est simulatio quadam, qua fides fallitur, & qualiter differat à dolo, & alia, t. 2. F. §. 22. n. 2.

Fraus nemini patrocinari debet, & illi obviandum est, ibidem.

Fraudans Gabelam qualiter possit excusari à pena, t. 2. F. §. 22. n. 3.

Fraudans Gabelam super equo, vel navis aliena, non præiudicat domino, nisi fuerit participes fraudis, ibid.

In fraudem facta habentur pro non factis, & sunt nulla, t. 2. F. §. 22. n. 4.

Fraus ex quibus colligitur, & probetur, & alia remissus, t. 2. F. §. 22. n. 5.

Fraus circa annonam puniendi, t. 2. F. §. 22. n. 6.

Fraus non præsumitur, ac ut existeret, est capiendum omnis interpretatio, t. 2. F. §. 22. n. 7.

F R V C T V S

Frustrum appellatione quid veniat, t. 2. F. §. 23. n. 1.

Frustrum dicitur illud, quod de sui natura est aptum ad producendum fructus, licet ex aliquo accidente illos non ferat, ibid.

Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, nec parvas ancillarum, & quare, ibid.

Fructus dicuntur illi, qui superant deductis expensis, t. 2. F. §. 23. n. 2. vide Expense n. 2.

Quando deducantur expensæ, vel non, ibid.

Fructus alij sunt naturales, alij industriales, & alij civiles, & qui dicantur, t. 2. F. §. 23. n. 3.

Fructus an præsumantur durare, vel exstare ultra triennium, t. 2. F. §. 23. n. 4.

Qualiter triennio præscribantur, ibid.

Fructus spectant ad dominum fundi etiam si alius seminaverit, t. 2. F. §. 23. n. 5.

Fructus sequuntur dominium rei, & quando secus, ibid.

Fructus æstimantur secundum valorem de tempore collectionis, loci, vel medio, t. 2. F. §. 23. n. 6.

Fructuum valor, & quantitas qualiter probetur, ibid.

Fructus in stabilibus qualiter rascunt, ibid.

An probentur per testes singulares, & alia remissus, ibid.

Fructus præsumuntur percepti à possessore, nisi alter probetur, t. 2. F. §. 23. num. 7. & an sufficit possessio instrumentalis.

Fructus qualiter possint per coniecturas, & à folio liquidari, ibid. & n. 10.

Datur iuramentum in supplementum plenæ probationis in materia liquidationis fructuum, ibid.

Fructus an præsumantur percepti ex sola possessione prædij vrbani, ibid.

Fructus præsumuntur percepti in vim præcedenti tituli, & non iure familiaritatis, etiam si titulus esset nullus, ibid.

Non probatur perceptio fructuum ex sola possessione domus, nisi concurrat simul locatio; & docto de aliqua locatone an præsumatur continuata, non apparente dissidat, & alia remissus, ibid.

Que requirantur in probandis fructibus, & eorum perceptione, ibid.

An ex fructuum perceptione probetur possessio, ibid.

Fructus percepti per creditorem an, & quando impurentur in fortem, t. 2. F. §. 23. n. 8.

Fructus impuntur etiam mulieri possidenti ex causa dotis post mortem mariti, ibid.

Ad quam rationem impuntur pensio domus per creditorem habitare, ibid.

Fructus an impuntur in fortem, si bona fuerint obligata pro illorum æquivalenti, ibid.

Fructus spectant ad creditorem, si noluit acceptare pignus, sed emptorem cum pacto de retrovendendo, ibid.

Florentia creditor missus in possessionem à iudice, qualiter lucratur fructus ad rationem quinque pro centenario, imò hodie quatuor, ibid.

Fructus percepti ex pignore dato pro dote soluenda qualiter non computentur in fortem, ibid.

Fructus percepti à creditore possidente vigore adjudicationis nulli an illi cedant, vel computentur in creditum, t. 2. F. §. 23. n. 9. & 31.

Fructus an sint restituendi siante nullitate contractus, vel iudicii, ibid.

Quid si contractus habet implicitum statum validitatis, prius in minore, & Ecclesiæ, ibid.

Fructus an veniant in restitutione in integrum, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Fructus an sint restituendi, siante titulo colorato, & non continuo de mala fide, & alia, ibid.

Quid si pretium sit verum in voluntatem venditoris, an tunc inuicem fructus compensentur? ibid.

Qualiter tutor teneatur ad pretium, fructus, & omnia iamentia pro alienatione nulla minoris causaria, ibid.

Fructus regulariter non debentur nisi à die mortis litis, debentur tamen etiam ab initio quando peruntur non tanquam accessorij, sed tanquam fides, vel capitale; item, siante mala fide, vel etiam bona fide si extetur, vel si postea sit factus locupletior, sicuti quando contractus rescinditur ex causa non commissæ lesionis, vel nullitatis; & in iudiciis iurisdictionibus, nisi ad sit bona fides, t. 2. F. §. 23. n. 10. & 43.

Possessor malæ fidei qualiter teneatur etiam ad fructus, qui percipi poterant, ibid.

Fructus licet non petiti, qualiter possint iudex ex officio supplere, & alia, ibid.

An instantia precepta veniant fructus à die primæ liti contestatæ, vel secundæ, ibid.

Fructus veniunt à die facti compromissi, ibid.

Quid in actione commissi, ibid.

Quomodo sit concipienda sententia fructuum condemnatoria, ibid.

Fructus debentur regulariter ad rationem quinque pro centenario; quomodo in animalibus, iurisdictionibus, &c. ibid.

Fructus qualiter possint liquidari, ibid.

Quid si non fuerant petiti, an possint iudex supplere, ibid.

Condemnatus restituere rem, an censetur condemnatus restituere fructus, ibid.

Fructus an possint post sententiam peti, & quando veniant etiam non petiti, ibid.

Fructus percepti etiam ante litem contestatam compensantur cum melioramentis, ibid.

Fructus percepti ex melioramentis non restituuntur, nec compensantur, ibid.

Fructus qualiter debeantur in secunda instantia, ibid.

Fructus an veniant in iudicio restitutionis in integrum, ibid.

Fructus an sint restituendi ab eo, qui obtinuit in possessione, si succumbat in petitorio, ibid.

Qualiter sit facienda liquidatio fructuum, & alia, ibid.

Fructus dotis qualiter cedant iure mariti, t. 2. F. §. 23. num. 11.

Quid si dos consistat in usufructu, vel annuis redditibus, ibid.

Fructus qualiter debeantur viduæ, & ultimo anno diuidantur, ibid.

Quid si receperit alimenta ab heredibus viui, ibid.

Fructus dotis augent dotem, ubi maritus non insinuit onera matrimonij, ibid.

Fructus an possint peti etiam recepta dote, & quando censentur remissi, ibid.

Fructus rerum paraphernalium, siue extradotalium, an, & quando efficiantur mariti, vel sint restituendi, t. 2. F. §. 23. num. 12.

An præsumantur consumpti, vel exstare, ibid.

Fructus an debeantur ex paraphrasi promisso in pecunia, ibid.

An in dubio præsumantur percepti de voluntate vxoris, ibid.

Quid si exierit statutum quod omnes fructus rerum tantotalium, quam extradotalium spectent ad maritum, ibid.

Fructus si non sufficiant ad alimentum, non teneantur hæres de illis præstantis gratias vendere proprietatem, t. 2. F. §. 23. n. 13.

Fructus debentur à die mortis illius, de cuius bonis agitur, & ad quam rationem, t. 2. F. §. 23. n. 14.

Quid si legitima consistat in pecunia, ibid.

Fructus percepti ex peculio caltrensi, vel quasi an efficiantur caltrenses, t. 2. F. §. 23. n. 15.

Fructus percepti ex peculio aduentitio viuentis patre ab ipso filio remanent eius proprii, & non sunt conferendi, t. 2. F. §. 23. n. 16.

Fructus percepti ab vxore usufructuaria relicta, an sint restituendi si transeat ad secundas nuptias, tom. 2. F. §. 23. n. 17.

Fructus extantes qualiter veniant in legato usufructu mobili, & immobili, t. 2. F. §. 23. n. 18.

An veniant in legato mobili domus, ibid.

Fructus venales an comprehendantur in legato, ibid.

P Fru-

Fructus rei legatæ à quo tempore debeantur, t. 2. F. §. 2. n. 19.
 Non debentur ante declarationem, & acceptationem legatarum, & alia, ibid.
 An fructus rei legatæ vivente testatore spectent ad heredem, vel ad legatarium, ibid.
 An debeantur in legato quantitas, ibid.
 Fructus percepti iudicio, & voluntate testatoris ex re restituenda, an, & quando computentur in Trebellanicam, & legitimam, t. 2. F. §. 3. n. 30.
 Percepti a filia gratuita an imputentur in suam dosem, & alia quando imputentur, vel non in legitimam, latè, ibidem.
 Fructus percepti ab herede gratuito ante purificatum fideicommissum apud illum remanere debent, quicquid sit de imputatione, & quando secus, t. 2. F. §. 2. n. 31.
 Fructus, vel etiam fructus fructuum quando veniat in restitutione fideicommissi, vel non, ibid.
 Fructus exactores tempore motus gratuiti an sint restituendi vni cum ipsis bonis, ibid.
 Fructus maturi in vita gratuiti, & ab eo non exacti qualiter spectent ad fideicommissarium, & non ad illum heredem, ibid.
 An heres teneatur solvere usus decursus durante tempore restitutionis creditoribus hereditariis, si ipse perceperit fructus, ibid.
 Fructus percepti ante aditam hereditatem, vel pendentes tempore mortis sunt cum ipsa hereditate restituendi, vel imputandi, t. 2. F. §. 3. n. 32.
 Fructus consumpti in vitum eorum, quos restator a se tenebatur, non imputantur, ibid.
 Fructus percepti post aditam hereditatem pendente conditione, sunt proprii heredes, nec teneantur eos restituere, & an saltem imputentur in Trebellanicam, t. 2. F. §. 3. n. 33.
 Fructus percepti per heredem gratuitum post aditam hereditatem, & conditionis eventum, sunt omnino restituendi fideicommissario, t. 2. F. §. 3. n. 34.
 Fructus percepti per filios primi gradus non imputantur in quartas illi debitas, t. 2. F. §. 3. n. 35.
 Quid in usufructu formaliter restatote legatario, ibid.
 Fructus percepti per heredem extraneum gratuitum an sint restituendi, vel imputandi in Trebellanicam, t. 2. F. §. 3. n. 36. vide Gratiam n. 2.
 Fructus pendente conditione percepti ab herede gratuito, non imputantur in creditum, quod habebat contra defunctum, & quando secus, prout nec imputantur in credita ceteris creditoribus, vel legatariis soluta, t. 2. F. §. 3. n. 37.
 Fructus percepti post mortem in restituendo, qualiter imputentur in credita ipsius heredis, t. 2. F. §. 3. n. 38.
 Fructus recompenfati debentur emptori pro pretio soluto, non tradito, vel eisdem fundo, t. 2. F. §. 3. n. 39.
 Debeantur et coarta venditori pro fundo tradito sibi non soluto pretio, & alia, ibid.
 Quando debeantur etiam in transactione, ibid.
 Fructus recompenfati quomodo debeantur huic inde in materia *l. curatib. C. de ali. empt. ibid. remissive.*
 Fructus recompenfati an debeantur in summa, & quantitate inter partes taxata, & conventa, etiam si fructus rei venditæ non correspondent, ibid.
 Fructus recompenfati an debeantur respectu pretij pretij supplendi vigore *l. 2. C. de rescind. vend. t. 2. F. §. 2. n. 30. vide Empito n. 4. & seqq.*
 An debeantur pro pretio rerum mobilium, metuum, & animalium, ibid.
 Fructus recompenfati non debentur quando soluta data dilatio ad solvendum pretium: quid si fuerint taxati, & conventi, an valeat tale pactum, & de carere ut recipi possint dicti fructus, t. 2. F. §. 3. n. 31.
 Fructus recompenfati an censentur remissi recepta forte principali, vel possint postea per se separari peti, ibidem.
 An debeantur in tacita eulione sibi ipsi facta, ibid.
 Non debentur stante nullitate substationis, nec ubi cessat bona fides, ibid.
 An debeantur creditori stante pacto legis commissorie, ibidem.
 Fructus recompenfati debentur tantum habito respectu ad perceptos, & non ad eos, qui percepti potuissent, nisi consilio de dolo manifesto, t. 2. F. §. 3. n. 32.

Debeantur iuxta taxam legalem, nisi aliter sint liquidati, ibidem.
 Qualiter, & in qua summa taxari possint à partibus, vel à iudice, ibid. & alia.
 Fructus in iurisdictionalibus qualiter taxentur in stato Ecclesiastico, & Regno Neapolitano, & qui sint fructus iurisdictionis, ibid.
 Fructus an debeantur stante deposito pretij, ibid.
 Quid si possessor rem dimiserit in praedictum cessionarij, ibidem.
 Fructus recompenfati non debentur stante natura rei sterilis, vel infructifera: quid si res sit de sui natura fructifera, & postea efficiatur sterilis, t. 2. F. §. 3. n. 33.
 Fructus recompenfati debentur ex venditione negotij, & pecunia ad trafficandum destinata, ibid.
 Fructus pendentes tempore mortis feudatarij, emphyteutæ, emptoris ad vitam, & usufructu, an dividantur pro rata temporis inter heredes, vel transmittant cum ipsa re, t. 2. F. §. 3. n. 34.
 Quid in expensis an sint reficiende: vel si emphyteuta proprijs manibus colerit fundum, an possint heredes prætereendere partem colonicam, ibid.
 Fructus fructi an spectent ad dominum, vel ad heredem usufructu, remissive, ibid.
 Quid in actione commissi, quando, & à quo tempore adiacuari debeant fructus domo dicta, ibid.
 Fructus pendentes, vendito fundo, spectant ad emptorem, excepta parte colonica: quid si venditor esset rusticus, & fundum suis manibus colerit, & alia, t. 2. F. §. 3. n. 35.
 Quid si fructus tempore venditionis essent maturi, & statim recoligendi: vel ageretur de fructibus, qui singulis diebus percipiuntur, & alia, ibid.
 Colonius qualiter repetat expensas à domino, qui alienavit non reservato iure coloni, ibid.
 Actus, & pensiones rei locatæ venditæ, an debeantur emptori, vel venditori, qui locatarij, ibid.
 Fructus pendentes tempore locatarii an spectent ad conductorem, vel ad locatorem, & an possint sequestrari à creditoribus locatarii, ibid.
 Fructus qualiter dicantur pars rei, & augeant proprietatem, vel non, ibid.
 Fructus in venditione conditionali orti, & maturi, ad quem spectent pendente conditione, t. 2. F. §. 3. n. 36.
 Fructus in venditione subasta, an debeantur emptori à die oblationis, vel solutionis pretij, ibid.
 Fructus pendentes tempore retractus ad quem spectent, & an dividantur inter emptorem, & venditorem pro rata temporis, t. 2. F. §. 3. n. 37.
 Fructus beneficiorum qualiter spectent ad successorem in Beneficio, & non ad heredem defuncti, nisi adit consuetudo in contrarium, prout in Regno Hispaniarum, t. 2. F. §. 3. n. 38.
 Fructus beneficiorum circumscripti consuetudine, de iure dividi debent inter heredes defuncti, & successorum pro rata temporis, ibid.
 Succedens in Beneficio an teneatur restituere semina proventus hereditibus antecessoris, & alia, ibid.
 De fructibus Beneficiorum vacantium, ad quem spectent, ibid.
 Fructus civiles prout census, pensiones domorum, & huiusmodi quorum dies solutionis nondum venerint tempore resignationis Beneficiorum, spectant in totum ad resignatarium: fructus vero naturales, & industriales à solo separati de tempore resignationis spectant ad resignantem, & alia de hae materia secundum dispositionem iuris communis, & Constitutiones Iulij Papæ III. & Pij IV. latè ibid.
 Fructus melioramentorum an imputentur, vel sint proprii facientis, t. 2. F. §. 3. n. 39.
 Fructus futuri an, & quando veniant in obligatione ad favorem creditorum, t. 2. F. §. 3. n. 40.
 Fructus partem ex bonis hereditariis, an veniant in hypothecam ad favorem creditorum defuncti, ibid.
 Fructus an sint obligati ad favorem locatarii, & eius creditorum, & an ad favorem creditorum conductorum, ibid.
 Fructus pendentes qualiter veniant in generali obligatione, ibid.
 Creditor in fructibus perceptis per emptorem de re hypothecata nullum ius habet, ibid.
 Fructus soluti, siue inter esse ultra summam debitam, qualiter imputantur ipso iure creditum fortis, t. 2. F. §. 3. n. 41.
 Fru-

Fructus dotis percepti matrimonio dissoluto in sortem dotis imputantur, & quando secus, ibid.
 Fructus percepti ab intruso in Beneficio reservato, an, & quando, & a quo tempore incipiendi sunt restituendi, t. 1. F. §. 23. n. 42.
 Fructus in iudicio spoli an, & quando, & a quo tempore debeantur, & sint restituendi, t. 2. F. §. 23. n. 43.
 Fructus in iudicio mantionis qualiter, & a quo tempore debeantur, t. 2. F. §. 23. n. 44.
 Qualiter liquidetur, ibid.
 Fructus qualiter differant ab expensis ad effectum incurrendi declaratoriam, ob uon partitionem mandatis Rotalibus, ibid.
 Fructus Beneficiorum an acquirantur Beneficiariis quoad dominium, ut de illis possint ad liberum disponente, vel persequi sint in pios vius erogandi, t. 1. F. §. 23. n. 45.
 Fructus uon semper debentur a die mortis litis, sed exhibitionis scripturarum, & male fidei, t. 1. F. §. 23. n. 46.
 De fructibus plura remissive, t. 2. F. §. 23. n. 47.
 Fructus bonorum fideicommissi an capi possint per creditores grauari, vel illis sint per iudicem assignandi, donec ipsa bona penes grauatam maneant, t. 1. F. §. 23. n. 48.
 An per sicutum diuane vite delinquentis, ibid.
 Fructus in iudicio Saluiani an veniant a die litis, vel immisisionis, t. 2. F. §. 23. n. 49.
 Fructus percepti ab herede beneficiario an cedant eius lucro, vel porius augant hereditatem, t. 1. F. §. 23. n. 50.
 Alta vide in §. bona n. 11. &c. & §. Clericus.
 Fructus qualiter sint computandi iuxta taxam legalem, t. 1. C. §. 52. n. 37.
 Fructus qualiter liquidantur in attentatis, t. 1. A. §. 46. n. 6.
 Fructus percepti Mutiana cautione non praestata, an sint restituendi, t. 1. C. §. 10. n. 14.
 Fructus census nulli, an debeantur ante oppositam nullitatem, t. 1. C. §. 13. n. r. 19. & 28.
 Fructus census an debeantur cuiusdam fundo, vel repetatur capitale, t. r. C. §. 13. n. 33.
 Fructus census an currant pro tempore, quo creditor potest agere ad sortem, t. 1. C. §. 13. n. 39.
 Fructus pendentes qualiter diuidantur inter heredes emphyteutae, & dominum directum finira emphyteuti, ac in similibus, t. 1. D. §. 22. n. 19.
 Qualiter diuidantur inter rusticos, t. 1. D. §. 21. n. 6.
 Fructus arboris pendentes super alieno fundo, ad quem spectant, t. 1. A. §. 37. n. 9.
 Fructus legati ex certo fundo, an sint supplendi ex alijs, t. 3. L. §. 5. n. 19.
 Fructus an veniant in legato mobiliu, t. 3. L. §. 5. n. 24.
 Fructus legitime an, & quando debeantur, vel non a die mortis, t. 3. L. §. 6. n. 23. & 41. & c.
 Fructus an imputentur in legitimam, & Trebellanicam, t. 3. L. §. 6. n. 38.
 Fructus debentur ex natura realium praestationum, non autem personalium, t. 3. L. §. 6. n. 44.
 Fructus rei legat an, & quando debeantur a die mortis testatoris, t. 3. L. §. 5. n. 108. & §. Legitima n. 46.
 Fructus naturales, & industriales qualiter differant, t. 3. L. §. 6. n. 47.
 Fructus recompensatiui quando debeantur a minore pro prelo recepto, t. 3. M. §. 23. n. 37.
 Fructus praefumuntur percepti a possessore, t. 3. P. §. 28. n. 29. & 46. & quomodo liquidandi.
 Fructus qualiter acquirantur a possessore bonae fidei, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 44.
 Fructus an per triennium praesumantur consumpti, vel vscapiantur, t. 3. P. §. 28. n. 47.
 Fructus bonorum fideicommissi, an capi possint per creditores grauari, donec ipsa bona penes eum reperiantur, t. 3. P. §. 52. n. 27.
 Fructus an debeantur vigore interpellationis extrajudicialis, t. 3. M. §. 33. n. r.
 Fructus an, & quando, & qui sint restituendi in iudicio spoli, t. 4. R. §. 10. n. 19.
 Fructus recompensatiui an debeantur pro rata pretij suppleendi ex remedio l. 2. C. de rescind. vend. t. 4. R. §. 10. n. 35.
 Fructus pendentes tempore resignationis beneficii, ad quem spectant, t. 4. R. §. 23. n. 14.
 Fructus an veniant in restitutione in integrum, t. 4. R. §. 25. n. r. & 37.
 Fructus recompensatiui qualiter debeantur stante nullitate

Sabel. Index Generalis.

contractus, vel restitutione in integrum, t. 4. R. §. 25. n. 13.
 Fructus recompensatiui, an, & quando debeantur inter emptorem, & venditorem, t. 4. V. §. 7. n. 10. & l. 4. q. 1.
 Fructus an sint restituendi declarata caduca, t. 1. E. §. 7. num. 49.
 Fructus decursi an spectent ad heredes praedecessoris, vel ad nouum rectorum, t. 2. E. §. 7. n. 8.
 Fructus percepti grauat, an ei imputentur in detractio, t. 2. E. §. 17. n. 37.
 Fructus feudali possunt pro executione capi, t. 3. F. §. 11. n. 10.
 Fructus non veniunt, prout nec damna, & interesse in repetitione indebiti, t. 1. F. §. 13. n. 83. in fine.
 Fructus dotis pertinent ad vorem, si maritus non sustinuit onera, t. 1. L. §. 30. n. 23.
 Fructus census an defuncti currere, facta creditori reali oblatione, & alia, t. 2. Addit. Nouis. cap. 8.
 Fructus legitime quando, & a quo tempore debeantur, & ad quam summam taceant, t. 3. Addit. Nouis. cap. 5.
 Fructus pendentes tempore mortis emphyteutae, vassalli, & huiusmodi an spectent ad dominum, vel pro rata tempore diuidantur cum hereditas defuncti, & alia, t. 4. in m. Resolut. cap. 13.
 An saltem sint restituendi expensae seminis, & culturae, & ibid.
 Fructus recompensatiui quando debeantur, vel non, t. 4. in Resolut. cap. 84.
 Fructus quando debeantur hinc inde stante nullitate contractus, & qualiter debeantur melioramenta, t. 4. in Resolut. cap. 98.
 Alia vide in Praef. §. Fronti.

F V M E N T V M.

Frumentum in horreis naturaliter non crescit, sed decrefcit, t. 1. A. §. 14. n. 16.
 Frumentum an, & quando aestimetur vt plurimum, t. 1. E. §. 13. num. 5.
 Frumentum an possit mutuari, & alia, tom. 3. M. §. 38. num. 13.
 Frumenta dare ad renouandum an sit licitum, & alia de hac materia, t. 4. V. §. 7. n. 49.

F V G A.

Fuga regulariter non probat delictum, nisi in certis casibus, t. 2. F. §. 24. n. 1.
 Fuga facit inditium ad torturam, si sequatur ante accusationem, vel inquisitionem, licet autem post, & quomodo purgetur, ibid.
 Fugans a caretibus regulariter habetur pro confesso, & punitur, ibid.
 Fuga praestans auxilium praesumitur particeps delicti, ibidem.
 Fugiens a familia iudicis ne caplatur, non potest ab illa offendere, nisi sit talis, qui possit ab omnibus offendi, vel nisi familia haberet mandatum de capiendo viuum, vel mortuum, t. 1. A. §. 24. n. 2.
 Fuga in actu capitur, vel ante an, & quale faciat inditium, ibid.
 Fuga sine latratu qualiter apparere debeat in processu, & sit probanda, t. 3. F. §. 24. n. 3.
 Fuga a carcetibus quid operetur, & quomodo puniatur, t. 1. F. §. 24. n. 4.
 Fugere non dicitur, qui recta via vadit ad Princepem, vel recedit ex aliqua iusta causa, ibid.
 Fuga a carcetibus an sit licita in foro conscientiae, & possit consuli, ibid.
 Fuga suspicio, quomodo faciat esse locum capiturae debitoris, t. 2. F. §. 24. n. 5. & alia remissive.
 Fuga a loco delicti, quando, & quale faciat inditium, t. 2. F. §. 24. n. 6.
 Fuga, & inditium ex ea resoluunt qualiter purgetur, t. 2. F. §. 24. n. 7.
 Fuga socij criminis an faciat inditium contra socium, t. 2. F. §. 24. n. 8.
 Fuga officialis qualem probationem faciat contra eum, t. 2. F. §. 24. n. 9.
 Fuga famuli qualiter probet res amissa a domino ab illo famulo fuisse subreptas, t. 2. F. §. 24. n. 10.
 Fuga an, & quando faciat inditium ad torturam, t. 3. F. §. 24. n. 11.
 Fuga, vel ablatio non facit inditium quando sequitur ex alia causa, nec quando imminet captura, t. 2. F. §. 24. num. 12.

Fuga an putetur per spontaneam comparitionem, ibid. & num. 13. vbi consideratio Auctori, ibid.
 Fuga non solum facit indicium, sed aliquando probationem, vt in officiali, in fugiente fractis carceribus, in famulo fugiente à domino, in milite fugiente à Castris, & huiusmodi, t. 2. F. §. 24. n. 14.
 Fuga suspicio ex quibus arguatur ad sustinendam capream debitoris, etiam debito non liquidato, tom. 2. F. §. 24. num. 15.
 De fuga, & fugientibus, remissuè, t. 2. F. §. 24. num. 19. & §. Admissio n. 10. & seqq. & §. Carcer n. 13.
 Fugere quando quis teneatur, & an liceat fugientem insequi, t. 1. A. §. 22. n. 5. & 7.
 De damnatis fugitibus ad Ecclesiam an gaudeant immunitate, vide in §. Damnati.
 De debito suspensio de fuga plura vide in §. Debitor n. 8. & seqq.
 Fuga an sit permixta iniussu carcerari in utroque foro, t. 1. C. §. 5. n. 15.
 Fuga carceratorum, an possit aliquando ab alijs coadiuari, ibid.
 Fuga an inducat confessionem delicti, t. 1. C. §. 5. n. 23.
 Qualiter puniatur, ibid.
 Adiuvantes qualiter puniuntur, & obligentur, t. 1. C. §. 5. num. 24.
 An obliget omnes in solidum pro debitis, ibid.
 An fugientes à carceribus gaudeant immunitate, t. 1. C. §. 5. n. 28.
 Quid sit iterum capiantur extra Ecclesiam, ibid.
 Fuga, vel latitatio quomodo probanda, & quale faciat indicium, t. 1. A. §. 15. n. 13. & 14.
 De fuga ex negligentia, vel culpa custodis, tom. 1. C. §. 5. num. 25.
 Fuga socij criminis, an faciat indicium contra socium, t. 4. S. §. 20. num. 52.
 Fuga tempore persequutionis, an sit contra preceptum fidei, t. 2. H. §. 4. n. 19.

FUNDATOR.

Fundator beneficij, quas condiciones possit apponere, t. 2. P. §. 8. n. 21.

FUNDVS.

Fundi nomen generale est, & comprehendit pascua, & alias terras separatas ab vsum ipsius fundi deputatas, t. 2. F. §. 25. n. 1. & in §. Appellatus, n. 38.
 Fundo venditio quæ veniant, vel non, ibid.
 Fundus quando dicitur alteri vnus, vel separatus, ibid. & num. 9.
 Fundus debet esse frugifer vt sit capax census, t. 2. F. §. 25. num. 2.
 Fundus censuarius potest alienari, & transire cum onere suo, & in eius emptione est præferendus dominus census, cui est denuncianda futura venditio, & per menscm expectandus; & an præferatur vicinus, vel consanguineus, quibus ex forma statuti competit retractus, t. 2. F. §. 25. num. 3.
 Fundus censuarius potest mutari sine nouatione obligationum, t. 2. F. §. 25. n. 4.
 Fundus censuarius reputatur sufficiens pro solutione annui census, donec contrarium probetur, ibid.
 Pro validitate census est habenda ratio fructuum, quos reddit, vel redire potest fundus, & non valoris, & æstimationis ipsius fundi, ibid.
 Fundus datus in dotem æstimatur, an, & quando transeat in dominium mariti, vel remaneat dotalis, t. 2. F. §. 25. n. 5.
 Fundus emptus ex pecunia dotali an, & quando efficiatur dotalis, ibid.
 An, & quando æstimatio fundi dotalis faciat emptionem, & venditionem, vel non, ibid.
 Fundus dotalis in dubio an præsumatur, vel excludatur, ibid.
 Fundus dotalis licet per ætimationem transeat in dominium viri, tamen si efficiatur non soluendo, ipso iure reuertitur aique vltimo onere in uxorem, t. 2. F. §. 25. n. 6.
 Fundus dotalis vbi adest an possit agi ad pecuniam, vel aliam bonam, ibid.
 Fundus recuperatur à primo viro, vel eius hæredibus loco pecunie an efficiatur dotalis, ibid.
 De prohibita commutatione dotis de pecunia ad fundum, & e contra, remissuè, ibid.
 Fundus dotalis an, & quando possit alienari, vel pignoriari t. 2. F. §. 25. n. 7.

Fundus dotalis nulliter alienatus qualiter possit vindicari per mulierem, vel eius hæredes, ibid.
 Fundo dotali valide alienato, non recuperatur, sed agendum est ad pretium contra virum, ibid.
 Fundi dotales periculum spectant ad uxorem non probatam culpa mariti, ibid.
 Plura remissuè de fundo dotali, ac de dote æstimata, vel inæstimata, & eius effectibus, ibid.
 Fundus dotalis destinatus esse talis, & distrahi potest post mortem mulieris, t. 2. F. §. 25. n. 8.
 Quis dicatur verè, & propriè reus dotalis dominus, ibid.
 Fundi, destinatione domini, & non à natura constituuntur, t. 2. F. §. 25. n. 9.
 Destinatio tamen prædicta debet esse perpetua, & eo animo facta, vt fundus sit perpetuo alteri vnus, & non temporalis, & accidentalis pro commodo culturae, & alia, ibidem.
 Fundi diuersitas probatur ex diuersis nominibus, confinibus, & alijs, ibid.
 De diuersis fundis, & eorum instrumentis, remissuè, t. 2. F. §. 25. n. 10.
 An quis possit alienum fundum ingredi contra domini prohibitionem, ibid.
 Fundus inferior, qualiter recipiat aquam superioris, t. 1. A. §. 35. n. 1. & seqq.
 Fundo vendito an veniat aqua cum piscibus, t. 1. A. §. 35. num. 8.
 Fundus census potest mutari sine nouatione, t. 1. C. §. 13. num. 24.
 Si pereat in totum, vel pro parte, an extinguatur census, t. 1. C. §. 13. n. 30.
 An tunc possit capitale repeti, ibid.
 Fundus in legatis an sit taxatiuè, vel demonstratiuè, t. 2. L. §. 5. n. 19.
 Fundus consideratur ex destinatione testatoris, t. 3. L. §. 5. n. 56.
 Fundo legato quæ veniant, vide Legatum.
 Fundus in doctem datus an per ætimationem destinatus esse dotalis, an possit in subsidium vendicari, & an in eo possit fieri aliqua executio, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 18.

FVNVS.

Vnus familiaris ducentes non possunt in lus vocari, nec molestari per nouem dies, t. 2. F. §. 26. n. 1.
 Vnus impensis, quæ contineat, & qualis privilegia habeat, t. 2. F. §. 26. n. 2.
 Quid seruetur Florentie circa vestes lugubres familiaris, ibid.
 Debet seruati consuetudo locorum circa donationem velutium lubertium consanguineorum, ibid.
 An valeant statuta laicalia circa funerals, ibid.
 Funeralsia sunt soluenda iuxta taxam; & alia de funeralibus, remissuè, ibid.
 An, & quomodo mortui sint legendi, & alia, ibid.
 Magnum pietatis opus sepellire mortuum, ibid.
 De funeribus, & funerum expensis remissuè, t. 2. F. §. 26. num. 3.
 Funebres Indi quales olim apud Romanos, t. 2. F. §. 26. n. 4.
 De tolemoni pompa funerum, ac ritu, prætorum monumentis, ibid.
 Funeris impense an inquantur fideicommissum, & alia, t. 2. F. §. 26. n. 5.
 Funeris impensum soluens, an ex hoc dicatur defuncti hæreditatem adire, t. 2. F. §. 26. n. 6.
 Funeris impense quomodo accipiantur, quæ comprehendant, qualiter omnibus præferantur, & alia remissuè, t. 2. F. §. 26. n. 7.

FVRNVS.

Furnus nouus an possit aperiri in prædiciu antiqui, t. 3. M. §. 26. n. 3.
 An quis cogi possit ad coquendum panem in tali furno, ibidem.

FVROR.

Furor est difficilis probatio, & testibus non creditur, nisi illorum dicta manifestam causam faciant, t. 2. F. §. 27. num. 1. & quod sit materia iudici arbitraria, ibidem.
 Furiosus, & mente capus in quibus conueniant, & differant, necne illorum potest matrimonium contrahere, nec professionem emittere, & alia, ibid.
 Furor, & mente capio ex quibus signis probetur, & quomodo testes deponere debeant, ibid.

De signis non sanæ mentis, demencie, vel furoris, remissive, ibid.
 An semel furiosus semper presumatur furiosus, ibidem, & num. 3.
 Furiosus an possit testari, & an credatur Notario de sana mente, ibid.
 An magis credatur testibus de sana mente deponentibus, vel alijs de infania, ibid.
 Furiosus habet ipso iure interdictam administrationem bonorum; quid si habeat dilucida intervalla an possit testari, & alia, t. 2. F. §. 27. n. 2.
 Furiosus non habet nec velle, nec nolle, & ideo non potest obligari; quid si habeat dilucida intervalla? t. 2. F. §. 27. n. 3.
 Furiosus à quibus arceatur etiam tempore intermissi furoris, ibid.
 Quomodo probentur dilucida intervalla ad effectum sustinendi obligatorem aliorum tempore factam, ibid.
 Furiosus an obligetur ex actu rati, & prudenter facto, & alia, t. 2. F. §. 27. n. 4.
 Furiosus non potest per se stare in iudicio, & est omnino fore incapax, t. 2. F. §. 27. n. 5.
 Furiosus, mentecaptus, & similes repelluntur à testificando; neque sanæ mentis facti possunt testificari, de his, que videntur tempore furoris, t. 2. F. §. 27. n. 6.
 Furiosus an possit acceptare, vel repudiare hereditatem; & an eo mortuo in furore transmittat ad suos heredes, t. 2. F. §. 27. n. 7.
 Furiosus delinquens non peccat, nec irregularitatem incurrit, nec rumpit pacem, neque cautionem de non offendendo, t. 2. F. §. 27. n. 8.
 Furiosus delinquens an possit puniri; quid si delinquat tempore dilucidi intervalli, ibid.
 An, & qualiter pro eo puniantur consanguinei, qui negligunt custodiam, ibid.
 Furor est iustissima causa separacionis thori, & divorcij, t. 2. F. §. 27. n. 9.
 An maritus teneatur reddere debetum uxori furore vterino laboranti, ibid.
 Furor an possit allegari, & probari per procuratorem abique constitutione in carceribus in causis criminalibus, t. 2. F. §. 27. n. 10.
 Simulans furore an possit torqueri, ibid.
 Furiosus an hereditatem extranei filij delatam transmittat ad suos heredes, t. 2. F. §. 27. n. 11.
 De furore, & furioso, quomodo probetur, & alia remissive, t. 2. F. §. 27. n. 12.
 Furiosus an succedat in Majoratibus, primogenituris, & fidei commissis, t. 2. F. §. 27. n. 13.
 Furiosus aggressor an possit occidi, t. 2. F. §. 28. n. 7.
 Furiosus legatarius an amittat legatum cessante furore, & quando transmittat, t. 2. L. §. 3. n. 64.
 Furiosus an possit presentare ad ius patronatum, t. 3. P. §. 8. num. 2.

F V R T V M.

Furtum est fraudolenta contrahatio rei alienæ, mobilis, corporalis, vel etiam vias eius, possessionisve, animo lucri faciendi inuito domino &c. & alia de illius destinatione, definitione, & etymologia remissive, t. 2. F. §. 28. n. 1.
 Furtum, & rapina quomodo differant, an sit gravior rapina, vel e contra, & an virtutumque delictum publicum, ibid. & n. 8. in Voto Auctoris.
 De latronibus, & grassatoribus an idem sint, & alia remissive, ibid.
 De plagarijs, & eorum poena, ibid.
 Furtum vi probetur quoad corpus delicti, debet apparere de præsentia, & deficientia rei furatæ in loco, & tempore commissi furti, quod probatur ex coniecturis, & testibus domesticis, vel familiaribus; & quid servetur Fiorotie, t. 2. F. §. 28. n. 2.
 Sufficit constare de præsentia in genere, & sic per dies ante commissum furtum, ibid.
 Quid stante confessione furis, ibid.
 Furtum quomodo probetur in specie contra furem, & alia, ibid.
 Qualiter testes etiam derubati probent contra fures, ibidem.
 Furtum sine fractura qualiter probetur quoad corpus delicti, ibid.
 De probatione corporis delicti in crimine furti, latrocinij, Sabel. Index Generalis.

rapina, & abscissionis buturum, remissive, ibidem.
 Furtum committitur proprie, & improprie, t. 2. F. §. 28. n. 3.
 Ad inducendum furtum non sufficit quilibet contrahatio, sed alia duo copulativè requiruntur, nempe ut sit fraudolenta, & lucri faciendi gratia, ibid.
 Furtum improprie committitur pluribus modis, ut si quis vitæ ut accomodata ad alium vsum, vel re deposita, siue pignoratæ, & alijs modis, de quibus latè, ibid.
 De eo, qui inaneum non reddit, ubi certus est dominus, qualiter sit puniendus; & de diligentij faciendis quando ignoratur dominus, & alia, ibid.
 An autem invenitur possit præterdere præmium, ibid.
 Furtum an committatur in re communi, & alia, ibid.
 Furtum an committatur per expilatores hereditatis, ibid.
 Quid in eo, qui vitæ pignore quoad vsum? ibid.
 Quid in eo, qui falsis, vel iniustus mensuris, vel ponderibus vitæ? & qua poena puniatur, ibid.
 Quid in capientibus, occidentibus, vel deulantiis alienos columbas? ibid.
 An quis possit facere columbaria in suo, etiam si agros ad pacandum non habeat; & alia de columbis, & columbarijs, ibid.
 Furta impropria, non computantur in numero trium, vel plurium furtorum, ad effectum ut fur possit furcis suspensio, secundam statuta, vel consuetudinem locorum; & quando itrogent infamiam, vel non, ibidem, & de hac materia plura ad reum, vide in Adit. Novis. tot. cap. 11.
 Furta plura minora an, & quando obligent ad peccatum mortale, & ad restitutionem, tom. 2. F. §. 28. num. 4. & num. 2.
 Quenam quantitas requiratur, ut sit materia sufficiens peccati, & alia remissive, ibid.
 Fur an obligetur non tantum ad restitutionem rei, sed etiam lucri, & an ad summam valorem, ibid.
 Quid si res petierit penes furem? ibid.
 An, & quando facta restitutione cesset poena, ibid.
 Fur pro furto damnatus, est etiam condemnandus ad restitutionem, nec ante illam factam potest à carcere relaxari; quid in fure confesso obecta impanitate? ibid. vide Indultum, n. 12.
 Quid si fur non sit confessus, neque convictus, sed tantum indiciatus, & ex inditijs extraordinariè condemnatus, an tunc iniret, & debeat fieri condemnatio ad restitutionem, ibid.
 Fur an, & quando sit condemnandus ad restitutionem, ibid.
 Fures plures an teneantur in solidum ad poenam, & restitutionem, & qui totum restituit an repetat ab alijs, ibid.
 An auxilium præstans furto, vel furibus teneatur ad restitutionem, ibid.
 Furta regulariter non possunt in aliena domo perquiri, nisi adfuit legitima induria, vel agatur contra personas suspectas, vel fiat auctoritate iudicis, &c. tom. 2. F. §. 28. num. 5.
 Res furtivæ sunt recognoscendæ per testes inter plures similes, ibid.
 Furtum an, & quando præsumatur commissum ab eo, penes quem res furata reperitur, ita ut possit torqueri, &c. ibid.
 Quid in Ragaterijs, Mercatoribus, & paupumodi? ibid.
 Quid servetur Florentiæ, ibid.
 Res furatæ an sit restituenda vero domino, etiam non resuso pretio, ibid.
 Deprehensus eum re furata an dicatur fur manifestus, & re ipsi convictus, ibid. & n. 1.
 Furta domestica an, & quando puniantur, tom. 2. F. §. 28. num. 6.
 Furta domestica à famulis commissa an gravior puniantur, ibid. & veris. victimo.
 Inter uxorem, & maritum non datur actio furti, sed civilis rerum amotarum, nisi res maris subtraheretur, & cum adultero fugerit, ibid.
 Furtum a filio patri factum an sit punibile; quid in vxore? & alia, ibid.
 Auxiliatores, & receptatores furum, vel rerum furatarum, qualiter sint puniendi, ibid.
 An in eis præsumatur scientia, v. ignorantia, & alia, ibid.
 Qualiter possint excusari receptatores prædicti ratione

ne affectionis, & coniunctionis sanguinis; & quid in concubina receptante amatum furtum cum re furata, ibidem.

Auxiliatores furum an, & quando sint condemnandi ad testificationem, ibid.

Furtum an praefuratum committitur culpa custodis rei furatae, & alia, t. 2. F. §. 28. n. 7.

Furtum an, & quando dicatur casus fortuitus, ibid.

An quis teneatur ex eo, quod reliquerit portam apertam, ibidem.

Qualiter teneantur nautae, cauponae, flabularij, & similes pro furtis in eorum hospitij, nautibus, vel flabulis commissis; quid stante protectione facta se nolle teneri, vel configuratione clausum camerae, ibid.

Furto probato, an quantitas, & valor probetur iuramento derubati, ibid. & n. 12.

Furta attentata, & non consummata, si consistant in sola cogitatione, vel deliberatione, solum Deum vitiorum haberi; si vero ex aliquo impedimento non sequantur, possunt pro modo attentatae reus puniri, t. 2. F. §. 28. n. 8.

Abfcondens furtum in aliena domo furandi, qualiter puniatur, ibid.

Fur cum re furata fugiens ad Ecclesiam an gaudeat immunitate, t. 2. F. §. 28. n. 9. & 30.

Fures ex dilpotione Bullae Gregorij XIV. gaudent immunitate Ecclesiae, ossi sint publici latrones, & viarum graffatores, ibid.

Furtum committens in Ecclesia an gaudeat immunitate, ibid.

Fores confugientes ad Ecclesiam, an saltem possint rebus, vel armis spoliari a Curia seculari, ibid.

Fur, qui in voto tertio furatur, & cum re furata fugit in alienum retentorium an possit, & qua poena pro contumacia ibi puniri, t. 2. F. §. 28. n. 10.

An possint etiam in loco commissi delicti; & quis praefatur, ibid.

Quid servatum fuerit, & servandum sit Florentiae, ibid.

Fur manifestus de iure tenetur in quadruplum, & non manifestus in duplum, quod in practica non servatur, sed indistincte condemnatur in poenam criminalem iuxta qualitates delicti, & ad restitutionem rei, t. 2. F. §. 28. n. 11.

Fur manifestus quis dicatur, ibid.

Fur qualiter teneatur ad restitutionem quanti plurimi, & alia de condicione furtiva, ibid.

Fures qualiter plecterentur ex lege 12. tabularum, & alia, ibid.

Fures, explotatores, vel explotatores, effractores, directarii, & similes quomodo puniantur, & qui tales dicantur, ibid.

Furantes cum scalis, fractura, & huiusmodi qualitatibus, grauius puniuntur, quam simplices fures, & alia, ibid.

Quibus poenis fures afficerentur de iure diuino, naturali, gentium, & civili apud diuersas nationes; & quid hodie tenetur, ibid.

De poena clericorum furantium, & alia remissive, ibid.

Fur pro primo furto etiam magno, non suspenditur, sed aliter arbitrio iudicis puniatur, nisi ageretur de aliquo furto magno, & qualificato, & enormi respectu loci, temporis, vel ex alijs circumstantijs, t. 2. F. §. 28. n. 12.

Furtum magnum quale dicatur Florentiae, & alia, ibid.

Qualiter valor rei furatae non extantibus probetur iuramento derubati, ibid.

Fur pro tribus furtis etiam non nimis grauib, nec aliter qualificatis tanquam ad furandum assuefactus foras suspenditur; quid si esset mox, t. 2. F. §. 28. n. 13. vide.

Add. Novis. tom. 1. cap. vii.

Qualia debeant esse iura furta, & tempore distantia, ibid.

An compungentur furta praescripta, punita, alibi commissa, & huiusmodi, ibid.

Qualitas scalarum aggravat furtum, sicut quodlibet aliud delictum, ibid.

An, & quando possit foris mortis poena imponi ex sua confessione de pluribus commissis furtis, ibid.

Fur nocturnus an, & qualiter possit impunè occidi, sicut etiam diurnus si se ielo defendat, & alia, num. 14. F. §. 28. n. 14.

Quid tenetur in Etruria, ibid.

An huiusmodi delinquentes possint se defendere, ibid.

De furto cum violentia, vel simplici rapina commissis, qualiter puniatur Florentiae, ibid.

Furtis bona, an, & quando sint tacite obligata pro restitutione rerum ablatarum, & damni dati, t. 2. F. §. 28. num. 15.

Furta apud aliquas nationes, qualiter fuerint permissa, sed etiam praemij recognita, t. 2. F. §. 28. n. 16.

Fur a excusatur a poena furti, probando illum, cui furatus est fuisse iocum de batore, & ab eo credidum iocum aliter habere non potuisse, t. 2. F. §. 28. n. 17.

Excommunicatio contra aliena retinentes an liget eos, qui debita compensationem fecerint, & alia de occulta compensatione, ibid.

Furans res conatibiles tempore necessitatis, an excusetur, ibid.

Fur an excusetur probando si eo dolo contrafecisse, ibid.

Fur an excusetur si dominus rei furatae compareat, & protestetur rem fuisse ablatam de eius voluntate, & alia, quando possint fures excusari, vel mitius puniri, remissive, ibid.

Furta, vel res furatae an, & quanto tempore praefecti possint, t. 2. F. §. 28. n. 18.

Pecunia a fure alteri soluta, an possit a domino vindicari, ibid.

Foranens animalia, qualiter dicantur committere abigendum, & quomodo puniantur, & in statu Florentino, t. 2. F. §. 28. n. 19.

Furtum rei sacrae, vel in loco sacro commissum dicitur sacrilegium, & grauius punitur, vique ad mortem; & est delictum iocum fori, t. 2. F. §. 28. n. 20.

Furtum pecuniae publicae, dicitur peculatus, & de residuis, quando committitur, vel non, & quomodo puniatur, & alia remissive, ibid.

Furtum est peccatum mortale, & quando possit esse veniale, t. 2. F. §. 28. n. 21.

Furtum committitur etiam in rebus minimis, & est peccatum mortale, secundum intentionem furantis, & alia, ibid.

Furtum qualiter committitur ab eo, qui falsis documentis alienas pecunias exegit, & qualiter puniatur, t. 2. F. §. 28. n. 22. n. 18. in Voto Auctoris infra.

De eo, qui falsis Principis scriptis, vel falsis Magistratus decretis pecunias ad Fiscum speciatores interceptabat ut fir poena mortis dignus, & de casu Florentie sequo late ibid. & per num. seqq.

Quibus privilegijs gaudent Doctores, vel non, ibid.

De praesente simplex ministerium ignoranter in furto, an possit puniri, & alia de furtis remissive, ibid. & n. 23.

Fures vitra alias poenas efficiuntur infames, & irregulares, t. 2. F. §. 28. n. 24.

Furtum an committitur in re communi per focias, & colonos, t. 2. F. §. 28. n. 25.

Praedicti casus Florentiae sequi facti species, ac votum Auctoris per extensum, ibid.

Delictum an, & quando possit probari per scripturam, t. 2. F. §. 28. n. 1. in d. Voto.

An sufficiat testes dicere habere notam manum scribentis, ibid. n. 2.

Probationes an possint coniungi quoad poenam ordinariam, ibid. n. 4.

Indicia indubitata an, & quando sufficiant pro poena ordinaria, ibid. n. 5.

Confessio qualificata an possit scindi, & ad quem effectum, ibid. n. 6. & alia de qualitatibus furti, n. n. seqq.

Consuetudo loquendi accipere facit poenas, ibidem, num. 14.

Peculatus quando committitur, & quomodo puniatur, ibid. n. 15. 16. & seqq.

Mandatum non praesumitur in civilibus, nec in criminalibus, sed probatur praesumptionibus, ibid. n. 19.

Fures an possint excusari allegando consensum domini, ibid. num. 20.

Fures an excusentur facta restitutione, ibidem num. 21. & seqq.

Furtum qualiter committitur per procuratorem, vel alium recipientem pecuniam alteri deferendam, vel solvendam ibid. n. 24. & quomodo puniatur, n. seq. & c.

Dominum non transferunt pro sola numeratione sine titulo, ibid. n. 27. & seqq.

Traditio pecunie sine aliqua expressione, quem contractum inducat; ibid. n. 28.
 Falsitas an puniatur si actus sit nullus ex alio vicio, ibid. n. 31. & seqq.
 Principes, & iudices qualiter debeant esse misericordes, & pii, ibid. n. 34. & 35.
 Delicta quare puniuntur, ibid.
 Quomodo puniantur Baratterie, & falsitates Officialium ibid. n. 36.
 Arbitrium iudici concessum in penis, an possit extendi ad mortem, ibid. n. 38. & seqq.
 Florentie quomodo puniantur Officiales fugientes cum pecunia, vel cessantes, ibid. n. 41. & seqq.
 Doctores equiparantur nobilibus, & poena nobilium puniuntur, ibid. n. 43. & quando secus.
 Furtum an committatur vtendo re deposita, t. t. D. §. 17. num. 20.
 Furtum an rumpat cautionem de non offendendo, t. t. C. §. 10. n. 30.
 Fur, qui sine necessitate furatus est, & illa superueniente eosumpit, an teneatur ad restitutionem, si ad pinguetorem devenierit fortuitum, t. t. D. §. 4. n. 81.
 Fur confessus obrenta impunitate non relaxatur, nisi facta restitutione, vel aliter concorsato, tom. t. C. §. 5. n. 12.
 Furtum commissum in domo ubi retinetur ludus, & tempore ludi non puniuntur, t. 3. L. §. 22. n. 5.
 Furtum committitur per viuentes falsis, & iniustus ponderibus, vel mensuris, t. 3. M. §. 17. n. 5.
 Furtum an excusetur ob velamen administrationis, & facta recepta.
 Fures, an possint receptari, t. 4. R. §. 4. n. 2.
 Furtum rei sacre in Ecclesia commissum, an gaudeat immunitate, & sit mixti fori, t. 4. S. §. 2. n. 19.
 Fur delictur, qui famam alterius laedit, qualiter teneatur ad restitutionem, & quando possit excusari, tom. 2. P. §. 5. n. 4.
 Fur pro tribus furtis, vel vno magno etiam confessus, a fure etipitur, tom. t. Addit. Nouiss. cap. ubi plura ad rem.
 De furtis plura scriptis Genitor meus in Praxi, §. Furto, §. Ladri, §. Rubbare, ubi vide.

G

GABELLA.

Gabella quid sit, t. 2. G. §. r. n. t.
 Gabella alijs nominibus nuncupatur etiam census, urbarum, & vectigal, & largè sumpta comprehendit omnem exactionem publicam, & alia, ibid.
 Gabelle ius est antiquissimum, & semper apud populos vltatum, & quare, ibid.
 De diversis generibus gabeliarum, & vectigalium, quæ olim fuerunt, & hodie sunt in vso, remissive, ibid.
 Gabelle vt possint iuste imponi, duo principaliter requiruntur, nempe publica utilitas, vel necessitas, & quod proportionabiliter ad vires, & facultates subditorum imponantur, & alia de Principis potestate in hac materia, ibid. remissive.
 Ius Gabelle an possit prescriptione acquiri, ibid.
 An standum sit assertioni Principis circa necessitatem imponendi donativa, & similia onera subsidij, ibid.
 Gabella an possit augeri, vel ampliari, ibid.
 Gabelle ob publicam utilitatem imponuntur, & sunt favorabiles tanquam Regalia, ibid.
 Gabella an possit fraudari sine peccato, & restitutione, t. 2. G. §. t. n. 2.
 Gabella an debeatur in foro conscientie, & quid in pena, ibid.
 Gabeliam imponens, vel exigens sine auctoritate, vel alijs iniuste, dicitur furtum committere, & alia, ibid.
 Gabelle a quibus imponi possint, & alia remissive, ibid.
 Quid si aliquis esset creditor Principis, vel Civitatis an possit ad effectum compensandi fraudare Gabeliam etiam alteri locatam, ibid.
 Gabeliarj an teneantur ad restitutionem poenæ imponendæ, si ipsi dissimulent, & fraudatores non accusent, ibid.
 Gabella an sit soluenda pro rebus ad vsum proprium delatis, vel tantum mercimonijs causa, t. 2. G. §. r. n. 3.

Quid in foro conscientie, ibid.
 An pro eculentis, & poculentis, ibid.
 Gabella imposita super vino, carnibus, & huiusmodi an archet Ecclesiasticos, vel illorum Colonos, & alia, t. 2. G. §. 1. n. 4.
 Gabella an debeatur à contrahentibus cum Ecclesia, vel alio immuni, ibid.
 Gabella an sit soluenda à Principe, vel Communitate, quæ alteri cessit, vel locavit ius exigendi, tom. 2. G. §. t. num. 5.
 Gabella an saltem debeatur ex parte alterius contrahentis, ibid.
 Gabella non debetur à fisco, vel Principe, & soluta potest repeti, ibid.
 Gabella quomodo locari debeat cum subbassatione, ibid.
 Gabella non est soluenda pro actibus nullis, nempe quando actus est ipso iure nullus, secus si sit nullus in fauorem vnus partis tantum, & quod seruatur Florentie, t. 2. G. §. r. n. 6. & 33.
 Gabella an sit soluenda ab emptore, vel venditore, t. 2. G. §. t. n. 7.
 Gabella an sit soluenda à mutante, vel recipiente, ibid.
 Gabella an debeatur ex dissolutione contractus, & an duplex, ibid.
 Gabella soluenda pro quolibet debito instrumentario non debetur pro debito consistente in scriptura priuata, t. 2. G. §. t. n. 8.
 Gabella Florentie est soluenda pro maruo, ibid.
 An appellatione instrumentorum veniat acta iudicialia, ibid.
 Gabella soluenda à transiuntibus per aliquod territorium, an debeatur à transiuntibus per viam communem territoria diuisentem, tom. 2. G. §. t. n. 9.
 Gabella imposita transiuntibus per pontem, an debeatur à transiuntibus extra pontem, ibid.
 Gabella quando dicitur fraudata, etiam si non fuerit petita, ibid.
 Gabella an debeatur pro simplici transitu, ibid.
 Gabella soluenda de fructibus an intelligatur deductis expensis, tom. 2. G. §. r. n. 10.
 Gabella an, & quando sit soluenda pro salario, & mercede, t. 2. G. §. t. n. 11.
 Gabella soluenda pro hereditate, non debetur à filio pro hereditate patris, & Florentie exceptiuntur à dicta Gabella filij, nepotes, patres, matres, fratres, socores, & alij, t. 2. G. §. t. n. 12.
 Quid in filio naturali tantum, adoptiuo, & legitimato, ibid.
 Gabella qualiter debeatur an loco conditi testamenti, ibid. vide Forensi n. t.
 Gabella debita pro quantitate debetur etiam pro specie, t. 2. G. §. t. n. 13.
 Gabella debetur tantum pro instrumentis productis, & non pro rebus, t. 2. G. §. t. n. 14.
 De nullitate actuum, & sententiarum non solumum Gabeliarum Florentie pro productione scripturarum, ibid.
 An contractus annullatio ob non solutionem gabelle, remaneat obligatus teneatorem euersionis, t. 2. G. §. t. n. 15.
 Gabella non soluitur a qualiter an. videntur acta, ibid.
 Quid si instrumentum fuerit tantum pro parte gabbellabile, & producitur in parte non gabbellabili, an valeat processus, & sententia, ibid.
 Gabella an possit solui in secunda instantia ad sustinendam sententiam, ibid.
 Gabella soluenda pro alienationibus stabulorum, an debeatur pro datione pignoris, vel in solutum, t. 2. G. §. t. n. 16.
 Quid seruatur Florentie, ibid.
 An debeatur pro venditione censuum, vel alienatione locorum Montium, ibid.
 Gabella an debeatur tantum pro rata pretij exorbant, & non pro rata oneris accellari, ibid.
 Gabella an debeatur ex cessione iurium, vel actionum, ibid.
 An ex contractu transactionis, & pro qua firmata, ibid.
 Gabella non est soluenda à scholaribus, & officialibus pro rebus sui usus gratia delatis, t. 2. G. §. t. n. 17.
 Quid si sub tali preteritu res aliorum introductæ, ibid.
 Exemptio Gabelle vnus, non prodest socijs, nisi agatur de virore, vel filij ipsius exempli, ibid.
 Exemplum à Gabella an teneatur denunciare, vel offendere res gabbellarij, ibid.
 Gabella non petita an debeatur in foro conscientie, ibid.
 Exem-

Exemptio à Gabelis alicui loco, vel personis concessa quomodo sit intelligenda, & interpretanda, ibid.

Exemptio à Gabelis an veniat sub verbis generalibus, ibid.

De exemptione Romandiolæ à Gabella contractus Florentinæ, ibid.

Gabella vna tantum debetur pro venditione plurium rerum simul venditarum, t. 2. G. §. 1. n. 18.

Quid si sint plures contractus, ibid.

Gabella in permutationibus an debetur duplex, vna scilicet ex utraque parte, ibid.

Quid in emptione facta pro persona nominanda, ibid.

Gabella non debetur quando quis fuit coactus transire per locum, nec vbi fuit ausu submeria, tom. 2. G. §. 1. n. 19.

Gabella an sit soluenda ad introitum, vel exitum, & vna tantum in eodem loco, t. 2. G. §. 1. n. 20.

Gabella non debita pro eundo, non debetur pro redeundo, ibid.

Fiscus qualiter non possit post quinquennium vindicare rem incidentem in communium, nec gabellam exigere, ibid. & 39.

Gabella non debetur pro retrovenditione facta vigore reformationis dominij, vel pacti de retrovendendo, t. 2. G. §. 1. n. 21.

Gabella an, & quando debetur pro rescissione contractus, ibid.

Gabella an debetur in retracto gentilitio ratione consanguinitatis facti, ibid.

Gabella est restitutio emptori, qui obtinuit in redhibitoria, & idem in retractu, t. 2. G. §. 1. n. 22.

Gabella vendita pactis visitatis, intelligitur de licitis, & honestis, t. 2. G. §. 1. n. 23.

Gabella quando dicitur vendita, vel locata ad effectum remissionis, ibid.

Gabella non soluta pro dote, nulla presumitur dos constituta, t. 2. G. §. 1. n. 24.

An ex solutoe Gabelle probetur dos, & alia, ibid.

Gabella fraudata super equo, plautro, vel navi aliena, an faciat incidere in communium huiusmodi res alienas, & an saltem dominus habeat regressum aduersus commodatarium, t. 2. G. §. 1. n. 25.

Gabella fraudata per Vecturales, & huiusmodi res alienas deferentes, quorum damno cedat an Vecturalium, vel dominorum, t. 2. G. §. 1. n. 26.

Quid in re forum tradita sine solutione Gabelle, an iocidat in communium contra Dominum ignorantem, ibid.

Gabella dicitur fraudata, quando non fuit soluta pro pretio summa, vel pro omnibus mercibus, & an omnes cadant in communium, t. 2. G. §. 1. n. 27. & 39.

An res non prohibita cum prohibitis possidentur, ibid.

Quomodo probetur fraudatio Gabelle, & ex quibus arguatur, ibid.

Quid si cum rebus gabellabilibus essent etiam siue non gabellabiles, an omnes cadant in communium, ibid.

Qualiter sit necessaria sententia declaratoria commissi, ibid.

Gabellam plus iusto exigens puniatur arbitrio iudicis, & in foro conscientie tenetur ad restitutionem, quod si exagit nomine Principis, & alia, t. 2. G. §. 1. n. 28.

Gabella in dubio presumitur iusta, ibid.

Cui si facienda restitutio Gabelle indebit exagat, ibid.

Vestigialia noua non possunt imponi, nec antiqua augeri sine Principis licentia, & alia, ibid.

Gabella an sit soluenda per forenses transeuntes, t. 2. G. §. 1. n. 29.

An si custodes portarum Civitatis dissimulent, teneantur ipsi ad restitutionem pretij imponenda, ibid.

Gabella in quo loco, & cui Gabellario sit soluenda, quando contractus sit in vno loco, & res vendita reperitur in alio, vel in confinitibus duarum iurisdictionum, & in similibus casibus, t. 2. G. §. 1. n. 30.

Gabella non debetur à muliere subdita, nupta in loco exempto, ibid.

Gabella soluenda pro bestijs intelligitur de vitulis, & non de mortuis, nisi aliter sit expressum, t. 2. G. §. 1. n. 31.

Gabella soluenda de mortuis ad pondus, an sint detrahenda interiora, & similia, ibid.

Statutum loquens de animalibus, intelligitur de grossis, & mediocribus, non autem de paucis, & minutis, ibid.

Gabella soluenda pro quolibet animali an debeat ad ratam animalis dimidiari, ibid.

Gabella pro contractibus conditionalibus non debetur, nisi purificata conditione, & autem debeat Gabellario de tempore contractus, vel alicui successore de tempore exitus conditionis, & alia, t. 2. G. §. 1. n. 32.

Gabella an debeat, vel possit reperi rescisso contractu, remedio l. 2. C. de rescind. vend. & alia, tom. 2. G. §. 1. n. 33.

Quid si annullatus contractus per exceptionem doli, vel metus, & huiusmodi, ibid.

Gabella duplex an debeat ab eo, qui vendidit eandem rem duobus separatim, t. 2. G. §. 1. n. 34.

Gabella an, & quomodo debeat ex venditione rei alienæ, & in multis alijs dubijs casibus, remissum, t. 2. G. §. 1. n. 35.

Gabella noua an debeat ex reformatione contractus circa pretium, ibid.

Gabella an debeat, si dissolvatur contractus ex partium consensu, ibid.

Gabella cui gabellario debeat, quando contractus non statim recipit suam perfectionem, fed dimerso tempore, t. 2. G. §. 1. n. 36.

Gabella debet ante omnia deduci de pretio, & sic prefertur creditoribus, tom. 2. G. §. 1. n. 37.

Pro Gabella competit hypoteca in rebus venditis quocumque vadant, ibid.

Gabella qualiter possit exigi via executiva, & alia, ibid.

Gabella an sit adeo privilegiata vt in dubio sit iudicandum pro illa, vel contra illam, & de stylo Florentinæ, t. 2. G. §. 1. n. 38.

Gabella an, & quando dicatur fraudata, vel non, & que requirantur, vt sit locus pretis, ac quomodo imputatus possit defendi, & excusari, t. 2. G. §. 1. n. 39.

Ad sit necessaria repetitio in fragranti, ibid.

An repetitus in iure possit haberi pro extahente, & puniri pretis extractions, & alia, ibid.

Gabella ignorantia an excuset, ibid.

Pena fraudatæ Gabelle prescribitur per quinquennium, nec transijt contra heredes, ibid.

De Gabelis vigore legum municipalium Statuti Florentini, remissum, ibid.

Causæ contrabandi sunt criminales, quas probationes requirant, & qualiter debeat constare de corpore delicti, ibid.

Gabella imposita ex causa legitima, an illa cessante possit contrahi, t. 2. G. §. 1. n. 40.

Gabella non debetur quando contractus celebratur in loco exempto, ac inter personas exemptas, t. 2. G. §. 1. n. 41.

Gabella an, & quando debeat, vel non vigore decennalis habitationis, latè ibid.

De Gabelis aliqua remissum, t. 2. G. §. 1. n. 42.

Gabellæ nouæ imponi, vel augeri non possunt, t. 2. G. §. 1. n. 43.

Gabella non soluta, vt res cadant in communium, que sint probanda, t. 2. G. §. 1. n. 44.

Gabella pro legatis an comprehendat omnes subnotos, vel primum legatarium tantum, t. 2. G. §. 1. n. 45.

Gabellæ an subiacent alimenta, t. 2. A. §. 2. n. 32.

Gabella an debeat in confessionibus, t. 2. C. §. 14. n. 27.

Gabella an ardeat Clericos, vide in §. Clericus.

De conductore Gabelle, vide in §. Conductore n. 2. 1. & 26.

Gabella debetur ex coarctatu centus, & cui Gabellario, t. 2. C. §. 13. n. 25.

Gabella conuictuum non soluitur in Romandiola Florentina, t. 2. C. §. 16. n. 8.

Gabella an possit rui consentientia fraudari, t. 2. in Discurs. nom. 42.

Gabella vbi non debeat pro liberis, t. 3. L. §. 13. n. 43.

Exemptio à Gabelis, an veniat sub verbis generalibus, t. 2. M. §. 27. n. 1.

Gabe in an, & pro qua summa debeat in permutationibus, t. 3. P. §. 2. n. 6.

Gabella an debeat ex transatione, t. 4. T. §. 14. n. 24.

Gabella an debeat ex hypotheca rei emphiteuticæ, t. 2. E. §. 7. n. 32.

Gabella vnica an debeat in emptione pro persona nominanda, t. 2. E. §. 8. n. 39.

Gabella fraudans qualiter possit excusari à pena, & an priuilegiat donum equi, vel tauri, tom. 2. F. §. 22. n. 3.

De Gabellis alia vide in Praxi Auctoris Summe, §. Gabella vbi plura ad rem; & precipue in terminis Gabellæ Florentinæ.

G E M I N A T I O.

Geminatio verborum arguit enixam voluntatem disponentis, t. 2. G. §. 2. n. 1.

Geminatio facit etiam ampliari significationem verborum disponentis, & alia, ibid.

Geminatio confessionis tollit allegationem erroris calculi, ibid.

Geminatio in renunciatione maxime ex intervallo plurimum valet, tollit exceptionem non numeratæ pecuniæ, ac omnem fulceptionem deceptionis, & alia, ibid.

Geminatio verborum, vel actus in multis casibus nihil operatur, de quibus, t. 2. G. §. 2. n. 2.

Geminatio facta eodem instanti, habetur pro vno actu, ibid.

Geminatio verborum non alterat dispositionem nullam, nec illam conualscit, t. 2. G. §. 2. n. 3.

Geminatio actus, vel verborum in minore nihil operatur, ibid.

Geminatio verborum non auget dispositionem, quando militat sola ratio, quæ vigeat in simplici, & alia remissive, t. 2. G. §. 2. n. 4.

Geminatio delicti quid, & quantum operetur, t. 2. G. §. 2. n. 5.

De Geminatis contractibus, & alijs dispositionibus, & confessionibus, remissive, t. 2. G. §. 2. n. 6.

Geminatio actus ex intervallo operatur multa, t. 2. G. §. 2. n. 7.

Geminatio verborum quid operetur, §. Confessio n. 35. & alia, §. 200.

G E N E R A T I O.

Generationis appellatio, quæ comprehenditur, t. 1. A. §. 33. n. 28. & 29.

Generatio à quo incipiat, t. 1. A. §. 33. n. 3.

Generatio in emphiteusis à quo incipiat, & in quo finitur, tom. 2. E. §. 7. n. 24.

Generatio finita, deolutioni remanet clara, ibid.

An alijs sit renovanda emphiteusis, ibid.

Generatio in qua ætate fieri possit, t. 2. E. §. 14. n. 12. & §. Filio n. 3.

G E N I T I V V S.

Genitivus Casus quando importet ius, dominium, possessionem, vel utrumque, t. 1. C. §. 6. n. 8. & §. Dominum n. 10.

G E N V S.

Genus precedens an restringatur per speciem subsequentem, t. 2. G. §. 3. n. 1.

Generi per speciem an, & quando derogetur, vel non, ibid. & num. 2.

Quid si præcedat species, & subsequatur genus, ibid.

Clausulae generales post casus specificatos an comprehendantur expressis, ibid.

Generalis dispositio omnes species comprehendit, quando non extendatur, & alia, ibid.

Generis appellatio quando non contineatur species, t. 2. G. §. 3. n. 3.

Genus quid sit, quid contineat, & quomodo differat à specie, ibid.

Genus masculinum an, & quando contineat femininum, tom. 2. G. §. 3. n. 4.

Genus an idem operetur, quod expressio singulorum, t. 2. G. §. 3. n. 5.

Generaliter dicta, sunt generaliter intelligenda, nisi subintelligatur aliqua causa, vel ratio restringendi, ibid.

Generalia contra oppositos præferuntur sibi ius semper postea ius speciem opponendi, tom. 2. G. §. 3. n. 6.

Generalis consuetudo cum scientia Principis quid operetur, t. 2. G. §. 3. n. 7.

Generalis remissio non comprehendit dolose commissæ, t. 2. G. §. 3. n. 8.

Genus, vel descendencia quomodo possit probari, t. 2. G. §. 3. n. 9.

Genus quid, & quoruplex sit, & alia remissive, t. 2. G. §. 3. n. 10.

Dictio *de genere* comprehendit tam masculinos, quàm femininos, eorumque descendentes, ibid.

Genus qualiter prædicitur de ambobus suis speciebus, insinuat in qualibet specie, & alia remissive, ibid.

Genetis proprium est omnes suas species includere, tom. 2. G. §. 3. n. 11.

Generalis fermo quomodo restringendus, t. 2. G. §. 3. n. 12.

Generalitas verborum applicata in executivis, & accellorijis contractibus non attenditur, t. 2. G. §. 3. n. 13.

Generis appellatio quid veniat, t. 1. A. §. 33. n. 36.

Generis per speciem an derogetur in legatis, tom. 3. L. §. 5. n. 28.

G E S T I O, G E S T O R.

Gerens se pro procuratore, vel alio debet probare se esse talem, & quid servetur Florentinæ, t. 2. G. §. 4. n. 1.

Gerens se pro procuratore, Advocato, Doctore, Notario, & huiusmodi, qualiter puniatur pena falsi si non sit talis, t. 2. G. §. 4. n. 2.

Gesta per falsum procuratorem, non possunt per ratificationem conualscari, t. 2. G. §. 4. n. 3.

Gesta per procuratorem in causa Criminali an valeant, t. 2. G. §. 4. n. 4.

Gesta cum falso tutore siue scienter, siue ignoranter non valent, tom. 2. G. §. 4. n. 5.

Gesta cum tutore, qui non conficit inventarium an sint valida, ibid.

Gesta cum minore quando sunt ei vitia non rescinduntur, ibid.

Gesta in iudicio summario non attenduntur in plenario, t. 2. G. §. 4. n. 6.

Gesta communis nomine denotant societatem, t. 2. G. §. 4. n. 7.

Gesta per metum aut sunt invalida, aut rescindenda, t. 2. G. §. 4. n. 8.

Gesta sine scientia, & parentia patris nihil operantur in eius prædictis, t. 2. G. §. 4. n. 9.

Gesta per famulum, vel filium an, & quando presumantur gesta de consensu domini, vel patris, & quid in delictis, t. 2. G. §. 4. n. 10.

De gerente negotia alterius, vel de negotijis gestis, remissive, tom. 2. G. §. 4. n. 11.

Gesta cum influore, vel procuratore revocato an valeant, t. 2. G. §. 4. n. 12.

Gerens vi missus, & iussu superioris non remanet obligatus de proprio, t. 2. G. §. 4. n. 13.

Gesta contra formam à iure, vel ab homine præscriptam sunt nulla, t. 2. G. §. 4. n. 14.

Gestor negotiorum à domino approbatus, illum obligat, t. 1. A. §. 14. n. 21.

G R A D V S.

Gradus est habitudo, siue mensura personarum distantium, qua cognoscitur, quotus constantiarum distantia aliqui inter se iungantur, t. 2. G. §. 5. n. 1.

Gratus quomodo comparatur tam de iure civili, quàm Canonico, ibid.

Gratus in materia statutaria, excepto matrimonio, computari debet secundum ius civile, & non secundum ius Canonicum, nisi aliter appareat de mente statuentium, ibid.

Vique ad quem gradum extendatur successio, & fideicommissum, t. 2. G. §. 5. n. 2.

Gratus prioritas, & non vinculorum pluralitas est attendenda, ibid.

Gratus medius caducatus, non facit deficere sequentem, t. 2. G. §. 5. n. 3.

Gratus debet distinctè probari per dinumerationem, t. 2. G. §. 5. n. 4.

Gratus affirmativus quomodo per testes probetur, ibid.

Gratus proximioris non attenditur inter lineas diversas, t. 2. G. §. 5. n. 5.

Gratus quando pro honore sumitur qualiter probetur, t. 2. G. §. 5. n. 6.

De graduum computatione, & de gradibus prout sunt dignitates, ac de gradibus, remissive, tom. 2. G. §. 5. n. 7. & 8.

Gratus certe probato, presumitur proximior, nisi ab alio iuramento probetur, t. 2. G. §. 5. n. 9.

Gratus medio substitutionis caducatus, an, & quando admitatur sequens, t. 2. G. §. 5. n. 10.

Gratus consanguinitatis, & affinitatis quomodo computentur, t. 1. C. §. 29. n. 1. & 2.

G R A T I A.

Gratia Generalis concessa à Principe pro delictis non extenditur ad commissæ post publicationem, vel sub spe future gratiæ, t. 2. G. §. 6. n. 1.

Quæ publicatio fit attendenda, quando est facta in pluribus locis, *ibid.*
 Non prodest per delictis futuris etiam vigore nominationis concessæ, *ibid.*
 An extendatur ad carceratus, *ibid.*
 An suffragetur subditis Barorum, *ibid.*
 Gratia secunda an, & quando fit subreptitia, & non admitenda per iudices, non facta mentione alterius gratiæ, etiam respectu alterius delicti, *ibid.* & n. 6.
 Gratia non suffragatur ob duplicatum delictum, *ibid.*
 Gratia generalis pro delictis, ad quæ extenditur, vel non, tom. 2. G. §. 6. n. 2.
 Gratia generalis non extenditur ad crimen falsi, nec ad alia delicta gratia, & enormia, *ibid.*
 Quid si excludantur aliqua crimina, an cetera omnia licet graviora intelligantur inclusa, & alia remissivæ, *ibid.*
 Gratia obventa à Principe loci commissi delicti, an profit in loco originis, tom. 2. G. §. 6. n. 3. vide *infra* n. 45.
 Gratia concessa ad beneficium an extinguatur per mortem concedentis, vel finitio suo officio, tom. 2. G. §. 6. n. 4.
 Gratia concessa, sed dilata executione an expirat morte concedentis interim sequuta, *ibid.* & n. 11. & 12.
 Quid si non fuerit presentata coram executoro deputato, *ibid.*
 Gratia concessa hancito sub conditione si pacem obtinuerit ab offenso, quid operetur, & alia remissivæ, t. 2. G. §. 6. n. 5.
 Gratia an, & quando possit fieri absque remissione partis, *ibid.*
 Gratia semper intelligitur salvo iure, & interesse partis, *ibid.*
 Gratia conditionalis nihil operatur conditione non impleta, *ibid.*
 Gratia habet tacitam conditionem, si preces veritatis nitantur, *ibid.*
 Gratia licet sit nulla, debet consulti Princeps, *ibid.*
 Gratia non dicitur subreptitia, licet non fuerit omnia expressa, cum non omnia sint expressa, sed tantum ea, quæ ex dispositione iuris ipsius debent quicquid secus sit in scriptis ad lites, t. 2. G. §. 6. n. 6.
 Quenam sint illa, quæ ex dispositione iuris sunt exprimenda in imperatione beneficii, *ibid.*
 Gratia quando dicatur subreptitia, vel non, & alia remissivæ, *ibid.*
 Gratia an vitietur per falsam expressionem, *ibid.*
 Gratia sustinetur, & cessat omnis subreptio, vi Princeps sit aliunde informatus, licet aliquid non sit expressum, *ibid.*
 Gratia ut reddatur subreptitia sufficit etiam quid possit ex narratis saltem implicite intelligi præiudicium, *ibid.*
 Gratia de delictum à quibus concedi possint, quid operetur, quomodo intelligi debeant, & alia, remissivæ, *ibid.*
 Gratia petita an supponat confessionem delicti, *ibid.*
 Gratia an semper duret, quid de tute Canonico, & quid servetur Florentiæ, & Neapoli, t. 2. G. §. 6. n. 7.
 Gratia Princeps est indivisa, & qualiter probari debeat per scripturam, tom. 2. G. §. 6. n. 8.
 An probari possit per testes, *ibid.*
 Gratia motu proprio concessa non indiget iustificatione, & quomodo corruat ex defectu intentionis, & alia, t. 2. G. §. 6. n. 9.
 Gratia attenditur à die datæ, & rescripti, non autem à die expeditionis, t. 2. G. §. 6. n. 10. & 11.
 Gratia quando dicatur perfecta, & quo tempore, & quæ inter plures prævalcat, & alia, *ibid.*
 Gratia an, & quando possit reuocari, vel non, t. 2. G. §. 6. n. 11.
 Gratia coadiutorie qualiter sit iustificanda, t. 2. G. §. 6. n. 12.
 Quando huiusmodi gratia dicatur subreptitia, vel non, & an stante futura successione requiratur consensus patronorum, & alia remissivæ, *ibid.*
 Gratia si *neutri*, &c. qualiter debeat iustificari, & alia remissivæ, t. 2. G. §. 6. n. 13.
 Gratia diuerse de beneficio eadem die, quæ sint præferenda, tom. 2. G. §. 6. n. 14.
 Gratia factæ ab eodem concedente diuersis personis, prima præfertur, nisi ei fuerit derogatum in secunda, vel nisi prima esset conditionalis, & secunda pura obventa antea eadem conditionis primæ, *ibid.*
 Gratia species præfertur generali, *ibid.*
 Gratia de delicto non valet, nisi obiecto decreto de eius ac-

ceptione cum productione pacis, t. 2. G. §. 6. n. 15.
 Quid si reus interim moriatur, an possint eius heredes gratiam petere pro recuperatione bonorum, *ibid.*
 Gratia commutationis penæ, si non possit sortiri effectum, an fiat executio prioris penæ, t. 2. G. §. 6. n. 16.
 Gratia per Clericum à Principe seculari obventa, est coram iudice seculari exequenda, & acceptanda, t. 2. G. §. 6. n. 17.
 Gratia quoad eius substantiam dicitur perfecta statim, ac si sit firmata, licet licet non fuerit expedita, quæ requiruntur pro solemnitate probatoria, & dicitur ius quæsitum ex sola signatura Gratæ, nec delinquit gratulus si viatur dispensatione ante expeditionem litterarum, t. 2. G. §. 6. n. 18.
 Gratia Pape in quo perficiatur, an, & quatenus necessaria sit litterarum expeditio, *ibid.*
 Gratia Princeps an extendenda, vel restringenda, tom. 2. G. §. 6. n. 19. & 20.
 Equiparatur vltimæ voluntati quo ad conditiones, *ibid.*
 Gratia an extendatur ad bona intercepta in contrabando, & alia, t. 2. G. §. 6. n. 20.
 Gratia Princeps semper intelligitur sine alterius iniuria, & præiudicio, *ibid.*
 Gratia ignorantis, & absentis non acquiritur, nec illi prodest, t. 2. G. §. 6. n. 21.
 Gratia de delicto si sit nulla, & delinquent capiat, an sit dimittendus, vel puniendus, tom. 2. G. §. 6. n. 22.
 Quid si sit nulla ex defectu conditionis, vel qualitatibus adiectæ, *ibid.*
 Gratiatus de delicto non potest examinari, neque torqueri pro habendis complicibus delicti, nisi agatur de gratia imputatis ob confessionem, t. 2. G. §. 6. n. 23.
 De diuersis gratiis, & illatum interpretatione, remissivæ, t. 2. G. §. 6. n. 24.
 Gratiis Pape viuentis litteris non expeditis, quas penas incutiant, t. 2. G. §. 6. n. 25.
 An scripturam requirant, vel fieri possint viæ vocis oraculo in vitroque forto, & alia, *ibid.*
 Gratia signata, licet non expeditur an sufficiat saltem in foro conscientie, t. 2. G. §. 6. n. 26.
 Gratia qualiter probari possit stante amissione litterarum, & alia, t. 2. G. §. 6. n. 27.
 Gratia pendens à Principe reputatur loter casus fortuitos, t. 1. G. §. 6. n. 4. & §. Beneficium n. 1.
 Gratia Princeps, quam iocrecipationem recipiat, t. 1. B. §. 4. n. 6.
 Gratiatus de pena capitali, an recuperet bona confiscata, t. 1. A. §. 15. n. 3.
 Gratia Dei interrupta per peccatum mortale, an redeat per iustificationem, t. 3. P. §. 11. n. 16.
 Gratia Princeps an, & quando requiratur scripturam, t. 3. P. §. 45. n. 22.
 Gratia quando dicatur subreptitia, & alia, vide *Rescriptum*, *vbi supra*.
 Gratia sub conditione pacis, vel modo, vel commutatione, quid operetur, t. 4. R. §. 25. n. 29.
 Gratia detecta subreptitia, an faciat reuocare in primam penam, t. 4. R. §. 25. n. 30.
 Gratia delictorum quando reuocandæ exemplo S. Ludouici, vide *supra*, in *Voto Auctoris* n. 35.
 Gratia Princeps non debet contra honoratum coerceri, t. 2. G. §. 1. n. 4. v. Nec deest, &c.
 Alia vide in *Praxi* §. Gratia.
 GRAVAMEN, GRAVATVS.
 Gravatus per solum commissum qualiter possit interim alienare, & census imponere super re restituenda, tom. 2. G. §. 7. n. 1.
 An possit extinguere censum hereditarium, & extingendo an teneatur tantum restituere sortem, vel etiam fructus, *ibid.*
 An per solum confessionem de recepto possit extinguere censum, *ibid.*
 Gravatus reuoluit pecunias, qualiter præsumatur illas reuoluisse ad fauorem sileicommissi, *ibid.*
 Gravatus cum expressa prohibitione alienationis, non potest pendente conditione alienare, nec censum imponere, & omnia gesta sunt nulla, & quando secus, *ibid.*
 Gravatus, alienando, vel imponendo censum super aliqua re hereditaria, censetur huiusmodi rem eligere pro sua legitima, & Trebellianica, t. 2. G. §. 7. n. 2.

De electione resultante ex alienatione, & alia, *ibid.*
 Quid si grauius ante, vel post alienationem perceperit tot fructus, qui impleant dictas portiones? an sustineatur alienatio, vel possit reuocari, *ibid.*
 Grauius post mortem facit interim fructus perceptos suos, nec imputat in detractionibus, *ibid.*
 Qualiter non factio inuentarii, alienationes per grauium factas presumantur adaequare detractiones illi competentes, *ibid.*
 Grauius etiam cum prohibitione alienandi, qualiter possit detrahere sua credita, t. a. G. §. 7. n. 3.
 Grauius qualiter possit detrahere subdebita etiam naturaliter tantum, *ibid.*
 Grauius non tenetur restituere melioramenta, nec compensare cum fructibus, t. a. G. §. 7. n. 4.
 Grauius non tenetur restituere fructus perceptos ante acceptationem fideicommissarii, *ibid.*
 Grauius si sua diligentia, & industria aliquid de bonis hereditariis recuperet an sibi, vel pro fideicommissario acquirat, tom. 2. G. §. 7. n. 5.
 An, & quando possit saltem repetere expensas, & alia, *ibid.*
 Grauius an teneatur restituere quaesita post aditum hereditatem, vel vniuersitatem, vel redempta vigore pacti, & alia, *ibid.*
 Grauius an teneatur restituere praeterita, fideicommissa, coheredumque portiones lucratas, tom. 2. G. §. 7. n. 6.
 An repetat restituere bona sibi quidem a testatore obuentia, sed alio iure, quam hereditario, *ibid.*
 Grauius an teneatur restituere legata effecta caduca, *ibid.*
 Praeterita quando veniant in restitutione fideicommissi, vel non, *ibid.*
 Grauius fideicommissio vniuersali qualiter teneatur restituere etiam mobilia, pecunia, merces, & alia, t. a. G. §. 7. num. 7.
 Quid in mobilibus, quae visu consumuntur, *ibid.*
 An teneatur restituere bona feudalia, & emphyteutica, & an bona alterius antiqui fideicommissi ipsi grauiato a testatore restituendi, *ibid.*
 Grauius an, & quando teneatur praestare, quae sunt dolo, vel lata, vel etiam leui culpa perierunt, tom. 2. G. §. 7. num. 8.
 Grauius an teneatur, vel possit cogi conficere inuentarium, vel saltem descriptionem bonorum hereditarium, t. a. G. §. 7. n. 9.
 Qualiter possit compelli, etiam si a testatore fuerit expressè remissum, *ibid.*
 Restitutio est facienda in quantitate reperta tempore restitutionis nisi probetur diminutio culpa grauiati, *ibid.*
 Deficientia inuentarii non releuat fideicommissarium ab onere probandi, nec facit esse locum iuramento in iuramentum, *ibid.*
 An ex non confessione inuentarii resultet praesumptio contra grauium, vel saltem dicatur satisfactus de detractionibus suis, *ibid.*
 Grauius, si soluerit debita hereditaria, an repetat a fideicommissario, vel iure retentionis, &c. an teneatur imputare, vel compensare fructus perceptos, tom. 2. G. §. 7. n. 10.
 Grauius qualiter repetat expensas factas in libris, legata soluta etiam annua, & melioramenta, *ibid.*
 Grauius an teneatur soluere census annuos, & si non, soluerit an teneatur fideicommissarius pro praeteritis, *ibid.*
 Grauius an habeat retentionem pro suis detractionibus, & an saltem fideicommissarius sit danda immisio pro iudicio, t. a. G. §. 7. n. 11.
 Grauius an possit detrahere legata, vel donata sibi a testatore, & alia de detractionibus, quas potest facere grauius, t. a. G. §. 7. n. 12.
 Grauius an teneatur cauere de restituendo adueniente die, vel conditione, & praecipue de mobilibus, & alia, t. a. G. §. 7. n. 13.
 Grauius dissipans bona fideicommissi, an eius propria submittat tacite hypothecae, late pro vtraque opinione, t. a. G. §. 7. n. 14.
 Grauius qualiter teneatur reintegrare fideicommissum, *ibid.*
 Potest executio conueniri pro pretio, & interesse domus dirutae, *ibid.*

Grauius cum facultate liberè disponendi, qualiter possit de bonis disponere, & fideicommissarius videatur tantum vocatus in casu, quo haeres non disposuerit, & alia, t. a. G. §. 7. n. 15.
 An, & quando possit alienare in vnum de familia, vel de descendentiis licet remoueant in praedictum praemortis, *ibid.*
 Grauius si non utatur dicta facultate alienandi an bona remaneant in fideicommissio, vel transcantur haeredes ipsius grauiati, *ibid.*
 Quid si disponat ad fauorem personae cui restituere tenebatur, *ibid.*
 Grauius si ignoranter alienauit, an sustineatur alienatio, t. a. G. §. 7. n. 16.
 Grauius dicitur post mortem, qui duratque vita tantum fuit institutus, tom. 2. G. §. 7. n. 17.
 Quid si non fuit expressum cum sit facienda restitutio? *ibid.*
 Grauius assumere arma, vel insignia, & nomen testatoris sub pectus, illam non incurrit ob non implementum, nisi fuerit interpellatus, quando grauium fuit adiectum per viam modi, secus autem si per viam conditionis, quid si nomen non esset honestum? & alia remissio, t. a. G. §. 7. n. 18.
 Qualiter ex appositione dicti grauium dicatur contempta agnatio, *ibid.*
 De validitate, & honestate huiusmodi grauium, & alia, *ibid.*
 Praesumitur adiectum in vim modi, & non conditionis, & non est implendum ante lucrum quaesitum, *ibid.*
 Quid si recipiat causam finalem dispositionis, *ibid.*
 An tale grauium intelligatur cum praecedentia a mortuum testatoris, *ibid.*
 Grauius non potest, qui non honoratur, t. a. G. §. 7. n. 19.
 Grauius restituere filijs an teneatur grauius restituere nepotibus, t. a. G. §. 7. n. 20.
 Grauius restituere pluribus an satisfaciatur restituendo vni tantum, t. a. G. §. 7. n. 21.
 De grauiato haerede, & alijs grauiaminibus, remissio, t. a. G. §. 7. n. 22.
 Grauius vltimus qualiter remaneat dominus bonorum fideicommissariorum, & alia remissio, tom. 2. G. §. 7. num. 23.
 Grauius fideicommissio legans vocatus, an intelligatur animo compensandi, t. a. G. §. 7. n. 24.
 Grauius an possit legitime ballardum ad pervertendum ordinem fideicommissi, t. a. G. §. 7. n. 25.
 Grauius dissipans fideicommissum an cogatur ante tempus restituere, t. a. G. §. 6. n. 53.
 Grauius, an sit legitimus contraditor pro suis detractionibus ad impediendum immixtionem haeredis, tom. 2. R. §. 10. n. 24.
 Grauius an habeat partem in iure patronatu ratione Trebellianicae, t. a. l. §. 47. n. 8.
 Alia vide in Addit. Nouis. tom. 2. cap. 1.
 Grauius hereditatem restituere, an teneatur conficere inuentarium, & iudicare, an restituere melioramenta, fructus, praeterita, portiones coheredum superlucratas, vel emphyteusim: an possit detrahere sua credita, alienare per legitimam, & Trebellianicam, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 33.
 Grauium expressum in vno casu, an procedat in alio, t. a. in Resolut. cap. 67.
 GRASSATOR.
 Grassatores qui dicuntur, vt non gaudeant immunitate, t. a. l. §. 4. n. 37. verè secundum.
 G V A R I A T I G I A.
 Guarantia quid sit, & quando operetur, vel non, t. a. l. §. 27. n. 8. & seqq.
 Guarantia facit quæri actionem absentis sine cessione, & alia, t. a. l. §. 43. n. 22.

H

Habitatio est ius, siue facultas habitandi in aliena domo, salua ipsius domus substantia, tom. 2. H. l. c. n. 1.
 Habitatio quomodo constituitur, atque finitur, in quibus conueniat, & differat ab vso, & usufructu, *ibid.*

Ha-

Habitator qualiter possit ad instar usufructuarij cogi ad satisfaciendum de vincto arbitrio boni viri, ibid.

Habitatio an, & quando possit cedi, locari, vel donari, & alia, tom. 2. H. §. 1. num. 2. & 6.

Habitatio alicui relicta intelligitur non tantum pro se, sed etiam pro familia, ibid.

Habitatio relicta an comprehendatur proprietas, & alia, ibid.

Habitatio uxori relicta, an debeatur in domo testatoris, vel etiam aibi, ibid.

Quando intelligatur de tota domo, vel de parte, ibid.

Habitatio relicta ad vitam, qualiter sit estimanda in casu domus vendende, t.2. H. §. 1. n.3.

Habitatio promissa in domo sua, an possit variari, & quomodo veniat in relictione domus, tom.2. H. §. 1. n.4.

Habitator quis proprie dicatur ad effectum acquiriti domicilium, & alia censuend, t.2. H. §. 1. num.5. vide Gabella n.41.

Habitare quis presumitur in Civitate, in qua natus est, ibid.

Habitatio legata, an exstinguatur legatum morte legatarii, t.2. H. §. 1. n.6.

De habitacione uxori relicta, vt cum filijs morietur, cuiusnam contemplacione relicta presumatur, ibid.

Habitacione legata an veniat domus, vel simplex vsus, siue facultas, ibid.

Habitatores domus, an teneantur ex incendio ad emendationem damni, t.2. H. §. 1. n.7.

Habitans in aliena domo sciente, & patiente domino, qualiter teneatur ad solutam pensionem, licet de locacione, vel conduccionem non appareat, tom. 2. H. §. 1. num.8.

Habitans in parte inferiore domus non prohibetur fumum facere, & in superiore aquam mittere, tom.2. H. §. 1. num.9.

Habitare non debent Clerici cum fœmilis etiam confanguineis excepta matre, vel forore, tom.2. H. §. 1. n.10.

Habitare foris ad patre quando dicatur filius ad effectum validitatis obligationis, t.2. H. §. 1. n.11. vide §. Filius n.36.

De habitacione aliqua remissuè, ibid.

Habitatio, an, & quando inducat domicilium, t.2. H. §. 2. n.1. & seqq.

Habitacione domus legata, quando veniat proprietas, t.3. L. §.5. n.37.

HEREDITAS.

Hereditas est successio in vniuersum ius, quod habebat defunctus tempore mortis sue, t.2. H. §. 2. n.1.

Hereditas continet commoda, & incommoda, & quandoque est opulenta, & aliquando etiam damnosa, & alia, ibid.

Hereditas dupliciter deferretur, scilicet ex testamento, & ab intestato, ibid.

Hereditas consideratur, vel tanquam adita, vel tanquam non adita, quæ sit differentia, & quid in dubio intelligendum, ibid.

Hereditas vt possit adici, quæ requirantur, tom.2. H. §. 2. num.2.

Hereditas an deferatur secundum statuta loci bonorum, vel testatoris, t.2. H. §. 2. n.3.

Hereditas debet vel in totum adiri, vel in totum repudiari, & pars non adita accrescit parti aditæ, & quare, t.2. H. §. 2. n.4.

Hereditas an possit dari in diem, & si detur quid operetur, ibid. & vide Hæres n.17.

Hereditas delata infans qualiter illi acquiratur, & ad suos heredes transferatur, t.2. H. §. 2. n.5.

An pater retinendo dotem matrem dicatur nomine infantis filij hereditatem matris adire, ibid.

Hereditas delata pupillo qualiter ei acquiratur, quomodo sit agnoscenda cum auctoritate tutoris, & alia, tom.2. H. §. 2. n.6.

Hereditatis aditionem factam per tutorem, qualiter pupillus factus maior dicatur ratificasse, ibid.

Hereditas paterna an videatur adita per habitacionem domus paternæ, & alia, ibid.

Pupillus qualiter possit patrem hereditatem adire sine tutore, ibid.

Hereditas delata minori 17. annis qualiter sit aduen-

da, tom. 2. H. §. 2. num.7.

Hereditas delata filiosam. quomodo acquiratur patri, t.2. H. §. 2. n.8.

Hereditas licet à filio fuerit repudiata, qualiter possit agnosci à patre, ibid.

Hereditas delata monacho qualiter acquiratur Monasterio, t.2. H. §. 2. n.9.

Hereditas agnita per filium, & non ratificata per patrem, an obliget ad debitum, quid si pater sit impeditus, vel noluit, t.2. H. §. 2. n.10.

An possit repudiari a patre sine consensu filij, quid si effectus impubes, ibid.

Hereditas delata, sed non adita tempore delicti, vel condemnationis, an possit repudiari in præiudicium fisci, t.2. H. §. 2. n.11.

Hereditas, vel legatum an possit repudiari à debitore in præiudicium creditorum; quid seruatur Florentinæ, & quid in foro conseruatur, t.2. H. §. 2. n.12.

An ius aduendi sit in bonis, ita vt ad creditores transferatur, & cedi possit, ibid.

Legitima, vel aliud lucrum an possit renunciari in præiudicium creditorum, ibid.

Hereditas delata, & non adita an, & qualiter transmittatur ad suos heredes, t.2. H. §. 2. n.13. & alia.

An ius aduendi hereditatem delatam, & non aditam comprehendatur in donatione, ibid.

Hereditas delata quando dicatur, vt possit transmitti, vel non, t.2. H. §. 2. n.14.

Hereditas pendente conditione non dicitur delata, nec transmittitur, ibid.

Hereditas non transmittitur ab eo, qui ignorat ea esse sibi delatam; quid ad effectum petendi restitutionem in integrum, ibid. & sup. n.13.

Hereditas quando, & quibus casibus dicatur adita, vel repudiata, t.2. H. §. 2. n.15. & seqq.

Hereditas potest dupliciter repudiari, expressè scilicet, & tacite per lapsum temporis, t.2. H. §. 2. n.16.

Hereditas potest repudiari per epistolam, vel aliam scripturam, ibid.

Hereditas an dicatur repudiata per verba *nolo adire, vel nolo esse heres*, ibid.

Hereditas an possit repudiari; & emphyteusis retineri, ibid.

Hereditate repudiata an amittantur legata, & legitima, ibid.

Hereditas femel adita, an possit repudiari, tom.2. H. §. 2. num.17.

Hereditas femel repudiata an possit amplius adiri, quid in minore, & alia, ibid. remissuè.

Hereditas adita, non amplius hereditas, sed aduentus patrimonium dicitur, quod si subiacet restitutioni, ibid.

Hereditas an possit dari, & dici iacens existente suo herede, t.2. H. §. 2. n.18.

Qualiter possit cadere in commissum, & quomodo conueniri, ibid.

Hereditas quando dicatur vacans, & quæ requirantur vt possit diei vacans, ibid.

Hereditas dicitur iacens etiam vbi extat filius propter beneficium abstinendi, & alia in terminis Statuti Florentini, ibid.

Hereditati iacenti quomodo detur curator, ibid.

Hereditas presumitur opulenta, & soluendo; quid stante inventario, & alia, t.2. H. §. 2. n.19.

Hereditatem non sufficere ad soluenda onera; quando credatur, vel non heredi, & cui incumbat probatio, ibid.

Hereditas an possit dari, vel adimi in codicillis, t.2. H. §. 2. num.20.

Hereditas an sit diuidenda in stirpes, vel in capita, quando plures fuerint simul infantes, & quid quando coniunctim, vel disiunctim, t.2. H. §. 2. n.21.

Hereditas an, & quomodo possit relinqui Collegio futuro, vel Hospitali, t.2. H. §. 2. n.22.

Hereditas si fuerit dimissa ad quos spectet damnum, t.2. H. §. 2. n.23. vide Hæres n.29.

Hereditas petito, quibus, contra quos, & quanto tempore detur, t.2. H. §. 2. n.24.

Hereditas relicta in testamento minus solemnî, potest in foro conseruare retineri, secus autem in foro iudiciali, quid stante clausula codicillari, & alia, t.2. H. §. 2. n.25.

Hereditas potest vendi, & cedi ab herede, qui tamen non liberatur à creditoribus, tom.2. H. §.2. n.26.
 Hereditas vivens non potest vendi, ibid.
 Hereditas quando dicatur exolata, vel furata, & quæ actio detur, t.2. H. §.2. n.27.
 Hereditas status qualiter firmari debeat, & possit ad effectum distractionum, & huiusmodi, t.2. H. §.2. n.28.
 Hereditas mercatoris qualiter remaneat obligata creditoribus negotij, etiam post mortem illius factis, non obstante fideicommissio ordinato, tom. 2. H. §.2. n.29.
 Hereditatis appellatio in status quomodo intelligatur, t.2. H. §.2. n.30.
 Hereditatis augmentum ad quos spectet, vide in §. Augmentum n.9. & alia, ibid. & in §. Codicillus.
 Hereditas ex quibus dicatur adita, vel non, vide Adito.
 Hereditas delata bannito, non vadit ad fiscum, sed ad alios, t.1. B. §.2. n.20.
 Hereditas sine vizio possessa an possit retineri si testamentum sit nullum, t.3. L. §.5. n.94.
 Hereditas an dicatur delata Monacho, vel Monasterio, vt possit adiri, vel repudiari, t.3. M. §.9. n.7.
 Hereditas an censetur adita per restitutionem pacis, t.4. P. §.10. n.6.
 Hereditas qualiter possit repudiari, vide Repudiatio.
 Hereditates, & fideicommissio an possint stare in suspensio, t.4. S. §.35. n.65.
 Alia vide in verb. Transmissio.

H Æ R E S.

Hæres representat personam defuncti actiue, & passivè, t.2. H. §.3. n.1.
 Hæres quis propriè dicatur, & quis legitime hæres, ibid.
 Hæres qualiter adendum obligatur, & approbet contentum in testamento, ibid.
 Agendo vbi hæres, an teneatur probare se talem, ibid.
 Hæres quantum tempus habeat ad deliberandum, & adendum, t.2. H. §.3. n.2.
 Hæres tunc de hereditate damnosa qualiter possit per proclamata citare creditores vt intra certum tempus ostendant instrumenta debitorum hereditarium, quo elapso sibi præiudicent, ibid.
 Hæres non potest repudiare ex testamento, vt possideat ab intestato in fraudem legatorum, ibid.
 Hæres potest compelli per fideicommissarium ad adendum, & sibi restituendum, & an tunc detrahat Trebellanicam, t.2. H. §.3. n.3.
 Qualiter possit compelli à tutore nomine pupilli substituti, ibid.
 Hæres potest spontè sua adire, nisi sit in aliena potestate, & quando etiam possit sine consensu alieno, t.2. H. §.3. n.4.
 Hæres debet esse certus, & scire ex qua causa succedat, & eligendo viam incompetentem, non videtur renunciassè alteri competenti, t.2. H. §.3. n.5.
 Hæres an præsumatur scire, vel ignorare testamentum defuncti, ibid.
 Hæres putativus, delecto verò herede qualiter teneatur omnia restituere, ibid.
 Hæres putativus an possit transigere, & cui profit, vel nocet, ibid.
 Hæres institutus sub conditione potest adire, & transmittere etiam ante conditionis eveniunt, si sit communis opinio, & fama, quod conditio sit omnino expleta, t.2. H. §.3. n.6.
 Hæres etiam pendente conditione potest de iure prætorio agnoscere bonorum possessionem, & quid ex illa acquiritur, ibid.
 Hæres potest institui partim purè, & partim sub conditione, & an si adeat ex plura eundem hæres in totum, & alia, ibid.
 Hæres heredis dicitur primi defuncti hæres, & hæres his nomine veniunt omnes in infinitum, t.2. H. §.3. n.7. & quando fecus.
 Hæres heredis an, & quando possit gravari per testatorem, & obligari in bonis proprijs, ibid.
 Hæres appellatio in materia feudali venit filius masculus, & non extraneus, an, & quando veniant etiam feminae, & alia remissa, tom. 2. H. §.3. n.8.
 Hæres institutus pleno iure concurret cum usufructuario, tom. 2. H. §.3. n.9.
 Ex pluribus hereditibus, si vnus exigit partem suam penes tertium depositam, an teneatur alijs communicare, depositario interim decocto, t.2. H. §.3. n.10.
 An vnus possit totum petere alijs non petentibus, ibid.
 Alierens se heredem quid probare debeat, ibid.
 Hæres fiduciarius dicitur potius cultus, & depositarius, quam verus hæres, t.2. H. §.3. n.11.
 Quis dicatur talis, ad quid teneatur, & alia, ibid.
 Hæres fiduciarius gravatus restituere banno incapaci, an possit sibi hereditatem retinere, & an verò veniens ab intestato restituere, ibid.
 Hæres ab intestato succedens an possit in foro conscientie impugnare testamentum nullum, t.2. H. §.3. n.12.
 Hæres, qui ex voluntate minus solemniter possidet an possit tunc conscientia retinere, ibid.
 Hæres qualiter sit interdictus in possessionem ab intestato, vel ex testamento, & quis sit preferendus, t.2. H. §.3. n.13.
 Hæres qualiter possit etiam ex propria auctoritate capere possessionem, ibid.
 Hæres an habeat facultatem, vel ius declarandi voluntatem defuncti non apparentem, t.2. H. §.3. n.14.
 Quid in executoribus testamentarijs, ibid.
 Hæres an, & quando presumatur scire factum defuncti, ibid.
 Hæres approbando contractum vitium factum à defuncto qualiter excusetur ab vitiis, ibid.
 Hæres plures simul diuidentes emphyteusim, si vnus cesserit in solutione Canonis, an omnes cadant à iure suo, latè t.2. H. §.3. n.15.
 Hæres an, & quando possit impugnare factum defuncti, latè t.2. H. §.3. n.16.
 Hæres teneatur stare confessioni sui Auctoris, ibid.
 Hæres semel hæres non potest amplius detinere esse hæres, t.2. H. §.3. n.17. & quando fecus.
 Hæres non potest dari in diem, vel ad tempus, & idè in institutione non admittitur conditio resolutiva, quid si fuerit institutus, ibid.
 Hæres contumax post annum in solutionem legatorum, & implementum voluntatis testatoris, qualiter priuatur hereditate, & delectatur substitutis, tom.2. H. §.3. n.18.
 Hæres an in foro conscientie habeat annum ad soluenda legata, ibid.
 Hæres differens soluere legata pia donec compellatur à iudice qualiter teneatur ad duplum, à quo iudice possit compelli, & an possit moram purgare, ibid.
 Hæres an habeat restitutionem in integrum aduersus lapsum temporis, ibid.
 Hæres quando possit excusari, vel non, ibid.
 Hæres quomodo possit compelli via executiva, & quibus actionibus, ibid.
 Hæres ob neglectam voluntatem testatoris an priuatur ipso iure, vel per sententiam iudicis, & an saltem retineat legitimam, & Trebellanicam, ibid.
 Hæres an priuatur hereditatem si non fecit sepellire testatorem vbi destinatur sub pena, ibid.
 Hæres si transigerit cum legatarijs, an noceat alijs vocatis, ibid.
 Hæres iustus à testatore aliquod statum facere, intelligitur post hereditatem acquisitam, & cum pecunia hereditaria, & alia, ibid.
 Plura remissa ad excusandum à premissis priuationis ob non implementum voluntatis testatoris, ibid.
 Quid si implementum fuit commissum conscientie heredis, ibid.
 Hæres mariti qualiter teneatur alere viduam, tom.2. H. §.3. n.19.
 Hæres domini non possunt conqueri de vassallo, nec illum feudo priuare, si ipse dominus in vita non fuit conuictus, intelligit tamen quando sciuit, vel si scint declarare non potuit caducitatem, t.2. H. §.3. n.20. vide Emphyteusim. §8.
 Hæres donatoris non potest renouare donationem, licet ipse donator defunctus potuisset ex legitima causa, quæ censetur remissa, t.2. H. §.3. n.21.
 Ex pluribus hereditibus non potest vnus in solidum contenti pro leibio defuncti, licet in solidum obligatus, sed pro portione tantum hereditaria, & quando fecus, t.2. H. §.3. n.22.
 Quid si testator ita iusserit, ibid.
 Hypotheca sequitur rem, pro qua potest successor in solidum conueniri, ibid.

Quid in testificacione vsurarum, & casibus priuilegiatis, late ibid.

Hæreses plures, vel alijs litis consortes qualiter possint compelli ad constituendum vnum solum procuratorem, qui pro omnibus agat, ibid.

Hæres debitoris census potest cogere dominum ad illum sibi in totum retrocedendum, licet habeat alios coheredes, & que intra contra eos acquirat, tom. 2. H. §. 3. n. 2.3.

Hæres qualiter non possit conueniri intra nouem dies à die mortis defuncti ab aliquo creditore sub pena nullitatis, tom. 2. H. §. 3. n. 2.4. & 3.1.

Hæres non factio inuentario amittit falcidiam, teneatur vitra vires hereditarias, & alia incurrit præiudicia, t. 2. H. §. 3. n. 25.

Quid probare debeat si allegat inuentarium fuisse amissum, ibid.

Hæres non potest cedere bonis, quia præsumitur in dolo, ibid.

Hæres omittens aliquid describere in inuentario, an præsumatur in dolo, & praeiuratur illius beneficio, ibid.

Hæres in foro conscientie, licet non fecerit inuentarium, non teneatur vitra vires hereditarias, ibid.

Hæres non conficiens inuentarium non amittit Trebellanicam, t. 2. H. §. 3. n. 26.

Hæres potest cogi à fideicommissario ad faciendum inuentarium, vel saltem descriptionem bonorum, alijs si neglexerit, contra eum datur interuentum in litem, t. 2. H. §. 3. n. 27.

Hæres teneatur patefacere omnia, reddere rationem, & quæ præiudicia occurrunt aliquid occultando, ibid.

Hæres beneficiatus teneatur reddere rationem de bonis inuentariatis, & an de fructibus, alijs non inuentariatis, t. 2. H. §. 3. n. 28.

Qualiter sit reddenda ratio per scripturas concludentes, & non per simplicem libriculum; quando dicatur sufficienter reddita, & alia, ibid.

Hæres quando possit excusari à dicta redditione rationum, ibid. & n. 6.1.

Hæres beneficiatus non potest conueniri actione personali, sed vt bona inuentariata tradat; & alia de hæredibus beneficiatis, remissive, tom. 2. H. §. 3. n. 9.

Quid pro debito censui, ibid.

Hæres non potest carcerari si bonum reddat computum de bonis inuentariatis, alias grauatur in persona, & bonis proprijs, ibid.

Hæres beneficiatus non teneatur vitra vires hereditarias, nec grauatur in proprijs bonis si reddat rationem de bonis inuentariatis, ibid.

Hæres beneficiatus an possit offerre bona in resolutum, vel teneatur ipse vendere, & solvere in pecunia, cuius expensis sit facienda venditio, & alia, ibid.

Hæres beneficiatus an teneatur de interitu, & periculo rerum hereditariarum, ibid.

An teneatur exigere credita, vel exegisse præsumatur, ibid.

Hæres an teneatur reddere rationem de mobilibus consumptis, ibid.

Hæres beneficiatus an possit retinere bona pro iusto pretio, licet alij plus satis offerant, ibid.

Hæres potest beneficium inuentarij quandocumque allegare etiam post sententiam, & quando iocus, t. 2. H. §. 3. n. 30.

Hæres an amittat beneficium inuentarij, si aliquid omiserit describere, ibid.

Hæres an possit conueniri intra tempus conficiendi inuentarium, t. 2. H. §. 3. n. 31.

Quid in actione reali, vel pro restitutione vsurarum defuncti, & relictus pro anima, ibid.

Quid si euidenter constet hereditatem fore locupletem, & alia, ibid.

An autem ipse hæres durante dicto sermone possit agere, & alios conuenire, ibid.

Quid seruetur Florentine, & in Gallijs, ibid.

Qualiter, & quibus modis possit tolli beneficium inuentarij, ibid. & n. seq.

Hæres contra voluntatem defuncti non potest vti beneficio inuentarij, & alia, t. 2. H. §. 3. n. 32.

Hæres an gaudeat beneficio inuentarij pro debito defuncti; ad quod etiam obligatus nomine proprio, & in solidum, cum defuncto, ibid.

Hæres non factio inuentario præsumitur in dolo, & bona occultasse, t. 2. H. §. 3. n. 33.

An possit contrarium probare ad effectum detractioem, & ne teneatur vitra vires hereditatis, ibid. vide §. Inuentarium n. 8. & 17.

Hæres an, & quomodo possit in integrum restitui ad constituendum inuentarium, ibid.

Quid si emerit bona hereditaria à creditoribus, ibid.

Hæres non confectio inuentario an teneatur vitra vires hereditarias ad legata pia, & alia, & an creditoribus in foro conscientie, t. 2. H. §. 3. n. 34.

An amittat legitimam, & Trebellanicam, ibid.

Falcus, & Ecclesia an teneatur vitra vires hereditarias etiam non confectio inuentario; & quid in minore, ibid. & §. Inuentarium n. 8.

Quid si testator mandauit legata solui de bonis suis, ibid.

Quid si creditores, & alij intercessant fateantur nil plus fuisse in bonis, ibid.

Hæres beneficiatus, qui sit creditor defuncti, qualiter, & intra quod tempus possit facere separationem bonorum pro suo credito ab alijs bonis hereditarijs, tom. 2. H. §. 3. n. 35.

An pendente tali iudicio possit molestari à legatarijs, ibid.

Hæres beneficiatus an pro suo credito anteriori, possit impedire executionem aliorum posteriorum, ibid.

Hæres beneficiatus qualiter censetur statim sibi soluisse pro suo credito, vt faciat fructus suos, etiam pro naturaliter tantum debitis, t. 2. H. §. 3. n. 36.

Hæres si alijs soluerit qualiter possit retinere tot bona hereditaria, ibid.

Hæres tamen pro suo credito, non potest ad libitum aliquam rem sibi appropriare, ibid.

An teneatur recipere creditum suum in pecunia, ibid.

Hæres non potest sibi solvere in præiudicium creditorum anteriorum, ibid.

Hæres an teneatur impostare fructus pendente conditione, perceptos, ibid.

Qualiter habet retentionem irrevocabiliem pro suis creditis, & reuocabiliem pro solutionibus alijs factis; & alia remissive, ibid.

Hæres vt possit sibi solvere intellige seruata forma, L. à Digno Pro, ff. de re iud. ibid.

Hæres an impulet pecunias, & mobilia, & à quo sit probanda ex libere, ibid.

Hæres an teneatur restituere bona si sibi offeratur pecunia, ibid. & n. 38.

Hæres beneficiatus si soluit de suo debita defuncti, qualiter possit detrachere bona, vel retinere, imò censentur detracta vigore imaginarij solutionis, ibid.

Hæres per additionem, & quando amittat iura sua per confusionem, & post restitutionem hereditatem possit agere, tom. 2. H. §. 3. n. 37. & §. Hypotheca n. 32.

Quid si sit factus creditor post additionem alijs soluendo, ibid.

Hæres non factio inuentario an detrahatur bona credita, ibid.

Hæres si erat debitor defuncti teneatur solvere hereditati alteri soluendo, ibid.

Hæres non factio inuentario habet tantum retentionem, non actionem pro suis creditis, & quomodo, tom. 2. H. §. 3. n. 38.

Hæres an possit detractioes sibi competentes persequi per viam actionis, etiam non factio inuentario, & quomodo, ibid.

Hæres non factio inuentario, & consensu de alienatione bonorum an præsumatur satisfactus de suis detractioibus, & cui incumbat onus probandi, ibid.

Hæres licet ex amissione inuentarij non amittat sua credita, teneatur tamen de illis, sicut de alijs bonis proprijs satisfactis creditoribus, & legatarijs, ibid.

De remedio separationis bonorum, & alia remissive, ibid.

Succedens suo debitori qualiter amittat actionem personalem, non autem hypothecariam, ibid.

Hæres grauius fideicommissio habet retentionem pro suis detractioibus, t. 2. H. §. 3. n. 39.

Que autem sint inuoluntarii detractioes, & quid in eis imputari possit, vel non, late ibid.

Hæres soluens debita hereditaria an repetat à fideicommissario, t. 2. H. §. 3. n. 40.

Hæres an præsumatur soluisse de proprio, vel de bonis hæreditarijs, *ibid.*
 Hæres an acquirat iura, & prælationes creditorum ad excludendum legatarios, *ibid.*
 Hæres solvens dotem fori in maiori summa, qualiter possit augumentum repetere a fideicommissario, *ibid.*
 Hæres non facto inventario tenetur vitæ vires hæreditarias, quia præsumitur occultasse bona, *ibid.*
 Hæres quæ probare debeat ad effectum rependi, quæ imputare, & quomodo consecrare fideicommissarium indennem, *ibid.*
 Hæres an tenetur solvere annua debita, & si non soluerit, an sit continendus illius hæres, vel fideicommissarius, *ibid.*
 Hæres promittens solvere legata an, & quando videatur renunciare beneficio inventarij, & alia, tom.2. H. §. 3. n.41.
 Hæres beneficiatus transigens an amittat beneficium inventarij, *ibid.*
 Hæres solvens, vel promittens vnum ex legatis inutilibus, non obligatur ad alia, *ibid.*
 Hæres licet promittat solvere omnia legata, potest retinere falcidiam, *ibid.*
 Approbans testamentum quo ad vnum, an videatur approbare quo ad alios, *ibid.*
 Hæres solvens relicta in voluntate minus solenni, censetur illam approbare, *ibid.*
 Hæres an, & quomodo possit alienare pro legitima, & Trebellianica, vt reddat emptorem securum, t.a. H. §. 3. num.42.
 De hærede grauato assumere arma, & nomen testatoris, remissive, *ibid.*
 De hærede iusto, & grauato non fideiubere pro aliquo, remissive, *ibid.*
 Hæres prohibitus alienare sub pena priuationis hæreditatis, quando incurrit penam, & pro qua parte, vel quando possit excusari, t.a. H. §. 3. n.43.
 Hæreditas cui debeatur, quando hæres fuit priuatus, *ibid.*
 Hæres retinens Trebellianicam, tenetur proportionabiliter ad debita hæreditaria; quid quo ad legata, & alia onera, t.a. H. §. 3. n.44.
 Hæres grauatus tenetur tantum testimere ea, quæ habuit iure hæreditario, & non alio titulo, tom.2. H. §. 3. num.45.
 Hæres grauatus sub conditione *si sine liberis*, sufficit si vnum habeat ad excludendum substitutionem, t.a. H. §. 3. num.46.
 Hæres triginta annis præscribit legata, nec dicitur esse in mala fide, & alia, t.a. H. §. 3. n.47.
 An contra Ecclesiam, & alia, *ibid.*
 Hæres qualiter præscribat alia debita, *ibid.*
 Quid si legatarius acceptauit legatum, *ibid.*
 An legatario competat saltem restitutio in integrum, *ibid.*
 Quid si legata essent pro suffragio anime, vel in perpetuum, *ibid.*
 An, & quando tempore præsumatur liberatio anime à Purgatorio, & alia remissive, *ibid.*
 Hæres qualiter statim teneatur ad legata annua, etiam legatarij ignota, t.a. H. §. 3. n.48.
 Hæres pro legato quantitas aliquid solvens annuatim, an quod soluit pro dicto interesse, possit legatario imputare in sortem, tom.2. H. §. 3. n.49.
 Hæres quando teneatur ad fructus rei legatæ, *ibid.*
 Hæres an, & quando possit præuenire, & ante tempus solvere legata pauperibus relicta, vel puellis maritandis, t.a. H. §. 3. n.50.
 Hæres an possit facere celebrare Missas in alio Alkati, *ibid.*
 Hæres beneficiatus potest solvere creditoribus prius venienti, nec debet molestari, licet soluerit alicui posteriori, etiam sine cautione, si ignorat adesse alios creditores anteriores, secus autem si sciebat, qualiter probatur huiusmodi scientia, & alia, t.a. H. §. 3. n.51.
 Quid si hæres habuisset suspitionem de creditoribus anterioribus, *ibid.*
 An possit solui creditoribus prius petenti, *ibid.*
 Hæres an, & quando teneatur exigere cautionem de testamento anterioribus, vel de proprio, *ibid.*
 Hæres an transferat in emptorem hoc privilegium sol-

uendi creditoribus prius venienti, *ibid.*
 Hæres recuperans aliquid ex propria industria sibi acquirit, & non hæreditati, *ibid.*
 Hæres an, & quando incidat in mortem pro debito defuncti, *ibid.*
 Hæres legatario inuito an possit solvere estimationem rei legatæ, t.a. H. §. 3. n.54.
 Hæres de qua culpa teneatur, vel non ex persona defuncti, t.a. H. §. 3. n.55.
 Hæres de iure cuius non tenetur pro delicto defuncti, nisi quatenus ad eum pertineret, vel cum defuncto fuerit his concessa; ad iure verò canonico tenetur exonerare conscientiam defuncti, & alia, *ibid.*
 Filius quando possit prosequi iudicium mortem contra hæredes delinquentis mortui, *ibid.*
 An bona sint tacite hypothecata, *ibid.*
 Quid in furis propter illorum frequentiam, an hæres teneatur ad restitutionem, *ibid.*
 Hæres non potest molestari ex contumacia defuncti, *ibid.*
 Quid si defunctus esset verè confessus ante sententiam, & quomodo tunc sit conceplenda sententia contra hæredem, *ibid.*
 Hæres an possit docere de innocentia defuncti condemnati, & admissi ad nouas pro recuperatione honorum, *ibid.*
 Hæres comprehenditur actiue, & passiuè in omni dispositione, etiam de eo non facta mentione, tom.2. H. §. 3. num.56.
 Quid in stipulatione pacis, vel cautione de non offendendo, *ibid.*
 Hæres fortitur forum defuncti quoad causas corpeas, licet sit priuilegiatus, & quando secus, t.a. H. §. 3. num.57. vide Forum.
 Hæres periciens prescriptionem inchoatam per defunctum an acquirat sibi, vel hæreditati, t.a. H. §. 3. n.58.
 Hæres erigens beneficium à testatore ordinatum dicitur merus executor, & non fondator, nec dator, t.a. H. §. 3. num.59.
 Non potest vocari præiudicare, nec sibi, nec suis hæredibus acquirere, & quando secus, *ibid.*
 Hæres grauatus sub conditione, an teneatur cauere de adimplendo illa purificata, t.a. H. §. 3. n.60.
 Hæres beneficiatus tenetur reddere rationem de fructibus perceptis ex bonis hæreditarijs, quando scilicet est in mala fide, & alia, t.a. H. §. 3. n.61.
 Hæres soluens creditoribus de dictis fructibus qualiter succedat in eorum locum, *ibid.*
 De hæreditibus, & hæreditarijs multa remissive, t.a. H. §. 3. n.62.
 Hæredes ad quæ teneantur, vel non in conscientia, t.a. H. §. 3. n.63.
 Hæredes an, & quando teneantur in viroque foro ex delicto defuncti, *ibid.*
 Hæres fiduciarius ex quibus iudicetur, t.a. H. §. 3. n.64.
 Hæres omittens aliquid de scribere in inventario maliciosè, an priuatur beneficio inventarij, t.a. H. §. 3. n.65.
 De hæreditibus plura vide in §. Appellatus.
 Hæres beneficiatus an possit dare bona in solutum, t.1. D. §. 4. n.44.
 Hæres an præsumatur in dolo, si aliquid omittat in inventario, t.1. D. §. 26. n.20.
 Hæres an teneatur lucere rem legatam, & liberam præstare, t.3. L. §. 1. n.74.
 Hæres possessorius male fidei an possit ex se inchoare prescriptionem, t.3. M. §. 3. n.6.
 Hæres periciens prescriptionem inchoatam à defuncto, an acquirat sibi, vel hæreditati, & fideicommissio, *ibid.*
 Hæres an, & quando teneatur pro delicto defuncti, t.3. M. §. 34. n.3.
 Hæres mariti an liberetur cedendo actionem contra promissores foris, t.3. M. §. 35. n.11.
 Hæres mariti an teneatur restituere dotem non exactam, t.3. M. §. 35. n.12.
 Hæredes qualiter sint immittendi in possessionem ex remedio l. fin. C. de edict. D. Adrian. toll. vide Remedium n.22. & seqq.
 Hæres an, & quando possit in integrum restitui aduersus aduocatum hæreditatis, t.4. R. §. 17. n.5.

Hæres grauitas an faciat fructus suos, vel imputet in detractiones, tom. 2. E. §. 17. n. 27.
Hæres tenetur exequi voluntatem testatoris, & potest præuenire executores deputatos, tom. 2. E. §. 24. num. 1. & seqq.
Hæres an sit requiritus, & eiandem ab executoribus in distributione legatorum, & huiusmodi, ibid.
Hæres an possit obligare rem communem in præiudicium coheredis, vide §. Hypotheca n. 51.
An possit compellere coheredem ad extinguendum debitum pro rata illi tangente, ibid.
Hæres, qui possit institui, vel non, tom. 2. I. §. 26. num. 1.
Hæres conueniendus, ubi erat conueniendus defunctus, t. a. F. §. 20. n. 1.
Hæres an teneatur soluere vfuras decursas durante tempore zeilurionis creditoris hæreditarij, si ipse perceperit fructus, t. a. F. §. 23. n. 27.
Vide Transmissio.
Alia vide in Addit. Nouiss. tom. 2. cap. 1.
Hæres beneficiatus an possit extinguere censum restituendo pretium in bonis immo creditore, ita vt facta reali obligatione cessent fructus, & alia, vide in Addit. Nouiss. tom. 2. cap. 8.
Hæres beneficiatus quibus privilegijs gaudet, & an, & quando conueniri possit iotta tempus consensu inuentarium, t. 4. in Resolut. cap. 3.
Alia vide in Praxi, §. Eredi, vbi plura ad rem.
H Æ R E S I S.
Hæresis quomodo committatur, quis dicatur hæreticus, & alia, t. 2. H. §. 4. n. 1.
Hæreticus an, & quando censeri debeat negans aliquam conclusionem Theologicam, ibid.
Hæreticus vt quis proprie dicatur, quæ requirantur, t. 2. H. §. 4. n. 2.
Dubitas de rebus fidei an sit puniendus tanquam hæreticus, ibid.
Quæ delicta inducant suspicionem hæresis, ibid.
Hæretici alij sunt affirmatiui, & alij negatiui, qui tales dicantur, & quando Curæ secularis sint tradendi, t. 2. H. §. 4. num. 3.
De lapsis, siue flagitis an, & quando illarum confessio sit attendenda, vel non, ibid.
Hæretici sunt vel manifesti, vel occulti, & qualiter omnes, & vel etiam tantum suspecti sint puniendi, & alia de penis hæreticorum, remissuè, t. 2. H. §. 4. n. 4.
Sortilegia, incantationes, & huiusmodi an sapiant hæresim, & sint iuxta fori, & alia de sortilegijs remissuè, ibid.
Hæresis quando ineret in sortilegijs, & cuius sint cognitionis, & alia, ibid.
Hæretici licet occulti qualiter amittant dominium bonorum, non possint alienare, contrahere, & alia, t. 2. H. §. 4. n. 5.
An saltem pro alimentis, ibid.
Hæretici restitui, & reuersi ad Ecclesiam, an recuperent bona confiscata, ibid.
De confiscatione bonorum in crimine hæresis, quæ comprehendat, & quæ non, cui sit applicanda bona an ad fîcum seculari, vel Ecclesiasticum, ibid. & n. 8.
Donatio inter viuos simpliciter, & absolute facta ab hæretico ante delictum est valida, secus si sit sub condicione, vel causa mortis, quid si sit ad fauorem vxoris, ibid.
Hæreticus manifestus est cogendus publice abjurare, & quando verò non est manifestus, est in arbitrio iudicis, t. 2. H. §. 4. num. 6.
Quis possit absolueri ab hæresi, ibid.
Hæretici absoluti in foro penitentiali, non sunt absoluti in temporalibus, ibid.
Qualiter absolutus in crimine hæresis, possit iterum inquiri, ibid.
Hæreticus si non abjurat, & morti tradatur, quid agendum à Confessario circa animam, tom. 2. H. §. 4. num. 7.
Hæreticus si statim, & incontinenti resipiscat imponis eandem (sicur si sponte redeat, abijuret, & debitam satisfactionem præstet, ibid.
Hæreticus quando sit recipiendus, vel non, & cum qua penitencia, & alia remissuè, ibid.
Hæreticus quando dicatur (sacram) tradidisse, & alia, ibid.

Hæreticus relapsus qualiter puniatur pena mortis, & confiscatione bonorum, t. 2. H. §. 4. n. 8.
Qualiter Curæ seculari tradatur, ibid.
De relapsis, impoenitentibus, & perniciosis, qui tales dicantur, & quomodo puniantur, ibid.
An labentur pro relapso, qui non adimpleuit penitentiam, & alia, ibid.
De Apostasia, quid sit, quotuplex, quomodo in ea procedatur, quis sit iudex competens, & alia, ibid.
An matrimonium ab istis contractum sit validum, & filij sint legitimi, & successibiles, ibid.
De fauoribus, & receptatoribus hæreticorum, atque Apostatarum, qualiter sint puniendi, & alia remissuè, ibid. & n. 10.
Hæreticus, qui resipiscit, & tenetur est, liberatur à pena mortis, & arbitratè punitur, tom. 2. H. §. 4. num. 9.
Quid si fuerit tantum suspectus, & alia, ibid.
Hæreticus an possit aliquando excusari ab excommunicatione, etiam si proleat exterius hæresim internam, ibid.
Perficerant in excommunicatione, an sit tanquam hæreticus condemnandus, ibid.
Hæretici, & illorum fauores an gaudeant immunitate Ecclesiæ, & à quo iudice puniantur, t. 2. H. §. 4. n. 10. vide Immunitas n. 18. vers. 7.
Apostata à Religione an, & quando gaudeant immunitate Ecclesiæ, & alia, ibid.
Hæresis est crimen inter Ecclesiasticum, & idè iudices seculares non possunt de illo cognoscere post pena excommunicationis; tenentur tamen sub eadem pena omne auxilium præstare contra hæresim, & alia, t. 2. H. §. 4. n. 11.
Qualiter possint etiam carcerare hæreticos ad effectum illis consignandi iudici Ecclesiastico, & quis verè sit iudex competens in huiusmodi delictis, ibid.
Quid si ageretur de materia tangente gubernium Ciuile, & politicum Principis secularis, ibid.
Qualiter iudices laici negligentes exequi sententias contra hæreticos, possint puniri tanquam fauores, ibid.
An iudex laicus possit cognoscere de hæresi, si agatur de simplici questione facti, ibid.
Hæretici manifesti, & notorii an possint impunè offendi, t. 2. H. §. 4. n. 12. & 15.
Hæretici, ac illorum fauores sunt infames, & ad honoribus, & dignitatibus repelluntur, qualiter amittant sua credita, & alia prouidua incurrant, ibid.
De penis irregularitatis contra hæreticos, & quis ab ea dispensare possit, ibid.
Hæreticorum bona qualiter confiscentur, & quæ, an dos vxoris, an pecunia, an feudum, & alia de illorum penis latè, ibid.
Hæretici, illorumque fauores ex causa hæresis, aopossint testari, & alijs succedere; quibus applicentur successiones illis delatæ, & alia, t. 2. H. §. 4. n. 13.
Infruens scilicet hæreticos, vel illis donans qualiter efficiatur excommunicatus, ac aliter puniri possit, ibid.
Hæreticorum filij an, & quando prisenentur hereditate paterna, & alij, ibid.
An de hærese extendantur ad filios ante crimen natos, & alia, ibid.
Hæretici inter alias penas excommunicantur, & alia, t. 2. H. §. 4. n. 14.
Cui sit permissum, & in quibus casibus absolueri ab excommunicatione ex causa hæresis, ibid.
Hæretici carent Ecclesiastica sepultura, & puniuntur sepelientes, tom. 2. H. §. 4. n. 15. vide Excommunicatio num. 21.
Qualiter possit etiam post mortem contra hæreticos procedi, ibid.
De hæreticorum penis remissuè, ibid.
Hæretici penitentes, & abstantes qualiter recipiantur ad misericordiam, & quando secus, intra quantum tempus admittantur ad penitentiam, & alia, t. 2. H. §. 4. n. 16.
Hæresis est crimen atrocissimum, ubique puniri, & inquiri potest, nunquam præscribitur, debet ab omnibus reuelari sub pena excommunicationis, & habet alia specialia, de quibus, t. 2. H. §. 4. n. 17.
Hæresis quomodo probetur, an sufficiant testes singulares, inhabiles, & alia, ibid.

An sit permittenda correctio fraterna, an emendati sint denunciandi, an filius teneatur denunciare patrem, & alia, ibid.

Quid si timeatur damnum notabile in vita, fama, & bonis, & alia, ibid.

Qualiter procedatur in causis hereticorum; contra contramassas de rortura inferenda, de citatione; de sententia proferenda; quomodo defensiones assignandae, an appellatio sit admittenda, & alia, ibid.

Haereticus non committitur sine prava, & haeretica intentione, & ideo illa cessante excusatur pluribus modis, de quibus latè t. 1. H. §. 4. n. 18.

An autem, & quando ignorantia excuset, ibid.

Haereticus an possit excusari per praesentationem, ibid. & alia.

Haereticus an repneretur, qui aliquid falsum, & erroneum dogma tenet bona fide, credens sic ab Ecclesia teneri, ibid.

Quid in errante per simplicitatem, ibid.

Quid si sint prolata verba aequivoca, ac dubia, vel duplicem sensum habentia? ibid.

Negantes, vel non consistentes, siue dissimulantes fidem obviū, & metum an peccent, & sint haeretici, t. 1. H. §. 4. num. 19.

An fuga tempore persecutionis sit contra praeceptum confessionis fidei, & an aliquando sit licitum occultare veram fidem, & alia, ibid.

Haeretici an possint tollerari in locis Catholicorum ex causa commercij, tom. 2. H. §. 4. n. 20.

An, & quomodo possint tollerari ritus infidelium, & circa quas, vel non, ibid.

Haeretici an possint sub aliquo pretextu admitti ad domicilium per Principes Christianos, ibid.

Materiae haereticæ, & haeticorum qui trañtent, t. 1. H. §. 4. n. 21.

De poenis haeticorum, & illorum fautorum, t. 1. H. §. 4. n. 22.

Haereticus quando possit excusari ex errore, vel simplicitate, t. 1. H. §. 4. n. 23.

Haereticus occultus, an possit validè alienare, t. 1. A. §. 23. num. 15.

Haeretici non possunt esse tutores Christianorum, t. 1. I. §. 40. num. 12.

De Haereticis, & Haeticis, vide quae scripti Auctor Summae Genitor meus in Prazi, §. Haeretici.

HERMAPHRODITVS.

Hermaphroditus viroque sexu potentes an valeant matrimonium contrahere, t. 1. M. §. 10. n. 16.

Hermaphroditus an admittantur ad primogenituram, vel maiorem, ibid. & §. Primogenitura n. 8.

An excludant foeminas, & alia de illis, vide §. Matrimonio n. 27.

Hermaphroditus an generare possint, & alia, t. 4. §. 31. num. 14.

HYPOTHECA.

Hypotheca est nomen à graeco ductum, quid significet, an differat à pignore, & alia de questione nominis, remissionis, tom. 2. H. §. 5. n. 1.

An, & quando statim loquens de pignore procedat in hypothecam, vel è contra, ibid.

Hypotheca est actio realis, & mixta, quocumque sit, quid operetur, & alia, ibid.

Hypotheca non habet formam à lege praescriptam, sed pendet à voluntate contrahentium, & ex quibus censetur inducitur, t. 1. H. §. 5. n. 2. & 3.

De pluribus clausulis hypothecam inducentibus remissionis, ibid.

Hypotheca an, & quando censetur constituta si aliquid debeatur de fructibus, vel ex fructibus fundi, ibid.

Hypotheca an censetur induci per pensionem, & canonem, vi nouus emphyteuta possit pro praeteritis fructibus conueniri, ibid.

Hypotheca ex quibus verbis inducatur, ibid. & n. seq.

Hypotheca an possit constitui in re aliena, ibid.

Hypotheca qualiter censetur induci, si quis promittat, vel mandet aliquid praestari super bonis suis, & cuiusmodi, t. 1. G. §. 5. n. 3.

Hypotheca qualiter constituitur in scriptura priuata, tom. 2. H. §. 5. n. 4. & 6.

Hypotheca non nritur ex scriptura priuata, nisi constet de

Subel. Index Generalis.

mente contrahentium, quod voluerint illam constituere, quid in tacita? ibid.

Hypotheca in scriptura priuata quando incipiat in praesidium tertij, & alia remissionis, ibid.

Hypotheca an possit probari per testes vt prauealeat instrumentum, t. 1. H. §. 5. n. 5.

Hypotheca anterior contenta in scriptura priuata, an praefertur posteriori contenti in instrumento, & à quo tempore incipiat, t. 1. H. §. 5. n. 6.

Hypotheca constituta per Procuratorem, an retrotrahatur ad diem mandati, vel incipiat à die constitutis, ibid.

Hypotheca prior ex ordine scripturae in eodem instrumento, vel scriptura, an praefertur, t. 1. H. §. 5. n. 7.

De regula quod hypotheca prior in tempore, sit posterior in iure, ibid.

Hypotheca alia est conuentionalis, alia legalis, alia praetoria, alia iudicialis, & de vnaquaque, tom. 2. H. §. 5. num. 8.

De effectibus hypothecae, & pignoris remissionis, ibid.

Hypotheca tacita pro dote, inducitur in bonis tam mariti, quam mulieris, vel alterius dorem promittentis, ac fideiussorum, ac etiam pro euictione, tom. 2. H. §. 5. num. 9.

Hypotheca praedicta an competat extanteo, vel tantum ipsi mulieri, ibid.

Hypotheca an, & qualiter competat pro dote filiae in bonis paternis, ibid.

An in bonis ascendentiū, & fideicommissarijs, ibid.

An competat Iudeis, & alijs infidelibus, ibid. vide Iudeos.

Hypotheca tacita an competat etiam pro pretio rerum distulium alienatarum, tom. 2. H. §. 5. n. 10.

Hypotheca tacita qualiter competat etiam pro rebus extradotalibus, & paraphernalibus, t. 1. H. §. 5. n. 11.

Hypotheca tacita competit etiam in bonis minorum dorem recipientium, t. 2. H. §. 5. n. 12.

Quid in muliere minore dorem promittente? ibid.

Quid in hypotheca conuentionali, ibid.

Hypotheca tacita concessa dori, an habeat locum in poma promissionis adiecta, tom. 2. H. §. 5. n. 13.

An in donatione contemplatione matrimonij facta, ibid.

Hypotheca tacita dotis an praefertur alijs tacitis, vel expressis, t. 1. H. §. 5. n. 14.

An dos praefertur debiti ex causa Primipili, & quid sit primipilius, ibid.

Hypotheca expressa an faciat cessare tacitam, tom. 2. H. §. 5. n. 15.

Hypotheca competens pro dote an dicatur concessa actioni, vel personae, t. 1. H. §. 5. n. 16.

Hypotheca pro dote in bonis mariti, an incipiat à die promissionis, vel capitulorum matrimonialium, vel à die matrimonij, vel solutionis, t. 2. H. §. 5. n. 17.

Hypotheca quando incipiat in bonis fideicommissarijs, ibid.

An dos concessa habeat priuilegium tacitae hypothecae, ibid.

Quae praefertur inter duas sorores, ibid.

Hypotheca anterior pro forte qualiter sit etiam anterior pro fructibus, & alia circa hypothecas doctales, & illarum praetationes, remissionis, ibid. & 43.

Hypotheca tacita qualiter inducitur favore pupillorum in bonis Tutorum, Curatorum, & cuiusmodi pro male administratis, & negligis, & quando incipiat, t. 2. H. §. 5. n. 18.

Hypotheca tacita an è contra competat tutoribus, & huiusmodi in bonis pupillorum pro expensis, & salario, ibid.

Hypotheca tacita cum priuilegio competit pupillis, & similibus priuilegijs super re emptā ex illorum pecunijs, t. 1. H. §. 5. n. 19.

Competit etiam pro pecunia ad emendam militiam data, ib.

Hypotheca tacita inducitur favore fisci super bonis cum eo contrahentis, excepto minore, quid in fructibus, t. 2. H. §. 5. n. 19.

Quid si fiscus ageret ex persona priuati, ibid.

Hypotheca tacita ad sanorem fisci, licet pro bonis debitoris existentibus tempore contractus, non sit priuilegiata, sicut tamen est in futuris, & quousque post contractum obligatum, ibid.

Quid in officio Præmipilaris, & qui sint hodie Præmipili, ibid.

Hypotheca tacita an competat fisco, & à quo tempore in delictis pro penarum exactione, ibid.

Hypotheca tacita an inducitur in bonis delinquentium, pro restitutione damnorum, & alia, tom. 2. H. §. 5. num. 21.

Hypotheca tacita Florentiæ competit in bonis procuratorum pro pecunijs exactis, ibid.

Hypotheca tacita an inducitur super bonis vidualium, vel emptis ex vitiis pro aliarum restitutione, t. 2. H. §. 5. num. 22.

Hypotheca tacita competit in bonis administratorum Civitatis, & quando incipiat, t. 2. H. §. 5. n. 23.

An, & quando Republicæ competit privilegium tacite hypothecæ, vel non, ibid.

Hypotheca qualiter contrahatur in bonis patris pro officio suscepto à filio de consensu patris, ibid.

Hypotheca tacita an competit in bonis patris pro mala administratione bonorum filij, & pro consecratione lucrorum ex primo matrimonio; & quando incipiat, tom. 2. H. §. 5. num. 24.

Hypotheca tacita an, & quando competit in bonis Prælati, siue alterius administratoris Ecclesiæ, vel Hospitalis pro mala administratione, t. 2. H. §. 5. n. 25.

An deitur in bonis hæreditas gravati pro reintegratione fidei commissi, ibid.

An competit favorem aliorum pignatorum, ibid.

An competit favore Ecclesiæ, vel Cameræ Episcopalis contra eius debitores, ibid.

Hypotheca prædicta quando incipiat, ibid.

Hypotheca tacita an, & quando inducitur in bonis virilici pro tutela administrata à matre ante secundas nuptias, t. 2. H. §. 5. n. 26.

Hypotheca tacita inducitur pro ecclesiis, & Decimis, t. 2. H. §. 5. n. 27.

Hypotheca tacita an, & quando competit favore locatoris super inuictis, & illatis in prædium conductum, ibid. & num. 29.

Hypotheca in quibus casibus tacite contrahatur, ibid.

Hypotheca pro collectis, gabellis, decimis, & huiusmodi, quando inducitur, in quibus bonis, & quando incipiat, t. 2. H. §. 5. n. 28.

An inuicta, & illata in prædium conductum sint locatori tacite obligata, tam in prima, quam secunda, & vltiori tacita reconductione; quid si illata essent aliena? an in huiusmodi obligatione veniant bona uxoris, & alia, t. 2. H. §. 5. n. 29.

Quid si esset datus fideiussor, vel pignus, ibid.

Quid de inuictis in molendinum ad effectum molendi, ibid.

Hypotheca an inducatur in tacita reconductione, & quando incipiat, ibid.

Hypotheca tacita an competit pro laudemio, & canone, t. 2. H. §. 5. n. 30.

Hypotheca tacita cum privilegio competit Magistro Nautis, & similibus pro vectura, tom. 2. H. §. 5. n. 31.

Hypotheca tacita an competit pro salario, & mercede, t. 2. H. §. 5. n. 32.

Hypotheca tacita an competit pro pecunia mutuata ad refectorem rei, an pro meribus datis ad vestiendum, t. 2. H. §. 5. n. 33.

Hypotheca tacita an competit pro obsecratione transactionis, t. 2. H. §. 5. n. 34.

Hypotheca resultans ex laudo retrotrahitur ad diem compromissi, tom. 2. H. §. 5. n. 35.

Hypotheca censualis an retrotrahatur ubi census nullus ab initio, siue postea à Papa sanatus, ibid.

Hypotheca tacita qualiter competit in bonis testatoris pro legatis, & fideicommissis; an pro donatione causa mortis, & de natura huiusmodi hypothecæ; an pro legatis annuis, & alia, t. 2. H. §. 5. n. 36.

Hypotheca prædicta non potest expectari nisi satisfactis creditoribus, ibid.

An sit necessaria exensio hæreditum antequam agi possit contra tertium possessores bonorum, ibid.

An competit in bonis hæreditis, ibid.

Hypotheca competens pro legatis, & fideicommissis, an incipiat à die mortis testatoris, vel aduentus conditionis in legatis conditionalibus, t. 2. H. §. 5. n. 37.

Qualiter sit distinguendum inter legatum quantitatis, & speciei, ibid.

Hypotheca competens ex contractu conditionali, vel indiciam, & quando adiacente conditione, vel die retrotrahatur ad diem contractus, tom. 2. H. §. 5. n. 38.

Hypotheca tacite inducitur in pluribus casibus; nempe vigore clausulae, & obligationis Cameralis; ratione doli in contractu adhibiti; in designatione fundi pro satisfaciendo, t. 2. H. §. 5. n. 39.

Qualiter competit pensionarius pro pensione super Beneficio Ecclesiastico, & pro censu, ibid.

Hypotheca tacite an inducitur pro obsecratione pacti de retrotrahendo; an in tractu municipalium; an in vigore iuramentis; an pro alimentis; an pro administratione fidei commissi, & in alijs casibus, de quibus latet, ibid.

Hypotheca cum privilegio qualiter competit mutatoribus pro sua mercede, ibid.

Hypotheca tacita cum prælatione competit pro pecunia data ad redimendum captivum ab hostibus, vel latronibus, ibid.

An pro pecunia mutuata pro emenda, vel acquirenda re, ibid.

Hypotheca competit pro expensis funerarijs, & vitæ infirmis, ibid.

An pro tacita reconductione, & alia remissive, ibid.

Hypotheca duplex est, generalis scilicet, & specialis, t. 2. H. §. 5. n. 40.

Hypotheca generalis comprehendit omnia bona præsentia, & futura, iura, & actiones; specialis vero tantum rem, quæ obligatur, quæ dicatur specialis, & quomodo differat à generali, ibid.

Hypotheca an veniat sub nomine alienationis, t. 2. H. §. 5. num. 41.

Quæ veniant in hypotheca generali, vel non; an veniant merces venales, ibid. & n. seq.

Hypotheca generalis quæ bona non comprehendat, t. 2. H. §. 5. n. 42.

Non comprehendit ea, quæ verisimiliter debitor non fuisse specialiter obligaturus, & quando secus, ibidem.

Non comprehendit ea, quæ pertinent ad singularem obligationis affectionem; necessaria pro viâ quietudinis; vestes, suppellectilia, vel alia necessaria venditilia domus, libros Doctorum, & alia de quibus, ibid.

Hypotheca conventionalis pro forte an competit pro vitiis, & accessorijs ad fortem, t. 2. H. §. 5. n. 43.

Hypotheca generalis an comprehendat merces venales, & quales, vel non, t. 2. H. §. 5. n. 44.

An, & quando merces venales cadant sub hypotheca tacita ad favorem locatoris, ibid.

Hypotheca omnium bonorum solita apponi in instrumentis, si fuerit ommissa, an habeatur pro apposita; quid in chirographo, & quomodo possit induci ex verbis, & clausulis generalibus, t. 2. H. §. 5. n. 45.

An possit tanquam soluta suppleri per Notarium, ibid.

Hypotheca maxime specialis impedit dominij translationem, non tamen venditionem, & alienationem, t. 2. H. §. 5. n. 46.

Quid si res sit hypothecata cum clausula de non alienando, & rescissione contractus, an possit executione agi contra possessorem, ibid.

Hypotheca potest constitui super censu, & an extinguatur illo redempto, & alia, t. 2. H. §. 5. n. 47.

Hypotheca an, & quando extinguatur, vel non resolvitur in re hypothecatis ex quacunque causa necessaria, & voluntaria, latet ibid.

Hypotheca qualiter extinguatur per acquisitionem dominij rei hypothecate, vel per dationem in solutum; & an possit reuocare, t. 2. H. §. 5. n. 48.

Hypotheca extinguatur solutione debiti, vel alijs medijs satisfactionem importantibus; quid si solutio resultet ex solidatione compulsum, siue alter cum clausula sine præiudicio anterioribus, ibid.

Hypotheca qualiter extinguatur compensatione, delegatione, & novatione, ibid.

An ex prorogatione termini, vel compromisso, ibidem.

Hypotheca quibus modis tollatur, remissive, ibid.

Hypotheca qualiter extinguatur per consensum expressum, vel

vel taciturni in venditione rei obligatur, tom. 2. H. §. 5. num. 99.

Quid si sit obligata, & liberata tedeat in dominium debitoris, an reinducatur in hypothecam, ibid.

An pignus censetur liberatum per dationem alterius pignoris, ibid.

Hypotheca an extinguatur per mutationem fundi, & formae peremptionem, t. 2. H. §. 5. n. 50.

Hypotheca an extinguatur collapsio aedificii; quid si reedificetur, & alia, ibid.

Quis praefertur in domo reedificata, an ille qui reedificauit, vel qui prius fecerat, ibid.

Quid si bona hypothecata fuerint commixta cum alijs non hypothecatis, ibid.

Hypotheca an extinguatur per diuisionem rei obligatae pro andiuisio, t. 2. H. §. 5. n. 51.

An possit obligari res communis inuito socio, & alia, ibid.

Hypotheca an, & quando extinguatur per confusionem ex actione hereditaria resoluta, & an in praedictum creditum ipsius heredis, t. 2. H. §. 5. n. 52. vide Hares n. 37. & 38.

Hypothecaria actio qualiter veniat in obligatione, ibid.

Hypothecaria actio an, & quanto tempore praescribat, t. 2. H. §. 5. n. 53.

De praescriptione hypothecariae, & Saluiani quando incipit currere, & obolet, & alia reuoluit, ibid.

Hypotheca an extinguatur per confiscationem, per alienationem, in mobilibus, per negligentiam in agendo, & alijs modis, t. 2. H. §. 5. n. 54.

Hypotheca qualiter corruat ex falsa causa, vel errore, & ex impotencia debitoris, ibid.

Hypotheca conuentionalis an possit induci in bonis mitem fine solemnitatibus, t. 2. H. §. 5. n. 55.

Hypothecaria actio quas probationes requirit, t. 2. H. §. 5. num. 56.

Hypothecaria actio an sit merè realis, vel mixta, siue personalis in rem icticia, t. 2. H. §. 5. n. 57.

Qualiter possit interitari tam in loco ubi sita sunt bona, quam in loco domicilij, ibid.

Hypothecaria datur in solidum contra quemlibet possessorem; an sit indiuidua; & alia de illius natura, & quomodo differat à Saluiano, t. 2. H. §. 5. n. 58.

Hypothecaria qualiter possit cumulari cum Saluiano, t. 2. H. §. 5. n. 59.

Hypothecaria actio potest cumulari cum personali contra debitorem, t. 2. H. §. 5. n. 60.

Hypothecaria conuenitur datur contra tertium possessorem, nisi prius obiecta sententia contra principalem, illoque in mora condimento, & debito liquidato, ibid. vide Excusio num. 8.

De hypothecis, illarum praetione, & effectibus remissio, t. 2. H. §. 5. n. 61.

Hypotheca apposta in contracta per procuratorem gesto, an retrotrahatur ad diem mandati, t. 2. H. §. 5. n. 62.

Alia vide in §. Bona.

Hypotheca acquiritur per immisionem ex primo decreto, t. 1. A. §. 23. n. 11.

An competat pro alimentis, t. 1. A. §. 24. n. 19.

An competat in bonis emphyteuticis, t. 1. D. §. 10. n. 7. & num. 8.

Hypotheca an incipiat à die mandati, vel executionis, & contractus, t. 1. C. §. 52. n. 71.

Hypotheca pro fructibus an incipiat à die conuentiois, vel mortis, t. 1. C. §. 52. n. 72.

Hypotheca an competat pro landemio, t. 1. L. §. 3. n. 14.

Qualiter competat pro legatis, t. 2. L. §. 5. n. 79.

An pro legitima, t. 2. L. §. 6. n. 12.

An ex libris mercatorum, t. 2. L. §. 13. n. 4.

Hypotheca locitoris retrotrahitur ad diem contractus, t. 2. L. §. 19. n. 21.

Quid in locazione tacite renouata, ibidem, & §. Locatio num. 4.

Hypotheca dotalis an praefertur alijs, vide §. Mulier n. 7. & sequ.

Hypotheca tacita cum priuilegio an competat moruanti in reparationem rei, t. 1. M. §. 38. n. 7.

Hypotheca qualiter competat super pensione, & non extinguatur si pensionarius debitor acquirit ritulum beneficij grauitati, t. 3. P. §. 16. n. 20.

Hypotheca non extinguitur per translationem personis, sed transit contra translationem ibid.

Hypotheca an resoluatur, resolutio contractus ex remedio l. 2. C. de rescind. vend. l. 4. R. §. 10. n. 38.

Hypotheca in bonis viri, an possit per mulierem renouari, t. 4. R. §. 13. n. 19.

Hypotheca potest imponi super bonis emphyteuticis, & an expires finita emphyteusi, t. 2. E. §. 7. n. 32.

Hypotheca non acquiritur in bonis emptis a debitore, nisi soluto pretio, vel habita fide, t. 2. E. §. 8. n. 21.

Hypotheca tacita dotis, an competat extraneo dotanti, t. 2. E. §. 30. n. 4.

Hypotheca super re communis, an extinguatur sequuta diuisione, t. 2. F. §. 11. n. 22.

Hypotheca tacita, an competat in bonis futurum, vide Futurum num. 15.

Hypotheca conditionalis an retrotrahatur tam in contractibus, quam in vitiis voluntatibus, quando censetur inducitur, & an ea, quae ex ordine scripturae apparent anterior praefertur, t. 4. in Resoluit. cap. 23.

HISTORIA.

Historiae qualiter probent in factis antiquis, t. 2. H. §. 6. num. 1.

Probant erectionem officij, beneficij, & huiusmodi, ibid.

Probant quod aliquis sit de tali agnatione, vel familia, ibidem.

Historiae possunt allegari, & illis est credendum maxime si sint plures, ibid.

Historiae probant nobilitatem, insipatrationem, & huiusmodi, ibid.

De fide praestanda Historicis, & praefici Auditoribus; quid si aliqui modesti contradicant, ibid.

Historiae vales, & an peccent historici patefaciendo delicta, t. 2. H. §. 6. n. 2.

HISTRIONES.

Histriones, & mimae debent expelli, & de illorum panis, t. 2. E. §. 9. n. 34.

HOMICIDIUM.

Homicidium quid sit, & de primum originem habuerit, t. 2. H. §. 7. n. 1.

Homicidium quia poena puniatur tam de iure communi, quam Municipali Florentiae, ibid.

Homicidium aliud dicitur simplex, aliud deliberatum, siue praemeditatum, t. 2. H. §. 7. n. 2.

Homicidium simplex, sicut & deliberatum quale dicatur, & quibus modis vtrumque contingere possit, ibid.

Homicidium in dubio an praefertur praemeditatum, vel casuale, & in tinea, ibid. & n. 13.

Homicidium simplex lege pernitente dicitur committi ab exsecutore iustitiae; an, & quando ab occidente fuerit nocturnum, siue diramam marito occidente a dulteris, & huiusmodi, t. 2. H. §. 7. n. 3.

Homicidium commissum in loco publico, vel colluicatione an sit punibile, ibid. & n. 5.

Homicidium commissum per offendiculum positum in loco, an, & quia poena puniatur, ibid.

Homicidium simplex necessitate dicitur committi, ad propriam defensionem, siue sit seruato moderamine inculpatae tutelae fit de iure impunibile; & quomodo puniatur in excessu, t. 2. H. §. 7. n. 4.

Aggressor, & Auditor rixae non potest allegare fecisse ad defensionem, & an dectus casus, vel potest excusari à poena ordinaria, ibid.

Homicida, & Auditor rixae an, & quando reneant poenam ordinariam, vel possint ab ea excusari, & mitius puniri, latè ibid.

Auditor rixae quis verè dicatur, ibid.

Homicidium commissum contra inuicem mortem an puniatur, ibid.

Homicidium commissum ad defensionem corporis, honoris, terrae, sociorum, vel amicorum, an, & quomodo puniatur, ibid.

Quid si fuerit commissum in persona mediatoris, ibid.

An liceat viro honorato occidere inuicem, qui fuisset, vel aliam obiectum impingere, si aliter ignominiam vitare non possit, ibid.

An, & qualiter aggressus possit se tueri etiam cum petulo mortis alicuius innocens, ibid.

An sit licitum praeruenire, vel occidere eum, qui parat insidias per se, vel per seruicum, ibid.

- Ad nobilis teneatur fugere; quid in Clerico nobili, & alia remissive, ibid.
- Homicidia, & expoliones etiam ad defensionem Florentiæ non relinquuntur penitus impunita, ibid.
- Qui allegat homicidium scilicet ad defensionem, teneatur probare, ibid.
- Iniuriarum verba an possit vulnerare, vel occidere, ibidem.
- Homicidium simplex casu commissum dicitur quando quis alium occidit sine culpa dans operam rei licite; vel si committatur ab infante, turpato, dormiente, & similibus, t. a. H. §. 7. oim. 5. & oon puniatur nisi præcedat culpa.
- Homicidium culpofum dicitur, quando quis alium occidit non voluntarie, nec dolose, sed potius inadvertenter, per culpam, vel oegligentiam; & quomodo puniatur, t. a. H. §. 7. o. 6.
- Homicidium dolofum dicitur, quando quis animo occidendi aliquem interficit, t. a. H. §. 7. n. 7.
- Homicidium dolofum ex quibus arguatur, nempe ex qualitate facti siliet, ex odio, & invidia præcedente, ex mala qualitate personæ, ex genere armorum, & huiusmodi, ibid.
- Homicidium dolofum qua pena puniatur; & alia remissive, ibid.
- An, & quando prouocatus occidens prouocantem, vel alium excusetur à pena ordinaria, ibid.
- Prouocatio qualiter probetur; quid dicitur prouocator, & alia, ibid.
- Homicidium dolofum, & rixofum ferè vnum, & idem reputatur, qualiter puniatur; per quantum tempus dicatur durare calor iracundie; & alia remissive, ibid.
- Homicidium deliberatum dicitur quando quis alium interficit præuia animi deliberatione ex intervallo præcedente, t. a. H. §. 7. n. 8.
- Animus deliberatus non presumitur, sed coniecturis probatur, & qualiter, ibid.
- Homicidij deliberati quot sint species; de illius gravitate, ac pena; & qualiter procedatur ad atrocitatem in huiusmodi delictis, ibid.
- Homicidium ex insidijs quale dicitur, ibid.
- De homicidio proditorio plura, ibid.
- Homicidium per affasiniū; & per venenum quale dicitur, ibid.
- Homicidium quando censetur dolofum, culpofum, aut fortuitum, ibid.
- Homicida an, & quando gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. a. H. §. 7. n. 9. & §. Immunitas n. 18.
- Homicida proditorius non gaudet immunitate Ecclesiæ, & que talis dicatur ad hunc effectum, ibid.
- Homicidium proditorius quando dicatur tale ad effectum pene, & immunitatis, ibid.
- Homicidium proditorius eff commissum à seruo, vel alio famulo in personam domini sub pretextu familiaris, ibid.
- Homicida Clerici an gaudeat immunitate, ibid.
- Homicida an teneatur facere elemofynas, & orationes pro anima occisi, t. a. H. §. 7. n. 10.
- Homicida qualiter teneatur ad restitutionem damnorum, & expensarum erga filios, vel alios consanguineos occisi, ibid.
- An, & qualiter ex dicta causa sit licitum in foro conscientie oculum facere compensationem, ibid.
- Qualiter obligatio restituendi cadat tantum in homicidia artificis; & de modo estimandi lucrum, & vitam artificis, & alia, ibid.
- Homicida an teneatur ad restitutionem si fuerit condignè punitus; & alia de restitutione ex causa homicidij quando fit facienda, vel non, ibid.
- Homicida non teneatur ad restitutionem si fuerit prouocatus, vel ex alia causa occiderit, seruo modetamine inculpate tutelæ; quid si excefferit? ibid.
- Homicida an teneatur restituere damnum, quod per accidens coningit familiaribus, amicis, & creditoribus occisi, ibid.
- Homicida an teneatur ad damna tertij inculpata, & alia, ibid.
- An dominus teneatur pro seruo, & huiusmodi, ibid.
- Homicida habens pacem, non censetur habere remissionem quoad interesse, nec e contra, t. a. H. §. 7. n. 11.
- Homicida qualiter priuatur successione illius, quem occidit, quid si habeat filios, vel alios in aquali gradu, t. a. H. §. 7. num. 12.
- An bona deuoluatur ad fiscum, vel alios coniunctos, ibid.
- Quid si occisus post vulnera accepta alium instruat hæredem confidentialem, ibid.
- An priuatur feudo, & ad quos deuoluatur, ibid.
- Homicida an efficiatur indignus successione illius quem occidit, vel potius incapax; & quid hoc referat, ibid.
- Homicida qualiter priuatur successione illius, quem, vel filium occidit, ibid.
- Quid an fideicommissio, vel si iussit occiderit, ibid.
- Homicida potest priuari beneficijs, nec non est ipso iure priuatus, ibid.
- Quid in matre filium in lecto suffocante? ibid.
- Homicida in pura rixa, non puniatur pena ordinaria, sed extraordinarie arbitrio iudicis; quid si fuerit auctor rixæ? t. a. H. §. 7. n. 13.
- Homicidium commissum per plures rixantes, si scilicet deliberatum, & ex proposito, puniuntur omnes ex parte homicidie pena ordinaria, si verò appareat, quod omnes fuerint consensu homicidij committendi; & qualiter possint torqueri super qualitate animi deliberati, & etiam negantes extraordinarie puniri; & quid si incertus sit occisor, & appareat homicidium ex improbitate fuisse commissum omnes pena extraordinaria puniuntur, t. a. H. §. 7. num. 14.
- Quid si consistat de auctore rixæ? ibid.
- Quando possint omnes torqueri super scientia, & participatione, ibid.
- Homicidium non dolofum puniatur pena arbitraria, ibidem.
- An ob multitudinem delinquentium recedatur à pena ordinaria, ibid.
- Homicidium deliberatum puniatur pena ordinaria quoad omnes, qui assisterunt, ibid.
- Pro homicidio commissio à tertio superueniente rixæ iam ab alijs inchoatæ, an teneantur primi rixantes, t. a. H. §. 7. num. 15.
- An autem præsumatur casu superuenisse, vel ex proposito, ibid.
- An accersens, & occidens excusetur à pena ordinaria homicidij, ibid.
- Tractus ad delinquendum non præsumitur, sed est probandus, & qualiter probetur indicij, & coniecturis, de quibus, ibid.
- Homicida puniatur pro facto principali, & non pro vulneribus, nisi ex intervallo, & an pro armis, tom. a. H. §. 7. num. 16.
- Homicida volens occidere voum, si occidat alium an teneatur pena ordinaria, t. a. H. §. 7. n. 17.
- An mandans occidi Caium, si occidatur Sempronius, qui credebatur Caius, teneatur ad restitutionem, ibidem.
- Potens occidere bannitum, si occidat alium non bannitum ad quid teneatur, ibid.
- An, & quando occidens bannitum consequatur præmium, vel possit aliqua pena puniri, ibid.
- Homicida sui ipsius an rumpat testamentum, faciat locum confiscationis, & alia, t. a. H. §. 7. n. 18.
- Habetur pro confesso, & conuictio ratione delicti antecedenter parati, ibid.
- An possit suspendi caduere, ibid.
- Homicida sui ipsius an possit ex ignorantia inuincibili excusari, ibid.
- An licet propriam vitam exponere pro seruanda vita, vel honore, & facultatibus amicis, an proprie mori cooperari, vel eius periculum subire, & illam non emicare, quando potest vitari; & alia huiusmodi in foro conscientie, ibid.
- An, & quando sit licitum indirectè, & mediè effecere, vel omittere aliquod, ex quo mors propria sit euentura, ibid.
- Homicida sui ipsius an priuatur Ecclesiastica sepultura, & morte æterna plectatur, ibid.
- Quid si aliquis se ipsum occidat ad vitandam fornicationem, & propriam pudicitiam euandam? ibid.
- Homicidium attentatum contra se ipsum qualiter puniatur, ibid.
- An ille, qui conscientia criminis se occidere tentauit, habeatur pro confesso, ibid.

An milibus licitum sit mari se committere, ne in manus hostium deveniant, ibid.

Homicidium commissum à consanguineis in personam carcerati pro vitanda infamia mortis, puniuntur pena ordinaria homicidij; & quando possit cadaver suspendi, t. 2. H. §. 7. n. 19.

Homicida vxoris tanquam parricida puniunt, nisi fuerit repta in adulterio, t. 2. H. §. 7. n. 20.

Homicida vxoris priuatur lucro dotali, quod non transit in fideum, sed in heredes occisæ; & non potest aliam ducere sine dispensatione, ibid.

Homicidium an in dubio presumatur causatum ex vulneribus, vel alia causa, t. 2. H. §. 7. n. 21.

Ex quibus arguatur mala cura vulnerati, ad effectum recedendi à pena ordinaria homicidij, ibid.

An sufficiat omnis negligentia, vel mala cura, ibid.

An omnino standum sit iudicio medicorum circa qualitatem vulnerum, ibid.

Quid si vulneratus superuixerit intra 40. dies, an tunc presumatur mortuus ex vulnere, vel alia causa, ibid.

Homicidium consummatum in personam ab alio vulneratam, an attribuitur primo vulneranti, vel secundo exanimato, t. 2. H. §. 7. n. 22.

Quid si vulnera non erant per se mortalia, sed mors fuerit leuata ex natura debili, vel infirma vulnerati; vel ex defectu remediatorum, absentia Chirurgorum, & similibus causis, ibid.

Quid si vulnerato non mortiferè superueniat febris, quæ illum interimit, ibid.

Homicida dicitur, & puniri debet, qui portat litteras, vel ambasciatas pro homicidio committendo, & tanto magis qui conduceret personam ad occisionem, t. 2. H. §. 7. n. 23.

Homicidium potest pluribus modis committi, animo, facto, verbis, & huiusmodi, ibid.

De homicidio commissum cum auxilio, & assistentia aliorum; de alterius mandato, ex quibus verbis probetur mandatum, & alia, ibid.

Homicidium an presumatur commissum ab eo, in cuius domo, vel propè domum, siue in agro fuerit repertum cadaver, & an possit torqueri, t. 2. H. §. 7. n. 24.

Homicidium ex quibus inditijs, & presumptionibus possit probari fuisse ab aliquo commissum, remissum, ibid.

Homicidium commissum ex causa bonæ fidei post multum tempus à recepta iniuria, an puniatur pena ordinaria, t. 2. H. §. 7. n. 25.

Homicidium commissum ex iracundia quomodo puniuntur; & quousque presumatur durare calor iræ, ibid.

Homicidium commissum pro tuenda pudicitia an sit punibile, ibid.

Homicidium quibus modis dicitur committi à iudice, & qualiter puniri debeat, t. 2. H. §. 7. n. 26.

Homicidium dicitur committi à Medico, qui scienter malum medicamentum adhibet, vt infirmum moriatur; quandoque puniatur; & an gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 2. H. §. 7. n. 27.

Homicidium commissum cum baculo, vel alio instrumento de sui natura ad occidendum non apto, non punitur pena ordinaria, sed extraordinariè à tribus iudicibus; quid si percussio esset facta in parte corporis periculosa; & cum præcedente inimicitia quid si percussus habebat alia arma ad occidendum aptiora, t. 2. H. §. 7. n. 28.

De homicidijs, & eorum penis; quando, & ex quibus causis possit recedi à pena ordinaria, remissum, t. 2. H. §. 7. n. 29.

Homicidium quomplex fit, quando causet irregularitatem, vel nox, t. 2. H. §. 7. n. 30.

Homicida iniuncti, an aliquando possint excusari in foro externo, & interno, t. 2. H. §. 7. n. 31. & alia de materia homicidij n. 32.

Homicidum proditorum committitur à procurante abortum fetus animati, & an gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 2. A. §. 3. n. 5. & 6.

Homicida non amittit ipso iure beneficium, tom. 1. B. §. 4. n. 10.

Homicida quando dicitur proditor, vel non ob amicitiam cum interfecto, t. 2. A. §. 26. n. 7.

Homicida inimici reconciliati sub pace, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 3. P. §. 10. n. 16.

Homicidium si fuerit commissum in via publica feudis, à quo iudice sit puniendum, t. 2. F. §. 11. n. 26.

Homicida verbis iniurijs prouocatus, qualiter puniuntur, t. 1. Addit. Nouiss. cap.

De homicidio proditorio, in terminis immunitatis Ecclesiæ, vide Addit. Nouiss. tom. 2. cap. 6.

Homicidium ad sui defensionem paratum seruato moderamine inculpatae tutelæ, an sit proorsu impunitum; in quibus consilij inculpata tutela, & alia, t. 2. Addit. Nouiss. cap. 14.

Alia vide in Praxi §. Omicidi, & Omicidari.

H O S P I T A L E .

Hospitale per longum tempus à laicis possessum presumitur laicale, & non Ecclesiasticum, t. 2. H. §. 8. n. 1.

Hospitalia an, & quando presumantur laicalia, vel Ecclesiastica, ibid. & n. 6.

Hospitale quando sit laicale, & à laicis gubernandum, in quibus subdit Episcopo, & alia, ibid.

An vbi redditio rationum spectat ad Vniuersitatem possit interuenire etiam ordinarius, ibid.

Hospitale auctoritate Episcopi erectum dicitur locus pius, & gaudet omnibus privilegijs Ecclesiæ, ibid.

Hospitalium à laicis fundatorum, visitatio, & reuissio ad quos pertineat, ibid. & n. 4.

Hospitale an succedat expositis in eo morientibus ab intestato, t. 2. H. §. 8. n. 2.

Hospitale an possit pretendere expensas à parentibus dinitibus filiorum ex postumorum, & an ipsi parentes teneantur in conscientia ad huiusmodi expensas, ibid.

Hospitalia an gaudeant immunitate Ecclesiæ, & Rectores privilegijs fori, t. 2. H. §. 8. n. 3. vide Immunitas num. 10.

Hospitale an veniat appellatione Beneficij Ecclesiastici, t. 2. H. §. 8. n. 4.

Hospitale diuiditur in profanum, & Ecclesiasticum, quale in dubio presumatur, & alia remissum, ibid.

Hospitalia, & eorum Rectores dicuntur quasi Parochi quo ad infirmos in eis degentes, & qualiter possint administrare Sacramenta infirmis, illos in suas Ecclesijs, & Carmine-rips seipere, & alia, t. 2. H. §. 8. n. 5.

Hospitalia an habeant ius aliquod circa defunctos alibi tumulandos, ibid.

Hospitalia an sint subiecta Parochijs, in quorum Parochijs sunt sita, ibid.

Hospitalia, siue Collegia recta per laicos, an dicantur secularia, & quid in dubio presumendum sit, t. 2. H. §. 8. n. 6.

Hospitalia sicuti gaudent privilegijs Ecclesiæ, non possunt alienare sine solennitatibus necessarijs in alienationibus rerum Ecclesiasticarum, t. 2. H. §. 8. n. 7.

Hospitalia erecta pro infirmis, an teneantur recipere pestes infectos, t. 2. H. §. 8. n. 8.

De Hospitalibus tractantes, t. 2. H. §. 8. n. 9.

Vide in §. Confraternitas n. 4.

Hospitale an dicatur locus Ecclesiasticus, tom. 3. L. §. 10. n. 5.

Alia vide in Praxi §. Spedali.

H O S P E S .

Hospites, siue caupones, stibularij, nauaræ, & similes qualiter teneantur pro immittis, t. 2. H. §. 9. n. 1.

Hospites ad hoc vt teneantur, an requiratur consignatio, vel saltem notitia, & alia, ibid.

Hospites an teneantur de facto extraneorum, ibid.

De Valisia, siue custodia hospiti consignata, si fuerit aperta, vel derubata, an probetur quantitas rerum iuramento, ibid.

Quid in amico amico recipiente in domo sua an teneatur ad custodiam rerum ammissarum, ibid.

Quid in alijs iocatoribus, & similibus, contra quos non vitget mala presumptio sicut in cauponibus, nauis, &c. an teneantur pro immittis, ibid.

De cista, & valisia quid contineret, quomodo probandum, ibid.

Hospites habent ius retinendi res, & personas pro alimentis præstitis, t. 2. H. §. 9. n. 2.

Hospites an teneantur dare milibus lecta, & victualia, t. 2. H. §. 9. n. 3.

Hospites non possunt impedire ne aliud nouum hospitium vicinum aperatur; nisi ex privilegio, consuetudine, vel prescriptione aliter esset determinatum, t. 2. H. §. 9. n. 4.

Quis

Quas dicatur hospes, albergor, tabernarius, & alia remissive, ibid.

Hospites non possunt retinere bona forensium in hospitio defunctorum, & quibus teneantur consignare, t. 2. l. 5. g. n. 5.

Vbi iceltri debeant forenses mortui in hospitio, ibid.

De hospitibus remissive, t. 2. l. 5. g. n. 6. & alia vide in §. Caupones.

HOSPITIA.

Hospitia Regularium an possint fieri, & retineri, t. 3. M. §. 29. n. 15. & 19.

HUMILITAS.

Humilitas quid sit, & eius laudes, t. 1. De cursum. 17. & seqq.

I

IACATIO.

Iactatio delicti an sit punibilis, t. 1. D. §. 3. n. 11.

Iactatio de peccato, an habeat eandem malitiam ipsius peccati, & an semper sit peccatum, ibid.

Vide Consilio n. 4.

IDENTITAS.

Identitas quid sit, t. 2. l. §. 1. n. 1.

Identitas probatur per verificationem duorum consinium, ibid.

Quid si ex cursu temporis fuerint mutati confines, ibidem.

Ex quibus dicatur consistere de identitate bonorum ex duabus demonstrationibus, & alia de identitate probanda, remissive, ibidem.

Identitas qualiter probetur in pecunia, vino, oleo, & similibus, t. 2. l. §. 1. n. 2.

Vicinitas actuum plurimum urget ad inducendam presumptionem identitatis, ibid.

Identitas pecuniarum Ecclesiarum, vel similibus privilegatorum, quando dicatur consistere ad effectum praeiudicis, t. 2. l. §. 1. n. 3.

Identitas pecuniarum difficulter probatur in criminalibus, ibidem.

Identitas bonorum fideicommissi qualiter probetur, t. 2. l. §. 1. n. 4.

Identitas bonorum, an praesumatur ex eo, quod sint reperta penes filios, ibid.

Identitas bonorum qualiter probetur ex inventario, ex divisione, ex testamento, ex libro xsumi, & c. huiusmodi, ibidem.

Identitas qualiter sit probanda vbi agitur ad devolutionem, t. 2. l. §. 1. n. 5.

Identitas qualiter debeat probari vbi dicatur de re liquida consistere, t. 2. l. §. 1. n. 6.

Identitas an praesumatur, vel potius pluralitas in rebus, personis, & c. ibid.

Identitas an mutetur per novam qualitatem, ibid.

Identitas an praesumatur durare circa decem praedicamenta, ibid.

Identitas personarum qualiter probetur, t. 2. l. §. 1. n. 7.

Identitas personarum non probatur ex conformitate nominis, nisi aliae demonstrationes concurrant, ibid.

Ex quibus coniecturis cognoscatur identitas personarum a testatore praedicte eiusdem nominis, & cognominis, & consanguinitatis, ibid.

Identitas personarum quomodo sit probanda in criminalibus, ibid.

Identitas rei obligat quomodo probetur, tom. 2. l. §. 1. n. 8.

Identitas non dicitur probata, quando fines, & demonstrationes adiectae conveniunt alijs bonis, ibid.

Identitas folij, vel schedulae testamenti qualiter probetur, t. 2. l. §. 1. n. 9.

Identitas, vel diversitas summae, an, & quando praesumatur vbi extant plures scripturae, t. 2. l. §. 1. n. 10.

Identitas animalium mortuorum est probanda ab allegante, t. 2. l. §. 1. n. 11.

Identitas in criminalibus est plene probanda, tom. 2. l. §. 1. n. 12.

De identitate probanda in diversis casibus, remissive, t. 2. l. §. 1. n. 13.

Identitas familiarum quomodo, & ex quibus probetur, t. 2. l. §. 1. n. 14.

De identitate bonorum probanda, & ex quibus dicatur probata ad effectum succedendi in Maioribus, Primogenituris, & fideicommissis, t. 2. l. §. 1. n. 15.

Identitas bonorum fideicommissi, an probetur ex illorum divisione, t. 1. D. §. 32. n. 22. vide Fideicommissum.

IEIUNIVM.

Ieiunium soluturis, an peccet ministrans cibos, t. 1. C. §. 7. n. 5.

Ieiunium an frangatur per sumptionem cioccolate, & aquae vitae, t. 1. A. §. 35. n. 1. vide §. Sacerdos n. 4.

Ieiunium quos obliget, vel non ratione aetatis, t. 2. A. §. 14. num. 13.

Ieiunium a qua aetate incipiat, & desinat obligare, t. 4. S. §. 10. n. 6.

IESUITAE.

Iesuitae ex privilegio non solvant decimas; quid in Regno Poloniae, t. 1. D. §. 6. n. 12.

Iesuitae exempti ab Ordinario, & soli Papae subiecti, t. 2. E. §. 9. n. 5. & §. Exemptio t. §. Vnio n. 7.

Iesuitae quomodo recipiantur, de illorum inflatibus, vocis, ministerijs, & alijs, t. 4. R. §. 9. n. 12.

IGNORANTIA.

Ignorantia facti praesumitur, non confitio de scientia, t. 2. l. §. 2. n. 1.

Ignorantia, vel scientia de facto defuncti qualiter praesumatur in herede, ibid.

Ignorantia facti praesumitur, & onus probandi scientiam spectat aduersario, quid si allegaretur ab aliquo vti fundamentum suae intentionis, ibid.

Ignorantia quid, & quomodo sit, & alia remissive ibidem.

Ignorantia facti alieni regulariter praesumitur, & quando secus, t. 2. l. §. 2. n. 2.

Ignorantia in facto proprio non praesumitur, & quando secus, ibid.

Ignorantia facti iusta, & probabilis excusat, affectata vero, vineibilis, errata, & improbabilis, siue supina non suffragatur, ibid.

Ignorantia etiam in facto proprio qualiter praesumatur in actibus mentium, multitudine negotiorum, & ex circumstantijs, & qualitate negotij, & personarum, ibidem.

Ignorantia non praesumitur in his, quae publice nota sunt; & alia, ibid.

Ignorantia non excusat in his, in quibus erat adhibenda diligentia, ibid.

Ignorantia non potest allegari nisi ab ipso ignorante, & alijs non suffragatur, t. 2. l. §. 1. n. 3.

Ignorantia qualiter voluntate excludat, ibid.

Ignorans non dicitur contemnere, aut negligere, nec contravenire; & alia remissive, ibid.

Ignorantia crassa aequiparatur scientiae, ibid.

Ignorantia non potest allegari ab eo, qui postquam scivit non desistit, ibid.

Ignorantia an acquiratur possessio, legatum, & huiusmodi, ibid.

Ignorans an excludatur a beneficio legis, ibid.

Ignorantia an, & quando probari possit iuramento, t. 2. l. §. 2. n. 4.

Ignorantia probatur, probando absentiam, infantiam, vel similem causam, ibid.

Ignorantia iuris an, & quando, & quos excuset, t. 2. l. §. 3. num. 5.

An, & quando excuset opinionum diversitas, vel ignorantia, ibid.

An, & quando possit excusari iudex negligens servare leges sui Principis, vel Tribunalis, ibid.

Ignorantia iuris non praesumitur, nec excuset, nisi haberet admixtam ignorantiam facti, vel ageretur de iure dubio, & obscuro, difficili, & intricato, ibidem.

Ignorantia bannimentorum qualiter excuset in extero, ibidem.

Ignorantia tam iuris, quam facti an, & quando excuset in his, quae sunt iuris positivi, vel naturalis, ibid.

Ignorantia iuris non excuset, quando quis scire tenebatur, vel erat naturaliter obligatus, & quid si potest

terat inestigando de facili certiorari, *ibidem*.
 An, & quando dubians aequiparetur ignorant; & quando quis teneatur se informare, & consulere peritos; quid si in consulendo elegerit indoctum, & malum consilium, & repoterit, *ibid*.
 De variis definitionibus ignorantie, *ibid*.
 Ignorantia iuris presumitur in muliere, minore, & rustico, & quando excusetur, vel non, tom. 2. l. §. 2. num. 6.
 Ignorantia quando sit iusta causa restitutionis iis integrum aduersus præscriptum, *ibid*.
 Ignorantia in casibus, in quibus presumitur est nihilominus expresse alleganda, & quare, *ibid*.
 Ignorantia excusat a dolo, sed non a culpa; secus in ignorantia crassa, supina, & affectata, & in his quæ sunt iuris naturalis, gentium, vel diuini, & huiusmodi, t. 1. l. §. 2. num. 7.
 Ignorantia Gabelæ an excuset ab incurfu pœnæ, t. 2. l. §. 2. n. 8, vide Gabelæ n. 39.
 Ignorantia iuris communis, vel facti quando excuset a pœnâ, vel non, *ibid*.
 Ignorantes quando ligentur edicto, vel decreto, *ibid*.
 Ignorantia an excuset a petenda dispensatione matrimonij, & an filij nati sint legitimi, & successibiles stante dicta ignorantia, *ibid*.
 Ignorantia fideicommissi an excuset alienantem bona, t. 1. l. §. 2. n. 9.
 Ignorantia an, & quando excuset ab incurfu censurarum, t. 1. l. §. 2. n. 10.
 Ignorantia qualiter excuset a transgressione preceptorum huiusmodi, diuinorum, & sic in peccato, *ibid*.
 Ignorantia an, & quando excuset vincibilis, vel inuincibilis, ut excuset a peccato, latet, *ibid*.
 Ignorantia an, & quando excuset ab hæresi, *ibid*. vide Hæresis, n. 18.
 De ignorantia, & eius effectibus plura remissio, t. 1. l. §. 2. num. 11.
 Ignorantia an, & quando excuset a pœnâ latæ sententiæ, t. 1. l. §. 2. n. 12.
 Ignorantia quomodo probetur in utroque foro, *ibid*.
 Ignorantia banorum presumitur in abente a Civitate, & aliis non ligatur, t. 1. l. §. 4. n. 14.
 Ignorantia impediens matrimonialis, quando excuset, vel non, tom. 1. A. §. 20. num. 2. & §. Coitus num. 9. & seqq.
 Ignorantia fideicommissi qualiter non suffragetur ad validandam alienationem, t. 1. l. §. 10. n. 31.
 Ignorantia, & qualis excuset a dolo, t. 1. D. §. 26. n. 5.
 Ignorantia qualitas delicti, an excuset auxilium a pœnâ ordinatam, t. 1. A. §. 48. n. 2.
 Ignorantia gentis an impedit consecutionem præmij, t. 1. l. §. 2. n. 4.
 Ignorantia an excuset a censuris, & alijs pœnis, t. 1. in Discurs. num. 14.
 Ignorantia quando imputetur iudici, vel non, t. 1. in Discurs. n. 107. vide Index.
 Ignorantia legis quando non possit ex defectu legis allegari, t. 3. l. §. 10. n. 2.
 Ignorantia excusat a caducitate ob non solum canonem, t. 2. E. §. 7. n. 55. & 58.
 An, & quando excuset a pœnâ excommunicationis, t. 2. E. §. 18. n. 4.
 Alia vide §. Hæresis notum. 18. & in Praxi Auctorit. §. Ignorantia.

I M I S S I O.

Immissio pro indulto quando detur fideicommissario non obstantibus præteritis detractionibus, t. 1. l. §. 3. n. 1. vide §. Fideicommissum n. 36.
 Immissio pro indulto quando detur creditori cum possessore, *ibid*.
 Immissio pro indulto qualiter de acquiretione etiam creditori posteriori in re possessa ab anteriore, *ibid*.
 Immissio concessa in bonis alteri communibus censetur data pro indulto non facta alia expresse, *ibid*.
 Immissio petens an fateatur se non possidere, t. 2. l. §. 3. num. 2.
 Immissus in possessionem ex primo, vel secundo decreto quale ius acquirat, t. 1. l. §. 3. n. 3.
 Immissus in possessionem pro vno credito, qualiter habeat retentionem pro alio, t. 1. l. §. 3. n. 4.

Immissus in possessionem fundi, & pertinentiarum an possit capere bonas, & alia in fundo existentia, t. 2. l. §. 3. n. 5.
 An arbores incidere, & alia, *ibid*.
 Immissus ad quid teneatur in bonis debitoris, *ibid*.
 Immissio qualiter impeditur ex defectu domini inconuenienti probato, t. 2. l. §. 3. n. 6.
 Immissus vigore l. fin. C. de edict. D. Adrian. toll. an teneatur cauere de restituendo in casu succumbentis, t. 2. l. §. 3. num. 7.
 Immissus vigore hypothecæ, vel Saluiani an possit procedere ad substationem, t. 1. l. §. 3. n. 8.
 Immissus in fundo censito an possit per nouum iudicium executionem procedere ad substationem aliorum bonorum, si fundus non sit sufficiens, & quomodo insufficiens sit probanda, *ibid*.
 Immissio qualiter sit concedenda promissio Apostolica, t. 2. l. §. 3. n. 9.
 Immissus ex Saluiano non sibi, sed domino, & debitori dicitur possidere, & imputat fructus in creditum, & an situr eius notitia, t. 1. l. §. 3. n. 10.
 Immissio quando sit concedenda, vel non fideicommissatio, & quibus probatur, & alia de immissione in possessionem remissio, tom. 1. l. §. 3. num. 11. & 12. vide fideicommissum n. 58.
 Alia vide in §. Creditor n. 24. 69. & c.
 Immissus ex primo decreto acquirit pignus pætorium, t. 1. l. §. 3. n. 11.
 Immissio qualiter concedatur creditoribus in bonis emphyteuticis, t. 1. l. §. 10. n. 8.
 Immissio an, & quando impeditur per exceptionem melioramentorum, t. 3. M. §. 12. n. 19. & §. Possessio n. 38.
 Immissio an possit concedi, non facta excusatione fundi censuati, t. 3. l. §. 28. n. 45.
 Immissus ex remedio l. fin. C. de edict. D. Adrian. toll. an teneatur cauere de restituendo in casu succumbentis, t. 4. R. §. 10. n. 23.
 Immissio ex dicto remedio, qualiter, & quibus competat, vel non, vide Remedium.
 Alia vide in §. Fideicommissum n. 35. 36. & 37.
 Immissio an, & quando debeat vigore subrogationis gratiæ, t. 4. S. §. 33. n. 6.

I M M V N I T A S.

Immunitas Ecclesiastica est quædam libertas Ecclesiæ, personis, & rebus Ecclesiasticis competens, & eximens à muneribus, & oneribus laicis; & vide dicatur, t. 2. l. §. 4. num. 1.
 Quomodo differant inter se libertas, & immunitas, *ibidem*.
 Immunitas Ecclesiæ an sit de iure diuino, vel positio, t. 1. l. §. 4. n. 2.
 Immunitas Ecclesiæ aullo potest violari, & an possit per consuetudinem derogari, *ibid*.
 De immunitate, & libertate Ecclesiæ, in quibus consistat, & quando contra eam fieri dicatur, vel non, & alia, *ibid*.
 Immunitas Ecclesiastica quoad personas versatur circa plura, de quibus latet, t. 1. l. §. 4. n. 3.
 Quibus personis competat, vel non, *ibid*. & n. 4. & 11. vide Excommunicationem n. 23.
 Immunitas quoad loca eximat Ecclesiæ, Cœmeteria, Hospitalia, Oratoria, & similia loca pia, tom. 2. l. §. 4. num. 4.
 Quid in Ecclesijs nondum consecratis, dirutis, positis, & huiusmodi? *ibid*.
 Quid in Palatio Episcopali, Cardinalium, Sacrali Principum, & alijs? *ibid*.
 Quid in Sacerdotibus Sanctissimam Eucharistiam deferentibus? *ibid*.
 Immunitas privilegio gaudet omnes (exceptis casibus in Bulla Gregoriana expressis, & quibus infra) & ideo conflagantes ad Ecclesiam non possunt extrahi, & contrascentes ipso iure excommunicantur, *ibid*.
 Immunitas exceptio semper potest opponi, etiam post sententiam, *ibid*.
 Immunitas in casibus, in quibus non potest, qualiter debeat fieri extractio de licentia Episcopi, quid si recuset? & alia, *ibid*.
 Quid si captus dicat se fuisse captum in loco immuni, & irritum negent, an iudici Ecclesiastico, vel seculari spectet cognitio; & alia, *ibid*.

Immunitas an proſit delinquentibus in Eccleſia, vel alio loco immuni, vel propè animo conſugiendi, t. 2. l. 5. q. n. 5. & alia latè, & infra n. 18.

Immunitas quando largè, vel ſtrictè ſit interpretanda, ibid.

Immunitas an proſit exiſtenti in Eccleſia ſeu ſolum occidat exiſtenti extra Eccleſiam, vel è contra, ibid.

Quid in mandante; & quid in provocato, ibid.

Immunitas an proſit conſugiendis ab Eccleſiam cum armis; vel ſaltem poſſit illis ſpoliari, ibid.

An ſpolians mortuum intus Eccleſiam, ſi membra ibi eidem mortuaverit, gaudeat immunitate, ibid.

Immunitas an proſit facientibus laiciſciis in Eccleſiam, ibidem.

De immunitate Eccleſie, & qui illa gaudeant, vel non, remiſſiue, ibid. & n. 6. t. 1. & 18.

Immunitas Eccleſie que, & quanta ſit; & quibus non ſuffragetur, nempe committentibus crimina læſæ Maieſtatis, publicis latronibus, graſſatoribus viarum, occiſoribus proditorijs, aſſaſſiſ, incendiarijs, & alijs, t. 2. l. 5. q. n. 6. & n. 17. & 18.

Proſitor quis dicatur, ibid.

An immunitate gaudeant procurantes abortum ſortis animati, & alia remiſſiue, ibid.

Immunitas an competat Palatijs, & domibus Cardinalium, Episcoporum, & Principum, t. 2. h. 5. q. n. 7. & 8.

Qualiter Cardinales habeant privilegium, ut poſſint liberè damnatum ad mortem illi obuium factum dum dicitur ad ſupplicium, ibid.

Immunitas Eccleſie an competat domibus Canonicorum, vel aliorum clericorum, t. 2. l. 5. q. n. 9.

Immunitas extenditur ad rectum, & alias partes Eccleſie, ibid.

Immunitate Eccleſie gaudent hoſpitalia, & alia loca pia an- & oritate Episcopii conſtituta, t. 2. l. 5. q. n. 10.

An Rectores hoſpitalium gaudeant privilegio ſori, ibid.

Quid in oratorijs priuatis domorum? ibid.

Immunitate Eccleſie qualiter gaudeant excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, & ſimiles, t. 2. l. 5. q. n. 11.

Immunitas an ſuffragetur, vulneranti, vel occidenti Clericum, ibid.

Immunitate an gaudeant Iudei, ceterique infideles, ibid. vide Heretici n. 10.

Immunitas Eccleſie an ſuffragetur damnatis ad mortem, vel carceratis ſi fugiant ad Eccleſiam, t. 2. l. 5. q. n. 12.

An damnatis ad irremedios ſi inde vadant ad Eccleſiam, ibid.

Immunitas an proſit per vim extractis à manibus ſacellitum, ibid.

Immunitas Eccleſie ut non proſit in caſibus per Bullam Gregorianam exceptis, qualiter conſtare debeat coram Episcopo de delictis exceptis; an poſſit ſtare Proceſſus factus à Iudice laico; & an debeat eſſe reum in huiusmodi cognitione, t. 2. l. 5. q. n. 13.

An ſufficientia iudicia ad torturam, vel requiratur plena probatio, ne reus gaudeat immunitate, ibid.

Quid ſi per torturam purgante indicata, & non ſit locus pœnæ ordinariæ, an ſit Eccleſie reſtituendus, ibid.

Quid ſi poſtea conſtituerit reum non commiſſiſe delictum exceptuatum à Bulla? ibid.

Qualiter Curia Eccleſiaſtica teneatur in delictis exceptis tradere ab Eccleſiam conſugiende Iudici ſeculari petenti, ibid. & n. 17.

Immunitas non dicitur violata ubi notoriè conſtat reum illa non gaudere, ibid.

Qualiter poſſit Iudex ſecularis denegata ſibi extractione ab Episcopo in caſibus exceptis, & clari, proptia auctoritate extrahere reum, ibid.

In quibus carceribus ſit cuſtodiendus reus extractus, ibidem.

Ad quem iudicem ſpectet cognitio an reus gaudeat immunitate, vel non, ibid.

Qualiter Episcopus facta ſibi narratione delicti habentis apparentiam caſus exceptuati, teneatur ſtatim concedere licentiam extrahendi ad eſſectum cuſtodie ne reo detur animi fugiendi, ibid.

Quid ſi Episcopus indebitè licentiam conceſſerit, quas pœnæ incurrat, ibid.

An conſugiendus ab Eccleſiam poſſint per Curiam ſecularem poni in vinculis donec fabricetur proceſſus, ibid.

In Catalonia, & alijs Regnis, & Prouincijs extractio ſit à Iudice ſeculari, ibid. & num. 18. vide Eccleſia n. 13.

Quas pœnæ incurrat Iudex laicus, & eius miniſtri indebitè extrahendo aliquem ab Eccleſia, ibid.

Immunitatis privilegio an poſſit renanciari, ibid.

Immunitas an ſuffragetur illis, qui ſuſcipientes, blanditij, vel meru, & ſimilibus modis fuerunt induci ad eorum ab Eccleſia, latè t. 2. l. 5. q. n. 14.

Immunitate an gaudeat ille, qui ad exometandum ventrem exiit ab Eccleſia, ibid.

Quid ſi per vim à priuatis fuerit extractus, ibid.

An reſtitutio ſit faciendi eidem Eccleſie, vel ſufficiat fieri alicui, vel Episcopo, ſive eius Vicario, ibid.

Immunitas an proſit indebitè extracto pronouo delicto in extractione, vel carceribus commiſſo; & quid ſeruatum fuerit Florentie, t. 2. l. 5. q. n. 15.

Immunitas extenditur ad Portuum, Olium, rectum, & ſimiles locos intra ſeptia Eccleſie exiſtentes, tom. 2. l. 5. q. n. 16.

An fugiens à birruarijs ſi pariter Eccleſie tangat, vel amplexetur à patre extorſi, gaudeat immunitate, ibidem.

Quid dicendum reſpectu ſacilegij an in omnibus diſciis locis committatur, ibid.

Immunitas Eccleſiaſtica hoſte ad vocam formam eſt redacta per Bullam Gregorij XIV. & ſic non ſuffragatur publicis latronibus, graſſatoribus viarum, depopulatoribus agro- rum, bouicida, & mutilationes membrorum in Eccleſijs commercioribus, proditorijs, aut aſſaſſiſ, & alijs, de quibus t. 2. l. 5. q. n. 17. & 18.

Qualiter Bulla prædicta non poſſit extendi ad caſus ſimiles præter expreſſos, & ab immunitate exclusos, & alia latè ibid.

Immunitas non ſuffragatur publicis latronibus, & qui tales dicantur ad hunc eſſectum, t. 2. l. 5. q. n. 18.

Nec graſſatoribus viarum, & qui tales dicantur, ibid.

Nec depopulatoribus agro- rum, qui dicuntur colligentes fructus pendentes, aut deſtruentes, & deſuſtantes ſive de die, ſive de nocte, ibid.

Incendiarij an gaudeant immunitate, ibid.

Nec committentibus homicidia, & mutilationes membrorum in locis immunitis, ibid.

Immunitas an proſit occidenti alium in Eccleſia ex cauſa improuiſa, & ſubitanea, ibid.

Immunitas non ſuffragatur homicidis proditorijs, qui dicuntur illi, qui ſimulata amicitia quoquo modo ſine rixa alium non ſuſpicantem occidunt, partiſidie ex propoſito, & animo delibetato, venenum propinantes, & ſimiles, ibid.

An occidens infidelem licet proditoriè, vel per aſſaſſinium gaudeat immunitate, ibid.

An officialis occidens quem capram apud ſe detinet gaudeat immunitate, ibid.

Homicidium proditorum quibus modis committatur, & alia, ibid.

Immunitas an proſit homicidis cum ſolepennis parnis, & reprobaſe menſure, ibid.

Immunitas nec gaudeat aſſaſſini, qui pecunia, vel alio præmio pecunia aſumibili accepit, vel promiſſo de atrocior mandato locutos homines occidunt aſum tale de illis ſuſpicantes; & alia, ibid.

Quid in reſte, qui ſua ſolia depoſitione mediante pecunia ſuit cauſa, ut quis morte aſſocietur, ibid.

Nec hæretici, & illorum fauores, & qui tales dicantur, ibid.

Quid in ſacilegijs? ibid.

Nec rei lætæ Maieſtatis, ſcientibus, & non reuelantibus, ibid.

Quid in Moraſterijs? ibid.

Immunitas an proſit occidentibus Cardinalem, Episcopum, vel Regium officialem, ibid.

An Regularis occidens ſuum Generalem gaudeat immunitate, ibid.

In Regnis Hiſpanie Bulla prædicta immunitatis, qualiter non ſit vtr recepta, ibid.

Immunitas Eccleſie an ſuffragetur complicitibus, & auxiliatoribus eiſdem delicti exceptuati, tom. 2. l. 5. q. n. 19.

Immunitas an proſit perſonas Eccleſiaſticas quoad ſuos ſuperiores, t. 2. l. 5. q. n. 20.

In dubio pro immunitate iudicandum, & alia, ibid.
 Immunitas qualiter suffragetur multis in casibus ad Ten-
 torum vbi diuina celebrantur contugentibus, t.2. l. 5.4.
 num.2.1.
 Quod si Dux generalis euerit castra in alium locum di-
 uerit, vt duntaxat alium reum capere faciat, & alia, re-
 missiue, ibid.
 Immunitas an profit reo ab Ecclesia extracto, si à carceri-
 bus fugiat, & deinde extra Ecclesiam deniq. capiatur, t.2.
 l. 5.4. n.22.
 Immunitas femel amissa, an intelligatur amissa etiam
 pro alijs delictis, ibid.
 Immunitas non suffragatur pro delicto excepto, an sal-
 tem suffragetur pro alijs delictis non exceptis, tom.2. l.
 5.4. n.23.
 Immunitas Ecclesie debet tempore allegari, & probari; an
 possit allegari post sententiam, & quid tunc oporteat quo-
 ad iudicem, qui illam rulat, t.2. l. 5.4. n.24.
 Immunitatis violatores quibus poenis afficiantur, & alia, re-
 missiue, t.2. l. 5.4. n.25.
 Immunitas Ecclesie est adeo priuilegiata, vt confugiens in
 ea libus non exceptis, non possit expelli, sed sit defenden-
 dus, t.2. l. 5.4. n.26.
 Immunitas qualiter fit defendenda etiam per vim, ibid.
 Immunitas Ecclesie an, & quomodo vincitur per alienatio-
 nem bonorum Ecclesiasticorum, tom.2. l. 5.4. num.27. &
 quomodo per locutionem, n.28.
 An, & quomodo per ingressum in claustris monasterio-
 rum, t.2. l. 5.4. n.28.
 De Bullis Pontificijs ad materiam immunitatis facientibus,
 t.2. l. 5.4. n.30.
 De Immunitate Ecclesie circa personas, & bona ab oneri-
 bus, & impositionibus publicis, & de concordia inter
 Ecclesiasticam libertatem, & laicalem potestatem, t.2. l.
 5.4. n.31.
 De Immunitate Ecclesie, & alijs immunitatibus ab oneri-
 bus ex diuersis causis, remissiue, t.2. l. 5.4. n.32.
 Immunitas Ecclesie sub quibus poenis violati non possit, t.2.
 l. 5.4. n.33.
 De immunitate Ecclesie, qui gaudeant vel non, alia vide
 in §. Assassin, num.1. & seqq. & §. Blasphemia, num.9.
 & §. Carceratus, num.28. & alibi in opportuno, §. Duel-
 lum, num.1.
 Immunitas Ecclesie an profit in abortu, tom.1. A. 5.3.
 num.6.
 An mutilati cadaver in Ecclesia, t.1. C. §.1. n.9.
 Immunitas Ecclesie an profit medicis dolose necantibus in-
 firmos, t.3. M. §.11. num.7.
 Immunitas an suffragetur occidenti inimicum reconcilia-
 tum sub pace, t.3. P. §. in. n.16.
 Immunitas Ecclesie suffragatur Raptoribus monialium,
 t.4. R. §.5. n.6.
 Immunitas Ecclesie an suffragetur pro furis, vel alijs delictis
 sacrilegis, t.4. S. §.2. n.9.
 An profit simoniaci, tamquam heretici, t.4. S. §.15. n.8.
 An suffragetur sodomitici, t.4. S. §.21. num.13.
 An rebus falsis, tom.4. T. §.9. n.35.
 An propinatis venena, tom.4. V. §.8. n.10.
 Immunitas Ecclesie quibus, & quouque suffragetur, t.2. E.
 §.2. n.21. & seqq.
 An profit furibus, vide Furtum, n.9.
 Immunitas à gabella, an teneatur res denunciare, t.2. G. §.1. n.
 17. & §. Exemptio, n.2.
 Immunitas concessa ratione artis, quando profit, vel non, &
 vide Iudea, n.14.
 Immunitas Ecclesie an profit eximentibus capitaliter dam-
 natarum, t.2. E. §.25. n.5.
 De immunitate Ecclesie plura vide in Addit. Nunti. tom.
 2. cap.6.
I M P A T I E N T I A.
 Impatientia quando, & quomodo permittitur in iudice, & alijs,
 an Discuti, n.54.
I M P E D I M E N T V M.
 Impedimentum legitimum dicitur illud, quod nullo modo,
 vel valde difficulter potest reparari, & remoueri, t.2. l.
 5.5. n.1.
 Impedimentum vt excuset non solum plenè, & clarè proba-
 ri debet, sed etiam diligentia de illo remouendo, ibid. &
 num.11.
 Impedimentum an probetur iuramento ipsius impediti, ibid.
Sabel. Index Generalis.

Impeditus comparere debet processu de impedimento, ne
 sita cuttat dilatio, nisi proueniat ea parte iudicis, vel effer
 notorum, t.2. l. 5.5. n.2.
 Impeditus peruenire ad aliquem locum in tempore prescri-
 pti excusetur, ibid.
 Impeditus excusetur a quocumque temporis lapsu, & prae-
 iudicio, ibid.
 Impedimenta iusta, & legitima qualia sint ad hoc vt quis ex-
 cusetur, ibid.
 Impedimentum proueniens ex facto iudicis, vel partis excu-
 sat à mora, & alijs, t.2. l. 5.5. n.3. & 4.
 Impedimentum quando non excuset, etiam proueniens ex
 facto Principis, t.2. l. 5.5. n.5.
 Impedimentum affectatum non excusat, t.2. l. 5.5. n.6.
 Impeditus excusetur si factis diligentis non potuit impedi-
 mentum remouere, & alia pro antea iudicant, ibid.
 Impeditus morbo, vel alio iusto impedimento non tenetur
 mutare procuratorem, & quando secus, t.2. l. 5.5. o.7.
 Sententia lata contra impeditum quando sit nulla, ibid.
 Impeditus cessante impedimento debet adimplere, t.2. l. 5.5.
 num.8.
 Impeditus an dicatur seruare ad effectum consequendi pri-
 uilegia, ibid.
 Impeditus tempore maris excusetur à mora, & interesse,
 t.2. l. 5.7. n.9.
 Veniens post tempus, impedimento timore, non potest
 compellere ad recipiendum merces, ibid.
 Impeditus aliam telluri qualiter puniatur, t.2. l. 5.5. n.10.
 De diuersis impedimentis, & eorum effectibus, remissiue,
 ibidem.
 Impedimentum, & alia causae, ex quibus silet concedi res-
 titutum in integrum à quo, & quomodo debeant probari,
 t.2. l. 5.5. n.11.
 Impedimentum sapientiens, an, & quando impedit nulli-
 tatem, t.2. l. 5.5. n.12. vide Infinitas, n.6.
 Impedimentum iustum quale sit, an debeat processu vt ex-
 cuset, an impeditus curat tempus, & alia, remissiue, t.2. l.
 5.5. n.13.
 Impeditus facto alterius an agat contra impeditentem, tom.2.
 l. 5.5. n.14.
 Impedimentum facit vt conditio habeatur pro impleta, t.2.
 l. 5.5. n.15.
 Impeditus non dicitur, qui potest impedimentum remouere,
 t.2. l. 5.5. n.16.
 Impedimentum facti non officit prescriptioni, sed tantum
 facit esse locum restitutioni in integrum, quid an impedi-
 mento iuris, & huiusmodi, ibid.
 Impeditus legitime qualiter habeatur pro praesente, & lucre-
 tur distributis, & alia, t.2. A. §.4. n.12.
 Impeditus citatus, an efficiatur contumax, tom.1. C. §.15.
 num.43.
 Impedimentum comparandi suspendit iudicis potestatem,
 donec cesset, t.4. S. §.11. n.19.
 Impedimentum an excuset ab implemento debiti, vide
 Exceptio, n.52. & 58.
 Impedimentum non praestat, quod de iure non sortitur effe-
 ctum, t.3. N. §.9. n.6.
 Impedientes ne bona deferantur fisco, vel aliae pene, non
 tenentur ad restitutionem ante iudicis sententiam, tam.3.
 P. §.14. n.3.
 De impedimentis torturae, vide Tortura, n.4.

I M P E R I T I A.

Imperitia in iudicibus annumeratur culpae, vide §. Iudea,
 n.2. & 18.
 Imperitus, & illiteratus an possit esse iudex, §. eod. n.3.
I M P L E M E N T V M.

I M P O S I T I O.

Impositio census super re aliena an, & quatenus sustineat-
 ur, t.2. l. 5.6. n.1.
 Imponens censum super proprijs bonis, vt alteri mutando
 pecuniam acceptam subueniat, qualiter possit licite pacifi-
 cuni eo de studiis, ibid.
 Impositio census facta à muliere time debitis solemnitatibus
 est ipso iure nulla, nisi effer illi euidenter visus, & neces-
 saria, & idem est in minore, quod si factus maior appro-
 bauerat contractum t.2. l. 5.6. n.2.
 An valide interueniat fideiussor in huiusmodi contra-
 ctibus nullis, ibid.

R. Impo-

Impofitio cenfus qualiter fieri poffit etiam fuper bonis, quorum dominum fit refo lubile, tom. 2. l. 5. 6. n. 3.
 Impofitio cenfus an iufineatur in bonis, in quibus venditor fibi d. nimum referuat, t. 2. l. 5. 6. n. 4.
 Impofitio cenfus fuper propriis bonis, an poffit conueniri pro fructibus, vel forte, fi fecinat fundum poffidere, & alia, remiffio, t. 2. l. 5. 6. n. 5.
 Impofitio noua an poffit fieri ciuibus pro apertoris menium ciuitatis, t. 2. l. 5. 6. n. 6.
 Impofitio facta fuper herico, an comprehendat res de herico intertas, t. 2. l. 5. 1. n. 7.
 Impofitio onerata per viam contractus, vel legati importat hypothecam, t. 2. l. 5. 6. n. 8.

I M P O S S I B I L I T A S.

Impoffibile dicitur quod ratio, an nunquam euenit, licet euenire poffit; item id quod est contra bonos mores; quod falua dignitate fieri non potest; & alijs modis, de quibus t. 2. l. 5. 7. n. 1.
 Impoffibile qualiter reputetur etiam id, quod pendet à Principis beneficio, vel voluntate, ibid.
 Impoffibile dicitur, quod ab alterius voluntate pendet, ibidem.
 Impoffibile an æquiparetur difficile, ibid.
 Impoffibile qualiter dicitur, quod fieri non potest abique magno domus, & familiar incommodo, & damno, ibidem.
 Impoffibilitas procedit, vel de natura, vel de facto, vel de iure, veta perplexitate, & alijs, remiffio, t. 2. l. 5. 7. num. 2.
 Impoffibilitas qualiter excuset à pœna, & mora, t. 2. l. 5. 7. num. 3. & 5.
 Impoffibilitas an vtiat contractus, & vltimas voluntates, ibidem.
 Impoffibilitas excusat à peritorio, ibid.
 Ad impoffibile nemo tenetur, nec Deus obligat, tom. 2. l. 5. 7. n. 4.
 Impoffibilitas per excusatur, & finit obligationem, ac nafci impedit, ibid. & 5.
 Impoffibilitas an faciat deficere conditionem, & extinguat legatum, tom. 2. l. 5. 7. n. 6.

I M P U B E S.

Impubes an admittatur ad votum in electionibus, t. 2. E. 5. num. 13.
 An poffit effe iudex, tom. 2. E. 5. 14. num. 11. & 5. Iudex, num. 2. & 3.

I M P U G N A T I O.

Impugnans actum non potest poffe illo fe iurare; ficut è contra approbans non potest impugnare, tom. 2. l. 5. 8. num. 1.
 Quid fi pars impugnationem non acceptauit; vel Iudex non pronunciauit? ibid.
 Impugnans an poffit pœnitere, & actum impugnatum acceptare, ibid.
 Impugnans facti proprijs, vel auctoris fui, an admittatur, ibidem.
 Impugnans testamentum an poffit poffe in eo fe fundare, t. 2. l. 5. 8. num. 2.
 Impugnans contractum, qualiter teneatur prius omnia vigore illius accepta reftituere, t. 2. l. 5. 8. n. 3.
 Impugnans tranfactionem qualiter teneatur ante omnia reftituere quicquid ex ea recepit, vel faltem deponere, vna cum fructibus, & interefte, & quando fecus, t. 2. l. 5. 8. n. 4.
 Impugnans tranfactionem iurata an opus habeat abfolutione à iuramento, ibid.
 Impugnans an, & quando poffit, vel non vel actu impugnare, tom. 2. l. 5. 8. n. 5.
 Impugnans tranfactionem, an fit audiendus non reftitutor acceptus, t. 2. l. 5. 8. n. 6.
 Impugnans vt falium miftrum mentum, vel fcripturam, an illius impedit executionem, t. 2. l. 5. 8. n. 7.
 I M P U N I T A S.
 Impunitas promiffa, vel fperata quantum minuat tefti de iude, t. 2. l. 5. 9. n. 1.
 Impunitas an poffit à iudice promitti, & promiffa an fit feruanda, tom. 2. l. 5. 9. num. 2. & 3. vide Iudex, num. 48.
 Impunitas à Principe per edictum promiffa reuelanti delictum non prodeft auctori criminis, nifi aliter fit exprefum in edicto, t. 2. l. 5. 9. n. 4.

Quis dicatur principalis delinquens, aut mandans, vel mandatus, ibid.

Impunitas generalis conceffa à Principe, pro quibus delictis iuffragetur, vel non, t. 2. l. 5. 9. n. 5.
 De impunitate, & indulgo; & à quibus poffit concedi, remiffio, t. 2. l. 5. 9. n. 6. vide Indulguum, n. 2.
 De impunitate, & premijs Romæ conceffis tempore pœtis reuelantibus res occultatas, t. 2. l. 5. 9. n. 7.
 Impunitate conceffa alicui dnm efl in fortijs Curie, fi nominet focios an faciat indicium ad tortorem, tom. 2. l. 5. 9. n. 8.

Impunitas non efl concedenda in fortijs curie exiftentibus, & quare, ibid. vide Indulguum, n. 12.

Impunitas qualiter reuelanti malefictorem, quibus prodeft, vel non, tom. 3. P. 5. 37. n. 2.

Impunis, quas probationes facere debeat, tom. 3. P. 5. 37. num. 3.

Alia vide in §. Indulguum, loder, n. 48. &c.

I M P U T A T I O.

Imputari que debeat, vel non in legitimam, & Trebellanicam, t. 3. l. 5. 6. n. 38. & 5. Trebellanicam.

Alia vide in Addit. Nouiff. tom. 3. cap. 1. 2. 3. & 4. vbi laudè de materia.

Solutum à patre, vel Auo pro debito filiotum, vel nepotum, an, & quando in eorum legitimam debeat imputari. Dos data ab Auo inateno nepotibus, quas eorum fratres tenebantur dotare, an imputetur in legitimam ipforum debitam in bonis eufdem Aui, t. 3. Addit. Nouiff. cap. 5.

I N C A N T U S.

Incantans cum tuba an fieri poffit diebus feftiuis, tom. 2. E. 5. 23. n. 15. & 5. Feftiui, n. 2.

I N C E N D I U M.

Incendium vbi non confiat de cafa fortuito, nec à quo fuerit caufatum, prefumitur culpa inhabitantium, exortum, & an, & quando teneantur ad damnum, ac etiam criminaliter ad pœnam, latè, t. 2. l. 5. 10. num. 1. & 5.

Incendium potest multis modis contingere, & effe impoffibile, ibid.

Incendij peticulum an, & quando fpectet ad dominum ex facto familiar, familiaris, vel boftis, ibid.

Incendium, an faciat locum remiffionis pœnionis, t. 2. l. 5. 10. n. 2.

Incendium dolose commiffum tam in iure, quam in Vrbe, qualiter puniatur, t. 2. l. 5. 10. n. 3.

Quid disponat ftatutum Florentinum, ibid.

Quando teneatur Vniuerfitas ad emendationem damni ex incendio caufati, fi ignoretur delinquens, ibid.

Incendiarij an gaudeant immunitate Ecclefie, ibid. vide Immunitas.

Incendium quando fur truncatum per demolitionem domus, a quibus fit refarciendum damnum domus diruta, t. 2. l. 5. 10. n. 4.

Quid in actu mercium pro exoneratione nauis, ibid.

Incendio fequitur in domo conductu, qualiter teneatur conductor faltem cuftodire ad emendationem damni, & alia, t. 2. l. 5. 10. n. 5.

Incendij origo qualiter poffit probari per coniecturas, hanc præualere præiuroni culpe inhabitantium, ibid.

De incendio plura, remiffio, t. 2. l. 5. 10. n. 6.

De incendio domus conductu quis teneatur, & alia, remiffio, t. 2. l. 5. 10. n. 7.

De incendiarijs, & violatoribus Ecclefiarum, quas pœnas incurrant, & alia, remiffio, tom. 2. l. 5. 10. n. 8.

Incendiarij dolosi quando priuenter immunitate Ecclefie, t. 2. l. 5. 10. n. 9.

In endium dicitur cafus fortuitus, t. 2. C. 6. n. 4.

Plura ad rem vide etiam in Praxi Auctoris, §. Incendio.

I N C E R T I T U D O.

Incertitudo rei viuat actum, ficut difpofitionem in quacomq; materiam, quod fi aliquo modo ad certitudinem reduci poffit; vel fi procedat ex culpa opponentis? & quid de more canonico? t. 2. l. 5. 11. n. 1. & 3.

Incertitudo loci, & quare an, & quando vitiet contractum, t. 2. l. 5. 11. n. 2.

Incertitudo an, & quando vitiet conftitutum, fenfentiam, heredis institutionem, legatum, donacionem inter viuos, & alia, remiffio, ibid. vide Sententia, n. 5.

Incertitudo non nocet, quando poffit haberi certitudo in vniuerfo, t. 2. l. 5. 11. n. 3. & 5.

Incer-

Incertitudo an visiet legatum dotis, & huiusmodi, ibidem, & num. 4.

Incertitudo quando non noceat ex pluribus causis, t. 1. l. §. 1. n. 4.

Incertitudo non obstat quociens in dispositione continentur omnia bona sine loci esse pressione; nec quando dominum transferretur ex legis, vel statuti dispositione, t. 1. l. §. 1. n. 5.

Incertitudo delinquentis an, & quando faciat omnes absolvi, vel penas memorari, tom. 2. l. §. 1. n. 6.

Incertitudo nominis ex quibus declaratur, si plures eodem nomine ad legatum aspiant, t. 1. l. §. 1. n. 7.

De incertitudine, & eius effectibus plura, remissive, tom. 2. l. §. 1. n. 8.

De incertitudine vitæ humane, ob quam sustinetur census vitalitatis, t. 1. l. §. 1. n. 9.

Incertitudo iuræ, & damni iustificat omnem contractum, ibidem.

Incertum quoddam dicitur, t. 1. l. §. 1. n. 10.

Incertitudo loci, & quotæ qualiter reddat nullum contractum, & alia, t. 1. l. §. 1. n. 11.

Incertitudo delinquentium, quid operetur, tom. 1. D. §. 14. n. 9.

Incertitudo an, & quando visiet contractum dotis, tom. 1. D. §. 12. n. 5.

Incertitudo primi offendentis, an excuset à pena cautionis, vel pæni tractat, t. 1. C. §. 10. n. 24.

Incertitudo an visiet consilium, t. 1. C. §. 42. n. 19.

Quando faciat valere contractum aliam alicuium, t. 1. C. §. 44. n. 3.

Incertitudo an visiet legatum, t. 1. l. §. 5. n. 107.

Incertitudo pecunie in genere debet impediri dominij, & an possessionis illius translationem, t. 1. l. §. 6. num. 45. & 46.

Incertitudo iuræ, & damni excludit lationem, t. 1. l. §. 9. num. 6.

Incertitudo persone honoræ, an visiet in fidei commissis, t. 1. l. §. 13. num. 5.

Incertitudo an, & quando visiet donationem, & alios contractus, latè in Re solut. cap. 62. in t. 4.

INCESTUS.

Incestus quid sit, vidè dicatur, quot modis, vel inter quot committatur, qualiter puniatur, & alia, remissive, t. 1. l. §. 13. n. 1.

Incestus qualiter puniatur pena mortis, & alijs pænis tam de iure civili, quam canonico, ibid. & n. 2.

Incestus qualiter probetur, ibid.

Incestus quomodo puniatur de iure canonico tam in figura matrimonij, quam extra, t. 1. l. §. 12. n. 2. & 8.

Quid si ignoranter contraxerit matrimonium, vel saltem vixit ex dictis incestuosis? ibid.

Incestus in nuptiis, quæ dicantur de iure canonico, & civili, ibidem.

Incestus filij an, & quando possint succedere suis parentibus, ibid.

Qualiter de iure publicentur bonæ contrahentium incestus nuptiæ; ad quem iudicem spectet puniri, & alia, remissive, ibid.

Incestus qualiter puniatur Florentiæ, t. 1. l. §. 12. n. 2.

Incestus est delictum mixti fori, & quando secus; quomodo, & à quibus puniatur, ibid.

Incestus cum meretrice consanguine, vel affine qualiter puniatur, ibid.

Quid cum comatre, & huiusmodi, ibid.

Incestus cum matre, vel filia an differat specie, ibid.

An in confessione sit expremendus gradus consanguinitatis, ibidem.

Quid si peccatum consistat in sola concupiscentia? ibid.

Incestus cum comatre, vel alia persona coniuncta per cognationem spirituales an, & quibus pænis puniatur, t. 1. l. §. 12. n. 4.

Incestus an, & quando presumatur, vel non ex condormitione in eodem lecto, t. 1. l. §. 12. n. 5.

Incestus inter vitricum, & priuigium quibus pænis puniatur tam de iure canonico, quam civili; & quid fuerit seruatum Florentiæ, t. 1. l. §. 12. n. 6.

De incestu, & eius pænis in vtroque foro, t. 1. l. §. 12. n. 7. & 8. & in §. Coitus, n. 8. & 9. & 10.

INCLVSIO.

Inclusio vnus an sit exclusio alterius, t. 4. R. §. 7. n. 4.

INCOLATAVS.

Incolatus qualiter contrahatur, & probetur, t. 1. D. §. 28. num. 1.

Incolatus quando contrahatur, vel non, t. 2. G. §. 1. n. 4.

Incolæ an habeant ius aliquod nominandi Rectorem Ecclesiæ, t. 2. l. §. 47. n. 7.

INCOMPETENTIA.

Incompetentia quando possit proponi, vel non, t. 2. l. §. 44. num. 7.

INCONTINENTIA.

Incontinenti quando aliquid factum dicatur, vel non, t. 1. l. §. 13. n. 1.

Incontinenti quando tempore verificetur secundum subiectam materiam, ibid.

Incontinenti quando dicatur facta defensione, ibid.

Incontinenti facta quando dicantur inesse ipsi dispositioni principali, t. 2. l. §. 13. n. 2.

Quando duo, vel plures actus ratione connexitatis loci, & temporis pro vnico reputentur, ibid.

Incontinenti facta habent multa privilegia, de quibus latè, t. 2. l. §. 13. n. 3.

Incontinenti facta quæ dicantur, vel non ad plures effectus, remissive, t. 2. l. §. 13. n. 4.

Incontinenti factum dicitur, quod sit adhuc durante dolore licet intercedant plures dies, inferendum ad plura, t. 2. l. §. 13. n. 5.

INDEBITUM.

Indebitum solum an, & quando possit repeti, t. 4. R. §. 15. n. 4. vide Solutio, n. 61. & seq. vbi plura &c.

INDICIUM.

Indiciu est signum quoddam informans animum iudicis ad suspicandum aliquod, vel credendum, tom. 2. l. §. 14. num. 1.

Indicium aliud dicitur indubitatum, & plenum, aliud dubitarum, & semiplenum, aliud proximum, aliud remotum, aliud lenè, aliud grane, aliud grauissimum, aliud simpliciter, aliud vrgens, aliud necessarium, aliud credibile, aliud verisimile, aliud non repugnans, aliud facti, aliud iuris, aliud hominis, aliud legis, aliud iuris tantum, aliud iuris, &c. &c. iure, quid, & quantum vnumquodque operetur, & alia, ibidem.

Indicia à quibus sint somenda, t. 2. l. §. 14. n. 2.

Indicia an dicantur ex confessione offensi assenti ab inquisito se non fuisse lesum, nec offensum; & alia, ibid.

Indicia qualiter, & per quot testes debeant probari, t. 2. l. §. 14. n. 3.

Qualiter iudex habeat arbitrium, & possit deuenire ad torturam ex testimonio vnus testis de vili, licet non omni exceptione maioris, ibid.

Indicia plura imperfecta, & non sufficienter probata, an coniungantur ad effectum torquendi, tom. 2. l. §. 14. num. 4.

Indicia quæ requirantur ad specialem, & generalem inquisitionem, t. 2. l. §. 14. n. 5.

An, & quando assertio partis offensis in articulo mortis sufficiat ad formandam inquisitionem, & etiam ad torturam, ibid.

Indicia plura, & saltem duo requirantur ad torturam; & quando sufficiat vnum, t. 2. l. §. 14. n. 6.

Indicia ad torturam debent esse grauiora, & vrgentia, ac luce meridiana clariora; quid in delictis occultis? & alia, ibidem.

De diuersis indicij particularibus ad torturam sufficientibus, ibid.

Indiciorum copia est danda reo cum testimo defensionum antequam torqueatur, & quando possit tortura inferri etiam denegatis defensionibus; & quid seruatur Florentiæ, t. 2. l. §. 14. n. 7.

Indiciorum copia, non datur testibus, sed torquentur vbi opus fuerit, ibid.

Indicia noua dicuntur ea, quæ à primis differunt specie, & substantia, t. 2. l. §. 14. n. 8.

Semel absolutus quando possit ratione nouorum indiciorum superuenientium iterum inquiri, ibid.

Indicia indubitata qualiter sufficiant ad condemnandum in penam extraordinariam, tom. 2. l. §. 14. n. 9.

Indicia indubitata ad condemnandum, an debeant esse plura, vel vnum sufficiat, ibid.

Quod si indicatus fuerit tortus? & alia, ibid.
 Indicia quando dicantur indubitata, & an sufficiant inter-
 dum ad imponendam penam ordinariam, ibid.
 Indicia pia dubitata an coniungantur ad faciendum vnum
 indubitatum, ibid.
 Indicia vnius delicti an possint cumulari cum indicis alter-
 rius delicti eiusdem, vel diuersae speciei, & alia, t. 2. l. 5.
 14. n. 10.
 Indicum quid sit, quomodo probandum, quid operetur, &
 alia, remissio, t. 2. l. 5. 14. n. 11.
 Indicia, quae requirantur ut quis possit de delicto specialiter
 interrogari, t. 2. l. 5. 14. n. 12.
 De diuersis indicibus vide etiam in §. Admissio, num. 10. &
 seqq.
 Indicia, quae sufficiant ad condemnandum aliquem pena
 ordinaria affluunt, t. 1. A. §. 42. n. 8.
 Alia vide in §. Caduere n. a. & seqq. in §. Causa, num. 26.
 & §. Causa, n. 18. & in §. Comparatio, & Delinquens,
 num. 18.
 Indicia quae requirantur pro tortura inferenda Doctoribus,
 & nobilibus, t. 1. D. §. 15. n. 4.
 Indicia quando remaneant in suo robore, non obstante ali-
 qua omissione, t. 1. A. §. 15. n. 26.
 Indicia indubitata ad, & quando sufficiant pro pena ordi-
 naria, vide §. Futurum, in Voce Auctoritas, o. 5.
 Indicum numerum qualiter sollatur, vide Inimicitia,
 num. 5.
 Alia vide in §. Fuga.
 De indicibus ad torturam, vide Tortura.
 Indicia indubitata, quae dicantur, & alia, t. 2. A. Addit. Nouiss.
 cap. 13.
 Indicia quae requirantur ad specialem inquisitionem instau-
 rendam, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 14.
 De indicibus alia vide in Praxi, §. Indict.

I N D I G N I S .

Indignus, vel incapax quid dicatur, ut scilicet ab illo
 auerter bona, tom. 2. F. §. 15. num. 6. & §. Homici-
 dium, oam. 12.

I N D V L G E N T I A , I N D V L T V M .

Indultum de non residendo ex causa studij, & lucrandi
 fructus beneficiorum quando suffragetur, vel non, vide Absens.
 Indulgentia multifarie accipitur in iure, tom. 1. l. 5. 15.
 num. 1.
 Indulgentia pro peccatis quid sit, quosuplex, à quibus con-
 cedi possit, & alia, ibid.
 Indulgentia quo ad peccata, quomodo sint interpretandae,
 quae eas lucratur, & qualiter possint applicari pro defunctis,
 ibid.
 Indulgentia concessa Alcaicis privilegiis pro defunctis,
 quomodo possit applicari, an habeat infallibilem effe-
 ctum, & alia, ibid.
 Indulgentiae quae censentur reuocatae per Bullam Pij V.
 ibidem.
 Indulgentia potest plenarie obtineri reuerentis operibus,
 ibidem.
 Indulgentia an possit lucrari ab eo, qui illam adesse ignorat,
 t. 3. P. §. 37. num. 8.
 Indultum pro delictis in foro temporali, à quo concedi pos-
 sit, quae crimina comprehendant, & alia, t. 2. l. 5. 15. n.
 2. & 11.
 Indultum pro delictis occultis derogandi, an possit ab Epif-
 copis in eorum Diocesis concedi, ibid.
 Indulgentia delicta, & eorum penae est de Regalibus maiori-
 bus, ibid.
 Indultum, sine impunitate cum conditione probandi, ad quid
 obliget, ibid.
 Indultum concessum ad tempus quid operetur, t. 2. l. 5. 15.
 num. 3.
 Indultum non prodest pro delictis futuris, nec sub spe indul-
 ti commissi, ibid.
 Indultum an sit favorabile, vel odiosum, & alia, ibid.
 Indultum de vacatura, an comprehendat vacans de presen-
 tia, t. 2. l. 5. 15. num. 4.
 De Indulto conferendi, an, & quando censetur reuocatum,
 quid operetur, & alia, remissio, ibid.
 Indultum exceptum non quod sit nullum, & concessum
 quo ad personas non facit locum exceptum, t. 2. l. 5. 15.
 num. 5.
 Indultum de non residendo ex causa studij quibus conceden-

dum, vel non, t. 2. l. 5. 15. num. 6.
 Indultum concessum Cardinali de conferendo Beneficio, Pape
 referatur quid operetur, vel non, t. 2. l. 5. 15. n. 7. &
 quae comprehendat, ibid.
 Indultum concessum à Gregorio XV. Regi Hispaniarum, circa
 Collationem Beneficiorum, quae non comprehendat, tom. 2. l. 5. 15. n. 8.
 Indultum concessum debitoribus, vel condemnatis incipit à
 die date, & non publicationis, t. 2. l. 5. n. 9.
 Prodest etiam debitoribus Ecclesiarum, & huiusmodi,
 ibidem.
 Indultum cum quibus clausulis concedi solet, ibid.
 Indultum pro penae, an procedat ubi iam capta sunt pigno-
 ra, vel aliter cautum sit pro executione sententiae, ibid.
 Indultum pro delictis suffragari potest pro aliquibus delictis,
 & pro alijs non, t. 2. l. 5. 15. n. 10.
 Non solet concedi sine partis remissione, & quando secus,
 & alia, ibid.
 Indultum generale an profit etiam Vassallis Baronum, &
 ibidem.
 Indultum pro delictis cum aliqua exceptione concessum,
 quomodo fit intelligendum, ibid.
 Indultum pro delictis an sit largè, vel strictè interpretan-
 dum, tom. 2. l. 5. 15. n. 11.
 Indultum quae delicta non comprehendat, latè, ibid.
 An possit pro delictis exceptis pena ordinaria non puniri,
 ibidem.
 Indultum pro delicto oculo an competat de iure reuelanti
 se apsum, & locos, tom. 2. l. 5. 15. n. 12.
 Satis est illud impetrare ante reuelationem, ibid.
 Indultum solet concedi de particularibus, & per edictum, ac eum
 quibus conditionibus utroque modo, ibid.
 Indultum pro simplici homicidio non extenditur quo ad
 qualificatum, ibid.
 Concessum furibus non prodest quo ad restitutionem, &
 ibidem.
 Indultum obtentum pro speculato crimine, an prodest pro
 alijs incidenter confessis, ibid.
 Indultum an promissum à parte offensa non suffragetur nisi ad
 excusandum à pena ordinaria, ibid.
 Indultum concessum à non habente auctoritatem quid ope-
 retur, t. 2. l. 5. 15. n. 13.
 De indultis delictorum, remissio, t. 2. l. 5. 15. n. 14. vide
 Impunitas.
 Indultum non residendi ex causa studij, quibus suffragetur,
 vel non, t. 2. l. 5. 15. n. 11.
 Indultum transiens pensiones, quibus competat, & quo-
 modo, tom. 3. P. §. 16. n. 17.
 Indulgentia alicui Ecclesiae concessa non est priuatiua quo ad
 alia, t. 2. l. 5. 15. n. 12.
 Indultum an operetur in delictis geminis, t. 2. G. §. 2. n. 5.
 vide Gratia.
 Indultum pro delictis an, & quando suffragetur, vel non, vide
 Gratia.

I N D V S T R I A .

Industria personae dicatur electa quando aliquod committit
 per verba personalem denotans, & quomodo hoc
 procedat, t. 2. l. 5. 16. n. 1.
 Industria personae dicatur electa quando ardua negotia tran-
 dantur, quae dicantur ardua, & alia, remissio, ibid.
 Industria personae an censetur electa per clausula *discretionis*
suae, vel *indisputatae*, & huiusmodi, t. 2. l. 5. 16. n. 2.
 Industria personae non dicitur electa quando commissio est
 facta sub nomine dignitatis, vel cum causae cognitione, &
 alia, t. 2. l. 5. 16. n. 3.
 Industria personae quando est electa, non potest actus fieri
 per alium, t. 2. l. 5. 16. n. 4.
 Industria personae quando censetur electa, & quid operetur,
 t. 2. l. 5. 16. n. 5.
 Industria personae aequivalens capitali, & quandoque excedit,
 t. 2. l. 5. 16. n. 6.

I N F A M I A .

Infamia quid sit, & qualiter acquiratur morti civilis, t. 2. l. 5.
 17. num. 1.
 Infamia est duplex, iuris, & facti, & de infamia canonica
 propter peccatum, & alia, ibid.
 Infamia afficitur qui de furto damnatur, tom. 2. l. 5. 17.
 num. 2.
 Infamia quomodo irrogetur, quis dicatur infamis, & alia,
 ibidem.

Infamis repellitur à testimonio in criminalibus, nisi alter veritas haberi non possit, vel nisi agatur de actu inter infames, vel in loco infami sequatur, & tunc debet torqueri ad purgandum maculam; tom. 2. l. §. 17. n. 3.

Quid in ciuilibus; & alia quando infames admittantur, & quam probationem faciant, siue iudicium, ibid.

Infamia qualiter probetur, & alia, ibid.

Infamia an, & quando repellat à accusando, t. 2. l. §. 17. num. 4.

Infamia qualiter repellat, vel non à dignitatibus, & beneficiis, sique actibus legitimis, sed non ab oneribus, t. 2. l. §. 17. n. 5.

Infamia quomodo tollatur, & à quibus infames possint ad famam restitui, ibid.

De infamia loris, & facti, ac de vtriusque effectibus, ex quibus causis incuratur, & alijs, remissus, t. 2. l. §. 17. num. 6.

Infames quinam dicantur, & sint omnes ipso iure irregulares, t. 2. l. §. 17. n. 7.

Infamator alterius tenetur ad restitutionem, & quando possit excusari, t. 2. l. §. 5. n. 4.

Infamis efficitur damnatus actione iniuriarum, t. 2. l. §. 22. num. 16.

Infamis an possit esse iudex, t. 2. l. §. 4. t. n. 3.

I N F A N T I A.

Infantia incipit à Natiuitate, & durat vsque ad septem annos, & quando quis dicatur proximus infantie, vel pubertati, t. 2. l. §. 18. n. 1.

Infans an, & quomodo possit adire hereditatem, & transmutare, t. 2. l. §. 18. n. 2.

Infans habetur pro absente, æquiparatur dormienti, & furioso, t. 2. l. §. 18. n. 3.

Infantes ratione ætatis nil per se gerere possint, et si sapientes videantur, t. 2. l. §. 18. n. 4.

Infantes non possunt citari, sed illorum tutores; nec stare in iudicio, t. 2. l. §. 18. n. 5.

De infantibus plura, remissus, tom. 2. l. §. 18. n. 6.

Infantes qualiter transmittant hereditates illis delatas, & non aditas, tom. 2. l. §. 18. n. 7.

An ad matrem potius, vel ad patrem parentem, ibid.

Infantes, & amenes an arceantur ab Ecclesiastica sepultura tempore interdicti, t. 2. l. §. 18. n. 8.

Infantes iudiciorum, an possint baptizari leuitis parentibus, t. 1. l. §. 3. n. 8. vide §. Falus. n. 74.

An ad hunc effectum abstrahi à parentibus, ibid.

Infanticidium qualiter probetur, & puniatur, t. 3. p. §. 3. n. 7. per totum.

Alia de infantibus vide Pueri.

I N F I D E L I S.

Infidelis baptizatus absque intentione, vel simulata, antequam seruire fidem, t. 2. l. §. 3. n. 9.

I N F I R M I T A S.

Infirmi lucrantur distributiones quotidianas, si aliis infirmitate erant soliti interesse diuinis, tom. 1. A. §. 4. num. 12.

Infirmitas quid sit, quinam dicantur infirmi, & alia, t. 2. l. §. 19. n. 1.

Infirmitas appellatio, an intelligatur de graui, vel de leui, ibid.

Febris quartana an sit morbus, vel non, & alia, ibid.

Infirmitas pro debito inquisitur non tenetur personaliter comparere, nec potest dici consumax, sed sufficit quod probet de sua infirmitate, t. 2. l. §. 19. n. 2.

Infirmitas an possit relaxari sub fideiussore, vel aliter custodiri, ibidem.

Quid in causis ciuilibus; & alia, ibid.

Infirmi, & quales an possint torqueri, & an eorum confessio emanata ex tortura sit valida, ibid.

Infirmitas qualiter probetur, & an durate presumatur, t. 2. l. §. 19. n. 3.

Infirmitas an consequatur salarium, distributiones quotidianas, & alia, t. 2. l. §. 19. n. 4. & 9.

Infirmitas debet esse grauis vt excuset ab accessu ad capitulum, ibid.

Infirmitas quando dicatur grauis, vel leuis, t. 2. l. §. 19. num. 4. & 5.

Infirmi an presumantur sanæ mentis, & que facere possint, vel non, ibid.

Infirmitas an, & quando excuset à diuinis officijs, & à Missa, t. 2. l. §. 19. n. 6.

Subl. Index Generalis.

Infirmitas superueniens an impediat nuntiaturum, ibid.

Infirmitas percussus si decedat, an percussus teneatur de homicidio, t. 2. l. §. 19. n. 7.

Infirmitas corporis ab animo, vel ab anima quandoque prouenit; & ad quid teneatur Medicus, tom. 2. l. §. 19. num. 8.

Infirmitas dicitur feruire, & ad quos effectus, t. 2. l. §. 19. n. 9.

Infirmitas ad hoc vt lucretur distributiones quotidianas, que requirantur, ibid.

Infirmitas, in odiosis non dicitur feruire, si ab sit loco perire, nec liberatur à pena, sed tantum à mora, & consumacia, t. 2. l. §. 19. n. 10.

Infirmitas est iusta causa discedendi à loco non obstante pacto tutato, t. 2. l. §. 19. n. 11.

Infirmitas an possit alteri reseruare pensionem, t. 2. l. §. 19. num. 12.

Infirmitatum gesta non carent fraudis suspitione, ibid.

De infirmitate, & infirmis, ac de eorum privilegijs & excusationibus, remissus, t. 2. l. §. 19. n. 13.

Infirmitas an teneatur obedire Medico in vtraque foro, t. 2. l. §. 19. n. 14.

Infirmi quomodo gubernandi tempore pestis, t. 2. l. §. 19. num. 15.

Infirmi resignantes beneficia, quantum superuiuere debeant, & alia, remissus, t. 2. l. §. 19. n. 16.

Infirmi, & moriuntur, quomodo denunciandi tempore pestis, t. 2. l. §. 19. n. 17.

Infirmitas, an possit resignare beneficium, & quantum debeat superuiuere, & alia, t. 4. R. §. 23. n. 3.

Infirmitas grauius, an possit valde condemnari, t. 4. S. §. 12. num. 19.

I N G R A T I T U D O.

Ingratitudo est causa recalcationis donationis, & an possit remitti, t. 2. l. §. 3. t. n. 33.

An obliget ad restitutionem ante iudicis sententiam, ibidem.

Ingratitudo præterita, non futura potest remitti, t. 2. F. §. 14. num. 36.

Ingratitudo in causis, que sint, vt filius possit exheredari, t. 2. l. §. 3. t. n. 37.

Ingratitudo quid sit, & qualiter tollat debitum naturæ, t. 2. F. §. 4. n. 75.

Ingratitudo tollit debitum naturæ, & sic legitimam, t. 3. l. §. 6. n. 39.

I N H I B I T I O.

Inhibicio quid sit, & quid operetur, t. 2. l. §. 20. n. 1.

Inhibicio à quibus emanari potest, & quibus seruiis concedenda, t. 2. l. §. 20. n. 2.

Inhibicio relaxatur sub pena, & vt afficiat debet incitari, t. 2. l. §. 20. n. 3.

Quid si eadem die fuerint intimata, & contestata, ibid.

Inhibicio an inducatur ex sola notificatione actus pendens, ibidem.

Inhibicio limitata pro vna causa non comprehendit aliam, t. 2. l. §. 20. n. 4.

Inhibicio intelligitur sine præiudicio sequestri, ibid.

Inhibicio quando non deuoluat rotam causam, ibid.

Inhibicio causa attentata, sicut præcepit Principis, & associatio causæ, t. 2. l. §. 20. n. 5.

Inhibicio Rotalis, vel emanata à Summo Pontifice, siue iuxta, siue iniusta est semper timenda, tom. 2. l. §. 20. num. 6. & 8.

Quid si emanauerit ante sententiam; & alia, ibid.

Inhibicio proueniens à iure, est vbique seruanda, & causis attentata, t. 2. l. §. 20. n. 7.

Inhibicio, ad hoc vt afficiat, quando dicatur canonice concessa, vel non, t. 2. l. §. 20. n. 8.

Inhibicio an possit concedi sine causæ cognitione, ibid.

Inhibicio an possit dici nulla ex defectu mandati imperantis illam, & alia, ibid.

Inhibicio facit illicitum, quod aliis esset permixtum, ibid.

Inhibicio simpliciter concessa an operetur ad vtramque effectum insensuum, & deuolutiuum, t. 2. l. §. 20. num. 9.

Inhibicio si fuerit deperdita potest probari per testes, t. 2. l. §. 20. num. 10.

Inhibicio non prohibet ea, que iuris sunt, respectu futura, & non impedit continuationem, tom. 2. l. §. 20. num. 11.

Quid stante inhibitione Rotali; ibid.

Inhibitio ut causet attentatam debet iudici, vel saltem parti intimari, t. 2. l. §. 20. n. 12.
An sufficiat fuisse Procuratori intimatam, ibid.
Inhibitio causat attentatam, licet in aliquo fuerit moderata, t. 2. l. §. 20. n. 13.
Inhibitio qualiter debeat moderari ob non transportationem actorum, t. 2. l. §. 20. n. 14.
An ab appellante, vel ab appellato sint transportanda acta, ibidem.
De inhibitione, & eius effectibus, remissive, t. 2. l. §. 20. num. 15.
Inhibitio simplex non inducit mala fidem, & quando secus, t. 2. l. §. 20. n. 16.
Inhibitio Rotalianam comprehendat causas executivas A. C. t. 3. O. §. 2. n. 24.

INIMICITIA.

Inimicitia est duplex capitalis, & non capitalis, quid utraque sit, t. 2. l. §. 21. n. 1.
Inimicitia est probanda ab eo, qui se fundat in illa, cum expressione causae, & qualitate ipsius, tom. 2. l. §. 21. num. 2.
Inimicitia cum parre durat in filijs, & extenditur usque ad quartum gradum, & ultra arbitrio iudicis, ibid.
Inimicitia qualiter probari possit, & alia, ibid.
Inimicitia an, & quando faciat indicium ad inquisitionem specialem, & torturam, t. 2. l. §. 21. n. 3.
Inimicitia an inducat presumptionem mandati, ibidem, & num. 6.
Quid si procedat ex zelotipia, & rivalitate ibid.
Inimicitia facit presumere factum animo iniuriandi, ibidem.
Inimicitia qualiter facit presumere animum praemeditatum occidendi, ibid.
Inimicitia facit indicium ad torturam contra inimicum, ubi in homicidio fuerunt plures, & interfector est incertus, ibid.
Inimicitia repellit a testificando etiam in delictis occultis, & exceptis, nec purgatur per torturam, tom. 2. l. §. 21. num. 4.
Quid si esset affectata, vel esset sequuta, & probata reconciliatione, vel pars consentiret, quale indicium faciat, & alia, ibid.
Inimicitia in civilibus ad hoc ut repellat testem, debet esse grauis, minor tamen semper multum de fide, ibid.
Inimicitia repellit a testificando si probetur cum causa graui procedente ex odio privato, secus si proveniat ex causa publica, vel ex ordine criminis, de quo testis deponit, ibid.
Quid si inimicus afferat se esse amicum, ibid.
Inimicitia qualiter sit iusta causa renunciationis iudicis, ibidem.
Inimicitiae indicium eliditur per probationem pacis sequente, & multo magis si probetur actus amicales, in hoc tamen multum tribuitur arbitrio iudicis iuxta facti, & personarum qualitates, t. 2. l. §. 21. n. 5.
An ex salutatione praesumatur reconciliatio, & alia, ibidem.
Quid si offensas habeat plures inimicos, ibid.
De inimicitia quando non faciat indicium, plura, ibid.
Inimicitia quandoque, & quomodo prodiit in delictis, t. 2. l. §. 21. num. 6.
Inimicitia ex causa propria in delinquente excludit qualitatem mandati, & adfessionis, ibid.
Inimicitia qualiter inducat, vel non renouationem testamenti, legari, donationis, & huiusmodi, tom. 2. l. §. 21. num. 7. & 9.
Quid si fuerit sequuta reconciliatio, ibid.
Quid si processerit ex culpa testatoris, ibid.
Quid si testator ex superuacua inimicitia, aliter non se declarauerit, & potius reuocare, & non renouari, ibid.
Inimicitia ad hunc effectum qualiter sit probanda cum sua qualitate, & causa in specie, ibid.
Inimicitia est iusta causa non vocandi proximiorum in contractu ad formam statuti, ibid.
Inimici qualiter sint ex corde diligendi, & quando quis possit in hoc a peccato excusari, t. 2. l. §. 21. num. 8. vide Inuria, n. 8.
Inimici an sint salutandi, & alia de materia dilectionis inimicorum, quae signa sint illis debita, & quae

possint negari, latè, ibidem, & num. 10.
Diligere est amare cum ratione, amare autem cum affectu, beneuolenti, & delectatione, & qualiter differat amor à charitate, ibid.
De aliquibus conclusionibus damnatis, & scandalosis, ibidem.
An aliquando sit licitum optare mortem aliorum, ibidem.
Inimicitia capitalis qualiter importet renouationem legati, & fideicommissi, & alia de inimicitia, & eius effectibus, remissive, t. 2. l. §. 21. num. 9.
Inimicus an sicut est remittendus rancor sit etiam remittenda actio iniuriarum, & alia, t. 2. l. §. 21. n. 10.
Inimicitia arguitur ex cautione de non offendendo, & quale faciat indicium, t. 1. D. §. 10. n. 18.
Inimicitia facit presumere homicidium deliberatum, t. 1. A. §. 26. num. 7.
Inimicitia quid operetur ad inducendam presumptionem mandati, t. 3. M. §. 5. n. 22.
Inimicus facile mentiri praesumitur, tom. 3. M. §. 14. num. 4.
Inimicitia repellit testes, etiam in criminibus exceptis, t. 4. R. §. 18. o. 2. & 4.
Inimicitia probat causam recedendi à loco, non obstante pacto, t. 2. l. §. 19. n. 11.
Inimicitia resultans ex iniuria consanguineo facta, an repellat a testificando, t. 2. l. §. 21. n. 4.
Inimicus indians an possit praesumere occidendi, t. 2. H. §. 7. n. 31. vide Incontinentia, n. 5.
Alia vide in Praxi Auctoris Summae, §. Inimicitia.

INIURIA.

Iniuria accipitur large, & strictè, largè significat omne delictum ex animo, & voluntate commissum, vel omne id, quod non rite fit; strictè verò dicitur improprium rei turpis alteri factum, tom. 2. l. §. 22. o. 1.
Iniuria tribus modis contingere potest, scilicet, verbis, & factis, & alia, ibid.
Iniuria quando, & per quae verba inferatur, ibid.
Qualiter debeat, & possit consistere de corpore delicti in crimine iniuriarum, an possit procedi ex officio, vel sit necessaria querela partis, & alia, ibid.
Iniuria qualiter committatur etiam per litteras, vel epistolam, imò gradus puniatur, ibid.
De libello a moto, & eius pona, ibid.
Iniuria an reputetur, si quis alteri dixerit quod sit pauper, ibidem.
Iniuria qualiter possit fieri etiam absenti, ibid.
Iniuria qualiter fiat in iudicio, & extra, quomodo utraque puniatur, & alia, remissive, ibid.
Iniuria qualiter procedat inter patrem, & filium; an, & quando sit canonica palinodia, & alia, ibid.
An veritas commisi excuset, & an sit admiittenda probatio veritatis; quomodo sit restituenda fama, & alia, remissive, ibid.
De diuersis iniurijs, & illarum penis, latè, ibid. remissive, & num. 2.
Iniuria an fiat per prohibitionem, vel denegantem alteri debiti honorem, t. 2. l. §. 22. n. 2.
Iniuriarum actio qualiter debeat contra a motentem scamnum, vel bancum alterius de loco eminentiori Ecclesiae, ibid.
Quibus modis laedatur fama ut intret obligatio restitutionis, ibid.
Iniuriarum actio ut competat plura requiruntur, de quibus, ibidem.
Iniuria, & illius remissio qualiter probetur, ibid.
Iniuria an fiat scienti, & volenti, ibid.
Iniuria an fiat per crimen in supplicatione Principi narratum, t. 2. l. §. 22. n. 3.
Auctor libelli libelli puniatur etiam si vera sint crimina in eo obiecta, ibid.
Iniuria facta vni, an afficiat omnes consanguineos, ut etiam illis competat actio iniuriarum nomine proprio; an sit necesse habere pacem, & remissionem ab omnibus, & alia, t. 2. l. §. 22. n. 4.
Iniuria illata vni de Collegio, dicitur facta ipsi collegio, ibidem.
Iniuria facta filio censetur magis facta patri; & an parit tantum, vel utraque spectet remissio, & idem in similibus, ibid.

Iniuria reputatur atrox, ex qualitate facti, loci, & personarum; quomodo, & a quo puniatur, cum pluribus exemplis, tom. 2. l. §. 22. n. 5.

Iniuria ex frequentia, & abusu loquendi, non tam estimatur prout est; & alia, remissive, ibid.

Iniuriarum actio duplex est, alia civilis, & alia Prætoria; item alia civilis, & alia criminalis, de quibus, tom. 2. l. §. 22. n. 6.

An per electionem vnius actionis censetur alteri renonciatum, ibid.

Iniuriæ estimatio qualiter sit facienda, & alia, remissive, ibidem.

Iniuriarum actio quomodo, & quanto tempore extinguatur, tom. 2. l. §. 22. n. 7.

Iniuria qualiter possit remitti, & intelligantur remissa damna, & interesse, ibid.

Iniuria an sit de necessitate salutis extrinsecæ remittenda per pacem, vel sufficiens remissio tantoris, & odij, t. 2. l. §. 22. n. 8. vide Intrinsecam, n. 8.

Confessari qualiter consilium debeant, ut penitentes remittant etiam iniurias, ibid.

An aliquando possit esse meritum iniuriarum in iudicio prosequi, ibid.

Iniuria an sit retractanda per petitionem veniæ, & palliodium, t. 2. l. §. 22. n. 9.

Quid servetur in Regnis Hispaniarum, & in Statibus Etruræ, ibid.

Quomodo possit congruentius rescitari iniuria per concordiam, & voluntatem partium iuxta qualitatem facti, loci, & personarum, & alia, ibid.

Iniuriarum qualiter teneatur in foro conscientie ad restitutionem famæ, ibid.

De pluribus modis rescandendi iniurias, ibid.

Iniuria quando est vera, & interest Republicæ illam sciri, iniuriarum ad nihil tenetur, tom. 2. l. §. 22. numer. 10.

Qualiter in iniurijs habeat locum remedium l. diffamari &c. ibid.

Veritas iniuriæ an, & qualiter excusetur, ibid.

Iniuria an, & quando possit repelli cum mentita, t. 2. l. §. 22. n. 11.

Iniuria an possit pari, vel maiori iniuria propulari, t. 2. l. §. 22. numer. 12.

Iniurias verbales qualiter liceat pari pari referre, non autem facto, percussendo, vulnerando, & occidendo, ibidem, & numer. 17.

Quid si persona honesta gravi iniuria verbali affecta statim iniuriantem occiderit, ibid.

Iniuria an inferatur per mentitam conditionalem, vel alia verba conditionalia, t. 2. l. §. 22. n. 13.

Iniuria quando refertur ex meoia, & quomodo purgetur, ibidem.

Iniuriæ plures vno impetu prolatae pro vna reputantur, & vnica poena puniuntur, si tendunt ad eundem effectum, vel genus infamie, secus si diuersas species continent, vel statutum, siue lex aliter disponat, t. 2. l. §. 22. numer. 14.

Iniuriæ qualiter Florentiæ puniantur, tom. 2. l. §. 22. numer. 15.

Iniuriæ qualiter sint æquo animo per prudentes tollerandæ, & dissimulandæ, & resultent in opprobrium iniuriantis, t. 2. l. §. 22. n. 16.

Iniuriarum verbalium si iniuriantem percussit, qualiter extraordinariè puniatur, quid si effect nobilis, t. 2. l. §. 22. numer. 17.

Iniuria an reputetur, & quomodo puniatur scampanata, vel bacillata viduis nubentibus facta, t. 2. l. §. 22. numer. 18.

De facientibus mazinas, serenatas, & huiusmodi, ibidem.

De Iniurijs, remissive, t. 2. l. §. 22. n. 19.

Iniuriæ, & præcipue contra personas Ecclesiasticas qualiter de iure canonico puniuntur, tom. 2. l. §. 22. numer. 20.

Iniuriæ qualiter sint ab offensis remittendæ in vtroque foro, t. 2. l. §. 22. n. 21.

Iniuria imputat infertur retinentibus ludum tempore Indi, t. 3. l. §. 22. n. 5.

Iniuria coram Magistratu, vel Ecclesia, & placita est grauior, & delictum notorium, t. 3. l. §. 22. n. 13.

Iniuriæ resultant ex libello famoso, an possint simili modo repelli, t. 3. l. §. 22. n. 22.

Iniuria an possit estimari, & quid seruetur Florentiæ, t. 2. l. §. 22. numer. 10.

Iniuria verborum an possit celo repelli, tom. 2. l. §. 22. numer. 4.

Quomodo possit incontinenti repelli, tom. 2. l. §. 22. numer. 1.

Iniuriarum perulatur verbis, qualiter possit iniuriantem occidere, t. 1. in Addit. noui. cap.

Alia vide an Praxi, §. Inimicæ.

INOBEDIENTIA.

Inobediencia versus Principem qualiter puniatur, tom. 3. l. §. 21. post n. 21. vers. Et quanto.

INOBSERVANTIA.

Inobseruantia qualiter tollat robur scripturæ, etiam solemnæ, t. 3. O. §. 4. n. 3.

Exilij a quo fit probanda, t. 3. N. §. 2. n. 6.

INNOCENS.

Innocentia probanda est ab admissio ad nouas defensiones, t. 1. A. §. 15. n. 8. & 28.

Innocens presamitur, qui sponte se iudici præsentat, t. 2. l. §. 23. n. 7.

INQUISITIO.

Inquisitio est delicti informatio iudicis auctoritate, & officio assumpta, tom. 2. l. §. 23. n. 1.

Inquisitio est duplex generalis, & specialis, & de vtraque, ibidem.

Inquisitio specialis quæ requiritur pro sui validitate, ibidem, & numer. 11.

Inquisitio formata sine legitimis indicij est nulla, & quando possit sustineri, ibid.

Inquisitio est nulla si non constet de corpore delicti; quid si non sint transmissi rotas tenor Inquisitionis, & quid seruetur Romæ, & Florentiæ, ibid.

An sit necessaria diffamatio, vt possit inquiri, ibid.

Inquisitio formata iuxta styllum Curie sustinetur, ibidem.

Inquisitio si contineat certum diem, & probetur de alio, an possit sequi condemnatio, tom. 2. l. §. 23. numer. 2.

Accusator non tenetur exprimere diem commissi delicti, ibidem.

Inquisitio non potest formari, nisi constet de delicto scilicet commissio, & quid in casu dubio, t. 2. l. §. 23. numer. 3.

Inquisitio qualiter possit formari ex officio iudicis in omnibus delictis, etiam priuatis, t. 2. l. §. 23. n. 4.

Quid in adulterio, & alia, ibid.

Inquisitio de armorum delatione tempore noctis quomodo possit excusari, t. 2. l. §. 23. n. 5.

Inquisitio de simplici delicto, probata postea qualitate aggravante, an sit reformanda inquisitio; & quid seruetur Florentiæ, t. 2. l. §. 23. n. 6.

Inquisiti concumaces qualiter debeant prius condemnari antequam assignentur defensiones alijs carceratis, t. 2. l. §. 23. numer. 7.

Innocens presamitur, qui se iudici sponte præsentat, ibidem.

Inquisiti an, & quando sint diffinitivè absoluerendi, vel cum clausula, t. 2. l. §. 23. n. 8.

Inquisitio qualiter sustinetur ex assertionem vulgari, & tantum magis iuncta fuga ipsius rei, vel alio indicio, t. 2. l. §. 23. numer. 9.

Inquisitores hereticæ prauitatis qualiter dicantur habere iurisdictionem delegatam, & ordinariam in quibus causis, & contra quos procedat, & alia de illorum iurisdictione, t. 2. l. §. 23. n. 10.

Inquisitores S. Officij qualiter, sub quibus poenis, & censuris sint adjuuandi, & nullo modo impediendi a iudicibus laicis, ibid.

Inquisitores præiudici an debeant esse proclines ad torquendum, cum quibus indicij, & qualiter probatis, an admittant appellacionem, & alia plura, ibid.

Inquisitores quas poenas, & quomodo foleant imponere, ibidem.

Inquisitores S. Officij an subsint Legatis de latere Summi Pontificis, an possint habere familiam armatam, & alia de illorum officio, & potestate, latere, ibid.

Inquisitio an sustineatur sine diffamacione, & alijs legi-

glemit indicij ex sola confessione rei, tom. 2. l. §. 23.

nam. 11.

An quislibet suspicio absque alijs indicij sufficiat ad effectum constituendi, & examinandi eum, ibid.

Confessio rei sponte emanata sine alijs precedentibus, indicij an saltem sufficiat quo ad pernam extraordinariam, ibidem.

Inquisitio si sit nulla, vel inepta, debet reos absolui ob observatione iudicij, & nouus processus inchoari, t. 2. l. §. 23. num. 12.

Inquisitio in partibus an possit se constituere coram Principe, t. 2. l. §. 23. n. 13.

De Inquisitione, & Inquisitione, remissiuè, tom. 2. l. §. 23. num. 14.

Inquisitio an fieri possit de delictis sine precedente fama, vel infamia, t. 2. l. §. 23. n. 14.

Inquisitio est nulla ipso iure absque precedentibus legitimis indicij, & an possit aliquo casu sustineri, t. 2. l. §. 15. num. 28.

Inquisitio possunt pro salario Advocati, & procuratori retineri donec soluant, t. 3. l. §. 16. num. 8.

An possint interrogare accusatorem super eo, quod excludit dictum, t. 3. §. 26. n. 9.

Inquisitio an possint petere, & obtinere, ut testes repetantur in eorum presentia, t. 4. T. §. 9. n. 13.

An possint iudici acquiescere respondere, t. 4. T. §. 9. num. 49.

Inquisitio de restituita an possit allegare nullitatem captae, t. 4. R. §. 24. n. 1.

Vide etiam in Praxi, §. Inquisitione, ubi plura, & nella Prefazione di detta Pratica.

INQUISITOR.

Inquisitores S. Officij possunt procedere contra laicos displicentes de fide, t. 3. l. §. 2. n. 1.

Alia vide in §. Inquisitione, n. 10.

INSCRIPTIO.

Inscriptiones, & similes memorie adificijs appositae, qualiter non possint remoueri sub pena, t. 1. l. §. 39. num. 1. & 3.

Inscriptiones sepulcrorum non inducunt dispositionem, & quare, ibid.

INSIGNIA.

De insignijs, ad diuersos effectus plura vide in §. Arma, vel Insignia.

INSINUATIO.

Insinuatio est praestatio auctoritatis, siue approbatio per superiorem, vel iudicem facta; siue apud acta donationis, vel alterius actus registratio, tom. 2. l. §. 24. num. 1.

Insinuatio fuit inuenta ne donationes clam fiant, & per eas homines decipiantur; ac etiam fauore donationum, ne inquam possit de illis dubitari; & alia, ibidem, & num. 2.

Florentie donationes quomodo insinuantur, vel registrantur, ibid.

Insinuatio eorum quo iudice sit facienda, an possit fieri die feriato, ibid. & n. 7.

Insinuatio quando sit necessaria in donationibus, t. 2. l. §. 24. n. 2.

Insinuatio quare inuenta, ibid.

Insinuatio qualiter sit necessaria in pacto de lacraoda dote, & similibus gratuitis excedentibus metam legalem, t. 2. l. §. 24. n. 3.

Insinuatio an requiratur ubi actum fuit, ut tot sine donationes, quot sunt res donatae, si simili onera excedant metam legalem, t. 2. l. §. 24. num. 4.

Insinuatio ommissa, an faciat in totum corrumpere donationem, vel tantum in quantitate excedente, tom. 2. l. §. 24. num. 5.

Quid si donatio esset inter personas suspectas, & prohibitas, ibid.

Insinuatio an, & quando possit suppleri per iuramentum, t. 2. l. §. 24. n. 6.

Qualiter donatio etiam non insinuata possit sustineri tamquam pactum, ibid.

Insinuationis quando dicatur renunciatum, vel non, ibidem.

Insinuationis defectus qualiter suppleatur per iudicij praesentiam, t. 2. l. §. 24. n. 7.

Quid in insinuatione requisita secundum constitutiones Martiae, ibid.

Insinuatio coram quo iudice sit facienda, ibid.

Insinuatio an requiratur in contractibus mulierum, & minorum vltra alias solemnitates, ibid.

Insinuatio an praesumatur ex diuturnitate temporis, & non opposizione, t. 2. l. §. 24. n. 8.

Insinuatio potest quodcumque fieri, nisi statutum aliter disponat, t. 2. l. §. 24. n. 9.

Florentie donationes debent intra certum tempus registrari vigore statuti, ibid.

An tale statutum habeat locum in donationibus iurata; in clerico donante, & fauore Ecclesiae, ibid.

Quid in donationibus causa mortis, ibid.

Insinuatio an fieri possit postquam eius defectus fuit oppositus, t. 2. l. §. 24. n. 10.

Quid si inuisum defectus allegetur non ab ipso donatore, sed a tertio, ibid.

Insinuatio an retrotrahatur ad diem donationis in praesudicium tertij, ibid.

Quid in terminis legis Florentinae, ibid.

Insinuationis defectus qualiter possit opponi etiam per heredes, ibid.

Insinuatio ut fieri possit, an requiratur quod donatio sit in scriptis redacta, ibid.

Insinuatio an fieri possit post mortem donantis, vel donatrix, t. 2. l. §. 24. n. 11.

Insinuatio an, & quando sit necessaria propter incertitudinem futuri euentus, tom. 2. l. §. 24. n. 12.

Insinuatio an, & quando sit necessaria in donatione ex causa dotis, t. 2. l. §. 24. n. 13.

Insinuatio non est necessaria in donationibus ob causam, & quae tales dicantur, ibid.

Insinuatio non est necessaria in donatione causa mortis, facta pro redemptione captiuorum, Ecclesiae, militi à Duce belli, & in alijs casibus, ibid.

Quid in donatione remuneratoria; in renunciationibus de iure querendo, ibid.

Insinuatio an sit necessaria in donatione facta per epistolam, & praecipue ubi adesset litterae geminae; & alia, ibidem.

Insinuatio non est necessaria in donatione reciproca; in renunciationibus ex causa ingressus Religionis; in donatione facta ab aucto nepoti; propter nuptias; à Principe; nec quando donator est Sacerdos; quid in transactionibus; & alijs pluribus casibus, de quibus hactenus, ibid. per totum num.

Insinuatio quando requiratur in donatione, t. 2. D. §. 31. n. 3. & alia sub n. 54.

Insinuatio an sit necessaria in renouationibus, t. 4. R. §. 13. num. 29.

INSTANTIA.

Instantia quid sit, variè describitur, tom. 2. l. §. 25. num. 1.

Instantia quanto tempore duret tam in ciuilibus, quam in criminalibus, t. 2. l. §. 25. n. 2.

Instantia precepta in criminalibus perimitur ius fisci, & accusatoris; quid stante confessione inquisiti, ibid.

Instantia an de consuetudine feruetur in criminalibus, ibidem.

Instantia de iure canonico est perpetua tam in ciuilibus, quam in criminalibus, nisi obstat praescriptio, t. 2. l. §. 25. num. 3.

Quid feruetur vigore dispositionis Concilij Tridentini, ibidem.

Instantia de iure canonico licet sit perpetua, qualiter tamen per diuturnam cessationem litis, habeatur pro derelicta, ibidem.

An sufficiat sola negligentia in prosequendo, ut lis habeatur pro derelicta, ibid.

Instantia quot diebus sit vigore statuti Florentini, & quando incipiat, t. 2. l. §. 25. n. 4.

Instantia an possit prorogari, ibid. & n. 14.

Instantia an procedat in causis Forensium, & Clericorum, t. 2. l. §. 25. n. 5.

Instantia praedicta vigore statuti Florentini habet locum in quibuscumque causis ciuilibus; & an in causis principali, quam in causa appellationis; & an in causis summarijs, & executijs, t. 2. l. §. 25. n. 6.

Instantia an sit seruanda in causa dotis, ibid.

Instantia an intelligatur de tempore utili, vel continuo, t. 2. l. 5. n. 7.
 Instantia in causis arbitrorum quomodo petat, t. 2. l. 5. n. 8.
 Instantia concessa non ad dies, sed ad certum tempus an possit prorogari, t. 2. l. 5. n. 9.
 Quid si fuerit per Principem prorogata, ibid.
 Instantia in causis delegatis, vel compromissariis quando incipiat, t. 2. l. 5. n. 10.
 Florentie quot dierum sit; quid si agatur de Gratia à Principe obsecra, ibid.
 Instantia incepta cum defuncto an transeat ad heredes actus, & passus, t. 2. l. 5. n. 11.
 Quid si heres sit Clericus? ibid.
 Instantia cepta per maritem per repetitione dotis, an transeat in filios contra patrem, ibid.
 Instantia incepta contra Clericum in foro Ecclesiastico, an ardeat laicum etus hereditum, & e contra, ibid.
 Quid si instantia esset peremptoria, & instantia, ibid.
 Quid si iam sit lata sententia, quo iudice sit exequenda; & alia, remissus, ibid.
 Instantia an transeat in singulares successores, t. 2. l. 5. n. 12.
 Instantia inchoata cum a successore transeat in successorem dignitatis, ibid.
 Instantia quando dicatur premissa in iudicio, iudici, causae, litigantibus, de effectu huiusmodi investigationis, & alia, remissus, t. 2. l. 5. n. 13.
 Instantia peremptoria an possit iudex pronunciare super meritis causae, t. 2. l. 5. n. 14.
 Instantia peremptoria qualiter non attendatur ubi sumus in confesso, t. 2. l. 5. n. 15.
 Instantia nullitatis an petat peremptoria instantia appellationis, t. 2. l. 5. n. 16.
 Instantia an curat dum disputantur emergentia amelitem contestatam, t. 2. l. 5. n. 17.
 Instantia an curat pendente conspectu, dilatione, vel impedimento, ibid.
 Instantia quando non curat de iure communi, & quid inspecto statuto Florentino, ibid.
 An possit petam sententiam omisso iudicio nocere, ibid.
 Qualiter fiet debeat calculus dierum, & in dubio fit iudicantem pro non deserviente, ibid.
 Instantia non perit in consistorio Principis; vel quando lux debet liberum arbitrium procedendi, & scitotandi, t. 2. l. 5. n. 18.
 Instantia an, & quando curat in consistorio Principis, ibidem.
 Instantia non currit in causa nullitatis ex defectu iurisdictionis, ibid.
 Instantia peremptoria pereunt tantum acta ordinaria iudicij, & non alia, t. 2. l. 5. n. 19.
 An durer effectus male fidel ex contestatione litis causatus, ibidem.
 Instantia peremptoria potest dupliciter resistari per restitutionem in integrum, & insufflationem Principis; ac etiam remouari per repetitionem actuum, t. 2. l. 5. n. 20.
 Instantia potest renunciari cum refectione expensarum, ibidem.
 Instantia noua dicitur restituta, etiam quoad forum, & alia, ibid.
 Quando, & à quo sint reficiende expensae, ibid.
 Instantia peremptoria potest à solo Principe restitui, & alia, t. 2. l. 5. n. 21.
 Instantia an, & quando transeat actus, & passus contra heredes, etiam clericos, singulares successores, cessionarios, & alios, ibid.
 De Instantiis causarum, remissus, t. 2. l. 5. n. 22.
 Instantia prima, est ordinarij locorum referenda, t. 2. l. 5. n. 23.
 Instantia peremptoria, quae acta pereant, vel non, t. 1. A. 5. n. 4.
 A quo sint reficiende expensae, t. A. 5. n. 5.
 Instantia in causis criminalibus, an, & quando transeat ad heredes, t. 2. l. 5. n. 3.
 Instantia in causis iudicatis quantum duret, t. 2. l. 5. n. 4.
 De instantiis causarum quoad plura, vide in Praxi Anchoris Summae, §. Instantia de Cause.

I N S T I G A T O R.

Instigator, sicut accusator non probans delictum in dubio praesumitur calumniator, nisi ex aliqua iusta causa possit excusari, qualiter puniatur, & alia, t. 1. A. 5. n. 6. & eum. 14.

I N S T I T O R.

Institor reputatur capterius, vide Capterius.
 Institor ad certum tempus, illo finito non obligat dominum, t. 1. A. 5. n. 14.
 Institor an, & quando obliget dominum, vel non, t. 1. D. 5. n. 32.
 Institor an obligetur proprio nomine, & conueniri possit ab illis, qui secum contraxerunt, t. 2. l. 5. n. 49.
 Institor quis dicatur, qualiter obliget socios praepositos, & alia, t. 4. S. 2. n. 25.
 Institor mensa nummularia, an, & quando, & pro qua summa possit obligare, vel non rationem bancariam, vide Addit. Nouissim. t. cap.
 Institutio.

Institutio heredis quid sit, potest fieri pure, & sub conditione, non autem ex certo tempore, vel ad certum tempus, & taliter facta qualiter habeatur pro pura, sicut etiam si fuerit facta sub conditione impossibili, t. 2. l. 5. n. 26.
 Institutio per quae verba fieri possit, quid importer, & alia, remissus, ibid.
 Institutio potest fieri de quibuscumque personis, nisi specialiter à lege prohibeatur, de quibus, ibid.
 Institutio heredis qualiter possit etiam conueniri induci, licet expressè in testamento non ligatur, ibidem.
 Institutio noua facta an sit valida, & saltem sustineatur in vim fideicommissi, ibid.
 Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.
 Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.
 Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instutus in re certa, an, & quando habeatur pro herede vniuersali, vel legatario, t. 2. l. 5. n. 26.

Instituto de duobus filiis inuicem substitutis, quomodo censetur vocati, t. 2. l. 16. n. 10.
 Instituto haredis an importet alienationem, inferendo ad plura, t. 2. l. 16. n. 11.
 Instituto vniuersalis an comprehendat fideicommissum conditionale, ibid.
 Instituto vniuersalis quid comprehendat, ibid.
 Instituto an fieri possit per relationem ad aliam scripturam, t. 2. l. 16. n. 12.
 Instituto haredis qualiter possit probari per testes, & alij modos, t. 2. l. 16. n. 13.
 Instituto haredis ex quibus presumatur licet ex testamento non appareat, ibid.
 Instituto an sit conditionalis, vel modalis ubi hares debet prius suscipere prolem, t. 2. l. 16. n. 14.
 Instituto an extendatur de casu ad casum, de persona ad personam, & de tempore ad tempus, t. 2. l. 16. n. 15.
 Instituto debet fieri per verba clara, & expressa; an possit fieri per nuntium, & alia, ibid.
 Instituto facta erronee de aliquo tanquam filio, an sustineatur, t. 2. l. 16. n. 16.
 Instituto quando videtur ex falsa causa, vel non, ibidem.
 Instituto generalis filiorum, non extenditur ad eos, quos testator ignorabat se habere, ibid.
 Instituto facta a minore de suo iure, vel curatore an sit valida, t. 2. l. 16. n. 17.
 De instituto cum onere, & grauamine assumendi arma, & nomen testatoris, t. 2. l. 16. n. 18.
 Instituto sub conditione omnino casura, non impedit transmissionem, t. 2. l. 16. n. 19.
 Instituto facta vita durante, an contineat grauamen restituendi post mortem, t. 2. l. 16. n. 20.
 Institutus in vita an habeatur pro herede, vel usufructuario, ibidem.
 De hærede instituto durante vita cum taxatiua rationem, cui fuit datus substitutus, qui præcedit, an vigore caducitatis habeat bona libera, vel teneatur illa restituere filijs substituti prædefuncti illius non vocatis, ibidem.
 Instituto haredis an possit in liberam alterius voluntatem conferri, t. 2. l. 16. n. 21.
 Instituto facta ad nuntium, vel interrogationem alterius an valeat, ibid.
 Instituto qualiter euaneat per mortem haredis ante testatorem, & alijs modis, remissum, ibid.
 Instituto in beneficiis quid sit, qualiter fiat, & alia, remissum, t. 2. l. 16. n. 22.
 De institutione haredum plura, remissum, tom. 2. l. 16. n. 23.
 Institutus in re certa, non dato alio coherede an, & quando efficiatur hares in totum, t. 2. l. 16. n. 24.
 Institutus de re aliena an valeat, saltem quoad estimationem, t. 3. l. 5. n. 72.
 Instituto posthumum, de quo intelligatur, & alia, t. 3. p. 5. n. 29. n. 4.

I N S T R U M E N T V M.

Instrumentum dicitur probatio probata, & veritas euident, nisi contra illud opponatur, t. 2. l. 17. n. 1.
 Instrumentum facit rem notoriam, & fidem indubitatam, dicitur casus legis; & alia de fide instrumentorum, ibid.
 Instrumentum habet tres presumptiones, nempe veritatis, solemnitatis, & voluntatis partium, ibid.
 Non presumitur simulacrum, & veniens contra illud, debet concludenter probari, & alia, ibid.
 Instrumento rogato à Notario sine rebus an credatur, ibidem.
 Instrumentum quando dicatur authenticum, & quando non probet, & alia, ibid.
 Instrumentum qualiter possit reprobari per testes, & quales illi debeant esse, tom. 2. l. 17. n. 2.
 Instrumenta pro sui substantia requirunt locum, imò locum loci, & de alijs requisitis, tom. 2. l. 17. n. 3.
 An valeat consuetudo non apponendi locum; & de stylo Florentie, ac Venetiarum, ibid.
 Inuocatio diuini nominis an sit substantia; de auno, Principe, & inductione, ibid.

Instrumentum quando dicatur perfectum, tom. 2. l. 17. n. 4.
 Instrumentum publicatum à Notario cum suo signo, dicitur originale, & plene probat, quod si non reperitur in Protocollo, ibid. & n. 7.
 Instrumentum quas solemnitates requirit; qualiter presumantur, & alia, ibid.
 Instrumenta quomodo, & à quo tempore sint ponenda in Archiuis publicis, & an omisso Notarij præiudicet patribus, & alia, ibid.
 Instrumentorum appellatione an veniat scriptura priuata, acta iudicialia, testamentum, & alia, tom. 2. l. 17. n. 5.
 Instrumentum antiquum qualiter possit exemplari, & probet exemplum; an requiratur citatio partis, & alia, t. 2. l. 17. n. 6.
 Instrumentum antiquum an requirat recognitionem, & probationem tabellionis, & alia, ibid.
 Instrumentum an possit exemplari ab alio Notario non rogato, ibid.
 Instrumentum corrosum, vel abasum, & vetustate consumptum an probet, ibid.
 Instrumentum an possit desumi ex abbreviatura, vel Barchello, siue filia notarij mortui, vel alijs impedit, si non sit in protocollo, tom. 2. l. 17. n. 7.
 De vi scripturæ in filia Notarij repetitæ, licet non subscriptæ, ibid.
 Protocollum quid sit, & quomodo fides ei adhibeatur, ibidem.
 Instrumenta qualiter possint exemplari ab Archiuis, ibidem.
 Instrumenta quando dicantur in forma probante, ibidem.
 Instrumenta debent prodari authentica; quid si sit dimissa copia in actis, ibid.
 Instrumenta an, & quando habeant executionem paratam, t. 2. l. 17. n. 8.
 De via executiua instrumentorum quando competat, vel non vigore statuti, ibid.
 Quid in instrumentum dotis, depositi, census, & locationis sit, ibid.
 Quid in Clerico, an possit per pactum se subicere executioni paratæ, ibid.
 Qualiter competat via executiua statibus clausulis *summarie, de plano, sine strepitu &c.* ibid.
 Instrumentum habere executionem paratam, & vim garantitiæ quid importet, t. 2. l. 17. n. 9.
 Instrumentum quando dicatur liquidum, vel possit liquidari iuxta Pragmaticas Regni, ibid.
 Instrumentum post triginta annos amittit viam executiuam, ibidem.
 Instrumentum vt dicatur garantitiarum, & possit vbique executioni demandari, quæ requirantur, ibid.
 Statuta tribuenda huiusmodi executionem paratam, qualiter sint recte interpretanda, & alia, ibid.
 An ligent personas Ecclesiasticas, ibid.
 Instrumentum habens executionem paratam, si contineat summam illiquidam, vel conditionalem obligationem, quomodo fit exequendum, ibid.
 Quid si opponatur contra Instrumentum, an pendente lito sit locus executioni, ibid.
 An possit exequi pro non expensis, sed tacitis, & virtualiter contentis; an pro tacita hypotheca, ibid.
 Nullitas notoria qualiter impediat executionem instrumenti, & alia, remissum, ibid.
 Quid si instrumentum esset confectum iuxta territorium statutionis, ibid.
 Instrumentum quas exceptiones admittat, vel non, tom. 2. l. 17. n. 10.
 Instrumentum an amittat fidem si Notarius sit priuatus officio, vel sit vitium in protocollo, tom. 2. l. 17. n. 11.
 Quid si originale non reperitur, ibid.
 Instrumenti tenor, & amissio quomodo probari possit, ibidem.
 Instrumentis pluribus eadem die confectis, quodnam alteri sit præferendum; quid si in vno adit bona? tom. 2. l. 17. n. 12.
 Instrumenta si sint diuersa, & inter se contraria, an neutri, vel cui credatur; an, & quomodo possint conciliari, & inter-

interpretari, & quando dicatur correfpectus, ibid.
An, & quando per fecundum instrumentum censetur
recusum à primo; quid si secundum esset nullum?
Ibidem.
Instrumentum pro parte verum, & pro parte falsum, an
reddatur totum falsum, t. 1. l. 27. num. 13. vide Falsitas,
num. 6.
Instrumentum abrafum in parte substantiæ, & suspecta,
an probet, tom. 2. l. 27. num. 14. vide Falsitas,
num. 5.
Instrumentum signatum linea transfuersa, vel aliter sus-
pectum an probet, t. 1. l. 27. n. 15.
Instrumentum ex quibus arguatur falsum; & è contrà
qualiter excludatur falsitas, ibid.
Ad, & quando scriptura inter alias scripturas matrices
eiusdem Notarij reperta sit attendenda, licet in parti-
bus deleta, si aliæ copie repertiant inter se discrepan-
tes, ibid.
Instrumenta non possunt tolli, & elidendi per contraria
instrumenta, t. 1. l. 27. n. 16.
An sit locus penitentiae ante celebrationem instru-
menti, ibid.
Instrumentum, & contractus qualiter differant, ibid.
Instrumentum est exponendum, seu faciendum ne pereant
probationes, t. 1. l. 27. n. 17.
Qualiter possint compelli debitores ad celebrationem, vel
renouationem instrumenti, & alia, ibid.
An autem debitor post solutionem possit agere ad restitu-
tionem instrumenti, ibid.
Debitores, & alij an, & quando teneantur facere instru-
mentum, & cuius expensis, ibid.
Instrumentum habens relationem ad aliud, an probet non-
consilium de relato, t. 1. l. 27. n. 18.
Instrumenta debent realiter produci in actis, nec sufficit illo-
rum indicatio, tom. 1. l. 27. n. 19.
Instrumenta an possint produci post lapsum terminum; vel
post conuentionem in causa, & alia de productione instru-
mentorum, remissuè, ibid.
Quid in instrumentis de nouo repertis, ibid.
Instrumenta coram iudice sunt producenda, & de stylo Flo-
rentinæ, ibid.
Instrumenta non possunt produci, nisi in termino probato-
rio, ibid.
Instrumenta, & huiusmodi scripturae an, & quando sint parti-
ci edendæ, ibid.
Instrumentum impugnatum an pro sit impugnanti, & pro-
ductum censetur approbatum, tom. 1. l. 27. num. 21.
Instrumentum extractum ab Archivio, debet esse subscrip-
tum ab Archivista, & an rogatum à pluribus Notarijs,
debeat esse ab omnibus subscriptum, ibid.
Idem instrumentum non continet prius, nec posterius,
ibidem.
Instrumentum discordans à capitulis firmatis, an præ-
ualeat ipsis capitulis, tom. 2. l. 27. num. 22.
& 24.
Instrumenta, & similes scripturae inter plures eorum-
munes, penes quem custodiri debeant, tom. 2. l. 27.
num. 23.
De instrumentis vigore legum municipalium status Flo-
rentinæ, remissuè, ibid.
Instrumentum subsequens an præiudicet, & præiudicare
possit capitulis prius firmatis, tom. 1. l. 27. num. 24.
Instrumentum est consilendum iuxta Breue Apostolicum,
ibidem.
Instrumentum reconualidat capitula nulla in eo inserta,
ibidem.
Instrumentum an, & quando probet ad fauorem Notarij
scribentis, t. 1. l. 27. n. 25.
De instrumentis, & illorum liquidatione plura, remissuè,
t. 1. l. 27. n. 26.
Instrumentum quod pro sit illi tantum, qm rogauit Nota-
rium, & non alijs, t. 1. A. §. 10. n. 11.
Instrumentum publicum, an habeat executionem paratam,
tom. 3. l. 18. n. 27.
Instrumentum an possit liquidari contrà prodigum, t. 3. P. §.
50. n. 3.
Instrumentum per quas exceptiones impediatur exequi, vel
non, tom. 2. E. §. 23. n. 19. & seqq.

Instrumentum an possit leuari expensis debitoris, t. 2. E. §. 28.
n. 2. & 23.
Instrumentum signatum linea transfuersa, an probet, t. 4. S.
§. 23. n. 6.

Alia vide in Praxi §. Instrumenti &c.

I N S V L A.

Insula cuius sint, & alia, t. 1. F. §. 16. n. 1.

I N S V L T V S.

Insultus quid sit, & quomodo probetur, tom. 2. l. §. 28.
num. 1.

Quando dicatur insultus, vel assultus, ibid.

Insultatus praeuenitur scilicet ad defensionem, licet praeuene-
rit, ibid.

An quis praeueniatur insultatus, vel insultatus, ibid.

Insultus qualiter confundatur cum delicto principali, t. 1. l.
§. 28. n. 2.

Quid si insultus esset factus in diuerso Territorio?
vel separatim esset imposita poena à statuto? ibi-
dem.

Insultus cum armis intelligitur etiam quando quis esset ar-
matus, licet arma non euaginauerit, tom. 2. l. §. 28.
num. 3.

Insultus cum armis, vel instrumentis vituperosis ut baculis
qualiter puniatur, ibid.

Insultatus potens alium ante se ut clipeum ad quid teneat-
ur, t. 2. l. §. 28. n. 4.

Insultus cum armis, vel sine, an frangat cautionem de non
offendendo, t. 1. C. §. 10. n. 25.

Insultatus qualiter possit se omni modo defendere, tom. 1.
H. §. 8. n. 4.

I N T E N T I O.

Intentio Manfrelli, & baptizati, an necessaria in Baptismo,
t. 1. B. §. 3. n. 7. & 9.

I N T E R D I C T I O.

Interdictum bonorum facta prodigum, quid operetur, & alia,
vide Prodigum.

I N T E R D I C T V M.

Interdictum Ecclesiasticum quid sit, & quomplex, à qui-
bus possit pronunciari, de illius requisitis, quos liget,
vel non, & alia, remissuè, tom. 1. l. §. 29. num. 1. &
6. & 7.

De interdicto Saluiano, eius requisitis, & alijs, remissuè,
t. 1. l. §. 29. n. 2.

Interdictum in quorum bonorum, & quorum legatorum, quibus, &
contra quos competat, quas probationes requirat, & alia,
t. 1. l. §. 29. n. 3.

Interdictum in possessione, quid sit, quibus, & contra quos
competat, & alia, remissuè, t. 1. l. §. 29. n. 4.

Interdictum D. Adriani, quando, quibus, & contra quos
competat, & de alijs interdictis possessorijs, remissuè, t. 1.
l. §. 29. n. 5. & 8.

Interdictum Ecclesiasticum quos effectus operetur, in quo
differat à suspensione, & excommunicatione, t. 1. l. §.
29. n. 7.

I N T E R L O C V T O R I A.

Interlocutoria an admittat appellationem, vide Appel-
lationem.

I N T E R P E L L A T I O.

Interpellatio ad impediendum promissa, an sit necessaria,
t. 1. E. §. 17. n. 34. & 38. & §. Modus, n. 4. & 5.

An, ut redactor possit accipere ad cambium in damnum
debitoris morosi, t. 1. l. §. 30. n. 12.

An ut debeatur interesse dotis, tom. 1. l. §. 30. num. 22. &
seqq.

Interpellatio quando inducatur per preces, tom. 3. P. §. 34.
num. 4.

An sit necessaria ad incurrendam penam, & moram,
tom. 3. O. §. 3. num. 7. §. Penam, num. 6. 12. & §. Promis-
sio, num. 42.

I N T E R E S S E.

Interesse tripliciter exemplificatur definitio, t. 1. l. §. 30.
num. 1.

Interesse aliud est commune, aliud singulare, aliud con-
uentum, aliud internum, aliud extrinsecum,
aliud damni emergentis, & aliud lucri cessantis,
ibidem.

Interesse qualiter, & quo iure debeat, & alia, remissuè,
ibidem.

Interesse ad quam summam possit ascendere, ibid.

Inter-

Interesse consideratur pluribus alijs respectibus, de quibus, tom. 2. l. §. 30. n. 2.

Interesse, qualiter repellat à testificando, tom. 2. l. §. 30. nom. 2.

Interesse est difficultas probationis, & probatur coarctatur, & iuramento, t. 2. l. §. 30. n. 4.

Interesse lucri cessantis ut debeat, an sufficiat, quod quis sit solutus negotiari, vel debeat potius probari quod certe lucratus fuisset, latè, tom. 2. l. §. 30. n. 5. & 6.

Interesse, & damna in cambijs, qualiter probentur, & quando debeantur, vel non, ibid.

An per confessionem partium, etiam iurata, ibid.

Interesse lucri cessantis ut debeantur tria sunt necessaria, de quibus, t. 2. l. §. 30. n. 6.

Interesse lucri cessantis an, & quomodo debeatur Florentiae, Senis, & alibi, ibid.

Et qualiter ob tenuitatem; quid in foro conscientiae, & alia, ibidem.

Interesse in mutuo qualiter, & quibus concurrentibus possit ab initio in pactum deduci, latè, tom. 2. l. §. 30. om. 7. & 10.

Quid in foro conscientiae? ibid.

Interesse quomodo cadere possit in omni contractu etiam inuius temporis, & loci declaratione, ibid.

Interesse qualiter possit ab initio taxari, & an valeat pactum, quod situr iuramento creditoris circa damna, & interesse, & alia, ibid. & n. 8.

Interesse debetur à die morae usque ad integram satisfactionem, etiam pendente inde subsidiationis bonorum, ibid.

Interesse taxatum ab initio, an possit exigi sine alia probatione, ibid.

Interesse in mutuo quando debeat, vel oon, quæ sint probanda, & alia, remissive, ibid.

Interesse an possit fieri capitale, & producere aliud interesse, t. 2. l. §. 30. n. 12.

Interesse conueniunt quando, & qualiter debeat, vel non, ibidem.

An nouus redditus possit constitui ex pensionibus decurtis, ibid.

Interesse lucri cessantis in mutuo, ut exigi possit qualiter debeant saltem probari tria requisita, nempe mora debitoris, soluta obligatio creditoris, quod per manus habuerit merces, ex quibus verisimiliter fuisset lucratus, & alia, tom. 2. l. §. 30. n. 9.

Quis dicatur negotiator ad effectum consequendi interesse, ibid.

Indebitè solum potest repeti, & qualiter in hoc casu indubitè probetur, ibid.

Interesse lucri cessantis ex mutuo, ut debeat, quid detrahendum? ibid.

Interesse an, & quando debeat sine mora, tom. 2. l. §. 30. nom. 10.

Quid si mora fuit inculpabilis, ibid.

Quomodo inducatur mora, qualiter possit excusari, & alia, ibid.

Quando non debeat interesse etiam conueniunt, ibid.

Interesse an possit ab initio taxari ut uniformiter debeat, ibidem.

Quæ requiratur in foro conscientiae ad sustinendam huiusmodi taxationem, ibid.

Interesse damni emergentis, qualiter debeat ad rationem fructuum censu, t. 2. l. §. 30. n. 11.

Et idem est circa interesse lucri cessantis, ibid.

An præsumatur quod debitor se liberauerit à dicto damno si pecunias habuisset, vel sit probandum, & quomodo, ibidem.

Interesse damni debetur omni iure, & indistinctè cuiusque damnum passus, ibid.

Quid constare debeat in damno emergente, ibid.

Interesse an debeat, ubi creditor recepit ab alio ad viam, & an sit necessaria interpellatio, latè, tom. 2. l. §. 30. nom. 12.

Qualiter sit faciendi interpellatio; & an sufficiat extrajudicialis, quando dies non fuit appositus solutioni, ibidem.

Quod facultas recipiendi ad cambia alicui concessa sub aliqua conditione, non habeat locum nisi illa purifica-

ta, an sit parti intimanda, & alia, ibidem.

Quæ requirantur ut liceat creditori ob retardatam solutionem sumere ad cambia, & recambra expensis debitoris motus, ibid.

Interesse cambiorum an, & quando debeat, vel oon, & alia, remissive, ibid.

An valeat conueniunt inter crediorem, & debitorem super damno emergente, ibid.

Interesse quanti plurimum, & quanti minoris quando debeat, t. 2. l. §. 30. n. 13.

Interesse debetur pro pecunia reuoluenda in stabiliis, t. 2. l. §. 30. n. 14. & 16.

Interesse an debeat à depositario ob moram, & vim, ibid. & nom. 18.

An pro pecunia tradita mercatoris ad negotiandum, ibidem.

Interesse debetur pro pecunia subrogata loco stabiliis, vel legitimæ, t. 2. l. §. 30. n. 15.

De interesse debito ex causa ommissi inuestimenti ad rationem damnorum, & interesse, latè, tom. 2. l. §. 30. nom. 16.

Interesse dotis quando succedit loco legitimæ, debetur filie exclusæ à statuto, etiam soluto matrimonio, t. 2. l. §. 30. nom. 17. & 25.

Interesse dotis an debeat ubi fuit data dilatio ad soluendum, t. 2. l. §. 30. n. 18. & 23.

Quid si dos fuerit promissa ad electionem, vel sub alia conditione? ibid.

Interesse, & fructus dotis bona fide percepti, & consumpti an amittantur in forem, t. 2. l. §. 30. n. 19.

An maritus faciat suos fructus aliqui sibi non debui, si fructus dotis non sint sufficientes ad onera matrimonij, ibidem.

Interesse dotis consistentis in bonis debetur viduæ, si solto matrimonio non fuerit citi statim dos restituta, quod si consilium in mobilibus infructuosus? tom. 2. l. §. 30. nom. 20.

Qualiter intri anoum debeatur alimenta viduæ, an etiam post anoum, & alia ad fauorem viduarum, ibid. & n. 21. & 25.

Interesse dotis an, & quando debeat viduæ, etiam post anoum, si dos consistat in pecunia, & alia, t. 2. l. §. 30. n. 22.

Interesse dotis qualiter debeat viduæ, vigore statuti, vel consuetudinis Romæ, Florentiæ, ac alibi, ibidem.

Interesse an debeat, quando dos fuit legata vnâ cum fructibus ad rationem &c. donec restituatur, ibidem.

Interesse dotis qualiter, & in qua summa debeat vigore statuti Urbis, & alia de dicto statuto, tom. 2. l. §. 30. nom. 22.

Interesse dotis ut debeat viduæ, quæ requirantur, & probati debeant, ibid.

Qualiter vidua possit cum heredibus viri pacifice de certo interesse, donec dos sibi restituatur, ibid.

Interesse dotis an debeat viduæ quouscumque poterat ex rebus mariti, quas administrabat vii iuxta sibi soluere, & satisfacere de sua dote, ibid.

Interesse dotis debetur viro, eo ipso, quod fuisset onera matrimonij, t. 2. l. §. 30. n. 23.

Quid si fuerit data dilatio ad soluendum, vel dos fuerit promissa ad omne beneplacitum, & petitionem, an sit necessaria interpellatio, & alia, latè, ibidem.

Interesse dotis an debeat cessionario ipsius viri, ibidem, & nom. 27.

Quid si marito fuit assignatus fundus frugifer, an imputet in dotem fructus perceptos, vel illos lucretur? ibidem.

Interesse dotis an debeat marito post mortem vxoris etiam exantibus filijs, ibid.

An mortuo marito, filij, & haeredes possint agere ad interesse dotis non solutæ, ibid.

Interesse non debetur pro tempore, quo maritus cum vxore permansit in domo locati, ibid.

Interesse an debeat pro parapherno in pecunia promissa, ibidem.

Interesse an debeat ab extraneo dotis promissore, ibidem.

Inter-

Interesse an debeatur pro dote matrimonij spiritali, ibid. & num. 36.
Interesse solum ultra debitum imputatur in fortem, ibid.
Interesse doti an debeatur ad rationem lucri cessantis, vel damni emergentis, ibid.
Quid si non viro, sed puellæ fuerit dos promissa, ibid.
Interesse dotis qualiter possit ab iniurio taxari, & alia, ibid.
Interesse dotis an debeatur viro, vel eius heredibus solum matrimonio, ubi adiunt filij eiusdem matrimonij, t. 2. l. 30. n. 24. & 25.
Quid si fuerit conuentum, etiam solum matrimonio, ibidem.
Quid vigore statuti Verbis, ibid.
Quid si agatur de dote reuocanda, ibid.
Interesse dotis non restituitur, an debeatur secundo viro, cui vidua nupsit, t. 2. l. 30. n. 26.
Interesse dotis debetur etiam pro augmento, an cedi possit, & alia, t. 2. l. 30. n. 27.
Interesse dotis qualiter possit exigi ad rationem quinque pro cenenario, t. 2. l. 30. n. 28.
Interesse dotis debet taxari secundum statuta locorum, ibid.
Qualiter tractetur vigore Statuti Verbis Bononiæ, Siciliæ, Florentiæ, & aliorum locorum, ibid.
Interesse dotis an censetur remedium post lapsum decennij, t. 2. l. 30. n. 29. & seq.
Interesse dotis, recepta forte principali, an possit postea pretendi, t. 2. l. 30. n. 30.
Quid si solum in facta pro residuo, ibid.
Interesse dotis quando debetur iure actionis, vel officio iudicis, ibid.
Interesse pecuniarum pupillarum an, & quando debeatur a tutore, etiam de iure Canonico, t. 2. l. 30. n. 31.
Interesse rei iudicatæ an, & quando debeatur, t. 2. l. 30. n. 32.
Interesse an ad maius, vel minus lucrum sit taxandum, t. 2. l. 30. n. 33.
Interesse incertum potest venire in condemnatione, & postea liquidari in executione sententiæ, ibid.
Interesse non habens non auditur in causa, tom. 2. l. 30. n. 34.
Qualiter sufficiat quodcumque interesse, & alia, ibidem.
Interesse qualiter debeatur ex dispositione legis, vel ex promisso, vel ex commisso, t. 2. l. 30. n. 35.
Extrinsecum ut debeatur quæ sunt probanda, ibid.
Interesse dotis promissæ Monasterio pro Moniali in eo recepta qualiter debeatur, t. 2. l. 30. n. 36.
Interesse qualiter debeatur ubi fuerunt promissa loca monium, & non consignata, ibid.
Interesse non debetur, nisi agens prius adimpleuerit ex parte sua, t. 2. l. 30. n. 37.
Interesse an, & quando debeatur ex deposito, & qualiter committatur visum in deposito, t. 2. l. 30. n. 38.
De interesse debito, vel non debito ex diuersis causis, remissum, t. 2. l. 30. n. 39.
De Interesse mercantili a quo die curtat in assecurationibus, t. 2. l. 30. n. 40.
Interesse, & damna quando debeantur, t. 1. D. 5. n. 8. & seq. n. 28. & 5. Censur. n. 28.
Interesse an possit excedere valorem rei locatæ, t. 3. l. 19. n. 22.
Interesse qualiter debeatur Monasterio, dote illi non soluta, t. 3. M. 3. 29. n. 1.
Interesse quanti plurimi, quando debeatur ad venditorem frumenti morosum, t. 3. P. 5. 3. n. 30.
Interesse an debeatur viro extra iudicialis interpellationis, t. 3. M. 3. 3. n. 1.
Interesse, & damna, an veniant in repetitione indebiti, t. 4. R. 5. 15. n. 4.
An possit peti post sortis receptionem, tom. 4. S. 5. 23. n. 16.
Interesse damni emergentis debetur fideiussori soluenti sine denunciatione, t. 2. F. 5. 13. n. 27.
Interesse dotis quando debeatur etiam solum matrimonio, & in qua summa, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 30.

Sabel. Index Generalis.

Interesse dotis an debeatur viduæ, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 84.

INTERPRETATIO.

Interpretatio quid sit, quæsupplicia, & quid operetur, t. 2. l. 5. 31. n. 7.
Interpretatio quæ sit sumenda in casibus dubijs, latè, ibid.
De interpretatione Canonis, vel Legis, ibid.
Interpretatio illa est (sumenda, per quam minus receditur à statuto, & alia, ibid.
Interpretatio est sumenda, quæ magis congruit menti contrahentium, & alia, ibid.
Interpretatio exclusiua delicti, & pœnæ qualiter sit capienda, inferendo ad plura, t. 2. l. 5. 31. n. 2. & 5. Delictum, num. 1.
Interpretatio qualiter sit facienda inter legem nouam, & antiquam, ut vitetur correctio, tom. 2. l. 5. 31. n. 3.
Interpretatio quomodo sit facienda, remissum, t. 2. l. 5. 31. n. 4.
Interpretatio aliquarum Legum, Canonum, & Concilij Tridentini prohibita, t. 2. l. 5. 31. n. 5.
Interpretatio qualiter sit facienda in foro externo, interno, & huiusmodi, t. 2. l. 5. 31. n. 6.

INTERROGATORIA.

Interrogatoria in causis criminalibus an denatur per reum, vel accusatorem testibus, & quid seruetur in Statu Florentino, t. 2. l. 5. 31. n. 1.
Interrogatoria solent dari testibus ad effectum faciendi illos variare, & non datur illorum copia parti, t. 2. l. 5. 31. n. 2.
Interrogatoria qualiter possint fieri circa decem prædicamenta, & alia de modo, & forma examinandi testes, remissum, ibid.
Interrogatoria cauillosa quæ sint, & non admittenda, ibid.
Super quibus possint interrogari testes, vel non, ibid. & num. 9.
Interrogatoria præparatoria tantum iudicij, & non ad fundandam intentionem admittuntur hinc inde, t. 2. l. 5. 31. n. 3. & quid in iudicijs summarijs?
Interrogatoria prædicta ad quæ inuenta, quando fieri possint, qualia esse debeant, & super quibus, ac qualem responsionem admittant, ibid.
Quomodo conueniant, vel differant cum positionibus, & alia remissum, ibid.
Interrogari non debet reus, nec specialiter inquiri, nisi præcedat diffamatio, vel aliud æquipoletens, t. 2. l. 5. 31. n. 4. vide Inquisitio n. 11.
An debeat interrogari sub iuramento, ibid.
Quando possit interrogari de factis, ibid.
De obligatione rei iuridicæ, vel non iuridicæ interrogati in respondendo iudici, ibid.
Interrogari potest producent testes, vel scripturas, an illis uti velit, an teneatur præcisè respondere, & non respondendo habeatur pro negante, vel affirmante, & alia, t. 2. l. 5. 31. n. 5. & seq.
An pendente dicta instantia, vel interrogatione possit ad viciatiora procedi, ibid.
Interrogatus de facto alieno, vel habens probabilem ignorantiam, non teneatur præcisè respondere, ibid.
Interrogatus ut supra quomodo teneatur, & possit respondere, t. 2. l. 5. 31. n. 6.
Interrogator la non possunt à iudice remissoriali refecari, nisi de consensu partium, t. 2. l. 5. 31. n. 7.
Interrogatoria an possint præsentari iudici commissario, & alia, ibid.
Interrogatoria suggestiua semper sunt vitanda, & maxime in tortura, t. 2. l. 5. 31. n. 8. & 12.
Interrogatoria suggestiua quæ sint, an, & quando quis possit specialiter interrogari, & qualiter suggestio fiat per interpositam personam, ibid.
Interrogatoria intentionalia, quæ sint, & non admittenda in repetitione, t. 2. l. 5. 31. n. 9.
Interrogatoria cauillosa, & impertinentia sunt refecanda a iudice reo, ibid.
Interrogatoria continentia crimen, & cupiditatem respondentis non admittuntur, t. 2. l. 5. 31. n. 10.
De interrogatorijs, & interrogationibus, remissum, t. 2. l. 5. 31. n. 11.

S In-

Interrogatoria preparatoria iudicii dantur, & illis respondendum sub poena confessi, tom. 2. l. §. 32. num. 13.

Interrogatoria extra capitularia sunt impertinentia, & non sunt audienda, t. 2. l. §. 32. n. 14.

Interrogare de factis delicti quando liceat, vel non, t. 1. l. 1. dicitur n. 3. & seqq.

Interrogatus de delicto si non respondere, quomodo compellatur, t. 1. c. §. 47. n. 8.

Interrogatoria an fieri possint per inquisitionem accusatori, t. 3. p. §. 26. n. 9.

Interrogatoria an, & quomodo possint refecari, t. 4. T. §. 9. num. 20.

INTIMATIO.

Intimatio quando sit necessaria, vel non, tom. 2. l. §. 33. num. 1.

Intimatio ut dicatur legitima, quae requirantur, ibid.

Intimatio an fieri possit citam iudice incompetente, ibid.

Intimatio facta extra tempus non suffragatur, tom. 2. l. §. 33. num. 2.

Inimatio decreti supplet defectum citationis, nisi agatur de actu gratis praeiudicii, t. 2. l. §. 33. n. 3.

De intimatione aliqua remissa, ibid.

Intimatio an sit necessaria stante scientia illius, cui erat factenda, t. 2. l. §. 46. n. 9.

INTROMISSIO.

Introuitentes se in rixis aliorum qualiter puniantur Florentiae, t. 2. l. §. 34. n. 1.

Non gaudent beneficio pacis, & confessionis principalium, ibid.

Qualiter excusentur propter consanguinitatem, affinitatem, & alios ex causis, lat. ibid.

Qualiter puniantur consuetudine, & collectae armatorum, t. 2. l. §. 34. n. 2.

De facientibus vindictas transactuales, quomodo puniantur in Statu Ecclesiastico, tom. 2. l. §. 34. n. 3.

De offendentibus per supercheriam, & quid sit supercheria, ibid.

INVASIO.

Inuasores bonorum alienorum, debent omni iure suo in eis priuari; & qui tales dicantur, tom. 2. l. §. 35. num. 1.

Spoliati habent remedium, non tamen contra dominum, t. 2. l. §. 35. n. 2.

Inuasores possunt incontinenti a domino spoliari, ibid.

De iniuriis remissis, ibidem, & alia vide in §. Deferio.

Inuasor, & Inuasus, vide Aggressor, & Aggressus.

INVECTA.

Inuecta, & illata in domo conclusa, qualiter sint hypothecata, possint claudi, & alia, tom. 3. l. §. 18. num. 13.

INVENTARIUM.

Inuentarium heredis requiritur plures solemnitates, de quibus lat. t. 2. l. §. 36. n. 1. & 2.

Inuentarium infra quantum tempus debeat inchoari, & perfici, ibid.

Inuentarium qualiter possit sustineri non obstantibus delictis aliquarum solemnitarum, ibidem, & num. 2. & 3.

Inuentarii beneficium quare, & quo iure sit inducendum, ibid.

Inuentarium an possit fieri per procuratorem cum mandato speciali, ibid.

Inuentarium a quibus confici debeat, vel non, & alia, ibid.

Inuentarium inter alias solemnitates requiritur, ut nominatio testium et ceteros, legatarii, & alij interesse praerendentes, si sint certi; quid si sint incerti, an sufficiat citatio per proclama generale? lat. tom. 2. l. §. 36. num. 2.

Quid si adiunxerintur Ecclesiastici, an debeant citari per iudicem laicum, vel Ecclesiasticum; & an contineantur sub proclama generali? ibid.

De forma, vel substantia dictarum citationum, siue inuentarium fiat iudicialiter, vel extrajudicialiter, ibid.

Inuentarium an possit dici nullum, cessante dolo, respectu non citatorum, quando multi fuerint citati;

vel saltem esset concedenda restitutio in integrum, & alia, ibidem.

Inuentarium non potest dici nullum ab eo, qui fuit praesens licet non citatus; & quando sufficiat notitia, vel scientia, ibid.

Inuentarium de consuetudine non requiritur sollemnitates ut supra num. 1. sed sufficit quod fuerint firmatae solute in loco ubi conficitur; & qualiter hoc probetur, t. 2. l. §. 36. num. 3.

Probari consuetudine quod sit tanquam nutritrix peccati, & apertus viam fraudibus, non est attendenda, ibid.

Inuentarium quare fuerit inducendum, & qualiter cessante fraude valeat etiam nulla firmata forma, vel solemnitate iuris, ibid.

Inuentarium cum sit res scrupulosa, ideo melius est abundare in cautelis, quam deficere in solemnitatibus; & alia, ibid.

Inuentarium factum siue ab herede, siue a tutore, an debeat continere rerum valuationem, & valorem, vel sufficiat descriptio, t. 2. l. §. 36. n. 4.

Inuentarium debet omnia continere, etiam nomina debitorum; & an iuret protestatio de addendo, t. 2. l. §. 36. n. 5.

Quid si haeres omittat describere proprium debitum? ibid.

Inuentarium an sit nullum ob aliquam omissionem, si haeres sit minor, ibid.

Inuentarii beneficium qualiter non priuetur haeres, etiam stante dolo, sed tantum possit condemnari ad duplum, ibid.

Inuentarium factum cum profectione de addendo, & minando ei quatenus &c. quid operetur, t. 2. l. §. 36. n. 6.

Inuentarium praesumitur omnia continere, donec aliter probetur, ibid. & n. 10.

Inuentarium probat contra conficientem, & contra tertium si sit administratum, ibid.

Inuentarium nullum conficienti non prodest, sed bene nocet, t. 2. l. §. 36. n. 7.

Inuentarium praesumitur heredem ne teneatur ultra vires hereditarias, t. 2. l. §. 36. n. 8.

Inuentarium non iurat quatenus vires hereditariae suppetunt, ut praesumitur, donec contrarium probetur, ibid.

Inuentarium praesumitur falsitatem, & alia herede debarato, ibid.

An impediat confusionem actionum, ibid.

Quid si haeres non facto inuentarium vellet probare negatiuum non existentiam aliorum bonorum praeter tallia, & tallia? ibid. & n. 17.

Inuentarii beneficium qualiter cesset Florentiae, ibid.

Quid in Ecclesia, fisco, & huiusmodi? ibid.

Inuentarium quando non patrocinetur heredi, ibid.

Inuentarium confectum ab uno an possit alteri prodesse, t. 2. l. §. 36. n. 9.

Inuentarium omnium a primo herede potest fieri si substat, ibid.

Inuentarii beneficium est inducendum ad fauorem heredum, & illis tantum, ac non alijs suffragatur, t. 2. l. §. 36. n. 10.

Inuentarii beneficium quandoque potest allegari, etiam post tres conformes, ibid.

Inuentarium factum ad solam relationem heredis sine praesentia testium, est nullum, t. 2. l. §. 36. num. 11.

Quid si factum non extrajudicialiter, sed apud actum, ibid.

Inuentarium occultum, & in secreto factum absque partis citatione, vel praesentia, non iurat, t. 2. l. §. 36. n. 12.

Inuentarium non potest impugnari actione de dolo post biennium, t. 2. l. §. 36. n. 13.

Inuentarium heredis an requiratur decretum iudicis; & alia de requisitis Inuentarii, t. 2. l. §. 36. n. 14.

Inuentarium an possit temerari a testatore, tom. 2. l. §. 36. num. 15.

Inuentarium est faciendum per heredem ad instantiam subcommittarii, non obstante remissione testatoris, ibid.

Inuentarii beneficium qualiter possit praestolari per testatorem, vel statum, ibid.

Inuentarium licet remissum a testatore tutore, potest pupillus non obstante officio iudicis illum cogere ad conficiendum, & eo non facto tenetur nihilominus tutor reddere rationem, t. 2. l. §. 36. n. 16.

Inuentarii remissio qualiter intelligatur de solemnibus, non autem de simplicibus descriptione; & alia quando possit remitti tutore, usufructuario, & heredi, & quid importet remissio, ibid. & n. seqq.

Inuentarium tutelare, an possit deferre pro hereditario , t. 1. l. 36. n. 17.

Inuentarium factum a fisco ex causa delicti non prodest ad alios effectus, ibid.

Inuentarium factum ad vnum finem , & inter alias personas an possit alijs, ibid.

Quid de aquirare ; & alia , ibid.

Inuentarium tutelare plene probat contra tutorem , & alios habentes causam ab eo , t. 1. l. 36. n. 18.

Inuentarium an admittat probationem in contrarium , ibid.

Inuentarium contra quos , & pro quibus probet , vel non , ibidem.

De pluribus coniecturis , quibus presumitur facta satisfactio de bonis inuentariis , remissioe , ibid.

Inuentarium tutelare an preiudicet pupillo , vel minori , ibidem.

Inuentarium a parte productum debet in totum acceptari , vel impugnari , ibid.

Inuentarium tutelare quas solemnitates requirat ; an possit remitti ; de illius modo , & forma , & alijs , t. 1. l. 36. num. 19.

Quando excuset tutor , ob omissionem inuentarii , ibid.

Inuentarii defectus non potest inter coheredes opposi , si à nemine ex illis fuit confectum , t. 1. l. 36. n. 20.

Inuentarium an probet negatiuum non existentie aliorum bonorum , t. 1. l. 36. n. 21.

Inuentarium de bonis clericorum iacente hereditate à quo iudice sit faciendum , t. 1. l. 36. n. 22.

De inuentarijs diuersis ad diuersos effectus , remissioe , t. 1. l. 36. n. 23.

Inuentario non facto an detrahatur legitima , & trebellianica , vel presumatur consumpta , tom. 3. l. 6. num. 19.

Inuentarium si non sit factum ab herede , an ei competat testimonio in integrum , t. 4. R. 4. 3. n. 13.

Inuentarium intra quantum tempus sit conficiendum , & alia , t. 4. T. 4. 3. n. 16.

Inuentarium an possit remitti tutorei , testatore , & quid operetur , t. 4. T. 4. 3. n. 14.

Inuentarium pro spolio à quo iudice sit faciendum , t. 4. S. 4. 3. n. 8.

Alia vide in Praxi §. Inuentari .

I N V E N T O R .

Inuentor rei deperdit illam non reddens , an , & quando committat furtum , t. 1. l. 37. n. 1. vide Furtum n. 3.

Inuentum an sit denuncandum iurisperito , & cui applicandum , ibid.

An possit pretendi premium inuentionis , ibid.

Inuentor rei quouique , & quo animo possit illam retinere , ibidem.

De inuentis quoad acquisitionem , & restitutionem , remissioe , ibid.

An post factas diligencias ad inueniendum dominum , possit res ab inuenero retineri , vel potius sit pauperibus applicanda , ibid.

Quid si post applicationem detegatur dominus ? ibid.

Inuenire , & tepere an , & quomodo differant , ibid.

Inuentor thesauri , an sibi , vel domino , vel fisco acquiras , remissioe , t. 1. l. 37. n. 2. vide Thesaurus .

De inuentoribus lapidorum , gemmarum , & huiusmodi , ac de rebus naufragio , vel aliter amissis , remissioe , ibidem.

I N V E N T V M , I N V E N T V S .

Inuentus cum armis , an dicatur qui non fuit captus , t. 1. D. 4. 10. n. 5.

Alia vide in §. Inuentor .

I N V E S T I M E N T V M .

Inuestimentum pecunie censualis , ad quem spectet , t. 1. C. 4. 13. n. 32.

I N V E S T I T V R A .

Inuestitura prima semper regulariter est attendenda , nisi in secunda sit adiecta noua qualitas , cuius respectu censetur noua concessio , t. 1. l. 4. 38. n. 1. & 2. vide Emphyteusis num. 30.

Inuestitura secunda qualiter recipiat interpretationem à prima , ibid.

In emphyteusi Ecclesie non potest prima inuestitura alterari absque beneplacito Apostolico , & Ecclesie vtilitate , ibid.

Subel. Index Generalis .

Inuestitura prima quando non attendatur , sed vitima , t. 1. l. 4. 38. n. 2.

Inuestitura prima quando dicatur per secundam immutata , t. 1. l. 4. 38. n. 3.

Emphyteusis concessa sub commemoratione antiquae , quando dicatur noua concessio , vel non , ibid.

Inuestitura noua an fieri possit in persequendum comprehensionem in prima , t. 1. l. 4. 38. n. 4.

Inuestitura ex falsa causa obiecta nemini praeiudicat , ibidem.

Inuestitura anteciori praeretur posteriori , ibid.

Inuestitura intra quantum tempus sit sumenda , t. 1. l. 4. 38. num. 5.

Inuestitura quid sit , quoruplex , quid operetur , & alia remissioe , ibid.

Inuestitura an possit fieri de re aliena , ibid.

Inuestitura verbalis , vel instrumentalis sola , an ius aliquod tribuat , t. 1. l. 4. 38. n. 6.

Inuestitura prima est exhibenda quando agitur ad deolutionem , t. 1. l. 4. 38. n. 7.

Inuestitura noua an fieri possit viuentis primo inuestiti , t. 1. l. 4. 38. n. 8.

Comprehensi in inuestituris , & fidelicommis , an possint petere declarari sibi ius competere eueniens casu , t. 1. l. 4. 38. n. 9.

Inuestitura an possint probari per testes , & presumptiones ; & an per iuramentum , t. 1. l. 4. 38. n. 10.

Inuestitura ad quos generationes extendatur , t. 1. l. 4. 38. num. 11.

De Inuestituris remissioe , t. 1. l. 4. 38. n. 12.

Inuestitura finita , an , quando , & quibus sit renovanda , t. 1. E. 4. 7. n. 23.

Concessa ex falsa causa est nulla , §. eod. n. 29.

I R A , I R A C V N D I A .

Iracundia an excuset à blasphemia , tom. 1. B. 4. 8. num. 10.

Ira quando , & quomodo permittitur in iudice , & alijs , t. 1. in Dilectis n. 54.

Iracundie calor quando tempore ducit , & an excuset à peccato , t. 1. H. 4. 7. n. 25.

I R A C U L I A .

Localta data sponse à consanguineis viri , vxori acquiruntur , t. 1. D. 4. 31. n. 16.

Localta in dorem data cuius stent periculo , & an presumantur extare penes mulierem , tom. 2. E. 4. 13. num. 9.

Localta an veniant in legato mobilium , tom. 3. L. 4. 5. num. 24.

Localta an presumantur extare penes viduam , vel ab ea occultata ad doris restitutionem retardandam , t. 3. M. 4. 24. n. 8. & §. Possessio n. 5. in fine.

I R R E G V L A R I T A S .

Irregularitas vnde dicatur ; & large sumpta dicitur quodcumque sit extra , vel contra regulam , tom. 2. l. 4. 39. num. 1.

Irregularitas Ecclesiastica quid sit , quoruplex , ex quibus causetur , & quibus modis contrahatur , latè , ibid.

Irregularitas Ecclesiastica an impediat characteris impressionem , ex quibus criminibus , & defectibus resultet , & alia , ibid.

Irregulares qualiter sint incapaces cuiuscumque Beneficii , & pensionis , t. 1. l. 4. 39. n. 2.

Irregularitas non tamen priuat Beneficium iam obtentis , nisi per senectutem , ibid.

Irregularis Beneficiarius an possit renunciare Beneficio in fauorem tertij , ibid.

Irregularitas debet provenire ex delicto , & dolo vt sit locus priuationi , ibid.

Quando non sufficiat sententia priuationis , & alia , ibid.

Irregularitas quoad ordines an incurritur per exercentes officia criminalia , t. 1. l. 4. 39. n. 3.

An per infamiam , ibid.

Irregularitas an incurritur per accelerantes executionem mortis , vel consules , ibid.

Irregularitas an incurritur per Ecclesiasticos committentes causas sanguinis iudicibus laicis , ibid.

An ad incurrendam irregularitatem ex delicto requiratur culpa mortalis , vel sufficiat venialis , ibid.

S 2 Irre-

Irregularitas an incuratur per Confiliarios Principum, vel conditores legum punientium, ibidem.
 Irregularitas a quibus possit tolli, & absolui, tom. 2. l. 5. 39. num. 4.
 Irregularitas in dubio an incuratur, an ex homicidio ad defensionem, ex abortu, trucidatione cadaueris, & huiusmodi, ibid.
 De irregularitate ex defectu natalium, ibid.
 Irregularitas an incuratur ex bello, in quo sequitur homicidia, t. 2. l. 5. 39. n. 5.
 Irregularitas qualiter incuratur per testes, vel alios cooperantes in causa sanguinis, t. 2. l. 5. 39. n. 6.
 Irregularitas an incuratur per solam interfecitiam in homicidio, t. 2. l. 5. 39. n. 6.
 An ex eo, quod quis dederit operam rei illicitæ, ex quo casuale sequatur homicidium, ibid.
 Irregularitas an incuratur a præstante arma alteri ad occidendum, & alia, t. 2. l. 5. 40. n. 35.
 Alia vide in §. Clericus, & §. Confiliarius.
 Irregularitas an inducatur ex abortu, & consilio ei præstito, t. 2. l. 5. 39. n. 2.
 Irregularitas ratione infamie incuratur per latrones, t. 3. l. 5. 8. n. 3.
 Irregularitas resultat ex mutilatione membri alteri, vel sibi facta, t. 3. l. 5. 13. n. 14.
 Irregularitas quando incuratur per testes, & iudices, t. 4. l. 5. 9. n. 83.

I V D E V S.

Iudei an gaudeant immunitatibus, & privilegijs Christianorum, t. 2. l. 5. 40. n. 1.
 Iudei qualiter gaudeant beneficio visitationis carcerum, & a quibus sint illis subministranda alimenta in carceribus, si sint pauperes, tam in causis criminalibus, quam civilibus, ibid.
 Iudei qualiter gaudeant beneficijs purgationis mortis, restitutionis in integrum, immunitatis Ecclesiarum, tacite hypothecæ, & huiusmodi, ibid. vide Immunitas n. 1.
 Mulieribus hæbreis pro dote an competat privilegium tacite hypothecæ, ibid.
 Iudei baptizati, an possint puniri de delictis antea commissis, t. 2. l. 5. 40. n. 2.
 Iudei baptizati qualiter teneantur ad restitutionem damnorum, & an possint illis relinquere quæstia per vias, ibid.
 An virtute Sacramenti remittatur illis tota poenitentia, ibidem.
 Iudei baptizati possunt compelli observare fidem Christianam, & tanquam Apostata puniri, t. 2. l. 5. 40. n. 3.
 Ex quibus consecutus præsumitur ad iudæismum reuersi, ibid.
 Iudeorum filij an possint ionitis parentibus baptizari, quid si fuerint baptizati? ibid. & §. Filius n. 1.
 Iudei impuberes baptizati penes quem sint alendi, & educandi, ibid.
 Iudei impediētes, vel submoventes Baptismum qualiter puniantur, ibid.
 Iudei in Ecclesiasticis, & spiritualibus sub iudicibus Ecclesiasticis, in prophanis Principibus secularibus, & in mixtis locis est præuentioni, t. 2. l. 5. 40. n. 4.
 Romæ, & Florentiæ quibus iudicibus subsint tam in civilibus, quam in criminalibus, ibid.
 Iudei, atque infideles, apostatae, & renegati qualiter, & per quibus subsint etiam Tribunalibus Sanctæ Inquisitionis, ibid.
 Iudei tenentur comparere coram iudice concursus creditorum, ibid.
 Iudei diēntes de corpore Civitatis, & ligantur statutis, t. 2. l. 5. 40. n. 5.
 Iudei quare sic dicantur, & sint extra nos, ibid.
 Iudei in quibus feruent legem Moysaica inrer se, t. 2. l. 5. 40. n. 6. & 10.
 Iudeis quæ sint prohibita, & quæ permilla, quorum sint capaces, vel non, & alia, ibid.
 An inter Iudeos quoad successiones sit seruanda lex Moysaica, vel ius civile Romanorum, ibid. & n. 10.
 An inter Iudeos procedat regula *l. emptorem C. de locat.* ibid.
 Iudei qualiter teneantur ad observantiam iuramenti, t. 2. l. 5. 40. n. 7.
 An eorum contractus validentur iuramento, ibid.

Iudei quæ forma iurent, & alia de iudæis remissivè, ibid.
 Iudei, & alij infideles carnaliter cognoscentes mulieres Christianas, & contra Christiani mulieres hæbreas qualiter puniantur, t. 2. l. 5. 40. n. 8.
 Quibus penis puniantur in Statu Florentino, ibid.
 Iudei contrahentes matrimonium cum muliere Christiana, & contra, qualiter puniantur, t. 2. l. 5. 40. n. 9.
 An aliquando licet possit contrahi matrimonium a Catholico cum infidelis, & an Pontifex possit dispensare, ibid.
 Iudei an possint plures viros habere, ibid.
 Iudei an gaudeant privilegijs Christianorum pro dotibus, ibid.
 Iudeis coniugati si efficiantur Christiani an matrimonium evadat Sacramentum, ibid.
 Si unus tantum conuertatur, an possit novum matrimonium contrahere, ibid.
 Iudei facti Christiani qualiter succedant parentibus, ac alijs Iudeis, non excludantur, retineant legitimæ quæstia, & alia, t. 2. l. 5. 40. n. 10.
 Iudei baptizati liberantur a patris potestate, ibid.
 De iudæorum successione an procedat secundum ius civile, vel legem Moysaica, ibid.
 Iudei, & alij infideles, an, & qualiter possint esse testes contra Christianos, & contra, iur. t. 2. l. 5. 40. num. 11.
 Iudei an possint esse testes in contractibus, & victimis voluntatibus, ibid.
 Iudei, & infideles Medici an possint curare Christianos ægrotos, ibid.
 Iudei non possunt esse tutores Christianorum, t. 2. l. 5. 40. num. 12.
 Potest esse contra Christianum esse tutor Iudei, ad quem iudicem spectat dare tutorem Iudeis, & alia, ibid. vide Iudei n. 36.
 Iudei non debent esse infesti Christianis, nec possunt facere ante illorum apothecas, t. 2. l. 5. 40. n. 13.
 Iudei an possint erigere novam Synagogam, restaurare, ac similia facere, ibid.
 Iudei Romæ qualiter teneantur solvere pensiones domorum sui Quæstarii, ibid. & n. 17.
 Iudei quare sint tolerati, & non possint molestari, ibid.
 Iudei an possint in bonis deprædari, ibid.
 Iudei qualiter teneantur gestare signum, ibid.
 Quid servetur circa Iudeos in Statu Florentino, ibidem, & n. seq.
 Iudei non possunt penes se habere nutrices Christianas, t. 2. l. 5. 40. n. 14.
 Quando fit peccatum mortale, vel solum veniale contrariari cum Iudeis, vel illis famulari, & alia de prohibita familiaritate, & cohabitatione cum Iudeis, ibid.
 Iudei, & alij infideles non possunt habere mancipium Christianum, & huiusmodi, ibid.
 Iudei circumcidentes Christianum, vel Cachecumenum, qualiter puniantur, ibid.
 Iudei an possint viros exereere, & an Princeps possit sine scrupulo illas tollerare, vel expresse concedere, t. 2. l. 5. 40. num. 15.
 Quid in Statu Ecclesiastico, Florentino, & alibi? ibid.
 Iudei an possint testari, vel donare non præstis cautione, ibid.
 Iudei qualiter teneantur edere libros suorum rationum ad fundandam ædificis intentionem, ibid.
 Iudei an teneantur restituere res furatas penes eos repositas sine pretio, ibid.
 Iudeorum privilegia sunt odiosa, & strictissime interpretanda, ibid.
 Iudei forenses non possunt cum subditis Florentiæ contrahere, ibid.
 Iudei non possunt bona stabilia, nec Hypothecæ acquirere, t. 2. l. 5. 40. n. 16.
 Iudei non possunt mercaturam victualium exercere, ibidem.
 Iudei Romæ qualiter teneantur solvere pensiones domorum in ghetto existentium etiam pro tempore, quo remanent dislocati, t. 2. l. 5. 40. n. 17.
 Iudei an, & quando possint augeri pensiones pro melioramentis domorum, quas inhabitant, tom. 2. l. 5. 40. num. 17.

Iudei,

Iudex, ac alij infideles qualiter possint compelli audire Praedicatorum Euangelicorum, t. 2. l. §. 40. n. 18.
De Iudiciorum legibus, moribus, & privilegijs, remissio, t. 2. l. §. 40. n. 19.

Iudex quomodo tractati fuerint Romae tempore pestis, & alia, t. 2. l. §. 40. n. 20.

Iudex in delictis à quo iudice puniatur, t. 2. l. §. 40. n. 21.

Iudex qualiter compellatur ornare parietes, dum sit Procelso Sanctissimi, t. 2. l. §. 40. n. 22.

Iudex quomodo turent secundum eorum leges, latè, t. 2. l. §. 40. n. 23.

Alia vide in §. Blasphemia, & §. Coitus n. 4.

Iudex soliti commodare, non coguntur ad continuandum, r. t. C. §. 25. n. 8.

Iudex in quibus seruari Legem Moisaicam, vel ligentur à nostris legibus, vel statutis, t. 3. l. §. 10. n. 14.

An possint consequi interesse excedens valorem vestium locatarum, t. 3. l. §. 18. n. 22.

Iudex Medici, an possint medicari Christianos, t. 3. M. §. 1. n. 17.

De Iudex plura etiam scriptis Genitor meus in Praxi §. Ebrei.

I V D E X.

Iudex vel est Ordinarius, vel Delegatus, & qui tales dicantur, t. 2. l. §. 41. n. 1.

Iurisdicção ordinaria à quibus procedat, qui sint iudices ordinarii in Curia Romana, & extra quoad Ecclesiasticos, ibid.

Iudicium delegatorum quot sint species, qui possint delegare, vel delegari, quae causae sint delegabiles, in quibus consistat officium Iudicis delegati, quando, & qualiter expuret delegatus, & alia remissio, ibid.

Iudices tenentur iurare obseruantiam statutorum, & ad quid obligentur, ibid.

Iudices cuius aetatis, doctrinae, & qualitatibus esse debeant, t. 2. l. §. 41. n. 2. vide etiam n. 1.

Iudices qualiter debeant habere duplicem falem vnum scientiae sine quo rursus, altetum conscientiae sine quo diabolici sunt, & alia, ibid.

Iudex dicitur Dei minister, debet querere veritatem, cuncta scrutari, & alia, ibid.

Iudices apud Indos culus austeritatis, & incorruptibilitatis sunt, ibid.

Iudices iniusti non satisfaciunt in testamento aliquod minimum relinquendo pauperibus, & alia de praemijs, & meritis iudicum, & poenis, ac maledictionibus prauorum, & de officio iudicis plura, ibid. latè.

Iudex an peccet alios iudicando pro delictis, quibus est implicatus, vel cum peccato, ibid. & alia de iudicibus plenè vide t. 2. in Discursu de qualitate iud. perfectè per tot. & infra.

Iudex quis esse prohibetur tribus ex causis, natura nempe, lege, & moribus, de quibus t. 2. l. §. 41. n. 3.

Imperitus, & illiteratus an possit esse Iudex, ibid.

Iudex tenetur iudicare secundum allegata, & probata, & non secundum propriam priuatam conscientiam, quod limitatur in aliquibus casibus, de quibus r. 2. l. §. 41. n. 4. & §.

Iudex an possit supplere, vel instruere partem ad supplendum, ibid.

Iudex qualiter debeat iudicare super toto, quando possit referre sibi liquidationem, iura partibus, & alia, ibid.

Iudex an possit assumere officium Actuarius, ibid.

An processus à iudice scriptus possit legitimari per declarationem, ibid.

Iudex quid facere debeat, si ex processu constet alium de hisse, & ipse sciat esse innocentem, & è contra, t. 2. l. §. 41. n. 5.

Quid in Iudicijs supremis, vt Principibus, ibid.

Iudex an possit moueri ad iudicandum altundè, quàm ex actis, t. 2. l. §. 41. n. 6.

Iudex non debet esse facilis ad credendum, ibid.

Iudex potest extrajudicialiter se informare de stylo loci, ibidem.

Florentiae non attenduntur nisi probationes in actis exhibita, ibid.

Iudex an, & quando probet testificando de pertinentibus ad causam, in qua iudicauit, t. 2. l. §. 41. n. 7.

Iudici an credatur, etiam in extremis agentis, si dicat malam, & iniustam sententiam de turbis, ibid.

Iudex non potest pronuntiare ultra petitis, alias non valet

Subel. Index Generalis.

sententia; & quando secus, t. 2. l. §. 41. n. 8.

Iudex regulariter impartitur officium suum percontibus tantum, & quando secus, ibid.

An possit condemnare ad vias, fructus, & expensas, si non fuerint petitis, ibid.

Iudex qualiter, & quomodo possit cognoscere super emergentibus, incidentibus, & conexis, & an separatim, vel in ipsa definitiua sententia, ibid.

Iudex potest suam interlocutoriam reuocare, & quando secus, t. 2. l. §. 41. n. 9.

In reuocatione interlocutoriae est necessaria citatio; ibid.

Quando possit reuocare ex nouis actis, vel ex eisdem, & alia remissio, ibid.

Iudex an possit mutare, vel declarare definitiuam, ibid.

An aliam sententiam contrariam proferre, ibid.

Iudex an possit elapso termino partes audire, ibid.

Iudex an possit à decreto reponere, ibid.

Iudex an possit cognoscere de exceptionibus contra eius iurisdictionem, vel personam oppositis, t. 2. l. §. 41. n. 10.

Iudex quilibet, vel magistratus potest suam iurisdictionem defendere, ibid.

Iudex an possit cognoscere de iniuria sibi, vel familiae suae illata, ibid.

Iudex quis possit esse in causa propria, vel non; ibid.

Iudex qualiter possit cognoscere de crimine eorum se commisso, vt de falsitate, & huiusmodi, ibid.

Iudex maior quando possit à minore processari, & puniri, ibid.

Iudex an, & quando per processum ad vltiora dicatur reijcere exceptiones oppositas, ibid.

Qualiter puniatur offendens, vel occidens Iudicem, & an dicatur committere crimen laesae Maiestatis, ibid.

Iudex ordinarius an possit iterum iudicare, si prima sententia sit nulla, t. 2. l. §. 41. n. 11.

Quid in delegato? ibid.

Iudex delegatus an possit suam exequi sententiam, ibid.

Iudex an possit contra suam sententiam restitutionem concedere, & de his nullitate cognoscere, ibid.

Iudex criminalis an, & quando cognoscit de causis criminalibus cuiuslibet inuentaris, t. 2. l. §. 41. n. 12.

Iudex cuiuslibet quando possit incipere cognoscere de re criminali, & alia plura de contentiouis circa iurisdictionem inter iudices criminales, & ciuiles, remissio, ibid.

Iudex criminalis absoluitur à crimine an possit condemnare ad restitutionem rei cuiuslibet, ibid.

Iudex condemnando pro delicto, an teneatur condemnare ad interesse partis, & alia, ibid.

Iudex deputatus pro causis maioribus qualiter possit etiam cognoscere de minoribus, non autem è contra, t. 2. l. §. 41. n. 13.

Iudex an possit de consensu partium iudicare ultra summam taxatam, ibid.

Iudex si de maiori summa iudicet, an valeat sententia pro concurrenti quantitate, ibid.

Qualiter admittatur reconuentio de maiori summa etiam coram iudice habente iurisdictionem limitatam, & alia remissio, ibid.

An ubi queritur de quantitate ad fundandam iurisdictionem pertinet, si attendendum quantum petitur, vel quantum verè deberetur, ibid.

Iudex mercatorum, vel artificum cognoscit tantum de negotijs ipsam mercaturam, vel artem respicientia, t. 2. l. §. 41. n. 14.

Iudex deputatus ad certam speciem causarum, de alijs non cognoscit, ibid.

Immunitas, vel privilegium alicui concessum ratione artis, quando profit, vel non, ibid.

Artifex debet iudicari à iudice Artis, pro gestis tempore, quo erat descriptus in arte, licet postea delectus, ibid.

Qualiter sit probandum exercitium artis, & Matricula, ibidem.

Defectio patris, & Domini in Arte an operetur in beneficium filiorum, & famulorum, ibid.

Iudex qui potest condemnare, potest etiam absoluerè, t. 2. l. §. 41. n. 15.

Iudex habens arbitrium, an possit remittere, vel commutare poenam parti, vel etiam sileo applicandam, tom. 2. l. §. 41. n. 16. & 17.

Index qualiter possit ex causa iniungere, vel augere penam, & an teneatur exprimere causam, ibid.

Index in poenis arbitrarijs an, & qualiter possit extendere arbitrium, vide ad mortem, t. 2. l. 5. 41. n. 17. vide §. Futurum in Voto Auctoris n. 38.

Indices arbitrium qualiter verificetur circa decem predicamenta, ibid.

Quibus verbus, & clausulis censetur Iudici collatum liberum arbitrium, vel regularum, & quid in dubio presumatur, ibid.

Index quomodo debeat regulare arbitrium, ibid.

Index habens arbitrium in procedendo, an habeat in definiendo, exequendo, & alia, ibid.

Index cuius conscientia fuit aliquid commissum, an, quando, & quomodo possit argui de iniuria, & teneatur reddere de gestis rationem, vel potius Deum solum scrutatorum habeat, ibid.

Index per imperitiam male iudicans ad quid teneatur, & quando possit excusari, t. 2. l. 5. 41. n. 18.

Index conscientiam dolo extorquens, vel preter iuris ordinem inquirens, siue de focus interrogans ad quid teneatur, ibid.

Index debet citari, si pretendatur male iudicasse, ibidem.

Index in foro conscientie ad quid teneatur; & de peccatis iudicum, remissive, ibid.

Index quam opinionem possit, vel debeat sequi, an variare, & alia, ibid.

Index committens condemnare delinquentes, vel Procurator fiscalis non accusans, ad quid teneatur, vel non, t. 2. l. 5. 41. n. 19.

Quid in custodiis portarum Civitatis, siue urum, & huiusmodi dissimulantibus, & non acquiescentibus, ibid.

Index negligens iustitiam administrare qualiter puniatur, t. 2. l. 5. 41. n. 20.

Index relinquens delicta impunita magis delinquit, quam ipsi delinquentes, qualiter peccet, & alia, ibid.

Quae requirantur ut possit dici denegata iustitia, ibid.

Index quando dicatur delinquere in officio, & baratteriam committere, ibid.

Index quando dicatur per fordes iudicasse, & baratteriam commisisse, t. 2. l. 5. 41. n. 21.

Index an possit sententiam, & in alijs casibus possit aliquid recipere, ibid.

An crimen repetundarum procedat ex solo facto non effectivo, ibid.

De baratteria, & corruptela iudicum, quibus modis fiat, quomodo probetur, & puniatur, ibid.

Index quando dicatur committere praevencionem, & quomodo puniatur, ibid.

Index qualiter teneatur restituere quae accepit pro iustitia facienda, non autem pro iniuria, ibid.

Index non habens iustum Salarium an possit in eius supplementum aliquid accipere à partibus, ibid.

Index an teneatur servare taxas mercedis antiquas, si sunt nimis tenues, & iniuste, ibid.

De iuramento servandi iustitia quando obliget, vel non, ibidem.

Quid in foro conscientie? ibid.

Index quae dona, & munera, quando, & à quibus iuste capere possit, ibid.

An credatur iuramento alias, qui asserit munera dedisse, ibidem.

Index an, & quando teneatur ad restitutionem acceptorum, ibidem.

Quid in teste pro veritate dicenda? ibid.

An peccet qui offert, vel dat pecuniam iudici ad redimendam iniustam vexationem, ibid.

Index potest capere legata ex testamento, ibid.

Index an possit contra plures exigere in solidum mercedem sibi debitam, ibid.

Exigit executio non obstante appellacione, ibid.

Index an possit aliquid accipere à litigantibus infra muneris liberalitas, ut maiorem diligentiam adhibeat in causa; vel ut prius causam vniat, quam alterius expediat, ibid.

Index debet habere manus mundas, alias multa mala, ibid. vide in t. 1. Discursus de qual. iud. perfecti, vbi plene de materia, & infra.

Index an peccet, & teneatur ad restitutionem si aliquid accipiat ab vna parte, ut in eius favorem pronunciet in varietate opinionum, quando talis est veritas, ut possit viramlibet in iudicando sequi, & alia, t. 2. l. 5. 41. n. 23. & 25.

Index an possit facere amico in varietate opinionum, ibid. & num. 24.

De materia prohibitionis munerum iudicibus; ac de Legibus Status Florentini expresse, & rigorese vetantibus, ibid.

Qualiter in statu Ecclesiastico sit prohibitum Iudicibus, alijsque officialibus munera recipere, sub poena, etiam excommunicationis reservata, ac restitutionis dupli, ibid.

Index stante varietate opinionum an possit aliquando per medium iudicare, t. 2. l. 5. 41. n. 24.

Index in pari dubio iuris tenetur favore possidendi, & si neuter possideat inter utrumque iudicare, ibid.

Index in ambiguis debet iuris rigorem moderari, & utrique parti consulere, ibid.

Index an possit partes ad concordiam compellere, ibid.

Index non debet conventionalia partium in dubium revocare, & alia, ibid.

Index corruptus qualiter puniatur tam de iure communi, quam Municipali Florentini, t. 2. l. 5. 41. n. 25.

An sit locus praeventus, vel applicacionis alicuius pro vitanda poena, ibid.

Index sciens alicuius corruptelam an teneatur Principi revelare, ibid.

Qualiter puniatur etiam corruptus, vel corruptum tentans iudicem, & quando possit excusari, ibid.

Iudicum delicta quomodo probentur, ibid.

De venditoribus summi qualiter puniantur, & quoniam tales dicantur, ibid.

Index, vel testis corruptus, si sequatur mors innocentis, an gaudeat immunitate Ecclesiae, ibid.

Index peccat, & teneatur ad restitutionem damnorum ob iniustam sententiam, & idem procedit in teste, vel quolibet alio pro delicto patiendo, vel falso testimonio dicendo, aliquid recipere, ibid.

Index an possit mutuum recipere, vel aliter contrahere cum subditis suis, t. 2. l. 5. 41. n. 26.

Index secularis extrahens aliquem indebitè ab Ecclesia sine licentia, quas penas incurrit, à quo possit absolvi, & alia, t. 2. l. 5. 41. n. 27.

An possit excusari praeter ignorantiam, errorem, siue diversitatis opinionum, ibid.

An teneatur ad restitutionem damnorum, ibid.

Index an possit excommunicari retinendo familiaritatem Episcopi, ibid.

Index italice ad sua Tribunalia causas, vel personas Ecclesiasticas, an efficiatur de haeresi suspectus, ibid.

Cutia secularis an possit obidere confugientes ad Ecclesiam; & alia, ibid. & vide Immunitas n. 3. 14. & 24. vbi plura ad rem.

Ecclesia qualiter teneatur prestare alimenta confugienti ad illam, si non habeat alimde ex propriis substantiis, nec possit illum expellere, nisi indecemer se gerat, ibid.

Quid ferriatur in Gallia, Cathalonis, & alijs Regnis, & Provinciis circa extractions delinquentium ab Ecclesia, ibid. vide Immunitas n. 13.

Index an teneatur restituere extrahum ab Ecclesia suasionibus; & quid si fuerit ab alia Cutia captus, ibid.

Index licet delinquat contra immunitatem, gaudet tamen ipse immunitate, ibid.

Quid si mandet banalio interfici in Ecclesia? ibid.

Index laicus qualiter nullam penam, vel censuram incurrit procedendo contra notoriam non gaudentem immunitatem, ibid.

Index secularis an possit facere perquirere domus clericorum, iustitiae arma, vel alia à personis, & locis immunibus, t. 2. l. 5. 41. n. 28.

Index an possit de loco immuni auferre saltem monetam, & instrumenta ad illam eundem, ibid.

Indices secularis an possint propria auctoritate facere spoliare clericos armis, & alia lae, ibid.

Indices secularis an possint examinare personas Ecclesiasticas, & recipere iuramenta, t. 2. l. 5. 41. n. 29.

Indices an possint examinare in loco immuni, & cum qua

Iudex secularis an aliquo modo cognoscat de spolio Ecclesiastico, vel alia iniuria, siue violentia inter personas Ecclesiasticas, t. 2. l. §. 41. n. 30.

Iudex an possit cogere Clericum spoliatorem ad restituendum laico, ibid.

Iudex secularis an cognoscat super possessione, vel quasi in spiritualibus, & Beneficialibus, laic ibid.

De potestate, & obligatione Principum secularium subleuandi vi oppressos, etiam contra Ecclesiasticos violent procedentes, vel abique iurisdictione, & alia de Regum protectione ad que se extendat contra Ecclesiasticos, ibid.

An possit aliquo modo impedire possessionem beneficij Ecclesiastici, ibid.

Statutum quod non possit capi possessio Ecclesie, vel Beneficij à Papa collati sine licentia, & litteris executorialibus Principum secularium, an sit validum, ibid.

De causis, ex quibus possint examinari luteræ, & Bullæ Apostolicæ tam gratis, quam iustitæ antequam concedatur Regium exequatur, &c. ibid.

Iudex secularis an possit cognoscere super incidenti spirituali, & alia de competentia iurisdictionis inter iudices Ecclesiasticos, & seculares, ibid.

Iudex secularis an sit competens vbi agitur de bonis emphyteuticis Ecclesie inter laicos, t. 2. l. §. 41. n. 31.

Iudex laicus an, & quando sit competens in causis bonorum, vel personarum Ecclesiasticarum, vel incidentium spiritualium, tam in civilibus, quam in criminalibus, ibid.

Iudex Ecclesiasticus est contra quando habet iurisdictionem super laicos, possit inhibere, & alia, ibid.

In quibus casibus Curie secularis, & Ecclesiasticæ insulem procedant, ibid.

Iudices Ecclesiastici qualiter possint supplere negligentiam iudicum secularium, non autem e contra, ibid.

Iudex secularis an, & quando teneatur exequi sententias Ecclesiasticas cum cognitione causæ, vel sine, & præstare brachium, t. 2. l. §. 41. n. 32.

Quid si agatur de crimine seculari, vel mixti fori? ibid.

Iudex secularis in delictis merè Ecclesiasticis, vt beneficii, & similibus dicuntur merè executores, ibid.

Iudex secularis an, & quomodo possit procedere contra laicos delinquentes in Ecclesia, vel personas Ecclesiasticas, ibid.

Iudex laicus non potest facere exhumare caduera sine licentia Episcopi, quàm iuste non potest denegare, t. 2. l. §. 41. n. 33.

Qualiter sufficiat licentia Rectoris Ecclesie, ibid.

Episcopi an teneantur concedere dictam licentiam; an incident ob talem concessionem in irregularitatem, & alia, ibid.

Iudex laicus nullum actum iurisdictionis agere valet in loco immuni, ibid.

Iudex laicus an possit procedere stante pendencia coram Ecclesiastico de absolutione iuramenti, vel alio articulo, t. 2. l. §. 41. n. 34.

Iudex Ecclesiasticus an, & quando possit inhiberi seculari, ibid.

Iudex causæ preparantis, an efficiatur iudex causæ preparantis, tom. 2. l. §. 41. n. 35.

Iudex Ecclesiasticus qualiter teneatur succurrere deceptis, ibid.

Iudex Ecclesiasticus an ratione absolutionis, vel Matrimonij cognoscat de tota causâ, & de dote, ibidem.

Iudex competens quis sit in dando tutorem, vel Curatorem pupillo habenti in vno loco originem, in alio domicilium, & in alio bona, tom. 1. l. §. 41. num. 36.

Quid in dando curatore ad lites? interponendo decreta? & alia, ibid.

Quid si pupillus sit Clericus, vel Iudeus? ibid.

Quis iudex sit competens in consecratione inventarij bonorum Clerici, ibid.

Iudex competens appellacionis, vel reductionis à laudo quis dicatur, t. 2. l. §. 41. n. 37.

An à tali iudice reductionis detur appellatio ad alium iudicem, ibid.

Iudex appellacionis an dubio debeat potius renouare sententiam primi, vel confirmare, tom. 2. l. §. 41. num. 38.

Iudex appellacionis qualiter pronunciare debeat saluo honore primi iudicis, ibid.

Iudex appellacionis, quando constat de bono iure, an debeat sententiam nullam confirmare, ibid.

Iudex appellacionis an possit pro parte confirmare, & pro parte reformare sententiam, ibid.

Iudex appellacionis iudicat tantum de meritis primæ causæ; & quando possit de alijs etiam cognoscere, t. 2. l. §. 41. num. 39.

An possit coram iudice appellacionis non deducta deduci, & non probata probari, ibid.

Iudex appellacionis non pronunciando in aliquo, an dicatur absolueret, ibid.

Pronunciando circa expensas an intelligatur de facili in prima instantia, ibid.

Iudex appellacionis an possit taxare expensas primi iudicij, ibid.

An possit procedere ad nouum sequestrum, ibid.

Iudex appellacionis ab interlocutoria an possit cognoscere de meritis, t. 2. l. §. 41. n. 40.

Quid si fuerit dictum de nullitate? ibid.

Iudex appellacionis non potest præiudicare appellanti reiciendo appellacionem, ibid.

Appellacione deferata, an fatalia possint prorogari, & quomodo consideranda ad euacuandam desertionem, ibid.

Iudex competens quis dicatur pro executione sententiæ à qua fuit appellatum, tom. 2. l. §. 41. n. 41.

Appellatio lapsis fatalibus remanet deserta, & causa ad primum iudicem reuertitur, qui licet potest exequi suam sententiam, ibid.

Ad quem iudicem spectet declarare desertionem appellacionis, & de stylo Curie Romanæ, ibid.

Iudex appellacionis potest nouam executionem relaxare, ibid.

Iudex pendente appellacione an possit expensas taxare litis, t. 2. l. §. 41. n. 42.

Iudex à quo pendente appellacione quid generaliter facere possit, ibid. remissum.

Iudex non condemnando in expensis an dicatur tacite absoluisse, t. 2. l. §. 41. n. 43.

Iudex non condemnando ad expensas petitas, an teneatur ad restitutionem, ibid.

Iudex præsumitur se conformare dispositioni iuris, ibidem.

Iudex qualiter teneatur iuxta mensum reos carceratos expedire, t. 2. l. §. 41. n. 44.

Iudex qualiter possit excusari delictorum vindictam longæ patientiæ exercens, ibid.

Iudex qualiter teneatur prius condemnare contumaces, ibid.

Iudex originis, vel domicilij an possit procedere contra subdolum pro delicto alibi commissum, t. 2. l. §. 41. n. 45.

Quodnam forum dicatur potentius, an originis, vel delicti, vel domicilij, ibid.

An attendatur forum personæ offensæ, ibid.

An Princeps domicilij, vel originis possit facere gratiam de delicto alibi commissum, vel spectet ad Principem loci delicti, ibid.

An obtenta gratia in loco delicti, possit iudex originis, vel domicilij cognoscere, & alia, ibid.

Iudex originis in Statu Veneto non pouit delictum à suo subdito alibi commissum, quid in Statu Florentino; & alia, ibid.

Iudex qualiter possit ex officio procedere, & inquirere in omnibus delictis, t. 2. l. §. 41. n. 46.

Quid in adulterio, stupro, incestu, & alijs? ibid.

De officio iudicis in procedendo, quomodo procedere debeat per inquisitionem, quod duplex sit inquisitio, & alia remissum, ibid.

Iudex qualiter debeat expectare exitum vulnerum, & suspendere in expeditione causæ, t. 2. l. §. 41. n. 47.

Iudex an possit promittere reo impunitatem, & teneatur illam seruare, t. 2. l. §. 41. n. 48.

Iudex promittendo impunitatem, quam seruare non potest, & sic reos decipiendo, grauiter peccat, & alia, ibid.

Iudex an possit vbi dolo, fraude, vel simulatione pro veritate eruenta, ibid.

Iudex an, & qua pena pouire possit reum confesum

- sum sub spe impunitatis, ibidem.
- Iudex an, & quando possit mittere exploratores cum carceratis, tom. 2. l. §. 41. n. 49.
- Iudex quibus cautelis, & simulationibus vri possit, ibid.
- Iudex non potest per suggestionem extorquere à reo confessionem, alias viciari preceffus, tom. 2. l. §. 41. num. 50.
- Iudex quomodo se gerere debeat, quando dicatur vri suggestionem, & alia, ibid.
- Iudex non potest examinare sine Notario, ibid.
- Iudex antequam deueniat ad torturam qualiter debeat facere decretum de torquendo cum expreffione causæ, & indiciorum, & an detur appellatio à dicto decreto, t. 2. l. §. 41. n. 51.
- Iudex qualiter puniat indebitè aliquem torquendo, ibid.
- Iudex carnaliter cognoscens carceratam, vel ligantem, qualiter puniatur, t. 2. l. §. 41. n. 52.
- Iudex dimittens carceratam sub fideiussore non idoneo, tenetur ipse in subsidium, & quo remedio possit vri ne teneatur, t. 2. l. §. 41. n. 53.
- Iudex an, & quando possit, vel debeat relaxare carceratam sub fideiussione, ibid.
- Iudex plures discordantes in condemnando, qualiter sint ad concordiam reducendi, & cuiusnam præualeat sententia, t. 2. l. §. 41. n. 54.
- An licet sententia plurium, & si sint pares numero, an præualeat fauor rei, & alia, ibid.
- Iudices plures delegati in eadem causâ, vnus sine altero nihil facere potest, ibid.
- Quis participet de pena, quando vnus iudex condemnat, & alter exequitur sententiam, tom. 2. l. §. 41. n. 55.
- Qualiter pena sit soluenda in manibus Depositarii fiscalis, ibid.
- Iudex an possit exequi io bonis condemnati sitis in alio territorio, t. 2. l. §. 41. n. 56.
- Iudex an, & quomodo possit exequi sententiam iudicis alterius territorij, ibid.
- Iudex inferior an teneatur exequi sententiam Superiorem iniustam, t. 2. l. §. 41. n. 57.
- Iudex an teneatur exequi mandatum Principis iniustum, & alia, ibid.
- Iudex tenetur exequi citationes, & similes commissiones, ibid.
- Iudici iniuste procedenti an possit resisti, ibid.
- Iudex an possit se fundare in probatione impugnata, tom. 2. l. §. 41. n. 58.
- Iudex an teneatur sequi votum alterius, vel suffragia requirere, tom. 2. l. §. 41. n. 59.
- Iudex an teneatur concedere consilium sapientis, ibid.
- Iudex an, & quando possit interpretari dubia iuris, & quomodo, vel potius recurrere ad Superiorem, t. 2. l. §. 41. n. 60.
- Iudex extra territorium habetur pro priuato, t. 2. l. §. 41. n. 61. & an aliquod facere possit.
- Iudex an, & quando possit extra locum solitum in suo territorio ius dicere, ibid.
- Iudex qualiter possit prouidere circa possessionem controvertam, t. 2. l. §. 41. n. 62.
- Iudex an teneatur expedire causas prout non instant, & an incidenti in penam vix ex parte Statuti debet intra certum tempus expedire, t. 2. l. §. 41. n. 63.
- An possit terminum prorogare, ibid.
- Iudex quando possit etiam post terminum perfixum causas validè expedire, ibid.
- Iudex qualiter debeat esse canonicus in interponendo decreta in contradiis Minorum, vel Mulierum, alias teneatur ipse actione subsidiaria, t. 2. l. §. 41. n. 64.
- Quæ seruare debeat in huiusmodi decretis, ibid.
- Qualiter teneatur exigere satisfactionem à tutoribus, ibid.
- Iudex non potest aduocare, & an possit consulere io camera sine scriptis, t. 2. l. §. 41. n. 65.
- Iudices Rota Florentini prohibentur consulere, & allegare, etiam in causis fideiussoribus, vel consensibus fine licentia S. C. S. de florum salatio, & alijs, ibid.
- Iudex quilibet regulariter potest tanquam suspectus recusari cum causâ, t. 2. l. §. 41. n. 66.
- Quæ sint iustæ causæ recusandi, ibid. remissiuè.
- An requiratur maiordatum speciale ad allegandum iudicem suspectum, ibid.
- Iudex an possit recusari ex eo, quod in alia causâ sententiam eulert contra recusantem, ibid.
- An si animi sui votum, vel motum ante sententiam declarauit, ibid.
- Iudex qualiter possit dici propalasse votum suum, ibid.
- An propter affinitatem, vel consanguinitatem cum vna ex partibus, & vique ad quem gradum, ibid.
- Iudex qualiter, & quando dicatur legitime recusatus, vt non possit procedere, ibid.
- De materia reculationis tadicis suspectis, & ex quibus causæ suspicionis emanare possunt, latè ibid.
- An Princeps possit committere causam reculatione remota, ibid.
- Iudex iniuriatus, & inimicus, est omnino incompetens non solum in iudicando, sed etiam in formando procedum, ibid.
- Suspicio Notarij an cesset ex datione adiuncti, ibid.
- Aduocatus fiscalis non potest recusari, ibid.
- Iudex pendente reculatione, non habet iurisdictionem, an autem omnia per illum gesta sine nulla, tom. 2. l. §. 41. n. 67.
- Quid si recusatio non solum iudicis iniuriata, ibid.
- An recusans coram iudice recusato comparens, videatur reculationis renunciasse, ibid.
- Iudex semel recutus non admittitur, etiam postea cessante causâ suspicionis, ibid.
- Iudex an possit allegari suspectus, quando fuit de consensu partium deputatus, ibid.
- Iudex si cognoscit causam suspicionis manifestè criminalem, potest illam reijcere, & procedere, & de alijs, quæ facere possit, vel debeat, ibid.
- Iudex suspectus in cognoscendo, an sit etiam suspectus in delegando, ibid.
- An testes examinati coram iudice suspecto probent, & alia, ibid.
- Iudex quando possit recusari, vel non, ibid.
- Iudex ordinatus quando per commissionem efficiatur delegatus, t. 2. l. §. 41. n. 68.
- Quæ facultate intelligatur vñs, & alia, ibid.
- Iudex an possit, & teneatur sententiare de nocte, t. 2. l. §. 41. n. 69.
- Iudex quomodo se gerere debeat in examine reorum, t. 2. l. §. 41. n. 70.
- Iudex qui animaluertere debeat ante executionem sententiarum contumacialis, t. 2. l. §. 41. n. 71.
- Iudex nulliter procedens dicitur spoliare, tom. 2. l. §. 41. num. 72.
- Iudex an possit telegare à loco, vel in loco sibi non subiecto, t. 2. l. §. 41. n. 73.
- Iudex debet integra dicta testium recipere, nec potest illa districte, t. 2. l. §. 41. n. 74.
- Iudex an possit aliquando testes oretenus sine iuramento, & scriptura interrogare, ibid.
- Iudex debet esse promptus ad ponendum, nec idè dicitur ctnelus, & alia, t. 2. l. §. 41. n. 75.
- Iudex vnus an, & quando teneatur concurrere cum alijs, licet ipse sit diueris opinionis, ibid.
- An conclusis à maiori parte consentus, vel capituli teneantur dissidentibus, & discordes subscribere, ibid.
- Iudex quot, & quibus modis peccet in officio latè numerando triginta modos, t. 2. l. §. 41. n. 76.
- De obligationibus, & peccatis iudicum quando possint excusari, vel non, remissiuè, ibid.
- De indicibus plura remissiuè, t. 2. l. §. 41. n. 77.
- Iudices laci negligentes iustitiam iniuriat, & brachium Ecclesiasticis impertire qualiter puniatur, t. 2. l. §. 41. num. 78.
- Iudex secularis an possit cognoscere de nullitate absolutionis à iuramento, & alia de materia, t. 2. l. §. 5. n. 7.
- Iudex secularis potest procedere ab executione obligationis non obstante lris pendencia super absolutione petita, ibid.
- Iudex laicus an possit compellere partem ad relaxandum iuramentum, ibid.
- Iudex non potest duplici officio fungi, iudicis scilicet, & Notarij, nec de pet. fe. acta scribere, & alia, tom. 2. l. §. 9. num. 1.
- Iudices qualiter debeant ponere delinquentes cum

feruerit, tom. 1. A. §. 15. num. 37. & 38.
 Plura de officio Iudicis circa adinendam appellationem, vide in §. Appellatio.
 Index secularis potest procedere contra Clericos assilinos, t. 1. A. §. 42. num. 2. & alia, vide in §. Clericus n. 80. & 81.
 Index electus ad beneplacitum Principis, quousque duret, t. 1. B. §. 5. n. 1.
 Alia vide in §. Causa, §. Clericus, & §. Conclusio, ubi plura ad rem.
 De Iudice coeunte cum carcerata qualiter puniatur, t. 1. C. §. 30. n. 3.
 Index quid facere debeat si condemnatus ad mortem, postea innocens deargatur, t. 1. D. §. 1. n. 3.
 Plura de Iudice delegato, & Ordinario, vide in §. Delegatus.
 Index loci bonorum quid facere debeat, ut potius tur bonis alibi condemnati, t. 1. B. §. 10. n. 15.
 Index an possit contrabere cum carceratis, vel subditis, t. 1. C. §. 5. n. 7.
 Index Ordinarius an, & quando per commissionem officiar delegatus, t. 1. C. §. 8. n. 5.
 Index bonus, quas virtutes, & qualitates habere debeat, t. 1. C. §. 8. n. 1.
 Index quid facere possit pro sedandis scandalis ubi non datur cautio, t. 1. C. §. 10. n. 11. & n. 28.
 Index secularis potest recipere querelas Clericorum, & illos volentes examine sine licentia, tom. 1. C. 18. num. 48. & 50.
 Index secularis qualiter cognoscat de falsitate Clerici coram eo deponentis, t. 1. C. §. 18. n. 52.
 Index qualiter per reconvictionem officiar competens, & an possit exequi sententiam, t. 1. C. §. 18. n. 57.
 Index secularis, an possit facere iussu arana, & alia prohibita Clericis, vel de loco immuni, tom. 1. C. §. 18. n. 65.
 Index secularis quoad facta cognoscat de Clericatu, t. 1. C. §. 18. n. 71.
 Index secularis, an, & quando cognoscat de delictis commissis tempore Clericatus, si postea delinquens redierit ad statum laicali, t. 1. C. §. 18. n. 78.
 An possit procedere contra delinquentem, qui post delictum factus est Clericus, t. 1. C. §. 18. n. 36.
 Index secularis an teneatur exequi sententiam Ecclesiasticam sine alia cognitione, t. 1. C. §. 18. n. 80.
 Index secularis an possit punire Clericum, qui ob matrimonium amisit privilegium fori, tom. 1. C. §. 18. num. 88.
 Index quid facere possit non obstante conclusione in causa, t. 1. C. §. 30. n. 1.
 Index an possit ab uno ex reis expensas in solidum exigere, t. 1. C. §. 51. n. 3.
 Index condemnatus ad restitutionem ob male iudicatum, an possit pretendere cessationem, vel repetitionem adversus partem, pro qua male iudicavit, ibid.
 Index quis fit competens, si quid sit revocandum à Clerico in concursu creditorum, t. 1. C. §. 18. n. 53. & §. Creditor n. 72. in fine.
 Index quid servare debeat in concessione mandati suspicionis fuge, t. 1. D. §. 4. n. 28. & seqq.
 Index debet servare manus mundas, aliis multa inconuenientia, t. 1. in Discursu. & c. n. 1.
 Index an possit recipere munera, quæ, & à quibus, vel non, ibid. n. 6. & seqq.
 Quid si non habeat salarium, vel tenues, ibid. n. 19.
 Index an teneatur servare taxas mercatores antiquas, ibid. n. 22. & 79.
 Index an ex causa remunerationis possit aliquid recipere, ibid. n. 24. & 25.
 An à non habentibus lites, vel à non subditis, ibid. n. 46. & seqq.
 An possit sententiam, vel finitum officium, ibid. n. 30.
 Quid seculo scandalo, & periculo iniustitiam, ibid. n. 37.
 Index per premium male iudicans, ad quid teneatur, ibid. n. 77. & seqq.
 Index recipiens pro iustitia facienda, an teneatur ad restitutionem, ibid. n. 78. & seqq.
 An ante iudicium sententiam, ibid. n. 82.
 Index corruptus, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, sequuta morte innocentis, ibid. n. 99. & 100.

Index corrumpitur etiam precibus, & alijs modis, ibid. num. 101. & seqq.
 Index quid facere possit, vel non pro amicis, ibid. num. 108. & seqq.
 Index debet esse inexorabilis, erectus, & arduus, ibid. num. 106. & seqq.
 Index non condemnans ad quid teneatur, ibid. num. 111. & seqq.
 Index quid agere debeat in varietate opinionum, ibid. num. 109. & seqq.
 Index an possit prius causam vniui, quam alterius expedire, ibid. n. 117.
 Index procedens cum dubio, vel contra conscientiam peccat, ibid. n. 118. & seqq.
 Index potest aliorum opinioni probabiliter adherere, ibidem num. 127.
 Index non potest amicis carnalibus complacere, ibid. num. 128.
 Index bonus consolatur, & prauus minatur, ibid. n. 133. & seqq.
 Index est iustitia armata, & debet in se omnes virtutes habere, tom. 1. in Discursu. de Qualitat. Iudic. perfect. num. 1.
 Index debet esse castus, & pudicus, & quare, ibid. num. 2. & seqq.
 Perquisitus, & rogatus, ibid. n. 5. & seqq.
 Tacurnus, & secretus tenax, ibid. n. 8.
 Modestus habitu, & cultu, ibid. n. 9.
 Compositus, & grauis in incessu, ibid. n. 10.
 Solitarius, & quare, ibid. n. 11.
 Aspectu vehementer reis, probis placido, ibid. num. 12. & seqq.
 Ocularum Argus, ibid. n. 15.
 Humilis, & non superbus, ibid. n. 16. & seqq.
 Reuerentia tristis, ibid. n. 17.
 Gravis sine fastu, ibid. n. 11.
 Sanctus, & quomodo, ibid. n. 22. & seqq.
 Seuerus quantum decet, & quare, ibid. n. 26.
 Incorruptus, & inabulabilis, ibid. n. 27. & seqq.
 Immisericors foris, inuis charitatis plenus, ibid. num. 29. & seqq.
 Inesorabilis, erectus, & arduus, ibid. n. 42.
 Vi, & maiestate potens, ibid. n. 43. & seqq.
 Equitatis, & veritatis terrificus, ibid. n. 52. & seqq.
 Libus circumdatus, & sordens, ibid. n. 95. & seqq.
 Index criminis an possit alios punire sine peccato, ibid. num. 25.
 Index dissimulans delicta quas penas incurrit, ibid. num. 32. & seqq.
 Index an possit penas temperare, ibid. n. 34.
 Index an peccet puniendo reos, ex odio, ibid. num. 36. & seqq.
 Index quomodo mereatur in delictorum punitione, ibid. n. 38. & seqq.
 Index pugnat pro iustitia sine timore humano, ibid. n. 46. & seqq.
 Index non deprædatur ipse, quos ab alijs defendit, ibidem num. 50.
 Index quid agere debeat, ut rectè muneri suo respondeat, ibid. n. 51.
 Andat patienter sine suo contemptu, ibidem num. 53. & seqq.
 Veritatem querat per actum, ibid. n. 57. & seqq.
 Index secundum actum, & non ex privata scientia, ibidem n. 58. & seqq.
 Index an possit vi simulatione, astutia, vel dolo, ibidem n. 60. & c.
 An inipunitatem promittere, & promissum seruire, ibid.
 Index peccat promittendo inipunitatem animo non se obligandi, ibid. n. 63.
 Index habeat simplicitatem columbe, & astutiam serpentis, ibid. num. 65.
 Index non potest condemnare ex confessione illegitimè extracta, ibid. n. 67.
 Ad quid teneatur non legitime procedens, ibid. num. 73. & seqq.
 Quando possit excusari, vel non, ibid.
 Index quomodo possit errorem, & processum emendare, ibid. n. 77. & seqq.
 Facit litteram suam iniuste sententiando, ibid. n. 82.

Index an, & quando possit interrogare de socijs, ibid. n. 83.
& seqq.
Index debet duos habere sales, sapientie, & conscientie, ibid. n. 96.
Index teneatur de dolo, & lata culpa, non vltra, ibid. n. 99.
& seqq.
Index quando dicatur in dolo, vel lata culpa, ibid.
Index sufficienter edocui errans excusatur, ibid. num. 102.
& seqq.
Index teneatur ad mortalem, & non exactissimam diligentiam, ibid. n. 105.
Index an semper teneatur sequi communem opinionem, ibid. n. 108. & seqq.
Index bonus magis mereri potest quam Religiosi, ibid. num. 111. & seqq.
Index iniquus, quam sit miser, & infelix, ibid. n. 116.
Index quilibet timere debet, ibid. n. 117.
Omnis iudicans, & Superior miser, & infelix, ibid. num. 118. & seqq.
Index Sertus publicis, sibi dominatur, & alijs feruit, ibid. n. 125. & seqq.
Index vnus, teneatur baratteriam alterius reuelare, t. r. in. Dilecti, n. 4.
Reuelans baratteriam euitat penas, & alia, ibid. num. 96. & seqq.
Index Ecclesiasticus an possit recipere munera, ibid. num. 58. & 65.
Index non seruans iuris ordinem ad quid teneatur, & quando possit excusari, t. r. de Qualit. iud. n. 92.
Index an possit assumere officium actuarij, tom. 1. A. §. 9. n. 17.
Iudices criminales, an procedant super solo interesse partis ex delicto resultante, t. r. A. §. 5. n. 33.
Index laicus an sit competens pro damnis datis ab animalibus clericorum, t. r. C. §. 18. n. 46.
An pro conerabantur Clericorum, ibid.
An cognoscatur de requisitis Clericorum ad effectum remittendi, t. r. C. §. 18. n. 71.
An possit cognoscere de cadauere Clericorum, t. r. C. §. 30. num. 10.
Quæ mala euitentur, & bona procedant ex punitione reorum, ibid.
Index non potest ipse temperare rigorem legum, & paruum, t. r. A. §. 15. n. 39.
Index secularis potest facere exequi legata pia tamquam mixti fori, t. r. L. §. 5. n. 11.
Index quilibet teneatur defendere propriam iurisdictionem, t. r. M. §. 1. n. 12.
Index non debet se ingerere in iurisdictionem alterius à sua separatum, ibid.
Est defendendus, & honorandus ab omnibus, tom. 3. M. §. 1. n. 1. & 13.
Index laicus an cognoscatur in possessorio facti spiritualis, & matrimonialis, t. r. M. §. 7. n. 1.
Index an teneatur memoribus penas minuire, t. r. M. §. 13. n. 3. & 46.
Index laicus an sit competens circa amissionem dotis ob adulterium, t. r. M. §. 35. n. 31.
Index an possit habere familiaritatem cum subditis, t. r. O. §. 5. n. 6. & 74.
Debet esse liber à blanditijs, & precibus, ibid.
Index peccat, & obligatur ad restitutionem, si non ponat delicta, & præcipue baratterias, tom. 3. O. §. 5. n. 33. & 36.
Index dissimulans, vel occultans delicta quomodo puniatur, §. eod. n. 59.
Index venalis est causa multorum malorum, & ad quid teneatur, §. eod. n. 68.
Index nullitatis quando possit cognoscere de meritis, reiecta nullitate, t. r. N. §. 10. n. 35.
Index male fame, qualiter conuincatur de extortionibus, t. r. O. §. 5. n. 46.
Iudices, quam pietatem habere debeant in puniendo delinquentes, t. r. P. §. 3. post n. 7. vers. Mā.
Iudices criminales non præcedant ciuilibus, tom. 3. P. §. 32. num. 3.
Iudices quid agere debeant si processus sit nullus, tom. 3. P. §. 48. n. 6.
An dicatur si semel nulliter iudicauerit, an possint iterum in eadem causa iudicare, t. r. P. §. 48. num. 7.

Iudices sub quibus penis prohibeantur recipere donatiuum, Potentiar, t. r. O. §. 5. n. 76. & seqq.
Index Ecclesiasticus non cognoscit de spolio rei profanz, t. r. R. §. 10. n. 5.
Index laicus an teneatur exequi sententiam Ecclesiasticam sine causæ cognitione, t. r. S. §. 1. n. 2.
Index an possit aliquid recipere ratione aucti laboris, vel modici salarij, t. r. S. §. 3. n. 6. & seqq.
An possit duplex salarium exigere, si eodem tempore duobus negocijs vacet, vel celerius expeditur, & alia, t. r. S. §. 3. n. 25.
Index laicus an possit cognoscere de bonis, vel personis Ecclesiasticis, t. r. S. §. 1. n. 3.
Iudices non teneantur, nec cogi possunt fodere ad bancum iuris, & audite, ac decidere de nocte, tom. 4. S. §. 1. num. 13.
Iudices mali, quæ damna incurrant, t. r. S. §. 18. n. 2.
Qualiter, & pro quibus syndicari possint, vel non, & alia, vide Syndicatus.
Iudices an durante officio possint accusari, & syndicari, t. r. S. §. 18. n. 7.
Index indebitè torquens an sit puniendus, tom. 4. T. §. 13. num. 3.
Index an teneatur acceptare confessionem qualificatam, vel prosequi tormenta, t. r. T. §. 13. n. 9.
Index laicus an possit cognoscere de nullitate, & in iustitia censurarum, vide Excommunicatione.
Index quis sit competens pro executione sententiæ, à qua fuit appellatum, vel pro declaranda desertatione, t. r. E. §. 23. n. 13.
Index an possit condemnare ad expensas non petitas, t. r. E. §. 28. n. 13.
Index non teneatur ius dicere tempore feriarum, licet partes illis renunciare, t. r. F. §. 10. n. 1.
Index competens quis sit iniet Dominum, & Vassallum, vide Feudum n. 19.
Index secularis an possit cognoscere de hæresi quoad factum, tom. 2. H. §. 4. n. 11. & alia de materia.
Index quot modis deatur committere homicidium, t. r. H. §. 7. n. 16.
Index secularis an cognoscatur de requisitis Clericorum ad effectum remittendi, t. r. L. §. 4. n. 24.
An procedat pro delictis per iuridicia commissis, t. r. H. §. 4. n. 4.
Alia vide in §. Officialis, Tortura, & alibi, &c.
Index an teneatur sequi iudicium Medicorum, vide Addit. Nouiss. rot. cap.
Ad quem iudicem spectet cognitio, sequuta rixa inter laicos in loco sacro, t. r. in Resolut. cap. 9.
Iudices ex quibus causis possint allegari suspecti, & alia, t. r. in Resolut. cap. 12.
Index quæ considerare debeat antequam concedat capturam vigore suspicionis fugæ, & quæ probare teneatur creditor tam antè, quam post capturam, t. r. in Resolut. cap. 39.
Index appellatiōis an efficiatur index nouæ causæ, & alia, t. r. in Resolut. cap. 92.
De Iudicibus quo ad plura, vide etiam in Præfatione Summæ, §. Giudici, & nella Prefazione di detta Praticæ al n. 5. & seqq.
IUDICIUM.
Iudicij duplex definitio, t. r. L. §. 2. n. 1.
Iudicium quoruplex, vnde dictum, & alia, remissuè, ibid.
Iudicium vnde originem habuerit, & quare introductum, t. r. L. §. 43. num. 2.
Iudicium aliud vniuersale, aliud particulare, quomodo cognoscatur, an possit cumulari, & alia, ibidem.
De publicis iudicijs, ordinarijs, & extraordinarijs, de publicis, vel priuatis, capitalibus, & non capitalibus, remissuè, ibid.
Iudicium accipitur varijs modis, t. r. L. §. 43. n. 3.
Iudicium qualiter reddatur in inuicem, ibid.
Quæ sint substantialia iudicij, quæ dicantur iudicialiter gesta, & alia, ibid.
Iudicium vbi ceptum est, ibi terminari debet, & quando fecus, tom. 2. L. §. 42. n. 4.
Iudicium non debet ab executione incipere, sed à citatione, ibid.

Iudicium an morietur ob cessionem alteri factam, t. 1. §. 43. n. 5.

Quid si unus litigans efficiatur bannitus? ibid.

Iudicium quando, & ex quibus causis reddatur nullum, t. 1. §. 42. n. 6.

Iudicium nullum an possit consulari per ius superueniens, ibid.

Iudicium subterfugiens qualiter dicatur de iure suo diffidere, & e contra, t. 1. §. 42. n. 7.

Iudicium an possit claudicare (amore Ecclesie, vel minoris sicut contractus, t. 1. §. 42. n. 8.

Iudicium debet continere aequalitatem, ibid.

Iudicium temerarium de proximo an, & quando sit percatum mortale, t. 1. §. 42. n. 9.

De iudicijs plura remissum, t. 1. §. 42. n. 10.

Iudicijs differentia que sint in foro externo, & interno, t. 1. §. 42. n. 11.

De alijs differentijs circa plura iudicialia, & extrajudicialia, ibid. remissum.

Iudicium humanum quot modis pervertatur, t. 1. in Discurs. n. 16. & 101.

Iudicia an inchoari possint à preceps, tom. 3. P. §. 33. num. 1.

Iudicium an possit agere excommunicato, tom. 2. A. E. §. 18. n. 25.

Iudicium vniuersale petitionis hereditatis, siue super tota hereditate, siue super quota, & quando sileat faciat, & ad se trahat alia iudicia super portionibus eiusdem hereditatis, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap. ...

Iudicium legitime an sit summum, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 3. & 4.

I V R A M E N T V M.

Iuramentum quid, & quod sit, tom. 2. A. §. 43. num. 1.

Iuramentum debet habere tres conditiones, veritatem, nempe, iustitiam, & iudicium, alias dicitur peritum, t. 1. §. 43. n. 2.

Iuramentum est seruandum, quatenus sine interitu salutis seruari possit, ibid. & n. 33.

Iuramentum incautum an habeat malitiam periurij, an sit peccatum mortale, & alia, ibid.

Iuramentum sine iudicio, & iustitia an sit peccatum mortale, ibid.

Iuramentum est seruandum de iure canonico quatuor concurrentibus, de quibus, ibid.

Iuramentum non operatur tante enormissima inflexione, & quando relaxandum, ibid.

Iuramentum qualiter possit remitti à parte, & alia, ibid.

Iuramentum promissorium continet plures tacitas conditiones iuxta facti, & personarum qualitates, de quibus varia ponuntur exempla, t. 1. §. 43. n. 3.

Iuramentum non obligat sine consensu, ibid.

Iuramentum non est propriè probatum, sed releuato ab onere probandi, tom. 2. §. 43. n. 4.

Quid in casibus in animo consistentibus, & ab eo dependentibus, ibid.

Iuramentum an administret probationem in contrarium, ibid.

Iuramentum suppletorium quando sit deferendum, vel non, t. 2. §. 43. n. 4.

Iuramentum non est deferendum verisimiliter peccato, ibid.

Iuramentum suppletorium an habeat locum inter Iudeos vel cum Christianis, ibid.

Decisa sit per iuramentum suppletorium non condemnatur succumbens in expensis, ibid. quid in decusio.

Iuramentum suppletorium quid sit, quando possit deferri, quibus, & in quibus casibus, & alia, ibid. & n. seqq.

Iuramentum suppletorium an administretur in causis criminalibus, vel magni ponderis, t. 1. §. 43. n. 6.

Quid in probando Matrimonio? ibid.

Iuramentum suppletorium an possit deferri ex officio, parte non petente, t. 1. §. 43. n. 7.

An admittatur ad probandum simulationem, ibid.

Iuramentum quando, & per que verba inducatur in scriptura priuata, & quid operetur, vel non, t. 1. §. 43. n. 8.

Iuramentum qualiter rescribitur ex verbis, & in sede della veritas, &c. & de alijs clausulis vim iuramenti habentibus, ibid.

An promissio sub fide imponere iuramentum, ibid.

Iuramentum omnium an possit suppleri per Notarium, vel habeatur pro appposito tanquam solutum, ibid.

Iuramentum an, & quando requiratur tactum scripturarum, & quare scripserit tangi debeant, & alia de dinetis modis iurandi, ibid.

Iuramentum decusum oblatum an possit reuocari per novas superuenientes probationes, t. 1. §. 43. n. 10. quid in Minore?

De iuramento decusio quando ei sit locus, vel non, quid operetur, & alia, remissum, ibid.

Iuramentum delatum teo ab actore qualiter possit recusari, vel referri, t. 1. §. 43. n. 11.

An possit tentatas probationes sit locus iuramento decusio, & quomodo, ibid.

Iuramentum decusum ex quibus causis possit recusari, & alia, ibid.

Iuramentum an sit statim à iudice referendum, vel sit faciendum noua comminatio, t. 1. §. 43. n. 12.

Iuramentum defuncto delatum an possit per heredem præstari, ibid.

Iuramentum decusum qualiter habeat executionem paratam, & an possit retractari si veritas repugnet iuramento, tom. 2. §. 43. n. 13.

An, & quando detur appellatio, ibid.

De iuramento decusio, illius forma, & virtute, quomodo sit acceptandum, vel offerendum referuntur, ibid.

Qualiter pariat exceptionem litem finit, ibid.

Parit actionem criminalem si detegatur falsum, ibid.

Iuramentum in litem quando, & ex quibus causis detur contra tutorem, & alios, tom. 2. §. 43. n. 14.

Quomodo deferendum præcedente indicis taxatione, ibid.

Iuramentum in litem quid sit, quod sit, quibus, contra, quos, & quibus concurrentibus possit habere locum, & alia, ibid.

De plurius requisitis iuramenti in litem, ibid.

Iuramentum in litem, ex omissione inuentarij, cessat stante remissione testatoris, ibid.

Iuramentum in litem, an detur heredi, vel contra heredes, ibid.

Iuramentum non datur, nec probat contra tertios possessores, ibid.

Iuramentum in litem ex quibus causis detur contra tutorem, t. 1. §. 43. n. 15.

An detur ex culpa lata, vel leni, ibid.

Iuramentum in litem non datur contra tutorem, si rectam rationem reddat de bonis populi, que exstant, & ad illam peruenierint, vel quando propter simplicitatem, & rusticitatem omiserit facere libros rationum, & alijs de causis, tom. 2. §. 43. n. 16.

Iuramentum in litem quando detur fideicommissario aduersus heredem, t. 1. §. 43. n. 17.

An, & quando contra hospites, conductores, & alios, ibid.

Qualiter in actione ad exhibendum ob contumaciam, ibid.

Iuramentum ut deferatur, duo concurrere debent, id est licet debitoris, & difficultas probationum, ibid.

Iuramentum duplex veritatis, & affectionis, quando, & qualiter deferendum, ibid.

Iuramentum affectionis quando, & in quibus locum habeat, vel non, t. 1. §. 43. n. 18.

Iuramentum calumnie peritum debet præstari, alijs videtur processus, t. 1. §. 43. n. 19.

Quid cessante suspitione calumnie, & ubi adest plena probatio? ibid.

Iuramentum calumnie an sit præstandum per Procuratorem fidelem, ibid.

Quando censetur remissum, ibid.

An exculat ab expensis litis, qualiter tollat præsumptionem doli, & calumnie, & alia, ibid.

De iuramento calumnie, an, & quando petium sit de necessitate præstandum, & alia, ibid.

Iurare faciens alium quem scit falsum esse iuramentum, an peccet, t. 1. §. 43. n. 20.

An liceat persuadere alicui, ut iuret obiectum quidem verum, sed quod ipse ignorat, ibid.

An quis possit induci ad intrandum de aliqua re, quam ipse ex ignorantia veram esse putat, licet falsa sit, scientem etiam ipso inducente, ibid.

Iuramentum secundum prælitum contra primum an valet, & sit feruendum, t. 2. l. §. 43. n. 21.
 An actus contra præcedens iuramentum gestus sit nullus, ibid.
 Iuramentum de non fideiubendo an sit licitum, & validum, ibid.
 Iuramentum est tante efficacie vt quærat etiam ius absenti, t. 2. l. §. 43. n. 22.
 Idem operatur guarantigia; quid sit, & quid operetur, ibid.
 Iuramentum qualiter habeat vim et pressi, & specialis promissionis, t. 2. l. §. 43. n. 23.
 Iuramentum an, & quando confirmet, vel non contradicatur celebratum sine debitis solemnitatibus, latè t. 2. l. §. 43. n. 24. & 25.
 Iuramentum quibus concurrentibus firmet contradicendum non seruata forma statuti celebratum, ibid.
 Iuramentum an conuoluet contractus simulatos, ibid.
 An, & quomodo lex ciuili possit tollere vim, & efficaciam iuramenti, ibid.
 An Princeps possit iuramentum relaxare, & alia, ibid. & n. 53.
 Iuramentum an ex natura sua inducat obligationem in foro conscientie, ibid.
 Iuramentum prælitum contra respicientia publicam vilitatem, vel in contractu nullo, nihil operatur, nec obligat in foro conscientie cessante locupletatione, tom. 2. l. §. 43. n. 35.
 Iuramentum non probatur ex infermento nullo, ibid.
 Iuramentum vocum non potest plures defectus suppleri, nisi esset in ampla forma apta comprehendere omnes defectus, t. 2. l. §. 43. n. 36.
 Iuramentum duplicatum, vel non solidum reddit contradicendum magis respectum, ibid.
 Iuramentum quando non conuoluet contractum minoris, vel maioris, tom. 2. l. §. 43. n. 37.
 An, & quando minor excludatur à beneficio restitutionis in integrum aduersus contractum iuratum, ibid. & n. 39.
 Iuramentum de re turpi, impossibili, vel contra bonos mores nihil operatur, tom. 2. l. §. 43. n. 38.
 An iurans aliquid dare meretrici pro actu fornicario teneatur promissionem serare, ibid.
 Iuramentum non extenditur ad finandum ea, quæ veniunt ex defectu, & culpa partis, neque ad ignorata, ibid.
 Iuramentum quando, & ex quibus causis dicatur illicitum, turpe, temerarium, vel indiscutendum, ibid.
 Iuramentum qualiter confirmet actus contra bonos mores ciuiles, non autem naturales, qui dicantur boni mores ciuiles, qui naturales, & alia, ibid.
 Iuramentum an conuoluet donationem filij sine consensu patris, t. 2. l. §. 43. n. 39.
 Iuramentum non operatur in contractu simulato, & quare, t. 2. l. §. 43. n. 30.
 Iuramentum interpositum in die festo an sit validum, & inducat peccatum, tom. 2. l. §. 43. n. 31.
 Iuramentum non operatur circa ea, de quibus non fuit cogitatum, tom. 2. l. §. 43. n. 32. & 39.
 Iuramentum non leuatur naturam contractus, & regulatur secundum illam, ibid.
 Iuramentum non operatur circa ea, quæ errore, aut falsa causa gesta sunt, ibid.
 Iuramentum non conuoluet contractum meticulousum, & quare, t. 2. l. §. 43. n. 33.
 Iuramentum metu extortum an, & quando obligationem inducat, ibid.
 Quid in foro conscientie, ibid.
 Iuramentum per dolus, vel errorem factum an sit validum, ibid.
 Iuramentum qualiter sit feruendum quotiescumque seruari potest sine interitu salutis, ibid.
 Iurans omnia contenta in infermento fuisse solemniter acta, vel non contrahente aliquo modo, non potest allegare defectum solemnitarum, nec petere absolutionem, t. 2. l. §. 43. n. 34.
 Iurans non petere absolutionem à iuramento, debet prius petere absolutionem à iuramento de non petendo, aliis efficitur perjurus, ibid.
 Iuramentum an possit remitti à creditore, ibid.

Iuramentum quando, ex quibus causis, & per quos possit remitti, & alia remissive, ibid.
 Iuramentum obligat præcisè etiam ad faciendam, an hoc procedat in hærese, t. 2. l. §. 43. n. 35.
 Iuramentum est personale ex parte iurantis, & quando obliget etiam hæredes, t. 2. l. §. 43. n. 36.
 Filius veniens contra iuramentum patris an sit audiendus, ibid.
 Iuramentum non transit ad successorem in officio quoad vinculum petrii, ibid.
 Iuramentum ex parte creditoris qualiter transeat ad hæredes, & alia, ibid.
 Iuramentum non potest præstari à Procuratore sine speciali mandato, t. 2. l. §. 43. n. 37.
 Iuramentum quibus casibus possit præstari per procuratorem, vel non, ibid.
 Iuramentum impedit penitentiam in contractibus, t. 2. l. §. 43. n. 38.
 Iuramentum excludit iuramentum ab omni exceptione; excepta allegatione erroris tanquam contraria consensui, t. 2. l. §. 43. n. 39.
 Iuramentum purgationis quando deferatur, t. 2. l. §. 43. num. 40.
 Iuramentum an impediatur purgationem moræ, & compensationem, t. 2. l. §. 43. n. 41.
 Iuramentum est necessarium in testibus, & an possit remitti, t. 2. l. §. 43. n. 42. & 59.
 Iuramentum testis qualiter probetur, t. 2. l. §. 43. n. 43.
 Iuramentum facit valere remissionem doli præsumpti; confessionem, vel promissionem extrajudicalem sine causa factam, & alia, t. 2. l. §. 43. n. 44. & quibus fecus.
 Iuramentum qualiter impediatur penitentiæ reductionis ad arbitrium boni viri; tollat exceptionem, dolo facta petens, quod testaturus es, & alia remissive, ibid.
 Iuramentum habet vim contestationis iuris, & an impediatur præscriptionem, t. 2. l. §. 43. n. 45.
 Iuramentum habet vim clausulæ iuramento manente pacto, & intelligitur rebus sic stantibus, ibid.
 Iuramentum appositum in venditione cum pacto de retrovendendo qualiter impediatur præscriptionem, t. 2. l. §. 43. num. 47.
 Iuramentum quando firmet contractum inuolidum, t. 2. l. §. 43. n. 48.
 Iuramentum facit transire verba enunciativa in dispositionem, t. 2. l. §. 43. n. 49.
 Iuramentum in iudiciis facit cessare diuisionem actionum, ibid.
 Iuramentum an probet amissionem scripturarum, siue illarum tenorem, t. 2. l. §. 43. n. 50.
 Iuramentum an præsumatur, & si quis dubitet iurasse an obligetur, t. 2. l. §. 43. n. 51.
 Iuramentum an possit deferri personis Ecclesiasticis per iudices seculares, t. 2. l. §. 43. n. 52.
 Iuramentum an sit mixti fori, & addat forum foro, vt iudici possit conueniri eorum iudice Ecclesiastico, t. 2. l. §. 43. n. 53.
 De consuetudine aliquorum locorum, quod laici medianter iuramento non possint se subinire foro Ecclesiastico in præiudicium secularis iurisdictionis, latè ibid.
 Iuramentum non impedit Principis potestatem, & iurisdictionem, ibid.
 Iuramentum an possit per Principem secularem prohiberi in contractibus, ibid.
 Iuramentum an liget, & obliget impuberes doli capaces, t. 2. l. §. 43. n. 54.
 Iuramenta de obseruandis statutis, legibus, & constitutionibus, qualiter intelligantur, t. 2. l. §. 43. num. 55. vide Index n. 21.
 Iuramentum non operatur contra tertium, vel in eius præiudicium, tom. 2. l. §. 43. n. 56.
 Iuramentum fidelitatis quid sit, quomodo præstetur, an præsumatur, tom. 2. l. §. 43. n. 57.
 Iuramentum an sit licitum cum equiuocatione, vel restrictione mentali, & de aliquibus propositionibus in hac materia damnatis per Decretum Innocentij XI. t. 2. l. §. 43. num. 58.
 Iuramentum Florentinæ non præstatur reis quo ad se examinandum, & alia, tom. 2. l. §. 43. n. 59.
 De iuramentis aliqua remissive, tom. 2. l. §. 43. num. 60.

Iuramenti absolutio qualiter fit concedenda ab Episcopo, vel eius Vicario, qualiter petenda, & alia late de materia, t. 1. A. §. 5. in verb. Absolutio, per tot.

Iuramentum de non petenda absolutio non est validum tanquam contra bonos mores, tom. 1. A. §. 5. num. 14.

De iuramento Calumniae, vide in §. Calumniæ.

Alia vide in §. Casus, n. 1.

De iuramento affectionis, t. 1. C. §. 25. n. 3.

Iuramentum, an, & quando probei amissionem rerum, vel scripturarum, t. 1. A. §. 27. n. 1.

Iuramentum de obsequiis statutorum quomodo intelligatur, t. 1. in Dilecti. n. 23. & 60.

Iuramentum an reddat nullum actum in contrarium gestum, t. 3. P. §. 53. n. 32.

Iuramentum in contractu appositum, an excludat minorem a restitutione in integrum, tom. 4. R. §. 25. num. 18.

Iuramentum an tollat potestatem Principi seculari concedendi dilationes pro debitis, t. 4. S. §. 3. n. 14.

Iuramentum in testibus an sit de iure diuino, t. 4. T. §. 9. n. 49.

Iuramentum in iuramentum an, & quando detur contra tutorem, t. 4. T. §. 19. n. 16.

Iurans non contrahere contractum, an possit illum impugnare, t. 4. V. §. 7. n. 50.

Iuramentum quid operetur in promissione solutionis canonis, t. 2. E. §. 7. n. 49.

Iuramentum an excludat exceptionem non numeratæ pecuniæ, t. 2. E. §. 17. n. 48.

Iuramentum qualiter possit deferri ad probandum fideicommissum, t. 2. F. §. 12. n. 13.

In iuramentum an, & quando suppleat institutionem, t. 3. I. §. 24. n. 6.

Iuramentum suppletorium quando deferendum, t. 4. in Resolut. cap. 17.

Alia vide in Praxi §. Giuramento, vbi plura ad rem.

IURISDICTIONIO.

Iurisdictio quid sit, & quæplex, t. 2. I. §. 44. n. 1.

Iurisdictio qualiter residet in Principe, ac quibus actibus acquiratur, & probetur, ac alia, ibid.

Iurisdictio est basis cuiuslibet iudicii, & sinit in Principe, t. 2. I. §. 44. n. 2.

Iurisdictio habet nomen fiat loco generis, & loco speciei, & generaliter sumpta continet tres species, & quilibet species plures gradus, de quibus t. 2. I. §. 44. n. 3.

Iurisdictio est multiplex, & provenit a Deo, à quo omnis potestas, & alia, ibid.

Iurisdictio, & metum, ac mixtum impetium, an, & quando veniat in concessione castri, t. 2. I. §. 44. n. 4.

Iurisdictio alteri concessa, intelligitur cumulatim eum concedente, & suprema semper remanet in supremo Principe, cuius vigore multa potest, de quibus, ibid.

Iurisdictio an possit præscribi, & alia remissive, ibid.

Qui casus referuntur Principi in feudalibus, ibid.

Iurisdictio an possit esse sine territorio, & è contra, ibid.

Iurisdictio plurius concessa, an, & quando intelligatur cumulatim, vel privative vnus ad alium, t. 2. I. §. 44. n. 5.

Quando possit prorogari, & quando dicatur turbata ad effectum criminaliter agendi, ibid.

Iurisdictio quando dicatur privative concessa, ibid.

Iurisdictio quando est privative concessa, non potest alius se ingerere, & alia, ibid.

Aræ per deputacionem iudicis specialis in certis causis, vel casibus, censetur derogatum iurisdictioni iudicis generalis, & ordinarii, ibid.

Iurisdictio concessa inferiori intelligitur cumulatim cum superiore, & quando secus, & alia late, ibid.

Iurisdictio concessa in feudum an censetur concessa privative, vel cumulatim, ibid.

Iurisdictio dicitur privativa quoad alios, vbi est concessa per dictiones, plene, & omnimodo, & huiusmodi, ibid.

Iurisdictio alterius non potest turbari vbi grauibz poenis, & aliquando late Maiestatis, t. 2. I. §. 44. n. 6.

Iurisdictio est tenaciter defendenda, & iustissima, ibid.

Qualiter puniuntur, qui vbi nomine Curie faciendi fe

manistros, cum non sint, pecunias extorqueant, ibid.

Iurisdictio an mediane præscriptio contra Regiam Camentam, ibid.

An in Regalibus procedat præscriptio contra Regiam Camentam, ibid.

Iurisdictio an, & quando possit prorogari in præiudicium partium, vel Principis, vel alterius iudicis, t. 2. I. §. 44. n. 7. & 16.

Iurisdictio alicuius iudicis quando possit prorogari a partibus, etiam sine consensu proprii Iudicis, vel Principis, & alia, ibid.

An Baro possit in præiudicium subditorum renunciare remissioni petite, ibid.

Iurisdictio ex altero pene plures dominos, quomodo possit exerceri, & diuidi, t. 2. I. §. 44. n. 8.

An vnus possit alium punire, ibid.

Iurisdictio an possit diuidi à domino in plures officiales, & alia, ibid.

Iurisdictio euilium, & criminalis quando sunt diuise, an vnus cogi possit alteri vendere per vnione, vel præstatut alteri ierino in emptione, ibid.

Iurisdictio si fuerit vendita, an competat populo retractus, ibid.

Iurisdictio an præsumatur potius ordinaria, vel delegata, t. 2. I. §. 44. n. 9.

Iurisdictio tribuitur iudici à iure, ibid.

Iurisdictio qualiter probeatur ad sustinendum processum, vel sententiam impugnatam ex defectu iurisdictionis, t. 2. I. §. 44. n. 10.

Iurisdictio qualiter possit probari per scripturas, per testes, & alij modis, ibid.

Iurisdictio possessionis quibus modis, & per quos actus acquiritur, ibid.

Iurisdictio delegata, est minus fauorabilis quam ordinaria, & quomodo sit interpretanda, t. 2. I. §. 44. n. 11.

Iurisdictio delegatis, & delegati eadem, ibid.

De iurisdictio delegata plura remissive, ibid.

Iurisdictio delegata si fuerit suspensa, vel reuocata, debet iudici notificari, alias valet eius sententia, t. 2. I. §. 44. n. 12.

Iurisdictio qualiter amittatur per destructionem castri, t. 2. I. §. 44. n. 13.

Iurisdictio ordinaria qualiter, & quibus modis finiatur, & alia remissive, ibid.

Iurisdictio delegata an expirat per mortem concedentis, vel vnus ex delegatis, t. 2. I. §. 44. n. 14.

Iurisdictio delegata an expirat per actum, & sententiam nullam, ibid.

Iurisdictio delegati expirat vbi semel finitus est officio suo, ibid.

Iurisdictio A. C. & aliorum an cesset per mortem Papæ, & sede vacante, ibid.

Iurisdictio delegata quibus modis finiatur, ibid.

Iurisdictio possessionis an amittatur per alluionem, & non vsus, & qualiter probeatur talis possessio, t. 2. I. §. 44. n. 15.

Iurisdictio defectus non potest impugnari ab eo, qui consensit in iudicem, & alia, t. 2. I. §. 44. n. 16.

Iurisdictio dubia inter iudicem Ecclesiasticum, & secularem à quo sit decidenda, & alia de competentijs, & contentiombz inter iudices Ecclesiasticos, & seculares, t. 2. I. §. 44. n. 17.

Quid fuerit in Regnis Cotonæ Atagonum, & alia de contentione iurisdictionum, ibid.

Iurisdictio intelligitur concessa cum facultatibus necessarijs ad illam exercendam, t. 2. I. §. 44. n. 18.

Iurisdictio plurius concessa an possit ab vno sine alijs exerceri, t. 2. I. §. 44. n. 19.

Quid in Auditoribus Rote Romanæ, ibid.

Iurisdictio non potest alienari, nec locari sine regio consensu, t. 2. I. §. 44. n. 20.

Iurisdictio non potest exerceri extra territorium, etiam inter subditos, t. 2. I. §. 44. n. 21.

Iurisdictio concessa in suos officiales, intelligitur in contentibus officium, & non quoad alia, nisi aliter sit expressum, t. 2. I. §. 44. n. 22.

Iurisdictio retributa in certis casibus, ultra illos non extenditur, ibid.

Iurisdictio qualiter fundetur ex petitione, & libello, t. 2. I. §. 44. n. 23.

De iurisdictio seculari quoad Ecclesiasticos, & in causis mixti fori, & alijs remissive, t. 2. I. §. 44. n. 24.

Iurisdicção Ecclesiastica non potest usurpari, impediri, nec turbari, & sub quibus penis, t. 2. l. §. 44. n. 15.
 De differentiis circa iurisdiccionem in foro externo, & interno, remissive, t. 2. l. §. 44. n. 26.
 De iurisdicçãoe, & auctoritate Episcoporum, & Archiepiscoporum, remissive, ibid.
 De iurisdicçãoe, & competentia inter indices seculares, & Ecclesiasticos plura vide in §. Clericus.
 Iurisdicção qualiter suspendatur per commissionem causæ ad consilium sapientis, t. 1. C. §. 41. n. 7.
 De iurisdicçãoe delegati, vide §. Delegatus.
 Alia vide in §. Delinquentes, n. 4.
 Iurisdicção quando fit ordinaria, vel delegata, & quid importet, t. 1. C. §. 8. n. 5. & 6.
 Iurisdicção qualiter suspendatur per associationem, vel relationem causæ, t. 1. C. §. 8. n. 10.
 Iurisdicção an dividatur vbi adit aliquis foro privilegiatus, t. 1. C. §. 8. n. 13.
 Iurisdicção an possit acquiri ex consuetudine, t. 1. A. §. 3. num. 9.
 Iurisdicção quando dicatur cumulativa, vel privative concessa, t. 3. M. §. 1. n. 7.
 Iurisdicção concessa contra suos ministros intelligitur quoad competentiam illorum officium, t. 3. O. §. 3. n. 15.
 An suspendatur per allegationem suspecti, §. eod. n. 22.
 Iurisdicção an possit præscribi, & protogari, t. 3. P. §. 45. num. 61.
 Iurisdicção secularis quomodo deferenda ad exclusionem Clericatus, t. 2. l. §. 9. n. 17.
 Iurisdicção qualiter suppletur ex communi errore populi, t. 2. l. §. 12. n. 7.
 Iurisdicção Vix publicæ non venit in feudo, sed reservatur domino, t. 2. l. §. 11. n. 26.
 Iurisdicção an sit iunctenda à petitione, vel à vero debito, t. 2. l. §. 41. n. 13. vide Index.
I V S A C C R E S C E N D I.
 Ius accrescendi unde trahat originem, & quare introducitur, t. 2. l. §. 45. n. 1.
 Ius accrescendi quid sit, & quando locum habeat, vel non, ibid.
 Ius accrescendi in ultimis voluntariis qualiter procedat inter verba coniunctos, & re distinctos, tom. 2. l. §. 45. n. 2.
 Ius accrescendi an, & quando locum habeat inter coniunctos re, & verbis, ibid.
 Ius accrescendi locum habet inter verba coniunctos, & re non omnino distinctos, ibid.
 De triplici coniunctione, nempe re tantum, verbis tantum, ac re, & verbis simul, illius effectus, natura, & differentia, remissive, ibid.
 Ius accrescendi an, & quando procedat inter verba, & re distinctos, ibid.
 Ius accrescendi an procedat in fideicommissis, & legatis particularibus, ibid. & n. seq.
 Ius accrescendi an possit inter hæredes prohiberi, ibidem, & num. 10.
 Ius accrescendi, vel non decrescendi qualiter locum habeat etiam in relictis particularibus, t. 2. l. §. 45. n. 3.
 Ius non decrescendi quando locum habeat, vel non, ibid.
 Quis præferatur in iure accrescendi, vel non decrescendi, ibid.
 Ius accrescendi an, & quando procedat, vel non in relictis particularibus, latè t. 2. l. §. 45. n. 4.
 An sit in iure collegatariorum, vel hæredi, ibid. & n. 8.
 Ius accrescendi vix locum habeat inter plures verba tantum coniunctos, quæ requiruntur, & alia, ibid.
 Ius accrescendi cessat vbi adest substitutio, vel sit transmissio, & alijs modis, t. 2. l. §. 45. n. 6.
 Ius accrescendi non impeditur per dationem substituti in vno casu, qui non evenit, ut procedat in alijs, ibid.
 Ius accrescendi transit ad quemcumque transeat portio non vacans, quia portioni, & non personæ competit, t. 2. l. §. 45. n. 7.
 Ius accrescendi an transeat in emptorem hæreditatis, ibid.
 An transmittitur ad hæredes, ibid.
 Ius accrescendi accrescit causæ instituta, & non venientibus ab instituto, t. 2. l. §. 45. n. 8.
 An possit repudiari, & alia, ibid.

An transeat cum onere suo, ibid.

Ius accrescendi in quibus prævalcat, & cui competat inter plures vocatos, ibid.

Ius accrescendi an habeat locum in contractibus inter vivos, t. 2. l. §. 45. n. 9. & 17.

Ius accrescendi an procedat in Emphyteusi, ibid. vide Emphyteusis.

An in concessione facta à Principe, vel Episcopo, ibidem.

An in feudo antiquo, vel nouo, & alia latè, ibid.

Ius accrescendi an, & quando locum habeat in contractu locationis pluribus factæ, ibid.

Ius accrescendi non procedit in dispositionibus limitatis, & quæ tales dicantur, t. 2. l. §. 45. n. 10.

Ius accrescendi qualiter locum habeat in legitima, t. 2. l. §. 45. n. 11.

Ius accrescendi quando locum habeat inter plures administratores vel executores, t. 2. l. §. 45. n. 12.

Ius accrescendi qualiter admittatur etiam inter substitutos, t. 2. l. §. 45. n. 13.

Ius accrescendi an procedat inter foreores in legato dotium, t. 2. l. §. 45. n. 14.

Ius accrescendi an locum habeat in legatis per verba distributiva factis, ibid.

Ius accrescendi an habeat locum inter collegataria alii mentorum, t. 2. l. §. 45. n. 15.

An in legatis annuis, & usufructu, ibid.

Ius accrescendi qualiter procedat in iure patronatus, tom. 2. l. §. 45. num. 16. vide Ius patronatus, n. 15. & 16.

Ius accrescendi procedit in donationibus causa mortis, sicut in legatis, t. 2. l. §. 45. n. 17.

Quid in contractibus, & donationibus inter vivos, ibid.

De iure accrescendi, qui trahent, & alia remissive, t. 2. l. §. 45. n. 18. & 19.

An procedat in maioratibus, & iuribus honorificis, ibid.

An procedat in contractu consuetudinali, tom. 2. l. §. 46. num. 20.

Ius accrescendi non habet locum in penis, t. 2. l. §. 15. num. 5.

Ius accrescendi an procedat vbi adest substitutus, vel vbi habet locum transmissio, & alia ad rem, t. 4. in Resolut. cap. 76.

I V S C O N G R U I.

Ius congrui vnde sic dictum, nuncupatur etiam promissionis, ius præsentationis, vel oblationis, & alia, t. 2. l. §. 46. num. 1.

Ius congrui an, & quando procedat, vel non, ibid.

Ius congrui est contra ius commune, & non competit nisi vigore statutorum, vel consuetudinis, ibidem.

Ius congrui an sit favorabile, vel odiosum, & sic an ampliandum, vel restringendum, latè, ibid.

De iure congrui, & eius origine à lege Mosaicæ, an ei renuntiari possit, & alia, ibid.

Ius congrui competens in casu alienationis, vel venditionis an habeat locum in permutatione, t. 2. l. §. 46. num. 2.

Quid si loco pretij assignetur census, ibid.

Ius congrui an procedat in transfectione, ibid.

Ex quibus cognoscatur an sit contractus venditionis, vel permutationis, an attenditur denominatio contractus, quid in dubio presumendum, & alia, ibid.

Quinam contractus veniant sub nomine alienationis, ibid.

Ius congrui an habeat locum in datione in solutum, & substitutione, t. 2. l. §. 46. n. 3. & 6.

Ius congrui ut competit, debent coneludenter, & copulativè probari omnes qualitates à statuto requiritæ, ibid.

Ius congrui an habeat locum contra Clericum, vel Ecclesiam, vel ad eius favorem, t. 2. l. §. 46. n. 4.

Statutum de iure congrui an comprehendat forenses, ibid.

Ius congrui an procedat in venditione conditionalis, modalis, simulata, & nulla, t. 2. l. §. 46. n. 5.

Ius congrui an locum habeat in venditione cum reservatione domini, vel rescissa de consensu, ibid.

Ius congrui competit domino census, sed excluditur à vicinis, & alijs, t. 2. l. §. 46. n. 6.

Qualiter preferatur dominus census anterioris, & quid in cessionario, & emptore, ibid.
 Ius congrui inter vicinos quibus competat, & quis eorum sit preferendus, t. 2. l. §. 46. n. 7.
 Ius congrui an competat iure actionis, quam quis habet ad rem, ibid. & n. 10.
 Ius congrui qualiter competat ratione directi domini, vel sanguinis, vel vicinitatis, ibid.
 Ius congrui an procedat in iurisdictionalibus, ibid.
 Ius congrui an competat ei, qui non erat vicinus tempore alienationis, t. 2. l. §. 46. n. 8.
 Ius congrui an possit alteri cedi, & transmitti, & quid in retractu agnati, ibid.
 An competat ei, qui bonis cessit, vel alienavit rem, cuius vigore competebat, ibid.
 Ius retractus an transeat in emptorem sine speciali cessione, ibidem.
 Ius congrui competit vicino, cui non fuit denunciata venditio ad formam statuti, t. 2. l. §. 46. n. 9.
 Ius congrui an habeat locum, quando aliunde scientia non fuit intimata venditio, ibid.
 Scientia presumpta quando noceat, vel non, ibid.
 Quid si vicinus extrajudicialiter, dixerit se nolle emere, ibid.
 Ius congrui qualiter competat ratione consortij, & communione, t. 2. l. §. 46. n. 10.
 An maior sit privilegium consortij, quam vicinitatis, ibid.
 Ius congrui an competat ratione usus, servitutis, vel actionis ad rem, ibid.
 Ius congrui competit emphyteute ratione sui vtilis domini, t. 2. l. §. 46. n. 11.
 Quid si concurrat alter vicinus habens rem liberam continuationem, ibid.
 Quid in emphyteusi Ecclesie, ibid.
 An preferatur dominus directus vtili, & vicinis, ibid.
 Ius congrui an habeat locum in concessione emphyteutis, vtili, censui, & ad vitam, locationis, & huiusmodi, ibid.
 Ius congrui qualiter competat Colonis, superfluciaris, & similibus, t. 2. l. §. 46. n. 12.
 An ratione servitutis, ibid.
 Ius retractus an habeat locum in re pignorat, & fructibus pendentibus, t. 2. l. §. 46. n. 13.
 Ius congrui non competit nisi domino, vel possessori vicino, t. 2. l. §. 46. n. 14.
 Est de fructibus, qui spectant ad possessorem, ibid.
 Ius retractus an competat ei, qui nulliter acquisivit a minore; an domino putativo, ac bonæ fidei possessori, ibid.
 An habenti dominium reuocabile per pactum, ibid.
 An competat heredi grauato, marito, & similibus, ibid.
 Ius congrui an competat in fundo in duem dato, tom. 2. l. §. 46. n. 15.
 Ius congrui an competat indeis, t. 2. l. §. 46. n. 16.
 Ius congrui competit contra quemcumque, in quem fundus petenit, t. 2. l. §. 46. n. 17.
 Ius retrahendi quanto tempore precebat, tom. 2. l. §. 46. n. 18.
 Quid seruatur Florentie, ibid.
 An interruptur citatio, ac perpetuetur per litis contestationem, & alia, ibid.
 Quando incipit currere dictum tempus, an contra ignorantes, & minores, an postea purgari, peti restitutio in integrum, & alia, ibid.
 Ius retrahendi competens venditori ex pacto, an faciat sile re vicinos ex statuto, t. 2. l. §. 46. n. 19.
 Plura de iure congrui remissive, ibid.
 Ius retrahendi competens pluribus ex pacto, an, & qualiter possit ab uno tantum intentari, tom. 2. l. §. 46. n. 20.
 An vendita re vni ex pluribus consanguineis, possint alij pro rata retrahere, ibid.
 Ius congrui competens proximioribus agnatis potest exerceri a quocumque proximior agnato, etiam minore, infante; an etiam a filio, & herede alienatis, t. 2. l. §. 46. n. 21.
 An a legitimatis, bastardis, Religiosis, & huiusmodi, ibid.
 An remotiore remedium possit proximior ab illo retrahere, ibid.
 Ius congrui non potest intentari ab eo, qui alienatio-

§. vel. Index Generalis.

ni consensit, tom. 2. l. §. 46. n. 22.
 Qualiter possit illi renunciari non tantum expressè, sed etiam tacite, ibid.
 An huiusmodi consensus restringatur ad primam vicem tantum, ibid.
 Ius congrui an competat baptis, ibid.
 Ius congrui an possit pro vna re tantum intentari, quando plures fuerint venditæ, t. 2. l. §. 46. n. 23.
 An sit locus penitentiae postquam fuit peritum, & obtemperatum, ibid.
 In iure congrui an sit attendendum statum loci bonorum, vel personarum, ibid.
 An sit ius reale, vel personale, & coram quo iudice intendendum, ibid.
 Ius congrui qualiter possit impediri, & de variis cautelis, t. 2. l. §. 46. n. 24.
 An impediatur per reservationem fructuuli terre, vel partis domus, ibid.
 Ius congrui an impediatur per flumen, vel viam intercedentem, ibid. & n. 30.
 Qualiter non possit fraudari (sub pena peccati), ibid.
 Ius congrui competentis vigore Bullæ Gregorij XIII. quæ requiruntur vt locum habent, t. 2. l. §. 46. n. 25.
 An dicta Bulla sit fauorabilis, & procedat contra Ecclesiam, ibid.
 In retractu quodam pretium sit attendendum, an de tempore primæ venditionis, siue petitionis, vel postius executionis sententiæ, t. 2. l. §. 46. n. 26.
 An emptor amittat expensas, & melioramenta, & alia, ibid.
 Ius congrui competens vigore dictæ Bullæ Gregorianæ, an procedat si conueniunt offerat se edificare, & eundem ornatum vrbis facere, t. 2. l. §. 46. n. 27. & 28.
 An in retractu sit faciendum depositum, t. 2. l. §. 46. n. 29.
 Ius congrui, vel retractus an, & quando possit cedi, & quid in terminis statuti Florentini, tom. 2. l. §. 46. n. 31.
 Ius congrui an procedat in re in emphyteusim concessa, t. 2. l. §. 46. n. 32.
 Ius congrui an competat ex reservatione domini, t. 2. l. §. 46. n. 33.
 Alia vide in Add. Nouiss. t. 2. cap. 2.
 Ius congrui, quibus, quando, & contra quos competat, qualiter excludatur, & alia ad rem, tom. 4. in Reolut. cap. 68.
 I V S P A T R O N A T V S.
 Ius patronatus quid sit, & cui competat, tom. 2. l. §. 47. n. 1.
 Ius patronatus requirit consensum ordinarij, & de modis illud acquirendi, ibid.
 Ius patronatus an veniat appellatione beneficij Ecclesiastici, ibid.
 Ius patronatus aliud laicale, aliud Ecclesiasticum, aliud mixtum, de differentiis inter vtrumque, & alia remissive, t. 2. l. §. 47. n. 2.
 Ius patronatus an veniat in confiscatione bonorum, ibid.
 Ius patronatus mixtum cuius natura sequatur, ibid.
 Ius patronatus laicale aliud hereditarium, aliud gentilitium, aliud ex pacto, & quomodo vtrumque cognoscatur, ibid. & num. 16.
 Ius patronatus qualiter acquiratur mediante fundatione, constructione, vel donatione Ecclesie, t. 2. l. §. 47. n. 3.
 De diuersis modis acquirendi ius patronatum, ibid.
 Ius patronatus ex privilegio qualiter sit reuocatum ex Concilio Tridentino, & alia, ibid. & n. 29.
 Ius patronatus cui acquiratur si vnus construat, & alius doctet, ibid.
 An (seminæ sint capaces acquirendi ius patronatum), ibid.
 Ius patronatus regulatur iuxta disposita in institutione, donatione, & fundatione, & quando fecus, ibid.
 Ius patronatus non acquiritur ex assignatione dotis ex causa necessarii, ibid.
 Ius patronatus an acquiritur ab herede erigente capellam ex ordinatione testatoris; an propter augmentum dotis, & alia, ibid.
 An ex constructione, reedificatione, reparatione, vel noua donatione Ecclesie, ibid.
 Ius patronatus quibus consuetudinibus probetur, ibid.
 Ius patronatus quomodo sit probandum, vbi preteritur a familia potente, ab vniuersitate, vel a priuatis, ibid.

T 2 Qua-

Qualiter possint ad vnum Altare plura beneficia insinuari, ibidem.

Iuripatronatus qualiter possit acquiri per prescriptionem, & quanto tempore, ibid.

Iuripatronatus non potest acquiri per personas ab Ecclesia damnatas, & reprobatas, nec ex bonis male acquisitis, t. 2. l. 5. 47. n. 4.

Iuripatronatus an possit acquiri in Ecclesia consuetuali, vel regulari, ac alia iura, t. 2. l. 5. 47. n. 5.

Iuripatronatus qualiter possit acquiri in Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis, t. 2. l. 5. 47. n. 6.

Iuripatronatus acquirunt in Ecclesijs Regularibus, sicut in privilegio Apostolico in limite fundacionis, ibid.

Lex fundacionis est semper attendenda licet repugnet dispositioni iuris positivi, ibid.

Ius nominandi an, & quale competat incolis Loci, & parochianis, t. 2. l. 5. 47. n. 7.

Iuripatronatus quando spectat ad vniuersitatem a quibus sit facienda nominatio, ibid.

Iuripatronatus si remaneat indotatum, an possit alteri acquiri per nouam dotacionem, t. 2. l. 5. 47. n. 8.

Iuripatronatus qualiter acquiratur per dedicationem, & reedificationem, & non per eum qui incepit, sed perfectus, & alia, t. 2. l. 5. 47. n. 9.

Iuripatronatus non potest donari laico sine consensu Episcopi, qualiter presumatur ex lapsu triginta annorum, & alia, t. 2. l. 5. 47. n. 10.

An sufficiat consensus Vicarii, ibid.

Iuripatronatus donatum pluribus, quis preferatur, ibid.

Iuripatronatus qualiter possit de vno ad alium transferri ex pluribus titulis, ibid.

Iuripatronatus non potest vendi sub pluribus penis, ibid.

Donans an possit presentare ante confirmationem Episcopi, ibid.

Iuripatronatus potest transferri cum vniuersitate bonorum, & in compensationem sine consensu Episcopi, t. 2. l. 5. 47. n. 11.

Iuripatronatus qualiter possit donari Ecclesie, vel alio loco pro fine consensu ordinari, ibid.

Qualiter transeat in priuilegium sine titulo particulari, ibid.

Iuripatronatus an veniat sub reuocatione, vel cessacione hereditatis, ibid.

Iuripatronatus an dicatur de corpore hereditatis, & veniat in restitutione fideicommissi, t. 2. l. 5. 47. n. 12. & 16.

Iuripatronatus an transeat ad creditores patroni, & possit ab illis vendi, ibid.

Iuripatronatus an transeat cum castro, siue domo, ibid.

Iuripatronatus transiit in primogenitum vigore statuti, vel consuetudinis, & alia, ibid. & n. 15.

Iuripatronatus non potest resignari, permutari, sine aliter alienari ab instituto sine consensu patroni, t. 2. l. 5. 47. n. 13. & 30.

Quid si patronus recusat consentire sine causa, ibid.

Iuripatronatus familiare non potest resignari cum alio, qui non sit de familia, ibid.

Iuripatronatus est resignandus in manibus superioris Ecclesiastici, & non laici patroni, & an detur regressus ad beneficium, ibid.

Iuripatronatus Ecclesiasticus an veniat in generali consecratione bonorum, t. 2. l. 5. 47. n. 14.

Iuripatronatus an deferatur in stirpes, vel in capita, quando plures succedunt vni patrono, latè distinguendo inter hereditarium, & gentilitium, tom. 2. l. 5. 47. n. 15. & 16.

Iuripatronatus an sit diuisibile, vel competat cuique in solidum, & alia, ibid.

Succedens in plures partes hereditatis an habeat pinguis vocem, vel plures voces, ibid.

Iuripatronatus relictum senioribus quomodo intelligatur, ibid.

Iuripatronatus relictum successoribus spectat ad omnes equaliter si plures adfint heredes, nec primogenitus potest plus iuris pretendere, nisi dicta qualitas sit expressa in institutione, ibid.

Qualiter in iuripatronatu procedat ius accrescendi, ibid.

Iuripatronatus an deferatur ad propinquos sanguinis, vel ad heredes institutos, t. 2. l. 5. 47. n. 16.

Iuripatronatus quando venit in fideicommissum, an grauius habeat aliquam partem ratione trebellianicæ, & ibid.

Iuripatronatus quando dicatur hereditarium, vel gentilitium, & quid hoc impoet, & alia, ibid.

Iuripatronatus an transeat ad vsumfructuarium, ibid.

Iuripatronatus in dubio presumitur hereditarium, ibid.

Iuripatronatus an transeat ad legitimatos, & feminas, ibid. & nom. 18.

Iuripatronatus hereditarium defertur in stirpes, & non in capita, gentilitium verò in capita, & ex quibus cognoscatur vnum ab altero, ibid.

Iuripatronatus concessum per modum donationis an possit reuocari, vel variari, t. 2. l. 5. 47. n. 17.

Iuripatronatus an transeat ad filios naturales tantum, feminas, & illarum descendentes, t. 2. l. 5. 47. n. 18.

Iuripatronatus quando dicatur perpetuum in familia fundatoris, ibid.

Iuripatronatus an sit capax nouarum conditionum, & qualitatum, & alia, ibid.

Iuripatronatus an spectet ad vsumfructuarium, vel proprietarium, ibid.

Iuripatronatus requirit eadem probationes tam in possessione, quam in petitorio, & gratia debet sufficere cum exlubatione iurii, t. 2. l. 5. 47. n. 19.

Iuripatronatus plenè probatur ex instrumento fundacionis, vel dotacionis, & alijs modis, ibid.

Iuripatronatus existens quomodo probetur, ibid.

Iuripatronatus, in quo vocantur proximiores fundatoris, non potest pretendi nisi coincidenter probetur proximitas per gradus distinctos, ibid.

Iuripatronatus controversia eorum quo iudice sit agitanda, ibid.

Iuripatronatus qualiter sit probandus in contra prouisum Apostolicum vti de libero beneficio, tom. 2. l. 5. 47. num. 20.

Iuripatronatus laicorum non comprehenditur sub mandato, provisione, vel reservatione Papæ, nisi expresse derogetur, t. 2. l. 5. 47. n. 21.

Quid in iuripatronatu mixto, ex privilegio, & Ecclesiastico, vel relicto personæ Ecclesiasticæ, ibid.

Iuripatronatus natura an mutetur ex qualitate personæ, & alia, ibid.

Iuripatronatus amittitur destructa Ecclesia, in qua consistebat, an reuocatur si de nouo reedificetur, & alia, t. 2. l. 5. 47. n. 22.

Iuripatronatus an, & qualiter amittatur per non vsum presentandi, ibid.

Iuripatronatus qualiter extinguatur per vniorem alteri Ecclesie factam, & alijs modis, ibid.

Quibus sit prohibendum presentare in iuripatronatu, ibid.

Iuripatronatus gentilitium an extinguatur extincta familia, & an possit per Episcopum alteri concedi, t. 2. l. 5. 47. n. 23.

An ex multiplicatis presentacionibus presumatur legitimus titulus, & sit danda manentibus, ibid.

Iuripatronatus an, & quando preferatur, & alia, ibid.

Iuripatronatus Sacerdoti conferendum pro missis celebrandis, an possit dari Clerico in maioribus constituto, t. 2. l. 5. 47. n. 24. vbi latè de hac materia.

An Capellani electi possint celebrare per substitutum, ibid.

Iuripatronatus debet conferri habenti qualitates requisitas, iure neglectus habeatur pro presentato, t. 2. l. 5. 47. n. 25.

An sub nomine consanguineorum veniant tam agnati, quam cognati, ibid.

Iuripatronatus reservatum habentibus certam qualitatem, non transit in alios, t. 2. l. 5. 47. n. 26.

Ius instituti nominari in iuripatronatu, qualiter possit spectare ad inferiores Episcopos, tom. 2. l. 5. 47. num. 27.

Ius presentandi relictum officialibus in defectum heredum, non potest exerceri, nisi probata deficientia illorum, & alia, t. 2. l. 5. 47. n. 28.

Iuripatronatus presentum ab habentibus iurisdictionem temporalem, quando non cadit sub dispositione Concilij circa probationem, t. 2. l. 5. 47. n. 29.

Iuripatronatus Ecclesiasticus qualiter probetur per arma, & inscriptiones antiquas, & alijs modis, ibidem.

De origine Patronatus Ecclesiastici, & qualiter presumatur acquir-

acquisita Regibus, & Principibus in Ecclesijs suorum Regnorum, t. 2. l. §. 47. n. 30.

An contra Regem procedat præscriptio, & alia, ibid.

De patronatu Regio Ordinum Militarum, ibid.

De libertate Beneficiorum conferuanda, recuperanda, &c. t. 2. l. §. 47. n. 37.

De iurepatronatu quomodo acquiratur, transferatur, amittatur, & alia remissive, t. 2. l. §. 47. n. 32.

Iurepatronatus quando fit familiare, hereditarium, vel mixtum, ex quibus dignoscatur, & alia, t. 2. l. §. 47. num. 33.

Iurepatronatus qualiter probetur per inscriptiones parietibus Ecclesie annexas, t. 2. A. §. 13. n. 3. & alia §. Affertio, n. 7.

Iurepatronatus an acquiratur per augmentum dotis factum Ecclesie, vel Capituli, t. 1. A. §. 47. n. 11.

Iurepatronatus an comprehendatur in confiscatione, t. 2. C. §. 37. n. 2.

Iurepatronatus an possit permutari sine consensu patronorum, t. 3. P. §. 20. n. 2.

Iurepatronatus si faciat relictum senioribus, vel antiquioribus vicinis, de quibus intelligatur, tom. 4. V. §. 14. n. 1.

Iurepatronatus qualiter acquiratur, quando fit gentilitium, vel hereditarium, quomodo transeat in heredes, an possit cedi, vel donari sine consensu Episcopi, & alia ad rem, t. 4. in Resolot. cap. 96.

I V S.

Ius tertij an, & quando possit in iudicio deduci, & allegari, t. 2. l. §. 48. n. 1.

Ius agendi ad dotem propter adulterium vxoris, an transeat ad heredes mariti, t. 2. l. §. 48. n. 2.

Ius rei, ius ad rem, & ius in re quomodo differant, & qualiter acquiratur, t. 2. l. §. 48. n. 3.

Ius acquiritur tertio ex stipulatione alterius, an possit auferri, t. 2. l. §. 48. n. 4.

Iura de singulari successione non stando locationi, an procedant in colono partario, t. 2. l. §. 48. n. 5.

Iura dispositionis ipso iure penam incurri, quomodo intelligantur, t. 2. l. §. 48. n. 6.

Ius adundi hereditatem quid sit, quando transmitatur, vel non, & quomodo præscribitur, tom. 2. l. §. 48. num. 7.

De iure deliberandi, remissive, ibid.

Ius superueniens an coualidet actum nullum, t. 2. l. §. 48. num. 8.

Ius piscandi in flumine publico omnibus competit de iure gentium, nisi per imperio fuerit præscriptum, iuxta hodie fit de regalibus, t. 2. l. §. 48. n. 9.

Ius futurum in spe, an possit cedi, vel veniat in cessione, t. 2. l. §. 48. n. 10.

Plura de significato vocis *Iurium*, t. 2. l. §. 48. n. 11.

De iure naturali, Diuino, spiritali, humano, Pontificio, Romano, & huiusmodi, remissive, tom. 2. l. §. 48. num. 12.

Ius sibi dicere nemini permissum est, quando quis possit exculari, & alia remissive, t. 2. l. §. 48. n. 13.

Ius sedendi in eminentiori loco, vel cum capeto, & Baldachino, an detur in Ecclesijs, t. 1. A. §. 39. n. 6.

Ius offerendi in eadreditores, quid sit, & quibus competat, vel non, t. 1. C. §. 52. n. 13. & seqq. vide t. 4. in Resolot. cap. 31.

Ius offerendi an competat possessori ratione melioris conditionis, t. 3. M. §. 12. n. 14.

Ius offerendi qualiter competat posteriori creditori aduersus an tertiorum, t. 3. O. §. 1. n. 1.

An p. rescribitur, & alia, vide Oblatio.

Ius civile ubi feruandum, & in quibus materijs, & in quibus ius Canonum fit inter se discrepent, t. 4. R. §. 15. n. 1. vide sed qua.

Ius quæritum an possit tolli, & quando censetur sublatum, t. 4. R. §. 7. n. 3.

Ius adundi hereditatem, an transmitatur, & veniat in donatione, t. 2. H. §. 2. n. 13.

Iura actina, & passiva Banniti transeunt in fiscum, per confiscationem, & alia vide Addit. Nouiss. tom. 2. cap. 15.

I V S T V S.

Iustus quis dicatur, vel non, ex animo, & intentione, t. 1. in Discurs. de qualib. iud. perfect. n. 107.

Tabul. Index Generalis.

Infrus quæ præmia consequatur, ibid. n. 111.

Iustitia bene acta alias redimit culpam, ibid. n. 114.

L

LABORATOR.

Laborator, vel operarius missus in fundum alienum, non tenetur de turbata possessione, sed mittens, nisi fuerit participes delicti, vel ei fuerit denunciatum, t. 3. L. §. 1. n. 1.

Intellige si nominet mandantem, & faciat quid de sui natura permittum, & non prohibendum, ibid.

Si non excusetur, an possit repetere damna à mandante, ibid.

Si mandans sit Clericus, vel aliter priuilegiatus, an possit declinare forum, etiam quoad operarios, ibidem.

Laboratores, vel operarii ex hoc tantum, non repelluntur à restituendo pro domino, t. 3. L. §. 2. n. 2.

De laboratoribus, & operarijs plura remissive, ibid.

Causæ turbatae possessionis quando sint criminales, vel civiles, ibid.

Laboratores asportantes massericias suas, etiam eum bobus de vno territorio ad aliud, non dicuntur extrahere, nec contrabandum facere, t. 1. B. §. 1. n. 6. vers. Item non ligato.

Laboratores an excusentur à turbata possessione, vide Turbatio.

L A I C V S.

Laici non admittuntur ad denunciandum, vel accusandum Clericum, nisi fit eorum Parochus, t. 3. L. §. 2. n. 1.

An probent contra Clericum, tam in criminalibus, quam in civilibus, ibid.

Laici deponentes falsum coram iudice Ecclesiastico, possunt ab eo, & à suo iudice laico cum præuentione puniri, & ab vno sufficienter puniri, non possunt ab alio molestari, t. 3. L. §. 2. n. 2.

Laici delinquentes cum Clerico remittendi sunt ad iudicem Ecclesiasticum, maxime data præuentione in eorum captura, t. 3. L. §. 2. n. 3.

Contrarium de iure, & de consuetudine seruari, ibidem.

Priuegium fori competens vni quando extendatur ad alios, ibid.

Laici delinquentes in Ecclesia, vel contra personas Ecclesiasticas, si delictum sit seculari punitione à suo iudice laico, & quoad sacrilegium est locus præuentionis, t. 3. L. §. 2. n. 4. & t. 2. D. §. 14. n. 6. & 7.

Offendentes, vel insurrantes Clericum, siue alium ministrum, etiam satellitem Curæ Ecclesiasticæ, puniuntur ab utroque iudice, ab Ecclesiastico poena spiritali, & à seculari poena temporalis, ibid.

Laici effecti per dimissionem habitus Clericalis, non possunt à iudice seculari puniri pro delictis commissis tempore, quo erant Clerici, t. 3. L. §. 2. n. 5.

Laici si efficiantur Clerici post delictum, vel obligationem, an euadant iurisdictionem iudicis secularis, t. 3. L. §. 2. n. 6.

Laici præsumuntur omnes, donec contrarium probetur, ibid.

Laici non possunt esse Vicarii Episcoporum, an Assessores, Consultores, & Delegati tam in civilibus, quam in criminalibus contra Clericos, maxime in spiritalibus, & beneficijs, quousque sit in temporalibus, vel si habent saltem primum consensum, t. 3. L. §. 2. n. 7.

Laici vxores sunt incapaces iurisdictionis contra Clericos, ibid.

Laici non possunt cognoscere causas matrimoniales, nisi ex delegacione Papæ, & quorum sint capaces, vel non, t. 3. L. §. 2. n. 8.

Laici sunt incapaces beneficiorum Ecclesiasticorum, pensionum, oblationum, primitiarum, decimarum, & huiusmodi, nisi quoad simplex possessionem meriti facti, t. 3. L. §. 2. n. 9.

An sint capaces iuris sedendi in Ecclesijs, ibid.

Clerici etiam per contractum matrimonij amittunt beneficium, ibid.

Laici sunt capaces custodie Reliquiarum Sanctorum, gu-

bernandi bona fabricæ Ecclesiæ, administrationis elemosinarum, & oblatioium, custodiæ ornamentorum Ecclesiæ, & huiusmodi, ibid. & n. 12.

Laici Principes sunt incapaces iuris conferendi Episcopatus, & alia beneficia in suis statibus, nisi agant ex privilegio Summi Pontificis, & omnis iuris spiritualis, ingreditur se tantum circa ius temporale, & materiale, & alia, ibidem.

Laici fidelubendo pro clericis, vel apud alia iudicia Ecclesiastica, an possint coram eodem conveniri, t. 3. L. §. 2. n. 10.

Laici agentes contra Clericos in foro Ecclesiastico, non tenentur cauere pro expensis, nec contrahunt Ordinis de se non subijcendi iurisdictioni Ecclesiasticæ, ibid.

Laici etiam docti, & experti, non possunt de fide Catholica disputare, nisi aliqua urgente necessitate, sub quibus pœnit, & alia, t. 3. L. §. 2. n. 11.

Laici ratione honorum Ecclesiæ possunt conveniri coram iudice Ecclesiastico, t. 3. L. §. 2. n. 12.

Laici an sint capaces decimarum Ecclesiasticarum, t. 1. D. §. 6. o. 3. & c. vide Decima.

Laici an sint capaces oblationum in Ecclesijs factarum, & alia, t. 3. O. §. 1. n. 13.

Laici possunt præstare, ut illis offeratur candelæ in die Purificationis, ibid.

Laici an, & in quibus casibus possint trahi ad forum Ecclesiasticum pro causis profanis, t. 3. P. §. 2. n. 10.

Laici non debent se immiscere cum Clericis in functionibus Ecclesiasticis, t. 3. P. §. 2. n. 11.

De laico percutiente Clericum, à quo iudice pœnitur, t. 1. D. §. 14. o. 6. & 7.

Laici an per iuramentum possint se subijcere foro Ecclesiastico, t. 2. L. §. 43. n. 13.

Laici fidelubentes pro Clericis, vel in foro Ecclesiastico, an possint declinare forum, t. 2. F. §. 12. n. 15.

Laicus audens confessionem peccatorum in casu necessitatis, vel aliter tenetur servare sigillum, toto. 4. §. 5. t. n. 8. & seq.

Laici non canonici, sed civili iure censentur, exceptis materiis animam concernentibus, t. 4. R. §. 15. omni. t. vers. sed quia.

L A T R O.

Larrones publici, qui dicantur, ut non gaudeant immunitate, t. 2. L. §. 4. n. 18.

L A V D E M I U M.

Laudemium, quod alijs etiam nominibus occupatur iuxta diversitas locorum consuetudines, est pars quinquagesima de iure, plus, vel minus iuxta diversas consuetudines, debitum domino directo pro inuestitura novo emphyteutæ, vel emptori facienda, ærento valore vtilis domini de tempore potest concessiois, ac oneribus, & expensis deductis, t. 3. L. §. 3. o. 1.

Quantum sit in ciuitatibus Cæsaræ, & Cæsaræ, ibid.

Non solum qualiter inducat caducitatem, & alia, ibid. & n. 4. & 8.

Deberi tantum pro rata pretij exbutati, & non census, vel altius oneris accoli, ibid.

Laudemium debetur domino directo rei emphyteuticæ, vel feudalis pro omni alienatione inter vivos, vel in vitima voluntate, etiam si fiat in Ecclesiâ, & quomodo, ac solvendum est ab acquirente, nisi aliter sit conventum inter contrahentes, t. 3. L. §. 3. n. 2. 3.

Laudemium debetur à donatario, vel legatario, & hærede, si talis non erant successori vigore primæ concessiois, t. 3. L. §. 3. n. 30.

Laudemium debetur pro alienatione ex causâ debiti solvendi, siue bona adiudicentur creditoribus, siue tercio, & alia, t. 3. L. §. 3. n. 4.

Debitur etiam quando creditores apprehenderunt bona debitoris decedenti, ibid.

Item ex hypothecatione pro tanta summa, ut non adsit spes laucionis, subsequuta tamen possessione, ibid.

Laudemium an debeatur pro impositione census super re emphyteuticâ, contrarie retractor opinioniones, negatiua retenta, t. 3. L. §. 3. n. 5.

Laudemium debetur maiori domino, & non inferiori si bona subemphyteuticentur, an usufructuario, vel proprietario, & à quo est alius sit solvendum, & alia, t. 3. L. §. 3. omni. 6. 20.

Ut debeatur, debet apparere de domino præcedente illud ibidem.

Laudemium non censetur remissum, licet res fuerit concessa cum clausulis importancibus licentiam alienandi, t. 3. L. §. 3. n. 8.

Laudemium non debetur si contractus non sit propriè emphyteuticus, sed locatus ad longum tempus, vel in perpetuum, & quomodo cognoscatur ad exclusionem laudemij, t. 3. L. §. 3. n. 7.

Laudemium non debetur de alienationibus oculis, & effectum non foris, ac solum potest repeti oculitate detecta, t. 3. L. §. 3. n. 9.

Non debetur pro alienationibus inter comprehensos in inuestitura propter ius accreticam, t. 3. L. §. 3. n. 10.

Non debetur pro divisione rei emphyteuticæ inter hæredes, quicquid nonnulli tuerint, Sord. decif. 305. n. 30. Michael. de fratr. par. 3. c. 38. n. 34. Fulgim. de iur. emphy. ut. de laudem. q. 5. ubi apparet sex modis, & tribus limitat.

Laudemium debetur ex venditione cum pacto resolutivo, non autem pro retrovenditione vigore dicti pacti, nisi esset appositum ex intervallo, & in alijs casibus, t. 3. L. §. 3. n. 12.

Laudemium restituum emptori dicto caso, nisi aliter sit conventum, ibid.

Laudemium non debetur pro alienatione necessaria ex obligatione legis, & quando sit talis ad hunc effectum, t. 3. L. §. 3. n. 13.

Laudemium an habeat hypothecam, & peti possit contra tertium possessorem, valde controversum, t. 3. L. §. 3. n. 14.

Laudemium non debetur quando res emphyteuticæ datur inestimata pro dote, secus si detur æstimata, t. 3. L. §. 3. n. 15.

Laudemium an debeatur ex venditione vigore Bullæ Greg. XIII. vel alterius Pragmaticæ, pro ornatu Urbis, t. 3. L. §. 3. n. 16.

Laudemium debetur ex permutatione extra comprehensos, nisi fiat ex necessitate, t. 3. L. §. 3. n. 17.

Laudemium debetur pro venditione melioramentorum in re emphyteuticâ factorum, t. 3. L. §. 3. n. 18.

An debeatur pro impositione tercentis, pro cessione, transactioe, censu, emptione actionis, & c. ibid. remissivè.

An pro venditione cum pacto legis commissoria, vel ad tempus, ex terra, ex promissione de vendendo, ex alienatione conditionalis, & similibus casibus, ibid.

An ex locacione ad longum tempus, & cui Domino, & c. ibidem.

Laudemium non debetur domino, qui sui negligens in mirando in possessionem, & inuestiendo novum emphyteutam, licet res integra possit moram purgare, t. 3. L. §. 3. n. 19.

Laudemium non debetur, sed potius intrarsa, quando dominus directus emphyteutam concedit, rom. 31. L. §. 3. n. 20.

An debeatur quando petitur renovatio emphyteutis, ibid.

Non debetur si dominus directus emat rem emphyteutam, vel emphyteuta dominum directum, quid si essent plures domini, & alia, t. 3. L. §. 3. n. 21.

Laudemium non exarctum, an transmittatur ad hæredes, vel successorem in beneficio, siue ad Cameram, t. 3. L. §. 3. o. 22.

Quid si dominus directus ius suum alteri cesserit, ibid.

Solutum ante tempus, an sit bonificandum, vel repetendum, ibid.

Laudemium an debeatur pro renunciatione emphyteutis, pro venditione usufructus, vel proprietatis, an à fisco, & alia notabilia remissivè, rom. 3. L. §. 3. n. 23.

Laudemium quando debeatur, vide in §. Bona, n. 2.

Laudemium, & Gabelia, an debeatur ex hypotheca rei emphyteuticæ, t. 2. E. §. 7. o. 32.

Laudemium an habeat tacitam hypothecam, rom. 2. H. §. 5. o. 30.

L A V D M.

Laudem arbitroris, vel arbitri, an dicatur sententia, & conformiter inducat, quam actionem producat, an valeat sub conditione, vel modo, & alia, t. 3. L. §. 4. n. 1. & 10.

Approbarum à partibus est vera transactio, extinguir litem, & alia operatur, ibid.

Laudum praefertur iustum, & rectum, nisi contrarium probetur, atque habet executionem paratam, sicut sententia, nisi fuerit petita reductio ad arbitrium boni viri, t. 3. L. 4. n. 2.

Laudum latum extra tempus assignatum in compromisso, vel prorogatum, est nullum, quid si tempus non sit capessum, vel adfuerit impedimentum, t. 3. L. 4. n. 3.

Quando valet latum etiam extra tempus plura, ibid.

Latum non apparente compromisso non sustinetur, ibidem.

Ex petitione laudi censetur prorogatum tempus, ibid.

Laudum latum partibus praesentibus sustinetur, licet non appareat de compromisso, t. 3. L. 4. n. 4.

Laudum arbitratoris, & arbitri per quantum tempus faciat transitum in rem iudicatam, ut non possit amplius ab eo reclamari, & alia, t. 3. L. 4. n. 5.

Debet notificari, nisi sit approbatum, ibid.

Nullum, & iniustum non transit in iudicatum, & instantia nullitatis durat 30. annis, ibid.

Latum à petitis non transit in iudicatum, & potest per petitiones reuideri, ibid.

Laudum quando ex brevitate temporis, vel aliter arguatur nullum, & iniustum, t. 3. L. 4. n. 6.

Laudum latum per laicum super rebus Ecclesiasticis, vel contra Clericum vti reum, est nullum, nisi addit alter arbitri Clericus, quo casu reductum efficit petenda coram iudice Ecclesiastico, t. 3. L. 4. n. 7.

Laudum super furta successione persone non consentientis est nullum, t. 3. L. 4. n. 8.

Latum super compromisso nullo, & affectato super re clara est nullum, t. 3. L. 4. n. 9.

Laudum est nullum si arbitri excedant formam compromissi, imponant perpetuum silentium, vel derogent quibus non possunt derogare, & alia, tom. 3. L. 4. n. 10.

Restringendum est ad ea, de quibus est contentio, & quando ob generalitatem verborum extendatur ad omnia, ibid.

Est nullum ex defectu iurisdictionis, si arbitri cognoscant de non contenta in compromisso, & de non controuersis inter partes, vel si contineat notoriam lesionem, ibid.

Laudum similitum qualiter sit nullum quamvis emologatum, & alia, t. 3. L. 4. n. 11.

Laudum latum pro bono pacis saluatur à multis oulationibus, si tollerabilis sit lesio, & partes illius prolationi consentiant, t. 3. L. 4. n. 12.

Laudum subscipit ante publicationem non nocet si subscribens ignorat contenta in eo, & habet tacitam conditionem si fuerit iustum, & validum, alia potest sine lesione honoris, & verbi dati, etiam Principi impugnari, t. 3. L. 4. n. 13.

Laudum nullum si fuerit à partibus approbatum qualiter sustinetur in vim pacti, & alia, tom. 3. L. 4. n. 14.

Que autem sit necessaria, ut possit sustineri in vim pacti, & tunc non habeat executionem paratam, & quando non sustinetur, etiam ex diuturna obseruantia, ibid.

Laudum quando dicatur emologatum, sed non obstante emologazione possit alibi impugnari, t. 3. L. 4. n. 15.

Laudum requirit citationem, & quando sine ea sustineri possit, t. 3. L. 4. n. 16.

Laudum sine debitis solemnitatibus non sustinetur, & latum ut in cedula est nullum, si cedula non sit in actis, ibid.

Laudum est indiuicium, & non potest pro parte acceptari, & pro parte impugnari, & quare, t. 3. L. 4. n. 17.

Laudum inter alios latum non praesudicat tertio non citato, t. 3. L. 4. n. 18.

Laudum latum à tertio arbitro electo in casu discordiae, qualiter sit nullum, si alter aliorum noluit iurare, & non confitetur prius de aliorum discordia, & qualiter arbitri possint ad laudandum compelli, t. 3. L. 4. n. 19.

De laudis plura remissum, t. 3. L. 4. n. 20. & seqq.

Laudum latum ex falsa causa, licet emologatum est nullum, & potest rescindi, t. 3. L. 4. n. 21. ubi etiam de alijs causis rescindendi.

Laudum quando possit reduci ad arbitrium boni viri, t. 1. C. 4. n. 18.

Laudum, an, & quando possit rescindi, vel non ex causa lesionis, t. 3. L. 4. n. 12.

Laudum quid sit, & alia vide in §. Arbitri, n. 13.

Laudum non potest approbari per subscriptionem solij abli, t. 4. R. 5. n. 8.

Laudum an, & quando possit reduci ad arbitrium boni viri, & alia, vide Reductio.

Laudum quando ob lesionem, vel falsam causam dicatur nullum, quid si fuerit emologatum, & quando non rescindat in iudicatum, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 26.

Laudum super bonis Ecclesiasticis, super futura successione, ac ex alijs quando sit nullum, nec valet in vim pacti per emologationem, t. 4. in Resolut. cap. 57.

L E G A T V M.

Legatum quid sit, & possit relinqui etiam in contractibus, retenta sua reuocabili natura, & alia, t. 3. L. 5. n. 1.

Legata quibus modis olim, & hodie relinquuntur per quemcumque verba, ac etiam nuda, probati per coniecturas, & testes factum duos testes, ibid.

Legata (quaequid olim fuerit) hodie possunt relinqui sine testamento in codicillis, & prorsus ab intestato, ibid.

Possunt relinqui, & probari per verba enunciativa, per confessionem heredis, per epistolam, per scripturam ipsius legatarii à legante subsciptam, & approbatam, an per verba commendatitia, & quomodo verba interpretanda, ibid.

Legata ad interrogationem alterius, & solo nuda, ac in alterius, vel ipsius interrogantis voluntatem collata, qualiter possint sustineri, saltem in fauore pae cause, ac cessante omni infante mentis, ac importuna suggestionis suspitione, maxime si consistat de praedicta voluntate, & alia, t. 3. L. 5. n. 2.

Collata in heredis voluntatem, vel ad eius arbitrium, siue executoris, an sustineatur, t. 3. L. 5. n. 2.

Legata in alterius voluntatem per modum conditionis collata, an valeant controuersum, t. 3. L. 5. n. 3.

Valent si testator commisit in secreto aliali tertio declarationem personae legatariae, ibid.

Legata non videntur ea falsa causa adiecta, nisi causa sit finalis, vel conditionalis apposta, quid in modo, vel alia demonstratione, t. 3. L. 5. n. 4.

An cessante, vel mutata causa, reuocata remaneant, ibid.

Legatum an vitietur ex falsa demonstratione illi adiecta, ut si dicat testator ex centum, quae legant Titio, soluit habere aliquid Selo, olim vero nihil legasset Titio, & eius respectu sit desiderium, quid si verba sint directa non heredi, sed legatario, & alia, t. 3. L. 5. n. 5.

Legatum quantitas, quam legator legatario debere dicitur, valere, efficit nihil debeat, si certa sit quantitas, non fiat per modum conditionis, & quid in similibus casibus, ibid.

Legato nomine debitoris, si nihil debeat, ad quid teneatur haeres, ibid.

Legato nomine debitoris pluribus, si debitor minus debeat, fit diminutio pro rata, ibid.

Legata qualiter relinqui possint nomine poenae, si quid iustum praecipitur, secus si quid turpe, t. 3. L. 5. n. 6. & M. §. 10. n. 13.

Non valent, nec ademptio nomine poenae in voluntate captratoria tanquam reprobatia, ibid.

Legata quando dicantur conditionalia, vel poenalia, & quae multum differunt, ibidem, & eodem t. 3. M. §. 10. n. 13.

An ob factum, vel non factum alterius tertij, possit haeres, legatarius, vel fidelicommisarius poena affici, & relictis priuari, ibid.

Quibus modis fiant legata, ibid.

Legata heredi relicta dicuntur prelegata, quo titulo debeantur, an sustineantur in totum, vel pro parte coheredis tantum, cum heredi à se ipso non possit legari, & an possint sustineri iure retentionis, t. 3. L. 5. n. 7.

Legata quando dicantur facta contemplatione oneris appoliti, vel non, statim eo non adimpleto deficiant, vel debeantur, sicut debentur si onus, & conditio mero legatarii fauore sit adiecta, & quomodo id cognoscatur, t. 3. L. 5. n. 8. 8a

Legata facta Ecclesiae sub conditione, vel modo, non possunt reuocari, etiam non sequito implemento, sed tantum agi ad implementum, t. 3. L. 5. n. 9.

- Legata facta Ecclesie pro missis celebrandis debentur Sacerdoti, & non Ecclesie, t. 3. L. §. 5. n. 10.**
- Quando censentur facta contemplatione Ecclesie, & sint administranda a Confraternitatibus Ecclesiam representantibus, ibid.**
- A quo Sacerdote Missa sint celebrande, an à Rectore Ecclesie, vel alio ab eo nominando, seu potius ad nominationem heredis, ibid.**
- Quando legata huiusmodi efficiantur beneficium ex institutione Ordinarij, ita vt Sacerdos deputatus non possit amoveri, ibid.**
- Missa prædicte in qua Ecclesia sint celebrande, si non sit expressum, ibid.**
- Relicta Ecclesie simpliciter, cui debeantur si testator habebat plures Parochias, ibid.**
- Missarum celebratio, quomodo probanda ad effectum consequendi legata, ibid.**
- Facta genericè an intelligantur de re minori, vel maiori, ibidem.**
- Facta Sancto, cuius reliquæ non sunt in Ecclesia ei dicata, sed in alia, cui debeantur Ecclesie, ibid.**
- Pro Missis tanquam pia debentur, etiam si bona destinata non sint in hereditate, & quare, ibid.**
- Legata qualiter relinqui possint Collegio suntuo, Hospitali, vel Ecclesie construendæ, contrahatur mora sine interpellatione, debeantur fructus, Episcopus, Executor, iudex secularis, Civitas, & quilibet de populo possint agere ad implementum, & alia, t. 3. L. §. 5. num. 11.**
- Fabrica S. Petri Romæ quale ius, & facultates habeat, vel non circa legata pia, ibid.**
- Executio legatorum pocius qualiter sit mixti fori, &c. ibidem.**
- Legata Canonicijs relicta debentur Capitulo, & non vt singulis, quando debeantur Ecclesie, & cui si plures eiusdem nominis, & alia ad rem, t. 3. L. §. 5. n. 12.**
- Legata relicta Mendicantibus cum onere acquirendi nouum locum, debentur relicto onere, & quare, t. 3. L. §. 5. n. 13.**
- Relicta Dominicis sub conditione si testator sepeliatur in eorum Ecclesia debentur si condicio deficiat ex facto, & vitio testatoris, vt quis mortuus excommunicatus, t. 3. L. §. 5. n. 14.**
- Legata annua Ecclesie relicta, an transeant in successorem, & illa destructa ad quam deuoluatur, t. 3. L. §. 5. num. 15.**
- Facta alicui sub nomine dignitatis an transeant ad successorem, ibid.**
- Legata in dubio an præstantur annua, & reuerabilia, vel vnus præstationis tantum, t. 3. L. §. 5. n. 16.**
- Relicta aliquibus de familia, primis admittis, an expirant, vel debeantur alijs, ibid.**
- Legata annua quo tempore sint præstanda, an in principio, vel fine anni, t. 3. L. §. 5. n. 17. 18. & 30.**
- Annua debentur à morte testatoris, etiam si hereditas non sit adita, an sint vnica, vel multiplicata, & quid importet, ibid.**
- An debeantur pro tempore, quo legatarius fuit captiuus, si postea sit reuersus, iure possimini, ibid.**
- Si non fuerint annuatim soluta, an peti possint à fideicommissario, cui relicta fuit hereditas, ibid.**
- Legata annua sunt soluenda de fructibus, & sic non possunt detrahi in restitutione fideicommissi, alia verbò ab herede soluta possunt repiti, solutione probata, quæ præsumitur de proprio, nisi exstiterint pecunie in hereditate, t. 3. L. §. 5. n. 18.**
- An sint soluenda ab herede, vel ab usufructuario, quid si fructus perierint, & alia, ibid.**
- Quod debeantur in principio anni, & non soluta transmittantur ad heredes legatarij, ibid.**
- Legata annua possunt peti ante tempus soluenda in tempore, ibid.**
- Legata annua, an durent ultra centum annos, si sint relicta in perpetuum, an ex non facto, & inobseruantia, possint deduci præscriptio, ibid.**
- Legata soluenda de fructibus certis fundi, vel ex creditis exigendis, siue alia relinquitur, an fructibus non nascentibus, vel diminutis debeantur, considerari debeat verba an sint demonstratiua, vel taxatiua, quid in legatis pijs, & alia, t. 3. L. §. 5. n. 19.**
- Possunt solui in pecunia, vel assignari fundis legatario etiam iniuncto, ibid.**
- An sint soluenda ex fructibus anni sequentis, ibid.**
- Vino legato, quid veniat, ibid.**
- Libris legatis, an veniant armaria, & sub legato contenti veniat continens, heredes, & n. 68. in fine.**
- Legata quantitatis debita ex ceria specie extinguuntur perempta illa specie, ibid.**
- Legata qualiter restringantur ob adhesionem loci, & de legato pecus, & argenti quid contineat, tom. 3. L. §. 5. num. 20.**
- Legatum frumenti, vel alterius rei in Ciuitate existentis, an comprehendat existentia in continentis, & suburbis, & quando recipiat latam, vel strictam interpretationem, t. 3. L. §. 5. n. 21.**
- Quid optinetur expressio nominis Ciuitatis, & alia, ibidem.**
- An comprehendat de proximo asportanda in domo, vel Ciuitate, ibid.**
- De legato existentium in Camera testatoris, & de legato lane, quæ comprehendat, ibid.**
- Legatum mobilium, & immobilium, an comprehendat iura, & actiones, & an præstentur tantum tempore testamenti, vel etiam postea quesita, tom. 3. L. §. 5. num. 22. & 23.**
- Quando est restrictum ad existentia in certo loco, an limitetur ad ea, quæ sunt ad perpetuum vsum destinata ibi, vel extendatur ad alia ad tempus existentia, t. 3. L. §. 5. num. 23.**
- Quando comprehendat legata plurium domorum, ibid.**
- Legatum mobilium comprehendit omne id, quod est aptum moueri de loco ad locum, an seruos fugiuos, segetes feminatas, pecunias, fructus censuum, quid si aliquid fuerit exceptatum, an res venales, siue negotiationis destinatas, vasa argentea, rotores, iocula, vestes, frumentum, farinam, vinum, oleum, libros, picturas, equos cum rheda, ac cetera animalia, & huiusmodi, maxime stante signo vniuersali omnia, vel quæcumque, t. 3. L. §. 5. n. 24.**
- Legatum suppelleçtorum, vel massaritarum, quid contineat, t. 3. L. §. 5. n. 25.**
- Legatum auri, vel argenti, quid comprehendat, t. 3. L. §. 5. num. 26.**
- Legatum rei in genere an valeat, ibid.**
- Legatum factum vxori de vestibus suis, vel quod debeat vestiri, quas comprehendat, vel non, & an semel tantum vestienda, vel singulis annis, t. 3. L. §. 5. n. 27.**
- Legatum onerancorum factum vxori, quod contineat, t. 3. L. §. 5. n. 28.**
- Relictum vxori primæ, an debeatur secundæ, ibid.**
- Legatum factum vxori per marium quandam causæ, & bonæ vixerit, an amittitur per transiitum ad secundas nuptias, quid si factum fuerit à tertio, an pro tempore futuro tantum, vel etiam in præteritum, vixerit accipere restituere, an dicta condicio differat à conditione viduitatis, & alia, t. 3. L. §. 5. n. 29. & 30.**
- Legatum sub conditione non transiitum ad secundas nuptias, non amittitur per matrimonium nullum, vel non consummatum, & an per fornicationem, ibid.**
- Legatum factum mulieri donec in viduitate vixerit, qualiter resoluitur, vel transeat ad eius heredes, t. 3. L. §. 5. num. 30.**
- Factum vxori donec casu vixerit, & vidualem vitam seruauerit, debetur si Religionem ingrediatur, ibidem.**
- Legatum factum vxori si non possit cum heredibus, vel filijs habere, vel vt habet cum eis, qualiter debeat, vel non, quid si filijs moriantur, & alia, t. 3. L. §. 5. n. 31.**
- Legatum alimentorum factum vxori, non impedit dotis repetitionem, & quid in legato usufructus omnium bonorum, ibid.**
- Legatum factum vxori præsumitur pro recompensatione fructuum ex eius bonis perceptorum pro rata, & compensatur etiam cum alimentis, & vestibus lugubris, t. 3. L. §. 5. n. 32.**
- Non tamen compensatur cum dote, nisi expressè sit dictum, vel aliter appareat ex contextibus, ibid.**
- Legatum regulariter præsumitur factum animo compensan-**

di cum debito necessario ex lege; non autem cum debito voluntario ex contractu, vel quasi, nisi utroque casu aliter appareat ex contextu, intelligendo etiam quando agitur de quantitate hinc inde, secus si de specie, & alia, ibid. & n. 40.

Legatum dotis factum uxori, quid continet, t. 3. l. 5. n. 33. factum uxori propriæ, vel alterius an debeat etiam secundæ duci post mortem primæ, ibid.

Legatum factum viro per uxorem comparatum cum lucro eidem vigore statuti debito, secus si vigore pacti tantum, & quare, t. 3. l. 5. n. 34.

Legatum factum uxori donec vidua steterit, & post eius mortem vadit ad alium, si transeat ad secundam vix debeat statim illi tertio, non expectata morte, t. 3. l. 5. n. 35. Quid in re legata possit alter subditui, ibid.

Legatum mulieri sub conditione si vidua efficiatur, non amittitur si facta vidua licet non nubat, nisi alter constet de mente testatoris, t. 3. l. 5. n. 36.

Conditio quando sufficit extitisse, licet implementum non data utrius, ibid.

Legata domo simpliciter pro habitatione, censetur legata etiam quoad dominium, & quando secus, t. 3. l. 5. n. 37.

Legatum ad usum, & usufructum, siue ad alimenta, si non continet temporis perfixionem, dicitur liberum etiam quoad proprietatem, & transmittitur ad hæredes, t. 3. l. 5. n. 38.

Legatum simpliciter factum sine tempore, & restituendum alteri post mortem legatarii dicitur perpetuum, & si substitutus præcedat efficitur caducum quoad substitutum, & remanet apud legatarium, & eius hæredes, secus si sit ad vitam legatarii, vel aliud tempus, nam tunc caduca substitutione, & finito tempore reuertitur ad hæreditatem, t. 3. l. 5. n. 39.

Factum sub conditione matrimonij carnalis, vel spiritus, dato substituto in casu mortis sine filijs, non debetur substituto, donec legataria viuat, licet sit impedita nubere, ibid.

Legatum relictum per grauam fideicommissario, an censetur animo compensandi, vel non, & alia, t. 3. l. 5. n. 40. 32. & 34.

Legatum etiam perpetuum non permanens penes legatarium, compensatur cum debito in totum, & non pro rata, si sit simpliciter acceptatum, ibid.

Legatum factum puellæ, vi nubat, vel monasterium ingreditur, quomodo deficiat, si conditio non implicatur intra triennium post pubertatem, t. 3. l. 5. n. 41.

Legata pro maritanda puellæ, quibus dari possint, vel debeant, an viduis, an cupis sine dote, an corruptis, an ingrediendis monasteria, an illis de Comitatu si sint relicta pro clibus, an expolis, ex teris forensibus, & huiusmodi plura, t. 3. l. 5. n. 42.

Legata pauperibus facta, non possunt ante tempus solui, quia pauperes variari possunt, tom. 3. l. 5. n. 43.

An possint distribui inter duos, vel vni tantum, an pauperes de familia alijs præferantur, & alia, ibid.

Legata pia, quæ dicantur, quomodo probentur, & debeantur etiam ex minus lolemni voluntate, an possint commutari de vno vso ad alium, an pariantur deductiones, quando sint soluenda duplicata, & alia, t. 3. l. 5. n. 44.

Legatum puellæ quæviscumque nupserit, vel monialis efficiatur, debetur etiam si in vita testatoris nubat, & actione dilata post mortem, t. 3. l. 5. n. 45.

Dicitur pium, & alia ad eius fauorem, ibid.

Legatum mulieri pro illa maritanda debetur etiam si iam nupserit sine illo, & quod non extinguatur, nec compensetur cum dote ab alio testatore, t. 3. l. 5. n. 46.

Legatum filijs selectum à patre, vel etiam ab extraneo, si nupserit, debetur etiam si monasterium ingreditur; potest tamen declarari, ut maiorem dotem habeat nubendo quam monasterium ingreditur, & alia, t. 3. l. 5. n. 47.

Legatum relicto alicui, si efficiatur religiosus, non debetur in casu nuptiarum temporalium, an sufficiat ingressus, vel requiratur professio, ibid.

Factum pro monachato, an possit dari eligentibus viam,

celibem sub voto in proprijs domibus, ibid.

Valet sub conditione si à matrimonio abstinent efficiatur religiosus, vel ut plus accipiat in tali casu, quam si nubat, ibidem.

Legatum dotis mulieri non nuptæ factum ab extraneo est conditionale si nupserit, factum verò à patre regulariter est purum, an transmittitur ad hæredes, & alia, t. 3. l. 5. n. 48. & 49.

Debetur licet sit incertum fauore dotis, & factum filiabus, an recipiat onus reciprocæ substitutionis, & an accretat de vna ad aliam, ibid.

Legatum factum à patre, an succedat loco legitime, filia videatur ex illo dotata, an statim peti possit, vel differatur in tempus nuptiarum, & alia, t. 3. l. 5. n. 49.

An impetretur in legatum, vel oon, ut utrumque peti possit, vel vnum tantum, ibid.

Legatum quot annis mulieri donec vidua manserit, illa nubile in principio anni debetur pro toto anno, & idem est in similibus legatis annuis, nisi alter constet de mente testatoris, t. 3. l. 5. n. 50.

Legatum per amicum suum concubinae, vel meretrici, siue contra qualiter valeat, & quid in Clericis, qui vigore constitutionis B. Pij V. prohibentur disponente ad fauorem filiorum illegitimorum, eorumque maritis, t. 3. l. 5. n. 51.

Legato fundo vni in proprietate, & alteri in usufructu, concurrunt legatarii ad medietatem fructuum, & idem in similibus, t. 3. l. 5. n. 52.

Legatum usufructus omnium honorum qualiter sit compatibile cum legato proprietatis alicuius rei particularis, & huiusmodi, ibid.

An generi per speciem derogetur, & legatum vni factum, si alteri fiat, an dicatur primo ademptum, ibid.

Legatum domus, vel fæntie, quid continet, an totam, quam testator habitabat, vel congruentem legatario, an hortum, stabulum, apothecas sub ea existentes, remissas, & huiusmodi, quid si fuerit dictum, cum instrumentis, vel cum omnibus in ea existentibus, & alia, t. 3. l. 5. n. 53.

Legatum domus in genere est derisorium, & inutile, si testator nullas domos habebat, si verò habebat valeat in vna ex illis ad electionem hæredis, ibid.

Legatum apothecæ comprehendit domum ad eius usum destinatam, sicut vineæ arundinetum annexum, t. 3. l. 5. n. 54.

Legatum lecti continet regulariter omnia eius ornamenta, t. 3. l. 5. n. 55.

Legata dubia, & obscura, quam interpretationem recipiant, ibid.

Legatum fundi continet omnia illi adiecta, vnita, & annexa ex testatoris destinatione, etiam si fuerit locus expressus, qui solet restringere, & quicquid sub tali nomine continetur, t. 3. l. 5. n. 56.

Legatum fundi usufructu, vel fundi, & instrumentorum, quid continet, ibid.

Augmentum superueniens post conditum testamentum, an spectet ad hæredem, vel legatarium, ibid.

Legatum alimenti continet boves, & animalia grossa, non autem minuta, t. 3. l. 5. n. 57.

Legatum equorum continet etiam equas, non tamen venales, & quando secus, ibid.

Legato animali, eo mortuo, an debetur pellis, & caro, ibid. Legata debita sua intelligitur acquisitæ, idem credita sua, & iura exigendi, t. 3. l. 5. n. 58.

Legatus debitori rem obligatum, censetur legasse tantum ius pignoris, & non principale debitum, ibid.

Legans rem, quam non possidet, sed in ea habet ius pignoris, censetur tale ius legasse, ibid.

Legans rem censetur legasse omnem actionem sibi competentem ad eam, & pro ea, etiam de euictione, ibid.

Legans aliquid suo debitori, non censetur debitum remississe, ibid.

Legatum nominis dehisurum factum ipsius debitori, vel alteri, si nihil debetur non est præstiduum, etiam si certa quantitas fuerit expressa, & hæres cedendo actiones libetatur, nec etiam est necessaria cessio, t. 3. l. 5. n. 59.

An in prædicto legato veniant temporis præteriti fructus, & vltra, ibid. & n. 60.

- An dicatur reuocatum per illius executionem, ibidem, & num. 60.
- De legato liberationis, vt factum debitori principali profici etiam fideiussori, sed non e contra, & alia, ibid.
- Legatum factum à creditore debitori comprehendit etiam debitum in diem, quicquid sit in legato facto de eo, quod alius debet, ibid.
- Legatum census continet tantum ius exigendi annuas praestaciones, non autem capitale, quod in casu redemptionis soluendum erit haereditas reuocandum ad fauorem legatarii, t. 3. l. 5. §. n. 60.
- An fructus maritatus viuentis testatore spectent ad haeredem, vel legatarium, ibid.
- An exingatur per redemptionem census factam viuentis testatore, ibid.
- Legatum censetur reuocatum per voluntarium rei legatæ alienationem, non per necessarium, an reuocatur per receptationem, quid si esset ad pias causas, vel coniunctæ personæ factum, an per donationem, pignorationem, mutationem formæ, destructionem, preemptionem, diminutionem, reuocationem conditionis, vel modi, per solutionem factam à testatore, ob superuenientem inimicitiam, per transitum ad secunda vota, per exactionem crediti legati à testatore factam, & huiusmodi, t. 3. l. 5. §. n. 61.
- Legatum sub conditione, si ambo haeredes sine filijs decedant, si in vno tantum verificetur, an pro illius portione debeat, t. 3. l. 5. §. n. 62.
- Quid si haeres grauitus sub dicta conditione efficiatur monachus, & alia, ibid.
- Legatum relictum notori, vel alteri officiali, censetur incultu officij, & ideo alio dato, vel ipso recante amittitur, nisi ob defectum ætatis, vel aliud impedimentum nequeat tutelam sibi, t. 3. l. 5. §. n. 63.
- Legatum factum alicui donec manserit in furore, resoluitur cessante furore, & si decedat furiosus transmittitur ad haeredes, t. 3. l. 5. §. n. 64.
- Legatum scutorum, vel alterius oneræ, an sit soluendum iuxta valorem scuti, vel alterius oneræ in paria testatoris, vel legatarii, vel loci destinatæ solutionis, t. 3. l. 5. §. n. 65.
- Factum in pecunia, non potest solui in bonis stabilibus, ibid.
- Legatum restituendum heredi, si legatarius decedat sine filijs, si præcedat haeres an reuertatur ad illius haeredes, vel transmittatur ad haeredes legatarii postea sine filijs mortui, t. 3. l. 5. §. n. 66.
- Legata, an firma remaneant, annullato testamento ex causa præteritionis, t. 3. l. 5. §. n. 67.
- Legata non debent ex testamento nullo, & inualido, ibid.
- Legatum factum alicui cum doctoribus intelligitur præcedente congruo examine, & non ex gratia, t. 3. l. 5. §. n. 68.
- De legato facto in subsidium studij, quomodo intelligendum, interpretandum, quibus, in qua summa debeat, & alia, ibid.
- De Collegio pro inueniendis studiosis, vt intelligatur pro eontribus testatoris, & non exteris, licet aggregatis, ibid.
- Legatus libris, quos testator habebat, an veniat potestas empti, & alia, ibid. & n. 19. & 35.
- Legatum factum amico intimo debetur ex testamento minus sollemniter, vel inter liberos, t. 3. l. 5. §. n. 69.
- Amicus incimus quis dicatur, & qualis debeat esse amicitia, ibidem.
- Legatum sub conditione ne nubit tali, amittitur per matrimonium cum eo, licet nolum, vel cum eodem in honeste viuendo, t. 3. l. 5. §. n. 70.
- Legatum reimpheueitæ, vel feudalis, seu usufructuarie, an, & quando valeat saltem quoad æliminationem, t. 3. l. 5. §. n. 71.
- Legatum rei alienæ scienter, vel ignoranter factum, an, & quando valeat saltem quoad æliminationem, vel non, ac idem in institutione, & donatione, t. 3. l. 5. §. n. 72.
- De legato rei haereditis, rei feudalis, rei iungiosæ, rei prohibite alienari, rei pignoratæ, rei communis, & huiusmodi, in sustineatur quoad æliminationem, & alia, ibid.
- Legatum rei propriæ legatarii regulariter non valet, & quando secus, t. 3. l. 5. §. n. 73.
- Legatarius emendo rem sibi legatam, an videatur renuciare legato, ibid.
- Legatum rei, pro qua debetur census transir cum onere suo ad legatarium, & quando secus, t. 3. l. 5. §. n. 74.
- An, & quando videatur legatum tantum ius, quod testator habet in re legata, ibid.
- Legatum usufructus non agnatum per decem annos inter præsentees, & viginti inter absentes exinguitur, quælibet legatæ præscribantur, an requiratur bona fides, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 75.
- Legatum factum nepoti ab auctore, an sit aduentitium, vel profectum, & sit an sui, vel patris contemplatione præsumatur, t. 3. l. 5. §. n. 76.
- Legatum factum marito ab vxore per metum reuerentialem, & importunitatem non valet, t. 3. l. 5. §. n. 77.
- Legata ante aditam hereditatem peti non possunt, nisi competat rei vindicatio, vel adit clausula codicillaris, vel fauore libertatis, siue pæ causæ, vigore statuti Florentini, vel etiam de iure communi dato curatore hereditati iacenti, vel si haeres in fraudem repudiet, vel possidet ab intestato, t. 3. l. 5. §. n. 78.
- Legatarii habent plures actiones, nempe rei vindicationem, hypothecam, & personalem ex testamento, officium iudicis, viam executionis, Saluianum, remedium i. fin. de adict. D. Adit. toll. & huiusmodi, quid de stylo Rotæ, & alia ad tem, t. 3. l. 5. §. n. 79.
- Legatarii in re legata, quando præferantur, vel non creditoribus testatoris, ibid.
- Legatarii præferuntur in bonis testatoris omnibus creditoribus haereditis, etiam hypothecariis, & possunt petere separationem bonorum, ibid.
- Post mortem remanent obligata etiam bona haereditis, ibid.
- Legata sunt soluenda, etiam si haerediti sit mora lis super hæreditate, præstita tamen cautione, ibid.
- Legatarii non possunt regulariter propria auctoritate capere res sibi legatas, alias priuatur iure suo, quid si palam, vel etiam ceptum, nisi habeant licentiam à testatore expressè, vel tacite, vel certum sit nullam haerediti competere detractionem, & sine manutendi, vel nisi possessio sit vacans, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 80.
- Legatarii re sibi relicta agunt de euictione aduersus haeredem, ibid.
- Legatarii pro legatis pijs an agere possint in solidum, contra vnum tantum ex haereditibus, vel contra omnes pro rata, ibid.
- Legatarii cogi possunt ad cauendum de restituendo, si quid plus acceperint, vt haerediti remaneat integra falcidia, t. 3. l. 5. §. n. 81.
- Tenentur etiam dare fideiussores de implendo modo illes adiecto, aliis de restituendo legato cum fructibus, ibid.
- Legatarius acceptans legatum tenetur implere onus illi adiunctum, quid si onus excedat vires legati, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 82.
- Legatum cum onere non molestandi, vel non petendi quidquam aliud, peti non potest, nisi prius accepto feratur, vel præstetur Marciana cautio de non petendo, ibid.
- Legatarius agnoscens legatum, qualiter tenetur in omnibus parere iudicio testatoris, etiam si sit scriptus debitor, & repudiatis onus censetur quocumque repudiare legatum, ibid.
- Legatarius, cui sit relictum in recompensationem seruitorum, & pro omni eo, quod posset prætereundere, si illud consequi voluerit qualiter excludatur ab omni prætensione, vel non, t. 3. l. 5. §. n. 93. & 95.
- Prohibens nil aliud petere, non potest etiam compensationem allegare, ibid.
- Legatarius an dicatur, vel merus executor ob onus illi imposuit, itam ad ipsum, vel ad haeredem spectet emolumentum, quod superest impleta voluntate testatoris, t. 3. l. 5. §. n. 84.
- Legatum factum pro certo onere, an debeat angere, vel minui, aucto, vel diminuto onere, ibid.
- Legatarius prohibetur quidquam aliud prætereundere sub pena amissionis legati, quando illam non incurrit, t. 3. l. 5. §. n. 85.
- Quando priuatur, vel non legato ob contrauentionem voluntati testatoris, vel non acceptionem officij impositi, ibid.
- Legatarius prohibitus in vno legato nil aliud petere, potest habere alia legata sibi in eodem testamento, vel codicillis relicta, & quare, t. 3. l. 5. §. n. 86.

Prohibitio prædicta non extenditur ad actiones reales, & quæ legatarius possit quod suum etiam vindicare, *ibid.*
 Legatarius acceptans legatum videtur approbare testamentum, nec potest amplius illud impugnare, si nullitatis scientiam habuit, t. 3. l. 5. §. n. 87.
 An autem possit ab intestato petere hereditatem, & sic impugnare testamentum, saltem restitutum legato, *ibidem*.
 Legatarius an, & quando possit, vel non diuidere legatum, siue legata, & sic pro parte acceptare, & pro parte repudiare, quid in eius hereditibus, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 88.
 Legatarius est idoneus testis in testamento, quid in hærede, & fideicommissario particulari, vel si ageretur de probanda perfectione testamenti coram, & non completi, t. 3. l. 5. §. n. 89.
 Legatarij omnes sequuntur eandem fortunam, si diminuat hereditas, & efficiatur non solvendo, nulla attenda prioritate ordinis scripserit, quid in legato speciei, vel ad pias causas, vel dotis, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 90.
 An possint agere contra fideicommissarium, vel præstendere constitutionem ex bonis subiectis fideicommissi particulari, *ibid.*
 Non teneatur solvere debita, sed tantum parti alienationem, *ibid.*
 Legatarij an possint aliquid annuatim recipere donec ipsis solvantur legata, vel acceptum teneantur tanquam viam computare in interestem, quid si testator ita mandauerit, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 91.
 Legatarij in alternatiu habent electionem, si verba sint ad eos directa, quid in dubio, quid optione legata, & medietate fit eligendum, cuiusque sit data electio, t. 3. l. 5. §. n. 92.
 Legatarius sub conditione expendit in re legata pro eius conseruatione, non dicitur expensas hæredi donasse, & quando incipit illius hypotheca, t. 3. l. 5. §. n. 93.
 Legatarius possidens sine viuo rem sub legatum in testamento minus solenni, potest illam retinere, & agentem repellere, quid in hereditate, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 94.
 Legatarij plures si contendant de re loqui testamentum, potest hæres cui voluerit solvere, recepta cautione, & attenditur coniectura, t. 3. l. 5. §. n. 95.
 Legatum si transferatur de viuo ad alium, vel ad eundem ex diuersa dispositione, videtur translatum cum qualitate adiecta primæ dispositioni, t. 3. l. 5. §. n. 96.
 Et si fuerit reuocatum quoad principalem, censetur etiam reuocatum quoad substitutum, *ibid.*
 Legata præstanda ab instituto, non videtur in dubio repetita a venientibus ab intestato, & quando fecit, t. 3. l. 5. §. n. 97.
 Legata ab instituto, intelliguntur repetita a substituto, & quando fecit, nisi sint pæ causæ relicta, *ibidem*, & num. 98.
 Legata ab hereditibus præstanda, si hæredes præcedant testatori, & efficiatur locus substituti vulgaribus, ann debentur ab ipsis substitutis, sed efficiuntur caduca, & evanescent, nisi substituantur a coherede scripto viuentem, vel nisi appareat testatorem cogitasse etiam de substitutis vulgaribus, qui veniant sub nomine hæredum, t. 3. l. 5. §. n. 98.
 Legata præstanda a secundo, vel tertio substituto sub conditione primi gradus deficientis, non debentur a dicto primo gradu existente, & succedente, nisi agatur de favore pæcausæ, vel alterius personæ priuilegiatæ, t. 3. l. 5. §. n. 99.
 Relicta in voo casu, an, & quando debeantur in alio, *ibid.*
 Legatum alimentorum durat durante vita legatarij, nisi aliter sit expressum, & licet sit nominatim relictum ab hereditibus scriptis, vel durante vita hæredis scripti, debetur etiam ab hereditibus hæredum, & quate, t. 3. l. 5. §. n. 100.
 Legatum alimentorum præsumitur annuum, debetur secundum vires patrimonij, nec pro eo est alienandi proprietas, nisi sit reuerfuta ad ipsum legatarium, *ibid.*
 Legata alimentis necessarijs, non debentur si legatarius habeat aliud, *ibid.*
 Legatum victus, vel partis solæ familiaribus, quid continetur, *ibid.*
 Factum famulus, debetur illis, qui inserviebant tempore testamenti, *ibid.*

Legatum simpliciter factum reputatur perpetuum, ad vitam verò, mortuo legatario reuertitur ad hæredes testatoris, *ibid.*
 Legatum factum duobus coniunctim, an debeatur cui libet in solidum, vel pro rata, factum verò diuisim, an præsumatur ademptum primo, vel faciant partes per concertum, & factum eadem pertinet in scriptura separata, an semel tantum, vel bis debeatur, & alia ad rem, t. 3. l. 5. §. n. 101.
 Legatum eiusdem rei, vel quantitates pluries factum, an possit pluries exigi, quid si sint inæquales summe, an debeatur minor, vel maior summa, *ibid.*
 Legatum rei factum duobus in solidum debetur utrique, vni scilicet res ipsa, & alteri æstimatio ad electionem præuenientis, & quid si res petierit, *ibid.*
 Factum filijs suis, vel alteris nascituris, an debeatur pro vitili, vel in solidum, si plures nascantur, *ibid.*
 Legatum relictum Menio, & filijs Titi, debetur Menio pro dimidia, & filijs Titi quæque fuerint pro altera dimidia inter eos diuidenda, & quando fecit, t. 3. l. 5. §. n. 102.
 Legatum, hereditas, & legitima an possint repudiari in pretudicium creditorum, t. 3. l. 5. §. n. 103.
 Legata frumenti, vini, vel olei, quæ continentur, quo tempore sint præstanda, & ad quem spectet periculum, si huiusmodi fructus perierint, t. 3. l. 5. §. n. 104.
 Legatum omnium bonorum, su comprehendant debita in diem, vel sub conditione, t. 3. l. 5. §. n. 105.
 Legatum relictum filijs, vel nepotibus, an comprehendat posthumos, t. 3. l. 5. §. n. 106.
 Legatum, an, & quando vitetur ratione incertitudinis rei, vel personæ, & quid si persona ex aliquo futuro euentu sit certificanda, t. 3. l. 5. §. n. 107.
 Legata quando cessant legatarij quod transmissionem, quo tempore peti, & quo loco solui possint, vel debeant, t. 3. l. 5. §. n. 108.
 Plura, vel purificata, etiam non agnita transmittuntur ad hæredes, quicquid fecit sit in hereditate, sicut & modalia cum onere suo, si sit tale, quod possit per hæredes impleri, *ibid.*
 Quando, & quomodo illorum dominium transeat testa via de testatore in legatarios, etiam ignorantes, a die mortis illius, ut fructus lucrentur, *ibid.* & t. 3. l. 5. §. n. 109.
 Legata quibus modis, & qualiter fiant caduca, maxime per mortem legatarij ante testatorem, vel ante euentum conditionis, quid si sint ipsi, vel si testator, & legatarius ex eodem casu simul perierint, ut non ad alios legatarios, nec ad hæredes legatarij defuncti pertineant, sed ad hæredes vniuersales testatoris, quid si esset datus substitutus, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 110.
 Legata caduca veniunt sub fideicommissio, *ibid.*
 Legata conditionalia, vel in diem incertum, decedente legatario ante euentum, non transmittuntur, nisi agatur de conditione interfecta, necessaria, vel quæ tacite infir, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 110.
 Quando dicantur sub conditione, vel modo, & transmittantur, & conditio habens tractum successuum, eo ipsis, quod est incerta habeatur pro impleta, *ibid.*
 Legata conditionalia, etiam per conditionem interfectam, & tacite resiliunt, quando non transmittantur, vel si locus iuri accretum ad fauorem collegatarij consuetudini dati, & alij, t. 3. l. 5. §. n. 111.
 An pro legatis conditionalibus sit præstanda cautio de illis suo tempore solvendi, *ibid.*
 Legatum sub conditione præstaudi obedientiam patri, amittitur ob inobedientiam, *ibid.*
 Legatum qualiter transeat in dotinam irreuocabilem, si fuerit solutum ab ipso testatore, an possit repeti, an per instrumentum, an sit iterum ab hærede præstandum, & alia, t. 3. l. 5. §. n. 112.
 Legatum sub conditione nubendi in certo loco, vel Citare, illudque adimendi, vel quid tertio solvendi in casu inobseruantie, est validum in omnibus, t. 3. l. 5. §. n. 113.
 Legatum factum confraternitati laicali, non dicitur factum Ecclesie, sed ipsis laicis, & nullo gaudet Ecclesie priuilegio, & quate fecit, t. 3. l. 5. §. n. 114.
 Legatum factum Deo, debetur Ecclesie maiori loci testamarij, & si fuerit factum Ecclesie D. Marie, vel aliterius Sancti, & plures sint, cui debeatur, t. 3. l. 5. §. n. 115.

Legatum factum pro maiori securitate conscientie, an dicatur pro institutione male ablatorum incertorum, & in eo ius habet fabrica S. Petri Romæ, ad quorum commodum cedat, & an vis æs alienum sit ante omnia deducendum, & alia, t. 3. L. §. 3. n. 116.

De Legatis relictis a testatoribus, & an sint æqualiter diminuenda omnia, si heredes non sit foluendo, & alia remissive, t. 3. L. §. 3. n. 117.

Legatum relictum sub conditione, & caso, quo puella nuptiæ extra familiam, & in similibus casibus, si contraxerit, cum sit restrictum liberatus matrimonij, an sit validum, t. 3. M. §. 10. n. 13.

Legatum factum spurio intelligitur pro alimentis, & finitur cum eo, t. 1. A. §. 24. n. 12.

Legatum sub conditione castitatis aminitur per actus impudicos, t. 1. C. §. 10. n. 14. & §. 33. n. 36.

Legatum an efficiatur caducum purificata conditione vivente testatore, t. 1. C. §. 33. n. 23.

Legatum an præsumatur revocatum revocata conditione, ibid.

Legatum factum monasterio, ut aliquam recipiat in monachum, an sit validum, t. 1. C. §. 33. n. 37.

Legatum quomodo possit præstari, t. 3. O. §. 2. n. 8.

Legatum alimentorum an impietur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 39. in fine.

Legatum factum posthumo, vel posthumæ, de quibus posthumus intelligitur, t. 3. P. §. 49. n. 4.

Legata an sustineantur annullato testamento ex causa præteritionis, t. 3. P. §. 41. n. 2. & 6.

Legatum quatuor mille factum filij pro dote, an debeatur in totum, si pater vivens illam cum minori dote maritavit, & postea decessit non mutato testamento, t. 3. P. §. 6. n. 56.

De legato alimentorum, vide etiam in §. Alimentis, & alia, vide etiam in §. Conditio.

Alia vide in §. Creditor n. 6.

Legata an possint induci, & probari per verba enunciativa, t. 2. I. §. 12. n. 13.

Legata an conferantur annullato testamento ob præteritionem fratris, t. 2. F. §. 21. n. 2.

Caduca an veniant in restitutione fideicommissi, t. 2. G. §. 7. n. 6.

Legatum vnicum debet totum agnosci, vel totum repudiari, t. 2. H. §. 2. n. 4.

Legata an possint repudiari in præiudicium creditorum, vel filii, t. 2. H. §. 2. n. 12.

Legata facta alicui, & eius filijs, an intelligantur simul, vel ordine successivo, t. 2. I. §. 26. n. 6.

Legatarius possidens s voluntarie minus solemni, an possit iura conscientia retinere, t. 2. H. §. 3. n. 12.

Possit impugnare factum defuncti nolum, t. 2. I. §. 3. n. 16.

Legata, quæ ab initio non valent, an tractu temporis coadiuvantur, t. 4. R. §. 7. o. 1.

Legatum pro iustis celebrandis, cui debeatur Ecclesiæ, t. 4. S. §. 12. n. 10.

Legata, quæ erant præstanda à substituto præmortuo, & sic caduata substitutione, an debeantur ab hærede, t. 4. S. §. 35. n. 36. in fine.

Legatum, valet, sub conditione non movenda litem, & illa mota quocunque modo amittitur, t. 3. M. §. 27. n. 2.

Alia vide in §. Velles, Viusfructus, &c. Vxor.

Legatum oretum vñori factum sustinetur ore retentionis, si sit probatum factum per duos, vel tres testes, t. 2. Addit. Nouill. cap. 13. vbi plura ad rem.

Legatum mobilium, quod continet, & quando sit perpetuum, t. 4. in Resolus. cap. 10.

Legatum viusfructus quod continet, & quæ adimplere debeat viusfructuarius, quid si non habeat coheredem in proprietate, & alia, t. 4. in Resolus. cap. 38.

Legatum factum vxori donec in viduitate vixerit, quomodo resoluatur, & quando sit perpetuum, t. 4. in Resolus. cap. 38.

Legatum qualiter fiat caducum, an vnus ex hæredibus possit in soludum conueniri pro dote, & alia, t. 4. in Resolus. cap. 67.

De Legatis vide etiam in Praxi Auctoris Summe, §. Legati.

LEGATVS.

Legatus de latere non potest implere, nec sanare defectus, & nullitates processuum, cum nihil possit contra tus commu-

De Legatis a latere Pontificis, & de Legatis Regum, aliorum que Principum, Rerumpublicarum, Vniuersitatum, & Communitatum, qui tractant, & in specie de potestate Legatorum, & Vice Legatorum Auentonenfis Legationis, t. 3. L. §. 3. n. 118. & 119. & §. Vñio, n. 4.

Legatus a latere potest concedere absolutionem etiam Pape reseruatum, t. 1. A. §. 3. n. 27.

LEGITIMA.

Legitima est portio quedam bonorum à lege determinata, quæ habetur defunctis tempore mortis, debita personis pariter à lege determinatis, t. 3. L. §. 6. n. 1.

Legitima est tertio bonorum pars, si filij sint quatuor, vel pauciores, si plures est dimidia inter ipsos filios æqualiter diuidenda, t. 3. L. §. 6. n. 2.

Idem est in legitima de bonis maternis deducenda, attento numero filiorum, & filiarum ex veroque matrimonio existentium, ibid.

Etsi quota bonorum regulariter, licet quibusdam respectibus dicatur quota hæreditatis, & quid inde resulet, ibid.

Legitima, an possit per statutum, Principem, & testatorem prohiberi, auferri, vel diminui, t. 3. L. §. 6. n. 3.

Legitima quibus debetur, nempe filijs, & quibus; nepotibus parentibus de medio sublati; ascendentibus; non autem transuersalibus, nisi fratribus, & turpi persona infusa, t. 3. L. §. 6. n. 4.

Debetur nepotibus ex propria persona, quando sunt præmortui parentes, licet nihil oblii quæcumque illorum renouatio, nec dos eorum mariti tractata, ibid.

An, & quando debetur legitimam, vel non, & alia, ibid.

Legitima debet relinqui honorabili institutioni titulo, quando sufficiat titulus legati, & quid minimum relinqui, & supplementum petatur conditione ex lege contra voluntatem testatoris, & alia, t. 3. L. §. 6. n. 5.

Legitima nepotibus debita calculatur secundum illorum numerum, nisi concurrant cum patris superfluitate, vel cum alijs nepotibus ex altero fratre præmortuo natis, quia tunc loco vnus habentur ex representatione patris, t. 3. L. §. 6. n. 6.

Legitima matri, vel alteri ascendenti debita, qualiter semper sit tertia pars totius alicui, vel hæreditatis, & nunquam dimidia, t. 3. L. §. 6. n. 7.

Legitima non debetur parentibus vbi extant descendentes filij, vel filie defunctæ, nisi sit legata, & alia, ibid.

An aliquando sit tantum tertia illius præteritionis, quam quis habuerit fuisse ab intestato, & non totius hæreditatis, ibid.

Quod si fratres defuncti filij sint in aliqua parte agniti, alia pars sit deducenda ante legitimam, & sic agni minuant, ibid.

Debetur etiam matri exclusæ per statutum à successione filij, si non sit ei aliquod relictum, ibid.

Qualiter differat, vel conueniat cum legitima descendenti debita, ibid.

Legitima non debetur matri respectu portionis, quam vigore statuti fuisse lucratus maritus filie prædefunctæ, sed illud lucrum prius deductum, nisi dos fuisse inofficiosa, & alia, t. 3. L. §. 6. n. 8.

An autem, & in quibus debeatur legitima matri, quæ conuoluit ad secundas nuptias, stantibus filijs ex primo matrimonio, ibid.

Legitima debetur habito etiam respectu ad bona feudalia, emphyteutica, an de primogenitura, Regno, Ducatu, & similibus, t. 3. L. §. 6. n. 9.

Debetur ex vniuersa successione, & sic etiam de turibus, actionibus, & nominibus debitorum, etiam hæredis, cum in præiudicium legitime non fiat confusio, ibid.

Legitima femel assignata, si abique legitimam colpa fuerit operperata, est letum assignanda, & si fuerit eundem tenetur hæres de eundem, t. 3. L. §. 6. n. 10.

Debetur filie, etiam si à matre fuerit dotata, ibid.

Legitima super bonis maternis debetur filie à patre dotata de iure communi; quid autem stantibus statutis excludentibus feminas dotatas, & nuptias propter maleculos existentes, & succedentes, t. 3. L. §. 6. n. 11.

Legitima, & eius supplementum petitur non actione hypothecaria, sed conuentione ex lege, quæ est in rem scripta, & datur contra possessores, & quæ alia remedia compent, t. 3. L. §. 6. n. 12. & n. 49. & seqq.

Legitima non habet hypothecam, nisi sit legata, quo casu datur hypotheca, & immisso ex Salsiano, ibidem.

An pro illa, vel supplementum competat via executiva, vel agendum sit iudicio ordinario, quid probandum, & liquidandum sit, & alia, ibid. & n. 13.

Legitima debetur sine ulla dilacione, ita vt duplicata efficiatur, si heres expectet iudicium, & senectutem, t. 3. l. 6. n. 13.

Legitima an admittat compensationem pro debito liquido filij, & illi debeantur alimenta, & iamprum litis, ibidem.

Legitima debetur tantum post mortem illius, de cuius bonis agitur, & ad rationem bonorum tunc existentium, nisi exhaustum sit patrimonium per inofficiosam donationem, quia tunc efficitur attendendum tempus donationis, t. 3. l. 6. n. 14.

An autem attendatur augmentum, vel diminutio contingens post mortem, ibid.

Legitima viuentis patre, vel matre ouilo modo est debita, & ipse ad illam non est considerabilis, sed omnino incerta, & vana, ibid.

Non potest capi propria auctoritate, sed citato herede, ibid.

Legitima in pluribus casibus relatis debetur etiam in vita patris, in quibus augeatur pro modo augmentum patrimonij viuentis patre facti, t. 3. l. 6. n. 15.

Legitima potest praesentare solui a patre filijs consentientibus, & tunc attenditur tempus consignationis, non mortis, nec attenditur augmentum, nec diminutio; unum tamen talis assignatio possit reuocari, & alia, ibidem.

Legitima si pater ingrediarur religionem debetur filijs, & idem e contra, sequuta professione, an autem debeatur statim, vel sit expectanda mors naturalis ingressi, & professi, & interim per monasterium soluantur alimenta tantum, controuertitur, & valde refert ob transmissiorem, & alia, ibid. & n. 15.

Legitima filiorum patre dilapidante, & bonis male vtenne qualiter possit excorporari, & ipsis assignari, etiam patre viuenti, t. 3. l. 6. & n. 14.

Qualiter in foro consuevit pater teneatur, ibid.

Legitima non potest filijs auferri, nec minui inofficiosis donationibus, fraudulentiis, & voluntariis alienationibus, ita vt, & qualiter possint reuocari, & alia, ibidem.

Legitima filiorum primi matrimonij, an sit ante omnia deducenda, & reliquam diuidendum cum secundo viro, t. 3. l. 6. n. 13.

Legitima fratri debita, persona turpi instructa, quanta sit, an tertia, vel quarta, an amittatur numerus fratrum, & an possit in totum rescindi testamentum, t. 3. l. 6. n. 18.

Legitima, & Trebellianica, an sit debita, & possit detrahi, non facto inuocatio, tam ex fideicommissio vniuersali, quam particulari, quid sit confusio alienationibus factis, an presumatur adaequata detractione, non probata negatiua insufficiens, a quo talis negatiua sit probanda, & alia, t. 3. l. 6. n. 19.

Legitima, & eius supplementum debetur contra voluntatem testatoris, & dicitur debitum necessarium, etiam in herede, ita vt omne relictum ab eo factum intelligatur animo compendandi, t. 3. l. 6. n. 20.

Legitima, an calculari debeat habito respectu, etiam ad feminas a statu exclusas, vel ad alias iussu ex hereditatis ad effectum cognoscendi quanta sit, an triens, vel semis, & alia, t. 3. l. 6. n. 21.

Legitima, an minuat per detractionem dorum & minarum a statu exclusarum, illas scilicet detrahendo tantquam ex alienam ante legitimam, vel de ipsa legitima masculinorum, siue de residuo hereditatis.

Legitima, an competebatur sub generali dispositione, vel requirit speciale mentionem, an possit illi reuocari, & alia, t. 3. l. 6. n. 22. & n. 23.

Legitima debetur vna cum fructibus a die mortis illius, de cuius bonis agitur, quando constitit in bonis stabilibus; quid si in pecunia subrogata loco legumae, vel hereditaria, vel in locabilibus, & mobilibus, & quid stante interpretatione, & mora, tom. 3. l. 6. n. 23. 41. & seq. per tot.

Sabel. ex Generali.

Legitima non confunditur, sed comparatur cum Trebellianica, & falcidia, ita vt possit a filio sub conditione grauato statim post mortem patris detrahi, & adueniens conditione Trebellianica, vel falcidia, quae simul iunctae capiunt dimidiam totius hereditatis, focus tamen in fideicommissio puro, an possint eodem tempore detrahi, & quid si legitima per se ascendat ad dimidiam, t. 3. l. 6. n. 24.

Legitima qualiter minuat per funeri impensas, & quas, per res alienatas, etiam ipsi heredi debentur, quid in debito naturali tantum, vel ciuili tantum, in dotibus, & similibus debitis necessarii conuenerent, & non per solam confessionem patris probatis, an filius teneatur expectare discussionem, & c. t. 3. l. 6. n. 25.

Legitima non minuat ex legatis, etiam ad plus causis, nec ex donationibus causa mortis, & similibus gratiis relictis, an ex legatis pro male ablatis, donationibus remuneratorijs, ex legatis pro salarijs, ex legato viuentis, vel alijs factis personis iocundebitis, ex diminutione valoris bonorum, & expensis factis pro exactione creditorum, t. 3. l. 6. n. 26.

Legitima reuertitur illis, quibus de iure debetur, quando bona confiscantur ob delictum, & si sunt duo filij habent dimidium bonorum pro legitima, si plures tantum hereditatem, nisi aliter iterum de consuetudine, vel iure municipali, idem in dotibus, & alimentis, licet fiscus occupet omnia, a quo postea excorporantur, t. 3. l. 6. n. 27.

Hec secundum aliquos intelliguntur quando confiscatio procedit a iure communi, focus si sit a statuto principaliter in penam delicti imposita, ibid.

Quid si bona confiscentur ob crimen lese Maiestatis hominis, vel diuinae, ibid.

Legitima, & Trebellianica, an possit per fiscum praeteriri, & deduci ex persona filij delinquentis post mortem patris, super bonis fideicommissio subiectis, etiam in casu delicti, ibid.

An tunc adeundi, vel hereditas non adita transcat in fiscum, si filius post mortem patris delinquat ante aditam hereditatem, ibid. & n. 28. vers. Quid si mortuo.

Legitima filiorum non potest ob eorum delicta patre viuenti confiscari, nisi adit statum aliter dispositum, vt in multis Italae locis, & Saxu Ecclesiastico ex varijs Constitutionibus, quae quomodo procedat, vel non, & alia, t. 3. l. 6. n. 28.

Fortitudo non extat simile Statutum, vel Consuetudo, ibid.

De iure igitur communi decedente postea patre legitima filij delinquentis non confiscato, sed repecto illo incapace, ius succedendi defertur alijs, etiam si pater aliqui ei assignauerit, dummodo non irreuocabili, ibid.

Quid si filius viuentis patre delinquat, condemnatio vero sit facta post mortem patris, attendenda sunt verba legis, vel statuti confiscationem imponentis, quale tempus respiciant, ibid.

Legitima, an possit reuocari a filio, qui vult abstinere ab hereditate patris, t. 3. l. 6. n. 29.

Legitima nullum recipit onus, vel grammen, & appositum ipso iure reijciatur, quod respectu reciproce substitutionis, & huiusmodi, potest tamen eius alienatio prohiberi ad tempus ob commodum filiorum, an illi renouacare possint, an interim testati, sicut etiam in casu, quo bona peruenire debent ad fiscum, an ex consensu filij onus recipiant, & talis consensus, vel approbatio oneris prauidetur creditoribus, t. 3. l. 6. n. 30.

Legitima cum nullum onus recipiat, non etiam venit in restitutionem fideicommissi, & idem est in dote succedente loco legitimae, quando autem veniat, & alia, t. 3. l. 6. n. 31.

Cauteam, qua medianse potest filius grauari onere fideicommissi in legitima, vide ibid.

Si filius impugnauit testamentum, an possit penitere, & velle maius emolumentum cum onere appoico, ibidem.

Legitima de iure est debita de singulari rebus hereditarijs, & non potest prius, nec offerri super re particulari bene visa, sed arbitrio iudicis, potest tamen per patrem relinqui in re particulari, & etiam in pecunia hereditaria, sicut & per iudicem eodem modo assignari, vel ex conuentione reduci, & in re alienata censetur electa, ac

ac ubi agitur de imputatione non refert quid filius receperit, an confiliteri possit in usufructu, & si consistat in re particulari, quae minuat, ad quem spectet periculum, & alia, t. 3. l. 5. §. 6. n. 32.

Legitima, & Trebellianica non potest pretendi super re particulari prohibita alienari, vel alteri legata si adiuncta bona libera, vel fideicommissio vniuersali subiecta, insistentia, aequè vtilia, & commodum, cui incumbat huiusmodi probatio, & alia, t. 3. l. 5. §. 6. n. 33.

Legitima est detrahenda etiam ex fideicommissio, vel substitutione, etiam recepta inter viros facta, quid si filius confenserit, & alia, t. 3. l. 5. §. 6. n. 34.

Legitima, & supplementum, quamuis non agnita, nec petita, transmittitur abique viro onere ad quoscunque heredes, etiam extraneos, & heredes heredum, & idem in Trebellianica, intelligenda post mortem patris, sicut etiam cedi potest, & non tantum debita descendensibus, sed etiam debita ascendensibus; omneque onus reijcitur ipso iure, licet filius tacuerit, quid si expresse onus acceptauerit, vel tacite per approbationem testamenti, vel onus recipiat filiorum commodum, & alia, t. 3. l. 5. §. 6. n. 35.

Legitima praescribitur 30. annis contra filium non petentem, & non declarantem illam velle, cum heres non reneatur siftere, & possit cogitare de repudiatione, ita vt non dicatur in mala fide, & alia, tom. 3. l. 5. §. 6. num. 36.

Legitima, an possit repudiari in praedictum creditorum, & filii, t. 3. l. 5. §. 6. n. 37.

Legitima, & Trebellianica, quae veniat imputandum, dic regulatur omnia, quae filius caput ex testamento patris, & ex illius iudicio, ac libera voluntate, & non vigore legis, vel statuti, & nisi alter appareat de voluntate testatoris, à qua pendet imputatio, t. 3. l. 5. §. 6. n. 38.

An impugetur fructus ex hereditate percepti, saltem si ita mandauerit testator, an omnes alienationes factae, an fructum, & emphyteusis, an dos data per auium, vel patrum nepoti, vel filii per patrem, an pecunia consumpta, vel extantes, mobilia, & alia vasa consumptibilia, an data, & donata à patre viuentis, an acquisita ex substitutionibus, vel sure accrescendis, vel extra iudicium patris, an data à patre causa conditionis implende, an expense factae pro vno ex filiis, an officia procuratoria, vel empti, an patrimonium pro Sacerdotio, an pecunia, an melioramenta in bonis filiorum, an usufructus, & alia legata alimentorum, ibid.

Legitima cuiuscunque debita, potest ex causa ingratitudinis auferri, quae sint causae in se expressae, & alia similes relatiue, t. 3. l. 5. §. 6. n. 39.

Legitima est portio fauorabilis, & multis à lege decorata privilegijs, ita vt praeraleat fauoribus Ecclesiarum, & pie causae, t. 3. l. 5. §. 6. n. 40.

Legitima (quaequid sit ad effectum transmittendi, & relictionis onerum) ad effectum acquisitionis realis, & incommutabilis non acquiritur sine declaratione, & petitione, & ideo potest repudiari, & praescribi, tom. 3. l. 5. §. 6. n. 41.

Legitima an sit debita cum fructibus, vel hereditas constituta in pecunia, vel creditis pecuniarijs in fructibus, t. 3. l. 5. §. 6. num. 42. & seq. ubi assignantur rationes pro octauia.

De legitima, aliqua remissio, tom. 3. l. 5. §. 6. num. 52. & seq.

Legitima, an, & quando debeatur ascendentibus, vel non, t. 1. A. §. 44. n. 2.

Legitima delata bannito, an veniat in confiscatione, t. 1. B. §. 2. n. 20.

Legitima, an, & quando detrahenda pro filijs primi, & secundum matrimonij in ditione dotis matris, t. 1. D. §. 21. n. 8. & §. 22. n. 15.

Alia vide in §. Confiscatio n. 4.

Legitima an dicatur debitum necessarium, ita vt legatum compensetur cum illa, t. 1. D. §. 4. n. 59.

Legitima an, & quando impugetur emphyteusis, t. 2. E. §. 7. n. 34.

Legitima an minuat per expensas funeris, tom. 2. E. §. 28. n. 18.

Legitima an detrahatur de fideicommissio particulari, t. 3. F. §. 12. n. 7.

Legitima delata bannito an possit confiscari, tom. 2. F. §. 14. num. 32.

An possit repudiari in praedictum creditorum, vel filii, t. 1. H. §. 2. n. 12.

Legitima an sit debita matri, saltem in foro conscientiae, t. 4. §. 6. 3. n. 16.

Legitima Nepotibus ex filia premortua, intransiuntibus ex proprijs personis, & ab Auo in testamento relicta, debetur vna cum fructibus, & quidem pure, & absque onere; quid in eam imputandum, an dos eorum matri tradita, an debita etiam remissa, an legata conditionalia, & huiusmodi, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 7.

Legitima an sit quota bonorum, vel hereditatis, an iudicium sit summarium, & legitimario detur immissio pro summa certa à testatore relicta relictis imputationibus ab eo ordinatis, & non attentis exceptionibus heredis turbidis, sed illi referantur, tom. 3. in Addit. Nouiss. cap. 2.

De eadem materia per contraria discussa, laet. t. 3. in Addit. Nouiss. cap. 3. & 4.

An, & quando in legitimam debeat imputari solum à patre, vel Auo pro debito filiorum, vel nepotum, & alia d. Addit. Nouiss. t. 3. cap. 5.

Legitima fructus quando, & à quo tempore debeantur, & ad quam summam taxentur, ibid.

Legitimarij qualiter, & quare sint manutenendi in possessione adepta, & immittendi pro reliquo relictis exceptionibus, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 6.

Legitima à parte relicta cum onere, an eo relictio possit peti actione ex testamento, vel si petenda condictione ex lege cum liquidatione Status hereditarij, an iudicium sit executiuum, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 7. & 8. ubi plene de materia.

Legitima ascendentibus debita quanta sit, an tertia totius substantiae, vel tertia portionis debita ab intestato, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 9.

Alia vide tom. 4. in Resolut. cap. 33. vide Granatus.

Legitima an sit ante omnia deducenda per filios primi matrimonij in dote matris, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 46.

Legitima, & supplementum an transmittatur, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 61.

In legitima quid imputandum, ibid.

Legitima quanta sit, an debeatur filiis in bonis maternis stante statu illarum exclusio, & alia ad rem, t. 4. in Resolut. cap. 90.

LEGITIMATIO.

Legitimatio fiat obliuio pluribus modis, nempe per oblationem Curiae, per priuilegium, per ingressum religionis, per subseque matrimonium, & per rescipium Principis, bodi verò fit iuribus tantum duobus modis, t. 3. l. 5. §. 7. n. 1.

Legitimatio quid sit, ad quid inuecta, quid operetur, an illi renunciare possit, qui legitimare possint, vel non, qualiter sit probanda facultas, & alia, ibidem.

Quod Princeps possit legitimare filium suum proprium, vt ei succedat, ibid.

Legitimatio per subseque matrimonium est plenissima, & efficit filios tanquam natos ex iusto matrimonio, si à principio potuissent inter coeuentes stare matrimonium, ita vt admittantur ad omnia, tom. 2. l. 5. §. 7. num. 2. & 3.

Legitimatio praedicta operatur etiam quo ad vulgo quæstos, conceptos, & natos ex publica meretrice, si contracto cum ea matrimonio agnoscantur à patre pro suis, t. 3. l. 5. §. 7. num. 3.

Legitimatio praedicta, qualiter procedat, si viuis coeuntium ignorauit impedimentum, quod aderat tempore copulae, vel si tempore natiuitatis cessauit, & alia, ibidem.

Non tamen suffragatur praedictis filijs, ita vt nepotes ex illis peccati legitime, non efficiantur legitimi successores sui, nec ad fideiucem suum admittantur, & quo ad impedimenta, an suffragetur dispensatio postea obtenta, ibid.

Legitimati per subseque matrimonium non excludunt substitutionum sub conditione si sine liberis, quando appareret testatorem voluisse ab initio, & tempore conceptionis censile nullum matrimonium, alijs autem secus, t. 3. l. 5. §. 7. n. 4.

Legitimatio per subseque matrimonium supponit filiationem de

de qua prius constare debet, & suum producat effectum, & quomodo talis filiatio probetur, maxime si agatur de muliere nobili, quae non poterit nisi furtive haberi, ibid. & §. Filiatio n. 3.

Legitimatio per subsequens matrimonium, qualiter fieri possit etiam ab existente in articulo mortis per matrimonium tunc contractum, t. 3. L. §. 7. n. 5.

Legitimatio praedicta in articulo mortis praesumitur in fraudem creditorum, & agnatorum, quibus probata fraude non praesumitur, ibid. & n. 12.

Legitimatio per subsequens matrimonium, non tollit ius primogeniturae, vel maioratus, nisi ante dictam legitimatorem, & quomodo, licet alij contra, t. 3. L. §. 7. n. 6.

Legitimatio per rescriptum Principis fieri potest per quemcumque Principem non recognoscenrem Superiorem, vel alios ab eo auctoritatem habentes, ut per Comites Palatinos, vel similes, quibus talis auctoritas sit demandata, & hoc modo legitimari possunt omnes ex quocunque coitu damnato nati, t. 3. L. §. 7. n. 7. & 10.

Legitimatio per rescriptum tribuit vtriusque qualitatem vocatorum ad fideicommissum sub nomine filiorum legitimorum, & naturalium, an requiratur citationem, cognitionem, causam, & alia, ex quorum omissione reddatur nulla, ibid.

An valeat facta à Principe de non subdito suo, sine licentia sui Principis naturali, & non trahatur ad bona sita extra territorium legitimantis, ibid.

In statibus Etruriae, Parmae, & Mediolani non potest fieri sine consensu, licentia, & auctoritate Serenissimi, &c. ibid.

De facultatibus amplis Dominorum de Campeggijs legitimandi quocumque exceptis nati Principum, Comitum, & Baronum, ibid.

Legitimatio est actus supremæ potestatis, non potest fieri nisi à Regibus, vel eorum Officialibus ad id deputatis, & alia de eius effectibus, ibid.

Legitimatio per rescriptum Principis secularis operatur tantum quoad temporalia in terris suis, non autem quoad spiritualia, & illius annexa, t. 3. L. §. 7. n. 8.

Valeat tamen de filiis Presbyteri, vt succedant pro medietate iure alimentorum, ibid.

Legitimatio per rescriptum, non possit dici subreptitia, & ob id annullari, quatenus sit Principi narranda, t. 3. L. §. 7. n. 9. ubi referuntur octo requisita, & n. 10.

Legitimatio per restitutionem naturalium ex rescripto qualiter cadat in spurio, probata filiatione, si non sit in illius quasi possessione, & alia, t. 3. L. §. 7. n. 11.

Legitimatio Imperatori potest ad preces cuiusque, nec ab initio requirit consensum legitimati, sed sufficit ratihabitio, ibid.

Papa qualiter possit ex dispensatione filios incestuosos sequi matrimonio legitime in toto orbe, & quo ad omnia, ibid.

Legitimatio facta cum clausula sine praesudicio venientium ab intestato, prout semper hodie fieri solet, quid, & ad quorum fauorem operetur, & alia, tom. 3. L. §. 7. n. 11. & 17.

Legitimatio qualiter fieri possit per Principem in vita patris legitimati, vel etiam post mortem ex eiusdem præordinatione in praesudicium venientium ab intestato, & alia, ibid.

Legitimatio licet ampla non praesudicat tertio, nisi probetur, quod legitimatus sit filius patris in legitimatorem nominatus, & ex quibus probetur, tom. 3. L. §. 7. n. 11. & 12.

Quod non valeat in praesudicium creditorum, ibid. & n. 13.

Legitimatio semel facta, an possit renovari ex superuenientia filiorum legitimorum, t. 3. L. §. 7. n. 13.

Legitimatus per rescriptum Principis habetur tanquam legitimus succedat ex testamento, & ab intestato, excludit subintestum, & acquirit omnia privilegia, quae legitimis, & naturalibus competere solent, & alia, t. 3. L. §. 7. n. 14.

An autem succedat in primogenituris, feudis, emphyteusis, in iurepatronatu, foras excludat, & huiusmodi, ibid.

An dicatur de familia, vel prole legitimis, illam conferens, acquirat nobilitatem patrem, admittantur ad fideicommissa, & alia, t. 3. L. §. 7. n. 15.

Sabel. ex Generali.

Legimatus verè quando quis dicatur, vel ad aliquam tantum dispensatur, & non possit petere legitimam, t. 3. L. §. 7. n. 16.

Legitimatus cum clausula sine praesudicio venientium ab intestato, non potest petere legitimam, nec successorem ab intestato, non facit partem in legitima, nec deducere conditionem si sine filiis, nec excludit feminas, & quando fecus, t. 3. L. §. 7. n. 17. & 11.

Legitimatus cum dicta clausula, non praesudicat legitimis filiorum legitimorum, sed illam tantum consequitur de residuo bonorum, t. 3. L. §. 7. n. 18.

Legitimatus, quid capere possit, vel non, stantibus legitimis, tam ex testamento, quam ab intestato, ibid.

Legitimati, stante Bulla Pij IV. in Terris Ecclesiarum non admittuntur ad fideicommissa, & plura de alijs intelligentia, t. 3. L. §. 7. n. 19.

Legitimatio bastardi, etiam circumscripta dicta Bulla, non potest fieri per grauarum fideicommissum, ad praevertendum ordinem successionis, & tollendum ius alijs quaesitum, ibid.

An possit Princeps legitimando bastardum prejudicare subditis, & alia, ibid.

Legitimatio, an fieri possit de absente, & infante; sustinetur ex subsequens ratificatione, quae inducit ex sola scientia sine contradictione, ibid.

Qualiter per statum Rotæ, sit adempta facultas relinquendi, filijs legitimatis ultra medietatem bonorum patris, quos comprehendat, & alia de illius intelligentia, ibid.

Legitimatio personarum, qualiter fit facienda in omni iudicio, parte opposente, & cum cognitione, alijs processibus, sit nullus, & fementa, t. 3. L. §. 7. n. 20.

Legitimatio processibus criminalibus necessaria, & quomodo fiat per repetitionem testium, & cujus expensis, per confrontationem, per declarationem, ac per confessionem veram, vel fictam ex conaturis reluctantem, t. 3. L. §. 7. n. 21.

De legitimatone filiorum, & personarum in iudicijs, aliqua remissio, t. 3. L. §. 7. n. 22. & 23.

Legitimatio prolis qualiter inducatur per dispensationem in radice matrimonij, t. 3. D. §. 20. n. 11.

Legitimatio processibus quor modis fiat, & quomodo Florentin, t. 1. C. §. 43. n. 27. & seqq.

Legitimatio personarum in iudicijs est facienda proprijs expensis, t. 2. E. §. 18. n. 3.

Legitimatio non tollit ius primogeniturae iam nati, t. 3. F. §. 14. n. 15.

Legimitas cum filiatione est probanda ad effectum succedendi, t. 3. F. §. 14. n. 3. & alia vide n. 12. & §. Matrimonium n. 3.

Legimitas auctoritate seculari non efficiuntur capaces quoad officia Ecclesiastica, t. 2. F. §. 14. n. 12. & vide §. Filius.

An gaudeant iure congrui tanquam proximiores, t. 2. L. §. 46. n. 1.

Legitimatio processibus quor, & quibus modis fiat in criminalibus, vide Rescriptum, ubi iure de materia.

L E N O C I N I V M.

Lenocinium quàm pessimum fieri desitum, qui sunt lenones, & unde dicti, quibus modis committatur, nempe fraudando, prestando locum, & commoditatem scienter, vel aliter cooperando, & quoad maritum ex simplici permissione, & tolerantia, accepto lucro, & alia, t. 3. L. §. 8. n. 1. & 9. Committitur proprie inducendo puellas, vel alias mulieres honestas, vel pueros ad turpitudinem lucri causa, debet esse reitatus, excepto marito, qui pro vna vice dicitur leno, ib. Lenones non possunt premium, licet promissum exigere in iudicio, sed tantum sponsa solum reitatus, ibid.

Lenocinium de iure communi punitur pena mortis, de consuetudine vero mitius, & qualiter, t. 3. L. §. 8. n. 2. An excusetur qui ob vigentem pauperem tale crimen commiserit, ibid.

Lenocinium pro sodomia, sequitur effectus, & pluries reiteratum punitur pena fusticarum, ibid.

Quae requirantur, vt lenones puniri possint pena ordinaria huius delicti, ibid.

Lenocinium mariti erga uxorem qualiter puniatur, ibid.

Matrux propter uxoris leno, an possit illam accusare de adulterio, & alia, ibid.

Lenones grauissime peccant, locantes vero simpliciter meretricibus, vel alijs ad malum finem conducentibus domos, excusantur, si ob id carius non locent, nec alijs peccato consulant, tom. 3. L. §. 8. n. 3.

Lenones omnes ob infamiam, quam ipso facto incurrunt efficiuntur irregulares, & repelluntur a testimonio, nisi agatur de gestis in lapanari, vel aliter veritas haberi non possit, quamquam tamen illorum est integra fides, ibid.

Vide Meretricii n.2.

Lenones sunt tanquam pestis a Civitatibus expellendi, ac etiam de viciniis vt meretricis, t.3. L. §.8. n.4. Qualiter diuersis temporibus fuerint expulsi a Civitate Florentie, & toto eius Dominio, quid bode feruetur, & alia, ibid.

Lenones proprie non dicuntur, cessante mercede, & alijs requisitis, & ideo si Curia ordinaria prouenit potest illos punire, nec tenetur remittere ad iudices meretricum, & lenonum, t.3. L. §.8. n.5.

Florentie tamen potest de hoc dubitari, & quare, ibid. om.6.

Lenocinium crimen an sit mixti fori, ibid. n.7.

De lenonibus, & eorum penis, ac praeiudicijs civilibus, de illis ad dictum effectum recipientibus, & bualimodi, t.3. L. §.8. n.8. & 9.

Alia vide in Praxi, §. Roffiani.

L E S I O.

Lesio alia est modica, alia magna, enormis, enormior, & enormissima, & talis aestimatur arbitrio iudicis, attenta qualitate personarum, rerum, & contradiuam, t.3. L. §.9. n.1.

Lesio quando dicatur habere tractum successuum, & quod sit origini, vt non currat tempus ad petendam restitutionem in integrum, t.3. L. §.9. n.2.

Lesio est probanda a minore, vel Ecclesia volentibus rescindere contractum, quando in eo fuerint adhibite solemnitates, si vero fuerint omisse, & probanda versio in eorum voluntatem ab exqui vult sufficere contractum, t.3. L. §.9. n.3. vide Locupletatio n.2.

Lesio regulariter non presumitur, sed est probanda ab allegante, qualiter probetur, quale tempus sit attendendum, & alia, ibid.

Lesio dicitur probata a minore, in ipso quod pro alio si decessit, ibid.

Lesio excluditur quando contractus fuit cum presentia consanguineorum, & iudicis decreto, vel actus fuit pius, & audibilis, t.3. L. §.9. n.4.

Lesio non consideratur in renunciationibus factis ex causa de morte, nec in querendis, nec vbi liberalitas exercetur, nec quando excessus scienter donatur sine ductione, & in alijs casibus relaxis, t.3. L. §.9. n.5.

Lesio non attenditur quando ex contractu resultare potest lucrum, & damnum, & sic in dependentibus a futuro euentu, quid in habentibus tractum successuum, & alia, t.3. L. §.9. n.6.

Lesio quando dicatur ultra dimidiam iusti pretij, & qualiter sit probanda, vt sit locus remedio la. C. de rescind. vend. t.3. L. §.9. n.7.

Lesio ultra dimidiam, quomodo sit consideranda, & calculanda, & an sit idem ac ultra duplum iusti valoris, vel duplum medietatis, sunt contrarie opiniones, t.3. L. §.9. n.8.

Lesio quando non est ultra dimidiam in foro exteriori non datur remedium, cum contrahentibus visque ad dictam summam non sit prohibitum se inuicem decipere, t.3. L. §.9. n.9.

Potest tamen secundum aliquos adhiberi cautelae, ibid. telata.

Et in foro conscientie non est permilla aliqua deceptio, vel lesio excedens laudinem iusti pretij, & quo remedio possit sibi coofalere se deceptus, ibid.

Lesio ultra tertiam partem vt valoris sufficit ad rescindendum contractum vigore Statuti Verbas, ibid. & n.13.

Lesio ultra dimidiam facit rescindere omnem contractum, etiam a maiore inuicem non obstantibus solemnitatibus, & cautelis adhibitis, t.3. L. §.9. n.10.

Lesio enormissima acquiritur dolo, & reddit actum ipso iure nullum, an illi possit renunciare, & alia, ibid.

Lesio consideratur etiam in sublatione ad effectum illam rescindendi, attento tempore illius, vel alterius contractus, & secundum aliquos sufficit in sexta parte, licet secundum aliam opinionem a Rota approbatam debeat esse ultra dimidiam, t.3. L. §.9. n.11.

Lesio excluditur ex incertitudine valoris, & obliuione rei, ac ex alijs qualitatibus minucentibus rei valorem, ibid.

Lesio enormis in laudo ad effectum rescissionis sufficit in sexta parte quantitatibus controuersis, & in maiori, vel minori summa arbitrio iudicis, nisi laudum fuerit emologatum, quia tunc lesio debet esse ultra dimidiam, & quare, t.3. L. §.9. n.12.

Lesio, & iniquitas laudi non presumitur, sed est probanda, ibid.

Lesio enormis verificatur in sexta parte, enormior in medietate, & enormissima ultra dimidiam, vel totum, ibid.

Lesio in transactionibus est consideranda habito respectu ad futurum licet euenient dubium, quo cessante, in clari nullo modo valeret transactio, & in qua summa requiratur lesio, t.3. L. §.9. n.13.

Lesio, an, & quomodo possit considerari in contractu emphyteutico, vt competat remedium rescissionis, t.3. L. §.9. n.14.

De lesione, & eius effectibus, in quor species diuidatur, quando attendatur, vel non, & alia remissus, t.3. L. §.9. n.15. & 16.

Lesio, etiam enormissima, non potest allegari in liberatione facta cum clausulis amplissimis, nisi fuerit per dolum extorta, & alia, t.3. L. §.12. n.2.

Lesio an consideretur in renunciationibus ad fauorem fratrum, t.2. §.14. n.9.2.

Lesio ultra dimidiam, an, & quomodo faciat rescindere contractum, tom.4. R. §.10. num.34. & seqq. vide Remedium.

Lesio infra dimidiam, an, & quare tollerabilis de iure ciuili, & non in foro conscientie, t.4. R. §.10. n.35.

Lesio qualiter debeat ad rescindendum venditionem per substationem factam, t.4. R. §.10. n.36.

Que requiratur ad obtinendam remissionem pensionis, t.4. R. §.11. n.4. & seqq.

Lesio qualis esse debeat, & quomodo consideretur ad annullandum renunciationem a filia factam, t.4. R. §.13. n.21. & seqq. vide Renunciatio.

Lesio non consideratur in renunciatione ob ingressum Religionis, t.4. R. §.13. n.31.

Lesio qualis esse debeat, vt detur restitutio in integrum, t.4. R. §.15. n.4. & seqq.

Lesio an consideratur, & quomodo probanda in locatione, t.3. L. §.19. n.24.

L E X.

Lex quid sit, & quomodo, de illius causa, forma, fine, officio, & huiusmodi, t.3. L. §.10. n.1.

Lex positua requirit publicationem, alius est inuicilis, & non ligat, de Bullis autem Pontificis an sufficiat publicatio Romae facta, & alia, t.3. L. §.10. n.2.

Constitutiones Pontificiae Romae tantum publicari, aliae vero publicatas in vna Prouincia non obligare in alia, ibid.

Florentie non sufficit publicatio, vt lex afficiat in alijs locis subditis, & arguitur tamen publicatio ex obseruatione, & quando lex reperitur registrata in volumine auctorum, ibid.

Lex siue vniuersalis, siue particularis, a quo tempore obligare incipiat, si non sit expressum, ibid. vbi post duos menses.

Si contineat decretum irritans, habet vim ligandi etiam ignorantibus, & an liget ante publicationem, ibid.

Lex humana, tam ciuili, quam Pontificia, vt obliget in conscientia, an requirit consensum, & acceptationem populi, an possit sine causa non recipi, an in dubio presumatur recepta, & alia, ibid. & n.10.

Lex qualiter per non vsum non tollitur, sed tantum per contrarium vsum cum scientia, & patientia legislatoris, ibid. & n.10.

Lex si iura specialia alicuius Regni, & Prouinciarum ledat, etiam si sit Pontificia, ab initio non recepta, qualiter non obliget, & possit recipi in parte, & parentibus, sed non in totum, & sit licitum ex rationabili causa supplicare ab eadem ad Legislatorem, quae supplicatio modestior, ac tenior est, quam non admissio, & suspendit effectum, atque obligationem legis, ibid. & n.10.

Bella immunitatis Ecclesie qualiter non sit vfu recepta in Regnis Hispaniarum, & alijs Prouincijs, & Regnis, sed feruetur ius commune, ibid.

Lex generaliter loquens, qualiter sit generaliter intelligenda, an, & qualem restrictionem patiarur, & alia, t.3. L. §.10. n.3. & 4.

Lex, vel statutum ampliatuſ viſque ad limites rationis illius, poteſt extendi quando aliis remaneret eluſoria, & alia, r. 3. l. 6. n. 4.
Ceſſat ceſſante illius cauſa, & ratione, ibid.
Penalis, an, & quando poſſit extendi, vel non, ibid.
Eſt intelligenda, vt plenior fiat illius interpretatio, ibid.
Dubia poteſt à ſolo Principe interpretari, vbi agitur de poteſtate, vel intentione, ſine intereſſe ipſius Principis Legislatoris, aliis autem à iudicibus, ibid.
Eſt impoſita rebus, non verbis, ibid.
Legem condere eſt iuſtificationis, meri, & mixti imperij, & de reſeruat. Principi ſupremo, & alia de poteſtate legis condende, r. 3. l. 6. n. 5.
Lex humana tam ciuiles, quàm Eccleſiaſtica poteſt multa præcipere, & verare, quæ aliis non erant præcepta, nec vetita à lege naturali, nec diuina, ibid.
Lex ciuilis in præſumptione fundata, vel ad obuiandum fraudibus, non obligat in conſcientia, ſi in aliquo caſu veritas fit in contrarium, & ei contraſtat bona fide, ac non modo ceſſet fraus præſumpta, ſed etiam animus, & voluntas tranſgrediendi ab initio, aliis autem ſecus, r. 3. l. 6. n. 6.
Regulæ Cancellariæ Romæ, an obligent in foro conſcientiæ, & in omnibus Prouincijs, ibid.
Lex Eccleſiaſtica, vel ciuilis, & humana, an, & quando obliget in conſcientia, vel non, quid ſi fit penalis, an tunc fit neceſſaria ſementia iudicis, ſaltem declaratoria facti, ex quibus cognoscatur an lex humana voluerit obligare ad mortale, & alia ad rem, ibid.
Lex omnis eſt dura qualiter ſit ſeruanda, ibid.
Leges ciuiles, an obligent Clericos, aduenas, & forenſes, ib.
Lex humana qualiter recipiat interpretationem, aſſuetudinem, Epheſiam, vt non obliget in conſcientia, & per alias rationes, ibid.
Lex, vel Conſtitutio an, & quando obliget ſucceſſorem, vt non poſſit per eum immutari, r. 3. l. 6. n. 7.
An comprehendat omnes ſubditos, ac etiam Barones, ibid.
Lex poſterior in dubio eſt interpretanda, vt potius declaretur, diſtinguatur, aut limitetur per præcedentem, quàm quod præcedens tollatur, ſeu contrigatur, quando vtraque eſt compatibilis, & alia, r. 3. l. 6. n. 8. & 11.
Quando præcedit lex prohibitiua, & annullatoria actus, & hi noua lex, quæ poenam addit, non tollitur, ſed confirmatur prima, ibid.
Lex prior ſpecialis, non tollitur per poſterioſiorem generalem, ibid.
Lex noua loquens de obligationibus induendis, & non de tollendis extenditur ſolum ad futura, & non ad præterita, r. 3. l. 6. n. 9.
Lex noua licet regulariter comprehendat tantum futura, tamen quandoque extenditur etiam ad præterita, vt ſi continet declarationem in re ſine dubijs, vel ſi præterita explentur per actus ſucceſſiuos, vel ſi executio fiat poſt nouam legem, & in ſimilibus, ibid.
Lex continens plura capita poſſit viſu recipi quo ad aliqua, & quo ad alia reſpici, r. 3. l. 6. n. 10. & n. 3.
Lex, vt obliget, an ſit neceſſaria acceptatio, & viſus, quod præſumptum viſu recepta, an poſſit non acceptari ſaltem per ſupplicationem ad Legislatorem, an per non viſum, vel conſtitutum viſum abrogari, & alia, ibid., & n. 3.
Lex abrogata reuocanda, ſi lex abrogata reprobetur, & abrogata lege, non cenſetur abrogata illius ratio, quæ poteſt allegari, ibid.
Lex inducens aliquid ipſo iure, vel ipſo facto, non procedit, niſi ſequatur declaratoria facti, r. 3. l. 6. n. 11.
Annullans aliquid ipſo iure, intelligitur ſi fuerit petrum, ibid.
Factum in fraudem legis, non valet, non dicitur tamen fieri in fraudem legis, ſi eligatur via permiſſa, ibid.
Lex iubens aliquid fieri ab aduerſario, vel à iudice, etiam ſub pena, intelligitur ſi peratur, r. 3. l. 6. n. 12.
Legibus aliquid prohibentibus ob publicam vtilitatem, non poſſent renouari, etiam cum iuramento, r. 3. l. 6. n. 13.
Lex prohibens aliquid fieri, an intelligatur annullare actum in contrarium factum, ſi non exprimit, ibid.
Lex Moſaica, in quibus ſeruetur, vel ſi ſubſtat poſt Aduentum Chriſti, tam apud Chriſtianos, quàm apud Hebræos, & alia, r. 3. l. 6. n. 14.
Lex Iulia de vi publica, & priuata, quæ deſiſta puniatur, & quot capta conſciat, r. 3. l. 6. n. 15.

ſubſt. ex Generalis.

Lex fin. ſ. fin. regnans quid diſponat circa ſpacia reſinoquenda à volentibus ædificare, vel plantare propi domum, vel fundum alterius, habetur r. 3. l. 6. n. 16.
Ceſſat d. l. conditio ſi plantare ſciens, & patiente viſino, vel ſtante præſcriptione 30. vel 40. annorum, vel etiam minori accreſſione, nec procedit in parte diſiſiſio, vel communi, & alia, ibid.
Pes quot ſit digitorum, paſſus quot pedum, quomodo ſit ſumenda meſura, & alia, ibid.
Lex meminerit, C. vnde vi imponens penam capientibus poſſeſſionem propria auctoritate, quando procedat, r. 3. l. 6. n. 17.
Lex ſi quis maior, C. de tranſſ. puniens non obſeruantem contraſtum, vt cadat à iure ſuo, quando procedat, vel non, r. 3. l. 6. n. 18.
Lex fin. C. de edict. D. Adrian. toll. quam cognitionem requirit, vt ei locus ſit, vel non, r. 3. l. 6. n. 19.
Leges, vel Pragmaticæ, quæ ſunt in Regnis, procedunt etiam in Terris Baronum, & locis infeudatis, & quare, r. 3. l. 6. n. 20.
Lex quia ſemper loquitur comprehendit etiam Ciuitates, & loca poſſe deuoluit, vel vnu, ibid.
Lex, vel Pragmatica loquens de cauſis ciuilibus, non procedit in criminalibus, in quibus agitur de maiori perniciſio, & ob multas diſſentias inter iudicia ciuilia, & criminalia, r. 3. l. 6. n. 21.
Lex, vel ſtatutum præcedens in diſtinctione loquens declarat, & modificatur per legem poſterioſiorem cum diſtinctione loquentem, r. 3. l. 6. n. 22.
Quod lex poſterior deroget priori, niſi in ſpecie diſponat, ibid. & n. 3.
Alia de contrarietate legum, illarum interpretatione, & conciliatione, ibid.
Quod cauſa, & ratio legis potius quàm verba ſit attendenda, ibid.
De legibus, & earum materia varia remiſſiue, r. 3. l. 6. n. 23.
Leges laicales contra Clericos non ſeruatur in vim diſpoſitionis, ſed declarationis, quaſi ius canonicum adiuvantes, r. 3. l. 6. n. 24.
An poſſint prohibere ne Religioſi ſuccedant, ibid.
Lex ciuilis, & cõmunis, an obliget Clericos, r. 3. l. 6. n. 44.
Lex ſecularis an poſſit facere ne bona laicorum tranſeant in perſonas Eccleſiaſticas, vel cum onere ſuo, r. 3. l. 6. n. 45.
Lex ſerminæ, C. de ſec. nupt. quid continet, & quando locum habeat, vel non, r. 1. d. 5. l. 1. n. 21. & ſeqq.
Lex hac edicti, C. de ſecund. nupt. quid diſponat, & quando procedat, vel non, r. 1. d. 5. l. 1. n. 8. & ſeqq.
Lex diſſamari, C. de ingenu. & manumſ. quod locum habeat, vel non, r. 1. d. 5. l. 1. n. 11. & d. 5. l. 1. n. 11.
Lex ſi vnquam, C. de reudon. r. 1. d. 5. l. 1. n. 12. vide Donatio.
De alijs legibus, vide Diſpoſitio. Lex Remedium, & alibi ſuis locis.
Lex ciuilis an, & quando obliget in conſcientia, vel non, r. 1. in Diſc. de prohib. mun. n. 40. & ſeqq.
Lex abrogata per conſuetudinem non obligat, & quando poſſit abrogari, vel non, r. 1. d. 5. l. 1. n. 49. & ſeqq.
Lex an obliget ad reſtitutionem ante iudicis ſententiam, ibid. n. 81. & ſeqq.
Lex ciuilis in præſumptione fundata an, & quando obliget in foro conſcientiæ, vbi deſt. veritas in contrarium, r. 1. A. 5. l. 7. n. 4.
Lex ciuilis an poſſit tollere vim, & efficaciam iuramenti, r. 2. l. 5. l. 3. n. 34.
Lex in præſumptione fundata an obliget in conſcientia, r. 2. l. 5. l. 1. n. 23.
Lex quando reſiſit contractui, nulla oritur obligatio, r. 2. F. 5. l. 8. n. 3.
Lex Del. & Eccleſiæ non illaqueſt conſcientias, r. 2. l. 5. l. 3. n. 10.

L I B I V S

Libellus eſt breuis oratio continens intentionem actoris, & conſtat de tribus, narratione facti, iure actoris, vel obligatione rei conueni, & conſeſione; eſt de ſubſtantiæ iudicij ſaltem rei qualiſ peticio, ex qua actoris intentio colligi poſſit, & alia, r. 3. l. 6. n. 11.
Confeſſio facta in libello præiudicat libellanti, niſi fuerit ab aduerſario impugnata, ibid.
Libellus in quibus cauſis de iure cõmuni, vel ſtatutario non fit neceſſarius, & laſſimè ſit interpretandus, r. 3. l. 6. n. 2.
Libelli copia eſt mittenda reo expenſis actoris, niſi aliter

- ter feruatur de consuetudine, siue statuto, *ibid.*
- Libellus in Saluiano, & hypothecaria quomodo concipiendus, & dignoscatur qualis actio sit intentata, t. 3. L. 5. n. 3.
- Vigore clausularum salutarium censetur deducta omnis actio, quae ex narratis colligi potest, *ibid.*
- Libellus non potest iudici offerri die festata cum citatione partis, nisi res, vel actio eadem tempore peritura, vel agere de libello appellatur, t. 3. L. 5. n. 4.
- Libellus iocundus non procedit reo opponente, etiam si continet clausulas saluantes, t. 3. L. 5. n. 5.
- Libellus quando possit emendari, & mutari, in qua parte iudici, & quocumque, tam in iudicijs vniuersalibus, & generalibus, quam singularibus, & alia, *ibid.*
- De libellis plura remissio, *ibid.*
- Libellus supplex Principi oblaris, an habeat vim litis contestationis, perpetuae actionem, & producat alios effectus, t. 3. L. 5. n. 7.
- Libellus accusatorius quomodo formari debeat, & quas solemnitates requiratur, t. 3. L. 5. n. 8.
- Libellum famosum componens, & publicans, vel alteri publicandum tradens, ponitur de iure pena capitali mortis naturalis, si crimen in libello alteri impudicum, talem meretur poenam, & agatur de illius vero auctore, alij autem complices mitius puniuntur, t. 3. L. 5. n. 6.
- Quod scribens libellum famosum in infamiam alterius, sit etiam anathema, *ibid.*
- De materia, & pena libelli famosi, & quod Romae vigore Bullarum Pontificalium puniatur pena vitij supplicij, & confiscationis bonorum iuxta facti, & personarum qualitates, arbitrio Pontificis, etiam si veritatem contineret, & sit in vindi obsequia, *ibid.*
- Libellus famosus, vi possit puniri requirit dolum, & qui tegeret, vel retineret ex ioco, vel curiositate, vel ex necessitate officij transcriberet, vel ad correctionem ageret excusatur, & in omnem casum videtur puniendus solum primum publicatio, *ibid.*
- Libellus famosus apud probos, & quo ad iuris effectus nihil detrahit omnino, nec examinari debent crimina in eo contenta, cum nihil peribet, & alia, *ibid.*
- Quod comprehendat omnes complices quoad poenam arbitramur, etiam inuenientes, & non statim laceantes, resistentes, & huiusmodi, ac etiam Concionatores personas nocentes, iudex procedat ex officio, & alia, *ibid.*
- Libellus famosus, quid sit, quot modis fiat, quomodo constare debet de corpore delicti saltem per duos testes deponentes de illius timore si cartali non habeatur, & alia, t. 3. L. 5. n. 9.
- Libellus famosus, etiam scriptus quandoque retinet naturam simplicis iniuriae, vt si non continet requisita substantiaria illius, quae sunt plura relata, *ibid.*
- Libelli famosi pena hodie de consuetudine contra componentes, & publicantes non est mortis, sed suspensionis, solum finis, banni, vel pecuniaria iuxta facti, & personarum qualitates, & ad summum interitum, nisi esset contra suum Principem, vel eius Vicarium, vel contra Pontificem, Cardinalem, vel cum alijs magnis circumstantijs, t. 3. L. 5. n. 11.
- Libelli famosi poena, siue clausula etiam consuetudine, potest ex pluribus causis mitigari, veluti deficiente publicatione, si fuerit ex ioco, & sic cessante dolo, vel si faciens fuerit prouocatus alio simili libello; quid in hoc seruauerim etiam sancti scriptis lacecitis, & alia, t. 3. L. 5. n. 12. & 14.
- Mitigatur etiam in eo, qui ab alio factum libellum famosum publicauit ob curiositatem, leuitatem, vel simplicitatem, vel ob peregrinam compositionem, de qua, & non de infamia alterius deleatur, *ibid.* n. 13.
- Alia curiosa de libellis famosis, ibidem remissio, 4. 14. & 15.
- Libelli famosi reus sequatur sententia efficitur infamis, irregularis, & quandoque excommunicatus, t. 3. L. 5. n. 11. n. 16. & 6.
- Libellus auctor, an videretur ex falsa causa expressa, t. 1. A. 5. n. 9.
- Libellus famosus an dicatur supplicatio, in qua crimen alterius Principi narratur, t. 3. L. 5. n. 3.
- Alia vide in Praxi, 5. Libelli.

LIBERATIO.

- Liberatio generalis cum clausulis, & verbis amplissimis suffragatur quo ad omnia in genere cogitata, licet non expressa, nemo tamen cogitur illam facere, t. 3. L. 5. n. 1. & seqq.
- Liberatio cum clausulis generalibus extenditur ad omnia, etiam in correptionibus, & non potest allegari lesio, nisi sit per dolum exorta, & alia, t. 3. L. 5. n. 2.
- Liberatio generalis, quando praesertim pecunio pariter generalis, comprehendit omnia, exceptis dolo occultis, vel quae iure domini possint vindicari, quando vero pecunio fuit specialis, ad eam restringitur liberatio generalis, & alia, t. 3. L. 5. n. 3.
- Liberatio verbis vniuersalibus, & amplissimis facta, quando extenditur ad omnia, & non restringitur tantum ad petita, & expressa, t. 3. L. 5. n. 4.
- Liberatio plena, & generalis restringitur ad speciem contractus, de quo agitur, & ex certa causa non comprehendit aliam causam, t. 3. L. 5. n. 5.
- Liberatio generalis, non suffragatur, quando ille, ad cuius fauorem fuit facta dolose tacuit aliqua, tamen quod si exprimeret non fieret liberatio, tom. 3. L. 5. n. 12. num. 6.
- An extendatur ad dolose commissa, si inde nihil adit administratori, licet non extendatur quando aliquid adest, *ibid.*
- Liberatio licet amplissima restringitur ex causis expressis in praefatione, extractato, lite, causa, & computis in ea insertis, & cessat cessante illius causa, tom. 3. L. 5. n. 7.
- Non comprehendit inter socios, negotia diuersa, & separata si societate, & ex quibus diuersitas arguatur, *ibid.*
- Liberatio amplissima facta administratoris, qui ostendit bonam administrationem, cum fuerit mala, & fingendo timidam conscientiam, potest quandoque reuocari, t. 3. L. 5. n. 8.
- Liberatio inualida ex defectu consensus non sustinetur ex quibuscumque clausulis, *ibid.*
- Liberatio non suffragatur, vbi verè ratio non fuit reddita per exhibitionem partium, & calculationem, *ibid.*
- Ex quibus censetur remissa redditio rationum, *ibid.*
- Liberatio generalis, etiam per viam legem, non comprehendit ea, quae de iure domini vindicari possunt, t. 3. L. 5. n. 9.
- Liberatio facta vni tutori, vel vni reo debendi ab vno ex correis credendi, qualiter, & quando proficiat, t. 3. L. 5. n. 10. n. 11. & 16.
- Liberatione legata tutori, vel administratori, quid veniat, & an facta principali proficiat fideiussori, & e contra, t. 3. L. 5. n. 11.
- De legato liberationis a molestijs, quid importet, & alia, *ibid.*
- Liberatio facta per Praetorem, & euiorem ex causa necessaria liberat soluentem, & facilius est liberatio, quam obligatio, t. 3. L. 5. n. 12.
- Liberatio debitoris praesumitur ex restitutione chirographi lacerati, cancellatione instrumenti, lapsu temporis, coniunctione sanguinis, saepe calculatis rationibus, &c. t. 3. L. 5. n. 13.
- Liberatio a molestijs promissa verbis exuberantibus semper debetur, & oblique discussione an molestias iuste, vel iniuste, & si promittens in se lites susceperit, non potest molestatus in eius praediciu transigere, & quare, t. 3. L. 5. n. 14.
- De liberationibus varijs, & ad quae generales extendantur, *ibid.* remissio n. 15.
- Liberatio facta vni ex pluribus obligatis, an, & quando proficiat alijs, vel non, t. 3. L. 5. n. 16. 10. & 11.

LIBER.

- Libel mercatorum de iure consideratur prout alie scripturae praeiunt, & non probant ad fauorem scribentis, nisi adit Statutum, vel consuetudo (propterea foris, & alibi) illis fidem tribuens, quae operatur tantum in pertinentibus ad mercatorem, & exercitium suum, t. 3. L. 5. n. 1.
- Cessant famo, vel consuetudine, quando probent, tam pro scribente, quam contra scribentem, vel pro tertio contra tertium, *ibid.*

Libri mercatorum, ut probent, etiam flante flatuto, vel confuetudine illis fidei tribuente, plura funt necessaria, quæ summam referuntur, t. 3. L. §. 13. num. a. licet alij contra flante dicto Statuto.

Bononiz vigore statuti plene probant, ibid.

Etiā si alibi producantur, ibid.

Libri non compaginati, nec habentes alia requiſita dicuntur factiſſacci, & non probant, ibid.

Giornale probat, non autem Vacchetta memoriarum, ibid.

Libri mercatorum non probant pro tertio contra tertium, niſi alijs concurrentibus adminiculis, vel ad probandum factum, quod tertio non noceat, tom. 3. L. §. 13. num. 13.

Probat inter ſocios, & pro tertio contra dominum libri, ibid.

Libri mercatorum Florentiz, quando habeant viſum publici inſtrumenti, & hypothecam de tempore formatarum partiarum, & concurrent cum publicis inſtumentis, ſi continent ſcripturam continuam abſque ſuſpicionē fraudis, & anteaſe, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 4.

Romæ quali privilegij habent, ibid. & n. 8.

Libri mercatorum, quibus vigore Statuti Principis ſecularis præſtant fides, non probant contra Clericos, vel alias perſonas Eccleſiaſticas, nec pro eis, etiam ſi in foro ſeculari litigaret, quid in conſuetudine, vel flante approbatione Pontificis, t. 3. L. §. 13. n. 5.

Libri mercatorum, quando probant tantum circa conſententium illorum mercatorem, vel etiam quoad alia, t. 3. L. §. 13. n. 6.

Liari in mercatorum probant etiam mandatum, quando metes dicuntur alteri conſignate de debitoris mandato, dummodo agatur inter præſentes, t. 3. L. §. 13. n. 7.

Non tamen probant traditionem, ſed tantum quantitatem, & pretium, ac lēd potēſt opponi exceptio rei non tradite, ibid.

Et quando dicitur, merces ſeruiſſe pro alio, an mercatori competact actio contra eum, pro quo ſeruiertur, ibid.

Quod concurrentibus verſimilitudine, & alijs coniecturis probent etiam contra tertium, tam de traditione, quam de cauſa, in qua ceſſant merces, ibid.

Libri mercatorum vique ad quod ſummam probent in ſtatu Eccleſiaſtico, & quibus credentibus præſertantur, vel non, t. 3. L. §. 13. n. 8.

Dictum privilegium credendi libris mercatorum vique ad certam in omnia, intelligitur pro qualibet partita ex ſe, non conſuetudine cum alijs, ibid.

Libri partitæ ſi verificentur in parte, qualiter cenſentur verę in totum, intelligendo in connexis, ſecus in ſeparatis, t. 3. L. §. 13. n. 9.

E contra, ſi libri in parte reperantur defectuoſi, qualiter etiam in reliquis fidei amittit, ibid.

Libri continens plures partes annexas, non poſſunt pro parte acceptari, & pro parte reprobari, ibidem, & quando ſecus.

Libri continens paritas debiti, & crediti, qualiter non poſſunt acceptari quoad creditum, & reprobari quoad debitum, & quando ſecus, ibid.

Libri Campiorum, & Banquierum qualiter probent etiam in ſumma magnis tam pro ſe, quam contra ſe, & tertium, cum quo geſum ſit negotium, t. 3. L. §. 13. n. 10.

Libri rationum priuati regulariter non probat pro ſcribente, probat tamen in pluribus caſibus pro ſcribente, & pro alijs, relaxat, t. 3. L. §. 13. n. 11.

Libri rationum deſuncti probi, & bonæ famę, continens debitum formam, data, & recepta, quam præſumptionem, vel probaſionem faciat, t. 3. L. §. 13. n. 12.

Quod qui vidit librum rationum, & non contradixit, fidei illius approbabitur dicitur, ibid.

Libri priuati rationum non probat pro ſcribente, niſi ſit valde adminicularis, & admittit probaſionem in contrarium etiam in connexis, t. 3. L. §. 13. n. 13.

Libri rationum priuati, etiam ſine die, & alijs ſolemnitatibus, ſi cauſam debiti continet, plene probat contra dominum libri, & ab eo cauſam habentes, niſi probetur error, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 14.

Non probat in parte, ſed aut omnino probat, aut omnino improbat, ibid.

Libri rationum priuati, ſi producantur conſerta aliquem, qui velit ſe in eo fundare, probat etiam pro ſcribente maxi-

mè in connexis, tom. 3. L. §. 13. num. 15.

Libri priuati conſectus pro ſimplici memoria, non probat etiam contra ſcribentem, niſi tertio ſcriptis appareat, vel fuerit productus, ibid. & n. 1.

Libri rationum in Archiuo publico repertus, qualiter probet, & an ſit neceſſaria citatio partis in extractione, t. 3. L. §. 13. n. 16.

Libri rationum inter diuerſas perſonas, & de diuerſis negotijs conſcriptis, an, & qualiter, ac contra quos probet, vel non, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 17.

Libri rationum domini qualiter probet contra ruſticos, & colonos, t. 3. L. §. 13. n. 18.

Libri rationum ſocietatis, qualiter probet inter ipſos ſocios, etiam pro ſocio ſcribente, & in ſumma magnis, & ſit edendi, t. 3. L. §. 13. n. 19.

Libri rationum tutorum, & ſimilium adminiſtratorum, quæ continere debeant, ut probent pro illis, etiam in ſumma magnis, aliaſ tantum probent contra illos, t. 3. L. §. 13. n. 20.

Libri factoris domus, vel inſitoris, qualiter probet contra dominum præponentem, & illius hæredes, t. 3. L. §. 13. n. 1. & 4. ubi qualiter probet expenſas, & quomodo debeant notari, & alia.

Libri priuati non deputati ad ſcribendum, ſed pro ſimplici memoria, in iudicio nullam fidem faciunt, t. 3. L. §. 13. n. 2.

Libri officiis à publico ad ſcribendum deputati, etiam ſi alius non ſit perſona publica, plene probat, etiam ad fauorem ipſius ſcribentis, & tertij, ita ut magis ſandum ſit libro quam de poſſibilitate teſtium contradicentium, ibidem.

Libri paroni nautis probat etiam pro ſcribente certa pertinentia ad eius officium, t. 3. L. §. 13. n. 3.

Libri proxiemerum, vel mediatorum, ſive ſenſariorum, an, & quando probent, vel non, t. 3. L. §. 13. n. 4.

Libri Theſaurarij, Maſſari Villæ, vel Comunitatis, & ſimilium qualiter probent in conſententibus illorum officia, t. 3. L. §. 13. n. 5.

Libri viſurariorum probant contra eos, non autem pro eis, recipientium verò ad viſuram non probant contra viſurarios, qui poſſunt compelli edere ſuns, t. 3. L. §. 13. num. 26.

Libri Hæbreorum, ſive Iudæorum, an, & quando probent, vel non maxime contra Chriſtianos, t. 3. L. §. 13. num. 27.

Libri Aromatizantium qualiter probent de conſue uſine, & in Statibus Eccleſiæ, ac Equeſtibus, t. 3. L. §. 13. n. 28.

Libri Monachorum, vel aliarum Eccleſiarum, & Conſtitutarum, qualiter probent, etiam pro ipſis Eccleſijs, t. 3. L. §. 13. n. 29. & 30.

Libri ratio ſum priuati, an, & quando ſint edendi, & exhibendi, tam ad inſtantiam rei, quam actoris, probata illorum exiſtentia, quid importet edendo, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 31.

Libri ratione publici officiij conſcripti, ſunt ad inſtantiam perenturum edendi, t. 3. L. §. 13. n. 32.

Libri mercatorum, qualiter ſunt edendi, etiam ad fundamentum actoris intentionem, ibid.

Libri non ſunt edendi ab a. h. ore, vel teo afferente ſub iuramento eſſe deperditos, quando autem ſit iur, vel non tali iuramento, vel ſit alter probanda a nullo, quid in hæreditibus adminiſtratorum, & ſtante obligatione cuſtodendi libros, quid ſi fuerint ſemel producti, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 33.

Libri gabellarum, vel Collektorum, qualiter probent etiam pro ſcribentibus in conſententibus eorum officiis, & ipſum conſuetudinem principalem, & alia, t. 3. L. §. 13. num. 34.

Libri ſuſceptorum annonæ, ſive Abbanſuſceptorum, vel Collektorum probant, etiam valorem frumenti detractis vedutis, ibid.

Libri Depoſitarij publice ſufficienter probant, ibidem.

Libri Dohanz in his, quæ ad eam non pertinent, non probant, nec præiudicant tertio, qui deſcriptioni non conſenſit, ibid.

Libri admiſi, an, & quando, ac inter quos probet, vel non ſitrem præſumptiue ad effectum tranſferendi onus probandi in aduerſarium, an probet valorem bonorum, aliquem eſſe ſoluendo, vel non, conſum, ſocietatem, diſpoſitionem, bona ſocietatis miſſi fuiſſe in bonis reſtatoris,

- ris, confines, & latitudines prædiorum, primum extremum Saluani, mansuetionem, euilarem, & huiusmodi, t. 3. L. §. 13. n. 35.
- Libet baptisum probat baptismum, ætatem, & inducit presumptionem filiationis secundum si nota, etiam si diem natiuitatis non continet, sed tantum baptismi, t. 3. L. §. 13. n. 36.
- Libet Curati, siue Parochi probat natiuitatem, mortem, excommunicationem, matrimonium, & alia, nisi ex coniecturis atque uariis falsitas, & idem in similibus, t. 3. L. §. 13. n. 37.
- Libet Historiarum, vel Cronicarum qualiter probent, & quid si contineant tantum uerba enucleata, t. 3. L. §. 13. n. 38.
- Libri empti à patre pro filio, & illi traditi, siue pecunie ad id destinata, non conferuntur cum alijs fratribus, & quando fecus, quo casu esset attendendus valor de tempore mortis patris, & non emptionis, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 39.
- Libri dati filio vnus ex socijs omnium bonorum remanent communes, quando libri studij acquiruntur filio studentis, & quid ueniat in legato librorum, ibid.
- Libri hæreticorum, siue alias prohibiti, non possunt tecti, vel legi, & contrascentes subiunguntur Sanctæ Inquisitioni, t. 3. L. §. 13. n. 40.
- Recentio librorum damnatae lectionis reddit suspectum de hæresi, nisi ignorantia excuset, ibid.
- Libri nulli, alius scripturæ, non possunt imprimi, & publicari absque approbatione Ordinarij, ibid.
- Libet rationum administratoris, qualiter debeat esse compositus, ut probet circa expensas in eo notatas, & alia, t. 3. L. §. 13. n. 41.
- Libri studiorum, qualiter sint exempti ab omni hypotheca, & executione, t. 3. L. §. 13. n. 44.
- Librarij, siue Bibliopole, Calcographi, & similes librorum mercatores, sunt nobiliores ceteris mercatoribus ratione nobilitatis, illique præferuntur in sessionibus, & huiusmodi, t. 3. L. §. 13. n. 43.
- In Regno Neapolitano pro illorum mercatoribus sunt exempti à Regia Doliua an priuilegio Caroli V. Imperatoris, ibid.
- Scolares non soluunt gabelam pro libris, ibid.
- Libri qualiter probent non solum solutiones actuales factas, sed etiam negatiuum non factarum, ex eo quia in illis non reperitur adnotata, t. 3. N. §. 3. n. 16.
- Libri prohibiti an legi possint cessante fine malo, minime, & quare, t. 1. A. §. 18. n. 6. vide Lex n. 6.
- Libri quando probent solutionem pro scribente mortuo, t. 1. C. §. 35. in fine.
- Libri administrationis semel producti, an faciant præsumere bonam administrationem, t. 1. A. §. 14. n. 7.
- Libros exhibere an teneatur actor, antequam reus deelar, quod uult stare omnibus partibus pro, quam contra se descripsit, & an reus possit cogi ad ita se declarandum, t. 1. A. §. 11. n. 24.
- Libri sunt exhibendi probata illorum existentia, & interesse perentis, & alia, t. 1. A. §. 14. n. 6.
- Libri, vel scripturarum amissio qualiter probetur, t. 1. A. §. 27. n. 1. & seqq.
- Libet Baptismi probat concludenter ætatem, & qualiter decedentiam, & similia, t. 1. B. §. 3. n. 10.
- Libri an possint auferri Doctores, vel Scholaribus pro executione sententia, t. 1. A. §. 23. n. 3.
- Libet factis an probet expensas, t. 1. A. §. 18. n. 37.
- Libet assumi an probet peccatum extremum Saluani, & quid Florentia, t. 1. E. §. 31. n. 2.
- Libet assumi an probet identitatem bonorum fideicommissi, t. 1. F. §. 12. n. 34.
- An probet tem fuisse in bonis testatoris, tom. 2. F. §. 12. n. 35.
- Libri fusciporum annona consiciendi, & edendi, t. 1. F. §. 15. n. 23.
- Libri Historiarum possunt allegari, & probant, t. 1. H. §. 6. n. m. t.
- Libris legatis, an ueniant armaria; & an libri ueniant in legato mobiliu, t. 1. L. §. 5. n. 19. & 24.
- Libet an probet pro scribente præcipue circa traditionem, & qualiter exceptio rei non tradite semper obget agentis, t. 4. in Resolut. cap. 11.
- Plura de libris mercatorum, t. 4. in Resolut. cap. 66.

LIBERTAS.

- Libertas matrimoniorum qualiter sit procuanda, & seruanda, ita ut subsistat mandata etiam Principum secularium ad illam tendentia, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 31. & num. 1.
- Libertas matrimoniorum aded seruanda, ut etiam flantibus sponsalibus, non possint contrahentes præcisè constare, tom. 3. M. §. 10. n. 12. & alia uide in verb. Matrimonium.
- Libertas an præferatur per non solutionem canonis, t. 2. E. §. 7. n. 53.
- Libertas locorum Monasterium quomodo procedat, vide Loca.
- Libertas duplex, & qualis requiratur ad incurrendum peccatum, t. 3. M. §. 4. n. 1.

LICENTIA.

- Licentia concessa per testatorem, vel alium, siue per statum de ingrediendo, & capiendū bona propria auctoritate, intelligitur dummodo alius non possideat, t. 3. L. §. 14. n. 1.
- Licentia prædicta, ut locum habeat, an præcedere debeat liquidatio cum partis citatione, quod uenerit casus illius, an possit exerceri contra singularem succedere, & quid si à iudice petatur familia ad associandum, t. 1. A. §. 14. n. 2.
- Licentia disponendi alit, & basè quomodo intelligatur, t. 3. L. §. 14. n. 3.
- Licentia alienandi concessa à testatore operatur, ut acquiritur dicatur habere à testatore, & non ab alienante, & concessa filio pro mediata extenditur ad totam hereditatem, t. 3. L. §. 14. n. 4.
- Licentia alienandi concessa inter eos de familia post inducendum fideicommissum, an intelligatur de proximioribus, vel sufficiat de familia, etiam remotioribus, & alia, t. 3. L. §. 14. n. 5.
- Licentia alienandi, quomodo sit compatibilis cum fideicommissum in casu mortis, ibid.
- Licentia vendendi non operatur quoad hypothecationem, nec è contra, t. 3. L. §. 14. n. 6.
- Licentia alienandi concessa emphyteutæ quanto tempore duret, vel consumetur, t. 3. L. §. 14. n. 7.
- Licentia disponendi de aliquo, adaptatur, ram ad ultimas uoluntates, quam ad contractus, nisi sit dictum durante uita, t. 3. L. §. 14. n. 8.
- Alienatione permittit inter illos de familia, an censetur etiam permittit donatio causa mortis, ibid.
- Licentia disponendi concessa nominatim filijs primi gradus, non egreditur illorum personas, ibid.
- Licentia alienandi cum monialibus non est concedenda sine legitima causa, t. 3. L. §. 14. n. 9. & vide Monasterium num. 20.
- Episcopi extra suas Dioceses non possunt alloqui, nec ingredi monasteria sine licentia Superioris loci, ibid.
- Licentia prædicta non est necessaria quoad patres, filios, atque fratres monialium, ibid.
- De prohibitionem alloquendi cum monialibus, quando locum habeat, vel non, plura remissu, ibid.
- Licentia ingrediendi monasteria monialium, an debeat esse in scriptis, & impleri alijs conditiones, etiam quoad forum consensientia, ibid.
- An loquentes cum monialibus sine licentia peccent mortaliter, & sint puniendi præcipue Regularis, & alia, ibid.
- Licentia multiplex, in prohibitis quomodo intelligatur, an sufficiat tacitus consensus, & alia, t. 3. L. §. 14. n. 10.
- Licentia loquendi cum monialibus, testandi, & huiusmodi, an intelligatur pro uia vice rariu, ibid.
- Licentia testandi, vel alienandi Religioso concessa, an intelligatur ad usus pios tantum, vel etiam profanos, & alia, t. 3. L. §. 14. n. 11.
- Non exprimit per motum Papæ concedentis, nec restringatur ad vicinam actum, & an superueniens consuetudine restat in præcedens, ibid.
- Licentia disponendi concessa Magno Magistro suis Equitibus quomodo intelligatur, ibid.
- Quod solcat esse conditionales, dummodo de aliqua portione ad fauorem Religionis disponat, & alia, ibid.
- Licentia quando à Prelatis sit concedenda Clericis ex examinandi coram iudicibus secularibus, tom. 3. L. §. 14. n. 12.

Licentia proprii Parochi in contrahendo matrimonio, an præsumatur: de licentia reuelandi confessionem, an situr afectioni Confessarii, & de alijs licentijs quid operentur, t. 3. L. §. 14. n. 13. & 14.

Licentia assistendi matrimonijs, an includatur sub generali licentia administrandi omnia Sacramenta, & alia practica ab ad ornatum Concilij in hac materia, t. 3. M. §. 10. n. 2.

Licentia prædicta si fuerit dolo, mendacium, vel metu à Paroco extorta, an sit validum matrimonium, t. 3. M. §. 10. num. 6.

Licentia data audiendi Missam in Ecclesia propinquiori, non inducit nouationem, nec liberat fideiussorem datum de habendo domum pro carcere, t. 3. N. §. 9. n. 8. & 14.

Licentia armorum quando, & ubi suffragetur, vel non, t. 1. A. §. 40. o. 3. & seqq.

Licentia Superioris Ecclesiastici an sit necessaria Clericis pro se examinando in foro seculari, tom. 1. C. §. 18. o. 48. 30. & 51.

Licentia armorum an possit dari Clericis ab Episcopo, t. 1. C. §. 18. n. 65.

Licentia testandi de dote uxori concessa an possit reuocari, t. 3. M. §. 7. n. 13.

Licentia carnis, & ieiunij, à quibus sit concedenda, t. 3. M. §. 11. n. 15.

LIMITATIO.

Limitatio in fine posita, an referatur ad omnia, vel ad proxima tantum, t. 3. Q. §. 1. n. 9.

LINEA.

Linea est ordinata collectio personarum ab vno stipite descendens, diuersis continens gradus, t. 3. L. §. 15. n. 1.

Linea quid, & quatuor sit, & in dubio de qua intelligatur, ibid.

Lineæ appellatio directa, & non transfuersalis continetur, exceptis aliquibus casibus, comprehenditur masculos, quam feminas, ac etiam descendentes feminarum, & filios naturales, & quando intelligatur de masculis tantum, t. 3. L. §. 15. n. 2.

Linea, quæ nuncquam incepit, an possit dici defecta, vt admittatur substitutus controuertitur, t. 3. L. §. 15. num. 3. & num. 6.

Linea, an dicatur defecta, si adit aliquis ex illa, sed incapax successione, ita vt interim suspendatur dispositio, ibid.

Linea masculina præsumitur finita, si nullus compareat, & fiat locus lineæ femininæ substituta, ibid.

Linea semel incepit, si præceditur finita debet probari, secus si non emiserit habuisse principium, ibid.

Linea vna semel admissa, durat admissa donec aliquis ex ea repetitur, nisi aliter constet de mente disponentis, vel ex obseruantia, t. 3. L. §. 15. n. 4.

Linea vna semel excludit, censetur exclusi omnes ex ea, tanquam à radice infecta prouenientes, & quando secus, t. 3. L. §. 15. n. 5.

Linea masculina incipit à filio masculino, femina vetò à filia femina, & quando linea masculina accipitur pro semine, & descendentes ex feminis, licet masculi, non veniant appellatione lineæ masculinæ, t. 3. L. §. 15. num. 6.

Linea est nomen collectivum plurium personarum, & graduum, alia effectiua, & alia contentiua, ac in dubio intelligitur de recta, & effectiua, t. 3. L. §. 15. n. 7.

De lineali successione, de linea actuali, & habituali, & huiusmodi, remissive, t. 3. L. §. 15. n. 8.

Linea masculina an comprehendat feminas, t. 3. M. §. 8. n. 4. vide feminam n. 1. & 4.

LIQVADATIO.

Liquidatio debiti est necessaria, vt possit debitor in mora constitui, & quando secus, t. 3. M. §. 33. n. 3.

Liquidatio fructuum in attentatis qualiter facienda, t. 1. A. §. 46. n. 6. in fine.

Liquidatio qualiter sit necessaria ante executionem, t. 2. E. §. 23. n. 21.

L I S.

Lis quando, & ex quibus dicatur indulta, an per citacionem, commissum, contestationem, contentiorem extraiudicalem, notificationem, vel intimationem, per simplicem comparitionem, per inquestum, & huiusmodi actus, quid operetur, & alia, t. 3. L. §. 16. n. 1.

Lites quanta mala producant, & ideo fugiende, licet aliquos

etiam bonos effectus pariant, t. 3. L. §. 16. n. 2.

Lis non inducit malam fidem, quæ præscripserunt impediat ubi actor succubuit, vel doli cessavit ab ea, & in possessione mora non impedit præscripserunt in petitorio, t. 2. L. §. 16. n. 3.

De vitio litigij, quando locum habeat, vel non, ibid.

Litis contestatio dicitur principalis negotij apud iudicem, hinc inde facta narratio, & subsequens responsio, qualiter, & quibus modis fiat, tam in civilibus, quam in criminalibus, quid operetur, quando habeatur lis pro contestata, & si ante contestationem moratur reus, debet nouas libellos contra heredem pro dari, t. 3. L. §. 16. o. 4.

Lis in patrem, & filium quando possit esse, & an indicium reddatur nullum ob oon peritam veniam, & alia, t. 3. L. §. 16. n. 5.

Lis, vt dicatur finita requiritur sententia in iudicatum transacta, imò, & illius executio, t. 3. L. §. 16. n. 6.

Quando censetur finita per lapsum decennij, vel saltem calumniosa, vel per desertionem declaratur, per cessacionem, vel renunciationem, per mortem actoris in beneficiis, quid si fuerit contra reusum in integrum aduersus sententiam, & commissa causa, & alia, ibid.

Lis super aliquas hereditate non reddit iniquum in iudicio, natus eodem hereditate annexum, si lis non sit de tota hereditate, t. 3. L. §. 16. n. 7.

Ligantes, & inquisi possunt pro salario advocati, vel procuratoris executiue conueniri in foro causæ petactæ, t. 3. L. §. 16. n. 8.

Ligantes non possunt ex causa litis offendi, t. 3. L. §. 16. num. 9.

De litiis, & rebus litigiosis alia remissive, t. 3. L. §. 16. num. 10.

Litis pendencia super absolutione iuramenti quid operetur, t. 1. A. §. 5. n. 10.

Lis quando dicatur calumniosa, vel non, tom. 1. C. §. 2. n. 2.

Lites an possint recomendari à Magnatibus, tom. 1. C. §. 8. num. 21.

Lis inter patrem, & filium an possit esse, t. 2. F. §. 14. n. 30.

Lis quando habeatur pro directâ, t. 2. L. §. 25. n. 3.

Lis, quid operetur ad inducendum vitium litigij, & alia, vide Res litigiosa.

Litigant vt ubi parat actionem de iudicio, & scilicet flante, nulla causa an patiatur summisionem pro expensis, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 6.

LITTERÆ.

Litteræ infamatorie de tercio alteri missæ, cum hoc, vt teneatur secretæ, vel ipsi infamato transmissæ, non dicuntur libellus famosus, quia hoc modo deficiit publicatio, nec illius poena, sed simpliciter tantum puniuntur, t. 3. L. §. 11. n. 2.

Litteræ cambij regulariter oon liberant scribentem, nisi sequuta solutio summe in illis contentæ, sed sequens decoctione periculum spectat ad scribentem, & quando secus, & alia de litteris cambij acceptæ, & presentatis, sed non solutis, t. 3. L. §. 17. n. 1. & 26.

De cambio, quid, & quatuor sit, quando dicatur reale, & validum, vel potius licitum, & vsurarium, & alia, ibid.

Litteræ cambij postquam fuerint acceptatæ, qualiter liberent debitorem ab obligatione, & an possint acceptans virgeri ad solutionem si eodem die fiat scribentem decoctione, & alia, ibid. & n. seqq.

Litteræ cambij probationem, & obligationem inducunt contra scribentem, si eo vivente fuerint presentatæ, nec possunt reuocari, nisi simplex mandatum comiterent, t. 3. L. §. 17. n. 2.

Contra autem eum, cui sunt directæ nullam probationem, nec obligationem inducunt, nisi fuerint acceptatæ, ibid.

Periculum decoctionis interim sequitur ad quem spectat, ibid.

Acceptans litteras cambij, si ignorat decoctionem scribentis, an teneatur complere tractum, & solvere, ibid. Acceptans, vt supra taliter obligatur, vt non possit opponere compensationem de credito, quod habebat cum scribente, ibid.

Litteræ cambij si fuerint amissæ ante presentacionem, vel post, quomodo consulitur fir et, quibus illas obtinuit, & quid sequatur decoctione, t. 3. L. §. 17. n. 3.

Litteræ cambij qualiter recognosci possint per testes habentes

tes notat manum scribentis, vel per comparationem, vel per interlocutoriam, iudici in contruentionem auti ad recognoscendum, & alia, t. 3. L. §. 17. n. 4.

In Verbo de consuetudine non est necessaria dicta recognitio, ibid.

Litteræ cambij qualiter inter mercatores delegationem inducant, an liberent scribentem, & alia, ibid.

Litteræ cambij an habeant hypothecam, & executionem, paratam, an probent pro certo, & contra tertium, t. 3. L. §. 17. n. 5. producant actionem mandati, ibid. & l. seq.

Litteræ inter mercatores habent vim publici instrumenti, & plene probant, t. 3. L. §. 17. n. 6.

Litteræ cambij, & similes de iure nun habent executionem paratam, sed bene vigore statutorum mercantilis, & alia, ibid.

De cadula bancaria, vide in verb. Cadula.

Litteræ missive probant etiam inter priuatos contra scribentem, si illius nomen continetur, et si non sint subscriptæ, dummodo illo viuentis fuerint perferantur, quod si fuerint scriptæ ratione officij, quomodo sint recognoscendæ, quid in criminalibus, quid si fuerint scriptæ ab alio de ordine alterius, & alia, t. 3. L. §. 17. n. 7.

Litteræ vt probent contra scribentem debent illius nomen continere, & quare, licet alibi cuncta, t. 3. L. §. 17. n. 8.

Litteræ qualiter intercomparant præscriptionem, & deducunt mentem scribentis, t. 3. L. §. 17. n. 9.

Litteræ non probant pro scribente, nisi quoad connera arbitrio iudicis, vel quando illas recipiens non contradixit, quia tacendo censetur approbare, tum, t. 3. L. §. 17. num. 10.

Litteras, ambasclatas, vel alias scripturas recipiens, & non contradicens, an, & quando censetur illas, vel contenta in eis approbare, t. 3. L. §. 17. n. 11. vbi plures declarationes.

Litteræ, vel alie scripturæ, an per productionem censentur approbare tam à producete, quam ab aduersarij nun opponente, ibid.

Litteras de delicto recipiens, & non contradicens, & sic in criminalibus, an remaneat indicatus ad tortorem, vel inquisitionem, confoutur, & valetur quod conuincat saltem de complicitate iuxta illam tenorem, & etiarior à iudice emanate inducant contumaciam, t. 3. L. §. 17. n. 12.

Litteræ amatorie inter amicos scriptæ, & penes eos reperiæ, an probent adulterium, vel alium concubum, t. 3. L. §. 17. n. 13.

An peccent famuli illas deferentes, vide Famulus.

Litteras scribens ad bohes sui Principis, vel ab eis recipiens, an incurrat crimen lese Maestatis, led caendum semper ab illis, & quare, t. 3. L. §. 17. n. 14.

Litteras Principis, Magistratus, Iudicis, siue priuati aperiens, legens, lacerans, vel teratans, vel falsificans qualiter sit puniendus, t. 3. L. §. 17. n. 15.

Litteras alienas aperiens peccat mortaliter, & quando excusetur à peccato, ibid.

Litteræ continentes verba curialia, vel in futurum prolata non inducant obligatorem, & quando fecus, t. 3. L. §. 17. num. 16.

Litteræ credenciales, vel commendatitiae non obligant scribentem, nisi in certis casibus relaxis, t. 3. L. §. 17. n. 17.

Sicut nec Litteræ officiales, generales, & per vrbaniatatem scriptæ, ibid.

Litteræ sufficiunt ad inducendum, & probandum quemcunque contractum, qui solu consensu perficitur, si recipiens consensit, & tempore receptionis tantum perficitur, nisi interim mortuus sit scribens, vel penituerit, & mutacionem voluntatis suæ declarauerit, t. 3. L. §. 17. n. 18.

Litteræ probant inter mittentem, & recipientem, non contra tertium, nisi agatur de libro campioris, (si bene ad factorem tertij, cum nomine scribentis semper loquatur, t. 3. L. §. 17. n. 19).

Litteræ geminatæ offendunt perdurationem mentis, excludunt errorem, simulationem, falsionem, &c. t. 3. L. §. 17. num. 20.

Litteræ exhortatiue ad aliquid faciendum, non preiudicant scribenti, nec illum obligant, nisi fuerint causa finalis contractus, sine qua non, t. 3. L. §. 17. n. 21.

Litteræ legalitatis, siue testimoniales, quæ forma fieri debeant, probant notariarum, & alia, t. 3. L. §. 17. n. 22.

Litteræ Papales, siue Apostolicæ iustificante habent executio-

nem paratam, quæ non potest impediri sub pena excommunicationis, & alia, t. 3. L. §. 17. n. 23.

Litteræ Apostolicæ, Episcopales, vel alterius Ordinarij, Imperatoris, Reges, vel alterius Imperatoris, an probent, ibid.

Litteræ Apostolicæ iustificante ad fauorem proni operantur immutationem ad instar l. fin. C. de edict. D. Ad. toll. ibid.

An per lapsum 30. annorum perdat viam executionum, ibid.

Sane diligenter attendendæ, quia Pontifex in beneficiabilibus non intendit tollere ius alteri quaesitum, ibid.

Quando disantur vultuerat ne mercantur executionem, sed fieri ordinariæ procedendum, ibid.

An à Principe seculari, vel eius ministris possint ex aliqua causa examinari antequam capiat possessio, vide Index.

Litteræ remissoriales, monitoriæ, & dimissoria quando concedendæ, renouandæ, t. 3. L. §. 17. n. 24.

Litteræ sine nomine, vel cum nomine alterius falsè usurpato deferentes crimina aliorum, non sunt attendendæ, t. 3. L. §. 17. n. 25.

Litteræ, & alie scripturæ tempore petitis, quomodo recipiendæ, & caputandæ, t. 3. L. §. 17. n. 27.

Litteræ requiritur dantur inter iudices diuersi territorij pro sibi inuicem auxilium præstando in executione iustitiæ, & qualiter sint eaque, cum cognitione causæ, vel sine, & alia, t. 3. L. §. 17. n. 28.

Iudices Ecclesiastici possunt per censuras compellere seculares, isti autem per recursum ad sibi præstandum auxilium, ibid.

Brachium seculare est concedendum Ecclesiasticis, cognitio tamen summarie de iustitia, & valdè requiritur in delictis mixti fori, in merè autem Ecclesiasticis obque villa cognitione, ibid.

Litteræ dilatorie incipiunt currere à die impetrationis, & non presentationis, t. 3. P. §. 35. n. 4.

Litteras alienas aperiens, vel lacerans committit falsum, t. 3. F. §. 4. n. 3. & 4.

Litteras Papæ, vel Principis falsificans quæ pœna puniantur, t. 3. F. §. 4. n. 9.

Litteræ credenciales, an, & quando obligent scribentem, t. 4. S. §. 3. n. 33.

Litteræ missive, an habeant vim testimonij, t. 4. T. §. 9. n. 62.

De litteris remissorijs, t. 4. R. §. 12. n. 9.

Litteræ missive, an probent, & quid in scriptura siue nomine, t. 4. in Requit. cap. 26.

L O C A T I O.

Locatio est personæ, vel rei ad vsum concessio, mercede conuenta, definitur etiam alio modo, largissime sumptus comprehendit alios finales contractus, & alia, t. 3. L. §. 18. n. 1.

Locatio ad instar venditionis requirit consensum, rem, & pretium; circa tempus potest in arbitrium alterius conferri, & alia, ibid.

Potest fieri per epistolam, ibidem.

Locatio, vel potius venditio gabellæ quando facta dicatur, & quid nuporet, ibid.

Qualiter differat à venditione, quomodo probetur, quæ locati possint, vel non, & locare nemo regulariter tenetur, ibid.

Locatio (si aliter non appareat) presumitur facta pro consueta mercede in annis proximè præteritis, t. 3. L. §. 18. num. 2.

Idem seruatur in Doctore reconducto ad legendum, & in electo ad officium, ibid.

Locatio dubia qualiter sit interpretanda, remissive, ibid.

Locatio rei communis quando præsumatur facta pro aquis portuibus, facta pluribus an intelligatur in solidum, vel pro rata, de iure accedendi in locacione, & alia, t. 3. L. §. 18. n. 3.

Locatio rei communis, vel alienæ nun potest fieri inuito socio, vel domino, nisi quia tunc communem fiat iura solutum, & vultur, & si vnus rotas retineat, an teneatur soluere alteri mercedem pro sua rata, ibid.

Locatio tacite renouata dicitur pro iura continuatio, & facta censetur cum repetitione omnium præcedentium qualitarum, & vix exequatur; licet alij contra quoad viam executionum, & hypothecam, a quo tempore attendatur, t. 3. L. §. 18. n. 4.

Locatio quando dicatur tacite renouata, quomodo, & pro quanto tempore, tam in prædictis rusticis, quam in vrbis, an

an primi fideiuliores remaneant obligari, & alia, *ibid.*
 Locatio quando renouari debeat ob melioramenta, vel de
 æquitate pacti, consuetudine, & hominodi, *ibid.*
 Locatio pro certa quantitate, non arguit infirmum rei valorem,
 non probat dominium, neque possessionem locatoris, nisi
 alijs concurrentibus administris, vel nisi fuerit pluries re-
 uertata, & effectata, probat tamen quantitatem fru-
 ctuum, & alia, t. 3. l. §. 18. n. 5.
 Locatio facta ad decem annos, vel vltra dicitur ad longum
 tempus, & alienatio, ac requirit solemnitates, transiitque
 in contractum emphyteuticum, t. 3. l. §. 18. n. 6.
 Si tamen pensio correspondeat fructibus, non emphyteusis,
 sed locatio præsumitur, maxime si iia fuerit nominata,
 etiam si sit de bonis Ecclesiæ, & in perpetuum, & transiit
 ad hæredes extraneos, *ibid.*
 Locatio rerum Ecclesiæ est nulla in totum, si fiat cum pacto
 renouandi de anno in annum, cum non valeat vltra trien-
 nium sine solemnitatibus, quomodo hoc intelligatur, &
 alia, t. 3. l. §. 18. n. 7.
 Locatio bonorum Ecclesiæ, quando valeat, vel non, quid in
 domo ruinosa, vel alia re damnosa, & an nullitas possit
 allegari ab alio, quam ab ipsa Ecclesiâ, *ibid.*
 Locatione finita, conductor primus offerens quantum no-
 uus, videtur de æquitate secundum aliquos indistinctè
 preferendus, sed verius est tantum procedere in rebus
 fiscalibus, & locandum alios etiam in rebus Ecclesiæ, &
 similibus æquiparatorum, t. 3. l. §. 18. n. 8.
 Qualiter ratione communionis, iurature, iniquitatis, &
 hominodi deteret prælatum in conductione, *ibid.*
 Locator mortuo conductore ante finem locationem, quid
 facere possit, qualiter locatio transiit hinc inde ad hære-
 des, quid si hæres esset minor, & alia, t. 3. l. §. 18. n. 9.
 Locans operas suas ad opus construendum, qualiter, & pro
 quanto tempore teneatur de operis vizio, vel ruina, de qua
 culpa, an de casu fortuito, debeat de suo portare, & refice-
 re instrumenta necessaria, habeat hypothecam pro sua
 mercede, & alia, t. 3. l. §. 18. n. 10.
 Locans operas suas pro certo tempore, debet habere mercedem
 totius temporis, si per eum non fletu quominus
 ferretur, *ibid.*
 Quando sunt plures artifices æquè principales teneatur
 singuli pro rata, *ibid.*
 Teneatur artifices opus construere iuxta typum, vel plan-
 tum conuenientiam, & an possint in melius commutare, *ibid.*
 Locans operam suam pro vehenda re de loco ad locum, te-
 netur de dolis, lata, & leui culpa sua, & eorum, quibus
 vitur, & aliquando etiam de leuissima, non autem de
 casu fortuito, t. 3. l. §. 18. n. 11.
 Locans operas suas in aliquo officio, an, & quando teneatur
 de leuissima culpa, & pro eo fideiuliores, *ibid.*
 Quis possint operas suas locare, vel non, *ibid.*
 Locator operatum, si illas non præstet, vel conductor
 recipere non possit, qualiter teneatur remittere mercedem,
ibid.
 Locans pascua pro aliendis animalibus, habet in illis hypo-
 thecam cum præstatione pro pensione, & feno consumpto,
 fecus si simpliciter locasset, vel senum vendidisset, t. 3. l.
 §. 18. n. 12.
 Locans domum, hortos, vel apothecam non pro habitatio-
 ne, sed pro conseruatione rerum, præferatur in illis cæteris
 credituribus, etiam anterioribus, pro pensione conuenta,
 t. 3. l. §. 18. n. 13.
 Locator potest inuectæ, & illata, propria auctoritate intra-
 domum claudere ob non solutam pensionem, *ibid.*
 An sit necessaria ciuio in claudenda domo, vel aperienda,
 quando sunt relicta clausa, *ibid.*
 Locator qualiter præferatur in fructibus in suo recolectis
 quibusque creditoris, an autem præferatur creditori-
 bus ex causa feminis, vel dotis, & alia, *ibid.*
 Quod non habeat præstationem in fructibus a solo separatis
 in eorum emptione, ad dominio, *ibid.*
 Quis habeat hypothecam super bonis inuectis, & illatis in
 re conductæ, *ibid.*
 Locator recipiens pensionem pro toto tempore, non potest
 conductorem expellere ex causis alijs permittit, t. 3. l. §. 18.
 num. 14.
 Locator petens pensionem, an excludatur à iure repellendi
 ob non implementum promissorum, *ibid.*
 Quod per solutionem pensionum furum in locatur ta-
 cita relocatio, & reconductio, *ibid.*

Locator potest petere augmentum pensionis ob infirmum
 vberitatem, & quomodo hoc intelligatur, t. 3. l. §. 18. n. 15.
 Quando teneatur facere remissionem mercedis, vel non,
ibid.
 Locatio quando dicitur facta ad corpus, vel ad mensuram,
 & quid operetur, *ibid.*
 Locatio qualiter teneatur ad damna, & interesse quando
 conductor fuit impeditus vi re locata, t. 3. l. §. 18. n. 16.
 An in locationis contractu licitum sit ab eo recipere ob
 non implementum partis, & alia, *ibid.* & an possit retar-
 dati solutio.
 Locator non exprimens quid res locata non poterat locari
 dicitur in dolo, & teneatur ad omne damnum, & interesse,
 nec potest allegare nullitatem contractus, *ibid.*
 Quid si res locata sit male qualitas, *ibid.*
 Locator teneatur præstare patientiam conductori, & qualem,
 sicut etiam ad refectorem necessarium, & ad damna ob
 locationem rei viciole, *ibid.*
 Locator (si sibi opponatur) debet probare traditionem, &
 patientiam tanquam implementum ex parte suâ, sicut
 conductor promittit solvere quacunque exceptione non ob-
 stante, t. 3. l. §. 18. n. 17.
 Locator præsumitur præstisse patientiam, si ab initio con-
 sistet de traditione, & tunc conductor allegans impedimen-
 tum tenetur probare, *ibid.*
 Locator non tenetur recipere à conductore rem deteriora-
 tam absque detrimento, & iacture pretio, sed conductor in-
 teritur teneatur ad omne interesse, & alia, t. 3. l. §. 18. n. 18.
 Si tamen damnum non esset liquidum, quia conductor il-
 lud negaret, tenetur locator rem recipere cum protestatio-
 ne, *ibid.*
 Locator qualiter teneatur probare culpam casus fortuiti,
ibid.
 Locat ad quas est pensio teneatur, vel non, *ibid.*
 Locator teneatur reficere melioramenta, etiam si conductor
 promittit illa facere proprijs sumptibus, quia talis promissio
 non continet donationem, & alia, *ibid.*
 Locator quando teneatur ad fructus melioramentorum, vel
 ad simplicem expensam restitutionem, *ibid.*
 Locator si taceat solvere ædificia lignea, vel familia, potest
 conductor illa remouere, *ibid.*
 Locans molendinum, vel alius pro certa summa, si fuerit
 pro minori summa subuacuum, an possit agere contra
 subconductorem pro integra summa, t. 3. l. §. 18. n. 19.
 Locans fundum pro certa quantitate fructuum, debet illam
 habere liberam ab expensis, nec teneatur tradere semina,
 t. 3. l. §. 18. n. 20.
 Locator promittens terras seminatas, qualiter dicitur imple-
 uisse, & qualis contractus dicatur cum colonis partarijs,
ibid.
 Locans, qui sibi canit de hypotheca, illam acquirit à die
 contractus, etiam pro pensionibus in futurum maurandis,
 ac secundum aliquos, etiam pro tactis renouata loca-
 tione, ita vt præferatur alijs postea contrahentibus, t. 3. l.
 §. 18. n. 21.
 Locatio animalium ad collaticum, siue iouaticam qualiter
 sit licita, & ad quem spectet periculum animalium, t. 3. l.
 §. 18. n. 22.
 Locatio mobilium, valorum, & medicamentorum apothecæ
 cum præcedente æstimatio, & pacto solvendi inter-
 esse pretij æstimati est validæ, t. 3. l. §. 18. n. 22.
 Quod res mobili locata, & per multum tempus non restitu-
 ta, si fuerit precepta, vel consumpta, vel si adhuc erit sit re-
 stituenda cum interesse rei valorem non excedente, *ibid.*
 Locationi qui stare teneatur, vel non, t. 3. l. §. 18. n. 23.
 Locatio lesiva vltra dimidium iusti pretij qualiter possit res-
 tundi remedio l. a. C. de rescind. vend. quicquid alij con-
 tra, t. 3. l. §. 18. n. 24.
 An possit tanquam usuraria impetrari, *ibid.*
 Quomodo lesio possit considerari, & probari in locatione,
ibid.
 Locator qualiter finita locatione possit propria auctoritate
 conductorem expellere, aperire ostia, vel intrare cum
 præceptis, à quibus non appellatur, nec alia admittunt
 exceptiones, & alia de modo expellendi conductores, t. 3.
 l. §. 18. n. 25.
 Locatione eiusdem rei pluribus facta, quis sit preferendus,
 t. 3. l. §. 18. n. 26.
 Locator de iure non potest executione procedere pro pen-
 sione,

ne, nisi habeat obligationem in forma Camere, vel nisi aliter sit dispositum per statuta, l. 1. §. 18. n. 27. An per exceptionem non impleantur impediatur solutio affectus, ibid.

Locatio facta à tutore, vel curatore ad modicum tempus sine iudicis decreto est valida, & servanda, etiam finita tutela, secus si fuerit ad longum tempus, t. 3. L. §. 18. n. 28.

Locatio facta de pluribus rebus simul, sub vno, vel distincto pretio an datur vnica contractus, vel plures, vt debeatur vna tantum, vel plures habebat, & quid stante correptione vnius locationis ad aliam, t. 3. L. §. 18. n. 29.

Locatio an pro pensione possit agere contra vireorem, vel filios conductores, vel alios, qui re locata vbi sunt, t. 3. L. §. 18. n. 30.

Locatio soluitur pluribus modis, nempe per lapsum temporis prænitit, certis, vel incertis, t. 3. L. §. 18. n. 31.

Finitur vel malum visum, & deterioratio rei non modicam, & per dolum, vel culpam saltem leuem, ibidem. vers. 2.

Finitur, & conductor potest expelli si non soluerit integram mercedem conuentam, & quomodo, & alia ad rem, ibid. vers. 3.

Finitur in prædijis vrbis ob superuenientem necessitatem vius proprijs in locatore, quod tamen pluribus modis limitatur, ibid. vers. 4.

Finitur (volente conductore) si domus indigeat refectione, & quomodo hoc intelligatur, ibid. vers. 5.

Finitur, vel dissoluitur ex voluntate partium; non tamen in prædijis tertijs, cui esset destinata, & promissa solutio affectuum; quid si ex alia causa necessaria resoluatur locatio, & alia, ibid. vers. 6.

Finitur per alienationem rei locatæ, & successor singularis non vult stare locationi, prout regulariter non tenetur, ibid. vers. 7.

Quando dicitur remissa caducitas, vel finis locationis, ibid. Quando permittitur est locatori recedere à locatione, an eodem modo sit permittum conductori, ibid.

Locatio quando renouari debeat de iure, pacto, consuetudine, statuto, & alia, ibid.

Locatio quod, & quoruplex sit, & alia plura, remissiuè, t. 3. L. §. 18. n. 32.

De differentijs inter forum externum, & internum in materia locationis, ibid. remissiuè ad Valer.

Locatio an agere possit contra subconductorem pro minori ad integram pensionem, t. 1. C. §. 34. n. 26.

Alia vide in §. Conductor, §. Expensio n. 8. & 12.

Locantes Cameras quando teneantur de immunitate, t. 2. H. §. 9. n. 1.

Locatario, & quando teneatur facere remissionem pensionis conductori, vide Remissio n. 4. & seqq.

Locantes domos meretricibus, vel ad alium malum visum, an peccent, t. 3. L. §. 8. n. 3. vide Meretrix n. 5.

Locans domum meretrici, quæ fuit expulsa, an pensionem amittat, t. 3. M. §. 18. n. 5.

LOCUPLETATIO.

Locupletari nemo debet cum aliena iactura, & idem non subsistente causa, vel iniusta, datur repetitio ex conductione indebita, vel sine causa, vel ex requitate, t. 3. L. §. 19. n. 1.

Locupletatio non præsumitur, sed est probanda ab allegante, quando sumus in contractu nullo ad illum sustinendum, vel saltem ad rependum pretium; in contractu autem valido est probanda læsio ab allegante, & quando præsumitur locupletatio, t. 3. L. §. 19. n. 2. & 7.

Locupletari factus dicitur qui pecuniam adhuc habet non consumptam, vel aliquod emptum ex illa, vel quando expendit in re, quam de quo emiserit necessario, licet modo perierit, t. 3. L. §. 19. n. 3.

Locupletio non dicitur, qui expendit aliena, potans rebus suis abuti, si alias talem consumptionem de suo non erat facturus; vi verò de suo idem erat facturus, quod confertur, expendendo de alieno, dicitur factus locupletari in proprio consueto, & tenetur alienum, etiam bona fide consumptum restituere, ibid.

De locuplete, locupletatione, & alia remissiuè, t. 3. L. §. 19. n. 4. 5.

Locupletari non dicitur, qui recipit, quod erat sibi debitum, t. 3. L. §. 19. n. 6.

Locupletatus non præsumitur minor ex pretio rei sue venditæ si contractus fuit nullus, vi verò fuit validus secus, t. 3. L. §. 19. n. 7. & 2.

LOCVS, & LOCA.

Locus delicti qualiter exprimitur in inquisitione, & locus loci (si delictum dicitur modum) puolatur secundum discretam locorum, vel sit possibile in parte limitata tantum, ac idem de tempore, t. 3. L. §. 20. n. 1.

Locus delicti est circumstantia aggrauans, quando delictum apparetur, dolose, ac per auctorem rixæ committitur, secus autem in casibus subitaneis, rixosis, & à prouocatio commissis, ibid.

Locus delicti tribuit iurisdictionem, ibid.

Locus conditi testamenti, cessante timore, vel suspitione falsitatis, vel si possit apparere per testes, non est de necessitate exprimendus in testamentis, t. 3. L. §. 20. n. 2.

Locus quando dispositioni dicatur adiectus demonstrariue, vel taxatiue, & limitatiue, & quid importet, t. 3. L. §. 20. n. 3.

Locus destinatus solutionis quando sit attendendus, vel non, ibid.

Locus publicus, vel Communis quis dicatur, & sit destinatus ad vsum populi, ita vt nihil possit in eo fieri per priuatos, nec Principes debet concedere sine populi consensu, quod in porticijs, & alijs, t. 3. L. §. 20. n. 4.

Locum esse in territorio, vel diocesi, siue extra quomodo probetur, ibid.

Locus paus quis dicatur, quis magis pius, an Confraternitates, Hospitalia, & huiusmodi, & quæ priuilegia habeant, t. 3. L. §. 20. n. 5.

Loci Ecclesiastici appellatione quid veniat, ibid.

Locus paus bates infirmos tenetur ad omnia ordinata, etiam in non solemis dispositione, t. 3. L. §. 20. n. 6.

Locus religiosus de iure civilis efficitur per alienationem mortis, secus de iure canonico, ac idem potest vendi, & obligari, etiam si factum fuerit sepulcrum, t. 3. L. §. 20. n. 7.

Locus primus, vel honorabilior potest acquiri in Ecclesia, etiam per locos quoad visum, (scilicet), vel sepelendi, nec potest immutari, & acquirentes sunt manutenendi, ibid.

Locus montium quando dicantur immobilia, ita vt super eis possit census imponi, ac veniant in legato immobilium, t. 3. L. §. 20. n. 8.

Loca montium, & fructus illorum non possunt sequestrari, vel impedi, nisi specialiter essent obligata, ibid.

Loca montium qualiter possint vinctulari, & vinctulari transeat cum onere suo, & ad quod teneantur secretarii admittendo libere refugiationem locorum vinctularum, ibid.

Loca montium quando dicantur resignata extinctiue quoad hypothecas præcedentes, vel translatiue tantum, t. 3. L. §. 20. n. 9.

Resignatarios locorum montium vinctularum, an sit tutus, & teneatur tantum per vinculos expressis, ibid.

Loca montium dicantur possideri ab eo, ad cuius fauorem descripta sunt in libris, & stante electione datur manutentio, t. 3. L. §. 20. n. 10.

Transferuntur quoad dominium per nomen mutationem, quæ facta de consensu partium, & mandato iudicis habet vim traditionis, ibid.

Montes quare sic dicti, ac de illorum iustitia, & alia, t. 3. L. §. 20. n. 11.

Loca montium ex Constitutione Vrbani VIII. libere manent in emptores per resignationes, quæ sponte sunt ab illorum dominijs, quid si assu à iure, vel per vim legati, vel ex alia causa intractus, t. 3. L. §. 12. §. 16. 19. & 20.

Loca montium, vt libere transferantur, duo copulatiue requiruntur, nempe consensus domini, & consensus Principis mediante eius officiali resignationem admittere, ibid.

Depositarij locorum montium, an debeant esse solliciti de vinculo, siue inestimatione fructuum pro multiplo destinatum, t. 3. L. §. 20. n. 12.

Loca montium vacabilia, si fuerint resignata cum reservatione facultatis disponendi, si resignatarius præcedere, & postea resignans nulla dispositione facta, spectent ad heredes resignantes, vel resignatarios, t. 3. L. §. 20. n. 14.

Resignans loca montium, reseruata sibi dicta facultate disponendi, si expressè non disposuerit, an videatur per totam heredis institutionem disposuisse, t. 3. L. §. 20. n. 15.

Loca montium tanquam iura cum Principe, vel Republica, non sunt in libero commercio ius Principis assensu mediantibus eius officialibus ad depurata, quo stante, qualiter transeat in emptores, vel resignatarios libere ab omni

omni hypotheca, vel alio vinculo, exceptis vinculis in paten-
tibus expressis, tom. 3. L. §. 20, num. 16. 19. & 20.

Qualiter transferantur à defuncto ad heredes, & per heredes postea translata tamquam hereditaria, & fideicommissio subiecta, & subiacenti alijs vinculis, etiam non expressis, à dicta qualitate hereditaria provenientibus ad favorem legatariorum, & creditorum defuncti, ibidem.

Loca montium vacabilia in dotem assignata, vel extra dotem à muliere retenta, & à marito tractata, qualiter soluto matrimonio sint restituenda, & cuius periculo vacent, t. 3. L. §. 20. n. 17.

Loca montium, vel census, si fuerint legata, an in legato veniant fructus decursi in vita testatoris, tom. 3. L. §. 20. num. 18.

Loca montium si fuerint obligata, vel alio vinculo affecta, valet inter ipsos contrahentes, sed ipsa loca non remanent affecta, nisi per Officiales talia onera fuerint in patentibus expressa, & idem quo ad non expressa transeunt in resignatarios libera, quando publicam fidem sequuntur, illa ab Officialibus Principis recognoscendo, & non à solo resignante, t. 3. L. §. 20. n. 19.

Loca montium cadunt sub hypotheca, & donec possidentur à debitore, contra illa competunt omnia remedia, quae dantur in alijs bonis debitorum, t. 3. L. §. 20. n. 20.

Locorum praedictorum libertas procedit ratione comitatus, ut possint liberè transferri, quando non apparent vioculata, & creditores, ad quorum favorem essent attergata ex fide publica, essent alijs dictam attergationem non habentibus, etiam anterioribus praefertendi, quos procedit etiam favore creditorum heredis, ut praestantur creditoribus defuncti, ibidem.

Locus rurus praefari debet patribus, & testibus, t. 1. C. §. 15. num. 42.

Loci frequentatio facit indicium in delictis, tom. 1. A. §. 15. num. 18.

Locus sufficit verificari in generali sine loco particulari, t. 1. A. §. 15. n. 25. & 41.

Loca montium quomodo transferantur, & libera ab hypothecis, vide §. Furtum in voto Auditoris, num. 15. & seqq.

Locus contractus, quis dicatur in litteris Cambij, t. 3. L. §. 17. n. 4.

L V C R V M.

Lucrum cessans dicitur amissio lucri facta à creditore ob pecuniam à debitore statuto tempore non redditam, tom. 3. L. §. 21. n. 1.

Lucrum cessans tamquam non ens difficultè probatur, & qualiter sit probandum cum requisitis Pauli Caltensis, nisi essent in mercatore solito negociari, & in loco ubi sunt continuæ occasionēs, & debitor sit in mora, ibidem.

Lucrum cessans non debetur à debitoribus, qui ob impotentiam non soluit tempore conuentio, ibidem.

Lucrum cessans, & damnum emergens multiplex, & in quibus differant, ibidem.

Lucrum in negociationibus attribuitur regulariter pro medietate pecuniae, & pro alia medietate industriae personae nisi alter constet, t. 3. L. §. 21. n. 2.

Lucrum qualiter diuidatur in societate, in qua vnus posuit pecuniam, & alter industriam, ibidem.

Lucrum negotij si non appareat ex libris, potest liquidari arbitrio iudicis per computationem annorum praecedentium, & subsequen-
tium, & eligendo medium, ibidem.

Lucrum gaudet eisdem privilegijs, & praefactionibus, quibus gaudet fors principalis, ibidem.

Lucrum vndequeque proveniens, siue proprio, siue communi nomine factum inter omnium bonorum socios est commune, & quid si obueniat lucris sociorum, vel alijs de familiaribus, t. 3. M. §. 21. n. 3. & 23.

Inter socios particulares, si lucrum obueniat vni ratione societatis debet alijs communicari, secus si societas praebuerit tantum causam remotam, ibidem.

Lucrum, siue damnum iam preparatum debet esse commune, etiam post mortem vnus ex socijs in rebus communibus, & non ex illarum pretio, & alia ad rem, tom. 3. L. §. 21. num. 4.

Lucrum, quod facit administrator negociando cum pecunia domini sui sit eius proprium, tom. 3. L. §. 21. num. 5.

Subel. Index Generalis.

Lucrum factum ab administratore, soluendo propria debita cum in pecunia domini, quam tenebatur inuicere, est domini soluendum, ibidem.

Lucrum dotis non debetur de lore marito, nisi conceleatur vigore statuti, vel pacti, t. 3. L. §. 21. n. 6.

Lucrum dotis vigore statuti debetur marito, etiam si pactum fuerit de dote restituenda in certis casibus, ibidem.

Lucrum dotis debetur, etiam ex bonis emphyteuticis in dotem datus, si ad naturam allodialium fuerit redacta, ibidem, & num. 7.

Lucrum dotis cessante statuto non debetur, sed dos restituenda est ad formam pacti, etiam mortui mulieris, cum filijs, ita vt nec possit pater ex persona filiorum pretendere legitimam in bonis maternis, licet alij coheredes, ibidem.

Lucrum dotis, an, & quomodo debeat ex bonis fideicommissarijs, vel emphyteuticis in dotem datis, sciente, vel ignorante viro esse talia, vel in subsidium, & alia, t. 3. L. §. 21. n. 7.

Lucrum dotis an detrahatur tamquam res alienum ante legitimam defendentibus, vel aliquid inde debitum, siue prius detrahatur legitima, & de residuo lucrum dotis, distinguuntur duo casus, t. 3. L. §. 21. n. 8.

Lucrum dotale non debetur siue nullitate matrimonij, & quando data ex causa matrimonij illiciti, & reprobatum possint repeti, vel sisco applicari, t. 3. L. §. 21. n. 9.

Lucrum dotale proveniens viro, vel vxori in casu mortis, siue ex lege, statuto, aut pacto, an debeat in casu separationis thori, vel in alijs casibus, in quibus sit locus restitutioni dotis, referuntur contrariae decisiones, t. 3. L. §. 21. n. 10.

Lucrum dotis, quam pater recepit à nuru, ipsa decedente, acquiritur ipsi patri, & est inter filios diuidendum, licet alij teneant esse quid aduentitium, & non esse cum fratribus communicandum, t. 3. L. §. 21. n. 11.

Lucrum dotis proveniens viro, vel vxori ex statuto, vel pacto, si fiat transitus ad secunda vota referatur filijs prout matrimonij quo ad proprietatem, & debent tantum ususfructus vita durante, tom. 3. L. §. 21. n. 12.

Si tamen dictum lucrum esset delatum expressè ob sumptus, & expensas pieno iure deberetur, ibidem.

Lucrum dotis ex statuto Verbi debetur quo ad ususfructum, & non quo ad proprietatem, quid si deficiant filij, quibus referatur proprietates, & alia ad rem, ibidem.

Lucrum dotis ex pacto, vel statuto non debetur decedente sponsa, etiam in domo sponsi ante nuptias annos, t. 3. L. §. 21. n. 13.

Lucrum dotis venit appellatione dotis, pro eo competat hypotheca dicitur omnia, & ideo creditor illius potest auocare a tertio rem debitoris ex causa lucrativa perueniant, t. 3. L. §. 21. n. 14.

Lucrum dotis transmittitur ad heredes, licet non agnatum à marito, t. 3. L. §. 21. n. 15.

Lucrum dotis potest per maritum vxori remitti, sed si fuerit remissum ob discordiam sedandam adhuc peti potest, t. 3. L. §. 21. n. 16. & vide Maritus, n. 33.

Remissum tamen liberè facta, non potest reuocari per creditores mariti tamquam in eorum fraudem facta, nec est illis hypothecatum, & idem in sisco, ibidem.

Lucrum praedictum dicitur extra bona vxoris, & illa mortua, eius creditores nullum lus in eo habere possunt, ibidem.

Lucrum dotis si excedat metam legalem indiget infirmatione in dotis constitutione, nisi deferatur ob onera matrimonij, vel susciatur vique ad summam legalem, tom. 3. L. §. 21. n. 17.

Lucrum dotis referatur marito, si confiscentur bona vxoris, tom. 3. L. §. 21. n. 18.

Lucrum dotis debetur viro, etiam si vxor, & maritus simul decedant ex eodem naufragio, vel ruina, nisi statutum expressè requirat praerogantiam, t. 3. M. §. 21. n. 19.

Lucrum dotis non debetur marito qui propriam vxorem interfecit, vel interfecit sciens non accusatus, nisi fuerit praeventus, vel nisi fuerit in adulterio reposita, & alia, t. 3. L. §. 21. n. 20. & 27. & §. Maritus, n. 7.

Lucrum dotis non debetur, si maritus vxori aggrauanti modicum non adhibuit, vel imperitum, si tempore pestis curabiles illam dereliquit, vel alias de domo expulit, & generaliter ob frustum, & mala tractamenta illud amittit, t. 3. L. §. 21. n. 21.

Lucrum dotis proveniens ex flatu, vel pacto, an, & quando dicatur debitum necessarium, vel voluntarium, ut debeat compensari, vel non cum legato à conjugis factio, distinguuntur, t. 3. l. §. 2. n. 22.

Lucrum dotis proveniens vel ex sociis omnium bonorum, ipso iure societas non acquiritur, sed venit communicandum, cum sociis inter simplices socios, t. 3. l. §. 1. n. 23. & n. 3.

Lucrum dotis ex flatu debetur, non potest minus per legatum, si de commissa, nec per debita voluntaria, vel per donationem, t. 3. l. §. 1. n. 24.

Lucrum dotis debetur non tantum ex ipsa dote, sed etiam ex eius augmento, tom. 3. l. §. 1. n. 25.

Lucrum dotis debetur ex ipsi bonis dotalibus, si commodum patiantur divisionem, alioquin in re una, vel pretio arbitrio iudicis, t. 3. l. §. 1. n. 26.

Lucrum dotis non debetur iure hereditario, nec facit hereditatem, ibid.

Lucrum dotis debetur marito occidenti uxorem ex causa adulterij, & alia, remissive, t. 3. l. §. 2. n. 27. & 20.

Lucrum ex ludo prohibito factum, an sit restituendum, t. 3. l. §. 2. n. 8. in fine, & n. 10. vide in verb. **Ludus**.

Lucrum dotis non debetur quando mulier minor constituit dotem de bonis suis immobilibus sine solemnitatibus, t. 3. M. §. 35. n. 24.

Lucrum dotis non procedit ubi dos non fuit constituta, & quomodo, tom. 3. M. §. 35. n. 25.

Lucrum dotis consentium cum primo viro, an intelligatur repetitum cum secundo, & alia, ibid.

Lucrum ex adulterio an sit debitum marito, vel proprium uxoris adulteræ, t. 1. A. §. 16. n. 8. vide **Vxor**.

Lucrum duplex, vel due cause lucrativæ, an in eodem concurrere valeant, t. 1. C. §. 8. n. 32.

Lucrum ex re comodata ad quem spectet, t. 1. C. §. 3. n. 7.

Lucrum dotalit qualiter amittatur, t. 2. H. §. 7. n. 10.

Lucrum cessans an, & quando debetur, vel non à debitore moroso, tom. 3. l. §. 30. n. 4. & seqq.

Lucrum ex cambio, vel alijs titulis quando licitum mercatoribus, tom. 3. M. §. 17. n. 16.

Ex mutacione valoris monetarum, ad quem spectet, tom. 3. M. §. 30. n. 1.

De lucro dotis, vide verb. **Statutum de lucro dotis**.

Lucrum cessans, & damnum emergens, an possit in pactum deduci in mutuo, & qualiter probandum, & alia, t. 1. n. 10. Resolut. cap. 5. 1.

De lucro cessante, & damno emergente, & alijs, t. 4. in Resolut. cap. 100.

L V D V S.

Ludus dicitur contractus, quo ludentes res suas periculo exponunt ob spem vincendi, & lucrandi rem alterius, t. 3. M. §. 22. n. 1.

Ludi sunt multiplices, alij consistent in sola corporis exercitatione, alij in ingenio, alij in sorte, & fortuna, & alij mixti ingenio, & fortuna; primi exercitationis corporis, & ingenij sunt permixti, etiam cum alius, alij vero non ex se, sed ratione malorum ab illis provenientium sunt omnino omnibus prohibiti, ibid.

Ludi prohibiti, quibus penis puniantur tam in foro conscientie, quam in foro exteriori, qualiter sint mixti fori, & alia, ibid.

Ludi prohibiti spectatores, vel domos accomodantes, siue tenentes ad ludum qualiter puniantur, ibid.

Ludus lotte, vel beneficiare, an sit licitus, & cum quibus conditionibus, ibid.

Alia pira de ludis, & eorum penis, ibid. remissive.

Ludens tota nocte cum pluribus personis teneatur ad vnam tantum penam in foro exteriori; in foro autem consentiat, an vnam tantum, vel plura committat peccata, tamquam si cum pluribus fornicetur, constituitur, t. 3. l. §. 22. n. 2.

Ludens cum filio, vel minore, vel alio non habente liberam administrationem, teneatur ad restitutionem, etiam si ludus fuerit licitus, & pro pecunia in ludo illicito acquisita non datur scio, sed bene in ludo licito, & alia ad rem, tom. 3. l. §. 22. n. 3.

Quod de generali consuetudine totius mundi (quicquid sit de iure) pecunia etiam in ludo prohibito acquisita non sit restituenda, nec reperi possit etiam in foro conscientie, nisi fuerit aliqui vicia, qui liberam administrationem non habeant, vel dolus, importunitas, prava intentio, & huiusmodi intercesserint, ibid. & n. 8.

Lusori continuo est dandus curator, ibidem.

Ex quæsitis in ludo an possit pretendi legitima, ibid.

Lusores confusi in ludis prohibitis repelluntur à restitutione, nisi agatur de sequitis in ludo, & alia de illorum præiudicijs, tom. 3. l. §. 22. n. 4.

Ludum domi retinens, vel taxillis, siue aleas accomodans lucti causa qualiter puniatur, possit illi imponi damnum, vel vniusa tempore ludi, & an peccent mortaliter, t. 3. l. §. 22. n. 5. & 13.

Princes an peccent concedendo licentias ludendi, ibid. remissive.

Ludentibus mutans pecuniam, an possit repetere, dubium est, in quo traditur regula affirmativa, quæ in multis casibus limitatur, tom. 3. l. §. 22. n. 6.

Ludens ludo prohibito ad credentiam, etiam si fiat instrumentum, non obligatur, nec in foro conscientie, & alia, tom. 3. l. §. 22. n. 7.

Florentinæ idem statuitur sub gravibus penis, etiam in ludo permisso, ibid.

Ludus ad sui iudicium plures condiciones requirit, nempe ut collatores habeant liberam administrationem rei ludo expolitæ, ludus sit hinc inde voluntarius, non adhibetur dolus, vel fraus, adit æqualitas lucti, & iacturæ in qualibet posita, vel iacta, & secundum alios ludus sit de permixtis, & istis cessantibus est peccatum mortale cum obligatione restituendi, & alia, tom. 3. l. §. 22. n. 8.

Consuetudo an, & quando possit excusare, etiam in ludis prohibitis à peccato, & obligatione restituendi, ac penam temporali in foro fori, & alia, ibid. & n. 9.

An qui minus habet in ludo, possit acceptare postum maiorem, & illam vincere, & sic cessante predicta condicione æqualitatis, & quid stante disparitate scientiæ ludi, ibid. explicatur.

In ludo acquisita, an, & quando possint retineri, & alia, ibidem, quoad sursum conscientie, & n. 10.

Ludo prohibito perdens, an teneatur in foro conscientie solvere, controvertitur, t. 3. l. §. 22. n. 9.

Dubitans quod collatus vicisset, si ipse fraudem non adhibuisset, quid restituitur teneatur, ibid.

An aliquando fraudes sint in ludo permixtis, affirmatur quo ad assensus legibus ludi permixtis, alius fecus, ibid.

Vincens ludentem cum talis caris, vel taxillis, non teneatur ad restitutionem, quia fraudem adhibens potest vinci, & non vincere, t. 3. l. §. 22. om. 10.

Ludus sponsum, vel scommissum, qualiter de iure sit permixtus super rebus licitis, & honestis, ut à masculis, & femina, vel super vita, & morte Pontificis, & similibus, licet sint prohibiti ex Bullis Pontificis, & Pragmaticis, etiam Florentinæ, ibid. & n. 5.

De sponsumbus iactis à tempo à mortis, ut sint validæ si absint dolus, vel fraus, ibid.

De vendente aliquid cum pacto, ut emptor solvat tantum frumentum quantum consumit vnum granum multiplicationis vique ad 32. vices, reuduplicando temper summum, ut dicatur sponsum si adulteris, & non attendenda, & alia de scommissis, ibid.

Ludus vniæ siue Loto est de sui natura licitus, sed quia multum claustratis perniciosus, non permittitur sine Principis licentia, & cum quibusdam cautionibus, tom. 3. l. §. 22. n. 11.

Ludi omnes prope Ecclesiam prohibendi, alibi verò ludi corporis exercitationis sunt permixti, & præcipue *della palla, pallone, e pallone* non possunt prohiberi, præterquam prope Ecclesias, & Monasteria, & idem de sonis, cantibus, festinatis, & huiusmodi bagordiis, t. 3. l. §. 22. n. 12.

Ludi qui sint permixti, & qui prohibiti, & alia de ludis moderatis, & antiquis, t. 3. l. §. 22. n. 1. & n. 13.

Ludi agitationis taurorum, & ferarum, alearum, & huiusmodi sub quibus penis ecclesiasticis sint prohibiti, t. 3. l. §. 22. n. 14.

Ludi sponsum, vel scommissum, qualiter sint prohibiti, & non possint à Principibus permitti, nec in eis auxilium, consilium, & fauorem præstari, sub pena excommunicationis Papæ resecratur, & alijs penis, etiam priuationis beneficiorum, & in habitibus quo ad personas Ecclesiasticas, t. 3. l. §. 22. n. 15.

Qualiter in Hispania, & alijs licet liceat scolasticis sponsum circa obsequia Cathedralis, & curia alia ad ingenium spectantia, ibid.

Venditio quædam facta pro pretio dupli pluris ab Harbeco

quidam Christiano, soluendo tantum quando veniet Melchias, annularat relictis mercibus ob dolum Christiani, ibidem.

Luxus Clericis prohibetur, vide §. Clericus.

Ludi funebres, quales olim apud Romanos, t. 3. f. 36. n. 4.

Alia vide in Praxi, §. Gioco.

L V X V R I A.

Luxuria quot mala producat, & an puniatur in iudicibus, t. 1. in Compendio iud. perfect. n. 3. & seqq. alia vide in verb. Coetus, & alibi suo loco.

M

MACEDONIANVM.

Macedonianum quid sit, & quando procedat, vel non, t. 4. §. 9. n. 1. & seqq.

MAGISTRATVS.

Magistratus qualiter in Ciuitatibus sint necessarii, quæ sint per Principem in eorum electione, aduertenda, & alia, tom. 3. M. §. 1. n. 1.

Magistratus Principem representant, sunt honorandi, illiusque, & eorum executores non possunt testis sub perna l. 1. de malefatis, ibid. & n. 3.

Magistratus, & iudices sunt reuerendi, & salutandi sub pena iniuriæ, ibid. & n. 13.

Magistratus, & iudices sunt à Principe sustinendi, si calumniantur, calumniatores accipere puniendi, & alia, ibid.

Magistratus non exigunt satisfactionem à reuocatis tenetur de iure actione subsidiaria, non in factum de consuetudine, nisi ex dolo, vel culpa omittant, t. 3. M. §. 1. n. 2. An delinquendo teneantur omnes in solidum, ibid.

Magistratus dicitur honor, sed est onus cum honore mixtum, t. 3. M. §. 1. n. 2.

Magistratus non potest exerceri à debitore Reipublicæ, vel Communis, nisi prius soluat, ibid.

Magistratus temporales mutuum recipientes nomine Ciuitatis sine Consilio, non obligant ciuitatem, sed tantum se ipsi, nisi probetur versio, vel nisi sint perpetui, & alia, t. 3. M. §. 1. n. 4.

Si iocunctur de proprio debent seruari indemnes, ibid.

Sindicus constituitur à Concilio generali cum mandato ad recipiendum mutuum, vel sequuta rationatione, obligat Ciuitatem, licet creditor non probet versionem, ibidem.

Obligantes se ratione officij, an remaneant obligati, & sibi præiudicent finito officio, ibid.

Piores vniuersitatum, & huiusmodi, an habeant administrationem cum libera, & possint facere conuentiones in damnum, vel vitare vniuersitates, ibid.

Non possunt donare, nisi ex causa remunerationis, ibid.

Magistratus in venditione rerum Ciuitatis debent iurare de vitare, vel iussit iuramentum in susceptione officij, t. 3. M. §. 1. n. 5.

Magistratum falso gerens in grauioribus dolo malo peragendo, puniatur tanquam reus læsæ maiestatis pena mortis, in leuioribus iudicis arbitrio, t. 3. M. §. 1. n. 6.

Idem si cum falsis luteis, qui Magistratum, vel aliam dignitatem, & iurisdictionem adeptus fuerit, ibid.

Extorquens pecunias sub nomine iustitiæ, causas criminales nequit supponendo quod nomine puniatur, ibid.

Magistratus vnus, an, & quando habeat iurisdictionem cumulatiue cum alio, vel priuatiue quo ad alium, t. 3. M. §. 1. n. 7.

Magistratus non habet iurisdictionem cumulatiue, & non priuatiue respectu ordinariæ, & vniuersalis iurisdictionis alteri magistratui competens, ibid.

Magistratus superior, si perierit à iudice inferiore relationem causæ, alia facta, non potest inferior procedere, t. 3. M. §. 1. n. 8.

Magistratus DD. Octo Florentiæ, est cognitus priuatiue quo ad alios causarum archiepiscoparum contra homines, & quorundam aliarum, t. 3. M. §. 1. n. 9.

Magistratum gerens non potest durante officio conueniri, nec in causis antea capitis cogitur respondere, t. 3. M. §. 1. num. 10.

Antiani Bononiæ non possunt ut supra conueniri, ibidem.

Magistratus, & Officiales maiores, & temporales, durante officio non possunt conueniri, nec ipsi alios con-

Sabel. Index Generalis.

uenire, secus in minoribus, & perpetuals, qui tales dicuntur, & alia, ibid.

An illis currat præscriptio, quid in delictis, an teneantur metere procuratorem, allegare privilegium, & alia, ibidem.

Magistratus qualiter sit prohibita mercatura, & negotiorum, an aliquando permittitur, ibid.

Magistratus Superiores, & Senatores conueniri debent coram Principe, vel eo, cui fuerit specialiter committum, & idem in alijs officialibus Regijs, ibid.

Magistratus, siue Representantes ciuitatem, an, & quando possint carcerari, vel non pro debito ciuitatis, t. 3. M. §. 1. n. 11.

Magistratus quilibet, & iudex, qualiter debeat iurisdictionem sibi concessam tenaciter defendere, tom. 3. M. §. 1. num. 12.

Iurisdictiones vbi sunt separatae, non possunt alium turbare, & contrafactes qualiter puniuntur, ibid.

Magistratus Florentinus non possunt in uicem se turbare, & distentia inter eos nascentes breui manu terminantur, ibidem.

Magistratibus qualiter omnis debeat reuerentia, sint de iudicando, & qualiter ipsi Magistratus se continere debeant, & alia, t. 3. M. §. 1. n. 13. & 14.

Magistratus est dignior quolibet alio de populo, quia totum populum representat, t. 3. M. §. 1. n. 14.

De magistratibus, eorum origine, potestate, electione, visitatione, & huiusmodi, reseruiat, t. 3. M. §. 1. n. 15.

Magistratus quid facere debeant tempore pestis, t. 3. M. §. 1. num. 16. & §. 1. n. 17.

Magistratus eligens officialem, an, & quando teneatur de damnis eius culpa priuatis pensionis illis, t. 3. O. §. 5. num. 8.

Magistratus ciuitatis quam potestatem, & iurisdictionem habeant, qualiter teneantur cauere, an possint donare, & alia, t. 1. A. §. 14. n. 5.

Magistratus an possit capi, vel grauari durante officio pro debitis proprijs, vel communis, & alia, t. 1. A. §. 14. n. 34. & 35.

Magistratus DD. Octo Florentiæ, & hodie Rota criminalis cognoscit de archiepiscopis priuatiue quo ad alios, t. 1. A. §. 19. sub n. 5.

Magistratus non tenetur de nocte audire, & decidere causas, t. 4. §. 11. n. 13.

Plura de magistratibus, vide quæ scripsit Auctor Summarum, etiam in Praxi, §. Magistratus.

MAIORATVS.

Maioresum materia per quos tractetur, & dixit in verb. Primogenitura per tot tom. 3. M. §. 5. n. 1.

Maiores an possit alienari pro dote, t. 1. B. §. 1. n. 2. a. 2. Quod dispositio 2.

Maiores an transeat de linea ad lineam, tom. 3. L. §. 15. num. 5.

An deferatur ad filium maioris natu prædefuncti, licet minorem natu, exclusio patris maiore natu, vel seniore, t. 3. P. §. 44. n. 15.

Maiores an cum ingresso deferatur monasterio, t. 3. M. §. 39. n. 14. in fine.

Maiores, vide Primogenitura.

MALA FIDES.

Mala fides, ut inducatur, requiritur specialis citatio, an inducatur per litem contestationem, si postea actor sinat instantiam labi, an possit noua præscriptio incipere, & alia, tom. 3. M. §. 3. n. 1.

Mala fides inducitur per protestationem, & notificationem ad hunc finem nominatim factam, & per interpellationem, etiam extra iudicalem, & interumpat præscriptionem, ibid.

Mala fides non inducitur per litem contestationem, vel remanet purgata, si actor succubuit in causa, tom. 3. M. §. 3. n. 2.

Mala fides per litem contestationem dicitur etiam peremptoria instantia, nisi fuisset coram iudice incompetente, vel agatur ex alia causa diuersa, tom. 3. M. §. 3. num. 3. & 4.

Inducta quo ad vnā personam, nocet quo ad omnes ex eodem iure causam habentes, ibid.

Mala fides non præsumitur, sed arguitur ex coniecturis arbitrio iudicis examinandis, quarum multæ adducuntur, t. 3. M. §. 3. n. 4.

Mala fides excluditur ex possessione longi temporis scientibus, & patientibus aduersariis, nisi constet de scientia de iuribus. *ibid.*

Mala fides superueniens completa prescriptione non impedit tempus prescriptionis retineri etiam in foro conscientie, t. 3. M. §. 3. n. 5.

Mala fides non obstat circa modum agendi, nec illa, quae modico tempore duretur, non potest allegari post 30. annos, quia transmutatur in bonam, nisi contrarium probetur, & alia, *ibid.*

Mala fides tollitur ex cursu temporis immemorabilis, vel 30. annorum, vel etiam decennij non apparente alio antiquiore possessione, & alia, *ibid.*

Mala fides refulans ex continuatis litibus excludit etiam immemorabilem prescriptionem, *ibid.*

Mala fides non confideratur in iure querendo, nec in alijs casibus, etiam in foro conscientie, remissus, *ibid.*

Mala fides impedit quomocumque prescriptionem, & defuncti officia heredem, ne possit etiam ex propria persona, & sine accessione temporis, quos defunctus possedit onam inchoare in quocumque foro, t. 3. M. §. 3. n. 6.

Intellige de vera mala fide, non de praesumpta, & de hereditibus hereditatis, non de successibus dignitatis, & alijs modis, *ibid.*

An habens titulum a male fidei possessore praescribat, *ibid.* & num. 13.

An haeres perficiens prescriptionem inchoatam per defunctum acquirat sibi, vel hereditarij, ita ut res praescripta veniat in restitutione fideicommissi, & in hypotheca ad fauorem creditorum defuncti, vel sit eius propria, *ibidem.*

Mala fides non inducitur flante ineptitudine libelli, ac iudicii nullitate ab initio primae citationis, t. 3. M. §. 3. n. 7.

Male fides possessor dicitur qui certo scit rem ad alium pertinere, & habens titulum an excusetur a fructibus percipiendis, t. 3. M. §. 3. n. 8.

Male fidei possessor an in aliquibus casibus possit tuta conscientia praescribere, & in quibus, remissus, t. 3. M. §. 3. n. 9.

De mala fide qualiter impedit prescriptionem, ex quibus inducitur & c. t. 3. M. §. 3. n. 10. & r.

Mala fides ex litis contestatione an duret perempta instantia, ut veniant tractus in die primae contestationis, vel tantum secundum, tom. 3. M. §. 3. n. 11. & 3.

Mala fides alienatus, an nocet singulati successori, & emptori, & ex quibus arguatur, vel non, t. 3. M. §. 3. n. 13. & 6.

Mala fides per contestationem litis, an cesset per negligentiam actoris in protegendo litem, tom. 2. F. §. 13. n. 43. & 46.

Mala fides an obstat in prescriptione querendorum, t. 2. H. §. 3. n. 47.

MALEFICIVM.

Maleficia arte magica commissa quomodo possint curari, & alia, t. 1. A. §. 3. n. 2. vide Delicta.

M A L V M.

Malum minus qualiter fit eligendum de duobus malis, quando ambo non possunt curari, t. 3. M. §. 4. n. 1.

Ad inducendum peccatum duplex libertas voluntatis requiritur, & quae, *ibid.*

Male agens odium lucem, & ideo quae occulte sunt non carent suspitione, scilicet quae palam sunt, tom. 3. M. §. 4. n. 2.

Mala non iustificandi, ut eueniant bona, tom. 3. M. §. 4. n. 3.

Malus finis, semper praesumitur malus in eodem genere mali, nisi per triennium resipuerit, t. 3. M. §. 4. n. 4.

Malus quis praesumitur ex tractatu, & familiaritate malorum, & ex alijs coniecturis, *ibid.*

Malus, vel bonus quando quis praefertur, & praesumptio malitiae transire intendit ad filios, & alia, *ibid.*

Male parata, male dilabuntur, & ab omni dispositione videntur exempta praeterquam onerosa, non communicantur, & alia, t. 3. M. §. 4. n. 5.

Mali, & boni sunt a Deo creati; mali quare sustineantur, & boni quare tribulationes patiuntur, tom. 3. M. §. 4. n. 6.

Malum qui potest prohibere, & non prohibet videtur consentire, & maxime si sit superior, & qualiter teneatur, t. 3. M. §. 4. n. 7.

Malum, & delictum qui potuit prohibere, & non impedire, non caret scopulo societatis occultae, & si alia concurrant potest torqueri, *ibid.*

De malis diuersis puniendis, & aliquando tollerandis, t. 3. M. §. 4. n. 8.

Mala noua nunciantes possunt puniri, & ad quid, t. 3. M. §. 4. n. 9.

Malum ex bono, vel laudabili opere non est arguendum, tom. 3. M. §. 4. n. 10.

Malus, an bonus quis praesumatur, & in quibus, t. 2. B. §. 9. num. 2.

Malum an possit aliquando inimicis desiderari, tom. 2. L. §. 2. n. 8.

Malum posse non est potentia, sed defectus, & ideo Deus non potest velle malum, t. 3. P. §. 4. n. 1.

M A N D A T V M.

Mandatum nulla temporis duratione praesumitur, sed probari debet, & eius defectus quandoque oppositus reddit processum retro nullum, t. 3. M. §. 5. n. 1. & n. 3. & quando etiam sententiam reddat nullam.

Probat tamen coniecturis, & quibus, *ibid.* & n. seqq.

Praesumitur ex scientia, & patientia, etiam si principalis sit absens a loco iudicii, concurrentibus alijs admaniculis, *ibidem.*

Suppletur ex praesentia principalis, *ibid.*

Mandatum, an probetur per verba enuntiatia Notarij dicentis, Titius procurator talis, ut ex influentia talis Notarij a me viso, & lecto, quid si iudicatur tenor mandati, & alia, tom. 3. M. §. 5. n. 2.

Mandatum quid sit, & in quibus conueniat cum societate, *ibidem.*

Mandatum habere praesumitur qui imperat inhibitionem, vel praesentat scripturas facientes ad causam, vel qui facit expensas, & huiusmodi arbitrio iudicis, t. 3. M. §. 5. n. 3.

Bonitas, & alibi vigore Statutorum, mandatum debet in actis produci, nec sufficiens coniectura, *ibid.*

Florentiae adnotantur procuratores in iudicijs sine productione mandati, & acta sunt nomine principalium, *ibidem.*

Mandatum probatur coniecturis, etiam in extrajudicialibus, saltem post factum ad illud sustinendum, *ibidem.* & num. 4.

Mandatum an probetur per librum mercatoris asserentis tradidisse alicui merces de ordine scripti debitoris, t. 3. M. §. 5. n. 4. & §. Lib. n. 7.

Qualiter probetur per testes, literas, & alijs modis, *ibid.*

Mandans alteri per literas de accipiendo mutuum, an obligetur ipso chirographo, quo procurator fateretur illud recepisse si alter non constet de numeratione, *ibid.*

Mandatum resultat ex verbis ad instantiam, ex praesentia domini consentientis, & c. *ibid.*

Mandatum duret praesumitur, donec doceatur de reuocatione, *ibid.*

Mandatum parte opponente produci debet, alijs omnia acta sunt nulla, & quando secus, tom. 3. M. §. 5. n. 5. & n. 7.

Mandatum, ad quod obliget mandantem, mandatarium, vel utrumque, & quae actio inter eos competat, t. 3. M. §. 5. n. 5.

Mandataria, siue procurator an teneatur non solum de dolo, & lata culpa, sed etiam de leui, & leuissima, *ibid.*

Mandatum suppletur per ratificationem, quae inducitur per vsum actorum, quando praesumatur, & alia, t. 3. M. §. 5. n. 6.

Mandatum ad agendum in aliquibus casibus non est necessarium, & in specie ad defensionem carcerati, *ibid.*

Mandatum debet impleri in forma specifica, & an aliquando possit per aequi poens, & semper debet interpretari ad licita, tom. 3. M. §. 5. n. 7.

Mandata dum sub eodem die, & data, facta diuersis super eodem negotio, quale praevalet, tom. 3. M. §. 5. n. 8.

Quando primum reuocatur per secundum, & quomodo ex tacita voluntate intelligitur finitum mandatum, *ibid.*

Mandatum qualiter fit nullum, & inefficax ratione constitutis, ratione illius, in quem confertur, & ratione formae, tom. 3. M. §. 5. n. 9.

Factum ab Vniuersitate, vel Collegio quae requirit, & an obliget singulares, *ibid.*

Mandatum cum clausula ad faciendum omnia utilia, & opportuna, & cum promissione de habendo rationem quicquid legitime fuerit factum, est capitulum, & potest rescitari, & quare, t. 3. M. §. 5. n. 10.

Mandatum pluribus factum etiam cum libera & c. non

continet clausulam in solidum, nisi sit expressum, & vult sine alijs agere non potest, praterquam in spiritualibus, t.3. M. §.5. n.11.

Mandatum generale ad omnes causas moras, & mouendas, intelligitur contra nomenclaturam duntaxat, & non contra alios, t.3. M. §.5. n.12.

Quantumcumque generale non comprehendit negotia mandatarij cum mandante, etiam si alium sublueretur vigore facultatis ei concessæ, ut cum eo contraheret, ibidem.

Mandatum ad lites passiuæ, non suffragatur ad lites actiuæ mouendas, & ad defendendum non sufficit ad agendum sine ratificatione, ibidem.

Mandatum, an extendatur, vel restringatur si post generalitatem sequatur species, ibidem, & n. seq.

Mandatum cum libera &c. vel facultate faciendi ea omnia, quæ possit ipse consequi, ad quæ extendatur, vel non, t.3. M. §.5. n.13.

Equiparatur mandato speciali, dummodo procurator faciat bona fide, & pro facto domini, ibidem, & n.15.

An extendatur ad lites libendum, ad accipiendum pecunias ad cambium, ad lites futuras, ad donandum, dissipandum, remittendum iura domini, vel ad obligandum eum delinquendo, an ad retrouocandum census emptos etiam ab ipso procuratore, & alia huiusmodi, ibidem, & num.14.15.

Non extenditur nisi ad ea, quæ verisimiliter in mentem, conuenienter venire poterant tempore facti mandati, ibidem.

Mandatum ad exigendum non comprehendit credita futura, & ad vendendum pariter non extenditur ad bona futura, & solutio non libet soluentem, t.3. M. §.5. n.14. vide Procurator, n.6.

Contractus an possit dissolui a procuratore, cum quo fuit celebratus, & præcipue census, ibidem, vide in verb. Procurator, & Solutio.

Mandatum generale cum libera &c. non sufficit, sed speciale requiritur in multis casibus enumeratis vique ad quadraginta, t.3. M. §.5. n.15.

Mandatum cum libera &c. sufficit in aliquibus ex prædictis casibus, ibidem.

Mandatum ad resignandum expirat statim per mortem resignantis, etiam sine scientia procuratoris, ibidem.

Mandatum quando dicitur speciale per clausulam generalem, si continet aliquos casus speciales mandatum speciale requiritur, & ad omnia alia, etiam si mandatum exigat speciale, ibidem.

Mandatum non potest extendi ultra terminos primæ causæ, & sic non ad prosecutionem appellationis, nisi sit in amplius forma, & alia ad rem, t.3. M. §.5. n.16.

Mandatum ad recipiendum, non sufficit ad confitendum de recepto, & talis confessio non præiudicat domino, t.3. M. §.5. n.17.

Mandatum semel recusatum, an possit postea acceptari ad conuallidandum acta, t.3. M. §.5. n.18.

Mandatum debet acceptari, saltem tacite, alijs quis non dicitur procurator, & eius contumacia non nocet domino, ibidem.

Mandatum, an ex cursu temporis præsumatur reuocatum, si nihil eius vigore sit gestum, vel constare debeat de mutatione voluntatis, t.3. M. §.5. n.19.

Mandatum potest reuocari, etiam si factum irrevocabiliter, & cum iuramento, debet tamen reuocatio parti intimari, & alia, ibidem.

Mandatum quando præsumatur reuocatum, vel datate, & quo pacto reuocatio probetur, & alia, ibidem.

Mandatum ad tempus, si elapso expirat, sicut & per constitutionem alterius procuratoris, ibidem.

Valent gesta per procuratorem reuocatum, sed ignorantem excepto matrimonio, & alia, ibidem.

Mandatum ad exigendum aliquod creditum expirat per confessionem alteri factam, & per mortem mandantis, nisi esset in rem suam, ibidem.

Mandatum quando expirat, vel non morte mandantis, vel mandatarij, nisi sit in rem suam, vel nisi procurator sit factus dominus litis, an per mortem subluentis, an per mortem ciuilem, vel aliam mutationem status mandantis, veluti furorem, dejectionem, & huiusmodi, t.3. M. §.5. n.20.

Mandatum datum per debitorem camporei de tenendo sub

Sabel. Index Generalis.

cambijs, & recambijs, etiam post mortem ipsius debitoris, extinguatur morte debitoris, relicto herede pupillo, qui non tenetur ad cambia post mortem patris obliatus mutationem, ibidem.

Mandatum ad delictum numquam præsumitur, nisi probeatur, etiam si famulus, vel confanguineus occidit inimicum domini, vel contanguineus fuit, t.3. M. §.5. n.21.

Si non constet de causa propria in delinquente, delictum præsumatur ad instantiam alterius commissum, & potest delinquentes torqueri, ut nominet mandantem, ibidem, & num.22.

Mandatum ad delictum, vel præsumatur, debent per se ipsum tria copulari probari, nempe inimicitia capitalis, secreta allocutio, & inconuenienti sequentem delictum, & alia ad rem, t.3. M. §.5. n.22.

Corpus delicti in mandato ad homicidium, ut dicatur constare, debet probari colloquio præcedens, trucha us illud committendi, modus, & deliberatio, quantumtamen quoad mandantem conuictus probantur, & alia, ibidem.

Mandatum ad delictum inducitur, & probatur per verba enunciativa, & quæcumque alia, ex quibus apparet intentionem, & voluntatem mandantis, ibidem.

Mandatum quando præsumatur ex defectu causæ propriæ in delinquente, ex inimicitia, cum alijs aduiculis, vel similibus indicijis æquipollentibus prædictis, & ex varijs causis defampris arbitrio iudicis, ibidem.

Mandatum non est verisimile si mandatarius sit æqualis, vel melioris conditionis mandante, ibidem.

Mandatum potest præsumi, si famulus, & familiaris delinquendo faciat aliqui, quod vitilaret, vel satisfactionem domini respiciat, ibidem.

Mandatum simplex ad delinquendum, ut inducatur, requiritur persona mandantis ex causa propria mandatarij exequens, & probatio mandati, & si sit ex causa communi, non erit mandatum, sed consilium, & inflammatio, ibidem.

Mandatarius criminis nominando mandantem, non facit indicium ad torquem, sed tantum ad inquirendum, nisi aliud aduiculum conueniat, & est leuius torquendum ad purgandum maculam, nisi fuerit seductus, t.3. M. §.5. n.23.

Si plures sint mandatarij, vel socij nominantes faciens indicium ad torquem abique alijs aduiculis, & cum aduiculis, vel alijs indicijis probationem, non solum ad penam extraordinariam, sed quandoque etiam ad ordinariam, nisi aliud obstat, maxime in delictis exceptis, & etiam sine dicta torrena secundum consuetudinem aliquorum Tribunalium, ibidem.

Intellige, nisi nominatus fuerit tortor, quia tunc non potest condemnari in penam ordinariam, sed extraordinariam, etiam triternium, ibidem.

Item quo ad penam ordinariam intellige si nominantes sint saltem tres, singularem, & occulte in tormentis depoluerint, ita quod unus ignoret depositionem alterius, alia non adde causa suspitionis, nominari sunt diffamati, non fuerint torti, & nominantes non patientur alius defectus, nec aliqui eorum fuerint tamquam cadauer tortus, ibidem.

Mandatarius, vel alios afficiat debet esse quo ad se confessus, vel conuictus, ita ut appareat, quod non nominet alios ad se exonerandum, & consilio, ex nominatio aliorum verifictur, & purget maculam, vel confrontetur, quid si protestetur nolite ad hunc effectum torqueri, & alia, ibidem.

Mandatarius confitendo fecisse de mandato, & nominando mandantem in delicto assensum probat, iunctis alijs aduiculis, puta inimicitia, & similibus, testes singulares possunt coniungi pro pena ordinaria, & alia, ibidem, quod est speciale in assensum.

Mandatarius, qui non acceptauit mandatum, an sit integer testis, contrarie aduic opinioni, ibidem.

Mandatum Superioris, an, & quando excuset à pena delicti, t.3. M. §.5. n.24.

Mandans delictum, illo sequuto tenetur eadem pena, qua ipse committens, etiam si alteri mandauerit, nam omnes puniuntur eadem pena, quod si mandatum fuerit integra reuocatum, & alia, som.3. M. §.5. num.25. & 28.

Mandans, & mandatarius quis magis delinquit, & in rebus loquentibus de faciente an veniat mandans, ibidem.

Mandans homicidium, illo non sequuto, tenetur pena

extraordinaria, nisi aliter disponantur bannimenta, vel datum sit arbitrium vique ad mortem, quod possit praedicari, ubi mandatarius percussit ad mortem, & cum supercheria, ibid.

Tenetur eadem pena etiam ille, quod mediante factum, & mandatum, vel oeconomicus, vel per litteras scienter delatus, ibid.

Mandans unicum delictum pluribus personis tenetur vna tantum pena, ibid.

Mandans delictum, tenetur pena ordinaria ipsius delicti committi, etiam si quid plus praeter illius intentionem, fuerit sequutum, nisi mandatarius ex se fines mandati voluntarie excederit, quia tunc mandans tenetur pro excessu pena extraordinaria tantum, tom. 3. M. 5. 5. num. 36.

Mandatum cum pecunia, vel alia re transmissibile ad vulnendum tantum, sequuta morte perter intentionem, facit ambo incidere in crimen, & poenam assassini, ibidem.

Mandans Clericum vulnerari efficitur escommunicatus, etiam si mandatarius veneno perimat, ibidem, & num. 29. in fine, ubi an istum, vel tempore executionis.

Mandans vulnerari, prohibens ne occidat, non tenetur pena ordinaria, si mandatarius occidat, & an ad damna, ibidem.

Mandans non potest molestari, nisi prius constet de delicto mandatori, ac de ipso mandatorio, alter quum per contumaciam, tom. 3. M. 5. 5. n. 27.

Hec tamen conclusio quomodo sit intelligenda, maxime de consuetudine Tribunalium, & alia, ibid.

Mandatum ad delictum, est per se punibile, ille etiam non exequuto, in atrocibus saltem pena extraordinaria, in leuibus autem non, nisi aliter ius viroque sit casum, per bannimenta, vel statuta, ibid.

Ad puniatur illic, qui vere non mandauit delictum, sed fuit causa illius, ibid.

Mandantes, & mandatori in atrocioribus possunt puniri etiam pena ordinaria delicti non consummati, quando fuit acceptatum mandatum, & deuentum ad actus proximos illud exequendi, ibid.

Mandans homicidium per pecuniam, qualiter puniatur, illo etiam non sequuto, ibid.

Sententia absolutio ad fauorem mandantis non prodest mandatori, nec est contraria, ibid.

Mandans, & mandatarius ambo praesentes absoluentur, vel condemnantur, si vnus sit confessus, & alter negatus, hac absoluitur, & alter condemnatur si vnus sit abiens, & alter praesens, expeditur prius contumax, & postea praesens, ibidem.

Probationes mandantis, vel mandatori praesentis, an proficiat alteri contumacia, & an sint admittendae quatenus respiciunt fauorem contumacis, ibid.

Mandans non punitur, si ille, quem occidit mandauit non à suo mandatorio, sed ab alio tercio (non tamen de ordine sui mandatori) fuerit occisus, nec quando mandatarius fuit tamquam innocens absolutus, vel non fuit probatum mandatum, vel mandatarius erat absque mandato facturus; puniatur tamen arbitrio iudicis propter iniquitatem mandati, tom. 3. M. 5. 5. n. 18.

Mandans non tenetur de delicto, etiam consummato, si re integra mandatum reuocauit expressè, vel tacite, cui reuocatio fit notificanda, & alia ad rem, tom. 3. M. 5. 5. num. 19.

In atrocioribus tamen tenetur saltem pena arbitraria, etiam reuocato re integra mandato, ibid.

Mandatum si sit ad tempus limitatum non tenetur mandans de delicto postea sequuto, & alia, ibid.

Mandatum censetur tacite reuocatum ex parentela, pace, vel amicitia postea inter mandantem, & offendendum, si firmiter mandatorio, & quid si post mandatum orta sit inimicitia inter mandantem, & mandatarium, ibidem.

Mandans, & mandatarius puniri possunt non solum in loco consummati delicti, sed etiam in loco dati, & acceptati mandati, & est locus praenotionis inter iudices acceptati mandati, & consummati delicti, tom. 3. M. 5. 5. n. 30.

Si tamen mandatum, vel tractatus tendet ad occisionem banni in loco permisso, non videtur puniri, ibidem.

Mandati, vel scilicet forentes peruenit in loco ad effectum occidendi, & capti, etiam effectus non sequuto, nec ad actus proximos deuenit, possunt vigore bannimentorum Bononiae, & Mediolani iura suspendi, ibid.

Mandata Principum probari debent per eorumdem litteras, nec creditur Secretariis de gratia facta, nisi constet per scripturam, tom. 3. M. 5. 5. n. 31.

Mandatum ab Vniuersitate factum, quas solemnitates requirit, tom. 3. M. 5. 5. n. 32.

Mandatum datum a venditore emptori, vel ab alio debitore de soluendo alicui creditori, postquam est acceptatum non potest reuocari, tom. 3. M. 5. 5. n. 33.

Mandatum (suscepum non adimplens tenetur ad damna, & interesse, quorum loco succedit id, quod fuisse percipuum ex implemento promissio, tom. 3. M. 5. 5. n. 34.

Mandatum, licet de sua natura sit gratuitum, admittit remunerationem oblatam, vel conuentam, atque omnem indeiustitiam, ibid.

Mandatarius, vel procurator tenetur non tantum de gestis, sed etiam de neglectis, & leuissima culpa, ibidem.

Mandatum quid sit, de eius natura, causis, effectibus, varietate, qualiter sit implendum, & alia plura, remissae, tom. 3. M. 5. 5. n. 35. & 37.

Mandatarius an possit per executionem mandati facere occultam compensationem, maxime si mandans credebatur illum gratis facturum, nec ei debeat aliquid, qui gratis faciens, distinguunt, tom. 3. M. 5. 5. n. 36.

Mandatum expirat finito officio constitutis, tom. 3. M. 5. 5. n. 36.

Mandatum subscribendi pro alio, an probetur ex asserione subscribentis, tom. 3. M. 5. 5. n. 37.

Mandantes homicidium dicuntur assassini, etiam morte non sequuta, mandati vero non, nisi morte sequuta, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

An gaudeant immunitate Ecclesiae, cod. n. 1.

Mandatum relatum ex vi summae debuit an coartat in totum, tom. 3. M. 5. 5. n. 37.

Cum clausula nisi ad primum, quando reddat nullam executionem, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum ad exigendum ex quibus praesumatur, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum an praesumatur inter fratres ex scientia, & patientia, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum non praesumitur in ciuilibus, nec in criminalibus, sed probatur praesumptionibus, vide §. Furtum in Voto Auctoris, n. 19.

Mandatum non est modus transferendi, sed potius acquiritur dominium, ibid. n. 38.

Mandatum speciale requiritur ad reculandum iudicem suspensum, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum non praesumitur in ciuilibus, nec in criminalibus, sed probatur praesumptionibus, vide §. Furtum in Voto Auctoris, n. 19.

Mandatum non est modus transferendi, sed potius acquiritur dominium, ibid. n. 38.

Mandatum speciale requiritur ad reculandum iudicem suspensum, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum speciale requiritur ad petendam in integrum restitutionem, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum scribendi pro alio, qualiter sit probandum, & possit probari, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum scribendi pro alio nesciente quomodo probetur, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum ad occidendum ex quibus probetur, & alia, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Mandatum ad delictum, ex quibus coniecturatur probetur, aliqua de corpore delicti, & alia ad rem, tom. 3. M. 5. 5. n. 38.

Alia vide in Praxi §. Sicarij, ubi plura ad rem. E nella Prefazione di detta Pratica al n. 187. con più seqq.

M A N V S.

Mans mortua quae dicatur in Emphyteusi, tom. 3. M. 5. 5. n. 5.

M A N V E N T I O.

Mantenere significat in eodem statu tenere, & qui ad hoc tenetur, non potest cogi ad faciendum de nouo, tom. 3. M. 5. 5. n. 1.

Quid sit mandatum de manutenendo, & quibus concedendum, vel non, ibid.

Manutentio in summatissimo possessorio conceditur possidenti, etiam pro iuribus incorporalibus, tendit ad praeparandum possessorem ordinarium, & ad cognoscendum quis debeat esse reus, vel actor, attenditur decretatio suae iusta, siue iniusta, cum reoratur actorum praesentia.

sentem statum, nec admittat exceptiones altioris indaginis. 3. M. §. 6. n. 2. & 11.

Non obediens mandato de manutenendo qualiter possit declarari excommunicatus donec adimpleat, ibid.

De manutenzione pensionarii in exactione pensionis, ibid. & num. 4.

Manutentio requirit duo extrema, nempe possessionem, vel detentionem petentis manuteneri, & turbationem, vel inquietationem aduersarii, an requiratur exactionem partis, & alia, tom. 3. M. §. 6. n. 3.

Quando, & ex quibus sit concedenda, an ex unico actu, sufficiat vnicus testis, & alia, ibid.

Conceditur cuniliter de possessione tempore litis motæ, vel anteciori, quæ præsumitur continuata alio non apparente, ibidem.

Quando concedatur emphyteutæ, ibid. & n. 10.

Conceditur tantum ad limites possessionis, & non ultra, ibidem.

Datur pro possessione ciuili animo retenta, & petitur reintegratio naturalis ab alio occupatæ, an pro possessione iure familiaritatis, & pro seruente viæ, vel itineris, vel aquæ ducentis, ibid.

Manutentio quando causa est vniuersalis datur in totum, licet non probetur exercitium, vel quasi possessio rei particularis, & an datur ex actibus particularibus in vniuersum, vel tantum ad limites possessionis, t. 3. M. §. 6. n. 4.

Manutentio datur successoribus in beneficio ex possessione prædecessoris, licet successor nunquam possiderit vbi agitur nomine Ecclesiæ de iure reali illi annexo, ibidem.

Quando datur resignanti beneficium aduersus resignatorem non obstante resignatio, ibidem, vide Resignatio.

Manutentio datur possessori anteriori, & possessio posterior præsumitur clandestina, etiam si capia fuerit auctoritate iudicis non tunc procedens, tom. 3. M. §. 6. n. 5. 10. & 11.

Manutentio, vt datur contra factum iudicis intelligitur vbi index de facto, & vt prius processit, & sic stante notoria inuitia, vel nullitate, & alia, ibidem.

Manutentio datur habenti etiam tantum instrumentalem possessionem, alio non possidente, vt præsumitur, nisi contrarium probetur, & inter plures instrumentales præferitur illa, quæ bonam, vel pudentem continet, & alia de instrumentali possessione, ibid.

Manutentio, an, & quando datur, vel non in exactione salarii, & mercedis, vel pro annuis præstationibus personalibus, & similibus, t. 3. M. §. 6. n. 6.

Manutentio datur domino, & creditori census pro exactione fructuum, & similibus exactionibus, etiam pendente nullitate, vel restitutione in integrum, & etiam ex vnica solutione facta metu in modum executi, & contra quocunque possessoris, tom. 3. M. §. 6. n. 7.

Manutentio datur potius possidenti cum titulo, quam ei, qui soli ostendit possessionem quando sumus in dubio, alias præferitur qui in actuali anteriori est possessione, titulo non attento, & alia, t. 3. M. §. 6. n. 8.

Quando in iudicio manutenzioneis attendatur respicientia petitorum, & ad quem effectum, ibid.

An datur manutentio quando possessio pendet à titulo antè ipsius tituli cognitionem, ibid.

Manutentio cessat stante petitorio notoriè nullo, & ins aliquid non tribuente, & quod dicitur de prædione manutenendo quomodo sit intelligendum, & alia, ibid.

Manutentio an sit danda ipsi actori donec causa fuerit per tres conformes terminata, ibid.

Possessorum qualiter aborbeat per petitorium, & quoriscumque actor patitur disputari de petitorio, possit iudex pronunciare etiam in petitorio, & manutentio denegetur vbi clarè constat de titulo, & domino aduersarii per confessionem partis, vel rem iudicatam, vel publicum instrumentum, ibid.

Manutentio in summarijssimo datur etiam pendente lite in possessione ordinatio, vel appellatio, vel restitutione in integrum, tom. 3. M. §. 6. n. 9.

Manutentio non admittit appellacionem suspensiuam, momentaneum tantum affert præiudicium, potest ibidè vni, & cras alteri concedi prout melius de

possessione constiterit, & alia, ibidem.

Manutentio datur possidenti de mandato iudicis, nisi sit notoriè nullum, & annullum, tom. 3. M. §. 6. num. 10. 5. & 11.

Datur etiam contra factum iudicis oulter, & iniussè procedentis, dummodo quis non habuerit se pro spoliato, ibidem.

Datur habenti assensionem iuris, etiam non docto de possessione nisi alius possideret, ibidem, intellige in iurisdictionibus, n. 15.

Non datur contra eum, qui se fundat in iure communi, nisi petens probet titulum, & alia, ibid.

Datur marito in possessione vxoris, pendente lite super validitate matrimonij, ibid. & §. 7. n. 1.

Datur pro proprietario, & conlitet ciuilliter tantum (hoc est animo) possidenti contra hæredes usufructuarij, & quolibet possessoris sioito usufructu, pro recuperanda naturali, quando constat de iuribus claris, & nulla potest competere retentio, ibid.

Datur eodem modo domino directio sioita emphyteutæ, si deuolutio sit omnino clara, alias datur potius emphyteutæ, & alia ad rem, ibid.

Datur etiam debitori, postquam creditor immisus ex Saluiano fuit satisfactus, ibid.

Manutentio non datur ex possessione, quæ causam dedit liti, nec stante manifesta possessione contra ius, nec ei, qui factio proprio cecidit a possessione, quod stante vizio spoli, nec in alijs actibus, t. 3. M. §. 6. n. 11.

Manutentio non datur in facultariis, nisi quis sciensibus, & patientibus aduersarij acquisiuit statum consuetudinem sine fraude, & malitia, t. 3. M. §. 6. n. 12.

Manutentio concessa potest exquiri contra tertium acquiritentem lite pendente, t. 3. M. §. 6. n. 13.

Manutentio non potest concedi quando pendet ab aliquo antecedente negotio principali, nisi prius de illo constet, t. 3. M. §. 6. n. 14.

Manutentio an, & quando datur ex sola iuris assensione, t. 3. M. §. 6. n. 15. & 10.

Manutentio datur possessori consilio de possessione ex confessione aduersarii, etiam cum qualitate inuitæ, & nullæ, quæ reijciunt, tom. 3. M. §. 6. n. 16.

Manutentio qualiter sit concedenda, pendente etiam iudicio restitutionis in integrum, t. 3. M. §. 6. n. 17.

Manutentionem petens, & quatenus opus sit reintegrationem non videatur habere se pro spoliato, fecus autem in petente immisionem, t. 3. M. §. 6. n. 18.

Manutentio debetur possessori, licet contractus prætendatur reuolutus, donec de reuolutione cognoscatur, t. 3. M. §. 6. n. 19.

Manutentio in bonis hæreditarijs non datur hæredi, qui nunquam possedit nisi prosequatur litem à defuncto captam, t. 3. M. §. 6. n. 20.

Manutentio in quasi possessione seruientis itineris, & similibus ex quibus sit concedenda, vel non, t. 3. M. §. 6. num. 21.

Manutentio an sint concedenda tutori in detentione bonorum pupili post finitam tutelam ratione adhuc non redita, t. 3. M. §. 6. n. 22.

Manutentio qualiter sit concedenda primogeniti vocato in primogenituræ, quia continuatur possessio de vno in alium abique alia noua apprehensione, tom. 3. M. §. 6. num. 23.

De manutenzione plura, remissus est tom. 3. M. §. 6. num. 24. & 24.

Manutentio in seruente aquæ ex quibus concedatur, t. 1. A. §. 35. n. 6.

Manutentio in exactione decimarum, an, & quibus concedatur, tom. 1. D. §. 6. n. 2. 13. & 14.

Manutentio an impediatur per exceptionem non implementi, tom. 2. E. §. 17. num. 55.

Manutentio quando datur contra factum iudicis, tom. 4. S. §. 11. n. 55.

Qualiter, & quare sint manutenendi legitimarij in possessione adeptæ, & immittendi pro reliquo reiectis exceptionibus, t. 3. Addit. Nouis. cap. 6.

Manutentio suspendit petitorium, an datur ex possessione ciuili, vel naturali, vel vigore consuetudinis, & an vxori, & alia, t. 4. In Resolut. cap. 8.

M A R I T V S.

Maritus est manutentendus in possessione vxoris, & cōtra pendente lite super nullitate matrimonij, & potest etiam agere in petitorio de iudicatione, si constat de legitimo consensu, nisi obliu nimia seruata, & alia ad rem, t.3. M. §.4. n.1.

Maritus ob nuntium fructuum in vxorem amittit lucrum dotis, imò tenetur statim totam dotem restituere, quando ob id sit locus separationi thori, quis sit iudex competente, & alia, ibid.

Separatio non potest fieri de consensu coniugum, etiam si in causis consensiant, sed iudicio Ecclesiæ est facienda, ibidem.

In possessione meri facti potest iudex laicus se intermittere, & quando prouenit, non debet Ecclesiasticus imbutere, ibid.

Maritus, & vxor quid sint, qualiter dicantur vnum corpus, & vna caro, & an possint inter se contrahere, ibid.

Maritus tenetur alere vxorem etiam extra domum, quando ob eius culpam recessit, & pendente lite subministrare etiam sumptus latus, secus si recesserit sine causa, quod si vxor non habeat dotem, & alia ad rem, t.3. M. §.7. n.2. & 29.

Tenens concubina est in culpa, & dicitur infamis, ibid. num.2.

Maritus tenetur alere vxorem adulteram, etiam si ob id fuerit separatum matrimonium, & ipse casualitatem seruare, aliis compensatur adulteria, & cogitur illam in consortium admittere, intelligendo omnia si peruenit, secus si perueit, t.3. M. §.7. n.3.

Maritus rem habens cum vxore adultera scienter, non facta penitentia, videtur illius mores approbare, & peccat, ac dicitur leno non accusandus, nisi esset homo sanctus, qui vellet restituere bonum pro malo, abique tamen consensu in peccato, ibid.

Maritus potest ad correctionem leuiter vxorem petcutere, & tenetur de excessu tantum, an ob id cogi possit ad prestandum cautionem de non offendendo, & alia, t.3. M. §.7. n.4.

Maritus potest carceribus mancipare vxorem, sicut pater filium, ibid.

Maritus factio diuortio ex eius culpa, tenetur statim dotem restituere cum augmento, & lucro, nec gaudet aliqua dilatione, t.3. M. §.7. n.5.

Maritus, vel vxor, an, & quibus seruatis possint ingredi Religionem, & in ea proficisci, quid si maritus esset promouendus ad Episcopatum, vel Cardinalatum, vel efficiendus Eques Sancti Ioannis, & alia ad rem, t.3. M. §.7. n.6.

Maritus an, & quando possit impunè occidere adulterantem cum vxore sua, & ipsam vxorem simul, an possit hoc alijs mandare, vel alios in auxilium suum conuocare, & que requirantur, vt saltem excusetur à pena ordinaria, quid in foro conscientie, & alia, tom.3. M. §.7. num.7.

Maritus licet adulter non potest ab vxore occidi, nec accusari, ibid.

Maritus occidendo vxorem adulteram, an dotem lucretur, ibid.

Maritus miles, an ex privilegio possit vxorem adulteram occidere, ibid.

Maritus, vt supra exequendo non dicitur minister iustitiæ, & ideo illi potest impunè, & sine peccato resisti ab adultero, vel vxore non valentibus aliter euadere, ibidem.

Adulter occidendo maritum cum moderamine inculpatae tutelæ, non videtur teneri ad aliquam restitutionem, ibid.

Maritus rem habens cum alia muliere soluta, de iure civilis dicitur stuprum, vel fornicationem committere, & non adulterium, sed secus est de iure canonico, t.3. M. §.7. n.8.

Maritus promittens dotem, & augmentum restituere, illam amittit, & acquiritur vxori, ac transmittitur ad hæredes, etiam co viuente, t.3. M. §.7. n.9.

Maritus promittens restituere dotem, vel totam, & integram dotem cum renunciatione omnibus iuris, & legum auxilijs, an intelligatur renunciatum lucro dotis, t.3. M. §.7. n.10. vide Promissio, n.35.

Maritus pacificus de lucranda dimidia dotis, videtur renunciare statuto deferenti totam dotem, tom.3. M. §.7. num.11.

Maritus tenetur pro rata lucri dotalis concurrere ad expensas functus vxoris defunctæ, ibid.

Maritus tenetur ipse statim facere expensas functus, licet illas in dotem computet, & repetat ex dote pro rata ad alios tangente, ibid.

Maritus lucratur dotem sibi debitam vigore statuti statim, quod vxor ingrediatur monasterium in casu permissio, t.3. M. §.7. n.12.

Maritus facillatorem testandi de dote concedens vxori sibi debet imputare, nec potest eam reuocare, alius non potest vxor illi prauisicare, t.3. M. §.7. n.13.

Maritus, cui debetur lucrum dotis cum fructibus, non lucratur fructus dotis non traditæ, tom.3. M. §.7. num.14.

An lucratur dotem promissam, & non solutam, ibidem, & in verb. Scorum de lucro.

Maritus legando vxori videtur remittere expensas in re dotali factas, quæ alias minuant dotem, vel reputantur, an repetat eas, quas fecit in exigendo dotem, & alia, tom.3. M. §.7. n.15.

Maritus si reliquerit vxori vsum fructuum donec vidua manserit, & per eius mortem Titio, an si transeat ad secundam vota debeat statim Titio non expectata morte, t.3. M. §.7. n.16.

Maritus legans vxori pro iustis causis, videtur legare in compensationem fructuum ex bonis vxoris perceptorum, t.3. M. §.7. n.17.

An presumatur dictos fructus percepisse de voluntate vxoris, vt illos lucratur, ibid.

An teneatur de rebus parafernalibus ipso sciente in domum inductis, ibid.

Maritus legans dotem vxori censetur legalis tantum illam sibi solutam, si fuerit promissa ab vxore liberationem, si ab alio actionem contra promittentem, quàm cedendo hæres liberatur, & alia ad rem, tom.3. M. §.7. num.18.

Influens vxorem in medietate vltra dotem, qualiter censetur soluisse vtrumque concessit, ibid.

Legans vxori sub nomine appellatus, an censetur legalis tam primæ, quàm secundæ post mortem primæ ductæ, ibid.

Maritus an possit prauisicare vxori renunciano legatum illi factum, vel consensio recepisse dotem, vt vxor tamquam dotata excludatur à successione parentum, vel non soluendo canonem, & huiusmodi, tom.3. M. §.7. n.19.

Maritus potest acceptilatione, vel confessione de recepto liberare debitorem dotis constante matrimonio absque interuentu vxoris, & alia, ibid.

An possit transigere de dote tam cum vxore, quàm cum alio dotis debitore, ibid.

Maritus an sit de necessitate citandus cum vxore in iudicio contra bona dotalia, t.3. M. §.7. n.20.

Maritus non potest super fundo dotali vxoris imponere censum, nisi fuerit affirmatus, tom.3. M. §.7. num.21.

Qualiter possideat bona vxoris, & dicatur dominus dotis, ibid.

Maritus an possit soluo retrouendere censum dotalium, vt soluens liberetur, t.3. M. §.7. n.22.

Maritus non potest alienare bona vxoris, & quæ possit, vel non circa bona vxoris, ibid.

Maritus qualiter possit gerere omnia negotia vxoris sine mandato, tam in bonis dotalibus, quàm extra dotalibus, & esse in iudicio sine mandato, & sine citatione, nisi fuerit constitutus procurator in aliquibus casibus, tom.3. M. §.7. n.23.

Potest proprio nomine etiam soluo matrimonio exigere dotem, ibid.

Maritus quorum bonorum vxoris sit legitimus administrator, quomodo probetur administrasse, vt teneatur reddere rationem in quantitate soluta petiti, ibidem.

Qualiter inter maritum, & vxorem possit fieri occultæ compensatio de sibi inuicem acceptis, viis patris, vel defraudatis, ibid.

Maritus tenetur soluere debita per vxorem contracta in se

ve-

veliendo, & generaliter quando teneatur pro vxore, vel non, & c. contra, tom. 3. M. §. 7. n. 24.

Maritus cessans per decennium, vel vitā petere vřas dotis, vel alimenta vxoris propter dotem sibi non solutam, an, & quando videatur illas remittere, vel non, t. 3. M. §. 7. n. 25.

Maritus quando conſequatur intereře dotis, vel non, ibid. vide Interere.

Recipiendo dotem non videtur remittere vřas dotales, ibidem.

Maritus pro reſtitutione dotis non poteřt carcerari, niři fuerit ingratuř contra vxorem, vel diřpeter bona, & efficiatur de fuga ſuſpectuř, & alia, tom. 3. M. §. 7. num. 26.

Maritus tranřiens ad ſecunda vota teneatur ſeruari filiis pľimi matrimonij omne ſuerum occasione illuř perceptum, ſaluo ſibi tantum viřuřuctu vita durante, tom. 3. M. §. 7. num. 27.

Si tamen abſtineat ā nuptijs, acquiri etiam proprietatem, de qua non diřponendo ſpectat ad filios, nec in ea quařrunt aliqui uřs illuř creditoribus, etiam hypothecarijs, ibid. & n. 33.

Maritus ſi proteřtetur nolle eius bona obligari pro dote recepta, niři agit, tom. 3. M. §. 7. n. 28.

Maritus, ſi dote pľomiſſa non fuerit ſoluta, non teneatur de iure ciuili vxorem alere, & poteřt de domo expellere, ſecus autem ſi indotata duxit, & de iure canonico, quod in hoc praualeat, & alia, tom. 3. M. §. 7. n. 29.

Maritus teneatur ad expenřas neceřſarias vxoris, etiam dum ad eum ducitur, ibid.

Maritus, & vxor ſimul vendentes, an pręſumantur æqualiter participare de precio, itā vt pro rata impendantur in dotem vxoris, vel potiũ vxor cenſearur adhibita pro ſortina, & cautela empiriř, & pretium totum perueniř ad maritum, t. 3. M. §. 7. n. 30.

Idem quařrunt de patre, & filio ſimul vendentibus, vel dote recepte coſcientibus, ibid.

Maritus acquirere pro vxore, vel nomine vxoris, vel ſimul, & ſoluens de proprijs pecunijs, an acquirat ſibi, vel vxori, & ad quid vxor teneatur, & alia, t. 3. M. §. 7. num. 31.

Maritus Comitiř, vel Marchioniř, ſiue alio titulo decoratę gaudet titulo vxoris, ſaltem durante matrimonio, & de conſuetudine, quicquid ſit de iure, t. 3. M. §. 7. num. 32.

Maritus bona ſua hypothecando creditoribus, non videtur hypothecaliſe laca dotales, & in quařendis poteřt creditoribus, & etiam ſiſco pľeiuadicare, tom. 3. M. §. 7. n. 33. & 27.

Maritus, an, & quando pořſit eře teřtis pro vxore, vel compelli ad dependendum conęra tiliam, & c. contra, & alia, remiſſiue, t. 3. M. §. 7. n. 34.

Maritus facit ſuos fruřtus ſupra dotis, vel argumenti, t. 1. A. §. 47. n. 12.

Maritus quando non pořſit de adulterio accuřare, nec dotem lucrari, t. 1. A. §. 16. n. 19.

Maritus occidens vxorem ob adulterium, an dotem lucratur, t. 1. A. §. 16. n. 22.

Matris an teneatur ad expenřas funeris vxoris, t. 1. E. §. 28. num. 18.

Maritus an teneatur reddere debitum vxori fuore vterino laborante, tom. 2. F. §. 17. n. 9.

An lucratur dotem ſibi muliere ſiue debitis ſolemnitatibus assignatam, t. 3. M. §. 33. n. 24.

An eius anima conſtituitur per tranřitum vxoris ad ſecunda vota, t. 3. M. §. 33. n. 27.

Maritus promittens quid vxor ſua non moleřtabit, vel reuocabili, intelligitur durante matrimonio, & alia, t. 3. P. §. 33. n. 26.

M A S C V L I N U M .

Maſculinum in contractibus regulariter non concipit, vel non comprehendit femininum, niři ex identitate rationis, vel mente diřponentis, vel ad cuiusdam abuř iunęto aliter ſit dicendum, vel niři agatur de conſeſſione facta ſi femina, & alia, t. 3. M. §. 8. n. 1. & 8.

Maſculinum concipit femininum in donatione facta ex cauřa certi, & determinati matrimonij, ibid.

Maſculinum an concipiat femininum ſaltem impropię in materia odiola, pęnalit, indifferenti, in ſtatutis, reſcriptis, pľiuilegijs, & ſimilibus, ibid.

Maſculinum, qualiter in pęnalibus, & in omni crimine de ſui natura prohibito concipiat femininum, & feminę veniant ſub nomine viti, itā vt acerbitate pęnę non exculentur, niři aliter ſit ā iure cauřam, & alia, ibidem.

Maſculinum qualiter concipiat femininum in victimis voluntatibus, itā vt vocatis filijs veniant etiam forinſe, t. 3. M. §. 8. n. 2.

Maſculinum concipit femininum regulariter in diřpoſitione legis, vel teřtatoris, vbi maritria eřt ſauorabilis, vel indiřferens, & quid in ſtatutis, & alia, ibidem.

Quando lex, vel ſtatutum diřcretiue agit de maſculis, & feminis, maſculinum non comprehendit femininum, ibid.

Maſculinum an concipiat femininum in inueřtituris, & quid non in pľeiuicium Eccleřie, ibid.

Maſculinum licet ſępę concipiat femininum, numquā tamen concipit neutrum, & exemplificatur, t. 3. M. §. 8. num. 3.

Maſculi deſcendentes ex feminis non differunt ā maſculis deſcendentibus ab alijs maſculis, & veniunt in diřpoſitione, in qua vocantur deſcendentes, & hæredes tam maſculi, quā feminę, niři ſit habita ratio agnationis, & non ſexus, vel niři eřt vocata generatio maſculina, vel pro perpetua conſeruatione nominis, & ſimilit, & in omnem cauřam ſunt pľæferendi maſculi ex maſculis, & alia ad ſem, tom. 3. M. §. 8. n. 4. & 8. vide §. Linea.

Quando non eřt vocata linea maſculina, nec agitur de ſeudo, vel maioratu, nec de conſeruanda agnatione, nec aliter conſtat de mente diřponentis, maſculi deſcendentes ex feminis non differunt ā maſculis deſcendentibus ex maſculis, ibid.

Maſculi ex ſanctiori veniunt ſub nomine maſculorum, ſiue vocatorum, ſiue in conditione poſitorum in fideicommiſſis, vbi non eřt habita ratio agnationis, & teřtator diřcretiue non egit de illis, ibid.

Maſculorum appellatione in fideicommiſſis, vel alijs diřpoſitionibus non veniunt feminę, ſed cenſentur excludi vnā cum illarum deſcendentibus, etiam maſculis; qui tamen non excluduntur ceřſante ratione agnationis, vt quia fideicommiſſum ſit teřtatum ab extraneo, vel ā muliere, vel initium habuerit ā ſexmina inſtituta, tom. 3. M. §. 8. num. 5.

Maſculi vniuřs lineę in ſeudo, quando excludant feminas alterius lineę, & per nouas inueřtituras pľeiuicetur antiquis, t. 3. M. §. 8. n. 6.

Maſculi ex feminis proximioribus ſemper pľæſumuntur vocati potius quā alij maſculi ex feminis remotioribus, & quare, t. 3. M. §. 8. n. 7.

Maſculi deſcendentes ex feminis admittuntur ad fideicommiſſum ordinatum ſub nomine collectiuo deſcendentium quando ſunt proximiores, & non excluduntur ā remotioribus per representationem in tranſuerſalibus remotis, ibid.

Maſculano quid ſit, & quando inducatur ſanore ſecundum ob moram fratrum in dorando iuxta conſuetudinem Neapolitanam, t. 3. M. §. 8. n. 9.

Maſculi vniuřs lineę, an excludant feminas alterius lineę, ſtante inſtitutione facta dorando, & eorum ſiliorum maſculorum, t. 3. M. §. 9. n. 10.

Maſculi remotiores grades quando in ſucceſſione maioratus excludant feminas propinquiores vřimi poſſeſſoris, & alia, t. 3. M. §. 8. n. 11.

Feminę agnatz quando ſint reintegratę ad primogenituram in defectum maſculorum cuiuřdem gradus, & quando admittuntur ad ſucceſſionem feudali, faltem pořt maſculos, & alia, ibid.

Maſculorum appellatione an, & quando veniant etiam deſcendentes ex feminis, t. 1. A. §. 33. n. 13.

Maſculinum an comprehendat femininum in contractibus, t. 1. E. §. 7. n. 7.

Maſculi admittuntur ante feminas in emphyteuſi, t. 1. E. §. 7. n. 8.

Maſculi vniuřs lineę an excludant feminas alterius lineę, t. 1. E. §. 9. num. 12.

Deſcendentes ex feminis an differant ab alijs, t. 1. F. §. 14. num. 69.

Maſculi ex vno matrimonio, an excludant feminas ex alio

alio in successione matris, tom. 4. §. 3. n. 17. De statuto formari. exclud.

Vide §. Formula.

M A T E R.

Mater quæ iura habeat in bonis filiorum tam ex testamento, quam ab intestato, & qualiter illis succedat, rom. 3. M. §. 9. n. 1.

Mater transiens ad secunda vota succedit filio in bonis paternis, sine profectiois in solo usufructu, reiecta propter alios filios, in aduentis vero pleno iure, & consequitur saltem legitimam, vel eius supplementum, & alia ad rem, ibid.

Mater per transitum ad secunda vota, quando amittit etiam legitimam in bonis filijs primi matrimonij, non obstante transacione inita, quædā est exclusio per statutum, an debeat habere legitimam, quod si non adit alij filij, & alia de hac materia, ibid.

Mater transiens ad secunda vota non petito tutore idoneo filijs suis, infra annum, qualiter praeiuratur illorum successione, ac etiam legitima, an legatis, fideicommissis, & huiusmodi, t. 3. M. §. 9. n. 3.

An eandem penam incurrit non petendo curatorem filio infano, vel furioso, & an idem sit in alijs coniunctis, ibid.

Mater eodem modo priuatur successione filiorum, si ipsa nolat suscipere illorum tutelam, & idem est in alijs ad eorum successione asperantibus, ibid.

Quando praeiuratur non petitur tutorem, vel curatorem ventri suo pregnantis, ibid. & n. 14.

Mater, ut excludatur a successione filiorum ex prædictis causis, debet probari filium impuberem mortuum post annum, & tutorem non petiit ex culpa, & negligentia sua, cum ex multis causis excusatur, & in dubio radicandum sit pro exclusione, t. 3. M. §. 9. n. 3.

Excusatur ob malam valitudinem, lectum consanguineorum, abentiam, ignorantiam, minorem ætatem, si adit tutores testamentarij, vel auctus paternus, si degat in montanis, vel in loco ubi non seruetur, si pupillus decedat post pubertatem, si nondum sit lapsus annus, & in alijs pluribus casibus usque ad sexdecim, ibid. relatis, nom. 4.

Mater, nisi sit minor præferatur in tutela filiorum omnibus agnatis, & sic legitimis, & datius rutoribus, ac etiam auct, & aucto quando sunt emancipati, & est tutrix legitima, sed voluntaria, quid feruere debeat in assumptione tutelæ, & alia, t. 3. M. §. 9. n. 5.

Etiam minor a 5. annis si fuerit relicta tutrix filiorum suorum potest assumere tutelam sine satisfactioe, ibidem, & nom. 6.

Excluditur ab aucto paterno habente nepotes ex filio in potestate, ibid.

An teneatur satisfactio, sicut alij tutores, inuentarium facere, & alia, ibid.

Qualiter possit assumere tutelam sine iudicis decreto, ibidem.

Exclusio per statutum a successione filiorum, non censetur exclusio a tutela, ibid.

Mater tamen inestruosa non potest esse tutrix filiorum, ibidem.

Mater non factio inuentario nihil agere potest, & alienando sine causæ cognitione, qualiter sit nullus contractus, ibidem.

Si agat, vel conueniat tanquam tutrix ante factum inuentarium, & implementum implendorum de iure, qualiter possit saluari processus si nullitate, ibid.

Mater relicta suam, & in potestate patris constituta potest a marito communibus filijs dati tutrix in testamento, si sit maior a 5. annis, alijs secus, nisi ex consuetudine, vel statuto aliter seruetur, vel nisi dispensetur a Principe, t. 3. M. §. 9. n. 6.

Mater, & aucta in assumptione tutelæ tenentur bona sua expressè obligare, an per tutelari debito possit carcerari, maxime cooccurrente dolo, quando possint gesta suscipere, & alia, t. 3. M. §. 9. n. 7.

Mater, vel aucta item habens cum pupillo non remouetur a tutela, sed ei datur adiunctus, t. 3. M. §. 9. n. 8.

Quando dicatur exclusio per dationem alterius tutoris, qualiter possit excludi, an tunc sit locus tutori legitimo, vel datiuo, & si fuerit datus Sacerdos præferatur mater stante nullitate tutelæ, ibid.

Mater, vel aucta transiens ad secundas nuptias amittit tutelam filiorum primi matrimonij, nisi esset relicta tutrix a patre etiam in casu secundarum nuptiarum, & potest nominare victricem pro tutore, & alia, tom. 3. M. §. 9. num. 9.

Amittit etiam educationem, exceptis aliquibus casibus, & idem est si inchoatæ viuat, & alia, ibid.

Non amittit tamen officium executoris testamenti, & potest dispensari a Principe ad retinendam etiam tutelam, ibidem.

Mater postquam amittit tutelam per transitum ad secunda vota, non potest illam reasumere, etiam si denovo efficiatur vidua, nisi te integra, hoc est nondum proliuio de alio tutore, & alia, t. 3. M. §. 9. n. 10.

Mater secundo nubens non reddit ratione tutelæ, obligat bona secunda viui, in quibus pro tutelari debito potest fieri executio, tom. 3. M. §. 9. num. 11. & 29. ubi si fuit veta tutrix, secus si de facto tamen administrat.

Mater non est ita rigide, & scrupulose tractanda in redditione rationis tutelæ, sicut extraneus, ibid.

Mater per transitum ad secunda vota amittit facultatem substituendi exemplariter filijs furiosis primi matrimonij, secus in patre, t. 3. M. §. 9. n. 12.

Mater non potest in testamento dare tutorem filijs, nisi vt alius extraneus eos heredes instituendo, & datus tutor esset a iudice confirmandus cum inquisitione, t. 3. M. §. 9. num. 13.

Mater non potest dare tutorem filijs, etiam illos heredes instituendo, si viuat pater, vel si ille alium tutorem dedit, nisi adhibeat cautelam, de quolibid.

Qualiter decepta legitima possit influendo filios, illi dare tutorem, etiam viuente patre, vel aucto, & suffineatur datio saltem in vim administrationis, & alia, ibid.

Mater prægnas potest petere possessionem bonorum viti defuncti nomine ventris, t. 3. M. §. 9. n. 14.

Non petendo curatorem ventri intra nouem menses, an amittat successione, ibid.

Mater transiens ad secunda vota, an teneatur cauere filijs primi matrimonij de dote illis conseruanda, rom. 3. M. §. 9. num. 15.

Mater dum est tutrix filiorum non potest petere dotes suas, viatas, vel alimenta, quia præsumitur sibi solueret, t. 3. M. §. 9. n. 16.

Mater non potest petere dotes suas, nisi redditā ratione administrationis, si conflet ad eius manus peruenisse pecunias, vel alia, ex quibus poterat sibi satisfacere, secus autem si hereditas sit tenens, quia tunc potest petere dotes, nisi liquidò conflet esse debaricem, ibidem.

Mater, & eius heredes, etiam extranei, quando habent retentionem bonorum pro credito dotali, ibid.

Mater ex quo fuit tutrix filiorum non præsumitur satisfacta de dote, etiam si inuentarium non fecerit, nisi aliter constet, cum speciale sit in dote, ne eius restitutio retardetur exceptione administrationis, ibidem.

An sub pretextu amotionis localium, & mobiliū impediantur dote restitutio, ibid. & vide Mobilia.

Mater post mortem viri permanens cum filio diuine administrando, si sit pauper, & non indultio, quolibid acquirit, an præsumatur ex bonis filijs quaesuisse, t. 3. M. §. 9. n. 17. vide Vxor.

Mater suscipiens tutelam filiorum, & eorum nomine adiens hereditatem acquirit possessionem filijs, & idem non potest pro ius dotibus manutentionem petere, nisi fecerit sine præiudicio insistentiæ, t. 3. M. §. 9. num. 18.

Mater naturalis tamen admittitur ad tutelam filiorum suorum naturalium, cum illis succedat, & contra, & si nolit tutelam gerere, tenetur illis petere tutorem ubi eisdem paros, tanquam si esset legitima, tom. 3. M. §. 9. num. 19.

Mater non potest, neque ex testamento, neque ab intestato, neque ex contracta relinquere filijs, vel filiabus ex damnato, & punibili coitu procreatis, nec illis aliquo modo succedere, saluis tamen alimentis de equitate canonica vbiue seruanda, t. 3. M. §. 9. n. 20.

Mater non tenetur regulariter dotare filias, aliquibus casibus exceptis, & pro modo alimentorum, rom. 3. M. §. 9. n. 21.

Mater

Mater diues, (patre inope), tenetur docere filios, potius quam frater, & quicquid soluerit, vel promiserit non imputatur in legitimam filij, sed in excoactionem propriæ obligationis, & alia, ibid.

Mater, sicuti non tenetur docere, nisi in subsidium, ita nec tenetur alere nisi in subsidium, & si alimentis præstitit, repetit à patre, vel ab alijs, ad quos spectat, ibidem.

Mater tenetur alere filios usque ad triennium eorum ætatem, nisi sit adeo pauper, vel nobilis, vel alius impotens, ut lactare non possit, vel non debeat, quia tunc est sumenda nutrix expensis patris, & non matris, ibidem.

Mater an sit alenda à filijs, ibid. in fine, & n. 31.

Mater, quæ propter adulterium remansit sine dote, à filijs est alenda, t. 3. M. §. 9. n. 22.

Mater volens nubere, an sit à filijs doranda, ibid.

Mater, an possit obligari pro filijs, vide Mulier.

Mater, an possit testari de dote inæqualiter inter filios, stando statu de lucro dotis favore mariti, & filiorum, t. 3. M. §. 9. n. 24.

Mater an possit relinquere filijs secundum matrimonij plus quam filijs primi, & alia, t. 3. M. §. 9. n. 25.

Mater, quæ illum infansem in lecto succulavit, an priuatur illius successione, & quomodo puniatur, tom. 3. M. §. 9. n. 26.

Mater an habeat ius castigandi filios, & faciendi illos carcerare ad correctionem, vel punitionem, & quid in fratre maiore respectu minoris, ibid.

De matribus plura, resumit, t. 3. M. §. 9. n. 28.

Mater, an per substitutionem pupillarem à patre filio factam excludatur à legitima, quæ in bonis paternis abique grauamine ipsi filio defuncto competeat, t. 3. M. §. 9. n. 27.

Mater pro extrahendo partu, an possit permittere se fecari, t. 1. A. §. 3. n. 8.

Mater quomodo puniatur pro nece infantis in lecto, t. 1. A. §. 3. n. 11.

Mater intra triennium tenetur ipsa alere filios, t. 1. A. §. 24. num. 34.

Mater qualiter succedat filijs cum patre, vel eo excluso, t. 1. A. §. 4. n. 1. & seqq.

Mater transiens ad secundam vota quid teneatur reseruare filijs primi matrimonij, t. 1. D. §. 1. n. 1. & seqq.

Mater an possit transferre in secundum virum plus quam reliquit cuiuslibet ex filijs primi matrimonij, t. 1. A. §. 21. n. 8. & seqq.

Mater an possit testari in præiudicium filiorum primi matrimonij, tom. 1. A. §. 21. n. 8. & §. 22. n. 15.

Mater an teneatur parti inelationem ventris pro extrahendo partu, t. 1. F. §. 14. n. 5.

Mater sufficiens filium in lecto, an priuatur eius successione, & ponatur, t. 2. H. §. 7. n. 12.

Mater necans propriam partum qualiter puniatur, tom. 3. P. §. 3. num. 1. 5. an aliquando possint excusari, & alia, ibidem.

M A T E R I A.

Materia sigilli confessionis Sacramentalis, quæ sit, vel non, t. 1. A. §. 15. n. 19.

M A T R I M O N I U M.

Matrimonium est viri, & mulieris legitima coniunctio indiuiduum vite consuetudinem continens, ac alio modo describitur etiam vir contractus, & officium naturæ, tom. 3. M. §. 10. n. 1.

Matrimonij substantia pendet in totum à consensu verbis, siue signis exterioribus expresso, an sufficit consensus fidei, an internus, an debeat esse simulaneus, & alia, ibid. & in fine numeri.

Matrimonium, vt contractus, & officium naturæ consistit etiam inter paganos, vel infideles, & subiacerit legibus secularibus, at quia ex noua lege est sacramentum, & inseparabile, inter Christianos subiacerit tantum Ecclesiæ, ibidem, & n. 30.

Statuta laicalia, an possint aliquid disponente circa matrimonium, puta ne contrahantur sine consensu parentum, & huiusmodi, quid possint, vel non parentes, & Principes circa libertatem matrimonij, & alia, ibid. & num. 12. 34. & 31.

Matrimonium, an de iure contrahi possit sine parentum, & præcepti patris consensu, an peccet filij illum non

petendo, vel pater sine causa denegando, & alia, ibid. & num. 1. 2. & 14.

Episcopus an possit filiofam. licentiam concedere contrahendi sine denunciationibus, ne pater sciens impedit, ibidem.

Matrimonium, vel sponsalia, an, & quando possint per patrem impediri, etiam per incarcerationem filij, & Prælati debeat voluntati paternæ adhibere sine contrarietate Concilij, ibid.

Matrimoniales questiones spectant ad cognitionem iudicis Ecclesiastici, nisi agatur de mero facto, an sit contractus matrimonium, necne, nam tunc competens est etiam secularis, ibid.

Matrimonium non presumitur, sed est probandum, & de iure probatur presumptionibus, & coniecturis; quæ tamen hodiè vigore Concilij nihil operantur, cum debeat esse contractum præsentem Parocho, vel alio Sacerdote de eius licentia, vel Ordinarij, & alijs solemnitatibus, t. 3. M. §. 10. n. 2.

Matrimonia præsumpta, & clandestina sunt subfata, & omnino nulla, ac filijs illis nati illegitimi, & infancibiles, & alia, ibid. & n. 3.

Matrimonium potest probari per testes, si non fuerit descriptum in libro parochi, prout tenetur sub peccato mortali, ibid.

Matrimonium potest contrahi coram Episcopo, qui loco parochi interuenire potest, etiam sine parochi licentia, ibid.

Matrimonium non requirit interrogationem, nec consensum parochi, sed solam præsentiam morealem, vt consensus contrahentium nuncietur Ecclesiæ, ibid.

Matrimonium cum assensu parochi est validum non obstante prohibitione illi facta per Episcopum ne tali matrimonio assistat cum clausula irritante, quia Episcopus non potest id interdicare, ibid.

Est validum etiam si consensus contrahentium intelligatur per interpretem, ibid.

Quid si puella taceat, & pater, vel mater, siue tutor, vel curator pro illa respondeat, ibid.

Matrimonio, etiam in articulo mortis, nullus Sacerdos assistere potest, præter parochum, vel de eius, siue Ordinarij, vel Legati de latere licentia, ibidem.

Quid si assensu reputetur parochus, sed verè non sit, ibidem.

Matrimonio assistere sufficit parochum vnus ex coniugibus, & si contrahatur in parochia viri, debeat interuenire parochus viri, si in parochia mulieris parochus mulieris, & alia plura quoad quid dicatur de vna parochia, vel de alia ad hunc effectum, vt in concubina, an sufficiat parochus ruralis &c. ibidem.

Matrimonium, an ex aliqua magna causa, & necessitate possit validè contrahi abique parochio, si adsint testes, ibidem.

An valeat coram parochio casualiter præsentem, audire nuptias, vel initio, & expressè contradicere, item de testibus, & alia, ibid.

An sufficiat quid parochus, & testes audiant contrahentes, vel opus sit viri filios etiam videatur, ibid. & n. 5.

Matrimonium qualiter sit contrahendum in facie Ecclesiæ, requiratur verba, & qualia, licet parochio, & testibus inquiris, ibid.

Matrimonium quando dicatur in facie Ecclesiæ contrahendum, vt filijs nascantur legitimi, & successibiles, quid si aderat impedimentum coniugibus, vel saltem vni illorum in cognatum, & alia, tom. 3. M. §. 10. n. 3.

Quid agendum sit ne fama de impedimento, si nullus compareat ad deponendum, ibid.

Matrimonium temporibus prohibitis contractum, vel sine denunciationibus, qualiter sit validum, non tamen sit licita copula donec sequatur, nisi fuerint dispensare, qualiter puniatur neglectus, & alia, ibid.

De legitimitate probanda ad effectum succedendi, qualiter præsumatur itame matrimonio, etiam putatio, & bona fide amborum, vel etiam vnus tantum ex coniugibus, & alia, ibid.

Matrimonium (sicut & sponsalia) potest contrahi per episcopum, vel nuntium, siue procuratorem, quomodo tunc adimpleatur forma Concilij, sit Sacramentum, an ante

ratificationem possit alter penitere, quid si mandans interim in amentiam incidat, vel reuocet mandatum, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 4.

Matrimonium qualiter probetur per fidem parochi, etiam non iuratum, & licet non repetatur deliripum in libeo; & ad effectum legitimatis filiorum & nominatione coniugum, tractatu matrimoniali, & fama viciniae, t. 3. M. §. 10. n. 5.

Probat per librum matrimoniotum, & non per testes, nisi adducatur casus verisimilis amissionis dicti libri, ibid.

Probat per instrumentum dotis, vel celebratum coram paracho per verba de presenti, etiam si non sit descriptum in libro, ibid.

Probat per testes, ex sequuta traductione, fama, copula subsequata, cohabitatione, & partium confessione, ibid.

Quando non credatur paracho circa matrimonium, & alia de illius invaliditate, & non sufficienti probatione, ibidem.

Quod praesumatur potius libertas, quam matrimonium, & circa denunciationes credatur paracho, ibid.

Matrimonium non valet si secreto adhibitis testibus contrahatur, sed est seruanda forma à Concilio tradita, t. 3. M. §. 10. n. 6.

Matrimonium, an sit validum, si licentia assistendi illi per alium Sacerdotem non parochum fuerit dolo, mendacis, vel metu extorta, ibid.

Matrimonium contractum sine paracho, & testibus, an sustineatur saltem vt sponsalia de futuro, quod si fuerit sequuta copula, quid in Gallia, & alibi ubi non sit receptum Concilium, ibid.

Matrimonium clandestinum, & praesumptum est nullum, debet separari, & quid operetur, nisi rursus seruata debita forma contrahatur, tom. 3. M. §. 10. n. 7. & 8.

Matrimonia clandestina hodie ex dispositione Concilij sunt irrita, & tradita noua forma contrahendi, nempe praecedentibus denunciationibus, coram paracho vniuere contrahentibus, duorum, vel trium testium praesentia, & alijs, t. 3. M. §. 10. n. 8.

Matrimonium contrahens in peccato mortali, nouum mortale contrahit, ac idem optimum est consilium, vt praecedat sacramentalis confessio, & communicatio, ibid.

Matrimonium non debet contrahi in gradibus prohibitis, vel flantibus alijs impedimentis, quae plura sunt, alia impedimenta contrahendum, & alia dirimentia etiam contractum relata, ibid.

Matrimonium sequutum inter raptorem, & raptam de iure canonico tollit omnem poenam, secus de iure civili, facit tamen poenam mingiari si fuerit sequutum etiam de voluntate parentum, vel totum tollit si praecesserint sponsalia, vel tractatus nuptiarum, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 9.

Intellige si fuerit sequutum seruata forma Concilij, & nihilominus quibus poenis subiaceat raptor, & illi consilium, auxilium, & fauorem praebentes, ibid.

Matrimonium contractum cum puella ex causa libidinis rapta, vel de eius consensu, licet inuitis parentibus, est validum, etiam adhuc rapta in potestate raptoris existente secundum vnam opinionem, sicut etiam si foemina taperet virum; sed contrariam esse etiam in vtroque casu concluditur, ibid.

Matrimonium non impeditur per coitum sodomiticum, vel aliter extra vas naturale, cum ex huiusmodi coitu non contrahatur affinitas, t. 3. M. §. 10. n. 10.

Qualiter, & inter quos impeditur per cognationem spirituales, ibid.

Qualiter per affinitatem ex fornicatione contractam, quae vitra secundum gradum inclusioe non extenditur, ibidem.

Impeditur inter consanguineos, & affines vsque ad quartum gradum inclusioe, facta computatione secundum ius canonicum, & hoc procedit secundum aliquos etiam inter ascendentes, & descendentes in linea recta, licet veritas sit inter istos esse prohibitum in infinitum, ibid.

Matrimonium an possit per Papam dissolui, vel impediri, ibid. & n. 11.

Matrimonium de iure non liberat à patria potestate, secus de consuetudine Neapolitana, Franciae, Belgij, Regni Lusitaniae, &c. t. 3. M. §. 10. n. 11.

An stance dicta consuetudine amittatur vfusfructus, pos-

sint testari, & soluto matrimonio reincidant in potestate, ibid.

Matrimonium debet esse adeo liberum, vt etiam contrahens sponsalibus per verba de futuro, non possint contrahentes ad illud praecise compelli, sed tantum mone-ri, quid si fuerit etiam sequuta copula, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 12.

Matrimonium tam carnale, quam spirituale quando dicitur impediri, vel non ex dispositione testatoris, ibid. & num. 13.

Quod ubi praecesserint legitima sponsalia, quae certa sint, nec de illorum validitate dubitatur, nec subit aliqua iusta causa ab illis recedendi, possint contrahentes sub cenfura compelli ad eorum obseruantiam, & matrimonium, licet si semper in negatua petulant sint absoluendi, & possint compelli etiam per iudicem seculari, & alia, ibid.

An valeant sponsalia inter impares ratione nobilitatis, & ignobilitatis, & quae sint consuetudina, ibid.

Matrimonium cum debeat esse omnino liberum, non potest quia ad illud mutari meta poenae, sed bene ipse iuri, nisi agatur de magno lucro amittendo, quid possit testator in hoc, & alia, tom. 3. M. §. 10. n. 13.

An debeatur legatum relictum sub conditione, & casu, quo puella alteri extra familiam nuberet, & in similibus casibus, si contrafecerit, & alia, ibid.

Matrimonium debet esse adeo liberum, & voluntarium, vt valeat contractum etiam contra prohibitionem Superioris, & Papae, etiam cum clausula irritante, ibid.

Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum, si metus probetur, & fuerit cadens in constantem virum, vel mulierem, & puellam in qua minor fuit, quomodo probetur, de iuvene repto in domo vsus, vel puella, & de puella à matre coacta, quando dicatur purgata, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 14. vide Metus.

Matrimonium per metum illudice statum contractum ad euitandam poenam banni conuincitur, nisi intra mensem iudicetur, an, & quando sit validum, vel non, ibid.

Matrimonium metu contractum remanet nullum in vtroque foro, etiam post copulam meticulous pariter subsequutam, nec firmatur iuramento, ita vt nec sit opus absolute, nec per diuturnam cohabitationem dicatur ratificatum, nisi omnia necessaria de nouo inueniantur, ibidem, & §. 10. n. 16. M. 3.

Matrimonium errore contractum potest annullari, si error velietur circa personam, secus si circa qualitatem, vel fortuam, ibid.

Matrimonium tam carnale, quam spirituale contractum per dolum circa accidentalia est validum, secus si circa substantia, vel si dolum deducit causam contractus, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 15.

In quibus differant, & conueniant matrimonium carnale, & spirituale, & in spiritali non attenditur dolum, & quare, ibid.

Matrimonium contractum sub conditione, vel protestatione suspensiva, vel resolutiva non est validum, quid in sponsalibus, & in alijs conditionibus, & an adimpleta conditione statim sit verum, & perfectum matrimonium, vel requiratur nouus consensus, & alia ad rem, t. 3. M. §. 10. n. 16.

Matrimonium potest valide contrahi à constituto in articulo mortis, vel ad mortem damnato, cum praesentia tamen parochi, & testium, absque denunciationibus, & sine Episcopi licentia, si ad eum non sit promptus recursus, ad effectum legitimandi filios, & alia, tom. 3. M. §. 10. n. 17. vide Legitimatio, n. 5.

Matrimonium fuisse consummatum probatur pluribus modis, indicijs, & coniecturis telatis, vt non possit ex dispensatione Papae dissolui, etiam ad effectum iterandi Religionem, alio coniugum diffinitum, & quid in raro tantum, & non consummato, t. 3. M. §. 10. n. 18.

Matrimonium, an dicatur vere consummatum, si solus vir intra vas naturale mulieris seminauerit, non concurrente seminatione mulieris, vt si id certe constet paribus, possit alter Religionem ingredi, & aliter ab eo matrimonium inire, ibid.

Matrimonium quando possit, vel debeat separari ob impedimentum, & si sponfalia coeunda, sine ex parte viri, siue mulieris, vel vtriusque, qualiter deus triennium ad expectandam venietatem, quid agendum si post separationem fue-

fuerit tepetum impedimentum nō esse perpetuum vir fuerit factis initiatus, mulier fornicata, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 19. An mulier teneatur pati inchoem ob membram impo-
portionatum viri, ibid.

Si vir confectus fuit impotens contraxit matrimonium, & pariter debet, & mulier potest cum alio contrahere, & ipse etiam per cacerationem compellitur integram dotem restituere, & alia, ibid.

De dissolutione matrimonij, diuorcio, thori separatione, & solutione sponsalium, ex quibus causis fieri possint, ibid. remissuē.

De impedimento iustitiæ publicæ honestatis, unde oritur, & quando cessat, ibid.

Matrimonium qualiter possit quoad thorum separari ex causa sequitur, qualis debeat esse iuxta, & quomodo probata, vel causa adulterij, morbi gallici, vel contagiosi, fornicatæ, & huiusmodi, non tamen ex coniugum voluntate, sed iudicio Ecclesiæ, & alia, ibid.

Matrimonium, si fuerit separatum, an penes patrem, vel matrem filij extraneis sine alendi, ibid.

Matrimonium post diuorcium reintegrari potest, & ad prius statum reduci maritus reconciliatione, vel superueniente adulterio ex parte illius, qui ob adulterium alterius diuortium obtinuit, vel si per errorem fecerit factum diuortium, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 20.

Matrimonium in gradu prohibito contractum non valet, nisi si superueniat dispensatio Papæ, an presumatur, qualiter contrahentes puniantur, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 21.

Matrimonium non potest cum duobus, vel duabus contrahi sub grauibz penis, & primum validum preferitur secundum, t. 3. M. §. 10. n. 22.

Matrimonium secundum contrahendam sine certitudine mortis prioris coniugis est nullum, etiam si re veta esset mortuus, ibid.

Matrimonia debent inter pares contrahi, quomodo consideretur huiusmodi aequalitas, & procedat prouerbium *maior pari*, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 23.

Matrimonium conuersi cum infidelibus, an, & qualiter possit dissolui, ita vt vterque maneat liber ad aliud contrahendum, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 24.

Matrimonium contractum ante baptismum, vel inter infideles, est dissolubile, etiam consummatum, ibid.

Contractum inter fideles, si alter postea in haeresim, vel infidelitatem sit lapsus, non soluitur quoad fœdus matrimonij, sed tantum quoad thorum separatur, & in ad fidem reuocari potest alter religionem ingredi eo iurto.

Matrimonium contractum ab Apostatis est omnino nullum, siquæ inde nati illegitimi, & infuscibiles, data viri quæ contrahentes scientia nullitatis, quid in filijs susceptis a verè coniugatis, sed post factum votum, vel religionis ingressum, ibid.

Matrimonium fidelis cum iudæo, vel alio infideli contractum videtur valere, sed contrarium est verius de iure diuino ob disparitatem cultus, ibid.

Matrimonium cum impubere contractum est nullum, nisi fuerit obtena dispensatio à Papa, quæ solet concedi vbi malitia suppet ætatem, & alia ad rem, t. 3. M. §. 10. n. 25.

Matrimonium a forensibus, & vagabundis contractum non premissis diligentis à Concilio ordinatis est validum, licet parochus uxoriatem peccet, & alia de dictis diligentibus, t. 3. M. §. 10. n. 26.

Matrimonium, an contrahi possit in vtroque foro inter duos hermafroditos in vtroque sexu potentes, vt reciprocos corporum vius ex vtroque sexu sit licitus, est valde controuersum, & non debet parochus scire huiusmodi matrimonio assistere, sed Episcopum consulere, & alia de hermafroditis, t. 3. M. §. 10. n. 27.

Hermafroditæ, an excludant feminas, vel potius ipsi excludantur vigore flauit excludentis feminas propter masculos, an admittantur ad primogenituram, & maioratus, & alia, ibid.

Matrimonium ratum potest per professionem in Religione alterius ex coniugibus dirimi, secus consummatum, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 28.

Matrimonium consummatum non potest dissolui per ingressum, & professionem in Religione, nisi vtroque consentiente, & proficiente, aut continentiam volente eo, qui remanet in seculo, si teneat, vel sine suspitione incontinentiæ, aliis ingressus reuocatur, & non consentienti restituitur, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Non sufficit ad dictum effectum simplex Sacerdotium, sed opus est professione in Religione approbata, ibid.

Matrimonium consummatum, de plenitudine potestatis Papæ non potest dissolui, tamen verū tantum potest dissolui, ipsi etiam reuocantibus coniugibus, ibid.

Matrimonium materiam quæ tractetur, & resoluatur omnia supradicta, & alia ad rem, t. 3. M. §. 10. n. 29. & 30.

Matrimonium libertas qualiter sit seruanda, & de validitate mandatorum Principum secularium, de feminæ nobiles, & diuites illa contrahant inconfutis ipsi Principibus, & interim custodiantur ad explorandam illarum libertatem, voluntatem, t. 3. M. §. 10. n. 31. n. t. & c.

De matrimonijs contractis, non seruatis seruandis, vel aliis contra prohibitionem Canonum, & Concilij, & singulis illorum penis, t. 3. M. §. 10. n. 32.

Matrimonium validi inter amicos obsecratur, t. 1. A. §. 28. n. 3. Plura de impedimentis matrimonij ex affirmatiue, vide tit. 3.

§. Affinitas, & alia in §. Denotatio n. 10. §. Dispensatio n. 3.

Matrimonium an liberet à patria potestate, t. 2. F. §. 14. n. 65.

Matrimonium an possit contrahi inter diuersas sectas, & alia, t. 2. L. §. 40. n. 9.

Matrimonium, an, & quando possit contrahi inter raptores, & raptam, an liberet à pena raptus, & alia, t. 4. R. §. 1. n. 7. 8. & 12.

M E D I A T O R .

Mediator in delicto assassini an dicatur assassinus, t. 1. A. §. 42. n. 8.

Mediator testis idoneus contra officiales malæ famæ, t. 3. O. §. 5. n. 46.

M E D I C V S .

Medicorum iudicio sanabile est circa vulnera, & alia ad eorum professionem, & attem spectantia, ita vt tantum credatur si in loco non adsint alij, illorum tamen sententia nunquam transit in iudicatum, & peritiores semper possunt examinari, etiam primis publicatis, ab illorum relatione appellari, & libere ab illis recedere, licet eos elegerit t. 3. M. §. 11. n. t. & c.

Medici debent veritatē deponere, non studiosè delicta occultare, alias temerè deponentes contra euentus, & notoriam, si de non merentur, fed possunt de falsis, & temerariis assertionibus processari, & puniri, ibid. vide §. Peritua n. 7.

Medicus ooo esse in Cuiusdam multiplicandis, & quate, quid seruauerint Romani, & alia, t. 3. M. §. 11. n. 2.

Medici in malis interduca ceca inueniuntur cæcissimi, & illis nunquam bene est, nisi malum fit plurimis alijs, ibid.

Medicina an possit exerceri à Clericis, vel alijs Religiosis, & de Clericis.

Malta de Medicis, illorum arte, & nobilitate, ibid.

Medicina quid sit, & qualiter consistat in cognitione contrarietatis, & incompatibilitatis, cum contraria contra ipsas euntur, & alia, ibid.

Medici quando vt periti adhibentur à iudice, quæ feruere debeant, vt rectam proficiant iudicium, ne ipsi decipiantur, vel alio decipiant, ibid.

Medici possunt ab infirmis recipere promissionem pro illis curandis, & contra heredes agere, illis definitis sine eorum culpa, nisi essent à publico stipendiis, quia tunc non possent de alio salario pacisci, t. 3. M. §. 11. n. 3.

Medici, & aduocati debent esse pigriore sumi, & quate, an pro illorum mercede præferantur alijs creditoribus, & de officio Protomedici, ibid.

Medici non possunt durante infirmitate contrahere cum infirmis, quorum curam gerunt, nec heredes institui, nisi bona contrahant, & sine magna lesione, nam cessante dolo, si candidè, & bona fide agant, valet contractus, & institutio, t. 3. M. §. 10. n. 4.

Medici an possint præbere medicamenta directè tendentia ad curationem mulieris pregnantis, si per accidens sit sequenda mors prolis animatæ, vel inanimatæ, & alia ad rem, t. 3. M. §. 11. n. 5.

An ex aliqua rationabilis, & iusta causa licitum sit per medicamenta steriliteratem in vxoratis inducere, an pro curatione morbi, quid in Montalibus, & Clericis, ibid.

Medici, an possint præbere remedia ad emendandum, vel reparandum virginitalitatem amissam, an aliquando præbere pocula in abortionis fecus nondum animati, ibid.

Medici possunt (quicquid fecus sit in Aduocatis) suscipere curam morbi desperati cum debita prædicatione, & an teneantur desperatis mederi, t. 3. M. §. 11. n. 6.

Medicus, qui mediante dolo, vel lata culpa perit in causa

Y VI

ut agrotos decesserit, pena mortis tanquam homicida puniatur, si verò per imperitiam arbitrio iudicis, t. 3. M. §. 11. n. 7.

Medicus dolose infirmum contrariis medicamentis interimitur dicitur proditor, & non gaudet immunitate Ecclesiæ, ibid.

Medicus et quibus præsumatur in dolo ratione medicamentorum inulaturum, naturæ infirmo, morbo, ætati, ac temporis improprietatibus, vel aliter non servatis medicinis regulis adhibere, & huiusmodi erroribus, vel negligentis, t. 3. M. §. 11. n. 8.

Medicus quando præsumatur in culpa, & qualiter puniatur, & quid delinquant per imperitiam non puniatur pena corporali, ac idem in Chirurgo, ibid.

Medicus non habens medicamentum certum, an possit seque opinionem minus probabilem circa aliqua medicamenta, ibid.

Medicus an possit infirmo mortuo adhibere medicamentum dubium, & alia, ibid.

Medici, chirurgi, & similes tenentur denunciare Curie vulnera medicata, alias possunt tanquam perversatores arbitrio iudicis puniri, & quando possint excusari, t. 3. M. §. 11. n. 9.

Medicus tanquam in arte peritis standum est super causâ sequente mortis, quando plures causæ concurrunt, & magis creditur illis, qui interfuerint curæ, quam alijs, t. 3. M. §. 11. n. 10.

Medicus a publico ad annum, vel aliter conductus, si fuerit impeditus sine sua culpa, vel defunctus, & ut non poterat finire conductum, an ipse, vel eius hæredes possint consequi salarium per toto tempore, de iure, & de consuetudine, t. 3. M. §. 11. n. 11.

Medicus a publico non spenditarius potest exigere salarium ab infirmo, vel eius hæredibus, etiam non contentum, ac etiam si inuitum, vel in morbo desperat curauerit, & obierit, t. 3. M. §. 11. n. 12.

Medicus an teneatur tempore pestis cum periculo suo alijs mederi, & an pro curatione in die festo exigat salarium, ibid. & n. 1.

Medicus (sicut advocatus) tenetur in viroque form pauperes gratis curare, & aliquando etiam de proprio subvenire, & quando possit excusari, t. 3. M. §. 11. n. 13.

Medicus non potest deferre curam infirmi, etiam si sibi non solvatur salarium, quia de iure non debetur nisi finita cura, & habet actionem ad id, alias potest puniri sicut de alijs negligentis, t. 3. M. §. 11. n. 14.

Medicus vnicui tantum causâ potest curam infirmi deferre, nempe monitus nolit sacramentum pernoctare amplecti, præcipue in morbis grauib, & periculosis, an possit huiusmodi monitionem per alios facere, & credere infirmo, & quando possit excusari, & alia, ibid. & n. 2.

Medicus an in casu dubio possit dispensare ab obligatione ieiunij, vel ab abstinencia carnis, vel tantum causam declarare, cum dispensatio spectet ad Superiorem Ecclesiasticam, & alia, t. 3. M. §. 11. n. 15.

Medicus nondum matriculatus, sed de proximo matriculandus, si faciat *ricettam* suffragatur ad excusationem Pharmacopœ, & Chirurgi illam caequens, t. 3. M. §. 11. n. 16.

Medici Iudei, vel Infideles, qualiter non possint curare Christianos agrotantes, nec Christiani illis v. i. sub grauius penis ab ordinario Ecclesiastico imponendis, & alia ad rem, t. 3. M. §. 11. n. 17.

Medici, Chirurgi, & similes quocunque modo ad curandum adhibiti, an teneantur ad damna, & restitutionem, ubi illorum imperitiam, vel malam curam, & alia de illorum officio, t. 3. M. §. 11. n. 18.

Medici, an præferantur legibus, vel è contra, vide Doctor.

Medici non innocentes infirmos de confessione sacramentali faciendâ, quas penas incurant, & quando possint excusari, t. 3. M. §. 11. n. 20. & 14.

Medici, & Chirurgi contentum ad quos eorum spectet curatio pestilentis, sed vtrique retinendi, & conuocandi ubi opus est, & distributis partibus ad curationem deputandi, & alia de remedijs pestilentis, t. 3. M. §. 11. n. 21.

Medici, & scolares tenentur orare, & largiri pro anima anatozatorum, t. 1. C. §. 1. n. 7.

Medicorum iudicio an sit omnino standum in materia venenâ, an morem attulerit, vel non, t. 1. C. §. 50. n. 4. vide Venenum n. 3.

Medicus potest exigere salarium pro cura, etiam inoleis

factis, tom. 2. E. §. 28. num. 17.

Medicus non potest deferre curam sub prætextu non soluti salarii, ibid.

An sit omnino standum illorum iudicio circa qualitatem vulnerum, t. 2. M. §. 7. n. 21.

Medicus quando dicitur homicida, & non gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 2. H. §. 7. n. 27.

Medicus non potest quicquam contra salutem animæ agrotis facere, t. 2. L. §. 19. n. 8.

Medici an sint admittendi ad visitandum mulieres in partibus pudendis, t. 3. M. §. 17. n. 37.

Quomodo deponere debeant, & cum iuramento, t. 3. P. §. 19. n. 2.

De origine, & fallacia artis Medice, & alia de Venenis, vide Addit. Noan's. t. 1. cap. & in Praxi §. Medici.

M E D I V M.

Medium an præsumatur probatis extremis, tom. 2. E. §. 31. num. 6.

M E L I O R A M E N T A.

Melioramenta in re emphyteuticâ, finita emphyteusi ob culpam ipsius emphyteutæ deuoluuntur ad dominum directum, secus si sine culpa, nam tunc spectant ad hæredes emphyteutæ etiam extraneos, nisi aliter sit consentum, t. 3. M. §. 12. n. 1.

Qualiter competat retentio, vel actio emphyteutæ, vel eius hæredibus pro miglioramentis necessarijs, & vtilibus perpetuum fundi vtilitatem recipientibus, & debeantur non vt rudera, sed prout sunt ædificia consistente, & alia, ibid. & n. 3.

Melioramenta facta à conductore sunt ipsi, vel eius hæredibus rescindenda, etiam si se obligauerit illa proprijs sumptibus facere, nisi etiam fuerit dictum quod ad dominum deuoluuntur, ibid.

Melioramenta in botis emphyteuticis facta non compensantur cum fructibus, (licet compensentur in bonæ fidei possessore) sed veniunt in obligatione ad fauorem creditorum emphyteutæ, & possunt illis adjudicari, nisi dominus voluerit per eodem prelio illa emere, t. 3. M. §. 12. n. 2.

Melioramenta consulto facta in summa excessiva, ne dominus directus possit illa solvere, non sunt rescindenda, sed tantum tolli possunt sine lesione prioris status rei, vel amittuntur, & quæ differentia sit in hoc inter emphyteutam, & bonæ fidei possessorem, & alia, tom. 3. M. §. 12. num. 3.

Melioramenta quando ob pauperatatem debentis, rescil non possunt, tenetur possessor ad solutionem valoris fundi, vel datur ammissio pro inuasio arbitrio iudicis, ibid.

Melioramenta quando sunt rescindenda, vel non, ibid. remissive.

Melioramenta consistentia in expensis necessarijs, facta sive à bono, vel male fidei possessore deducuntur habito tantum respectu valoris materis exstantis tempore restitutionis, & alia, t. 3. M. §. 12. n. 4.

Quid in melioramentis vtilibus, & non necessarijs, ibid.

Melioramenta facta ab hærede grauius pro reparatione ædificij manantis ruinam sunt omnino rescindenda, non obstante intimatione non meliorandi, quia necessaria deducuntur etiam à male fidei possessore, ibid. & num. 5. in fine, & n. 11.

Melioramenta villarum, quæ facturus erat ipse fundi dominus, deducuntur duobus finis concurrentibus, nempe quod fundus factus sit pretiosior, & fuerit impensum, & attenditur quod est minus, t. 3. M. §. 12. n. 5.

Melioramenta, vt dicantur probata, doceri debet de anteriori statu rei meliorare, intelligendū vt ibidem, & num. 19.

Melioramenta esse facta à prætendente constare debet, & cuius temporis ultimum sit attendenda, ibid. & n. 19. in fine, & n. 22.

Melioramenta, (si non possit probati de anteriori statu rei, & expensa non sit vndeque liquida) possunt per iudicem taxari, medium viam eligendū, ibidem, & num. 19.

Si probatum ob lapsum temporis sit impossibilis, standum est probatibus ex gestis inter partes resolutibus, ibid.

Melioramenta necessaria sunt rescindenda, nulla seruata ratione meliorati, & impendi, nec etiam probato antiquo statu, ibid. & n. 4. in fine.

Melioramenta necessaria, vel saltem villia, & perpetuum rei

rei utilitatem respicienda facta per heredem grauatum in re restituenda, non veniunt in restitutione fideicommissi, sed possunt retineri, vel in re actionis repeti, r. 3. M. §. 12. num. 6.

Voluptuaria non deducuntur per modum estimationis, sed abractionis quatenus separabilia sunt cum commodis hereditatis, alias etiam abractione denegatur; si tamen valorem rei augere, habentur ad instar vtilium, ibidem, & num. 10.

Melioramenta in materia fideicommissi sunt soluenda iuxta valorem currentem tempore restitutionis, quicquid aliqui tenent de tempore, quo facta fuerunt, ibid.

Melioramenta facta ab emptore in bonis fideicommissi, an possint retineri, vel condici, quando sciatur rem esse fideicommissi subiectam, ibid., & n. 11. & 21.

Melioramentorum exceptio reicitur si de illis non constat saltem in genere, & ante liquidationem non impedit immisionem fideicommissarii, maxime oblata cautione, ibid.

Melioramenta naturalia sine hominis opera, vel industria, vt incrementa per alluvionem, & similia fideicommissarii commodum cedunt, t. 3. M. §. 12. n. 7.

Melioramenta dicuntur recipere perpetuam rei utilitatem, sint deducenda, si saltem decennalem utilitatem afferant, vel ultra possessionis tempus, vt pro rata detrahantur, vel si non recipiant augmentum a solo, vt aedificia, quae verò recipiunt incrementum a solo, vel plantae debentur pro medietate facienti, t. 3. M. §. 12. n. 8.

Melioramenta necessaria, vel vtilia, an, & quando debeantur facienti, etiam si sit perpetua res, vel ipsa melioramenta sine facientis culpa, t. 3. M. §. 12. n. 9.

Melioramenta necessaria, vel vtilia facta à patre in bonis aduentitij filiorum, non compensantur cum fructibus, sed sunt conferenda cum fratribus, vel impudentibus, & quando secus; quid in alijs visfructuatijs, Praetatis, & similibus expendentibus, t. 3. M. §. 12. n. 10.

Melioramenta facta à male fidei possessore videntur donata, & non reperiuntur, nisi essent adeo necessaria, vt dominus etiam fuisset facturus, vel sine quibus res fuisset peritura, an error iuris excuset ab amissione, & alia, t. 3. M. §. 12. n. 11.

Melioramenta facta à bonae fidei possessore compensantur cum fructibus, sed quomodo hoc intelligatur, & generaliter quando compensentur cum fructibus, vel non, ibid.

Meliorans, an, & quando acquirat ipsi fructus melioramentorum, vel non, & quando debeat imputare fructus perceptos, & quoti percipere poterat cum ipsi melioramentis, vel potius reputetur simplex creditor expensarum, pro quibus non debentur fructus, & alia, ibid.

Melioramenta vtilia facta à male fidei possessore non retinentur, nec restituuntur, sed tantum possunt abradi, & separari sine laesione prioris status rei, nisi dominus vellet illa solvere prout separata valent; quando intelligantur donata, & alia, t. 3. M. §. 12. n. 12.

Melioramenta non debentur, nisi per abractionem vt supra, quando possessor fuit intinatus ne illa faceret, nisi fuerint necessaria, vel respicerent interesse Reipublicae, ibid.

Melioramenta facta in re empti, an sint rescindenda à vicino, vel consanguineo retrahente vigore statuti, t. 3. M. §. 12. n. 13.

An sint rescindenda emptori rerum minoris, ibid.

Melioramenta non petita contra euincementum, non possunt per actionem euictionis repeti contra venditorem, t. 3. M. §. 12. n. 14.

Melioramenta possessa à meliorante praebent illi ius offerendi, ita vt offerendo pretium, quod valeat res sine melioramentis illam possit retinere, licet non sufficiat pro toto credito, ibid.

Melioramenta facta per debitorem in re obligata veniunt sub hypotheca ad sanorem creditoris, secus autem si fuerint facta à tercio possessore tibi obligata, & alia ad rem, t. 3. M. §. 12. n. 15.

Melioramenta per maritum in re dotali facta, non presumuntur donata, sed repeti possunt, & qualiter deducantur, t. 3. M. §. 12. n. 16.

Melioramenta consentientia in plantationibus, stercoreationibus, & similibus, cum non sint perpetua, non continentur de iure non sint rescindenda, quid de vitibus, & vniuersimodis, t. 3. M. §. 12. n. 17. & 18.

Sabot. Index Generalis.

Melioramenta consentientia in disibando, vel aliter agros ad culturam reducendo restituantur à fideicommissario iuxta valorem praesentis temporis, non attenta simpli, vt impensa, ibid.

Melioramenta in constructione domorum, plantatione arborum, vinearum, & huiusmodi tanquam vtilia debentur, & pro illis competat retentio rei melioratae, non autem aliorum bonorum, quomodo probentur, & in quibus summa, & alia ad rem, t. 3. M. §. 12. n. 18.

Melioramenta in specie liquidata impediunt immisionem, alias succurritur possessori per cautionem de illis restituendis iuxta liquidationem sciendam, quid sit probandum pro illorum coniectione, & alia, t. 3. M. §. 12. n. 19.

Melioramenta qualiter sint liquidanda per relationem petitorum, quid si petiti disciderint, & alia, ibid.

Quando non sunt penitus illiquida, sed probata, licet eorum valor non sit liquidatus impediunt immisionem, & assignant terminus ad faciendum illa estimare, & quando secus, ibid.

An sit necesse probare, quod sint facta ab allegante, vel sufficiat illa possidere, ibid., & n. 22.

Melioramenta non mutant naturam rei melioratae, sed cedunt solo, an autem sint restituenda expensae necessariae, & viles, saltem quatenus auerunt pretium aedificij, & alia quando sunt facta in bonis fideicommissarijs, t. 3. M. §. 12. n. 20.

Fideicommissarius, cui deferuntur fideicommissum perpetuum alijus postea restituendum, an teneatur restituere dictas expensas, & quatenus sic, an illas à sequentibus vocatis repetat, vel amittat, ibid.

Melioramenta etiam vtilia facta post iudicalem intimationem de illis non faciendis, non sunt restituenda, sed tantum tolli possunt sine laesione prioris status, & alia, t. 3. M. §. 12. n. 21.

Melioramenta quando reputentur necessaria, vel vtilia; an debeant probari esse facta à pretendente, vel ab alio, cui succedat, vel sui coniectione, tom. 3. M. §. 12. num. 22 & 29.

Melioramenta facta à conductore in re sterili sibi locata praestant sui prentendi renouationem sicut tempore locationis, ne petatur fructibus suorum laborum, nisi adesse pactum meliorandi, t. 3. M. §. 12. n. 23.

Alia de melioramentis à diuersis personis factis, remissum, t. 3. M. §. 12. n. 24.

Melioramenta facta in bonis Maioratus, vel Regie Coronae ab ultimo possessore, an possint per eius successorem, vel heredem repeti, t. 3. M. §. 12. n. 25.

Melioramenta sunt rescindenda à retrahentibus, t. 1. D. §. 30. n. 23.

Melioramenta, an perdat expulsi ex causa mali usus, §. Conducto 7.

Melioramenta an sint rescindenda cum fructibus, & interesse, t. 3. E. §. 28. n. 12.

Melioramenta facta per patrem in bonis filiorum an impuntur in legitimum, t. 3. L. §. 6. n. 38.

M E M O R I A.

Memoriae publicae non possunt tolli, vel deauctari, t. 1. A. §. 39. n. 3. & c.

M E M B R V M.

Membra proprie dicuntur illa, quibus distingo, & proprio officio corpus mouetur, t. 3. M. §. 13. n. 1.

Membrum non dicitur digitus, sed pars membri, & perinde abscindens membrum non procedit in abscindendo digitum, nisi fiat apostato modo, vel debilitet manum, vel nisi lex loquatur generaliter de membro aliquo, ibid.

Membrum appellatione, quae veniat, an digiti, dentes, auriculae, barba, mamillae, & huiusmodi ad effectum pertineat, vel immunitatis Ecclesiae pro mutilatione imbuti, ibid.

Membrorum suorum nemo dominus est, & quid inde, t. 3. M. §. 13. n. 2.

Membrum quid sit, & qualiter membra omnia pro totius corporis salute sint exponenda, t. 3. M. §. 13. n. 3.

Membrum alteri, vel sibi voluntarie, & citra necessitatem mutilans efficitur irregularis, & quandoque excommunicatur, vt si offensus sit Clericus, quid in debilitantibus, t. 3. M. §. 13. n. 4.

M'ENDACIVM.

Mendacium est dictum, quo aliquid contra id, quod mente, & animo credimus, vel habemus, affirmamus, vel negamus, quod duplex sit, an sequatur animus fallendi, & alia, t.3. M. §.14. n.1.

Mendacium quando fit peccatum veniale, vel mortale, an aliquando sit licitum, vel in iudiciis, & de iudicia pertinent accedente iuramento, vel si agatur de re gravi est peccatum mortale, ibid. & n.6.

Mendacium comenitur verbis, & factis, verbis nunquam permissum, factis autem sic ex iusta causa, & quare, t.3. M. §.14. n.2.

Mendacium differt à falsitate, quia mendacium est fingere, quod verum non est, falsitas verò negare quod verum est, ibid.

Mendacium, variatio, & tirubatio non faciunt indicium ad torturam, nisi sit circa substantialem, & iunctis alijs indicij, per quos res debet convinci mendacium, & alia, t.3. M. §.14. n.3.

Mendacium à delicto remotum, est probatum non facit indicium, ibid.

Mendacium in teste facit indicium ad torturam, non autem in principali imputato, ibid.

Mendacium qualiter puniatur, & de illius effectibus in civilibus, quod non presumatur, ex quibus arguatur, & alia, ibid.

Mendax in vno, presumatur talis in omnibus, & contra eum oritur oon levis suspicio etiam circa alia genera maiorum, ibid.

Mendacium dicere presumitur inimicus, & ob id à testimonio repellitur, t.3. M. §.14. n.4.

Mendacium reus non respiciens substantialem negotij non admittit illi fidem, t.3. M. §.14. n.5.

Mendacium licet sit semper in se malum, tamen simplex officiosum quandoque reputatur licitum, & nullum in foro externo meretur poenam, si abut dolus, alterius lesio, & commodum mendacis, & alia ad rem, tom.3. M. §.14. n.6.

Mentis non dicitur, nec fallere, sed falli qui dicit falsum, quod putat verum, quia à iudicio hinc digno, cui creditur, ibid.

Mendacium propriè est falsa significatio vocis cum voluntate fallendi, non presumitur dolose dictum, nec inducit actionem de dolo, nisi causa lici sit dictum, & alia, ibid.

De mendacij dedecore, & sordiditate inexcusabili, ac malo intrinseco contra naturam, & decorem veritatis, an sit aliquando permixta arguocatio, & restrictio mentalis, & alia, t.3. M. §.14. n.7.

De mendacio, & eius effectibus, remissivè, t.3. M. §.14. n.8.

Mendacium quando fit peccatum, maxime in iudice, t.1. in Compend. de qual. iud. perfect. n.62. & seqq.

Mendacium qualiter faciat indicium, t.1. D. §.14. o.10. Quid operetur in minore afferente se maiorem, & an puniatur, t.3. M. §.14. n.14.

Mendax in aliqua positione, an presumatur idem in alijs, t.3. P. §.26. o.24.

MENSIS.

Mensis quot diebus consistat, & quomodo numerandus, t.1. A. §.33. n.30.

MENSURA.

Mensura loci contrahit, an loci, in quo fuit sunt prædicta mensuranda sit attendenda, & alia, t.3. M. §.15. n.1.

Mensura an comprehendere debeat iossia, vias publicas, & priuatas, ripam fluminis, Beriedam, alnea, plateas, areas, sepes, macities, domus, & similia, ibid.

Mensura, an fit facienda communibus expensis emptoris, & venditoris, vel penitus tantum, ibid.

Mensura certa conveniunt ad manutendam, siue venditio sit facta ad corpus, siue ad mensuram, maxime si defectus sit in notabili quantitate, ibid.

Mensura est facienda cum citatione partis ad interstendum, alios non arretitur, & facta vno tempore, & inter diversas personas non probat quoad aliud tempus, t.3. M. §.15. n.2.

Mensura certi loci adiecta legata, vel alteri rei promissa operatur quod solutio sit facienda in loco mensuræ adiectæ, t.3. M. §.15. n.3.

Mensura pro habenda distantia locorum, vel ad alios effectus

requisita quomodo sit facienda, & alia, t.3. M. §.15. n.4. Mensura non est concedenda, etiam expensis potentis, quando ex vulgi opinione de illa constat, quia distantia locorum probatur per iuram, & vulgopinionem, ibid.

Quomodo probetur in materia delationis armorum gravius poena prohibere intra certa millaria, & immunitatis Ecclesiarum pro 30. vel 40. passibus, ibid.

Mensuris, vel ponderibus falsis, vel iniustis vrentes committunt falsum, & furtum, & quomodo puniantur in utroque foro, & alia, t.3. M. §.15. n.5.

Mensuræ, & pondera qualiter sint signanda signo publico, & possint etiam reveri per Communitatem in modis, & emporijs exigendo gabellam ab vrentibus, & alia, ibid.

Mensura vna periossa, vel ordinata, alie censentur prohibere, & alia de mensuris, & ponderibus antiquis, & modernis, t.3. M. §.15. n.6.

Mensura qualiter probetur per testes afferentes vidisse, & mensurasse, vel iactum mensurasse vidisse, & alia, t.3. M. §.15. n.7.

Mensura qualiter constare debeat ubi agitur de archibussetis, vel pilulis breuioris mensuræ, distinguatur, ibid.

De mensuris, & mensuris varia remissivè, t.3. M. §.15. n.8.

Mensiores agrorum, & similium rerum, prout & calculatores dolo mensuras, vel numeros falsas, vel falsos referentes ad quid reuocantur, t.3. M. §.15. o.5.

Mensura armorum qualiter constare debeas, tom.1. C. §.30. n.13.

Mensura quomodo facienda de circuitu Ecclesiarum, t.2. E. §.2. n.21.

Mensuram falsam, vel iniustam a dhibens committit furtum, t.2. F. §.28. o.3.

Mensura pedum in ædificando quomodo facienda, & alia, t.3. L. §.10. o.16.

MENTITA.

Mentita quando fit licita, vel oon, & sic quando fit punibilis, vel non, & quod alium mentiens teneatur actionem, in iuriam, nisi faciat ad propulsandam iniuriam sibi illatam, t.3. M. §.16. n.1.

De verbis mentari falso homine, vel falsum, siue mendacium dicitur, quomodo differant, ibid.

Mentita quomodo sit licita, quando obijciatur etiam etiam verum, sed occurrunt, vel quod obijciatur sciebat in secreto, & licitum esse iniuriam dare mentiam incontinenti, ibid. & n.2.

Protestatio de non iniuriando non excusat tanquam contraria dicto, vel facto iniurioso, ibid.

Mentita per se est iniuria gravis, & atrox, cum faciat mentium falsarium, & oon collitur nisi per aliam, t.3. M. §.16. n.2.

Sed inter Christianos recurrendum est ad iustitiam, ibid.

Excusatur si proferatur incontinenti ad sui honoris defensionem, vel mitius ponitur si ex intento dolose, vel ex iracundia sit posita, etiam animo iniuriandi, vel contra personam valem, & abientem, & alia, ibid.

Mentita an, & quando sit permissa, vel non, t.2. I. §.22. n.11. & seqq.

MERCATOR.

Mercator propriè dicitur ille, qui res venales emit, vitillas integras, & non immutatas cum lucro recuendat, qui verò in aliam formam reductas vendit dicitur Artex, quod hoc importet, & alia, t.3. M. §.17. n.1.

Mercator non dicitur ille, qui nomine alieno exerceat mercatorem, nec venit sub statu loquente de mercatore, ibid.

Mercator debet esse descriptus tanquam talis in mercatura, quam proficitur, illum per se exercere, nec femel, sed pluries, & in ea habere maiorem partem suam fortunarium, t.3. M. §.17. n.2.

Mercatores in eorum causis habent multa privilegia, & illis gaudent, licet plus in bonis stabilibus, quam in mercantibus possideant, ibid.

Mercator vendens habita fide de pretio, præfertur in suis mercibus, si emptor præcogitauerat fugam, illa sequuta, t.3. M. §.17. n.3.

Mercator saltus non potest cedere bonis, quibus penus afficitur, quam durum sit tractare cum deceptoribus, & de modo satisfaciendi creditoribus, t.3. M. §.17. n.4.

Mercator quinam dicatur falsitas, & dolus, ac fraudulentus, an gaudeat immunitate Ecclesiarum, debeat expelli, & alia, t.3. M. §.17. n.5.

Met-

Mercator decoctus, vel de proximo decocturus nihil facere potest in pretiudicium creditorum, sociorum, tenetur edere libros, possit torquere, vt indicet pecunias abconditas, an transigere, & alia, ibid.

Contractus ante decoctionem factus, an sit dolosus, vel non, pendet non ex sola temporis preiudice, sed ex alijs coniecturis, & circumstantijs arbitrio iudicis, ibid.

Mercator quando preiudicium esse solendum, vel non, & ex quibus reddatur suspensus, t. 3. M. §. 17. n. 7.

Mercator fideiudex, licet non renuncietur beneficijs, fideiudicij potest consensu sine excoisitione principalis, t. 3. M. §. 17. n. 7.

Mercator scribens, alteri, *adhuc fidem tui super me, censetur* se pro illo obligare, ibid.

Mercator acceptans litteras cambij facit se debitorem presentantis, & licet scribens efficitur decoctus tenetur solvere, t. 3. M. §. 17. n. 10.

Mercator an possit reuocare scripturam in suo libro ad fauorem absentis factam ante illius acceptationem, ibid.

Accipiens litteras requirentes solutionem sine contradictione, an videatur facere debitum, ibid.

Mercator scribens litteras cambij non liberatur nisi sequuta solutione, t. 3. M. §. 17. n. 9.

Ad quam speciem periculum decoctionis illius, cuius tunc erat directus, ibid.

Mercator danti creditum soluenti in libro suo, vel contrapositionem solum partem sui crediti, an habeat electionem declarandi receptis ad consumptum contrapositionem, vel soluenti si erat deutor ex pluribus causis possit eligere in quam causam velit compensare, t. 3. M. §. 17. n. 10.

Quid inter mercatorem per dictam contrapositionem partitum inducatur ipso iure compensatio, solutio, & extinctio debiti, licet resultet in pretiudicium aliorum, & alia, ibid.

Mercatorum stylius inter eos attendendus, ibid.

An autem sit saltem necessaria declaratio partem ad inducendam dictam compensationem, vel debiti extinctionem, ibid.

Mercator, qui definit esse mercator potest consensu coram Confusibus mercantie per omnibus gestis danti erat talis, & ad mercatorem spectantibus, t. 3. M. §. 17. num. 11.

Mercator non potest vi signo alterius, nec stare cum mercibus ante domum, vel apothecam alterius, nec ponere iabulata, vel banca impedienda vium priuatum, t. 3. M. §. 17. n. 12.

Mercator dolose viens signo alterius, potest tamquam falsum committere arbitrio iudicis puniri, ibid.

Mercator non potest signum suum rebus alienis imponere, & Ballas praesumantur esse illius, cuius signo sunt signata, ibid.

Mercator pro mercibus datis ad vendendum habet hypothecam cum praestatione pro certa summa, tom. 3. M. §. 17. num. 13.

Mercatori non potest opponi de nullitate obligationis minoris, vel mulieris si consistit de verione mercem in eorum vitium, ibid.

Mercator remanet obligatus ex contractu inire cum illius administratore, factore, infirmo, vel negotiorum gestore, publice, & palam se pro tali genere, t. 3. M. §. 17. n. 14.

Mercator, cum non sit solutus tenere pecunias ociosas, potest percipere interese damni emergentis, & iacti cessantis, probatis requisitis, t. 3. M. §. 17. n. 15.

Mercator ex quibus actibus possit aliquid lucrari, nempe transactione pecuniarum, laboris, incommodi, & huiusmodi, cum cambium non sit mutuum, & alia, t. 3. M. §. 17. n. 16.

Mercator habens plures apothecas, & negotia separata, maxime in diuersis Ciuitatibus, vel Principijs, si efficiatur decoctus, qualiter credentes vnius negotij praestantur alijs alterius negotijs, quid in societatibus officij, & alia, t. 3. M. §. 17. n. 17.

Mercator qualiter teneatur edere libros, etiam ad fauentem tertij, & ad fundandum actus intentionem, alias possit contra eum in litem iurari, t. 3. M. §. 17. n. 18.

Tenetur etiam edere secreta, & priuata memoria, siue memorias, si addit aliqua suspicio, nec excusatur si dicat libros non conficisse, vel amississe, nec sufficit vnica editio si opus sit pluribus, ibid.

Mercatores habentes securitatem pro vendendo ad nundinas, *Index Generalis*.

nas, debent illa gaudere etiam pro recedendo, & alia, t. 3. M. §. 17. n. 19. & 22.

Mercatorum iudicio statuit circa stylium, & peritiam mercaturae, secus in alijs, quid si consistit de stylio partem vltari allicuius mercatoris, an penealeat, & de priuata mercatorum Fincenarum, t. 3. M. §. 17. n. 20.

Mercator mandans continuari negotium nomine suo post mortem efficit vt eius hereditas, & bona obligentur, non obstante fideicommissio ab eodem ordinata, & sit valida obligatio hereditas licet minoris, quid si negotium sit diuersum, & quomodo arguatur, t. 3. M. §. 17. n. 21.

Mercatus, siue nundina solo Principe concedi possunt, & de vno loco ad alium transferri, non obstante longissimo tempore, t. 3. M. §. 17. n. 22.

Mercatus, & nundinae possunt per Episcopum prohiberi, ne fiant in diebus festis, & quando fecus, ibid.

De mercatibus, & nundinis, ac illarum privilegijs, & alijs ad rem, ibid.

Mercator scribens aliquem debitorum ad enumerationem, & visitationem alterius, si non possit à scripto debitoris iussu fieri, habet actionem in subsidium etiam contra eum, pro quo iactauerunt merces, & in cuius commodum sunt versae, & idem in similibus, t. 3. M. §. 17. n. 23.

Commodum recipiens ex contractu tenetur saltem in subsidium, licet ipse non contraxerit, nec se obligauerit, ibid.

Mercatura an deroget nobilitati, t. 3. M. §. 17. n. 24. vide Nobilitatem.

Mercator repertus errorem in libris suis, an possit illum corrigere, & sponere partem, t. 3. M. §. 17. n. 25.

Mercatura, & negotio qualiter sit Magistratibus prohibita, & an quandoque permittitur, t. 3. M. §. 17. n. 26.

Mercatores librorum praefertunt ceteris mercatoribus, & alia de mercatura, & mercatoribus, t. 3. M. §. 17. n. 27. & sequ.

Mercantes an cogi possint referre in libris publicis Registris, vel Assensu aliorum pecunias, & merces, ac pro illis collectas, & taxas, t. 3. M. §. 17. n. 29.

Mercatores, quas fraudes committere soleant, & quomodo se gerere debeant in vendendo, ne teneantur ad restitutionem, t. 3. M. §. 17. n. 30.

Mercantia falsitas non potest cedere bonis, tom. 1. C. §. 14. num. 13.

Mercatura Clericis prohibita, & alia de materia, vide in §. Clerici.

Mercator filiusfamilias obligatur tantum pro pertinentibus ad artem suam, t. 3. F. §. 14. n. 59.

Mercator an, & quando inducendus à Indice Mercatorum, vel ab ordinaro, t. 3. I. §. 4. n. 14.

Mercatus, & nundinae an possint ab Episcopo prohiberi diebus festis, & nundinae §. 10. num. 6. & 7. & Episcopus num. 35.

Mercatores probant de stylo per eorum fidem, t. 4. T. §. 9. num. 62.

De mercatoribus, & mercatibus, vide in Praxi Genitoris mejs. Mercanti, e Mercator.

M E R C E S.

Merces qualiter veniant sub hypotheca, & tamen si fuerint minorum, non venduntur exanti à dicta hypotheca, secus si vniuersales, vt corpus, & taberna venditur, nam tunc transeunt in emptorem cum onere suo, t. 3. M. §. 24. n. 2.

Merces an possint mitti ad loca Insulorum, tom. 1. A. §. 40. num. 1.

Alia vide in §. Affecatio per tot.

Merces venales an, & quando cadant sub hypotheca, vel non, t. 2. F. §. 5. n. 44.

M E R E T R I X.

Meretrix proprie dicitur illa, quae passim, & palam omnibus potest ad explendum libidinem, siue cum quocumque, siue sine quocumque, & alia, t. 3. M. §. 18. n. 1. & 17.

Meretrix non dicitur illa, quae sine quaestione amoris causa, amanti sui copiam facit, & ideo non potest expelli, nec dici vt corpus persona, prout nec illa, quae meretricis desistit, ibid.

Mulier nobilis meretricando non amittit nobilitatem naturalem, nec privilegia ceteris nobilibus concessa, licet alij contra, ibid.

Meretrix occulta, verè est meretrix, licet non slet in lupanari, ibid.

Meretrices, & lenones non possunt esse testes, nisi de rebus in lupanari sequutis, vel vbi alter veritas habet non potest,

posse, & ad faciendum indicium, non plenam probationem, & an purgare debeant maculam intamam cum tortura, t. 3. M. §. 18. n. 3.

Meretrices nuptæ, an possint pungi in foro contentioso, an rem habentes cum illa, à quibus possint accusari, quid seruentur Florentiæ ob officium Honestatis, & alia, t. 3. M. §. 18. n. 3.

Meretrix nupta an teneatur dare marito lucrum ex adulterio quantum, ibid.

Meretrix sine nupta, siue soluta, non potest per vim cogi ad peccatum (sub pena iudicii arbitraria, maiori tamen), quam si non esset meretrix, t. 3. M. §. 18. n. 4.

Meretrices, & similes expelluntur de vicinia, nisi habeant maritum honestum, vel ipse præuenerint in habitatione, t. 3. M. §. 18. n. 5.

Quod procedit etiam si habitarent in proprijs domibus, ac etiam si domus essent pertenentem Ecclesiasticarum, non tamen possunt à locatore alibi habitante ante tempus expelli, ibid.

Meretrices vt supra expellæ, an teneantur soluere pensionem pro toto tempore conuento, vel dampnum sit locato- ris, distingue vt ibid.

Romæ, & Florentiæ habent vias deputatas, ibid.

An peccet locans domum meretrici, ibid.

Meretrices in contrahendo seruare debent solemnitates induc- tas à illato in contractibus aliarum mulierum, t. 3. M. §. 18. n. 6.

Florentiæ non possunt vendere, nec alij ab eis emere sine li- centia Officii Honestatis, quid seruentur Romæ, & de iure communi, ibid.

Meretrices, qualiter possunt pro debito, & crimine carcerari, debeant ferre signum, quid si sint auptæ, & alia, t. 3. M. §. 18. n. 7. & n. 1.

Meretrices an dicantur persone miserabiles, & tanquam tales gaudeant privilegio l. *in C. quando dicitur* & quid si essent viduæ, t. 3. M. §. 18. n. 8.

Meretrices inueniunt à Diabolo, de illarum dolis, fraudibus, & huiusmodi, t. 3. M. §. 18. n. 9. vbi plura remissiuè.

Meretrices viuentes fornicatorum libidinis causa, qualiter punian- tur, & sit delictum mixti fori si hæresim manifestam non sapiant, t. 3. M. §. 18. n. 9.

Quid fornicæ, & malitice non sint de facili tormentis subiiciendæ, ibid.

Crimina commissa per obsequia à diabolo, an possint puniri, vel sint attribuenda demoni obediencia, ibid.

Infanticidia, & alia delicta commissa à laicis, & ab ob- sessis pectant ad cognitionem iudicis secularis, & alia, ibid.

Meretrices teneantur gestare signum, & abstinere à vestibus honestis, & de alijs prouisionibus Romæ, & Florentiæ circa meretrices, ibid.

Meretrices potest interdici administratio bonorum, & tunc non possunt disponere inter viuos, nec causa mortis, etiam ad pen. causas, t. 3. M. §. 18. n. 10.

Meretrices possunt à fisco, vel Principe spoliari bonis ab amantibus in excois, & per fraudem lucratis, ibid.

Meretrices Florentiæ, & Romæ, qualiter non possunt de bonis iuris disponere, nisi relicta certa portione Monaste- rij Conuentuum, & quid si iam ad meliorem frugem, & vitam honestam redierint, ibid.

Meretrix quicquid meretricando acquirit suum facit, & potest disponere, etiam edificando Ecclesias, vel illas donan- do, & ipsarumque acquirendo, & alia, tom. 3. M. §. 18. n. 11.

Meretrici debetur merces, etiam in foro conscientie, omni- tamen pro iugalitate seculi, & potest illi ius, & sanctè dari post factum, detestato semper peccato præterito, ibid. & n. 12.

Meretrices pro turpitudine iam commissa possunt in viro- que foro solutam mercedem exigere, non autem pro futu- ra, etiam flammæ pecto, t. 3. M. §. 18. n. 12.

Donatio omnis, vel promissio ob turpem causam est nulla ante peccatum, post vero sustinetur potest, ibid.

Meretrices non possunt exigere mercedem excessiuam ob il- larum fran. nec à filijsfamilia, minoribus, Religiosis, Clericis, militibus stipendijs, & Doctoribus, & teneantur ab istis accepta restituere, & alia, ibid.

Meretrices, vel alij famine inhonestæ, & adfuerint occultè peccantes, an possint petere mercedem promissam, vel da- tam retinere, ibid.

Donatio facta adulteræ ab adultero, vel similibus personi- bus qualiter possit sustineri in viroque foro, ibid.

Meretrix, vel alia mulier reperta peccare cum Clerico, à quo iudice fit punienda, opinioniones referuntur, t. 3. M. §. 18. n. 13.

Meretrices morientes sine confessione, & sic impenitentes primum Ecclesiastica sepultura Romæ, Florentiæ, & c. t. 3. M. §. 18. n. 14.

Meretrices sunt omni iure reprobatæ, quas penas, & præiu- dicia incurrant, & alia, t. 3. M. §. 18. n. 15.

Inpararia publica, an in Cuiusvis finis tolleranda, & ibidem.

Meretrices an possint in iudicio conuenire Amatores, vel co- rum hæredes ad soluendum promissa ex causa fornicatio- nis, quid in foro conscientie, & alia, t. 3. M. §. 18. n. 16. & 17.

Meretrices Clericorum an gaudeant privilegio fori, t. 1. C. §. 18. n. 7. & §. 21. n. 3.

Meretrix receptans amicum cum re furata, an panatur, t. 2. F. §. 28. n. 6.

Meretrix an possit rapi, & cogi ad peccatum, tom. 4. R. §. 2. n. 3.

Meretrix deponens de adulterio secum à alio commisso, an probet, t. 3. M. §. 35. n. 34.

Alia vide in Praxi §. Meretrici.

M E R I T A.

Merita donatarij probantur per affectionem donatoris, maxi- mè si sint specificata quando donans poterat liberè don- are, etiam sine meritis, t. 3. M. §. 19. n. 1.

Merita non probantur per affectionem donantis, etiam in- iuriam, quando finitus in patre, matre, vel alio, qui non possit donare, nisi propter merita, ibid.

Merita debent esse æquiualentia, & concurrentibus conie- cturis possit fieri affectio donatoris, etiam inter perso- nas suspectas, ibid.

Merita an, & quando probentur per verba enunciativa, & alia de probatione meritorum, ibid.

Merita, licet debeant esse æquivalentia arbitrio iudicis, ta- men in donationibus magnorum Principum latius acci- piuntur, ibid.

Merita qualiter debeant esse probata ad effectum, vt donans teneatur de euictione, & alia, ibid.

Merita cuiusque perferenda, à perpetuo perpetuum exigant præmium, & alia, t. 3. M. §. 19. n. 2.

Merita an cum de meritis compensentur, t. 3. M. §. 19. n. 3.

Merita filij, vel vxoris erga patrem, & vxorem, an attendantur ad iustitiam donationis, t. 1. D. §. 31. n. 14. & 27.

Merita vite æternæ interrupta per peccatum, an cedant per iustificacionem, t. 3. P. §. 11. n. 16.

M E T V S.

Metus, & qualis reddat matrimonium ipso iure nullum, etiam sequa copula præter inculpatores, & alia, t. 3. M. §. 10. n. 13. & 14. vide Matrimonium.

Metus est instantis, vel futuri periculi mentis trepidatio, t. 3. M. §. 20. n. 1.

Metus est multiplex, & qualis, ibid.

Metus qualiter reddat actum inuoluntarium, conditiona- tum, & alia, ibid.

Metus non prouenit, sed est ab allegante probandus per testes, vel per coniecturas, & alia, t. 3. M. §. 20. n. 2.

Metus, vt reddat actum metuculosum, & nullum, debet re- re esse filius, vel non conceptus, & procedere non ab in- trinseco, vel à causis naturalibus, sed ab extrinseco, & à causa libera ab homine proueniente, & infertente ad actum, de quo agitur, ibid.

Metus suspicio, & vani timores non habentur in considera- tione quoad iuris effectum, & ab arbitrio iudicis pendet, ibid.

Metus iustus cadens in constantem virum, vt talis dicatur, & faciat rescindi contractum, quinque conditiones copula- tively requirit, relatas t. 3. M. §. 20. n. 3.

Metus in assumptione ordinis, an impedit characterem im- prium, ibid. & n. 8.

Metus, in quo consistit ad inducendam contractus rescissio- nem, & an contractus per metum initii obligent in foro conscientie, & quos, ibid.

Metus iustus, & cadens in constantem virum æstimatur ar- bitrio iudicis, exceptis aliquibus casibus in iure expressis, & est causa rescissionis cuiuslibet contractus, t. 3. M. §. 20. n. 4.

Metus debet esse talis, ut cadat in constantem virum, vel feminam si agatur cum femina, in qua minor metus sufficit, ut voluntas possit dici coacta, ibid.

Metus infirmatur iuxta qualitatem personarum, & minor sufficit in rusticis, pauperibus, & idiotis, & similibus, quam in expertis, & sagacibus, ibid.

Metus operatur mulas, & quando metus causa gesta sint nulla, vel valida, sed rescindenda, ibid.

Metus illatus iudici qualiter indicari nullitatem, ibid.

Metus est probandus, qualiter possit probari per coniecturas, & testes etiam singulares, & domesticos, si sint illatus inter domesticos pariter, & alia plura, tom. 3. M. §. 20. n. 5.

Metus debet in specie exprimi, nec sufficit in genere, ibid.

Quid magis credatur duobus testibus deponentibus de metu, quam nullo deponentibus de libera voluntate, & quando secus, ibid.

Metus quando dicatur continuatus, vel purgatus, & alia, ibid. & n. 8.

Metus dicitur incultus ex carceratione, etiam in persona fratris, quando carceratio fuit iniusta, secus si iusta, tom. 3. M. §. 20. n. 6.

Metus ex carceratione iniusta reddit nullam confessionem, deicta, etiam si esset habitatus per Palatium cum deiectione, & alia, ibid.

Metus dependens a propria culpa, ut in carceratione, vel excommunicatione iusta, non prodest ad revocandum, & ea, quae metu facta esse dicentur, excepto matrimonio, ibid.

Metus quando dicatur ex precepto Principis illatus, vel non, ibid.

Metus praesumitur ex enormissima lesione, & immensi dominatione facta sine causa personae potestatis, t. 3. M. §. 20. n. 7.

Metus quando reddat nullum matrimonium, vel professionem, vel ordinis sacri susceptionem, qualis esse debeat, an praetrium continuatus, vel purgatus, & alia, t. 3. M. §. 20. n. 8.

Metus solus reuerentialis an sit sufficiens ad annullandum professionem, & an possit cogi fuisse ad intrandum Monasterium etiam educationis causa tantum, ibid. & n. 10.

Metus, & doli praesumptio cessat ex interuentu coniunctionis, & affinitis, vel iudicis, nisi agatur de persona, quae etiam illis praesentibus possit metu inferre, vel nisi adit enormis lesio, t. 3. M. §. 20. n. 9.

Metus praesumptio cessat in eo, qui facilius potuit habere accessum ad Superiores, quae vim remouere potuissent, ibid.

Metus a tercio illatus, an noccat ei, qui non fuit particeps, sed ignorauit metum, & bona fide contrauit, & alia, ibid.

Metus probari debet de tempore contractus, vel paulo ante, nec ita incurrat maior, propter minori, ibid.

Metus reuerentialis est sufficiens ad actus rescissionem, sicut metus verberum, & minarum, maxime si alia adminicula concurrant, vel enormissima lesio, ex quibus coniecturas arguatur, & alia, t. 3. M. §. 20. n. 10.

Metus reuerentialis subdolum sufficit ad annullandum omnem praetensam consuetudinem Principum in exigendo ab eis iniusta vestigalia, ibid.

Metus reuerentialis an, & quando possit esse gravis, & cadere in constantem virum ad irritandum contractum, quid in blanditiis, & importunis precibus, ibid.

Metus reuerentialis datus causam contractui obligat ad rescissionem, ibid.

Metus reuerentialis non praesumit in filia, & vxore, sed est probandus, etiam si praemissa fuerint proestatio, & in specie ad actum, de quo agitur, & excluditur ex interuentu coniunctionis, & iudicis, tom. 3. M. §. 20. n. 11.

Metus reuerentialis, quando, & ex quibus arguitur in vxore ad saniores viri contrahendum ad annullandum contractum, non obstante iuramento, consensu propinquorum, clausula *potest*, & c. ad indicis decreto, t. 3. M. §. 20. n. 12.

Metus femine illatus, quando dicatur semper durare, illius causa duratur, vel purgatur, ibid. & n. 16.

Metus reuerentialis non sufficit ad annullandum contractum, nisi concurrant minae, verbera, vel alius metus gratus in specie probatus, an sufficient praeser impune, & alia, t. 3. M. §. 20. n. 13.

Metus reuerentialis maritis, vel fratris an sufficiat ad annullandum matrimonium, vel professionem in Religione, & alijs alijs, ut supra, ibid. & n. 14.

Metus non censetur purgatus, nec ratificata professio per continuationem in Religione, quando distabat adhuc causa metus, ibid.

Metus reuerentialis non cadit in auiam matrem, nec in matrem secundum aliquos, & quid in fratrem, t. 3. M. §. 20. n. 14.

Metus, & vis qualiter in delictis exculat a poena, t. 3. M. §. 20. n. 15.

Metus non purgatur durante illius causa, etiam si sine actus liberam voluntatem, & letum animum demonstrantes, quia requiritur plena, & totalis libertas, non obstante, quocumque temporis intervallo, t. 3. M. §. 20. n. 16.

Matrimonium ab initio ratum metus nullum, non potest per ratificationem consolidari, nisi denuo contrahatur cum omnibus solemnitatibus à Concilio requisitis, ibid.

Metus inferendi sola suspicio in animo apprehensa, habetur pro iusto metu ad annullandum matrimonium, attendita qualitate inferentis, & patientis, ibid.

Metus quando dicatur cadens in constantem virum, & sufficiat ad rescissionem actus ob periculum amittendi scripturas, & probationes maioris partis bonorum, t. 3. M. §. 20. n. 17.

Metus non excluditur ex eo, quod dimens poest adire iudicem, quando probationibus carebat, ibid.

Metus arguitur, & defectus consensus ex praesumpraestatione, etiam clandestina, quando palam facta magis mortem augeat, & quando non sit ab ea recessum ob subsequenter actum, & alia, ibid.

De metu, illius probatione, & effectibus plura remissum, t. 3. M. §. 20. n. 18.

Metus exceptio an impediatur executionem sententiae, vel instrumentum garantigati, an requiratur altiorum indagum, & alia, t. 3. M. §. 20. n. 19.

Metus incultus aliquid extorquendum, siue contentiendum, qualiter puniatur, etiam criminaliter effectus sequitur, vel non, t. 3. M. §. 20. n. 20.

Metus inducit ex amissione iuris, t. 1. A. §. 17. n. 9.

Metus qualiter inducatur ex iniusta carceratione, t. 1. C. §. 5. n. 5.

Metus cessat ubi dominantur iusti Principes, t. 1. C. §. 14. n. 3.

Metus an cesset ex praesentia consanguineorum, t. 1. C. §. 40. n. 7.

Metus quando imputetur iudici, vel parti, t. 1. Comp. de qual. iud. perfect. n. 75. & 78.

Alia vide in §. Blanditiae.

Metus, & vis an exculat ab haerese, t. 2. H. §. 4. n. 19.

Metus annullat permutacionem beneficij, t. 3. P. §. 20. n. 3.

Metus quando rescindat contractum, an hanc mentem operetur, & alia, t. 4. in Resol. cap. 70.

M I L I T I A.

Militia est nomen genericum continens officia, & dignitates, etiam Ecclesiasticas, & doctores, & iuniles, quid, & quod duplex sit, & alia, t. 3. M. §. 21. n. 1.

Militia empti à patre pro filio an sit cum alijs fratribus conferenda, vel in legitimam imputanda, quid in expensis pro illa factis, & alia, ibid.

Militia, & vita qualiter sit debita filijs secundogenitis à primogenitis succedentibus in feudis, quid sit, & alia, ibid.

Milites nostri temporis, an gaudeant privilegijs alijsque militibus concessis, & alia, t. 3. M. §. 21. n. 2.

Milites Florentini, quae privilegia habeant, & qualiter puniantur pro delictis proprijs illius militibus, vel communibus, quid in testando, & alia, ibid.

Milites efficiuntur subditi ratione militiae, & puniuntur à iudice Militum, licet alius non subiectus, t. 3. M. §. 21. n. 3.

Milites quando sint puniendi à Magistro Militum, vel à iudice ordinario aliarum causarum, & alia, ibid.

Castellani quam iurisdictionem habeant in milites Castris, & alias personas, ibid.

Milites qualiter in Castris gaudeant immunitate Ecclesie confugiendo ad Tentorium ubi alia celebrantur, ibid.

De militibus transiugis, & excommunicatis, ibid.

Milites an incipiant gaudere privilegijs à die, quo sint descripti in Rolo Capitanei, vel in libro Scribae promissis, ibid.

Milites Status Florentini in criminalibus non possunt iudicari sine voto consilij Auditoris Bandarum, & bene privilegio, vel alijs iudicatis fauore totius ordinis Militaris renouante non possunt iuxta versorem opinionem, licet contra, tom. 3. M. §. 21. n. 4.

Milites effecti post delictum sine dolo, & fraude, gaudent privilegijs militatibus, & quid in eis, qui post delictum delinunt esse milites, t. 3. M. §. 21. n. 5.
 Milites pro debito civili carcerari non possunt, nec tenentur cedere bonis, cum non teneantur vita ad quod facere possunt, quid si sint de fuga suspecti, vel debitores Ecclesie, vel loci pii, vel iurati, t. 3. M. §. 21. n. 6.
 Milites quando amittant privilegia ob simplicitatem concessa, an illis gaudeant in causa doli, & alia, ibid.
 Milites acti seruientes non possunt carcerari, nec potest debitum ex vna causa, pro qua gaudent privilegio militari, transfundi in aliam causam privilegiam, pro qua non suffragetur illorum privilegium, ibid.
 Milites facti causa debiti non solvendi, vel liti differenda, debent a militia cassari, & quando tales dicantur, ibid.
 Milites de iure torqueri non possunt, sed de consuetudine non feruntur, etiam quoad Equites, & Capitaneos, & quid feruetur Florentini, t. 3. M. §. 21. n. 7.
 Milites quo more saluent Ducem exercitus, & Principem, ac de illorum laudibus, & glorijs, tom. 3. M. §. 21. n. 8.
 Milites in publicis iudicijs, quos irrogant infamiam non gaudent privilegio solutionis expensarum pro medietate, & condemnari versus partem tenentur illas integre solvere, t. 3. M. §. 21. n. 9.
 Milites debent privilegium suum opponere antelitem contestatam, ibid.
 Milites non possunt ad bellum cogi post quinquagesimum annum, & valitudine impediti excusantur a desertione, t. 3. M. §. 21. n. 10.
 Milites an teneantur inquirere de iustitia belli, & dubitantes possint sine peccato militare, ibid.
 Milites in expeditione non tenentur peragere vltra decem miliaria singulis diebus, ibid.
 De bello plura quando sit infum, vel non, de capitis in bello, & quz sint permilla, vel non, ibid.
 Militibus quando sint debita stipendia, vel non; quid de capris in bello, & postliminio reuersis, an illis debeantur stipendia medij temporis, ibid.
 Milites simul, vel gregarium in iuste aliquem locum deprestandos, an teneantur in solidum ad restitutionem, quid in Duce, & alia, ibid.
 Quod Capitaneus, vel alius Officialis conducent milites teneatur pro illis, ibid.
 Milites an possint esse rufores, vel alia negotia gerere, fideiubere, & huiusmodi, t. 3. M. §. 21. n. 11.
 Milites hybernantes, vel aliterns in aliquo loco non possunt ibidem negociari, immobilia acquirere, nec matrimonium contrahere, licet non feruetur, t. 3. M. §. 21. n. 12.
 Possunt tamen heredes infirmi, & ex testamento capere, ibid.
 Milites dum sunt in expeditione non possunt conveniri ab aliquo, & conueni debet filere iudicium, & quid feruetur Florentini, t. 3. M. §. 21. n. 13.
 Milites Hierosolymitani, & Stephanii, & similes, quibus potantur privilegijs, & alia, vide in verbo Equites.
 Milites dum sunt in expeditione in loco hostili, vel in actu pugnandi, non subiacent solemnitatibus statutorum, t. 3. M. §. 21. n. 15.
 Miles nemo presumitur, & quomodo probetur, t. 3. M. §. 21. n. 16.
 Milites, quibus gaudeant privilegijs in testando, vide Testamentum, & an presuntur voluisse testari de iure communi, vel militari, t. 3. M. §. 21. n. 17.
 Milites transientes hospitari debent a Communitatibus, quod ideo tenentur rescitare damna priuati illa per impositionem Collicte, & qualiter capones, & Doctores sint exempti ab hospio militum, t. 3. M. §. 21. n. 18.
 Milites desertores militiae, vel aliter in re militari delinquentes, qua pena puniantur, t. 3. M. §. 21. n. 19.
 Milites, & alij subditi Status Florentini, non possunt ire ad seruendum Principi, vel Potentatui sine licentia sub gravibus penis, t. 3. M. §. 21. n. 20.
 De simili prohibitionem in domino Mediolani sub pena rebellionis, & in Sento Ecclesiastico sub pena vice, ibid.
 Milites aliter Principis, an possint ingredi in Statum Ecclesiasticum sine licentia Pontificis, quid de facinorosis, & bonis, ibid.
 Milites a bello publico fugientes efficiuntur infames, & irregulares, licet ignominiose dimissi, a iusticia incurunt penas, an aliquando possint excusari, ibid.

Milites tenentur obedire coram Principi, & Duci, & inobedientes capite plectuntur, etiam si alias res bene successerint, & facientes aliquid preter, vel vltra mandatum dicantur non obferuare mandatum, in re graui pertinente ad periculum exercitus, secus in re leui, ibid.
 De militia, & bello, habitu militari, vel equestri, de militibus, ac de praesentibus in causis militatibus, & alia remissio, t. 3. M. §. 21. n. 21.
 Milites seditionis, & tumultuantis contra coram Ducem, vel Superiorem, qualiter olim, & hodie puniuntur in auctoribus seditionis, vel tumultus, si sceler, & distincti possint, fin minus per sortem vnius ex qualibet decena, & quare, ibid. vers. Nella causa, &c.
 Militaria delicta regulè puniendi secundum ordines iustitiae, militaria Status Florentini, ibid. vers. maxime, &c.
 Milites, vt subiacent penis contra eos statutus debent esse descripti cum iuramento, & alijs solemnitatibus solitis, ibid. vers. Prima, &c.
 Nomen, cui non conuenit, non potest conuenire legis dispositio, ibid.
 Milites quando possint a rigore penarum excusari, & micus puniri, ibid. vers. Secondo, &c.
 Milites pro simplici inobedientia versus Principem qualiter puniuntur, ibid. vers. E quanto, &c.
 Milites an possint in armis grauati, t. 2. L. §. 23. n. 3.
 Milites nungant an possint se mari committere, ne in manus hostium incedant, t. 2. L. §. 7. n. 18.
 Milites an possint ad tenentium ubi celebratur diuina in castris, an gaudeant immunitate, t. 2. L. §. 4. n. 1.
 Miles an ex privilegio possit uxorem adulteram occidere, t. 3. M. §. 7. n. 7.
 Milites an, & quando praesentur Doctores, & quomodo inter se procedant, t. 3. P. §. 32. n. 13. & 19.
 Milites, & Doctores an, & quando possint carcerari pro debito, & non teneantur fari privilegia, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 53.
 De militibus, vide etiam in Praxi §. Soldati.
 M I N A.
 Minae, vel similia indicia, qualiter aq. possint indicio secretae allocationis ad probandum mandatum occidendi, t. 3. M. §. 5. n. 2.
 Minae quando faciunt indicium non tantum ad inquirendum, sed etiam ad torturam contra inuicem, vel non, t. 3. M. §. 22. n. 1. & §. Admissio n. 10. & seqq.
 Minae prolatae per Vassallos contra Dominum, qualiter sine pumbiles, & generaliter quando puniuntur, vel non, ibid.
 Minae debent probari saltem per duos testes, licet sufficiant singulares, ibid.
 Minae argunt eorum appollatum, atque premeditatum, & alia de minis quando faciunt indicium, vel non, ibid.
 Minae profunt minaro ad illum excusandum a pena ordinaria, si inuicem occidat, vel percutat, aliquibus concurrentibus, vbi agitur de minis praecedentibus, vel ex interuallo, & alia, t. 3. M. §. 22. n. 2.
 Minas ferrum, & flammam, siue morem alicui ad aliquid extorquendum qualiter fir puniuntur, t. 3. M. §. 22. n. 3.
 M I N I S T R I.
 Ministri boni, quas qualitates, & virtutes habere debeant, t. 1. C. §. 8. n. 2. & Compend. de qualitat. iud. perfect. n. 1. & seqq. vide Index.
 Ministri, an teneantur seruare taxam mercedum antiquam, t. 1. in Dilecti. de probat. maner. & praecibus, n. 11. & seqq. & n. 79.
 Ministri laici Curie Episcopalis, an gaudeant privilegio fori, t. 2. F. §. 4. n. 9.
 Ministri laici, an, & quando possint extrahere delinquentes ab Ecclesia, denegata sibi licentia ab Episcopo, t. 2. L. §. 4. num. 13.
 M I N O R.
 Minor 15 annis non potest per se stare in iudicio criminali sine Curatore, sed de consuetudine generali hodie ridiculum esset huiusmodi exceptionem allegari, nisi ad effectum inueniendi penam, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 1.
 Minor confessus de delicto, an aliquando possit in integrum restitui, ibid.
 Minor, qui se obligauit cum iuramento, & fideiussione sine curatore de habendo palatium pro carcere, si non seruet tenetur ad penam, & fideiussorem, ibid.
 Minor, an, & quando in causis ciuilibus possit esse in iudicio sine citatore, qualiter citandus sit, quid in

in pupillo, & alia plura, ibidem.

Minor 25. annis non potest regulariter puniri pena ordinaria delicti in statu minori commissi, eam si postea factus sit maior; in furtis tamen tenetur ad restitutionem, & aliqui doli capaces fuerunt furta suspensi, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 2. &c.

Minores non transmittuntur ad triremes, nisi post annos 18. sed condemnati retinentur in carceribus usque ad didam aetatem, ibid.

Minores in crimine participij, vel alijs atrocissimis, si dolo, & deliberate deliquerint ea plena, & perfecta animi destinatione, non ex leuitate, pena ordinaria non excusantur, & quando possint excusari, plura, ibid.

Quid in crimine falsae monetae, & alijs, ibid.

Minor aetas Florentiae per statutum est restricta ad annos 18. & post illam completam de tempore delicti, est locus poenae ordinariae, & in alijs locis etiam adfuit similia statuta, ibid.

An similia statuta sint seruanda contra forenses, ibid.

Minor, vel maior, an quis praesumatur, & si dubitetur, debent recipi probationes, etiam ex officio, vel assignari terminus ad docendum de aetate, & alia ad rem, ibid.

In atrocissimis non est impotestas necessarii iudicii recedendi a poena ordinaria ob minorem aetatem, sed remittitur arbitrio suo, in quo consistit arbitrium, & quid seruatum fuerit Florentiae de anno 1688. & alia, ibid.

Cautela interrogandi minores de delicto confessos, ibidem.

Minor delinquens cum alijs, an, & quando possit dici seductus ad euadendam poenam ordinariam, ibid.

Minores in casibus miseriae digni minus puniuntur, etiam si sint contumaces, & quare, ac quando sint miseratione digni, vel non, ibid.

Minores in atrocioribus, & atrocissimis delictis, non excusari stante dolo, & malitia sine deceptione, concluditur, ib.

Minores delinquendo amittunt fauorem suum, & sic per delictum alienant sine fauementibus, nisi alienatio esset per restitutorem prohibita fauore alterius, t. 3. M. §. 23. in 2.

An priuaturus feudo, vel emphyteusit per alienationem sine consensu domini, vel ob canonem non solumus, ibid.

Minores an excusentur a poena fraudare Gabelae, vide Gabelia.

Minores an ligentur statutis, vel consuetudinibus ponentibus aliquod delictum, quod a iure communi non reputatur delictum, & qua poena puniantur, t. 3. M. §. 23. n. 4.

An comprehendantur sub statuto generaliter loquente, & sub consuetudine, vel stylo poenali a iure exorbitante, ibid.

Minores 14. annis non possunt torqueri in se, nec in alios; proximi tamen pubertati possunt leuius terret, & strata, vel alio leuiori tormento cedi, & quando dicantur tales in criminalibus, & ciuilibus, t. 3. M. §. 23. n. 5.

Minores 14. annis, vel etiam minores 20. & pueri doli capaces, an possint esse testes in causis criminalibus, & ad quem effectum, an obligentur iuramento, & quid circa hoc seruatur in praxi, t. 3. M. §. 23. n. 6.

Minores, impuberes, & pupilli, an possint carcerari pro debito, & iurati suspecti de fuga, quid si sint Mercatores, vel a statuto pro maioribus habiti, & reputati, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 7.

Minor ad obtinendam restitutionem in integrum debet tria probare nempe minorem aetatem, lesionem, & dolum aduersitatis, vel niam sui facilitatem, siue ignorantiam, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 8.

Minor an sit restituendus aduersus propriam confessionem, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, & in alijs casibus, ibid.

Minor non restituitur sine causa; an restituatur contra alium minorem, & an aduersus contractum non proprio, sed alieno nomine celebratum, ibid.

Minor si non possit obtinere restitutionem contra lesionem passam, an possit in conscientia vii occulta compensatione, ibid.

Minor qualiter restituatur in integrum aduersus venditionem domus paternae, & antiquae suae familiaris, licet non sit alter lesus, t. 3. M. §. 23. n. 9.

Minor emens molestinum restituatur in integrum, t. 3. M. §. 23. n. 10.

Minor pluri emens, vel minus vendens quando restituatur in integrum, ibid.

Minor virtute iuramenti habetur pro maiore, non tamen

excluditur a remedio, l. a. C. de rescin. vend. & an restituatur in integrum aduersus iuramentum, & contractum, ibid., t. 3. M. §. 23. n. 11.

Minor debet certiorari, vt sibi praedictis renunciando solum priuilegijs, ibid.

Minor qualiter possit adire haereditatem, & lesus ex additione in integrum restitui, non suffraganeum munerario, sicut ex omissione haereditatis lucrosae, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 12.

Minor factus maior qualiter dicatur additionem ratificare, & non possit agere de damna, & interesse contra turorem, qui adiuu sit beneficio legis, & inuentarij, ibid.

Minor factus maior tacendo per decennium, quando excludatur a restitutione in integrum, ibid., & n. 13.

Minor factus maior quando per tacurnitatem dicatur approbare contractum nullum, data nullitatis scientia, quid in foro conscientiae, & de iure canonico ob malam fidem contrahentis cum minore, & alia, tom. 3. M. §. 23. n. 13.

Minor habet a iure terminum annorum quinque, postquam factus est maior ad reclamandum in contractibus onerosis, & correptionibus, & in lucratius decem, & alia, ibid.

Minor factus maior, ex quinquennio censetur ratificasse alienationem nulliter factam ea defectu solemnitatum, scilicet si ex defectu legitime causae, ibid.

Minor non restituitur in integrum, si maior factus ratum habuit, quod in minore aetate gessit, & ex quibus indicatur, vel non talis ratificatio, ibid.

Minor iurans se esse maiorem, ratione mendacij priuatur restitutione in integrum, nisi dolo aduersitatis talem se afferuerit, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 14.

Potest tamen dicere de oulitate ob non seruata formam statuti, & idem si veniam aetatis impetrauit, ibid.

Per dictum mendacium, & perjurium non potest eliminari molestia, ibid.

Minor non restituatur aduersus praescriptionem conventionalem, nec tamen in integra, & vt tractatur de lucro capeando, nec ob dampnum obuentum casu fortuito, vel iudicio fortis, vel si poterat restituere dampnum, & lucrum, ibid. n. 15.

Minor non restituatur quando rursus est alio remedio, vel potest releuari a procuratore, vel ministro suo, ibid.

Minor restituatur aduersus sententiam, si probet lesionem, an ex scripturis nouerit reperitis, an teneatur expensas aduersus restituere, & alia, t. 3. M. §. 23. n. 16.

Restituatur aduersus negotiationem factam, vt euitet augmentum poenae, & fruatur beneficio confessionis, si velit confiteri, ibid.

Minor restituatur aduersus solutionem sibi sine solemnitatibus factam quando pecunia non est in eius uisitatione versa, nec extat, sed in malos usus expendita, ita vt debitor sit soluens non sit liberator, tom. 3. M. §. 23. n. 17.

Minor qualiter possit super bonis suis censum imponere, & non possit tamen sine solemnitatibus censum distrabere, sed tantum illos extingueret cum auctoritate tutoris, & alia, tom. 3. M. §. 23. n. 18.

Minor non currit praescriptio, & compra dormit donec adueniat maior aetas, tom. 3. M. §. 23. n. 19.

Minor qualiter non possit fideiuberare, & fideiuberando, etiam cum iuramento non obligetur, & quando locus, t. 3. M. §. 23. n. 20.

Minori obligatur fideiuberando cum debitis solemnitatibus, vel si recipere promittat, vel in rem suam, vel si se gesserit pro maiore, vel pro patre excarcerando, vel ne ducatur ad carceres sine fidei restrictionibus in integrum, quae in alijs casibus competere potest, etiam si principali sit soluens, & quando locus, ibid.

Minor regulariter non potest inire viuos donare, etiam cum solemnitatibus, & annularum donatio saltem approbationis in integrum; nisi esset distinctum, & donaret quid modicum, vel remunerationis causa, & in alijs casibus relatis, t. 3. M. §. 23. n. 21.

Minor soluens, vel solutionem recipiens videtur approbare contractum, & ex quibus inducitur ratificatio contractus nulla, t. 3. M. §. 23. n. 22.

Minor habens curatorem aequalitatem pupillo, & sine illo non potest societatem inire, nec aliter se obligare, & alia ad rem, t. 3. M. §. 23. n. 23.

Minor, licet careat curatore, non potest immobilia, nec mobilia, quae seruando seruari possunt alienare sine decreto, & alijs solemnitatibus a iure, & a statuto inducitur, & quibus, & alijs, t. 3. M. §. 23. n. 24.

Minor ratione communionis casus extendit beneficium, sum etiam ad maiores, ibid.

Minor descriptus in albo Mercatorum potest ex causa mercaturae obligare immobilia sine decreto, & non restituitur in integrum, ibid.

Minor an possit constituere procuratorem sine solemnitatibus, & alia, ibid.

Minor per viam victimae voluntarius potest alienare, & alij alienandi potestatem concedere, si sit talis, qui possit restitui, & an infirmare tutorem, vel curatorem, t. 3. M. §. 3. n. 45. & 21.

Minor reputatus maior in aetate 18 annorum, vt Florentiae, & Neapoli, potest alienare sine decreto, nec ex aliquo contractu in integrum restituitur, quid si veniam aetatis impetrauit, t. 3. M. §. 3. n. 26.

Minor carens curatore, licet veniam aetatis impetrauerit, non potest sine decreto alienare, sed excluditur a restitutione in integrum, & de effectibus dicte veniae, t. 3. M. §. 3. n. 27.

Minor dispensatus ad sacros ordines, potest etiam contrahere, & se obligare, ibid.

Minor non potest sine decreto alienare fundum sterilem, vt sterilem emat, nec iudex permittit, sed tantum vbi res alienam virget, t. 3. M. §. 3. n. 28.

Minor potest alienare stabula, quae plus damni, quam utilitatis afferunt, etiam sine solemnitatibus, ibid.

Minor offerens venditioni subhasta, si ei res fuerit deliberata, non obligatur, nec cogi potest, t. 3. M. §. 3. n. 29.

Minor non potest diuidere bona communia, nisi sit provocatus a fratre maiore, vel nisi maior sit ratione, & dissipator & in alijs casibus relatis, & an maior diuidat, & minor eligat, siue diuisio fiat per fores, tom. 3. M. §. 3. n. 30.

Minor, an, & quando possit transigere, vel non cum solemnitatibus statutarijs, vel sine, an restituitur in integrum, aduersus concordiam omniam, & alia, t. 3. M. §. 3. n. 31.

Minor an possit compromittere sine solemnitatibus statutarijs, ibid.

Minor an possit sine solemnitatibus obligare bona propria, vel ea, quae emit ad fauorem venditoris donec soluat pretium, & alia, t. 3. M. §. 3. n. 32.

Minor an possit inconuenienter apponere pactum de retrovendendo in emptione per eum facta, ibid.

Minor accipiendo in emphyteusim, an possit obligari ad licentiam, ibid.

Minor non potest sine solemnitatibus locare ad longum tempus, nec in emphyteusim dare, nec dotem constituere, vt maritus illam iuratur; an ad plus caussa alienare, vel per redemptionem capiciorum, tom. 3. M. §. 3. n. 33.

Minor in spiritualibus, & beneficijs post 4. annos reputatur maior, & potest sine solemnitatibus contrahere, sed facilius restituitur, t. 3. M. §. 3. n. 34.

Minor communis opinionione reputatur maior, potest sine solemnitatibus alienare, nisi contrahens cum eo sciat opinionem esse falsam, ibid.

Minor potest sine solemnitatibus alioare in necessariam observationem praecedentis contractus, vel si sit mercator, & in alijs casibus, ibid.

Minor, vel alius privilegiarius, ad cuius fauorem est inducitur nullatenus non potest compelli ad legitimam declarationem an velit stare contractui, vel recedere, t. 3. M. §. 3. n. 35.

Limitatur non procedere in pupillo, & etiam minor laicus restituitur in integrum, ibid.

Minor tenetur in totum approbare, vel reprobare contractum, & gesta per tutorem, nec potest illum diuidere respectu tertij, sed pro inuititatis gestis agere contra administratorem, t. 3. M. §. 3. n. 36.

Minor habet electionem agendi contra tutorem, vel curatorem, qui indebit alienauerunt, siue contra eum, in quem facta est alienatio, ibid.

Minor dicens contractum nullum, vel petens restitutionem in integrum, debet restituere omnia ex eo accepta, & in illius utilitatem versa, a quo fit probanda versio, & alia, t. 3. M. §. 3. n. 37.

Minor si velit ab emptore, etiam male fidei recuperare bona cum fructibus vigore nullitatis, tenetur etiam ipse ad fructus recompensatos pro pretio in illius utilitatem verso, ibid.

Minor contrahens etiam cum iuramento contra formam statuti ob publicam utilitatem conditi, non obligatur, nec civiliter, nec naturaliter, nec in foro conscientiae, si non

fit factus locupletior, & alia, t. 3. M. §. 3. n. 38.

Minor quando possit valide contrahere cum iuramento, vel non, ibid.

Minor qualiter possit solutum vigore obligationis nulle, tanquam indebitum repetere, & alia, ibid.

Minor gaudet privilegio, vt eius fauorem contrahatur mora sine interpellatione, si adit persona, cui possit legitime solui, & an teneatur debitor procurare, vt illi confutetur curator; intelligendo si creditum sit liquidum, & nisi agatur cum alio minore, quia tunc privilegia conquantur, t. 3. M. §. 3. n. 39.

Minor an possit obligari pro dote sine solemnitatibus statutarijs, t. 3. M. §. 3. n. 40.

Minor succedens maiori post licentiam testamentariam non gaudet privilegijs minorum, & quando scens, t. 3. M. §. 3. n. 41.

Minor 25. annis quo ad iudicia, & 22. quo ad oecoriam non potest esse procurator, t. 3. M. §. 3. n. 42.

Minoribus, quinquam equiparentur, & gaudent eorum privilegijs, t. 3. M. §. 3. n. 43.

Minores puberes, qui in potestate patris esse desierunt, an gaudeant privilegio electionis forei, vigore l. vn. C. quando Imper. & c. controuertitur, t. 3. M. §. 3. n. 44.

Minores non possunt eligi ad publica officia habenda annexa terrarum publicatam administrationem, t. 3. M. §. 3. n. 45.

Minor contumax in ciuilibus, an possit audiri non resecis expensis, & quid possit fieri contumax tam in ciuilibus, quam in criminalibus, bannari, & fornicari, si qualitas delicti id exposcat, t. 3. M. §. 3. n. 46.

Minor laicus, licet regulariter in integrum restituitur, tamen ne heretica vertatur in venenum, non restituitur in fructibus ciuilibus enumeratis, t. 3. M. §. 3. n. 47.

De minoribus tam in ciuilibus, quam in criminalibus, alia remissio, t. 3. M. §. 3. n. 48.

Minores an iniuri curatorem accipiant, contrahentes matrimonium an liberentur, & quid in filijs Regum, t. 3. M. §. 3. n. 49.

Minores qualiter per rescriptum Principis concedentis veniam aetatis possint habitari ad alienandum, & contrahendum omittis omnibus solemnitatibus, t. 3. M. §. 3. n. 50.

Minor quando possit alienare, vel non, & quibus seruatus, t. 3. M. §. 3. n. 50. & c.

Minor qualiter possit nulliter alienata recuperare, t. 3. M. §. 3. n. 51. & c.

Minor an possit ope reformationis petere alimenta praeterita, t. 3. M. §. 3. n. 52.

Minor an comprehendatur in cessione de oco offendendo, & illam rumpat, t. 3. M. §. 3. n. 53.

Minor an teneatur compromittere vigore statuti, t. 3. M. §. 3. n. 54.

Minor contumax, an audiator in ciuilibus non resecis expensis, t. 3. M. §. 3. n. 55.

Minor non obligatur ad augmentum dotis, etiam cum solemnitatibus, & quare, t. 3. M. §. 3. n. 56.

Minor in atrocissimis an excusetur a poena ordinaria delicti, t. 3. M. §. 3. n. 57.

Alia vide in §. Contractus, & c. Contrauentio o. 4.

Minor, vel maior quis reputetur Florentiae in delictis, t. 3. E. §. 4. n. 6.

Quid si agatur de forense, ibid.

Minor an in iustis excusetur a poena ordinaria, t. 3. F. §. 2. n. 13.

Minor qualiter excusetur a poena fraudane Gabelle, t. 3. G. §. 1. n. 39.

Minor an restituatur in integrum ad repulandum reflect, t. 4. R. §. 2. n. 1.

Minor an, & quando restituatur in integrum generaliter, & alia, vide Restitutio.

Minor non potest imponere, nec remittere seruitutem fundo suo sine solemnitatibus, t. 3. M. §. 3. n. 58.

Minor quando teneatur probare lesionem si velit a contractu recedere, t. 3. L. §. 9. n. 3. & alia vide Minor n. 20.

Minor an praesumatur locupletius ex contractu, & quid inde, t. 3. L. §. 10. n. 7.

Minor non excusatur a poena ordinaria in parricidio, t. 3. P. §. 3. n. 1. & 7.

Minor aetate de tempore delicti, an excuset ab executione sententiae contumacialis capto bannito, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 10.

MIRACVLVM.

Miraculum magnum refertur de iusticia semper bene acta à iustice pagano in Comp. de qual. iud. perfect. n. 15. t. 1.
Miracula que dicantur, & quomodo probentur, t. 3. P. §. 47. num. 21.

MISERICORDIA.

Misericordia qualis esse debeat in iudice, & Principe, vide §. Furtum in Voto Auditoris n. 34. & 35.

MISSÆ.

Missæ à quo Sacerdote, & in qua Ecclesia celebrandæ pro legato, t. 3. L. §. 5. n. 10.

Quomodo probentur celebratæ ad consecrationem legati, ibid.

Missæ pro defunctis, in qua Ecclesiæ sint celebrandæ, t. 4. S. §. 12. u. 10.

MOBILIA.

Mobilia dicuntur ea omnia, que de loco ad locum moueri possunt, & que veniant appellatio mobilium, & massarum, vel supellectilium, t. 3. M. §. 24. n. 1.

Mobilia, & merces, qualiter, & que veniant sub generali obligatione bonorum, que tamen cesset si fuerint in tertium alienata, t. 3. M. §. 24. n. 2.

Mobilia, an, & quomodo veniant in restitutionem fideicommissi, vel impurentur in detractibus heredi grauato debitas, & præcipue in legitimam, si fuerint alienata, vel consumpta, t. 3. M. §. 24. num. 3. vide Legitima n. 38.

Mobilia coherentia immobilibus dicuntur immobilia, quod de columbis existentibus in columbaria, pisibus stagni, munitionibus Castrorum, & similibus, an reputentur pars fundi, & quando ratione destinationis habeantur pro immobilibus, t. 3. M. §. 24. n. 4.

Mobilia, que seruando seruari possunt æquiparantur immobilibus, & non possunt per minores sine sollemnitatibus alienari, ibid.

Mobilia respiciunt personam, & licet sint certa territorium indicantur, ac si essent in loco, in quo erat persona defuncti, ibid.

Mobilia sequuntur domum quo ad possessionem, vbi causa est vniuersalis, & capta possessione domus intelligitur capta etiam mobilium, siue sint fixa, siue separabilia, ibid. vide Possessio n. 12.

Mobilia consensum in pannis, animalibus, & similibus presumuntur consumpta per decennium, & ideo non sunt restituenda in pluribus casibus; secus autem in alijs mobilibus solidioris materie, vel libris, picturis, argenteis, metallicis, & similibus, t. 3. M. §. 24. n. 5.

Mobilia inestimata tradita pro parte dotis, si fuerint consumpta, credit consumptio damno vxoris, ibid.

Mobilia consumpta possunt à peritis æstimari habita ratione qualitatibus eorum, vel reperiuntur detracta in inventario, ex quo non possunt oculis æstimatorum subijci, t. 3. M. §. 24. n. 6.

Mobilia sunt potius distrabenda, quam res alienum contrahi in damnum fideicommissi, t. 3. M. §. 24. n. 7.

Mobilia, & loca mobilia, mortuo marito presumuntur ad eius heredes peruenerunt, & non ab vxore occultata, ad effugandum delictum, nisi illo tempore existentia probetur penes vxorem tempore proximo mortis viri, & sub precepto amonitionis non potest restitutio dotis retardari, nisi amonitio sit certa, t. 3. M. §. 24. n. 8.

Mobilia non possunt ex se parere fructus, & quando secus, t. 3. M. §. 24. n. 9.

Mobilia, an, & quando impurentur in legitimam, & alia, t. 3. M. §. 24. n. 10.

Mobilium appellatio, an veniant pecunia, animalia, aurum, argentum, fructus à solo separati, & huiusmodi, t. 3. M. §. 24. u. 11.

Mobilia extra territorium confiscata, cui sisco applicentur, t. 1. B. §. 10. n. 16.

Mobilia muliebria, & loca mobilia, mortuo marito presumuntur penes vxorem, vel penes viri heredes, t. 1. C. §. 27. n. 48.

Mobilia in decem data, cuius sit periculum, t. 2. E. §. 13. n. 9.

An presumantur etate penes mulierem, ibid.

Mobilia an veniant in hypotheca, t. 2. E. §. 17. n. 28. & §. Hypotheca u. 54.

Mobilia an, & que veniant in restitutione fideicommissi, t. 2. G. §. 7. u. 7.

An impurentur in credita heredis grauati, t. 2. H. §. 3. n. 36.

Alienata an transeant cum hypotheca, t. 2. H. §. 5. n. 54.

Mobilia que comprehendantur, vel non in legatis, t. 3. L. §. 5. n. 24.

MODVS.

Modus est moderatio quedam dispositioni adiecta honorarium aggrauans post dispositionem perfectam, qualiter differat à conditione, & quomodo cognoscatur, multipliciter accipitur, & alia, t. 3. M. §. 25. n. 1. & seq. per tot.

Modus non impedit acquisitionem ab initio, quamvis acquisitio postea resoluat modo non impleto, conditio autem impedit ab initio, & donec fuerit adimpleta, t. 3. M. §. 25. n. 2.

Modus est quando onus iniunctum potest impleri post emolumentum quæsitum, & verba dubia potius ad modum, quam ad conditionem sunt referenda, ibid.

Modus agendi quando attendatur, & quid operetur, & non curandum de modo dummodo habeatur effectus, ibid. & num. 10.

Modus, & conditio, licet differant in actus suspensione, & non suspensione, tamen in exitu, & resolutione par sit modi, & conditionis potestas, sed data impossibilitate non amittuntur quæsitæ sub modo, ibid.

Modus per que verba inducatur, & non conditio, ibid.

Modus licet non impedit natiuitatem actionis ab initio, facit tamen agerem repelli, nisi offerat cautionem de modo implendo, & quando secus, t. 3. M. §. 25. n. 3.

Modus respiciens causam finalem habetur pro conditione, & alia, ibid.

Modus debet impleri per viam compulsionis, & eum interpellationes, secus in conditione, & alia, non. 3. M. §. 25. n. 4. & seq.

Modalis contrahens non suspenditur, nec resolutur ex capite non implenti, sed tribuit actionem ad implendum, ibid.

Ecclesiæ ex privilegio non prestantur legato, etiam pactis, & modis non implent, sed ad implendum compellitur, ibid.

Modus stat pro conditione, vbi consistit sic esse de mente restitutoris, vel respicit causam finalem vel el adiectus forma, & alia, non. 3. M. §. 25. n. 5.

Modus si casu deficiat, vt non possit impleri, non corrumpit dispositio, secus in conditione, & quando modus defectus habeatur pro impleto, vel non, t. 3. M. §. 25. n. 6. & 8.

Modus legato adiectus non impedit illius transmissionem, secus in conditione, nisi modus sit personalis, qui non possit ab hærede impleri, non. 3. M. §. 25. n. 7.

Modus non impedit acquisitionem, que fit recta via à morte restitutoris, nec suspendit actionem, nec impedit quæ sit fructus statim debeantur, oblata cautione de implendo, ibid.

Modus si fuerit reuocatus, an dicatur reuocatus etiam legatum, ibid.

Modus impossibilis rejicitur in ultimis voluntatibus, & deficiens per casum relicto non obest, quid si possibilis fuerit reputatus, & alia, t. 3. M. §. 25. n. 8.

An idem sit in contrariis, controuertitur, ibid. n. 9.

Modus non curatur dum habeatur effectus, t. 3. M. §. 25. n. 10. & n. 2.

Modus debito tempore non impletur, an admittat purgationem mortis ad euandam penam, an faciat retrahere heredi dominum ipso iure, & alia summam iuxta prædicta, non. 3. M. §. 25. n. 11.

Modus in via dispositione adiectus, an censetur repetitus in alia, t. 1. C. §. 33. n. 1. vide Condicio, & Qualitas.

Modi legitimi procedendi in criminalibus, qui sunt, t. 1. Compensatio de qual. iud. perfect. n. 91.

MOLENDINVM.

Molendinum quid sit, & eius appellatio venite perfectum, & in actu molendi, & alia, t. 3. M. §. 26. n. 1.

Molendina, que non sunt affixa dicuntur potius instrumenta, ibid.

Molendino vendito, lus aque, clausa, ac fistule comprehenduntur, etiam si ob fecerint molere non possit, ibid.

Molendinum habens in parte superiore potest recolligere aquam tempore siccitatis, etiam in iure domino molendini inferioris, quare, & alia, t. 3. M. §. 26. n. 2.

Molendinum nouum per quod minuitur aqua prioris, & antiqui, vel conuersus molendinum, an possit edificari, & alia plura de nouis molendinis, furnis, horpitijs, & similibus, t. 3. M. §. 26. n. 3. vide t. 4. in Resol. cap. 97.

Molendinum an possit edificari sine Principis licentia, ibid.

An possint homines subditi, & persone Ecclesiasticæ compelli ad molendum in certo molendino, ibid.

Molendina, an sint de Regalibus, & flumina publica, ibid.
Molendinarii, & furnarii tenentur ante suas fideliter exercere, alias tenentur ad interitus, & puniuntur, ibid.
De flario quod nullus vadat ad aliud molendinum, quam Communis, & quid ubi accessit aliud molendinum Ecclesie, quod ob id reddat inuile, ibid.
Molendinum an dicatur prædium rusticum, vel urbanum, & quomodo æstimandum, t. 3. M. §. 26. n. 4.
Molendina quando reputentur mobilia, vel immobilia, ac veniant sub eorum dispositione, an sint capacia census, & alia, t. 3. M. §. 26. n. 5.
Molendinum impetu aquæ, vel alio casu translatum in alio territorio, potest à domino ad locum suum reduci cauendo de damno infecto præterito, & futuro, t. 3. M. §. 26. n. 6.
Molendina stante necessitate, vel consuetudine possunt exerceri ad molendum diebus festis, t. 3. M. §. 26. n. 7.
Molendino locato, si per conductorem fuerint addite molæ, vel macinae, vel si alia molendina vicina fuerint destituta, an sit augenda pensio, & alia, tom. 3. M. §. 26. n. 8.
De molendinis varia, an possit impediti introductio panis exteri in damnum habentium ius molinæ, & furorum, t. 3. M. §. 26. n. 9.
Alia de Molendinis vide in §. Aqua n. 9. & in Refol. cap. 97.
Molendinum emptum cum pacto reuendendi, an sit testificandum in eadem bonitate, t. 2. E. §. 8. n. 30.
Alia vide in Praxi, §. Molini.

M O L E S T I A.

Molestia dicitur quilibet controuersia, vel vexatio quomodocunque facta tam de iure, quam de facto, in iudicio, & extra, t. 3. M. §. 27. n. 1.
Molestia qualiter dicatur inferri, etiam per repudiationem hereditatis, ibid.
Molestia, in quibus verificetur, concessio privilegii eundi, & nauigandi sine molestia, & intelligatur sine gabella, ibid.
Molestiam non dare promittens ad quod obligeat, ibid.
Molestia prohibita à testatore intelligitur de illa, quæ sit malo animo, & modo illicito, non de iusta, & iudiciali, t. 3. M. §. 27. n. 2.
Vale tamen legatum sub conditione non mouendi sitrem, & illa mora quocunque modo, amittitur, ibid.
Molestia, etiam iudicialis non potest dici iusta quando sit contra præceptum testatoris, & quomodo hoc intelligatur, t. 3. M. §. 27. n. 3.
Molestia qualis esse debeat, vt hæres ex dispositione testatoris præterat hereditate, vel non, & alia, ibid.
Cui sit applicanda pena molestæ prohibitz, si non sit expressum à testatore, ibid.
Molestia, quæ ex noua causa procederet, non censetur prohibita, & quando fecus, ibid.
Molestia comprehendit tam petitorium, quam possessorium, ibid.
De legato, vt quis libetetur à molestiis, quid importet, ibid.
Molestie iniuste an obligent venditorem de evizione, ibid.
De promissione liberandi à molestiis, quid importet, &c. ibid.
De molestiis, & quid possint à testatore prohiberi sub pena amissionis relictæ, & an intelligatur de molestiis facti, vel iuris, &c. t. 3. M. §. 27. n. 4. & 5.
Molestia criminalis, an veniat sub promissione rescindi damna in casu molestiæ, t. 3. M. §. 27. n. 6.
Alia vide etiam in Praxi, §. Molestia.

MONACHVS, & MONIALIS.

Monachus transit in possessionem Superioris, quando, & in quibus habeatur pro mortuo, vel non, & alia, t. 3. M. §. 28. n. 1.
Monachi qui sint, & qui conuersi, ibid.
Ceminoli tam masculi, quam feminae, an possint ad Religionem admitti, per quæ crimina repellantur, & an obliuiscantur rationes reddendas, ibid.
Monachi retinent iura fuitatis, & succedunt, atque admittuntur ad substitutiones, nec possunt emissa professionem possint prædicare Monasterio, tom. 3. M. §. 28. n. 2.
An ipsi, vel monasteria succedant in feudis, vel eorum commoditatibus durante vita vassalli, seruando per substitutionem, ibid.
Monachi quicquid acquirunt, eorum monasterijs acquirant, & vnde acquisisse præsumant, ibid. & n. 13.
Monachi qualiter possint ante professionem de bonis suis testari, nec annuuntur testamentum per professionem substantiam, etiam nihil relicto monasterio pro legitima, &

an comprehendatur fideicommissum per professionem, & purificatum, t. 3. M. §. 28. n. 3.
An filius tam Religionem ingressus possit testari patre conseruante, & alia, ibid.
Monachus an possit renouare testamentum, vel aliam dispositionem de bonis suis factam ante ingressum, quid si fiat Episcopus, & alia, ibid.
Monachus, vel Monialis ante ingressum religionis potest renouare hereditatibus obuentis, secus post professionem, ibid.
Monachus, an possit esse arbiter, iudex, executor, & huiusmodi, an stare in iudicio, &c. t. 3. M. §. 28. n. 4.
Monachus consequi debet à monasterio alimenta, & alia necessaria, ac litigans cum Abbate sumptus lris, ibid. & n. 5.
Monachi qualiter ordinantur ad titulum pauperum, an possint beneficia secularia obtinere, & tunc eximuntur à Claustro, & inobediencia Superioris Regularis, t. 3. M. §. 28. n. 5. & n. 8.
An possint retinere legata illis facta cum conditione, vt monasterio non acquirantur, an habere proprium ex contentione Superioris, vel per Breue Pontificum, & alia, ibid. & n. 13.
Monachi, vel fratres possunt esse testes in testamento, etiam si aliquid relinquatur monasterio, ac etiam in contractibus, & iudiciis de licentia Superioris; induci tamen ad fauorem monasterij non probant, tom. 3. M. §. 28. n. 6.
Monachi, & alij Religiosi non possunt fideiubere sine licentia, & consensu Superioris, & Capituli, t. 3. M. §. 28. n. 7.
Monachi, & Moniales, cuius status esse debeant ad faciendum professionem, qualiter non possint Religionem suam deserere, nec ad aliam transire, sine debitis licentijs, & alia, t. 3. M. §. 28. n. 8.
An in casu transitus ad aliam Religionem teneantur integritatem Monasterij perferre, ibid.
Deserentes Religionem dicuntur Apostatae, quibus penes afficiantur, quando possint exculari, quid si deserant habitum cooperatum, & alia ad rem, ibid.
Transiendum ad alium ordinem, an secum transferant bona primo monasterio acquisita, ibid. & n. 19. & 15.
Professi, & à Religione tanquam incurritur expulsi, an privilegium fori amittant, ibid. & n. 11.
Monachi delinquentes intra, vel extra Claustra, an, & quando sint puniendi ab illorum Superioribus immediatis, vel ab Episcopis, siue Nuncijs Apostolicis, quid si delinquant in alieno monasterio, & alia, t. 3. M. §. 28. n. 9.
Monachi, & Moniales extra Monasterium, sunt vt pisces extra aquam, & licet mali, non sunt expellendi, & alia, t. 3. M. §. 28. n. 10.
Monachi, & alij Religiosi professi, licet factis ordinibus non imitant qualiter gaudent privilegio fori, nec illud amittant, licet apostatauerint, & habitum dimiserint, nisi plura alia concurrant, t. 3. M. §. 28. n. 11.
Conuersi etiam, & obarii videntes vt Regulares gaudent privilegio fori, & canonis, & numeritatis, ibid.
Quid in Nouitijs, obarijs, & in Terzarijs, & huiusmodi, ibid.
Ad effectum declinationis fori secularis non sufficere professionem tacitam, fed probandum esse expressam, ibid.
Apostatantes, vel atrociores delinquentes, & privilegium fori amittentes, non ob id eximuntur à iurisdictione iudicis Ecclesiastici, sed sit locus præuentioi, ibid.
Ob delicta ante ingressum Religionis commissa, ab Ecclesiastico sunt puniendi, nisi laicijs præuenierint, ibid.
Ob delicta tempore notitiam commissa, licet habitum dimiserint, à iudice Ecclesiastico sunt puniendi, ibid. & alia plura.
Moniales volentes dicere de nullitate professionis non audiuntur extra monasterium, nisi fuerint dispensata, nec potest quinquagnum, & alia, t. 3. M. §. 28. n. 12.
Moniales in innoxia, vel desolata qualiter puniantur, ibid.
Moniales nondum professæ patendo desortari, an possint puniri, gaudent privilegio fori, & alia de Monialibus, & pœllis monachandis, ibid.
Monachus quicquid acquirat, monasterio acquirat statim absque facto, & appellatione ipsius Monachi, t. 3. M. §. 28. n. 13. & §. 29. n. 7.
An acquirat monasterio, in quo professionem emisit, vel ei, in quo reperitur tempore acquisitionis, ibid.
An possit aliquid sibi resecrare, vel ei relinqui cum contraria conditione, an conclusio procedat in quocunque iure ac-

acquistio, vt monasterium illud semper retineat, ibid. & §. 29. n. 7.
 Monachi quinam possint, & teneantur gestare cucullam, t. 3. M. §. 28. n. 14.
 Monachus, vel monialis post emissam professionem in vno Monasterio, si transeat ad aliud, an fecum deferat bona, vel dotem primo Monasterio acquiritam, vel datam, t. 3. M. §. 28. n. 15. & 19.
 Quid, si exeat a Monasterio non fuit licitus, nec perpetuus, nec fiat transfusus ad aliud, an bona remaneant Monasterio, vel sint restituenda exeunti, ibid. n. 19.
 Monachus ad Episcopatum promotus, an possit reuocare renunciationes suorum iurium ante professionem factas, contraeritur, t. 3. M. §. 28. n. 16. & §. 29. n. 6.
 De Monachis, monialibus, & Monasterijs tenuissu, ibid. nom. 17.
 De cogentibus, vel impediendis moniales, quas pœnas incurrant, quando possint excusari, de monialibus corruptis, & humiliori, t. 3. M. §. 28. n. 18. & n. 12.
 Monachus professus in vna Religione, si transeat ad aliam, & postea reuertatur ad primam, an recuperet locum suum quoad tempus, precedencias, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 6.
 Monachus iussu à Religione eiectus, si aliquod postea acquirat, an Monasterio acquirit, & alia, ibid.
 Monachi, & alij Religiosi de consuetudine Franciæ, & aliorum locorum non admittuntur ad successiones, nec Monasteria pro illis, t. 3. M. §. 29. n. 9.
 Monachi quando puniantur, vel absoluantur ab Abbate, t. 1. A. §. 1. n. 2. & 5.
 Monachi an sint capaces dominij, & possessionis, t. 1. A. §. 1. n. 7.
 Monachi an possint esse patini in baptismo, t. 1. A. §. 1. num. 9.
 Monachi an comprehendantur in cautione de non offendendo, t. 1. C. §. 10. n. 21.
 Monachi an possint derelinere arma, t. 1. A. §. 40. n. 27.
 Monachi an, & quando panis possint ab Episcopo, t. 2. A. §. 9. n. 66.
 Habitu tenent dimittentes, quas pœnas incurrant.
 Monachi an possint esse executores testamentarij, t. 2. E. §. 24. n. 2.
 Mouales, & Monachi non possunt munera largiri, t. 4. R. §. 9. n. 3.
 Monachus factus Episcopus an eximatur à iugo sue Regule, t. 4. R. §. 9. n. 13.
MONASTERIUM.
 Monasterium non presumitur possidere liberum hominem sine causa, & tenetur docere de professione Monachi sui, vel monialis expressa, vel tacita; & multa de professione, ex quibus possit annullari, vel non, t. 3. M. §. 29. n. 2. vide Proteſſio.
 Monasterium nouum, an possit pretendere maiorem dotem alijs, qualiter debeat illam taxare, quid in supranumerarijs, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 2.
 Quod non possit aliquid recipere vltra congruum sustentationem, nisi liberaliter decur, ibid.
 An possit pretendere integrum paragium, vel legitimam ex bonis paternis si sequatur ingressus, & professio post mortem patris, & alia, ibid.
 Monasterium qualiter possit recipere interitus dotis monialis non soluta, etiam à depositarijs quando fuit factum depositum, vt debet, & est in mora soluendi, & alia ad rem, t. 3. M. §. 29. n. 3.
 Monasterium, an teneatur reuocare dotem monialium, vel possit illas expendere in vsum communes, ibid.
 Monasterium tenetur restituere dotem receptam si puella adhuc nouita decedat, ibid. & vide Dos, n. 47.
 Monasterium, & Abbatissa, etiam sine consensu puellæ, possit renunciare cuiuscunque successioni illi competenti, t. 3. M. §. 29. n. 4.
 Monasterium excluditur à bonis per mulierem ante ingressum renunciantem, & alia, ibid.
 An sufficiat consensus Abbatis ad præiudicandum Monasterio, vel requiratur Episcopus, eius vel Vicarij, ibid.
 Monasterium excluditur sante testamento ad luorem aliorum factum ante professionem, & an possit declarari, ibid.
 Monasterium, an, & quando succedat, vel non nouitio, vel nouitio decedenti intra annum probationis, & sic ante factam professionem, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 5. & 6.
 Monasterium an possit pretendere expensas pro nouitio factas.

Sabel. Index Generalis.

Atas, si reuertatur ad seculum, vel teneatur restituere quod recepit pro rata temporis, ibid.
 Monasterium capax bonorum qualiter succedat professi in eo, nulla prius facta de bonis ius dispositione, quid si ad aliud tranſierit Monasterium, vel Religioſione cum causa, vel sine iussu, vel iniussu, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 6.
 Monasterium an succedat si nouitio in periculo mortis professionem emittat, etiam anno probationis non completo, ibid.
 Monasterium acquirat bona professi in acta professionis, ibid.
 Monasterium an possit hereditatem, vel legatum Monacho delatum adire, vel repudiare sine facto Monachi, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 7.
 Monasterium an teneatur statim assignare legitimam filijs patris ingressi, & professi, vel tantum post illius mortem naturalem, & interim alimentata, contraeritur, t. 3. M. §. 29. n. 8.
 Monasterium, quantum succedat Monacho, non excludit eius parentes à legitima, si supersint, & alia, ibid.
 Monasterium, an possit pretendere legitimam à patre Monachi ex persona ipsius Monachi, & an statim, vel tantum post mortem patris, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 9.
 De consuetudine Franciæ, & aliorum locorum, nullum Religioſum professum succedere, nec Monasterium pro illis, ibid.
 Monasterium, an teneatur ad debita Monachi, tam ante, quam post ingressum contracta, an ad alimenta filiorum, vel parentum ipsius Monachi, an ad expensas studij, an pro mortuo, & huiusmodi, t. 3. M. §. 29. n. 10.
 Monasterium an, & quando habeat loco filij, vt excludat substitutum datum alicui sub conditione si decesserit sine filijs, & alia pnta, t. 3. M. §. 29. n. 11. & seqq.
 Monasterium excluditur quando loco substituta pia causa sub dicta conditione, & quare, ibid. & n. 14. in fine.
 Monasterium in materia statutaria non habet loco filij, nec in alijs vbi sunt addita verba naturalitatem, & non fictionem denotantia, veluti ex vxo corpore natis, & huiusmodi, & tunc non excludit substitutum, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 11.
 Monasterium semper excluditur, vbi constat de voluntate testatoris illud excludendi, & tunc professus habet pro mortuo sine filijs, ibid.
 Monasterium habet loco filij, & facere deficere conditionem simpliciter vt supra appositam, procedit etiam in foro conscientie, & in Ecclesia seculari, aliquibus concurrentibus respectu clerici illius Reſtoris, & in alijs casibus, t. 3. M. §. 29. n. 12. & seqq.
 Monasterium non excludit substitutum sub conditione si beatus sine liberis decesserit, sed ipse substitutus admittitur, excludo Monasterio in multis casibus relatis, t. 3. M. §. 29. n. 13.
 Monasterium quando succedat in fideicommissis filijs, vel filiabus relictis ex personis illorum, saltem ipsorum vita durante, quid si fideicommissa essent ordinata pro conseruatione agnationis, & familiaris, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 14.
 Monasterium, an sit capax bonorum emphyteuticorum, secularium, maioratus, & huiusmodi, ibid.
 Monasteria noua, vt possint edificari, plura sunt necessaria, & seruanda, de quibus late t. 3. M. §. 29. n. 15. & 19. per tot.
 Monasteria non possunt edificari propè alia antiquiora, nisi relicto spatio 140. canarum, t. 3. M. §. 29. n. 15.
 Monasteria non possunt edificari sine redditibus sufficientibus pro sustentatione saltem duodecim Religioſorum vltra expensas Sacristiæ, & Ecclesiæ, & alia ibidem, & num. 19.
 Monasteria noua, vel alia loca Regularia erigi, & iam erecta alio transferri non possunt sine benedictione Apostolice, vltra alias licencias, & solemnitates, t. 3. M. §. 29. n. 19. & 23. vbi de penis.
 Forma noua addita non tollit primam, quando simul stare possunt, ibid.
 An autem possit saltem erigi simplex hospitium sine dictis solemnitatibus, t. 3. M. §. 29. n. 15. & 19.
 Monasteria quando agitur de illoꝝ præiudicio, qualiter sint capitaliter citanda, & quando sufficiat citatio ad officium Monasterij, & alia, t. 3. M. §. 29. n. 16.
 Monasterium ex quibus roboretur exenptum ab Episcopo, & subiectum ordini generali, t. 3. M. §. 29. n. 17.

Z

Et

Et quando existens intra limites Diocesis subit Episcopo, ibid.

Monasterium an, & quando obligetur, vel non ex mutuo per Abbatem recepto, t. 3. M. §. 29. n. 18.

Monasteria qualiter non possint adiri ad alloquendum cum monialibus sine licentia ordinarij, ad quem spectat custodia clausuram, & alia de hac materia, t. 3. M. §. 29. num. 20.

An talis prohibitio comprehendat patrem, fratres, filios, transmissionem litterarum, Consecratoria feminarum, quae non sunt proprie monasteria claustralia, & alia, ibid.

Monasteria qualiter non possint inquietari per rumores, ludos, nec dominari per aspectum, & fenestras vicinorum, ibid. vide §. Lodus, n. 12.

Delicta accessus ad monasteria, sunt mixti fori quoad seculares delinquentes, & quid feruere Florentiae, ibid.

Monasterij suppressi bona, quibus fini applicanda, & alia, remissive, t. 3. M. §. 29. n. 21. & seqq.

Monasteria habent privilegium, ne in ea habeatur prospectus, t. 2. E. §. 3. n. 15.

Monasteria Regularia an visitari possint ab Episcopo, t. 2. E. §. 9. n. 3.

Monasteria qualiter possint esse de iure patronatu aliorum, t. 2. L. §. 47. n. 6.

Monasteria an possint retinere fideicommissum durante vita graui professi, t. 2. F. §. 12. n. 18.

Monasterium, an cum ingresso seculum acquirat, t. 2. F. §. 11. n. 29.

Monasterium, an, & quando committat simoniam recipiendo doctes pro puellis vitae necessitatem sustentationem, t. 4. S. §. 15. n. 9.

Monasterium an reddat pacem pro offensis Monachi, t. 3. P. §. 10. n. 10.

Monasterium an sit loco filij in legalis, t. 3. L. §. 5. n. 62.

Monasterium ex persona Monachi, illius vitae durante, admittitur ad fideicommissum, & qualiter cum alijs vocatis, t. 2. Addit. Nouiss. cap. 17.

De Monasterijs, vide etiam Praxi §. Monasteri.

M O N E T A.

Moneta si fuerit mutata in valore, an periculum lucri, & damni spectet ad debitorem, vel creditorem, t. 3. M. §. 30. num. 17.

Quid in deposito, ibid.

Pura de monetarum mutatione, &c. ibid. & n. 8.

Moneta si alia sit realis, & cassa, alia imaginaria diuersi valoris, quoniam sit solutenda, ibid.

Moneta an sit soluenda secundum valorem de tempore solutionis, vel de tempore contractus, & alia, ibid.

Sciens monete valorem esse mandandum, an possit mutare cum pacto vi sibi restituatur iuxta valorem de tempore restitutionis, ibid.

Moneta promissa intelligitur de vrsali, & frequentata in loco contractus, ibid.

Moneta vi a pro alia in solui possit, ibid. & n. 7.

Moneta propria an sit necessaria in quolibet Regno, vel Dominio, an noxia Republice sit alienatio, & alia, ibid.

Monetam falsam cadentes quous crimina committant, & si consistit de corpore delicti, ac de delinquentibus, puniuntur poena vitijs supplicij, & confiscationis bonorum, &c. t. 3. M. §. 30. n. 2.

Quid si cuderint monetam bonam, & iusti ponderis, vel delictum non fuerit perfectum consummatum, & alia, ibid.

Qualiter sit confiscandum praedium, vel domus, vbi cuderint moneta falsa, etiam alienum, & quando possit dominus excusari, ibid.

Monetarij gaudent immunitate Ecclesiae, possunt tamen spoliari moneta falsa, & cuius audioritate, ibid.

Monetarij Clerici traduntur Curiae seculari, ibid.

Monetarij quando, & ex quibus causis excusari possint a poena ordinaria, & mitius puniri, vel absoluti, ibid.

Falsificantes cuneos ad falsam monetam cudentem puniuntur eadem poena monetariorum, ibid.

Tutores qualiter teneantur pro falsa moneta in domo populi-
lorum suorum cussa, ibid.

Vires cudentium falsam monetam, conservantes incursas, vel aliter cooperantes, qualiter puniantur, ibid.

Monetarij qualiter Florentiae puniantur, ibid.

Monetam rotantes, vel aliter falsificantes, quae poena puniantur, quando possint excusari, & alia, t. 3. M. §. 30. n. 3.

Quid feruere Florentiae, ibid.

Moneta quomodo tingatur, & alia de origine monetarum, ibid.

Alchimia per se non est prohibita, nisi falsitatem contineat, & plura de hac materia remissive, ibid.

Monetam falsam scienter retinentes, vel expendentes tenentur poena falsi, & non docendo a quibus habuerint, praesumuntur illam fabricasse, si alius sit suspectus, t. 3. M. §. 30. n. 4.

Monetam falsam bona fide expendens, an teneatur ad restitutionem damni illi, in quem transiit, ibid.

Monetam falsam scienter expendens latet peccat, licet ab alio bona fide acceptit, ibid.

Monetam falsam expendens scienter habitam ab ipso fabricantibus ad erogandum, tanquam consij, & participes delicti tenentur poena ordinaria, nisi ex alijs causis possint excusari, ibid.

Moneta falsa, vel alia prohibita, an possit per transiitum asportari ad alium locum, vbi forte sit expendibilis, ibid.

Moneta, an possit cudi sub cubio, vel imagine alterius Principis ignorantis, vel non consentientis, ibid. & n. 10.

Moneta dicitur falsa ex pluribus causis, nempe ex materia, forma, auctoritate, & alijs modis, t. 3. M. §. 30. n. 5.

Circa monetam potest delinqui pluribus modis, nempe cudente, adulterando, refecando, expendendo, retinendo, introducendo, & tingendo, ibid.

Moneta iam cussa non potest fundi, & ad virgas, vel massam reduci, nam qui non potest cedere, nec etiam potest destruere sub poena arbitraria, ibid.

Zeccheri Principum non possunt ad propelum computum, vel pro se monetam cedere sine licentia, & quare, ibid.

Monete valor an possit per Principem mutari sine populi consensu, t. 3. M. §. 30. n. 8.

Moneta tantum valere debet in massa, quantum formata, detracta solum expensa cudenti, ibid.

Monetam cedere est de Regibus supremo Principi referuatis, nec venit in generali concessione, t. 3. M. §. 30. n. 9.

Principes vnos, an possit cedere monetam cum cuneo, & impressione alterius Principis, illam imitando ad possibile, vt suae monetae maiorem attribuat credentiam, t. 3. M. §. 30. n. 10.

Moneta, quae fuerit intellecta a testatore, vel contrahentibus, stante diuersitate valoris monetarum in varijs locis, t. 3. M. §. 30. n. 11.

Moneta expressa in supplicatione portenda in Vrbe, intelligitur de moneta parit supplicationum, & non vrsali, ibid.

De monetis tam quoad contractus, quam quoad delicta, alia, ibid. remissive.

De florentis, quod sint monete imaginariae, quid, & quantum pro eis sit soluendum, t. 3. M. §. 30. n. 12.

De ducatis auri de Camera in reservatione pensionum, ibid.

Moneta falsa, vel prohibita, an possit asportari pro simplici transitu de loco ad locum, t. 2. B. §. 1. n. 6.

Monete augmentum cuius cuneo cedat, t. 1. A. §. 47. n. 10.

Monetam prohibitam transportans an puniatur, vide in §. Banna, n. 6.

Cum qua moneta possit redimi census, vide in §. Census, n. 36.

Corpus delicti quomodo constare debeat in crimine monetarum, & alia, vide Addit. Nouiss. t. 1. cap.

Pura ad rem de materia monetarum, & de monetarijs vide in Praxi §. Monete, & Monetarij.

M O N I A L E S.

Moniales, an, & quando veniant appellariore filiarum nupiarum, vel nubendarum, t. 3. P. §. 6. n. 18. in fine.

De Coitu cum moniali, qualiter puniatur, & alia, t. 1. C. §. 30. n. 14. & seqq.

M O N I T O.

Monitio trina requiritur ad effectum priuationis, quid importet, & alia, t. 3. M. §. 31. n. 2.

Monitio quando, & ad quid percedere debeat, & an trina sit necessaria, t. 3. M. §. 31. n. 4.

Monitio facta per iudicem, vel Notarium ad Bancum iuris quid operetur, t. 1. C. §. 43. n. 49.

M O N I T O R I V M.

Monitores ad aliquid detegendum sunt tunc in ciuilibus, & non officij principales, nec eorum aduocatos, & procuratores, t. 3. M. §. 31. n. 1. & 2. Aduocatus, n. 17.

Non etiam obligant coniunctos, amicos intrinsecos, nec benefactores, exceptis casibus Sancti Officii, ibid.

Testes deponentes vigore monitorij, non probant nisi iudicialiter citata parte reperantur, ibid. §. 3. n. 6.
 Scientes, & non revelantes, an teneantur ad damna, ibid.
 Monitoria predicta concedantur etiam pro inveniendis rebus furatis, an obligent indicare furem, & revelare furta domestica, ibid.
 Monitoria predicta an obligent revelare scripturas in foro fori, & conscientie, & alia, ibid.
 Revelatio facta vigore monitorij in foro Ecclesiastico, an sit attendenda in foro seculari, ibid.
 Monitoria predicta non obligant filios, & uxores aliquid occultantes pro honesta sustentatione, si non sit in culpa de conditionis, & alia, ibid.
 Monitorio, siue monitorium debet reri fieri, ut intres poena priuationis, quid importet, & alia, t. 3. M. §. 31. n. 2.
 De monitorijs, per que inchoantur causae in tribunali A.C. quid importet, ibid.
 De monitorijs quoad diversa, & eorum effectibus, t. 3. M. §. 31. n. 3.

Monitoria pro revelandis rebus, non afficiant eos, qui habent verum ius compensandi, t. 3. M. §. 31. n. 5.

MONOPOLIUM

Monopolium quid sit, quomodo inducatur, quomodo sit perniciosum, quibus poenis puniatur, & alia, t. 3. M. §. 32. n. 1.
 Statuta monopolium indolentia sunt reprobata, ibid.
 Monopolium, an, & sub quibus conditionibus, ac in quibus rebus possit per Principem tuta conscientia concedi, ibid.
 Appalus, an sine permisso, & appallatores teneantur nisi etiam eiusdem artis licentiam exercendi concedere, ibid.
 Monopolium qualiter inducatur inter mercatores, & in alijs casibus, ibid.
 Monopolij auctores qualiter teneantur ad restitutionem, ibid.
 Monopolij non parricides, an possint vendere pretio exigoso pro monopolium ab alijs induci, & alia, ibid.
 Alia vide in Praxi §. Monopolio.

MONTES.

Montes pietatis, vel alijs nominibus quae sic dicti, de illorum iustitia, pecunia non possit per Officiales expendi preter vius destinatos, & de poenis contrafacientium, t. 3. L. §. 20. n. 11. Reliqua vide in verbo. Loca Montium.
 Montes quae sic dicti, & alia de locis Montium, vide §. Loca.

Alia vide in Praxi §. Montis de Sale.

MORA.

Mora quid sit, & quando dicatur incuria remittitur arbitrio iudicis, t. 3. M. §. 33. n. 1.
 Mora duobus modis contingit, ex re quando lex sine hominis facto aliquem in mora constituit, & ex persona per interpellationem iudicalem, vel extraiudicalem, ibid.
 Mora non praesumitur, sed est probanda, ibid.
 Mora an contrahatur per interpellationem extraiudicalem, ut debeatur fructus, & interesse, ibid.
 Mora inducitur per interpellationem extraiudicalem in his, quae debentur iure actionis, secus si officio iudicis nobis, ibid.
 Mora an inducatur per vicinam interpellationem extraiudicalem, ibid.
 Mora materiam, qui plene traditur, ibid.
 Mora sua cuiuslibet tempore est nocua, praesupponit negligentiam, & culpam, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 2.
 Mora nocet tantum ipsi moroso, & non alijs, ibid.
 Mora non incurritur nisi mediante interpellatione, & citatione personalis, ibid.
 Mora non incurritur ex protestatione generali, ibid.
 Mora non incurritur statim post interpellationem, sed expectari debet aliquod tempus arbitrio iudicis, ibid.
 Mora excusatur ex iusta causa, ibid. & o. 3.
 Mora nunquam dicitur contracta, nisi praecedat liquidatio debiti, quando secus, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 3.
 Mora non incurritur quando quis ex iusti causa litigat, etiam post lapsum termini, ibid.
 Mora non contrahitur ab obligato sub conditione, nisi post eventum conditionis, ibid. & n. 4.
 Mora ad effectum priuationis iuris quatuor non incurritur, nisi tribus concurrentibus, nempe interpellatione, facultate dandi, & scientia debiti, & quando secus, t. 3. M. §. 33. n. 4.
 Mora per lapsum diei non contrahitur contra heredes debitoris. Index Generalis.

toris, nisi interpellentur, vel saltem restituuntur, t. 3. M. §. 33. n. 5.
 Mora iam contracta a debitore, vel data certa scientia debitoris transit in heredes, & contra heredes absque alia interpellatione, ibid.

Mora non contrahitur quoad interpellatio facta pro maiori summa, nisi sit relativa ad scripturam debiti, t. 3. M. §. 33. n. 6.

Mora non contrahitur ubi quis non est de debito certus, vel dubitat, vel potest aliter excusari, ibid.

Mora quando dicatur contracta, ut quis teneatur ad damna, & interesse, & alia, ibid.

Mora non contrahitur per interpellationem minori factam sine iudicis auctoritate, t. 3. M. §. 33. n. 7.

Mora an incurritur per interpellationem extraiudicalem in personis, quibus reverentia debetur, vel per tertiam personam sine mandato, ibid.

Mora regularis incurritur per lapsum diei conveni, & magis afficit quam hominis interpellatio, ita succedat obligatio ad interesse quante plurimum in debitore frumentis, t. 3. M. §. 33. n. 8.

Mora per lapsum diei, an, & quando dicatur remissa per interpellationem, prorogationem, vel noni termini concessionem, vel per diffimulationem, vel per receptionem patris, vel putationem, & huiusmodi, ibid. & n. 17.

Mora an incurritur ubi creditore, vel alius pro eo non accedit cum facio piratus ad recipiendum, vel non est designatus certus locus solutionis, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 9.

Mora non incurritur ubi non adest legitima persona, cui solvi possit, ibid.

Mora non incurritur ubi debitori competit compensatio, vel alia exceptio, ob quam non possit exigi pecunia, ibid.

Mora contrahitur absque interpellatione per lapsum diei solutioni praefixi favore mariti onera mutuumque sustinentis, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 10.

Mora sine interpellatione contrahitur favore minoris, ibid.
 Mora sine interpellatione contrahitur stante iuramento, & obligatione Camerali, ac favore pie cause, dotis, minorum, & alimentorum, ibid.

Mora debet esse contracta per interpellationem, ut debeatur poena conventionalis, vel legalis, vel legatum nomine poenae restitutum, & quid quoad interesse, t. 3. M. §. 33. n. 11.

In contractibus vitio citraque obligatorij incurritur statim ac altera pars adimplevit quoad interesse, ibid.
 Mora vnius compensatur cum mora alterius, & si sit equalis, ac circa idem, vna extinguit aliam, t. 3. M. §. 33. num. 12.

Mora prima, an vicima attendatur, ibid.

Mora debitoris circa rem restituendam, non ei nocet si eodem modo erat peritura penes creditorem, t. 3. M. §. 33. n. 13.
 Nec etiam si habuit iustam causam litigandi, licet esset depositarius, ibid.

Mora nocet regulatim ad transferendum periculum in morosum debitorem, licet nullum commodum consequatur, ibid.

Mora debitoris principalis, an nocet fideiussori, & contra, t. 3. M. §. 33. n. 14.

Mora qualiter consistit incontinenti, & ceteri satisfactioe arbitrio iudicis purgati, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 15.

Mora qualiter possit re integra purgari, etiam in criminalibus, ibid.

Mora purgatur etiam in iudicialibus, si ius partis non sit factum deterius, & re integra, ibid.

Mora potest ab emphyteuta potestari, etiam post declarationem a domino adiacentem, t. 3. M. §. 33. n. 16.

Mora incipit tanquam a declarationis calculatis, ibid.
 Custio partis an sit necessaria in declaranda calumnie, ibid.

Mora dicitur purgata, etiam non soluto canone totius temporis, cum iudiciali non remanere debitum pro integro ricinio, ibid.

Mora potest de iure canonico purgari non obstante iuramento, si absit dolus, & ius partis non sit factum deterius, etiam si iam esset oppositum de non implemento, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 17. & 19.

Quod procedit etiam ubi esset servandum ius civile, quia ob iuramentum praevaleret ius canonicum, ibid.
 Mora potest purgari, etiam si ius partis sit factum deterius si damnum ostendatur, ibid.

Mora purgatur ubi adest aliqua praesumptio pro eo, Z a qui

qui purgare intendit, ibidem.

Mora an possit purgari flante obligatione Camerali, vel renunciatione omni legam auxilio, & fauori, vel pacto expreffo, vt non possit purgari, t. 3. M. §. 33. n. 18. & 20.

Mora geminata per plures interpellationes non potest purgari, vel si fuit in specie purgationi renunciarum, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 19. & 28.

Mora non purgatur, etiam de equitate canonica, flante pacto refulfiove contractus, nisi adfuerit iustum impedimentum, t. 3. M. §. 33. n. 20.

Mora non purgatur in dispositione hominis, & contractibus, duobus concurrentibus, nempe certa de, & pœna, vel refulfiove contractus t. 3. M. §. 33. n. 21.

Mora non purgatur flante claufula non aliter, nec alia modo, vel fimilibus refulfiois, t. 3. M. §. 33. n. 22.

Mora nunquam purgatur ad licrum capendum, nec tunc ad eam inducendam requiritur interpellatio, fed femper officii implementum non esse factum tempore conueto, t. 3. M. §. 33. n. 23.

Mora non purgatur ad acquirendam actionem, ibid.

Mora non purgatur post executionem factam, & translatam dominium ipfo iure, vel hominis facto, & sic re non integra, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 24.

Mora non purgatur aduerfus terminum legalem, nec post monitionem, nec ubi pœna est ipfo iure impofita, vel alteri applicata, nec in alijs cafibus, t. 3. M. §. 33. n. 25. & 26.

Mora non purgatur in conditionibus non adimpletis, & an faltem fit locus refulfiois in integrum, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 26.

Mora non purgatur, quando est commiffa in faciendo, nec ad effectum acquirendi nouam actionem, & alia, ibid.

Mora est impurgabilis in vitium voluntatis post ius alteri quæfitum, & acceptatum, ibid.

Mora quibus modis incurritur, & purgetur, an purgationi possit renunciari, & alia remiffiue, t. 3. M. §. 33. n. 28. & 29.

Mora an, & intra quantum tempus possit purgari ab Emphyteuta, t. 2. E. §. 17. n. 56.

Mora prima in implendo attenditur, t. 2. E. §. 17. n. 53.

Mora implendi an incurritur sine interpellatione, t. 2. E. §. 17. n. 54.

Mora implendi an possit purgari post oppositionem, t. 2. E. §. 17. n. 56.

Mora non incurritur nisi liquidato debito, t. 2. H. §. 5. n. 60.

Mora an fit necessaria vt debeat interesse, & quomodo inducatur, t. 2. I. §. 30. n. 10.

Mora non contrahitur nisi post purificatam conditionem, t. 2. I. §. 30. n. 18.

Mora in respondendo positionibus an possit purgari, t. 2. P. §. 26. n. 20.

M O R S.

Mors ciuiliſ, an, & quando æquiparetur naturali, vt que sunt debita post mortem naturalem aluius, debeantur adueniente eiusdem morte ciuili, & alia, t. 3. M. §. 34. n. 1. & 2.

Mors ciuiliſ in beneficiabus ad effectum vacationis, & impetratus non venit sub nomine mortis, ibid.

Argumentum a morte ciuili ad naturalem valet quando refulfuit idem effectus, ibid.

Mors naturalis, & ciuiliſ quid ſint, ibid.

An naturaliter viuente bannito, bona eius maneant apud ſeſum, vel tranſeant ad vocatos post mortem banniti, t. 3. M. §. 34. n. 2.

Mors nomine venit tam naturalis, quàm ciuiliſ, appellatione verò obitus venit naturalis tantum, ibid.

Mors mentio in dubio intelligitur de naturali, & quando ſecus, ibid.

Mors qualiter æquiparetur abſentia, vt ſubrogatus in caſu abſentia conſequatur ſubrogatus etiam in caſu mortis, ibid.

Mors an æquiparetur remotioni, vel reſignationis beneficii, vt faciat vacare penſionem relicta in ad vitam, ibid.

Mors delinquentis ante ſententiam regulariter extinguit delictum, & penam, & quando ſecus, t. 3. M. §. 34. n. 3.

Mors delinquentis non extinguit penam pecuniariam, nec conſecrationem, quando ſus fuſt conſecrata cum deſuncto verè conſecro, vel conſecro, etiam tamen hereditas, quomodo ſententia tunc fit ſerenda, & alia, ibid.

Diſtinguitur inter delicta publica, & priuata, ordinaria, & excepta, an ciuiliſ, vel criminaliter agatur, & alijs modis, ibid.

Quoad intereſſe partis temanet ſiluium ius, & an cauſa ſit agenda coram iudice, & notario ciuili, vel criminali, ibid.

Mors animalium durorum in ſocidam, vel cuſtodiam, an cedat periculo domini, vel cuſtodis, t. 3. M. §. 34. n. 4.

Mors animalium intra triiduum, an præſumatur ex morbo antecedente, ibid.

Mors animalium, qualiter ſit probanda à conductore agente ad reſtaurum, & alia, ibid.

Mortem ſibi ipſi increſcere, quas pœnas patitur, t. 2. M. §. 34. n. 5.

Mortem alterius, vel ſuam optare an ſit peccatum mortale, ibid.

Moriens, vel conſtitutus in articulo mortis præſumitur dicere veritatem, licet non omnis moriens ſit ſanctus, t. 3. M. §. 34. n. 6.

Que ſint permiſſa tempore mortis circa Sacramenta, & alia, ibid.

Moriens, an agat actus poſitiuus viuentium, ibid.

Mortis conditio, an poſſit purificari ante mortem, ibid.

Mors non præſumitur, fed ab allegante eſt probanda, quibus modis probetur, & alia, t. 3. M. §. 34. n. 7. vide §. Libri, n. 37.

Quòd quilibet præſumatur viuere centum annos, vel non ultra centum annos, quomodo intelligatur, & procedat negatiue, non affirmatiue, ibid.

Mors qualiter probetur ad effectum, vt poſſit hereditas adiri, vel quis de homicidio puniri, ibid.

Mors ad effectum vacationis beneficii, ex quibus arguatur, vel per aliquot dies occultata, ibid.

Mors qualiter probetur ex ſolutione legati ſolui, & libro Pharmaciae, per reſtes, per lapſum centum annorum, ex non habita notiſia per multos annos, per verba quendam, vel bene memorie, per famam, per librum parochi, vel hoſpitalarii, & alijs modi, ibid.

Mors coniugis eſt certitudinaliter probanda, vt poſſit nouum contrahi matrimonium, alijs nullum eſſet, licet re vera coniux eſſet mortuus, ibid.

Mors reſilium habet per recognitionem, & iuramento, ac pro repetitione in crimiſialibus, t. 3. M. §. 34. n. 8.

Quòd magis credatur ſcripſiſſe mortui, quàm viuents, ſi ſit legitime per tui recognita, ibid.

Mors (concurrentibus pluribus cauſis) attribuitur cauſe magis proximæ, & vtgentiori, quàm præſenti, licet alijs leſiali, niſi contrarium probetur, t. 3. M. §. 34. n. 9.

Mors ex quibus ſignis cognoscitur ſequuta per ſtrangulationem, ſuffocationem, vel laqueum, ibid. & n. 11.

Mortuus quando quis præſumatur ex vulneribus, vel ob malam curam, & negligentiam, ibid.

Mors omnia ſoluit inferendo ad plura, præter lites, t. 3. M. §. 34. n. 8.

Mortuus quæ retineat, an poſſit priuilegiari, & abſolui, & an mortuus ſit iniuria, ibid.

Mortuus repertus in puteo, vel aliter precipitatus, vel ſubmersus, an præſumatur ex ſe, vel ab alijs, ſive caſu, vel morbo, & quomodo probetur corpus deſectum, t. 3. M. §. 34. n. 11.

Repertus ſuffocatus præſumatur ex morbo naturali, & ræſte ſubſtituta, niſi adſint indicia, & ſigna contraria, ibid.

Mortuus quis præſumitur ſine filiis, dum contrarium non probetur, vel aliquando filios habuiſſet, t. 3. M. §. 34. n. 12.

Mortuus quis præſumitur in pupillari ætate, donec contrarium probetur, ibid.

Inteſtatus præſumitur deſectiſſe, ſi de teſtamento non doceatur, ibid.

Mortuus quis habuiſſet filios, fed eſt probandum ab allegante, & ad quem effectum, ibid.

Mortuus pluribus in eodem conſuctu, ruina, vel naufragio, quæ præſumatur prius deſectiſſe, vt alter ei ſuccederet, & in ſuos heredes tranſmiſſet, & alia, t. 3. M. §. 34. n. 13.

Si ramen neceſſe ſit alterum ſuperuiuere, non ſufficit quòd ſimul decedant, fed ſuperuiuentia eſt probanda ab allegante, ibid.

Mors repetitionis poteſt ex pluribus cauſis procedere, & quid agendum ſi pretendatur ex veneno, t. 3. M. §. 34. n. 14.

Mors naturalis dicitur illa, quæ prouenit ex cauſis interieſis, & violentia, quæ à cauſis exterieſis, quid ſi ex prægnantia, vel partu, & alia, t. 3. M. §. 34. n. 15.

Mors naturalis quando opponitur violentia, comprehendit etiam caſuales, quæ ſunt caſuales, & alia ad rem, t. 3. M. §. 34. n. 16.

Mortui an ex diuina virtute possint vini apparere, t. 3. M. §. 34. n. 17.
 Mortui in bello qualiter, & quando per gloriam perpetuò vivere dicantur, t. 3. M. §. 34. n. 18.
 De morte, morientibus, mortuis, & moeroris remissione, t. 3. M. §. 34. n. 19.
 Mortis in articulo quis esse dicatur, vt possit à quolibet sacerdote absolui, t. 3. M. §. 34. n. 20.
 Moribundus aliquid declarans pro exoneratione conscientie, an praeiudicat heredi; an talis declaratio gaudet privilegio piae causae, & an sit reuocabilis, t. 3. M. §. 34. num. 21.
 Morti quomodo æquiparetur absentia, t. 1. A. §. 4. n. 16.
 Mors animalium foecidae, cuius periculo cedat, t. 1. A. §. 29. num. 4. &c.
 Mors ciuium mariti operatur restitutionem dotis, t. 1. D. §. 21. n. 28.
 Mors carceratorum, an praesumat ex culpa custodis, t. 1. C. §. 5. n. 27.
 Mors occisi reperti in domo, vel prope, cui possit attribui, t. 1. C. §. 1. n. 13.
 Mortui, & infirmi denunciandi tempore pestis, t. 1. D. §. 16. n. 18.
 Mortui an, & quomodo lugendi, & alia, t. 2. F. §. 26. num. 2.
 Mors an, & quando praesumatur sequuta ex vulneribus, vel ex alia causa, t. 2. H. §. 7. n. 21.
 Mors an aliquando possit alijs desiderari, t. 2. I. §. 21. num. 8.
 Mors testium anget illorum fide, & supplet nullitatem examinis, vide Repetito.
 Mors scribentis an, & quando tribuat fidem scripturae, t. 4. S. §. 8. n. 22.
 Mors litigantium an reddat sententiam nullam, t. 4. S. §. 1. n. 19.
 Mors probatur per fides sine citatione partis, tom. 4. T. §. 9. num. 62.
 Mors ciuium, an, & quando æquiparetur naturali, vel non, t. 4. V. §. 23. n. 35.
 Mors naturalis, vel ciuium, an, & quando extinguat mandatum, t. 3. M. §. 5. n. 20.
 Mortui an sciant quae perguntur in hoc mundo, t. 3. M. §. 35. num. 27.
 Mors delinquentis extinguit delictum, & poenam ante sententiam, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 12.
 Alia vide in Praxi §. Morre.

M V L I E R.

Mulieres sunt genus auctorissimum, ac idè si donent, de facili praesumuntur pro dolum inducere, t. 3. M. §. 35. n. 1.
 De mulierum potentia, & fortissime tam in bono, quam in malo, de petulantia, inexpugnabilitate, leuitate, & morabilitate, ibid.
 Mulieris appellatione, an veniat non tantum corrupta, sed etiam virgo, ibid.
 Mulieres ex innata lege naturae sunt masculi subiectae, ac idè excusantur a poena ordinata delictis de mandato, vel complicitate committi, ibid. & n. 41.
 Mulieres non valentes habitare cum heredibus, an sint extra domum alendi, t. 3. M. §. 35. n. 2.
 Mulieres omnes praesumuntur male, & non reperitur textus illas bonas appellans; excusantur autem à multis ob sexus fragilitatem, & infirmitatem, ibid.
 Mulieres an rebus bellicis sint aptae, & exponendae, ibid.
 Mulier eligendo vitam viualem pro consequendo legato, an possit variare pro alio legato in casu nuptiarum facti, t. 3. M. §. 35. n. 3.
 Mulier habens generale, & specialem hypothecam in bonis viri, debet à speciali incipere, nisi habeat obligationem in forma Camerali, t. 3. M. §. 35. n. 4.
 Mulier pro bonis paraphrenalibus habet tacitam hypothecam in bonis viri, qui illa administrat, t. 3. M. §. 35. n. 5.
 Mulier potest habere bona triplicis generis, & in dubio an videatur illa dedisse viro tanquam dotalia, vel tanquam paraphrenalialia, vel extradotalia, ibid.
 Mulier in bonis datis in dotem estimatis, vel ex pecunia dotali empta, praefertur in subsidium omnibus viri creditoribus sine alia excussione, t. 3. M. §. 35. n. 6.
 Mulier si fuerit decepta in estimatione, etiam infra dimidium, qualiter ei succurratur, ibid.
 Mulieribus, an magis succurratur quam masculis in his, quae

iudiciorum tignorem concernunt, ibid.

Mulier pro dote, an gaudet privilegio l. si is qui 28. ff. de iust. fil. vt in bonis futuris viri praefertur omnibus illius creditoribus, an fisco, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 7.
 Mulier haeretica non habet privilegia dotis, ibid. & n. 9.
 Mulier concurrens cum fisco pro dote parti paria ambulat, & non praefertur, nisi in dubio, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 8.
 Mulier an praefertur creditoribus ex causa mulieris, vel Primipilli, ibid.

Mulier agens pro dote, qualiter praefertur omnibus creditoribus habentibus tacitam hypothecam, licet angorum, non autem habentibus expressam anteriorem, t. 3. M. §. 35. n. 9.

Mulier si concurret cum alia muliere conuassante privilegia, & quid cum Ecclesia, vel pia causa, ibid.

Mulier iudex, vel alterius fidei infidelium, nisi conuenerit ad fidem non gaudet privilegijs dotalibus, ibid. & n. 7.
 Mulier nubens viro, qui iam consumpserat legitimam, & trebellianicam, potest repetere dotem ex bonis fideicommissarijs ab eo possessis, t. 3. M. §. 35. n. 10.

Mulier pro repetitione dotis potest ad fili electionem agere contra tertios possessores bonorum liberorum, vel contra bona fideicommissaria, ibid.

Mulier pro repetitione dotis, an possit agere contra promissores ad fauorem mariti, qui eam non exegit, vel agere debeat contra heredes mariti, qui sunt negligens in exigendo, & an illi liberentur cedendo iura contra promissores, t. 3. M. §. 35. n. 11. & 12.

Mulier sola dotem exigens, an liberet soluentem, ibid.

Actio de dote, an sit penes virum, vel vxorem, ibid.

Mulier non potest repetere dotem, nisi propter illius solutionem, & an iuuat instrumentum confessionis, & alia, ibid. & n. 12.

Mulier, vel eius haeres non potest consequi ab hereditibus mariti vitra namam illi à socio solutam, & quare, t. 3. M. §. 35. n. 12.

Quid si dos fuerit promissa ab extraneo, vel ficerit sit mortuus, & alia de periculo decoctionis debitoris dotis, ibid.

Mulier, vt possit repetere dotem docere debet de traditione scripturarum pro conuentionis debitoribus in dotem assignatis, & de exactione, siue negligentia mariti in exigendo, & à quo fuerit promissa, ibid.

Mulier defuncto viro, si velit, potest (maximè de rebus) dote agere ex pluribus remedijs, sine cessione contra promissores dotis viro non solutae, vel eorum haeredes, t. 3. M. §. 35. n. 13.

Mulier qualiter possit repetere dotem, vel illius partem pro aliens parentibus, vel etiam filijs prioris matrimonij, & an hoc illi alijs cedere, ibid.

Mulier pro restitutione dotis, potest retinere omnia bona mariti defuncti sine crimine expulsa hereditate, nec potest illa spoliar, nisi per solutionem, t. 3. M. §. 35. n. 14.

Mulier potest per se comparere, & stare in iudicio nomine proprio, non vt procuratrix alterius, nisi in rem propriam, t. 3. M. §. 35. n. 15.

Mulier potest repetere dotem ob inopiam viri, etiam de tempore matrimonij, si illam ignorauit, ibid.

Mulieres de iure canonico non possunt idoneae testes in criminalibus, nisi aliunde veritas haberi non possit, secus de in re ciuili cum damnatione fidei, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 16.

Mulieres praegnantis qualiter cogi possint ad restituendum, ibid.

Mulieres an possint esse testes in testamentis, codicillis, donationibus, contractibus, & huiusmodi, ibid.

Mulieres, an sint habiles ad accusandum, faciendam pacem, & alia, ibid. & n. 43. vide Pax n. 5.

Mulier non potest renuciare hypothecae super bonis viri, nisi si superint alia, super quibus satisfieri possit, t. 3. M. §. 35. n. 17. 18.

Mulier obligans se pro viro non manit creditorum suae dotis, sed habet actionem contra illius bona, ibid.

Mulier deducto viro ad pauperiam potest agere pro dote contra emptores bonorum, licet alienationi consenserit, ibid.

Mulier, quae pluries renuciavit non potest agere contra primos emptores, quia tunc remanserunt alia bona, ibid.

Mulier, quae cum solemnitatibus renuciavit, non potest agere contra bona mariti, ibidem, & num. 20. in fine.

Mulier non obstante iuramento potest in subsidium agere contra emptores bonorum viri, ibidem, & n. ac. in fine.

Mulier an possit vindicare fundum dotalem alienatum per emptorem, & alia, ibid.

Mulier vendens vnam cum viro bona sibi pro dote obligata, qualiter censetur adhibita pro forma, & non transferat iura dotalis in emptorem, quando secus, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 18.

Quid si mulier sit vix principalis obligata ad favorem emptoris, ibid.

Mulier si renunciat hypothecae super vno fundo, & agat contra alium, an possit illi opponi, quod deducatur pro rata, ibid.

Pretium redactum ex venditione per virum, & uxorem facta, alio non docto, presumitur pervenisse ad virum, tantum, ibid.

Mulier quando non possit pro viro fidelubere, & fidelius sit oula ex defectu causae, quando secus, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 19.

Mulier an possit obligari cum marito pro dote communis filiae, ibid.

Mulier ex causa pietatis, potest pro excarcerando viro, filijs, parte, vel fratribus, vel impediendo ne carcerentur, potest valde obligari, etiam sine solemnitatibus, dummodo causa verificetur, alias contrari obligatio, ibid.

Mulier promittens solvere creditoribus viri pro exoneratione illius conscientiae non iuuatur Velleiano, ibid.

Mulier qualiter possit obligari pro viro vique ad medietatem dotis, quid si vnicuique, vel pluribus obligationibus ledatur vira dictam medietatem, an obligatio contrahat in totum, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 20.

Mulier qualiter propter indotationem possit rescindere contractum, etiam si et superueniant alia bona, ibid.

Mulier de iure civilis non potest obligari pro filio, sed bene de in e. Canonico concurrente iuramento, ibid.

Mulier qualiter ex causa meius possit rescindere obligationem pro viro factam, ibid.

Mulier pro alio fidelubens regulariter iuuatur Velleiano in vtroque foro, & quando secus, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 21.

Mulier afferens rem non esse dotalem, tanquam mendax non auditur si velit contra venditionem venire, ibid.

Mulier induens vel e vitia, & contra homo veste muliebri, an peccet mortaliter, & sine puniendi, ibid.

Mulieribus, an succurratur in casibus à iure non expressis, & indolis ad rigoris iuris servandum, & quid circa confessionem inuentarij, t. 3. M. §. 35. n. 22.

Mulier contrahens sine solemnitatibus statutaris, nec civiliter, nec naturaliter obligatur, nec tenetur releuare fideiussorem pro ea vix principalem intercedentem, quid in foro conficiatur, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 23.

Mulier olim perpetua tutela coarcebantur, cuius loco hodie successerunt statuta certas solemnitates in eorum contrahendis requirunt, ibid.

Mulieribus (exceptis fideiussoribus) posunt omnes contrahus celebrare, & etiam donare prout masculi, ibid.

Mulier minor non potest bona sua immobilia dare in dotem, vel aliter obligare sine solemnitatibus, alias non proceditur lucrum dotis, in alijs vero potest moderatam dotem constituere, & alia, tom. 3. M. §. 35. nam. 24.

Mulier dotem immoderatam constituens viro, an habeat restitutionem in integrum, ibid.

Mulier potest secundo viro eandem constituere dotem, quam primo, ibid. & n. seqq.

Mulier primo nubens absque dotis mentione, non videtur tacite bona sua dedisse in dotem, & non procedit lucrum, secus si fuerit alius nuptus, tom. 3. M. §. 35. n. 25.

Mulier, quae nulla dote constituta nupta, an possit à viro compelli ad se dotandam, & alia, ibid.

Mulier configurans omnia bona sua viro, non presumitur in dotem dedisse, nisi aliter appareat ex coniecturis, & alia, ibid.

Mulier secundo nubens non relicta filijs ex primo marito, videtur eandem dotem constituere secundo; quid de augmento sibi facto à primo; quid relicta filijs ex primo, an cum eisdem pactis circa lucrum dotis cum primo, & alia, ibid.

Mulier per transitum ad secunda vota, an amittat proprietatem eorum, quae sibi fuerunt donata contemplatione primi viri, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 26.

Mulier tenetur restituere socialem, & alia sibi à viro donata, nisi nubar de illius consensu, vel nisi habuerint in compensationem inuentum, vel nobilitatis, ibid.

Mulier transiens ad secunda vota, qualiter tenetur restituere filijs primi matrimonij quicquid titulo iuratus ab illis, vel eorum parte percepit, reuersuo filijs natiuam usufructu vira durante, t. 3. M. §. 35. n. 27.

Quid si nuptus de voluntate viri defuncti, vel de consecuta filiorum, & alia, ibid.

Mulier transiens ad secunda vota tenetur legitimam de dote sua relinquere filijs primi matrimonij, nec potest pacifice cum secundo viro de tota lucranda, ibid.

Nec potest secundo viro relinquere plus quam vni ex filijs primi, & alia, ibid.

An tenetur praestare fideiussorem de dote conferuanda, ibid.

Mulier minor per transitum ad secundas nuptias, non paritur penas secundum nubentium, nec amittit acquisita à primo viro, ibid.

Plura de reueratis nuptijs, an secundae nuptiae benedicantur, an contrahatur anima viri defuncti, & alia, ibid.

Mulier virgo potest capere legatum ei relictum sub conditione non nubendi, etiam si nupset, cum talis conditio in virgine fit reprobata, nisi pia causa sit substituta, t. 3. M. §. 35. n. 28.

Virga autem tenetur dictam conditionem seruare, quando sua expresse apposita, non simpliciter calae, & honeste viuendi, etiam in domo restatoris, nec sunt appositae adeempto legati in penam secundam nuptiarum, ibid.

Mulier honeste non possunt carcerari pro debitis civilibus, etiam fiscalibus, solentibus vero sic, quod si prima buic privilegio renouauerint, quid pro debito tutelari, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 29.

Mulier carcerata in aliquo monasterio non gaudens immunitate, quamuis delicta ab eis commissa non sint de exceptis, ibid.

Mulier in iudicio carcerantur pro causis criminalibus, etiam leuibus, sed ponuntur à iuris separatim, ibid.

Mulier ob adulterium à viro commisso lucrum donationem propter nuptias, t. 3. M. §. 35. n. 30.

Mulier ob adulterium à se commissum amittit dotem, quae viro applicatur, nisi forte cum eo reconciliata, vel ipse confentierit, vel adulterium commiserit, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 31.

Quod iudex laicus sit competens in declaranda dicta dotis amissione, ibid.

An exceptio adulterij competat heredibus mariti, & contra haec edes mulieris, ibid.

Mulier ob adulterium amittit dotem, & ideo non potest de illa testari, & si extant filij illius, & non maritus applicatur, ibid.

Mulier ob osculum luxuriosum non amittit dotem, nisi alia contrahat adulterij admittit, ibid.

Mulier inueniente fisco adulterio est aliena à viro, ibid.

Mulier inhoneste viuens patiens omnes penas secundum nubentium, ibid.

Mulier ex adultero filium concipiens, & pariens, ad quid tenetur in conscientia, tam si praemortuatur viro, quam si superuiuat, ibid.

Mulier pauper, an non extraneis bonis paternis fit dotanda poens ab aro, vel à matre, vel à fratribus diuitibus, t. 3. M. §. 35. n. 32.

Mulier, quae cepit, & non bene purgata remansit, si moriatur post exitum de domo, praesumitur adhuc ex perpetuo mortua, t. 3. M. §. 35. n. 33.

Moriens ex praegnantia, vel puru, an dicatur mortua morte violenta, vel naturalis ad effectum societatis officij, ibid.

Mulier virgini, vel corruptae, an, & ad quem effectum cedatur si afferat se fuisse ab aliquo carnaliter cognitam, an debeat purgare maculam, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 34.

Mulier in dubio praesumitur virgo, & qualiter probeatur corrupta, ibid.

Mulier (non probato stupratore) tenetur ipsa alere par-
tum, *ibid.*
Famula cohabitans cum domino, & afferenti fuisse ab eo-
stupratam non creditur, *ibid.*
Mulieres ligantur statuis probentibus delationem armor-
um, ire de nocte sine lumine, & similibus, t. 3. M. §. 35. n. 35.
Mulieres (nisi aliud obiter) possunt torqueri, & minus sen-
tiunt dolorem quam masculi ad habendam veritatem, non
autem in primam delicti, *ibid.*
Mulieres pregnantes, etiam de recenti, & illicitè, non pos-
sunt ob timorem abortus torqueri, nec tectari, nec per 40.
dies post partum, nec lactantes, aliis omne resultans est
nullum, t. 3. M. §. 35. n. 36.
Pregnantes non possunt morte, nec membri mutilatione pun-
iri, nec nisi post 40. dies à die partus, *ibid.*
Pregnantes, licet bannitæ, non possunt impunè offen-
di, *ibid.*
Mulier pregnant ad mortem damnata, si dum custoditur, in-
ferretur ad mortem cum periculo fœtus sine baptismo,
quod agendum, *ibid.*
An liceat matri consentire se adhuc vivam fecari, *ibid.*
Pregnantes, & lactantes eaculantur a leproso, & an à co-
missione oorum, & carniu, *ibid.*
Mulieres ex quibus signis, & consuetudinibus cognoscantur esse
pregnantes ad plures effectus, & alia, *ibid.*
Mulieres, an possint reddi pregnantes sine vera copula, an
per incubos, & fucubos demones, an pregnantes ex
mola gaudeant privilegiis aliarum pregnantium, &
alia, *ibid.*
Mulieres quandoque se fingunt pregnantes ad supponendum
partum alienum, quomodo id cognoscatur, quæ pro-
positiones sint faciendæ vbi de hoc dubitatur, & alia, t. 3.
M. §. 35. n. 37.
Mulieres ad quam vsque ætatem concipere possunt,
ibid.
Mulieres, licet corruptæ, sæpè se fingunt virginæ, &
intatæ, quibus modis, & remedijs, quomodo pos-
sint huiusmodi atres, & fallaciæ deregri, & alia,
ibid.
Mulieres ad dictos effectus debent visitari, & inspicì à ma-
tronicis honestis, vel obstricticibus, non autem à viris, etiam
medicis, & chirurgis, & tantò minus à iudicibus, & no-
tarijs, *ibid.*
Mulier, vel alius procurans, & dans causam abortui, qua
pena puniatur, siue fœtus sit animatus, siue inanimatus,
& quid infans iam natus necandus, & alia, t. 3. M. §.
35. n. 38.
Quando mater partum celavit, si invenitur mortuus, par-
ricidij rea censetur, *ibid.*
Mulier mingendo statim post copulam, vel aliter semen
ejiciens non peccat, nisi ex conscientia erronea,
ibid.
Coniuges post coitum, ex quo credunt semen fuisse retin-
tum, an possint per aliquot dies petere, vel reddere de-
bitum, ob periculum effluxus seminis iam recepti,
ibid.
Mulieres, sicut & viri prohibentur viri grauius penis
eodem tempore plures viros, vel viros habere, &
ad quem spectat huius delicti cognitio, tom. 3. M. §.
35. n. 39.
Mulier probabiliter credens virum suum mortuum, non puni-
tur si ducat alium, sed primo reuertitur quid agendum *ibid.*
& vide *Mors* sub n. 7.
Mulier non possit esse turris, nisi sit mater, vel aia, nec ad-
mittitur uoverca, t. 3. M. §. 35. n. 40.
Qualiter possit succineri dario mulieris in turricem, tanquam
admittitratix, si verba patiantur, quid agere possit, &
alia, *ibid.*
Mulier, licet minor potest tam ratione sexus, quam æta-
tis dispensari à Papa, vel alio Principe ad suscipiendum
tutelam, *ibid.*
Mulieres non presumuntur in dolo, vel lata culpa, sed
quomodo hoc sit intelligendum, & quando pueni-
endū fuit eadem pama, sicut masculi, mel tutiori, t. 3.
M. §. 35. n. 41.
Mulier nuda ex territorio, quando possit ipsa, vel eius
filijs admitti ad successiorem, non obstat illud ad pro-
habente, t. 3. M. §. 35. n. 42.
Mulieres nec actiue, nec passivè comprehenduntur in stipu-

lationibus pacis, vel cautionis de non offendendo, nisi de
illis sit facta intentio, & an habeant ius accusandi, & red-
dendi pacem, t. 3. M. §. 35. n. 43.
Mulieres qualiter non possint ingredi claustra Regularium,
nec à Regularibus admitti, & sub quibus penis, t. 3. M.
§. 35. n. 44.
Mulieres, quando ob negligentiam fratrum in illas dotan-
do, admittantur ad successiorem, non obstant statuto,
t. 3. M. §. 35. n. 45.
Mulier, licet non possit esse iudex, nec arbitra, potest tamen
esse arbitratrix, & alia, t. 3. M. §. 35. n. 46.
Mulieres se inuicem subigantibus, & ad eum venereum se
corumpendo excoicentes, committunt sodomitiam, & quo-
modo puniuntur, t. 3. M. §. 35. n. 47.
Supergrediendo virum suum, non peccant mortaliter,
sed sunt grauius increpandi coniuges tæ cœuentes,
ibid.
Mulieres suffocantes filios infantes in lecto, an pimen-
tur eorum successione, & puniuntur, tom. 3. M. §.
35. n. 48.
Mulieres extra patriam nuptæ habent duo domicilia, & ad
quos effectus, t. 3. M. §. 35. n. 49.
Mulieres viro inferiori nubentes suam retinent nobilitatem,
& an illam transfundant in virum, tom. 3. M. §. 35.
num. 50.
Mulier pro dote, an agat contra fundacum viri cum alijs so-
cijs communem, t. 3. M. §. 35. n. 51.
Mulieres continentes delictum sine solemnitatibus statuarijs
sibi preiudicant, & quid in alijs confessionibus, t. 3. M.
§. 35. n. 52.
Mulieres ornate nimis, & fucate incendentes, an, & quan-
do peccent, vel non, t. 3. M. §. 35. n. 53.
Mulieres, ex quibus morbis, & causis possint à viris suis di-
uertere, ac duorum petere, t. 3. M. §. 35. n. 54.
De mulieribus alia remissivè, t. 3. M. §. 35. n. 55.
Mulieres, an habeant ius accusandi, & reddendi pacem
pro morte viri, vel aliorum consuectorum, t. 3. P. §. 10.
num. 5.
Mulieres Florentine, vel Neapolitanæ alibi nuptæ, an
reineant privilegia suæ patriæ, t. 1. A. §. 11. n. 4. & C.
§. 16. n. 6.
Mulieres an funtum dotalem alienare possint, tom. 1. A.
§. 23. num. 16.
Mulieres an, & quando possint dotari, & retinere
dotes ex bonis fidei, consularijs, tom. 1. B. §. 10.
num. 21.
Mulieres an comprehendantur in cautione de non offenden-
do, & illam rumpant, t. 1. C. §. 10. n. 30.
Mulier cum Clerico peccans, an gaudeat privilegio fori, t. 3.
C. §. 18. n. 73. & §. 31. n. 5.
Mulier pregnant bannita non potest occidi, vide in §. Ban-
nitus, n. 10.
Acta de mulieribus vide in §. Condicio.
Mulier nupta in loco exempto an teneatur ad Gabellam, t. 2.
G. §. 1. n. 30.
Mulier Hebræa an habeat tacitam hypothecam pro dote, t. 2.
H. §. 5. n. 9. vide §. Iudeus, n. 1.
Mulier tacta, an in dubio presumatur seducta, t. 4. R. §. 1.
num. 4.
Rapiens virum, vel aliam mulierem qualiter puniatur, t. 4.
R. §. 1. n. 5.
Mulier bannita, an possit impunè receptari, tom. 4. R. §. 4.
num. 5.
Mulier, an restituatur in integrum ex fragilitate sexus, t. 4.
R. §. 35. n. 14.
Mulieres non admittuntur in testes in scripturis privatis, &
instrumentis, t. 4. S. §. 8. n. 35.
Mulieres pro alijs se obligantes, an, & quando iuventur Vel-
letano, vel non, t. 4. S. §. 2. n. 3. & seqq.
Mulier pregnant an possit sepeliri in loco sacro, non
cuius fœtus mortuus sine Baptismo, tom. 4. S. §. 12.
num. 2.
Mulieres, an peccent incedendo nudatis (patulis, & pectore,
t. 4. V. §. 11. n. 6.
Mulieres prohibetur nubere extra territorium cum bare-
ditate, quid consequantur, t. 4. S. §. 29. n. 46. de statuto
ignominie, exclus.
Mulier transiens ad secunda vota an dicatur castè, &
honestè vivere, vt possit legatum consequi, t. 2. L.
§. 5. n. 29.

Mulier quando non dicatur lesa in rennuciando, t. 3. L. §. 9. n. 5.
 Mulieres fortisegæ, & obfesse, an tormentis subiiciendæ, & per quos puniendæ, t. 3. M. §. 28. n. 9.
 Mulier an possit esse tutor, & que servare debeat, an repetat dotem ante redditionem rationis, an adeundo hæreditatem sibi, vel filij possessionem acquirit, & transeundo ad secunda vota obligatur bona secundi viri pro debito tutelati, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 4.
 Mulier an possit disporre de dote vii vigore statuti, vel pacti, est ad aliam applicata, & alia, t. 4. in Resolut. c. 77.
 Mulier relicta tutrix gerit vii administratrix, an possit alienare, & que requirantur in alienatione, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 98.

M V L T I T V D O.

An propter incuriam, vel incuriam delinquentium, omnes excusentur, t. 1. D. §. 14. n. 9.
 Multitudo delinquentium quomodo puniatur, t. 3. M. §. 21. num. 19.

M V N D V S.

Mundus in quos ætates dividitur, quando incipit prima, & alia, t. 2. E. §. 14. n. 1.
 Mundus quomodo sit duraturus, ibid.

M V N E R A.

Munera an recipi possint, vel debeant à iudicibus stante consuetudine, t. 1. C. §. 43. n. 20.
 Munera iudicibus, & officialibus publicis sunt omni iure prohibita, an aliquando recipi possint, à quibus, & in qua summatim, t. 1. in Dilecti. de prohib. Munet. &c. n. 1. & seq. per tot.
 Munera ciculenta, & poculenta servare moderamine sunt permilla loc. cit. n. 31. & seq.
 Munera prohibita dantes, an, & quando peccent, possint puniri, vel excusari, ibid. n. 69.
 Munera prohibita recipientes, an, & quando teneantur ad restitutionem, ibid. n. 72. & seq.
 Munera omnia indistincte prohibere, an expedit, & alia, ibid. n. 71. & seq.

M V N I T I O N E S.

Munitiones in tipis fluminum permittit ad arcendum damnum, t. 2. F. §. 16. n. 2.

M V R I.

Muros Civitatis alienandi, vel descendens qualiter puniatur, t. 1. A. §. 44. n. 1.
 Muri Civitatum Sancti, & à quibus rescindendi, t. 1. E. §. 3. num. 16.
 Murus quando sit proprius, vel communis, & alia, vide Partes.
 Ad refectionem Memorum Civitatis, vel Civitatis teneantur Universitates, vel domini fundi, vel prædij urbani ibi iuxta, t. 2. Addit. Nouiss. cap. 10.
 Murus, ex quibus dicatur aptus ad ædificandum, quando proprius, vel communis, & an communis pro diuiso, vel pro indiviso, t. 4. in Resolut. cap. 15.

M V T A T I O.

Mutatio pecunie circa valorem, vel bonitatem interinfecam, an cedat lucro, vel damno debitoris, vel creditoris, t. 3. M. §. 36. n. 8.
 Mutatio ubi non est circa bonitatem interinfecam monetæ, cedat damno, vel lucro creditoris, & est solvenda prout valet de tempore solutæ, ibid.
 Mutatio valoris monetarum novæ Republicæ, ibid.
 Mutatio contingens facto Principis certum genus monetæ reprobatur, dicitur attingere bonitatem interinfecam, & tunc attenditur valor temporis contractus, t. 3. M. §. 36. n. 3.
 Mutatio, siue diminutio monetæ, non cedat periculo administratores, sed domini, nisi administratores fuerit in mora solvendi, ibid.
 Theauri Regum, & Principum, que probare debeant, ne sustineant damnum diminutionis monetæ, ibid.
 Mutatio nominis non est prohibita, nisi fiat cum dolo, & in fraudem alterius, quia tunc puniuntur poena falsi arbitrio iudicis, & alia, t. 3. M. §. 36. n. 3.
 Mutatio status in persona principalis, quando li betet fiduciam, vide fideiussor.
 Mutatio status rei quid operetur, t. 3. M. §. 36. n. 4.
 Mutatio voluntatis, an, & quando præsumatur, vel non, t. 1. M. §. 36. n. 5.
 Mutatio consilij in melius quando sit licita, ibid.
 Mutatio generaliter non præsumitur, sed est probanda ab

allegante, & quando secus, t. 3. M. §. 36. n. 6.
 De varijs mutationibus, & eorum effectibus remissæ, t. 3. M. §. 36. n. 7.
 Mutatio testamenti ad alterius suggestionem in præiudicium primi instituti, operatur ut primo datur reuocatoria contra secundum, t. 3. M. §. 36. n. 9.

Mutatio domicilij, & quando præsumatur, t. 1. D. §. 28. num. 1.

Mutatio possessionis quomodo procedat ex novo titulo, t. 3. P. §. 28. n. 33.

Mutatio non præsumitur, & que non mutatur stare non prohibetur, vide Repetitio, n. 1. vers. Quæ resolutiones, &c.

M V T I L I A N A.

Mutiliana, quæ habent privilegia, & alia, t. 1. C. §. 16. n. 18.

M V T V S.

Muti, & surdi à natura, an possint fideiubere, vel alios contractus inter, quid sit ex accidenti, & alia, t. 3. M. §. 37. n. 1.
 Muti, qui proprie dicantur, & que sit appellatio, ibid.
 Muti, & surdi ex accidenti qualiter possint societatem, exercendo actus sociales, vel alios contractus per scripturam vel signa inter, ibid.
 Muti, & surdi, an possint facere testamentum, testificari, & quorum sacramentorum sint capaces, ibid. & n. 4. &c.
 Muti, & surdi à natura æquiparantur infantibus, & furiosis, ac sunt iudicij, & consueque actus civilis incapaces sine alterius ministerio, ibid.
 Muti, & surdi, ex quibus probentur tales, & semel, an semper præsumantur tales, ibid.
 Muti, & surdi, sicut & cæci, dicuntur morbofi, ac miserales personæ, & habent electionem voti, ibid.
 Muti, & surdi non possunt in testamentis, nec à iudice dati tutores, & si fuerint, superueniente illo defectu, desinunt esse tutores, t. 3. M. §. 37. n. 2.

An, quando, & quomodo possint facere testamentum, ibid.
 Muti, & surdi à naturæ, non possunt interrogari per habendam confessionem delicti, sed debent per testes conuinci, alius non possunt puniri, t. 3. M. §. 37. n. 3. & t. 1. C. §. 5. n. 2.
 Muti, & surdi à natura, an sint idi, & rationis capaces, vel possint puniri, solum pro delictis contra ius naturale commissis, factum autem pro delictis à iure tantum positum prohibetur, ibid.

Muti, & surdi, an possint accusare, & iurare, & qualiter, ibid.
 Muti, & surdi, siue à natura, siue ex accidenti, non admittuntur ad testificandum, nisi per scripturam, & natus certorum unanimes exprimeretur, t. 3. M. §. 37. n. 4. & 9.

Muti siue loquaci possint multa per natus, & scripturam, ut matrimonium contrahere, testari, donare saltem ad pias causas, & alios contractus facere, t. 3. M. §. 37. n. 5.
 Mutus dispositorius, quomodo per notarios percipi, & describi debeat, ibid.

Muti, & surdi, an possint baptizari in ætate adulta, an teneantur confiteri peccata, Missam audire, abesse à Choro, recitare officium, an sint capaces Eucharistie, Ordinum, Prælatuæ, leudi, & benevolendi, t. 3. M. §. 37. n. 6.

Muti, & surdi habent beneficium restitutionis in integrum, illudque ad hæreses transferuntur, & alia, t. 3. M. §. 37. num. 7.

Muti, & surdi, an possint exemplariter subditi, t. 3. M. §. 37. n. 8.

Muti, & surdi, an possint esse iudices, an in iudiciis succedere, à quibus muneriibus excusentur, & alia, ibid.

Muti ex accidenti, ut quia vulnerati loquelam amiserunt, si in articulo mortis al quem pro offensore per natus defensionem, non faciunt indicium, & alia, t. 3. M. §. 37. n. 9.

De mutis alia remissæ, t. 3. M. §. 37. n. 10.

Mutus an possit esse iuræ, t. 1. L. §. 41. n. 3.

M V T V V M.

Mutuum quid sit, quæ ad sui substantiam requirit, quomplex, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 1.

Mutuum quomodo probatur per scripturam, vel per testes deponentes de numeratione, & non de simplici confessione, ex quibus simulatur præsumatur, & alia, ibid.

Mutuum, an in dubio præsumatur quando pecunia fuit tradita in sacculo, vel si nulla sit expressa causa, ad quam possit traditio referri, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 2.

Mutuum si fuerit per testes probatum, potest illius quantitas probari iuramento mutantis, ibid.

Mutuum non præsumitur datum pauperi sine cautione, sed redditur inuicibilis, quæ inuicibilis ad admittit

mit fidem instrumentum, ibidem.

Mutuum confessionarium, etiam per apocam, vel instrumentum, non potest ante biennium repeti, quia obstat exceptio non numeratæ pecunie, quod ampliatur, & limitatur pluribus modis, t. 3. M. §. 38. n. 3.

Mutuum, ac etiam commodatum restituendum ad beneficium mutuantis, non potest statim repeti, & reuocari, sed est expectandum pro tempore congruum arbitrio iudicis, t. 3. M. §. 38. n. 4.

Mutuum defendens ex contractu dantis, emptionis, vel similibus, retinet naturam illius, & non mutat quoad privilegia creditoris, & cause, non quoad odium debitoris mortui, ut sunt vitæ, t. 3. M. §. 38. n. 5.

Mutuum pecuniam minori, Ecclesie, vel alteri privilegio ob causam necessariam, tenetur restituere, ut etogitur in causam enunciatam, eum ad quem spectat probare veritatem, t. 3. M. §. 38. n. 6.

Mutuum susceptum ab Abbate, vel alio Prelato sine consensu Monachorum, non preiudicat monasterio, nisi plene probata veritate in illius utilitatem, & alia, ibid.

Mutuum pecuniam in reparationem, & consecrationem navis, vel alterius edificij habet tacitam hypothecam cum prelazione in edificio recto, quando fuit in dictam causam data, & expedita, & expensa erat necessaria, quomodo probetur, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 7. & 8.

Non procedit conclusio in consecratione noui edificij, vel alia te comparanda, nisi expresse fuerit constituta hypotheca, vel nisi agatur de personis privilegiatis, ibid.

Quid autem in dote, controuertitur, & videtur privilegia consequi, & alia, ibid.

Mutuum pecuniam pro te emenda præferat cuiuslibet creditori licet anteriori emenda super te emptæ ex pecunia sua, duobus concurrentibus, causa scilicet prædicta, & conventionem expresse, scilicet autem quoad creditores, qui ante emptionem ius habuerint, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 8.

Mutuum pecuniam specialiter pro mercibus emendis, licet fuerit ex dicta pecunia emptæ, non præferat ob id alijs creditoribus anterioribus emendis, nisi etiam fuerit expresse conventum de hypotheca, ibid.

Mutuum licet in re emptæ ex sua pecunia non præferatur alijs, nisi ex speciali conventionem, præferat tamen quoad habentes actionem personalem tantum, ibid.

Mutuum pro te emenda, vel rescinda, licet præferat alijs ut supra pro sorte, an præferat etiam pro interesse in casibus permixtis, controuertitur in his terminis, quicquid sit in alijs, t. 3. M. §. 38. n. 9.

Mutuum mercatorum pro emendis mercibus per mare deferendis, qualiter possit etiam illas assurecare certo recepto pretio, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 10.

Mutuum scholæ in studio existentem, etiam inuito patre, repetit à patre, t. 3. M. §. 38. n. 11.

Mutuum alicui pecuniam, ex qua alius familiam potest agere etiam contra ipsos alimentatos, ibid.

Mutuum pecuniam, quam ab alio recipit ad cambium, vel censum potest pacifice, & accipere tantundem vitæ foret, t. 3. M. §. 38. n. 12.

Mutuum, in quibus casibus possit licite aliquid vitæ foret recipere, ibid. & vide in verb. Vitæ.

In contractu mutui, qualiter sit licitum pactum legis commissarie, ibid.

Mutuari qualiter possit pecunia mercatorum ad negotiandum, cum pacto recipiendi quicquid pro centenario, ibid.

Mutuum frumentum tenetur illud recipere quando offertur, ne detur procrastinatio in tempore penurie, t. 3. M. §. 38. n. 13.

Mutuum frumentum pro semine, vel aliter expendens in bonis debitoris, præferat cæteris creditoribus, & etiam domino fundi in frumento recolecto, ibid.

Mutuum alicui debitori, vt soluat sui creditores, subintrat in locum, & ius creditoris sui pecunia dimissi, si ita conuenit, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 14.

Mutuum alicui de mandato alterius, habet vtrumque obligatum pro repetitione mutui, nempe mandantem, & recipientem, & quis sit primò conueniendus, t. 3. M. §. 38. n. 15.

Mutuum, an præsumatur ex apoca bancaria, in qua fuit dictum per alteri tantum, vt possit opponi exceptio non numeratæ pecunie, & alia, t. 3. M. §. 38. n. 16. & 17.

Mutuum an, & quando possit exigi contra vniuersitatem, t. 1. A. §. 14. n. 35.

Mutuum pro semine præferat omnibus, t. 1. C. §. 23. n. 1. Mutuum potest pacifice, vt consecratur indeminis, t. 2. l. §. 6. num. 1.

Mutuum pro te emenda quale ius acquirat, tum 2. E. §. 8. num. 37.

Mutuum filiosum an, & quando repeliatur, vel non exceptione Macedoniana, t. 4. S. §. 9. n. 1. & seqq.

Mutuum receptum ab vno ex socijs, vel insinatore, an obliget alios, t. 4. S. §. 20. n. 25.

Mutuum, an possit ex aliqua causa, vel titulo aliquid recipere vitæ interem circa vsuram, t. 4. V. §. 22. n. 8.

Mutuum factum ludentibus, an possit repeti, t. 3. L. §. 22. num. 6.

Mutuum factum Magistratus, an obliget Ciuitatem, t. 3. M. §. 1. n. 4.

Mutuum non præsumitur, & quando dicatur inius contractus tritum, & alia ad sustinendum contractum, qui dicebatur illicitus, & vsurarius, t. 4. In Reolut. cap. 51.

N

NATURALIA.

Naturalia contractus, que dicantur, an ex pacto remoueri possint, & alia, t. 3. N. §. 1. n. 1.

Naturalia quæ concurrant cum accidentalibus præferuntur, quia naturalis causa præferat accidentalē, t. 3. N. §. 1. n. 2.

De natura, & rebus naturalibus, & earum effectibus remissus, ibid. n. 3.

NATVS.

Natus per transfirum maris in aliquo loco ubi non erat permansum, & ibid. etiam baptizatus efficitur ciuis illius loci secundum multos, licet alij contra, t. 3. N. §. 2. n. 1.

Est etiam ciuis Ciuitatis, ex qua illius parentes animo redeundi recesserunt, ibid.

Natus in vicis, suburbij, & Comitatu, habetur tanquam natus in Ciuitate, vel oppido, ac gaudet eiusdem favoribus, & privilegijs, ibid.

Si tamen consensu discretio loquatur de natis in Ciuitate, & territorio, pro diuersis reputantur, ibid.

Natis pluribus ex eodem pacto, quis prius natus præsumatur, t. 3. N. §. 2. n. 2.

Natus, siue etiam conceptus post mortem testatoris, quando admittitur ad successionem feudali, fideicommissi, & huiusmodi, t. 3. N. §. 2. n. 3.

Naturalis, & etas filiorum, qualiter probetur, t. 3. N. §. 2. n. 4.

Natus, an quis fuerit maturo, vel immaturo tempore, vt naturaliter viuere possit, vel non, quomodo probetur, ad effectum excludendi, vel non excludendi fideicommissarium, & alios, t. 3. N. §. 2. n. 5.

Natus expositus in hospitali, qualiter efficitur ciuis illius Ciuitatis, & gaudet illius immunitatibus, non tamen ciuis filius albi natus, t. 3. N. §. 2. n. 6. & n. 1.

De natis diuersis ad diuersos effectus remissus, t. 3. N. §. 2. n. 7.

NATVS, NATVS.

Nante, & stabularij qualiter teneantur de immis, t. 1. C. §. 7. n. 1.

Nauta factio naufragio non tenetur de furto inde sequuto, t. 1. C. §. 7. n. 2.

Nauta quando tenetur de naufragio ob culpam, t. 1. D. §. 2. num. 13.

Alia vide in §. affecuratio.

Nautæ qualiter teneantur de furto in navi commisso, t. 1. F. §. 28. n. 7. & §. Hopes, n. 1.

Nautis reperta cum contrabando, an cadat in commissum in preiudicium domini ignorantis, t. 3. P. §. 25. n. 4.

Nauta tenetur de factio suæ familie, tom. 3. O. §. 5. num. 8.

Nauta an debeat habere salariam, saltem pro rata lemeris, si ex aliquo casu non transiit merces ad locum conuentum, t. 4. S. §. 3. n. 17.

Vide Canones.

NEGATIVA.

Negans possidere rem ab adhuc petitam, consultus de mendacio, vel etiam sine alia probatione, qualiter pueniat possessione, & concedatur actori, saluo iure proprietatis, & cuiuslibet tertij, t. 3. N. §. 3. n. 1.

Negans positiones conuictus de mendacio, condemnatur in expensis, patitur sacramentum in litem, & potest de perurio puniri, *ibid.*

Negans positiones in parte, conuictus de mendacio, patitur poenam, ut aliz praeiudicantur veraz, & habeantur pro concessis, *ibid.*

Negans positiones per verba non creditur potius, exiit poenam mendacii, negationis, & perituri, *t. 3. N. §. 3. n. 2.*

Negans positionem partim veram, & partim falsam, vel si integrè soluit, & fuit iniquè conuictus excusatur, *ibid.*

Negans factum propterea incidit in poenam mendacii, secus in negante factum sui auctoris, vel narrata in libello inepio, vel ex probabili ignorantia, *t. 3. N. §. 3. n. 3.*

Negativa semper plus negat, quam affirmativa affirmat, & est improbabilis, nisi testatur in affirmatiuum, vel nisi sit loco, & tempore coarctata, vel resulerit ex inspectione actuum, *t. 3. N. §. 3. n. 4. & 5.*

Negativa plures quando negent, vel affirmet, *ibid.*

Negativa quoad probationem, est triplex, alia, quæ in sensum testis cadit, alia, quæ directam probationem effugit, sed sub indirecta cadit, & alia, quæ omnem cognitionem, & sensum effugit, & quomodo istæ negativæ probari possint, vel non, *t. 3. N. §. 3. n. 5.*

Negatiuum esse quadruplicem, nempe iuris, facti, qualitatis, & quantitatis, & quomodo probanda ab allegante, *ibid. & n. 6.*

Negativa quando est fundamentum intentionis actoris, vel rei, est ab allegante probanda, siue sit facti, siue iuris, siue qualitatis, & quando fecit, *t. 3. N. §. 3. n. 6.*

Negativa non implendi, si consistit de obligatione implendi, non est probanda ab allegante, sed est docendum de implimento ab obligato, *ibid.*

Negativa exilij non tractatur, vel discessus à loco, an, & quomodo sit probanda à fisco agente ad poenam, vel obseruantia ab inspurato de contraventione, & alia, *ibid.*

Negativa non implendi voluntatis testatoris, est probanda ab allegante, qui vult agere ad praerogationem hereditatis, *ibid.*

Negativa, quod non adfuit bona libera, vi in obligatione veniant feudalia, à quo sit probanda, *ibid.*

Negativa non existentie bonorum liberorum, vi fidelicommisaria possint alienari pro dote constituenda, vel restituenda, à quo sit probanda, *t. 2. B. §. 10. sub n. 21.*

Negativa diffidius probatur, quam affirmativa, & magis creditur duobus testibus affirmantibus, quam mille negantibus, *t. 3. N. §. 3. n. 7.*

Negativa vaga, & non coarctata, non cadit sub sensu, nec satisfactæ suspitione caret, & alia, *ibid.*

Negativa non adinuenitur vii militat præsumptio iuris pro aduersario, vel strachus est probanda, *ibid.*

Negativa ubi est loco, & tempore coarctata, non differt ab affirmatiua, & aequalis est fides, seruata tantum numeri testium, & boni status ratione, *ibid.*

Negativa, ubi testatur ex facto positiuo, illo probato, dicitur probata, *ibid.*

Negativa continens affirmatiuum, non differt ab ipsa affirmatiua, & quomodo probetur negatiua non sane mentis, vel dementie, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 8.*

Negativa, licet non coarctata, qualiter probetur per testes bene informatos dependentes de re litem noia, *ibid.*

Negativa loco, & tempore coarctata, probat innocentiam inquisiti, etiam per testes domesticos, & familiares, qualiter sint examinandi, vinculandi, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 9.*

Negativa quando non probetur per testes domesticos, & familiares, *ibid.*

Negativa resulans per rei emendatiam, præualeat affirmatiue, & probat innocentiam, *ibid.*

Negativa, qualiter sit coarctanda ad breue tempus, & testes depouere debeant, esse omni exceptione maiores, reddere rationem dicti, etiam non interrogati, & alia, *ibid.*

Negativa, qualiter probari possit omni argumentorum generatio iudicis, etiam per possibile, ac per simplicem propositionem si illi non contradicatur, & per samam aliter non eliam, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.*

facta, & non in omni loco, & libro facta, vel si deficiat aliqua carta, quid feruerit Romæ, & alia, *ibid.*

Negativa, quod non adfuit bona sufficientia pro detractio- nibus, vel insufficientie bonorum alienatorum, est probanda ab hærede, qui inuictaturum non fecit, *t. 3. N. §. 3. n. 11.*

Negativa, quod testator alia bona non haberet, qualiter possit probari directè, & per obliquum, per positiones, iuramentum, testes, libros æsumi, & huiusmodi, *t. 3. N. §. 3. n. 13.*

Negativa, quod pecunia non fuerit in hereditate reperta, probatur ex inuentario, & idem de alijs rebus, si facit legitime factum, & non defectuosum, *ibid.*

Negativa non existentie aliorum bonorum, & quælibet alia quantumvis lata, probari potest per missionem nuncio- rum, & eorum relationem, & omni alio argumentorum genere, *t. 3. N. §. 3. n. 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.*

Negativa, quod bona subrogata tanti non valeant esse probanda ab expiciente, *t. 3. N. §. 3. n. 15.*

Negativa non receptionis pecuniarum præsumitur, si aliter non appareat, & probatur ex inspectione libri, in quo solu- ens soluit erat notare, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 16.*

Negativa, quod quis non sit debitor Communis, probatur ex illo siliis sectetarij, *ibid.*

Negativa, quod res non sit emphiteutica probatur ex inspec- tione libri, *ibid.*

Negativa, quæ probari non potest, qualiter præsumatur, eo ipso quod contrarium non appareat, *ibid.*

Negatio due facient vnam affirmatiuum, & sic affirmant, & quare, sed non procedit in Italico, vel vulgari sermo- ne, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 17.*

Negativa, siue negatio, qualiter sit permissa reo, vel similibus, si id, de quo queritur non possit probari, & donec spes euadendi subiciat, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 18.*

Negans delictum, pro quo sit imposita poena pecuniaria, etiam ipso facto, non tenetur ad restitutionem, nec ille, cui erat applicanda potest vii occulta compensatione, *ibid.*

Negans delictum in foro externo, non puniunt de perituro, an possit vii æquiuocare, an teneatur iudici dicere veritatem, & alia, *ibid.*

Damnatus ad mortem, an teneatur manifestare veritatem prius negatam, *ibid.*

An præteritus reus ad euitanda tormenta, possit sibi erimen imputare, *ibid.*

Negatio dicitur defensio, & non propriè exceptio, & obligat ad expensas processus, *ibid.*

Negativa loco, & tempore coarctata quoad personam inglin- sit, an probati possint in termino tepulise post publicationem processus, in locis, ubi non publicatur processus nisi post factas defensiones, quod quoad personas vtilium ad probandum illorum absentiam à loco delicti, de quo depo- nerent, quid in terminis iuris communis, & alia, *t. 3. N. §. 3. n. 19.*

Negativa non inueniri malefactorem, vi possit agi contra Villam, vel Vniuersitatem pro duntaxat vigore statuti, est ab allegante probanda, *t. 3. N. §. 3. n. 20.*

De negatione, negatiuis, & illarum effectibus, remissum, *t. 3. N. §. 3. n. 22.*

Negativa generalis non probat, sed est de facto suspecta, *t. 1. A. §. 15. n. 30.*

Negativa non seruati exilij, vel consilij à quo sit probanda, *t. 2. B. §. 37. n. 2.*

Negativa non existentie aliorum bonorum, an probetur ex inuentario, *t. 1. A. §. 36. n. 21.*

Negativa coarctata, an possit probari in termino repulise, *t. 4. R. §. 18. n. 8. & alia vide Testes, n. 18.*

Alia vide in Addit. Nouit. tom. 2. cap. 1.

NEGLEGENTIA.

Negligentia vii in exigendo dotem, non præiudicat vxori, quin agere possit ad restitutionem dotis contra illius hæ- res, quando fecit, & alia, *t. 3. M. §. 35. n. 11. & 12.*

Negligentia in faciendo quando sit delictum, *t. 1. D. §. 13. n. 20.*

Negligentia Aduocatorum qualiter, & quando possit, vel debeat per iudices suppleri, *t. 1. A. §. 17. n. 6. & alia, n. 27. eod. §.*

Negligentia in agendo, & quando præiudicat creditori, *t. 2. H. §. 1. n. 54.*

Negligentia patris an præiudicat filijs circa nobilitatem, *t. 3. N. §. 4. n. 4. & 8.*

Negligentia Notarii an præiudicat partibus, vide Notarius.

Negligentia officialis qualis esse debeat, ut sit punibilis, t. 3. O. §. 3. post n. 84. vers. Quoad crimen.

NEGOTIORVM GESTOR.

Negotiorum gestor qualiter obliget dominum, t. 1. A. §. 14. num. 11.

Negotiorum gestor, an possit testificari pro, vel contra dominum, t. 1. A. §. 14. n. 25.

An teneatur de pecunia amissa, vel deturbata, ibidem, & num. 26.

Negotiorum gestor, an possit rei retentione, vel compensatione in damnum anteriorum creditorum domini, t. 1. C. §. 32. n. 63.

Negotiorum gestor ad quæ teneatur, t. 3. M. §. 5. n. 3. & §. Procurator, n. 4.

Negotiator quis dicatur, vel mercator, & an differat ab arrhice, t. 3. M. §. 17. n. 1.

Si pro minori emerit, vel pro maiori vendiderit pretio, an si lucrum retineat, t. 3. P. §. 49. n. 16.

NEPOTES.

Nepotes an, & quando veniant appellatione filiorum, t. 1. A. §. 33. n. 1. §. 6. & seq. & §. filiatio, n. 20.

N I X.

Nix an possit ab omnibus teponi, & conservari, t. 1. A. §. 35. n. 10.

Nix qualiter dicatur in fructu, possit vendi, & alia, ibid.

NOBILITAS.

Nobilitas acquiritur ex natiuitate, officio, & virtute, vel scientia, quoniam ex istis præualeat, & alia, t. 3. N. §. 4. n. 1. & 10.

Nobilitas est duplex, præsumptiva, quæ à suis maioribus procedit, & cæta, quæ à propria virtute ortum habet, ibid.

Nobilitas scientiæ, præferunt nobilitati generis, ibid.

Nobilitatis ordo triplex, generis, iustitiationis cum merito, & mixto imperio, & morum, ac virtutis, ibid.

Nobilitas potest esse in Castro, sicut in Ciuitate, maior tamen est, quæ ex nobilitate Ciuitatis procedit, ibid.

Nobilitas, qualiter oritur ex dignitate Episcopali, ex Doctoratu, & ex ordine Clericali, ibid.

Nobilitas non præsumitur, sed probata habet plures, siue omnes bonas præsumptiones pro se, facit cessare salutaris, & alterius delicti (suspicionem, & alia, t. 3. N. §. 4. n. 2. & 3.

Intellige de nobilitate virtutis, & probitatis iuncta cum nobilitate generis, aliis sæpe est indicium sceleris, & doli, ibid.

Nobilitas habet sua vitia propria, & genuina, siue innata, & quandoque plus delectatur, quam bonoris tribuit, ibid.

Nobiles, siue sanguine, siue virtute, an possint pro delictis torqueri, ibid.

Nobilitas probatur per publicam vocem, & famam, communem reputationem, per exercitium graduum, & dignitatum solis nobilibus competentium, ex armis, & insignibus familiaribus nobilibus per annos centum, ex iuribus antiquis, ex instrumentis antiquis, in quibus fuerint nobiles nuncupati, ex tractatu Principum, ex fœderis, & huiusmodi, t. 3. N. §. 4. n. 3.

Nobilitas non amittitur ex eo, quod mater sit ignobilis, ibid. & n. 4.

Nobilitas qualiter transeat in descendentes in infinitum, non ad transuersales, & ideo macula fratris, vel fororis, siue alterius collateralis non præiudicat alijs, ibid.

Nobilitas præsumitur valide, & legitime probata, stante obferuancia 40. annorum, & in alijs casibus, ibid.

Nobilitas an dicatur, qui desistit à negotiationibus, & incipit nobiliter vivere, & per spatium 30. annorum collatur omnis macula præcedens ex exercitiis, & alia, t. 3. N. §. 4. n. 4.

Nobilitati nil detrahatur ob exercitium agriculturæ in proprijs agris, & alia, ibid.

Nobilitas non amittitur per exercitium artis aromatariæ, an per mercatum, per vitam meretricalem, per actum ebriariæ, & medicinæ, ibid.

Nobilitas familiaris conseruatur per alios, licet aliqui cessauerint in actibus nobilitatis, & patris negligentia non afficiat filijs, ibid.

Nobilitati nocet exercitium artis repugnantis solum quando quis in eo versatur, & non vltra, ibid.

Nobilis, qui ob delictum nobilitatem amisit, perdit pri-

uilegia honorifica, non onerosa, t. 3. N. §. 4. n. 5.

Nobilitas regulariter non puniuntur pœna furcatorum, sed capituli, etiam pro delictis infamantibus, & quando secus, ibid.

Nobiles an præferantur popularibus, & Clero in deferendo hasas pally in ingressu Episcopi, & similibus functionibus, & qualiter præferantur in honoribus, & muneribus gerendis, t. 3. N. §. 4. n. 6.

Nobilitas an acquiritur à plebeo per adoptionem de eadem à viro nobili, ut gaudeat priuilegijs nobilium, t. 3. N. §. 4. n. 7.

Nobilitas, saltem politica, qualiter possit à Principe concedi verè, & piè, cum sit de Regularibus maioribus, non autem quoad ius sanguinis, & alia, ibid.

Nobilitas officijs, & virtutibus quærit à patre, an continuetur in filios, & si fuerit acquisita post natiuitatem filiorum, an eosdem nobilitet, ibid.

Nobilitatis pretium debent esse virtutes, & non pecunia & alia, ibid.

Nobilitas à Principe concessa filijs rusticis, ut possent nobiliis, eam in uxorem ducere, non obstant prohibitione testatoris, ibid.

Nobilitas, an competat bastardis ex nobili stirpe natis, ibid.

Nobilitas proveniens à sanguine nunquam amittitur, nec potest renunciari, nec ei per transactionem præiudicari, ibid. & seq.

Nobilitas sanguinis non amittitur per exercitium alicuius artis, cum non possit ei præiudicari, quicquid sit in nobilitate ex priuilegio Principis, t. 3. N. §. 4. n. 8.

Nobilitas sanguinis transiit in filios, & omnes posteros masculos, & feminas, etiam nuptas, ibid.

Nobilitas ex patre, non denegatur per ignobilitatem matris, ibid.

Nobilitas, etiam sanguinis obicitur per notarium, itaut natus ex patre, aut aucto scriba, vel notario, non admittatur in Religione Hierosolymitana pro fratre militis, ibid.

Nobilitas communicatur hincinde inter virum, & uxorem, ita ut vnus ex eis nobilis reddat alium nobilem, licet alius esset infimæ conditionis, t. 3. N. §. 4. n. 9.

Nobilitas secundum aliquos nil re vera est, sed quid inane, vel merum hominum figmentum, cum deinde nature omnes æquales nascantur, t. 3. N. §. 4. n. 10.

Nobilitas de iure humano est onus poliucum, vel morale, maior, & vera nobilitas est propriæ virtutis; non tamen spernenda nobilitas generis, & quare, multum conferre diuitias, & alia plura, ibid.

Nobilitas omnium præstantissima, quæ sit, & supernaturalis, ex charitate, & gratia Dei, siue quæ cetera nihil sunt, quia sæpe, quod alium est hominibus, abominabile est apud Deum, ibid.

Nobilitas vendit, & ex quibus proveniat, quæ præualeat, ex quibus amittatur, vel obscuretur, & alia, ibid. remissive.

Nobilitas nil aliud est, quam communis hominum loci existimatio, & opinio; alia est Theologica, alia naturalis, alia mixta, & politica, siue ciuilis, ibid.

Nobilitas, an possit nobilitari, & eius priuilegijs renunciare, t. 3. N. §. 4. n. 11.

Nobilitas triplex, nature, morum, & familiaris; vltima, vendit proveniat, ad quos se extendat, ex quibus adiuuatur, vel maculetur, vel perdat, & alia, t. 3. N. §. 4. n. 12.

De nobilitate, & nobilibus alia remissive, t. 3. N. §. 4. n. 13.

Nobilitas qualiter arguatur ex armis, vel insignijs, t. 1. A. §. 39. n. 8.

Alia vide in §. Canonicis, n. 10.

De nobilium incarceratione, t. 1. C. §. 5. n. 4.

Nobilitas an attendatur in crimine falsi, t. 3. N. §. 4. n. 1.

Nobiles quando puniantur pœna furcatorum, vide §. furtum in Voto Auctoris, n. 43. & 44.

Nobile an vide dicatur procuratoris officium, t. 3. P. §. 49. n. 2.

Alia vide in §. Equites, n. 10.

N O M E N.

Nomen, cui non consentiunt, nec consensire potest legis dispositio, t. 3. M. §. 21. n. 2. vers. Prima, & c. in fine.

Nomina testium in causa heredis, & alijs granibus, tam criminalibus, quam ciuilibus, an sint reo, & parti edenda, sive, vel querelanti, & quid feruerit, t. 3. N. §. 5. n. 1.

Nomen sibi mutare non est prohibitum, nisi factum fraude in alterius detrimentum, t. 3. N. §. 5. n. 2.

De bono, & malo nomine, ac eius effectibus, & de insignis, & armis alienis, an sit licitum illis uti, ibid.

De habente plura nomina, an sint omnia exprimenda, ut habeatur identitas personarum, & alia, ibid.

Nomina debitorum, etiam extra territorium, veniunt in confirmatione, & pertinent ad sicuti condemnantis, maxime si sibi repugnantur (scripserat, & alia, t. 3. N. §. 5. n. 3).

Nomina debitorum sequuntur personam creditoris, & censentur de eius territorio, nisi solutio sit alibi destinata, ibid.

Nomina debitorum, de quo loco esse dicantur, ad effectum inoffensionis, & quale statutum sit attendendum, ibid.

Census dicitur extare in loco, ubi est fundus census, & in eo non procedit statutum (terminatum) exclusivum, si sit fundatus extra territorium, ibid.

Debitorum, an possint solvere delinquenti, vel fisco, ut remaneant liberati, ibid.

Nomina debitorum, qualiter veniant in talem hypothecam, ac etiam in expressa, nisi fuerit dictum mobilium, & immobiliarium, quia tunc non veniunt, cum faciant tertiana spectem, t. 3. N. §. 5. n. 4.

Nomina debitorum quomodo sint convenienda, an sit necesse citare debitorem principale, qui illa obligavit, & possit debitor solvere suo primo creditori, vel non, & alia, ibid.

Nomina debitorum, etiam conditionalia, & in diem venient in hypotheca, licet ante conditionem, vel diem exigi non possint, ibid.

An autem debitor debitoris vigore statutum Florentie possit executioni conerari, quantummodum possit creditui ipse convenire suum debitorem immediatum; quid in debitoris debitorum communis, & alia, ibid.

An ex dicta hypotheca nominis debitoris, transeat utilis actio sine cessione in creditorem, ut agere possit contra nomen obligatum, & quid narrandum, ibid.

Nomen debitoris, etiam ipsi ipsius venit in hypotheca, & potest sibi ipse ex alia causa creditore esse obligatum, & retineri, & an sit alius praefertendus saltem mediante compensatione ipso iure facta, & debitum estinguente, ibid.

An autem dicta hypotheca nominis debitoris extinguatur per cessionem alteri factam, siue per solutionem ipsi creditori, id quod non in primo, sed bene in secundo casu, ibid.

Nomina debitorum an compotentur inter mobilia, & immobilia, sed sunt tertia species, ne ideo non veniunt in legato mobilium, & immobiliarium, t. 3. N. §. 5. vide Legatum, n. 24.

Nomina debitorum non veniunt in dispositione omnium bonorum, quae quis habet in tali loco, quia loco non circumferibuntur, ibid.

Nomina debitorum veniunt in restitutione fidelicommissi, siue sint exacta, siue non, & quid si facta sint detestata, ibid.

Nomina debitorum non tantum admittunt quantum est in nomine, sed quantum exigi possit, & incertitudo exigendi redditus nullum pretium, quod alias foret iniustum, & ideo debitor ad tempus potest liberari a toto, solvendo partem ante tempus, t. 3. N. §. 5. n. 6.

Nomen debitoris consignatum creditori iniquo del suo creditore, videtur pignori datum, & non cessum, & ideo non tenetur creditor exigere, nec aliquas delinquentias facere fecis, & alia, t. 3. N. §. 5. n. 7.

Nomen debitoris, an possit per parte, vel in parte cedi, invito debitorum cello, ibid.

Nomen debitoris, quando dicitur delegatum ad liberandum delegantem, vel simpliciter cessum, ad quid tenetur cedens, & quas diligenter cessionarius facere debeat, cuius sit periculum decoctionis, & alia, t. 3. N. §. 5. n. 8. & 15.

Nomen debitoris si fuit promissum exigibile, & tale non sit, statim dicitur commissum stipulatio contra promittentem, ibid.

Nomen debitoris cessum, si non fuit simpliciter acceptatum, sed cum conditione *se imparetur*, non tenetur cessionarius aliquas facere diligenter, ibid.

Nomina debitoris non transeunt, sed ceduntur, & ideo si non interveniat cessio, non videtur data in dotem per mulierem secundo marito, t. 3. N. §. 5. n. 9.

Nomen debitoris, si fuerit cessum, vel datum in dotem, illo non exacto, an possit reperi in pecunia ab heredibus vitæ, vel teneatur ad mulierem, ibid.

Nomina debitorum possunt cedi, vendi, obligari, donari, vel aliter in contrarium deducti, eum pacto, ut cedens ad nihil teneatur, ibid.

Nomina debitorum pupilli, minorum, annorum, & huiusmodi, si non fuerint exacta, & facta non solvendo, an periculum, & damnum spectet ad tutorem, vel alium administratorem, t. 3. N. §. 5. n. 10.

Exactor non tenetur per partem non exactis, nisi dolo, vel lata culpa omittit exigere, ibid.

Nomen debitoris creatum ex venditione rei alienae proprio nomine facta, acquiritur venditori, & non domino, cut tamen est cedendum, t. 3. N. §. 5. n. 11.

Nomina naturalia, & iuris, quae dicantur, quae vniuersalia, generalia, collectiva, & quid operentur, t. 3. N. §. 5. n. 12.

Nomina debitorum a spoliatore distracta, sunt per spoli purgatione restituenda, ad electionem spoliati, vel in ipsi nominibus, vel in pretio recepto, t. 3. N. §. 5. n. 13.

Nomen debitoris alteri cessum, si efficiatur non solvendo, cuius damno cedat, & ad quas diligenter tenetur cessionarius, etiam si fuerit excussio illius renunciantur, t. 3. N. §. 5. n. 15.

De nominibus debitorum alia remissio, t. 3. N. §. 5. n. 14.

Nomina testium an sint de necessitate parti coram, t. 4. T. §. 9. n. 60.

Nomen cui non convenit, nec dispositio legis convenire potest, t. 3. M. §. 21. poll. n. 21. vers. Prima.

NOMINATIO

Nominatio femel facta, si non habuit effectum, potest iterum fieri, t. 3. N. §. 6. n. 1.

Nominatio, & electio, quid sit, quando, & a quibus fieri possit, vel non, & alia in materia emphyteutis, ibid.

Nominatio, vel electio femel facta, an sit locus penitentie, & possit fieri nova nominatio, vel electio, contrahitur, ibid.

Nominatio auctoritas, an, & quando extimat nominantem a iudicio contra eum intentato, & contra quem sit concilianda sententia, t. 3. N. §. 6. n. 2.

Nominatio periora, pro qua fuit facta emptio, intra quantum tempus sit facienda, t. 3. N. §. 6. n. 3. vide §. Empio, num. 39.

De nominatione testium, & de aliis nominationibus ad divites effectus, t. 3. N. §. 6. n. 4.

Nominans aliquid ad officium, an, & quando teneatur pro nominato tanquam illius fideiussor, vel non, t. 3. N. §. 6. n. 5.

Nominans an teneatur de custodie, vide Emptio, n. 39.

Facta nominatione est vnus contractus, & vna debetur gabella, vide §. Empio, n. 39.

Nominatio an possit fieri anticipata, t. 3. P. §. 44. n. 19.

Nominans Ministrum, quando pro eo delinquent teneatur, & ad quid, t. 2. Ad. Nouiss. c. 9. vide in verb. Electio.

NON IMPLEMENTVM.

Non implementi exceptio qualiter obstat, vide §. Exceptio, n. 50. & seqq.

NOTARIVS.

Notarius, an sit dignitas, vel vile officium, varij varia dicunt, t. 3. N. §. 7. n. 1.

Notarius magna fuit olim dignitas, & etiam hodie de iure, ibid.

Notarius non praefinitur, sed est probandus, & quomodo, ibid. & n. 31.

Notarius non praedicit nobilitati quoad habere Ordinis Hierosolymitanus fuit et in se ipso, pariter, vel auctor, ibid.

Notarij, qui esse possint, vel non, & alia, ibid. & n. 20.

Notarij auctoritatem sibi usurpans, & instrumenta rogans committit falsum, & poena arbitraria puniatur, & si instrumenta aliam continentem falsitatem poena capitali, ibid. & num. 31.

Notarius requisitus de conficiendo instrumento, non potest reuocare, & quare, an debeat rogari ab vtriusque parte, & rogatus praesumatur, ut eius verba dicantur verba partium, t. 3. N. §. 7. n. 2. & 17.

Notarij plures rogati de eodem instrumento, an, & quando probent vnus sine alio, & contraria deponentes reddant actum nullum, an debeant omnes subscribere, & alia, t. 3. N. §. 7. n. 3.

Notarij de iure non tenentur cognoscere contrabentes, sed bene vigore Reformationis Pauli V. & quomodo, licet contrafide fraude fulmineatur contractus, & alia, t. 3. N. §. 7. n. 4.

Notarij stipulantes inter ignotos, tenentur pona falsi, flante flarato, quod de beant illos cognoscere, ibid.
 Testes tamen debent cognoscere personas, de quibus testificatur, & maxime testatores, ibid.
 Notarij non possunt sibi, nec patri, nec fratri aliquid adscribere in testamento, nisi essent emancipati: possunt tamen aliorum consanguineorum instrumenta conficere, quid flante flarato Florentino, rogare contra seiplos, conficere propria testaments, instrumenta procurare, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 5.
 Notarij an possint rogare instrumenta pro, vel contra Principes, vel Barones suos, & alia, ibid.
 Notarius succedens creditori, pro quo rogavit instrumentum crediti, potest illo vi, & plenè probat, ibid.
 Notarij sibi alitribentes in testamento, incidunt in penam falsi, suslineretur tamen legatum in testamento nuncupatio, ob licentiam testium, & in extraneo scriptore testamento à testatore subscripti, ibid.
 Notarius non potest ex protocollo aliter Notarij videntur leuare instrumentum, nisi à notario rogato impedito commissionem habeat, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 6.
 Notarius an possit ex commissione iudicis leuare in formam autenticam instrumentum aliter Notarij mortui repositum in Baffardello, vel sicut illius, & non extensum, nec registratum in protocollo, ibid.
 Notarij rogant extrahere acta, vel instrumenta ab ipsi confecta abq; partis citatione, vel alia solemnitate, & alia, ib.
 Notarius omittens solemnitates requisitas in testamento, potest de falso puniri, & in alijs instrumentis arbitrio iudicis, ac ad interesse partis tenetur, tom. 3. N. 5. 7. n. 7.
 Notarius non custodiens penes se protocollum, vt tenetur, arbitrio iudicis punitur, ibid.
 Notarius conficiens instrumentum falsum, sed nolum alio vizio, punitur si non pona ordinaria falsi, saltem extraordinaria arbitrio iudicis, qualiter probeatur falsitas, an eius confessio præiudicat alijs, & alia, tom. 3. N. 5. 7. n. 8. & 9.
 Quid si non esset Notarius, sed publicè pro tali habitus, ibid. & n. 31.
 Notarius conficiens instrumentum de rebus alienari prohibitis, vel de alio quolibet actu prohibito, vel viuratum, qualiter puniatur, & teneatur ad restitutionem, sicut ipsi contrahentes, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 9.
 Notarij tenentur apponere in instrumentis clausulas solitas, & consuevas, & omittit habentur pro expressis de consensu partium, quæ sint illæ clausule, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 10. & 30.
 Notarij presumuntur periti, & probi, clausulas apposuisse de consensu partium, & nihil ex suo capite, ibid.
 Quid si dicant certiorasse partes, & ipsi ignorent vim clausularum, & renuntiationum, ibid.
 Notarius apponens in instrumento censuali pacta illicita, qualiter puniatur, vel possit excusari ratione consuetudinis, vel professionis, vt omnia rediscantur ad formam Bullæ, t.3. N. 5. 7. n. 11.
 Notarius post factam fidem de instrumento ab eo rogato, non præiudicat partibus si amittit protocollum; autem flandum sit protoco collo, vel copie tradite, vt repetatur diuersitas, & alia, tom. 3. N. 5. 7. n. 12. & 13.
 Notarius post datam copiam, an possit aliquid addere, vel minuire, & probato errore potest de mandato iudicis, citatis citandis illum corrigere, ibid.
 Notarij error, & ignorantia non debet partibus nocere, nec veritati præiudicare, si de illa apparet, ibid.
 Notarij verba quando dicantur verba partium, & quomodo interpretanda, ibid.
 Quid in notario presumatur potius error, quàm falsitas, flante eius bona fama, nisi vergeant in contrarium concludatur, ibid.
 Notarius, an possit declarare verba ambigua instrumenti, corrigere errores, & alia, ibid.
 Notarius, qui fecit instrumentum, vel testamentum, an possit contra illud deponere, & eius confessio de falsitate probet, & quid si illud non possit in protocollo, vel Archivio, t.3. N. 5. 7. n. 13.
 Notarius, an computetur in numero testium, & quanta sit eius auctoritas pro instrumento, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 14. & 15.

Sabel. ex Generalis.

Notarius æquiparatur duobus testibus, saltem arbitrio iudicis iuxta qualitatem notarij, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 15.
 Notarius non punitur scribens testatorem ore proprio nominasse heredem, licet nominauerit ore alterius habuit relatione ad interrogationem pet eum factam, ibid.
 Notarius de iure non potest recipere iuramenta, & examina testium, nisi de mandato iudicis, secus autem de consuetudine, & illi creditur de commissione sibi facta, t.3. N. 5. 7. n. 16.
 Notario potius an credatur, vel testibus asserentibus non ita depositus, vt scriptum reperitur, & que cautela possint adhiberi ad conuincendum testes, ibid.
 Notarius non potest testificari, nisi de gestis in eius presentia per partes tempore actus, non de præteritis, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 17.
 Notarius non facit fidem circa transumptionem scripturarum ab eo non custoditarum, nec de actu ab alio gesto, ibid.
 Notario solo non creditur, sicut nec instrumento sine testibus, & quando, ac in quibus notario non credatur, ibid.
 Notario actuario creditur, si de mandato iudicis instrumentum fecerit de examine coram se ipso parato, ibid.
 Notarius ponens in instrumento, pecuniam fuisse numeratam, vel alia verba de illis, que verò non fuerunt gesta, tenetur de falso, & quando possit excusari, temnente instrumento falso quo ad partes, tom. 3. N. 5. 7. n. 18.
 Et quando verba possint intelligi de actu paulò antè stipulationem facto, ibid.
 Notarius potest cancellationem, vel additionem in instrumento factam approbare, & illi creditur, t.3. N. 5. 7. n. 19.
 Notario asserenti aliquid cancellasse de ordine testatoris, vel partium creditur, & alia, ibid.
 Notarium faciens manu sua apostillum in margine, vel sine testamento, vel instrumenti, licet illam expressè non approbauerit, probat, & facit cessare omnem falsitatis suspicionem, ibid.
 Notarius committens falsum amittit potestatem faciendi instrumenta, pendente tamen causa potest officium exercere, & instrumenta valde conficere, secus post condemnationem, etiam si non sit expressè priuatus, t.3. N. 5. 7. n. 20.
 Notarius ob falsitatem potest puniri pena arbitraria vique ad mortem indolius iuxta facti, & personatum qualitatem, vltra refectionem damnorum, & interesse, & alia, ibid.
 Notarius, ex quibus indicij arguantur de falsitate, ibid.
 Notarius si fuerit priuatus officio, an adinatur fides instrumentis per eum antea rogatis, ibid.
 Notarius falsus in vno, an reddatur suspectus in alijs, ibid.
 Notarius si efficiatur Clericus post commissionem falsitatem, qualiter sit puniendus a iudice Ecclesiastico, ibid.
 Notarius non potest exerceri per Sacerdotes, & alia, ibid.
 Notarius tanquam persona publica, potest stipulari pro absentibus, ac etiam pro nascituris, & queritur actio sine cessione, sequuta ratihabitione, vel etiam antè cum facultate repudiandi, ex quibus inducatur dicta stipulatio, & alia, t.3. N. 5. 7. n. 21.
 Queritur etiam vnde dominium, & possessio iuxta naturam contractus, ibid.
 Notarius non potest stipulari pro extero, & forense, ibid.
 Notarij Apostolica, vel Imperiali auctoritate creati possunt vbique locotum instrumenta conficere, ita vt non valeant flarata contrarium disponenda, t.3. N. 5. 7. n. 22.
 Notarios, & alios Officiales creare est de Regalibus maioribus, an veniat in concessione Regalium, & alia, ibid.
 Notarij creati à quocunque Principe, vel Rege (excepto Papa, & Imperatore) non possunt conficere instrumenta extra Scratum Principis, cuius auctoritate sunt creati, ibid.
 Notarij etiam Apostolice, vel Imperiali auctoritate creati, in Francia, & Florentie non possunt conficere instrumenta, nisi fuerint etiam ibidem matriculati, vel tantum facere acta Tribunalium Ecclesiasticorum, sub pena nullitatis, & alijs, & ita seruat de falso, ibid.
 Notarij ad acta iudicij conficienda possunt creati ab Episcopo, in iura Diocesis, ibid. & n. 27.
 Notarius non potest viuere testatore, etiam facto mētecepto,

A a

ali-

- aliquo edere testamentum, nisi ipsi testatori, reliqua
verò instrumenta teneret edere, & potest compelli, etiam
si essent nulla, tom. 3. N. §. 7. n. 23.
- Notarius celans protocolium, vel alia acta à se rogata, tenetur poena falsi arbitrio iudicis, & quoad testamentum mortuo testatore recusant, vel differentes exhibere facit magnam suspitionem, ibid.
- Notarius debet habere totam mercedem, & totius Summe pro copia instrumenti, secus autem in testamentis respectu legatariorum, qui tenentur solvere tantum pro rata legati, cuius etiam datur copia separata, t. 3. N. §. 7. n. 24.
- Notarius debet habere mercedem pro rogito, & exemplatura, & eo defuncto debetur hereditibus pro modestate, ibid.
- Notarij an teneantur servare taxas antiquas nimis tenues, ibid.
- Notarij, & alij Officiales Almar Vrbis, quas taxas servare debeant, ibid.
- Notarij possunt ex vno instrumento facere, & edere plura dicta, & separata capitula, ibid.
- Notarius actarius, qualiter ob leuorem causam, possit vi suspectus recusari, an ei debeat adiungens, vel in totum remoueatur, & alia, t. 3. N. §. 7. n. 25.
- Notarius actarius reuelans partibus dicta testium, vel alia acta ante publicationem processus tenetur de falso, ibid.
- Notarius actarius recipiens fideiussorem non idoneus, qualiter tenetur in subsidium ad damna partis lesæ, & quando possit excusari, t. 3. N. §. 7. n. 26.
- Notarius debet scribere per extensum examina reorum, & testium, & deputatos ad crimina, non potest rogare acta criminalia, & contra, ibid.
- Notarius Episcopi gaudet privilegio fori, & an idem sit in alijs eius ministris, tom. 3. N. §. 7. n. 27.
- Notarij criminales, an incurant irregularitatem quoad ordines, & à quo possint dispensari, t. 3. N. §. 7. n. 28.
- Notarius subscibens instrumentum ab eo ratione officij rogatum, non sibi priuilegiat quoad actum in eo contentum, t. 3. N. §. 7. n. 29.
- Notarius debet suas scripturas manu sua scribere, nec sufficere subscriptio, nisi attestetur esse aliena manu scriptas, ibid.
- Notarij, qualiter paucissimis verbis colligant substantiant contractus, vel testamenti, & potest extendant cum clausulis solutis, quas præsumunt de consensu partium apponere, t. 3. N. §. 7. n. 30.
- Notarium, quem eile, qualiter probetur, quid sit ante temporis antiquitate, vel si committitur reputabitur talis, de legalitate, de recognitione manus, & huiusmodi, t. 3. N. §. 7. n. 31.
- Notarij Romæ, & Florentiæ præcipuè Cancellarij, qualiter possint habere iuuenes, etiam non notarios, qui nomine suorum principalium valide recipiant instrumenta, testamenta, & acta, & alia, ibid. & n. 32.
- Allegans notarium non esse matriculatum, tenetur probare, & talis defectus obest quidem ipsi Notario, non autem contrahentibus bona fide coram illo, ibid.
- Notarius non potest quicquid creare aut pervertare, cum debeat esse saltem puer, & alia, t. 3. N. §. 7. n. 32.
- Notarij, & contrahentes an excusentur à peccato, celebrando contractus diebus festiuis, vel coplando acta pro mercede, t. 3. N. §. 7. n. 33.
- Notarius assensens de sana mente testatoris, vel de perfectione, siue imperfectione testamenti, an probet, t. 3. N. §. 7. n. 34.
- Notarius si efficiatur Doctor, non desinit esse notarius, & potest instrumenta conficere, t. 3. N. §. 7. n. 35.
- Notarij actuarij, tenentur scripturas custodire, & si fuerint partiibus accommodatæ, illas recuperare, & exhibere, aliis ad damna, & interesse, tom. 3. N. §. 7. n. 36 & 39.
- Notarij, & alij Officiales publici, quomodo se gerere debeant, quando peccent, & teneantur ad restitutionem, & alia, tom. 3. N. §. 7. n. 37 & 38.
- Notarij actuarij ad tria tantum tenentur, acta fideliter scribere, illa custodire, & copiam partibus volentibus tradere, & hæc omnia possunt per suos iuuenes expedire, nisi sit in dolo, vel latrocinio, t. 3. N. §. 7. n. 39.
- Notarij agentes causas viuariorum, & huiusmodi, ad quid Notentur, t. 1. A. §. 17. n. 1.
- Notarij an teneantur servare taxas mercedum antiquas, t. 1. In Discursu, de prohibito, mueri, & n. 22. & 79.
- De notarij assensione circa plura, vide in §. Assensio num. 8. & seqq.
- Notarij Curie Episcopalis an gaudeant privilegio fori, t. 1. F. §. 6. n. 9.
- Notarij an excusentur operando diebus festiuis, tom. 2. F. §. 10. n. 6.
- Actuarij falsum committentes qualiter puniantur, vide Furum in Voto Ausuris n. 36.
- Notarij an possint fieri adscribere in instrumento, vel testamento, t. 1. L. §. 27. n. 25.
- Notarij an teneantur servare taxas mercedis antiquas, t. 1. L. §. 41. n. 21.
- Notarij recipientes fideiussorem non idoneos, an ipsi teneantur, t. 1. L. §. 41. n. 22.
- Actuarij an possint allegari suspecti vt iudices, tom. 1. L. §. 41. n. 66.
- Notarij an possint duplex salarium exigere, si eodem tempore duobus vacat negocijs, vel celerius expediat, t. 4. S. §. 3. n. 25.
- De Notarijs alla vide in Praxi, §. Notarij, & c.

NOTORIETAS.

- Notorium, quid, & quomodo sit, de illius effectibus, & alia, t. 3. N. §. 8. n. 1 & 8.
- Notorium quando dicatur crimen, & quomodo tunc procedatur, ibid., & n. 2.
- Notorum per quos testes probetur, tom. 3. N. §. 8. n. 2 & 9.
- Notorium nullum est adeo tale, vt non præsumatur posse aliqua defensione excusari, ac adeo etiam in oserio sunt assequenda defensiones, ibid.
- Notorium inducit ex confessione tam in civilibus, quam in criminalibus, ibid.
- Notorietas delicti debet iudici constare ex actis, & non aliter, ac ea probata dicitur probatum delictum, t. 3. N. §. 8. n. 3.
- In notorijs requiritur sententia declaratoria, citatio, & alia, ibid.
- Notorietas delicti, qualiter aperiat viam iudici ad inquirendum, t. 3. N. §. 8. n. 4.
- Notorium, qualiter releuet ab onere probandi, & eo allegato possit iudex extrajudicialiter se informare in ordinarijs, & alia, t. 3. N. §. 8. n. 5.
- Notorium qualiter ordinem non requirit, appellat ionem non admittat, & alia, tom. 3. N. §. 8. n. 6.
- Notoria nullitas, & inuulitas, qualis esse debeat ad retardandam executionem instrumenti iurati, tom. 3. N. §. 8. n. 2.
- De notorio, & eius effectibus remissio, t. 3. N. §. 8. n. 8.
- Notorium inducitur per decem testes, qui etiam probant famam sufficientem ad torturam in delictis occultis, t. 3. N. §. 8. n. 9.
- Notoria, quæ sunt in Curia, in prelibis non expressa, non inducunt obreptionem, vel subreptionem, t. 3. N. §. 8. n. 10.
- Notoria inuulitas, quæ dicatur, t. 1. E. §. 4. n. 4.

NOVATIO.

- Novatio est prioris obligationes in aliam civilem, vel naturalem transmissio, adeo vt prima remaneat extincta, quoties fit, qualiter fit de iure antiquo, nouissimo, & alia, t. 3. N. §. 9. n. 1.
- Novatio non inducitur, nisi sit præstè dicatur, vel appareat ex conclusis, t. 3. N. §. 9. n. 2.
- Novatio non inducitur ob licentiam daram reo audiendi Massam, nec liberatur fideiussor datus de habendo domum pro carcere, ibid., & n. 14.
- Novatio non fit per interuentum nouæ personæ, nisi expressè id actum fit, vel facta delegatio, & alia, t. 3. N. §. 9. n. 2 & 7.
- Novatio non inducitur quando alia sequens obligatio fit ad cautelam, ibid.
- Novatio non inducitur in actione decem privilegiata, & circa dotem non potest fieri in præiudicium ipsius dotis, t. 3. N. §. 9. n. 4.
- Novatio non inducitur per mutationem fundi censuati, & non liberatur fideiussor, t. 3. N. §. 9. n. 5.
- Novatio non inducitur ex iure si stipulatio, ex qua cum non oriatur noua obligatio, non ceniatur recessum à prima, quid si fuerit expresse reuocata prima obligatio, vel nouata, & alia, t. 3. N. §. 9. n. 6.

Impe-

Impedimentum non praestat, quod de iure non sortitur effectum, ibid.

Novatio in iudicio per interuentum nouae personae, & sic per delegationem factam creditori acceptanti, & fir liberato deleganti, & alia, t. 3. N. §. 9. n. 7.

Novatio extantia, & liberatoria non nullius, vel tantum accumulatam, an inducatur per compromissum, & laudem iudicis sequitur, t. 3. N. §. 9. n. 8.

Novatio cumulatam tantum, & non extrinsecam, oritur ex litis contestatione, & sententia, tom. 3. N. §. 9. n. 9.

Novatio necessaria, & idonea iudicis liberatoria, qualiter inducatur per transactionem, & concordiam inter principalem debitorem, & creditorem, per sublocationem, per variationem pactorum, & per tacitam reconductionem, t. 3. N. §. 9. n. 10.

Novatio praestatur statim incompatibilitate contractuum, nisi sit apposta clausula sine praedictis priorum iudicium, vel nisi secundus contractus sit nullus, vel non appareat de consensu creditoris, & alia, t. 3. N. §. 9. n. 11.

Novatio qualiter praestatur quando ambe obligationes sunt per instrumentum, & stipulationem, vel ex diversitate factorum, ex prorogatione termini ad soluendum, ex mutatione modi, & qualitatibus, ex adiectione, vel subtractione partem, ex perfectione computorum, ex imperfectione prima actus, & perfectione secunda, ex alteratione negotii, & huiusmodi, t. 3. N. §. 9. n. 12.

Novatione supposita, qualiter intelligitur facta cum omnibus qualitatibus, & privilegiis primae obligationis novatur, t. 3. N. §. 9. n. 13.

Novatio non inducitur per modificationem contractus, nec per prorogationem termini sine noua obligatione, nec si fideiusollit interrogatus verisimiliter consensisset, nec si deest consensus creditoris, nec ob modicum recessum statim redditus, t. 3. N. §. 9. n. 14.

Novatio quod dicitur inducitur per voluntariam donationem bonorum in solutum, & quid sequatur euersione, t. 3. N. §. 9. n. 15.

De novationibus alla remissio, t. 3. N. §. 9. n. 16.

Novatio an inducatur per sententiam, t. 4. §. 11. n. 37. per transactionem, t. 4. §. 14. n. 17.

NOUITIVS.

Novitius, vel nouitia si decedat ante factam professionem, an ei succedat Monasterium, vel agnati, t. 3. M. §. 29. num. 5.

Novitius, vel nouitia si reuertatur ad seculum, an teneatur refluere Monasterio expensas, vel repetat quas soluit pro decore temporis, quo non fuit in Monasterio, ibid.

Alia vide in verb. Monachus, & verb. Monasterium.

Novitatus debet esse continuus, & alia, t. 1. A. §. 30. n. 3.

Novitius an gaudeat privilegiis professionum, & quid pro decessu ante, vel post commissum, t. 3. M. §. 28. n. 1.

An illis succedat Monasterium, t. 3. M. §. 29. n. 5.

Ad seculum reuersi an teneatur expensas Monasterio restituere, ibid.

An possint in articulo mortis ad professionem admitti, non completo anno probationis, ibid. & u. 6.

NOX.

Nox an veniat appellatio diei, t. 1. D. §. 19. n. 1.

Nox in materis Ecclesiasticae attribuitur pro medietate diei praecedenti, & pro alia medietate sequenti, ibid. num. 2.

De poena cunctum de nocte sine limine, ubi viger statutum, t. 1. D. §. 19. n. 2.

Nox an sit apud ad ferendas sententias, vel illas reddat nullas, t. 4. §. 11. n. 13.

Alia vide in Praxi §. Note.

NULLITAS.

Nullitas, quid sit in abstracto, & quid in concreto, an, & quando sit favorabilis, vel odiosa, & nullum esse aliquid, vel annullandum quomodo differant, tom. 3. N. §. 10. n. 1.

Nullitas actorum extrajudicialium, & iudicialium, tam ante sententiam, quam post eam, coram quo iudice sit proponenda, & alia, tom. 3. N. §. 10. n. 2.

Nullitate proposita coram Superiore, si fuerit declarata nulla sententia, cognoscit ius Superior de meritis causae, & alia, ibid.

Nullitas proponi potest, etiam coram iudice executoris, ut ad Superiorem remittat, & interim supersedeat, si de ea sibi constet, t. 3. N. §. 10. n. 3.

Sapient. Index Generalis.

Nullitas qualiter possit proponi, & allegari a quocunque etiam tertio, & extraneo, qui ab ea sententia se granatur, pro suo intere, de quo modo aliquo summariè apparet, t. 3. N. §. 10. n. 4.

Nullitas non potest allegari a tertio, cuius non interdict, nec ad mutandum statum causae, & alia, t. 3. N. §. 10. n. 5.

Nullitas ex defectu citationis non potest allegari a tertio, & semper iustitiam iudicium quoad citatos, ibid.

Nullitas proponi potest etiam ab eo, qui sit prohibitus appellare, cum sit remedium diuersum ab appellatione, t. 3. N. §. 10. n. 6.

Nullitas quomodo sit per statum, vel aliter prohibita, siue reiecta, potest allegari in pluribus casibus relatis, ibid.

Nullitas per viam exceptionis potest semper deduci absque villa temporis praefinitione, & in alijs casibus, per modum verò agendi vique per 30. annos tantum, nisi aliter per statuta sit cautum, t. 3. N. §. 10. n. 7.

Nullitas causa debet terminari intra tempus instantis allationis causarum, nisi proveniat ex defectu iurisdictionis, ibid.

Nullitas ad instar appellationis deoulet totam causam, & illa declarata, potest, ac debet iudex cognoscere etiam de negotio principali, ibid. & n. 15.

Nullitas potest allegari principaliter, & incidenter, quando taliter intentata dicatur ad plures effectus, t. 3. N. §. 10. num. 8.

Nullitas, an possit allegari contra sententiam a suo remio Magistratu, vel Principe latam, t. 3. N. §. 10. n. 9.

Nullitates post rem iudicatam non attenduntur, nisi sint de tribus, ibid. & n. 10.

Nullitates ea defectu citationis semper obstant, etiam contra sententiam a Supremo Magistratu latam, ibid.

Nullitas toties proponi potest quoties actus nullus agitur, non tamen contra tres conformes, nisi parito prius iudicatum, & alia, t. 3. N. §. 10. n. 10.

Nullitas non attenditur ad impediendum executionem trium conformium, nisi sit ex defectu iurisdictionis, vel notoria ex actis, ibid.

Nullitas ab allegante est probanda, & quomodo possit probari quando sententia non fecit transitum in iudicatum, vel fecit, & alia, tom. 3. N. §. 10. n. 11.

Nullitas quando dicatur poena, vel non, & induci fauore certae petitionis, qualiter possit ab ea sanari, t. 3. N. §. 10. num. 12.

Nullitas rem allegans, tenetur accepta restituere, ubi constat de receptio, res est apud adorem, vel ex ea factus est locupletior, quid si agatur ad rescissionem contractus validi, a quo locupletatus sit probanda, & alia, t. 3. N. §. 10. n. 13.

Nullitas non potest allegari ab eo, qui appellauit a sententia, nec ab eo, qui petiit executionem illius, & idem est in potente executionem contractus, t. 3. N. §. 10. n. 14.

Nullitas contra vnum declarata, non obstat alijs non citatis, sed & ipsi sunt audiendi donec fuerint separati, & vincti, t. 3. N. §. 10. n. 15.

Nullitates non attenduntur, ubi ea confessione partis constat de eo, de quo agitur, nisi respiciant ipsam confessionem, vel incompetentiam iudicis, & alia, t. 3. N. §. 10. num. 16.

Nullitas, si possit aliquo modo iure, vel ex facto officari, & dubia reddi, vel si sit insolita, non est attendenda, t. 3. N. §. 10. n. 17.

Nullitas ob vtilitatem inquisitionem, vel ob defectum citationis, non est effectus processum, qui remanet in suo robore, & alia, ibid. & n. 18.

Nullitas, etiam iurisdictionis, non est attendenda a iudice appellationis ubi constat de bono iure, sed sententia iusta, licet nulla potest confirmari, & generaliter nullitatem non attendendam ubi constat de bono iure super negotio principali, t. 3. N. §. 10. n. 18.

Nullitas clara est maior iniustitia, quae fieri possit, & parte opponente specificè cum expressione causae nullitatis, & instante super ea declarari ante discussa merita causae, & seruatis terminis, non confirmatur sententia nulla, licet iusta, sed pronuntiandum est super nullitate si sit clara, ibid. & n. 19.

Nullitas, & iniustitia qualiter inter se differant, & alia, ibid.

Nullitas non potest allegari ab eo, qui fuit causa, & auditor illius, nec a suo successore, t. 3. N. §. 10. n. 19.

A 2 3 Null-

Nullitates circa iudicialia in Statu Ecclesiastico, & in tribunalibus Ecclesiasticis, non attenduntur, nisi ex defectu iurisdictionis, mandati, & citationis, t.3. N. §.10. num. 10.

Nullitates predictas, an possint aliquo modo sanari, & alia, ibid.

Nullitates ob defectum citationis ad videndum iurare testes, quomodo possint sanari, & non obliet ubi fuerunt data interrogatoria, vel facta monito procuratori pro certa die, & hora, vel stante stylo contrario, & seruatione soliti terminis probatorij, vel facta citatione generali coram iudice delegante, vel stante scientia partis, vel in iudicio summarijssimo manutentionis, & in alijs casibus, t.3. N. §.10. n. 11.

Nullitates leues non attenduntur, ubi ius redditor per notarios, & coram Vacante, vel Potestatisbus Castroium, t.3. N. §.10. n. 12.

Nullitas ob non seruatum formam statuti, non potest allegari, vel saltem ad restituendum pretium, vel constat de receptione mercium, vel pecuniarum, & versioe in utilitatem recipientis, aliter quam per ipsius confessionem, & alia, t.3. N. §.10. n. 13.

Nullitas non potest allegari, vel sanatur ob sequentem euenum vultus minoris, vel mulieris, ibid.

Nullitas contractum, quod & quodvis sit, de causis, & effectibus, quomodo possit sanari, & alia temissive, ibid.

Nullitas inducitur ad fauorem mulieris, vel minoris, vel Ecclesie, non potest allegari, nisi ab ipsis, vel eorum heredibus, quomodo non fuerit approbatus contractus, & alia, t.3. N. §.10. n. 14. & 15.

Nullitas tam detecta, & iuris agentis exclusiua, vel ipso iure, & fauore publico inducitur, vel si lex ab initio retulit contractui, potest a quocunque deduci, & allegari, ibid. & n. 15.

Nullitas census circa formam potest a tertio allegari, etiam in iudicio executionis, ibid.

Nullitas census potest sanari a Papa, & sanatio retrotrahitur ad diem contractus, etiam in praedictum aliorum, quibus intermisset ius questionem, ibid.

Nullitas, an, & quando possit allegari a tertio, vt supra, & praecipue si sit pateris, vel illi fuerit cessum ius dicendi de nullitate, vel cum procedente declaratione illius, cuius fauorem respicit, t.3. N. §.10. n. 15.

Nullitas patens a deo potest allegari a quocunque tertio, vt possit ius illi quiritum opponendi, eodem non obliet subiens ratissio, nisi prout ex nunc, & alia, t.3. N. §.10. n. 16.

Nullitas sententiae, vel contractus, an, & quando possit allegari, vel non, ad impediendam executionem, siue principaliter, siue per viam exceptionis opponatur, & alia, t.3. N. §.10. n. 17.

Nullitas sententiae potest allegari, etiam post illius executionem, & si constet in actis, potest decidi sine tela iudicialis, ibid.

Nullitas primae sententiae, vel primorum actorum inuisit in omnia sequentia, & opus est nouo iudicio ex integro, t.3. N. §.10. n. 18.

Nullitas circa sententiam tantum non inficit totum processum, sed ipsam sententiam tantum, ibid. & n. 17.

Nullitas ob non solutam gabellam, potest allegari etiam ab eo, qui tenebatur eam solvere, licet propriam turpitudinem, & defectum allegare videatur, t.3. N. §.10. n. 19.

Nullitas, qualiter incurritur ob non solutionem gabellae pro instrumentis, & scripturis productis, ibid.

Nullum ab initio, an, & quando possit tractu temporis, vel consensu, siue alio iure superueniente conuallari, vel non, t.3. N. §.10. n. 20.

Nullitates, qualiter reparari possint, tenanciando, & vnico contextu, acta rependo, & renouando, vt ex illis valide feratur sententia, si fiat de vniuersa parte consensu, & in dependentibus a potestate patrum, alias secus, ne de facili fiat frans legi, ibid.

Nullitas ex defectu mandati sanatur per ratificationem gestorum, etiam post oppositionem, & post sententiam, nisi iam lata esset sententia super nullitate processus, vel protestatum nolle cum talititate, & alia, t.3. N. §.10. n. 21.

Nullitas sententiae criminalis potest allegari a condemnatis carceratis, non autem a coniunctis, nisi esset notoria ex actis secundum aliquos, sed in praxi non admittitur, t.3. N. §.10. n. 22. & §. Procurator n. 9.

Nullitas sententiae quoad vnum declarata, non prodest alijs si personam carcerari tantum respiciat, quod si acta ordinaria, ibid.

Nullitas non incurritur quando fit aliquid contra statutum penale, sed si fuerit solvere poenam, nisi adit clausula annullatus, vel nisi procedat negatiue, & prohibitiue, non tamen praescriptio tertio, t.3. N. §.10. n. 23.

De nullitatibus, qui tractent, tom.3. N. §.10. num. 34. & 35.

Nullitas qualiter possit cognosci a iudice appellationis, vel ea reiecta super meritis, quia sententia licet nulla potest confirmari si iusta sit, t.3. N. §.10. n. 25.

Nullitates sententiarum a Roma non attenduntur, ubi iustae sunt, & paraspenditur validitas si iniuste reperiuntur, ibid. & n. 18.

Nullitas an possit allegari prohibita appellatione, t.1. A. §. 32. n. 9.

Nullitas sententiae an possit allegari per contrumaces in criminalibus, t.1. B. §. 2. n. 3.

Nullitas an reuelat ex omissione iuramenti calumniae, t.1. C. §. 2. n. 5.

Nullitates, quae attenduntur, vel non a Rota Romana, ibid.

Nullitas census, an faciat loco census damna deberi, t.1. C. §. 1. n. 28.

Nullitas census qualiter possit sanari per Papam, ibid. n. 4. 6. & 28.

Nullitas citationis sanatur pluribus modis, tom.1. C. §. 15. n. 49.

Nullitas capturae debitoris in domo, an, & quando attendatur, vel non, t.1. D. 4. 4. n. 16.

Nullitates capturae, an attendatur ubi verè constat de debito, ibid. n. 42.

Nullitates sunt odiose, & ideo vbi cuitentur, est capienda omnis interpretatio fauorabilis, etiam impropterea, &c. t.1. A. §. 9. n. 1.

Nullitates insolite sunt sciendae, ibid.

Nullitas an possit allegari a contrumace per procuratorem, t.1. C. §. 47. n. 13.

Nullitas an excludat contumaciam, §. cod. n. 17.

Nullitas professionis intra quantum tempus possit allegari, t.2. E. §. 14. n. 10.

Nullitas allegata an impediat executionem sententiae, t.2. E. §. 3. n. 16.

Ob non seruatum formam an obliet ubi non adit clausula annullatus, t.2. F. §. 18. n. 2.

An inducatur contrahendo statuto penali, ibid.

Nullitas actus, vel scripturae, an possit excusare a pena falsi, vide §. Furtum in Voce Auctoris n. 31. & seqq.

Nullitas ob non solutionem gabellae, an possit sanari soluendo in secunda instantia, t.2. G. §. 1. n. 4. & 15.

Nullitas sententiae, an sit attendenda ubi constat de bono iure claro, t.4. §. 1. n. 4. & alia vide Sententia.

De nullitate professionis vide Equites n. 6.

De nullitate subfalsitatis plura vide Subfalsitatio.

De nullitate quoad plura vide in Praxi §. Nullitas.

N V M E R A T I O.

Numeratio pecuniae probatur per assertionem Notarij, & per quae verba, & alia, t.3. N. §. 1. n. 1.

Numeratio qualiter probetur per verba Notarij, etiam si dixerit ante praesentem contractum, ibid.

Numeratio pecuniae in censibus debet concurrere de tempore impositionis sub pena nullitatis, ibid.

Numeratio pecuniae est duplex, alia ciuiliis, vel ficta, alia naturalis, & vera, & quomodo possit excusari Notarius, ibid.

Numeratio pecuniae, quamvis enunciata, potest dici, & probari simulata ex comestibus, stante causa simulandi saltem opinata, & iunc clausulae quantumvis pregnantes non operantur ex defectu consensu, t.3. N. §. 1. n. 2.

Numeratio pecuniae, an probatur per ablatum absolutum, vel geuindiam, vide in §. Ablatus t. 1. A. §. 2. n. 8.

Numeratio non praesumitur, etiam ex temporis cursu, sed ab allegante est probanda, an probatur per confessionem de recepto, quomodo per instrumentum, vel per testes, t.3. N. §. 1. n. 3.

Numeratio non fuisse sequitur, qualiter probari possit per confessionem partis, vel per testes, qui interfuerunt, & alijs modis, ibid.

Numeratio, siue exarbitratio pecuniae facta inter domesticos

partes, potest probari per affectionem exhorantis iungit testibus familiaribus, & domesticis, ibid.
De numeratione non sequitur, vel eius simulatione, t. 3. N. §. 11. n. 4. vide in §. Exceptio n. 4. & seqq.
Numeratio pecunie, ex quibus probetur, preformatus, vel excludatur ad effectum exceptionis non numerat, t. 3. N. §. 11. n. 5.
De numeratione pecunie requisita in censibus, & alia de materia, vide in §. Censu, & §. Confessio.
Numeratio pecunie ad impositionem translationem dominij, vide §. Furtum in Voto Auditoris n. 35.

N M E R V S.

Numerus septem testium in testamentis est de forma substantiali, non probatoria, t. 3. N. §. 12. n. 1.
Numerus pluralis quando resoluitur in singularem, & contra, tom. 3. N. §. 12. n. 2.
Numerus singularis in vicinis voluntatibus sæpe accipitur pro plurali, ibid.
Numerus singularis comprehendit pluralem extra materiam odiosam, ibid.
Vnas, & principium numeri, an dicatur numerus, & faciat numerum, ibid.
Numeri arithmetici, siue per abacum scripti, non sufficiunt ad inducendum obligationem, maxime in testamentis, & alia, t. 3. N. §. 12. n. 3.
De numero, eius necessitate, partibus, & inuentione, t. 3. N. §. 12. n. 4.
Numerus singularis quandoque plus significat quam pluralis, t. 3. N. §. 12. n. 5.
Numerus pluralis non verificatur in vno, ibid.
Numerus testium quando dicitur effignatus, t. 4. T. §. 9. num. 32.

N V N C I A T I O.

Nunciatio noui operis quid sit remissive, tom. 3. N. §. 13. n. 1.
Nunciatio prædicta est quedam appellatio extrajudicialis, & siue iusta, siue iniusta est merienda, tom. 3. N. §. 13. n. 2.
An prius cognoscendum sit de attentatis, vel de meritis causæ, ibid.
Potest fieri omni die etiam feriat, & omnibus personis in opere receptis, & non est necesse vi fiat domino, habet vim inhibitionis, quod operetur, & alia, ibid.
Nunciatus de nouo opere, an possit satisfactionem offerre de opere demolendo si ius ædificandi non habuerit, & nunciatus teneatur eam acceptare, & alia, t. 3. N. §. 13. num. 3.
Nunciator potest de iure suo docere intra tres menses, quibus elapsis si causa non sit decisa, admittitur ædificator ad proseguendum ædificium cum dicta cautione, sicut etiam si probationes sint ambiguae, ibid.
Nunciatio prædicta est temeraria, etiam non expectato trimestri, vel sperni potest si clarè constat de non iure nunciantis, ibid.
Nunciatio prædicta si per visitationem loci, vel aliis certè per iura publica appareat calumniosè facta, quamvis spectata, non operatur ædificium demolitionem, & alia, t. 3. N. §. 13. n. 4.
Appellatio an admittatur in huiusmodi causis, ibid.
Ad effectum impediendi demolitionem debet notoriè constare de non iure nunciantis, ibid.
Nunciatio noui operis debet causam continere si petatur à nunciatis, & est probanda, t. 3. N. §. 13. n. 5.
Nunciatio prædicta non habet locum quando nouum opus sit ad satisfactionem veteris, nec quando consili de non iure nunciantis, t. 3. N. §. 13. n. 6.
Nunciatio noui operis non sufficit ut fiat personæ, nisi fiat in conspectu rei, in qua ædificatur, ibid.
Nunciatio noui operis competit solum domino, vel possessori, & quæ alia remedia competant alijs interesset habentibus, t. 3. N. §. 13. n. 7.
Nunciatus nouum opus solo verbo, an perdat possessionem, & quomodo possit illam recuperare, ibid.
Ædificans contra prohibitionem, licet vineat in causâ, non recuperat dominum demolitionis, ibid.
Nunciatus nouum opus, an, & quando dicatur actor, vel reus in causâ, t. 3. N. §. 13. n. 8.
Nunciatus mala noua ad nocendum, ad quid teneatur, & quomodo puniri possint, t. 3. N. §. 13. n. 9.
De noui operis nunciacione, an transeat ad emptores rei,

Sabel. ex Generalis.

super qua fuit facta, & alia remissive, tom. 3. N. §. 13. num. 10.

N V N C I V S.

Nuncio publico, & iniurato creditur in officio suo, ut si dicat aliquem citasse, secus si asserat sibi factam iniuriam, t. 3. N. §. 14. n. 1.
In criminalibus tamen remittitur arbitrio iudicis quantum fides sit illi præstanda si pars neget, & admittatur probatio in contrarium, ibid.
De consuetudine tamén Florentinæ, & alibi vigore legum municipalium, qualiter credatur in omnibus publicis nuncijs, & alia, ibid.
Nuncio publico circa immisionem in possessionem, & quod bona pcedant ad debitorem, circa qualiter solite habitationis, circa excussionem, an dies sit feriat, de commissione habita à iudice, & similia officio suo annexa, t. 3. N. §. 14. n. 2.
Nunciatus ad citandum debet eligi à iudice, & per commissionem dicitur electus, nisi alia forma sit inducta, an commissio sit necessaria, an presumatur, & alia, t. 3. N. §. 14. n. 3.
Nunciatus post factam relationem in actis, non potest illam per contrariam relationem infringere, & facta ex intervallo super actis de præterito non probat, nisi prima relatio fuerit dubia, t. 3. N. §. 14. n. 4.
Nunciatus, vel Curios portans communem commissionem non potest ad quod ptere integrum salarium, tom. 3. N. §. 14. n. 5.
Tempore belli qualiter salarium sit augendum, ibid.
Nuncio publico qualiter, & circa qua sit credendum, an magis illi, vel Notario, qui relationem scripsit in actis, & alia, remissive, tom. 3. N. §. 14. n. 6.
Nuncijs Apostolici quam iurisdictionem, & auctoritatem habeant circa plura, remissive, t. 3. N. §. 14. n. 7.
Nuncijs scienter portans litteras de delicto qualiter puniatur, t. 4. A. §. 48. n. 5.
Nunciatus an possit euertere citationem negando citasse, t. 3. C. §. 15. n. 36.
Nuncijs Apostolici Hispaniarum quæ beneficia conferre possint, t. 1. B. §. 4. n. 14.
Nuncijs Apostolici, quæ privilegia habeant pro suis familiaribus, & ministris, t. 2. F. §. 6. n. 9.
Nuncijs teneatur seruare ferias Curie Romanæ, t. 2. F. §. 10. num. 7.
N V N D I N Æ.
Nundinæ possunt prohiberi ab Episcopo diebus festinis, t. 2. F. §. 10. n. 6. & 7. & §. Episcopus n. 35.
N V P T I Æ.
Nuptie secundæ non benedicuntur, an sint laudabiles, quas penas ciuiles inducant, & alia, t. 3. M. §. 33. n. 27. &c.

O

O B L A T I O.

Oblatio pecunie debet p iuramento creditore potest fieri à secundo, & à possessore ad effectum iportandi iura primi, & in eius locum succedendi, t. 3. O. §. 1. n. 1.
Creditor tenens prius tenetur tantum cedere iura talia, qualia, ita ut contra eum non possint retorqueri, nec tenetur cauere de restituendo anterioribus, ibid.
Oblatio an sit facienda etiam cum viuis medijs temporis, ibid.
Oblatio, siue ius offerendi, an possit, & quanto tempore perscribi, ibid.
Creditor antior, cui sit obligatio potest pretendere melioramenta, & si deteriorauit tenetur excompensare in pretio, ibid.
Oblatio dotis, an, & quando possit fieri per editores mariti ad effectum reportandi iura dotalia vxoris, tom. 3. O. §. 1. num. 2.
Si bona assignata fuerint cursu temporis in valore audita, an tale augmentum cedat in beneficium mulieris, vel creditorum posteriorum, ibid. & n. 4.
Oblatio potest fieri à tertio possessore conuenio, & à quocunque extraneo, qui tamen non potest pretendere cessionem iurium, t. 3. O. §. 1. n. 3.
Si creditor recuset recipere, potest fieri depositum, per quod liberatur possessor, & illa est facienda quæ iurancium cum cessione iurium, ibid.

- An possessori sufficiat offerre actionem rei, vel teneatur offerre totum creditum si excedat valorem rei, ibidem.
- Volens vi iure offerendi, tenetur offerre etiam expensas, & interesse, ibid.
- Sufficit offerre creditum anterius, si possidens habeat credita, ibid.
- Oblatio potest fieri a creditore posteriore aduersus emptorem, vt possessorem bonorum sui debitoris, & cui cessat augmentum pretij bonorum cuius temporis casualium, t.3. O. §. 1. n. 4.
- Oblatio an competat contra ementem ab herede beneficiario, qui alius inuestitur non potest, t.3. O. §. 1. n. 5.
- Oblatio an fieri possit a creditore posteriore habente tantum actionem personalem contra primum, vel secundum habentem hypothecam, ibid.
- Oblatio pecunie debetur qualiter fieri possit per condemnationem in actione hypothecaria, & sic post sententiam, vel executionem, & quando locus post adjudicationem, & alia, t.3. O. §. 1. n. 6.
- Oblatio per modum agendi potest fieri vsque ad 30. annos, & per modum excipiendo semper, tom.3. O. §. 1. n. 7.
- Oblatio debet esse realis cum pecunia in marisupio, & quando sufficiat verbalis, t.3. O. §. 1. n. 8. & 9.
- Oblatio sola verbalis quando sufficit ad purgandum mortem, ad impediendum cursum vitiarum, ad euandam pecuniam, & alios plures effectus, t.3. O. §. 1. n. 9.
- Oblatio, vel aus offerendi non competit creditori simplici chirographario sine hypotheca, nisi possideat, t.3. O. §. 1. n. 10.
- Oblatio sicuti competit secundo creditori contra primum, ita etiam competit primo contra secundum si velit, & si concedant primum, & secundus in offerendo sibi ad iudicem, praefertur qui possideat, & si neuter illorum possideat praefertur primus, t.3. O. §. 1. n. 11.
- Oblatio plura requirit, nempe vt sit realis, tempore congruo, plura spectata, integralis, in pecunia currenti, citato creditore, & apud eadem factam, vel personam deputatam, t.3. O. §. 1. n. 12.
- Quando fit facienda ad domum creditoris, & quid operetur, ibid.
- Fructus pro rata temporis quomodo diuidantur resoluta adjudicatione per tus offerendi, ibid.
- Oblationes, & elemosynae Ecclesijs, siue imaginibus faciae non possunt per laicos percipi, & ad quos spectent, in quos vias sint conuertendae, & alia plura ad rem, t.3. O. §. 1. n. 13.
- Praefumuntur faciae ad ornatum imaginum, & non spectant ad parochum, in cuius parochia existunt, ibid.
- Laici praescribere possunt, vt illis offeratur candela in die Purificationis, ibid.
- De excommunicatione latae sententiae contra laicos vsuantes dictas oblationes, ibid.
- Oblationes a quibus non sint recipiendae, ibid.
- Oblationes, & elemosynae in Ecclesijs recollectae, cuius sint, ibid.
- Oblationes, & elemosynae quomodo differant, sunt de iure parochiali, quam iurisdictionem in illis habet Episcopus, an sint diuidendae inter Parochialem, & Cathedralam, & alia, ibid.
- Oblatio personarum Religioni per quos fieri possit, qui dicantur oblata, ad quae teneantur, & alia, t.3. O. §. 1. n. 14.
- Oblatio personae, & bonorum Religioni quid operetur, & an Religio teneatur ad debita oblatorum, ibid.
- Oblati si cedant a Religione cum licentia recuperant bona sua, ibid.
- Oblati non gaudent privilegio fori, nisi recipiant habitum Religionis, ibid. & n. 15.
- Oblati praedicti an possint testari, an recedere valeant, & matrimonium contrahere, ibid.
- Oblati Religiosum quomodo differant a Conuersis, an possint contrahere, & alia, t.3. O. §. 1. n. 18.
- Oblatio facta ad incantum, vel haustum qualiter obliget offerentem, t.3. O. §. 1. n. 15. vide Subbaltatio n. 9. & c.
- Oblatio ad incantum debet esse certa, clara, & determinata, sicut pretium in emptione, & venditione, t.3. O. §. 1. n. 15.
- An valeat tanquam maior illa oblatio de dando quinquaginta pluris vires, quaecunque summas ab alijs oblatae, vel offerenda, vel illa non attenta, firma maneat alia oblatio maior, controuersum, ibid. & n. 17.
- Oblatio maior facta in litatione potest candela extrinsecam an sit admittenda ob interesse creditorum, vel fisci, & alia remittit, tom.3. O. §. 1. n. 16. vide Subbaltatio num. 11. & c.
- Oblatio, siue ius offerendi, quid fit inter creditores, quando, ac quibus competat, vel non, tom.1. C. §. 53. n. 13. & sequi.
- Oblationes, siue elemosynae faciae in Ecclesijs inter quos diuidantur, t.1. D. §. 23. n. 17.
- Alia vide in Debris n. 11. & c.
- Oblationes faciae Capellae, an illi cedant, vel Parochiae, t.2. E. §. 2. n. 6.
- Sunt implicandae ad vsum destinatae, ibid.
- Oblatio Canonica qualis esse debeat, vt excuset a caducitate, t.2. E. §. 7. n. 55.
- Oblatio incerta, & relatiua an admittatur in subbaltatione, t.4. S. §. 31. n. 9.
- Alia vide in Praxi, §. Oblatio.

O B L I G A T I O.

- Obligatio in genere, est iuris vinculum, quo necessitate adstringimur alicuius rei saluandae secundum nostrae Civitatis iura, t.3. O. §. 3. n. 1.
- Obligatio est multiplex diversis respectibus, quibus modis contrahatur, quos effectus producat, est stricti iuris, & alia, t.3. O. §. 2. n. 2. & n. 39. & 40.
- Obligatio antiquior est quodammodo naturalis, vt beneficentia, beneficium, unde trahit originem an aliquod operetur, & alia, t.3. O. §. 2. n. 2. & n. 40. ubi an obliget in foro interno.
- Obligatio, vel confessio sine causa non valet, nec ubi causa esset turpis, illicita, vel metulosa, & causa obligationis cessante, ipsa obligatio cessat, t.3. O. §. 2. n. 3.
- Valeret tamen obligatio etiam sine causa in iudicio, si esset geminata ex intervallo, iurata, liberatoria, guarantigata, in articulo mortis pro exoneratione conscientiae, pro residuo, & falso, ex certa scientia, inter Mercatores, t. forma Camerac, & sub conditione illa implata, ibid. & n. 41. ubi quando sufficeret in vim donationis.
- Obligatio facta sub praetextu quod esset debitor, si praecedens obligatio erat nulla, non subsistit etiam secunda tanquam proveniens ex falsa causa, ita vt non remaneat obligatus si desisset in secunda compraeiussio prima, t.3. O. §. 2. n. 4.
- Quid si nullitas primae obligationis nondum erat detecta, nec opposita, ibid.
- Obligatio ex erronea, vel falsa causa esse nulla, nec producit actionem, licet fuerit iurata, vel in forma Camerac, ibid.
- Obligatus ad aliquid tenetur de obligatione sua facere instrumentum cum solitis clausulis, ne pereant probationes, t.3. O. §. 2. n. 5.
- Obligatio pluries facta, an dicatur vna, vel plures ad multiplicandam debent, & vide Confessio num. 27. & 28.
- Obligatus aliquid dare, vel solvere ad tempus, an teneatur in principio, medio, vel fine temporis adiecti, t.3. O. §. 2. n. 6.
- Obligatus ad aliquid quocunque modo quando dicatur potuisse, vel debuisse adimplere, vt poenam adiectam incurrat, & an sit necessaria interpellatio, tom.3. O. §. 2. n. 7.
- Obligatus ad aliquid faciendum, tenetur facere suis sumptibus, ibid.
- Obligatus ad factum incurrit mortem, etiam sine interpellatione, vt teneatur ad interesse, non autem ad poenam, ob lapsum temporis, intra quod commode accere potuisset, etiam si non sit praefixa certa dies, ibid.
- Obligatio simpliciter facta, intelligitur statim, excepto minuto, ibid.
- In obligationibus factis, an possit praecise agi ad factum, vel ad interesse, & quid stant intamento, ibid. vide Promissio n. 3.
- Obligatus ad annum praestationem ex vltima voluntate, vel ex contractu, vt in annuis censibus, qualiter possit praescribere inter praesentes, & inter absentes, siue sit ipse debitor, vel tunc possessor, an sufficiat vna praescriptio pro omnibus annis, vel torrequantur praescripti-

scriptiones, quot sunt anni, & alia, dislingue, & limita, t. 3. O. §. 2. n. 8.

Obligati plures in solidum qualiter babeant beneficium dissolutionis, quid stante iuramento, & quomodo sit agendum, t. 3. O. §. 2. n. 9.

Obligati plures in solidum, si aliqui fuerint consenti, & simpliciter condemnati teneantur solum pro rata respectu ad omnes, & alia, t. 3. O. §. 2. n. 10.

Obligati plures simpliciter teneantur tantum singuli pro rata, & si totum soluerint possunt repetere deinceps rata, t. 3. O. §. 2. n. 11.

Obligati plures ad sibi inaleam reddendam rationem, si unus velit agere, tenetur docere de implemento ex parte sua, t. 3. O. §. 2. n. 12.

Obligatus dare fideiussorem, an liberetur dando pignora, & e contra, t. 3. O. §. 2. n. 13.

Obligatus solvere, vel dare pignora, aut debitorem representare, potest cooccurri ad libitum creditoris, ibidem, vide Promissio n. 40.

Obligatus ad fructus ex certo fundo, illis non nascentibus qualiter teneatur, t. 3. O. §. 2. n. 14.

Obligatus dare doctem ex fructibus, an teneatur illis non extantibus, ibid.

Obligatus ad dorandum, an teneatur ultra doctem aliquid correctorum nomine dare, ibid.

Obligatus ad solvendum capones, vel alia animalia, tenetur dare viua, t. 3. O. §. 2. n. 15.

Obligatio annua soluendi, an transeat ad heredes utriusque, t. 3. O. §. 2. n. 16.

Obligatio regulariter transit ad heredes, qui tamen citati debent ante executionem, ibid.

Obligatio vnus correspondens ad promissionem alterius, qualiter contrahat deficiente altera, an praesumatur correspondere, & alia, t. 3. O. §. 2. n. 17.

Obligatio omnis intelligitur rebus in eodem statu manentibus, ibid.

Obligatio nulla oritur ex dispositione, cui lex resistit, & quid in iusofamilia, t. 3. O. §. 2. n. 18.

Obligatus ex tanquam patris, & tanquam tutor, & in similibus, quando teneatur proprio nomine, vel officij tantum, & alia, t. 3. O. §. 2. n. 19.

Obligatio facta nomine hereditatis possidere, non afficit si postea apparet hereditatem ad alios spectare, ibid.

Obligatus in specie rem suam pluribus, si pro omnibus non sufficit, qualiter de sure teneatur crimine fissionatus, licet de consuetudine non seruetur, t. 3. O. §. 2. n. 20.

Obligatio omnium bonorum comprehendit praesentia, & futura, iura, & actiones, non tamen ea, quae verisimiliter non esset obligatus, nisi sit facta specialis mentio, vel alia non extant, t. 3. O. §. 2. n. 21.

Obligatio de morando in certo loco non ardeat, t. 3. O. §. 2. n. 22.

Obligatio facta per merum etiam tertio est nulla, t. 3. O. §. 2. n. 23.

Obligatio omnis ex turpi causa, vel delicto non valet, ibidem.

Obligatio Cameralis, siue in forma Camerae Apostolicae operatur plures notabiles effectus, de facultatibus A. C. & alia, t. 3. O. §. 2. n. 24.

Vt quis teneatur praeside solvere.

Continet stipulationem pro omnibus, quorum interest, vel interest,

Obligationem ad omnia damna,

Obligationem bonorum heredis,

Facit ius queri absenti sine cessione,

Facit ius certum, & indubitatum, & vt quis habeatur pro confesso, & condemnato,

Habet viam exequiaturum pro expensis,

Operatur quod vna via electa possit ad aliam recurrere,

Continet hypotecam omnium bonorum,

Non admittit appellationem ad effectum suspensiuum, nisi sit vulnerata, & alia plura ad tem, ibid.

Obligatio Cameralis continet renunciationem omni legem auxilio, & fauori, non tamen tollit defectum cause, & conditionis, nec alias exceptiones venientes ex natura contractus, t. 3. O. §. 2. n. 25.

An, & quando continet renunciationem excussionis, vel non in fideiussore, & alia, ibid.

Qualiter continet renunciationem exceptionis non numeratae pecuniae, & alia, ibid.

Non continet renunciationem exceptionis cedendarum actionum, ibid.

Obligatio Cameralis continet renunciationem exceptionum simulationis, falsitatis, & viciarum praestatis, nisi possint incontinenti probati, t. 3. O. §. 2. n. 26.

Obligatio Cameralis, an operetur, vt non possit allegari incompetencia iudicis, qualiter trahat causam ad forum A. C. an procedat in pupillis, & viduis, & alia, t. 3. O. §. 2. n. 27.

Obligatio Cameralis, an prodest hereditibus, & contra heredes, & quid si iudicium fuerit inchoatum viuente defuncto, ibid.

Obligatio Cameralis qualiter continet renunciationem privilegii amentarum, & quare, ac quando fecus, t. 3. O. §. 2. n. 28.

Obligatio Cameralis impedit beneficium cessionis bonorum, t. 3. O. §. 2. n. 29.

An impeditur executio per restitutionem in integrum, per exceptionem non implementi, & per exceptionem remissionis pensionis, ibid.

Obligatio Cameralis admittit tantum tres exceptiones, solutionis, falsitatis, & non uae conventionis, ac alias iocose proeuenientes ea natura contractus, & bulismodi, t. 3. O. §. 2. n. 30.

Obligatio Cameralis strictius ligat, non autem extendit obligationem, t. 3. O. §. 2. n. 31.

Intelligitur rebus sit stantibus, sicut iuramentum, ibid.

Non continet clausulam in solidum, ibid.

Obligatio Cameralis expirat annullato contractu principali, nec censetur repetita in secunda obligatione, nisi sit expressa, t. 3. O. §. 2. n. 32.

Non admittit exceptionem nullitatis, nisi ea ipso iure instrumentum appareat, ibid.

Remanet vulnerata per sententiam etiam nullam contra actorem laicum, & alia, ibid.

Obligatio Cameralis contra laicos non admittitur in Tribunalibus secularibus Regni, nec Florentiae sub penis, & c. ibid.

Obligatio fideiussoria dicitur accessoria, & corrumpente principali nec ipsa sustinetur, nisi fideiussor accesserit vti principalis, quo casu si soluerit non repetit, tom. 3. O. §. 2. num. 33.

In dubio est restringenda, & iudicandum pro fideiussore, ibid.

Transit ad heredes, exceptis quibusdam casibus, ibid.

Obligatio omnis tollitur solutione facta etiam de re, & pecunia aliena, & à quocunque, tom. 3. O. §. 2. num. 34.

Tollitur etiam acceptatione, pacto de non petendo, notatione, prorogatione, delegatione, in solutum datione, compensatione, oblatione, deposito, confusionem, praescriptione, bonorum publicatione, & alijs modis, ibidem.

Obligatio an renouat sequuta euictione bonorum in solutum datorum, & alia, ibid.

Obligatio fideiussoria, an, & quando extinguatur culpa, & negligentia creditoris in augendo à principali debitore, ibid.

Obligatio finitur per interitum speciei, vel rei debitoris sine culpa debitoris, fecus in debito quantitatibus, vel generis, ibid.

Obligatio facta penes acta iudicij an habeat executionem paratam, & alia, ibid. n. 35.

Fideiussor in criminalibus quando finitur, vide Fideiussor.

Obligatio qualiter inducatur per diuturnam praestationem alicuius rei, vt in futurum sit adimplenda, licet habuerit originem ex causa voluntaria, tom. 3. O. §. 2. num. 36.

Et qualiter ex diuturna praestatione praesumatur obligatio praestisse, ibid.

Obligatio facta in subsidium alterius est condicionalis, & qualiter ab actore sit porificanda per diligentem excussionem bonorum, & personarum, t. 3. O. §. 2. n. 37.

Obligationes omnes sunt stricti iuris, nec possunt extendi etiam ex maioritate rationis, t. 3. O. §. 2. n. 38.

Obligatio in futurum, an inducatur ea voluntaria praestatione alimentorum, t. 1. A. §. 24. n. 20.

Obligatio carcerum, an, & quando sustineatur, vel non, t. 1. C. §. 5. n. 5. & c.

De obligatione Ecclesiasticorum erogandi superflua in usus pios, vide §. Diuitie n.4.
 Obligatio Cameralis an impediatur per exceptionem non implentem, t.2. E. §. 17. n.55.
 An per alias exceptiones, t.2. E. §.3. n.20.
 Obligatio Cameralis, an retardetur per restitutionem in integrum petitam, t.4. R. §.25. n.7.
 Obligationes mulierum, an, & quando rescindantur, vel non exceptione Velleiani, t.4. S. §.9. n.3. & seqq.
 Obligator liberat alium a molestiis, ad quid teneatur, t.3. L. §.12. n.11. & 14.
 Obligatio vxoris pro viro, an sustineatur saltem pro medietate dotis, t.3. M. §.35. n.19. & 20.
 Obligatus ad consequens, an teneatur ad necessarium antecedens, & è contra, t.3. P. §. §.3. n.43.

O B L I V I O.

Obliuio ex quibus causis, & morbas procedat, quatuorplex fit, quos adus impediatur, vel non, & alia, rom. 3. O. §. 3. num.1.
 Obliuio inducitur ex lapsu decennij, vel arbitrio iudicis iuxta facti, & personarum qualitates, rom. 3. O. §. 3. num.2. & 7.
 Obliuio presumpta operatur ne testibus credatur, ibid.
 Obliuio non presumitur in factis multum notabilibus, & quando praesumatur, vel non, t.3. O. §. 3. n.3. & n.7.
 Obliuio non vetitissimalis qualiter faciat indicium ad torturam, t.3. O. §. 3. n.4.
 Obliuio naturalis acquiritur ignorantie iustis, & excusat ab incurfu penarum, t.3. O. §. 3. n.5. & 7.
 Alia de obliuione, & eius effectibus, tenuissimè, ibidem n.6. & 7.
 Obliuio acquiritur ignorantie, & quomodo excuset, t.2. L. §.2. n.10.

O B R E P T I O.

Obreptio quid sit, & qualiter annullet rescripta, vide Rescriptum, & Subreptio.

O B S E R V A N T I A.

Obseruantia est optima interpretis cuiuscuque privilegij, & dispositionis, licet contrarias intellectus esset de iure verior, nec praescriptionem requirit, t.3. O. §.4. n.1.
 Obseruantia declarat, & interpretatur statuta, si sit interpretatus, & non destitutiva, & alia, ibidem.
 Possit regulari, & desinere etiam ad loca vicinis, ibid.
 Obseruantia scripturae informis, & non probantis tribuit illi fidem, & robur, si pars aduersa illam sciuit, t.3. O. §. 4. n.2.
 E contra ex inobseruantia minuitur fides scripturae, ac etiam instrumenti, ibid.
 De inobseruantia prae dispositionis testatoris, an ex ea inducatur praescriptio, ibid.
 Obseruantia testamenti facti illi fidem adhiberi, licet minus solenni, nisi imperfectio esset ex defectu voluntatis testatoris, t.3. O. §.4. n.3.
 Obseruantia haereditis, vel inter haereditas declarat mentem dubiam, & incertam testatoris, ibid.
 Obseruantia in modo solvendi declarat, vt supra, ibid.
 Obseruantia operatur ad declarandam pertinentiam, & qualitates iurispersonarum, si de illa consistit, ibid.
 Obseruantia circa modum solvendi declarat promissionem dubiam, nisi solutio sit coacta, vel facta procuratori, & alia, t.3. O. §.4. n.4.
 Obseruantia probat validitatem translationis pensionis, ibid.
 Tollit defectum instrumenti, & declarat prioritatem actus, ibid.
 Obseruantia contractus censuali tollit obiectum nullitatis, t.3. O. §.4. n.5.
 Inducit novum contractum in his, quae pendunt a voluntate partium, & alia, ibid.
 Probat consuetudinem, inducit ratificationem, & alia, ibid.
 Obseruantia non attenditur in clavis, nec quando constat de nullitate illius, t.3. O. §.4. n.6.
 Obseruantia aequiuoca non operatur, nec quando est difformis, & controuersa, & tollitur per vicium actum contractum, ibid.
 Quando fuit difformis, & obseruatam attenditur illa, quae est magis iuri conformis, ibid.
 Obseruantia contraria dispositioni non attenditur stante clausula decreti irritantis, ibid.

Obseruantia diuturna etiam irrationabilis, & reprobata, excusat a poena in foro fori, secus in foro conscientiae, t.3. O. §.4. n.7.
 Obseruantia debet esse proxima, & coherens, quando dicitur talis, & quando etiam remota sufficiat, t.3. O. §.4. num.8.
 Obseruantia remota, vel quando non fuit in potestate obseruantis contravenire legi, vel statuto non operatur, ibid.
 Obseruantia contra immunitatem Ecclesiasticam, non est attendenda, t.3. O. §.4. n.9.
 Obseruantia in vno capite concordat arguit obseruantiam etiam in reliquis, t.3. O. §.4. n.10.
 De obseruantia, visu, praxi, & stylo plura tenuissimè, ibid. n.11.
 Obseruantia contractus est necessaria, vt ex cursu temporis possint praefumi solemnitates, tom. 4. S. §.22. num.2. & seqq.
 Obseruantia qualiter sit attendenda in praecedentibus, t.3. P. §.32. n.1. & seqq.

O C C I S I O.

Occidens canem, vel aliud animal pro defensione non tenetur ad aliquid, t.1. A. §.29. n.3.
 Occidens bannitum iniuste cancellatur, vel non apparente cancellatione, an possit excusari, t.1. B. §.2. num.3. & seqq.
 Quid si ignoret bannum, & alia, ibid. n.4.
 Occidens bannitum in Ecclesia qualiter puniatur, ibidem num.9.
 Occidens bannitum pendente salvoconductu qualiter puniatur, t.1. B. §.2. n.25.
 Occidens bannitum nullius condemnatum, an puniatur, ibid. n.28.
 Occidens alium, quem putabat esse bannitum an excusetur, ibid. n.34.
 Occidens carceratum, an committat crimen laesae Maiestatis, t.1. C. §.5. n.27.
 Occidens repositus in domo, vel propè, quale faciat indicium, t.1. C. §.1. n.13.
 Occidens vnum pro alio an teneatur poena ordinaria, t.2. H. §.7. n.17.
 Occidens bannitum quando consequatur praemium, vel poenam, ibid.
 Occidens se ipsum, an rumpat testamentum, faciat locum confiscationi, & alia, t.2. H. §.7. n.18.
 Occidens inimicum reconciliatum, an gaudet immunitate Ecclesiae, t.3. P. §.10. n.16. & quid sub cautione de non offendendo? ibid.
 Occidens nullius bannitum, vel gratiatum qualiter puniatur, t.3. P. §.37. n.9.

O D I O S V S.

Odiosus testator non venit sub nomine familiae, & quis talis dicatur, t.2. F. §.6. n.5.

O E C O N O M V S.

Oeconomus beneficii quando deputetur ab Ordinario, t.2. E. §.9. n.64.

O F F E N S V S.

Offensus, an in viroque foro teneatur acceptate satisfactioem iniuriae ab offensore oblata, & illi temeriter iniuriam, ac pacem reddere per scripturam publicam, & alia ad rem, t.3. P. §.10. n.1.
 Offensus potest optare, vt aliqua poena cohibeatur, & emendeur offensores superbia, temeritas, & audacia, ac etiam pecuniam recipere pro remissione iniuriae, ibid. si abut mala intentio.
 Offensus non tenetur in foro conscientiae remittere damna, & interesse, sed potest illa iuste pretendere, nisi debitor excusetur ob extremam pauperietatem, ibid.
 Offensus, an teneatur alloqui, salutare, vel resalutare inimicum, & alia, ibid.
 Offensus, an, & quando teneatur reuelare offendentem, & an ad id possit compelli per torturam, ac quomodo intelligatur bannimentum ad reuelandum obligantia, t.1. D. §.13. n.12.
 Offendens Magistratum, vel Iudicem qualiter puniatur, t.3. M. §.1. n.13.
 Offendens eum, qui stat sub asecuratione, vel salvo guardia Principis quomodo puniatur, t.4. S. §.5. n.9.
 De offendentibus Clericum, vel Ministri Curiae Ecclesiasticae, a quibus puniantur, t.3. L. §.2. n.3.

OFFI-

OFFICIA, OFFICIALES.

Officia vitalitia empta à patre pro filijs, an sint inter fratres conferenda, & in legitimam impuranda, quando videantur donata, & alia, t. 3. O. 5. n. 1.

Officia notariarum, & similia an possint concedi vieta iuramento, an resignari cum superueniente, & alia, t. 3. O. 5. n. 2.

Officiales semel deputati, & admissi, etiam ad beneplacitum concedendis, non possunt sine causa remoueri, ibid. & n. 3.

Officiales omnes electi ad beneplacitum censentur perpetui, nec possunt sine magna causa remoueri, ibid. & n. 13.

Officiales remoti cum causa non possunt iterum assumi, & quando fecus, ibid. & n. 13.

Officiales delinquentes in officio, vel extra officium, an sint remouendi, vel saltem administratio causa pendente interdici, & postea restitui, ibid.

An possint conueniri pro delictis in officio commissis, illo durante, ibid.

Suspensi ab officio ante sententiam, & postea condemnati ad suspensionem, vel privationem per aliquod tempus, computatur tempus ante sententiam, ibid.

An pendente termino ad supplicandum, vel appellandum sit exequenda sententia priuationis officij, ibid.

Officia an sint in commercio sine Principis licentia, & cadant sub hypothecca, quid si fuerint obtema pro se, & successores, t. 3. O. 5. n. 3. & 17.

Officiales sine villa datione pecunie eligi debent, ne officiales ementes vendant iustitiam, t. 3. O. 5. n. 4.

Officia secularia non habentia administrationem iustitiae, an possint aliquando licite vendi, ibid.

Officiales Civitatis, Papae, vel Principis quinam dicantur, ibid.

Non possunt exercere in patria, nisi ad sit consuetudo, ibid.

Quibus afficiantur poenis dantes, ut officium consequantur, ibid.

Non possunt plura officia exercere, ibid.

Officia non petentibus, & ambientibus, sed reculantibus esse concedenda, ut faciebant antiqui Romani, ibid.

An possint minoribus concedi, vide Minor n. 45.

Officiales quando possint cognoscere de iniuria ipsius, vel eorum familiae illata, & alia, t. 3. O. 5. n. 5.

Officiales offensi ex causa precedentis officij habentur ac si offensi essent in officio, ibid.

Non possunt in statu Florentino facere pignora eorum debitorum sine licentia Conservatorum legum, ibid.

Officiales possunt punire suos ministros in officio delinquentes, vel etiam Superiores ibi delinquentes, ibid.

Officiales plures in eodem loco, an unus cognoscat de causis alterius, ibid.

Officiales durante officio, an, & quando possint contrahere cum subditis, t. 3. O. 5. n. 6.

Non possunt emere bona, quae venduntur sub hasta, nec aliter contrahere, etiam per interpositam personam, ibid.

Non possunt negotiari in Provincia sibi commissaria, ibidem.

Officiales perpetui contrahere possunt, sicut Marchiones, Duces, & similes, cessante metu, ibid.

Officiales ad beneplacitum aequiparantur perpetuis, & possunt contrahere, ibid.

An possint ipsi, & eorum familia contrahere sponsalia, matrimonialia, & alia, ibid.

Possunt haereditas institui, & legata capere, quando cursum temporis, vel respectu Principis consummetur contractus, & alia, ibid.

Officiales non possunt munera recipere, nec mercaturam exercere, ibid.

Officiales habentur ut clues loci, & gaudent omnibus privilegijs clivium loci, ibid.

Officiales creditur in libris, & scriptis cetera concernentia illorum officium, etiam in eorum favore, & alia, t. 3. O. 5. n. 7.

Officialibus qualiter credatur circa mandata, quae dicunt habere à Superiore, vel Principe, ibid.

Officiales aliquid faciens iussa Principis dicuntur ex necessitate facere, & excusantur quando tenentur parere, ibidem.

Officialibus standum in spectantibus ad eorum officium, &

quando pro eis praesumendum sit, vel non, ibid.

Officialis an, & quomodo teneatur ciuitatis, vel criminaliter tanquam scilicet fidelitatis pro debitis, & factis suorum familiarium, ministrorum, & substitutorum delinquentium in officio, vel occasione officij, & alia ad rem, t. 3. O. 5. n. 8.

Finis officio non tenetur de proprio de ijs, quae tanquam minister gessit, ibid. in fine.

Officiales, & administratores pecuniarum publicarum, vel priuatarum, illas in propriis usus, vel amicos conuertendo, quae delicta committant, & qualiter puniantur, t. 3. O. 5. n. 9.

Officiales, sicut & custodes carcerum carnaliter cognoscentes mulierem honestam coram illis litigantem, vel carceratam, grauiter puniuntur arbitrio iudicis, in bonam rem, & meretricem sine vi mixtus, tom. 3. O. 5. n. 10.

Officiales regulariter non habent salarium, nisi pro tempore, quo seruiunt, & mortui ante finitum officium, an transmittant salarium pro toto tempore ad haereditas, & alia, t. 3. O. 5. n. 11.

Electi sine taxatione salarij, intelliguntur pro solio, ibidem.

Exercentes duo officia separata, an duplex consequantur salarium, ibid.

Officiales licet teneantur inquirere de quolibet delicto, intelligitur si fuerit denunciatus, vel notorium, t. 3. O. 5. n. 12.

Officiales non possunt ab officio discedere sine Principis licentia, nec ante aduentum successoris, tom. 3. O. 5. n. 13.

Non possunt remoueri sine iusta, & urgente causa, ibid. & n. 13.

Seruientes in Supremis Magistratibus priuandi sunt quoties in obedientia deficiunt, ibid.

An possint remoueri ex causa Principi bene visa, vel ob crimina sibi delata, ipsi in defensionibus non audiis, ibid.

Officia secularia, an possint prouideri in tempus, quo vacabunt, & sic videntur adhuc possessore, ibid.

Officia concessa à Proregibus, vel Gubernatoribus exspirant finis officio concedendis, nisi fuerint à Rege confirmata, ibid.

Alia remissio de diuersis officijs, & officialibus, ibid.

Officium iudicis vel est nobile, vel mercenarium, & utrumque varijs modis consideratur, quomodo differat inter se, & ab actione, & alia, t. 3. O. 5. n. 14.

Officiales debent officium suum diligenter administrare, tenentur de negligentia, & quandoque de leuissima culpa, & pro illis eorum subsidiores, t. 3. O. 5. n. 15. vide Iudex, & Fideiussor.

Quando dicantur delinquere in officio, & possint puniri eo durante, vel delicta sine referenda ad iudicatum, ibid.

De iurisdictione concessa contra suos officiales, ut intelligatur quoad concernentia officium tantum, nisi aliter sit expressum, ibid.

Officialis auitigens tempore iudicatus habetur pro confesso in omnibus querelis, ibid.

Officialis habens officium cum pensionem alteri soluenda, an dimittendo officium liberetur quoad creditorem, & concedentem si sua interit, & an dimittens officij redditibus sit in mutua pensio pro rata, t. 3. O. 5. n. 16.

Officia quoad titulum, & proprietatem non possunt alienari, nec hypothecari sine Principis consensu, sed bene quoad emolumenta, & pretium, ac quomodo, t. 3. O. 5. n. 17.

Officia Romanae Curiae alia sunt vacabilia, alia ordinaria, & alia mixta, ibid.

Officiales omnes tenentur personaliter seruire, nec possunt substituere, nisi ex iusta causa, & ad modicum tempus, vel de Principis licentia, & alia ad rem, tom. 3. O. 5. n. 18.

Officiales condemnati pro delictis in officio commissis, an intelligantur etiam officio priuari, si non sit expressum, t. 3. O. 5. n. 19.

Officiales multa acquirunt, an, & quando praesumantur qualescunque ex bonis sibi, vel ratione officij, siue ex propria industria, & bonis suis, & alia, tom. 3. O. 5. n. 20. & sub n. 84. veri. Prou.

Officia et presumuntur multa mala facere, & committere, ibid. & n. 50.
 Officiales an possint lucrari ex pecunia publica administrata ad propriam utilitatem, ibid.
 Officiales fugiendo efficiantur suspecti, & possunt roqueri, ibid.
 Confitto de receptione pecunie, an dicatur probata confessio, ibid. & sub n. 84. verbi. Tria sunt &c.
 Officiales quando dicantur committere barbaritatem, quomodo arguantur de illa, puniantur, & alia, t. 3. O. §. 5. n. 3. & seqq. & sub 84.
 Officiales an possint morum à subditis recipere sine suspitione, t. 3. O. §. 5. n. 34.
 Officiales, quando dicantur conuersionem, vel extortionem facere, t. 3. O. §. 5. n. 35. & seqq. & sub n. 84.
 Officialibus an sit licita familiaritas cum subditis, t. 3. O. §. 5. n. 30.
 Officiales barbaritatis, vel extorquentes, quot delicta committant, & quam grauius delinquant, & alia, t. 3. O. §. 5. n. 31.
 Sunt ab omnibus detegendi cum gloria, premio, & impunitate quoad complices reuelatores, t. 3. O. §. 5. n. 32. & seqq.
 Iudices non punientes delicta, qualiter peccent, & teneantur ad restitutionem, t. 3. O. §. 5. n. 33. & 36.
 Officiales qualiter possint conuocari de barbaritatis, & extorsionibus, t. 3. O. §. 5. n. 37. & seqq. ad 51.
 Officiales omittentes facere quod debent, qualiter dicantur committere falsitatem, t. 3. O. §. 5. n. 37. & 32.
 Officiales non liberantur à pena ex penitentia post consummationem delicti, t. 3. O. §. 5. n. 53.
 Officiales non presumuntur gratis occultasse scripturas, t. 3. O. §. 5. n. 54.
 Officiales diluicantes delicta qualiter puniantur, t. 3. O. §. 5. n. 59.
 Officialium nomine veniunt Aduocati, iudices, & alij, t. 3. O. §. 5. n. 60.
 Officiales, quibus penis afficiantur ob barbaritatis, & conuersiones commissa, t. 3. O. §. 5. n. 61. & seqq. & quibus complices, & corruptores, ibid. n. 70. & seqq.
 Officiales munera, siue dona recipientes, quibus penis puniantur, & alia, t. 3. O. §. 5. n. 76. & seqq.
 Officiales qualiter ex accusari possint à barbaritatis, & extorsionibus ex defectu probationum, & alijs defectibus, t. 3. O. §. 5. sub n. 84.
 Officiales quando non sunt in fuga, sed presentes debent esse conuicti, vel confessi, vt puniri possint, ibid. verbi. Et sententia.
 Officiales, vt puniri possint de omissionibus, & negligentijs, quæ requirantur, ibid. verbi. quoad erimen.
 Officiales an possint contrahere cum carceratis, vel subditis, t. 1. C. §. 5. n. 6. & 7.
 Officialis vnus teneat barbaritatem alterius reuelare, reuelans euitur penas, & alia, t. 1. Discur. de prohib. muner. &c. nom. 4. 96. & seqq.
 Officialis absentia an sit causa sufficiens perditionis, t. 1. A. §. 4. n. 20.
 Officiales criminales, an possint procedere pro solo interesse partis ex delicto proveniente, tom. 1. A. §. 5. n. 33.
 Officialibus, & eorum familie arma sunt permissa, t. 1. A. §. 40. n. 11.
 Officiales an possint facere Bannimenta, vide in §. Bann. num. 5.
 Officiales Romæ, non possunt conueniri, nisi eoram A. C. t. 2. E. §. 15. n. 1.
 Officiales nunquam censentur agere vt priuati in rebus publicis, t. 1. F. §. 13. n. 86.
 Officiales forenses quinam dicantur Florentie, t. 2. F. §. 17. num. 7.
 Officiales non solunt gabellam, t. 2. G. t. §. 1. n. 17.
 Officiales quando dicantur corrupti, quomodo puniantur, an teneantur alios reuelare, & alia, t. 1. A. §. 4. n. 21. & n. 25.
 Officialis aucto labore, vel ob incongruum salarium, an possit aliquid recipere, t. 4. S. §. 3. n. 9. & seqq.
 Officiales exercens eodem tempore duo officia, vel negocia, an duplex consequatur salarium, & alia, tom. 4. S. §. 3. num. 25.
 Officiales mali, quæ damna incurrunt, tom. 4. S. §. 18. num. 2.

Officiales, pro quibus indicari possunt, vel non, & alia, vide Syndicus.
 Officiales an durante officio possint accusari, & indicari, t. 4. S. §. 18. n. 7. vide Syndicus.
 Officia empti pro filijs an impuneantur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 38.
 Officiales Regij coram quo iudice conueniendi, t. 3. M. §. 1. n. 10.
 Sunt ab omnibus honorandi, & defendendi, §. eodem. num. 13.
 Officia an dicantur haberi titulo lucrativo, vel oneroso, vide §. Pena sub n. 39. verbi. Ma quando &c.
 Officiales criminales precedunt Causibus, tom. 3. P. §. 32. num. 2.
 Officium Procuratoris an sit vile, vel nobile, t. 3. P. §. 49. num. 2.
 Officiales an possint conueniri, & alios conuenire, t. 3. M. §. 1. n. 10.
 Quomodo precedant inter se, vide Præcedentia.
 Officialium culpe, ex quibus arguantur, quid operentur, & alia, t. 1. Adm. Nouis. cap. 9.
 Officiales subordinati, an teneantur suis parere Magistratibus, ac de illorum male gestis, & an pro suis subditis, de quibus sint iudicaturi, vel non, & an possint indicatum possint iterum molestari. Permittere, & consentire in delictis, quid importet; & quid stant loci participatione, quid si non poterant impedire, & stante deputazione alterius Officialis cum speciali facultate impedire, & alia, t. 1. Adm. Nouis. cap. 11.
 Vide etiam in Praxi §. Officiali, vbi plura ad tem.

O L I V E T A.

Oliueta, vt singulo anno reddant fructum, quid agendum, t. 2. E. §. 7. n. 51.

O M I S S I O.

Omissum in quacunque dispositione, an, & quando habeatur pro omisso, & remaneat sub iuris censura, vel sit suspensum per extensionem, vel alio modo, & quando dicatur omissum, t. 3. O. §. 6. n. 1. & 4.
 Omissum à testatore præsumitur consulto omissum, & quando secus, ibid.
 Omissio boni operis, vel mali, vel actus spiritualis non est proprie macula Simonæ, t. 3. O. §. 6. n. 2.
 Omissio solemnium facti à Notario in instrumentis, vel testamentis, an faciat Notarium teneri, & puniri de falso, ac ad interesse partium, & an possit suppleri, t. 3. O. §. 6. n. 3.
 Omissa, & non petita multa lucra sunt, quæ si saltem petita præstari debuissent, t. 3. O. §. 6. n. 4.
 Omissio ordinis iuris, & forme vixit actum, & non operatur consensus patium, & quando non inducat nullitatem, t. 3. O. §. 6. n. 5.
 Omissio inuentarii non nocet tertij possessoribus, nisi probetur fuisse alienata tot bona, quæ deductiones consumpserint, t. 3. O. §. 6. n. 6.
 Omissio vnus casus in statuto reducit illum ad dispositionem iuris communis, & quando dicatur casus omissus vel non, t. 3. O. §. 6. n. 7.
 Omissum a patribus habetur pro omissio, eum stipulationes sint facti iuris, ibid.
 Omissio condemnationis expensarum habetur pro abolitione, t. 3. O. §. 6. n. 8.
 Omissio quando fit delictum, vt quia quis tenebatur facere id, quod omisit, t. 1. D. §. 13. n. 20.
 Omissum habetur pro omissio in stipulationibus, t. 2. E. §. 7. num. 15.
 Omissio iudicis in sententiando, an nocet partibus circa instantiam, t. 1. L. §. 25. n. 17.
 Omissio alicuius rei descendende in inuentario, an illud annullat, t. 1. L. §. 26. n. 5.
 Omissio publicationis processus, an illum reddat nullum, t. 3. P. §. 60. n. 1.

O P E R A.

Opera quæ prohibita, & quæ permissa diebus festiuis, t. 2. F. §. 10. n. 6. & 7.

O P E R A R I V S.

Operarij an teneantur de turbata possessione, & alia, vide Laborator, & Turbario.
 Operarij an admittantur ad testificandum pro domino, ibid.
 An possint ex persona domini totum declinare, ibid.

O P I N I O .

Opinio communis, publica vox, & fama excusat à pena salutis ordinaria, t. 3. O. §. 7. n. 1.

Attenditur modò communis reputatio, modò veritas rei, prout magis expediat ad excusandum delinquentem, ibid.

Opinio communis licet erronea quando faciat ius, ibid.

Opinio an, & quando prævaleat veritati ad sustinendum actum, ibid.

Opinio iustitioris prævaleat veritati ad interpretandam eius voluntatem, ibid. vide §. Legatum n. 56.

Opinio communis, & fama quod conditio sit exitura quid operetur ad fauorem baptis, dummodò postea existat, t. 3. O. §. 7. n. 2.

Opinio communis in consulendo, & iudicando qualiter semper sit attendenda, & quando iuris, & an sententia contra eam lata sit nulla, vel iniusta, & alia, t. 3. O. §. 7. num. 3.

Opinio communis quæ dicatur, & quot Doctores illam constituant, ibid.

Opinio singularis contra communem reprobatur, ibid.

Opinio vnius Doctoris, an reddat dubium litis euentum ad sustinendam transactionem, ibid.

Opiniones Doctorum antiquiorum sunt preferendæ modernis, nisi pro illis sit textus expressus, t. 3. O. §. 7. n. 4.

Opiniones contrarie Canonitarum, & Legistarum, quæ prævaleant, & in quo foro, ibid.

Opiniones Doctorum spectandæ ubi adest textus expressus, ibid.

Opiniones Roræ Romanæ habent vim legis in Statu Ecclesiastico, & alijs prævalent, ibid.

Opiniones in terminis præcis prævalent alijs per regulas, & argumenta, ibid.

Opiniones diuersæ de apicibus iuris faciunt locum concordie partium, ibid.

Opiniones aequiores in præli attendendæ, licet contrariæ sint magis communes, ibid.

Opiniones quænam sint sequendæ tam in foro exteriori, quàm interiori, & conscientia, & de opinionibus delinquentis in quacunque re agenda, latè ibid.

Opinio probabilis an tuta conscientia amplecti possit, omnia probabiliori, affirmant multæ, & quare, nisi consistat de probabiliori, & alia, ibid.

Opinio communis indicatur per septem Doctores illam definientes, t. 3. O. §. 7. n. 5.

Opinio alicuius Collegij, vel Vniuersitatis potius, quàm particularium attendenda, ibid.

Opinio vnius Doctoris excusat litigantem ab expensis, nisi sit aduocatus in causa, ibid.

Opinio vnius Doctoris probi, & docti in casu nouo facit probabilem opinionem, ibid.

Opinionibus pluribus relatis intelligitur approbata victima ubi alia non sint expresse firmata, ibid.

Opinio, per quam magis animæ confultur, tanquam ratio semper amplectenda relicta iuris apicibus, t. 3. O. §. 7. n. 6.

Opiniones aliquæ reprobantur ab Innocentio Papa XL. ibid.

De opinionibus, & earum effectibus quoad diuersa, plura remissiuè, t. 3. O. §. 7. n. 7.

Opinio magis communis, vt stabilatur, quid sit attendendum, t. 3. O. §. 7. n. 8.

Opinio communis in iudicando an semper sit sequenda, t. 1. Discutit de qualis iudic. perfect. n. 108. & seqq.

O P P O S I T I O .

Opponens exceptionem solutionis, vel similem, an videatur facere intentionem actoris, & alia, t. 3. O. §. 8. n. 1.

Opponens compensationem fateatur se fuisse debitorem, ibid.

Opponens generalia contra, posse postea quandocunque opponere, & censetur impugnare instrumenta, t. 3. O. §. 8. n. 2.

Opponens generalia contra ubi præfuit petitio, & larium productio item contestatur, ibid.

Oppositio generalis nihil operatur, nisi ad speciem postea reducat, ibid.

Oppositio debet fieri intra terminum præfixum, quando secus, & quid operetur, ibid.

Opponens se in iudicio dicitur satis turbare possessionem, vt competat interdictum, vel confessoria, tom. 3. O. §. 8. num. 3.

Non opponens contra aduersarium, & eius iura producit, an censetur illa approbare, ibid.

Opponens crimen contra testes, si probauit ad nihilum tenuit, alijs de iniuria, & quomodo possit excusari, t. 3. O. §. 8. n. 4.

De oppositionibus diuersis, & earum effectibus remissiuè, t. 3. O. §. 8. n. 5.

O R A T I O .

Oratio quando dicatur separata, vel coniuncta, & alia, t. 1. O. §. 2. n. 39.

O R A T O R I A .

Oratoria publica, & priuata, an gaudeant immunitate, t. 2. E. §. 2. n. 22. & §. Immunitas n. 10.

An suffraganeus pro auditione Missæ, ibid.

O R D I N A R I V S .

De indice ordinario, vide in §. Causa n. 5. & 6.

Ordinarius quis dicatur, & alia vide Episcopos.

O R D I N A T V S .

Ordinatus non suo Episcopo, sed litteris dimissorijs, an gaudeat pretulio fori, & sit suspensus, t. 2. E. §. 9. n. 23. vide Episcopos.

O R D O .

Ordo est modus agendi, sine quo nihil rectè agitur, & alia de effectu ordinis seruando, & de ordine iudicij, t. 3. O. §. 9. n. 1.

Ordo quoad præcedentiam est duplex, temporis, & qualitatibus, quis præferatur, & alia, ibid.

Ordini iuris an renunciari possit, & alia de ordine seruando, ibid.

Ordo intellexus, & non litteræ est attendendus, t. 3. O. §. 9. num. 2.

Ordo verborum denotat ordinem intellectus, & ordo denominationis denotat ordinem dilectionis, charitatis, & affectuum, ibid. & n. 8.

Ordo iuris, & ordo successuum, quando sit attendendus, vel non inter copulatis vocatos, ibid.

Ordo seruandus in dispositione præfuit conditionem, & formam inducit, t. 3. O. §. 9. n. 3.

Ordo scripturæ in dubio attenditur circa prioritatem, secus ubi constat de mente contrahentium, t. 3. M. §. 9. n. 4.

Ordo scripturæ in eodem instrumento non attenditur, & quare, quid in legatis, ibid. & n. 8.

Ordo l. ad ius Pio §. in venditione ff. de re ind. quando sit seruandus, & an illius omisio viciat executionem, t. 3. O. §. 9. n. 5.

Ordines minores an sint sacri, vel ministerium ad sacros, t. 3. O. §. 9. n. 6.

Prima sonfura non est ordo, sed signaculum deputationis in sortem Domini, & vnde originem habuerit, ibid. & quomodo conferatur.

Ordines, quot sint, qui facti, à quibus conferendi, & alia plura, ibid.

Ordo facit collarum, vel susceptor per vim, & merum nullus, licet characterem imprimat, & non impedit matrimonium, ibid.

Ordinis, quæ esse dicantur, & quæ iurisdictionis, ibid.

Ordo iudicialis seruandus in processibus non potest à partibus expresse remitti, sed tacite per non oppositionem, t. 3. O. §. 9. n. 7.

Ordo iudicij vel est de substantia, & omnia vitiat, vel de iustitia, & non vitiat, sed dat locum appellationi, quæ sit de substantia, & quæ de iustitia, ibid.

De ordinis Sacramento, de ordine scripturæ, de methodo seruando in diuersis rebus plura remissiuè, t. 3. O. §. 9. num. 8.

Ordo scripturæ in diuersis instrumentis ab eodem Notario eadem die receptis, & vno post aliud in protocollo registratis, & similibus casibus, an sit attendendus quoad præstationem, & quid si in vno addit hora, & huiusmodi, & num. 4.

Ordines ante legitimam aetatem suscipientes, & conferentes, vel in alijs casibus prohibitis, quibus afficiantur penas, & alia ad rem, t. 3. O. §. 9. n. 9.

Quando possint excusari, quæ atas in vnoquoque ordine requiritur, & alia, ibid.

Ordines an conferri possint ab Abbatibus, t. 1. A. §. 1. n. 3. & num. 4.

Ordo, sine commissio subscribendi pro alio, an probetur ex asserctione subscribentis, tom. 1. A. §. 45. num. 15.

Ordo scripturæ non attenditur, etiam ex protocollo Notarij, t. 1. C. §. 44. n. 47.
 Ordo qualis servari debeat ante incarcerationem debitoris, t. 1. D. §. 4. n. 24.
 Ordini, & solemnitatibus iudicij, an renunciari possit, t. 1. Discurs. de qual. iudic. perfect. n. 80.
 Ordo iuris in interrogando reos, in quibus consulari, vt veritatem dicere teneantur, ibid. n. 90.
 Ordo procedendi in criminalibus quis sit, ibid. num. 91. & seqq.
 Ordines minores, an possint vna simul conferri, t. 2. E. §. 9. n. 20.
 Ordo scripturæ, an attendatur quoad hypothecam, t. 2. H. §. 5. n. 7.
 Ordo scribenti pro alio, qualiter sit probandus, & possit probari, t. 4. §. 8. n. 12. vide §. Litteræ n. 7.
 Ordo Ecclesiasticus an sit prima tonsura, rom. 3. P. §. 16. num. 1.

O S C X L V M.

Oculans puerum, vel puellam, siue aliam mulierem honestam luxuriose cum vi, vel sine vi, qualiter puniatur arbitrari iuxta facti, & personarum qualitatem, itaut vi adhibita possit arbitrium extendi ad mortem, & vt plurimum ad tritremes, & alia, t. 3. O. §. 10. n. 1. Quid in Moniali, n. 11.
 An possit excusari ob impulsu amoris, vel ex alia causa, ad mitigandam poenam, ibid.
 Oculum de consensu mulieris, vt matrimonio copuleretur, illo sequuto non puniatur, aliis extraordinariè, si sint æquales conditiones, & grauius si factum sit ad impediendum matrimonium cum alio tractatum, ibid. & num. 2. in fine.
 Oculum quando dicatur luxuriosum, sit causa amissionis dotis in muliere, & alia, ibid. & n. 2.
 Oculum est maris amoris signum, quale faciat indicium adulterij, vel stupri, & non minus macula, quam copula, ibid.
 Oculum dicitur ab ore, est diminutiuum, & alia, t. 3. O. §. 10. n. 2.
 Oculum vt sit luxuriosum debet esse in ore, vel alia parte luxuriosa, nam in fronte, vel manibus denotat reuerentiam, si in regione sit mors osculandi, ibid.
 Oculum luxuriosum, an derat in senibus, ibid.
 Ocula, amplexus, & tactus, an, & quando inter solutos sint peccata mortalia, non autem inter coniugatos, etiam extra copulam, & alia, t. 3. O. §. 10. n. 3.
 Quid inter sponsores per verba de presenti, vel de futuro, ibid.
 Aspectus feminarum, de illis loqui, & audire non delectationem, & huiusmodi, an, & quando sint peccata mortalia, sine venialia, saltem ratione periculi, & alia, ibid.
 Ocula, & tactus de more regionis, an possint permitti à muliere agnoscere se oculari, & tangillibidinosè, vel teneatur resistere, t. 3. O. §. 10. n. 4.
 Ocula, & tactus quando sint per se peccata distincta in confessione exprimentia, vel veniant cum ipsa copula sequura, t. 3. O. §. 10. n. 5. & P. §. 11. n. 6. verò Actus, eod. rom. 3.
 Ocula, & tactus, ac etiam simplex aspectus in partibus pudendis inter non coniugatos sunt semper per se peccata mortalia, inter coniugatos verò venialia, & quando etiam inter istos sint mortalia, t. 3. O. §. 10. n. 6.
 Ocula sunt amoris symbolum, & apud Græcos nesculari, & amare idem; antiqui illis vebantur in multis; de osculo pacis, quod nescum habuit à familia Christi, & huiusmodi, t. 3. O. §. 10. n. 7.
 Ocula à mulieribus Traianis ad quid inuenta, qualiter apud antiquos, Ebreos, Apostolos, Romanos, Persas, & alio fuerint, & hodie sint in vsu, & alia, t. 3. O. §. 10. num. 8.
 Ocula inter sponsores semper fuerunt in vsu, & osculo interueniente, si alter eorum ante nuptias moriatur, res donate pro dimidia tantum restituantur, & quare, t. 3. O. §. 10. n. 9.
 Quid si oscula præcesserint sponsalia, quid si sponsa non erat virgo, sed talis reputata, & alia, ibid.
 Oculis non contrahitur affinitas, t. 3. O. §. 10. n. 10.
 Oculum, basium, & saualium, quomodo differant, t. 3. O. §. 10. n. 11.

Ocula, & tactus impudici cum alijs, an sint causa sufficiens recedendi à sponsalibus, sicut fornicatio, ibid.
 Oculans Monialem qualiter extraordinariè puniatur, t. 3. O. §. 10. n. 12.
 Oculari faciens sibi pedes per superbiam ob iniuriam acceptam qualiter sit puniendus, t. 3. O. §. 10. n. 13.
 De oculis, eorum origine, & effectibus, alia remissio, t. 3. O. §. 10. n. 14.
 Ocula, tactus, & amplexus, an faciant deficere conditionem castit, & honestè viuendi, t. 1. C. §. 33. n. 38.
 Ocula inter sponsores an faciant lucrari illi ad mulierem donata, etiam matrimonio non sequuto, t. 1. D. §. 3. t. n. 8.
 Quid si sponsa non erat virgo, vt credebatur, ibid.
 Oculans Monialem qualiter puniatur, t. 1. C. §. 30. n. 17.

O S S A.

Offa cadauerum sint sepelienda, t. 1. C. §. 1. n. 7.
 Offa prædicta non possunt extrahi de sepulchris, ibid. n. 12.
 Offa, vel cadauera banitorum, an sepeli possint in loco banni, t. 1. B. §. 2. n. 17.
 OSTIVM.
 Ostium an fieri possit in muro communi, t. 1. E. §. 3. n. 5.
 An in muro proprio versus fundum vicini, ibid. & t. 4. in Resolut. cap. 7. & 79.

P

P A C T V M.

Pactum in genere est duorum, pluriumve in idem alteri ab altero dandum, vel faciendum placium, & consensus, t. 3. P. §. 1. n. 1.
 Pactum aliud nudum, aliud vestitum, aliud expretium, aliud tacitum, aliud clarum, aliud obscurum, de illorum viribus, & efficacia, vel inefficacia, & alia, ibid.
 Pacta omnia valida, & honesta sunt seruanda, & quando secus, ibid.
 Pactum nudum non producit actionem, quod tamen limitatur pluribus modis, itaut hodie quando est secus factum producat actionem, & recipiat indumentum pluribus modis relatis, t. 3. P. §. 1. n. 2.
 Pollicitatio simplex facta absente parte, vel etiam præsentem, sed non acceptante non tenet, nec actionem producit, ibidem.
 Pactum nunc fieri, & probari potest per epistolam, ibid.
 Pactum de futura vniuersali successione, vel alteri super hereditate certi hominis viuentis, vel eius quora, simpliciter, vel sub conditione, sine affirmatine, siue negatiue conceptum, non valet sine consensu eius, de cuius hereditate agitur, & quare, ac quando possit sustineri plene, rom. 3. P. §. 1. n. 3.
 Valeret autem de consensu, vt supra, qui tamen posset semper reuocari, sicut etiam sustineretur de consuetudine maxime in contractibus matrimonialibus, in fideicommissis, si sit generale, si sit de quora bonorum, & non hereditatis, ex causa doris, vel alijs iustis causis, in conventionibus per viam donationis irrevocabilis, fauore militis, & pæ causæ in vim vltimæ voluntatis, si fuerit approbatum à Principe, inter virum, & vxorem, inter Magnates, & Principes, & in alijs casibus relatis, ibid. & num. seqq.
 Pactum per quod filia recepta dote renunciat hereditati patris an, & quando sustineatur, vel non, & in alijs casibus, t. 3. P. §. 1. n. 4.
 Pactum de non succedendo factum à matre non præiudicat filijs ex propria persona venientibus, vbi ipsa mater prædecessit, t. 3. P. §. 1. n. 5.
 Pactum inter fratres de iussuendo fideicommissum, an valeat, cum virtualiter sit de futura successione, t. 3. P. §. 1. num. 6.
 Pactum inter fratres in diuisione, vt altero decedente sine filijs, superuenientes succedant an sit validum, & ibidem.
 Pacta ista quatenus subsistant, producant tantum actionem personalem ad interesse contra inobseruantes, & non realem contra tertios possidentes, nisi in certis casibus, ibid.
 Pacta omnia restringentia libertatem testandi sunt reprobata, etiam cum eo, de cuius hereditate agitur, & quando valeant, ibid.
 Pactum executiuum de capiendo bona debitoris propria auctoritate transit in cessionarium, & alia, t. 3. P. §. 1. n. 7.

Pa-

Pactum praedictum, an, & quando possit exerceri contra tertium possiderem, vel singularem successorem, ac contra heredes, ibid. & n. 48.

Pactum executum debet prius discussi, & liquidari, an el locus sit, & non procedit nisi confilto nullam possessori competere defensionem; an abque citatione possit concedi familia pro expensa possessione, & alia, ibidem, & num. 48.

Pacta realia fensel in fideiussorem transla non possunt in praedictum illius remitti, t. 3. P. §. 1. n. 8.

Pacta que dicantur realia, & que personalia, & ad quos extendantur, vel non, & que penalia, ibid.

Pacta in fauorem tertij inita, non possunt a pacifice remitti, ibid.

Pactum de non expellendo nisi finis locatione operatur, vt conductor non possit expelli pro viâ, & necessitatibus locatoris, t. 3. P. §. 1. n. 9.

Pactum in pignore, quod pecunia non soluta in termino, illud cedat creditori non valet, nisi fuerit dictum, quod el sit venditum, & in solum datum pro iusto pretio estimando, quo casu etiam ante amissionem, fructus computantur in sortem, & alia de huiusmodi pacto, quod legis commissio appellatur, ibid. t. 3. P. §. 1. n. 10.

Pactum praedictum nec consuetudine, nec iuramento firmari potest, ibid.

Pactum legis commissio valet etiam in contractu mortui, si habeat relationem ad iustum pretium, leat termino clapo transmutetur in veram venditionem, & eius vigore ob retardatam traditionem debeatur emptori fructus re-compensari, ibid. vide §. Mutuum n. 12.

Pactum praedictum an cesset pro rata, vel locutum per receptionem parisi pretij post mortem, ibid.

Pactum, quod si contingat creditorem cogi capere in solum bona debitoris, estimari debeat quanti minoris, vel pro quarto minus qualiter sustentetur, ibid.

Pactum legis commissio, an valet respectu fideiussorum, quibus cum eo cautum sit de indemnitate, ibid.

Pactum legis commissio, qualiter fit validum, & quid operetur in venditione, transfectione, censibus, vel alijs annis redditibus, quid in feudis, & in omnem casum nullatenus non vitare contractum, sed vitari pactum, & alia, ibid. & n. 30.

Pactum quod maritus laeretur dorem habet locum etiam in bonis fideicommissarijs, t. 3. P. §. 1. n. 11.

Pactum circa lucrum doris initum cum primo viro, an censetur repetitum cum secundo, t. 3. P. §. 1. n. 12. & 17. vide §. Mulier n. 15.

Pactum quod res communis nunquam diuidatur non valet, nec iuramento firmatur, valet tamen ad certum tempus, t. 3. P. §. 1. n. 13.

Pactum absolutum, quod quis non possit disponere de bonis suis ad libitum non valet, & quare, t. 3. P. §. 1. n. 13.

Pactum de non alienando, licet operetur multa, non impedit domini translationem, nisi adint clausula resolutiua, t. 3. P. §. 1. n. 14.

Pacta resolutiua contractus intelligi debent ad corticem verborum, restringi, probari, & alia, t. 3. P. §. 1. n. 15.

Pacta resolutiua, & quibus verbis indicantur, quid operentur, & praecipue in transactionibus, an sint restituenda, accepta, & alia, ibid.

Pacta regulariter sunt intelligenda prout de iure, & non censetur appositae animo nouandi dispositionem legis, & quando secus, ibid.

Pactum, per quod tota conditio deterior efficitur non valet in praedictum mulieris, quid si sit iuratum, & alia, t. 3. P. §. 1. n. 16.

Pactum, & transactio circa lucrum dotis valet inter virum, & vxorem, etiam constante matrimonio, ibid.

Pactum in primo matrimonio de reuerfione doris ad patrem dotantem, censetur repetitum in alijs nuptijs, nec potest aliter stipulari in praedictum patris, & eius haeredum, & quando fit validum, vel non, t. 3. P. §. 1. n. 17. & 18.

Pactum de non petendo ex quibus indicatur, & quid operetur, ac quando requirit inscriptionem, t. 3. P. §. 1. n. 18.

Pactum de stando simpliciter dicto creditoris super interesse, an, & quando valet, vel non, t. 3. P. §. 1. n. 19.

Pactum, quod fletur assertioni iurate damnum passi est validum, sed quomodo intelligatur, ibid.

Pactum de quora lris permissum est procuratori, & aduocato in criminalibus ex parte rei, secus autem in civilibus, ibid.

quid in foro conscientie, & alia, t. 3. P. §. 1. n. 20.

Pactum de iniqua diuisione inest sociis, qualiter reijciatur firmo remanente contractu, t. 3. P. §. 1. n. 21.

Pactum inter dominum, & possidem de sribus dauideddis valet, & est seruandum, ibid.

Pactum inter focos, quod capitale fit saluum pro ponente, & lucrum percipiat, an sit validum, & ex quibus possit iustificari, etiam in societate animalium, & qualiter etiam illo cessante si amittatur capitale, damnum sit commune, & alia, t. 3. P. §. 1. n. 22.

Pactum de morando in certo loco, an, & quando valet, & sit seruandum, vel oon, maxime inter coeuges, t. 3. P. §. 1. n. 23.

Pactum in venditione, quod res vendita sit specialiter hypothecata alicui creditori emptoris, etiam posteriori valet, & praedictum anterioribus, cum possit venditor in traditione rei suae apponere condiciones sibi bene visas, licet alij contra, t. 3. P. §. 1. n. 24.

Pactum cum vno ex fideiussoribus in solidum obligatur, non prodest alijs si renouauerint beneficij fideiussorum, t. 3. P. §. 1. n. 25.

Pacta contra substantiam contractus illorum vixant ab initio; si vero sint tantum contra naturam, vel accidentalia contractus, vitantur quandoque, & non vixant, & alia, t. 3. P. §. 1. n. 26.

Pacta illicita vitantur, & non vitant, vifaria verò vitant ipsum contractum, & faciunt fructus imputari, ibid.

Pactum, vel statutum, per quod negatur remissio redditu, etiam pro impedimentis proventibus ex facto locatoris, non valet, ibid.

Pactum de anticipa solutione in contractu censuali reijciatur, sed non vitat contractum, t. 3. P. §. 1. n. 27.

Pactum quod venditor census teneatur ad casus fortuitos, valet respectu fructuum, non autem rei censuata cessante culpa, t. 3. P. §. 1. n. 28.

Pactum restringens facultatem alienandi rem censuatam, est nullum, licet transcat cum onere suo, valet tamen, vt praefertur dominus census, t. 3. P. §. 1. n. 29.

Pacta quod debitor census propter moram in soluendo teneatur ad aliquod interesse, vel ad aliquam penam, vel quod res censuata vendatur, vel in solum data, etiam pro iusto pretio, vel amittat aliquid de suo, sunt nulla, & illicita, t. 3. P. §. 1. n. 30.

Pactum quod donatus census propter moram debitoris possit propria auctoritate capere fructus rei censuata, an, & quando fit validum, & quid operetur, tom. 3. P. §. 1. n. 31.

Pactum quod debitor existente in mora, possit distrahi spondus censitus non solum pro annuis redditibus, sed etiam pro capitali, est controuersum, ibid.

Pactum auferens, vel restringens facultatem redimendi censum est illicitum, & eo stante non debentur fructus, & soluti imputantur in sortem, t. 3. P. §. 1. n. 32.

Pactum quod census non possit redimi, nisi eadem specie monet, qua fuit emptus, an sit validum, ibid.

Valer non possit redimi nisi propreis pecunijs, & ab ipso venditore tantum, vel eius haeredibus, ibid.

Pactum, quod in redemptione census pecunia reuouetur, est validum, & seruandum, alias debitor non liberatur, t. 3. P. §. 1. n. 33.

Pactum, quod debitor census possit aliquo tempore compelli ad redimendum, & sic possit repeti focos, qualiter sit nullum, & faciat fructus imputari in sortem, t. 3. P. §. 1. n. 34.

Pactum, quod debitor census teneatur redimere, si sit morosus in soluendo per aliquot annos, qualiter possit sustineri, si sit iuratum, & imponentur fructus in sortem, & alia, ibid.

Pactum, quod fundus census sit locatus creditori, & non possit locatio renouari, donec redimatur census est illicitum, t. 3. P. §. 1. n. 35.

Pactum, quod dominus census retineat pignora aequalentia, vel fundum donec census redimatur est illicitum, & ibid.

Pacta indocentia necessitatem redimendi censum, licet quo ad principales sint illicita, permittuntur respectu fideiussorum cessante collisione, & alia, ibid. & n. 37.

Pactum de extinguendo censum, factum non creditori, sed debitori ex intervallo sustinetur, ibidem, & num. 37.

Paſſum reuocandi in fauorem emptoris, vt ſcilicet non a poſuit fieri redemptio, niſi poſt certum tempus, qualiter interpresumptionem fraudis, & viſura, tom. 3. P. 5. t. n. 36. & 37.

Paſſum de retrouendendo eſt licitum, ac in dubio intelligitur ad fauorem venditoris, ſi eum vt velit, & non vt poſſit compelli, niſi ſe obligauerit redimere, quia tunc tenetur volente emptore, ibid.

Paſſum reuocandi in gratiam venditoris facit rem minus valere, non autem ceſſare remedium l. 2. C. de reſcind. vendit. ſecus ſi facultas concedatur ex liberalitate, vel ex intervallo, t. 3. P. 5. t. n. 37.

Paſſum reuocandi vt ſupra minuit pretium circa tertiam partem, ſi ſit inſoluitum, & abſolutum, vel in ſexta parte, ſi ſit ad tempus limitatum, vel proportionabiliter habita ratione temporis, & alia, ibid.

Paſſum prædictum limitatum in damnum venditoris, nihil minuit de pretio, ſed addit illius anuſſaria inducit præſumptionem viſura, ibid.

Paſſum prædictum, cum habeatur loco pæſentis in parte, non valente venditore redimere, ſuccurrit ei de acquire, & quomodo, ibid. & n. 38.

Paſſum reuocandi ſimpliciter appoſitum ſine temporis præſcriptione, durat triginta annis, ſicut retractus vigore ſtatuti, t. 3. P. 5. t. n. 38. vbi etiam an talis præſcriptio interrompatur per malam fidem.

Quid ſi fuerit dictum, vt perpetuo, & quodcumque licet venditori redimere, an durat ultra 30. annos, maxime ſi ſit iuratum, & ſtante enormiſſima leſione, & alia, ibid.

Paſſum de retrouendendo in rem conceptum, vel cum hypotheca ipſius rei, poſſet exerceri contra ſecundum, vel alium vltiorem emptorem, & poſſeſſorem, & quid ſeruetur Florentia, & alia, t. 3. P. 5. t. n. 39.

Paſſum, quod in cau venditionis præteritam conuictus, an tranſcat ad ſingularem ſucceſſorem actiue, ibid.

Paſſum aſſerendi tranſit nedom ad hæredes, ſed ad ſingulares ſucceſſores, ibid.

Paſſum francoſi eſt in bonis venditoris, poſſet vendi, alienari, hypothecari, & alia, ibid.

Paſſum reuocandi eſt ex vtraque parte ad hæredes, etiam carteranos tranſitorios, ac poſſet vendi, & cedi, t. 3. P. 5. t. n. 40.

Paſſum reuocandi ad fauorem plurium venditorum, vel plurium vnus hæredum, poſſet ab vno tantum in ſolidum exerceri præſſa cautione de tradendo partem alij, qui poſtea velint redimere, & ſi quis vellet partem ſuam tantum redimere, non tenetur emptor reuocare, ibid.

An qui reuocare promiſit, poſſit præſſe compelli, vel liberetur ſoluto intereſſe, ibid.

Paſſum reuocandi non expreſſa quantitate pretij, pro quo pretio intelligatur, & qualiter ſit deponendum, vel conſignandum a volente redimere, t. 3. P. 5. t. n. 41.

Paſſum reuocandi appoſitum in ipſa venditione excludit vicinos, & conſanguineos, quibus ex ſtatuto competet retractus, admitterentur tamen interitum cum dicto onere, t. 3. P. 5. t. n. 42.

Non poſſet tempus prorogari in præiudicium vicinorum, ibid.

Paſſum de retrouendendo non tantum per inſtrumentum, ſed etiam per reſtes, & alij legitimis modis probari poſſet, ibid.

Paſſum redimendi quando aderit commiſſaria pecuniarum qualiter ſeruat quali de vento, t. 3. P. 5. t. n. 43.

Paſſum quod res emptæ reſtituatur, ſi ab alio plus reperiatur, quid importet, ibid.

Paſſum de retrouendendo, an poſſit per minorem, vel per tutorem in ipſo contractu emptoris, vel ex intervallo apponi ſine debitis ſolemnitatibus, & alia, tom. 3. P. 5. t. n. 44.

Paſſum de retrouendendo an comprehendat fructus præſentes tempore retractus, vel perceptos a tertio, vel alio vltiori emptore poſt intentatum retractum, & factum depositum contra primum, t. 3. P. 5. t. n. 45.

An incrementum alluionis ſpectet ad retrahentem, vel ad emptorem, ibid. pro emptore.

De materia dicti paſſi, & aliorum diuerſorum paſſorum remiſſiue, ibid. & n. 46.

Paſſum quod debitor poſſit propela auctoritate creditoris

bona capi, & alia, t. 3. P. 5. t. n. 48. an ſit validum.

Paſſum cum amico de comparatione poſt mortem non eſt licitum, l. 1. A. 5. 26. n. 6.

Paſſa appoſita in pæce, an, & quando ſint ſeruanda, vel non, t. 1. C. 5. 33. n. 76.

Paſſum carceris, vel de eundo in carcerem factum per debitorem, an aſſicit hæredes, t. 1. D. 5. 4. n. 5.

Paſſum quod debitor poſſit vbiq; conueniri quomodo intelligatur, & alia, ibid. n. 69. & C. 4. 48. n. 8.

Paſſum, an poſſit derogare l. hac aduſaria C. de ſecund. nup. t. 1. D. 5. 21. n. 8. & l. 99.

Paſſum de ſtando in comuni, & nunquam diuidendo, non valet, t. 4. D. 5. 22. n. 33.

Paſſum de quota litis, an aliquando permiſſum, l. 1. A. 5. 17. n. 4. & c.

Paſſum de lucranda dote cum primo viro, an cenſetur repetitum ad fauorem ſecundi, ſtante ſtatutorum diuerſitate, t. 1. D. 5. 22. n. 24.

Paſſum, vt quis poſſit vbiq; conueniri, quid operetur, t. 1. C. 5. 48. n. 8. & D. 5. 4. n. 69.

Paſſa qualiter tranſcant ad hæredes, tom. 1. D. 5. 31. num. 34.

Paſſum legis commiſſoria an valeat inter fideiuſſorem, & debitorem, t. 2. F. 5. 13. n. 36.

Paſſum vt mortuus conſuetus indemniz, eſt licitum, t. 2. l. 5. 6. n. 1.

Paſſum de ſoldendo intereſſe dotis, ſolito matrimonio, an ſit validum, t. 1. l. 5. 10. n. 24.

Paſſum de ſibi iuratum ſuccedendo, an valeat inter focios, t. 4. S. 5. 20. n. 10.

Paſſum de certo lucro, ſaluo capitali in ſocietate, an ſit validum, t. 4. S. 5. 20. n. 19.

Alia vide in 5. ſolutio n. 4. & al. bi.

Paſſum reuocandi quid ſit, quomodo licitum, an tranſcat ad hæredes, & alia, t. 4. V. 5. 7. n. 56.

P A L A T I V M

Palatium Cardinalium, Episcoporum, & Principum an gaudeant immunitate, t. 1. l. 5. 4. n. 7. & 8.

P A L E A

Palea, ſicut & ſenem eſt fructus, & an vltimo anno poſſit aſſortari de prædio a colono recedente, tom. 1. C. 5. 33. num. 12.

P A P A

Papa à nullo mortalium inſicari poſſet, niſi eſſet à fide deſinitus, & tunc iudea cniptens eſſet Collegium Cardinalium, & alia, t. 3. P. 5. t. n. 1.

Quibus titulis denominetur, ſit omnium ſuperior, & habeat plenitudinem poſſeſſatis, ibid. & n. 3.

Qualiter D. Petrus fuerit ſolus Pontifex, & non cum D. Paulo, vt aliqui voluerunt, ibid.

Papa non poſſet ſine ſua ſuaſione abſolvere à iuramento licito, & honeſto, & quare, t. 3. P. 5. t. n. 2.

Papa, quam facultatem habeat ſuper ſus poſitum, & qualiter poſſit commutare reſatorem voluntatis, ibid.

Papa à nemine poſſet allegari ſuſpectus, ſed ipſe ſi velit ex honeſtate debet cauſam alteri delegare, t. 3. P. 5. t. n. 3.

Papa ex magna, & vrgentiſſima cauſa poſſet diſpenſare etiam in voto ſolemni per poſſeſſionem emiſſo, t. 3. P. 5. t. n. 4.

Papa an poſſit diſpenſare in primo gradu affinitatis, vel conſanguinitatis, ibid.

Non poſſet in multis caſibus diſpenſare contra ſus diuini, & naturale directè, ſed bene declarare in aliquo cauſa particulari non procedere, ibid. & n. 8.

Papa, quo more ſervato ſalutari, & adorari debeat, & an ipſe vili mortuum aſurgat, & quibus, t. 3. P. 5. t. n. 5.

Papa qualiter eligatur, ibid.

Papa dirigendo ſalutationem excommunicato, præſumitur illum abſolvere, & an vtiur ſalutatione cum ſimilibus, t. 3. P. 5. t. n. 6.

Papa in conferendo beneficia concurret cum Ordinariis, eius prouilio in dubio præſertur vbi non conſtat de anteriori collatione, & alia, t. 3. P. 5. t. n. 7.

Papa qualiter ſit dominus omnium beneficiorum, & bonorum Eccleſiaſticorum, ibid.

Papa qualiter teneatur tueri Eccleſiam, habeat vtrumque gladium, & poſſeſſat, duplicem adminiſtrationem, que poſſit, vel non poſſit, & alia, t. 3. P. 5. t. n. 8.

Papa an in toto orbe Chriſtiano habeat poteſtatem temporalem

- ralem sibi immediatè à Deo concessam, & quæ facere possit, ac debeat pro vniuersali bono Ecclesiæ, fidelis, & quietis publicæ, & alia, ibid.
- Papa potest Principibus secularibus de Ecclesiâ benemeritis largiri, & concedere titulum, & insignia Regiæ, ibid.
- Papa an teneatur sub mortali ad confessionem annuam peccatorum, ad ieiunium, horas canonicas, & huiusmodi, t. 3. P. §. 2. n. 9.
- Papa, quam auctoritatem habeat circa sacramenta, illorum usum, & circa alia diuersa, t. 3. P. §. 2. n. 10.
- Papa non potest extrare circa fidem, vel mores statuendo, ibid.
- Papa non habet facultatem sibi successorem eligendi, t. 3. P. §. 2. n. 11.
- Papæ assertio standum est regulariter, t. 3. P. §. 2. n. 12. & §. Assertio n. 4.
- Papa qualiter possit dispensare in matrimonio rato, & non consummato, ut dispensati possint ad alias nuptias transire, secus in consummato, t. 3. P. §. 2. n. 13.
- Papa qualiter possit priuare clericum beneficio, & priuando ad quid teneatur, & quid in Episcopo, t. 3. P. §. 2. n. 14.
- Papa non presumitur velle derogare iurisdictioni laicorum, nisi expresse sit, t. 3. P. §. 2. n. 15.
- Papa qualiter possit principaliter, & in consequentiam legitime in toto orbe, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, & alia, t. 3. P. §. 2. n. 16. vide Legumatio num. 10.
- Papa qualiter possit dispensare in radice matrimonij iam de facto contracti, & consummati inter prohibitos, ad effectum legitimisationis filiorum, ibid.
- Papa an possit facere baptizare infantes, Infidelium, parentibus iniunctis, t. 1. B. §. 3. n. 8.
- Papa, an, & quando dicatur dispensare circa pluralitatem beneficiorum, t. 1. C. §. 18. n. 20.
- Papa an possit derogare conditioni nubendi certis personis, t. 1. C. §. 33. n. 19.
- Papa an censetur derogare iuri patronatus laicorum, vel Ecclesiasticorum, t. 1. L. §. 47. n. 21. & 25.
- Papa an committat simoniam, & illam dispense, t. 4. S. §. 15. n. 5.
- Papa non intendit tollere ius quæsitum alterius, t. 3. L. §. 18. num. 23.
- Papa qualiter referret, & confirmet pensiones, t. 3. P. §. 16. n. 2. & seqq.
- Papa qualiter possit ex dispensatione filios incestuosos sequi matrimonio legitime in toto orbe, & quoad omnia, t. 3. L. §. 7. n. 10.

PARAPHRENALIA.

Paraphrenalia bona, quæ dicantur, & alia de illis, vide Bona.

PARENTES.

- Parentum, & parentele nomine qui veniant, t. 1. A. §. 33. num. 22.
- Parentes, & similes non possunt citari à filiis sine licentia, t. 1. C. §. 15. n. 64.
- Parentes proprios partus exponentes, an, & quando puniantur, t. 2. F. §. 14. n. 17.
- Teneantur ad alimenta versus hospitale, ibid. & §. Hospitale n. 2.
- Parentes quando cogi possint ad deponendum, & probent contra filios, vide Testes n. 1.

PARRICIDIUM.

- Parricidium qualiter committatur per filios, vel alios descendentes, seu eorum locum tenentes, occidentes patrem, vel matrem, seu alios ascendentes, vel eorum locum tenentes, quibus poenis puniatur, quando possit excusari, & alia, t. 3. P. §. 3. n. 1.
- Parricidium qualiter, & quando non gaudeat immunitate Ecclesiæ, ibid. & n. 4.
- Parricidium qualiter committatur etiam si pater, mater, vel alius ascendens occidat filium, vel alios descendentes, vel eorum locum tenentes, qualiter puniatur, vel possit excusari, & alia, t. 3. P. §. 3. n. 2.
- Parricidium dicitur etiam illud homicidium, quo committitur inter fratres, & sorores, inter viros, & viros, inter ipsos, qualiter puniatur, & alia, t. 3. P. §. 3. n. 3.
- Parricida priuatur successione illius, quem occidit, ad quos deuoluatur, priuatur etiam alijs bonis, & feudo, t. 3. P. §. 3. n. 4.

Sabel. Index Generalis.

- Parricida qualiter, & ex quibus causis possit excusari à pena ordinaria, & mitius puniri, vel expediat causam relinquere indecilem, & alia, ibid.
- Qualiter puniuntur filij percussantes parentes, vel aliter eos iniurantes, & alia, ibid.
- Parricidium committitur per matres filios infantes necando, qualiter puniuntur pena mortis naturalis, an aliquando possint mitius puniri, & alia plene, t. 3. P. §. 3. n. 5. & c.
- Parricidij pena, quenam sit de iure communi, & quæ de consuetudine, maxime Florentiæ, & alibi, ibid.
- In hoc crimine qualiter possint compelli filij ad deponendum, & probent contra matrem, ibid. & sub n. 7.
- Parricidium proprium, vel improprium, an censetur extorsum ab indulto gratioso, t. 3. P. §. 3. n. 6.
- Parricidium in matribus, an possit excusari à pena ordinaria, ex eo, quod partus non esset vitalis, & quando dicatur vitalis, vel non, quid in dubio, & alia ad rem, t. 3. P. §. 3. n. 7. & 8.

P A R I E S.

- Paries, vel murus dicitur liber, & proprius illius, qui habet in eo fenestram, vel aliam penetrantiam totum parietem, & illius, cuius sunt extremitates, quod in dubio, & alia, ex quibus arguitur dominium parietis, t. 3. P. §. 4. n. 1.
- Paries quando dicitur communis, & quando pro duobus, vel indiuisis, vel positus fieri communis per solutionem partis pretij, ita ut in eo liceat edificare, vel apodare, vel fenestram facere, & alia, t. 3. P. §. 4. n. 2.
- Paries quando in dubio dicitur destinatus ad altius eleuandum, ita ut inuio loco, vel vicino possit eleuari, ibid.
- Paries quando dicitur destinatus ad solam clausuram, & non ad edificandum, vel altius tollendum, ibid.
- Paries communis qualiter sit reficiendus pro sociis, & quid possit vnus sine alio in eo facere, t. 3. P. §. 4. n. 3.
- In pariete communi, & capax, an possit fieri caminus, vel fornellus pro accendendo igne ex parte sua, an veritiorum, latrana, vel necessarium, fenestra, & huiusmodi, ibid.
- Parietes, & muri Cimiterij qualiter dicantur sancti, à quibus sint reficiendi, non possint violari, nec transgredi sub pena, & alia, t. 3. P. §. 4. n. 4.
- Paries diuisorij censeatur communis inter vicinos pro diuiso, & potest in eo edificari non excedendo medietatem suam, t. 3. P. §. 4. n. 5.
- De parietibus, & muris qui trahunt, t. 3. P. §. 4. n. 6.

P A R O C H I A S.

- Parochia, an populus teneatur ad separationem Ecclesiæ, ad expensas Concionatorum, & similes, t. 3. P. §. 5. n. 1. vide Ecclesiæ.
- Parochus qui, & quomodo assilire debeat matrimonio, & illa notare in libro, tom. 3. P. §. 5. num. 2. vide Matrimonium.
- Parochus instante mortis periculo potest assilire matrimonio non precedentibus solitis denunciationibus, ibid.
- Parochianus alicuius Ecclesiæ, ea quibus probetur, ibid.
- Parochialis Ecclesiæ quæ dicatur, & quam iurisdictionem habeat in sibi subiectos, & alia, tom. 3. P. §. 5. num. 3.
- Parochianus quomodo succuratur, si non possint commodè sacramenta recipere, ibid.
- Parochia erigenda ob locorum distantiam, ex quibus fructibus sit dotanda, ibid. & n. 9.
- Parochus quilibet in sua Ecclesiâ teneatur per se, vel per aliam predicare verbum Dei, nec potest induci consuetudo contraria, & alia, t. 3. P. §. 5. n. 4.
- Parochus potest quandoque dare licentiam prædicandi casualiter in sua parochia, non autem deputate Concionatorem, quia hoc spectat ad Episcopum in tota sua Diocesi, & non ad alios, nisi ex immemorabili, vel quadragenaria enim titulo, ibid.
- Parochus teneatur docere suos parochianos principia fidei Christianæ sub pena suspensionis ad tempus, ibid.
- Parochus pauper, an, & quando sit alendus à suis parochianis, & an prædicator verbi Dei, tom. 3. P. §. 5. num. 5.
- Parochus pro suo munere pastoralis, quor liberos debeat conficere, quomodo ex illis facere fidem cum mercede, vel sine, prout fuerit solitum, t. 3. P. §. 5. n. 6. & t. 3. M. §. 10. num. 4.

B b a Pa-

Parochus qualiter habeat pro se iuris assistentiam quoad omnia iura parochialis exercenda intra limites iuxta Parochiam, quod in Ecclesiis Regularium, & Hospitalibus quoad infirmos ibidem degentes, defunctos, & sepultos, & alia, t. 1. P. §. 5. n. 7.

Parochus qualiter habeat iuris assistentiam circa ius sepeliendi; & privilegij Ordinis Predicatorum, quid circa Canonicos, vel alios beneficiatos in eius parochia defunctos, an possit deferre Crucem, & Solum in afficiendo cadavera ad aliam Ecclesiam, & alia, ibid.

Parochus vigore debet iuris assistentiam esse manutenendus in exercitio iurium parochialium, ibid.

Parochi duo non possunt esse in una Parochia, sed unus parochus, ad quem spectant omnia emolumenta, & alter coadiutor, cui debetur congrua tantum, ibid. & num. 9.

Parochus non potest iura suae Ecclesiae alteri concedere sine beneplacito Apostolico, ibid.

Parochus qualiter habeat iuris assistentiam pro decimis, primitiis, oblationibus, & pro quarta funerali, t. 3. P. §. 5. n. 8.

Parochi plures non possunt esse in eadem Ecclesia, sed bene plures Coadiutores, & constructa nova Ecclesia intra parochiam, si unus Rector non erit Parochus, sed Coadiutor, t. 3. P. §. 5. n. 9.

Parochus qualiter ob non residentiam, vel alijs de causis possit beneficio privari, & ex quibus causis excusari, t. 3. P. §. 5. n. 10. & 12.

Parochi semel approbati, an, & quando compelli possunt ab Episcopo ad novum examen, t. 3. P. §. 5. n. 11.

Parochi, & alij ad non residentiam obligari, si sine licentia, absum, quas penas incurrant, & alia remissiva, t. 3. P. §. 5. n. 12.

Parochus an debeat exquirere fidem baptismi in matrimonijs forensium, t. 1. B. §. 3. n. 15.

Parochus qualiter sit manutenendus in exactione decimarum, t. 1. D. §. 6. n. 3. & 13.

Parochus an distulsi possint, a quo, & quibus servatis, t. 1. D. §. 2. n. 25. & 26.

Parochi teneantur praedicare verbum Dei, tom. 2. E. §. 9. num. 7.

Quae iura habeant circa defunctos Parochiae, t. 2. H. §. 8. num. 5.

An habeant ius in hospitalibus in Parochia sitis, ibid.

Parochiani an ius habeant nominandi Rectorem Ecclesiae, t. 2. I. §. 47. n. 7.

Parochus, quas functiones facere possit, vel debeat circa cadavera in Ecclesijs alienis sepelienda, tom. 4. S. §. 12. num. 6.

Parochus potest vindicare cadaver sepultum in loco non suo cum oblationibus, t. 4. S. §. 12. n. 7. 10.

Quae comoda consequatur ex sepultura cadaverum, t. 4. S. §. 12. n. 10.

Parochus peccat admitendo forenses ad matrimonium sine debitis solemnitatibus, t. 3. M. §. 10. n. 26.

P A R T V S.

Partus, an, & quando praesumatur vitalis, vel non, t. 3. P. §. 1. n. 7. & 8.

Partus occidit in multis locis, etiam Italij, & praecipue Venetis, & Florentiae reputatur naturalis, & vitalis, ibid. sub n. 7.

Partus quando dicatur animatus, tom. 1. A. §. 3. num. 2. & num. 3.

Partus an, & quando dicatur vitalis ad effectum succedendi, & alia, t. 2. F. §. 14. n. 5. vide §. Filius.

Partus Caeleus quis sit, an, & quando permittitur, ibid.

Partus expositus in Hospitali, cuius sit conditio, t. 2. F. §. 14. n. 7.

Partus suppositus, est delictum cuiuslibet, t. 2. F. §. 5. n. 4. vide §. Mulier n. 17.

Si fuerit necarius a matre quomodo puniatur, vide Parricidium.

P A T E R.

Pater quid agere possit circa matrimonium filiorum, an illa impedire, vel ad contrahendum compellere, & alia ad rem, t. 3. M. §. 10. n. 1. & n. 14. in fine.

Pater qualiter cogatur se, & bona sua obligare pro dotibus filij uxorem ducens de consensu suo, vel honestam, t. 3. P. §. 6. n. 1.

Pater si efficitur solutior, vel mentecaptus obligatur ipso iure, ibid.

Pater ubi obligatur ut supra, si dotem recipiat, vel filio recipienti consentiat, ibid. & n. seqq.

Pater non tenetur ad restitutionem dotis filio solutae sine illius consensu, nisi de peculo, vel in rem verso, & quid si postea consenserit, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 2.

Pater, & filius confessi dotem recepisse, ad quem praesumatur pertentisse, vel restituere teneantur, ibidem, & num. 3.

Pater si solus dotem recipiat, etiam praesente filio, solus ad restitutionem tenetur, & non filius, nisi ut haeres, ibid.

Pater si consentiat filio dotem recipienti, qualiter obligetur tanquam fideiussor filij, & si quid solvendi possit ab eo repetere, ibid.

Pater, & filius simul consentientes dotem recepisse, obligantur singuli pro dimidia, vel aequis praesumitur totam, percutiente ad eum, qui gubernandum domus habebat, t. 3. P. §. 6. n. 3.

Patri communi, si dos vnus ex filiis fuerit soluta, est tanquam res alienum deducenda, ibid.

Pater restituens dotem filio de consensu uxoris, vel etiam sine, an, & quando liberetur, vel non, tom. 3. P. §. 6. num. 4.

Pater an possit repetere a genito sumptus in domo sua factos pro infirmitate filij, si non fuit procelarius de repetitione, t. 3. P. §. 6. n. 5.

Pater danti alimenta filiae, & genito in domo suo pro certo tempore, an ex hoc videatur voluisse dotem augere, ita ut in casu restitutionis sit restituenda illorum estimatio, t. 3. P. §. 6. n. 6.

Pater qualiter teneatur alere filios, & natus secum habitantes, quid si portionem assignatam consumperint, vel possint ex arte vivere, vel serviendo in Aula, bello, vel mercatura, quid est contra, & alia, tom. 3. P. §. 6. num. 7.

Pater iudeus, vel alias infidelis teneatur alere, & dotare filios effectus Christianos, secus si pater sit Christianus, & filij haeretici, vel iudei, t. 3. P. §. 6. n. 8.

Pater iudeus, vel infidelis est alienus a filio, ibid.

Pater qualiter teneatur dotare filium, etiam iam nuptas cum consensu suo, vel sine post viginti annorum quantum annum, ac etiam si habeat de proprio, & est onus bonis annexum, an vitra dotem teneatur ad correctum, quid in aucto paterno, & alia ad rem, t. 3. P. §. 6. n. 9. & 11.

Pater naturalis qualiter teneatur dotare filium naturalem, pro modo alimentorum, quorum naturam talis dos retineat, an in ea procedat locum dotis, an possit deduci ex bonis fideicommissariis, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 10.

Qualiter de aequitate canonica ubique servanda pater naturalis teneatur alere, & dotare filios, & filias spurias, illarum descendentes, uxores, viduas, & huiusmodi non habentes aliunde donec viuant, & alia, ibid.

Pater teneatur dotare filias ex quocumque damnato coitu etiam incestuoso fuscipias pro modo alimentorum ut supra, ac etiam splendoris famulus, ibid.

Pater naturalis quid, & quantum possit, vel debeat relinquere filijs naturalibus, ibid. ubi etiam quid statum Viribus disponat.

Pater egenus, & debitis involutus non tenetur filias dotare, & si dotaverit est nulla dotatio, nec praevindicat creditoribus, quia ante promissionem filibus nulla competit hypotheca, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 11.

Pater non tenetur dotare filiam, quae nupit impari suo villi, nec ingratam, ibid.

Pater potest maiorem dotem vni filij dare, quam alteri, nisi addit enormissima laesio, fratres vero secus, tom. 3. P. §. 6. num. 12.

Dos est taxanda inspectis bonis in hereditate remanentibus, non attentis alijs dotibus in vita patris constitutis, ibid.

Pater, vel mater in foro conscientiae, an possit plus vni filio, vel filiae relinquere, quam alijs, ibid.

Relinquens legitimam, potest de reliquis bonis ad libitum disponere, cessante alio inordinato affectu, ibid. §. Legitima n. 16.

Pater promittens filij dotem excessivam honoris gratia, & ad pompam, non obligatur, & potest illi ab ipsa

ipfa filia, etiam minore, & sine solemnitatibus in parte remitti, t. 3. P. §. 6. n. 13.

Pater legans filio pro dote, & postea illam maritans solvendo dote, si mortuatur non mutato testamento, an possit legatum pretendi contra heredes, t. 3. P. §. 6. n. 14. & 56.

Quid si legavit ducentum, & maritavit eum centum, an alia centum pretendi possint, ibid., & n. 56.

Pater promittens dotem filiae, & postea eam legans, censetur animo donandi legasse, & quando secus, ibid.

Pater legans dotem filiae cum hoc, ut quoties fuerit deperdita, sit iterum constituenda, intelligitur pro vna vice tantum, & non vltra, t. 3. P. §. 6. n. 15.

Pater quicquid legat filiae censetur legare animo compensandi cum dote, & legitima, quid si inter vivos donavit, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 16.

Pater legans, vel aliter donans filiam, an, & quando intelligatur dosalis, non tantum de bonis suis paternis, sed etiam de maternis, pendet a voluntate sua, & ex coniecturis, de quibus, t. 3. P. §. 6. n. 17.

Pater declarando in testamento etiam nullo, vel reuocato, vel alio modo, quod filia fuerit dotata etiam de bonis maternis, illam excludit ab eis, ibid.

Pater relinquens plus filiae nubenti, & minus monasterium ingrediendi, an illi praeducit in maiori summa si monasterium efficiatur, controuertitur de iure, sed in praxi potest ita declarare, & seruari, t. 3. P. §. 6. n. 18. vide Legatum, num. 47.

Pater potest declarare, ut filius excludatur a maioratu, vel hereditate eligendo vitam Sacerdotalem, & alia, ibid.

An, & quando moniales veniant sub nomine filiarum nuptiarum, vel nubendarum, ibid.

Pater tenetur integram dotem prout matrimonii filiae referuare, nec potest eam minuire, quid si fuerit tantum promissa, & non soluta, vel si velut moniali effici, alia habet ad id bona patris hypothecata, quid si pater sit decessor, vel eius facultates diminuantur, & alia ad tem., t. 3. P. §. 6. n. 19.

Pater non potest, nec alius apponere dilationem ad solvendam dotem ad se reuersam, & quare, ibid.

Pater, qui semel filiam donauit, an teneatur iterum dotare si dos data fuerit amissa, ibid.

Pater agent ad actione communi cum filia ad repetendam dotem gaudet privilegio tacite hypothecae, & praetationis, secus si proprio nomine mortua filia, tom. 3. P. §. 6. num. 20.

Pater retinendo dotem, an videatur nomine filiae infans adire hereditatem matris defunctae, tom. 3. P. §. 6. num. 21.

Pater grauatus fideicommissio per filium non detrahit duas quartas, t. 3. P. §. 6. n. 22.

Pater non tenetur de iure solvere aliquem condemnationem pro filio, nec de legitima, nec de peculio, t. 3. P. §. 6. n. 23. vide §. Legitima n. 28.

Pater potest officio iudicis compelli ad assignandam legitimam filio carcerato pro se liberando, ibid.

Pater non tenetur ad debita filii, nisi probetur versio, siue iussus, vel mandatum, siue administratio de tempore debui contracti sciente, & parente patre, ibid.

Pater, an teneatur dotare virginem a filio suo stupratam, vel raptam, & partum alere, ibid.

Pater, an, & quando teneatur pro mutuo a filio receptor, ibid.

Pater non tenetur de usufructu bonorum aduentitiorum correspondere creditoribus filii, ibid.

Pater si agnoscat tamen filio datum tenetur pro eo in solidum, alias de peculio tantum, & in rem versio, t. 3. P. §. 6. n. 24.

Pater, an, & quando teneatur pro officio filii, vel pro sua administratione, & pro oneribus dignitatis filii, ac pro exactis a filio in administratione ipsius patris, & alia, ibid.

Pater admittitur ad allegandam iudicis incompetentiam in iudicio criminali contra filium intentato, tom. 3. P. §. 6. num. 25.

Pater qualiter succedat filio aequaliter cum matre, t. 3. P. §. 6. n. 26.

Pater, an teneatur mittere filios ad studium cum expensis, t. 3. P. §. 6. n. 27.

Pater duodecim filiorum, qualiter sit exemptus a solitione coelestiarum, & carteris muneribus patrimonialibus, quibus tale privilegium datur etiam in filiis in communione manentibus, an pro fratribus, qui computantur in dicto numero, an pro oneribus Cameralibus, & extorcionariis, & alia plura, t. 3. P. §. 6. n. 28.

Pater (sicut maritus, & filij) an possit imponere occidere adulterantem eum filia, an alijis demandare, vel alios in auxilium conuocare, quid si adulter esset Clericus, quid in foro conscientiae, quae requirantur, an possit illi resisti, quid in stupro, vel incestu, an ferro, vel veneno, & alia plura, t. 3. P. §. 6. n. 29. & §. Maritus n. 7.

Pater, an possit praeducere filijs in leudo, vel emphyteusis, alijis praeducere, vel aliter alienando, & alia, t. 3. P. §. 6. num. 30.

Pater constituto debita, vel legando, an possit praeducere filijs in legatima, & alimentis, si aliter non consistit de debito, & alia, ibid.

Patre, & filio ex eadem ruina, vel naufragio mortuis, quis praesumat alteri superuixisse, ut si successisset, & an in hoc heredes transmissit, t. 3. P. §. 6. n. 31.

Pater, vel alius Superior quam castigationem, vel correctionem facere possit in filio, vel alios sibi subditos, si modum excedat an sit licita defensio, vel attripenda fuga, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 32.

Inter domesticos non puniuntur percussiones nisi sint cum magno exitu, ibid.

Pater quando possit facere carcerare filium, vel non, quid in matre, & fratre maiore erga minorem, & in marito erga uxorem, ibid.

Pater acquies aliquid pro se, & filijs, an intelligatur pro filijs vi filijs, vel vi haeredibus, & quando filij dicantur ex propria persona vocati, vel non, tom. 3. P. §. 6. num. 33.

Pater concedendo rem aliquam filio, an, & quando censetur illam donare, vel ut peculi loco sit concedere, an ut possit reuocare, vel non, t. 3. P. §. 6. n. 34.

Pater an possit iniuriam filio factam remittere, & pro illo etiam iniuriam pacem reddere, t. 3. P. §. 6. n. 35.

Pater, vel mater egeni, an possint filium obligare alicui Magistro attus, pro certo tempore, vel vendere, t. 3. P. §. 6. n. 36.

Pater quando habeat usufructum in bonis filiorum, & non tenetur cauere ut carere usufructuarij, nisi transierit ad secundas nuptias, alias remouetur ab administratione salus sibi alimentis, t. 3. P. §. 6. n. 37.

Pater potest bona aduentitia filiorum ex iusta causa alienare, saltem eius vita durante, ibid.

Pater etiam minor, qualiter possit filijs suis dare tutorem in testamento, etiam alio haerede instituto, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 38.

Pater qualiter praesumat semper capere bonum consilium pro filijs, ibid.

Patrem dans tutorem filijs, vel filibus censetur desisse etiam pro possibilibus, an pro nepotibus, & huiusmodi, t. 3. P. §. 6. n. 39.

Pater non potest in testamento dare curatorem filijs, & si dederit opus est iudicis confirmacione, alias omnia gesta sunt nulla, ibid.

Pater qualiter sit legitimus tutor filiorum suorum, & nepotum, & illo mortuo deferatur ad filium perfectae aetatis, qui alioquin frater pupillorum erat tutor fiduciarius, t. 3. P. §. 6. n. 40.

Pater non habens usufructum in bonis filiorum, tenetur siue alij tutoris reddere rationem, ibid., & n. 41.

Pater vi legitimus administrator bonorum filij, etiam minoris potest illi ex iusta causa alienare, etiam sine iudicis decreto, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 42.

Pater, quae possit facere, vel non, tanquam legitimus administrator filiorum, an transigere, stipulari, reuocare alienationem male factam, quid si vendiderit vna cum filijs, & alia, ibid.

Pater, an, & quando teneatur, vel non reddere rationem de bonis aduentitijs filiorum, an teneatur de dolo, & culpa, qualiter eius bona sint pro mala administratione hypothecata, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 43.

Pater per transfugum ad secunda vota priuatur tutela filiorum suorum emancipatorum, ac etiam educatione, & successione in bonis eorum, non suffragante praetento consensu, & alia, t. 3. P. §. 6. n. 43.

Pater transfugus ad secunda vota non amittit usufructum

In bonis lucratis ab vxore praeferenda, sed tantum teneatur referre proprietatem filijs si exeat, t. 3. P. §. 6. n. 44.

Prodicta conseruatione, & pro dolo a administratione sunt bona patris tacite hypothecata, ibid.

Pater an amittat vsumfructum per ingressum Religionis sui ipsius, vel filiorum, ibid.

Pater, vel mater transiunt ad secunda vota, qualiter teneatur referre proprietatem bonorum ex filijs praeferendis prout matrimonio, alijs eisdem exstantibus, & quare, ibid. & num. seqq.

Pater, vel mater per transitum ad secunda nuptias, qualiter amittat proprietatem bonorum sibi lucratorum titulo a contiguae prouenientiam, etiam mediante successione, aliquid ex filijs ab intestato, & etiam quoad legitimam, t. 3. P. §. 6. n. 45.

Pater, vel Mater quando non obstantibus secundis nuptijs possit retinere proprietatem dictorum bonorum, & pleno iure succedere, & alia plura, ibid.

Pater binubus non incurrit poenas secundo nubentium, si faciat de consensu filiorum expresso ante, vel post matrimonium, vel de licentia Principis, & alia, tom. 3. P. §. 6. num. 46.

Pater consentiens filio donanti, non sibi praedjudicat quo ad vsumfructum, nisi expresse illum remittat, vel aliter ex coactibus appareat, t. 3. P. §. 6. n. 47.

Pater resignans filio creditum, qualiter teneatur reddere rationem de exactis, t. 3. P. §. 6. n. 48.

Pater non potest in codicillis adimere hereditatem vni ex filijs, & alteri applicare, ita vt nec ademptio obliquetur, t. 3. P. §. 6. n. 49.

Parentes qualiter praesumantur diligere filios, etiam plurimum semetipsos, & alia ibidem, t. 3. P. §. 6. n. 50.

Pater, & filias censentur vna, & eadem persona, an adeo possint simul in eodem tribunali iudicare, inter se contrahere, & alia, ibid. & n. 51.

Patris potestas in quibus procedat, vel non, quid operetur, an soluiatur per matrimonium, an impediatur facultatem testandi, qualiter amittatur per expositionem, an competat Iudeis, & alia de materia, tom. 3. P. §. 6. num. 51.

Pater dissipans fideicommissum, vel fraudulenter alienans, siue notabiliter deteriorans, qualiter cogi possit per filios vocatos, illud eis restituere, etiam ante euentum conditionis, cum his casibus conditio habeatur per non aduersa, vel pro impleta, ex remedio l. fin. C. de adult. D. Adrian. res. saluus tantum patri alimentis, & alia late t. 3. P. §. 6. n. 52.

Pater si ex dictis causis fuerit coactus bona restituere ante conditionis euentum, (collusione cessante) excluduntur etiam filius creditores a fructibus sibi durante vita alias hypothecatis, & quare, ibid.

Quid in extraneo gratuito alteri restituere si dissipet vt supra, ibid. & vide Grauius.

De partibus, eorum potestate in filios, ad quos teneantur, vel non, & alia plura remissio, t. 3. P. §. 6. num. 54. & num. 55.

Pater teneatur alere filios, & an extra domum, t. 1. A. §. 24. num. 8.

Pater an possit filijs assignare legitimam ad se eximendum ab onere alendi, ibid.

Pater an teneatur iterum assignare alimenta, vel prestare primis consumptis, ibid. n. 31.

Pater an excludat foretes defuncti a successione stante statuto, &c. t. 1. A. §. 44. n. 3.

Pater naturalis an incedat filijs naturalibus, ibid. & n. 6.

Pater carnalis cognoscens concubinam filij an possit exheredari, t. 1. C. §. 3. n. 11.

Pater transiens ad secunda vota, quae poenas incurrat, vide Coniuges, & Mater.

Pater an possit inuenire dotem vni filiae dare, quam alijs, t. 1. D. §. 23. n. 7.

Pater quantum diligit filios, t. 1. A. §. 28. n. 10.

Pater Baastitus non potest a filijs occidi, tom. 1. B. §. 2. num. 8.

Vide in §. Causela n. 4. & §. Debitum n. 3.

Pater an teneatur cauere pro filijs spiritijs, tom. 1. C. §. 10. num. 21.

Pater habens duodecim filios non teneatur ad collectas, t. 1. C. §. 22. n. 6.

Pater an teneatur, vel possit compelli ad donandum filio pro Sacris Ordinibus suscipiendis, tom. 1. D. §. 3. n. 24.

Pater qualiter possit maiorem dotem vni filiae, quam alteri dare, tom. 1. D. §. 32. num. 7. & alia ad rem, vide sub num. 11.

Pater an teneatur emancipare filium, vel possit illum inuisum, t. 1. E. §. 6. n. 2.

An possit filijs praediacare in emphyteusi, tom. 1. E. §. 7. num. 34.

Pater consentiens filio dotem recipienti est illius fideiussor, & si soluerit potest repetere, tom. 2. F. §. 13. num. 14.

Pater non tenetur regulariter pro filio, tom. 2. F. §. 14. num. 28.

Pater grauius fideicommissum per filium, an detrahatur duas quartas, t. 1. F. §. 14. n. 47.

Pater an possit prestare consensum filio ad proprium commodum, t. 1. F. §. 14. n. 60.

Pater an teneatur prestare consensum filio in iudicio, t. 2. A. F. §. 14. n. 63.

An teneatur consentire matrimonio filij, vel impedire per carcerationem, t. 2. F. §. 14. n. 64.

Pater an teneatur restituere dotem filio recedenti, & an liberetur, t. 2. F. §. 14. n. 66.

An possit repetere localia nupti tradita, ibid.

Pater dotans filiam, an intelligatur de proprio, vel de matris, t. 2. F. §. 14. n. 83.

Pater retinendo dotem matrem, an dicatur nomine filiorum adire matris hereditatem, tom. 2. H. §. 2. num. 5.

Pater excludatur ab vsumfructu stante simultanea successione, t. 2. L. §. 16. n. 6.

Pater an possit graue filium, vel filiam in legitima, vel dote, t. 3. L. §. 6. n. 30. & seqq.

Pater veniens cum filio an praesumatur ipse totum pretium recepit, t. 3. M. §. 7. n. 30.

An cogatur dare legitimam Monasterio pro filio Monaco, t. 3. M. §. 29. n. 9.

An possit praediacare filijs circa nobilitatem familiae, t. 3. N. §. 4. n. 4. & 8.

Pater an admittatur pro filio contumace in causa criminali, t. 3. P. §. 49. n. 9.

Pater non acquiescit illi citre quae sita, & quare, vide Peculium, n. 5.

Pater, & mater qualiter succedant filijs cum fratribus, vel eorum filijs, & alia ad rem, t. 4. in Re solut. cap. 81.

Pater an possit praediacare filijs in emphyteusi, vel fundo, t. 4. in Re solut. cap. 85.

Vide alia in Praxi §. Padri.

PATIENTIA.

Patientia, & scientia domini, an praestet dominum possessione, & alia, t. 1. A. F. §. 3. n. 10.

Patientia, & taciturnitas, an sufficiat pro dispensatione, t. 2. E. §. 9. n. 25.

Patientia, & scientia an faciat praesumere mandatum, t. 2. F. §. 21. n. 22.

PATRIMONIUM.

Patrimonium Clerici, ad cuius titulum sunt ordinatus, gaudet omnibus priuilegijs bonorum Ecclesiasticorum, & an possit capi in causam iudicari, t. 3. P. §. 7. n. 1.

Patrimonium quotoque sit, ibid.

Patrimonium magorum a malo domino chō distipatur, paruum a bono custode io die crescit, tom. 3. P. §. 7. num. 2.

Patrimonium Clericorum, an imputetur in legitimum, vel sint cum fratribus conferenda, an mortuis Clericis cedant ad donatores, & alia, t. 1. P. §. 7. n. 3. vide in §. Clericus.

PATRONVS.

Patronus pluribus modis, & respectibus consideratur, & magis proprie qui construxit, fundauit, vel dotauit Ecclesiam, Capellam, vel Altare, siue alium plium locum, t. 3. P. §. 8. n. 1.

Patronus, vt quis dicatur sufficit probare descendendam ab eo, qui fuit in quasi possessione praetendenda, qua stante praesumitur descendencia a fundatore, tom. 3. P. §. 8. num. 2.

An autem dicta quasi possessio transeat ad filios sine noua apprehensione, ita vt ex quasi possessione an-
an-
an-

auctoris probetur ius, & quasi possessio successoris, & an acquiritur ex praesentatione per modum prouisionis, *ibid.*

Patroni impuberes, vel pupilli, furiosi, & mentecapti, vel alij, an possint praesentare, *ibid.* & n. 3.

Patronus potest annullare prouisionem sine eo factam, *ibid.*

Patronus Ecclesiasticus potest ex officio, vel ad instantiam requiritis compelli ad assignandum congruum portionem Vicarium perpetuum, t. 3. P. §. 8. n. 3.

Patronus, qui ab initio assignauit dotem competentem, non amplius tenetur, sed expense spectant ad actorem, quid si dos assignata diminuat, & alia, t. 3. P. §. 8. num. 4.

Patronus tenetur semper Ecclesiam suam, & bona defendere, ne dissipentur, dignoscere, & magis pauperem in conscientia praesentare, *ibid.*

Patronus non potest per se, nec per procuratorem se ipsum praesentare, licet possit praesentari a comparatone, vel a procuratore a plurius constituto, an tunc alius vix computetur, & alia, t. 3. P. §. 8. n. 5.

Patronus non potest regulariter praesentare beneficio adhuc pleno, & prouiso, sed tantum illi vacante, *ibid.* & n. 15.

Patronus si velit praesentare per Procuratorem debet facere cum mandato speciali, & valet mandatum ad praesentandum in beneficio vacante non expressis tamen personis, & alia, *ibid.*

Patronus si sit indigens, potest ad illius preces per Episcopum prouideri de beneficio simplici, si sit saltem iuratus, & solus concurrat, secus si alius ab alijs patronis praesentatus, qui esset praefendus, *ibid.*

Patronus potest adhaerere praesentatione de se ab alijs facta, & angere numerum vocum ad sui fauorem, *ibid.*

Patronus laicus debet praesentare intra quadrimestre, Ecclesiasticus vero intra semestre a die scientiae, & si agatur de patronatu mixto, laicus gaudet priuilegio partis Ecclesiasticae, & alia plura ad rem, tom. 3. P. §. 8. num. 6.

Si agatur de Ecclesia Parochiali, debet nominari Rector intra decem dies, & quid si ad illi sit inter patronos, vel inter praefatos, *ibid.*

Patroni si inter dicta tempora non praesentauerint, deuoluatur pro illa vice facultas ad Ordinarium, & eo negligente ad Papam, a quo possit tempus prorogari, & alia, *ibid.*

Patroni si praesentauerint personam idoneam, tenetur Episcopus illam administrare, praecedente examine, alias institutio ad Superiorem deuoluatur, *ibid.*

Præf. n. 1. intra quantum tempus obtinere debeant institutionem, nec antea possint se ingerere sub poena amissionis, *ibid.*

De requisitis ad obtinendam institutionem in beneficio iuris patronatus, *ibid.*

Patroni, an aliquando possint excusati si intra debita tempora non praesentauerint, quid presumatur, & ad quos ex eorum negligentia deuoluatur collatio beneficii, *ibid.*

Patronus Ecclesiasticus praesentans indignum scienter, amittit pro illa vice praesentandi, & deuoluatur ad Ordinarium, laicus vero non prohibetur intra quadrimestre praesentare alium idoneum, quis dicatur indignus, & alia, t. 3. P. §. 8. n. 7.

Patronus, an de consensu Ordinarii possit praesentare aliquem non habentem qualitates a testatore requisitas, *ibid.*

Patroni praesentare debent iuxta mentem fundatoris, alijs qui erat praesentandus habentur pro praesentato, & debet institui, etiam si non fuerit nominatus, ac etiam si collatio fuerit alteri facta per Papam, & quare, *ibid.*

Patronus praesentans incapacem delinquit, & facit ius deuolui ad comparatorem, & alia, *ibid.*

Patronus, quibus in casibus possit praetendere alimenta ab Ecclesia patronata, t. 3. P. §. 8. n. 8.

Patroni plures, ut singuli, & non ut vniuersi, possunt separatim praesentare, quando maior pars praesudicat minori, & quando minus dignus possit praefecti, t. 3. P. §. 8. n. 9. & n.

Patroni plures possunt inter se pacifici circa modum praesentandi, & seruanda est consuetudo, si non sit contraria voluntati fundatoris, & sit a Superiore approbata, *ibid.*

Patroni non praesentantes, censentur consentire praesentatione ab alijs facta, & sic praesentatus debet institui, quia ius competit in solidum, *ibid.*

Quando praesentatio facta ab vno, conferuet alijs quasi possessionem praesentandi, si praesentans aliter non proceditur, vel quando praescribitur contra alios, & alia, *ibid.*

Patronus distinguendus, an possit Episcopus cui vultuerit gratificare, vel ex se conferre, an pauper sit praefectendus, an Theologus, vel Canonista, & alia, *ibid.*

Si pares sint voces, qualiter possint praesentati adire Summum Pontificem pro derogatione, & quid petatur, *ibid.*

Patroni plures non ut singuli, sed ut vniuersi debent collegialiter, & vocatis nominibus praesentari, alijs praesentatio est nulla, nisi Priores ex solo omnem potestatem habeant, & consentire debent duae ex tribus partibus, & alia, t. 3. P. §. 8. n. 10.

Patroni plures, etiam ut singuli quando simul praesentare debeant, & quando praesentatio spectet ad Capitulum, an omnes Canonici debeant esse praesentes, vel sufficit facta a maiori parte, quae dicitur vbi adesset vnus vltra medietatem ex conuocatis, qui possint dare de contemptu, & intra quantum tempus, & alia, *ibid.*

Patronus non potest sine consensu Episcopi donare, vel cedere alteri ius suum, nisi donec comparatone, vel transferat vniuersa bona, vel donec Ecclesiam, vel pio loco, t. 3. P. §. 8. n. 11.

Patroni plures possunt inter se pacifici de praesentando alterius vicibus sine visio simoniae, *ibid.*

Patronus primus fundator, non autem alij, possunt praeiudicare defendentibus, & successoribus in iure patronatus gentilibus, & hereditario, & an patiendi praescriba, *ibid.*

Patronos possunt fundacionem, & dotationem non potest mutare statum beneficii, *ibid.*

Patronus admittens aliquem ad secum praesentandum sub praedictis, sed sua quasi possessio non transit ad haeredes sine nouo viti, *ibid.*

Patronus qualiter per vnicam praesentationem effectum firmitatem acquirit quasi possessionem praesentandi, & si manutendus, possit probari per testes, & alia, t. 3. P. §. 8. n. 12.

Intellige stante scientia, & patientia aliorum praetendendum, & alia multa de dicta quasi possessione, quid si conflictet de proprietate, quis sit praefectendus ex praesentatis, & quae sint probanda, *ibid.* & n. 13.

Patronus existens in quasi possessione, & bona fide, potest praesentare, & praesentatur ab eo ceteris praefertur, nec debet amoueri, licet postea conflictet non esse verum patronum, secus hante mala fide, & alia ad rem, t. 3. P. §. 8. num. 13.

Patronus existens in quasi possessione praesentandi, non est manutendendus in concursu cum vero patrono, quando constat, & quomodo de iure patronatu ad suum rem veri patroni, & alia, *ibid.*

Patronus qualiter praesentare possit per epistolam recognitam, vel per instrumentum, abique eo quod compareat coram Ordi. a quo debet institui comparere praesentatus vbi debet examinari, & quando etiam absenti possit beneficium conferri, & alia, t. 3. P. §. 8. n. 14.

Qualiter in Ecclesijs Parochialibus sit necessarium examen praefatum pro forma, non tamen per consensum, sed solum coram Ordinario, cum tribus Examinatoribus Synodalibus, etiam si esset notorie idoneus, *ibid.*

Patronus laicus (quicquid fecit sit in Ecclesiastico) potest variare cumulatim praesentandum intra quadrimestre, modo non vltra duos praesentare, an conditionaliter praesentare, & inter istos Episcopus eligit magis idoneum, ac praefertur qui primo fuit gratificatus; nominatio facta in scriptura non attenditur nisi sit Superiori praesentata, & alia ad rem, t. 3. P. §. 8. n. 15. & 16.

Patronus laicus praesentans aliquem, & iurans alium non praesentare, non potest promittere, nec variando alium, etiam cumulatim praesentare, & alia, tom. 3. P. §. 8. num. 16.

Patronus laicus stante inualiditate praesentationis, an possit iterum valide praesentare, *ibid.*

Patronus quando possit praesentare exterum ad beneficium pro naturalibus loci erectum, maxime si sit fundator, quod

quod presentari debeant habentes qualitates requisitas, & alia, t.3. P. §.8. n.7.

Patroni scire debent qualitatem in presentando requisitam, & presentando inhiabent non excusantur, sed prefertur habilis ab alijs licet in minori presentatus, t.3. P. §. 8. n.18.

Quando Capellania est conferenda Sacerdoti, an possit conferri Clerico in minoribus constituto, ibid.

Patronus Ecclesiasticus tenetur presentare digniorem, laicos autem sufficit presentare dignum, etiam omisso digniore, licet tutius sit semper presentare digniorem, ibid.

Patronus presentans alium pro pretio, vel vendens iustipatronatum titulo singulari, vel sibi pensionem pacifens, siue contractum correfpectuum agens, qualiter contrahat simoniam, & presentatus sit ejiciendus, t.3. P. §.8. num.19.

Patroni habent ius tantum ad presentandum, non autem ad dimittendum, nec ad puniendum, nec ad dimissionem acceptandam sine Episcopo, & alia ad rem, t.3. P. §.8. n.20.

Patroni Monasterij Monialium, quid possint, vel non circa Abbatissam, Moniales, Capellanum, & alios ministros, ibid.

Patroni non prohibentur exigere, & suscipere quodcumque ius, & honorantias in fundatione sibi de consensu Ordinarii referatas, siue alias de iure sibi debitas, quae sine huiusmodi honorantiae, & alia, tom.3. P. §. 8. num.21.

Patroni in lumine fundationis possunt apponere conditiones sibi bene visas, quibus Episcopus assensum tenetur, & quare, ibid.

Patronus laicus nulla compellitur in Ecclesia potestas, ordinatio, aut gubernatio inconstituto Ordinario, circa imagines, & huiusmodi, ibid.

Patroni priuatur iure suo pluribus ex causis, & quibus, & ad quos deuoluatur, t.3. P. §.8. n.22.

Patronus impubes maior septennio, potest presentare, & suos presentare, si sit aequè dignus, praefertur presentato a tutore, t.3. P. §.8. n.23.

Alia de patronis Ecclesiasticis, laicis, mixtis, & Regalibus, remissus, t.3. P. §.8. n.24.

Patroni quomodo possint acquirere iustipatronatus, illud conseruare, & amittere, tom.3. P. §.8. n.25.

De patronis usurpantibus ius in Ecclesia libera, vel bona sua Ecclesiae, vel aliter se ingentibus, & delinquentibus circa plura, qualiter puniantur, tom.3. P. §. 8. num.26.

Patronus excommunicatus an possit presentare, t.3. E. §.18. num.29.

An teneatur consentire permutationis iustipatronatus, t.3. I. §.47. n.13.

Patrons an habeat ius sepeliendi in Ecclesia patronali, t.4. §.6. n.1. n.2.

P A U P E R T A S.

Pauper quilibet praesumitur, nisi probetur diues, cum qualitate diuitiarum sit per accidens, t.3. P. §.9. n.1.

Paupertas debet praeside probari ubi deducitur pro fundamento alius intentionis, vel exceptionis, qualiter probetur ad plures effectus, arbitrio iudicis, & alia, ibid. & num.2.

Pauper quis dicatur remouetur arbitrio iudicis, artentis pluribus circumstantijs, de quibus, t.3. P. §.9. n.2.

Pauper an dicatur qui vivere possit ex suis laboribus, & qui si veluti suis iuribus potest esse diues, & quibus paupertas excuset, & alia, ibid.

Pauper quis verè dicatur, vel diues secundum Philosophos, & plura de pauperis vita beata, & alijs paupertatis encomijs, ibid.

Pauperes, si alius sint honesti, & probare valeant (sicet de hoc non consistit in processu) si alios non patiantur defectus sunt idonei testes tam in civilibus, quam in criminalibus, & quare, t.3. P. §.9. n.3.

Pauper non remouetur ut suspectus a tutela, si alioquin sit fidelis, & diligens, ibid.

Pauperes ex culpa, & delicto proprio, non gaudent privilegij alijs pauperibus concessis secundum multos, licet alij teneant gaudere, non probata culpa ad casum praedictam, t.3. P. §.9. n.4.

Pauper an praefertur diuile in collatione beneficij, & quid

seruetur maxime iuncta nobilitate, tom.3. P. §.9. n.5.

Paupertas, quae habeat privilegia, & cessent illa cessante, & pauperibus sit licitum furari, ibid.

Pauperes in genere si fuerint instituti, vel substituti, valeant dispositio, ad quem spectet electio, & quinam sint eligendi, & alia, t.3. P. §.9. n.6. vide Legatum n.43.

Paupertas Religiosa, in quibus consistat, quando illi contrahat, vel non, & alia, t.3. P. §.9. n.7.

Pauperes forenses, & peregrini, an, & quando possint ad Ciuitatibus expelli, t.3. P. §.9. n.8.

Pauperes mendicantes valde, & sani, qui varijs artibus fungunt se infirmos, tenentur pecunia fidei, & sunt expellendi, ibid.

Mendicantes abique licentia Ordinarij, quauis possint puniri, & alia, ibid.

Pauperes laborare valentes possunt licet ad laborandum compelli, vel expelli, ibid.

Pauperes, an possint prohiberi ostium mendicare, an, conueniens sit illos referre, & simul alere, & alia, ibid.

Paupertas, qualiter excuset ab incurfu caducitatis ob non solum canonem, & ad euitandas censuras, & aggregationem ob inobedientiam, cessante dolo, t.3. P. §.9. num.9.

Pauperes unde dicantur, qui sint, an differant a mendicis, quid, & quotuplex sit paupertas, & alia plurima de illorum privilegijs inter miseria, remissus, t.3. P. §.9. n.10.

De paupertate, & pauperibus, alia remissus, tom.3. P. §.9. n.11.

De miseris pauperum, ac etiam diuitem, ibid. n.12.

Paupertas, & egestas, licet in foro exteriori non excuset a restitutione, vel solutione debiti, excusat tamen in foro conscientiae, t.3. P. §.9. n.13.

Pauper litigans, an, & quando consequatur sumptus, & alimenta suis ad aduersario diuite, t.3. E. §.14. n.10.

Paupertas est probanda, ut procedat privilegium eius ratione concessum, t.3. D. §.6. n.12. & alia vide in §. Causa n.6. & alia §. Diuitem n.1.

Paupertas ex quibus arguatur, & an excuset a solutione canonis, t.3. E. §.7. n.15.

Pauperes quinam eligendi in distributione iuratorum, t.3. E. §.14. n.3.

Pauperes an consequantur expensas, & alimenta a diuite, secum litigante, t.3. E. §.18. n.20.

An procedat in criminalibus, quomodo probanda paupertas, & alia, ibid.

Pauperes an excusentur a lenocinij poena, tom.3. L. §.8. num.2.

Pauperes an sint gratis curandi, & defendendi per medicos, & Aduocatos, t.3. M. §.11. n.13.

P A X.

Pax ad saluam animam, an sit de necessitate in scriptis reddenda inimico, vel sufficiat remissio iniuriae, & dicta inimici ex coede priuatiens, & alia ad rem, iure t.3. P. §.10. n.1.

Pax, an in utroque foro possit denegari, si offensio debens satisfactionem offert, ibid.

Pax, an aliquando ex zelo iustitiae possit denegari, sit meritorium accusationem criminalem prosequi, & alia, ibid.

An quis possit abique peccato appetere vindictam criminis auctoritate publica, ibid.

Pax potest fieri per pecuniam, quia remissio iniuriae est pretio xilimabilis, ibid.

An quis teneatur alloqui, salutare, vel reconciliare inimicum & alia, ibid.

Nullus etiam in foro conscientiae tenetur remittere damna, & interesse sibi cantata, nisi debitor excusetur ob extremam paupertatem, ibid.

Pax, & amicitia nullatenus habenda cum impijs, & peccatoribus, ibid.

De pace conseruanda, quid sit, quotuplex, & alia remissus, ibid.

Pax, vel transactio de delicto iniuria, qualiter de iure facit indicium ad tortum, vel non, & de conseruandae pacis ad diminutionem poenae, t.3. P. §.10. n.2.

Pax hodie de consuetudine potest fieri per haereticos occisi, licet de iure teneatur vltimi ad quos spectent, & an ad mulieres, ibid. & n.3.

Pax pro vulnere, non prodest sequuta morte, nisi iustice

ficeret per proximiores coniunctos, vel heredes occisi; quid si sit facta per vulneratum Sacerdoti recipienti pro vulnerante; an possit probari per testes, vel requiratur instrumentum; quid si per offensum sit confectus procurator ad reddendam pacem post eius mortem, & alia ad rem, t.3. P. §. 10. n.3.

Pax per acceptanda gratia, vi proficit, debet probari gradus, & attententia, & alios non extrare proximiores antequam admittatur gratia, sed postquam fuit admissa, sicut, vel alius volens impugnare, tenetur probare alios adesse, ibid.

Pax habita à filijs communibus non prodest marito, qui uxorem interfecit, sed est obtinenda ab alijs proximioribus uxoris defunctæ, t.3. P. §. 10. n.4.

Quid si mater occidatur à filio, an sufficiat habere pacem à patre, vel fratribus communibus, ibid.

Pax qualiter fieri possit à pupillis infantibus, & minoribus per se, vel per tutores, an requiratur decretum iudicis, & alia, t.3. P. §. 10. n.5.

Pax an possit reddi à mulieribus, quid servetur Florentiæ, & alia, ibid.

Pax si fuerit reddita à minoribus, & rumpatur, an incuratur poena fractæ pacis, ibid.

Pax an possit reddi à tutore ventri dato, pro posthumo nascituro, ibid.

Pax à quibus sit reddenda de iure, ibid.

Pax, vi proficit est obtinenda à bonis omnibus hereditibus sanguinis, & bonorum occisi, an aliquando sufficiat habita à maiori parte, sit habenda etiam à filijs spuris occisi, & alia, tom.3. P. §. 10. n.6.

Pax pro nece defuncti, etiam aliquo recepto, non inducit hereditatis additionem, licet alij contra, & qua cautela sit vitandum, ibid.

Pace sequuta, non intelligitur remissa damna, & interesse, nec est contra, nisi fuerit pax plenissima, tom.3. P. §. 10. n.7.

Pax non tollit cautionem de non offendendo, nisi interueniat sibi consensus, vel iudicis mandatum, ibid.

Pax debet esse voluntaria, & ex corde, ac idem regulariter nemo compellitur reddere pacem, & quando secus, ac quibus remedijs, maxime per Principes, & alia, t.3. P. §. 10. n.8.

Pax, an fieri possit sub aliqua conditione, & sit valida, & an fieri possit gratia sine pace, ibid. & n.17.

Pax, an reddi possit à patre pro offensa facta filio, etiam illo iunior, & si filius conseruatus, an incuratur poenam fractæ pacis, vel pater poenam conuentionalem, tom.3. P. §. 10. n.9.

Pax facta pro aliquo absente, & non ratificata non rumpitur, ibid.

Pax, an sit habenda à socijs offensi de tempore iniuriæ, & an rumpatur per offensam factam socio iuniori, ibid.

Pax est necessaria pro offensa Monacho, vel nouicio illata, vel eorum consanguineis defunctis, & à quibus sit habenda, an à monasterio, vel alijs coniunctis, t.3. P. §. 10. n.10.

Pax est necessaria etiam in adulterijs, & stupris, & à quibus sit habenda, t.3. P. §. 10. n.11. & quando non sit necessaria, ibid.

Pax, an sit necessaria, quando bannitus occidit alium bannitum pro se cancellatum, t.3. P. §. 10. n.12.

Pax non rumpitur per offensam banniti, ibid.

Pax non rumpitur per provocatum, qui insulenter offendat, nec si offensa sequatur ex noua causa, & plura circa nouam causam quando excuset, vel non, tom.3. P. §. 10. n.13.

Pacem in dubio non esse ruptam iudicandum, ibid.

Pax, an rumpatur per excommunicationem archiepiscopi, vel solius rotæ, vel ex inclinatione archiepiscopi cum cane super rotam sine alia offensione, ibid.

Pax, an possit dici rupta, ubi non constat, quis fuerit primus ad percutiendum, ibid.

Pax an rumpatur per ebrium, vel amore caprum, ibid.

Pax ab vna parte rupta, an possit imponi ab altera non feruari, ibid.

Pax regulariter non comprehendit hæreses, nisi de illis sit facta mentio, tenetur tamen de contrauentione defuncti, t.3. P. §. 10. n.14.

Pax facta cum principibus, an & quando comprehendat adherentes, laque per eos non rumpatur, vel non, t.3. P. §. 10. n.15.

Pacis fractores, qualiter sint puniendi, quomodo consistere debeat de fractura-pacis, vi pœna conuentionalis possit exigi contra fideiuliores, & alia, tom.3. P. §. 10. n.16.

Quid si fractura pacis sequatur extra territorium, possit consanguineis comparere per honore familiæ, an sit delictum mixti fori, & alia, ibid.

Occidens inimicum reconciliatum sub pace, & sic cum fractura pacis, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, & quid sitne cautio de non offendendo, ibid.

Pax, & remissio parvis offensis, an sit necessaria, vi Principis possit facere gratiam de delicto, & an possit fieri sub conditione exilij, t.3. P. §. 10. n.17.

Pax quando, & quare detur in Missis, vel non, t.3. P. §. 10. n.18.

Pax est optima rerum, & quomodo procuranda, t.3. P. §. 10. n.19.

Pax, an sit probanda per publicum instrumentum, vel possit alijs modis probari, & quid in Statu Florentino, t.3. P. §. 10. n.20.

Pax est relictis opposita bello, quid sit, quot bona producat, cunctis rebus anteposenda; iniuria etiam bello iustissimo preferenda, & alia pacis encomia, maxime inter Status, Reges, & Principes, tom.3. P. §. 10. n.21.

Pax inter Reges, & Principes fieri solet pro bono publico cum diuersis Capitulis, quæ fœdera pacis dicuntur, & sunt seruanda, quæ sint regulariter, & quæ controuersie illis nascantur, t.3. P. §. 10. n.22.

Qualiter pro obsequiis pactorum possit dari Obsequia, & plura de huiusmodi Obsequijs, tom.3. P. §. 10. n.23.

Pax, etsi bona, & optima, otium parit, ex quo plura mala, t.3. P. §. 10. n.24.

Pax pro rapto Monialis à quibus sit habenda, tom.1. A. §. 1. n.21.

Pax quando possit reddi ab amico, t.1. A. §. 26. n.4.

Pax an cum iniquis sit habenda, ibid. n.5.

Pax an sit necessaria in blasphemia, vel maledictione contra Principem, t.1. B. §. 8. n.2.

Pax facta inter principes, an intelligatur etiam cum adherentibus, t.1. C. §. 10. n.2.

Pax an exstringat cautionem de non offendendo, ibidem, num.3.

Pax quando dicatur rupta, vel non, vide Casus.

Pax non est necessaria pro remissione inobseruantie confisij, t.1. C. §. 36. n.7.

Pax an rumpatur ab eo, qui non fuit presens, nec ratificauit eam ab alto eodem nomine factam, tom.1. A. §. 4. n.22.

Pax an fieri possit sub aliqua conditione, tom.1. C. §. 33. num.76.

Pax an rumpatur per Adulterium, t.1. A. §. 16. n.15.

Pax hæredum occisi an, & quando sit necessaria, §. Bannitus n.15. & 40.

Alia vide in §. Curator n.27.

Pax a quibus sit obtinenda, & an gratia annuletur ex defectu aliquorum, t.2. G. §. 6. n.15.

Pax non extenditur ad interesse, & damna, nec est contra, t.3. H. §. 7. n.11.

Pax exterior an sit necessaria ad salutem, & possit aliquando cum melio demergat, tom.2. l. §. 21. num.8. & §. Iniuria n.8.

Alia vide in Praxi, §. Pace.

P E C C A T V M.

Peccatum est dictum, factum, vel concupiscentia contra legem Dei æternam, vel transgressio diuine legis, & inobedientia coelestium mandatorum, t.3. P. §. 1. n.1.

Peccator quis verè dicatur, vel sanctus, ibid.

Peccatum non est, nisi sit voluntarium, & quale voluntarium requiratur ad inducendum peccatum mortale, vel veniale, & alia de voluntario, & inuoluntario, ibid.

Peccata sunt omissionis, vel commissionis, cordis, oris, & operis, quæ sint talia, & quomodo inter se differant, t.3. P. §. 1. n.2.

Peccata cordis, vel cogitationis qualiter multiplicentur specie, vel numero, & diuersitate obsequiorum, vel materie specie distincta, licet vix tantum sit voluntatis actus, & alia, t.3. P. §. 1. n.3.

Questio ardua, vtrum ex eodem, & vnicuique voluntatis actu

- possint considerari plures male distincte in confessione explicande, ibid.
- Peccata cordis, an interruptione temporis multiplicentur, & quomodo sint in confessione exprimenda, ibid.
- Peccatum vnum, vel plura, an committat retinens longo tempore rem alienam, cum sapie interruptum animus non restituendi, ibid.
- Peccata cordis, vel cogitationis abique aliquo facto extrinseco, non puniuntur in foro exteriori, excepta hæresi, cuius sola cognitio voluntate confirmata, si innuenciat puniatur, t. 3. P. §. 11. n. 4.
- Puniuntur tamen quo ad Deum poena aeterna si voluntas plene, & perfecte assensit, si vero leuiter assensit, sunt peccata venialia, si nullo modo assensit, nullum est peccatum, ibid.
- Peccata quomodo interno voluntatis affectu committantur, primo per representationem rerum sensibus, per excitationem appetitus animalis, per transfigurationem ad imaginatiuam, tandem in mentem, & appetitum rationis, si liber accedat consensus, vel delectatio, & alia, ibid.
- Peccata voluntatis referuntur, vel ad desideria, vel ad delectationes; subiti tamen motus, vel primi primi culpe vacant, motus vero secundum primi sunt venialia, quamvis sint isti motus, & alia, ibid.
- Peccata qualiter excusari possint ex ignorantia inuincibili, dispensatione, impotentia, vi, vel metu, ibidem.
- Peccatum mortale an committatur in cogitationibus veneris, si voluntas potius non consentiat, nec etiam potius dissentiat, sed tantum permittit se habere, sunt opinioniones, ibid.
- Peccatum mortale, an sit delectatio morosa de aliqua re turpi, vel illicita; quid in coniugatis, vel viduis de comu preterito, vel futuro, ibid.
- Peccata dubia vt dubia, & certa vt certa sunt in confessione aperienda, ibid.
- Peccata oris, vel sermonis qualiter multiplicentur specie, vel numero, si verba sint directa ad plura obiecta specie diuersa, vel etiam si verba sint de vno obiecto duplici prauitate corrupto, & alia quomodo sint vnum, vel plura peccata, t. 3. P. §. 11. n. 5.
- Peccata operis qualiter multiplicentur specie, vel numero ratione obiectorum diuersorum, vel ratione obiecti plures in se prauitates species distinctas habentis, vel ex obiecto, & sine specie diuersis, vel ex multiplicatione actuum, & alia cum exemplis, t. 3. P. §. 11. n. 6.
- Peccatum grauius reputatur rem carnalem habere cum decem feminis, quam decies cum eadem femina, ceteris paribus, licet non sit necesse id in confessione exprimere, cum agatur de circumstantia tantum aggravante, & non mutante speciem, & alia, ibid.
- Non etiam est de necessitate exprimenda qualitas virginitalis, quando puella libere consensit, ibid.
- Peccatum delectationis morosa, an sumat speciem ab obiecto, circa quod versantur, controuersum, ibid.
- Peccata qualiter multiplicentur ex actibus praecedentibus concomitantibus, vel sequentibus opus malum, nisi sint de appendicibus ordinariis ipsius actus mali, declaratur, ibid.
- Peccata cum femina, vel aliter, an teneatur in confessione exprimere, si illam sollicitauit, vel alium ad peccandum induxit, videtur affirmandum ratione scandali, ibid.
- Peccata pluries successione, vel vno impetu cum femina, an vnum, vel plura committat peccata, ibid.
- Quid si plures vna telopi esplosione occiderint, ibid.
- De peccatis internis, & externis, de mortalibus, & venialibus, quomodo delectantur, de illorum grauitate, & effectibus, de originali, & alia plura, remissum, ibid.
- Peccator existens in continuo peccato mortali, qualiter, & de quare de iure repellatur a reflicando, tom. 3. P. §. 11. num. 7.
- Peccata ex contemptu formali, quot delicta committat, quas poenas incurrat, t. 3. P. §. 11. n. 8.
- Peccata venialia, an, & quando euadant mortalia ex contemptu, & peccatis frequentia, & quid in re leui, ibid.
- Peccatum mortale quandoque transit in veniale per subtractionem deliberatae rationis, vel ex defectu pleni con-
- sentis, vel ex paruitate materiae, ibidem.
- Peccator penitens in extremo vice exitu, an saluus fieri, & vitam aeternam consequatur praesumatur, tom. 3. P. §. 11. n. 9.
- De hac praesumptione referuntur versus moderni Poetae, ibid.
- Qui laudabilem vitam ducunt, latentem semper in Domino, etiam in calibus moribus impositae, & quare, ibid.
- Peccatum non remittitur nisi reflicatur ablatum, quomodo intelligatur, de legatis pro male abatis, quando possit differri reflicendum, & alia ad rem, tom. 3. P. §. 11. n. 10.
- Peccatum generat mortem, & est omnino vitandum, ita vt omnis lex, dispositio, vel consuetudo inducens peccata non valeat, t. 3. P. §. 11. n. 11.
- Peccatum scandalum duplex, actiuum, & passiuum, & est delictum, vel factum minus rectum praebens occasionem turbae; multis modis contingit, & quibus, quomodo explicandam in confessione, & alia, t. 3. P. §. 11. n. 12.
- Peccantes coram alijs, excusantur a peccato scandalum, si videntes ita sint in bono stabiles, vt nullo modo moueantur, vel adeo deperditi, vt aliorum peccata in nihilo illos amarent, ibid.
- Peccatum scandalum quomodo cadat in pictoribus obiectuarum imaginum, & in illis retinentibus, atque in mulieribus nudato pectore, vel altere luxu nimis incedentibus, ibid.
- An qui damnificauit proximum in bonis spiritalibus, teneatur ad aliquam restitutionem, ibid.
- Peccator teneatur in confessione aperire consuetudinem peccandi, an possit aliquando abioti si in proxima occasione verteret, & alia reprobatis contrarijs, t. 3. P. §. 11. num. 13.
- Peccati periculo se exponere, an sit peccatum, vide Periculum n. 17.
- Peccata parentum, qualiter iussu puniantur a Deo in filiis in hac vita vique ad tertiam, & quartam generationem, non autem per iudices creatos, t. 3. P. §. 11. num. 15.
- Peccata mortalia per iustificacionem semel dimissa, iterum per frequens peccatum mortale non redire, neque imputari, t. 3. P. §. 11. n. 16.
- An merita vitae aeternae, & gratia habitualis interrupta per peccatum mortale, iterum redeant per iustificacionem, & alia de operibus bonis factis in statu peccati, ibid.
- De peccatis, illorum grauitate, damnis, effectibus, & humilimodi, remissum, t. 3. P. §. 11. n. 18.
- Peccata diuersa sunt in foro conscientiae, quae in foro exteriori non puniuntur, t. 3. P. §. 11. n. 17.
- Peccatum, an quis committat reflicendo, & priuando succedentes ab intestato, an nolens conuerti, alioqui, vel tradere cum aliquo, & si puniatur an teneatur reuocare instrumentum, & relinquere illis quos odio preceperat, t. 3. P. §. 11. n. 19.
- Peccatum quando inducatur ex affectu, & cogitatione, t. 1. A. §. 19. n. 2.
- Peccatum an aliquando possit excusari vigore consuetudinis, t. 1. C. §. 43. n. 10. & seqq.
- De peccatis Aduocatum, tom. 1. A. §. 17. n. 20. & seqq. per tot.
- vide in §. Blasphemia.
- Peccata Praetorum, & Principum quae sint, tom. 2. E. §. 5. n. 5.
- Peccatum mortale est fundamentum excommunicationis, sine quo nulla, & iniusta, vide §. Excommunicatio num. 2. 7. & 15.
- Peccatum vt incuratur quae requirantur, t. 2. L. §. 2. n. 10.
- Peccata occulta an dentur, & quid agendum pro salute, ibid.
- Peccator quis verè dicatur, ibid.
- Peccatum in materia ludi, quando committatur, vide Ludus.
- Peccatum non incurritur, nisi concurrente duplici libertate, & quomodo, t. 3. M. §. 4. n. 1.

Peculatus quando committatur, & quomodo puniatur, t. 3.

P. §. 13. n. 15.

Peculatus ex quibus excludatur, & alia, ibid. & n. 19. &c. & vide §. Furtum n. 20. & 22.

PECVLIUM.

Peculum est parva quedam pecunia, quam servus, vel filius per partitionem acquirit, separata a rationibus dominici, & paternis, & est vel aduentitium, vel profectitium, vel castrense, vel quasi castrense, & alia, t. 3. P. §. 12. n. 1.

Peculum aduentitium est omne id, quod filius acquirit extra bona patris, ex propriis laboribus, proflera fortuna, a matre, vel ex linea materna, & huiusmodi, t. 3. P. §. 12. n. 2.

Est proprium filij, nec cum fratribus conferendum, nec in legitimam imputandum, ibid.

Quid de melioramentis per patrem in dicto peculio factis, ibid.

Quo ad proprietatem bonis spectat in totum filio, & quo ad usufructum patri, nisi illum reitineat, quid si simpliciter permittat, & alia, ibid.

Spectat etiam patri quo ad administrationem, ita vt possit ab eo alienari, & quomodo, ibid.

Peculum aduentitium quo ad usufructum acquiritur ipso iure patri, etiam si filius, vel filia sint coniugati, nisi per matrimonium vigore statuti, vel consuetudinis solvantur patri potestas, quod stante emancipatione, & alia, t. 3. P. §. 12. n. 3.

Usufructus predictus durat toto tempore vitæ ipsius patris, etiam si filius premortuus, ibid.

Peculum aduentitium non queritur patri quo ad usufructum in decem, & tribus casibus singulariter relatis, t. 3. P. §. 12. n. 4.

An autem in dictis, & alijs casibus, in quibus pater non habet usufructum, possit saltem illius commodiorem pretendere, & alia, ibid.

Quid in donatis filio à Principe, in bonis feudaliis, Primogenituræ, Maioratus, & huiusmodi, latet ibid.

Peculum profectitium est omne id, quod filius acquirit ex bonis patris, vel contemplatione patris, t. 3. P. §. 12. n. 5.

Ibid acquiritur in totum ipse patri, tam in proprietate, quam in usufructu, & est fratribus communicandum, ibid.

Profectitium, an aduentitium sit lucrum factum à filio ex fructibus fundi sibi pro alimentis assignati, ibid. Illicite questis, patri non acquiritur, nec fratribus, & quare, ibid.

Peculum aduentitium pro medietate, & profectitium pro alia medietate dicitur, si in acquisitione ex bonis patris interueniat etiam industria filij, & quomodo, ibid. & n. 8.

Concessio bonorum facta filijs à patre, quando importet peculum, vel donationem, & quid inde, ibid.

Peculum castrense est illud, quod veter, & realiter occasione militæ acquiritur quoquoque pro filium, vel in seruitio, & palatio Regis, & quæ salaria veniant, t. 3. P. §. 12. n. 6.

Peculum quasi castrense est illud, quod filius acquirit ex aliqua scientia, siue proueniat à publico, siue à priuatis, efficitur proprium, & non est cum fratribus conferendum, exemplificando in multis, & alia, tom. 3. P. §. 12. n. 7.

Peculum quasi castrense sunt omnia questita per filiumfam. Clericum, qui potest de illo testari, dummodò habeat requisita pro privilegio fori, & exceptis prouenientibus ab Ecclesia, ibid.

Peculum quasi castrense sunt omnia donata filio à Principe, etiam in iura meritorum patris, & quid inde, ibid.

Peculum castrense, vel quasi sunt omnia immediata ex illis prouenientia, si verò mediante opera, pro medietate sunt castrense, vel quasi, & pro alia medietate aduentitium, t. 3. P. §. 12. n. 8.

Peculum castrense, vel quasi est proprium ipsius filij, qui potest de illo disponere, nec venit conferendum, nec in legitimam imputandum, t. 3. P. §. 12. n. 9.

Peculum nullum, siue aduentitium, siue profectitium, siue castrense, siue quasi castrense, potest regulariter conficiari, nec ex delicto patris, nec ex delicto filij, exceptis aliqui-

bus casibus, t. 3. P. §. 12. n. 10.

De peculij alia reitineat, t. 3. P. §. 12. n. 11.

Alia vide in §. Bona n. 34. & §. Confiscatio n. 8.

Peculum quale acquiritur patri, & quale filijs, t. 3. F. §. 14. n. 63.

PECVNIA.

Pecunia si mitteret in valore, vel bonitate intrinseca, ad quem spectet damnum, t. 3. P. §. 13. n. 1.

Pecunia de sui natura est sterilis, nec pecuniam parere potest, nisi addita petitione industria, vel nisi sit subrogata loco legitimæ, vel stabili, vel destinata ad trafficandum, vel reinuestienda, & alia, t. 3. P. §. 13. n. 2. & §. Legitima n. 46.

Pecunia proueniens ex pretio bonorum stabili, & non ex redditibus, depositata ad effectum inuestiendi, est tanquam res immobilis, & non potest alienari, & an census inuestiri sine debitis solemnitatibus, ibid.

Pecunia depositata à volente redimere, an quo ad periculum spectet ad deponentem, vel ad recipere reculantem, t. 3. P. §. 13. n. 3.

Pecunia soluta per manum alterius, an præsumatur propria solventis, vel eius, pro quo soluitur, tom. 3. P. §. 13. n. 4.

Pecunia in emptionem stabili destinata, an, & quando, & ad quos effectus habeatur pro immobili, & quid in pecunia destinata ad trafficandum in mercibus, t. 3. P. §. 13. n. 5.

Pecunia magnæ quantitatis, an possit alienari sine solemnitatibus, vbi non est destinata pro emptione stabili, vel collocata ad honestum lucrum, tom. 3. P. §. 13. n. 6.

Pecunia muenta in re empti, non in modum thesauri, est domino restitenda, t. 3. P. §. 13. n. 7.

Pecunia an, & qualiter veniat in expressa, vel tacita hypotheca, & super ea competat Saluianum, t. 3. P. §. 13. n. 8.

Qualiter ista hypotheca per immixtionem, & consumptionem extinguitur, & alia, ibid.

Pecunia soluta cum cautione de restituendo prioribus, & anterioribus creditoribus, qualiter habeatur pro extoræ, ibid.

Pecunia consumpta, quamvis aliena efficiatur consumptis, nisi obisset mala fides, ibid.

Pecunia, etiam si sit bona fide, & iusto titulo accepta, post consumptionem, & comunitionem, non est domino compentis restituenda, ibid.

Pecunia soluta creditor posteriori, an possit auocari per anteriorem, vbi cum interesse, & alia, ibid.

Pecunia si sita per futem eius creditoribus, vel alijs soluta, non potest per dominum derubum vindicari, ibid.

Pecunæ dotales, minorum, & Ecclesiæ debent poni in tuto, & ad quos spectet hoc onus, t. 3. P. §. 13. n. 9.

Pecunæ minorum non debent stare otiose, sed poni ad honestum lucrum, ibid.

Pecunæ dictæ recipiæ ex mercantijs transant in dominium tutoris, qui ad tantumdem in genere remanet obligatus, ibid.

Pecunæ non sunt reinuestiende vbi vtgeret causa necessitatis Ecclesiæ, vel minorum aliter disponendi, ibid.

Pecunia census dotalis, an possit solui marito sine consensu uxoris, t. 3. P. §. 13. n. 10.

Pecunia numerata, qualiter sit necessaria in constitutione census, excepta dote, & credula bancaria, ibid.

Pecunia posita penes mercatorem, an dicatur depositum, vel mutuum, & qualiter possit parere honestum lucrum, t. 3. P. §. 13. n. 11. vide Marquum n. 12.

Pecunia tradita non flagrant, an dicatur donata, vel mutata, siue deposita, ibid.

Pecunia præsumitur ex parte penes eam, apud quem fuit deposita, vel relicta, & eius hæredem ad excludendum delictum, t. 3. P. §. 13. n. 12.

Pecunia continetur appellatione mobilium, & in eorum legato venit cum aliquibus distinctionibus, t. 3. P. §. 13. n. 13. vide Legatum n. 24.

Pecunia venit in legato usufructus, & transit in dominium legatarij, qui preter hæredem teneat caute de restituendo finito usufructu, ibid.

Pecunia prædicta, an dicatur esse in hæreditate legantis, vel legatarij, ibid.

Pecunie nomine quæ veniant latè, vel strictè accepto, *ibid.*

Pecunia præfens plus valet, quàm abfens, cæteris paribus, & quæ exinde inferri possint, vel non, t. 3. P. §. 13. n. 14. vide Addit. Nouiss. rom. a. cap. 4.

Pecuniam facram, vel publicam, siue Principis subrahens, & in proprios vñs, vel aliorum conuertere, sine sit Officialis, vel exactor, vel thesaurarius, vel priuata persona, qualiter crimen pecularis committat, & quibus penis puniatur, an aliquando de iure possit excusari, & quid seruetur Florentiæ, & alia, latè t. 3. P. §. 13. n. 15. & 19. per tot. & n. 21.

Pecunia retracta ex venditione bonorum fideicommissariorum venit in restitutione fideicommissi, licet de ea non sit facta mentio per testatorem, tom. 3. P. §. 13. n. 16.

Pecunie dominium qualiter transferatur per descriptionem in Banco ad credendum alterius, tom. 3. P. §. 13. n. 17.

Pecuniam versam in utilitatem Ecclesiæ, vel minoris, à quo sit probandum, & quomodo, t. 3. P. §. 13. n. 18. vide Versio.

De pecunia peruenta ex diuersis causis, cuius sit, vel cui acquiratur, & alia temisfue, tom. 3. P. §. 13. n. 20.

Pecunia numerata qualiter sit necessaria in censibus, vide Censui.

Pecunia an periculo domini, vel administratoris pereat, t. 1. A. §. 14. n. 26.

Pecunia cuius periculo pereat in societatibus, t. 1. A. §. 27. n. 11.

Pecunia an habeatur pro exstante vigore cautionis de restituendo, t. 2. E. §. 8. n. 7.

Pecunia furata alteri soluta, an sit à recipiente restituenda vero domino, tom. 2. E. §. 8. n. 27. vide Furtum n. 18.

Pecunia reperta in re emptâ, ad quem spectet, tom. 2. E. §. 8. n. 41.

Pecunie non numeratæ exceptio quando admittatur, vel non, t. 2. E. §. 17. n. 24. & seqq.

Pecunia cuius non mutatur naturam suam, nec commutari potest, t. 2. F. §. 13. n. 86.

Pecunie identitas an possit probari, vide Identitas.

Pecunia reinsurgenda in stabilibus parit fructus, t. 2. §. 30. n. 14. & 16.

Pecunia propria soluta de ordine alterius, an possit repeti contra recipientem saltem in subdistingui, & si tunc titulo lucratiuo recipientis, t. 4. R. §. 17. n. 4.

Pecunia legata an debeatur iuxta valorem patris testatoris, vel loci ubi est soluenda, t. 3. L. §. 5. n. 65.

Pecunia consumpta, vel extans, an impietur in legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 38.

Non fuisse in hereditate probatur ex inventario, t. 3. N. §. 3. n. 13.

P O E N A.

Pœnæ appositæ mulieribus, vel viris secundò nubentibus, cum videantur in odium matrimonij, sunt hodie sublatæ, exceptis illis, quæ recipiunt fauorem filiorum primi matrimonij, quæ adhuc durat, tom. 3. P. §. 14. n. 1. & extent.

Pœnæ prædictæ, etiam filios filiorum inducunt, possunt euitari per eorum consensum, antè, vel post matrimonium, vel per gratiam Principis ante incursum, & alia, *ibid.*

Pœnæ prædictæ, an possint remitti, & censetur remissa per legatum factum à coniuge in casu secundarum nuptiarum, vel quando in legato non fuit appositâ conditio viduitatis, & an habeant locum in via luxuriosæ vuentæ, *ibid.*

Pœna non infligitur facienti actum ex necessitate, siue sit à lege, vel ab homine, tom. 3. P. §. 14. n. 2. & 31.

Pœna non irrogatur, nisi in casibus à iure expressis, & semper potius contra penam, quàm pro pœna est præiudicium, *ibid.*

Pœna conuentionalis appositâ, siue in contractu dandi, siue faciendi, an, & quando possit exigi, vel non, tam in foro fori, quàm in foro conscientiæ, & alia, t. 3. P. §. 14. n. 3.

Pœna an debeatur fisco ubi cessat interesse partium, *ibid.*

Pœna dupli promissâ castipulatu quando committatur, *ibid.*

Pœna appositâ in compromisso an possit exigi, *ibid.*

Pœna legalis, vel conuentionalis promissâ cum intramento, qualiter possit exigi à creditore in foro conscientiæ, debitor autem non teneatur solvere, nisi exigatur, *ibid.*

Pœnæ delictorum, non debentur in foro conscientiæ antè sententiam definitiuam, & finalem, *ibid.*

Impedientes ne bona defictorū fisco, vel aliar pœnar, non teneantur ad restitutionem ante iudicis sententiam, *ibid.*

Pœnæ qualiter euitari possint per penitentiam, *ibid.*

Pœna conuentionalis, qualiter possit licetè apponi in contractibus, & sit debita in foro conscientiæ, etiam ante iudicis sententiam cum aliquibus conditionibus, ita vt pro ea possit fieri aliqua compensatio, *ibid.*

Pœna imposita ipso iure, vel ipso facto, non potest infligi, nec exigi sine præcedente iudicis declaratione cum causæ cognitione, & parte citata, tom. 3. P. §. 14. n. 4.

Quid si fuerit dictum absque alia declaratione, *ibid.*

Pœna imposita ipso iure, transactiōe, & passim in hæredes, & contra hæredes, *ibid.*

Pœna pñationis propter contrauentionem præcepti testatoris, qualiter requiratur declaratione iudicis, ab ea appellari possit, & alia, *ibid.*

Quod declaratoria non possit ferri contra hæredes contrafacientis, & qualiter quis possit excusari à contrauentione, *ibid.*

Pœna pñationis appositâ sub duplici conditione requirit vtriusque concursus, & in vna parte testamenti non porrigitur ad aliam, atque oportet, vt committatur iuxta modum expressum, & alia, *ibid.*

Pœna caducitatis ipso iure requirit declarationem, & non potest peti per hæredes, nec contra hæredes, *ibid.*

Pœna contrauentionis est cunctis remissa, per interpretationem ad implendum, & caducitatis, per receptionem canonis sine profectione, tom. 3. P. §. 14. n. 5.

Pœna adiecta pro facto negatiuo, vel affirmatiuo, quando incurritur, vel non, & sit possit excusari, vel euitari, t. 3. P. §. 14. n. 6.

Pœna caducitatis non incurritur ob alienationem sine reali traditione, & quando commissâ dicatur remissa, t. 3. P. §. 14. n. 7.

Pœna imposita pro incestu nuptijs, vel pro incestu, an computari debeat gradus secundum has canonicas, vel civiles, t. 3. P. §. 14. n. 8.

Pœna de non diuidendo qualiter possit euitari, & generaliter contra legis dispositionem non tenet, nec debetur etiam si contrariet, tom. 3. P. §. 14. n. 9.

Pœna amissionis successione ob non petuum tutorem quando procedat, vel non, t. 3. P. §. 14. n. 10.

Pœna odiosa vt locum habeat, quæ requirantur, & alia, *ibid.*

Pœna appositâ in contractu matrimonij, quod debet esse liberum, et prius irrita, nec potest exigi, tom. 3. P. §. 14. n. 11.

Pœna, an, & quando incurritur per eum, qui aliquid facere, vel dare tenetur, si quàm primum potuit non adimpleuit, an sit necessaria interpellatio, & quando possit excusari, t. 3. P. §. 14. n. 12.

Pœna non incurritur ob non contractum matrimonium cum persona à testatore ordinata, *ibid.*

Pœna non soluens vechgal de iure est amissio rei, nisi fiat ex errore, quia tunc soluitur dactum duplicatum, & quæ applicetur, an Principi, Vassallo, vel Ciuitati, vel conductori, t. 3. P. §. 14. n. 13.

Pœna exigentis indebitū vechgal, quæ sit, vide Gabella.

Pœnæ delictorum non possunt per iudices commutari, augeri, nec minui, nisi ea iusta, & legitima causa, & quæ sint iustæ causæ minuendi, tom. 3. P. §. 14. n. 14.

Pœna commutata ex gratia Principis, si non possit habere effectum, an sit exequenda prima, vel recurrendum ad Principem, *ibid.*

Pœna quando minuitur, & ex iusta causa ab ordinarijs receditur, quales esse debeant, an pecuniaria, vel afflictiva, t.3. P. §.14.n.15.

Pœna vbi minoratur ex causa, an debeatur esse in eadem specie, vel in genere pecuniaria, & alia, ibid.

Pœna delictorum vbi non sunt à iure determinate, sunt semper iudici arbitrarie, & à iure possunt vique ad mortem naturalem extendi, tom.3. P. §.14. num.16.

Pœna debent contemnari delictis, & suas tenere auctores, & vbi quis condemnatur ex indicij, non imponitur pœna ordinaria, sed alia mitior, nisi sit contumax, ibidem.

Pœna qualiter possint ex causa augeri, & in quibus casibus, ac etiam minui, ac ideo videantur omnes arbitrarie iuxta facti, & personarum qualitates, & quando secus, tom.3. P. §.14.n.17.

Pœna apposta à statuto, facit cessare pœnam iuris communis pro eodem delicto impostam, saltem de consuetudine, & quo ad executionem, quicquid fit de iure, t.3. P. §.14.n.18.

Pœna conventionalis inter partes, an faciat cessare legalem, & alia, ibid. & n.30.

Pœna non derogat antiquis quo ad originem, licet vniuersaliorum, vel plures imponantur ad arbitrium, & electionem iudicis, ibid.

Pœna statuti, an, & quando habeat locum, vel non contra delinquentes extra territorium statum, & quando pœna vigens in loco delicti sit attendenda, tom.3. P. §.14.n.19.

Pœna statuti loci delicti an liget forenses, ibid.

Pœna imposita *ipso facto*, vel *ipso iure*, oia procedit contra delinquentes extra territorium, ibid.

Pœna omnes, & maius sunt solvendi in manibus Depositarij Cameræ, vel sicut, à quo Officiales participant postea exigunt portiones suas, si etiam sicut habet partem, t.3. P. §.14.n.20.

Pœna portio applicanda iudici, spectat ad eum iudicem, qui tulit sententiam, non ad succedentem, qui illam executioni mandavit, ibid. & n.39. lat.

Pœna competunt iudicibus pro sententia, & non per delictum, ibid.

Pœna an debeatur Domino, vel Principi, cuius tempore fuerint commissa delicta, vel succedenti, ibid.

Pœna capitalis dicitur exilium, & de eo intelligi debet dispositio loquens de pœna capitali, nisi aliter exprimat, t.3. P. §.14.n.21.

Pœna corporis afflictiva non imponitur, nisi addit dolus, & de pluribus pœnarum generibus, ibidem, & num.38.

Pœna, quæ imponenda notario scribenti pactum illicitum in contractu censuali, ibid. n.22.

Pœna furcarum est fœdior omnibus alijs, & nobilibus non irrogatur, sed capitis, & quibus casibus sit locus pœnae mortis, t.3. P. §.14.n.23.

Pœna damnationis ad bestias, interdictionis ignis, & aque, deiectionis à faxo Tarpeio, damnationis ad metallum, & similes olim vixit, hodie non sunt in vû, sed earum successeuæ alie pœnae, de quibus tom.3. P. §.14. num.24.

Pœna perpetua carceris, an, & quando possit imponi, ibidem.

Pœna deportationis vbi prædicatur, vel non, & quæ pœna eius loco succedat, & alia, ibid.

Pœna tristemum non est infamatoria, nec ignominiosa, quia non reperitur iure cautum, ibid.

Non tamen imponitur nobilibus, & quid in popularibus dicitur, & honestis, ibid.

Pœna demolitionis domorum, agrorum, Castrorum, Cimetum, & seminationis salis, non sunt in vû, nisi ex maxima causa, & non procedunt in prædictum tertij, & creditorum, nisi sicut vellet de suo satisficere, nec possunt reudificari sine Principis licentia, t.3. P. §.14.n.25.

Pœna amputationis membri, quomodo intelligatur, & hodie, nec olim sit prædicta, fed eius loco alie pœnae arbitrarie graues, t.3. P. §.14.n.26.

Pœna indignationis Principis, est ipsi Principi arbitraria, *Index Generalis.*

ria iuxta negotij qualitatem, in re leui solet consistere in reprobationibus, vel breui exilio, & intestate partis, non in proutione officij, tom.3. P. §.14. num.27.

Pœna delationis armorum quæ sit, & quomodo euitetur, vide Arma, & Delatio.

Pœna introitus in eis in titis aliorum, vide Intromissio.

Pœna maior, an faciat cessare minorem, & confundantur, ac quomodo tam in afflictibus, quam in pecuniarijs, t.3. P. §.14.n.30.

Pœna delationis armorum, an confundatur cum pœna delicti, ibid.

Pœna confiscationis bonorum, quando locum habeat, vide Confiscatio.

Pœna, cui de iure sine applicandæ vbi non est expressum à lege, t.3. P. §.14.n.31.

Pœna pecuniaria, an spectent ad Supremum Principem, vel ad Baronem, si sint appositæ Vasallo, attenditur cuius sit causæ cognitio, ibid. & n.43.

Pœna portione quam de iure lucratur accusator, vel denunciator delicti, & eam transmittat ad heredes, ibidem.

Pœnam non meretur qui lege permittente facit, etiam si fuerit promissus, & quare, t.3. P. §.14.n.32.

Pœna vniuersa, & oia plures debentur pro eodem delicto continuo, & multiplicato, & quando secus, tom.3. P. §.14.n.33.

Pœna regulariter non transit ad heredes, tom.3. P. §.14. num.34.

Pœna an incurranur ex actu nulliter gesto, tom.3. P. §.14. num.35.

Pœna proutionis, vel incapacitatis non habet locum, nisi in casibus à iure communi, vel municipali expressis, t.3. P. §.14.n.36.

Pœna non incurritur pro gestis à procuratore generaliter constituto, ibid.

Pœna qualiter compensetur cum pœna inter coheredes, vel alios, t.3. P. §.14.n.37.

Pœna quam sine impostis de iure civili, canonico, & hispano in omnibus delictis ordine alphabetico recensitis ex Ant. Richard. t.3. P. §.14.n.38.

Pœna vbi à lege, vel statuto pro parte applicantur iudici, debentur ei, qui condemnauit, & non ei, qui sententiam confirmauit, nec successori, & tamen minus ei, qui non erat de Magistratu tempore sententiae, & alia lat., tom.3. P. §.14.n.39.

Pœna pecuniariae non sunt de facili imponendæ, & quare, t.3. P. §.14.n.40.

Pœna pecuniariae in statu Ecclesiastico non exiguntur, excepto tribunali A. C. & Florentiae pro maiori parte gratiantur, ibid.

De pœnis *diuersis* plura decisæ, remissæ, tom.3. P. §.14. num.41.

Pœna Ecclesiastica, & canonice læte sententiae, quando locum habeant, vel non, & alia, tom.3. P. §.14. num.42.

Pœna, & confiscationes, an spectent ad immediatum, vel mediarum Dominum in Castris, & locis feudatis; pro Comitibus iusticiis, tom.3. P. §.14. num.43. & 31.

Pœna abortus quæ sit, vide Abortus.

Pœna an incurranur ex actu nullo, tom.1. A. §.12. num.7. & 8.

Pœna delationis armorum an procedat non sequuta captura, t.1. A. §.40.n.8.

Pœna cautionis, vel pacis ruptæ, an incurranur per offensam sequentem inter coniunctos principalium, tom.1. C. §.10.n.21.

Pœna cautionis, vel pacis ruptæ solus à principali, an possit repeti contra eum, qui contraxerit, ibid. num.22.

Pœna prædicta an debeatur statim incertitudine primi offenditis, ibid. n.24.

Pœna in compromisso adiecta, an, & quando possit extigi, t. C. §.28. n.17.

Pœna pecuniaria non confunduntur inuicem Florentiae, fed tantum afflictivæ, t.1. D. §.10.n.4.

Pensio potest retardari, non obstante consensu prefato, si pensionarius non probet implementum conditionis appositae, nisi sit in possessione exigendi, & alia, tom. 3. P. §. 16. n. 6.

Potest tamen congrua taxari a Papa in minori summa, ibidem.

Commissio nullitatis, vel appellationalis fit semper non retardata solutione pensionis, ibid.

Pensionarius, an, & quando teneatur iustificare omnia contenta in supplicatione, vel non, ibid.

Pensio super fructibus reservata, non debetur, vel reducitur, si fructus non recolligantur, vel in adeo tenui quantitate, ut ea deducta non possit vivere Rector, & alia, ibid.

Pensio inter personas suspectas, ut inter consanguineos, & affines, cum qua clausula solet concedi, & qualiter appareat debeat de vera solutione, aliis non afficiat successorem, & alia, t. 3. P. §. 16. n. 7.

Quid si ante primum terminum maritum decedat beneficarius, vel solutio sit facta a mortuando, ibid. & sub num. 8.

Pensionarius, ut acquirat quasi possessionem exigendi contra successorem in beneficio; teneat docere de vera, & reali solutione antecessoris, nec sufficiunt quietationes, & confessiones, nisi sint valde administratae, & alia, tom. 3. P. §. 16. n. 8.

An per solutionem partis acquirat quasi possessionem exigendi totam, ibidem, affirmatiue, consilio de reservatione.

Pensionarius existens in quasi possessione exigendi, an sit mandandus si per plures annos non exegerit, ibidem.

Pensionarius qualiter habeat etiam remedium Salutari, & c. reuocandae, & alia, ibid. atque actionem realem, & personalem, n. 13.

Pensionarius existens in quasi possessione exigendi, est mandandus etiam contra successorem in beneficio grauato, ibid.

Pensionarius habens regressum ad beneficium resignatum ob non solutam pensionem, qualiter possit illo vi, an resignatus possit dicere de nullitate sententiae beneficio, & alia ad rem, t. 3. P. §. 16. n. 9.

Pensio est soluenda pro rata fructuum, & non temporis ab eo, qui fructus percipit, & quid sit attendendum in faciendis distributione, t. 3. P. §. 16. n. 10.

Pensio est soluenda a successore in beneficio, licet dies cesserit ante captam possessionem, si fructus percipiat totius anni, ibid.

Pensio soluenda diuiditur inter antecessorem, & successorem in beneficio pro rata fructuum ab unoquoque perceptum, non habita ratione temporis, quo erat soluenda, & an etiam Camera teneatur pro rata fructuum perceptorum, tom. 3. P. §. 16. n. 11.

Pensionarius pro pensione praeterita, an possit agere contra successorem in beneficio, saltem factis diligentibus contra bona, & heredes antecessoris, via ordinaria, & non executiva, ibid.

Pensiones maritae in via pensionarii, & non exaltate, transmittuntur ad eius heredes, imò etiam non maritae, non tamen pro rata temporis, sed fructuum perceptorum, t. 3. P. §. 16. n. 12.

Pensiones, & affectus regulantur secundum naturam fructuum, ibid.

Pensio est onus reale, & sequitur fructus, ac ideo non debetur a Titulari pro tempore, quo non ipse, sed alius intrusus fructus percipit, & quando secus, & alia, t. 3. P. §. 16. n. 13.

Pensio est soluenda ab illis, qui perciperunt fructus, ibidem.

Pensio an spectet ad transfentem, vel ad translatacium pro termino, cuius dies non venerit tempore translationis, t. 3. P. §. 16. n. 14. & 16.

Pensio est soluenda in loco ubi fructus percipiuntur, nisi aliter sit expressum, & in qua moneta, t. 3. P. §. 16. num. 15.

Pensio an sit soluenda, si sit capta possessio beneficii, vel facta diligentie, & alia, tom. 3. P. §. 16. n. 16.

Pensio in alium translata, qualiter exigi possit, ibid.

Pensionis commoditas, & fructus possunt cedi etiam potentiori, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Pensio qualiter ex privilegio Conclauistiarum, vel alio Indulto Apostolico possit in alium transferri, an in iuniorum, & alia plura ad rem, tom. 3. P. §. 16. num. 17.

Pensio non potest transferri, etiam ab habente facultatem, si iam fuerit alteri irrevocabilius cessa, ibidem.

Pensio an quae semel fuit translata, non possit amplius transferri, nec in personam vnius ad commodum alterius, ibid.

Pensio an possit transferri in filium illegitimum, ibidem.

Pensio an possit transferri sine consensu, vel intimatio- ne beneficiarii grauati, cum licentia Papae, & alia, ibidem.

Pensio licet cum Indulto possit transferri, non tamen transferri possunt fructus reservati loco pensionis, cum non sit vera pensio, nec si esset reservata super distributionibus quotidianis, & quando possit sustineri dicta translatio, ibid.

Pensionis, quae sunt vitra medietatem fructuum beneficii, non possunt transferri, & à quo, ac quomodo probetur excessus, ibid.

Pensionis concessa cum pacto, vel decreto non transferendi, non possunt transferri, si hoc non sit Papae narratum, ibidem.

Pensio translata vigore facultatis, an dicatur noua pensio, vel antiqua, & an conditionalis de centum pro Redore, & alia, ibid. & n. 20.

Stante legitima translatione translatus potest exigere, prout exigebat transferens, ibid.

Pensio qualiter non possit per viam transferri, nisi sint omnino certi, & indubitati, nec cessante discursu, & via rationis, vel stante litigio, & alia, t. 3. P. §. 16. n. 18. vide Legatum, n. 2.

An in translatione procedat regula de infirmis resignantibus requirens superius sententiam a. d. iudicem, ibid.

Pensio reservata ab infirmo, & morti proximo, non valet, nec expeditio litterarum Apostolicarum, non facta de hoc mentione, ibid.

Pensio qualiter vacet, vel non per promotionem pensionarij ad Episcopatum, vel extinguatur per professionem in Religione approbata, & alia, t. 3. P. §. 16. n. 19. & ad Papatum.

Pensio qualiter sicut beneficium vacet statim per contractum matrimonij, etiam non sequuta copula, & alia, t. 3. P. §. 16. n. 20.

Pensio qualiter extinguatur per dissolutionem habitus Clericalis, vel non, quae requirantur, & alia, ibid.

Pensio qualiter possit retineri per Clericum, etiam coniugatum cum Indulto Apostolico, nisi sit super distributionibus quotidianis, an obbet bigamia, & alia, ibid.

Pensio finitur pluribus modis, nempe morte naturali, vel civili pensionarij promotione, militia, extinctione, matrimonio, translatione, an per assumptionem ad Consiliarium Principis, per Gubernia secularia, & huiusmodi, de quibus, ibid.

Pensio, sicut & beneficium, non amittitur ipso iure propter homicidium, etiam qualificatum, ibid.

Pensionarius potest extinguere pensionem, etiam in praedictum sui creditoris, quem fecerat procuratorem in rem suam ad exigendum, ibid.

Pensio reservata ex causa pura studiorum, an vacet si causa ipsa deficiat, quid si grauatus renunciet beneficio, & alia, ibid.

Pensio tamquam onus reale, & non personale, an, & quando sequatur beneficium ipsum granatum, & non personam, ibid.

Pensio extinguatur, si pensionarius acquirat titulum beneficii grauati, nec reuocetur per dissolutionem, & collationem alteri factam, ibid.

An autem per dictam acquisitionem tituli a pensionario factam extinguatur hypotheca per eum ad suorum aliorum super pensione constituta, negatiue, ibidem.

Pensio in alium translata est eadem cum prima, & transit cum onere hypothecae per transfentem ad suorum suorum creditorum constituta, ibid.

Pensio an possit extinguatur in praedictum creditorum, & an isti possint impedire extinctionem, ibid.

Cc 3

Pen-

Pensio an veniat in classificatione bonorum pensionarij, vel beneficium grauius remaneat liberum ibid.

Pensio quibus modis possit extinguari, vel reuocari, ibid.

Pensionarij qualiter teneantur singulis diebus recitare officium Beatiſſime Virginis, an accedere in habitu, & tonsura, & alia, t. 3. P. 5. 16. n. 1.

Pensionarij teneantur sub mortali recitare dictum officium, an aliquando possint excusari, & an omisso obliget ad aliquam restitutionem, ibid.

Pensionarij, an, & quando, vel non teneantur contribuere pro rata ad solutionem onerum super fructibus beneficij impuſorum, t. 3. P. 5. 16. n. 22. & 35.

Pensiones, & affectus rei alienate ante tempus solutionis, an sui fructus pendentes spectent ad emptorem, an dicantur cauales, vel incidentales, siue matii, & an computentur inter mobilia, tom. 3. P. 5. 16. n. 33.

Pensiones, siue viute non exacte, licet matuſate, an spectent ad fideicommutatorem, vel ad haeredes grauiati, t. 3. P. 5. 16. n. 24.

Pensio sumus, quomodo sit estimanda vbi quis est ad eam condemnatus, tom. 3. P. 5. 16. n. 35.

Pensio per iterum reuocatur, & per insolentiam vbertatem augetur, t. 3. P. 5. 16. n. 26.

Pensiones, & affectus regulariter debentur tantum in hoc anno, nisi aliter sit conuentum, vel obſer conſuetudo, vel agatur de alimentis, tom. 3. P. 5. 16. num. 27.

Pensio reducia ad minorem summam & si reductio fuit realis potest etiam succedere in beneficio, focus autem si fuit personalis, & tunc pensionarius est manutentendus pro tota summa contra successorem, tom. 3. P. 5. 16. num. 28.

Pensiones exacte sine legitimo titulo, vel ante expeditionem litterarum, qualiter sint restituende, t. 3. P. 5. 16. num. 29.

Pensio reservata post mortem alicuius, an sustineatur ob votum captandae mortis alienae, tom. 3. P. 5. 16. num. 30.

De pensionibus, & eorum materia plura, remissum, ibid. num. 31. &c.

Pensionum non soluentes, an, & quando eacommunicationem incurant, & pensionario detur regressus ad beneficium cum pensione resignatur, tom. 3. P. 5. 16. num. 32.

Quae remedia competant aduersus pensionem non soluentes, quae exceptiones admittantur, & alia, ibid.

Pensionem iuriam, & nullam exigentes, quas penas incurant, t. 3. P. 5. 16. num. 33.

Pensiones quando sint licite, vel non in foro conscientiae, ibid. n. 34.

Pensionarij an contribuere teneantur ad caritativum subsidium, repARATIONEM Ecclesiae, & huiusmodi, tom. 3. P. 5. 16. n. 35. & 22.

Pensionis augmentum quando peti possit, tom. 1. A. 5. 47. num. 8.

Pensiones domorum an possint Romae augeri Iudeis, & alia, t. 2. l. 5. 40. n. 17.

Pensio reservata resignanti quando sit individua, & quid importet, tom. 4. R. 5. 23. num. 9.

Pensionis, vel affectus quando sit facienda remissio conduci, tom. 4. R. 5. 11. n. 4. & 169.

Pensio an sit augenda locatori, aucto molendino, t. 3. M. 5. 26. n. 8.

Pensio relicta ad vitam, an vacet per remotionem, vel resignationem Ecclesiae, tom. 3. M. 5. 24. n. 2.

P E R C V S S O R.

Perceptor Clerici quando incurat excommunicationem, & sit vitandus, t. 2. E. 5. 13. n. 2.

P E R I C U L V M.

Periculum decolationis debitoris doris, an spectet ad maritum, & eius haeredes, siue ad molietem, & eius haeredes, t. 3. M. 5. 35. n. 12.

Periculi appellatio, an veniat casus fortuitus, & sic an suscipiens in se omne riscum, & periculum, teneatur de casu fortuito, & alia, tom. 3. P. 5. 17. n. 1.

Periculi omnis suscepro est illicita, nisi fiat cum iusta recompensatione, ibid.

Periculum rei spectat regulariter ad dominum, nisi sit alteri debita ex contractu, & quomodo tam in futo futi, quam in futo conscientiae, tom. 3. P. 5. 17. n. 2.

Periculum quando spectat ad debitorem, vel ad creditorem, ibidem.

Periculum, & commodum rei venditae, post perfectum, & contractum, spectat ad emptorem, quando non expectat post se degulationem, ponderationem, vel morituram, quia his casibus spectat ad venditorem, & alia, t. 3. P. 5. 17. n. 3.

Periculum animalis venditi intra triduum mortis spectat ad venditorem, nisi probetur culpa emptoris, ibidem.

Periculum in contractu conditionali spectat ad venditorem ante perfectam conditionem, & si res in forum percat, secus si tantum deterior, vel melior fiat, & alia, ibidem.

Periculum rei insolutum datz spectat ad recipientem, ibidem.

Et quid in permutacione, dic ut in emptione, ibidem.

Periculum rei venditae habita de de pretio, cum reservatione domini, an spectet ad venditorem penes quem residet dominium, vel ad emptorem, quid si venditor fuerit in mora tradendi, & alia, tom. 3. P. 5. 17. num. 4. & 20.

Periculum mutationis monetz, an spectet ad creditorem, vel debitorem post moram, an ad Principem, vel thesaurarium, ibid.

Periculum ostingens in mensura praedij, an spectet ad venditorem, vel ad emptorem, debet attendi, utrum venditio sit facta ad corpus, vel ad mensuram, t. 3. P. 5. 17. num. 5.

Periculum rei venditae, non obstante nullitate contractus spectat ad emptorem, t. 3. P. 5. 17. n. 6.

Periculum rei venditae, salvo consensu domini directi, ad quem interim spectet, donec accedat huiusmodi consensus, t. 3. P. 5. 17. n. 7.

Periculum rei estimatae in dotem traditae, an, & quando spectet ad uxorem, vel ad maritum, & alia, t. 3. P. 5. 17. n. 8.

Periculum emphyteuticiz, an spectet ad emphyteutam, vel ad dominum directum, t. 3. P. 5. 17. n. 9.

Periculum diminutionis, vel augmenti hereditarij, an pertineat ad haereditatem, vel legatarium, & similes, tom. 3. P. 5. 17. n. 10.

Periculum rei legatae quando spectet ad haereditatem, & quando ad legatarium, & quid si eodem modo fuisset peritura penes verumque, ibid.

Periculum mercum emptorum, de ordine alterius, & nullioni, vel prociaco consignatarum, an spectet ad mittentem, vel ad eum, qui illas recipere debebat, t. 3. P. 5. 17. n. 11.

Periculum pecuniae consignatae ad effectum redimendi spectat ad recusantem, nisi ea iusta causa recuset, tom. 3. P. 5. 17. n. 12.

De periculo pecuniae depositatae, vel administratori concessae, vel diminutionis monetiz, ibid.

Periculum nominum debitorum, an spectet ad tutorem, vel ad pupillum, tom. 3. P. 5. 17. num. 13. & §. Nomen, num. 10.

Periculum pecuniarum papillarum, an spectet ad tutorem, vel pupillum, ibid.

Periculum nominum debitorum filiorum, an, & quando spectet ad cedentem, vel cessantem, quid si fuerint data in solutum, vel delegata, & alia, t. 3. P. 5. 17. n. 14. & 21. vide Nomen, n. 8.

Periculum pignoris an spectet ad debitorem, vel creditorem, t. 3. P. 5. 17. n. 15.

Periculum vbi maius est, ibi cautius agendum, & multa permassa pro illo vitando, qui nemo praesumitur se vellet exponere, t. 3. P. 5. 17. n. 16.

Periculo peccati re exponere sine aliqua causa, est peccatum, & ad aliquo casu possit excusari, t. 3. P. 5. 17. num. 17. & 19. vide Oculum, n. 3.

Periculum decolationis debitoris, cui erant directae litterae cambij, an sit scribentis, vel recipientis litteras, & alia, t. 3. P. 5. 17. n. 18.

De periculo naufragij nauls onus contingente in Portu, an spectet ad dominum naus, vel mercium, vel allectorum, ibid.

De periculis vitandis, & de diuersis periculis, t. 3. P. 5. 17. num. 19.

Periculum interitus rei post moram debitoris, credit damno morosi, etiam si eodem modo fuisset penes dominum peritura in foro exteriori, locus in foro conscientie, t. 3. P. §. 17. n. 20. & n. 4.

Periculum pecunie amissae, vel derubatae, an spectet ad dominum, vel ad administratorem, tom. 1. A. §. 14. num. 26.

Periculum capitalis ad quem spectet in societatis, t. 1. A. §. 27. num. 11.

Periculum animalium fœdidae ad quem spectet, t. 1. A. §. 19. n. 4. & seqq. & §. 18. num. 26.

Periculum mortis animalium intra triduum à venditione ad quem spectet, ibid. n. 6.

Periculum consumptionis bonorum paraphernalium, cuius sit, t. 1. B. §. 10. n. 10.

Periculum rei commodatae, cuius sit, tom. 1. C. §. 25. n. 3. & seqq.

Periculum depositi, ad quem pertineat, vide Depositum.

Periculum deteriorationis dotalis Corredii, ad quem spectet, t. 2. E. §. 13. n. 9.

Periculum fundi dotalis, ad quem spectet, tom. 2. F. §. 15. num. 7.

Periculum decoctionis, ad quem spectet in literis cambij, t. 3. L. §. 17. n. 1. & seqq.

Periculum animalium locatorum, ad quem pertineat, t. 3. L. §. 18. n. 22.

Periculum mutationis monetarum, cuius sit, t. 3. M. §. 36. num. 1.

Periculum decoctionis monetarum dotis, ad quem spectet, t. 3. M. §. 35. n. 12.

P E R I V I R I V M

Periurus, & inducens alios ad periurum peccat magis, quam homicida, adulter, & iur, tom. 3. M. §. 18. n. 1. & 9.

Periurus efficitur infamis, priusquam omnibus beneficiis, non tamen ipso iure, an possit temporaliter puniri, vel Deum forum vitorem habeat, & alia, t. 3. M. §. 18. n. 2. & 11. & 12.

Periurus qualiter evitat penas ex defectu doli, culpae, vel ex ignorantia, & similibus causis, ibid.

Periurus potest criminaliter puniri per accusationem, ac ex iudicis officio, poena extraordinaria, & ad damna, & interesse iuramento liquidanda; peccat etiam mortaliter, ac priusquam omni iure, & actione ex contractu iurato, cui contraeent, & patitur alias penas civiles, t. 3. P. §. 18. n. 12.

Minor tamen, qui iuravit se esse maiorem non punitur, ibidem.

Periurus qualiter repellatur ab agendo, & à limite indicij in causa, in qua fuit periurus, nisi fuerit absolutus à Papa, & quando sciet, tom. 3. M. §. 18. num. 4. & 12.

Periurus semel in iudicio, non amplius admittitur ad testificandum, t. 3. M. §. 18. n. 5. & 12.

Periurus efficitur, qui petit absolutionem à iuramento, quam non petere iuravit, t. 3. M. §. 18. n. 6.

Periurus non efficitur qui iuramentum non servat ex iusta causa, siue antiqua, siue noua, nec qui paratus est executionem subire, t. 3. M. §. 18. n. 7.

Periurus non efficitur hæreticus contraveniens iuramento defuncti, cum sit personale ex parte iurantis, tom. 3. P. §. 18. n. 8.

Periurus dicitur qui iurando mendaciam pro veritate affirmat, quando possit excusari, etiam si veritas probetur in contrarium, tam in foro fori, quam conscientie, t. 3. P. §. 18. n. 9.

Periurum quid sit, de illius poena, & alia, tom. 3. M. §. 18. num. 10.

Periurum est crimen mixti fori, & an, & quando solum Deum vitorem habeat, vel quia nemini nocuit, t. 3. P. §. 18. num. 11.

Periurus transiens infamiae iuris, irregularitatem incurrit, sequens sententia, atque alias penas, de quibus t. 3. P. §. 18. n. 12.

Periurus an sit absolvens à iuramento, tom. 1. A. §. 5. num. 5.

Periurus qualiter in iudicio repellatur, tom. 2. ibidem, num. 17.

Periurus potest agere in contrarium, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Periurus, an efficitur infamis, & alia, t. 1. In Discut. de proutibus muner. &c. n. 89. & seqq.

Periurus non potest allegare compensationem, t. 1. C. §. 27. num. 16.

Periurum non incurrit sine dolo, & qui excusentur, t. 2. E. §. 7. n. 49.

Periurus an efficiatur, & possit puniri, qui falsum respondet positionibus, t. 3. P. §. 26. n. 17.

P E R I T I A

Peritia mercatorum Florentinorum magnificienda, t. 3. M. §. 17. n. 20.

Periti ut probent debet consilare illos esse vere peritos, & uti tales, non uti testes deponere, an, & quando sufficiat deponere de suo iudicio, & credulitate, vel præcie de veritate, & alia, tom. 3. P. §. 19. num. 1. & 2.

Peritis creditur de commissione sibi facta, donec de contrario doceatur, & secuso interesse proprio, ibid.

Periti in arte, an dicantur, & sint testes, vel iudices, vel loco arbitratorum, & si sint duo electi, non potest vobis sine alio facere, ibid.

Periti debent esse ætatis saltem triginta annorum, & quate, ibid. & n. 12.

Periti, ut medici, & similes debent deponere cum iuramento, saltem de credulitate, ac etiam de veritate, ubi de sensu corporeo perceptibili agitur, & quantum sit fallax eorum iudicium, t. 3. P. §. 19. n. 2.

Periti electi a paribus extra iudicium non tenentur iurare in eorum relationibus, nec est necessitas civitatis parvis, nisi ad interessendum in loco super discussione negotij, t. 3. P. §. 19. n. 3.

Quando ex nimia temporis brevitate relatio sit nulla, & alia, ibid.

Periti sunt eligendi per indicem pro habenda relatione valoris rei, & si prætendatur lesio, assumuntur peritiores pro revisione rei que ad 30. annos, tom. 3. P. §. 19. num. 4.

Periti sunt eligendi à partibus, & index intervenit uti iuratum compulso, & non uti elector, nisi ipse discordent, ibid.

Peritorum relationi iuratae qualiter sit standum, & iurata eam iudicandum, vel non; si discordent possit eligi relatio magis iuridica, vel alios eligi, & alia, t. 3. P. §. 19. n. 5.

Peritorum relationes, & sententiae non transeunt in iudicatum, potest ab illis appellari, & reusio periti vique ad 30. annos, & alia, ibid. & n. 6.

Periti an teneant de iure tempus prefixum, vel post ex impeditum, an cum iuramento, & alia, ibid.

Periti debent esse plures, si reperiantur in loco, alias sufficit unus, ibid.

Periti magis standum est, quam testibus, etiam si rationem non reddant, ibid.

Periti referre debent circa factum, & non circa ius, aliis illis non est standum, & errent, ibid.

Perito, licet unico de consensu partium electo, standum est, ibidem.

Periti discordantes circa valorem rei, qualiter ad concordiam reducantur per coactionem summariam, & illarum divisionem, ac idem servari in liquidatione lucrorum, & fructuum, vel quando minor summa sit attendenda, & alia, t. 3. P. §. 19. n. 6.

Quod etiam per viam reuisionis possint alij periti eligi, ibidem.

Peritis non semper standum circa qualitatem armorum prohibitorum, & quare, t. 3. P. §. 19. n. 7.

Periti nimis animosi, vel temere deponentes contra eundem rei, vel facti, qualiter possint puniri, ibid.

Periti si discordent, est in arbitrio iudicis adherere magis verisimili deponente ibid.

Peritorum iudicio non statuitur, ubi contrarium est notorium, vel constat de errore, ibid.

Periti si excedant fines mandati, vel deputationis eorum, nulliter agunt, & non attenduntur, ibid.

Periti si discordent, quid possit facere iudex, vel con, t. 3. P. §. 19. num. 8.

Peritis restitue electus, si discordet ab alijs, vel cum uno concordet, quid agendum, & alia ad rem, ibid. & n. 9.

Periti primi electi possunt etiam post electionem tertij concordare, & statui illis, ipso iudicio tertij, ibid.

Peritus inquam peritus electus in aliorum discordia, non tenetur alicui adherere, sed suam relationem, prout sibi iustum videbitur facere, & an allicommodo standum sit, tom. 3. P. 5. 19. n. 9.

Periti non sunt eligendi, nisi in subsidium, quando alio remedio consultum esse non potest, & alia, 1. 3. P. 5. 19. n. 10.

Periti cogi possunt ad declarandum singula corpora testamentaria, & particulare pretium unicuique assignare, nisi agatur de aliquo iure vniuersali, tom. 3. P. 5. 19. n. 11.

Peritorum relationes quae sunt attendendae circa estimationem melioramentorum, ibid.

Periti pro habendo valore rei solent tantum admitti de praesenti, & si vult deponere de praeterito debent vi testes adduci, & examinari, & quare, tom. 3. P. 5. 19. n. 12.

De peritis alia, remissum, ibid. n. 13.

Periti adhibiti in actu visus loci, si aliquid referant, quod ipsi iudici praesenti contrarium videatur, quid magis attendendum, 1. 3. P. 5. 47. n. 13.

Peritus in arte, an semper sit standum circa qualitatem vulnorum, 1. 2. H. 5. 7. n. 21.

P E R M U T A T I O.

Permutatio, an venditio dicatur quando vna cum pretio datur aliqua species, quae importet aestimatio, & alia, tom. 3. P. 5. 20. n. 1.

Permutatio quid sit, & de illius natura, ibid.

Permutatio numeratur inter contractus inominatos, & est locus potestatis etiam post traditionem, quando ab altera parte non adimpletur, ibid. & n. 2.

Permutantibus, an sequuta euersione debeat regressus ad rem suam permutatam, etiam contra tertium, & quomodo, vel alia remedia, restitutio accepto, quae istanc pacto reuertitur, & alia, 1. 3. P. 5. 20. n. 2. & 4.

Permutatio beneficiorum Ecclesiasticorum non potest fieri sine auctoritate Papae, vel Episcopi, & patronorum consensu, quando debeat regressus istanc nullitate, & alia, 1. 3. P. 5. 20. n. 3.

Permutatio beneficij de iure patronatus laicali facta inficijs patronus, an sit ipso iure nulla, vel annullanda agentibus patronus de contemptu, & alia, ibid.

Permutatio beneficij ex quibus praesumatur facta in fraudem expectantis, ibid.

Permutatio beneficij, quando dicatur per metum facta, sit nulla, nec prius Rectorem sine possessione; sed sit manuteneendus, ibid.

Permutatio bonorum Ecclesiarum non valet sine beneficio Apostolico, clausuracantone fauore Ecclesiae, quae potest illi stare si sit vult, ibid.

Permutans, re sibi euersa, an agat ad rem suam contra tertium, in quem fuit alienata, 1. 3. P. 5. 20. n. 4. & 2.

Permutatio bonorum pupilli, vel minoris sine solemnitatibus est nulla, praecipue ex defectu causae, 1. 3. P. 5. 20. n. 5.

De varijs permutacionibus, an, & pro qua summa debeatur gabella, & alia plura, remissum, 1. 3. P. 5. 20. n. 6. & 7.

Permutatio, an sit proprie venditio, vel alienatio, vt sit locus retractus, 1. 2. l. 5. 6. n. 2.

Ex quibus cognoscitur, ibid.

Permutatio beneficiorum an, & quando fieri possit, vide Resignatio.

P E R Q U I S I T I O.

Perquisitio scilicet perquisitum, & aliarum rerum, an sit permilla in domo rei, 1. 2. f. 15. n. 3.

Perquisitio rei furatae an sit permilla in domo aliena, tom. 2. f. 28. n. 5.

P E R S E V E R A N T I A.

Perseuerantia in excommunicatione quid optineat, 1. 2. E. 5. 18. l. 17. & seq.

P E R S O N A.

Personarum diuersitas consideratur ex pluribus, & ex quibus, 1. 3. P. 5. 21. n. 1.

Personarum appellatione intelligitur de animatis, & ideo non venit Communariae, Capitulum, vel Collegium, vel aliud corpus vniuersale inanimatum, nisi ex subiecta materia aliud sit dicendum, ibid.

Persona egregia, grauis, & honesta quae dicatur, vt non teneatur accedere ad iudicium, sed mitti debeat notarius ad recipiendum examen, & cuius expensis, tom. 3. P. 5. 21. n. 2.

Personae Ecclesiasticae, quae sint, & quid facere possint, vel non, vide Clerici, & Ecclesia.

Personae nominatae non attenditur, nec acquirunt actiones, vbi appareat aliam personam esse concernentem, quae attendatur, & illi acquiratur, & ex quibus arguatur, 1. 3. P. 5. 21. n. 3.

Personae loquentes non comprehenditur in generali sermone, vel dispositione, ibid. & eod. tom. 3. P. 5. 21. n. 3. & 1. 1. D. 5. 21. n. 34.

Personae plures ex diuersis causis obligatae non possunt simul eodem libello conueniri, tom. 3. P. 5. 21. n. 4.

Personae plures eiusdem nominis, & cognominis, si respondentur, admittitur illa, de qua apparet testationem sensibilem, ibid.

Personae quoniam dicantur infames, turpes, & viles, vt si fuerint infame heredes competat fratri querela inofficiosi testamenti, tom. 3. P. 5. 21. n. 5. & seq.

Personae vulgares, & viles quae dicatur reuocantur arbitrio iudicis, tom. 3. P. 5. 21. n. 6.

Personae inhoneste, & turpis dicitur quae raptat viam, vt concubinarum, metretices, hystriones, mime, & similes, 1. 3. P. 5. 21. n. 7.

Personae coniunctae intra quos gradus admittantur in indicio ad agendum pro coniuncto, vbi non adest alius procurator cum mandato, vel substat de collisione, cum promissione tamen de rato, quid si plures sint, & alia ad rem, tom. 3. P. 5. 21. n. 8.

Personae coniunctae non admittuntur pro coniuncto in causis spiritualibus, & alijs requiritibus speciale mandatam, vel estimationem non recipientibus, nec in criminalibus, ibid.

Si egerit tamquam procurator, & non sit talis, non potest fieri tamquam coniunctus, ibid.

Personae coniunctae non potest recipere solutionem sine mandato, & quando secus, ibid.

Personae coniunctae non potest pro coniuncto constituere procuratorem, nisi post litteram contestatam, & alia, ibidem.

An possit in mora constituere, & allegare furorem coniuncti delinquentis, ibid.

Personae miserabiles qualiter habeant electionem fori, & possint alias trahere coram suo Principe, & inducere, tam in causis civilibus, quam in criminalibus, quid si consentiant cum Clerico, & alia, 1. 3. P. 5. 21. n. 9. & seq. & 22.

Personae miserabiles, an possint trahere laicos coram iudice Ecclesiastico, si iudex secularis sit negligens in administranda iustitia, quod si casus in prima instantia non possint alibi cognoscere, vel si agatur de praedictio Vassalli, & alia, ibid.

Personae miserabiles, si sint pauperes, aut vi oppressae, vel spolatae, vel si iudex laicus negligat illis iustitiam administrare, & non aueat, possunt aduersarius etiam laicum ad Curiam Ecclesiasticam trahere, etiam in causis profanis, 1. 3. P. 5. 21. n. 10.

Personae miserabiles non habent privilegium aliquod aduersus alias personas pariter miserabiles, quod si vna trahatur de damno viuando, alter de lucro, nec in alijs casibus, & electio fori debet intelligi de alias competente aduersaria, & alia ad rem, tom. 3. P. 5. 21. n. 11.

Personae miserabiles, an amittant dictum privilegium istanc obligatione Camerali, & sic an possint declinare forum A. C., an possint compelli ad compromittendum vigore statuti sublati fori electione, an sit illa derogatio per Constitutionem Eugenianam, vel possit derogari, vel renouari, tom. 3. P. 5. 21. n. 12. & vide Obligatio, num. 17.

Personae miserabiles, quae gaudent privilegio l. un. C. quando impet. inter pupil. & vid. sunt male a iure expressae, & alie plures arbitrio iudicis enumeratae, 1. 3. P. 5. 21. n. 13. & seq.

Personae miserabiles relaxae vbi supra, habent dictum privilegium tam in prima, quam in secunda instantia, tom. 3. P. 5. 21. n. 17.

Personae miserabiles possunt variare vique ter, & non vltra, tom. 3. P. 5. 21. n. 18.

De personis, & huius personarum, remissio, tom. 3. P. §. 21. n. 23.
 Personae Ecclesiasticae recurrentes ad Tribunalibus Ecclesiasticis ad iudices laicos, & Tribunalia secularia, quas personas incurrant, & quando possint, ac debeat excludi, t. 3. P. §. 21. n. 24.
 Personae graduatae an possint ad Ordines promoveri sine patrimonio, tom. 1. D. §. 25. n. 6.
 Personae Ecclesiasticae, ad quae onera teneantur, vel non, t. 2. E. §. 2. n. 20. 25. & §. Immunitas, n. 31.
 Personae turpes infamatae an excludant fratrem, t. 2. F. §. 21. num. 2.
 Ecclesiasticae personae an gaudeant immunitate quo ad suos superiores, t. 1. §. 4. n. 30.
 An possint citari coram iudice seculari, vel per proclama in confessione inuentarii, tom. 2. I. §. 36. num. 2.
 Personae Ecclesiasticae, an teneantur ultra vires hereditatis, non facti inventario, t. 1. §. 36. n. 8.
 Personae, an possint in domo sequestrari ob timorem scandali, t. 4. §. 13. n. 16.
 Personae miserabiles, an possint variare forum in iudicio finalitatis, t. 4. §. 18. n. 8.
 Personae Ecclesiasticae an, & quando ligentur statutis laicalibus, vel possint illis vi, tom. 4. §. 29. num. 11. & 12.
 Personae exclusae a successione an augent numerum filiorum in calculanda legitima, tom. 3. L. §. 6. num. 11.

P E R T I N E N T I A E.

Pertinentiae, quae dicantur, & quae sub earum nomine veniant, t. 1. A. §. 33. n. 40. & seqq.
 Pertinentiae Causae, vel feudales dicantur, & alia de pertinentiis, t. 1. C. §. 17. n. 43. & 44.

P E S.

Pes quot digitorum sit in materia l. fin. ff. fin. regund. & immunitatis Ecclesiasticae, t. 3. L. §. 10. n. 16.

P E T I T I O.

Petens debitum iam solutum committit crimen feloniarum, & exigitur solum, ac tenetur ad restitutionem ultra penam arbitriam, & an aliquando excusetur, tom. 3. P. §. 22. num. 1. & 7.
 Petens plus debito, an possit obtinere pro summa verè debita, & probata, an sit condemnandus in expensis, vel totum amittat, quando possit excusari, & alia, t. 3. P. §. 22. n. 2.
 Petens vnum, & probans de alio, an debeat succumbere, ibidem.
 Petitiones hereditatis actio competit tam ex testamento, quam ab intestato, est realis, quibus, & contra quos datur, ac de interdicto quorum bonorum, & alia, t. 3. P. §. 22. n. 3. & 8.
 Petitorium iudicium quando, & ex quibus dicatur inventarium, & an possit simul in eodem libello enumerari cum possessorio recuperandae, t. 3. P. §. 22. n. 4.
 Petens consilium sapientis, an solvere debeat salarium pro Consultore, t. 3. P. §. 22. n. 5.
 Petito remedium a lege, vel statuto induci est necessaria, ut ei locus sit, t. 3. P. §. 22. n. 6.
 Petito hereditatis an datur contra titulo possidentem, t. 3. P. §. 22. n. 8.
 De alijs petitionibus, & earum effectibus, remissio, t. 3. P. §. 22. n. 9.
 Petitorium quando non suspendatur, sed simul procedatur, t. 1. C. §. 2. n. 7.

P I E T A S.

Pietas magna est delinquentibus punire, ne vitetius peccent, t. 1. Discut. de qual. iud. perfect. n. 38. & c.

P I G N V S.

Pignus vnde dictum, quid, & quoniam sit, & alia, t. 3. P. §. 23. n. 1.
 Pignus an, & quomodo differat ab hypotheca, & an statutu loquens de pignore procedat in hypotheca, & c. contra, ibid.
 Pignus an dicatur possideri a debitore, vel a creditore, & cui competat actio spoli, pro creditore, tom. 3. P. §. 23. num. 2.
 Pignus quo ad dominium remanet in bonis debitoris, & si pereat alius damno perit, cessante culpa creditoris, t. 3. P. §. 23. n. 3.

Pignus possidens tenetur de dolo, lata, & leui culpa, non de calu, ibid.
 Pignus quomodo vendi possit a creditore, & possit retineri pro alio creditore, t. 3. P. §. 23. n. 4. & seqq.
 Pignus conventionale quomodo constituatur, vendatur, vel alteri in pignus deuri, licet a domino vindicari possit solum primo debito, & alia, t. 3. P. §. 23. n. 5.
 Pignus venditum, an, & quando recuperari possit a debitore, ibid.
 Pignus iudiciale, praetorium, & conventionale, quomodo constituatur, vendatur, & alia, ibid.
 Pignoris remissio, ex quibus indicatur, ibid.
 Pignus, an praesumatur, vel potius datur in solutum, t. 3. P. §. 23. n. 6.
 Pignus qualiter per solutionem debiti extinguatur, & quae remedia competant pro illius recuperatione, t. 3. P. §. 23. num. 7.
 Pignoris dominus, & debitor, an possit illud vendere, ac de pignore praetorio, & iudiciali, t. 3. P. §. 23. n. 8.
 De pignoris pro executione capiendis, & balusmodi, remissio, t. 3. P. §. 23. n. 9. & c.
 Pignus praetorium acquiritur ex primo decreto, & quid operetur, t. 1. A. §. 23. n. 1. & c.
 Pignoris electio non datur biuarrari, t. 1. B. §. 6. n. 6.
 Pignus an censetur liberatum per dationem alterius pignoris, t. 1. C. §. 32. n. 7. & alia de creditore habente pignus, vide in d. §. Creditor.
 Alia vide in §. Remedium, num. 9. & c. in Praxi, §. Pignus.

P I S C A T I O, E T P I S C E S.

Pisces an transeant cum fundo vendito, tom. 1. A. §. 33. num. 7.
 Piscatio an sit Clericis permessa, t. 1. C. §. 18. n. 7.
 Piscatio cum retibus, an possit prohiberi, tom. 1. D. §. 30. num. 34.
 Piscatio, & venatio, an sit licita, possit prohiberi, & alia, vide §. Flumen, n. 1.
 Vide §. Princeps, n. 4. r.

P L E N I T Y D O.

Plenitudo potestatis an competat Principi, & in quibus, t. 3. P. §. 45. n. 1.

P L U R A L I T A S.

Pluralitas in rebus, & corporibus praesumitur, nisi probetur identitas, secus autem in factis, tom. 3. P. §. 24. n. 1. & seqq.
 Pluralitas factorum non praesumitur, ibid.
 Pluralitas actuum, ac etiam rerum, & personarum, praesumitur ad exclusionem falsitatis, vel alterius delicti, ibidem.
 Pluralitas, aut diversitas actuum, instrumentorum, vel testamentorum, an, & quando praesumatur, vel non, & ex quibus indicatur, t. 3. P. §. 24. n. 2.
 Pluralitas contractuum, scripturarum, sententiarum, & balusmodi non praesumitur, sed ab allegante est probanda, t. 3. P. §. 24. n. 3.
 Pluralitas, an, & quando resoluitur in singularitatem, vel non, tam in vitibus voluntariis, quam in contractibus, t. 3. P. §. 24. n. 4. & 10.
 Pluralis numerus vno non contentatur, sed saltem duo requirit, ibid.
 Plures copulati quando pro vno habeantur, ibidem.
 Pluralitas beneficiorum, qualiter Clericis sit prohibita, & quando permessa, & alia, t. 3. P. §. 24. n. 5. & c. 1. B. §. 4. n. 12. & 19. C. §. 18. n. 20.
 Plura beneficia possunt ad vnum Altare institui, & quare, ibidem.
 Pluralitas personarum eiusdem nominis, & cognominis non praesumitur; in criminalibus tamen non procedit ista praesumptio, sed aliter constare debet de identitate personae banniti, & quomodo, t. 3. P. §. 24. num. 6.
 Pluralitas summorum, an, & quando praesumatur, vel non ex pluralitate obligationum, vel confessionum, & balusmodi, t. 3. P. §. 24. n. 7.
 Plures rei debendi ex causa penali, vel criminali non liberantur vno solvente, t. 3. P. §. 24. n. 8.
 De pluralitate, & pluribus in diversis casibus, plura, remissio, t. 3. P. §. 24. n. 9. & c.

P O C V L V M.

Poculum amatorium quomodo puniatur, tom. 1. A. §. 28. num. 3.

Poculum amatorium quid sit, & alia, tom. 1. A. §. 3. n. 2.

P O D A G R A.

Podagra est iusta causa non interessendi choto, tom. 2. L. §. 19. n. 9.

P O L L V T I O.

Pollutio proprijs manibus, vel cum caduere, siue alio instrumento quomodo puniatur, t. 1. C. §. 20. n. 7.

P O R T A.

Portæ Civitatis qualiter, & à quibus custodiri debeant, §. Cues. n. 16.

Porta an fieri possit in muro communi, vel proprio versus fundum vicini, t. 3. E. §. 2. n. 5.

Portator rei deponens de consignatione alteri facta non probat nisi sit approbatus ab arte, si aliud non obstat, vel nisi aliunde constet de consignatione, nam tunc probatur circa alias qualitates, tom. 3. P. §. 35. n. 1. & t. 1. B. §. 12. n. 1.

Portator pecunie tenetur docere illam tradidisse, vel restituisse ei, à quo recepit, alias fortum committit, ibidem.

Portans scienter litteras pro homicidio committendo, illo sequatur, & tanto magis expiator tenetur pena homicidij, t. 3. P. §. 35. n. 2.

Portans res gabellabiles non descriptas in buletta, simul cum descriptis, omnes amittit ratione abusus, tom. 3. P. §. 35. n. 3.

Portans res prohibitas super equo, vel naui aliena, si illas amittit per confiscationem, an incidat in commissum etiam equus, vel naus aliena, distingue, tom. 3. P. §. 35. n. 4.

Portator litterarum, illas non presentans tenetur ad interesse propter moram, t. 3. P. §. 35. n. 5.

Portator rei tenetur de periculo, si pretio portas, vel ad periculum se obligavit, ibid.

P O R T I C I.

Portici an sint publici, vel cedant domibus, ad quas per eos habetur accessus, t. 3. L. §. 20. n. 4.

P O S I T I O.

Positio est pars intentionis continens ad superius petit ab adversario responderi, & alia quid sit positio, & qualis debeat esse responsio, t. 3. P. §. 26. n. 1.

Positiones, & articuli debent esse positivi, & non interrogativi concepti, alias pars non tenetur respondere, ibidem.

Ponens fatetur esse verum quod ponit, & parte instantis ita iurare tenetur, sub conditione tamen si adversarius respondendo idem fateatur, & quare, ibid.

Positionem negans non potest in ea se fundare, sed bene iudex, & alia de positionibus, ibid.

Positiones possunt quodcumque fieri, & admitti, saltem pro habenda simplici responsione, quid siante statu quo post lapsum termini omnes probationes cessantur exclusæ, vel post publicatas attestaciones, & alia, tom. 3. P. §. 26. n. 2.

Positionibus an possit responderi post lapsum terminum, vel conclusum in causa, & publicatas attestaciones, ibidem.

Positiones admittuntur ubi subest æquitas in causis summarijs, & an novæ post publicationem processus, ibidem.

Positiones fieri possunt etiam ab eo, qui in se suscepit onus probandi, non autem ab eo, qui probationibus renunciat, & quare, ibid.

Positiones in causis summarijs fieri possunt etiam ante litteram contestatam, & loco petitionis, ibid.

Positiones, an, & quando fieri possint etiam super materia iam deducta, & contra probati per testes, licet attestaciones sint publicatæ, & alia, tom. 3. P. §. 26. n. 3.

Positiones contrarie, qualiter non sint admittendæ, quid si sint contra instrumentum, & quis prius respondere debeat an actor, vel reus, t. 3. P. §. 26. n. 4.

Positiones negativæ, vel negativæ conceptæ, an, & quando admittantur, vel non, t. 3. P. §. 26. n. 5.

Positiones consistentes in iure, & non in facto, non admittuntur, nisi agatur de iure consuetudinario, & alia, t. 3. P. §. 26. n. 6.

Positionibus impertinentibus, capiosis, impossibilibus, & negativis non est respondendum, solent tamen in dubio admitti cum clausula salvo iure impertinentium, & dum disponatur de admissione non currit tempus, an responsio præiudicat, & alia, t. 3. P. §. 26. n. 7.

Positionibus super dominio, vel possessione auctoris non est respondendum, si tamen responderit tibi præiudicat, & an cedens tenetur respondere, t. 3. P. §. 26. num. 8.

Positiones, an, & quomodo admittantur in causis criminalibus, tam ex parte fisci, & accusatoris, quam ex parte inquisiti, & an in causis beneficialibus, tom. 3. P. §. 26. num. 9.

Positionibus obcuris, incertis, captiosis, & criminosis, vel continentibus turpiditatem respondere debent, non est respondendum, tom. 3. P. §. 26. num. 10.

Positiones contra presumptionem iuris, & de iure, an admittantur, & illis sit respondendum, tom. 3. P. §. 26. n. 11.

Positiones non possunt fieri, nec illis responderi per procuratorem, nisi cum mandato speciali, & aduocato, t. 3. P. §. 26. n. 12.

Positiones datæ per procuratorem cum mandato generali, possunt revocari, etiam non docto de errore, ibid.

An, & quando possit responderi per procuratorem, vel cum illius assensu, vel data copia, ibid.

Positio partem vera, & partem falsa, an possit tota negari, maxime in foro conscientie, t. 3. P. §. 26. num. 13. & seqq.

Positio de decem partibus debitis, quæ verè sint debita, sed sub conditione, an possit in totum negari, & si deruet responsio qualificata, an sit in totum acceptanda, t. 3. P. §. 26. n. 14.

Qualiter possit tute responderi super mutuo recepto, & secretè restituto, & alia, ibid.

Positionibus respondendum est simpliciter, & non qualificatè, quando admittatur qualificata responsio, & generaliter qualis debeat esse responsio, quid si respondendum esset ab inviolitate, vel societate, & alia, tom. 3. P. §. 26. n. 15. & seqq.

Positionibus, an responderi possit relatè ad instrumentum, vel alias scripturas, quid operetur talis relatiua responsio, quid si instrumentum esset nullum, an per verbum non recedat, & alia, tom. 3. P. §. 26. n. 16.

Positiones negans, vel falsum respondens, an, & quando possit puniri de mendacio, vel perjurio, siue potius Deum solum vitare libeat, & alia, tom. 3. P. §. 26. num. 17.

An convictus de mendacio in una petitione negatus, habeatur pro confesso, & convicto in alijs, ibidem, & num. 18.

Positiones, ut possint haberi, & declarari pro confessis in consummationem non respondentis, quæ requirantur, & sint servanda, an ab huiusmodi declaratione detur appellatio, & alia, t. 3. P. §. 26. n. 18.

Positiones habitæ pro confessis admittunt probationem veritatis in contrarium, t. 3. P. §. 26. n. 19.

Positio habitæ pro confessata dicitur sic probatio, & petit percepta instantia, ibid.

Positio confessata non potest revocari, nisi docto de errore, habitæ verò pro confessata potest revocari, tom. 3. P. §. 26. num. 20.

Positiones si fuerint declaratæ pro confessis in consummationem, an, & quatenus possit mora purgari, & post admitti ad respondendum, vel non, & alia, ibid.

Positionum non est danda copia de iure, & consuetudine plurimum Tribunalium ante responsum, licet in Curia Romana, & alibi contrarium servetur, & ideo sit servanda consuetudo, vel statutum cuiuslibet loci, t. 3. P. §. 26. n. 21.

Si opus fuerit mittere Commissarium ad recipiendum responsiones, cuius expensis sit faciendum, ibid.

Positionibus, quibus semel fuit responsum, non est amplius respondendum, & non fuit admittendæ, quæ sunt eadem cum primis in substantia, & alia, tom. 3. P. §. 26. num. 22.

Positionibus, ob quas in peritium, vel contrarietatem quas incidere potest, non est respondendum, ibidem.

Posi-

Positioni generali qui respondere debet specialis, & e contra, & quare, ibid.
De positionibus pluris, reuissus, t. 3. P. §. 26. n. 3.
Positiones negans, si in aliquibus sit de mendacio conclusus, an idem dici possit quo ad alias, t. 3. P. §. 26. n. 3. & 17.

Positionibus hinc inde status, an prius respondere debeat actor, vel reus, t. 1. A. §. 1. n. 3.

Positiones an admittantur ad probandum hereditatis additionem, tom. 1. A. §. 13. n. 26.

Positiones de possessione auctoris, an sit respondendum, t. 2. E. §. 31. n. 4.

POSITVS IN CONDITIOE.

Positi in condicione non veniunt in dispositione, & non censentur vocati, nec substituti, nisi aliter ex contextibus appareat de mente disponentis, de quibus plurimum, t. 3. P. §. 27. n. 1.

Positi in condicione, quando ex contextibus sunt actiue vocati, an possint dici etiam passiuè grauati onere reciproci fideicommissi, ibid. & n. 3.

Positi in condicione in contractibus, an censentur vocati, ibid. & n. 4.

Positi in condicione quando possint dici dispositiue vocati ex contextibus, remittitur in arbitrio iudicis, & si adfuit hinc inde coniectura, in dubio pro exclusione fideicommissi audiendum, ibid.

Positi in condicione faciunt deficere conditionem ad exclusionem substitutorum, & censentur alia reservata successio ab antecessore, ibid. & n. 5.

Positi in condicione qualiter admittantur saltem inter transmissionis, & censentur magis dilecti, quam substituti, maxime extranei, ibid.

Positi in condicione flante clausula *omni meliori modo*, censentur dispositiue vocati, & coniectura non diuisum, sed coniunctum sunt ponderandæ, ibid.

Positi in condicione, qualiter vigore Statuti Viris censentur vocati, quomodo intelligatur, & alia, ibid.

Positi in condicione quando vigore statuti, vel ex contextibus sunt vocati, dicuntur vocati tantum ad portionem patris, & non patris, & quando etiam ad portiones patrum, & alia, t. 3. P. §. 27. n. 3.

Positi in condicione si sint vocati, intelliguntur vocati per vulgarem tantum, quæ per aditionem expiat, & quando etiam per compendiosius, & alia, ibid.

Positi in condicione in particularibus fideicommissis, & legatis, vel contractibus, dicuntur dispositiue vocati, concurrentibus tamen alijs coniecturis, tom. 3. P. §. 27. num. 4.

Positi in condicione, quatenus non essent vocati, censentur alius reservatum has legitimæ successiones, t. 3. P. §. 27. num. 5.

P O S S E S S I O.

Possessio qualiter habeat ius offerendi creditoribus ad effectum reportandi illorum iura, t. 3. O. §. 1. num. 1. vide Obligatio.

Possessio dicitur quasi pedem possessio, quæ, & quætriplex sit, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 1.

Possessio saltem ciuile potest per legem, ac per Principem transferri, & acquiri sine alio hominis facto, & est manutentibilis, ibid. & n. 2.

Possessio operatur plura commoda, & privilegia, & quæ, sicut etiam quandoque producit incommoda, & quæ, t. 3. P. §. 28. n. 2. & 31.

Possessio iniusta, ad, & quando sit manutentibilis, vel non, & capta contra formam statuti non est manutentibilis, nisi docto de legitimo titulo, sicut nec capta per procuratorem sine speciali mandato, an sufficiat præsumptum, & alia, ibid.

Possessio, an, & quando, ac quibus concurrentibus possit acquiri per solam ocularem inspectionem, & aspectum rei, tom. 1. P. §. 28. n. 3.

Possessio Ecclesiæ, cuiusque membrorum, alio non possidente, dicitur capta per solum contactum hostij, & aspectum, licet cultus recusat aperire, & clauis tradere, ibid.

Possessio non acquiritur ex sola sententia, & iussu iudicis, sed opus est apprehensione, quæ si fiat a procuratore,

debet constare de speciali mandato, an pro sit ratificatio, & alia, ibid.

Possessio ad effectum præscribendi, an possit acquiri sine scientia aduenturij, & quomodo probetur, ibid.

Possessio non potest capi propria auctoritate, alias committitur spoliatio, quid flante pacto, vel licentia, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 4.

Possessio capta propria auctoritate est vitiosa, & non manutentibilis, ac facit capientem cadere à iure suo, & alia, ibid.

Possidens, an sibi præiudicet petendo immisionem à iudice, ibid.

Possessio potest propria auctoritate capi de iudicis licentia, quæ est intelligenda si resistentem non inueniat, ibid.

Possessio vacans potest capi propria auctoritate, etiam flante edicto id prohibente, ibid.

Possessio potest propria auctoritate recuperari ab iniuste decreto, nec dicitur committere spoliatio, etiam contra tertium habentem causam à spoliante, ibid., & num. 8.

Possessio capta vigore mandati iudicis secularis super bonis Ecclesiasticis, licet agatur de vili dominio inter laicos est nulla, & non manutentibilis, licet alij contra in vltimo casu, t. 3. P. §. 28. n. 5.

Clerici recurrentes ad iudices laicos pro acquirenda possessione qualiter excommunicentur, repellantur à limine iudicij, & quando possint excusari, vel non, ibid.

Possessio capta sine præiudicio habentium meliora, & potiora iura, quid operetur, vel non, tom. 3. P. §. 28. num. 6.

Capta cum clausula *quomodo sit vacans*, alio possidente habetur pro non capta, ibid.

Possessio capta diebus festis, etiam Natiuitatis, vel Resurrectionis Domini, si non sit pro executione debiti, vel ex capite successione, vel simili rectè sustinetur, t. 3. P. §. 28. n. 7.

Possessio capta non ciuile specialiter primis possessoribus, etiam iniuste detentoribus, qualiter sit nulla, & index teneatur introitum expellere, & expulsus iterum in eam ponere, tom. 3. P. §. 28. n. 8.

Possessio capta propria auctoritate sine citatione habetur pro clandestina, & turbativa, nec est manutentibilis, sed manutentio est danata primo possessori, & quando secus, ibid. & n. 4. in fine.

Possessio iunior qualiter dicatur clandestina, & vitiosa, ubi appareat de antiquiori possessione alterius, t. 3. P. §. 28. num. 9.

Possessio capta cum expressione horæ, præsumitur anterior, & est manutentibilis, ibid.

Possessio antiquior, an præferatur iunior cum titulo, licet alias data paritate, præferenda sit possessio titulata non titulata, & alia, ibid.

Possessioni præiudicat proprietas, & tunc vitimus status non attenditur, nec quando constat de anteriori statu contrario, ibid.

Possessio antiquior non attenditur ubi fuit amissa per ouam, vel præsumitur per lapsum decennij, ibid.

Possessioni anteriori non præsumitur renunciatio per nouam apprehensionem, ibid.

Possessor antiquior est manutentendus, nisi appareat posterorem possidere scientem, & patientem anteriori, ibid.

Possessor ex occupatione posteriori, & turbatiua alterius, non censetur se habuisse pro spoliato, & alia, ibid.

Possessio capta auctoritate iudicis competentis, & legitime procedentis est iusta, & manutentibilis, alias secus, t. 3. P. §. 28. n. 10.

Possessio, vel quasi, quæ dedit causam liti, vel cuius resistit sine titulo, non attenditur, & an consisto de bono iure deuit reuocatio, ibid.

Possessio capta sine pendente, vel intra decem dies ad appellandum, si sententia sit appellabilis, licet non fuerit appellatum, est nulla, & per viam attentatorum reuocanda, t. 3. P. §. 28. n. 11.

Possessio capta in parte fundi, qualiter extendatur ad totum, & idem in similibus, t. 3. P. §. 28. n. 12.

- Possessio capta de domo, comprehendit etiam mobilia, siue affixa, siue separabilia, ibidem, vide §. Mobilia, num. 4.
- Possessio capta Ecclesiae suffragatur quo ad illius bona ad effectum manutentionis, & alia, tom. 3. P. §. 28. num. 13.
- Non dicitur tamen capta possessio beneficii, licet fuerit capta bonorum, vel domus, ibid.
- Possessio, siue causa viuectualis quando sufficit, vel non, ibidem.
- Possessio, vel quasi acquisita contra Antecessorem, suffragatur etiam contra successorem, tom. 3. P. §. 28. num. 14.
- Possessio Canonici, vel alterius beneficii in Ecclesia Collegiata, an, & quando sit capitulariter capienda, & quomodo, vel non, & alia, ibid.
- Possessio beneficii qualiter probetur, & alia, ibid.
- Possessio qualiter transferatur per retentionem usufructus, & per clausulam constituti, t. 3. P. §. 28. n. 15.
- Possessio, an transferatur ex contractu nullo, & inuicem, si interueniat traditio, t. 3. P. §. 28. n. 16.
- Possessio tradita, vel transacta ex falsa causa, an sit manutentibilis, & alia, ibid.
- Possessio, an, & quando transeat, vel non de cedente in cessionarium sine apprehensione, & alia, t. 3. P. §. 28. num. 17.
- Possessio non transit in singulares successores, nisi apprehendatur, sed apprehensa coniungitur cum illa auctorum ad effectum praescribendi, & manutendi, ibidem.
- Possessio Antecessoris, an, & quando suffragatur, vel non successoris sine noua apprehensione, ibidem, & num. seqq.
- Possessio defuncti, an, & quando transeat ad haeredes, vel non sine noua apprehensione, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 18. & seqq.
- Possessio defuncti potest contrahi in haereditate vigore statuti quo ad omnes effectus, & de intelligentia dicti statuti plene, ibid.
- Possessio defuncti quando transeat ad haeredes absque apprehensione, etiam cessante statuto, & alia, tom. 3. P. §. 28. num. 19.
- Possessio defuncti, licet non transeat ad haeredes, non potest interim ab alio apprehendi, & apprehensa debet ipsi haereditas restitui, ibid.
- Possessio defuncti, qualem intenuit, suffragatur haereditas ad obtinendam manutentionem, ibid.
- Possessio defuncti probatur per testes de publica voce, & fama, ubi alius non docet de titulo, ibid.
- Possessio defuncti praesumitur vacans de tempore mortis, & potest liberè apprehendi per haeredes, ibid.
- Possessio defuncti iure familiaritatis, non transit in haereditatem, vel filium, ibid.
- Possessio, quam quis retinet animo suo, & corpore alieno, ut per colonum, qualiter non amittatur, nisi per expulsiorem ipsius coloni, & familiae, an sufficiat recognitio, vel reconductio, & alia, tom. 3. P. §. 28. n. 20. & 18.
- Possessio eiusdem rei, an possit eodem tempore esse penes plures in solidum, vel pro rata, & quae prauealeat, t. 3. P. §. 28. n. 21.
- Possessio, quam quis habet iure speciali, vel ex privilegio, non releuat pro manutentione, nisi doceatur de titulo, & quid in beneficiis, tom. 3. P. §. 28. num. 22.
- Possessio probatur per clausulam constituti in primo extremo Saluiani, & an per librum estimi, tom. 3. P. §. 28. n. 23.
- Possessio probatur per locationem rei, si concurrant alia adiuuentia, vel plura instrumenta locationum antiqua, etiam contra rerum, vel moderna stante pensionum perceptione, vel inter locatorem, & conductorem, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 24.
- Possessio probatur ex pluribus enonciatiis antiquis, ex libro Estimi, vel Catastri, & ex sententia fateri praesumpta, licet per eam non transferatur, tom. 3. P. §. 28. num. 25.
- Possessio qualiter probetur verè per actus directè inferentes possessionem, & quos, ac etiam si de ex pluribus modis relatis, tom. 3. P. §. 28. n. 26.
- De possessione ex confitio, traditione instrumenti, sigillo, clausum traditione, appositione signi, instrumentum, inductione in fundum, insistentia, detentione, fructuum perceptione, seminatione, fama in antiquis, concessione Principis, substatione, & huiusmodi, ibid. & n. 28.
- Possessio instrumentalis capta ab non possidente, qualiter sit manutentibilis, & alia, ibidem, & n. 26. vide Manutentio, n. 5.
- Possessio tenetur, ex quibus dicatur probata priuatiue quo ad alios, ibid.
- Possessio refutatur ex actibus equiuocis non releuat, ibidem.
- Possessio pro diuisio, ex quibus probetur, vel excludatur, ibidem.
- Possessio qualiter probetur per testes, etiam singulares, & non reddentes causam scientiae, & confessione partis, etiam cum qualitate iurisdictionis, & indebitae, & perceptione fructuum, iustificatione litis, & huiusmodi, t. 3. P. §. 28. num. 27.
- Possessio si de acquirenda, dicitur vera possessio quo ad manutentionem, & alios effectus, & si de acquirenda pluribus modis, de quibus tom. 3. P. §. 28. num. 28. & 26.
- Possessio probata, dicitur probata fructuum perceptio, quos possessor tenetur restituere, nisi doceat ad se spectare, vel aliam perceptisse, tom. 3. P. §. 28. num. 29. & 46.
- Possessio de praeterito, qualiter arguat possessionem de praesenti, & semel probata praesumitur usque ad obitum continuata, nisi aliter appareat; quid in mobilibus, in iure viuectuali, & alia, t. 3. P. §. 28. num. 30. & 35.
- Possessio de praesenti non arguit possessionem de praeterito; probata autem de praeterito, & de praesenti, praesumitur media, & quomodo probetur aliquem dolo desisse possidere, ibid.
- Possessio praesumitur ex titulo praebulo, & potius quam nulla detentio, quod sine comoda possessioni, & alia, tom. 3. P. §. 28. n. 31.
- Possessio releuat ab onere probandi, & illud rejicit in adversarium, ibid.
- Possessor praesumitur dominus, ubi aliter non constet, & in dubio melior est conditio possidentis, etiam in foro contentitiae, ibid.
- Possessio immemorabilis, vel centenaria habet vim cuiuscumque tituli, & privilegii etiam Papalis, tollit obstaculum incapacitatis, quomodo probatur, & alia, tom. 3. P. §. 28. num. 32.
- Possessio quando, & quomodo mutetur ex titulo, & causa superueniente sine ulla declaratione, dummodo titulus sit validus, & notus possessori, & est manutentibilis, etiam si prima possessio fuisse nulla, non tamen procederet alio possidente, tom. 3. P. §. 28. num. 33.
- Possessio iure familiaritatis, quando dicatur, est probanda, nullum ius tribuit, nec est manutentibilis, nisi superueniente aliquo titulo habili, tom. 3. P. §. 28. num. 34.
- Possessio ciuili animo retinetur, nec amissa praesumitur, nisi post decennium, vel alius breuius tempus, si possessor sciuit naturalem penes alium extare, & tacuit, vel habuit se pro spoliato, an procedat in mobilibus, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 35.
- Possessio ex quibus actibus amittatur, vel non, an per actum nullum, vel per consensum, quando non fuit quarsita ei, in quem fuit translata, vel iuxta modum intentum, t. 3. P. §. 28. n. 36.
- Possessio, an, & quando amittatur per inundationem fundi, vel non, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 37.
- Possessio, an amittatur per sententiam contra possessorem latam absque alia executione, vel non, ibid.
- Possessor consensit, si fecit melioramenta, & quomodo possit pro illis retinere, vel teneatur totum debetum offerre, vel rem dimittere, t. 3. P. §. 28. n. 38.
- Possessor si neget possidere, qualiter actor sit mittendus in possessionem, ibid. vide Actor.
- Possessor conueniunt si muliere in subsidium agente contra rem estimatam sibi in dotem datam, potest offerre dotem, & rem retinere, t. 3. P. §. 28. n. 39.

Possessor conuentus Saluiano non luuatur anterioritate mulieris, quæ cum viro vendidit, & quare, tom. 3. P. §. 28. n. 40.

Possessor rei censuatur, vel aliter obligatur, an teneatur tantum actione reali, vel etiam personali, & in rem scripta, t. 3. P. §. 28. n. 41.

Et si sit Clericus, coram quo iudice sit conueniendus, ibidem.

Possessor rei censuatur, vel emphyteuticæ, qualiter pro annuis redditibus conueniatur nulla facta excussione possit, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 42.

An possit concedi immisio super alijs bonis non censuatis, licet hypothecatis, non facta prius excussione fundi censuati, & alia, ibidem.

Possessor non potest conueniri, quando dominus, & creditor censui potest argui de negligentia dolosa, & morosione, in exigendo annuos fructus à debitore principali, ibidem.

Possessor non potest molestari, nisi prius obenta sententia, & liquidato credito cum debitore principali, & alia ad rem, ibidem.

Possessor, an, & quando possit conueniri negotio adhuc non liquidato, & sine citatione, vel non, & via executiua, t. 3. P. §. 28. n. 43.

Possessor beneficij non potest amoueri sine citatione, & idem in alijs, contra quos non competat via executiua, & alia, ibidem.

Possessor bonæ fidei, qualiter lucretur fructus consumptos, & teneatur ad illos tantum à die liti contestatæ, pro antea compensare cum expensis, & alia, plura etiam quo ad forum conueniatur, tom. 3. P. §. 28. num. 44.

Quid si ex fructibus factus sit locupletior, & quid presumendum, ibidem.

Possessor si dubitet rem esse alienam, an teneatur ad aliquam restitutionem, & si sit iniquus, ac male fidei, an ad summam rei valorem, & alia, ibidem.

Possidens vigore adiudicationis nullæ, vel nulliter immisissæ, an lucretur fructus perceptos, tom. 3. P. §. 28. num. 45.

Possessor an presumatur percepisse fructus, vel sit probandum de percepto in certa quantitate, t. 3. P. §. 28. num. 46. & 49.

Possessor bonæ fidei non restituit fructus post triennium, & quare, & ex cursu 30. annorum bona fides presumatur, t. 3. P. §. 28. n. 47.

Possessor male fidei tenetur restituere omnes fructus perceptos, & qui percepti perorauerunt vigne ab initio, etiam si in prima instantia sententiam fauorabilem reportasset, ibidem.

Possessor iustus, & bonæ fidei potest retinere sibi debitum, etiam naturaliter tantum, secus si sit male fidei, tom. 3. P. §. 28. n. 48.

Possessor non tenetur regulatim dicere titulum suæ possessionis, & quando teneatur, tom. 3. P. §. 28. num. 49.

Possidens liberè, & pacificè per triennium beneficium Ecclesiasticum cum titulo saltem colorato, illud præteritis, nec potest viterius molestari, & plura de regula de triennali, & aliqua de annali, quibus iussugetur, vel non, tam in foro fori, quam conscientie, tom. 3. P. §. 28. num. 50. & 69.

Possidens potest de facto se tueri in sua possessione, contra turbantem, & inuadentem de facto, t. 3. P. §. 28. num. 51.

Possessor, an possit in vita sua facere declarare, ad quem eius successio spectare debeat in illis bonis, de quibus disponere non potest, & alia, t. 3. P. §. 28. num. 52.

Possidens pro fructibus decursis habet retentionem pro decurrentibus, licet de illis non loquatur sententia, & generaliter quando possidens pro viro credito, possit pro alio retinere, t. 3. P. §. 28. n. 53.

Possidens presumitur suæ, & non alieno nomine possidere, t. 3. P. §. 28. n. 54.

Possidens pro indiuiso cum alio, si alienet, vel obliget solus, illi non præiudicat, nec creditori præiudicat diuisio inter eos facta, t. 3. P. §. 28. n. 55.

Possidens, vel quasi seruientem, an presumatur illam habere,

vel teneatur probare quo ad mantentionem, & quo ad præscriptionem, tom. 3. P. §. 28. n. 56.

Possessoria remedia, sunt vel adipsicendæ, vel retinendæ, vel recuperandæ, & quæ sint, & alia, tom. 3. P. §. 28. n. 57.

Possessio bonorum ad effectum succedendi de iure Prætorio, quid, quotuplex sit, quare inducitur, intra quod tempus agnoscenda, auhodie fit sublatæ, & alia, ibidem.

Possessoria remedia qualiter comparantur pro conferuando honore alicui debito, t. 3. P. §. 28. n. 58.

Possessoria remedia non sunt tuta an conscientia, quando possessor non fouet bonum ius in proprietate, & peccant principales, aduocati, & procuratores, & teneantur ad restitutionem in eis insistentes, tom. 3. P. §. 28. cum 59.

Obiens in possessorio, an excusetur à restitutione fructuum si postea succumbat in petitorio, ibidem.

Possessorium iudicium, an, & quando possit cumulari, & admetti cum petitorio, vel non, t. 3. P. §. 28. num. 60.

Possessorium retinendæ, & recuperandæ, qualiter possit in eodem libello cumulari saltem subordinatè, tom. 3. P. §. 28. n. 61.

Possessorium retinendæ est prius terminandum, quando utraq; contendit de possessione, tom. 3. P. §. 28. num. 62.

Possessorium non datur contra eum, qui seruati seruandis suis immisus, sed agendum est petitorio, t. 3. P. §. 28. num. 63.

Possessorij causa est modici præiudicij, habet plura spectacula, quando comparatur, vel non, quando fiat suspensio petitorij, vel simul cognoscatur, & alia, tom. 3. P. §. 28. cum 64.

Possessio defuncti, vel Antecessoris, an possit coniungi cum illa hæreditis, vel successoris ad effectum præscriptionis, t. 3. P. §. 28. n. 65.

Possessio instrumentalis an, & quando sit attendenda ad effectum mantentionis, tom. 3. P. §. 28. num. 66. vide Mantentio, n. 5.

Possessio semel per constitutum translata in vnum, non potest iterum ad fauorem alterius transferri, & quare, t. 3. P. §. 28. n. 67.

De possessione, & possessoribus bonæ, vel male fidei, ac de remedijs possessorij plura, remissuè, tom. 3. P. §. 28. num. 68.

Possessor iniustus an teneatur in utroque foro ad estimationem quanti plurimum si res percat, etiam sine culpa sua, & alia, t. 3. P. §. 28. n. 69.

Possessor quando dicatur dolo decessisse possidere, t. 1. A. §. 23. num. 8. &c.

Possessor an teneatur respondere positionibus actoris, t. 2. C. §. 35. num. 64.

Possessio an probetur ex diuisione bonorum, tom. 1. D. §. 22. num. 22.

Possessio acquiritur ex contractu Principis sine traditione, t. 1. D. §. 29. n. 3.

Possessio, & dominium quando non transferatur, ibidem, num. 4.

Possessor male fidei mercedem sui laboris vult inter impensæ deducere, t. 1. Diuersi, de prohib. monet. & c. n. 93.

Alia vide in §. Bona, num. 36. & §. Constitutum, §. Dominus.

Possessio Canonicatus qualiter capiendæ, tom. 1. C. §. 3. num. 5.

Possessor, ut possit hypothecari conueniri, quæ sint præsumenda, t. 2. E. §. 22. n. 8.

Possessio ciuius fructi in domino, quid operetur, t. 2. F. §. 11. num. 28.

Possessor an possit conueniri via executiua, tom. 3. E. §. 23. num. 10.

Possessio debitoris in Saluiano qualiter probetur, t. 2. E. §. 31. n. 7. & seqq.

Possessor bonæ fidei qualiter lucretur fructus, tom. 3. F. §. 23. num. 10.

Possessio iunior presumitur clandestina, & viciorum, confuso de anteriori alterius possessione, tom. 4. R. §. 10. num. 17.

Possessio an, & quando dicatur turbata, & alia, vide Turbatio.

Possessio an à legatarijs capi possit propria auctoritate, t. 3. L. §. 5. n. 80.
 Possessor male fidei, an possit aliquo caso tuta conscientia preficere, tom. 3. P. §. 38. num. 3. & lit. M. §. 1. num. 8. & 9.
 Possessio manutentibilis continuatur de primogenito in primogenitum, t. 3. M. §. 6. n. 35.
 Possidens beneficium, an, & quando teneatur probare titulum, t. 4. T. §. 12. n. 10.
 Possessor an, & quando teneatur probare titulum sui prædecessoris, & quomodo, ibid.
 De possessione urbana, vide in Praxi, §. Possessione urbana.

P O S T E R I.

Posteroram, vel descenditium appellatione, qui veniant, t. 1. A. §. 33. n. 14. & c. 28.

P O S T H U M V S.

Posthumus quis dicatur, & quibus modis, tom. 3. P. §. 39. n. 1.

Posthumus, qui natus est vivus, & perfectus, ac vitalis, & non abortivus, qualiter rumpat testamentum patris, siue matris, si in eo fuerit præteritus, & alia, tom. 3. P. §. 39. n. 2.

Posthumus si sit vitalis facit deficere conditionem si sine filijs, nisi alias sit expresse exclusus, ibid.

Posthumus admittitur ad successionem patris cum alijs filijs antea natis, dummodo nascatur intra legitima tempora, & alia, ibid.

Posthumus scienter, vel ignoranter præteritus, quando non rumpat testamentum ob clausulam codicillarem, & quæ illud sustinet in vim fidelicommissi, salva tamen legitima posthumum, quam etiam non agnitam transmittit ad quocunque hæredes, & alia, t. 3. P. §. 39. num. 7.

Posthumus insituro, an intelligatur de quocunque nascituro, etiam ex alia vore ducenda, an de naturali tantum, vel primo nascituro, siue alijs deinde nascituris, & alia ad tem, tom. 3. P. §. 39. n. 4.

De substitutione facta posthumum masculo, an habeat locum nata posthumum femina, ibid.

De substitutione ad favorem posthumæ nascituræ ex præsentis vore, an procedat ad favorem posthumæ ex alia vore, ibid.

Posthumus rectè dari potest tutor in testamento, & quare, t. 3. P. §. 39. n. 5.

Posthumus habetur pro nato ad sui favorem, & commodum, quando dicitur præteritus, vel insitutus, & alia, ibid. & n. 6.

Posthumus præteritus, si vivo testatore decedat, sustinetur testamentum, ibid.

De posthumis pueri notabilia ad eorum favorem, ut habeantur pro natis, imò magis privilegiati, t. 3. P. §. 39. num. 6.

Posthumum an, & quando veniant sub nomine filiorum, t. 3. F. §. 14. n. 18.

P O S T E R I T A S.

Posterorum nomine, qui vocant, t. 1. A. §. 33. n. 14. & c.

P O S T L I M I N I U M.

Postliminium quale ius tribuit revertis, tom. 1. C. §. 4. num. 4.

P O T E N T I O R.

Potentior quis dicatur pro annullanda cessione illi factæ, tom. 1. C. §. 14. n. 23.

P O T E S T A S.

Potestas prorogandi terminum compromissi, non durat ultra binam prorogationem, t. 3. P. §. 30. n. 1.

Potestas agendi ad doctem ob adulterium, non transit ad hæredem eius cui erat applicanda, tom. 3. P. §. 30. n. 2. Alia vide in verb. Facultas.

Potestas nostri temporis, an interdum in iudicando possint à statuti recedere, tom. 3. P. §. 30. n. 3. Alia vide in verb. Iudex & c.

Potestas paria, quid sit, & quibus competat, quomodo amittatur, & alia, t. 3. P. §. 30. n. 4.

Potestas liquidandi instrumenta, an possit concedi curator hereditariis, t. 3. P. §. 30. n. 5.

De potestate nominandi delinquentes, & huiusmodi, t. 3. P. §. 30. n. 6.

De diversis potestatibus, facultatibus, & potentijs Principum, & aliorum, tom. 3. P. §. 30. n. 7.

Potest verbum, quando importet necessitatem, t. 3. P. §. 30. num. 8. vide Verbum.

Potestas plenitudo an competat Principi, & in quibus, t. 3. P. §. 45. n. 1.

Potestas non est ad malum, sed defectus à potentia, ibidem.

P R A G M A T I C A.

Pragmaticæ Regni, an procedant in Terris Baronum, & locis infensatis, t. 3. L. §. 10. n. 20.

An comprehendant loca possessa devotata, vel unita, ibidem.

Loquentes de causis civilibus, an procedant in criminosis, t. 3. L. §. 10. n. 21.

Pragmaticæ facultates, an ligent personas Ecclesiasticas, t. 4. S. §. 29. n. 11. & 12.

Alia vide in Praxi, §. Pragmatica.

P R A E C A R I U M.

Præcarium, siue præcaria concessio, quid sit, quid operetur, & an possit reuocari, tom. 3. P. §. 31. n. 1.

Præcarium, an optetur contra tertios possessores, tom. 3. P. §. 31. n. 2.

Præcarium, an extendatur ad bona futura, ibidem, & nom. 4.

Præcarium, an, & quando differat à commodato, tom. 3. P. §. 31. n. 3.

Præcaria possessio est iusta durante domini voluntate, secus ea finita, an sit manutentibilis, & alia, tom. 3. P. §. 31. num. 4.

Alia vide in §. Constitutum.

P R A E D E N T I A.

Præcedentia competunt ex pluribus causis relatis, & attenditur consuetudo, quæ notum efficit in his materijs, nisi sit omnino iuri repugnans, & alia, tom. 3. P. §. 32. num. 1. & nom. 8.

Præcedentia competunt Officiali criminali adversus civilem, maxime de consuetudine, excepta Florentina, & quare, t. 3. P. §. 32. num. 2.

Præcedentia est de Regalibus, ac idem spectat ad Principem præcedentia officialibus assignare, ibid.

De beneficijs Ecclesiarum Cathedralium, vel constituant votum corpus cum Canonicis, & post illos præcedant Curatores aliarum Ecclesiarum, quantum possint consensuendo, & alia, t. 3. P. §. 32. n. 3.

Præcedentia tota à possessione dependet, & idem est concedenda manutentio existentis in quasi possessione præcedendi, quomodo probetur, & alia, t. 3. P. §. 32. num. 4. & 9.

Præcedentia probata quo ad aliquos actus, suffragatur etiam quo ad alios diversis speciebus, & quare, ibid.

Præcedentia qualiter competat Canonicis Ecclesie Cathedralis cum Canonicis Ecclesie Collegiate, & alia, tom. 3. P. §. 32. n. 5.

De præcedentia inter Capitulum, siue Canonicos, & Rectores, siue Parochos in processibus, ibid.

Præcedentia inter Congregationes debetur ei, quæ prius approbata fuit, & si una alteri quocummodo vniatur, efficiat unum corpus, & gaudet eisdem privilegijs, tom. 3. P. §. 32. n. 6.

Præcedentia qualiter competat Priori Confraternitatis institutæ ad associandum cadavera, quo ad alios, etiam alijs respectibus dignioribus, tom. 3. P. §. 32. num. 7.

De præcedentia inter duas Confraternitates, ibid.

Præcedentia competere potest ex pluribus causis, remissivè, tom. 3. P. §. 32. n. 8. & n. 1.

Præcedentia sedendi in eminentiori loco, vel genuflectendi cum pulvinariis, & tapeto, vel Baldachino, an, & à quibus possit acquiri, & alia, tom. 3. P. §. 32. num. 9.

Præcedentia sedendi in Ecclesia, non est permittenda, sed scama debent esse communia, ibid.

Præcedentia in meris gastiis incipit, & attenditur à die dati privilegij, vel rescripti, in habentibus verò administrationem annexam à die præstiti iuramenti, & administrationis, non attenditur data privilegij, & alia, t. 3. P. §. 32. n. 10.

Quid sit ob impedimento primi electi, si prior possessio

- ab alio capta sit nulla, vel prima electio sit condicionalis, & alia, *ibid.*
- Præcedentia, an ex aliqua causa possit laicis competere in functionibus Ecclesiasticis, in quibus laici non debent se cum Clericis immiscere, tom. 3. P. 5. 32. num. 11.
- Præcedentia, quæ competit viro, competit etiam uxori, quoad voces eorum, quibus eius vir præcedit, t. 3. P. 5. 32. n. 12.
- Præcedentia competit Præfidi Provincie, & iudici, aduersus Theſaurarium, t. 3. P. 5. 32. n. 13.
- Præcedentia Doctoris cum milite secundum quod proprium munus exerceat, nisi Doctor habeat iurisdictionem in militem, nam tunc indistincte præcedit milites, & eorum Tribunos, *ibid.*
- Præcedentia inter Canonicos eiusdem Ecclesie datur antiquiori aduersus iuniorum, attento tempore receptionis in Canonicatum, & non ordinis, ac idem in similibus, t. 3. P. 5. 32. n. 14.
- Canonicus coadiutor in absentia coadiutori præcedit sicut verus Canonicus, & alia, *ibid.*
- De præcedentia inter Inquisitores hæreticæ prauitatis, & Vicarium generalem Episcopi, & baluamodi, t. 3. P. 5. 32. n. 15.
- De præcedentia Librariorum cum ceteris metacatoribus, t. 3. P. 5. 32. n. 16.
- De diuersis præcedentijs in genere, & in specie, remissivè, t. 3. P. 5. 32. n. 17.
- Præcedentia inter Canonicos diuersæ erectionis, vel foundationis, quibus competat, t. 3. P. 5. 32. n. 18.
- Præcedentia inter duas cohortes militares, & earum Duces pro guardia Principis, cui competat; an dignior sit Vanguardia, vel Retroguardia, & huiusmodi, t. 3. P. 5. 32. n. 19.
- Præcedentia quibus danda inter paupers, vel Caroccias, & huiusmodi obulantes in via ardua, inter equestres, & pedes- cures, inter Caroccias onustas, & vacuas, & plures alios casus similes, t. 3. P. 5. 32. n. 20.
- Præcedentia, quæ competit Abbasibus, t. 1. A. 5. 2. n. 7.
- Præcedentia sedendi an detur in Ecclesiis, t. 1. A. 5. 39. num. 6.
- Præcedentia quæ competit inter Canonicos, & alios, t. 1. C. 5. 3. n. 3.
- Præcedentia inter Doctores, & alios ex quibus concedatur, t. 1. D. 5. 25. n. 10.
- Præcedentia in processionibus deciduntur per Episcopum, t. 1. C. 5. 38. n. 6.
- Præcedentia inter Principem seculari, & Episcopum, cui competit, t. 2. E. 9. n. 2.
- Præcedentia, an competit, prout antea bannito in gratiam restituro, t. 4. R. 5. 25. n. 28.
- De Vacarij generalis præcedentia, & dignitate latè, t. 4. V. 5. 13. n. 3.
- Præcedentia, quæ competit viro, an competit etiam uxori, t. 4. V. 5. 28. n. 8.

P R Æ C E P T V M.

- Præcepta penalia, licet de iure sint reprobatæ, nec ab eis sint inchoanda iudicia, fiunt tamen sapè ex iusta causa, quomodo in eis sit procedendum, & alia, t. 3. P. 5. 33. num. 1.
- Præcepta penalia cum clausula iustificatiua, si *seniores te gramus*, parte comparente resoluuntur in simplices citationes, *ibid.*
- Præcepta facta taxantibus de se inuicem non offendendo, quando dicuntur contempta, & sit locus pæne, & alia, t. 3. P. 5. 33. n. 2.
- Præcepta predicta non remanent tenocata, nec cassata, per pacem inter partes extrajudicialiter sequentem, *ibid.*
- Præcepto superiorem iusto non obediens dicitur in dolo, & quæ pæna sit plectendus; non tamen omnis vox iudicis habet vim præcepti, nec potest exequi iuxta comminationem, t. 3. P. 5. 33. n. 3. & 5.
- Præcepta reſtorum qualiter sint seruanda sub pæna amissionis commodi ex testamento prouenientis, t. 3. P. 5. 33. num. 4.
- Præcepta, & iussus iudicum, vt obligent ad obseruantiam, debent apparere per scriptum autenticum, vt possit etiam iudicialiter procedi, licet etiam verbalia possint leuiter puniri, t. 3. P. 5. 33. n. 5.

Sabel. Index Generalis.

- De præceptorum diuinorum, & Ecclesie obligatione, & quando quis possit excusari, remissivè, t. 3. P. 5. 33. num. 6.
- Præceptum iudicis factum possessori cum sequestro, an, & quando subsistat, & sit seruandum, vel non, t. 3. P. 5. 33. n. 7. & 8.
- Præcepta defuncti nomen, & anima testatoris, de non molestando, & huiusmodi, quid importent, t. 3. P. 5. 33. n. 9.
- Præceptum nubendi vni de familia à testatore factum sub pæna priuationis est seruandum, nisi ex causa dispensat a Principe, t. 3. P. 5. 33. n. 10.
- Præcepta de non offendendo obligant statim ambas partes, etiam præfixa cautione ab vna parte tantum, t. 1. C. 5. 10. n. 19.
- Præcepta de non offendendo differant à pace, tregua, & cautione, *ibid.*, & n. 30.
- Præcepta Dei, & Ecclesie non illaqueant conscientias, t. 2. L. 5. 2. n. 10.
- Præcepta Principis causæ attentata, sicut inhibitiones, t. 2. L. 5. 20. n. 5.

P R Æ C E S.

- Præces Tyrannorum metum inducunt, & æquiparantur iussui, t. 3. P. 5. 34. n. 1.
- Præces, sine blandicie vehementer Principum, an, & quando inducant vim, & metum, *ibid.*
- Præces an inducant simoniam, t. 3. P. 5. 34. n. 2.
- Præces importunæ inducunt metum, t. 3. P. 5. 34. n. 3.
- Præces habent vim petitionis, & interpellationis viagiatorum cum debitore in magna dignitate constituto, t. 3. P. 5. 34. n. 4.

P R Æ D I C A T O R.

- Predicatores à quo, vel quibus sint alendi, t. 1. A. 5. 24. n. 26. & Ecclesia, t. 2. n. 16.
- Predicator est depuandus ab Episcopo, t. 2. E. 5. 9. num. 7. & 19.

P R Æ D I V M.

- Prædium inferius tenetur iuxta naturalem loci situm accipere aquam de celo cadentem in fundo superiori, t. 3. P. 5. 35. n. 1.
- Prædium licet diuisum in plures partes dicitur vnum, & idem ex destinatione domini, & alia, t. 3. P. 5. 35. n. 2. & 5.
- Prædij, vel poderis appellatio quid veniat, *ibid.*, & 5. Appellatiua 38.
- De prædij plura remissivè, t. 3. P. 5. 35. n. 3.
- Prædium, quod non patitur diuisionem, potest totum alienari pro debito fideicommissis, si fructuum impileretur fauore fideicommissi, alias reuocatur alienatio, t. 3. P. 5. 35. n. 4.
- Prædij nomine non veniunt bona separata, nisi ex destinatione domini fructu illi ad perpetuum vsum vnita, t. 3. P. 5. 35. n. 5. & 2.
- Prædij legatum, vel alienatio comprehendit omnia adificia solo coherentia ad vsus colonij, & domini, *ibid.*

P R Æ G N A N T I A.

- Pregnantia ex quibus cognoscatur, & quid operetur, t. 3. M. 5. 35. n. 36. & seqq.

P R Æ L A T V S.

- Prælati in visitatione Ecclesie tenentur inquirere etiam de vita, & mortibus Rectores, t. 3. P. 5. 36. n. 1.
- Prælati non potest compromittere, nec transigere de rebus Ecclesie sine consensu superioris, vel capituli, & si transactio fuerit confirmata à Summo Pontifice ligat etiam successores, & alia, tom. 1. P. 5. 36. oim. 2. & t. 1. A. 5. 1. n. 6.
- Prælati non potest præiudicare Ecclesie per suam confessionem sine Capitulo, & quando possit nomine Ecclesie à transactione damnosa recedere, *ibid.*
- Prælati non potest renunciare restitutioni in integrum, *ibid.*
- Prælati potest facere omnia pertinentia ad administrationem Ecclesie, *ibid.*
- Prælati solus, an possit saltem in querendis Ecclesie sue præiudicare, vel teneatur de suo solvere damna ob eius negligentiam Ecclesie causata, t. 3. P. 5. 36. n. 3.
- Prælati non potest successori præiudicare concedendo alteri emphyteusim viuente primo inuestito, t. 3. P. 5. 36. oim. 4.
- An possit successori præiudicare declarando bona deuoluta

D d

vclle

- velle pro se, & Ecclesia retinere, ne possit alteri concedere, ibid.
- Prelatus, an possit se fieri de fructibus beneficii, vel eos ad haeredes transmitti, vel ad successorem in Episcopatu, & alia, t. 3. P. §. 36. n. 5.
- De Prelatus circa diuersa, remissus, ibid. n. 4. & 6.
- Prelatus an possit testificari pro sua Ecclesia, t. 1. A. §. 1. num. 9.
- Prelatus Regularis emens an sibi, vel Ecclesiae acquirat, t. 2. E. §. 9. n. 62.
- Prelatus qualiter dicatur vertisse in vilitatem Ecclesiae, & quae probatio requiratur, t. 4. V. §. 10. n. 1.

P R Æ L E G A T V M.

- Prælegata an veniant in restitutione fideicommissi, t. 2. G. §. 7. n. 6. & §. fideicommissum, n. 24.
- Prælegatum an debeatur in totum, vel pro parte coheredis tantum, t. 3. L. §. 5. n. 7.

P R Æ M I V M.

- Premium concessum primo eoque peruenienti ad locum, vel primo militi ingredienti Civitatem, an debeatur si duo, vel plures simul peruenierint, & quid agendum in his, & similibus casibus, t. 3. P. §. 37. n. 1.
- Premium promissum reuelanti malefactorem alienius delicti, an debeatur socio, complici, vel participi, quid in impunitate, & si fuerit exceptus principalis, quis talis ducatur, an mandans, vel mandatarius, t. 2. P. §. 37. n. 2.
- Premium, vel impunitas, vi debeatur reuelanti malefactorem, requiritur probatio, nec sufficiunt indicia ad toruram, licet ex ea sequatur confessio, & quare, nisi aliter sit expressum, & alia notabilia, t. 3. P. §. 37. n. 3.
- Premium debetur toties quoties fuerit facta captura delinquentis, licet aufugerit, vel per errorem fuerit relaxatus, cum agatur de materia favorabilis, t. 3. P. §. 37. n. 4.
- Premium concessum reuelanti, vel capienti malefactorem, licet de iure non debeatur executoribus, qui ad id ex officio tenentur, fecit est de consuetudine in multis locis, vi in statu Ecclesiastico, & Florentino, t. 3. P. §. 37. num. 5.
- Premium prædictum non potest concedi nisi à supremis magistratibus, vel cum licentia Principis, essent tamen solum reficiendae expensae factae pro captura rei, t. 3. P. §. 37. num. 6.
- Premium proponere pro occisione banniti, videtur licitum in conscientia ob bonum publicum, ibid.
- Non tamen est licitum dare facultatem occidendi delinquentes nonnullum condemnatos, exceptis paucis casibus, & quare, t. 3. P. §. 37. n. 6.
- Premium pro occisione banniti, non debetur uxori, nec marito, patre, nec filio, sed potius pena arbitrarie ratione patricidij, nisi essent patres proditores, t. 3. P. §. 37. n. 7.
- Non debetur etiam, sed pena occidendi mulierem bannitam pregnantem, nisi sine pregnantia, ibid.
- Premium, & impunitas debetur, etiam si capiens, vel occidens bannitum ignorasset bannum, & premium, t. 3. P. §. 37. n. 8.
- Premium non debetur, sed pena occidendi bannitum, quem sciebat esse mulierem condemnatum, vel gratatum, sed nondum cancellatum, t. 3. P. §. 37. n. 9.
- Premium intelligitur concessum solum respectu personarum iurisdictionis concedentis si bannitarum, & ideo non debetur occidendi clericum bannitum, & alia, t. 3. P. §. 37. n. 10.
- Premium debetur occidendi bannitum etiam extra statum Principis bannientes, quomodo occidens possit puniri in loco homicidij, an sit presentandum caput banniti, & alia, t. 3. P. §. 37. n. 11.
- An princeps possit tunc conscientia facere occidere bannitum extra statum suum, ibid.
- Premium, vel pena, an debeatur occidendi notorium delinquentem mundum bannitum, sed de proximo bannendum, ubi pena est ipso iure imposita, t. 3. P. §. 37. n. 12.
- Premium concessum capienti lupum, vel alium animal, debetur pro una summa tantum capienti lupum pregnantem, vel etiam lactantem cum lupis natis, t. 3. P. §. 37. n. 13.
- Premium vnum tantum debetur, licet plures interemerint ad capturam banniti, inter eos dividendum, ibid.
- Premium intelligitur concessum pro laboribus, & periculo,

- ac cui debeatur ubi plures habuerint partem in negotio, t. 3. P. §. 37. n. 14.
- Premium pro captura, vel occisione banniti debetur etiam Clericis, & alijs Religiosis & excommunicatis, licet possint puniri à iura Curia Ecclesiastica, si id omnino vobis iustitiae, ex odium, & sine iusta causa egerint, ibidem.
- Premium, an, & quando debeatur licitatoribus pro augmento oblationum, t. 3. P. §. 37. n. 15.
- Premium non debetur, sed pena falsis asserenti occidisse bannitum, qui fuit ab alio occisus, tom. 3. P. §. 37. num. 16.
- Premia quare, & ad quid à legibus inuenta, & quomodo decentia, ac vtilia sint, & alia, tom. 3. P. §. 37. num. 17.
- Premium delatorum criminum, t. 1. A. §. 7. n. 1.
- Premium an debeatur quando plures eodem tempore perueniunt, vide Beaulum.
- Premia bonorum iudicum æterna, & temporalia, t. 1. Dilecti, de qualis, ind. p. 111. & seqq.
- Premium an debeatur ignorantem occidendi bannitum, t. 1. B. §. 2. n. 4. & alia, n. 5.
- De premijs quoad diuersa, vide in Praxi, §. Premio.
- PRÆPOSTERATIO.
- Præposteriorio an reddat actum nullum, t. 1. A. §. 12. n. 6.
- PRÆSCRIPTIO.
- Præscriptio est acquisitio, siue adiectio dominij per continuationem possessionis tempore à lege delinno, non prescriptum, sed ab allegante est probanda cum debitis requisitis, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 1.
- Præscriptio quare sit iudicialis, & an sit favorabilis, vel odiosa, t. 3. P. §. 38. n. 1. & 3.
- Præscriptio est multiplex, & quare incipiendo ab hora, & procedendo vique ad immemorabilem, t. 3. P. §. 38. num. 3.
- Præscriptio plura requirit, & præcipue bonam fidem, iustum, vel aliqualem titulum, continuam possessionem, rem non vitiosam, & alia, tom. 3. P. §. 38. n. 4.
- Præscriptio est tutus in veroque foro, licet completa præscriptio superueniat in eo mala fide, ibid.
- Præscriptio currit etiam de iure canonico sine bona fide, ubi agitur de iure querendo, & non de tam quæsito an attendo, vel de libertate, vel consuetudine, & alia quando possessor male fidei possit præscribere, & retinere, t. 3. P. §. 38. n. 5. vide in §. Mala fide, n. 9.
- Præscriptio statutaria requirit bonam fidem, non procedit contra forenses, an currat contra ignorantes, & an aliquando procedat etiam cum mala fide solum in foro externo, in iure querendo, & de pena, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 6. & c.
- Præscriptio statutaria non comprehendit actiones reales, an contractus iuratus, & debita iurata, actiones mutuas, dotem, legatimam, & huiusmodi, an procedat contra forenses, & eorum fauore, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 7.
- Præscriptio à statuto latorum inducta non obstat Clericis, Ecclesiis, alijsque locis ppijs, quid in statu Viribus, vel si statum tolleret fidem instrumenti, vel scripturæ post certum tempus, an illis proferat, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 8.
- Præscriptio statutaria, quod creditor non petendo intra certum tempus amplius non auditur, non procedit contra fideiussorem, vel alium solventem pro alio, nec quando quæ constanter debitum negat, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 9.
- Præscriptio currit etiam cum mala fide circa modum agendi executivæ, nam post 30. annos cessat via executiva, & an incipiat à die scripturæ, vel recognitionis, t. 3. P. §. 38. n. 10.
- Præscriptio est approbata etiam de iure canonico, & in foro conscientie, nec reuocatur per superuenientiam male fidei post illam completam, quid si iustitia incepit dubitare, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 11.
- Præscriptio an in aliquibus casibus procedat cum mala fide in foro conscientie, ibid. & n. 3.
- Præscriptio quando procedat in actionibus personalibus, in causa fiscali, & contra fidei, in morum, deposito, actione difforia, fideicommissi, delictis, & huiusmodi, t. 3. P. §. 38. n. 12.

Praesumptio debet allegari, & potest opponi etiam in secundis instantiis, in criminalibus tamen etiam non opposita ipso iure tollit accusationem, tom. 3. P. §. 38. num. 13.

Praescriptio tollit omnem obligationem civilem, & naturalem, saltem quo ad effectum, & opae exceptionis, t. 3. P. §. 38. n. 14.

Praescriptio an impediatur litis ingressum, vel reservanda sit ad merita causae, ibid.

Praescriptio qualiter procedat in annis praescriptionibus, & censibus debitis ex contractu, vel in legatis debitis ex testamento, t. 3. P. §. 38. n. 15.

Praescriptio qualiter possit opponi in Sahiano, quae requirantur, ut procedat, vel non, & alia, t. 3. P. §. 38. num. 16.

Praescriptio qualiter procedat in incorporalibus, iuribus, & servitutibus, quae requirantur, quid in libertate, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 17. & 18.

Praescriptio, an procedat in iurisdictionalibus, regalibus, & similibus Principi reservatis, & quae requirantur, t. 3. P. §. 38. num. 18.

Praescriptio non datur in facultatibus, nisi concurrente prohibitione cum acquiescentia, & quae dicantur facultates, vel non, t. 3. P. §. 38. n. 19.

Praescriptio etiam centenaria non cadit in inopinatam generalitatem, nec in similibus ex propria persona vocatis post mortem aliorum, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 20.

Praescriptio non currit contra impetitos non valentes agere, quia illis nondum nata sit actio, ibid.

Praescriptio centenaria quando sit necessaria, & quibus competat, ibid.

Praescriptio centenaria, vel immemorabilis non censetur sublatam, submotam omni praescriptione, ibid.

Praescriptio non currit contra possessorem, & quare, nec contra habentem assistentiam iuris, nisi sit immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 21. & 22.

Praescriptio quadragenaria an, & quando requiratur titulum, vel non, & alia requisita, non currat durante vicia Praetuli, qui male alienavit, & alia, t. 3. P. §. 38. num. 23.

Praescriptio non currit nisi data scientia, & patientia patris, ac etiam acquirentis, & quando dicta scientia patris non sit necessaria, t. 3. P. §. 38. n. 23.

Praescriptio immemorabilis est omnium amplissima, ac plures notabiles parit effectus, quomodo probetur, quando non currat, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 24.

Praescriptio centenaria, vel etiam quadragenaria cum titulo quando aequiparetur immemorabili, ibid.

Praescriptio non impeditur, nec censetur sublatam per verba *semper, perpetuo, & quaecumque*, tom. 3. P. §. 38. num. 25.

Praescriptio 30. vel 40. annorum procedit etiam contra Principes in his, quae iis tanquam privatis competunt ex contractu, in alijs autem non nisi centum annorum, ibid.

Praescriptio nulla datur, nisi centum annorum, vel immemorabilis contra quascumque Ecclesias, ibid.

Praescriptio ordinaria impeditur per iuramentum, quod perpetuae actionem ad 40. annos, quod sit statum auctor probacionem instrumentum, & alia, t. 3. P. §. 38. num. 26.

Praescriptio qualiter non currat contra ignorantes, vel age non valentes, aut saltem contra cum deat restitutio in integrum, & alia opus impedimenta, t. 3. P. §. 38. num. 27.

Praescriptio qualiter interrumpatur per litis contestationem, & quomodoque aliam actum causantem malum fidem, ac per interpellationem extrajudicalem, per exceptionem contra actorem, per commissionem vigore l. distamari, per recognitionem debiti, & alijs modis, t. 3. P. §. 38. n. 28.

Praescriptio interrupta contra unum, an dicatur interrupta contra alios, an possit de novo inchoari, & an interruptio operetur quando actor succubuit in causa, ibid.

Praescriptio postquam sit completa, non interrumpitur, nec tollitur ex actu contrario, nisi per tantum tempus, quod sufficiat ad praescribendum in contrarium, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Praescriptio debitoris principalis prodest etiam fideiussoribus, cum sit realis, t. 3. P. §. 38. n. 29.

Praescriptio, an, & quando currat, vel non contra pupillos, minores, contra existentes in patria potestate, contra hereditatem incertam, & alios, quid si capta fuerit cum defuncto, & alia, t. 3. P. §. 38. n. 30.

Praescriptio capta per defunctum non currit durante tempore confectiois inventarii, & postea reincipit, an possit continuari ab haerede, & cui acquiritur, t. 3. P. §. 38. num. 31.

Praescriptio capta contra defunctum perficitur cum successore, ibid.

Praescriptio non obstat quando ius opponitur per viam exceptionis, t. 3. P. §. 38. n. 32.

Praescriptio non currit contra executionem sententiae, vel laudis iam petitam, & an obliet volenti reclamare contra transactionem, t. 3. P. §. 38. n. 33.

Praescriptio currit contra vasallum, & emphyteutam Ecclesiae ratione vtilis dominij, licet non praevaleat ipsi Ecclesiae, t. 3. P. §. 38. n. 34.

Praescriptio non tempora, an sine villa, vel continua, an dedicantur feriae, & alia, tom. 3. P. §. 38. num. 35.

De praescriptionibus plura remissio, t. 3. P. §. 38. n. 36.

Praescriptio, an possit renunciari tam in civilibus, quam in criminalibus, t. 3. P. §. 38. n. 37.

Praescriptio immemorabilis, & alia, an semper tribuant ius securum in viroque foro, & de differentiis inter forum externum, & internum, t. 3. P. §. 38. n. 38.

Praescriptio qualiter procedat in censibus, t. 1. C. §. 13. num. 29.

Praescriptio immemorabilis quid operetur, & quomodo probetur, vide Consuetudo.

Praescriptio in delictis quando procedat, vel non, quando possit opponi, & alia, t. 1. D. §. 13. n. 7.

Praescriptio in delictis, an prole condemnaris, ibid.

Praescriptio qualiter torret in arboribus circa tollerantiam vicini, vide in §. Arbor, n. 10.

Praescriptio qualiter interrumpatur per citationem, t. 1. C. §. 15. n. 44.

De praescriptione Decimarum, vide Decima.

Praescriptio an procedat in Emphyteusi, tom. 2. E. §. 7. num. 52.

Praescriptio quadriennalis an, & quando procedat fauore fisci, vel Principis, t. 2. E. §. 8. n. 26.

Praescriptio sine bona fide an excuset in conscientia, t. 2. P. §. 7. n. 10.

Qualiter procedat in fideicommissis, tom. 2. F. §. 12. n. 41. & 54.

Praescriptio contra fiscum an procedat cum mala fide, t. 2. E. §. 15. n. 4.

Praescriptio qualiter procedat in salario famulorum, & aliorum, t. 4. S. §. 3. n. 21.

Praescriptio servitutium, quae requiratur, t. 4. S. §. 14. n. 7.

Praescriptio qualiter procedat in legitima, tom. 3. L. §. 6. num. 36.

An procedat contra supremos Principes, & eorum regalia, t. 3. P. §. 45. n. 38.

Praescriptio statutarie an renunciari possit tam in civilibus, quam in criminalibus, tom. 4. R. §. 13. num. 20.

Praescriptio in delictis de iure communi, & municipalis Florentiae, quid operetur, an ei possit renunciari, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 11.

Praescriptio quae requiratur, an currat contra ignorantes, an contra pupillos, & an contra vocatum ante mortem praecedentis grauat, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 22. & in Praescriptio.

P R A E S E N T A T I O .

Praesentatus ab Beneficium inopinaturnatus, qualiter sit admittendus, & alia, t. 3. P. §. 8. n. 6.

Quis sit sit praesentandus inter plures, & alia, vide Patronus.

Praesentatus ab existente in quatuor possessione praesentandi, an praesentatur praesentatio à vero patrono, t. 3. P. §. 8. n. 2. & seqq.

P R A E S E N T I A .

Praesentes quoniam dicantur in materia praesentationis, & ad alios effectus, & an praesentia praesumatur, t. 3. P. §. 39. n. 1.

D d 2 Præ-

Præfens, & tacens, an, & quando dicatur consentire, t. 3. P. §. 39. n. 2.
Præfens, & tacens in judicialibus, favore Ecclesiæ, Reipublicæ, & pupili, & quando esset vocatus ad consensendum, vel contradicendum, habetur pro consentiente, ibid.
Præfens, & tacens in actu oneroso, & præiudiciali non videtur consentire, ibid.
Præfens, & scientia, an faciat præsumi consensum, & alia, ibid.
Præfens, & taciturnitas quando sunt ordinate ad decipiendum, & probatur doli, inducunt obligationem, t. 3. P. §. 39. n. 3.
Præfens, & tacens remanet obligatus stante causa præcedente, nisi fuerit præfens ad alium effectum limitatum, ibid.
Præfens patris in obligatione filij supplet solemnitates statutarias, & quando secus, t. 3. P. §. 39. n. 4.
Præfens non dicitur qui nemo abest, vel somno, aut morbo comitali detinetur, t. 3. P. §. 39. n. 5.
Præfens quando arguit intelligentiam, & quando requirit acceptationem, t. 3. P. §. 39. n. 6.
Præfens alicuius in loco ex quibus probetur, vel præsumatur, & alia, t. 3. P. §. 39. n. 7.
De præfens, & præfensibus plura remissio, t. 3. P. §. 39. n. 8.
Præfens confanguineorum in contractu, vel testium insignem virorum, vel Principis excludit suspensionem doli, & fraudis, t. 3. P. §. 39. n. 9.

P RÆSUMP TIO.

Præsumptio quid, & quæplex sit, quando locum habeat, vel non, & alia, t. 3. P. §. 40. n. 1.
Præsumptiones non suffiunt ad condemnandum in penam ordinariam, ibid.
Præsumptiones admettonter contra alias præsumptiones, plures vincunt pauciores, & fortiores debiliores, ibid.
Præsumptio naturæ vel nobilitatis, & prior transfert onus probandi in aduersarium, & alia, ibid. vide Probatio, num. 15.
Præsumptiones plures, an, & quando coniungantur ad faciendam plenam probationem, & vna tollat aliam, ibid.
Præsumptio quid sit, quod optetur, & alia remissio, ibid.
Præsumptio boni natus resultans ex sententia non tollitur per appellationem, t. 1. A. §. 24. n. 10.
Præsumptum non inducitur de præsumpto, t. 4. T. §. 1. num. 10.
Præsumptio iuris an dicatur liquida probatio, t. 3. P. §. 47. num. 4.
Iuris, & de iure an admittat probationem in contrarium, t. 3. P. §. 47. n. 10.

P RÆTERITIO.

Præteritio filij facta à patre in testamento qualiter reddat nullum ipsum testamentum, & alia, t. 3. P. §. 41. num. 1.
Qualiter hæredes venientes ab intestato teneantur vigore clausulæ codicillaris hæreditatem restituere hæredibus in dicto testamento scriptis, retenta iactum legitima, ibid. & n. 2.
Præteritio posthumum annullat testamentum, an debeatur legata, ibid. & n. 2. in fine, & n. 6.
Præteritio prædicta, an ipso iure testamentum annullat, vel ita demum si filius præteritus opponat, controvertitur, ibid. & n. 3.
Præteritio annullat testamentum, etiam si filius, vel filia à patre vixerit habuerim legitimam, vel doctm, ibid.
Præteritio prædicta, an impedit quoad institutos remedium l. fin. C. de adsc. D. Adrian. toll. ibid. & n. 2. in fine.
Præteritio nepotum ex filio, vel filia præteritis, qualiter annullat testamentum, quid stant statuto fœminarum exclusio, & alia, ibid.
Præteritio filio in testamento, qualiter vigore clausulæ codicillaris succedentes ab intestato teneantur per fideicommissum scripto hæredi hæreditatem restituere retenta legitima, quid de trebellianica, & alia, t. 3. P. §. 41. n. 2.
Intelligit de præteritione scienter facta, & quando conclusio non procedat, ibid.
Præteritio non obligat, an sustineatur legata, & alia, ibid.

Præteritio filij facta à matre in suo testamento, vel ab alio materno, qualiter de iure nouissimo annullat testamentum, quid si filius esset à statuto exclusus, vel in monasterio professus, vel si fuerit aliquid relictum non tanquam filio, sed tanquam extraneo, & alia, t. 3. P. §. 41. n. 3.
Præteritio fratris, an annullat testamentum, & legata, t. 3. P. §. 41. n. 4.
Præteritio filij scienter facta in testamento militis in expeditione occupat habetur pro exheredatione, t. 3. P. §. 41. n. 5.
Præteritio posthumum qualiter annullat testamentum, quid agendum interim de ventre pregnantem, quid si posthumum non natus, an sustineatur legata, quid si testator superueniat, an posthumum intelligatur fideicommissio grauatus, & alia, t. 3. P. §. 41. n. 6. & 8.
Præteritio patris, vel matris, vel aliorum ascendendum superfluum facta à filijs annullat testamentum, si erant in casu succedendi, alius secus, t. 3. P. §. 41. n. 7.
Præteritio filiorum natotum regulariter præteritur scienter facta, posthumorum vero ignoranter, & quid si præter superueniat, & alia, t. 3. P. §. 41. n. 6.
Præteritio filij legitimæ cum clausula sine præiudicio &c. non annullat testamentum, nec filij naturalis, vel in hospitali expositi, t. 3. P. §. 41. n. 9.
Præteritio, licet annullat testamentum, suscipi potest de acquitate prætoria, si filius præteritus præcedat parentes, vel si sint instituti in re cetera, licet aliena, & alia, t. 3. P. §. 41. n. 10.
Præteritio filij banniti tempore testamenti, & postea ad gratiam restituti, an reddat testamentum nullum, ibid.

P R E T I V M.

Pretium redactum ex venditione facta per virum, & uxorem simul, præsumitur totum ad virum peruenisse, alio non docto, t. 3. M. §. 35. n. 18.
Pretium, an, & quando succedat loco rei in iudicijs vinetribus, vel etiam in particularibus saltem in subsidium, & alia, t. 3. P. §. 42. n. 1.
Pretij loco rei non succedit in particularibus, ibid.
Pretium redactum ex re hypothecata, an, & quando cadat sub hypotheca saltem in subsidium, maxime re precepta, & quare, ibid.
Pretium iustum dicitur quod ab alijs reperiri potest, habita ratione qualitatum, & circumstantiarum rei; quod in bonis fructiferis, molendinis, domibus, & huiusmodi, t. 2. P. §. 42. n. 2.
Pretium iustum probatur inspecto præfati statu, & non præterito, & quando attendatur etiam tempus præteritum, & futurum, ibid.
Pretium quando diminuat, vel non ex causa belli, & pestis, ibid.
Pretium reputatur iustum ex qualitatibus rei latentibus, ex impotentia cauendi de emissionibus, ex libris, ex modo vendendi, & huiusmodi, ibid.
Pretium conuenient præsumitur iustum arbitrio iudicis, nec variatur ex cursu breui temporis, ibid. & n. 4.
Pretium iustum inter mercatores probatur ex sacuris, & notulis transmissis, ac sine contradictione receptis, nec potest alia præteriri terra, ibid.
Pretium quale dicitur iustum, & legitimum, & taxatum à Principe tempore penurie, an obliget in conscientia circa victualia, ibid.
Pretium iustum continet in se latitudinem infimi, medijs, & supremi, quæ quarta sit non bene conuenient DD. & ideo remittitur arbitrio iudicis, peritorem, & vnum forti, ibid.
Pretium frumenti probatur ex libris publici annonæ, & alia, ibid.
Pretium auctum, vel diminutum ex cursu temporis, an cedat commodo, vel incommodo possessoris, vel creditorum, quid in casu euctionis, iuris offerendi, & in iure congrui, t. 3. P. §. 42. n. 4.
Pretium est necessarium in emptione, & venditione, & incertum intelligitur arbitrio iudicis, t. 3. P. §. 42. n. 4.
Pretium demonstrat quid, & quantum veneri in venditione, vel locatione, eum in dubio iustum præsumitur, ibid.
Pretium inestimandum, an possit in pluribus rebus reuocari, in quo loco, an à venditore, vel ab emptore, & an in redimenda domo, vel alia re debitoris, t. 3. P. §. 42. n. 5.

Pre-

Pretium census 000 est determinatum, nisi quoad communis ad septem per centum non possit in redemptione manui, vel augeri, sed bene in translatione, & alia, t. 3. P. §. 42. n. 6.

Pretium census debet esse certum, ac solui in pecunia numerata in totum, alius census est nullus, nisi sit constitutus pro dote, vel loco pecunie detur cedula bancaria, vel nisi agatur de translatione census iam legitime constituti, t. 3. P. §. 42. n. 7. & 8.

Pretium census pro forma debet esse in pecunia numerata coram Notario, & testibus, nec sufficit renunciatio exceptio, quod verum est in vique foro, quid si precepit, vel sequatur, qualiter nullas possit sanari, an sanario retrahatur, & alia, t. 3. P. §. 42. n. 8.

Census ex credito, vel fructibus decursus creatus, & sanatus, à quo tempore sumat anterioritatem, & alia ad rem, ibid.

Pretium census qualiter solui possit de pecunia aliena, & sustineatur licet fuerit restitutum ex alia causa, & alia, t. 3. P. §. 42. n. 9.

Pretium census fuisse verè solutum probatur ex assertione notarii in instrumento, licet possit contrarium probari, t. 3. P. §. 42. n. 10.

Pretium census an repeli possit, si impositor census destinatus possidere fundum, t. 3. P. §. 42. n. 11.

Pretium intelligitur de pecunia, & ubi exprimitur censetur venditio, t. 3. P. §. 42. n. 12.

Pretium sumitur ex communi valore in foro publico pecunia numerata, & non ex particulari, ibid.

De diversis pretijs, & eorum effectibus, remissus, t. 3. P. §. 42. n. 13.

Pretium intrinsecum beneficio temporis auctum, cuius commodum cedat, t. 3. P. §. 42. n. 14.

Pretium an possit ab emptore retineri donec exeat de cessione, t. 3. P. §. 8. n. 6.

Pretium rei furatæ an sit restituendum domino ipsius rei, t. 3. P. §. 8. n. 7.

Pretium an sit attendendum de tempore contractus, vel conditionis, t. 3. P. §. 16. n. 16.

Potest repeti cessione sibi ipsi facta per mutationem tituli, t. 3. P. §. 16. n. 18.

An possit repeti ubi non debeat cessione, §. cod. n. 23. & 24.

Pretium quodnam sit attendendum in retractu, t. 3. P. §. 46. n. 16.

PRÆVIATIO.

Præviatio iurata, vel procuratoris qualiter puniatur, & an reddat sententiam nullam, tom. 1. A. §. 17. num. 2.

PRÆVENTIO.

Præventio quid, & quomodo sit, inter quos iudices procedat, ex quibus actibus inducitur, quos effectus operetur, & alia, t. 3. P. §. 43. n. 1. & 2.

Præventio vera inducitur per capturam iustam, à delinquentem non affectatam, & non per spontaneam comparitionem, t. 3. P. §. 43. n. 3.

Præventio non attenditur contra contumaces, sed quilibet iudex procedat, & reo postea capto, vel comparente sine fraude subit penam in loco capturæ, vel comparitionis, ibid.

Præventio qualiter procedat non solum inter iudices, & notarios tam criminales, quam civiles, sed etiam inter priuatos quoad diversos effectus, & alia plura remissus, ibid. & n. 10.

Præventio inducitur per citationem verbalem validè exeratam, sed magis per realem, quæ præfertur quando sumus adhuc in fabricatione processus, secus iam lata sententia, ibid.

Præventio nullo actu inducitur ante citationem realem, vel verbalem, an per promissionem de presentando, commissionem capturæ, remota captura, & huiusmodi, ibid.

Præventio attenditur 000 tantum in die, & hora, sed etiam in puncto, & momento, & quid feruandum in dubio, t. 3. P. §. 43. n. 3.

Præventio si non possit discerni, causa remanere debet in foro ubi operatur vberior iustitia, vel in foro rei, vel superioris, & dum disputatur, an sit supercedendum, ibid.

Præventio non procedit inter iudicem loci delicti, & iudicem originis, vel domicilij quando sunt sub diversis

Sabel. Index Generalis.

Principibus, vel Præsidibus, sed omnes procedunt t. 3. P. §. 43. n. 4.

Quid inter Barones habentes facultatem procedendi pro delictis etiam extra territorium commissis, ibid.

Præventio non suffragatur contra iudicem procedentem cum grauiori qualitate delicti, tom. 3. P. §. 43. num. 5. & 8.

Præventio non inducitur per inquisitionem sine citatione legitimè executâ, ibid.

Præventio procedit tantum inter habentes æqualem iurisdictionem, secus si alter habeat cum clausula abdicata, vel priuata quoad alios, t. 3. P. §. 43. n. 6.

Præventio competet Florentie DD. Odo ex simplici notitia delicti, & acceptance querele, & alibi, t. 3. P. §. 43. n. 7.

Præventio an procedat in crimine hæresis, t. 3. P. §. 43. n. 8. Non datur ubi deest iurisdicção, ibid.

Præventio datur eliqui procedit per accusationem etiam posterioriorem contra procedentem per inquisitionem, cessante tamen collusionē, & malitia, ibid.

Præventio non inducitur per actum nullum, & alia, ibid.

Præventio quos effectus operetur, & facta de vno correo delicti, operatur etiam quoad alios in indiuiduis, t. 3. P. §. 43. n. 9.

Præventio est opponenda, quid si sit affectata, & alia, ibid.

Præventio in edificando, vel in flumine, vel retractu, & similibus, quid operetur, t. 3. P. §. 43. n. 10. & n. 2.

Præventio an liceat aggressorem pro sui defensione, t. 3. A. §. 22. n. 4. & 5.

Præventio operatur cumulationem plurium causarum eidem iudici, vel notario, t. 3. C. §. 54. n. 4.

Præventio procedit in delictis commissis in consiliis, vel capitis in vno loco, & completis in alio, t. 3. D. §. 13. n. 18.

Præventio in petendo executionem sententiæ, vel restitutionem in integrum, siue nullitatem allegandam quid operetur, t. 4. R. §. 25. n. 5.

Præventio in causis militum quomodo procedat, t. 3. M. §. 21. n. 21.

PRIMOGENITURÆ.

Primogenitura est ius prioris ætatis honorificum, & velle competens filio, qui primus est in ordine nascendi, & alia, t. 3. P. §. 44. n. 1.

Primogenitura, an sit idem cum maiori, ibidem, & seqq.

Primogenitura inter nobiles feruatur in Gallia, Hispania, & alibi, quo iure sit inderata, & transmittitur, & alia, ibid. & seqq.

Primogenitura inducitur ex vinitate, nam quando solus vocatus vnus est filius, vel hæredibus, intelligitur de primogenio, vel maiore, ibid.

Primogenitura an possit coniecturari, & quibus probari, ibid.

Primogenitura materia à quibus tractetur, ibid.

Primogenitus quisnam dicatur, an, & quando veniant etiam feminae, & descendentes ab eis, tom. 3. P. §. 44. n. 2.

Primogenitus an sit ille, qui primò natus est post adeptam dignitatem cum primogenitura, licet adesse alius primogenitus in ordine nascendi, vel alius iam natus ante adeptam dignitatem, t. 3. P. §. 44. n. 3.

Primogenitus non tantum est qui primò natus est, sed etiam qui proximè sequitur, ubi primus mortuus est sine liberis, vel est incapax, & alia, t. 3. P. §. 44. n. 4.

Primogenitus dicitur etiam qui solus natus est, ibid.

Primogenitus efficitur per mortem primogeniti, amittit fecundogenituram, & quare, ibid.

Primogenitos, vel secundogenitos consideratur naturaliter, & civiliter, & quomodo, ibid. & n. 13.

Primogenitus quis dicatur in duplici partu, vel inter gemellos cuiuslibet partus, & quid si ambo in secunda inuoluti, vel secundo matris ventre in lucem prodierint, vel aliter ignorato ordine, t. 3. P. §. 44. n. 5. & 6. & 7.

Primogenitura inter gemellos eiusdem partus, si dubitetur quis prior natus fuerit, videtur deferenda fortiori, & fortiori, vel vtrique, vel recurrendum ad sortem, & alia, t. 3. P. §. 44. n. 6. 5. & 7.

Primogenitus quatuor sit habendus ex duobus gemellis non natis, sed ab utro matris ope chirurgi extractis, t. 3. P. §. 44. n. 7. 6. 5.

Primogenitura potest confirmari tam à masculo, quam à femina pater conferenda agnatione, & alijs ex causis, quando comprehendat masculos ex feminis, dicitur favorabilis, & alia, t. 3. P. §. 44. n. 8.

Primogenitura instituta pro masculis, vel feminis, siue maioratus, an admittantur hermafroditii, ibid.

Primogenitura extenditur de sui natura in infinitum, etiam si vocatus sit primogenitus in numero singulari, t. 3. P. §. 44. n. 9.

Primogenitura an præiudicat legitimæ, an possit tolli, vel gravari in testamento, & alia, ibid. & n. 10.

Primogenitura, an possit renunciari, repudiari, cedi, in dotem dari, vel pro dote alienari, & alia ad rem, t. 3. P. §. 44. n. 10.

Primogenitus succedens in omnibus bonis qualiter teneatur alijs fratribus, & sororibus præstare alimenta, & dotem, ibid.

Primogenitus ad sacros ordines promotor, vel in Religione professus, an, & quando ipse, vel Monasterium eius saltem vita durante admittatur, vel excludatur à successione primogenituræ, siue proveniat à testatore, siue à statuto, vel consuetudine, & alia ad rem, t. 3. P. §. 44. n. 11.

Primogenituræ institutor qualiter prohibere possit, ne ad Religiosos perveniat, & statutum procedat etiam contra Clericos, ibid.

Primogenitus tanquam habens maiorem partem præferatur in licitatione ceteris suis fratribus, & cogit eos ad accipiendum æstimationem pro illorum legitimis, t. 3. P. §. 44. n. 12.

Primogenitus naturalis tantum legitimus per subsequens matrimonium, an tollat ius primogenituræ iam legitimè nati, t. 3. P. §. 44. n. 13.

Primogenitus ex matrimonio putativo succedit in maioratu, & primogenitura, ac excludit alios ex vero matrimonio, ibid.

Adoptivus verò non admittitur, & quare, ibid.

Primogenitura qualiter deferatur attenta linea, gradu, ætate, & ætate, nec fiat transitus de vna linea ad aliam, nisi aliter constet de mente testatoris, & alia, t. 3. P. §. 44. n. 14. & 18. vide Lineam, n. 5.

Primogenitus dicitur filius, siue nepos natus ex primogenito pro mortuo, & qualiter admittatur ad primogenituram excluso patrui, siue aliam secundogenitum, licet ætate maiore, plenè t. 3. P. §. 44. n. 15.

Primogenitus, & omnes alii descendentes excludunt secundogenitum, & totam eius lineam, ita ut donec supererit aliquis de linea primogeniti non admittatur secundogenitus, nec aliquis ab eo descendens, & quomodo hoc investigatur, ibid.

Quid in maioratu ordinato non à statuto, vel consuetudine, sed à testatore per viam legati, vel fideicommissi, habito respectu ad qualitatem maioris ætatis, & alia, ibid.

Primogenitus an sit admittendus in Regno, vel feudo, si sit natura murus, demens, vel alias inhabilis ad gubernium, vel potius secundogenitus habilis, t. 3. P. §. 44. n. 16.

Primogenitus abstinente, vel repudiante, an admittantur omnes alij æqualiter, vel secundogenitus tantum, ibid.

Primogenitus non tenetur ad debita hereditaria, nisi pro rata, pro qua est hæres extra primogenituram, t. 3. P. §. 44. n. 17.

Primogenitura, vel maioratus, an possit fundari in rebus emphyteuticis, dominij directo relicta, ibid.

Primogenitura semel vnam lineam ingressa semper debet in ea remanere donec sit finita, licet extent proximiores alterius lineæ constituentes, nisi linea effect ad certas personas restricta, & alia, tom. 3. P. §. 44. num. 18.

Primogenitura cum ad descendentes deferretur, an respiciat ab eippum agnationis, vel ad ramos, & alia, ibid.

Primogenitura certo modo instituta, non potest ab hærede alterari, & data facultate nominandi aliquem in mor-

te, non potest anticipari nominatio, & quare, t. 3. P. §. 44. n. 19.

Primogenitura etiam ex bonis paternis constituta, non est cum alijs fratribus conferenda, nec in legitimatam impetanda, etiam quoad pretium, nisi aliter constet de voluntate patris, t. 3. P. §. 44. n. 20.

Primogenitus vocatus, an possit ante mortem infirmitatis, vel possessionis agere pro declaratione sui iuris, & vocationis, quid stant de dementia, vel dissipatione, & hæuimodi, t. 3. P. §. 44. n. 21.

Primogenitura bona non possunt à gravato in alium transferri, alijs statim agi potest ad revocationem actus, & quare, ibid.

Primogenitura instituta, etiam ex causa oerosi de bonis, quæ exarent tempore mortis, non impedit interim ante mortem eadem bona fisco, vel alijs creditoribus obligari, t. 3. P. §. 44. n. 22.

Primogenitura ordinata favore vnius lineæ, & in eius defectum vocato primogenito alterius lineæ, mortuo primogenito prima lineæ sine filijs, an admittatur sequens generis eiusdem lineæ, vel primogenitus alterius lineæ, t. 3. P. §. 44. n. 23.

Secundogenitura si deficiat, an sit retrocedendum ad lineam primogeniti omisi, vel progrediendum ad lineam sequentem tertij, vel quarti generis, ibid.

Primogenitura qualiter amittatur per contraventionem conditionum, vel modorum, & cum qua differentia, & alia, t. 3. P. §. 44. n. 24.

An per contraventionem patris excludantur filij, & descendentes, ibid.

Primogenitura qualiter amittatur ob hærem, etiam quoad descendentes, quid si deueniat ad monasterium, ibid.

Item ob matrimonium inter eos, qui sunt disparis cultus, ibid.

Primogenituræ plures, vel maioratus, an, & quando sint inter se incompatibiles ex pluribus causis, t. 3. P. §. 44. n. 25.

Quinam sint incapaces succedendi in primogenitura, & maioratibus, ibid. n. 26.

Primogenitus qualiter sint manutendi in bonis primogenituræ, quia illorum possessio de vno ad alium transit, t. 3. P. §. 44. n. 27.

Primogenitura an possit alienari pro dote, t. 1. B. §. 10. sub n. 21. &c.

Primogeniti appellatione qui veniant, & an femina, t. 1. A. §. 33. n. 30.

Primogenitura, vel maioratus, in mortuo primogenito, vel maiore natu primo vocato vadit ad eius descendentes, vel potius ad maiorem de familia licet ex alia linea, t. 4. in Resolut. cap. 40.

P R I N C I P S.

Princeps etiam de plenitudine potestatis non potest procedere sine citatione, & quare, tom. 3. P. §. 45. num. 1.

Princeps non habet plenitudinem potestatis, nisi ad bona, æqua, iusta, & rationabilia, nunquam ad malum, & quare, ibid.

Habet tamen æconomicam, & politicam potestatem, de qua sunt aliqua et permissa potius ad præservationem, ibid. & n. 2.

Princeps non potest teo auferte defensiones, nec aliquem morti tradere sine processu, & quando secus, ibid.

Princeps non potest concedere facultatem interficiendi malefactores ante sententiam, & an aliquando secus, ibid. & eod. t. 3. P. §. 37. n. 6.

An possit facere incidere banitum extra statum suum, t. 3. P. §. 37. n. 11.

Principum mandatis obtemperandum, & quando quis possit excusari, t. 3. P. §. 45. sub n. 1. & n. 45.

Princeps quid possit circa viras voluntates, contractus, maioratus, & primogenituras, ibidem, & num. 6.

Princeps circa ius postumum qualiter omnia possit cum suis subditis, & ubi constet de eius voluntate, non sit disputandum de potestate, & alia, tom. 3. P. §. 45. num. 2.

Princeps vii iustitia plenus qualiter non præsumatur vel-

- le, nisi quod leges disponunt, & alia ampliatiue, ibid.
- Princeps quando nolit eius rescripta seruari, ibid.
- Princeps qualiter magis quam alij teneatur pacta, & contractus seruare, postque obligare successores, & alia, ibid.
- Principi subiectæ sunt leges, non autem contractus, nec suo rescripto tollere potest consuetudinalia pactum, nisi ipse consentiant, ibid.
- Princeps an, & quando possit facere gratiam in delictis sine partis offensæ remissione, dummodo id exprimat, t. 3. P. §. 45. n. 3. vide Pax, n. 12.
- Princeps remittendo poenam parti læsæ applicandam, qualiter peccet, & teneatur ad restitutionem, & alia ad rem, ibid.
- Princeps an possit compellere ad pacem, ibid.
- Princeps non potest facere gratiam subditi suo pro delictis extra suum territorium commisis, cum spectet ad Principem loci delicti, à quo obtenta gratia, non potest in loco originis molestari, ibid.
- Princeps supremus an possit facere gratias in præiudicium Batonum, ibid.
- Princeps an possit facere gratiam sine pace partis offensæ, saltem cum temperamento exilij, donec &c. ibid.
- Princeps an, & quando possit tollere ius alteri quæsitum, vel quærendum ex contractu, vel sententia, plura t. 3. P. §. 45. n. 4. & seqq. & 32.
- Princeps pro bono pacis an possit res priorum auferre, solum iusto pretio, & quando præsumatur iustus causis motus, ibid.
- Princeps semper intelligitur rescribere prout iuri, & æquitati conuenit, & sine præiudicio tertij, ibid.
- Princeps ubi factum actum de sui natura præiudiciale, virtualiter afficit omnes, etiam si ius eorum ignoret, ibid.
- Princeps potest dispensare, vt quis contrahat secundas nuptias absque incurfu aliusculi poenæ, & quare, t. 3. P. §. 45. n. 5.
- An, & quomodo possit legitimare, ibid. remissimè.
- Princeps qualiter possit per legem generalem abrogare fideicommissa, & illorum vim tollere, & quare, t. 3. P. §. 45. n. 6.
- Princeps qualiter possit etiam alicui fideicommissum particulari derogare, & huiusmodi, quæ animaduertere debeat, & alia, ibid.
- Princeps an possit auferre ius futuri legati, vel fideicommissi nondum agniti, vel ante aditum hereditatem, vel aliter derogare voluntatibus defunctorum circa maioratus, primogenituræ, & huiusmodi, ibid.
- Princeps potest de consensu testatoris reddere testamentum irrevocabile, ibid.
- Princeps secularis potest sicut & Papa supplere, & sanare omnes defectus, & nullitates processuum, t. 3. P. §. 45. n. 7.
- Princeps secularis non potest directè imponere gabellam super fructibus, & bonis clericorum, an autem indirectè exigendo ab emptoribus eorum, t. 3. P. §. 45. n. 8.
- Princeps secularis an possit in suo statu concedere, vel tollere exercitum viuarum iudicis, t. 3. P. §. 45. n. 9.
- An possit licentiè dispendere, vt tempore necessitatis fiant mutua cum viuis, ibid.
- Princeps Christianus an possit intrare sedes, & amicitiam cum infidelibus, & Turcis, & habere commercium cum illis, t. 3. P. §. 45. n. 10.
- An possit in consilio Papa concedere hæreticis libertatem, & consensum, ibid.
- An Christiani dum sunt captiui in terribilibus Turcarum facientes contra Christianos peccent, & sint excommunicati, ibid.
- Princeps secularis, an habeat ius circa bona hæreticorum confiscata, ibid.
- Princeps an possit dispensare, quod impubes possit testari, t. 3. P. §. 45. n. 11.
- Princeps non potest imponere legem successorij, ne deroget alicui constitutioni, an autem cundem per suum contractum obligare, t. 3. P. §. 45. n. 12.
- Princeps an possit castra, & fortalitia, siue Arces in consubstituere, t. 3. P. §. 45. n. 13.
- Princeps qualiter, & ex quibus causis possit indicare bellum, & quando peccet, ibid.
- An possit non expectata iudicium sententia armis occupare, ibid.
- Princeps potest impedire subditos suos, ne in illorum solo, & terris extruant castra, fortalitia, turres, & propugnacula, ibid.
- Princeps tam Ecclesiasticus, quàm secularis, qualiter debeat bistriones, mimos, & huiusmodi expellere, & quando bonestè spectacula, & choras permittere, & alia, t. 3. P. §. 45. n. 14.
- Princeps concedens saluumconductum pro debito, non intelligitur pro debito iurato, nec fiscali, nec ex delicto, & quando possit, vel non concedere, t. 3. P. §. 45. n. 15. & 35.
- Princeps, licet solutus sit legibus, proficitur viuenti secundum leges, ac rationis, & æquitatis vinculo ligatur, & si non vi coactus, directus teneatur, t. 3. P. §. 45. n. 16.
- Princeps solus supremus potestatem habet condendi leges, quàm paucissimas condere debet, illas vbi firmare, & alia, ibid.
- An possit condere leges contra ius naturale, siue gentium, an contractus à se gestos rescindere, & huiusmodi, ibid.
- Princeps non subditi præiudicare non potest, & contrahendo cum non subditi non gaudet privilegijs Principatus, & qualiter obligetur ex contractu cum omnibus, t. 3. P. §. 45. n. 17.
- Princeps quando præsumatur se conformare iuri communi, & statuti, vel potius derogare, an possit tollere ius commune, & æquitatem, & alia, t. 3. P. §. 45. n. 18.
- Princeps, qua iustitia, & scientia indigeat pro bono regimine statui, ibid. remissimè.
- Princeps qualiter contrahat cum subditis, & possit eadem in causa propria, vel saltem iudices deputare, cum alijs non subditis iudicibus ordinarijs, t. 3. P. §. 45. n. 19.
- Princeps debet gratis eligere Officiales, imò iusta salaria illis colluere, an teneatur eligere digniores, & quæ animaduertere debeat, t. 3. P. §. 45. n. 20.
- Princeps non debet amovere officiales sine iusta causa, & quando officia parentum eorum filijs concedere, ibid.
- Princeps eligendo inhabilem ad officium, si sciat, & possit dispensare, intelligitur dispensasse, alias viciatur electio, & in dubio officialis præsumitur idoneus, tom. 3. P. §. 45. n. 21.
- Princeps gratia debet probari per scripturam, & quando sufficiat viuz vocis oraculum, rescribens supplicationem multa continentem, an videatur omnia concedere, & de duobus petitis vnum concedendo, videtur alterum negare, t. 3. P. §. 45. n. 22.
- Princeps non præsumitur plus concedere, quam fuerit supplicatus, sed rescriptum declaratur ex præcis, nec procedit argumentum de maiori ad minus, t. 3. P. §. 45. n. 23.
- Princeps in suo statu est dominus vniuersalis quoad iurisdictionem protectionis, non autem rerum particularium, t. 3. P. §. 45. n. 24.
- Princeps in duobus tantum casibus potest subditos suos in bonis grauire, nempe ratione delicti, & pro communi bono sui regimini, alias debet suis stipendijs esse contentus, ibid.
- Princeps secularis qualiter possit statuere circa obsequiantiam scilicet, an inducere scissa, vel abrogare, obuenta tamen licentia laborantis ab Episcopo intragatur etiam quoad curiam secularum, t. 3. P. §. 45. n. 25.
- Princeps Christiani, licet seculares, qualiter sint ipsi ture Ecclesiæ protectores, possint ideo saluaguardiam pro personis, & bonis tam Ecclesiasticorum concedere, & violatores etiam Clericos punire, & alia plura facere, t. 3. P. §. 45. n. 26.
- Principes, Reges, & eorum ministri laici, quando possint cognoscere de causis Ecclesiasticis per viam violentiæ, & aliquos Ecclesiasticos etiam Episcopos à suis statibus per modum defensionis, & non satisfactionis expellere, & alia, ibid.
- Reges qualiter possint ad se vocare Episcopos, & ipsi obedire teneantur, ibid.
- Qualiter deferendo suam iurisdictionem possint cum vi repel-

repellere contra Ecclesiasticos, etiam iudicialiter procedentes, cum & iudicijs plerumque vis infertur, & alia, ibid.

Principes qualiter possint à subditis exigere tributa, gabelas, & donativa, & quibus concurrentibus, an standum sit illius assertioni, quod presumendum, & alia, t. 3. P. 6. 45. n. 27.

An possit aliquo casu, vel modo gravare Ecclesiasticos, ibid.

Principes secularis an teneatur dare precedendum Episcopo, t. 3. P. 6. 45. n. 28.

Principes non semper punire debet, nec semper impunes dimittere obloquentes, & mali dicentes de eo, sed pro temporum, & personarum qualitatibus prudenter deliberare, t. 3. P. 6. 45. n. 29.

Principes quæ, & qualia alienare non possint in præiudicium status, & successorum, t. 3. P. 6. 45. n. 30.

An possit alienare vasallos, Oppida, vel Castra, siue Civitates inuictis subditis, ibid.

Principes tempore penuriae potest occupare, & colligere frumentum, & alia vasculum, cogendo particulares ad vendendum iuxta pretium taxatum, ad quod seruandum compelli possunt etiam Ecclesiastici ab eorum Ordinarijs, t. 3. P. 6. 45. n. 31.

Principes protogare potest tempus ad redimendum quando nondum est elapsum, & idem in similibus, & quare, t. 3. P. 6. 45. n. 32.

Principes potest mutare cursum aquarum, & fluminum in eius statu, t. 3. P. 6. 45. n. 33.

Principes teneatur refarcire damna suo Ambasciatori in itinere derubato, si cum motu proprio elegit, secus si rogatus, t. 3. P. 6. 45. n. 34.

Principes laici sunt incapaces conferendi Episcopatus, & beneficia sine concessione Papæ, & statuendi circa matrimonium, dogmata fidei, & huiusmodi, t. 3. P. 6. 45. n. 35. & L. 5. n. 9.

Principes an, & quando ac contra quos possint concedere temporalis, quid sint, quæ requirant, quid in loco consistant, & alia, t. 3. P. 6. 45. n. 36.

Principes an ad vitanda maiora mala, possint aliquando permittere duellum absque iniunctu censuratum, si cur permittit lupanaria, & meretrices, t. 3. P. 6. 45. n. 37.

Principes supremi, & Respublicæ habent privilegium, ut contra eos non præscribat, nisi spatio centum annorum, t. 3. P. 6. 45. n. 38.

Principes teneantur custodire loca suæ iurisdictionis, maxime vias publicas à latronibus, & aliis ad damna, & vindicare iniurias subditis illatis, cum ob id exigant vectigalia, & alia, t. 3. P. 6. 45. n. 39.

Principes an possint suis legibus obligare subditos ad peccatum mortale, & quando dicantur id voluisse, vel tantum ad poenam, t. 3. P. 6. 45. n. 40.

Principes qualiter possint prohibere venationem, aucupium, & piscationem, saltem certis temporibus, & modis, sibi reservando, an teneantur tunc refarcire damna ab animalibus data, an diste leges obligent in conscientia, & ad restitutionem, maxime in loco clauso, an obligent Ecclesiasticos, & possint illis auferri instrumenta, & huiusmodi, t. 3. P. 6. 45. n. 41.

Principes an possint supplicare solemnitates contrarium, t. 3. P. 6. 45. n. 42.

An sanare nullitates processuum, & sententiarum, t. 3. P. 6. 45. n. 43.

Principes qualiter sustinere debeant suos Magistratus, Induces, & ministros, de illis fidere, non facili delatoribus credere, & alia ad rem, t. 3. P. 6. 45. n. 44. vide Magistratus, n. 1.

Principes, & Reges, an consueant habere aliquem priuatum, ibid.

Principes an possint aliquem innocentem periculo mortis exponere pro publica utilitate, t. 3. P. 6. 45. n. 45.

Principibus iniunctis præceptibus non obediendum per suos iudices, & ministros, t. 3. P. 6. 45. n. 46.

Principes astricti qualiter standum sit, etiam in probatione delicti, t. 3. P. 6. 45. n. 47.

Principes teneantur promissam impunitatem seruire si adimpleantur conditiones, & quid in iudice, t. 3. P. 6. 45. n. 48.

Principes superiores non recognoscunt, qualiter possint

subditos suos prohibere, ne alibi se conferant ad habitandum, & habitantes ad statum suum reuocare sub grauissimis penis, t. 3. P. 6. 45. n. 48.

Principes potest per legem in pari delicto grauius punire forenses, quam subditos, ibid.

Principes non possunt iussu prohibere transitum salis exteri, vel alterius rei per suum Dominium, sed tantum præcauere ne in statu suo teneatur, & quare, t. 3. P. 6. 45. n. 49.

Principes qualiter debeant esse liberales ex proprio illorum munere, ac de modo exercendi liberalitatem, t. 3. P. 6. 45. n. 50.

Principes seculares qualiter possint statuendo inhibere Ecclesiasticis infestationem in officiis publicis, quid in bonis, vel saltem quod transcant cum oneribus suis, t. 3. P. 6. 45. n. 51. & vide §. Monasterium, n. 13.

Principes aliquid donans, vel concedens, an censetur libere concedere, vel cum oneribus suis, t. 3. P. 6. 45. n. 52.

Principes tempore contagij necessaria subministrantes, prout reuerentur, non censentur donare, sed possunt repetere, t. 3. P. 6. 45. n. 53.

Principes, an, & quando possint tuta conscientia dilatare ad soluendum, vel compositiones facere, & hoc sit de Regibus, t. 3. P. 6. 45. n. 54.

Principes, & Reges, vitra alia peccata communia, possunt peccare in multis circa gubernium, in bellis, in electione ministrorum, in dispositione, & dispensatione legum, in taxatione tributorum, in nominatione, in beneficijs, in non puniendo delicta, in cessione monetarum, in administratione iustitiæ, impediendo executionem litterarum Apostolicarum, si quid vit adipsos agant, in quo loci, ces inferiores peccarent, & in alijs casibus, de quibus Gualtiam, t. 3. P. 6. 45. n. 55. & supra per tot.

Principes, & Reges qualiter indigeant Consilijs, & in eorum electione spectare debeant ætatem, doctrinam, & mores, & quare, t. 3. P. 6. 45. n. 56. vide §. verbi. An possint.

An teneantur seruire fidem hæreticis, & alia, ibid.

Principes seculares, an possint disponere circa iuramenta, vel statuta ne interponantur, tom. 3. P. 6. 45. n. 56.

An possint condere leges de rebus spiritualibus, & Ecclesiasticis, ad adiuvandum canones, & ut penale robur adjiciant, ibid. n. 57.

Principes qualiter possint monetæ cudere, & an cum etneo, vel electo alterius Principis, t. 3. M. 6. 30. n. 9. & P. 6. 45. n. 58. vide Moneta, n. 9.

Principes supremi, & Reges habent multa iura præ secularia, ista propria, & eorum offibus affixa, ut ab eis separari non valeant, quæ Regalia prius Classis appellantur, & quæ sint, t. 3. P. 6. 45. n. 59.

Principes habent alia iura, & Regalia inferioris ordinis, quæ possint alij etiam donare, & concedere, & quæ sint, t. 3. P. 6. 45. n. 60.

An Regalia possint præscribi, & quanto tempore, t. 3. P. 6. 45. n. 61.

Principes habent duo patrimonium, vel duplex ætatum, scilicet priuatum, & publicum; sed hodie ad vnum tantum rediguntur, & sicus appellantur, & omnia sibi gaudere privilegia, t. 3. P. 6. 45. n. 62.

Est tamen differentia quoad alienationem inter dicta patrimonium, quia priuatum potest ad libitum alienari, non sic publicum, quod remanere debet penes Imperium pro succedere in Regno, & Principatu, ibid. n. 63.

Alia de Principibus remissive, ibid. n. 64.

Principes, quid facere debeant tempore pestis, t. 3. P. 6. 45. n. 65. vide §. Medicus, n. 21.

Principes, quid facere possint circa matrimonium, t. 3. P. 6. 45. n. 66.

Principes an habeant privilegium exigendi vsuras à suis debitoribus, etiam sine mora, & alijs requisitis, t. 3. P. 6. 45. n. 67.

Principes Christiani, cu possint facere baptizare infantes Infidelium parentibus inuitis, t. 1. B. 6. 3. n. 8.

Principes qualiter decipiantur à malis ministris, t. 1. C. 6. 8. n. 21.

Principes supremi possunt applicare penas delictorum suo fisco, etiam in præiudicium Vasalli habentis omnimodam iurisdictionem, t. 1. C. 6. 37. n. 1.

Principes possunt coegere Vasallos ad docendum de tirolo

Re-

Regalium ab ipsis possessorum, t. 1. D. §. 30. n. 14.
 Principes seculares an habeant ius in bonis ob hereditatem confiscatis, t. 1. C. §. 37. n. 6.
 Principes non possunt retinere contra ius perfectos, t. 1. C. §. 44. n. 45.
 Principes an possint concedere dilationes ad solvendum, t. 1. D. §. 4. n. 43.
 Principes seculares an statuere possint, ne bona immobilia subditorum transant in personas Ecclesiasticas, t. 1. C. §. 18. n. 45.
 Principis donatio habet multa privilegia relata, t. 1. D. §. 31. n. 18.
 Principes an possint derogare conditioni mendi cum certis personis, t. 1. C. §. 33. n. 39.
 Principes an presumantur cum suis legibus velle obligare in conscientia, t. 1. D. Cursi. de prohib. muner. n. 44. & 81.
 Principes scientes malum, & non punientes dicuntur permittere, ibid. n. 51. &c.
 Principes an bene faciant omnia munera, vel dona iudicibus prohibenda, ibid. n. 71.
 Principes boni subdistantur, & populo serviant, t. 1. D. Cursi. de qual. iud. perfect. n. 126.
 Principes debent competentia salaria iudicibus assignare, t. 1. D. Cursi. de prohib. muner. &c. n. 120.
 Principum munus est, & non iudicum temperare leges, t. 1. A. §. 15. n. 39.
 De Principis arbitrio, vide etiam in verb. Arbitrium.
 Principis assertio quantum probet, t. 1. A. §. 45. n. 4.
 Principes an possint gratiare bannitum sine pace parvis offensis, t. 1. B. §. 2. n. 40.
 Principes, vel statum an possint mandare ut ctedatur unico testis, & alia, t. 1. B. §. 6. n. 1.
 Principes quomodo possint aliquem nobilitare ad omnes effectus civiles, t. 1. C. §. 3. n. 10.
 De potestate Principis secularis in Clericis, vide in §. Clericus.
 Principum mandata qualiter intelligenda, t. 1. C. §. 24. num. 11.
 Principes seculares tenentur protegere Ecclesiam, t. 2. E. §. 2. n. 2.
 Principes dicitur Episcopus, t. 2. E. §. 9. n. 2.
 Principes seculares an teneantur dare precedentiam Episcopo in sua Ecclesia, ibid.
 Principes an possint dispensare circa etatem, t. 2. E. §. 14. n. 7. & 11.
 Principes an possint cognoscere de nullitate, & iniustitia censurarum, t. 2. E. §. 18. n. 11.
 An aliquando possint exulare personas Ecclesiasticas, t. 2. E. §. 27. n. 12.
 Principes possunt statuere poenas pro observatione festorum Ecclesie, t. 2. A. §. 12. n. 6.
 An possint inducere scilicet, §. eod. n. 7.
 Principes Catholici, an possint concedere hereticis domicilium, & libertatem conscientie, tom. 2. H. §. 4. n. 20.
 Principes an possint abrogare fideicommissa, t. 2. F. §. 12. num. 53.
 Principes qualiter debeant esse misericordes, & pii, vide in §. futurum in Voto Auctoris, n. 34. & 35.
 Principes an teneantur solvere gabellas alijs locatis, t. 2. G. §. 1. n. 5.
 Principes seculares an habeant ius in bonis hereticorum confiscatis, t. 2. H. §. 4. n. 5.
 An possint aliquo modo cognoscere de heresi, qualiter teneantur perstrare brachium, & exequi sententias Ecclesiasticorum, t. 2. H. §. 4. n. 11.
 Principes subministrare alimenta tempore pestis, à quibus repetant, t. 2. H. §. 8. n. 8.
 Quando possint vim uti possint circa immunitatem Ecclesie, t. 2. I. §. 4. n. 13.
 An possint permittere vias iudeis, t. 2. I. §. 4. n. 15.
 An teneantur iudicare secundum acta, vel secundum veritatem illis notam, t. 2. I. §. 41. o. §. & 6.
 Principes tenentur defendere subditos suos ab Ecclesiasticis, t. 2. I. §. 41. n. 30.
 An possint impedire possessionem beneficij Ecclesiastici à Papa collati, & sic aliquo modo examinare Bullas Apostolicas, ibid.
 Principes originis, vel domicilij an possint gravare delicta

alibi commissa, & an punire gratiam in loco delicti, t. 2. I. §. 41. n. 45.
 An possint prohibere iuramenta contrarium, t. 2. I. §. 43. num. 53.
 Principes qualiter teneantur iossa salaria ministris constituere, t. 4. S. §. 3. n. 7.
 Principes qualiter possint concedere saluumconductum, vel saluamguardiam, vide saluamconductus.
 Principes, an possint iussu concedere dilationes pro debitis, & pen quibus, vel non, t. 4. S. §. 5. n. 11. & (eqq).
 Principes seculares possunt augere, sed non minuire cultum diuinum, t. 4. S. §. 11. n. 3.
 Principes, an possint dispensare, ut impubes testari valeat, t. 4. T. §. 7. n. 15.
 Principes, que animaduvertent debeat in remittendo delinquentes, t. 4. R. §. 11. n. 1.
 Principes, an possint disponere, ut credatur dicto vnus testis, t. 4. T. §. 9. n. 27.
 Principes seculares an sit capax conferendi Episcopatus, & alia beneficia Ecclesiastica, t. 3. L. §. 2. n. 9.
 An possint prohibere legitimam, t. 3. L. §. 6. n. 3.
 Principes qualiter possint legitimare spurios, vide Legitimatione.
 Principes non debet se ingerere in locis publicis sine populi consensu, t. 3. L. §. 20. n. 4.
 Principes an peccet concedendo licentias iudendi, t. 3. L. §. 22. n. 5.
 Principes seculares an possint disponere, & se ingerere circa matrimonia, t. 3. M. §. 10. n. 1.
 An possint concedere vsum Monasterij per appallus, t. 3. M. §. 32. n. 1.
 Potest dispensare mulierem, etiam minorem ad tutelam, t. 3. M. §. 35. n. 40.
 Principes aliquod confirmans intelligitur confirmare à die actus gesti, t. 3. P. §. 14. n. 39.
 Principes possunt dispensare, ut mater retineat tutelam, vide Mater, n. 9.
 Principes quid facere possint circa matrimonia contrahenda, t. 3. M. §. 10. n. 31.
 An possint ignobilem nobilitare, t. 3. N. §. 4. n. 7.
 An abilitare minores ad contrahendum, t. 3. M. §. 21. num. 50.
 An, & quibus medijs compellat ad pacem, vide Pax, num. 8.
 An dare facultatem occidendi delinquentes nondum condemnatos, t. 3. P. §. 37. n. 6.
 An facere occidere bannitos extra suum statum, §. eod. num. 11.
 Principes qualiter inter se incant pacem publicam cum obfidibus, t. 3. P. §. 10. n. 21.
 Principes qualiter possint sanare nullitates Processuum, t. 3. P. §. 48. n. 8.
 An derogare dispositioni testatoris, tom. 4. V. §. 20. num. 4.
 Principes an tempore necessitatis possint licite mandare, ut fiant murus cum interesse, t. 4. V. §. 22. n. 8.
 Principes qualiter procedant in tuenda eorum iurisdictione, & precipue Florentie, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap.
 De Principibus plura vide in Praxi, §. Principi.
 PRIORISSA.
 Priorissa, vide Abbatissa.
 PRIVILEGIUM.
 Privilegium dicitur quasi lex privata, quid sit, & quando latet, vel sicut sit interpretandum, t. 3. P. §. 46. num. 1.
 Privilegium non tollit ius alienum, & tertij, & quando secus, ibid.
 Privilegium non presumitur, sed ab allegante exhibendum, an in totum, vel sufficit in parte, t. 3. P. §. 46. num. 2.
 Privilegium Apostolicum qualiter possit per famam cum observantia probari, nec scriptis requiratur, sed possit esse vna voce concessum, nec negatus probeatur per rationem registri, sufficit transumptum si non reperitur originale, & alia, t. 3. P. §. 46. n. 2.
 Privilegium in corpore iuris clausum, non venit in generali privilegiorum revocatione, t. 3. P. §. 46. n. 3.
 Privilegium si postea efficiatur iniquum in damnum alterius, ipso iure non caxingatur, sed recutendum est

est ad principem pro illius moderatione, t. 3. P. §. 46. num. 4.
 Privilegium, & rescriptum Principis in casibus dubijs debet ab ipso Principe interpretari, & declarari, ibid.
 Privilegia regulariter non requirunt publicationem, nisi habeant penam admixtam, & quando secus, an probabili sit ignorantia, & excuset, vel non, t. 3. P. §. 46. num. 5.
 Privilegium vni alterius confirmatorium, non probatur nisi constet de confirmato, t. 3. P. §. 46. n. 6.
 Privilegium vni concessum si alteri communicatur non operatur, nisi de communicato appareat, saltem per expressiōem substantiā, t. 3. P. §. 46. n. 7.
 Privilegiorum communicatio operator, ac si essent specificē concessa, ibid.
 Privilegium vni concessum, & alteri communicatum, si postea augeatur, minuat, vel alijs modis alteretur, an suffragetur, vel occurrat ei, cui facti accessit, vel directē communicatur, & alia, t. 3. P. §. 46. n. 8.
 Privilegium giorum communicatio ad que fiat, vel non, de vna Religione ad aliam, masculinorum qualiter suffragetur monialibus eiusdem ordinis, & alia, ibid.
 Privilegium non vultur privilegio suo adversus equaliter privilegiorum, quid si vnus agat de lucro, alius de damno, vel vnus sit privilegiatus in genere, alter in specie, vel dupliciter, & alia, t. 3. P. §. 46. n. 9.
 Privilegiarius succedens privato, vel est contra, an vtrius privilegio, vel iure communi, ibid.
 Privilegiarius foro potest per viam reconventionis conveniri coram iudice, quem ipse elegit, t. 3. P. §. 46. n. 10.
 Privilegiarius gaudet privilegio fori, etiam in annexis, nec in iudicem confitendo privilegium ordinis togatorum, nec superiori, cui competit iurisdicō, ibid.
 Privilegiarius, vt non possit conveniri, an ipse possit alios convenire, t. 3. P. §. 46. n. 11.
 Privilegium locale, & non personale extenditur ad omnes etiam forenses, & extraneos in loco habitantes, non potest ad alia loca extendi, persone vero sequitur personam, & cum illa extinguitur, t. 3. P. §. 46. n. 12.
 Privilegium an, & quando dicatur reale, vel personale, vt ad heredes transeat, vel non, & quid in dubio, ibid. & num. 13.
 Privilegium vni concessum, an extendatur ad alios, an ad euicōtina, & necessaria, an ad futura, vel prætoria, ibid.
 Privilegium qualiter perdat expressē, vel tacite faciendo contra illud, vel co non vtiendo, vel per abusum, vel delictum, vel si incipiat enormiter ledere tertium, & alijs de causis, t. 3. P. §. 46. n. 13.
 Privilegium cōditionis in casibus amittitur per non vsum decennij, sufficere tamen vsum pro parte, si causa sit vniuersalis, & alia, ibid.
 Privilegium cessat cessante illius causa, & ratione, nisi sit perpetuum, & interueniat sententia reuocatoria, ibid.
 Privilegium concessum ex causa onerosa transit in contrarium, & reuocari non potest, nec si sit in recompensationem laborum, & alia, ibid.
 Privilegium quando dicatur reuocatum, in dubio non præsumitur, & non posse reuocari a successore concedentis, nisi Respublica ex eo labatur, ibid.
 Privilegium facultatiuum, an perdat per non vsum, ibid.
 Privilegia pæ causæ, quæ sine circa plura, & licet multa, non prævalent filijs, saltem quoad legitimam, t. 3. P. §. 46. n. 14.
 Privilegia militum quæ, & vt possit allegari debent ante litteras concessas, alias tenet processum, & condemnatio, t. 3. P. §. 46. n. 15.
 Privilegium pupilli in actione personali contra tutorem non transit ad heredes illius, t. 3. P. §. 46. n. 16.
 Privilegium iactæ hypothecæ pro dote transit ad quemcumque transeat actio dotis, non tamen cum prælatione nisi io certis casibus, t. 3. P. §. 46. n. 17.
 An competat extraneo docenti, & pacificenti sibi dotem restitui, ibid.
 Privilegium tacitæ hypothecæ pro dote, & cum prælatione, quando, & quibus competat, vel non, & pro quibus, plura t. 3. P. §. 46. n. 18.
 Privilegium ne quis conueniatur vitra id quam facere possit, quid importet, & quibus competat, vel non, t. 3. P. §. 46. n. 19.

Privilegium exemptionis à decimis, an extendatur ad bona postea acquisita, de quibus soluebatur decima parochialis, in qui erant sita, an ad noualia ad culturam redacta, an ad colonos, amittitur per non vsum, & alia, t. 3. P. §. 46. n. 20.
 Si huiusmodi privilegia sine conditionali, vel qualificata non attenduntur nisi iustificata conditione, & qualitate, nec impediunt inanitionem exigendi decimas, ibid.
 An proficiat colonis, vel conductoribus, & an pro decimis spiritualibus, ibid.
 De privilegijs lesanarum, Carthusianorum, & Ordinis Prædicatorum circa decimas, & eorum interpretatione, ibid.
 Privilegium immunitatis à collectis, decimis, & alijs oneribus ob numerum duodecim filiorum, prodest tantum pro ordinarijs, & non pro extraordinarijs, prodest tantum onera ordinaria, & extraordinaria, & alia ad tem, t. 3. P. §. 46. n. 21.
 Privilegium prædictum prodest est à iure communi, licet obineatur à Principe, & pro quibus profici, vel non, ibid. & n. seqq.
 Privilegium 12. filiorum reddit patrem immunem ob oneribus personalibus, & patrimonialibus, & computantur masculi, feminae, nepotes, legitimati, mortui in bello, & huiusmodi, t. 3. P. §. 46. n. 22.
 Privilegium prædictum competet etiam matri, quando daret, ad que extendatur, vel non, & alia, ibid. & n. 23.
 Transiit filios mortuo patre, si bona indistincta remaneant, etiam si filius sint nuptæ, vel si vnus infirmus barem extraneum, vel Religionem ingrediatur, ibid.
 Qualiter non possit infringi, sed omnino sit seruandum, ibid.
 Privilegium immunitatis à Collectis, & oneribus, quando, in quibus casibus non excuset, & alia ad rem, t. 3. P. §. 46. n. 23.
 Privilegium fori, immunitatis ab oneribus, vel simile concessum alicui laico, vel de iure competens Clericis, & Ecclesiæ, an extendatur ad illorum tenues, famulos, colonos, filios, & vxores, t. 3. P. §. 46. n. 24.
 Privilegium fori superueniens pendente iudicio, an trahatur ad causam pædictam, vt possit forum destinari, t. 3. P. §. 46. n. 25.
 Privilegium electionis fori, quibus, & quando competat, t. 3. P. §. 46. n. 26.
 Privilegium fori quando competat Clericis, vel non, quæ requirantur, an possit allegari per rectum, ad quem iudicem spectet cognicio, & alia, t. 3. P. §. 46. n. 27.
 Privilegia us si fuerit ab incompetente iudice citatus, an teneatur venire ad allegandum privilegium, vel ad expensas, ibid.
 Privilegium personale non egreditur personam, nisi ratione accessionis, & familiaritatis, quæ cessat mortuo principali, t. 3. P. §. 46. n. 28.
 An in dubio præsumatur personale, vel reale, ibid. & n. 29.
 Privilegium postitum vnus non prædicat privilegio anteriori alterius, t. 3. P. §. 46. n. 29.
 Privilegium cum clausula *pro prædecessoribus tenentibus*, retinet suam antiquitatem, & præiudicat, t. 3. P. §. 46. num. 30.
 Privilegium alicui, & suis descendentibus masculis, & feminis concessum, non prodest terminis maritatis, & quare, t. 3. P. §. 46. n. 31.
 Privilegia Conclauistiarum sunt ad eorum vitam, & quæ, t. 3. P. §. 46. n. 32.
 Privilegium fori, an suffragetur Clericis ab alio, quàm suo Episcopo sine iussu eius interius dimissorij ordinatus, & ad effectum testandi, t. 3. P. §. 46. n. 33.
 Privilegium fori quoad Clericos, qualiter excludatur ex dicto defectu, & probationis aliorum requisitorum, ibid.
 Privilegium fori competens credenti, competit cessionario agenti ex persona, & ad commodum cedentis, alias autem secus, t. 3. P. §. 46. n. 34.
 An competens cessionario, illi suffragetur contra debitorem cessum, & distigue vt ibid.
 De alijs diuersis privilegijs, illorum interpretatione, effectibus, duratione, amissione, & huiusmodi remissus, t. 3. P. §. 46. n. 35.
 Privilegium fori competens vni, quando extendatur ad alios t. 3. L. §. 2. n. 2.

Privilegia alimentorum, quæ sint, tom. 1. A. §. 24. n. 18. & 29.
 Privilegia cedentis, an competant cessionario, t. 1. C. §. 14.
 n. 42. & 46.
 Privilegia Romanolæ Florentinæ, quæ sint, tom. 1. C.
 §. 16. n. 8.
 Privilegia exemptionis decimarum, & binafmodi, an pro-
 sint Colonis, vide Colonos.
 Privilegia tractionis, vel electionis fori, an possint renun-
 ciari, t. 1. C. §. 16. n. 6.
 Privilegium Apollodorum qualiter possit per famam proba-
 ri, & quare, tom. 1. C. §. 18. n. 45.
 Privilegium ratione paupertatis concessum cessat illa ces-
 sante, tom. 1. D. §. 6. n. 12.
 Privilegium tacitum ad favorem Principum secularium ex
 scientia, & tolerantia Summi Pontificis, t. 1. C. §. 18. n. 45.
 De privilegijs Advocatorum, tom. 1. A. §. 17. num. 14. §. Do-
 ctors, n. 5.
 De privilegio cap. Odoardus, & alijs, vide §. Clericus.
 De privilegijs fcolarum, t. 1. D. §. 2. n. 15.
 Privilegium an possit allegari contra pariter privilegiatum,
 tom. 1. E. §. 3. n. 15.
 Privilegium ob numerum filiorum, an suffragetur ad refe-
 ctionem murorum civitatis, §. cod. n. 16.
 Privilegium an acquiritur, & prodest ignorant, vel absenti,
 t. 2. G. §. 6. n. 21.
 Privilegia Iudeorum strictissime intelligenda, t. 2. I. §. 40.
 num. 15.
 Privilegium concessum ratione artis, quibus prodest, vel non,
 t. 2. I. §. 41. n. 14.
 Privilegium fori, an competat Tertiaris masculis, & feminis
 alcius Religiosis, t. 4. S. §. 24. num. 1. vide Monachos,
 num. 11.
 Privilegium an extingar in subrogatis, tom. 4. S. §. 33.
 num. 7.
 Privilegium non solvendi quartam funeralem Parochie,
 quibus Religiosis competat, vel non, tom. 3. Q. §. 3.
 num. 2.
 De privilegio fori, & eius communicatione in causis in-
 dividuis, vide Addit. Noum. tom. 1. cap.
 De privilegijs quo ad plura, vide in Praxi, §. Privilegi.
 P R O B A T I O.
 Probatio est rei dubie per argumenta ostensio, siue fides
 veri legitimus modis, & temporibus facta, t. 3. P. §. 47.
 num. 1.
 Alia est evidens, alia minus evidens, alia vera, & alia arti-
 ficialis, ibid.
 Probatio, quæ per discursum colligitur, non est infector ea,
 quæ sensibus percipitur, & quare, ibid.
 Probatio fit varijs modis, per confessionem, testes, instru-
 menta, scripturas, libros, iuramentum, presumptiones, indi-
 cia, evidentiæ, famam, interceptores, sigillum, proser-
 bia, legendas, & huiusmodi, t. 3. P. §. 47. n. 2.
 Probationes non sunt angustandæ, & an possint per pa-
 ctum, vel statum restringi, ibid.
 Probatio vna semiplena, vel imperfecta, an, & quando possit
 coniungi cum altera ad faciendam plenam probationem,
 tam in civilibus, quàm in criminalibus quo ad penam,
 extraordinariam, & quandoque etiam ordinariam, &
 alia, t. 3. P. §. 47. n. 3. & 4.
 Probationes imperfectæ, ut possint coniungi, debent singule
 esse petite in propria specie, & de eundem finem tenden-
 tes, ac eadem in coniecturis, & presumptionibus,
 ibidem.
 Nec valent admiscuæ, nisi præcedat aliquis gradus legiti-
 mus probationis, ibid.
 Probatio ex indicis, & coniecturis potest dici manifestissima
 in antiquis, t. 3. P. §. 47. n. 4.
 Probationes inquisitionis dicuntur iuris presumptiones,
 quando admittuntur, & alia, ibid.
 Probationes plenæ requiruntur in civilibus, & in criminali-
 bus luce meridiana clariore, exceptis delictis occultis, &
 difficultis probationis, in quibus significatur presumptiones,
 & coniecturæ, ibid. & 19.
 Probatio indefinita tam per testes, quàm per instrumenta,
 non acquiritur in iudiciali, nec relevat, & quando secus,
 t. 3. P. §. 47. n. 5.
 Probatio debet esse certa, & necessarij concludens ad ob-
 tinendum per viam actionis, & alia, ibid.
 Probatio facienda per scripturam potest fieri per testes, pro-
 bata illius amissione, tom. 3. P. §. 47. num. 6.

Probatio per testes, an admittatur quando fieri potest
 per scripturam, quæ sit fortior, & alia, ibidem, &
 num. 7.
 Probatio fundata in publicis instrumentis videtur efficacior
 sensibus, licet alij contra, cum instrumenta possint per tes-
 tes reprobari, & qualiter, t. 3. P. §. 47. n. 7.
 Probatio vna potentior, & magis verisimilis excludit aliam,
 quæ autem validior, & melior dicatur, & alia plura ad
 rem, t. 3. P. §. 47. n. 8.
 Probationes contrarie an admittantur, & data paritate con-
 funduntur inuicem, & conquassantur, ibid.
 Probationes rei in criminalibus confundunt probationes
 actoris, accusatoris, vel fisci, ibid.
 Probatio concludens à communiter accidentibus attenden-
 da, & quod operetur verisimilitudo, & contra, ibid.
 Probatio, quæ facta non relevat non est admittenda, t. 3. P.
 §. 47. n. 9.
 Probationes esse iudici arbitrarías quomodo intelligendum,
 in conflictu testium, quid faciendum, & quibus magis cre-
 dendum, t. 3. P. §. 47. n. 10.
 Probatus extremis, præsumitur media, quæ tamen proba-
 tio non tuat habentem præsumptionem rursum contra se,
 t. 3. P. §. 47. n. 11.
 Probatio bonæ vocis, & famæ prodest in delictis, nisi sit pro-
 bata mala fama in specie delicti, t. 3. P. §. 47. n. 12.
 Probatio ex inspectione loci, & rei, est omnibus alijs
 præstantior, superat confessionem partis, & alia, t. 3.
 P. §. 47. n. 13.
 Quid in actu vitæ perici adhiberi aliquid referant, quod
 iudici contrarium videatur, ibid.
 Probatio, quæ non percutit tempus, de quo agitur non re-
 leuat: tempus est de substantia probationis, t. 3. P. §. 47.
 num. 14.
 Probatio est facienda ab eo, contra quem militat naturalis
 status rei, & qualiter præsumptio naturæ, hominis, iuris,
 & de iure transferat onus probandi in adversarium, t. 3.
 P. §. 47. n. 15.
 Probatio regulariter incumbit afferenti, etiam si agatur de
 negatîa, & quando secus, ibid.
 Probatio non admittitur contra præsumptionem iuris, & de
 iure, nisi ex confessione partis, & in his, quæ ab eus po-
 testate pendent, & alia, t. 3. P. §. 47. n. 16.
 Probatio per iuramentum admittitur in ijs, quæ in animo
 consistunt, & ab eo d. p. tenet, t. 3. P. §. 47. n. 17.
 An autem admittatur probatio contra iuramentum, vide iur-
 tamentum.
 Probatio regulariter est facienda in termino, & quando ad-
 mittatur etiam post terminum, & est facienda coram iu-
 dice competente, t. 3. P. §. 47. n. 18. & §. 48. n. 1.
 Probationes leviores sufficiunt in ijs, quæ sunt difficilis pro-
 bationis, tam in civilibus, quàm in criminalibus, & talia
 dicuntur omnia gesta de nocte, quoad penam extraordi-
 nariam, nam pro ordinaria debent esse luce clariore, t. 3.
 P. §. 47. n. 19. & 4.
 Probationes leviores sufficiunt circa qualitates, quàm circa
 factum principale, ibid.
 Probatio inter alios facta non præiudicat tertio, nisi sit circa
 statum, & alia, t. 3. P. §. 47. n. 20.
 Facta in causa criminali, an relevet in civili, ibid.
 Probatio miraculorum quomodo fieri possit, quot modis
 miracula contingant, & quæ verè talia dicantur, t. 3. P.
 §. 47. n. 21.
 De probationibus, alia plura remissum, tom. 3. P. §. 47. n. 22.
 & 23.
 Probationes, quæ requiruntur in criminalibus de iure
 communi, & statutorum Mantuæ, tom. 3. P. §. 47.
 num. 24.
 Probationes an possint coniungi ad convincendum reum,
 t. 1. D. §. 14. n. 18.
 Probationes, quæ sufficiunt in civilibus faciunt saltem iudi-
 cium in criminalibus, t. 1. A. §. 15. n. 32. & 33.
 Probationes, quæ sufficiunt in crimine affinitij, t. 1. A.
 §. 42. n. 9.
 Probatio in materia appellationis cui incumbat, t. 1. A.
 §. 32. n. 20.
 De probatione attentatorum, t. 1. A. §. 46. n. 20.
 Probationes in causis summaris an, & quando admit-
 tantur post conclusum in causa, t. 1. C. §. 17. n. 24. &
 §. 30. n. 1.
 Alia vide in §. Comparatio, n. 1. & seq. & §. Confessio.
 De

De probatione confanguinitatis, vide §. Confanguinitas.

Probationes an possint coniungi quoad penam ordinariam, vide §. furtum in Voto Auctoris, n. 4.

Probatio debet de necessitate concludere, t. 4. T. §. 9. n. 76. 77.

Probationes factæ à socio præsentæ, ad profectum consummationis, & ad arctum tendunt, t. 4. S. §. 20. n. 56.

Probatio facta coram iudice incompetente, ad releuet, t. 3. P. §. 48. o. 1.

PROCESSION.

Processiones quo ordine incendant, t. 1. C. §. 3. n. 7.

PROCESSVS.

Processus contra Clericum fabricatus per Curiam secularem, vel è contra, extra casus permisso est nullus, nec releuet coram iudice competente, & quare, t. 3. P. §. 48. n. 1.

Processus quando, & cum quibus cautelis sit commendandus inuicem inter Curiam Ecclesiasticam, & secularem, ibid.

Processus redditur in totum nullus ubi appareat de aliqua suggestionem per iudicem factam, & alijs modis, t. 3. P. §. 48. num. 2.

Processus informatiue legitimitur per repetitionem testimonium, vel confrontationem, vel per confessionem veram, siue fidam, ibidem, vide Legitimationem, n. 21.

Processus factus cum matre turtice ante confessionem inuenturam sustineatur, & alia quando presumatur tunc, & recte factus, t. 3. P. §. 48. n. 3.

Processus diuersi, & inter se contrarij super eodem facto fabricati, vnus à Curia superiore, alter ab inferiore, quis præualeat, & sit attendendus, & alia ad tem, t. 3. P. §. 48. n. 4.

Processus deperditio casu, vel culpa, quid agendum, si non possit nouus processus compilari, vel nouo facto processu, & postea primo repetito, quis præualeat, ibidem.

Processus non annullatur, licet sit nulla sententia, sed remanet in suo robore, t. 3. P. §. 48. n. 5. vide Nullitas, n. 17. & 28.

Processus si sit nullus, reus debet ab instantia, & observatione iudicij absolui, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, sed parte instante, vel fisco, vel ex officio, debet nouus processus ex integro formari, & alia, t. 3. P. §. 48. o. 6.

An iudex, qui nullitatem iudicauit, possit iterum in eadem causa iudicare, & alia, t. 3. P. §. 48. n. 7.

Processuum, & sententiarum nullitates ex defectu iuris positui, qualiter possint per Principem scientem sanari, t. 3. P. §. 48. n. 8. vide Principes, n. 7.

De processibus alia remissio, ibid. n. 9.

Processus, an sit de necessitate publicandus, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, vide Publicatio.

Processus contra Clericos in foro seculari nullus, t. 1. C. §. 18. n. 58.

Ex quando possit sustineri, ibid. n. 70.

Processus criminales quomodo legitimeantur, & quid seruetur Florentur, t. 1. C. §. 43. n. 27. & seqq.

Processus an possint scribi per iudicem sine notario, & sine iurante, t. 1. A. §. 9. n. 1.

Processus nullus an conuincatur per legitimacionem, t. 1. ibid. vers. non omittendo.

Processus scriptus per iuuenes, & copistas non matriculatos, an sustineatur saltem de consuetudine, ibid. vers. Ex vi vigore.

De Copia processus, vide in §. Copia.

Processus an teneat non opposita declinatoria fori, que competeat, t. 2. E. §. 17. n. 2.

Processus in parte falsus, an reddatur in totum falsus, & nullus, t. 2. F. §. 4. n. 6.

Processus ob suggestionem annullatur, t. 1. I. §. 4. t. n. 50.

Processus criminales, quot, & quibus modis legitimeantur, vide §. Repetitio.

Processus consummationis pro alijs delictis, potest prosecui contra auctoritatem, t. 4. S. §. 5. n. 7.

Processus inuoluntarius, & subuertitur ex repetitione testimonium ad instantiam partis post dicta testificata, & ideo non admittenda, vide §. Repetitio, ubi plene.

Processus non sunt publicandi, nec danda copia, nisi prius sint legitumati, ibid.

Processus est nullus ob non legitimacionem personarum, parte opponente, t. 3. L. §. 7. n. 20.

Processus an sit solutus à negante delictum, t. 3. N. §. 3. n. 18.

Processus an publicentur Florentur ante factas defensiones, t. 3. N. §. 3. n. 19.

Processus, an valeat factus cum procuratore in causis, in quibus non erat admittendus, t. 3. P. §. 49. n. 9. vers. Si autem, &c.

De modo compilandi processus criminales, vide notabilem tractatum in Praxi criminali Genitoris mei, in principio, ubi plene agitur de materia, & signanter de stylo status Florentini.

PROCURANS.

Procurans abortum quomodo puniatur, t. 1. A. §. 3. n. 3.

PROCURATOR.

Procurator quis proprie dicatur, quot sint procuratorum species, qualiter constituantur, à quibus, & alia plura, t. 3. P. §. 49. n. 1.

Procurator in tem suam, quis dicatur, & quid possit, ibid.

Procurator etiam non exprimat, videtur nomine domini contrahere, & quando teneatur cauere de rato, ibidem.

Procurator ex mandato ad negocia, non potest obligare dominum ad sui fauorem, ibid.

Procurator officium ad negocia vile reputatur, ad lites autem, & causas honorabiles, nec nobilitati repugnans, & alia, t. 3. P. §. 49. n. 2.

Procurator, qui agit, vel contrahit pro alio sine mandato legitimo, dicitur falsus, teneatur de proprio, ac panis potest, nisi sequatur domini ratificatio, tom. 3. P. §. 49. num. 3.

Procurator per citationem ei à parte factam, ad dicitur approbatus, & an iudicium valeat si agit sine mandato legitimo, ibid.

Procurator, & negotiorum gestor potest à domino conveniri pro omnis, & neglectis, etiam ex cu pa leri, & ad reddendam rationem de exactis, & gestis, t. 3. P. §. 49. n. 4. vide Mandatum, n. 5.

Procurator, qua actione teneatur versus dominum, & è contra, an, & quando teneatur ad inuentionem, vel fructus, & alia, ibid.

Procurator dolose conuersens in usus proprios pecunias domini, an, & quando teneatur de furto, vel possit ubi volumine administrationis excusari, ibid.

Procuratoris bona, an sint tacite hypothecata domino, ibid.

Procurator si sit præiudicator, colludendo cum parte, qualiter puniatur, ibid. n. 29.

Procurator contrahens alieno nomine, non obligatur de proprio, nisi id expresse, vel si non haberet mandatum, vel eius fines exerceat, & alia ad tem, t. 3. P. §. 49. n. 5.

Procurator non potest ex suo contractu agere, nisi ex actio veniat in consequentiam, sed tantum à sponte soluente recipere, & illum liberare, t. 3. P. §. 49. n. 6.

Procurator, qui censum acquirit pro domino, an possit sine alio mandato illum retinere, & alia ad tem, ibid.

Procurator generalis ad exigendum, vel vendendum, an extendatur ad creditum, vel bona futura, & ibid.

Procuratori, cum quo quis contraxit, an recte soluat, ibidem.

Procurator ad exigendum, non extenditur ad confisendum de recepto, nisi sit expresse, vel cum libera, ibidem.

Procurator cum clausulis amplissimis, an possit extinguere censum recipiendo illis pretium, & alia, ibid.

Procurator, an possit esse testis in causa, in qua intercedit, saltem de proprio officio, vel finita causa, & alia, t. 3. P. §. 49. n. 7.

Procurator potest saltem in subsidium compelli ad deponendum contra suum Clientem extra secreta causas, & ad obliuiscitur per monitoria, ibid.

Procurator, vel aduocatus non debet interuenire examini principalium, nisi essent idiotæ, & quid seruetur, t. 3. P. §. 49. n. 8.

Procurator an, & quando admittitur, vel non pro absente in causis criminalibus, tam de iure, quam de consuetudine, t. 3. P. §. 49. n. 9.

An ad docendum de innocentia, ad allegandum excusationes non compendendi, vel nullitas notoria ex actis, quid si effectus imponenda poena pecuniaria, ad allegandum furorem imputari, ad docendum quid factum sit impunitum, ad allegandum ea, quae iuris sunt, ut de excessu facere poena, & huiusmodi, ibid.

Procurator non admittitur pro accusatore ad accusandum eius nomine, ibid.

Procurator in criminalibus si fuerit de facto admissus pro absente, an valeat processus, ibid.

Procurator potest intervenire pro mortuo ubi agitur de damno illius memoriam, ibid.

Procurator, licet non admittatur pro bannito de alijs delictis imputato, conceditur ei salvoconductus, ibid.

Procurator fiscalis, piz causa, vel minorum, non possunt vendere nisi praesente pecunia, nec fidem habere, t. 3. P. §. 49. n. 10.

Procurator fiscalis non habet iurisdictionem, nec ideo potest examinare, alias nullitas agit, an possit intervenire examini, & alia, tom. 3. P. §. 49. n. 11.

Procurator ad lites post acceptatum mandatum non potest illud refutare, & post litem contestatam non potest reuocari sine eius consensu, & aduersarij, nisi ex causa superveniente, & debet reuocatio parti intimari, & alia, tom. 3. P. §. 49. n. 12.

Procurator ad certam causam cum tali, non habet mandatum contra alios, qualiter consilium debeat de acceptatione mandati, & an ante aliquid facere possit, t. 3. P. §. 49. tom. 13.

Procurator ante litem contestatam potest liberè reuocari, & alia quando possit reuocari tam ad lites, quam ad negotia, & quibus sit intimanda reuocatio, nec valet pactum in contrarium, t. 3. P. §. 49. n. 14.

Procurator primus, qualiter censetur reuocatus per constitutionem noui procuratoris re integra, & alia, ibid. & num. 18.

Procurator cum facultate substituendi, nec post litem contestatam, qualiter possit alium substituere, & an suo, vel domini periculo, quid possit substituere, vel substituere, quid si alter moriatur, quid si fuit electa industria persona, & alia plura ad rem, t. 3. P. §. 49. n. 15.

Procurator ad lites, & negotia simul, sed per capitula separata, non potest per facultatem de substituendi in libris sibi datam substituere quoad negotia, & alia, ibid.

Procurator ad emendum, si emerit proprio nomine, an sibi, vel consensu acquirit, & qualiter teneatur ad interesse, & rem ipsam domino, a quo mandatum suscepit restituere, ac etiam de stellionatu, & alia, tom. 3. P. §. 49. n. 16.

Procurator ad vendendum, sequuta venditione, & pretio per eum recepto, qualiter teneatur ad restitutionem vni cum fructibus, vel interesse, ibid.

Procurator, vel negotiorum gestor ad emendum, vel vendendum pro certo pretio, si pro minori emat, vel maiori vendiderit, an possit tale lucrum pro se retinere, ibid. & sub n. 20.

Procurator, vel advocat, an possint pro litotum mercede retinere scripturas, sicut pro expensis, & alia, t. 3. P. §. 49. num. 17.

Tenetur praestare parocinium etiam in causa appellationis, an appellare, & alia, ibid.

Procurator plures quando dicantur in solidum constituti, an possit unus ab altero exigere, quid si in diversis instrumentis eadem deie confectis, & alia, t. 3. P. §. 49. n. 18. vide Mandatum n. 8.

Procurator an possit per tutorem consilium in rebus pupilli, t. 3. P. §. 49. n. 19.

Procurator ad recipiendam solutionem non potest transigere, liberare, aut debitum remittere, nec sibi fuisse solum confiteri, quid in procuratore generali, vel cum libera, & alia, t. 3. P. §. 49. n. 20.

Procurator ad transigendum, etiam cum libera, non potest transigere super iure claro, & quate, ibid.

Procurator generalis, & cum libera non potest donare, nec iura domini remittere, & alia, ibid.

Procurator non potest delinquere, nec facere dominum in

poenam incidere, sed tunc omnia sibi imputat, nec aliquid repetit à domino, ibid.

Procurator quantumvis simplicius non potest ad suum commodum obligare principalem, ibid.

Procurator ad vendendum, an possit pro se emere, saltem per interpositam perionam, & alia, ibid.

Procurator excedendo fines mandati non obligat dominum ignorantem, & quando secus, ibid.

Procurator potest apponere clausulas, & pacta soluta, ibid.

Procurator potest praeiudicare domino in omittendo, & alia, ibid. & n. 23.

Procurator ad vendendum non potest dare in solutum pro suo debito, & quare, ibid.

Procurator, an, & quando teneatur appellare, & non appellando praeiudicat domino, vel non, tom. 3. P. §. 49. n. 21.

Procurator, an, & quando praesumatur certiorare suum principalem absentem, vel non, & quando debet habere terminum ad certiorandum, tom. 3. P. §. 49. num. 22.

Procurator qualiter non possit domino praeiudicare sine speciali mandato, & quando secus, & an per suas informationes, sine oretens, sine in scriptis factas, t. 3. P. §. 49. num. 23.

Procurator, advocat, & similes, sub quibus prenis non possint ex causa lris offendi, & alia, tom. 3. P. §. 49. num. 24.

Procurator veniens de longinquo cum mandato in forma, qualiter sit admittendus, non obstante opposicione quod sit incognitus, & non ideo, de quo in mandato, nisi probetur, t. 3. P. §. 49. n. 25.

Procurator ad exigendum tantum, & non ad lites, non potest citari, nec agere in iudicio sub poena nullitatis, t. 3. P. §. 49. n. 26.

De procuratoribus quoad diversa, remissive, t. 3. P. §. 49. n. 27. & 28.

Procurator conuictens rem domini in proprios usus quomodo puniatur, t. 1. A. §. 14. n. 13.

Procurator collidens cum parte dicitur praeiudicator, & puniatur, t. 1. A. §. 17. n. 2.

Procurator descendens propriam causam, vel communem an repetat expensas à parte, t. 1. A. §. 17. n. 7.

Procurator non debet interesse examini sui principalis, ibid. num. 8.

Procurator an possit contrahere cum cliente, vel pro eo fideliter, ibid. n. 9. & 10.

Procurator an possit testificari pro cliente, vel esse iudex, ibid. n. 11.

Procurator nunquam debet instruere clientes ad mentendum, ibid. n. 20.

Procurator quando possit solum dolo vincere, ibid.

Procurator quando teneatur iurare de calumnia, ibid.

Procurator quomodo se gerere debeat cum cliente debitore sub poena maledictionis aeternae, & alia, ibid. & in verb. Advocatus.

Procurator admittitur pro clerico ad allegandum fori decernendum, t. 1. C. §. 18. n. 71.

Procurator quando committit furtum, tom. 2. F. §. 28. num. 3.

Procurator an possit in iudicio admitti non docto de mandato, t. 1. G. §. 4. n. 1.

Procuratores fiscales, & similes non accusantes ad quid teneantur, vel non, t. 1. J. §. 41. n. 19.

Procurator ad resignandum, an admittatur pro praesentia, & non potest nisi semel resignare, tom. 4. R. §. 23. n. 12. & 14.

Procurator, an possit salarium conuenientem exigere, si nihil egit in lite, t. 4. S. §. 3. n. 26.

Procurator potest exigere salarium executum in foro lris peractum, t. 3. L. §. 16. n. 8.

De procuratoribus alia vide in Praxi §. Procuratori.

PRODIGVS.

Prodigus, quis dicatur, & quare prodigalitas, nempe bonorum, morum, famae, & huiusmodi, quomodo succuratur, & alia, t. 3. P. §. 50. n. 1.

Prodigalitas non praesumitur, sed est probanda, & quomodo, ibid.

Prodigalitas qualiter consideretur, etiam respectu honoris, & Ec vt

- ut in muliere, vel masculo luxuriose nimis vivere, vel
 lustore, an possit dari curator, bonis interdicti, & alia, *ibid.*
- Prodigus debet citari ad videndum sibi dari curatorem, nisi
 notorie sit talis, quid Florentur, t. 3. P. §. 50. n. a.
- Prodigus ante interdictionem potest obligare, & qualiter
 interdictioni per publicanda per edictum, *ibid.*
- Prodigus in quibus reperitur futuro, & infanti, & in
 quibus pupillo, t. 3. P. §. 50. n. 3.
- Prodigus non obtinere interdictionem potest sibi acquirere, &
 meliores suam facere conditionem, & alia, *ibid.*
- Prodigus etiam in iudicijs gaudet beneficiis minorum, &
 furiorum, an contra cum eorum prescriptio, & possit
 instrumentum liquidari ad effectum exequendi, *ibid.*
- Prodigus ante interdictam administrationem, & curatoris
 dationem, qualiter possit omnia facere, tam in contractibus,
 quam in iudicijs, lras tamen per restituendus, & alia, t. 3. P. §. 50. n. 4. & seq.
- Si contrahat in usum manifeste prodigalitatis, non valet
 contractus, etiam ante interdictionem, quando secus, &
 quare, *ibid.*
- Prodigus notorius, an possit contrahere ante sibi interdi-
 ctam administrationem, & alia facere, controuertitur,
 t. 3. P. §. 50. n. 5. & 12.
- Prodigus post sibi interdictam administrationem non potest
 condere testamentum, nec in eo testis adhiberi, nec natu-
 raliter obligari, an ad pias causas, an ingredi religio-
 nem, & proficisci, an per tutamentum obligari, & alia,
 tom. 3. P. §. 50. n. 5.
- Prodigus post interdictionem, an contrahere possit respectu
 bonorum extra territorium, vel cum forense, quid si vere
 non esset prodigus, & alia, t. 3. P. §. 50. n. 6.
- Prodigus si prudens, & sagax polica sit factus, an ipso iure
 recuperet administrationem, vel opus sit nouo iudicio de-
 creto, t. 3. P. §. 50. n. 7.
- Prodigus formiter declaratur, si prudenter, & sagaciter tel-
 ligitur, vel aliter disponat, an valeat accusari, *ibid.*
- Prodigus ex utroque delictis consentiens in omittendo,
 t. 3. P. §. 50. n. 8.
- Prodigus delinquens in committendo obligatur vi quilibet
 alius ad pias pecuniaras, & affectibus iuxta facti, &
 personarum qualitates, tom. 3. P. §. 50. n. 9.
- Prodigus si soluat indebitum, qualiter possit repetere, t. 3. P.
 §. 50. n. 10.
- De prodigis alia temeritate, tom. 3. P. §. 50. n. 11.
- Prodigus, licet sit notorius, requiritur iudex sententia, ut ei
 sit bonis interdictum, t. 3. P. §. 50. n. 12. & 5.
- Vide in Praxi, §. Prodigii.
- P R O D I T O R.**
- Proditor quando dicatur, vel non homicida ob amicitiam
 cum interdicto, & gaudeat immunitate Ecclesie, vel non,
 t. 1. A. §. 26. n. 7.
- Proditor quis dicatur, vel non ad effectum immunitatis,
 tom. 2. H. §. 7. num. 9. & §. Immunitas num. 6. vide
 Pax n. 16.
- P R O D V C T I O.**
- Productio iurium coram quibus sit facienda, debet esse rea-
 lis, & in termino, ac alia, t. 3. P. §. 51. n. 1.
- Productio statutorum quando sit facienda, vel non, t. 3. P. §.
 51. n. 2.
- Productus instrumenta, vel scripturas, qualiter censetur
 approbare omnia in eis contenta, nisi produxerit ad im-
 pugnandum, vel quales, quid si cum clausula in parte,
 & partibus, an quo ad enunciativas, & alia, tom. 3. P. §. 51.
 n. 3. & 10.
- Productus sibi non preiudicat, nisi ab aduersario acceptata
 fuerit scriptura, *ibid.*
- Productus quando non dicatur approbare, & alia, t. 3. P. §.
 51. n. 4.
- Productio operatur, ut etiam aduersarius non opponendo
 videatur approbare, an autem sufficiat oppositio genera-
 lis, vel requiratur specialis, *ibid.*
- Productus instrumentum, vel scriptura non videtur fa-
 teri, nisi quatenus de se probet, & alia, tom. 3. P. §. 51.
 n. 4. & 7.
- Productio etiam nocet quatenus scriptura probat, & facta
 an vno iudicio non nocet in alio, nec quando est per con-
 sulum, *ibid.*
- Productus instrumentum factum a tutore, vel simili adm-
 nistratore censetur illum acceptare, & approbare pro tali
ibid.
- Productus testes, vel instrumenta potest proferri de illis
 vident quatenus verum dicant, nisi a parte infiteri, ut
 simpliciter declarari an vti velit, vel non, tom. 3. P. §. 51.
 num. 5.
- Productus testibus simpliciter respondere an vti velit, ha-
 beatur pro uegante, & fides non est scripturis adhibenda,
ibid.
- Qualiter autem dicat interrogatio circa usum, possit fa-
 cilius respondendo velle vti, donec fuerit certitatus de
 contrario, vel sit assignandus terminus ad deliberandum,
 & alia, *ibid.*
- Productus secundum alios dicitur satis animum suum de-
 clarasse, & potest criminaliter puniri si producat iura fal-
 sa, *ibid.*
- Productus an possit replicare, ut requiratur declarari in qua
 parte pretendat falsitatem, & alia, *ibid.*
- Productus testes non potest declarare se velle illis vti præ-
 terquam in tali parte, quia non possunt eorum dicta scin-
 di, & an possit illos reprobare, t. 3. P. §. 51. n. 6.
- Productus articulum falsum non etiam in super eo testi-
 bus, an, & quando committatur falsum, & possit puniri,
 t. 3. P. §. 51. n. 7.
- Productus ignoranter instrumentum, quod postea detegitur
 falsum sibi non preiudicat, *ibid.*
- Producta in iudicio, an, & quando efficiantur communia,
 & sint productice restituenda, nec possint reuocari, t. 3. P. §.
 51. n. 8.
- De productione, & eius effectibus, temeritate, t. 3. P. §. 51.
 n. 9.
- Productus instrumentum in parte pro se faciente, tenetur ei
 stare etiam contra se, t. 3. P. §. 51. n. 10.
- Productus scripturam, an censetur fateri etiam ea, quæ in-
 cident in illa narratur, & alia, *ibid.*
- Productus falsos testes, vel scripturas ex sola productione
 conuincitur de falso, t. 2. F. §. 4. n. 2.
- P R O O E M I V M.**
- Proemium inducit causam finalem, t. 1. C. §. 8. n. 17.
- P R O F E S S I O.**
- Professio qualiter emittitur per metum reuerentialem possit
 annullari, vide in verb. Metus, verb. Monachos, & verb.
 Monasterium.
- Professio tacita non sufficit, sed expressa requiritur in Mo-
 nachis, ut possint totum seculare declinare, t. 3. M. §.
 28. n. 11.
- Professio in Religione non presumitur, sed est probanda
 expresse, vel tacite ex concludentibus presumptionibus,
 t. 3. M. §. 29. n. 1.
- Professio ex quibus causis possit impugnari, & annullari,
ibid.
- Professio legitime facta, qualiter possit impugnari ob refor-
 mationem Regulari, nisi fiat alter nouitius, *ibid.*
- Professio ræra ex quibus inducatur, quas conditiones re-
 quirat, & alia, *ibid.*
- Professio probata potest per confratres, vel moniales, & ex
 alijs, *ibid.*
- Professio, ut possit nulla declarari, debet capitulatur citari
 Religio, & consanguinei, *ibid.*
- Professio qualiter possit annullari ob non seruata formam,
 ratione ætatis, ex defectu consensus, ex non facto nouitii,
 vel non completo, vel interrupto, ob celata delicta,
 vel ratiocinia reuocanda, ob infirmitatem, ob metum, &
 huiusmodi, *ibid.*
- Professio non potest conciliari per transactionem sine li-
 centia, *ibid.*
- Professio nulla, an obliget in foro conscientie, *ibid.*
- Professio, an, & quando post quinquenium non possit dici
 nulla, & alia, *ibid.*
- Professione annullata remanet votum castitatis, & non po-
 test contrahi matrimonium sine dispensatione, *ibid.*
- Professio quando sit nulla ob interruptionem nouitii,
 t. 1. A. §. 30. n. 3.
- Professio Equitis quando sit nulla, & Religio non succedat,
 t. 2. E. §. 11. n. 6.
- Professio in Religione quando nulla, & quousque possit nul-
 lus allegari, t. 2. E. §. 14. n. 10.
- Professio nulla, an, & quando possit ratificari, tom. 4. R. §.
 3. n. 15.
- Ex quibus reddatur nulla, t. 4. R. §. 9. n. 6.

Profectio, quando presumatur, & intra quantum tempus possit dici nulla, & alia, t. 4. R. §. 9. n. 7. vide Religiosi.

P R O H I B I T I O.

Prohibitio de aliquem non molestando intelligitur de iniuria, & calumnia, non autem de iuridica, & nulla molestia, t. 3. P. §. 52. n. 1.

Prohibitio non presumitur, & etiamque odiosa restringitur, ibid.

Prohibitus habere officium intra certam tempus, non prohibetur interim eligi, t. 3. P. §. 52. n. 2.

Prohibens aliquem testari de bonis suis, qualiter puniatur, & efficitur indignus hereditate prohibiti, t. 3. P. §. 52. num. 3.

Prohibitio alienationis facta heredi, an, & quando censetur facta etiam heredi heredis, vel non, & alia, t. 3. P. §. 52. n. 4.

Prohibitio alienationis extra familiam facta heredi sub pena privationis non afficit heredem heredis, an extendatur ultra quartam generationem, & alia, ibid.

An grauamen impositum heredi restringatur ad primum, ibid.

Prohibitio alienandi quando dicitur personalis, vel realis, ita ut mortui illius, quibus nominatim erat facta vitetur daret, vel non, & alia, tom. 3. P. §. 52. n. 5.

Facta aliquibus nominatim, veluti filiis, an, & quando transeat ad alios, vel non, ibid.

Prohibitio alienationis facta simpliciter sine causa, dicitur nulla, & inefficax, importat potius consilium, quam preceptum, nec inducit fideicommissum, nisi sit vestita per adiectionem ponat, vel ex alijs causis, & instrumentis, de quibus tom. 3. P. §. 52. n. 6. & seqq.

Prohibitus vendere extra familiam, si requiritur emere recusant, qualiter possit alijs videri, t. 3. P. §. 52. n. 7.

Quando ex dicta prohibitione refertur fideicommissum, vel non, & alia ad rem, ibid. & seqq.

An alienatio fieri possit in remotione de familia, ibid.

Prohibitus alienare, si alienet, an cadat à primogenitura, & quando alienatio reuocari possit ab ipso alienante, & alia, ibid.

Prohibitio testandi facta heredi inducit fideicommissum, favore venientium ab intestato ipsius testatoris, t. 3. P. §. 52. n. 8.

Prohibitio alienandi ad fauorem filiorum natorum, an extendatur ad nascituros, t. 3. P. §. 52. n. 9.

Prohibitione alienandi ratione consensu aliquorum requisiti cessat illis mortui, nisi concurrat prohibitio legalis ex inductione fideicommissi, t. 3. P. §. 52. n. 10.

Prohibita alienatione ad certum tempus, an post illud videatur permixta, & an includat legitimam, ibid.

Prohibitio alienandi non comprehendit alienationem per viam infuisionis, vel substitutionis, sed solum per actus inter vivos, nisi sit inducendum fideicommissum, & alia, t. 3. P. §. 52. n. 11.

Prohibitus alienare ante certam etatem, non prohibetur alienare per testamentum, ibid.

Prohibitus disporre de bonis in vitima voluntate, si disponat inter vivos, facit in fraudem, & corrumpit donatio, ibid.

Prohibitio alienationis iuncta cum substitutione, vel fideicommissum, an, & quando inducat nouum, & duplex fideicommissum, vnam scilicet in casu mortis, & alteram in casu alienationis, & alia ad rem, t. 3. P. §. 52. n. 12.

Prohibitio alienandi quando importet simplex fideicommissum, etiam post morem grauati, & non conditionale tantum in casu alienationis, & quando secus, ibid.

Prohibitus alienare, stante inductione duplicis fideicommissi, si contrafecerit alienando, non remanet exclusus in casu mortis, & an contrauentio patris nocet filijs, t. 3. P. §. 52. n. 13.

Prohibitio duplex nempe legis, & hominis fortius ligat, & impedit alienationem in casu alijs permixta, t. 3. P. §. 52. num. 14.

Prohibitus alienare fauore filiorum, vel aliorum vocatorum, alienando illis non praedicitur, sed possunt adhuc co viuente alienationem reuocare, stante duplici prohibitione, t. 3. P. §. 52. n. 15.

Prohibitus alienare non potest per alijs fideiubere, nec censum imponere, vel alias hypothecas constituere, & stante duplici prohibitione non sustinetur actus etiam durante vita prohibiti, t. 3. P. §. 52. n. 16.

Sabel. Index Generalis

Prohibitio expresse alienandi impedit dominij translationem, & reddit alienationem nullam in vitimis voluntariis, in contrariis autem producit actionem ad inane, & contra alienantem, tom. 3. P. §. 52. n. 17.

Prohibitus alienare sub pena amissionis hereditatis, illam non incurrit nisi sequuta sententia, viuente ipso contrasaciente, qui etiam excusatur potest pluribus ex causis, & casibus relatis, t. 3. P. §. 52. n. 18. & seqq.

Prohibitus vt supra non cadit à tota hereditate, sed solum à re alienata, & excusatur in pluribus casibus, ibid. & seqq.

Prohibitus alienare si alienauit cum reservatione dominij donec soluar pretium, an interim incidat in penam, & possit vii administratorem filij reuocare alienationem, t. 3. P. §. 52. n. 19.

Prohibitus alienare potest alteri cedere commoditatem, an usufructum, an aliquo modo locare, & alia, t. 3. P. §. 52. n. 20.

Prohibitus alienare, intelligitur quoad portionem obuentam à testatore, non quo ad porciones à coheredibus obuentas, ibid.

Prohibitus alienare si contrafecit, non potest coheredem redarguere de simili controuentione, tom. 3. P. §. 52. n. 21.

Prohibita alienari sub pena, an veniant in generali obligatione omnium bonorum, & in confiscatione, saltem quo ad fructus durante debito, vel condemnati vitae, t. 3. P. §. 52. n. 22.

Prohibentes in pari causa melior conditio, vel non, t. 3. P. §. 52. n. 23.

Prohibitio disputandi de fide Catholica, quos comprehendat, vel non, t. 3. P. §. 52. n. 24.

Prohibere valens delictum, & non impediens, qualiter sit suspectus, & quando possit torqueri, tom. 3. P. §. 52. n. 25.

De varijs prohibitionibus, & prohibitis, remissus, t. 3. P. §. 52. n. 26.

Prohibitio alienationis à testatore facta expresse, vt conferretur dignitas, & splendor familiae, qualiter comprehendat etiam fructus, & animalia pro cultura, vt non possint per creditores grauari occupati, t. 3. P. §. 52. n. 27.

Prohibitio alienationis, quousque extendatur, quando inducat fideicommissum, vel non, & alia, t. 1. A. §. 23. n. 2. & seqq. & in verb. Alienatio.

Prohibitio armorum comprehendit etiam exteros, & feminas, t. 1. A. §. 40. n. 9.

Prohibitio alienationis, an, & quando inducat duplex fideicommissum, t. 2. F. §. 12. n. 12.

Prohibitio alienationis an duret ultra centum annos, & de eorum gradum, §. eod. n. 26.

Prohibitio de alijs non petendo ultra legatam, quomodo intelligatur, t. 3. L. §. 5. n. 85.

De prohibitionibus accessus ad Monasteria, vide Monasterium n. 20.

P R O M I S S I O.

Promissio nulla de donando, qualiter producat actionem, & quare, sit idem ac donatio, infirmationem requirat, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 1. & seqq.

Promissio verbalis donandi iuxta certum matrimonij habetur pro donatione, continet hypothecam, & alia, licet non fuerit stipulatum instrumentum, ibid.

Promissio dotandi fauore dotis, & matrimonij parit obligationem perfectam, ibid.

Promissio externa, etiam acceptata, vel simpliciter interna, an, & quando obliget, vel non in foro conscientiae, ibid.

Promissio de renanciando, de fideiubendo, de faciendo pactum retrouentionis, de vendendo, de se obligando, vel de aliqui aliud faciendo, an, & quando sit idem cum ipso facto promissio, & vim illius obtineat, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 2. & c.

Promittens se obligare, an possit tanquam obnoxius ad factum precise compelli ad illud, vel prestando interesse liberetur, vel possit conueniri tanquam si verè se obligasset, quid stante iuramento, & quomodo adstringi, t. 3. P. §. 53. n. 3.

Promissio sub fide, & verbo nobilium, vel Principis, quid operetur, & quando possit illi contrahenti sine opere bonoris, & verbi dati, tom. 3. P. §. 53. num. 4.

Promissio de releuando à molestijs intelligitur de valijs, & c.

E e a

- & efficacibus, t. 3. P. §. 53. n. 5. vide Liberatio n. 11. 14. & Moiestia n. 3.
- Promissio de non molestando sub pena, intelligitur, nisi culpa aduersarij precedat, ibid.
- Promissio indemnitas, ne denouetur delictum est nulla, & tanquam de re turpi actionem non producit, t. 3. P. §. 53. n. 6.
- Promissio, vel datio ob turpem causam, etiam cum iuramento, qualiter possit rescindi, quando dicatur talis, quid in foro conficiatur, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 7. vide Meierus n. 11.
- Promittens, vel dans feminam ratione turpitudinis, qualiter obligetur in utroque foro saltem in prateritum, ibidem.
- Promissio omnis, vel donatio ob turpem causam, est nulla ante factum, post verbu satisfieri potest iure naturæ, & quare, non autem iure ciuili, ibid.
- Promittens viarus cum iuramento tenetur soluere, nisi absolutionem obtineat, sed solutus potest repetere, t. 3. P. §. 53. n. 8.
- Promittens per errorem, etiam cum iuramento, id, quod erat omni iure indebitum, non tenetur seruare, t. 3. P. §. 53. n. 9.
- Promittens soluere debitum, intelligitur de vero, & efficace, & non obligatur si repetitur indebitum, ibid.
- Promittens maritus ex causa dotali quantitatem, quam mulieri esse debitam putabat, obligatur verius maritus, sed potest à muliere repetere si nihil, vel tantum non erat debitum, ibid.
- Promittens cum iuramento soluere singulis annis aliquam pensionem debiti, si deficiat in vno termino, an possit conueniri pro tota summa, an moram purgare, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 10.
- Et debet citari ad videndum declarari motam esse commissam, ibid.
- Promissio de soluendo in tribus terminis, vel pagis quomodo intelligatur, t. 3. P. §. 53. n. 11.
- Promittens per metum, & postea solvens metu cessante, an possit repetere, tom. 3. P. §. 53. n. 12.
- Promissio de non offendendo, vide Causio.
- Promissio facta medico curanti ab infirmo, an & quando sit seruanda, vel non, t. 3. P. §. 53. n. 14.
- Promissio extraiudiciali sine causa non valet, nec ubi constat de errore, vel falsa causa, tom. 3. P. §. 53. n. 15.
- Promissio de faciendo censetur, intelligitur de habentibus ex causa de praterito, non post contractum, t. 3. P. §. 53. n. 16.
- Promissio de non mouendo controuersiam, an intelligatur etiam pro iure de futuro, tom. 3. P. §. 53. n. 17.
- Promissio de manutenendo quid significet, vide manuten-tio.
- Promissio correptiua tollitur altera deficiente, vide Obliga-tio.
- Promissio de renouando locatationem, nullum ius in re tribuendo conductori, sed tantum actionem ad interesse, t. 3. P. §. 53. n. 19.
- Promissio de habitando in certo loco quid importet, vide Conditio, & pactum.
- Promissio de stando simplici dicto vnus an sit valida, t. 3. P. §. 53. n. 22.
- Promissio generalis quando restringatur ad precedencia expressa, t. 3. P. §. 53. n. 23.
- Promissio à pluribus simpliciter facta intelligitur pro virili portione, & alia, tom. 3. P. §. 53. n. 24.
- Promittens factum alienum, an, & quando, & ad quid obligetur in utroque foro, & alia ad rem, t. 3. P. §. 53. n. 15.
- Promittens re futurum, & curatum cum effectu, ut alius quid faciat, an obligetur ad impossibile, vel ad inane, & alia, ibid.
- Quid si promiserit factum alienum sub pena, ibid.
- Promittens pro alio de iudicio sili non excusatur faciendo suum posse, ibid.
- Promittens factum alienum, quando non liberetur, nec agat ad implendum obligationem sibi correptiue factæ, sed teneatur ad interesse, & quomodo compellatur, ibid.
- Promittens aliquid facere tenetur ad obseruantiam, vel ad interesse liquidandum, & quomodo, t. 3. P. §. 53. n. 26.
- Imputandum est ei, qui sponte, & facto proprio in necessitate faciendi se posuit, ibid.
- Promissio omnis intelligitur rebus in eodem statu manentibus, & ideo si maritus promiserit uxorem aliquid facturam, non tenetur eius heredes eo defuncto, ibidem.
- Promissio renunciandi, quando censetur remissa, vel adimpleta, ibid. & in verb. Renunciatio.
- Promissio simplex de aliquid faciendo nullo termino adiecto importat, ut statim, vel quam primum fiat, aliis interesse, tom. 3. P. §. 53. n. 27.
- Promittens aliquid facere, vel soluere in certo loco, sine tempore, conditione, vel dilazione, quantum tempus habere debeat arbitrio iudicis, t. 3. P. §. 53. n. 28.
- Promittens aliquid facere, vel prestare contra quemcumque personam, an, & quando intelligatur, vel non contra se ipsum, vel suos consanguineos, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 29.
- Promittens conducere granum, intelligitur soluto sibi pretio, quibus teneatur sibi prius adimplere, & alia, tom. 3. P. §. 53. n. 30.
- Promittens consignare granum in certo loco, tenetur illud ibidem facere mensurare, si adit persona legitima ad recipiendum, aliis ad damna, & interesse quanti plurimum, si fuit solutum, vel depositatum pretium, aliis fecus, ibid.
- Promittens indemnitas ad quid tenetur, tom. 3. P. §. 53. n. 31.
- Promittens etiam cum iuramento non alienare, nisi vendat transire dominium, licet efficiatur petentius, tom. 3. P. §. 53. n. 32.
- Promittens facere securum, ad quid tenetur, & an dare fideiussorem, t. 3. P. §. 53. n. 33.
- Promittens aliquid ducere pro viam securam, an, & quando tenetur, vel non de damno per derubationem in tenere sequitur, t. 3. P. §. 53. n. 34.
- Promittens rotam, vel integram dotem restituere an intelligatur renunciare luctu dotali, t. 3. P. §. 53. n. 35.
- Promittens rem pupilli saluam fore, ad quid tenetur, vel non, an possit censueri ante ratorem, & si sint plures tenentur in solidum sine beneficio diuisionis, t. 3. P. §. 53. n. 36.
- Promittens soluere tenetur in pecunia numerata, quid si satisfacere, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 37.
- Promittens soluere quod ab alijs soluere, si fiant diuersa preta, tenetur ad minimum, & quid importet promissio soluendi prout alijs soluerunt, t. 3. P. §. 53. n. 38.
- Promittens scuta, intelligitur de currentibus in loco contractus, etiam in dote, t. 3. P. §. 53. n. 39.
- Promittens soluere, vel dare pignora, vel representare debitorum ad carceres, an possit praeiudicium compelli ad solendum, cuius sit electio, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 40.
- Quid si dictum fuerit, non facta solutione censetur datum pignus in solum, ibid.
- Promittens deponere pecuniam ad effectum inuestiendi, si non adimplet tenetur ad interesse, tom. 3. P. §. 53. n. 41.
- Promittens aliquid facere, non tenetur, nisi precedat requisitio eius, ad cuius fauorem promittit, tom. 3. P. §. 53. n. 42.
- Censetur promissio quod non faciet contrarium, ibid.
- Promittens extinguere censum, videtur etiam pro missio solutionem fructuum, t. 3. P. §. 53. n. 43.
- Promittens vni vendere, si ille interpellatus recuset emere, potest alijs ad libitum vendere, t. 3. P. §. 53. n. 44.
- Promittens aliquid trahere per filium, vel fratrem, vel uxorem sub pena, ad quid tenetur, tom. 3. P. §. 53. n. 45.
- Promissio pluries facta, an faciat multiplicare debitum, t. 3. P. §. 53. n. 46.
- Promissio de soluendo omnia debita testatoris, vel venditoris intelligitur de legitimis, vel pro rata pretij, t. 3. P. §. 53. n. 47.
- Promissio per verba generalia, curialia, & adulatoria, an, & quando inducat obligationem, tom. 3. P. §. 53. n. 48.
- Promittens soluere, vel assensum aliquid onus, intelligitur quatenus de iure teneatur, vel sit legitimus, t. 3. P. §. 53. n. 49.
- Promittens soluere in locis specificatis, & generaliter ubique locorum, non potest conueniri in loco remotiore, t. 3. P. §. 53. n. 50.

Promissio facta absenti, an obliget ante acceptationem, t. 3. P. §. 53. n. 51.
De varijs promissionibus, & eorum effectibus, remissive, t. 3. P. §. 53. n. 52.
Promissio de rato an obliget ad interesse ratificatione non facta, t. 3. P. §. 53. n. 53.
Promissio facta sine petitione, vel inserta cum intentione se obligandi, an valeant in vtroque foro, & alia, t. 3. P. §. 53. n. 54.
Promissio soluendi in euentum incertum vulgo scommessa, an, & quando subsistat, vel non, t. 3. P. §. 53. n. 55.
Promissio sine causa, an possit sustineri, vide Obligatorio.
Promittens aquam, ad quid teneatur illa deficiente, t. 1. A. §. 35. n. 8.
Promissio donandi, vel dotandi, an habeat vim donationis, & recipiat factam, t. 1. D. §. 31. n. 21.
Promittens factum alienum, ad quid teneatur, tom. 2. F. §. 1. num. 10.

P R O N O M E N.

Pronomina possessiva meum, tuum, & suum significant dominium, vel quasi, t. 3. P. §. 54. n. 1.
Pronomina prædicta restringunt dispositionem ad bona presentia, ibid. & n. 3.
Restringuntur ad tempus præsens, & dispositionis, ibid.
De pronomine possessivorum quid significant, remissive, t. 3. P. §. 54. n. 2.

P R O R O G A T I O.

Prorogatio iurisdictionis, datis terminis habilibus, admittitur tam in civilibus, quam in criminalibus, t. 3. P. §. 55. num. 1.
Prorogatio iurisdictionis quid, quocumque sit, quos effectus operetur, & alia, ibid.
Prorogatio iurisdictionis femel facta, non potest reuocari, & quando fieri possit a procuratore, ibid.
Prorogatio, siue dilatio ad soluendum facta debitori, an pro sit fidelissima, & quomodo, t. 3. P. §. 55. n. 2.
Prorogatio termini ad soluendum facta debitori, an, & quando liberet fideiusem si non consensiat, & alia, t. 3. P. §. 55. n. 3.
Prorogatio fieri debet durante termino, aliis esset noua concessio, & alia, t. 3. P. §. 55. n. 4.
Prorogatio fieri potest etiam in vitimo temporis momento, ibid.
Prorogatio facta pendente termino incipit solita prima, ibid.
Prorogatio incipit currere à die impetrationis, & non præsentationis, ibid.
Prorogatio magis de facili conceditur, quàm nouus actus, an inducat nouum actum, & alia, t. 3. P. §. 55. n. 5.
Prorogatio non solet esse longior primo termino, ibid.
Prorogatio qualiter intelligatur eum omnibus qualitatibus penam actus, quid de præiudicio tertij, & in penalibus, ibid.
De diuersis prorogationibus remissive, tom. 3. P. §. 55. num. 6.
Prorogatio qualiter fiat in compromissis, tom. 1. C. §. 28. num. 16.
Prorogatio instantiæ casarum an fieri possit, vide Instantia.
Prorogatio temporis ad redimendum, & cuiusmodi, qualiter fieri possit à Principe, vide §. Princeps n. 32.
Alia vide in Praxi §. Prorogatio.

P R O S P E C T V S.

Prospectus in Monasteria non est permissus, t. 2. E. §. 3. n. 15. & §. Seruitus n. 4.
Alia vide in §. Fenestra. Seruitus, &c.

P R O T E S T A T I O.

Protestatio etiam clandestina arguit merum, & defectum consensum, quando palam facta magis timorem augeat, nec dicitur ab ea recessum subsecutum actum, stante metu, tom. 3. M. §. 20. num. 17. & P. §. 56. n. 4. & 1. & 9.
Protestatio confertur ijs protestantibus, nisi sit contraria facto libero, & non coacto, neque dubio, & alia, t. 3. P. §. 56. n. 1.
Protestatio quid, & quocumque sit, & an inducat attentata, ibid.
Protestatio in quolibet actu iudiciali est adhienda, alias non censetur repetita, quicquid sit in extraiudiciali. *Sabel. Index Generalis.*

libus, quando habeatur pro repetita, & alia, tom. 3. P. §. 56. n. 2.
Protestatio incongrua, interpellata, & clandestina, est inutilis, nec retrotrahitur, & quando fit necessaria, vel non, ibid.
Protestatio sine præiudicio actorum, & citationis ad sententiam non operatur stante admissione nouorum iurium, t. 3. P. §. 56. n. 3.
Protestatio est facienda cum partis citatione, & in ipso actu ante ius quæsitum parti, tenet tamen semper in præiudicium protestantis, & quando etiam clandestina inuenit, tom. 3. P. §. 56. n. 4.
Protestatio an inducat litis pendentiam, & quousque duret, ibid.
Protestatio fieri potest diebus feriatis, & quando fecus, t. 3. P. §. 56. n. 5.
Protestatio debet esse expressa, & clara, aliàs non releuat, nisi pars illi acquiescat, ibid.
Protestatio de impedimento an sit necessaria, si de illo aliter constet, tom. 3. P. §. 56. n. 6.
Protestatio non inuit in ius, ad que de necessitate adhibemur, vel à iure suo certo modo disposita, & quæ si pars acquiescat, t. 3. P. §. 56. n. 7.
Protestatio de comparando iuxta formam Bullæ in censibus, quid, & quando operetur, vel non, tom. 3. P. §. 56. n. 8.
Protestatio de non fideiubendo, an releuet sequuta fideiussione, t. 3. P. §. 56. n. 9.
Post repetitis protestationibus liberè solvens, vel aliter sub cauens, an, & quando ab illis recessus dicatur, vel non, ibid.
Protestatio, an, & quando excuset ab hæresi, vide Hæresis.
Protestatio non præsumitur, sed esse probanda, nec censetur repetita in actu facto ex intervallo, tom. 3. P. §. 56. num. 10.
Protestatio facta in inuentario de addendo, & minuendo, quid operetur, t. 3. P. §. 56. n. 11.
De varijs protestationibus, & earum effectibus, & quomodo faciendæ, remissive, t. 3. P. §. 56. n. 12.
Protestatio contraria facto an semper rejiciatur, t. 1. A. §. 15. num. 7.
Protestatio emendi pro domino an excuset, vel aggravet emporem rei furture, t. 2. E. §. 8. n. 27.
Protestatio de non recedendo à fide an excuset ab hæresi, t. 2. H. §. 4. n. 18.
Protestatio de addendo, & minuendo inuentario quid operetur, t. 2. I. §. 36. n. 5. & seqq.
Protestatio, præter absterres, & mortuos non admittenda in declaratione legitimacionis processus, vide §. Repetio.
Protestatio facta à solvente metu mandati executiui, an censetur repetita in alijs solutionibus, & quid operetur, t. 3. Q. §. 4. n. 7.

P R O T O C O L L V S.

Protocolli amissio an præiudicet partibus, qualiter probetur, & alia, t. 1. A. §. 27. n. 8. vide verb. Notarius.
Protocollo potius, vel exemplo an standum sit, t. 3. N. §. 7. num. 12.
Alia vide in §. Instrumentum n. 7.

P R O V I S I O.

Provisio hominis, an, & quando faciat cessare provisionem legis, vel non, t. 3. P. §. 57. n. 1.
Provisio statuti, vi minor 20. annis non possit alienare sine certa solemnitate, non tollit provisionem legis post 20. annos, t. 3. P. §. 57. n. 2.
Provisio particularis facit cessare vniuersalem dispositionem, ibid.
Provisio beneficiorum vacantium debet fieri intra semestre, t. 3. P. §. 57. n. 3.
P R O V O C A T I O.

Provocatio quando excuset, t. 1. A. §. 22. n. 5.
Provocatio qualiter excuset à pena ordinari homicidij, t. 2. H. §. 7. n. 4. & 7.
P R O X I M I T A S.

Proximiorum, vel proximiorum appellatione qui veniant, vel non, t. 3. P. §. 58. n. 1. & §. Appellatio n. 21. & 23.
Proximiorum appellatione, an veniant femine, & descendentes ab eis, & alia, ibid. & n. 11. & §. Appellatio n. 21.

Proximiores in materia beneficii intelliguntur tam descendentes ex masculis, quam ex feminis, & alia, ibid.

Proximiorum, vel propinquorum nomine, ad veniant spurii, & illegitimi, & ad legitimos, ibid.

Proximitas grauius, & non grauius, ad, & quando sit attendenda in successioneibus, substitutionibus, fideicommissis, & similibus placet, t. 3. P. §. 58. n. 2.

Proximitas prima acquerens, vel ultimi defuncti, an sit attendenda in successione feudali, & emphyteutica, vel eius renouatione, ibid.

Proximitas fundatoris, & non ultimi possessoris, attenditur in materia beneficii, quando fuerint vocati proximiores, ibid.

Proximitas qualiter possit probari, & an sit probanda vna cum qualitate legitimis, & alia, tom. 3. P. §. 58. num. 3.

In beneficiis sufficit probare descendentiam ab existente in quasi possessione presentia, ibid.

Proximior quis presumatur, probata consanguinitate incerto, & puerilo gradu, dum non probatur contrarium, ibid.

Proximior non admittitur ad successioneem, donec proximior adeli, licet sanari vellet, & alia, t. 3. P. §. 58. num. 4.

Proximior quando admittitur ob aequalitatem gradus, non potest petere nisi partem suam, & quando totum cum cautione, ibid.

Proximior admittitur ad fideicommissum, an teneatur illud communicare alijs postea natis in eodem, vel proximiori gradu, t. 3. P. §. 58. n. 3.

Proximioribus vocatis fidelicommissum, an primi tantum, vel alij quoque sequentes ordine successione censentur vocati, t. 3. P. §. 58. n. 6. & 11.

Proximior vocato, si adit duo disparitates, & vnus tantum sit adiungendus, quis preferatur, t. 3. P. §. 58. n. 7.

Proximiores presumuntur magis dilecti, quam extranei, & remotiores, & id dubio praerantur minus dilectis, & extraneis, t. 3. P. §. 58. n. 8.

Quando maior cadat affectio in remotiores, per quos vltimus progreditur propagatio, ibid.

Proximior qualiter sit diligendus, defendendus, & alia de charitate erga proximam, t. 3. P. §. 58. n. 9.

De proximitate, proximo, & proximioribus, remissum, ibid. n. 10.

Proximior pubertati, quis dicatur, & quae facere possit, vide Pubertas.

Proximas infantie, vel pubertati quis dicatur, t. 3. P. §. 62. num. 2.

Proximitas ultimi defuncti, & non primi acquerentis attenditur, t. 2. E. §. 7. n. 28.

Proximiores vltimi emphyteutae preferendi in renouatione emphyteutis finit, & eod. n. 23.

P V B E R T A S.

Pubertas vnde dicatur, quid sit, quando incipiat in masculis, quando in feminis, & alia, t. 3. P. §. 59. n. 1.

Pubertas est triplex, plena, plenior, & plenissima, & quo tempore vnaeque contingat, t. 3. P. §. 59. n. 2.

Pubertas quare prius contingat in feminis, quam in masculis, quare sit infallibile pubertatis signum, quae mutationes fiant adueniente pubertate, & alia, ibid.

Pubertas quo ad matrimonium contrahendum attenditur ex potentia generandi, & non simpliciter coeundi, quae precedere solet, ibid.

Pubes qualiter testificari possit de his, quae vidit in pupillari aetate, t. 3. P. §. 59. n. 3. vide Pupillus n. 19.

Pubertas quomodo admetitur, & quousque debeantur alimenta relicta vique ad pubertatem, ibid.

Pubertati proximas, quis dicatur, & alia, ibidem, & num. 6.

Pubes idem maior 14. annis si sit masculus, & 12. si sit femina, potest condere testamentum, an autem institueret tutorem, vel curatorem suum, t. 3. P. §. 59. n. 4.

Puberi prohibito testari a statu vique ad 25. annum, an possit pupillari substitui, ibid.

Impubes deli capax an possit testari ad pias causas, ibidem.

Puberes non possunt omnia arbitrio suo gerere, sed opus habent curatore, & quare, tom. 3. P. §. 59. n. 5.

Puberes, & pubertati proximi sunt deli capaces, & in eis cadit omne delictum, praeter adulterium, pena ta-

men est temperanda, tom. 3. P. §. 59. num. 6.

Alia vide in verb. Pueri, Infantes, Pupilli, &c.

P V B L I C A T I O.

Publicatio processus, vel testium, an sit de substantia iudicii, vel tantum de iustitia tam in ciuilibus, quam in criminalibus, ita ut omnia, vel denegata reddat iudicium nullum, controuertitur, t. 3. P. §. 60. n. 1.

Publicatio processus non est facienda, nec decernenda copia, nisi prius repetitis testibus, vel aliter legitimo processu, t. 3. P. §. 60. n. 2.

Publicatio processus non est facienda quo ad iustificos praesentes, nisi prius condemnatis conuictis per eodem delicto inquisitis, quicquid nonnulli contra, t. 3. P. §. 60. num. 3.

Publicatio processus, vel testium, an impediatur aliorum testium, vel probationum productionem, t. 3. P. §. 60. n. 4.

De publicatione bonorum, vide Confiscatio.

De publicatione legum necessaria, vt obligent, vide Lex.

De alijs publicationibus remissum, t. 3. P. §. 60. n. 6.

Publicatio Matrimoniorum quomodo necessaria, vide Denuntiatio.

P V E R I.

Pueri pubertati proximi quando dicantur, & qualiter non possint torqueri, sed tantum leuiter terri, vel scruia credi, siue alio leuiori tormento affici, tom. 3. M. §. 23. num. 5.

Pueri deli capaces, qualiter in praxi admittantur cum iuramento ad testificandum in causis criminalibus, & faciant iudicium, & presumptionem, non autem plenam probationem, tom. 3. M. §. 23. n. 6. & P. §. 62. n. 19.

Pueri deli capaces, an possint pro delicto capi, vel de fuga suspecti iurari, t. 3. M. §. 23. n. 7.

Pueri afferenti de fuisse Rapinatum ab aliquo, an credatur, t. 3. M. §. 35. n. 34.

Pueri, an statim post usum rationis obligentur praecipis Ecclesiae, vel censuris, & penis, t. 3. P. §. 59. n. 7.

Pueri, an sint capaces extremæ vniuersionis, si non sint capaces Eucharistiae, sed tantum poenitentiae, ibid.

Pueri capaces Sacramenti poenitentiae, an sint etiam capaces Eucharistiae, ibid.

Pueri post septennium presumuntur habere usum rationis, ibid.

Pueri, an ante annos pubertatis incidunt in excommunicationem, perpetrando aliquid, pro quo talis pena sit imposita, ibid.

An ex facultate Papae, possit Eucharistia infantibus ministrari ante usum rationis, & quid in Confirmatione, ibid.

Alia de pueris, vide verb. Pubertas, Pupillus, Infans, &c.

P V N I T I O.

Punitus in vno foro pro delicto mixti fori, non potest puniri in alio, quando poenae sunt eadem, & omnes tendunt ad publicam vindictam, t. 3. P. §. 61. n. 1.

Punitus semel poena condigna pro aliquo delicto, non potest amplius puniri quoad iudices suos sub eodem Dominio, ibid.

De poenitione quando sit necessaria, vel possit omitti, remissum, tom. 3. P. §. 61. n. 2.

Reliqua vide in verb. Condemnatio, & verb. Poena.

P V P I L L V S.

Pupilli post mortem patris, non teneantur ad cambia, & recambia à parte promissa, ob status mutationem, t. 3. M. §. 3. n. 20. in fine, & P. §. 62. n. 16.

Pupilli an admittantur ad testificandum in causis criminalibus, & quam probationem faciant, t. 3. M. §. 23. n. 6. vide Pueri, & Minores t. 3. P. §. 62. n. 19.

Pupilli, an, & quomodo possint torqueri, vel non, t. 3. M. §. 23. n. 5. vide Pueri, & Minores.

Pupilli an possint pro delicto carcerari, ac de fuga suspecti iurari, t. 3. M. §. 23. n. 7. & P. §. 62. n. 18.

Pupillus quis dicatur vique ad 14. annos in masculis, in feminis vto vique ad 12. & ab inde supra vique ad 25. minor, t. 3. P. §. 62. n. 1.

Pupillus maior septennio potest sibi alios obligare, & sibi acquirere sine tutore, non autem sine eo le obligare, & si sit infans nec obligari, nec alios sibi obligare potest, t. 3. P. §. 62. n. 2.

Pupillus quando dicatur proximus infancie, vel pubertati, & alia, ibid.

Pupillus an possit acquirere possessionem, ibid.

Pupillus, vel minor contrahendo sine solemnitatibus, an obligetur solum naturaliter, & in foro conscientiae, ibid. & n. 3.

Pupillus contrahendo sine tutore, nec naturaliter obligatur, nisi fiat locupletior, & si aliquid ad eum pertinet, qualiter teneatur, & alia, t. 3. P. §. 62. n. 3.

Pupillus excedens infantilem aetatem debet intervenire contractui cum tutore, & non solum tutor pro eo contrahere, sed est valde controversum infra 14. annos, postea verò certum, & alia, ibid.

Pupillus, qui sine tutore vendidit, non tenetur fidem servare, non debet tamen pretium lucrari quatenus sit factus locupletior, ibid.

Pupillus si emerit non potest rem consequi, nisi solito pretio, ibid.

Pupillus obligatur etiam si sine solemnitatibus ubi constat de versione in eius voluntatem, ibid.

Pupillus, qualiter possit cum auctoritate tutoris adire hereditatem, vel eam transmutare, quid si fuerit laicus, t. 3. P. §. 62. n. 3.

Pupillus, an possit pro alijs fideliter, vel donare, ibid.

Pupillus non praesumitur tacitè, nec potest esse societas contrahere, nec cum eo contrahentes hoc casu obligantur, quid agendum de quaestis inter fratres, & alia, t. 3. P. §. 62. n. 5.

Pupillus non potest testari, nisi de licentia Principis, ibid.

Pupillus, an, & quando, ac de quibus possit societatem contrahere cum suo tutore, vel alijs, tom. 3. P. §. 62. num. 6.

Pupillus, an, quando, & quomodo possit cum suo tutore contrahere, non, t. 3. P. §. 62. n. 7.

Pupillus quicquid auctore tutore gerit valde agit, & obligatur, tam in contractibus, quam in iudicijs, & alia, t. 3. P. §. 62. n. 8.

Pupillus non tenetur dotare matrem, t. 3. P. §. 62. n. 9.

Pupillus mutans pecuniam pro re emenda, qualiter sit privilegiatus, t. 3. P. §. 62. n. 10.

Pupillus tenetur stare locationi per tutorem sine dolo, aut fraude factae, t. 3. P. §. 62. n. 11.

Pupillus ex contractu tutoris obligatur, & conveniri potest, & contra ipse agere sine cessante, ibid.

Pupillus liberatus vni ex tutoribus, vel agens, siue transgens cum vno, an ipse praesumat quoad alios, t. 3. P. §. 62. n. 12.

Pupillus doli capax, an obligetur per iuramentum, t. 3. P. §. 62. n. 13.

Pupillus non potest arguari ab aliquo sine satisfactione, t. 3. P. §. 62. n. 14.

Pupillus, penes quos educari debeat, vel non, testatur in arbitrio iudicis, qui multa considerare debet, plura t. 3. P. §. 62. n. 15.

Pupillus quando educari debeat penes matrem, vel non, an aliquando penes vtricumque, sponsum, fratrem, patruum, vel alios consanguineos, vel potius in Monasterio, vel Collegio, & alia, ibid.

Pupilli, & infantes, qualiter sint citandi, plura t. 3. P. §. 62. n. 16.

Pupillus si non habeat tutorem, requirendi sunt coniuncti, quos verisimile sit defensionem non omitturos, ibid.

Pupillus maior septennio potest conveniri, & teneatur respondere cum tutore, vel curatore si habeat, & si non habeat illum petere, vel a iudice deputari, & alia, ibid.

Pupillus qualiter non possit incompelli, nec in mora constitui sine tutore, an possit solvere, vel repetere, & alia, ibid.

An possit esse in iudicio civilis, vel criminalis sine tutore, ibid.

Pupillus maior septennio admittitur ad votum, & ad praesentandum in iure patronatu, ubi electio iure proprio competit, & non iure Collegij, ibid. vide §. Patronus, num. 2.

Pupillus habet electionem fori, nisi conveniar ex contractu patrum, vel sit in potestate sui, tom. 3. P. §. 62. num. 17.

Pupillus qualiter de iure repellatur a testificando, tam in civilibus, quam in criminalibus, & effectus maior possit testificari de ijs, quae vidit, vel audiit in pupillari aetate, t. 3. P. §. 62. n. 19.

Pupillus, qui potest indemnitate consequi a tutore, non restituitur in integrum, & quando habeat electionem agendi contra tutorem, vel emptorem, tom. 3. P. §. 62. num. 20.

Pupillus qualiter possit sine tutore eligere domicilium, t. 3. P. §. 62. n. 21.

Pupillus non tenetur de dolo, & culpa tutoris, nisi quatenus sit factus locupletior, & si vltimus conveniar, cedendo actiones contra tutorem liberatur, rom. 3. P. §. 62. num. 22.

De pupillis plura remissive, t. 3. P. §. 62. n. 23.

Pupillus an cogatur ad compromissum vigore statuti, t. 1. C. §. 28. n. 14.

Pupillus an possit hereditatem patris adire sine tutore t. 2. H. §. 2. n. 6.

Pupillus an teneatur declarare si velit stare contractui nullo, vel ab eo recedere, t. 3. M. §. 23. n. 35.

Plura de pupillis scriptis Auctor Summae, etiam in Praxi §. Pupilli, ubi vide.

P V T E V S.

Puteus existens inेत domum fundariam, & propriam domini directè, debet vtrique fecturi si sufficiat, alijs praefertur dominus, t. 3. P. §. 63. n. 1.

Puteus pluribus communis, est expensis communibus refectendus, & purgandus, ibid.

Puteus potest fodi, & fieri popè fundum vicini, nullo relicto spatio, quid si noccat vicino, vel fons publico, t. 3. P. §. 63. n. 2.

Puteus, vel fons publicus non potest vsurpari in vsum privatum, nisi per immemorabilem praescriptionem, nec ab eo aquam derivare sine Principis licentia, nec in eo etiam privare immundiciem projicere, t. 3. P. §. 63. n. 3.

De puteis, & fontibus plura remissive, t. 3. P. §. 63. n. 4. vide de Aqua.

P V R G A T I O.

Purgatio attentatorum quot, & quibus modis fiat, t. 1. A. §. 46. n. 6.

Q

Q V A D R V P L V M.

Quadrupli poena quando locum habeat, vel non, & cui applicetur, t. 3. Q. §. 5. n. 63.

Q V A L I T A S.

Qualitas bonae conditionis, & sane in rebus, multis in casibus à lege, vel statuto requisita, quomodo sit articulanda, & probanda, ut illis credatur, t. 3. Q. §. 5. sub num. 84. verò. Verum etiam, & eodem tom. 3. Q. §. 1. num. 2.

Qualitas requisita à statuto est probanda, ut eius vigore deat actio, vel poena, idem si plures requirantur qualitates, an sufficiat praesumptiva probatio, & alia, t. 3. Q. §. 1. n. 1.

Qualitas requisita in actu debet inesse de tempore actus, nec suffragari superveniens, ibid.

Qualitas quod, & quocumque sit, & diversa quando reddat actum diversum, ibid.

Qualitas tribuens iurisdictionem, debet ante omnia probari, si negetur, alias sufficit eam allegari, sed si postea non sit saltem semiplene probata, debet causa ad suum iudicem remitti, t. 3. Q. §. 1. n. 2.

Qualitas tribuens, vel auferens iurisdictionem à quo sit probanda, ibid.

Qualitas respiciens plura determinabilia, debet aequaliter omnia determinare, nisi repugnet natura determinabilium, t. 3. Q. §. 1. n. 3.

Qualitas tunc, vel adiecta verbo debet verificari, intelligi de tempore verbi, nisi haberet tractum successivum, quia tunc sufficeret verificari de alio tempore, t. 3. Q. §. 1. num. 4.

Qualitas operatur animi declarationem, ibid.

Qualitates nullae sunt non entium, & quare, t. 3. Q. §. 1. num. 5.

Qualitas non potest stare sine subiecto, & substantia, ac ideo non potest intelligi, vel probari extra subiectum, & alia, ibid.

Qualitas adiecta dispositioni reponit eam in diversam speciem, t. 3. Q. §. 1. n. 6.

Qualitates plures copulativè requirunt, debent omnes probari,

bari, & aliqua deficiente non procedit dispositio, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 7.

Qualitas temporis fundamina intentionis, debet probari, & quando est de substantia debet exprimi, & probari, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 8.

Qualitas in vno statu positum, non videtur repetita in alio, nisi veniat consequentia ad alterum, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 9.

Qualitas adiecta in vna parte legis, vel statuti, an, & quando presumatur repetita in alijs partibus, ibid.

Et an, ac quando limitatio, vel exceptio in fine posita referatur ad omnia precedencia, & totam qualifcet dispositionem, vel ad proxima tantum, ibid.

Qualitas posita in donatione, an censetur repetita quoad subditos ipsi donatario, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 10.

Qualitas, vel condicio adiecta institutioni, an, & quando censetur repetita in substitutione, & alia, ibid. & n. seqq. & t. r. C. 5. 33. n. 1. r.

Qualitas legitimatis expressa in vno gradu substitutionis, an, & quando censetur repetita in alio, vel consilio omissa, quid stante oratione separata, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 11. & l. 1. n. 12.

Qualitas masculinitatis requisita in expresse vocatis, non censetur repetita quoad positos in conditione, nec alijs casibus, & quando secus, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 13.

Qualitas masculinitatis expressa in vna parte testamenti, vel in vno gradu substitutionis, an censetur repetita in alijs, quid in primogenitura, & alia, ibid.

Qualitas adiecta vni dispositioni censetur repetita in altera eius loco subrogata, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 14.

Qualitas adiecta in vna dispositione, quando videatur repetita in subsequenti, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 15. Adiecta primo legato, an videatur repetita in secundo, t. r. C. 5. 33. n. 1. a.

Qualitas posita in vicina clausula, an referatur ad omnia, vel solum ad proximam precedentem, & quando precedentia declarant sequentia, & e contra, ibid.

Qualitas adiecta vni legato, non videtur repetita in alio eidem petitorio facto, quando sumus in diuersitate rerum, legatorum separatim in ratione perfecta, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 16.

Qualitas precedens non videtur repetita in legato sequente, si redderetur inutile, vel minus continet, ibid.

Qualitas expressa in testamento censetur repetita in codicillis, nisi noua qualitas sit apposta, tom. 3. Q. 5. l. 1. n. 17.

Adiecta in primo testamento, an intelligatur in secundo, t. r. C. 5. 33. n. 1. a.

Qualitas non censetur repetita ex tribus, nempe stante aduersarij, diuersitatis ratione, & oratione separata, & alia ad excludendam repetitionem, quod non presumatur, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 18.

Qualitas adiecta in dispositione sequenti, non subintelligitur in precedenti, quando secus, & quare, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 19.

Qualitas a testatore, vel statum requisita in eo, qui succedere debet, est probanda, nisi esset a iure reprobata, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 20.

Sufficit cum verificari de tempore acquisitionis, & si habeat tractum successuum est prestantia cautio Mutiana, ibid.

Qualitas adiecta non per viam conditionis, sed modum, licet non addit de tempore successionis, sed tantum speciem, vel possibilitatem non excludit a successionem, ibid.

Qualitas bonae conditionis, & famae in testibus, an, & quando sit probanda, vel presumatur, ex quibus suppleatur, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 21.

Qualitas aggravans delictum, qualiter addi possit ante sententiam, vel sufficit esse probatum, an post sententiam possit pro ea de nouo procedi, & alia, tom. 3. Q. 5. l. 1. n. 22.

Qualitas adiecta confessioni delicti, vel debiti, an sit probanda, & quid operetur probata, vel non, vide Confessio qualificata.

Et an possit incidi, t. r. C. 5. 33. n. 60. & 61.

Qualem quis se, vel aliam facit pro fundamento suae inten-

tionis tenetur probare, & quando secus, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 24. & 25.

Qualitas naturalis praesumitur, & non est probanda; & posita qualitate, multa praesumuntur ex illa, tom. 3. Q. 5. l. 1. n. 25.

Qualitas requisita in praesentando ad beneficium est probanda, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 26.

Qualitates mulieris sunt occultae in rebus naturalibus, an denunt qualitates occultae agentes a tota substantia, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 27.

De diuersis qualitatibus, & earum effectibus remissum, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 28.

Qualitas maioris aetatis in primogenitura quid operetur, vide Primogenitura.

Qualitates necessariae in Abbatissa, t. r. A. 5. t. n. 15.

Qualitates bonorum indicum, & ministrorum, t. r. C. 5. 8. n. 2. t.

Qualitas scelerum aggravans delictum, t. r. A. 5. 44. n. 1.

Qualitas adiecta verbo, regulariter secundum tempus verbi, t. r. A. 5. 47. n. 5.

Qualitas delicti ignorata, an excuset auxilium a poena, t. r. A. 5. 48. n. 2.

Qualitas archiepiscopi in principali, an aggravet auxilium sine archiepiscopo, ibid. n. 5.

Qualitas curae animarum exprimens in impetratione beneficii, t. r. B. 5. 4. n. 7.

Qualitas impediens libertatis matrimonij an suffineatur, t. r. C. 5. 33. n. 16.

Qualitas solutionis adiecta confessioni debiti quid operetur, t. r. D. 5. 4. n. 79.

Qualitas, in qua fundatur privilegium est probanda, t. r. D. 5. 6. n. 12.

Qualitas masculinitatis semel expressa, an censetur repetita, t. r. F. 5. 8. n. 9.

Qualitas scelerum, & senectutem aggravans delicta, t. r. F. 5. 9. n. 2. & 5. Furum n. 13.

Qualitas adiecta confessioni quid operetur, vide Confessio.

Qualitates requisitae habens potest obtinere ius patronatus ab Episcopo, t. r. L. 5. 47. n. 15.

Qualitates iurispatronatus an possint immutari ab haereticis, vel executoribus fundamur, t. r. L. 5. 47. n. 18. & n. 25.

Qualitates adiectae in precedenti dispositione, an, & quomodo censetur repetita, vel non in sequenti, & alia, t. r. R. 5. 15. n. 4.

Qualitas idoneitatis, an, & quomodo sit probanda in testibus, t. r. T. 5. 9. n. 4.

Qualitas a testatore requisita quando exigarur de tempore successionis, vel sufficit posse postea interuenire, t. r. S. 5. 35. n. 69.

Qualitas narrata in libello tribuens iurisdictionem, a quo iudice sit cognoscenda, vide Adit. Nouiss. tom. 1. cap.

Qualitas proditoria quomodo excludatur, vt locus sit immunitati, t. r. Addit. Nouiss. cap. 6. vbi plura ad rem.

Q V A N T I T A S.

Quantitas alia est continua, alia discreta, & qualiter possit vtraque probari, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 1.

Quantitas maior, quando continet minorem, quando plures debeant cumulari, & ad quos effectus, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 2.

Quantitas vna sola, an plures praesumantur, quando in pluribus scripturis, vel in vna sit pluries mentio eiusdem summae, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 3.

Quantitas saepius in testamento relicta, non nisi semel debetur, nisi aliter appareat de mente testatoris, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 4.

Quantitas diuersa in testamento, & codicillis, an vtraque debeatur, ibid.

Quantitas in pluribus casibus probatur iuramento, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 5.

De quantitate varia, remissum, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 6.

Q V A R T A.

Quarta, siue portio canonica est duplex, alia Episcopalis, & alia Parochialis, quomodo differant, cui, & de quibus vtraque debeatur, & alia, t. 3. Q. 5. l. 1. n. 7.

Quid si Ecclesia Cathedralis iustinet etiam annexa parochialis, ibid.

Quarta Episcopalis qualiter debeatur de omnibus legatis Ecclesiae factis, nec compensetur cum legato eidem

dem Episcopo facto, & alia, ibidem.

De quarta decimali debita Episcopo ab omnibus Ecclesijs suis Diocesibus, ibid.

Quarta parochialis debetur Ecclesijs de candelis, & alijs funeralibus, ac etiam de omnibus alijs relictis Ecclesijs sepulture pro anima defuncti, quando secus, & alia, t. 3. Q. 5. 3. n. 2.

Quarta parochialis debita ut supra parochie, in qua quis habuabat, & sacramenta recipiebat non compensatur cum legato parochie facto, quando excluditur vigore privilegiorum Religionis Franciscane, & similium, vel non, & alia p. 2. ad rem, ibid.

Quarta funeralis de sequijs Magnorum Principum extra parvam celebratis, qualiter debeatur, ibid.

Quarta praeclata quomodo, & quare debeatur Rectori de oblationibus circa sepulture, & cadauera, nisi obliet consuetudo, quae in hac materia praeualat, non obstantibus privilegijs Regularium, & alia, ibid.

Quarta funeralis pro sepultura Episcopi, an debeatur Capitulo Ecclesiae lux Cathedralis, vel potius Curato, in cuius Parochia decessit Episcopus, & Sacramenta recepit, ibid.

Quarta funeralium debetur Ecclesijs Parochialibus, & non Cathedralibus, nisi sit in quasi possessione per 40. annos, vel eam sibi referuerint in erectione Parochiae, ibid.

Quarta debita uxori inopis, non venit in confiscatione bonorum mariti, nisi obliet consuetudo, t. 3. Q. 5. 3. num. 3.

Quarta praeclata compensatur cum legato eidem uxori per virum facto, ibid.

Quarta praeclata non debetur nisi defuncto xte alieno, & si fuerit exacta obligat uxorem ad respondendum pro rata creditoribus mariti, & alia quando non debeatur, ibid.

Quarta debita heredi grauato, an possit prohiberi, t. 3. Q. 5. 3. n. 4.

De quartis diuersis, quarum in iure fit mentio, t. 3. P. 5. 3. num. 5.

Quartae duae, scilicet legitima, & trebellianica, an possint detrahi, vel vna tantum à filio grauato, tom. 3. Q. 5. 3. num. 6.

Quarta non debetur Episcopo de legato Confraternitati laicorum facto, t. 3. L. 5. 2. n. 114.

Quarta funeralis Episcopi defuncti extra Ecclesiam suam, cui debeatur, t. 2. E. 5. 9. n. 6 t.

Q V A S I P O S S E S S I O.

Quasi possessio in incorporalibus, vt exigendi, an acquiratur per vnicum actum, etiam pro parte, vel plures requirantur ad effectum mentionis, an sit necessaria scientia, & patientia aduersarii, quid si cadere possit ius familiaritatis, & alia, t. 3. Q. 5. 4. n. 1.

Quasi possessio exigendi non acquiritur per compensationem, nec per confessionem de recepto, & quando secus, t. 3. Q. 5. 4. n. 2.

Quasi possessio etiam per vnicum solutionem antecessori factam, qualiter suffragetur successori, & alia, ibid.

Quasi possessio viuisitatus, vel alienus seruatus, an acquiratur per solum ingressum fundi, quid in facultatis, & alia, t. 3. Q. 5. 4. n. 3.

Quasi possessio vniuersalis, an acquiratur per vnum actum particularem, ibid.

Quasi possessio praesentandi qualiter probetur, & acquiratur per vnicum actum effectuum, & alia, t. 3. Q. 5. 4. n. 4.

Quasi possessio immemorabilis praesentandi, ex quibus probetur, & quid si cadat suspicio usurpationis, an transeat ad heredes, & alia de subvertenda dicta quasi possessione, non confuso de fundatione, vel donatione, t. 3. Q. 5. 4. n. 4. vide Patronus n. 2.

Quasi possessio iurium incorporalium, qualiter amittatur ex licentia, & patientia actus contrarii, per sententiam contrariam, non vnum, & huiusmodi, t. 3. Q. 5. 4. n. 5.

Quasi possessio, an, & quando possit acquiri sine scientia, & patientia aduersarii, quomodo probetur, & alia, t. 3. Q. 5. 4. n. 6.

Quasi possessio exigendi, qualiter probetur, & an acquiratur ex solutione facta meum mandati, & censurarum, vel ex susceptione termini ad solvendum, tom. 3. Q. 5. 4. num. 7.

Quasi possessio cedentis, qualiter profit cessionario, & quanta contra debitorem suffragetur contra fideiussorem, & tertium possiderem, & alia, t. 3. Q. 5. 4. n. 8.

Quasi possessio exigendi, non probatur ex confessione de recepto, nec ex libris Monasterij, vel aliter creditoris, nisi alia concurrant, ibid.

De dictione quasi, & alijs, t. 3. Q. 5. 4. n. 9.

Quasi possessio an, & quando sit manutentenda, vide Manutentio.

Quasi possessio exi. endi pensionem, qualiter acquiratur, & quid operetur, t. 3. P. 5. 16. n. 8.

Quasi possessio in materia praecedentium quomodo probetur, & quid operetur, t. 3. P. 5. 31. n. 4.

Q U E R E L A.

Querela inofficiosa testamenti, quibus competat, & qualiter reddat causam testati ad causam intestati, t. 3. Q. 5. 5. n. 1. & seqq.

Querela praedicta est subsidialis, & quando competat, vel non, & alia, t. 3. Q. 5. 5. n. 2. & c.

Querela praedicta quando tempore duret, & an sit ex n. d. per remedium agendi ad supplementum, & alia, t. 3. Q. 5. 5. n. 3. vide Legitima n. 36.

Querela praedicta qualiter transmittatur ad heredes, etiam non praeparata, & alia, t. 3. Q. 5. 5. n. 4.

Querela inofficiosa donationis quando competat filijs, t. 3. Q. 5. 5. n. 5.

Querela inofficiosa dotis, qualiter competat filijs, concessa illis, & patri manutentione, t. 3. Q. 5. 5. n. 6.

De querelis inofficiositatis, ac de alijs querelis, & accusationibus, remissus, t. 3. Q. 5. 5. n. 7.

Querela criminalis data pendente lite civilis, qualiter datur attentata, & sit purganda, tom. 1. A. 5. 46. num. 15.

Querelantes non probantes delicta proposita, ad quid teneantur, t. 1. A. 5. 7. n. 6. & 14.

Querela inofficiosa testamenti, an detur inter fratres, & intra quantum tempus, t. 2. F. 5. 2. n. 2.

Q U I E T A T I O.

Quietatio generalis, quas limitationes, & restrictiones patitur, vel non, t. 3. Q. 5. 6. n. 1. & 4.

Quietatio plene probat solutionem, t. 3. Q. 5. 6. n. 2.

Quietatio facta pro resso, & falso an omnia comprehendat, si sint duera computa, t. 3. Q. 5. 6. n. 3.

Quietatio generalis de sui natura omnia comprehendit, sed pluribus modis limitatur, tom. 3. Q. 5. 6. num. 4. & n. 5.

Quietatio geoealis non est expetenda, & non extenditur ad aliqua particularia, t. 3. Q. 5. 6. n. 5.

De quietationibus, alia remissus, t. 3. Q. 5. 6. n. 6. vide Liberatio.

Quietatio generalis inter socios super vno negotio, non comprehendit alia negotia diuersa, tom. 4. S. 5. 20. num. 28.

R

R A P T V S.

Raptus quando dicatur commissus, t. 4. R. 5. 1. n. 1.

An coeus cum femina dormiente dicatur raptus formalis, ibid.

Raptus regulariter puniatur poena mortis, & alijs poenis, ibid. vide Suprum n. 7.

Raptus poena ordinaria vt procedat quae requirantur, ibid.

Raptor feminae vt non ipse, sed alius cum ipsa coeat, qualiter vterque puniatur, & alia, ibid.

Raptor contraheas cum rapta in loco tuto constituto, & liberet consentiente post raptum an euitet penas ordinarias, ibid.

An conatus ad raptum effectu non sequuto, puniatur poena ordinaria, & alia, ibid.

Raptus an sit delictum publicum, ibid.

De pudicitia, & virginitate custodienda, & alia, ibid.

Raptus fornicationem consentientem, sed multis praebitis, & susceptionibus inducitur qualiter puniatur, t. 4. R. 5. 1. num. 4.

Quid si sponte, & liberet consenserit nullis adhibitis blanditijs, & susceptionibus, ibid.

Quid

Quid si mulier consenserit, an raptus puniatur, attenta vi, quæ censetur facta parentibus, fratribus, ac alijs consanguineis, ibid. & n. 4.
 Raptus mulierem inhonestam, vel meretricem, an, & qualiter puniatur, t. 4. R. §. 1. n. 3.
 Raptus mulierem honestam consentientis, qualiter puniatur; & quid in dubio presumatur? tom. 4. R. §. 1. num. 4.
 Raptus commissus à femina erga virum, vel aliam mulierem qualiter puniatur, t. 4. R. §. 1. o. 5.
 Raptus pœna procedit in masculo masculum rapiente libidinis causa, ibid.
 Raptus monialis, vel puellæ ex monasterio qualiter puniatur pœna mortis, etiam non sequuta copula, t. 4. R. §. 1. num. 6.
 Raptores virginum, etiam monialium gaudere immunitate Ecclesiæ, ibid.
 Raptus causa matrimonij contrahendi, non puniatur pœna ordinaria nulla sequuta copula, sed arbitrio iudicis propter iniuriam factam parentibus, tom. 4. R. §. 1. o. um. 7.
 Raptus qualiter sit impedimentum dirimens iure Tridentino, & alia, ibid. & n. seq.
 Raptor mulieris an excusetur si cum illa matrimonium contrahat, t. 4. R. §. 1. o. 8.
 Quæ requirantur pro validitate matrimonij inter raptorem, & raptam, ibid.
 Raptor, ac omnes illi auxilium, & consilium præstantes qualiter sint ipso iure excommunicati, & infames ex Concilio Tridentino, ibid.
 Raptus qualiter probetur, & alia, ibid.
 Raptus an requiratur ad sui essentiam copulam carnalem, an puniatur pœna ordinaria non sequuta copula, vel stante consensu raptæ, & alia, ibid.
 Raptores mulierum in flagranti deprehensi possunt impunè occidi à parentibus, consanguineis, & alijs, t. 4. R. §. 1. o. um. 9.
 Raptor bonorum quis dicatur, & quomodo puniatur, & alia, t. 4. R. §. 1. n. 10.
 An rapina fit delictum grauius furto, an delictum publicum, & alia, ibid.
 De rapto, & rapina, remissus, t. 4. R. §. 1. n. 11.
 De matrimonio inter raptorem, & raptam, de eo, qui alienam sponfam rapit, & ad alium statum deducit, & alijs remissus, t. 4. R. §. 1. n. 12.
 Raptus mulieris qualiter puniatur, & an pergetur per matrimonium, t. 3. M. §. 10. n. 9.
RATIFICATIO.
 Ratificatio quid sit, & quæ requirantur ut sit valida, t. 4. R. §. 2. o. 1.
 Ratificatio non presumitur, sed est probanda, & qualiter, ibid.
 Ratificatio contractus etiam validi facta ab absente non præiudicat tertio, ibid.
 Ratificatio donationis debet fieri per absentem tempore habili, & idem est in similibus, t. 4. R. §. 3. n. 2.
 Ratificatio quando valeat, & in quorum præiudicium etiam post mortem donantis, ibidem.
 Ratificatio facta per primum donatarium suffragatur alijs successuè vocatis, ibid.
 Ratificatio non attenditur post ius alteri quæsitum, nec retrotrahitur in præiudicium tertij, t. 4. R. §. 2. n. 3.
 Ratificatio donationis qualiter inducatur ex scientia, tacitoritate donatarij, & alijs signis, & coniecturis, t. 4. R. §. 2. n. 4.
 Quid si habeat onus admixtum? ibid.
 Ratificatio resulat ex sola scientia in actibus merè lucrativis, secus in odiosis, & præiudicialibus, ibid.
 Florentia quæritur ius absenti sine ratificatione, vel cessione, ibid.
 Ratificatio quando, & ex quibus factis inducatur, & alia, remissus, ibid.
 Ratificatio actus nulli non præiudicat tertio, nec retrotrahitur in alius præiudicium, t. 4. R. §. 3. n. 5. vide Senatusconsultum n. 2.
 An dicatur novus actus, & possit aliquid addi, ibid.
 Ratificatio an, & quando retrotrahatur ad diem contractus, vel sustineatur tantum ex nunc, & novus actus, ibid.
 Ratificatio quando retrotrahatur etiam in præiudicium

tertij, tom. 4. R. §. 2. num. 6. vide Senatusconsultum n. 2.
 Ratificatio non sufficitur in vim noui pacti, nisi data plena scientia nullitatis, t. 4. R. §. 2. n. 7. & 12.
 An sufficiat præsumpta scientia, ibid.
 Ratificatio ex quibus inducatur, vel non, ibid.
 Ratificatio, requirit lecturam actus ratificati cum omnibus qualitatibus, ibid.
 Ratificatio non intelligitur facta, nisi de illis, quæ lecta, & perspecta sunt, t. 4. R. §. 2. n. 8.
 Ratificatio facta per subscriptionem solij albi, non præiudicat, ibid.
 Ratificatio actus gestij contra formam iuris, & statutorum non admittitur, sed tantum quando actus peccat in consensu, t. 4. R. §. 2. o. 9.
 Non operatur consensus superveniens quando requirebatur determinatum tempore, ibid.
 Ratificatio actus nulli, requirit omnes solemnitates, quæ in ipso actu principali interuenire debebant, ibid.
 Ratificari quando, & qualiter possit actus nullus, ibid.
 Ratificatio non inducitur in contra actum simulato, ineticuloso, vel dupliciter nullo, t. 4. R. §. 2. n. 10.
 Ratificatio, quæ expressa non valet, nec tacite facta sustinetur, t. 4. R. §. 2. n. 11.
 Approbatio testamenti, non potest fieri à muliere, vel minore iure solemnitatibus statutaris, ibid.
 Ratificatio tacite facta à minore facta maiore, an, & quando illi præiudicat, t. 4. R. §. 2. n. 12.
 Ratificatio tacita non intrat ubi presumitur dolus, vel stante dolo vero, & alia, ibid.
 Ratificatio tacita quando procedat, vel non ex lapsu temporis, ibid.
 Ratificatio non inducitur ex actu æqui uoco, nec deficiente scientia nullitatis, ibid.
 An per lapsum decennij presumatur scientia, ibid.
 An longa taciturnitas possit obesse minori, ut non possit amplius impugnare contractum, ibid.
 An presumatur scientia nullitatis, ubi agitur de contractu ab ipso minore celebrato, ibid.
 Ratificatio inducitur si minor factus maior soluit vigore contractus nulliter celebrati, ibid.
 Ratificatio æquiparatur mandato, quauis speciale requiratur, t. 4. R. §. 2. n. 13.
 Ratificatio qualiter tollat defectum mandati, & probetur ex obseruantia, & executione contractus, ibidem.
 Ratificatio ex quibus excludatur ad euitandum incursum pœnæ, ibid.
 Ratificatio est superflua, si ille qui fecit actum ostendat mandatum, ibid.
 Ratificatio an retrotrahatur, ibid.
 Ratificatio an opereatur suum effectum, quando antea iam ad fuit processum de mandato, ibid.
 Ratificatio aditionis hereditatis quando inducatur, ut non possit agi contra tutores, qui adiut sine inventario, t. 4. R. §. 2. n. 14.
 Ratificatio professionis nulla, an, & quando inducatur, t. 4. R. §. 2. n. 15.
 Ratificatio contractus qualiter inducatur ex receptione fructuum, t. 4. R. §. 2. n. 16. vel implementi.
 Ratificatio contractus nulli qualiter inducatur per petitionem pretij, vel sequestrationem, tom. 3. R. §. 2. num. 17.
 Ratificatio qualiter inducatur per receptionem litterarum, vel scripturæ de debito sine contradictione, t. 4. R. §. 2. n. 18.
 Ratificatio qualiter inducatur ex solutione, & susceptione termini ad soluendum, ibid.
 Ratificatio renunciationis factæ à marito quomodo inducatur in vxore, t. 4. R. §. 2. n. 19.
 Ratificatio contractus per filium gestij an inducatur in patre per receptionem mercium, t. 4. R. §. 2. n. 20.
 Ratificatio limitata limitatum producit effectum, & ad que extendatur, vel non, t. 4. P. §. 2. n. 21.
 Ratificatio actuum ex quibus inducatur, & presumatur, t. 4. R. §. 2. n. 22.
 Ratificatio an, & quando possit fieri de gestis per falsum procuratorem, ibid.
 Ratificatio an requiratur in testibus tortis, tom. 4. R. §. 2. o. um. 23.

Ratificatio confessionis in tormento emanatæ quomodo sit faciendæ, & alia, *ibid.*

An possit ratificatio tacita, & qualiter ratificare nolens possit arbitrariè puniri, *ibid.*

Ratificatio delicti vt noceat quæ requiratur, t. 4. R. §. 2. num. 24.

Ratificatio spoli per procuratorem commissi quando censetur in domino, & illi obfert, *ibid.*

Ratificatio promissæ, vel conuenta intelligitur sub conditione rei in eodem statu permanentis, tom. 4. R. §. 2. num. 25.

Ratificatio donationis, vel alietus contractus minoris, ex quanti temporis taciturnitate indicatur, tom. 4. R. §. 2. num. 26.

Ratificatio potest fieri etiam parte absente, & illi prodest, *ibid.*

Ratificatio subsequens liberat eum, qui contraxit nomine alterius, & transfundit obligationem in ratificantem, t. 4. R. §. 2. n. 27.

Ratificatio equiparatur mandato, & retrotrahitur, & alia remittitur, t. 4. R. §. 2. n. 28.

Ratificatio an inducat ex sola acquiescentia, & cusu temporis, t. 4. R. §. 2. n. 29.

Ratificatio quam scientiam requirat præsertim in minore, an retrotrahatur, & alia, t. 4. R. §. 2. n. 30.

Ratificatio ex quibus inducitur, t. 1. C. §. 32. n. 48. Vide §. Delictum n. 16.

Ratificatio confessionis, quando fit necessaria, vel non, & quid si confessus nolit notificare, t. 1. C. §. 33. num. 58. & 59.

Ratificatio donationis absenti facit, qualiter sit necessaria, vt ei periculis queratur, & alia plene tom. 1. D. §. 31. num. 60. vide Donatio.

Ratificatio actus nulli non inducit absque scientia nullitatis, t. 1. A. §. 33. n. 3.

Ratificatio equiparatur mandato, & ex quibus inducitur, t. 2. F. §. 21. n. 22.

Ratificatio laudi ante eius publicationem, quomodo intelligatur, t. 3. L. §. 4. n. 13.

Ratificatio rei fauorabilis inducitur ex scientia, t. 3. L. §. 7. num. 19.

Ratificatio ex quibus inducitur in minore factio maior, t. 3. M. §. 33. n. 13. & 22.

Ratificatio actus nulli an retrotrahatur in præiudicium tertij, t. 3. N. §. 10. n. 26.

Ratificatio an, & quando sanet nullitatem ex defectu mandati, t. 3. N. §. 10. n. 31.

Ratificatio equiparatur mandato, & ex quibus inducitur, t. 3. M. §. 5. n. 6.

R E B E L L I O.

Rebeldes qui dicuntur, quæ requirantur, vt dicatur commissa crimen rebellionis, & qualiter puniantur, t. 4. R. §. 1. n. 1.

Quibus penis afficiantur scientes, & non reuelantes, t. 4. R. §. 3. n. 2.

De indicijs sufficientibus ad probandam conspirationem, & aduersus Principem, *ibid.*

Rebells vt quis dici possit requiritur sententia declaratoria, & quando secus, t. 4. R. §. 3. n. 3.

De rebellionē, & rebellibus remittitur, t. 4. R. §. 3. n. 4.

Rebellio, ante factum præsumenda, & præsumenda, *ibid.*

R E C E P T A T I O.

Receptatores bannitorum qualiter puniantur, & ex quibus causis possint excusari, t. 4. R. §. 4. n. 1. vide Bannitus.

Receptatores bannitorum qualiter puniri possint ab illo iudice, per quem banniti fuerunt condemnati, *ibid.*

Receptatores delinquentium, licet excusentur à pena ex sanguinis coniunctione, hoc tamen non procedit in receptatoribus furum cum rebus furatis, & qualiter tunc puniantur, t. 4. R. §. 4. n. 2.

Receptatores bannitorum, qui propriè dicuntur, & quando possint excusari, t. 4. R. §. 4. n. 3.

Receptatores delinquentem præsumunt patres delicti ab eo perpetuari, probata tamen scientia delicti in ipso receptante quæ non præsumitur, & quando secus, t. 4. R. §. 4. num. 4.

Receptatores excusantur ratione coniunctionis sanguinis, vel si essent hospites, vel si fuissent vi, vel metu coacti, *ibid.*

Receptans mulierem bannitam qualiter non puniatur, t. 4. R. §. 4. n. 5.

Receptans an teneatur perquirere conditionem receptati, t. 4. R. §. 4. n. 6.

Receptatores, quando possint excusari, & alia de receptatoribus, t. 4. R. §. 4. n. 7. vide in §. Bannitus n. 36. & 39. vide Statuta penalia n. 17.

Receptatores furum, & rerum furatarum quomodo puniantur, vel non, t. 2. F. §. 28. n. 6.

Receptatores ludi qualiter puniantur, & an peccent, t. 3. L. §. 22. n. 1. & 5.

Alia vide etiam in Praxi §. R. l. c. 20. t. 1.

R E C E P T I O.

Recipiens litteras, vel altam scripturam sine contradictione, an vadatur approbare, t. 3. L. §. 17. n. 11.

R E C O N V E N T I O.

Reconuentio an, & quando admittatur in criminalibus, t. 4. R. §. 5. n. 1.

Reconuentio in ciuilibus quando, & quomodo sit permittenda, t. 4. R. §. 5. n. 2.

Reconuentio an fieri possit post litem contestatam, post conclusum in causa, ac in secunda instantia, *ibid.*

Reconuentio fieri potest non solum coram iudice ordinatio, sed etiam delegato, an coram arbitris, tom. 4. R. §. 5. num. 3.

Reconuentio an fieri possit super possessione, quando agitur de proprietate, *ibid.*

Reconuentio an terminari debeat vnica sententia cum causa conuentionis, vel possit separatim, tom. 4. R. §. 5. num. 4.

An admittatur appellacionem, si causa conuentionis erat inappellabilis, *ibid.*

Reconuentio an, & quando locum habeat in causis summarijs, executijs, vel post sententiam, tom. 4. R. §. 5. num. 5.

Reconuentio an, & quando procedat, vel non contra Clericum, & à quo indice sit exequenda sententia, *ibid.*

Reconuentio an, & quando possit expediri ante conuentionem, & contra, *ibid.*

Reconuentio an procedat contra Clericum liti renunciantem, t. 4. R. §. 5. n. 6.

Reconuentio an procedat in remedio manutentionis, appellacionis, & huiusmodi, *ibid.*

De reconuentionibus, & mutuis peticionibus, remittitur, t. 4. R. §. 5. n. 7.

R E C O G N I T I O.

Recognitio banniti quomodo fit faciendæ, t. 1. B. §. 2. n. 29. & 40.

An in recognitione sint etiam creditores instrumentarij, t. 1. C. §. 52. n. 2.

Recognitio litterarum cambij an sit necessaria, & quomodo fiat, t. 3. L. §. 17. n. 4.

Recognitio scripturæ priuatæ, qualiter fit faciendæ, vide Scriptura, n. 12. & seqq.

R E C T O R.

Rector Ecclesiæ, à quo compellatur ad eius reparationem, t. 2. E. §. 2. n. 16.

Rector Hospitalis an gaudeat priuilegio fori, t. 2. H. §. 8. n. 3. & §. Immunitas n. 10.

Quæ iura habeat circa administrationem Sacramentorum, & sepulturæ, t. 2. H. §. 8. n. 5.

R E C V R S V S.

De recursum ad Principem, vide in §. Appellatio n. 9.

Recursum ad Superiorem an impediatur executionem sententiæ, t. 2. E. §. 23. n. 17.

Recursum Clericorum ad iudices laicos qualiter sit prohibitus, t. 3. P. §. 28. n. 5.

R E C V S A T I O.

Recusatio iudicis ex quibus causis fieri possit, & quid operetur, t. 2. L. §. 47. n. 66. & seqq.

Alia vide iudex.

R E D V C T I O.

Reductio ad arbitrium boni viri post laudum latum, infra quantum tempus sit petenda, t. 4. R. §. 6. n. 1.

Reductioni preiudicium an possit renunciari, vel aliqua cautela impediri, t. 4. R. §. 6. n. 2.

Reductio, an impediatur laici executionem, & possit ab ea appellari, t. 4. R. §. 6. n. 3.

Reductio cotam quo iudice sit petenda, quando Clericus, & Laicus simul fuerint arbitratotes, tom. 4. R. §. 6. num. 4.

Reductio ad arbitrium boni viri qualiter equiparetur restitutioni in integrum, vel appellationi, quæ requirantur ut locum habeat, & alia, tom. 4. R. §. 6. num. 5.

An possit fieri ex nouiter deductis, ibid.

Reductionem petentes quid probare debeant, t. 4. R. §. 6. num. 6.

De reductione ad arbitrium boni viri, plura remissive, t. 4. R. §. 6. n. 7. & in §. Compromissum n. 18.

Reductio ad arbitrium boni viri quando detur à laudo, t. 1. A. §. 32. n. 24.

REGRESSVS.

Regressus referatur ad beneficium ob non solutam pensionem quid operetur, t. 3. P. §. 16. n. 9.

REGALIA.

Regalia, quæ dicantur, & an volent in concessione feudi, t. 3. F. §. 11. n. 26.

Regalia quæ sint, an possint alienari, præscribi, & alia, t. 3. P. §. 45. n. 59. & seqq.

Alia vide in §. Via n. 6.

REGATERI.

Regateri, siue reuenditores publici tenentur res furatas empras restituere sine pretio, t. 2. E. §. 8. n. 27.

De Regaterijs alia vide in Praxi §. Rigatieri.

REGULA.

Regula Catoniana circa legata, quæ sit, & quando precedat, vel non, t. 4. R. §. 7. n. 1.

De natura regularum, de regula Catoniana, & huiusmodi, remissive, ibid.

Regula, quod eirelucti sint vitandi, procedit quando sunt omnino inutiles, t. 4. R. §. 7. n. 2.

Regula de iure quæsitio non tollendo, an, & quando procedat, t. 4. R. §. 7. n. 3.

Quomodo procedat in erectione Collegii, & in quibus videatur præiudicatum Ecclesie Matrici, ibid.

An habeat locum in officiis, ibid.

Regula, quod inclusio vnius, sit exclusio alterius quomodo procedat, t. 4. R. §. 7. n. 4.

Regula, si non valet vt ago, valet vt valere potest, quando locum habeat, t. 4. R. §. 7. n. 5.

Regula, quod multa facta tenent, quæ ab initio fieri prohibentur, quando procedat, t. 4. R. §. 7. n. 6. & n. 10. vide §. Actus.

Regula correlatiuorum, procedit in dispositione legali, non in conuentionali, t. 4. R. §. 7. n. 7.

Non procedit siante statuto, quod statuta intelligantur ad litteram, remota omni tacito intellectu, ibid. & alia.

Regula conectorum, anctorum, & dependentium, est quod de omnibus sit idem iudicium, t. 4. R. §. 7. n. 8.

Regula, nemo plus iuris in alium transfert, quam ipse habeat, saltem pluribus casibus, t. 4. R. §. 7. n. 9.

Regula, qui sentit commodum, debet sentire incommodum qualiter sit intelligenda, t. 4. R. §. 7. n. 10.

Regula, si vinco vincentes te, tantò magis vincam te, quomodo sit intelligenda, & quando procedat, t. 4. R. §. 7. n. 11.

Regula, cessante causa, cessat effectus, & remota obitaculo, res reuertitur ad suum statum, quando locum habeat, t. 4. R. §. 7. n. 12.

Regula quod tibi non nocet, & alteri prodest concedendum esse, qualiter sit intelligenda, t. 4. R. §. 7. n. 13.

Regulam habens pro se, dicitur habere intentionem fundatam, & alia remissive, t. 4. R. §. 7. n. 14.

Regula de trienniali, vel annali possessore, quid sit, & quando procedat, t. 4. R. §. 7. n. 15.

De pluribus regulis Cancellariæ Regni Lusitani, remissive, ibid.

Regula, plus valere quod agitur, quàm quod simulatè concipitur, quando procedat, t. 4. R. §. 7. n. 16.

De regula de iure quæsitio non tollendo, & alijs remissive, ibid.

Regula, qui potior tempore potior iure quando procedat, vel non, t. 1. C. §. 32. n. 3.

Regule Cancellariæ Romanæ, an obligent in conscientia, t. 3. L. §. 10. n. 6.

Regula de trienniali possessore in beneficijs Ecclesiasticis, qualiter suffragetur, t. 3. P. §. 18. n. 50.

REGVLARES.

Regularibus beneficia secularia conferri non possunt, nisi quandoque in subsidium, t. 1. B. §. 4. n. 1.

Regulares an subijcti Episcopo quoad visitationem, & alia, t. 2. E. §. 9. n. 3.

An possint cogi ab Episcopo, vt vadant ad processionem, t. 2. E. §. 9. n. 58.

Emendo an sibi, vel Ecclesie acquirant, t. 2. E. §. 9. n. 62.

An, & quando possint pascui ab Episcopo, §. eodem num. 66.

An possint Religiosos suos de sanctos portare per vias, & Patochias alienas, t. 2. H. §. 8. n. 5.

An gaudeant immunitate Ecclesie quoad suos Superiores, t. 2. I. §. 4. n. 30.

Regulares, quas functiones facere possint circa cadavera in suis Ecclesijs sepelienda, t. 4. S. §. 12. n. 6.

Alia vide §. Religiosi.

Regulares qualiter possint habere administrationem, & vsum peculij proprii, sine lesione voti paupertatis, & illis ad Episcopatum promouendi assignari congrua ex bonis conuentus, vide Addit. Noua. tom. 1. cap.

RELATIO.

Relatio fit tantum ad ea, quæ sunt dispositiue, non autem demonstratiue, t. 4. R. §. 8. n. 1.

Relatio ad quæ fit facienda, vel non, remissive, ibid.

Relatio operatur, vt omnia censentur expressa, prout in relato, & cum omnibus suis qualitatibus, tom. 4. R. §. 8. num. 3.

Relatiua dispositio quando dicatur certa, & expressa, ibid.

Relatio an sufficiat ad satisfaciendam formæ, ibid.

Relatio facta in scripto, vt concessione Principis, intelligitur de eo, quod in relato iussu continetur, ibid.

Relatio, siue relatiua depositio testis an probet, t. 4. R. §. 8. num. 4.

Relatio non fit ad omnia, sed tantum ad ea, quæ sunt compatibilia cum expressis, t. 4. R. §. 8. n. 5.

Relatio non fit ad aliud propter quod dispositio sanabilis restituitur; nec ad verba, quæ sunt demonstratiue; nec ad remota; nec ad alia, de quibus latè ibid.

Relatio fit ad omnia ratione vniuersalitaris verborum, ibid.

Relatio facta ad aliam scripturam est condicionalis, quantum illa sit valida, & obligatoria, & alia, tom. 4. R. §. 8. num. 6.

Referens non potest plus operari, quàm sit in relato, ibid.

Referens se ad aliquas scripturas, censetur habere notitiam illarum, ibid.

Enunciatio simpliciter facta de aliqua scriptura absque clausula relatiua, non importat relationem, ibid.

Quod referens non probet sine relato, limitatur in pluribus casibus, t. 4. R. §. 8. n. 7.

De vt relationis remissive, ibid.

De relatione, & relatiuis, ac de relatione nuncij citantis, & alijs remissive, t. 4. R. §. 8. n. 8.

Relatio citationis domi factæ, valet etiam sine clausula solæ habitationis, & alia, t. 4. R. §. 8. n. 9.

Relatio operatur vt res proprijs nominibus dicatur expressa, t. 4. R. §. 8. n. 10.

Relatio an referatur ad omnia, vel ad proximam tantum, ibid.

Relatum qualiter sit in referente cum suis qualitatibus, t. 4. R. §. 8. n. 11.

De relatione, & relato remissive, t. 4. R. §. 8. n. 12.

Relatio debet fieri, vt singula singulis, congrue conueniant, & precedentibus respondeant, tom. 1. A. §. 15. num. 34.

Relatio cause facta superiotti, & associatio quid operetur, t. 3. C. §. 8. num. 10.

Relatio an, & quando fit facienda ad verba proxima, vel ad remota, t. 1. A. §. 15. n. 34.

Relationi peritorum quando standum sit, vel non, vide Periti.

RELATIVUM.

Relativum quis, vel qui, etiam adiectum verbum, fuit temporis facit conditionem, tom. 4. R. §. 8. num. 1.

Relativum an habeat vim expressivam, vel restrictivam, ibidem.

Relativum an referatur ad omnes, ibid.

Relativum qualiter sit in referente, & si de relato non constet, nulla fides oritur, & quando secus, tom. 4. R. §. 8. num. 2.

Referens qualiter recipiat interpretationem, & restrictionem a relato, ibid.

Referens non probat non exhibito relato, ibid.

Referens nihil plus continere potest, quam sit in relato, & quando secus, ibid.

Relatum dicitur esse in referente, & si relatum sit nullum an reddat nullum referentem, ibid.

Quid si dispositio referens sit certa, & alio modo facta, quam sit in relato, an tunc situr referenti abique relato, & alia, ibid.

Quid si tam relatum, quam referens inter se pugnent, cui potius standum sit, ibid.

Relatum, vel referens an magis sit attendendum, tom. 2. L. §. 27. n. 22.

RELEGATIO.

Relegatio an fieri possit a loco, vel in loco iudici non subiecto, L. 2. L. §. 41. n. 73.

RELIGIO.

Religio est vna continens plures species, siue ordines, tom. 4. R. §. 9. n. 1.

Religionis, vel Religiosorum appellatione qui veniant; de varietate religionum, & alia, remissive, ibidem.

Religionis, & pie causae qualiter sit servandum, ibidem.

Religiosi etiam mendicantes, & Capaccini possunt esse testes in testamento abique licentia superlocis, tom. 4. R. §. 9. num. 2.

Religiosi non possunt testificari in iudiciis abique licentia, de qua debet consistere in actis, ibid.

Si de facto testificentur, an valeat testimonium, ibidem.

Religiosi an possint iurare in manibus iudicis secularis, ibidem.

Religiosi an magis probent, quam laici, ibid.

An valeat sententia, si litigent sine consensu Abbatis, ibidem.

Religiosi mendicantes licet non possint in proprio possidere, qualiter possint tamen capere, & vendere, abique solemnitatibus, L. 4. R. §. 9. n. 3.

Religiosi non possunt munera largiri, ibid.

Religiosi S. Dominici, & S. Augustini quale privilegium habeant in alienando, & hypothecando, tom. 4. R. §. 9. num. 4.

Religiosi descendentes intra annum probationis, an pratineant voluisse bona sua acquiri monasterio, vel agnatis suis, tom. 4. R. §. 9. n. 5.

Religiosi viri masculi, siue foeminae cuius aetatis esse debeant ut possint professionem emittere, & alia, remissive, tom. 4. R. §. 9. n. 6.

An, & quando annulletur professio per interruptionem anni novitatus, ibid.

Religiosi volentes professionem impugnare, non debent habitum dimittere, sed intra quinquennium causas nullitatis exponere, tom. 4. R. §. 9. num. 7.

Professio quando praesumatur facta per detentionem habitus vitra annum, ibid.

De professione inualida, & alia, remissive, ibidem.

Religiosi regulares an, & quando possint ad laxiorem religionem transire, an sit necessaria dispensatio Papae, & alia, tom. 4. R. §. 9. n. 8.

Religiosi qualiter corripiantur, & puniantur a suo Praelato, ibidem.

Religiosi professi an, & quando possint a religione expelli, & alia, remissive, ibid.

Religiosi professi licet sacris ordinibus non initiati, gaudent privilegio fori, tom. 4. R. §. 9. n. 9.

Sabel. Index Generalis.

Religiosi qualiter possint esse executores testamentarj, L. 4. R. §. 9. n. 10.

Religiosi introducuntur foeminas in monasteria quibus penitus afficiantur, tom. 4. R. §. 9. n. 11.

Religiosi societates seu quomodo recipiantur, de illorum institutis, votis, ministerijs, & alijs, tom. 4. R. §. 9. n. 12.

De religione, & religiosis, remissive, tom. 4. R. §. 9. num. 13.

Religiosi an, & quando possint dicere de inutilitate professionis, ibid.

An monachus factus Episcopus eximatut a iugo suae Regulae, & alia, ibid.

Religiosi mandando religionem quae secum deferant, ibidem.

De religiosis ordinum militarium, ibid.

Religiosi non possunt accedere ad studia extra claustra Religionis abique licentia, tom. 4. R. §. 9. n. 14.

Religiosi non possunt largiri munera sine licentia sui Praelati, L. 4. R. §. 9. n. 15.

Religiosi an succedant in feudis, maioratibus, & primogenituris, tom. 4. R. §. 9. num. 16.

De religiosis recurrentibus ad tribunalia secularia, tom. 4. R. §. 9. n. 17.

Religiosus factus Episcopus an recuperet bona donata, & renunciata ante professionem, tom. 4. R. §. 9. num. 18.

Religiosi an possint habere proprium, tom. 4. R. §. 9. num. 19.

Religiosi an sint capaces pensionum, tom. 4. R. §. 9. num. 20.

Religiosi an possint se defendere occidendo iniuriam, tom. 1. D. §. 9. n. 2.

Religiosi an possint possidere in proprio, tom. 1. A. §. 1. num. 7.

Religiosi an possint esse executores testamentarj, L. 2. E. §. 24. num. 2.

Religiosi an admittantur ad primogenituram, vel secundo geniti excludantur, tom. 3. P. §. 44. num. 11.

Religiosi, vide plura in verb. Monachus, & Monialis.

REMEDIA.

Remedium L. C. de pignor. quid sit, & ad quorum fauorem inductum, L. 4. R. §. 10. n. 1.

An habeat locum in causa doris, & Saluiano, ibid.

Remedium d. L. qualiter cesset stante clausula constituti, obligacione camerati, & alijs casibus, tom. 4. R. §. 10. num. 2.

Remedium d. L. an proffit tertio possessori contento, L. 4. R. §. 10. n. 3.

Remedium d. L. an procedat contra eum, qui filii resuset dominium in re vendita, tom. 4. R. §. 10. num. 4.

An locum habeat in fundo censito, ibid.

Remedium cap. reintegranda 3. quarsi. t. competis proliariis, vel clericis a sua possessione, tom. 4. R. §. 10. num. 5.

Remedium praedictum competet etiam laicis pro rebus profanis recuperandis, an pro rebus mobilibus, & pro incorporalibus, ibid. & n. 14.

Iudex Ecclesiasticus non cognoscit de spolio rei profanae, ibidem.

Remedium praedictum qualiter possit conditionaliter commulari cum temedio retinenda, ibid.

Quae extrema requiratur, & alia, remissive, ibidem, & num. 1. & 17.

Remedium d. cap. reintegranda qualiter competat proprietario, conductui, colono, filio, creditori, usufructuario, commendatario, & huiusmodi, tom. 4. R. §. 10. num. 6.

Remedium praedictum cap. reintegranda an, & quando detur contra tertium possessionem bonae fidei, tom. 4. R. §. 10. num. 7.

De alio temedio ad recuperandam possessionem, adversus singulares possessores viciosos, ibid.

Remedium d. cap. reintegranda an, & quando detur contra emerentem a minore, pupillo, vel Ecclesia, sine debitis solemnitatibus, tom. 4. R. §. 10. num. 8.

Remedium d. cap. reintegranda datur contra creditorem.

Ff Immis-

- Immuni ad recuperandam possessionem, probata satisfactione, tom. 4. R. §. 10. n. 9.
- Qualiter competat creditori retentio pro alio credito in pignoris assignatione non comprehenso, ibid.
- De alijs remedijs non recuperatione pignoris extincto debito, ibid.
- Remedium prædictum competit si ante perfectionem contractus, vel implementum conditionis alter ingreditur possessionem, t. 4. R. §. 10. n. 10.
- Remedium d. cap. reintegranda non datur ei, qui iudicis auctoritate possessionem amisit, nec contra possidentem auctoritate Praetore; & quando locus, t. 4. R. §. 10. num. 11.
- Que sint probandi in spolio iudiciali, quando committatur, quomodo purgari debeat, & alia, ibidem.
- Remedium d. cap. reintegranda non datur illi, qui factio proprio cecidit a possessione, tom. 4. R. §. 10. num. 12.
- Quid si ante nullitate contractus; vel ubi spoliator fuit in causa amissionis possessionis spoliatus, & alia, ibidem.
- Remedia possessoria qualiter non competant ei, qui senel adeptus possessionem in alium transiit, ibidem.
- Remedium d. cap. reintegranda non impeditur per exceptionem domini, & melioramento, t. 4. R. §. 10. num. 13.
- Remedium d. cap. reintegranda, an, & quomodo competat etiam pro iuribus incorporabilibus, & pensione, t. 4. R. §. 10. num. 14.
- Remedium d. cap. reintegranda an, & quando transeat ad heredes, & contra heredes, tom. 4. R. §. 10. num. 15.
- Qualiter transeat ad Praetorem successorem Ecclesiarum, ibidem.
- An deat contra coheredem, vel consocium, vel singularem, ibid.
- Remedium d. cap. reintegranda an sit perpetuum, vel præscriptum, & quanto tempore, tom. 4. R. §. 10. num. 16.
- Remedium d. cap. reintegranda quas probationes, & extrema requirat, quomodo concludere debeat, & alia, t. 4. R. §. 10. n. 17.
- An possit cumulati cum remedio adipiscendæ, ibidem.
- An debeat de necessitate continere diem, & tempus spolijs ibidem.
- Remedium d. cap. reintegranda quando renascatur intentatum, t. 4. R. §. 10. n. 18.
- An admittat appellationem, & quid in Terris Ecclesiarum, ibidem.
- Remedium prædictum cap. reintegranda an secum porret fructuum restitutionem, & à quo tempore, t. 4. R. §. 10. num. 19.
- Qualiter in spolio iudiciali detur retentio spoliatori pro credito liquido, & elato; quid in spolio priuato, ibidem.
- Remedia possessoria an sint licita in foro conscientiarum, tom. 4. R. §. 10. num. 20.
- Remedia possessoria versantur circa adipiscendam, retinendam, & recuperandam possessionem, & quæ talia sint, t. 4. R. §. 10. n. 21.
- Remedium l. fin. C. de edict. D. Adrian. roll. quid sit, tom. 4. R. §. 10. num. 22.
- Qualiter possit concurrere cum interdictione quorum bonorum, de formula actorum, & alia, ibid.
- Remedium d. l. fin. quibus competat, vel non late, ibidem.
- Remedium prædictum an procedat in codicillis, ibidem.
- Quas probationes, vel extrema requirat, ibid.
- Remedium d. l. fin. an competat heredi in re certa, vel alijs virtualiter indistincto, tom. 4. R. §. 10. num. 23.
- An immissus ex remedio d. l. fin. teneatur cauere de restituendo in casu succumbentis, ibid.
- Remedium dict. leg. fin. competit etiam fideicommissario, probatis requisitis, de quibus, tom. 4. R. §. 10. num. 24.
- Remedium prædictum an detur contra reritum possessorem, ibid.
- An pro fideicommissis inter vivos inducitur, ibidem.
- An procedat in feudis, & alia, ibid.
- An competat substitutus in testamento, ibid.
- Remedium prædictum cessat si ante transactionem super fideicommissio, ibid.
- Remedium prædictum qualiter competat etiam in bonis emphyteusiacis, & vigore iusveniarum, t. 4. R. §. 10. num. 25.
- Item pro executione litterarum Apostolicarum, ibidem.
- An competat pro fructibus, & augmento hereditatis, ibidem.
- Remedium prædictum competit pro bonis iure pignoris tantum possiditis, ibid.
- Remedium prædictum non impeditur per petitionem remissionis, ibid.
- Remedium d. l. fin. ut competat debet prodari originale testamenti, vel exemplum in forma publica, & an sufficiat scriptura testatoris, tom. 4. R. §. 10. num. 26.
- Remedium d. l. fin. intentatum à fideicommissario, an impediatur per exceptionem alterius fideicommissi antiquioris, t. 4. R. §. 10. n. 27.
- Remedium d. l. fin. an impediatur per exceptionem nullitatis, fallitatis testamenti, incapacitatis heredis, inhabilitatis testatoris, & huiusmodi, tom. 4. R. §. 10. num. 28.
- Remedium prædictum admittit tantum exceptiones peremptorias relevantes inconuenient probatas, ibidem.
- Remedium prædictum quibus competat, vel non, & quas exceptiones admittat, remissus, ibid.
- Remedium d. l. fin. non competit heredibus ab intestato, sed illis datur alia remedia, de quibus tom. 4. R. §. 10. num. 29.
- Remedium d. l. fin. qualiter cesset, quando hinc inde producit testamentum, & si ante paritate tituli, t. 4. R. §. 10. num. 30.
- Remedium prædictum an detur contra titulo possidentem, vel ex prioris testamenti venientem, ibid.
- Competit fideicommissarius etiam aduersus tertios possessores, & successores extraneos, ibid.
- Remedium prædictum cessat si ante legitimo contradicere, & tunc agendum est via ordinaria, ibidem.
- Quid dicatur legitimus contradicere ad hunc effectum, ibid. & n. 31.
- Remedium d. l. fin. cessat quando negotium fuit discussum in iudicio, nisi fuerit appellatum, tom. 4. R. §. 10. num. 32.
- Remedium prædictum an competat heredi heredis, ibidem.
- Remedium d. l. fin. non datur contra legatarium legitime, nec contra bona à creditoribus possessa, ibidem.
- Remedium d. l. fin. an possit impediri à legatarijs, vel fideicommissarijs, ibid.
- Remedium prædictum non competit legatarijs, nec institutis in re certa, ibid.
- Remedium prædictum an competat pro maiore confectione, ibid.
- Remedium prædictum an admittat appellationem, & alia, remissus, t. 4. R. §. 10. n. 33.
- Remedium d. l. fin. ut locum habeat plura sunt necessaria, de quibus t. 4. R. §. 10. n. 33.
- Quis sit iudex competens in hoc iudicio immisionis ex remedio d. l. fin. ibid.
- Remedio l. 2. Cod. de rescind. vendit. succurritur venditori læso ultra diuidium iusti pretij, ut restitutum pretio res illis reddatur, vel alium pretium ab emptore suppleatur, tom. 4. R. §. 10. numero 34.
- Cuius sit electio, quomodo calculanda læsio, & quanto tempore præscribitur, ibid.
- Remedium d. l. 2. an deat contra non possidentem, an contra reritum possessorem, & alia, tom. 4. R. §. 10. num. 35.

Remedium d. l. a. an praestetur, & quomodo Florentiae, ibidem.

An respectu pretij supplendi debeantur fructus recompensari, ibidem.

Remedium praedium an possit inuentari perempta re, an sint rescindenda melioramenta, & alia, remissio, ibidem.

Remedium d. l. a. an, & quando procedat; an habeat locum in dote affirmata, suballatione, locutione, emphyteusi, diuisione, transfectione, & alijs contrahibus, tom. 4. R. §. 10. num. 16.

Remedium praedium an competat venditori tantum, vel etiam emptori laeso, ibidem.

Remedium d. l. a. non habet locum ubi liberalitas exercetur, quid si sine scientia valoris rei, iuramento, renunciatione, & clausula, *Quod plus valet*, tom. 4. R. §. 10. n. 37.

Remedium d. l. a. competit etiam minori, & Ecclesiae, t. 4. R. §. 10. n. 38.

Remedium praedium an resoluit hypothecam interim constitutas, ibidem.

An obliget fideiussorem euictionis, ibidem.

Remedium l. diffamari C. de ingenu. & manumiss. quid sit, quando, & ad quid competat, vel non, tom. 4. R. §. 10. n. 39.

In quibus causis procedat, & alia, ibidem.

Remedium l. si vnuquem C. de reuoc. donat. an, & quando procedat, & in quibus donationibus locum habeat, t. 4. R. §. 10. n. 40.

Remedia subsidaria plura sunt, de quibus, remissio, t. 4. R. §. 10. n. 41.

De remedijs legalibus, remissio, tom. 4. R. §. 10. num. 42.

Remedia quando non expendant; tardiora quam mala, dicantur facili, & alia, tom. 4. R. §. 10. num. 43.

Remedia quae sunt adhibenda in peffentis tam politica, quam medica, tom. 4. R. §. 10. n. 44.

Remedium l. diffamari &c. non habet locum in iuribus de futuro, tom. 1. A. §. 11. num. 11. & quando competat, vel non, & alia de materia, ibidem.

Remedia amoris sensuales quae sint, tom. 1. A. §. 11. num. 6.

Remedia quae suppetant appellatione prohibita, tom. 1. A. §. 12. n. 9.

Quae suppetant ad sedanda scandala, tom. 1. C. §. 10. num. 18.

Remedium l. a. C. de rescind. vendit. an procedat in emphyteusi, tom. 2. E. §. 7. num. 1. & alia vide §. Latio.

Remedium l. fin. C. de edict. D. Adrian. toll. competit fideicommissarijs, probatis extremis, t. 2. F. §. 13. num. 35.

Remedia possessoria quae sint, quibus competant, an sint tota in conscientia, & alia, t. 3. P. §. 18. num. 56. & seqq.

De remedijs contra torquem, & eorum dissolutionem, t. 4. T. §. 13. n. 3.

Remedium l. diffamari, vel l. si conuendat, an, & quando inducat praesumptionem, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap.

De remedio actionis negatoriae, ibidem.

Remedium spolijs quibus, contra quos, & quando detur, an admittat appellationem, & qualiter fructus debeantur, t. 4. in Resol. cap. 4.

REMISSIO.

Remissio delinquentis an, & quando sit facienda de vno iudice ad alium, tom. 4. R. §. 11. n. 1.

Remissio furum inter iudicem commissi delicti, & iudicem contractationis quando locum habeat, vel non, & alia, ibidem.

Remissio qualiter sit facienda à Barone, siue Vassallo Domino directo, ibidem.

Quae sint animaduertenda per officiales in consulendo Principibus remissionem delinquentium, ibidem.

De remissionibus casualium, & personarum tam in ciuilibus, quam in criminalibus, ibidem.

An ubi non sit remissio, saltem sit exequenda sententia ad instantiam iudicis, qui eam tulit, ibidem.

Subel. Index Generalis.

An Baro possit renunciare remissioni sibi competenti in praedium suorum Vassalorum, ibidem.

Remissio an sit facienda cum causae cognitione, & à quo iudice sit sumenda dicta cognitio, ibidem.

Remissio an sit facienda post sententiam, quo ad eius executionem, ibidem.

Remissio facta de omni iure intelligitur ex causa de praesenti, tom. 4. R. §. 11. n. 2.

Remissio est donatio, non presumitur, nec tribuitur ad incognita, & ignorata, & alia de quibus, ibidem.

Remissio inuentarij facta ruori quid operetur, tom. 4. R. §. 11. n. 3.

Remissio pensionis, siue affectus qualiter, & pro qua rata sit facienda conductori, qui ex casu fortuito, & sine culpa propria fructus soluit non petcepit, tom. 4. R. §. 11. n. 4.

An, & quando sterilitas alicuius anni sit compensanda cum vbertate aliorum ad effectum praedium, & alia, ibidem.

Quae dicatur sterilitas magna, & grauis, & digna remissione; quomodo probetur, & alia, ibidem.

Remissio pensionis, an, & quando sit facienda conductori, emphyteutae, censuario, ob sterilitatem, pestem, bellum, & huiusmodi casus inopinatos, late, ibidem.

An, & quando ad dictum effectum dicatur inieus contrahens locationis, vel venditionis, ibidem.

De aliquibus pactis inter locatorem, & conductorem super remissione, vel non remissione mercedis, ibidem.

An sub nomine periculi suscepti veniant casus fortuiti, & alia, remissio, ibidem.

Remissio qualiter sit facienda inquilino, qui domum conduxit ut aduenas, & scolares recipere, si deinde superueniat aliquod impedimentum, belli, pestis, & huiusmodi, ita ut non possint domo ad dictum effectum, t. 4. R. §. 11. n. 5.

Remissio an, & quando sit facienda conductori molendini, propter incurium aquarum, & inundationem, ibidem.

Remissio canonis an sit facienda emphyteutae, tom. 4. R. §. 11. num. 6.

Remissio an, & quando sit facienda conductori pedagij, vel gabellae propter bellum, vel Pestem, ibidem.

Remissio an sit facienda quando conductor in se suscepit casus fortuitos, t. 4. R. §. 11. n. 7.

Quid si damnum sit non in fructibus, sed in substantia rei, ibidem.

Quando dicatur res perempta in substantia, ibidem.

Remissio est facienda, si damnum progeniat ex culpa, & facto locatoris, ibidem.

Quid faciendum si damnum progeniat non à casu, sed ab excessiuitate affectus consueti, & alia, ibidem.

Remissio pensionis ut possit peti, an sit necesse denunciare locatori casum, ob quem venit sterilitas, t. 4. R. §. 11. num. 8.

Remissio pensionis, vel affectus licet sit facienda in aliquibus casibus ut supra, in pluribus tamen non sit; quando scilicet aliter actum est inter contrahentes; ubi culpa procedit à conductore, vel eius famularibus; quando damnum euenit in fructibus postquam fuerunt à solo separati; quando fuit venditus fundus habita fide de praetio; quando conductor renunciat generaliter omni legem auxilio, & fauori; quando conductor potuit prauidere damnum, vel casum, ob causam, quae tempore contractus aderat, & in alijs casibus, de quibus late tom. 4. R. §. 11. num. 9.

Remissio an procedat in locutione operarum, si illi conductor vi non possit, ibidem.

Remissio mercedis an liceat ubi sterilitatem, etiam ob insolitam vbertatem fiat eualem augumentum, ibidem.

Remissio iniuriarum, orij, & rancoris qualiter sit necessaria ad salutem animae, tom. 4. R. §. 11. num. 10.

De remissione per creditores facta suis debitoribus, quando sit rata in foro consuetum, & alia, tom. 4. R. §. 11. num. 11.

Alia vide in §. Creditor, n. 2. & alibi.
Remissio, vel declaratio docti, an praeiudicet, vide
Doct. n. 17.
Remissio, vel reductio canonis an competat ob sterilitatem,
t. 2. E. §. 7. n. 1.
Remissio inventarii an fieri possit à testatore, & quid impor-
tet, t. 2. l. 3. §. 6. n. 15. & 16.
De remissione pensionis, vide t. 4. in Resolut. cap. 1.

R E M I S S O R I A.

Remissoria pro examinandis testibus an, & quando conce-
datur in criminalibus, t. 4. R. §. 12. n. 1.
Quid servetur Florentiae, ibid.
Remissoria an femel, vel pluries possit concedi, ibidem, &
& num. 5.
Remissoria quando possit concedi, vel denegari tam in ci-
vilibus, quam in criminalibus, t. 4. R. §. 12. n. 2. & an
ab ea detur appellatio.
Remissoria an detur in causis matrimonialibus, & beneficiis,
ibidem.
Remissoria non conceditur ubi probatio deducta non est re-
levans, t. 4. R. §. 12. n. 3.
Remissoria in quibus casibus sit concedenda, vel denegan-
da, ibidem.
De modo concedendi remissoriam, & illam exequendi,
& formula processus remissorialis, & alia, remissive,
ibidem.
Remissoria non solet denegari ubi causa est commissa appel-
latione remota, ibid.
Remissoria duobus iudicibus directis, si per vnum tan-
tam exequatur, an sit validus processus, tom. 4. R. §.
11. num. 4.
Remissoria non est concedenda ad impediendum reme-
dium l. fin. C. de edict. D. Adrian. ioli. tom. 4. R.
§. 11. num. 5.
Remissoria denegatur super materia aliis articulata, & in
alijs casibus, ibid.
Remissoria an detur ad probandum contra propriam con-
fessionem, ibid.
Remissoria in prophanis conceditur ubi articuli sunt relevan-
tes, t. 4. R. §. 11. n. 6.
An possit discutia dicta testium, ibid.
Remissoria an concedatur super articulis obiectivis, & cri-
minosis, t. 4. R. §. 11. n. 7.
An possit publicationem processus, & didicere testificari,
ibidem.
Remissoria in beneficiis an, & quando sit concedenda,
t. 4. R. §. 11. n. 8.
De remissoria, & litteris remissorialibus, remissive, t. 4. R.
§. 11. n. 9.
Remissoria an detur ad probandum attenuata, tom. 1. A.
§. 46. n. 20.

R E N O V A T I O.

Renovatio tacita emphyteusis, an procedat ut in locazione,
tom. 2. E. §. 7. n. 22.
Renovatio emphyteusis sine an sit facienda ipsi emphy-
teutae, vel eius procuratoribus, etiam formis, tom. 2. E.
§. 7. num. 13.
Renovatio intra quantum tempus sit petenda, ibidem, &
num. 26.

R E N U N C I A T I O.

Renunciatio quid sit, quas solemnitates requirat, ex quibus
actibus inducatur, quomodo restringenda, & alia, t. 4. R.
§. 13. n. 1.
Renunciare iuri suo quilibet potest, & quando secus,
ibidem.
Renunciandi iura sua, regulariter non datur regressus, &
quando secus, ibid. & n. 6.
Renunciatio quando dicatur excludenda iurum renun-
tantis, vel ponis translativa ad favorem renun-
tantis, ibid.
Renunciatio exceptionis non numeratae pecuniae, vel
doctis, an, & quando subsistat, tom. 4. R. §. 13. nu-
mer. 3.
Quid si fuerit facta cum iuramento, ibid.
Renuncians qualiter sit certiorandus de iuribus suis, tom. 4.
R. §. 13. n. 3.
Renuncians beneficijs fideiussorum qualiter sibi praeiudicet,
t. 4. R. §. 13. n. 4.

Renuncians generaliter omni legum analio, & suori
an sibi praeiudicet quo ad exceptionem cedendarum,
& excussionem, ibidem, & num. 5.
Quid siante iuramento, ibid.
Quid si constet de errore, vel falsa causa? tom. 4. R. §. 13.
num. 5.
Renunciatio generalis quid operetur, ibid.
Renuncians liti, vel appellationi, an, & quando teneatur
reficere expensas, t. 4. R. §. 13. n. 6.
Renunciatio litis, & cautae quid operetur, ibid.
Renuncians liti, an intelligatur renunciassse instantie tan-
tum, vel suae, & alia, ibid.
Renuncians appellationi, & reductioni ad arbitrium boni
virii, vel nullius laici, an possit non obtinere renun-
tatione reclamare stante dolo, vel magna lesione,
ibidem.
Renuncians iuri, quod habet, vel habere sperat intelli-
gitur ex causa de praeterito, t. 4. R. §. 13. n. 7.
Renunciatio quando trahatur etiam ad futura, ibi-
dem.
An, & quando possit renunciari iuri de futuro, & an iura
futura possint cedi, & alia, ibid.
Renunciatio universalis an comprehendat fideicommissum,
& alia iura de futuro, tom. 4. R. §. 13. num. 8.
Quid si sit iurata? ibid.
Renunciatio de hereditate viventis an subsistat, ibi-
dem.
Renunciatio quando dicatur continere ius futurum ex
causa de futuro, vel ex causa de praeterito ut ve-
niat, vel non in renunciacione, tom. 4. R. §. 13.
num. 9.
Quid siante iuramento? ibid.
Renunciatio universalis quando comprehendat fideicom-
missum, etiam conditionale, & non purificatum, &
ac alias successiones devolvendas, tom. 4. R. §. 13.
num. 10.
De materia renunciationum generalium, an, & quan-
do extendantur, vel non ad iura ignorata, vel non
cognita, & de vi, & virtute clausularum generalium,
& praegnantium, remissive, ibid.
Renunciatio fideicommissi requirit certam scientiam, &
inspeccionem verborum testamenti, & quando secus, t. 4.
R. §. 13. n. 11. & 13.
Renunciatio fideicommissi refutans ex divisione inter fra-
tres an praeiudicet illorum alijs, & heredibus, tom. 4. R.
§. 13. n. 12.
Renunciatio, vel dispositio facta à patre quando possit im-
pugnari per filios, ibid.
Renunciatio de bis, quae pendunt à testamento ut valeat,
qualiter sit necessaria perfecta testamenti cognitio, & in-
spectio, t. 4. R. §. 13. num. 13.
Quid siante iuramento, ibid.
Ex quibus inducatur, vel presumatur scientia testamenti,
ibidem.
Renunciatio generalis non extenditur ad ea, quae ve-
nimus non fuerunt cognita, quid si adde iura-
mentum, & alia, t. 4. R. §. 13. num. 14.
Renunciatio generalis, & iurata ad quae trahatur, vel non,
ibidem.
Renunciatio generalis facta post aliquot speciales casus, vel
exceptiones, qualiter trahatur ad omnia alia remedia
competentia, ibid.
Renunciatio non revocatur in donationem ex causa ingratitu-
dinis, vel supervenientiam filiorum, an praeiudicet filijs,
tom. 4. R. §. 13. n. 15.
Renunciatio ingratitudinis an valeat, vel saltem firmetur
iuramento, ibid.
Renunciari an possit legibus prohibitis, an statuti
inducantibus aliquam solemnitatem, & huiusmodi, tom. 4.
R. §. 13. n. 16.
Renunciari an possit beneficio cessionis bonorum, an excep-
tione non numeratae doctis, ibid.
Renunciare quilibet potest suori suo, & quando secus,
ibidem.
An possit renunciari dolo, & enormissimae lesioni,
ibidem.
Fieri an, & quibus renunciari possit, vel non, tom. 4. R.
§. 13. n. 17.
Renunciatio hereditatis continet conditionem, si fuerit de-
lata, tom. 4. R. §. 13. n. 18.

Qualiter abdicet omne ius, ad quod non datur regressus, ibidem.

Renunciatio hypothecæ super bonis viri, quando subsistat, vel non, t. 4. R. §. 13. n. 19.

Renunciatio defensionum facta à reo, nihil expræiudicat, etiam si sit iurata, tom. 4. R. §. 13. n. 20.

Quid si reus esset legitimus, & sponte confessus? & de alijs casibus, in quibus cessat dicta conclusio, ibidem.

An possit renunciari termino ad repulsam, & appellacioni, ibidem.

Renunciari an possit præscriptioni statutarie tam in civilibus, quam in criminalibus, ibid.

Renunciatio facta per nitam de bonis paternis an, & quando valeat, & quid in foro conscientie, tom. 4. R. §. 13. num. 21.

Quid sitne enormissima lesio, & quomodo sit consideranda lesio, ibid.

Qualiter habeat statum validitatis, & obstat donec non fuerit rescissa per res conformes, ibid.

Renunciatio facta à matre, an obstat filio agenti ad ammiffionem, ibid. & n. 28.

Renunciatio non comprehendit bona filie renuncianti alia ex causa, quam successione debita, nec extenditur ultra causam expressam, & quando fecit, tom. 4. R. §. 13. num. 22.

Renunciatio de bonis paternis, maternis, & frateris non extenditur ad bona sororum, & alia, ibidem.

Renunciatio generalis non comprehendit id, quod filie competit virtute l. hac adic. l. C. de secund. nupt. ibidem.

Renunciatio est stricti iuris, non extenditur, nec comprehendit nisi expressa, ibid.

Renunciatio facta ad favorem fratrum, an operetur, ut si quid fuerit renuncianti relictum, sit illi cedendum, ibidem.

Renunciaciones sunt strictè interpretandæ, de bonis paternis, & maternis non porriguntur ad fraterna, & etiam à parentibus provenientia, tom. 4. R. §. 13. num. 23. 27. & 36.

Renunciatio non extenditur de re ad rem, nec de persona ad personam, ibid.

Renunciatio non intelligitur facta de hereditate illius ad cuius favorem emanavit, ibid.

Renunciatio censetur facta favore masculinorum tantum, qui si præcedat patri, non nocet filie renuncianti, t. 4. R. §. 13. n. 24.

Stipulatio in renuncione facta pro successibus, an intelligatur pro successibus sanguinis, vel etiam extraneis, ibid.

Renunciatio filiarum quam in ventre conditionem habeat, ibidem.

Renunciatio hereditatis quando sit abdicativa, vel translativa, quando realis, vel personalis, quid operetur, & alia, remissive, ibid.

De renuncione ex causa ingressus religionis plura, remissive, ibid.

Renunciatio quando comprehendat hereditates futuras, ibidem.

An ex cessione, vel renuncione hereditatis inducatur aditio, & alia, ibid.

Renunciatio cessat, cessante illius causa, ibid.

Quid si sit realis, & contineat etiam titulum donationis, ibidem.

Renunciatio facta à moniali præsumitur realis, ibidem.

Renunciatio respectiva ad dotem, si dos haberi non possit, non nocet, ibid.

Renunciatio facta pro filiis dotatam quando valeat, vel non, ad quæ extendatur, & alia, ibid.

Renunciatio facta patri, acceptanti pro se, & heredibus, intelligitur de descendentes à patre, & non de extraneis, tom. 4. R. §. 13. n. 25.

Renunciatio facta ob ingressum Religionis an semper sit realis, & abdicativa, ibid.

Renunciatio quando censatur facta patri, ut possit disponere in vita, & in morte ut insitutus renunciante excludat, ibid.

Renunciatio, siue donatio quando acquiratur patri, &

Sabel. Index Generalis.

ab eo transeat in filios, etiam diversi matrimonij, & alia ibidem.

Renunciatio facta duobus fratribus cum pacto reversionis, vno defuncto, an renunciatio ad eius portioneem admittatur, tom. 4. R. §. 13. n. 26.

Renunciatio facta vni fratri, an prosit alijs, ibidem.

Renunciatio facta favore fratrum, an illis bannitis, propter eorum filijs ad exclusionem renunciantis, ibidem.

Renunciatio facta favore vnius, non trahitur ad favorem alterius, & non præiudicat quoad alios, tom. 4. R. §. 13. num. 27.

Renunciatio hereditatis non extenditur ad fideicommissum, ibid.

Renunciatio quando dicatur personalis, vel potius realis, & quid in dubio, ibid.

Renunciatio est stricti iuris, non comprehendit nisi expressa, nec extenditur, & alia de renuncione restringenda, ibid.

Renunciatio quando sit strictè, vel largè interpretanda, ibidem.

Renunciatio universalis, & ampla quando comprehendat etiam dotem maternam, ibid.

Renunciatio non privat renunciante relicto sibi in testamento, ibid.

Renunciatio facta à filio, vel filia de hereditate patris, vel matris an nocet nepotibus, & alijs descendentes, t. 4. R. §. 13. n. 28.

Renunciatio facta à matre an, & quando obstat filijs, ibidem.

Renunciatio, vbi non inest causa, censetur per errorem facta, & annullatur, ibid.

Renunciatio hereditatum delatarum, & deferendarum, dicitur donatio, requirit insinuacionem, & alias solemnitates, tom. 4. R. §. 13. n. 29.

Quid si agatur tantum de iure querendo sub conditione, ibidem.

Renunciatio, vel alia dispositio facta inultu ingressus religionis, an tamen ingressum est valida, & Monasterium excludit, tom. 4. P. §. 13. numer. 30.

Renunciatio ex causa ingressus religionis qualiter sit facienda cum licentia Episcopi, & alijs requisitis, ibidem.

Renunciatio facta post ingressum Monasterij, & ante professionem, quas solemnitates requirat, ibidem.

Renunciatio quando presumatur facta ob ingressum religionis, vel ob aliam causam, quid operetur, tom. 4. R. §. 13. num. 31.

An possit reuocari sub pretestu enormissime lesionis, an excludat Monasterium, & alia, ibid.

Renunciatio facta ob ingressum religionis, illo non sequuto, vel si postea exeat, an possit reuocari, ibid.

Quid si egressus à Religione sequatur factio Papæ, vel per promotionem ad Episcopatum, an etiam recuperet bona tertio quæsitæ, ibid.

Renunciatio ex causa ingressus religionis est perpetua, realis, irrevocabilis, & latè interpretanda, & alia, ibidem.

Facta à moniali an, & quando sit translativa, vel extinctiva, ibid.

Renunciatio facta ad favorem patris, & filiorum an sit duplex, ita ut pater non possit filijs præiudicare, t. 4. R. §. 13. num. 32.

Renunciatio facta ad favorem agnationis, est servanda prout renunciatis dispositi, ibid.

Quid si esset stipulata reversione ad renunciante in casu contravenientis, ibid.

Renunciatio emphyteutis, & similium iurum presumitur personalis, & non realis, tom. 4. R. §. 13. num. 33.

Renunciatio tetradus non obstat vbi emptor vellet alteri concedere, vel nomine alterius retinere, ibid.

Renunciatio iacta qualiter inducatur ex actu contratio iuri suo, ibid.

Renunciatio statuti quo ad quartum dotale, non comprehendit alia capita eiusdem statuti, nec iuris dispositionem, t. 4. R. §. 13. n. 34.

Renunciatio non effectuat, vel post lusu alteri quantum, non operatur, tom. 4. R. §. 13. n. 35.
 Renunciatio facta ad fauorem alienum an possit ante illius acceptationem reuocari, ibid.
 Renunciatio facta cum supposito, quod bona renunciat minus valeret, tamquam erronea, & lesiua non sustinetur, tom. 4. R. §. 13. n. 36.
 Renunciatio de bonis fideicommissi subiectis, non valet in praedictum vocatorum, & quando facta locum subditorum aliorum, tom. 4. R. §. 13. n. 37.
 Renunciatio facta ex falsa causa, vel falso supposito non sustinetur, t. 4. R. §. 13. n. 38.
 Renunciatio promissa a viro, & vxore in capitalis matrimonialibus, ex quibus praesumatur effectuat, t. 4. R. §. 13. num. 39.
 Renunciatio facta cum reservatione certae pensionis sibi solentis, vel alteri, solutio non facta, an possit rescindi, vel tantum ad supplementum agi, tom. 4. R. §. 13. n. 40.
 Data dilatio ad soluendum, cum hoc vt soluantur fructus, illis sublati tamquam viusages, cessat etiam dilatio, ibid.
 De varijs renunciacionibus, remissiuè, tom. 4. R. §. 13. num. 41.
 Renunciatus casibus fortuitis, quibus renunciassè censetur, t. 1. C. §. 6. n. 1. de legq.
 Renunciatio appellatus quid operetur circa attentatam, tom. 1. A. §. 46. n. 24.
 Renunciatio ierarum an valeat, & quibus praedictet, vel non, t. 2. F. §. 10. n. 1.
 Renunciatio fideicommissi an fieri possit, & afficiat filios renunciantis, tom. 2. F. §. 12. n. 8.
 Renunciatio an comprahendat lucra ob transitum parentum ad secundam vocem, t. 2. F. §. 14. n. 88.
 An excludat renunciatiuam a iustis relictis in testamento, t. 2. F. §. 14. n. 92.
 An intelligatur fauore fratrum tunc extantium, & alla, t. 2. F. §. 14. n. 93.
 Renunciatio parentum non praedictet filijs quo ad legitimam in bonis suis, tom. 3. L. §. 6. n. 4.
 An, & quando ducatur lesiua, vel non, tom. 3. L. §. 9. num. 5.
REPETVNDARVM.
 Repetundarum crimen, quando committatur, quomodo probetur, & alla, tom. 3. O. §. 5. num. 3. & seq. vide Baratteria.
REPLICATIO.
 Replicatio quid sit, vnde dicatur, quare inuenta, quando, & quibus competat, contra quos, & alla, remissiuè, t. 4. R. §. 14. n. 1.
 Replicatio ita se habet ad exceptionem, sicut exceptio ad actionem, tom. 4. R. §. 14. num. 2.
 Replicatio quando non admittatur, licet admittatur exceptio, ibid.
REPETITIO.
 Repetitio testium est facienda cum omnibus qualitatibus primi examinis, tom. 4. R. §. 15. n. 1.
 Repetitio testium an fieri possit post publicationem processus, ibid.
 Repetitio testium ad instantiam partis nonquam admittenda post publicationem processus, & distincta refutata, plenè, ibid.
 Repetitio quando possit admitti ex officio iudicis, ibidem.
 Quid seruetur Romae in statu Ecclesiastico, Florentiae, Neapoli, & alibi, ibid.
 Repetitio non est necessaria stante stylo contrario, ibidem.
 Repetitio non procedit de iure cuius, cui est incognita, sed tantum de iure Canonico fuit indulta, in terminis tamen habilibus, hoc est ante processum publicationem, ibidem.
 Repetitio non erit pro defensione indulta, sed pro complemento processus informati, ibid.
 Repetitio non admittatur post lapsum termini assignati, ibidem.
 Repetitio an fiat cum tortura in primo examine ad purgandam maculam adhibita, ibid.
 Quid seruetur Florentiae, ibid.
 Repetitio testium an, & quando sit necessaria de iure, &

quid de consuetudine plurium Tribunalium, & maxime Florentiae, ibid.
 Repetitio an sit facienda quando testes fuerint confrontati, ibid. vide Socius, n. 57.
 Confrontatio inter reum, & testes quando sit facienda, vel non, ibidem.
 Qualiter possit legittimi processus per repetitionem, confrontationem, declarationem, confessionem veterem, & fidem ex contrumacia, ibid.
 Quid si reus habuerit testes per repetitum, & quando possit dictam declarationem reuocare, ibid.
 Quid si testes sint corrupti, ibid.
 Repetitio causae expensis sit facienda, ibid.
 Repetitio sociorum criminis, & accusatoris an sit admittenda, ibid. & §. Socius, n. 57.
 Repetitio an sit necessaria in crimine haereticis, & alijs delictis exceptis, & atrocissimis, ibid.
 Repetitio est superuacua sollicitas, & subornatione plena, ibidem.
 Repetitio qualitas, & conditionum praecedentium an, & quando facta intelligatur, vel non, tom. 4. R. §. 15. num. 2.
 Repetitio an fiat ad omnia, ibid.
 Repetitio an inducat stante dictione, vt supra, & alla, ibidem.
 Repetitio soluti an, & quando denegetur fidei iudici, t. 4. R. §. 15. n. 3.
 De repetitione soluti per errorem, ibid.
 Repetitio soluti non datur contra eum, qui suum recepit, licet ab illo, quem a suo debitor pecunias recepit, t. 4. R. §. 15. n. 4. vide Solutio, n. 61.
 Repetitio an detur saltem in subsidium, & stante titulo iuratorio recipientis, ibid.
 An in casu repetitionis veniant etiam damna, & interesse, ibidem.
 Repetitio indebiti qualiter competat soluenti vigore obligationis nulla, ibid.
 Repetitio soluti ob aliquam causam, an detur causa non sequata, ibid.
 Repetitio an competat sub praetextu non implementi, & alla, ibid.
 Repetitio indebiti, vt procedat, quae sint probanda, ibidem.
 Repetitio potest solui à principali, an detur contra eum, qui contraxerit cautioni, vel paci, tom. 1. C. §. 10. num. 32.
 Repetitio qualiterum an, & quando intelligatur, vide Qualitas.
 Repetitio testium ex officio examinatorum necessaria de iure pro legitimata processus, scilicet de consuetudine Florentiae, tom. 1. C. §. 43. num. 31. & seq.
 Repetitio indebiti quales probationes requiratur, tom. 2. F. §. 13. num. 83.
 An in ea veniant damna, & interesse, vel tantum fores, ibidem.
 Repetitio qualiterum, an, & quando procedat, vel non, vide Qualitas.
 Alla vide §. Testes.
REPRÆSALIE.
 Repræsalie an possint à Principe concedi, & contra quos, t. 3. P. §. 45. n. 16.
 An sint licitæ in foro conscientie, ibid.
 De Repræsalie, alla vide in Praxi, §. Repræsalie.
REPRÆSENTATIO.
 Repræsentatio est in locum alterius subingressio ad effectum succedendi, & quomodo procedat, tom. 4. R. §. 16. num. 1.
 Repræsentatio in linea ascendente non procedit, nisi fauore filiorum fratrum, vt concurrant cum ascendentibus, ibidem.
 Repræsentatio in linea descendente procedit in infinitum, in stirpes, & non in capita, ibid.
 Repræsentatio in linea collateralis datur tantum vique ad fratrum, vel sororum filios vtriusque coniungendos inclusiue, & non vtrius, ibid.
 Repræsentatio in linea transuersali an fiat in stirpes, vel in capita, ibid.
 Repræsentatio in collateralibus potest ex voluntate testato-

ris procedere, etiam vitra fratrum filios, & remotos, t. 4. R. §. 16. n. 1.

Representatio procedit etiam quando nepos concurrat cum patruo, vel amina defuncti in eos excludat, & quare, t. 4. R. §. 16. n. 2.

Representatio an habeat locum in primogenitura, emphiteusi, feudo, & patronatu, t. 4. R. §. 16. n. 4.

Representatio an procedat tantum in successione legali, vel etiam in testamentaria, t. 4. R. §. 16. n. 5.

Representatio qualiter procedat in fideicommissis, etiam transuersalibus, & vitra fratrum filios, ibid.

Representatio qualiter procedat etiam in fideicommissis a transuersalibus remotioribus ordinatis, ibid.

Representatio an procedat etiam in fideicommissis particularibus, ibid.

Representatio an locum habeat ubi fuerint vocati proximiores testatores superflui, vel superuenientes, tom. 4. R. §. 16. n. 6.

Quid si non possint verificari verba statuti, ibid.

Representatio non datur ubi fuit certa portio honoraria, ibid.

Representatio an intret quando testator vocavit salua gradus patronatus, vel eippum domus, & familie, tom. 4. R. §. 16. n. 7.

Representatio an excludatur per clausulam, ordine successione, vel de uno in alium, vel de gradu in gradum, & de uno in alium, ibid.

Representatio non procedit quando testator voluit hereditatem aequaliter deferri, tom. 4. R. §. 16. n. 8.

Nec quando restituit dispositionem ad certas personas per nomina propria, ibid.

Quid si testator se restituat ad certum gradum, vel gradum, ibid.

Representatio non habet locum quando fuit vocatus antiquior de domo, siue maior natus, vel cum alia qualitate personalis, t. 4. R. §. 16. n. 9.

Representatio an faciat heredem patris cum, qui illius portionem representat, t. 4. R. §. 16. n. 10.

An filij, qui iure representationis succedunt, ex propria persona, vel ex patris persona succedere dicantur, ibid.

Representatio an procedat ad exclusionem forminarum, si non exierint fratres illas excludentes, sed eorum filij in statu non nominati, tom. 4. R. §. 16. n. 11.

Filia inbengredatur in locum, & sexum patris, ut excludat amicum, vel cum ea admittatur ad hereditatem aut, vel patru, ibid.

An, & quando iura competentia vigore statuti exclusi forminarum transmitti possint, & alia, ibid.

De representatione in genere, & in specie, an, & quando admittatur, vel non in successione legali, testamentaria, feudali, emphiteutica, in fideicommissis, maioratibus, & primogenituris, remissio, t. 4. R. §. 16. n. 12.

Representatio patris qualiter dari possit ipso patre viuentis, tom. 4. R. §. 16. n. 13.

Representatio an habeat locum in primogenitura, & maiori, t. 3. P. §. 4. n. 15.

Representatio in locum, an, & quando carcerari possint pro debito Communis, t. 3. M. §. 1. n. 11.

Representatio quando non procedat, & an cessionarius agens proprio nomine obtineat, tom. 4. in Resolut. cap. 22.

Representatio an habeat locum ad effectum exclusionis forminarum, & an filia inbengredatur in locum, & sexum patris ad exclusionem amicum, tom. 4. in Resolut. cap. 27. & 45.

R E P U D I A T I O.

Repudiatio qualiter fieri possit expresse, & tacite, t. 4. R. §. 17. num. 1.

Repudiatio non presumitur, & ex quibus inducatur, vel non, & alia, remissio, ibid.

Repudiatio quid sit, & quando valeat, vel non, ibid.

Repudiatio ex quibus probetur, & an contra eam detur restitutio in integrum, tom. 4. R. §. 17. n. 2.

Repudiatio facta a filijs cum protestatione non recedendi ab ea, quid operetur.

Repudiatio facta a filijs intra quantum tempus possit reuocari, ibid.

Repudiatio an inducatur quando ille, qui potest esse heres alicuius ab alio petat, quod sibi erat a defuncto debitum, ibid.

Repudiatio hereditatis delata, vel aditum fieri possit a muliere, vel minore sine solemnitatibus, & quid si fiat in iudicio, tom. 4. R. §. 17. num. 3. vide Additio, cum. 44.

Repudiatio valet etiam post aditam hereditatem in prejudicium repudians, & impedit transmissionem, tom. 4. R. §. 17. num. 4.

Repudiatio hereditatis etiam adiacet potest fieri per restitutionem in integrum ob enormissimam lesionem, quam heres patereat, tom. 4. R. §. 17. n. 5.

Repudiatio hereditatis, vel legari ex quibus tacite inducatur, & alia, remissio, tom. 4. R. §. 17. n. 6.

R E P U L S A.

Repulsio testium circa tria principaliter versatur, aut contra personas, aut depositiones, aut examen, t. 4. R. §. 18. num. 1.

Repulsio est omni iure permessa, & durante eius termino officium iudicis consequitur, ibid. & n. 5.

Repulsio an detur iuniori per restitutionem in integrum, ibid.

Repulsio est odiosa, & restringenda, ibid.

Repulsio circa personas testium non admittitur in criminibus exceptis, & delictis occultis, & difficilis probationis, t. 4. R. §. 18. n. 2. & 7.

Quid si procedat ex capite inimicitie capitalis, vel ex contrarietate ipsorum testium, ibid.

Repulsio an detur in iudicio laici maiestatis diuini, vel humane, ibid.

Repulsio testium an admittatur in causis summarijs, ibid.

Repulsio testium an sit facienda ante, vel post publicationem processus, lat. t. 4. R. §. 18. n. 3.

Quid iuratur in statu Ecclesiastico, & in partibus Etruriae, ibid.

An testes non repulsi in prima instantia, possint repulsi in causa appellationis, & alia, ibid.

Repulsi si defecerint in probatione obsecutorum, an sit condemnandus in expensis, ibid.

Repulsio testium, debet esse specifica, & probata de loco, & tempore, t. 4. R. §. 18. n. 4.

Repulsio, vel oppositio criminis contra testes debet fieri cum protestatione citra animum iniuriandi, ibid.

Repulsio, siue oppositio falsa, qualiter sit panibilibis, & quid si opponatur testi falso, ibid.

An possint detegere crimina occulta ad infringendum testimonium, ibid.

Ex quibus causis possint repulsi testes, vel non, ibid.

Repulsio testium competit reo, tamquam species defensionis, & an reuocans defensionibus vincatur renuntiare termino repulsie, t. 4. R. §. 18. num. 5. vide Renunciatio, num. 20.

Repulsio an detur sisco, & accusatori aduersus testes defensionales, ibid.

An iuratur repulsie repulsie, & de directo contraria an admittatur, ibid.

Repulsio contra scripturas an sit concedenda postquam fuit lapsus terminus ad repulandum testes, t. 4. R. §. 18. num. 6.

Repulsio testium in quibus casibus non sit permessa, t. 4. R. §. 18. num. 7.

In termino repulsie an admittatur probatio negationis coarctata, t. 4. R. §. 18. n. 8.

Repulsio an admittatur quando reus interrogatus dixit habere testes pro viris probis, t. 4. R. §. 18. n. 9.

De repulsio testium, quando, & in quibus casibus admittatur, vel non, remissio, tom. 4. R. §. 18. num. 10. & 11.

Repulsio est species defensionis, & an admittatur negationis coarctata, quo ad reum, vel quo ad testes, tom. 3. N. §. 3. num. 19.

Vide §. Testes.

R E S.

Res aliena an possit obligari, tom. 4. R. §. 19. n. 1.

Res aliena si fuerit pignori data, & debitor, qui delit postea efficiatur illius dominus, an tunc confirmetur hypotheca, ibid.

Res aliena an possit vendi, donari, & alia, *ibid.*
 Quid in re communi? *ibid.*
 Res semel obligata transit cum onere suo, *ibid.*
 Res propria necesse feruere potest, & quare, tom. 4. R. §. 19. n. 2.
 Res suæ quilibet est moderator, & arbiter, & quando secus, *ibidem.*
 Res inter alios acta alijs non nocet, neque prodest, & quid operetur, t. 4. R. §. 19. n. 3.
 Res non gabelabilis, si deferatur cum alia gabelabili, an amittatur non soluta gabela, tom. 4. R. §. 19. num. 4.
 Res mobiles qualiter viacaplanus triennio, tom. 4. R. §. 19. n. 5.
 Res prohibita alienari, si fuerit alienata de consensu, non potest reuocari ab ipsi consentientibus, sed bene à nascituris, tom. 4. R. §. 19. n. 6.
 Res prohibita alienari, an veniat in generali obligatione, vel possit præferri, *ibid.*
 Res vendita falsificata, qualiter succurratur emptori, tom. 4. R. §. 19. n. 7.
 Res litigiosa an possit aliquo titulo alienari, tom. 4. R. §. 19. num. 8.
 Si fuerit alienata, an fiat executio contra acquirentem, *ibidem.*
 Quid si fuerit alienata in Ecclesia, vel Clericum, ad quem iudicem spectet executio, *ibid.*
 Res quando dicatur litigiosa, & alia, remissive, *ibidem.*
 An actiones, & iura super quibus suspendi cedi possint, *ibidem.*
 Res litigiosa dicitur extare penes alienantem, ut teneatur ad fructus, *ibid.*
 Res litigiosa ex quibus causis valide possit alienari, in v. non possit sine nouo processu agi contra acquirentem, tom. 4. R. §. 19. n. 9.
 Res litigiosa de licentia iudicis, ea causa necessaria, cum vniuersitate bonorum, & in creditorem potest alienari, *ibidem.*
 Res, vel actio, quando, & ex quibus efficiatur litigiosa, ut non possit alienari sine viro, tom. 4. R. §. 19. num. 10.
 De beneficio an, & quando efficiatur litigiosum, & quæ requirantur, *ibid.*
 Res non efficitur litigiosa per iudicium intentatum in actione hypothecaria, nec per litem super possessorio, nec per sequentem, nec flante calumnia, & alia, tom. 4. R. §. 19. n. 11.
 Quid in actione personali? *ibid.*
 Vitium litigiosi an inducat tam ex parte rei, quam actoris, *ibid.*
 Res qualiter definat esse litigiosa, tom. 4. R. §. 19. num. 12.
 Rei vindictio quotuplex, quando, quibus, & contra quos competat, & alia, remissive, tom. 4. R. §. 19. num. 13.
 Res semel alienabilis facta, an semper duret talis, tom. 4. R. §. 19. n. 14.
 Res iudicata operatur plura, de quibus, remissive, t. 4. R. §. 19. n. 15.
 Res quando dicatur integra ad plures lites effectus, t. 4. R. §. 19. n. 16.
 De re emptæ, re iudicata, inter alios acta, & alijs rebus, t. 4. R. §. 19. n. 17.
 De rebus feudilibus, & de rerum significatione, remissive, t. 4. R. §. 19. n. 18.
 Res emptæ ex pecunia alterius, cuius efficiatur, *ibidem.*
 Rei appellatione venit tota, t. 1. A. §. 33. n. 44.
 Res inter alios acta, quando prodest alijs, tom. 2. E. §. 22. num. 6.
 Res quando dicatur litigiosa, & an possit alienari, & alia, t. 4. in R. solut. cap. 87.
R E S C R I P T V M.
 Rescriptum est duplex, nempe gratæ, vel iustitiæ, qualiter inter se differant, & quomodo vtrumque annuletur propter vitium subreptionis, vel obreptionis, & alia, t. 4. R. §. 20. n. 1.
 De rescriptis, & illorum interpretatione, *ibid.*
 Rescriptum qualiter differat à privilegio, *ibid.*

Rescriptum ut approbatur à iudice quatuor sunt necessaria, *ibidem.*
 Rescriptum imperatum per subreptionem circa causam fiscalem, vel impulsuam, qualiter sit nullum, tom. 4. R. §. 20. num. 2.
 Rescriptum gratiæ quando dicatur subreptitium, t. 4. R. §. 20. num. 3.
 Subreptio quid, & quotuplex sit, ex quibus indicatur, vel non, & alia, remissive, *ibid.*
 Rescriptum quomodo possit dici subreptitium, & cui incumbat probatio, t. 4. R. §. 20. n. 4.
 Rescriptum iustitiæ, vel an liceat quando subreptitium dicatur, & sit nullum, tom. 4. R. §. 20. n. 5.
 Rescriptum an valeat, si fuit tacitum aliquid exprimentum, quod erat notorium in curia Principis, *ibidem.*
 Subreptionis exceptio qualiter non attendatur in Curia, *ibidem.*
 Rescriptum quando dicatur subreptitium propter non veram narrationem, & non continentem explicite qualitates exprimentas, *ibid.*
 Rescriptum intelligitur semper cum clausula, *dammodo preces veritate nitamur, vel attentis narratis, ibidem.*
 Que falsitas viciat rescriptum, vel non, *ibid.*
 Rescriptum contra ius elicum non valet sine clausula non obstant, vel motu proprio, tom. 4. R. §. 20. num. 6.
 Quando, & in quibus casibus supplicare liceat, vel non; & de iure municipali Florentiæ, *ibid.*
 Rescripti executio quando possit retardari, vel non, *ibidem.*
 Rescriptum est stricti iuris, & non potest extendi, tom. 4. R. §. 20. n. 7.
 Rescriptum qualiter, & à quo debeat interpretari, *ibidem.*
 Rescriptum recipit declarationem à precibus, nec potest extendi de maiori ad minus, *ibid.*
 In rescripto si fuerint plura petita, & vnum tantum concessum, cætera censentur negata, *ibid.*
 Rescriptum an præsumatur concessum ad partem instantiam, vel motu proprio, tom. 4. R. §. 20. n. 8.
 Rescriptum impetrans per narrationem falsam qualiter puniatur, *ibid.*
 Rescriptum imperatum ab vno, an possit etiam alijs confortibus iuri, t. 4. R. §. 20. n. 9.
 Rescriptum debet parti intimari, & quantum duret illius virtus, *ibid.*
 Florentiæ Gratia debent acceptari infra mensem, *ibidem.*
 Rescriptum vnum quando præferatur alteri, tom. 4. R. §. 20. n. 10.
 An attendatur tempus datæ, vel expeditionis gratiæ, *ibidem.*
 Rescriptum debet probari per scripturam, tom. 4. R. §. 20. num. 11.
 Rescripta intra quantum tempus debeant registrari Neapoli, *ibid.*
 Rescripta delegatoria sunt strictè interpretanda, t. 4. R. §. 20. n. 12. & §. Delegatus, n. 4.
 De rescriptis plura, remissive, tom. 4. R. §. 20. num. 13.
 Rescripta an præsumantur realia, vel personalia ad heredes non transmissoria, *ibid.*
 Rescripta Papæ, vel Principis falsificans, qua pena puniatur, tom. 2. F. §. 4. n. 9.
 Quando dicantur subreptitia, vel non, tom. 2. G. §. 6. num. 6.
 Rescriptum Principis aliquid confirmantis retrotrahitur ad diem actus gesti, t. 3. F. §. 14. n. 39.
 Quando non sit reuocandum, t. 3. P. §. 45. n. 2.
 Declaratur ea præcibus, & non admittit argumentum de maiori ad minus, tom. 3. P. §. 45. n. 3.
 De rescriptis, vide etiam in Praxi, & Refricti.
R E S E R V A T I O.
 Reservatio domini quid operetur in venditione, vel alia alienatione, latè, t. 4. R. §. 21. n. 1.
 Quid de stylo, & consuetudine Florentiæ, *ibid.*
 Reservatio qualiter consistat idem, quod ius commune, *ibidem.*

Referuatio nihil operatur quando fuit facta à contrahente cum minore, ibid.
 Referuatio quid operetur in locatione quo ad fructus, ibidem.
 Referuatio vñsfructus quid operetur in donatioe, t.4. R. §.21. n.2.
 Referuatio iuris melius agendi quando fit facienda, vel abfolutio, t.4. R. §.21. n.3.
 Referuatio iurium nihil de nouo tribuit, ibid.
 De referuatioe iurium quid, & quando operetur, vel non, ibidem.
 Referuatio facta in vno casu magis coofirmat voluntatem in alijs non referuat, tom.4. R. §.21. numer.4.
 Modificat casum referuatum, & alia operatur, ibidem.
 Referuatio quo ad aliqua inducit concessionem quo ad alia non referuat, ibid.
 Referuatq iurium contrà alia bona, & personas passim admittitur, & quare, tom.4. R. §.21. numer.5.
 Referuatq an, & quando tribuat ius referuanti, quod non habebat, ibid.
 Referuatio qualiter reddat actum conditionalem maxime in reſcriptis, ibid.
 Referuatio ſummar pro facultate teſtandi, quanta eſſe debeat in donatione comunum bonorum; ad quem ſpectet non facta alia diſpoſitione, & alia, tom.4. R. §.21. numer.6.
 Referuatio multiplex in materia beneficij, quomodo probetur, & alia, remiſſiue, tom.4. R. §.21. numer.7.
 De varijs referuationibus, & Auditoribus de illis tractantibus, t.4. R. §.21. n.8.
 De caſibus referuat, qui poſſint referuare, & alia, remiſſiue, ibid.
 Referuata à donatore pro teſtando, ſi non diſponat, an ſpectent ad hæredes ab inteſtato, vel ad donatarium, t.4. R. §.21. n.9.
 Referuatio domini quid operetur, & an retractum, t.4. R. §.21. n.10.
 Referuatio pro teſtando, qualis eſſe debeat, cui applicetur, & alia, tom.4. R. §.31. n.48.
 Referuatio diſponendi de bonis, quid importet, vide Facultas.

RESIDENTIA.

De reſidentia in Beneficijs, tom.1. B. §.4. numer.18. vide Clericus.
 Reſidentia Clericorum, an poſſit diſpenſari ab Epifcopo, tom.2. E. §.9. numer.48.
 Reſidentia Epifcoporum an ſit de iure diſino, & poſſit per Papam diſpenſari, t.2. E. §.9. n.49.

RESIDVVM.

Reſidui appellatioe quando totum comprehendatur, vel non, tom.4. R. §.22. n.1.
 Reſiduum quando confeſſionem ſolutionis non operetur, ibidem.
 Qualiter ſoluens pro reſiduo approbet alias partitas, ibidem.
 Reſiduum quid ſignificet, & alia, remiſſiue, t.4. R. §.22. numer.2.

RESIGNATIO.

Reſignatio beneficijs eſt iuris vñ libera diſmiſſio, ſiue ceſſio, & alia eſt tacita, alia expreſſa, que pariter duplex eſt, puta nempè, & condicionalis, & alia, de quibus t.4. R. §.23. n.1.
 Reſignatio an poſſit fieri coram laico, vel ſit facienda coram ſuperiore Eccleſiaſtico, ibid. & n.11.
 Reſignatio an probetur per teſtes, ibid.
 Reſignatio an poſſit fieri per petuandum ante priuationem, ibidem.
 Reſignatio quando ſit valida, vel non, & quid operetur, ibidem.
 Reſignatio non admittitur, niſi probato, quod reſignans habeat aliunde commodam ſuſtentationem, tom.4. R. §.23. numer.2.
 Reſignatio eſt nulla, non facta mentione, quòd reſignans ad titulum beneficij ſit ordinatus, ibid.
 Quid ſi reſignans conſtituitur habere aliunde, vel patrem aduentem habeat, & alia, ibid.

Reſignatio ex cauſa infirmitatis requirit ſuperuenientiam reſignantis ſaltem per viginti dies, & alia, tom.4. R. §.23. numer.3.
 Quid ſi ſit facta à minore, vel per procuratorem reuocatum, ſiue dolus, ſiue fraus, vel per meum intercedat, ibidem.
 An regula Cancellariæ de infirmis reſignantibus locum habeat extra Romanam Curiam, ibid.
 An dies præſtati conſenſus computetur, & vitium capere laudetur pro completo, ibid.
 Reſignans, ſi conualeſcat, an poſſit pertinere, ibid.
 Reſignatio facta in ſanitate, an valeat ſi ſtatim, vel paulò poſt ante viginti dies ſequatur mors, ibid.
 Reſignatio qualiter annulleur ob non factam publicationem, & alijs ex cauſis vigore plurium conſtitutionum Papalium, tom.4. R. §.23. n.4.
 Reſignationis publicatio an præſumatur ſtante trienniali poſſeſſione, ibid.
 Reſignationis publicatio qualiter, & inſi quantum tempus ſit facienda, ibid.
 Reſignatarius, ſi agatur cum tertio, tenetur docere de titulo, vel ſaltem pacifica trienniali poſſeſſione reſignantis, ibid.
 Reſignatio obſtenta in forma gratioſa qualiter tribuit ius plenum reſignatorio, etiam ante adeptam poſſeſſionem & alia plura, ibid.
 Reſignatio an, & quando præſumatur facta in fraudem expectantis, tom.4. R. §.23. n.5.
 Reſignatio ex quibus coniecturis detegatur ſimoniaci, & confidentialis, ibid. & n.10.
 Reſignatio facta per merum eſt nulla, & qualis dicatur metus illius ad hunc effectum, ibid.
 Reſignatio iuripatronatus facta ab inſignio ſine conſenſu patroni, eſt nulla, & facit vacare beneficio, tom.4. R. §.23. numer.6.
 An abdicet ius à reſignante, vel ei non detur regressus, ibidem.
 Reſignatio ſimplex non fauore alicuius, nec ſub aliqua conditione, qualiter extinguitur titulum, & poſſeſſionem, t.4. R. §.23. n.7. & 14.
 Reſignatio facta fauore alicuius, vel correſpectiva, vel conditionalis, ſi non habuit effectum, non extinguit ius reſignantis, t.4. R. §.23. n.8.
 Reſignans, vigore regressus ſibi reſeruati, an dicatur ius ſuum continuate, & quomodo, tom.4. R. §.23. numer.9.
 Reſignatarius an poſſit dicere de nullitate penſionis, & alia, remiſſiue, ibid.
 Reſignans, ſi decedat non adhuc inſtitutis litteris, nec obſtenta gratia per reſignatarium, an dicatur beneficium vacare per obitum, vel per reſignationem, & quid hoc importet, t.4. R. §.23. n.10.
 Reſignatio beneficij eſt facienda in manibus Superioris Eccleſiaſtica, alijs eſt nulla, & vacationem non inducit, t.4. R. §.23. n.11.
 Reſignatio in Curia Romana an poſſit fieri per procuratorem ab eo, qui ſit præſens, tom.4. R. §.23. numer.12.
 Reſignatio locorum montium quomodo fiat, tom.4. R. §.23. numer.13.
 Reſignans an poſt reſignationem poſſit percipere fructus, & an pendentes tempore reſignationis, tom.4. R. §.23. numer.14.
 Reſignatio an fieri poſſit à reo homicidij ante ſententiam, & alia de reſignatione, & renunciatione beneficiorum, remiſſiue, t.4. R. §.23. n.15.
 Reſignantes contra formam iuris, quas penas incurrant, t.4. R. §.23. n.16.
 De reſignantibus cum penſione, & regressu, t.4. R. §.23. numer.17.
 Reſignans, ſi reſignatorem habeat fructus pendentes, tom.2. F. §.23. n.38.
 Reſignatio locorum montium quomodo fieri poſſit, & alia, t.3. L. §.20. n.8. & ſeqq. vbi plura.
 Reſignans beneficium, reſeruat regressu ob non ſolutam penſionem, qualiter illo viatur, tom.3. P. §.16. numer.9.
 Vide Simoniam.

RESISTENTIA.

- Resistentia non potest fieri Curiae exequenti, & an aliquando sit permiffa, tom. 4. R. §. 24. n. 1.
- Resistentes qualiter puniantur vigore Bullae Sixti V. & an. procedat in executionibus civilibus, ibid.
- An credatur executoribus de iniuria illis facta, ibidem.
- De lege municipalis Florentiae circa resistentes Curiae, ibidem.
- Resistentes qualiter teneantur etiam ad debita pro quibus erant facta, vel facienda executio, ibid.
- Resistentes a quo iudice puniantur, ibid.
- Inquisitio de resistentia an possit allegare oulratem caputur, ibid.
- Resistentia quando proprie committatur, vel possit excusari, tom. 4. R. §. 24. n. 2.
- Resistentis officialibus, vel illos offendens ex privata causa, vel iniuriis, non incurrit penas contra resistentes statutae, tom. 4. R. §. 24. n. 3.
- Resistentia facta cum animis redundat in iniuriam Principis, & grauius punitur, tom. 4. R. §. 24. n. 4.
- Alia vide in §. Birruarij, & §. Captura, n. 9. & in Praxi, §. Resistentia.
- Resistentes birruarijs quando possint offendi, tom. 2. F. §. 6. num. 7.

RESPONSIO.

Responsio ad positiones, qualis esse debeat, & alia, vide Positio.

RESTITUTIO.

- Restitutio in integrum quid sit, quod operetur, quomodo differat ab appellatione, & alijs remedijs, an possit ei renunciari, & alia, remissio, tom. 4. R. §. 25. n. 1.
- In restitutione in integrum an veniant etiam fructus, ibidem.
- Restitutio in integrum est duplex, gratiae scilicet & iustitiae; a quo possit concedi, & alia, remissio, tom. 4. R. §. 25. num. 2.
- Restitutio in integrum petitur principaliter, & incidenter, & cui fit per Principem cognitio concedenda, tom. 4. R. §. 25. num. 3.
- Restitutio in integrum qualiter detur aduersus omnes actus iudiciales, & sententias, tom. 4. R. §. 25. n. 4.
- Qualis debeat esse laesio ad hoc vt detur restitutio, ibidem.
- An detur ex negligentia procuratoris, ibid.
- Restitutio in integrum quando fit concedenda, vel non, & alia, ibid.
- Roma, ac Florentiae i quibus concedatur restitutio, ibidem.
- Restitutio petita aduersus sententiam, an impediat illius executionem, tom. 4. R. §. 25. n. 5. & 7.
- Quid si eadem hora, vel tempore fuerit petita restitutio, & executio, ibid.
- Restitutio in integrum non intelligitur prohibita propter prohibitionem appellationis, tom. 4. R. §. 25. num. 6.
- Restitutio in integrum petita intra decem dies quater impedit sententiae executionem, tom. 4. R. §. 25. n. 7.
- Restitutio in integrum non datur contra tres conformes, nisi prius pario iudicato, ibid.
- An retardet executionem obligationis cameralis, & sententiae Principis, & alia, ibid.
- Restitutio in integrum iure minorum competit ipsis minoribus, & alijs pluribus illis aequiparatis, de quibus, tom. 4. R. §. 25. num. 8.
- Restitutio incidenter quomodo fit petenda, quae requiratur, & quando principaliter, tom. 4. R. §. 25. n. 9.
- Restitutio conceditur, vel denegatur per processum ad viteriora absque pronuntia, ibid. & n. 14.
- Restitutio in integrum qualiter competit intra quadriennium post completionem minorum aetatem, & aliquando vltra aduersus non factum iudicium, & alia, tom. 4. R. §. 25. n. 10.
- Restitutio in integrum Ecclesiae, Claustrari, & similibus privilegijs competit intra quadriennium tantum i die perfectae lesionis, tom. 4. R. §. 25. n. 11.
- Quid si essent in casu enormissime lesionis, ibid.
- An, & quanto tempore praestetur ius petendi restitutionem in integrum, & alia, remissio, ibid.

- Restitutio in integrum qualiter competit Ecclesiae, & alijs, & aduersus omnia impleremur conditionis, vel modi, tom. 4. R. §. 25. n. 12.
- Restitutio in integrum an ex iusta causa denet etiam maiori aduersus non confectum inventarium hereditatis aditae, tom. 4. R. §. 25. n. 13. & 22.
- Obligat ad restituendum omnia accepta, & consumpta, ibidem.
- Si restitutus recuperet rem cum fructibus, teneatur pretium acceptum restituere cum vicis recompenlatum, ibidem.
- Restitutio in integrum an, & qualiter competit mulieribus, & rusticis, tom. 4. R. §. 25. n. 14.
- Restitutio an detur aduersus lapsum temporis consuetudinalis, tom. 4. R. §. 25. n. 15.
- Restitutio in integrum an concedatur aduersus praescriptionem ex capite ignorantiae, tom. 4. R. §. 25. num. 16.
- Qualiter fit probanda ignorantia verisimilis, iusta, & oula scientiae praesumptione, vel negligentiae suspitione labefacta, ibid.
- Restitutio non datur in contradicibus, qui possunt afferre damnum, & lucrum, tom. 4. R. §. 25. num. 17.
- Restitutio datur ad vitandum damnum, oio ad capendum lucrum, ibid.
- Restitutio in integrum an denegetur minori ob iuramentum in contractu positum, tom. 4. R. §. 25. n. 18.
- Iuramentum qualiter excludat iuramentum i beneficio restitutionis, ibid.
- Restitutio concessa minori, an prodeat eius fideiussoribus, tom. 4. R. §. 25. n. 19.
- Restitutio an detur minori legum Doctori, & an prodigo, tom. 4. R. §. 25. n. 20.
- Restitutio in integrum non datur etiam minori sine lesione, & quae sint probanda, tom. 4. R. §. 25. n. 21.
- Restitutio datur solum te integra, vel restitutus acceptis, tom. 4. R. §. 25. n. 22.
- Restitutio an, & qualiter detur minori, vel mulieri aduersus additionem, vel omissionem hereditatis, & alia, ibid.
- Restitutio an detur minori, & similibus privilegijs aduersus licitationem, si postea reperitur plus offerens, ibidem.
- Restitutio in integrum an detur contra alienationem rei antiquae domus, tom. 4. R. §. 25. n. 23.
- An detur contra emptionem molendini, ob malos vicinos, & aerem, ibid.
- Restitutio in integrum requirit speciale mandatum, & specialem petitionem, tom. 4. R. §. 25. n. 24.
- Restitutio dicitur denegata pro progressu ad viteriora, nec est necessaria specialis pronuntia, ibid.
- Restitutio est beneficium reale, & transmittitur ad haeredes, & successores, tom. 4. R. §. 25. n. 25.
- Restitutio an, & quando detur maiori heredi minoris, & de contra, ibid.
- Restitutus ex capite minoris aetatis, non tenetur rescire expensas, tom. 4. R. §. 25. n. 26.
- Restitutus per Principem aduersus sententiam criminariam, an teneatur probare suam innocentiam, tom. 4. R. §. 25. n. 27.
- Restitutus a Principe an recuperet omnia iura, & bona confiscata, ac etiam in alios translata, tom. 4. R. §. 25. n. 28.
- Quando autem quis dicatur restitutus pro tolerantiam, & assumptionem ad gradum, quem alias gerere non poterat, ibid.
- Restitutus vigore foederum pacis publicae inter Reges, & Principes, quae recuperet, vel non, ibid.
- Restitutus plenarie, vel pleneum quae recuperet, vel non, & alia, ibid.
- Quid feruatur Florentiae, ibid.
- Restitutus ad patriam quando dicatur etiam restitutus ad bona, ibid.
- Restitutus sub conditione pacis, non docto de implemento, an habeatur adhuc pro bannito quo ad omnia, tom. 4. R. §. 25. num. 29.
- Quid si gratia fit sub modo, vel contineat commutationem poenae, & alia, ibid.
- Restitutus ad gratiam propter occisionem banniti, si gra-

gratia detegatur subreptitia, an reincidat in poenam, & vicius puniatur, tom. 4. R. §. 25. num. 30.

Restitutio ex iniuria recuperat omnia amissa, & fructus, relictis tamen expensis, & melioramentis, tom. 4. R. §. 25. n. 31.

Restitutio ad gratiam an possit amplius molestari à sua creditoris, etiam in bonis postea quaesitis, tom. 4. R. §. 25. n. 32.

Quid si confiscatio non sit generalis, sed particularis? ibidem.

Restitutio ad Caelum, vel feudum, an dicatur habere antiquum, vel novum feudum, t. 4. R. §. 25. n. 33.

Restitutio in integrum quibus competat, vel non, ex quibus causis concedatur, quando cesset, quid operetur, & alia plura, remissive, tom. 4. R. §. 25. num. 34.

Restitutio in integrum qualiter competat adversus male gesta, contractus, quasi contractus, acta iudicialia, delicta, distracta, banna, & alia late, tom. 4. R. §. 25. num. 35.

Restitutio in integrum quando, & in quibus causis sit deneganda, ibid.

Restitutio non datur spoliato in beneficalibus, nisi docto de titulo, t. 4. R. §. 25. num. 36.

Restitutio famae an, & quando sit de necessitate facienda, t. 4. R. §. 25. num. 37.

De restitutione ex causa homicidij, furti, stupri, & iniuriam, ibid.

Restitutio ex quibus causis possit differri, vel omitti, & alia, remissive, ibid. & n. 40.

Restitutio an detur minori, vel aliter privilegio adversus alium minore, vel aequaliter privilegium, tom. 4. R. §. 25. n. 38.

Restitutio est remedium subsidiarium, & cessat ubi potest alia via esse consultum, tom. 4. R. §. 25. num. 39.

Restitutio an detur contra compromissum, laudum, vel transacionem, stante lesione, ibid.

Restitutio an detur contra propriam confessionem, vel rortum, & curatoris, ibid.

Restitutio qualiter sit facienda ab omnibus, qui iniuste competantur damno alterius postuere, vel negativè, t. 4. R. §. 25. n. 40.

An aliquando possint excusari, an omnes teneantur in solidum, & alia, remissive, ibid.

An si ille, qui damnum passus est remittat vni gratis obligationem, alii remaneant liberati, ibid.

Quid si paulatim damnum intrinsecit, & alia de materia restitutionis maxime in foro conscientie, remissive, ibid.

De aliquibus circumstantiis in restitutione servandis, ibidem.

Restitutio incertorum quomodo sit facienda in communi animarum eorum, quibus verè debetur, ibidem.

De restitutione in integrum adversus plura, & alios, remissive, t. 4. R. §. 25. n. 41.

De restitutione facienda in pluribus casibus, tom. 4. R. §. 25. num. 42.

Restitutio in integrum qualiter detur adversus hereditatem damnosam, tom. 1. A. §. 13. n. 26.

Restitutio in integrum an detur bannitis ex causa absentiae à banno causae, & alia, tom. 1. B. §. 2. n. 37.

Vide in §. Casos, n. 5. & §. Confraternitas, n. 5.

Restitutio in integrum an, & qualiter detur etiam adversus debitorem, qui soluit tutore, vel curatori, tom. 1. D. §. 4. n. 64.

Restitutio in integrum, an competat ubi est prohibita appellatio, tom. 1. A. §. 33. num. 4.

Restitutio in integrum quando detur adversus non servatam conditionem, t. 1. C. §. 33. n. 36.

An competat confraternitatibus laicorum, tom. 1. C. §. 38. num. 5.

Restitutio an sit facienda à fure, vel debitore, qui rem alienam consumpsit in necessitate, t. 1. D. §. 4. num. 81.

Restitutio dotis, an impediatur exceptione rerum annotatarum, vide Dos, n. 35. in fine.

Restitutio an, & quando sit facienda à iudicibus, qui ma-

nera receperunt, vel ab alijs delinquentibus pro delicto patiendo aliquid recuperaverunt, tom. 1. in Dicitur, n. 73. & seqq.

An sit facienda ante iudicium sententiam; ibidem, num. 81. & seqq.

Restitutio in integrum petita an impediatur executionem sententiae, t. 3. E. §. 2. n. 16.

Restitutio famae necessaria, & quando possit ab illa excusari, tom. 3. F. §. 3. n. 4.

Restitutio rei furatae an liberet à pena, vide §. Furtum.

Restitutio Gabellae indebitae exactae, cui sit facienda, tom. 4. G. §. 1. n. 28.

Restitutio in integrum ad adeundam hereditatem an, & quando competat, & transmittatur, tom. 3. H. §. 2. num. 13.

Restitutio damnorum, & expensarum an, & quando debeat ex causa homicidij, tom. 2. H. §. 7. num. 10.

Restitutio extracti ab Ecclesia, an sit facienda eidem Ecclesiae, vel sufficiat alteri, tom. 2. I. §. 4. num. 14.

Restitutio questionum in ludo quando sit facienda, vel non, t. 3. L. §. 2. n. 2. & c.

Restitutio an possit aliquo casu excusari, vel evitari in foro conscientiae, t. 3. M. §. 3. n. 4.

Restitutio in integrum an competat minori in criminalibus, tom. 3. M. §. 2. n. 1. quid in contractibus? num. 8. & seqq.

Quando, & quare minoribus denegetur, tom. 3. M. §. 2. num. 47.

Restitutio an sit facienda à reo confessio, nec convictio, vide Officiales.

Restitutio an, & quando possit differri in foro conscientiae, t. 3. P. §. 11. n. 10.

Restitutio in integrum an detur contra additionem hereditatis, t. 4. R. §. 17. n. 5.

An competat minori ad repulsiandum testes, t. 4. R. §. 18. num. 1.

Restitutio in integrum adversus sententiam, an detur propter instrumenta de novo repta, tom. 4. S. §. 11. num. 31.

An detur propter malos vicinos, t. 4. V. §. 7. n. 42.

R E T E N T I O.

Retentio vnius rei pro alia, an, & quando sit permessa, t. 4. R. §. 26. n. 1.

Retentio qualiter sit prohibita commodataria, & regulariter omnibus alijs, exceptis tamen aliquibus casibus, de quibus, remissive, ibid.

Retentio competat factoribus, & mercatoribus pro sua mercede, & qualiter ipsi teneantur de imperitia, ibidem, & n. 16.

Retentio licet regulariter sit prohibita, permittitur tamen pluribus ex causa mercedis, & salarii, de quibus late, t. 4. R. §. 26. n. 2.

Quid si debitum esset praescriptum, & alia, remissive, ibid.

Retentio datur nulliter missio in possessionem, si aperte constet de suo credito, t. 4. R. §. 26. n. 3.

Retentio non datur creditori posteriori contra anteriorem, ibidem.

Retentio datur ex causa valida, licet ex causa invalida res proveniat, t. 4. R. §. 26. n. 4.

Retentio non datur pro creditu diversis ab eo, pro quo emanavit ad iudicium, ibid.

Retentio an competat pro expensis, & melioramentis, ibid. & num. 12.

Retentio est magis favorabilis quam compensatio, & admittitur exclusivè compensatione, tom. 4. R. §. 26. num. 5.

Retentio qualiter competat adversus executionem sententiae, & non obstante obligatione camerali, & iuramento, ibid.

Retentio an, & quando detur etiam ubi non adest hypotheca, ibid. & n. 15.

Retentio supponit debitum, & creditum hinc inde proveniens ex personis debitoris, & creditoris, tom. 4. R. §. 26. num. 6.

Retentio non procedit ubi quis representat duas personas, ibidem.

Retentio an admittatur in legitima pro debito filij, ibidem.

Retentio animalium est permiffa, & cum pretatione pro expenfa pabuli, & an pro damno, tom. 4. R. §. 26. num. 7.

Quid pro alimentis carceratorum? ibid.

Retentio non datur quando res cum vizio provenit ad eum, qui vult retinere, t. 4. R. §. 26. n. 8.

Retentio an admittatur in Salariano, ibid.

Retentio non datur pro credito non liquido, & in alijs casibus, ibid. vide Remedia, n. 19.

Retentio regulariter caufatur tantum ex hypotheca, t. 4. R. §. 26. n. 9.

Retentio qualiter procedat in nomine debitoris fui ipfius, ibidem.

Retentio potest allegari in executione fententie, & contra instrumentum publicum, t. 4. R. §. 26. n. 10.

Retentio an detur contra dotem, vel interefse illius, tom. 4. R. §. 26. n. 11.

Retentio qualiter competat creditori pro melioramentis factis in bonis fui debitoris, t. 4. R. §. 26. n. 12.

Retentionis ius, qualiter tranfeat in fingularem fuccefforem, etiam fine cessione, t. 4. R. §. 26. n. 13.

Retentio an competat grauo pro fuis detractionibus, t. 4. R. §. 26. n. 14. vide Remedium, n. 24.

Retentio an, & quando detur, & contra quos pro fimplici credito chirographario, tom. 4. R. §. 26. num. 15.

Retentio eifdem rei adjudicatur quomodo permittitur ex alia caufa, ibid.

Retentio an, & quando competat fpoliatori iudiciali pro eodem, vel alio credito, t. 4. R. §. 26. n. 16.

Retentio datur tantum pro credito liquido, vel ftante hypotheca, tom. 4. R. §. 26. n. 17.

Retentio dotis an deat fub pretextu illiquiditatis refultantis ex perceptione fructuum, & cui incumbat probatio, ibidem.

De retentione plura, remiffiue, tom. 4. R. §. 26. num. 18.

Retentio feudi, & aliorum bonorum an detur mulieri pro dote, t. 4. R. §. 26. n. 19.

Retentio datur contra dotem ftante hypotheca, & liquiditate crediti, tom. 4. R. §. 26. n. 20.

Retentio an detur nulliter miffo in poffeffionem, vel pro alio credito, vide Creditor, numer. 28. & 68.

Retentio qualiter competat emptori foluenti creditoribus anterioribus, tom. 2. E. §. 8. num. 22.

Retentio rei alienae, vel debiti an aliquo cafu fit permiffa, in foro confcientiae, tom. 3. M. §. 3. n. 9.

An competat pro melioramentis, tom. 3. M. §. 12. n. 1. & 19.

Aliqua vide in §. Remedium, n. 9.

RETRACTVS.

Plura de retractu vide in §. Dominus, num. 16. & feqq.

Retractus quid fit, & alia, vide §. Ius congrui.

De retractu, vide Addit. Nouiff. tom. 2. cap. 2. vbi plura.

RETROTRACTIO.

Retractio an fiat in hypothecis conditionalibus, t. 1. H. §. 5. n. 37. & 38.

Retractio quando fiat in Refcriptis, & coniungat tempora, tom. 3. P. §. 14. n. 39.

REVENDITOR.

Reuenditores publici tenentur rei furtaf emptas reftituere fine pretio, t. 1. E. §. 8. n. 27.

REVISIO.

Reuifio intra quantum tempus peti debeat, & quid allegandum, t. 1. A. §. 23. n. 9.

An poffit peti reuifio non folum fententie diffinitiae, fed etiam interlocutoriae, & alia, ibid.

Reuifio de equitate conceditur ex eifdem actis, appellatioue delecta, t. 1. A. §. 32. n. 13.

Reuifio petita an impediatur executionem fententie, t. 1. E. §. 23. n. 17.

REVOCATIO.

Reuocatio attentatorum qualiter fieri poffit, t. 1. A. §. 46. n. 4. & feqq.

De fpecialibus in iudicio attentatorum, & alijs, ibidem, & n. 18.

De reuocatione confeffionis, vide in §. Confeffio.

Alia vide in §. Contractus, num. 46. & §. Donatio, num. 33.

Reuocatio legati ex quibus inducatur, tom. 3. L. §. 5. num. 61.

Reuocatio mandati an fit parti intermedia, tom. 3. M. §. 5. num. 19.

Quid in delictis, tom. 3. M. §. 5. num. 19.

Reuocatio mandati ad delinquendum, an excuset mandantem, ibid.

Quid in confenfute? ibid.

R E V S.

Reus poffidens qualiter vincat ex non iure actoris, t. 1. A. §. 11. num. 1.

In dubio magis pro reo, quam pro actore praefumitur, ibidem.

Reus fi plura fortitur fora, qualiter poffit illum conuenire in quo foro velit, ibidem, num. 2. verb. Actor.

Reus an teneatur edere iura actori, ficut actor reo, ibidem, n. 3. verb. Actor.

Reus fi neget poffidere, an actor fit mittendus in poffeffione, ibid. n. 7.

RIVALITAS.

Riualitas an, & quando faciat indicium ad torturam, tom. 1. A. §. 38. num. 1. & in tom. 3. Inimicitia, num. 3.

R I X A.

Rixa praecediffe homicidium facit praefumere amicitiam, t. 1. A. §. 26. n. 7.

Rixantes an teneantur de facto tertij fuperuenientis, tom. 3. H. §. 7. n. 15.

Rixa fequetur inter laicos in loco facto, ad quem fpectet cognitio, & alia, tom. 4. in Refolutionibus, cap. 9.

ROMANDIOLA.

Romandiola Florentina eft immenfa à Gabella contrahunt, vide in §. Cuius, n. 8. & quae priuilegia habeat, & §. Gabella, n. 41.

Alia vide in Praxi, §. Romagna.

R O M A N I.

In Curia Romana, quo ordine, à quibus, & ad quem appellari debeat, t. 1. A. §. 32. n. 33.

Romani anno 1339. requifierunt leges, & ordinem Inftitue à Florentinis, t. 1. C. §. 43. n. 41. & 42.

Romani fine Medicis per 600. annos, tom. 3. M. §. 1. n. 2.

Romani offici concedebant non petentibus, tom. 3. O. §. 5. num. 4.

R V B R I C A.

Rubrica generalis an teftrigatur per nigrum, tom. 4. R. §. 27. n. 1.

Rubrica an poffit deftruere ad decifionem caufarum, ibidem.

De intelligentia Rubricarum, remiffiue, ibid.

Quid ea, quae funt fub rubrica pofita fecundum illam fine intelligenda, & alia, tom. 4. R. §. 27. num. 3.

De rubricis plura, remiffiue, t. 4. R. §. 27. n. 3.

Rubrica habens orationem perfectam potest allegari pro textu, ibid.

R V S T I C V S.

Rufticus praefumitur ignorare iura, & excufatur in pluribus, tom. 4. R. §. 28. n. 1.

Quid in ruftico fafa? ibid.

Rufticus quando, & in quibus non excufetur, tom. 4. R. §. 28. n. 2. & 3. latè.

Rufticus an habeat beneficium reftitutionis in integrum, ibid. vide Reftitutio, n. 14.

Ruftico an fuccurratur aduersus iuris Civilis ignorantiam, vbi prohibuitur efi fuccuri, & qui funt illi cafus, ibidem.

Ruftici hodiernis temporibus callidiores, & verfotiore ingenio, & alia, n. 2.

Rufticus non potest grauari in instrumentis rufticalibus, nec carcerari dum actualiter agriculturae incumbit, t. 4. R. §. 28. n. 4.

De difcretis priuilegijs rufticorum, remiffiue, ibid.

Rustici non possunt recolligere, neque triturare sine domini licentia, t. 4. R. §. 28. n. 5.
De agriculturæ laudibus, & veritate remissive ibid.
De rusticorum privilegijs, & felicitate rursum latè t. 4. R. §. 28. n. 6. & 8.
Rustici pauper valde præiudicatur ex amissione porci, t. 4. R. §. 28. n. 7.
Rustici qualiter excusentur à pena falsi, si ex simplicitate deponat, t. 4. R. §. 28. n. 9.
Rusticorum iudicium de dividendo per medium inter litigantes an, & quando sequendum, t. 4. R. §. 28. n. 10.
Rustici asportantes massicias suas, an dicantur extabere, t. 1. B. §. 1. n. 6.
Rustici quomodo inter se diuidant fructus, & alia, t. 2. F. §. 21. n. 24.
Rustici an respondent positionibus cum assensu Procuratoris, t. 3. P. §. 16. n. 12.
Alia vide in Praxi §. Contadini.

S

SACERDOS.

Sacerdos qualiter possit pro Missis mercedem recipere, & etiam viam iuris exigere à promittentibus, t. 4. S. §. 1. num. 1.
Sacerdos an possit pro vna Missa pocius recipere stipendia, an alijs mandare remota sibi parte, & an diu differre, ibid. & n. 18.
Sacerdos obligatus celebrare in aliquo loco, an possit mercedem pro applicatione Sacrificij ab alio recipere, ibid.
Sacerdos an cum vna Missa possit pluribus satisfacere, ibid.
Sacerdos falsò scribens in Libro Missarum celebrasse, qualiter puniatur, ibid.
Sacerdos an teneatur singulis diebus celebrare, ibid.
Sacerdos, qui non est celebrans, vel confessiones audiens, & absolvens qualiter puniatur, & à quo iudice, t. 4. S. §. 1. n. 2. & 17.
Quid feruaret Florentiæ, Romæ, & in Regnis Hispaniarum, ibid.
Sacerdos Peregrinus, & forensis an sit admittendus ad celebrandum, ibid.
Sacerdos notoriè etiminosus non potest celebrare, non leuius, non bonis incongruis, neque in alijs casibus, & quibus latè t. 4. S. §. 1. n. 3.
Sacerdos an possit celebrare nullo adstante, & sine ferulento, & alia, ibid.
Sacerdos non potest ante dormitionem Missam celebrare, debet esse omnino leuius, & post mediam noctem nihil sumpsisse, t. 4. S. §. 1. n. 4.
Sacerdos quando etiam non leuius possit sacrum facere, & communicare, & laicus non leuius Eucharistiam recipere, ibid.
Sacerdos an possit celebrare post sumpcionem Tabacchi, & alia, ibid.
De sumpcione Tabacchi, & potius chocolate an, & quando frangat ieiunium, ibid.
Sumpcio Tabacchi in Ecclesia, & Porricu D. Petri Romæ, & Hispaniæ qualiter sit prohibita sub pena excommunicationis, & peccati mortalis, ibid.
Sacerdos non potest pluries eodem die celebrare, nisi in aliquibus casibus, & quibus t. 4. S. §. 1. n. 5.
Sacerdos pluries eodem die celebrans qualiter, & à quo iudice sit puniendus, ibid. & n. 17.
Sacerdos celebrans omnimodo ordine, vel solemnitatibus, vel nimis negligenter potest arbitrari puniri, t. 4. S. §. 1. n. 6.
Sacerdos non potest auferre confessiones peccatorum sine Episcopi licentia, & approbatione, & alia, t. 4. S. §. 1. num. 7.
Validè tamen absoluit ob habitalem potestatem, ibid.
Sacerdos potest arbitrio suo imponere, vel remittere penitentias, ibid.
Sacerdos non potest aliquo modo detegere peccata in confessione audita, & detegens qualiter puniatur, t. 4. S. §. 1. num. 8.
Sabel. Index Generalis.

Sacerdos an possit saltem delictum perpetrandum detegere, vt offendendus caueat, ibid.
Sacerdos an possit aliquo casu vti scientia ex confessione habita, ibid.
Quid si penitens fuerit publicè confessus, ibid.
Sacerdos licitatus ad rupta in confessione qualiter sit denunciandus, & puniendus, ibid.
An credatur mulieri, vel puero afferenti de sollicitatione, ibid.
Plura de sigillo confessionis nullo modo violando, remissive ibid.
Sacerdos non potest reuelare quicquid audiat in confessione, licet non dederit absolutionem, vel periculi non audierit confessionem, sub pena iudicij arbitrarie, t. 4. S. §. 1. n. 9.
Quid si non in modum confessionis fuerit consultus, ibid.
Que cadant sub sigillo, vel non, ibid.
Sacerdos an de consensu penitentis possit eius confessionem reuelare, & an illi credatur quoad huiusmodi consensum, & alia, t. 4. S. §. 1. n. 10.
Sacerdos confessorius an probet circa testificationem à defuncto sciendam, ibid.
Sacerdos an possit reuelare factum, quod ultra confessionem scit aliunde, t. 4. S. §. 1. n. 11.
De sigillo confessionis quo iure obliget, quas personas comprehendat, & alia remissive ibid.
Sacerdos ad beneficium promotus an teneatur testificare femina prolecta, & an possit illa pretendere pro anno frequentia ab hereditibus antecessoris defuncti fructibus iam recollectis, t. 4. S. §. 1. n. 12.
Sacerdos acceptans beneficium vti vacans, si verè non vacabat, non videtur renuciare primo, tom. 4. S. §. 1. num. 13.
Sacerdos offensus à laico qualiter possit agere contra offensorem coram indice seculari, t. 4. S. §. 5. n. 14.
Sacerdos deferens Oleum Sanctum, seu Sanctissimam Eucharistiam, & in similibus casibus non potest à fidelibus capi etiam de mandato Episcopi, tom. 4. S. §. 1. num. 15.
De Sacerdotibus plura remissive, t. 4. S. §. 1. n. 16.
Sacerdos quas penas incurat Missam non perficiens, vel sine hostia, & alijs ornamentis, & huiusmodi, t. 4. S. §. 1. num. 17.
Sacerdos habens plures Missas dicendas, an possit illas alijs committere pro minori mercede, quam ipse accepit, t. 4. S. §. 1. n. 18.
Sacerdos an possit celebrare in oratorijs priuatis, in Altari portatili, & quis dare licentiam, tom. 4. S. §. 1. num. 19.
Sacerdos si absoluit penitentem sine auctoritate, an valeat absolutio, t. 2. E. §. 12. n. 7.
Sacerdos an possit esse Notarius, t. 3. N. §. 7. n. 20.
SACRILEGIUM.
Sacriliegium quando committatur circa res, & qualiter puniatur, t. 4. S. §. 2. n. 1. & 2.
Quisnam dicatur locus sacer, vel res sacra, vt procedat pena sacrilegij, ibid.
Sacriliegium an dicatur, si auferant res non sacra, sed cultui diuino dicata, ibid.
Sacriliegium quid sit, quomodo cognoscatur, & alia de sacrilegio proprio, & improprio in materia furti, t. 4. S. §. 2. num. 4.
Sacriliegium committitur etiam offendendo personas Ecclesiasticas, & quomodo puniatur tam de iure Ciuili, quam Canonico, t. 4. S. §. 2. n. 3.
Sacriliegium qualiter committatur ratione personarum, cultus, & materiarum, ibid.
Sacriliegium quoque modis committitur in materia carnis, veluti cum Mortali, & qualiter puniatur, tom. 4. S. §. 2. num. 4.
Quomodo dicatur constare de corpore delicti absque inspectione mortalis, ibid.
Sacriliegium an committatur cum mortali nondum profecta, & alia, ibid.
Sacriliegium committitur per delictum, licet seculari, & à laicis patratum in Ecclesia, vel alio loco sacro, t. 4. S. §. 2. num. 5.
Sacriliegium est mixti foci, & pro delicto principali cognoscitur tantum iudex secularis, ibid. & n. 10.

Sacriligum eo committitur si delictum sit parvum extra Ecclesiam in loco annexo, & immuni, tom. 4. §. 3. n. 6.

Sacriligum an, & quando habeat annexam excommunicationem, t. 4. §. 3. n. 7.

Sacriligum improprie dicitur disputare de Principe, & Legibus auctoritate, t. 4. §. 3. n. 8.

Sacriligi an, & quando gaudeant immunitate Ecclesiae, t. 4. §. 3. n. 9.

An prius immunitate pro aliquo delicto, prius etiam pro alio, ibid.

Sacriligum an, & quando sit mixti fori pro furto rei sacre de loco sacro, t. 4. §. 3. n. 10.

De Sacriligio, eius poenis, & cognitione, remissio, t. 4. §. 3. n. 11.

Sacriligium committunt retinentes Decimas, t. 1. D. §. 6. num. 10.

Sacriligum est mixti fori, & in eo procedit praeuentione, t. 3. L. §. 2. n. 4.

De Sacriligio alia vide in Praxi §. Sacriligio.

SALARIVM.

Salarium non conuenit regulariter non debetur, & quando fecit, t. 4. §. 3. n. 1.

Salarium etiam non conuenit quando debeat procuratori, & de illius taxatione, & non praesumpta facienda ex temporis lapsu, & alia, ibid.

Salarium famulorum an, & quando etiam non conuenit debeat, ibid.

Salarium fuisse conuenit quomodo probari possit, & e contra, ex quibus praesumitur non conuenit, ibidem.

Salarium etiam non taxatur debetur Assessori, & Advocato arbitrio Iudicis, & alijs etiam de equitate Canonica, ibid.

Quid in pensione domus an non conuenit debeat, ibidem.

Salarium Iudicis, Advocati, & huiusmodi qualiter praesentatur alijs creditoribus, t. 4. §. 3. n. 2.

Salarium potest executione exigi in eodem foro litis petita, ibid.

Salarium an possit exigi à successore in beneficio, & alia, ibid.

Salarium in qua summa debeat, ubi non apparet de certa quantitate petita, vel conuenerit, tom. 4. §. 3. num. 3.

Salarium an debeat Advocato ius quantitate consenta, lite per transactionem finita, ibid.

De salario procuratoris ad lites, & ad negotia, ibid.

Salarium Advocati, & Procuratoris an taxari debeat victori, qui gratia patronatus habuit, vel causam propriam defendit, t. 4. §. 3. n. 4.

Salarium duplex an debeat ei, qui eodem tempore duobus seruit, vel fungitur officio duorum, tom. 4. §. 3. num. 5.

Salarium an, & quando sit augendum, vel minuendum ratione aucti, vel diminuti laboris, tom. 4. §. 3. num. 6. & 7.

Salarium iustum, & competens, qualiter constituendum sit Iudicibus, alijsque ministris, t. 4. §. 3. n. 7.

Iudices, ac alij ministri iustitiae Salarium competentem non habentes an possint, & à quibus iustum compensatioem accipere, ibid.

De aliquibus vitijs, & peccatis Principum, & Aulicorum, ibid.

Salarium an debeat officialia à die electionis, vel ceptae administrationis, t. 4. §. 3. n. 8.

Quid si decederet ante ceptum officium, an hereditas sine relictae expecta faciat in se preparando, ibidem.

Salarium an sit diuidendum quando ad vnum officium duo eliguntur, t. 4. §. 3. n. 9.

Salarium an, & quale debeat tutoribus, vel curatorem, & alia, t. 4. §. 3. n. 10.

Salarium an debeat retribui, ibid.

Salarium an debeat filio, qui vnius parte administravit, vel clam accipere si alter consequi non possit, t. 4. §. 3. num. 11.

Salarium integrum an debeat ei, qui fuit conductus ad certum tempus, si fuerit ante illud statum licentiarum, vel aliter impeditus, t. 4. §. 3. n. 12.

Quid si alteri post datam licentiam inferuierit? ibid.

Salarium an debeat officiali impedito; & an hereditas ante finitum officium, ibid.

Salarium an, & quando debeat famulis recedentibus, vel expulsi ante tempus, ibid.

Salarium Medicorum est magis privilegium, quam illud Advocatorum; & ad debeat pro cura, vel patrocinio diebus festiuis factis, t. 4. §. 3. n. 13.

Salarium qualiter, & pro quibus debeat exactori publico, t. 4. §. 3. n. 14.

Salarium, fructus, & huiusmodi an, & quando debeat absentibus ab officio, alias impeditis, tom. 4. §. 3. num. 15.

Salarium an debeat famulo infirmo, scholari, & similibus, ibid.

Salarium an debeat in principio, vel in fine, & pro tempore absentis, t. 4. §. 3. n. 16.

Salarium Nautae, vel Vecturali an debeat si ex aliquo casu non transiit merces ad locum destinatum, & an saltem pro rata inierit, t. 4. §. 3. n. 17.

Salarium indebitè solum potest repeti, tom. 4. §. 3. n. 18.

Salarium an possit sequestrari, vel aliis in eo executione fieri, t. 4. §. 3. n. 19.

Salarium an censetur remissum redditu ratione, & ulla de eo facta mentione, t. 4. §. 3. n. 20.

Salarium an censetur remissum ex sola tacurnitate, & an, & quanto tempore praestitatur, tom. 4. §. 3. num. 21.

Quid seruetur Florentiae, ibid.

An statuta circa praescriptionem salarii sint licita, & excusent debitores in foro conscientiae, & alia, ibid.

Salarium in qua summa, & quibus attentis taxari debeat, t. 4. §. 3. n. 22.

Salarium licet tenue qualiter censetur iustum propter alia commoda, ibid.

Salarium solum solui antecessori, an debeat successori, t. 4. §. 3. n. 23.

Salarium semel constitutum, an censetur in reconductione reconueniri, t. 4. §. 3. n. 24.

Salarium duplicatum debetur ei, qui eodem tempore exercet duo officia inter se compatible; & quid in terminis consuetudinis Neapolitanae, t. 4. §. 3. n. 25.

Quando possit exerceri duo officia incompatibilia, ibid.

Salarium permixtum est pro delegationibus, ultra onus officij, ibid.

Salarium duplicatum an possit exigi, si quis vno die expediat, quod duobus erat expediendum, ibid.

Salarium debeat tantum pro medietate quando quis pro interum exercet officium, ibid.

Quando plures sunt inquiri an possit à singulis exigi, ibid.

Salarium promissum in certa annua quantitate procuratori, & similibus, an debeat, si nihil fuerit actum, t. 4. §. 3. n. 26.

Salarium conuenit tempore conductionis, debetur idem pro tempore conuentionis, t. 4. §. 3. n. 27.

Salarium non censetur immutari pro noua conuentione, & augmentum pro nouo labore, ibid.

Salarium debium promissum pro conclusionis contractus, est soluendum, licet non fortiter effectum, tom. 4. §. 3. num. 28.

De salarijs Iudicum, Advocatorum, & huiusmodi, t. 4. §. 3. n. 29.

Salarium an debeat Canonico existenti in seruitio Episcopi, ibid.

Salarium famulorum, an debeat pueris ante 14 annos, & alia remissio, ibid.

De Salario Advocati, t. 1. A. §. 17. n. 19.

Salarium Medicorum eo veniant appellatione alimentorum, t. 1. A. §. 24. c. 1.

In salario an deat compensatio, vide in §. Compensatio num. 1.

Salarium congruum debet constitui Iudicibus; alijs an possit aliquid ius supplementum recipi, t. 1. D. Difcult. n. 19. & 38.

Salarium an impediatur per exceptionem non implementi, t. 2. E. §. 17. n. 55.

Salutium an debeatur executoribus testamentarijs, t. a. E. §. 24. num. 10.
 Salutium famulorum quale esse debeat, & quomodo præscribatur, t. a. F. §. 7. n. 10.
 Salutium an, & quando competat cum legato, t. 3. L. §. 5. n. 83.
 Salutium Aduocati, & procuratoris potest exigi in foro lictis peractis, t. 3. L. §. 16. n. 8.
 Salutium integrum an debeatur Medicis, & similibus non completa conductu, t. 3. M. §. 11. n. 1.
 Qualiter debeatur Meretricibus, & possit exigi in iudicio, t. 3. M. §. 18. n. 12.
 Salutium Curiosus debet augeri tempore belli, t. 3. N. §. 14. num. 5.
 Salutium an debeatur Potestati pro tempore, quo fuit carceratus, & alia ad rem, tom. 4. in Reolut. cap. 43.
SALVIANVM.
 Saluanum interdictum quid sit, unde dicatur, quibus, & contra quos competat, & alia remissive, tom. 4. S. §. 4. num. 1.
 Saluanum qualiter debeat continere summam certam, & alia remissive, circa iudicium Saluiani, ibidem, & num. 3.
 Saluanum est duplex directum, & vile, & contra quos datur, t. 4. S. §. 4. n. 2.
 Saluanum tria extrema requirit, creditum nempe ex parte auctoris cum hypotheca, possessione debitoris, & tempore factæ obligationis, vel potest, & possessione rei conuenti, qualiter sint probanda, & alia, tom. 4. S. §. 4. num. 3.
 Saluanum datur pro tacita hypotheca fideicommissarij, & legatarij, t. 4. S. §. 4. n. 4.
 Saluanum vile competit mulieri agenti ad dotem in pluribus casibus, t. 4. S. §. 4. n. 5.
 Saluanum competit creditor conditionali purificata conditione, & qualiter creditori censui, & alijs, ibid.
 Saluanum datur creditori creditoris contra possessorem bonorum sui debitoris, & alia, ibid.
 Saluanum quanto tempore præscribitur, ibid. & n. 11.
 Saluanum competit non tantum pro sorte, sed etiam pro damnis, & interestibus, t. 4. S. §. 4. n. 6.
 Saluanum potest inuentari aduersus omnia bona debitoris obligata, ibid.
 Saluanum non competit filio pro consequenda legitima, vel eius supplemento, t. 4. S. §. 4. n. 7.
 Saluanum non datur contra anteriorem creditorem, t. 4. S. §. 4. n. 8.
 Saluanum qualiter competat super commoditate vsusfructus, & locorum montium, ibid.
 Saluanum potest in eodem libello cumulari cum hypothecaria, t. 4. S. §. 4. n. 9.
 Saluanum videtur intentatum per clausulas salutare, ibid.
 Saluanum datur ut creditor sibi satisfaciatur de fructibus, an possit vendere, & alia, t. 4. S. §. 4. n. 10.
 Saluanum quas exceptiones admittat, vel non; an admittat appellationem, an, & qualiter præscribitur, t. 4. S. §. 4. num. 11.
 Saluanum quare non competit Iudeis, tom. 4. S. §. 4. num. 12.
 De Saluano interdicto aliqua remissive, t. 4. S. §. 4. n. 13. & num. 14.
 Qualiter appellari possit à sententia lata in Saluano, t. 1. A. §. 32. n. 53.
 Alia vide in §. Bona u. 8.
 Saluanum, quas exceptiones admittat, vel non, t. a. E. §. 17. n. 17. & seqq.
 Quare requiratur, & quomodo probetur, t. a. E. §. 31. num. 1. & seqq.
 Saluanum competat fideicommissarijs, probatis requisitis, t. 1. F. §. 12. n. 35.
 Saluanum qualiter competat pro legatis, t. 3. L. §. 5. n. 79.
 An competat pro legitima, t. 3. L. §. 8. n. 12.
 Alia vide in §. Exceptio.
 Saluanum an competit fideicommissario, quid operetur inuentarium, quare requiratur continere debeat, & alia, t. 4. in Reolut. cap. 3.
 Saluanum an competit donatario absenti anee ratificationem, & alia, t. 4. in Reolut. cap. 5.
Subel. Index Generalis.

Saluanum quare requiratur, & quomodo probetur eius extrema, & alia, t. 4. in Reolut. cap. 44.
SALVATIO.
 Salvatio debita Magistratibus, & officialibus sub periculo, t. 3. M. §. 1. n. 1. & 13.
 Salvatio inimicorum an sit necessaria, t. 3. P. §. 10. n. 1.
SALVVS CONDVC TVS.
 Saluifconductus dicitur fauorabilis, & late interpretari debet, & dicitur Gratia, vel Beneficium Principis; ac idem est in dationibus, tom. 4. S. §. 5. num. 1. & num. 4.
 Saluifconductus per quos, & quibus concedi possit, vel non, t. 4. S. §. 5. n. 2. & 4.
 Quid seruetur in Statibus Etrurie? ibid.
 Saluifconductus non potest concedi banno, ob crimen læsæ Maiestatis, nisi ab ipso Principe, ibidem, & num. 4.
 Saluifconductus an sit seruandus, ubi non erat concedendus, ibid.
 Saluifconductus quibus ex causis concedatur bannis, & qualiter puniatur illius violator, t. 4. S. §. 5. n. 3.
 Saluifconductus an sit offerendus in citatione, vel à citato petendus, ibid.
 Saluifconductus incipit statim currere à die concessionis, t. 4. S. §. 5. n. 5. & 21.
 Saluifconductus non prodest pro delictis futuris, nec etiam pro præteritis quando maluit fore imperatus, t. 4. S. §. 5. n. 6.
 Saluifconductus an profitur delictis oculis antea commissis, & in supplicatione non expressis, ibid.
 Saluifconductus qualiter habeat tacitam conditionem, nisi sequatur aliquid, per quod lex captum permittat, ibid.
 Affecuratus sub conditione, ne ingrediatur in aliqua Civitate an depellendus in illius contentibus gaudeat securitate, ibid.
 Saluifconductus indeterminatè concessus, an pro vna vice tantum, vel pro pluribus intelligatur, t. 4. S. §. 5. n. 7.
 Saluifconductus debet intelligi, ut affecuratus nullam patiantur molestiam, ibid. & n. 21.
 Qualiter possit processus conuencialis pro alijs delictis prosegui, ibid.
 Saluifconductus concessus pro se, & socijs quomodo intelligatur, & quibus suffragetur, vel non, tom. 4. S. §. 5. num. 8.
 Saluifconductus intelligitur concessus pro familia necessaria, & an pro eundo, & redeundo, ibid.
 Salvaguardia quid sit, conceditur à solo Principe, an requirit citationem, qualiter puniatur illius violator, & alia, t. 4. S. §. 5. n. 9.
 Occidens aliquem qui stabat sub fide, & securitate Principis, qualiter dicatur committere crimen læsæ Maiestatis, & non gaudere indulto, ibid.
 Saluifconductus cessat, cessante illius causa finali, t. 4. S. §. 5. num. 10.
 Saluifconductus, siue dilatio ad soluendum pro debitis civilibus an possit iussu concedi à Principe, & ad quare extendatur, t. 4. S. §. 5. n. 11. & 12.
 Quare sit expressenda in præcibus, ad hoc ut profit imperant, ibid.
 Saluifconductus pro debitis civilibus potest concedi etiam à iudice concurrente maiori parte creditorum; & an interim sit præstanda cautio à debitoribus ad soluendum finita dilatione, ibid.
 Au, & quando transactio facta à maiore parte creditorum præiudicat minoribus, ibid.
 Saluifconductus, vel dilatio ad soluendum quibus denegari debeat, vel non, & alia, t. 4. S. §. 5. n. 8.
 Saluifconductus concessus à Principe seculari, an profitur debitoribus Ecclesie, & huiusmodi privilegiorum, & alia, remissive, t. 4. S. §. 5. n. 13.
 Saluifconductus an suffragetur pro debitis iuratis, t. 4. S. §. 5. n. 14.
 Saluifconductus an profitur pro debitis alimentorum, decis, locationis, ex delicto, fiscalibus, & huiusmodi, t. 4. S. §. 5. n. 15.
 Saluifconductus intelligitur *rebus sit fluctibus*, & dummodò imperans non abutatur, t. 4. S. §. 5. n. 16.
 An profitur debitori fugitivo, vel de fuga suspecto, ibid.
 G g A An

An propter pro debitis posses contrahis, ibid.
 Saluifconductus concessus pro certis personis, non prodest si obtinens molestetur ab alijs, t. 4. S. §. 5. n. 17.
 Saluifconductus si non est generalis, presumitur concessus non motu proprio, sed ad personam partis, ibid.
 Saluifconductus an transferat ad heredes debitoris, vel morte, vel revocatione ipsius finiat, t. 4. S. §. 5. n. 18.
 Saluifconductus concessus debitori principali, an prodest eius fideiussori, & sequelitrario, t. 4. S. §. 5. n. 19.
 Saluifconductus pro quo fit nullo, Florentiar facit esse iudicium, sub quibus conditionibus concedi solet, & quomodo, & ubi regulari debeat, t. 4. S. §. 5. n. 20.
 Saluifconductus, vel dilatio pendente an currat usura, vel interesse, ibid.
 Saluifconductus delinquenti concessus est punqualiter seruandus, & quando scitur, t. 4. S. §. 5. n. 21.
 Saluifconductus an fit concedendus inuito de pluribus delictis, si velut sit ab aliquo eorum expurgare, t. 4. S. §. 5. n. 22.
 Saluifconductus concessus venientibus ad habitandum in aliquo loco, quae delicta, vel debita comprehendat, vel non, t. 4. S. §. 5. n. 23.
 Saluifconductus, an prodest carcerato pro vno crimine, si illum pro alio impetret, t. 4. S. §. 5. n. 24.
 Saluifconductus quando fit nullo, vel fit seruandus, & alia remissus, t. 4. S. §. 5. n. 25, & 26.
 Saluifconductus, an concedendus bannito pro se examinando, t. 1. B. §. 2. n. 18.
 An sit offensus bannitis pro alia causa citatis, t. 1. B. §. 2. n. 24.
 An illi durante possint capi, vel occidi, t. 1. B. §. 2. n. 25, & seqq.
 Saluifconductus debitorum Papis commorantium quomodo procedat, vide Debitor o. 69.
 Saluifconductus quando fit nullo, pro alijs criminibus inquisito, t. 3. P. §. 39. n. 9.
 Alia vide in Praxi §. Saluifconducti.

S A N C T V S.

Sancti Patres scriptis iaceant, & mordaciter quandoque, & cum alijs intorquetur pariter in scriptis responderunt, cum sit permissa derisio etiam de iure diuino, vt in Proverb. 26. vers. 5. habetur, *Responde stulto secundum stultitiam suam, ne sibi sapiens videatur*, tom. 3. L. §. 11. num. 12.
 Sanctitas quid sit, & in indice necessaria, t. 1. in Discurs. de qualitat. iud. n. 22. &c.
 Sanctus quis verè dicatur, t. 2. L. §. 2. n. 10.

S A N G V I S.

De sanguinis emissionem ex vulneribus oculis, ante conspectum occisus, quod indicium faciat, t. 1. A. §. 15. n. 15. & §. Cadauer n. 11.

S A R T O R.

Sartores an possint retinere, & vendere fragmenta vestium, t. 2. E. §. 8. n. 27.
 Sartores tenentur de imperitia, & habent retentionem vestium pro mercede, ibid.

S A T I S D A T I O.

Satisfactio intelligitur cum fideiussore, vel pignore, t. 4. S. §. 6. n. 1.
 Satisfactio de iudicio iusti, quid sit, eius natura, importancia, à quibus praestanda, & alia remissus, t. 4. S. §. 6. num. 2.
 De diuersis satisfactionibus remissus, t. 4. S. §. 6. n. 3.

S C A L A.

Scalas accomodans ad delinquendum qualiter puniatur, vide in §. Anxium n. 1.
 Scalarum qualitas aggravat delictum, t. 1. A. §. 44. n. 1. & §. Fenebra n. 2.
 Scala an possit maro communi appodiari, & alia, t. 4. in Re-solut. cap. 15.

S C A M N A.

Scamna, & sedilia in Ecclesiis an possint amoueri per Superiorem, & alia de hac materia, t. 1. A. §. 39. o. 6.
 Alia vide in §. Sepultura n. 1. in fine, &c.

S C A N D A L V M.

Scandalum quid, & quaeque sit, t. 3. P. §. 17. o. 12.

S C I E N T I A.

Scientia non presumitur, & qualiter probetur, t. 4. S. §. 7. num. 1.

Scientia tamen presumitur in his quae publicè sunt, vel quando quis tenetur scire, & in alijs casibus, ibid. & n. seqq.

Scientia qualiter presumatur ratione coniunctionis, cohabitationis, & communione, t. 4. S. §. 7. o. 2.

Scientia testamenti an, & quando presumatur in heredibus, ibid.

Scientia ex quibus arguatur, remissus, ibid.

Scientia praesumitur ex actu multiplicitate, & temporis diuturnitate, ibid.

Scientia fideicommissi qualiter possit probari ad effectum renunciationis, & alia, ibid.

Scientia an presumatur, vel praesumpta attendatur ad incur-rendam poenam, t. 4. S. §. 7. n. 3.

Scientia praesumpta an sufficiat ad condemnandum, ibidem.

Scientia non inducitur ab eoque certificatione qualitatibus, t. 4. S. §. 7. n. 4.

Scientia iuncta cum parentia quid operetur, ibid.

Scientia tutoris, procuratoris, & simularum qualiter praesuldet pupillo, vel domino, t. 4. S. §. 7. n. 5.

Scientia votus in indutis alijs praedicat, ibid.

Sciens delictum futurum, an teneatur aliud reuelare, t. 4. S. §. 7. n. 6.

Quid in foro conscientiae, ibid.

Quid si ageretur de crimine laesae Maiestatis, & Parricidio, ibid.

Quid in filio, seruo, & uxore, & huiusmodi qualiter teneantur ad reuelationem conspirationis contra patrem, dominum, &c. ibid.

Sciens delictum iam commissum an, & quando teneatur illud reuelare, & alia, ibid.

Scientia litteralis quid sit, & alia, t. 4. S. §. 7. o. 7.

Scire est rem per causas cognoscere, ibid.

Scientia bannimento, & eorum quae publicè sunt praesumitur, t. 4. S. §. 7. n. 8.

Scientia citationis supplet defectum personalis executionis, t. 4. S. §. 7. n. 9.

Sciens an amplius certificari, vel moneri debeat, ibid.

De scientia, & scientibus ad diuersos effectus, remissus, t. 4. R. §. 7. n. 10. & 11.

Scientia citationis probata, conualidat nullitatem, t. 1. C. §. 15. n. 46.

Scientia ministrorum Principis, an sufficiat ad derogationem legis, t. 1. in Discurs. n. 57.

Scientia perfecta non datur in hac vita, eminens non requiritur, sed mediocritas sufficit, t. 1. in Discurs. de qualitat. iud. n. 103.

Scientia, & patientia, an, & quando inducat consensum, t. 2. F. §. 21. n. 22.

Scientia an presumatur, vel ignorantia, t. 2. I. §. 2. num. 1. & seqq.

Scientia rei furtae in emptore, vel receptatore, ex quibus arguatur, t. 2. E. §. 8. n. 58.

Scientia praesumpta an sufficiat ad condemnandum, ibid.

Scientia, & patientia aduertarij an, & quando necessaria in manutatione, vel praescriptione seruitutis, t. 3. M. §. 6. num. 1.

Scientia an sit necessaria in acquisitione quasi possessionis iuram incorporalium, tom. 3. Q. §. 4. num. 1. & num. 6.

Scientia nullitatis est necessaria, vt inducatur ratificatio, t. 4. R. §. 2. n. 7. 12. & 15.

Qualis requiratur in renunciant, vide Renunciatio.

Scientia, & patientia parit est necessaria, vt ex cursu temporis praesumatur solemnitas, t. 4. S. §. 22. o. 2. & seqq.

S C O L A R E S.

Scolares quibus privilegijs gaudent, & qualiter illa amittant, t. 1. D. §. 25. n. 15.

Scolares, & Medici tenentur orare, & largiri pro anima aenotomizatorum, t. 1. C. §. 7. o. 7.

Scolares an soluant gabellam, t. 2. G. §. 1. num. 17. & §. Libri num. 47.

De scolasticis alia vide in Praxi §. Scolari.

S C O M M I S S A.

Commisissae, vel ponesiones an, & quando lictae, vel non, t. 3. L. §. 22. n. 10.

Commiffæ, qualiter, & fub quibus penis prohibitz, §. eod. num. 15.

S C R I B E N S.

Scriptens bullettinis carceratis, an tanquam isoformatus poffit torqueri, t. 2. O. §. 5. n. 10.

S C R I P T U R A.

Scriptura priuata dicitur illa, quæ fit à priuatis perfonis, vel etiam à Notario, fed non in forma publica; ao habeat aliquam auctoritatem, t. 4. S. §. 8. n. r.

Scriptura quando dicitur publica, ibid.

Quid operetur fignum in fcriptura appofitum, ibid.

Scriptura priuata efl triplicis generis, nempe aut efl liber rationum, aut epifpola, aut fingrapha, tom. 4. S. §. 8. num. 2.

An veniat appellatioe inftrumenti, ibid.

Scriptura priuata regulariter oñil probat nifi fit recognita, & alia, t. 4. S. §. 8. n. 3.

Scriptura priuata probat in multis cafibus, de quibus latè t. 4. S. §. 8. n. 4.

Scriptura impreffa in lapidibus, & monumentis quid, & quantum probet, ibid.

Scriptura fumpta ex Archiuo publico, vel Cancellaria qualiter probet, t. 4. S. §. 8. n. 5.

Scripturæ copia, vel exemplum exempli an, & quando probet, ibid., & n. 8.

An fit neceffaria citatio partis io extractionibus fcripturarum ab Archiuo, ibid.

Scripturæ repetitæ in Archiuo non probant fine fubfcriptione Archiuarii; an contra non fubditi, & alia, ibid.

Quid fi ipfe Archiuarius, & cuftos Archiuus efllet fufpectus? ibid.

Scriptura priuata non archiohara an mereatur fidem, & executionem, ibid.

Quid fi fcriptura aliunde fit bene probata, ibid.

Scriptura priuata an requirit diem, annum, & locum, t. 4. S. §. 8. n. 6.

Scriptura mano propria fcripta, an fufficiat ad obligandum fine fubfcriptione, vel alio figno, tom. 4. S. §. 8. num. 7.

Quid, & quantum operetur fignilli appofitio in fcriptura, ibid.

Scriptura facta ab vno ad diftamen alterius, an præiudicet fcribenti, t. 4. S. §. 8. n. 8.

Scriptura quando dicitur approbata à fcribente, vel recipiente, ibid.

Scriptura an poffit per parte tantum approbati, ibid.

An attendatur potius fubfcriptio, vel id, quod in corpore continetur, ibid.

Scriptura non fcripta, nec fubfcripta, fed fuprafcripta, an, & qualiter præiudicat fuprafcribenti, tom. 4. S. §. 8. num. 9.

Subfcriptio, vel fuprafcriptio folij albi, & nondum fcripti, an, & quando præiudicet, ibid.

Qualiter cauendum fit valde à fubfcriptione folij albi, vel alterius fcripturæ fine præuia matuta, ac diligenti lectione, & alia, ibid.

Præfumptio qualiter flet contra fcribentem, vel fubfcribentem, nec fit audiendus, nifi concludenter probet fe fuiffe deceptum, vel non legiffe, nec notitiam habuiffe, ibid.

Scriptura priuata an, & quando veniat appellatioe inftrumenti, t. 4. S. §. 8. n. 10.

An appellatioe inftrumentum veniat probatio facta per teftes, ibid.

Scriptura priuata non habet executionem paratam, nifi tribuatur vigore ftatuti, vel confuetudinis, tom. 4. S. §. 8. num. 11.

Quid feruatur Florentiæ, ibid.

Qualiter intelligatur ftatutum dans executionem fcripturæ priuatis, & quando procedat, vel non, ibid.

Scriptura priuata à tertio fcripta, vel fubfcripta, de alterius ordine, quomodo fit recognofcenda, & talis ordo probandus, & alia, t. 4. S. §. 8. n. 12.

Scriptura priuata etiam non recognita facit fidem parte non oppoñente, & femper recognofci poffet, t. 4. S. §. 8. num. 13.

Scriptura quando dicitur approbata per non oppoñitionem, & alia, ibid.

Scriptura qualiter probet in antiquis fine recognicionem, ibid.

Sabel. Index Generalis.

De recognicione fcripturæ, & iurium quando fit neceffaria, & qualiter faciendâ, ibid.

Scriptura priuata qualiter fit recognofcenda per comparationem, quid operetur comparatio, & quæ requiratur, t. 4. S. §. 8. n. 14.

Recognicio per comparationem efl faciendâ cum fcriptura certa, & indubitata; quibus modis dicitur talis, & alia, ibid.

Recognicio fit per confeffionem partis, per examen teftium, per conuenciam partis non recognofcentis, & alijs modis, ibid.

Scriptura recognofcendâ debet nota exhiberi, ibid.

Scriptura poffquam fuit recognita per teftes, an fit iterum inflante parte etiam per comparationem recognofcendâ, ibid.

Qualiter teftes debeant deponere in recognicione fcripturæ, ibid.

Scriptura patris, & matris etiam fine teftibus, an, & quando habeat vim teftamentum inter liberos: quid quoad extraneos; & quomodo recognofcendâ, tom. 4. S. §. 8. num. 15.

Quid quoad filios naturales, furijs, legitimatos, & huiusmodi, ibid.

An fufficiat refpectu donationis tutoris, ibid.

An quoad fideicomiffum vniuerfale faciat extraneæ perfonæ, & alia, ibid.

Scriptura fimplex a teftatore fubfcripta etiam fine teftibus, qualiter habeatur pro teftamento fauore pte caufæ, & quomodo fit recognofcendâ, t. 4. S. §. 8. n. 16.

Scriptura an requiratur diem, & annum, vt habeatur pro teftamento in dictis cafibus, t. 4. S. §. 8. o. 17.

Quid fi fine plura teftamenta i bideam.

Scripturæ plures fite debita, fite folutionis an præfumentur duplicare, & eandem fummam, vel diuerfam continere, t. 4. S. §. 8. o. 18.

Scriptura vna alterius confirmatoria, vel relaxatiua non probat fine prima, vel telata, t. 4. S. §. 8. n. 19.

Scriptura an probet fine expreffione caufæ debiti, t. 4. S. §. 8. num. 20.

Scriptura quando ex conuentione partium dicitur de fubftantia contractus, vel ad probationem, vt fit locus pñitentiæ, vel non ante illius confeffionem, t. 4. S. §. 8. num. 21.

Scriptura in quibus cafibus fit neceffaria, ibid., & n. 35.

Scriptura in dubio an dicitur facta ad probationem, vel pro fubftantia, ibid.

Scriptura, vel inftrumentum ex quibus arguatur eflle de fubftantia, ibid.

Qualiter quis poffit compelli ad faciendam fcripturam de fua obligatione, ibid.

Scriptura mortui an, & qualiter magis probet, quam fcriptura viuientis, t. 4. S. §. 8. n. 22.

Scriptura in iudicio produda, an videatur à prodocente approbata, t. 4. S. §. 8. n. 23.

Scriptura priuata quoad hypothecam incipit tantum habere prælationem à die recognitionis, nifi efllet trino teffe munita, & à partibus fubfcripta, t. 4. S. §. 8. n. 24.

Quæ requirantur vt creditor ex fcriptura priuata prior præferatur pofteriori inftrumentario, ibid.

Scriptura quando habeat vim inftrumenti, & præferatur à die obligationis, & alia, ibid.

Scriptura priuata probat contra fcribentem, & eius hæredes etiam fine teftibus, ibid.

Scriptura priuata trino teffe munita, & à partibus fubfcripta qualiter præferatur publico inftrumento, t. 4. S. §. 8. n. 25.

De qualitatibus dictorum teftium, an poffint eflle fœmæ, & alia, ibid.

Scriptura priuata ceffante fufpicionem anelidat: probat de tempore etiam in præiudicium tefti, t. 4. S. §. 8. n. 26.

De pluribus adminiculis ex quibus ceffat fufpicio anidatæ, ibid.

Scriptura mariti quando probet fauore vxoris, ibid.

Scriptura quando probet etiam fine requifitis *l. fcripturas C. qui pot. & alia, ibid.*

Scriptura priuata probat quoad hypothecam etiam in præiudicium tefti, & fine requifitis *l. fcripturas, fi teftes deponant de eius temore, vel aliter conftet de veritate temporis, t. 4. S. §. 8. n. 27.*

Scripturæ plures quomodo inter fe concurant, t. 4. S. §. 8. o. 28.

Scriptura priuata qualiter probet, & habeat vim publicæ contra ipsum delictorem; & quid in præiudicium tertij, t. 4. §. 8. n. 29.

Scriptura priuata habens vim, & efficaciam instrumenti vigore statuti, vel consuetudinis, an procedat in præiudicium tertij, t. 4. §. 8. n. 30.

An valeat pactum, vel deus plena fides scripturæ priuatae, vel quod habeat vim publici instrumenti, tom. 4. §. 8. num. 31.

An dicatur continere iuramentum flante clausula quod habeatur per iurata, ibid.

Scriptura priuata concedens venditori facultatem redimendi, non præiudicat vicinis volentibus ex forma statuti retrahere, t. 4. §. 8. n. 32.

Scriptura falsificata si nulli noceat non facit incidere in penam, flante tamen potentia nocendi est locus poenæ extraordinariæ arbitrio iudicis, t. 4. §. 8. n. 33.

Scriptura ex quibus conuectur arguatur falsâ, vt ei tollatur fides, latè t. 4. §. 8. n. 34.

Scriptura alterata circa millesimum, an præsumatur falsâ, vel correctâ, ibid.

Scriptura in quibus casibus sit necessaria, t. 4. §. 8. n. 35.

Scriptura occultata, vel retractata produci, quam præiudicem faciat, t. 4. §. 8. n. 36.

Scriptura reperta in ficiam Notarij, an fidem faciat, t. 4. §. 8. num. 37.

Scriptura producta an possit in parte acceptari, & in parte impugnari, t. 4. §. 8. n. 38.

Scriptura priuata inserta in publico instrumento, non probat, nisi auctoritate iudicis fuerit inserta, t. 4. §. 8. num. 39.

De scripturis remissiuè, t. 4. §. 8. n. 40.

De scriptura continente clausulam soluendi, *à chi presentera, o chi per lei, &c.* t. 4. §. 8. n. 41.

Scriptura etiam informis admodum clausulæ plenè probat, & alia vide in §. Copia.

Scripturarum amissio quomodo probetur, & an per iuramentum, t. 1. A. §. 27. n. 1. & seqq.

Scripturæ tenor qualiter probari possit, vide §. Amissio num. 1.

Scriptura an sit necessaria in emphyteusi, & an præsumatur, t. 2. E. §. 7. n. 27.

Scripturas alias lacetans, vel occultans qualiter committat falsum, t. 2. F. §. 4. n. 3. & 4.

Scriptura falsificata quando poli penes plures, non magis vni, quam alteri impuratur, tom. 2. F. §. 4. num. 5. & 16.

Scriptura vera amissa an possit falsâ fabricari, tom. 2. F. §. 4. num. 13.

Scriptura alterata an præsumatur per errorem, vel falsâ, t. 2. F. §. 4. n. 15.

Scriptura an probet delictum, vide §. Furtum in Voto Auctoris n. 1.

Scriptura an recognoscatur sufficienter per testes habentes notam cianum, ibid. n. 2.

Qualiter recognoscatur per comparationem, & inspectionem iudicis, ibid.

Scriptura priuata an veniat appellatione instrumenti, t. 2. G. §. 1. n. 8. & §. Instrumentum n. 3.

Scriptura reperta inter alias matrices Notarij, an sit habenda pro matrice, t. 2. I. §. 17. n. 15.

Scriptura an, & quando sit parti edenda, tom. 2. I. §. 27. num. 40.

Scriptura communis penes quem sit custodienda, t. 2. I. §. 27. num. 23.

Scriptura a priuata habens ex statuto vim publici instrumenti, an cum illo concurret, t. 3. L. §. 13. n. 4.

Scriptura præsentata creditori poli mortem scribentis, non probat, & quare, t. 3. L. §. 17. n. 7.

Scriptura recepta sine contradictione, an videatur approbata, t. 3. L. §. 17. n. 1.

Scriptura mortui probat magis, quàm viuensis, t. 3. M. §. 34. num. 8.

Scriptura an sit necessaria in scriptis, tom. 4. R. §. 20. num. 11.

Scriptura quando dicatur de substantia contractus, vel ad probationem, t. 4. S. §. 23. n. 4. & alia vide Solutio.

Scriptura quando dicatur de substantia contractus, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 1.

Scriptura simplex patris qualiter habeat vim testamenti in-

ter liberos, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 8.

Scriptura sine nomine an probet, tom. 4. in Resolut. cap. 16.

Scriptura priuata, quæ requirit, vt possit concurrere cum publico instrumento, quomodo recognoscenda, quid flante pacto, vel statuto, quod habeat vim publici instrumenti, & alia, tom. 4. in Resolut. cap. 66.

Alia vide in Praxi §. Scripturæ, e. Scripturæ, vbi plura.

SCRVPVLVS.

Consilium pro vincendis scrupulis, t. 1. in Dicitur. n. 123. & seqq. vbi etiam quid sit scrupulus, & an possit cum eo licite operari.

SECRETARIVS.

Secretarij Montium ad quod traherentur admittendo liberè resignationes locorum vinculatorum, t. 3. L. §. 20. num. 8.

Si soluerint de proprio ob dictam causam, an possint repetere, ibid.

SEMINA.

Semina an sint pœnenda de proprio à colonis, & conduktoribus, t. 1. C. §. 23. n. 6.

Semina an sint relinquenda pro anno futuro in Beneficijs, t. 2. F. §. 23. n. 18. vide Sacerdos n. 12.

SENATVSCONSULTVM.

Senatusconsultum Macedonianum vide dictum, & quæ introductum, t. 4. S. §. 9. n. 1.

Senatusconsultum Macedonianum quibus competat, & an prodi fidelitatoribus, ibid.

Senatusconsultum Macedonianum cessat, & non potest opponi in pluribus casibus, de quibus latè t. 4. S. §. 9. n. 2.

Cessat nempe in filiofamilia habente peculium caltrene, vel quali caltrene; Scholasti recipientium murtum pro te aleno; accedente consensu patris expressè, vel tacite; iurante habitate scotum à parte; vel probabilitur à mutuantis reperto pro partefamilia agnoscencie mortuo patre bonam fidem; & in alijs casibus, de quibus latè ibid.

Quid in foro conscientie? ibid.

Filiosfamilia de iure communis, excepto mutuo, potest obligari in omnibus contractibus, ibid.

Senatusconsultum Velleianum succurrit mulieribus pro alijs se obligantibus, aliarum fideiussoribus, & hereditibus, t. 4. S. §. 9. n. 3.

Senatusconsulti Velleiani exceptio in quibus casibus cessat, & quid in foro conscientie? ibid.

Senatusconsultum Velleianum potest opponi non obstantè statuto reijcente omnes exceptiones; & lata sententia, non tamen in iudiciis transacta, & alia, ibid.

Senatusconsultum Velleianum cessat in Reginis, Ducibus, Comitibus, & similibus, t. 4. S. §. 9. n. 4.

Senatusconsultum Velleianum non potest opponi quando mulier intercedit ex causa libertatis, fidiolium, pte causæ, & bonifmodi; nec quando pro fideiussione pretium recipit, nec quando habet releuatorum, & alijs casibus, de quibus latè ibid. & n. 6. & 7.

Quid si promittat indemnitate pro tutoribus, vel curatorem filiorum? ibid.

Quid si mulier se obliget per publicum instrumentum garantigarum, iuratum, confessionarum, & obligationem cameram vallatum, ibid.

Senatusconsultum Velleianum non procedit, cessante dolo, & fraude; nec quando pro viro, siue extraneo soluit, & non simpliciter intercedit, & in alijs casibus, ibid.

De Senatusconsulto Macedoniano, Velleiano, & alijs remissiuè, t. 4. S. §. 9. n. 3.

De S. natibus, eorum dignitate, pte iurisdictionis, & alijs remissiuè, ibid. vide S. natos.

Senatusconsultum Velleianum, an suffragetur mulieri, quæ cum iuramento hypothecam sibi competenter renuntiatur, t. 4. S. §. 9. n. 6.

De Senatu Regio Ch. n. militarium, eius auctoritate, iurisdictione, & iurisdictioni, remissiuè, tom. 4. S. §. 9. num. 8.

SENATOR.

Senatores eorum Principem cunctum conueniunt, t. 3. M. §. 1. n. 10.

Quomodo inter se, & cum alijs procedant, tom. 3. P. §. 32. n. 10. & vide §. Senatusconsultum n. 3.

S E N E C T V S.

Senectus quid sit, & alia remissive, tom. 4. S. §. 10. num. 1.
 Senectus qualiter possit converti in iuventutem, & coadiuvari ad vitam conseruandam, ibid.
 Senectus in quor partes diuidatur, tom. 4. S. §. 10. n. 2.
 Nullus adeo senex, vt non speret adiuu viuet, ibidem.
 Quouique, vel quandiu homo viuere presumatur, ibid.
 Senex quinam dicuntur ad plures effectus, tom. 4. S. §. 10. num. 3.
 Senex presumuntur sapientiores, & prudentiores iuuenibus, ac probi, & veraces, & quando obliuio, t. 4. S. §. 10. n. 4.
 Senes an aequiparentur infirmis, & sint soluti a lege ieiunij, t. 4. S. §. 10. n. 5.
 Senes an teneantur accedere ad iudicium, lucrentur distributiones, & alia, ibid.
 Senes an sint soluti a voto Religionis, & similibus, ibid.
 Senes vsque ad quam aetatem teneantur ieiunare, tom. 4. S. §. 10. n. 6.
 Ques sint iustae causae excusantes a ieiunio, & alia de ieiunio, ibid.
 Obligatio ieiunandi a qua aetate incipiat, & in qua finiat tam in masculis, quam in feminis, ibid.
 Senes vsque ad quam aetatem possint generare tam masculi, quam feminis, t. 4. S. §. 10. n. 7. vide *etiam*.
 Senes septuagenarij, vel etiam sexagenarij, an possint carcerari pro decto, t. 4. S. §. 10. n. 8. & 14.
 Quid si debitor sit contractum pro dicta aetate, vel si inuimodum beneficium expresse renouauerint cum iuramento, & alia, ibid.
 Senex maior puniatur in delictis sicut minores, t. 4. S. §. 10. n. 9.
 Quid in senibus robustis, perspicacibus, & sapientibus, ibid.
 Senes an, & quando possint torqueri, ibid.
 Senes an reputentur personae miserabiles, & illarum gaudeant priuilegijs, t. 4. S. §. 10. n. 10.
 De priuilegijs Senectutis, & quae senibus non conueniant, ibid.
 Senes qualiter aequiparentur infirmis, pueris, mulieribus, & similibus personis, ibid.
 Senectus quae mala producat, & alia, t. 4. S. §. 10. n. 11.
 De Senectute, senibus, & eorum priuilegijs, remissive, t. 4. S. §. 10. n. 12. & 13.
 Senes ad quam vsque aetatem generare possint, tom. 4. F. §. 14. n. 3.

S E N I O R.

Senioris nomine quis veniat, t. 1. A. §. 33. num. 30. vide Senectus.

S E N T E N T I A.

Sententia quid, & quouplex sit, & quomodo reddatur nulla, t. 4. S. §. 11. n. 1.
 Sententia definitiua, & interlocutoriua quomodo inter se differant, ibid.
 Sententia an aequiparetur casui fortuito, contractui, vel voluntati, ibid.
 Sententia qualis esse debeat, quomodo concipi, promulgari, & alia, ibid.
 Sententiae appellatiue qualiter veniat tam civilis, quam criminalis, ibid.
 Sententia qualiter possit esse nulla ratione ordinis non seruata, & alij de causis, t. 4. S. §. 11. n. 2.
 Sententia non annullatur, nisi ex defectu mandati, iurisdictionis, & citationis, ibid.
 Sententia lata tempore seriarum, qualiter sit nulla ex defectu iurisdictionis, t. 4. S. §. 11. n. 3.
 Quid in criminalibus, vel accedente partium consensu, ibid.
 An possit confirmari per aliam validam tempore iuridicam, ibid.
 Sententia an possit exegi non obstantibus ferijs, ibid.
 Sententia nulla an possit, vel debeat confirmari, vbi constet de bono iure claro, t. 4. S. §. 11. n. 4.
 Quid si pars opponat de nullitate in specie, & indet prius de illa cognita, ibid.
 Sententia nulla confirmata, an possit amplius impugnari ex

defectu primae nullitatis, ibid.

Sententia lata per iudicem laicum super bonis Ecclesiasticis, vel inter personas Ecclesiasticas, an possit a nullitate saluari, t. 4. S. §. 11. n. 5.
 Sententia quando arguatur nulla ex defectu iurisdictionis, ibid.
 Sententia an reddatur notorie nulla ab non transportationem actum primae instantiae, t. 4. S. §. 11. n. 6.
 An, & quando per sententiam presumatur, ibid. & n. seq.
 Sententia an, & quando probet sine actis, & procedis, vel pro ea presumatur, t. 4. S. §. 11. n. 7.
 Quid stantibus verbis *Pro libito, visa contestatione, &c.* vel stante antiquitate temporis, siue cursu biennij ibid.
 Sententia qualiter debeat interpretari, ibid.
 Sententia lata sine probationibus an, & quando sit nulla, ibid.
 Qualiter ad iustificationem delicti sufficiat instrumentum sententiae condemnatoriae, ibid.
 Sententia an possit iustificari ex iuribus postea productis, ibid.
 Sententia lata extra boam in citatione expressam est nulla, t. 4. S. §. 11. n. 8.
 An possit ferri in die frequenti absque noua citatione, ibid.
 Quid si feratur in vittima die instantiae, ibid.
 Sententia lata contra absentem impeditum est nulla, stante iudicis scientia, ibid.
 Sententia qualiter requiratur citationem specificam, & nominatam ad sententiam, ibid.
 Sententia lata prout *incedat*, vel in termino *proseruato*, quomodo sustineatur, vel sit nulla, tom. 4. S. §. 11. num. 9.
 Quouique duret dictus terminus *proseruato*, & alia, ibid.
 Sententia lata nemine instante, an, & quando sustineri possit, t. 4. S. §. 11. n. 10.
 Sententia lata contra populum, vel minorem indefensum, est nulla, secus autem si sit lata in eius fauorem, tom. 4. S. §. 11. n. 11.
 Quid si iudex ignoraret, vel fuerit defensus a legitimo procuratore, ibid.
 Sententia lata contra incapacem iudicij, qualiter possit a nullitate defendi, & alia, ibid.
 Sententia an, & quando ob breuitatem temporis, vel nimiam festinationem reddatur nulla, t. 4. S. §. 11. n. 12.
 Sententia lata intra viginti, vel triginta dies, qualiter sustineatur, & alia de sententia praecipiantur lata, ibid.
 Sententia de nocte lata an, & quando sit nulla tam in civilibus, quam in criminalibus, t. 4. S. §. 11. n. 13.
 Sententia an sit necesse quod feratur in scriptis, & sedendo, & alia, ibid.
 Sententia lata post terminum, vel instantiam a statuto praefixam, an sit nulla, & possit confirmari, tom. 4. S. §. 11. num. 14.
 Quid seruatur Florentiae, ibid.
 Sententia lata pendente dilatione, vel termino est nulla, ibid.
 Sententia ex falso Instrumento, vel falsis allegationibus, vel cum falso procuratore, an sit nulla, vel annullanda, t. 4. S. §. 11. n. 15.
 Sententia retrahatur ex instrumentis de nouo repertis, & alia, ibid. & n. 22.
 Sententia cessat cessante illius causa, etiam si in te indictam transiit fecerit, ibid.
 Sententiam continens manifestam iniquitatem, errorem, autem, vel facti, siue impossibilitatem iuris, qualiter sit nulla, t. 4. S. §. 11. n. 16.
 Sententia iniusta quando dicatur etiam nulla, ibid.
 Qualiter iniusta debeat esse patens, & notoria, vt aequiparetur nullitati, quando talis dicatur, & alia, ibid.
 De nullitate trium conformium ex notoria iniuria, & quid probandum sit ad obtinendum in dicta nullitate, ibid.
 Sententia lata contra non subactum est nulla, nec iustificatur ex corpore delicti alibi commisso, tom. 4. S. §. 11. num. 17.
 Qualiter sustineatur per reconuentionem, ibid.
 Sententia lata vltra petita, qualiter sit nulla, t. 4. S. §. 11. num. 18. & 46.
 Sententia est stricti iuris, & an porrigatur de ea, quae veniunt

nium ex iuris præsumptione, vel in consequentiam, ibid.

Condemnans ad fructus an comprehendat etiam occurrentes, ibid.

Sententia qualiter possit declarari, & suppleri in motibus, ibid.

Sententia lata contra mortuum, vel pro mortuo an, & quando possit sustineri saltem quo ad licit conforces viuentes, t. 4. S. 5. 11. n. 39.

Qualiter sustineatur si sit lata ad fauorem pupilli, ibid.

Sententia lata contra grauer infirmum qualiter sit nulla, ibid.

Sententia redditur nulla, & suspenditur iudicis potestas confitto de info impedimento, ibid.

Sententia lata super futura successione qualiter sit nulla, t. 4. S. 11. n. 20.

Sententia nulla qualiter possit sustineri per approbationem parium in vim pacis, ibid.

Sententia quando dicatur approbata vt non possit procedi in appellatione, ibid.

Sententia debet intumari, cuius alias sit nota, ibid.

Sententia ratione excessus an reddatur in totum nulla, vel sustineatur pro summa verè debita saltem de aequitate, latè t. 4. S. 5. 11. n. 22.

Ex quibus iustificatur excessus, ibid.

Sententia excessiua etiam in criminalibus non est exequenda, sed moderanda, vel reus ad nouas defensiones est admittendus, & quomodo, ibid.

Sententia lata ex falsa causa, vel illa detecta ad non causam, an possit sustineri, vel confirmari ex alia causa, tom. 4. S. 5. 11. num. 22. vel stante clausula omni meliori modo, ibid.

Sententia lata contra aliam sententiam, illa non reuocatur, an, & quando possit sustineri, t. 4. S. 5. 11. n. 23.

Sententia, vel decretum qualiter remaneat annullatum per secundum emanatum in eadem causa, ibid.

Sententia infra nouem dies iudicium an possit profecti, vel executioni demandari, t. 4. S. 5. 11. n. 24.

Sententia incerta non valet, & 20 possit sustineri ex liquidatione subsequente, t. 4. S. 5. 11. n. 25.

Qualiter possit capi ratio incontinentie vicietur, ibid.

Florentie moriua Iudicum dicuntur pars sententiæ, quæ per eadem declaratur, ibid.

Sententia lata sine actione est nulla, & an possit sustineri ex iure superueniente, t. 4. S. 5. 11. n. 26.

Sententia lata pendente consilio sapientis, vel illo denegato contra formam statuti, vel alia commissione qualiter sit nulla, t. 4. S. 5. 11. n. 27.

Sententia lata sine causæ cognitione, & parte non citata est nulla, t. 4. S. 5. 11. n. 28.

Qualiter sustineatur ex presentia patris, vel eius procuratoris, & ex alijs causis, ibid.

Sententia lata contra communem opinionem an sit nulla, vel saltem iniusta, & an, & quando possit recedi à comuni opinione, ibid.

Sententia quolibet etiam Principis potest ex vitio nullitatis impugnari, t. 4. S. 5. 11. n. 29.

Quid si consilium Principis plenitudine potestatis vti voluerit, ibid.

Sententia potest dici nulla vique ad triginta annos, t. 4. S. 5. 11. n. 30.

Sententia an, & qualiter possit rescindi per instrumenta de nouo reperta; quid de alijs scriptis, vel testibus nouiter inuentis, t. 4. S. 5. 11. n. 31.

Quæ requirantur vt sententia possit retractari per instrumenta de nouo reperta, ibid.

Quid feruatur Florentie, ibid.

Sententia quando, & ex quibus causis possit retractari, & alia, ibid.

Sententia tres conformes non possunt ex capite nullitatis impugnari, nisi post illarum plenariam executionem, t. 4. S. 5. 11. n. 32.

Quid stante illarum notoria iniustitia, vel nullitate, & alia, ibid.

Sententia iniusta nunquam transit in rem iudicatam, vel saltem aduersus illam datur restitutio in integrum, ibid.

Sententia duæ conformes inducunt rem iudicam, & habent vim etiam ad dictum effectum vigore Statuti Vrbis,

ac etiam Florentie; quos comprehendat, vel non dicuntur Statutum, & alia, ibid.

Quando dicatur confite de tribus conformibus, ibid.

Sententiæ quando, & qualiter dicantur conformes, licet in aliquo discordent, ibid.

An ad inducendum conformitatem consummeretur etiam sententia, vel laudum arbitrorum; an lata in possessorio faciat numerum, & alia, ibid.

Conformitas inducitur ex simplici confirmatione alterius sententiæ, ibid.

Statuto de duabus conformibus an sit locus quando altera pars appellauit, & alia latè per tot. num.

Sententia an præscribat quoad executionem, tom. 4. S. 5. 11. n. 33.

Sententia quando faciat de albo nigrum, & noceat veritati, t. 4. S. 5. 11. n. 34.

Sententia quando transeat in iudicatam, & alia, ibid. dem.

Sententia an habeat vim legis, & possit illi renunciari, ibid.

Sententia quando dicatur interlocutoria, vel definitiua, t. 4. S. 5. 11. n. 35.

Sententia interlocutoria an possit ferri non citata parte, & an reuocari, & alia, ibid.

Sententia de imittendo an portigatur ad bona extra territorium, t. 4. S. 5. 11. n. 36.

Sententia criminalis est ab alio iudice exequenda confitto de iustitia illius, ibid.

Sententia accumulatur nouam actionem, & veterem non tollit, t. 4. S. 5. 11. n. 37.

Sententia quæ remedia parat, & à quoniam iudice sit exequenda, ibid.

Sententia an nonetur per promissionem postea factam, ibid.

Sententia an habeat executionem facta nouatione, vel transactione, ibid.

Sententia lata in iudicio ciuili, an præiudicet in criminali, t. 4. S. 5. 11. n. 38.

Sententia lata in petitorio, quando noceat in possessorio, & de contra, ibid.

Sententia lata in vno iudicio, quando noceat in alio, ibid.

Sententia an sit diuisa, vel indiuisa ad plures effectus, t. 4. S. 5. 11. n. 39.

Sententia pro parte nulla an possit confirmari, vel reformari pro parte valida, ibid.

Sententia plura continentia capita, potest pro parte approbati, & pro parte non: quid in Laudo i & alia, ibid. dem.

Sententia an sit ferenda super raro, vel super parte, ibid.

Sententia lata in loco delicti an faciat probationem, vel iudicium in loco originis, vel domicilij, tom. 4. S. 5. 11. num. 40.

Sententia an possit executioni demandari per iudicem alterius territorij cum cognitione causæ, vel sine, ibid.

Sententia quando dicatur lata ob contumaciam, vel ob delictum, & quid importet, ibid. & n. seq.

Sententia lata in loco delicti an, & ad cuius instantiam possit exequi in loco originis, ibid.

Sententia lata contra vnum an, & quando præiudicet alteri, t. 4. S. 5. 11. n. 41. & 42.

Sententia lata contra vassallum an, & quando præiudicet domino, ibid.

Sententia lata contra habentem æquale ius cum tertio, non potest nocere ipsi tertio, & de contra, ibid.

Sententia lata contra debitorem an præiudicet creditoribus in pignore, ibid.

Sententia quando præiudicet non citatis, & alia, ibid.

Sententia lata ad fauorem vnus ex socijs, an prosit alteri, ibid.

An saltem probet factum licet non afficiat tertium, ibid.

Sententia lata super statu personæ, & huiusmodi an faciat ius quo ad omnes, t. 4. S. 5. 11. n. 42.

Sententia lata contra heredem, vel substitutum possessorem fideicommissi, an, & quando præiudicet, vel non alijs vocatis, t. 4. S. 5. 11. n. 43. vide §. Status n. 7.

Quid in materia primogenituræ, & alia, ibid.

An radicandum sit exemplum, ibid.

Sen-

Sententia lata contra debitorem principalem, an possit abfque nouis actis, & processu exequi contra fideiussorem, & de conuerso, t. 4. §. 11. n. 44.
 An contra tertios possessores, ibid.
 Sententia lata contra venditorem an possit exequi contra emptorem, ibid.
 Quid in religiosis & alia, ibid.
 Sententia lata contra defunctum an possit exequi contra heredem, ibid.
 Quid si haeres fit clericus? ibid.
 Sententia condemnatoria expensarum contra tutorem lata, possit exequi in bonis pupilli, t. 4. §. 11. n. 45.
 Quid si tutor tenet, & sine iusta causa litigauerit? ibid.
 Ea quibus praesumatur temeritas in tutore, ibid.
 An ratihabito litis improbat facta a pupillo pubere liberet tutorem, & alia, ibid.
 Sententia an ferri possit ex causa non deducta, sed probata, t. 4. §. 11. n. 46.
 Sententia debet esse conformis libello, aliis est nulla; quid in iudicijs summarijs, & flantibus clausulis salutari-bus, ibid.
 Sententia an possit ferri quo ad vnum ex pluribus conuentis, ommissis alijs, t. 4. §. 11. n. 47.
 Sententia simpliciter lata contra plures, an exequatur in solidum, & alia, ibid.
 Sententia an sit formanda sub nomine defensoris necessarii, vel nominantis, t. 4. §. 11. n. 48.
 An nomine cedentis, vel cessantij, procuratoris, vel domini, ibid.
 Sententia qualiter possit exequi per iudicem a quo fuit appellatum litem desessione appellantis, & alia, tom. 4. §. 11. n. 49.
 Sententia declaratoria facti requiritur ad incurrendam poenam, t. 4. §. 11. n. 50.
 Sententiae plures inter se diuerse, quomodo possint concordari, & quae praesuleat, t. 4. §. 11. n. 51.
 Sententia non transit in iudicatum, nec meretur executionem stante defectu citationis, notoria nullitate, & iniustitia, & alijs de causis, tom. 4. §. 11. n. 52.
 Quae dicatur notorie iniusta, ibid.
 Sententia lata de consilio sapientis, vel peritorem qualiter sit alij debitor, & non transeat in iudicatum, tom. 4. §. 11. n. 53.
 Sententia lata ex praesumptionibus an transeat in iudicatum, ibid.
 Sententia in causis matrimonialibus an transeat in iudicatum, ibid.
 Sententia quando trahat secum executionem, tom. 4. §. 11. n. 54.
 Sententia nulla, & iniusta non priuat possessorem sua possessione, t. 4. §. 11. n. 55.
 Sententia nulla ob vitiolum inquisitionem, vel citationem non viciat processum, t. 4. §. 11. n. 56.
 De sententijs plura remissio, tom. 4. §. 11. num. 57. & 58. & alia vide in §. Cedula num. 6. & §. Citatio n. 56. & §. Delegatus n. 7.
 Sententia in iudicio ciuili, an probeat in criminali, & de contra, t. 1. A. §. 9. n. 6.
 Sententia ferri legitimatio, vel in causa status, an afficiat omnes, t. 1. A. §. 9. n. 13.
 Sententia contra infirmos, vel mortuos quando sit nulla, t. 1. A. §. 9. n. 16.
 Sententia est exequenda contra admissum ad nouas, non probata innocentia, tom. 1. A. §. 15. num. 1. 8. & 28.
 Sententiae nomine venit definitiua, non interlocutoria, t. 1. A. §. 32. n. 26. & §. Appellatus n. 54.
 Sententia quando dicatur ob contumaciam, vel ob delictum lata, t. 1. B. §. 2. n. 19.
 Sententia contra bannitos qualiter recognoscenda, & exequenda, t. 1. B. §. 2. n. 29.
 An possit dici nulla, tam ipsi praesentibus, quam contumacibus, ibid.
 Sententia an possit reformari pro contumace, reposito errore, ibid.
 Sententia a qua fuit reclamatum, an possit exequi praestita cautione, t. 1. C. §. 10. n. 3.
 Sententia qualiter reddatur nulla ex defectu citationis, t. 1. C. §. 15. n. 22. & seqq. & 34.
 Valer tamen contra eum, ad cuius instantiam procedi-

tur, tom. 1. C. §. 15. num. 32.
 Item valet in criminalibus de stylo, tom. 1. C. §. 15. num. 63.
 Sententia an valeat respectu citatorum, vbi non omnes fuerint citati, t. 1. C. §. 15. n. 39.
 Sententia declaratoria facti, & criminis semper necessaria, t. 1. C. §. 18. n. 27. & c. in Discursu 87.
 Sententia contra Clericum reconuentum in foro seculari, a quo sit exequenda, t. 1. C. §. 18. n. 57.
 Sententia graduatoria, quid operetur in concursu creditorum, t. 1. C. §. 52. n. 72.
 Sententia declaratoria priuationis officij, an retrotrahatur ad tempus delicti, & obliget ad restitutionem interum perceptorum, t. 1. in Discursu n. 91. & seqq.
 Sententia de repente lata, nulla, sed vbi facilis est non retardanda, tom. 1. in Discursu de qualic. iudic. perfecti. n. 97. & 98.
 Sententia lata contra emptorem pro euisione an afficiat venditorem, t. 2. E. §. 8. n. 8. & §. Euiclio n. 4.
 Sententia inter alios lata, quando probeat pro alijs, tom. 2. E. §. 22. n. 6.
 Sententia a qua fuit appellatum, per quem iudicem sit exequenda, t. 2. E. §. 23. n. 13.
 Sententia ciuilis, vel criminalis an possit exequi diebus festiuit, t. 2. E. §. 23. n. 15. & 26.
 Sententia an retardetur per allegationem nullitatis, vel restitutionem in integrum, t. 2. E. §. 23. n. 16.
 An per reuisionem, recursum, & alia, vide §. Executio num. 17.
 Sententia qualiter remaneat vulnerata, vel praescripta quo ad viam executionis, t. 2. E. §. 23. n. 22.
 Sententia capitalis an possit differri quo ad executionem, t. 2. E. §. 23. n. 25.
 Sententia an excuset ab expensis, si reuocetur, t. 2. E. §. 28. n. 24. verum Quid habens.
 Sententia quomodo concipienda contra heredem pro delicto defuncti confecti, t. 2. H. §. 3. n. 55.
 Sententia lata contra iuicem, a quo iudice sit exequenda contra eius heredem Clericum, tom. 2. I. §. 25. num. 11.
 Sententia lata post peremptam instantiam, an, & quando possit sustineri, t. 2. I. §. 25. n. 13. & 14.
 Sententia sine actus notorie nulla, tom. 2. I. §. 41. num. 6.
 Sententia vltra perita an valeat, §. cod. n. 8.
 Sententia ob baratteriam nulla, §. cod. num. 21.
 Sententia absolutoria ad fauorem mandantis non prodest mandatario, nec est contra, t. 3. M. §. 5. n. 27.
 Quando ferenda contra heredes in criminalibus, t. 3. M. §. 34. n. 3.
 Sententia in iudicio manutentionis momentaneum affert praedictum, tom. 3. M. §. 6. n. 9.
 Sententia declaratoria facti quando sit necessaria, t. 3. P. §. 14. n. 4.
 Decisiva, vel consultiva quando dicatur, tom. 3. P. §. 14. n. 39.
 Quid sit indigent Principis confirmatione? ibid.
 Sententia de peritorem consilio, vel relatione lata, an transeat in iudicatum, t. 3. P. §. 19. n. 5.
 Sententia Principis non bene informari, si non sit iusta, corrumpit ea defectu intentionis, t. 3. P. §. 45. n. 2.
 Sententia criminalis, an fit vbique exequenda ad instantiam iudicis, vel Principis, qui eam tulit in loco delicti, tom. 4. R. §. 11. n. 1.
 Sententia lata super re litigiosa alienata, an possit exequi contra acquirentem, & alia, t. 4. R. §. 19. n. 8.
 Sententia nulla non cadit sub Aegidiana, tom. 2. E. §. 4. num. 5.
 Alia vide in §. Vltura n. 4. vbi de sententia vltoria, & alijs.
 Sententia lata post peremptam instantiam statui, an, & quando sit valida, & quando nullitas non attendenda, t. 4. in Resolut. cap. 88.

S E P A R A T I O.

De separatione bonorum, ac beneficio separationis, vide in §. Cednor n. 6. & 53.
 Separatio inter coniuges, ex quibus causis fiat, & per quem iudic em, t. 3. M. §. 7. n. 1.
 Separatio thori quando, & ex quibus causis fieri possit, vel non, t. 3. M. §. 10. n. 19.

SEPULTURA.

Sepultura quid sit, quibus alijs nominibus nuncupetur, an dicatur facta, an vendi possit, quibus sit interdicta, & alia remissive, tom. 4. §. 12. n. 1.

Sepultura an transeat ad heredes sanguinis, vel extraneos; an finita familia possit alteri concedi in praeiudicium memorum fundatoris, & alia, ibid.

An possit vendi ad instantiam creditorum, ibid.

Sepultura si in inscriptione continet memoriam legatarij, vel aliter rei an probet, ibid.

Sepultura qualiter possit acquiri in loco digniori, an aliquid solui pro campis, & huiusmodi, ibid.

Sepultura pro usu familiarum constructa transiit ad omnes de familia, ibid.

Sepultura an possit prescriptione acquiri, ibid.

De iure sedendi, vel habendi scamna in Ecclesia, ibid.

Sepultura est concessa omnibus fidelibus in Ecclesia, vel Cemetery, t. 4. §. 12. num. 4.

Sepeliri non possunt in Ecclesia infideles, vel non baptizati, quid in muliere praegnanse non evulso fœtu mortuo, ibid.

Sepelire mortuos est opus magnae pietatis, nec potest aliquid exigi pro transitu cadaveris, & alia, ibid.

Sepultura Ecclesiastica qualiter denegetur vftuario manifeste, particulari, mortuo in tormentis, in peccato notorio, excommunicatis, & huiusmodi, tom. 4. §. 12. num. 5.

Sepultura an, & quando denegetur illis, qui sibi intermembrum intulerunt, ibid.

Sepultura non potest impediri propter debita, ibid.

Sepultura Ecclesiastica qualiter denegetur morientibus in duello, ibid.

Sepultura viliis non obest animæ, nec speciosa prodest, ibid.

Duellum quando dicatur committi, vel rixa, quæ requirantur ad duellum, & de illius penis, ibid.

An liceat aliquo casu acceptare duellum, ibid.

Sepultura an, & qualiter possit eligi a patre pro filio, vel ab amicis, & alia de electione sepulture, tom. 4. §. 12. n. 4. & 6.

Vbi quis debeat de iure sepeliri, ibid.

Qualiter quis dicatur subditus Parochiæ ad effectum sepeliendi, & alia, ibid.

Forenses in qua Ecclesia sint sepeliendi, ibid.

Quid in habente domum in vna Parochia, & habitante in alia Parochia, vel in rure pro parte temporis, officiali, scholari, famulo, & huiusmodi? ibid.

An secularis hospitarius in Monasterio Regularium ibidem decedens, sit sepeliendus in eorum Ecclesia, vel Parochiali, & alia, ibid.

An, & quando mortui extra Parochiam sint ad eam pro sepultura reducendi, ibid.

An valeant statuta laicalia dispensantia circa funeralia, ibid. & num. 10.

Episcopo defuncto extra suam Ecclesiam, & alibi sepulcro, an portio funeralium debeat Capitulo suæ Cathedralis, vel Curato in cultu Parochiæ decessit, ibid.

Sepultura eligere cuicunque licet, & alia, ibid.

Sepultura transit in posterum iure sanguinis, an veniat in fideicommissum, transeat ad extraneos, & alia, t. 4. §. 12. num. 5.

Sepultura, finita linea, an possit pro alijs aperiri, ibidem.

An in sepulchro communi possit per vnum ex socijs Inferri cadaver extranei, ibid.

Sepultura potest sibi à quocumque eligi, & non facta electione spectat ad Parochiam, & alia, t. 4. §. 12. n. 6.

Sepultura electa in alia Ecclesia an spectet ad Parochum, vel Presbyteros illius Ecclesiæ sui funerali, ibid.

Sepultura semel electa, an possit variari, & qualiter probari possit electio, ibid. & n. seq.

Sepultura electa in Ecclesijs Regularium, quale ius illis tribuat circa cadaver, de privilegij Religionis S. Dominici, Patrum Carmelitarum, & aljs, ibid.

Sepultura est danda in sepulchro maiorum defuncti potius, quam in Parochia, & in dubio semper proximorum, t. 4. §. 12. n. 7.

Quando Ecclesia possit vindicare cadaver sepultum in loco non suo cum omnibus oblationibus ibidem factis, ibid. & n. 10.

Sepulchra non possunt violari, quia pena puniatur violatores, quando, & quomodo dicantur violata, t. 4. §. 12. n. 8.

Sepultura siue funeris impensa qualiter sit privilegiata inter alios creditores defuncti, t. 4. §. 12. n. 9.

An in exequijs sint licita convivia, ibid.

Sepultura confert Ecclesiæ plura privilegia, & commodum, nempe in dubio legatum pro Missis, dupliata, candelæ, & alia mortuaria, t. 4. §. 12. n. 10.

Parochus qualiter habeat assensum iuris pro perceptione funeralium, & alia, ibid.

Sepultura electa (sub pena priuationis heredis, an istum afficiat, t. 4. §. 12. n. 11.

Sepultura an de iure competat patronis, vel acquiri possit in Ecclesia patronali, t. 4. §. 12. n. 12.

Sepultura Mortuorum quo loco, & quomodo faciendâ, t. 4. §. 12. n. 13.

De sepultura mulierum inclusarum, siue carceratarum, & tertiarum, ibid.

Sepulture ius non competit quoad dominium, sed tantum quoad usum, & alia, t. 4. §. 12. n. 14.

Deficiente progenie extinguitur, & liberè ad Ecclesiam reddit, ibid.

Sepulture ius an, & qualiter possit acquiri priuatiuè quo ad alios in aliquo loco, ibid.

Sepultura est libera Ecclesiæ non probata concessione alteri facta, & alia, ibid.

Sepulchra eleuata super terram non sunt permissa, nec rubæ amouibiles, t. 4. §. 12. n. 15.

Sepultura an dicatur electa per simplex depositum cadaveris, quid hoc importet, & alia, t. 4. §. 12. n. 16.

De sepulchris plura remissive, t. 4. §. 12. n. 17. & 18.

De sepulchrorum inscriptionibus alia vide in §. Arma, vel Insignia.

Alia vide in §. Cadavera.

Sepultura an possit dari bannitis in loco immuni, t. 1. B. §. 2. n. 17.

Sepultura Ecclesiastica quibus deneganda, tom. 1. C. §. 1. num. 2.

Sepultura an possit debitoribus impediri, tom. 1. C. §. 1. num. 8.

Sepulchra non possunt violari, t. 1. C. §. 1. n. 12.

Sepultura Ecclesiastica an denegetur excommunicatis, & hereticis, t. 2. E. §. 18. n. 21.

Sepultura forensium, in qua Ecclesia sit faciendâ, tom. 2. F. §. 17. n. 6.

Sepultura Ecclesiastica an denegetur occidenti se ipsum, t. 2. H. §. 7. n. 18.

Sepultura an dicatur de corpore hereditaria, & veniat in restitutione fideicommissi, t. 2. L. §. 47. n. 12.

An possit vendi ad instantiam creditorum, ibid.

Sepulture possunt vendi sine simonia, & acquiri in primo loco, t. 3. L. §. 20. n. 7.

Sepultura denegatur morientibus in ludo periculoso, t. 3. L. §. 22. n. 4.

An denegetur interdictis, tom. 3. M. §. 18. n. 14.

SEQUESTRUM.

Sequester quid sit, & an prohibetur, vel permittitur, t. 4. §. 13. n. 1. & 6.

De sequestratione in beneficiis plura, ad declarationem Clement. 1. de sequestro, & Confir. Pij. IV. & V. ibid.

De sequestratione, & arresto perionarum, vel bonorum, & alia remissive, ibid.

Sequesterum vt possit obtineri tria requiruntur, de quibus t. 4. §. 13. n. 2.

Sequesterum an, & quando apponatur in beneficiis, & quantum durare debeat, & alia, ibid.

Sequesterum si fuerit violatum, an vacet beneficium, ibid.

Sequestratio fructuum facillius conceditur, quam rei, & possessionis, t. 4. §. 13. n. 3.

Quid si debitor non habeat aliundè viuere? ibid.

Sequesterum fructuum, & bonorum quando fieri possit, & debeat, vel non, ibid.

Sequesterum an sit permittum in studiis, & causis criminalibus, ibid.

Sequesterum est duplex, aliud voluntarium, aliud necessarium, vel iudiciale, & quando prius possessione, vel non, t. 4. §. 13. n. 4. & 14.

Sequesterum quando possit ex officio à iudice apponi, ibid.

Se-

Sequestrum an, & quando appellationem admittat, t.4. S. §. 13. n.5.
 Sequestrum est regulariter prohibitum, & odiosum, & quando permittitur, t.4. S. §. 13. n.6.
 Sequestrum quanto tempore durare possit de iure communi, ibid.
 Sequestrum an fieri possit sine citatione patris, & remoueri per satisfationem, vel cautionem tutoriam, t.4. S. §. 13. num.7.
 Sequestrum an indicat liti pendente, & alia, ibid.
 Sequestrum an quis cogi possit acceptare, & acceptatum non potest reddi, & deponi sine iusta causa, & prout iudicis decreto, tom.4. S. §. 13. n.8. & 15.
 Sequestrarii dicuntur custodes, & depositarii, ad quos reneantur, & alia, ibid.
 Sequestrum quando dicitur violatum, & quas penas incurrant violatores, & alia, t.4. S. §. 13. n.9.
 Quid si debitor non habeat aliunde viuentis? ibid.
 Sequestrum qualiter habeat in ventre inhibitionem, ibid.
 Sequestrum fieri non potest super locis montium, vel eorum fructibus; an super salario, & mercede, t.4. S. §. 13. n.10. vide Salarium n.9.
 Sequestrarius soluendo de iudicis mandato an liberetur, t.4. S. §. 13. n.11.
 Qualiter dilatio concessa debitori prodest etiam sequestrario, ibid.
 Sequestrarius tenetur reddere rationem, ac teneatur de malo, lata, & leui culpa, & quando excusetur, tom.4. S. §. 13. n.12.
 Sequestrum affectatum non releuat, nec excusat a solatione, tom.4. S. §. 13. n.13.
 Sequestrum factum a iudice incompetente qualiter inducat spoliū, factum vero a iudice competente quando potest possessione, tom.4. S. §. 13. n.14.
 Sequestrum an fieri possit per iudicem Ecclesiasticum in manibus laicorum, ibid.
 Sequestrum quando fit concedendum, & alia remissive, ibid.
 Sequestrum potest fieri etiam diebus feriatis; quando dicitur nullum, vel iniustum, & alia, ibid.
 Sequestrum tollitur, & reuocatur per satisfationem, quae continere debeat dicta satisfationem, an finatur lata sententia, vel duret etiam in causa appellationis, & alia, t.4. S. §. 13. n.15.
 Sequestrum non tollitur satisfatione in pluribus casibus, de quibus latē, ibid.
 Sequestrum Florentiae non durat ultra sex menses; quid de iure communi, & alia, ibid.
 Sequestra rerum liciti regulariter sunt prohibita, ita multo magis personarum, nisi in aliquibus casibus, & praecepto Florentiae ad sedandas rixas, tom.4. S. §. 13. num.16.
 Sequestrati non possunt cadauera debitorum, & sub quibus pennis, t.4. S. §. 13. n.17.
 Sequestrarius an possit excipere de dominio proprio, vel alieno, t.4. S. §. 13. n.18.
 Sequestrarius potest executiue conueniri, ibid.
 Sequestrum factum super deposito an archet, ibid. vide Depositum n.2.
 De sequestris, & sequestrariis plura remissive, tom.4. S. §. 13. n.19.
 Sequestrum an, & quando indicat prautionem, vel non, t.4. S. §. 13. n.20.
 Sequestra an, & quando sint permittita, & alia ad rem, t.4. an Resolut. cap.95. & in Praxi §. Sequestrat.
 S E R V I T U S.
 Seruitus in genere dicitur illud, quod habemus in re alterius, ut ipsa re aliquid in re sua fieri, vel ipse non faciat aliquid in re propria, tom.4. S. §. 14. num.1.
 Seruitutum plures sunt species, aliae sunt personales, aliae merē reales, & aliae vel sunt vrbanae, vel rusticae, tom.4. S. §. 14. n.2.
 Seruitutes generaliter aliae sunt nominatae, & aliae innominatae; aliae diuiduae, aliae indiuiduae, continuas, & discontinuas, affirmatiue, negatiue, de quibus, & similibus distinctionibus, ibid.
 Seruitutes rusticae quae sint, & quid contineant, tom.4. S. §. 14. n.3.

Seruitutes vrbanae quae sint, & quid contineant, tom.4. S. §. 14. num.4.
 De prospectu prohibito secularibus in locum Religiosum, & alia de seruitute altius non tollendi ne impediatur prospectus, ibid.
 Seruitutes non praesumuntur, sed fuso probantur, & an sufficiat illarum usus, & quasi possessio, tom.4. S. §. 14. num.5.
 Seruitus qualiter sit probanda per pactum clarum, & expressum, vel per legitimam praescriptionem, & alijs requisitis, de quibus, ibid.
 Seruitus inter consanguineos, amicos, aut vicinos in dubio non praesumitur, sed actus praesumitur factus simpliciter familiaritatis, ibid.
 Seruitus viae, vel itineris qualiter praescribitur, per quos actus requiratur, & alia, ibid.
 Seruitus qualiter possit probari per testes, vel alias legitimas probationes, ac etiam per coniecturas, & signa ex inspectione loci resultantia, ibid.
 Seruitutes quibus modis possint constitui, & acquiri, tom.4. S. §. 14. n.6.
 Seruitutes, & aliae res incorporeales an vfucapi possint, & alia, ibid.
 Seruitutes, vt mediante praescriptione acquirantur quae sint necessariae, t.4. S. §. 14. n. vbi latē.
 An sit differentia inter seruitutes continuas, & discontinuas, ibid.
 De seruitute aqueductus, & quo modo probetur, ibid.
 Seruitus iuris pascendi quando, & quomodo praescribitur, qualiter possit induci, & probari, quibus competat, & alia, ibid.
 Seruitus non acquiritur ex facto, & patientia domini villi in praedictum domini directi, ibid.
 Seruitutes reales non dantur sine praedicti hinc inde dominantibus, & seruientibus, t.4. S. §. 14. n.8.
 Seruitutes reales in quibus consistunt, vel acquiri possint, vel non, ibid.
 Seruitutes reales, an aliquando possint effici personales, ibid.
 Concessio alicuius iuris quando dicatur realis, vel personalis, ibid.
 Seruitutes personales qualiter possint transire ad successores per iuriam cessionem, ibid.
 Seruitutes in fundo minoris non possunt imponi, nec remitti sine solemnitatibus, ibid.
 Seruitutes an possint in re communi acquiri, vel consisti, ibid.
 Seruitutes reales an impediuntur per praedia aliena intermedia, t.4. S. §. 14. n.9.
 Seruitutes reales transeunt actiue, & passiue ad successores, ibid.
 Seruitutes reales ex quibus cognoscantur, & quid in dubio? ibid.
 Seruitutes non possunt dilari, nec diutius effici, sed restringi, t.4. S. §. 14. n.10.
 Seruitus debita pro vno fundo an possit extendi ad alium contiguum, ibid.
 An possit mutari quo ad locum, ibid.
 An aqueductus pro bonis alicuius concessus extendatur ad bona postea quae sita, ibid.
 Cuius sit electio in faciendo aqueductu in fundo seruiente, ibid.
 Seruitutes an, & quando censentur transire in emptorem, quoad fundum a venditore retentum, t.4. S. §. 14. n.11.
 Quid in diuisione an censentur transire, ibid.
 Seruitutes non reuertuntur a venditore an alii competant, ibid.
 Seruitus itineris, vel viae qualiter sit concedenda non habenti aliunde transitum, t.4. S. §. 14. n.12.
 Quid si alia via pateat, sed remouetur, & cum maiori tedio? ibid.
 Seruitutes continuas, & discontinuas quales dicantur, & an, & quando censentur reuertuntur, vel imponitur, t.4. S. §. 14. n.13. & 16.
 An, & quando tempore praescribantur, ibid.
 Seruitus stillicidii an, & quando censetur constituta, & alia remissive, t.4. S. §. 14. n.14.
 Seruitutes luminum, ne luminibus offendantur, vel alijs non tollendi, quomodo inter se differant, tom.4. S. §. 14. n.15.

Servitutes propefectus, an intelligantur de directo, vel etiam obliquo, *ibid.*
 Servitutes luminis, ne luminibus officiantur, & alius non tollentis, an censuatur hinc inde refectur, & impositur, *t. 4. §. 14. n. 16.*
 Servitutes omnes qualiter confusione tollantur, quando efficitur dominus fundi servientis, & dominantis, an possint reuocare, & alia, *tom. 4. §. 14. num. 17.*
 Servitutes quibus modis amittantur, & extinguantur, *t. 4. §. 14. n. 18.*
 Servitutum realem debens an teneatur ad aliquas expensas, vel tantum ad patientiam, *tom. 4. §. 11. num. 19.*
 De servitutibus præiudicium plura remissive, *ibid.*
 Servitus merè personalis, quid sit, quo iure introducatur, quam possit dominus tribuere in servit, & alia remissive, *t. 4. §. 14. n. 20.*
 De servit, & scilicet qualiter fiant capientium in bello iusto, & alia, *ibid.*
 Qualiter admittatur dominus ad defendendum servitum, *ibid.*
 Servi non obligantur contrahendo, sed bene delinquendo, & gratias puniuntur a Principe, & iudice ordinario, non à domino (præterquam in leuibus) ipso tamen citato pro suo interesse, *tom. 4. §. 14. num. 21.*
 Servi quicquid gerunt, an & quando de consensu domini gerere præsumantur, *t. 4. §. 14. n. 22.*
 De servit, & servitutibus non scilicet remissive, *tom. 4. §. 14. n. 23.*
 Plura de servitutibus, vide in §. Aqua.
 Servitus alius non tollendi competit favore agriculturæ, & Monasteriorum, *t. 2. E. §. 3. n. 15.*
 Servitus an, & quando acquiratur per usum ad effectum maintenance, *t. 3. M. §. 6. n. 21.*
 Servitus an sit probanda ab eo, qui illam possidet, vel præsumatur, *tom. 3. P. §. 38. n. 36.*
 Qualiter præscribitur, *t. 3. P. §. 38. n. 17.*
 Servitutes continue qualiter veniant in venditione, non autem discontinuæ, *tom. 4. V. §. 7. n. 53.*
 Servituti discontinua qualiter præscribitur, quæ requirit præscriptio statutaria, & an procedat in bonis Emphyteuticis Ecclesiæ, & alia, *tom. 4. in Resolut. cap. 7. & 14.*

S E V I T I A.

Servitia Mariti quando reputatur, *t. 1. C. §. 5. n. 3.*
 Servitia viri, an sit causa separationis, & restitutionis dotis, *t. 3. M. §. 7. n. 1. & 5.*
 Qualis, & quando sit causa separationis thori, *t. 3. M. §. 10. n. 19.*

S I C A R I V S.

Sicarius an dicatur famulus delinquentis de mandato domini, *t. 2. F. §. 7. n. 9.*
 Sicarii capiti ante executionem delictum qualiter puniantur, *t. 3. M. §. 5. n. 30.*
 Alia vide in Praxi, §. Sicari, ubi plura ad rem, & signantur Responsum Excellentissimi I. C. Bernardini Renzoli.

S I G I L L V M.

An teneatur ad obligationem sigilli confessionis, audiens alium in confessione super facto non peccaminoso, & alia de hac materia, *t. 1. A. §. 15. n. 19. & 20.*
 Sigilli appositum, qualiter probet dominum, *t. 1. D. §. 28. num. 6.*
 De sigillo confessionis nullo modo violando, *t. 4. §. 1. n. 8. & c. vide Sacerdos, & Confessarius.*
 Sigilli appositio in scriptura quid, & quantum operetur, *t. 4. §. 8. n. 7.*

S I L V E.

Silvæ Ecclesiæ an, & quando possint cædi, vel excindi, *t. 1. A. §. 37. n. 14.*
 Silvæ an possint incidit ab Emphyteuta, *tom. 2. E. §. 7. num. 42.*

S I M O N I A.

Simonia quid sit, & ad eam excludendam omnis sumenda interpretatio, *t. 4. §. 15. n. 1.*
 Quæ requirantur ad inducendam simoniam, & de illius gravitate, *ibid. & c. seq.*
 Simonia est duplex, realis scilicet, & mentalis, ac requirit tractatum; & alia de simonia tam in foro conscientie,

quàm in foro exteriore, remissive, *tom. 4. §. 15. num. 2.*
 Simonia quando, & quomodo committatur, *tom. 4. §. 15. n. 13.*
 Simonia mentalis an inducat penas simoniæ, *ibid.*
 Simonia an committatur aliquid promittendo cum protestatione dandi ex causa gratitudinis, & non ex debito iustitiæ, & alia ad exclusionem simoniæ, *ibid. dem.*
 Simonia est crimen merè Ecclesiasticum, & exceptum, & qualiter probetur per signa, & coniecturas, *t. 4. §. 15. n. 4.*
 Simonia ad effectum repellendi ab affectione Beneficij est saltem semiplenè probanda, & sufficiens coniectura, & diffamatio, *ibid.*
 Simonia ubi agitur de priuatione beneficij iam obtenti debet plenè probari, & debent probationes esse ex omni parte perfectæ, *ibid.*
 Simonia qualiter probetur ex confessione resignantis, & an præiudicet resignatorio, *ibid.*
 Simonia alia est de iure diuino, alia de iure positivo, & de utraque, *t. 4. §. 15. n. 5.*
 Simonia an cadat in Papa, an pro papatu obtinendo, & an in alijs principibus, *ibid. & n. 1.*
 Simonia an habeat locum in Curia Romana ob præsentiam Pontificis scientis, & tolerantis, *ibid. & n. 1.*
 Simonia non committitur dando, vel recipiendo aliquid liberaliter sine præcedente promissione, & alia quando cessat simonia remissive, *t. 4. §. 15. n. 6. vide Vira n. 8.*
 Simonia an committatur si aliquid detur electori ad redimendam iniustam vexationem, *ibid.*
 Simonia puniuntur nullitate actus, priuatione beneficij, excommunicatione, & alijs penis, *t. 4. §. 15. n. 7.*
 Qualiter puniantur mediatores, & alij complices, *ibid. dem.*
 Simonia an habilitet ad alia beneficia, & an, & quando faciat vacare beneficium ipso iure, *ibid.*
 Simonia committitur promittendo pensionem excedentem, & viceque proutat, *ibid.*
 Simoniaci an gaudeant immunitate Ecclesiæ, & qualiter reputentur hæretici, *t. 4. §. 15. n. 8.*
 Simonia an, & quando committatur per Monasteria recipiendo dotes pro puellis vitæ necessariam sustentationem, *t. 4. §. 15. n. 9.*
 Simonia confidentialis quando dicatur committi, vel non, de eius probatione, & alia, *t. 4. §. 15. n. 10.*
 Simoniæ resignatio, an abdicet ius à resignante, vel possit resignans beneficium retinere, *ibid.*
 Simonia an, & quando faciat vacare beneficium, *ibid. dem.*
 Simonia confidentialis ex quibus faceretur, & probetur, & de illius penis, *ibid.*
 Simonia non completa, sed tantum contenta, an inducat penas utilitatis, & priuationis ipso iure, *tom. 4. §. 15. n. 11.*
 Quid si post multum tempus fuerit completa per solutionem, *ibid.*
 Simonia qualiter committatur inter permutantes beneficia, vel alia iura auctoritate priuata, *t. 4. §. 15. n. 12.*
 Simonia an committatur vendendo sepelcra, capellas, & huiusmodi, *t. 4. §. 15. n. 13.*
 Simonia à tertio commissa, an præiudicet obtinenti beneficium, saltem post habitam noxiam, *t. 4. §. 15. num. 14.*
 Simonia an committatur in Beneficio litigioso, si alter det alteri ad redimendam litem, *t. 4. §. 15. n. 15.*
 Simonia, an, & quando committatur procurando Abbatias, & Prælatiatus per externos fauores, *t. 4. §. 15. num. 16.*
 Simonia, etiam mentalis ad effectum perdocta, qualiter obliget ad restitutionem omnium hinc inde acceptorum, *ibid.*
 Simonia qualiter committatur etiam in transactione super validitate professionis, vel Statu Religioso, *t. 4. §. 15. n. 15. vide Transactio n. 25.*
 Simoniæ crimen quando tempore præscribitur, *t. 4. §. 15. num. 18.*
 Simonia quod non sit de tempore pro spiritali, & alia, quæ reprobantur tanquam nimis laxæ opiniones iustæ Decretum Innocentij XI. *t. 4. §. 15. n. 19.*

De Simonia, in quibus casibus committatur, & alia plurimae remissive, t. 4. §. 15. n. 20.
 Simonia quoad conscientiam habet locum etiam in Curia Romana, t. 4. §. 15. n. 21.
 Simonia, quomodo possit dispensari, ut beneficium tota conscientia teneatur, t. 4. §. 15. n. 22.
 Simonia non committitur circa commendas, & dotes monialium, t. 4. §. 15. n. 23.
 Simonia an, & quando committatur, & quid operetur, t. 4. §. 9. n. 12.
 Simonia non committitur pro venditione sepulchri, t. 3. l. 30. n. 7.
 Quando committatur circa suspensionem, t. 3. P. §. 8. num. 19.
 Quando committatur in permutatione beneficiorum, t. 3. P. §. 20. n. 6.
 An inducatur per preces, t. 3. P. §. 34. n. 2.

SIMULATIO.

Simulatio quid sit, quid operetur, & alia remissive, t. 4. §. 16. n. 1.
 Simulatio qualiter differat à dissimulatione, ibid.
 Simulatio tribus modis considerari potest, de quibus t. 4. §. 16. n. 2.
 Simulatio quando sit licita, vel illicita, & punibilis, ibid.
 Simulatio an, & quando requiratur causam de tempore contractus, & alia, t. 4. §. 16. n. 3.
 Est probanda causa ab allegante, & qualis debeat esse, ibid.
 An sufficiat causa à partibus opinata, & verisimilis, & alia, quando requiratur causa, vel non, ibid.
 Simulatio qualiter annullat transactionem, ibid.
 Simulatio qualiter probetur, an praesentatio in muliere, in notore, rustico, & milite, ibid.
 Simulatio non presumitur, sed ab allegante est probanda, t. 4. §. 16. n. 4.
 Simulatio qualiter probetur per coniecturas, an sufficiant praesumptiones hominum, vel debeant esse leges, & quales, & quantae, ibid. & n. 5.
 De simulatione, an contractus sit pignoratitius, vel emptio-nis, & venditionis, ibid.
 Simulatio numerarius qualiter probetur per coniecturas, per testes etiam singulares, & de aodi, ibid.
 Simulatio quibus modis probari possit, lae t. 4. §. 16. n. 5.
 Simulatio ex quibus coniecturis arguitur, ibid.
 Simulatio venditio quando praeiudicat facta per cessantes in terminis statuti mercantiae Florentiae, ibid.
 An ad probandam simulationem admittatur iuramentum suppletorium, ibid.
 Simulatio quousque possit allegari per viam actionis, vel exceptionis, t. 4. §. 16. n. 6.
 Simulatio an, & quando possit allegari, vel non per ipsos contrahentes, t. 4. §. 16. n. 7.
 Simulatio an, & quando admittatur contra publicum instrumentum, t. 4. §. 16. n. 8.
 Simulatio non terat executionem obligationis cameralis, nisi sit concludenter probata, ibid.
 Qualiter sit capienda omnis possibilis interpretatio pro exclusione simulationis, & veritate actus, & alia, ibid.
 Simulatio non attenditur ubi actus habet fomentum à veritate causae praecedentis, t. 4. §. 16. n. 9.
 Plura remissive ad exclusionem simulationis, & eius causae, ibid.
 Simulationis praesumptio excluditur per observantiam plurimum annorum, t. 4. §. 16. n. 10.
 Simulatio excluditur ex qualitate personarum, ibid.
 Simulatio non operatur in principibus tertij, ibid.
 Simulatio quando non arguitur ex eo, quod alienans remanserit in possessione, t. 4. §. 16. n. 11.
 Simulatio etiam confessata quando excludatur, ibid.
 Simulatio an arguitur ex coniunctione sanguinis, ibid.
 Simulatio quando dicatur adesse in donatione, vel eius revocatione, t. 4. §. 16. n. 12.
 De collusione, & ex quibus coniecturis arguatur, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Simulatio qualiter, & ex quibus arguatur etiam in testamentis, ibid.
 Simulationis exceptio non censetur reiecta à statuto, t. 4. §. 16. n. 13.
 De simulatione plura remissive, t. 4. §. 16. n. 14.
 Alia vide in §. Contractus, n. 44. & §. Dolus, n. 22.
 Simulationis praesumptio, an cesset stante clausula constituti, t. 1. C. §. 42. n. 17.
 Alia vide in Addit. Nouiss. t. 2. cap. 2.

SINDACI.

Sindaci constituantur per castra, & Parochias tanquam officiales ad denunciandum maleficia, tota 4. §. 17. num. 1.
 Sindaci teneantur denunciare non tantum delicta publica, & notoria, sed etiam occulta, nisi sint adeo occulta, ut ipsi possint excusari, & item delicta etiam à iure impunita, ibid.
 Sindaci qualiter puniuntur si dolose omittant denunciare aliquod crimen, an teneantur de calumnia, quando possint excusari, & alia etiam quoad forum conscientiae, ibid.
 Sindaci an teneantur deferre delicta propria, ibid.
 Sindaci si omiserint denunciare delictum recepta promissione indemnitate, ad nihilum agere possunt, si puniuntur à iudice, ibid.
 Sindaci non denunciando delicta an, & quando excusari possint, t. 4. §. 17. n. 2.
 Sindaci non teneantur denunciare delicta extra territorium, licet à subdito commissa, nec tempore praedecessoris patratum, ibid.
 Homicidium dicitur commissum de tempore ictu vulneris, & non sequitur mortis, inferendo ad praedictum, ibid.
 Sindaci non condemnantur in expensis pro praesumpta calumnia, sed bene pro vera, t. 4. §. 17. n. 3.
 De sindacis vigote legum municipalium status Florentini, ibid.
 Sindaci, aliter dicuntur etiam defensores, & procuratores Universitatis, debent docere de illorum electione, nec sunt idonei testes in causis ab illis administratis, t. 4. §. 16. n. 4.
 Sindaci plures an habeant auctoritatem in solidum, t. 4. §. 16. n. 5.
 Sindaci non possunt donare, nec gratis remittere, & alia, ibid.
 De Sindacis, & procuratoribus Universitatum, quomodo elegantur, de illorum auctoritate, & alijs remissive, ibid.
 Sindacus, vel procurator Civitatis qualiter obliget Civitatem, t. 3. M. §. 1. n. 4.

SINDACATUS.

Sindicatores qualiter procedant in indicando iudices, t. 4. §. 18. n. 1.
 Pro quibus indicantur iudices, & officiales, t. 4. §. 18. num. 2.
 Infamia in causis sindicatus quantum duret, ibid.
 Romae, Florentiae, ac alibi non indicantur officiales, & quare, ibid.
 Sindacatus an possit per Principem remitti, t. 4. §. 18. num. 3.
 Officiales aufugientes tempore sindicatus habentur pro confectis, ibid.
 Officiales sindicantur de hata tertij, & illicitis extrorionibus tantum, & reijcitur omnis scrupulosa inquisitio, t. 4. §. 18. n. 4.
 Officiales quando dicantur delinquere in officio, & possint puniri, ibid.
 Officiales, qui fecerunt, quod sui praedecessores fecerunt, qualiter excusentur, ibid.
 De negligentibus, & omissionibus, quando non sit curandum, ibid.
 Sindacatores non cognoscunt de delictis extra officium commissis, ibid.
 Sindacatores transacto termino an possint recipere querelas, t. 4. §. 18. n. 5.
 Officiales absoluti in sindicatu an possint amplius conveniri, ibid.
 An in foro suo intra naturam actionis conveniri, & alia, ibid.
 Sindacatus an parat exceptionem rei in litis, ibid.

Hh

Tem-

Tempore *sindicatus* non possunt officiales offendi, aliis puniuntur delinquentes prout si offendiissent durante officio, t. 4. S. §. 18. n. 6.

An durante officio possint iudices accusari, & *sindicari* t. 4. S. §. 18. n. 7.

An in iudicio *sindicatus* possint persone miserabiles declinare, & variare forum, t. 4. S. §. 18. n. 8.

An standum sit *sindicari*, quando officiales confirmantur, t. 4. S. §. 18. n. 9.

De *sindicatu* officialium, eius forma, & alijs, remissive, t. 4. S. §. 18. n. 10.

SINGULARITAS.

Singularitas testium quorundam, & quando obstat, vel non, t. 4. T. §. 9. n. 70. &c.

SOCER.

Socer restituendo dotem nurai, & filio recedentibus ab eo, an liberetur, t. 4. S. §. 19. n. 1.

Socer obligatur pro restitutione dotis nurus, ibid.

Socer potest a nura conveniri sine venia mortuo filio, & alia, t. 4. S. §. 19. n. 2.

Socer an habeat privilegium ne teneatur vitra quam facere possit, ibid.

Socer an, & quousque teneatur alere nurum, t. 4. S. §. 19. n. 3.

Socer exigit dotem filio promissam, si onera uxorionij sustineat, t. 4. S. §. 19. n. 4.

Socer an possit repetere, vel imputare in dotem alimenta, t. 1. A. §. 24. n. 17.

SOCIETAS.

Societas quid sit, t. 4. S. §. 20. n. 1.

Societas debet esse iusta, & aequa, ac in supremo bonam fidem requirit, ibid.

Societas ut sit licita, & iusta quae requirantur, ibid.

Societas qualiter probetur, ex quibus coniecturis inducatur, an requiratur scriptura, & alia, ibid.

Societas contrahiatur expresse, & tacite, ac solo consensu perficitur, & alia remissive, tom. 4. S. §. 20. n. 2.

Societas omnium bonorum comprehendit omnia, praeter illicita quaevis, t. 4. S. §. 20. n. 3.

Societas omnium bonorum ex quibus inducatur, ibid.

Societas simplex ex quibus dicatur tacite inter fratres contrahita, t. 4. S. §. 20. n. 4.

Societas uniuersalis omnium bonorum ex quibus refertur, & probetur inter fratres, & de requisitis societatis generalis, latè ibid. & n. seq.

Societas omnium bonorum inter fratres ex quibus cesset, & excludatur, t. 4. S. §. 20. n. 5.

Societas probatur ex exemptione communi nomine facta, ibid.

Litterae an praesumantur scriptae nomine speciali, ibid.

Societas omnium bonorum an, & quando praesumatur inter fratres, quae requirantur, quomodo probetur, & alia remissive, ibid.

Societas omnium bonorum inter fratres non inducitur, si adit aliquis inhabilis ad contrahendum an possit ratificari, quid sit iure iussu testatoris, & alia, t. 4. S. §. 20. n. 6.

Societas an inducatur inter fratres non negociantes, vel uno tantum negociante, t. 4. S. §. 20. n. 7.

Socij omnium bonorum an possit dotare filias de communibus, t. 4. S. §. 20. n. 8.

Socij omnium bonorum possunt acquirere communibus, & proprio nomine, & quid referat inter utrumque modum, t. 4. S. §. 20. n. 9.

Socij tenentur inuicem communicare lucra, & damna, ibid.

Socij quando praesumantur ex propria, vel sociali pecunia acquirere, ibid.

Socij stante uniuersali societate non tenentur sibi inuicem aliquam reddere rationem, ibid.

Socij omnium bonorum an possint pasci de sibi inuicem succedendo, t. 4. S. §. 20. n. 10.

Quid si pactum sit turatum, & an reuocetur ex causis ingratitudinis, vel superuentientia liberorum, ibid.

Societas meo inter fratres, quando dicatur contrahita, & quid impoitet, t. 4. S. §. 20. n. 11.

Societas qualiter, & quibus modis inciderit contrahatur, quam actionem producat, & alia, t. 4. S. §. 20. n. 12.

In ala incidenti societate diligentia unus alteri non prodest, & alia, ibid.

De societate, & communionibus, an, & in quibus conueniant, & differtat, ibid.

Societas ex causa donationis contrahita an valeat, tom. 4. S. §. 20. n. 13.

Societas quando ratione inaequalitatis sapiat usuram, ibid.

Societas dicitur contrahita per verba, vel pactum *di stare al bene*, & *al male*, t. 4. S. §. 20. n. 14.

Societas non potest contrahi ab illis, qui carent consensu, t. 4. S. §. 20. n. 15.

Societas an possit stare inter patrem, & filium, & si pater, & filius habeant societatem cum extraneo pro uno reputantur, tom. 4. S. §. 20. n. 16.

Societas qualiter possit stare inter virum, & uxorem, & ex quibus arguatur, ibid.

Quae communiceantur inter virum, & uxorem, & alia de societate coniugali, remissive, ibid.

Societas qualiter deat inter dominum, & colonum partiarium, t. 4. S. §. 20. n. 17.

Societas ad quodlibet contrahita quae lucra comprehendat, vel non, t. 4. S. §. 20. n. 18.

Societas cum pacto, quod capitale sit saluum, vel operis, non valere, & quomodo possit iudicari, tom. 4. S. §. 20. n. 19.

Quid in sociis animalium, ibid.

Societas an fieri possit compulsa, ut qui pecuniam confert, absque periculo rei, vel animae, aliquid certum incurrat, ibid.

De societate vulgaris, qualiter sit similis cum societate animalium, sine sociis, quae pacta in sociis admittantur, vel non, & alia, ibid.

Socius poens operas, & alter capitale, si infirmus amittitur, vel deterioratur, cuius damnum cedat, t. 4. S. §. 20. n. 20.

Societate finita, an capitale diuiditur, vel remaneat proprium ponentis, ibid.

Socius an, & quando teneatur ad casum fortuicum socij, ibid.

Socius vnus, si altero absente, vel dissimulante totam datum commune in habitibus vel fundum coluit, an teneatur alteri respondere pro rata, t. 4. S. §. 20. n. 21.

Socius in re communis an possit aliquid facere iniurio, vel iniusticia, t. 4. S. §. 20. n. 22.

Socius qualiter possit locare rem communem solum locari, & ipse sit alij praesentandus, ibid.

Socius an possit alienare rem communem in ius socio, ibid.

Socius expendens in refectione telocommunis, qualiter possit se repetere, vel acquirere dominium eiusdem rei, ibid.

Socius conueniens pecunias societatis in proprium, vel alteri usum, vel alteri vtens re comunibus, an factum communiter, tom. 4. S. §. 20. n. 23.

Socius contrahens nomine proprio, an obliget socium, vel illi actionem querat, t. 4. S. §. 20. n. 24.

Socius contrahens nomine proprio, si sit tanquam infirmus ptempore societatis expresse, vel tacite, an obliget omnes, & pro qua rata, t. 4. S. §. 20. n. 25.

Quae requirantur ut quis dicatur infirmus, & possit obligare socios, vel dominum, & alia de materia infirmitatis, remissive, ibid.

Infirmitas qualiter probetur, ibid.

Socius, vel infirmus si accipiat mutuum, vel pro alijs indebitur quando obliget socium, vel non, ibid.

Quid si consistat de versione in vitalem societatis, & alia, ibid.

Socij plures promiscue administrantes, dicuntur habere mandatum alter ab altero, & in solidum obligantur, t. 4. S. §. 20. n. 26.

Quid si vnus efficiatur decedens, ibid.

Socius scribens litteras censetur scribere nomine sociali, ibid.

Societate finita non obligatur socius per contrarium socij, & contrahens sibi imputare debet si non perquisit qualiterem illius, cum quo contraxit, quod procedit ubi societas ab initio fuit limitata contrahita, & sic ubi aliquid temporis praesentione, nisi proclamare officiosa fuerit dissolutio, ibid.

Socij an possint in solidum conueniri etiam in bonis, quae habent extra societatem, ibid.

Si vnus ex socijs soluerit, potest pro rata ab alijs repetere, ibid.

Socius quando presumatur de proprio soluere, vel de pecunijs societatis, & que actio inter eos competat, ibid.

Socius qualiter possit conseruare obligare in solidum in forma contractus, & cum omnibus alijs vinculis, & clausulis, ibid.

Quid si socij morentur in diuersis locis, ibid.

Socius an possit linealiter mandare obligare fundum, & merces communes ad fauorem vxoris, tom. 4. §. 5. 20. num. 27.

Socius habens diuersas societates reputatur duplex persona, & non compensat de vna ad aliam, ibid.

Socius quilibet tenetur ad solidationem computorum, & ante illam non potest dici debitor, nec creditor, t. 4. §. 5. 20. n. 28.

Socius qualiter possit conueniri ad reddendum rationem, & alia, ibid.

Socius vbi semel reddiderit rationem an possit amplius compelli, ibid.

Si facte fuerint inter socios plures solidationes circa diuersa negotia, vltima generalis non comprehendit alias, ibid.

Socius qualiter tenetur exhibere libros, ibid.

Socius an possit ad instantiam socij carcerari, & an, & quando gaudeat, vel non privilegio, ne conueniatur vltra id, quod facere possit, ibid.

Socius accipiens pecuniam pro suo particulari seruitio, non accipit societati, nisi in ea conuerterit, t. 4. §. 5. 20. n. 29.

Socius particularis an, & quando tenetur ad debita per socium contracta, ibid.

Socius an, & quando acquirit societati, vel tenetur illi communicare, t. 4. §. 5. 20. n. 30.

Socius emens communio nomine, in dubio presumitur pretium de proprio soluite, ibid.

Socius an possit socio absenti stipulari, & acquirere, t. 4. §. 5. 20. n. 31.

Socius an possit nouare, vel facere pactum de non petendo, ibid.

Socij plures in locando, vel conducendo, an agant, vel conueniantur in solidum, t. 4. §. 5. 20. n. 32.

Socius assumptus in locum alterius an habeatur pro socio quoad omnes, ibid.

Socius socij, an dicatur alijs socius, ibid.

Socius qualiter tenetur de dolo, laza, & leui culpa, & an de leuissima, t. 4. §. 5. 20. n. 33.

Socij qualiter possit probari, & qualiter etiam possit excusari, ibid.

Socius an tenetur de casu fortuito, ibid.

Socius, qui administrat debet prius excuti, t. 4. §. 5. 20. num. 34.

Socius imponens censum an possit subiugare patrem socij, t. 4. §. 5. 20. n. 35.

Socius iuratus, si aliquid inueniat in itinere an tenetur alijs communicare, t. 4. §. 5. 20. n. 36.

Socius an probet pro socio, ibid. & n. 55.

Socius transportans merces alius, inuictus socijs, facit suo periculo, & commodo tantum, & qualiter tenetur ad interesse, t. 4. §. 5. 20. n. 37.

Socius qualiter agat ad interesse contra non ponentem capitale in summa conuenta, t. 4. §. 5. 20. n. 38.

Socius videns ponit res malas in societate debet contradicere, alia videtur approbare, t. 4. §. 5. 20. n. 39.

Socij qualiter diuidant luctum, & damnum, t. 4. §. 5. 20. num. 40.

Qualiter creditores vnus ex socijs nullum ius habeant in portione alterius, ibid.

Socij an possit obligatum negotium possint assumere nouum socium, ibid.

Societas qualiter finitur morte naturali, vel ciuili vnus ex socijs quoad omnes, t. 4. §. 5. 20. n. 41.

Societas an, & quando possit transire ad heredes, saltem quoad uocata capta, & alia, ibid.

Societatis ius an possit alteri cedi, & tunc an finitur morte cedentis, vel cessantia, ibid.

Societas finitur etiam voluntate per expressam renunciationem, & lapsum temporis prexii, ibid.

Societas qualiter possit dissolui ante tempus, & alia, ibid.

Societas finitur per interium, & peremptionem rei, an, & qualiter per decoctionem, & alia, ibid.

Subel. Index Generalis.

Societas qualiter finitur per litteras circulares ab vno ex socijs mercatoribus conscripca, ibid.

Societas finita, an sit necesse dissolutionem publicare, ne amplius vnus teneatur pro facto alterius, ibid.

Societas officij qualiter contrahatur, & finitur, ibid.

Societatis in diuisione est habenda ratio auiamenti, & signi, t. 4. §. 5. 20. n. 42.

Societatis diuisio an, & quando presumatur, t. 4. §. 5. 20. n. 43.

Societas finita, quomodo possit renouari, an dicatur eadem continuata, vel renouata, ex quibus cognoscatur, & quid importet, t. 4. §. 5. 20. n. 44.

Socius ad quae possit agere post finitam societatem, t. 4. §. 5. 20. n. 45.

An, & quando solidatio computorum facta ab vno ex socijs afficiat, & obliget alios socios, ibid.

Societas in re turpi consistere non potest, tom. 4. §. 5. 20. n. 46.

Socius an teneatur qualiter ex delicto socij, debeat conseruari indemnis, & alia, ibid.

Socius an, & quando tenetur ad casum fortuitum socij, vel ad debita, ibid.

Si plures cooperentur ad idem damnum, vel delictum, & vnus soluerit totum, an possit ab alijs accipere recompensam, ibid.

Socius criminis confessus, vel conuictus, an, & quomodo possit interrogari de socijs, t. 4. §. 5. 20. n. 47. & quid ferretur de consuetudine, & n. seq.

An, & quando possit interrogari, & respondere tenetur sub poena peccati mortalis, & restitutionis, & alia, ibid.

Socius criminis vt faciat fidem contra socium plura requiruntur, de quibus, t. 4. §. 5. 20. n. 48. & seq.

Socius criminis vt afficiat socios debet esse prius quoad se confessus, vel conuictus, t. 4. §. 5. 20. n. 49.

Socius criminis deponens sub se impunitatis, an, & quando probet vel non, & alia, ibid.

Quid si fuerit dispensatus a Principe, ibid.

De consuetudine, qualiter admittantur testes etiam socij cum tortura, ibid.

Socius aggrauatus de delicto an possit de socijs, & complicitate interrogari, ibid.

Socius criminis an sit de necessitate torquendus ad purgandum maculam, t. 4. §. 5. 20. n. 50.

Quanta debeat esse tortura ad purgandum maculam, ibid.

Quid ferretur Florentiz, & alibi, ibid.

Quid ferretur in Tribunalibus Sanctae Inquisitionis, ibid.

Socius criminis, & socius in crimine, qualiter differant inter se ad effectum torquendi vt supra, ibid.

Socius criminis nominans socium qualiter faciat iudicium ad inquirendum specialiter contra nominatum, t. 4. §. 5. 20. n. 51.

Quid si sit Bannitus, & an operetur contra virum bonae famae, & alia, ibid.

Socius criminis non facit iudicium contra socium ad torturam, nisi concurrant alia adminicula, quae affirment arbitrio iudicis, t. 4. §. 5. 20. n. 52.

Quid si plures sint socij, qui alium, vel alios nominent, & an quandoque sufficiant ad condemnandum, & alia, ibid.

Quid in crimine assilij, ibid.

Socius alius periturus, vel in articulo mortis asserens falsam dixisse, an faciat iudicium, ibid.

Socij fuga an faciat iudicium contra socium, ibid.

Adultera deponens de adulterio socium commissorem, probet, ibid.

Socius nominatus quando excipere debeat contra nominantem, t. 4. §. 5. 20. n. 53.

Socij bannitorum repeti cum illis, an possint impunè offendere, t. 4. §. 5. 20. n. 54.

Socius criminis, vel bonorum an, & quando probet pro socio, vel ad fauorem socij, t. 4. §. 5. 20. n. 55.

Socius iuratus, vel in itinere an, & quando probet pro socio offenso, ibid.

Socius in ciuilibus probat contra socium, ibid.

Socius criminis qualiter possit releuare praetensam socium, & illius innocentiam probare, ibid.

Socius criminis an possit facere defensionem communes socio consummari, t. 4. §. 5. 20. n. 56.

Socios de se confessus, vel consultus, si alios nominavit, an sit mortis tradendus, vel prius citata parte, repetendus, t. 4. S. §. 20. n. 37.
 Quid feratur de illo, & maxime Florentie, ibid.
 Accusator an possit repeti ad instantiam accusati, ibid.
 Socius criminis an possit examinari, vel aliquando repeti, & cum qua cautela ad instantiam nominati, ibid.
 De societate plura remissum, t. 4. S. §. 20. n. 38.
 Socij malitiamque pelli virandi, t. 4. S. §. 20. n. 39.
 Socius an obliget confocium extra societatem, t. 4. S. §. 20. num. 60.
 De socio criminis, vide in §. Assertio, n. 2.
 De societate coniugali, vide in §. Coniuges, o. 9.
 De damnis communibus inter socios, vide §. Damnum, o. 2. & seq.
 Socius an teneatur reddere rationem socio, t. 1. A. §. 14. num. 9.
 Socius criminis an teneatur in solidum, & solvens an repetat ab alijs, t. 1. C. §. 31. n. 7.
 Socius an possit donare de communi, t. 1. D. §. 31. num. 55.
 Socius criminis an, & quando sit detegendus, vel non, t. 1. in Discursu de qualis iud. peric. n. 83. & seqq.
 Societas inter dominum, & colonum quid importet, t. 1. C. §. 23. n. 22.
 Socius an possit edificare in re communi, tom. 2. E. §. 3. q. 2. & seqq.
 Socius quas expensas possit facere, vel non de communi, t. 2. E. §. 28. o. 28. & seqq.
 Socius omnium bonorum an possit dotare filias de communi, t. 2. A. F. §. 21. n. 19.
 Socius an possit rem communem obligare, & quid sequatur divisione, t. 2. H. §. 5. n. 51.
 Socius, vel societas, an in re communi furtum committat, t. 2. F. §. 28. n. 25.
 Socius criminis cum impunitate, an faciat indicium ad torturam, t. 2. I. §. 9. n. 8.
 Socius criminis, unus, vel plures, quale faciant indicium, t. 3. M. §. 5. n. 23.
 An debeat purgare maculam, quod de consuetudine, que animadvertenda, & alia, ibid.
 Socius criminis probat barbariam, t. 3. O. §. 5. n. 39. & seqq.
 Socius criminis quando probet sine tortura, t. 3. O. §. 5. num. 41.
 Quid si patiatur plures alios defectus, §. eod. n. 43.
 Quando oon dicatur deponere ad se exonerandum, §. eod. num. 44.
 Socius bonorum an possit invito socio rem communem locare, t. 3. L. §. 19. n. 2.
 Socius criminis probat contra officiales, t. 3. O. §. 5. o. 46.
 Socij ad quid teneantur inter se, ad quid Procurator versus dominum, Depositarium, & usufructum, t. 2. Addit. Nouiss. cap. 9.
 Delinquens an dicatur coniunctus ex depositionibus trium testium sociorum itineris, vel in itinere occisi, ad poenam ordinariam, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 10.
 Socius criminis quando, & qualem probationem faciat, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 14. & 15.
 Societas qualis presumatur inter fratres, & an filij debeant de communi donari, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 31.
 De socijs criminis alia vide in Praxi Auctorit. summæ §. Compagni di delitto.

S O C C I D A.

Soccidæ damnum ad quem spectet, t. 1. A. §. 29. o. 4. & seqq.
 Alia vide in Resolut. cap. 17. t. 4.

S O D O M A.

Sodomiam quid sit, unde dicatur, & alia de hoc nefando crimine, & eius penis, t. 4. S. §. 21. n. 1.
 Sodomizæ nomine veniunt omnes actus venerei contra naturam, ibid.
 Sodomizæ vitium à quibus innotum, & alia remissum, ibid.
 Sodomiam committitur etiam inter masculum, & feminam, & cum propria vxore, an differat ab illa inter masculos, & alia de illius gravitate, t. 4. S. §. 21. n. 2.
 Sodomiam commissa eum infidelem, vel Ebreum, an habeat circumstantiam murtantem speciem necessariam in confessione episcopandam, ibid.

Sodomiam est crimen mixti fori, t. 4. S. §. 21. n. 3. & alia in loquelisurum.
 Index secularis ob sodomiam an possit Clericum punire, ibid.
 Sodomiam ocellam facit contrahere affinitatem, t. 4. S. §. 21. num. 4.
 Sodomiam commissa cum consanguineis, an ista qualitas sit in confessione ex primenda, ibid.
 Sodomiam, an vt possit puniri debeat constare de corpore delicti, t. 4. S. §. 21. n. 5.
 Qualiter probetur coniecturis quoad delictum in genere, & quando opus sit adhibere peritos, & alia, ibid.
 Sodomiam passus an faciat indicium ad torturam contra stuprantem, & quando opus sit purgatione patientis in tortura, t. 4. S. §. 21. n. 6.
 Quid si concurrant alia adimicula, ibid.
 Sodomiam qualiter probetur non tantum per testes, sed etiam presumptionibus, & coniecturis, & quibus latet, ibid.
 Quid si plures sodomizati deponant contra eundem de diversis actibus, ibid.
 Sodomizæ an amittant dominium bonorum suorum, & efficiantur inestabiles, t. 4. S. §. 21. n. 7.
 Sodomizæ an sint separandi à coniugio vxoris, t. 4. S. §. 21. num. 8.
 Sodomizæ qualiter sint puniendi consumato, vel attentato delicto, & de penis de iure diuino, naturali, gentium, ciuili, & Pœnitentia, t. 4. S. §. 21. n. 9. & 11.
 Qualiter sint puniendi etiam illi, qui subditos sibi non corrigunt de isto vitio, ibid.
 Quid in iudicijs dissimulantebus talia delicta, ibid.
 Quid in minoribus, & huiusmodi, ibid.
 Sodomizæ quomodo puniantur in statu Florentino, ibid.
 Sodomiam est de delictis exceptis, & privilegiatis, ibid.
 Sodomizatus coactus non est punibilis, nec efficitur infamis, & facit indicium absque tortura, & alia, ibid.
 Sodomiam à Clerico commissa, an illum suspendat ab ordinis executione, & inducat irregularitatem, t. 4. S. §. 21. n. 10.
 Sodomiam in Clericis quibus penis puniatur vigore Bullæ Pij V. & alia, ibid.
 Sodomiam an sit casus reservatus, & que circumstantie sint in confessione ex primende, ibid.
 Sodomizæ sunt infames, repelluntur à testificando, possunt à tenetis impunè offendi, & occidi, t. 4. S. §. 21. n. 11.
 Sodomiam an puniatur in vxore taceente, t. 4. S. §. 21. n. 12.
 Sodomiam an possit excusari sub pretextu dormitionis, & somni, ibid.
 Sodomizæ, an gaudeant immunitate Ecclesiæ, t. 4. S. §. 21. n. 13.
 Sodomiam an committatur per coitum inter hermaphroditas, t. 4. S. §. 21. n. 14.
 Sodomiam an committatur inter coniuges, & feminas ad penam ordinariam, t. 4. S. §. 21. n. 15.
 Sodomizæ infames, & irregulares, & alia, ibid.
 Sodomiam, & bestialitatem an sufficiat pro diuorcio, t. 1. A. §. 16. n. 11.
 Alia vide in §. Coitus, §. Corpus delicti, n. 7.
 Sodomiam non inducit affinitatem, t. 1. A. §. 20. n. 4.
 Sodomiam quomodo probetur, & de isto stuprati; quale indicium faciat, & alia, t. 3. Addit. Nouiss. cap. 15. & in Praxi §. Sodomiam.

S O L E M N I T A S.

Solemnitates quatuorplex sunt, t. 4. S. §. 22. n. 1.
 Solemnitas intrinseca presumitur, extrinseca est probanda, t. 4. S. §. 22. n. 2.
 Solemnitas extrinseca an, & quando presumatur ex diuturnitate temporis, ibid. vide §. Diuturnitas, n. 2.
 Solemnitas extrinseca quando ex cursu temporis oon possit presumi, t. 4. S. §. 22. n. 3.
 Solemnitas necessaria in alienatione bonorum Ecclesiæ, an aliquando presumatur, & quid stante eius centum annorum, t. 4. S. §. 22. n. 4.
 Solemnitas requisita in actus celebratione, an requiratur in dissolutione, t. 4. S. §. 22. n. 5.
 Solemnitas necessaria in alienatione bonorum Ecclesiæ, an requiratur in alienatione bonorum confraternitatum, & Hospitalium, t. 4. S. §. 22. n. 6.
 Solemnitates que requiruntur de iure ciuili, & Canonico in alienatione bonorum Ecclesiæ, & an probentur per verba emouciaria, ibid.

Quid

Quid si bona essent solita locari, & in emphyteusim concedi, t. 4. S. 5. 22. n. 7.

Quando autem dicantur bona solita alienari, & an possit alterari solium, ibid.

Quid si ite latione in nona concessione, ibid.

Quid si agatur de alienatione inter duas Ecclesias, ibid.

De constitutione Paulina, & prohibitione ne alienatio fiat in sanguineos, & alij, ibid.

Solemnitas requiritur in primo actu an requiratur in ratificatione, t. 4. S. 5. 22. n. 8.

Solemnitas necessaria, si fuerit ommissa, an semper vitiet actum, & quid in foro conscientiae, t. 4. S. 5. 22. n. 9.

Solemnitas loci contractus an sit seruanda per toties, vel potius iuris communis, ibid.

Solemnitas quando possit remitti à partibus, vel non, ibid.

Solemnitas adhibita, sed non legitime, ubi non est necessaria non vitiat actum, t. 4. S. 5. 22. n. 10.

De varijs solemnitatibus, & quid operetur illarum remissio, t. 4. S. 5. 22. n. 11.

Solemnitates statuantur quando non sint necessariae in alienatione rerum mulieris, vel minoris, t. 1. A. 5. 23. n. 17. & seqq.

Solemnitates statuantur an sint necessariae in augmento dotis, t. 1. A. 5. 47. n. 4.

Solemnitates quae requirantur in alienatione rerum minoris, Ecclesiae, & Choro, t. 1. A. 5. 23. n. 22. 25. & 31.

Solemnitas an ex diuturnitate temporis praesumatur, t. 2. L. 5. 24. n. 8. vide §. Statutum requiens solemnitates.

S O L I T U D O.

Solitudo corporis, & animi quare desideranda, t. 1. in discurs. de qualib. iud. perfect. n. 120. & seqq.

Solitudo querenda à sapientibus, quomodo etiam in turba, ibid. n. 132.

Malorum pessima quare, ibid. n. 127.

S O L I T U M.

Solium qualiter attendatur in liquidatione fructuum, t. 2. F. 5. 23. n. 7. & 10.

Solium quomodo inducatur, vel non, t. 4. T. 5. 9. n. 63.

Solium Patrisfamilias, & domini attenditur pro interpretatione actus dubij ab illo gesti, t. 4. V. 5. 24. n. 2.

S O L U M.

Solum credit Ecclesiae in eo edificatur, t. 1. E. 5. 1. n. 2. & 3. & §. Edificatur, n. 12.

S O L U T I O.

Solutio qualiter tollat omnem obligationem, possit fieri à tertio, semper allegari, & alia, t. 4. S. 5. 23. n. 1.

Dos legitime non soluta, est tutum soluenda, ibid.

Solutionis exceptionem opponens non facit debitum, ibid.

Solutio quid sit, & quid soluendum, & alia remissive, ibid.

Solutio proprie dicitur, quae fit per numerationem pecuniae, t. 4. S. 5. 23. n. 2. & quando sufficiat alia satisfactio.

Solutio non praesumitur, sed est ab allegante probanda, t. 4. S. 5. 23. n. 3.

Solutionem allegans an dicatur fateri debitum, ibid.

Solutio debiti in scriptis contractis, an sit probanda per scriptum, vel possit alij modis probari, t. 4. S. 5. 23. n. 4.

Scriptura quando dicatur de substantia contractus, vel ad probationem, ibid.

An valeat pactum iuratum quod non possit probari solutio per testes, sed probari debeat per publicas scripturas, ibid.

Solutio qualiter possit probari cum praesumptionibus, & coniecturis, etiam ad effectum impediendi executionem obligationis Camerata, t. 4. S. 5. 23. n. 5.

Solutio quibus alijs modis probari possit, ibid.

Solutio praesumpta non suffragatur illi, qui debitum ab initio negauit, ibid.

Solutio qualiter probetur, vel praesumatur per instrumentum debiti cancellatum, vel incusum repertum penes debitorem, t. 4. S. 5. 23. n. 6.

An instrumentum signatum linea transuersa probet, ibid.

Ex quibus scriptura arguatur falsa, ibid.

Solutio praesumitur per mandatum executionis penes debitorem repertum, ibid.

Solutio an, & quando praesumatur ex temporis diuturnitate, t. 4. S. 5. 23. n. 7. & seqq.

Solutio Index Generalis.

Solutio praesumitur ex sanguinis conjunctione, temporis diuturnitate, & sepe calculatis rationibus, t. 4. S. 5. 23. n. 8.

Quid si creditor probaverit iurauerit ius suum, & alia, ibid.

Solutio qualiter praesumatur ex qualitate debitoris, & creditoris, t. 4. S. 5. 23. n. 9.

Solutio an praesumatur ex qualitate debiti penalis, & alia remissive, t. 4. S. 5. 23. n. 10.

Solutio an praesumatur ex dilatione in petendo post mortem debitoris, t. 4. S. 5. 23. n. 11.

Solutio qualiter praesumatur ex eo, quod creditor in alijs partibus noluit expectare debitorem, t. 4. S. 5. 23. n. 12.

Solutio qualiter praesumatur ex eo, quod creditor potuit sibi satisfacere de bonis debitoris per eum retentis, vel administratis, t. 4. S. 5. 23. n. 13.

Administratrix sibi non soluendo, quomodo dicatur in culpa, & fidei inflores liberentur, & alia, ibid.

Solutio praesumitur, si creditor de tempore, quo dicitur facta solutio, probetur expensisse pecuniam, nisi tamen constet potuisse illam habere, t. 4. S. 5. 23. n. 14.

Solutio an praesumatur, vel excludatur ex partibus libri debitoris, t. 4. S. 5. 23. n. 15.

Solutio vfurarium, & fructuum qualiter praesumatur ex foris receptione, t. 4. S. 5. 23. n. 16.

Quid si ante profectionem petendi interesse post sortis receptionem, vel si iure actionis debeatur, ibid.

Solutio an praesumatur ex eo, quod illam allegans alius egit contra creditorem, vel creditor se constituit alius debitorum, t. 4. S. 5. 23. n. 17.

Solutio an, & quando possit probari per iuramentum, n. 4. S. 5. 23. n. 18.

Solutio qualiter probetur mediante praescriptione, t. 4. S. 5. 23. n. 19.

Solutio probatur per quietationem de residuo, t. 4. S. 5. 23. n. 20.

Quid si essent diuersa computa, & an referatur tantum ad totum, vel etiam ad fructus, ibid.

Solutio pro residuo facta à fideiussore, vel alio non principali debitore an operetur ut possit solvens totum repetere, ibid.

Solutio qualiter probetur pro tempore praeterito, ex tribus viam continuatis solutionibus, t. 4. S. 5. 23. n. 21.

Non procedat contra cedentem, nec contra tertium, ibid.

Nec si tres solutiones factae fuerint uno contextu, vel si de illis non appareant apochae, & alia, ibid.

Solutio dotis, vel alienus debiti an probetur ex solutione Gabellae, t. 4. S. 5. 23. n. 22.

Solutio facilius praesumatur contra mulieres, tom. 4. S. 5. 23. n. 23.

Solutio qualiter praesumatur ex bona fama debitoris, ad evitandum delictum, & ex credito executionis, ibid.

Solutio sicut praesumptionibus, & coniecturis probatur, ita excluditur ex fortioribus coniecturis contrariis, t. 4. S. 5. 23. n. 24.

Solutio ubi agitur de notabili summa, non praesumitur sine quietantijs, vel testibus, ibid.

Solutio particularis an sit admittenda inuito creditore, vel debitore, t. 4. S. 5. 23. n. 25.

Solutio potest fieri quoque quicquid moneta corrente, & vsualio loco solutionis, nisi aliter inter partes sit expressum consentium, t. 4. S. 5. 23. n. 26.

Solutio in qua moneta sit faciendi inter magnates, & ubi agitur de summa grossa, ibid.

Solutio in qua moneta sit faciendi, inferendo ad plurimam, ibid.

Solutio an sit faciendi ad domum creditoris, t. 4. S. 5. 23. n. 27.

Ad quem spectet periculum debitarum si amissa fuerint in itinere, ibid.

Solutio qualiter sit faciendi debitis, & congruis loco, & tempore, ibid.

Solutio in quo loco sit faciendi, ibid.

Solutio facta per plures annos an inducat obligationem in futurum, in terminis census, alimentorum, & ad obtinendum in possessore, & cuiusmodi, tom. 4. S. 5. 23. n. 28.

Solutio anticipata fructuum, an reddat contractum vfurarium, t. 4. S. 5. 23. n. 29.

Solutio facta de mandato iudicis qualiter, & quando liberet soluentem, t. 4. S. 5. 23. n. 30.

Solvens cedenti post habitam notitiam, & intimationem ↗
 cessionis an liberetur, ibid.
 Solutio quando dicatur spontanea, vel coacta, & quid hoc
 importet, & alia, ibid.
 Solutio an, & quando rectè fieri possit preferenti Chiro-
 graphi, actiōis, latori litterarum, & huiusmodi, t. 4.
 S. §. 23. n. 11.
 Solutio adiectus an possit agere, vel tantum recipere à
 ipso solvente, ibid.
 Lator litterarum an possit transigere super debito in litteris
 contento, ibid.
 Solvens litteras falsas, siue veras personæ suppositæ an libe-
 retur, ibid.
 Quid si soluerit vigore cessionis inualide, ibid.
 Solvens vii ex focijs an, & quando liberetur, t. 4. S. §. 23.
 num. 32.
 Solvens famulo missio à creditore cum Chirographo, libera-
 tur, t. 4. S. §. 23. n. 33.
 Quid si famulus exegit cum litteris falsis, ibid.
 Solvens an liberetur, & dominus an obligetur ex litteris com-
 mendatitjs, vel credentialibus, ibid.
 Solvens cedenti post habitam notitiam cessionis an libere-
 tur, ibid.
 Solvens coniunctæ personæ creditoris regulariter non libe-
 ratur, & quando secus; & quod facilius tamen præ-
 sumatur mandatum, si alix concurrant connecturæ, t. 4.
 S. §. 23. n. 34.
 Quid si creditor esset minor, vel prodigus, vel contraxerit
 nomine coniunctæ personæ, cui facta est postea solutio,
 & alia, ibid.
 Solvens patri, vel matri id, quod filio deberetur, quando libe-
 retur, ibid.
 Solvens marito pecunias census dotalis, an liberetur,
 ibid.
 Solvens uxori dotrem promissam marito pro illa stipu-
 lanti liberatur; & alia etiam in terminis census ab
 vno ex condominis exincti, vide ibid.
 Solvens Procuratori filii creditoris an, & quando liberetur,
 t. 4. S. §. 23. n. 35.
 Solvens Procuratori, cum quo contraat, licet non habeat
 legitimum mandatum, qualiter liberetur, t. 4. S. §. 23.
 num. 36.
 Procuratori ad item, oon rectè soluitur, nisi habeat specia-
 le mandatum ad eandem, ibid.
 Solutio potest fieri illi, cum quo fuit celebratus contractus,
 quamvis dominium spectet ad alium, ibid.
 Quid in retrovenditione census, ibid.
 Solvens illi, qui contraxit pro persona nominanda an libere-
 tur, t. 4. S. §. 23. n. 37.
 Solvens creditori creditoris sui an liberetur, t. 4. S. §.
 23. n. 38.
 Solvens creditori putatio an liberetur, ibid.
 Solvens creditori anteriori an succedat in eius locum etiam
 absque cessione; & de subingressione materia, remissuè,
 ibid.
 Solvens anticipatè Præato, vel usufructuario an liberetur il-
 lis mortuis, t. 4. S. §. 23. n. 39.
 Solutio an possit fieri ante tempus iunio creditore, & alia
 de solvente ante diem, in loco non conueno, & alteri
 quam creditore, an, & quando liberetur, ibid.
 Solvens pupillo, vel minori sine auctoritate tutoris, siue cu-
 ratoris, vel decreto iudicis non liberatur, t. 4. S. §. 23.
 num. 40.
 Quid si reportauit confessionem de recepto à tutore, & alia,
 ibid.
 Solvens delinquenti ante confiscationem qualiter liberetur,
 t. 4. S. §. 23. n. 41.
 Solutio facta debitori, vel creditori decocto an liberet sol-
 uentem, ibid.
 Solvens heredi creditōis, vel heredi grauato, vel usufruc-
 tuario an liberetur, t. 4. S. §. 23. n. 42.
 Solui aliud pro alio, an possit creditore inuito; quid in
 foro conscientie, & alia, t. 4. S. §. 24. n. 43.
 Solvens censetur solvere in executionem tituli, & causæ præ-
 ambule, t. 4. S. §. 23. n. 44. & 55.
 Solvens ex titulo iniusto, & inualido an dicatur illum appro-
 bare, ibid.
 Obligatio vbi est informis, nec apparet de aliqua causa ↗
 præsumatur pro mortuo, vel deposito, & alia, ↗
 ibid.

Solutio qualiter præsumatur facta de proprijs pecunijs, & sol-
 uens etiam de alienis liberatur sequuta commixtione, t. 4.
 S. §. 23. o. 45.
 Soluens an, & quando præsumatur solvere nomine proprio,
 vel alieno, ibid.
 Soluens præsumitur solvere ad propriam obligationem,
 & non alienam tollendam, tom. 4. S. §. 23. num. 46.
 & 55.
 Soluens debitum alterius, an præsumatur de propria pecunia,
 vel debitoris, ibid.
 An de proprio, vel de bonis administratois, vel heredita-
 rijs, ibid.
 Soluens pro alio, qualiter illum liberet, & quam ↗
 actionem sibi querat ad repetendum latè, t. 4. S. §. 23.
 num. 47.
 Quid si debitor esset fufpectum, & non liquidum ↗
 ibid.
 Soluens creditori alterius qualiter agat pro repetitione
 contra debitorem liberatum, etiam absque cessione,
 & alia, ibid.
 Creditor quando teneatur cedere iura extraneo soluenti,
 quid scruetur Florentiæ, & alia, ibid.
 Soluens canonem, vel aliud debitum, quando non possit
 cogi nisi ad solutionem soltam, licet daueriam à conuenta,
 t. 4. S. §. 23. n. 48.
 Soluens partem debiti an totum agnoscat, & sibi præiudicet
 in reliquo, & quid in recipiente, t. 4. S. §. 23.
 num. 49.
 Soluens non opposita compensatione, non sibi præiudicat,
 nisi pro termino soluto, & in terminis fructus census, t. 4.
 S. §. 23. n. 50.
 Soluens lite pendente, non euadit expensas, & qualiter sit ab-
 soluendus, t. 4. S. §. 23. n. 51.
 Soluens viuas indebitas an possit in aliud debitum imputa-
 re, vel tantum in extinctione debiti, pro quo illas soluit,
 t. 4. S. §. 23. n. 52.
 Solutio contrapposita vni parti debiti, qualiter præsumatur
 ad computum summæ, vel debiti contrappositi, & alia,
 t. 4. S. §. 23. n. 53.
 Qualiter ex accommodatione scripturæ, consignatione cedu-
 læ, & huiusmodi inducatur facta solutio, & liberatio,
 ibid.
 Solutio, si quis sit debitor ex pluribus causis, in quam cau-
 sam præsumatur facta, & cuius sit electio, vel declaratio,
 & alia, t. 4. S. §. 23. n. 54. & 55.
 Solutio in dubio præsumitur facta in duriciorem, & efficacio-
 rem causam, latè tom. 4. S. §. 23. num. 55. 56.
 & seqq.
 Solutio facta à depositario, vel camerario communis in
 officio confirmato, an censetur facta pro prima, vel se-
 cunda depositaria, ibid.
 Solutio in dubio videtur facta in antiquiorem, & duriciorem
 causam; & quando dicatur grauior, & antiquior, t. 4.
 S. §. 23. n. 56.
 Solutio an censetur solvere primo pro fructibus, vfu-
 ris, & damnis, vel pro iure, tom. 4. S. §. 23.
 num. 57.
 Soluens, si sit debitor ex pluribus causis, non capressa causa,
 in quam causam soluit præsumatur, vide cum pluribus
 exemplis, t. 4. S. §. 23. n. 58.
 Solutio quis esse dicatur non tantum ex propria substantia,
 sed etiam alterius obligati, t. 4. S. §. 23. n. 59.
 Præpouens initioem qualiter teneatur tanquam eius fide-
 iussor, ibid.
 Soluendi commodatæ quando quis dicatur habere ↗
 ibid.
 Soluens id, quod per merum promissum qualiter possit repe-
 re, t. 4. S. §. 23. n. 60.
 Soluens indebitum, quando possit repetere, vel præforma-
 tur donare, & alia de repetitione indebiti, remissuè, t. 4.
 S. §. 23. n. 61.
 Soluens indebitum quando possit vel compensatione ↗
 etiam occurrere, & maxime in foro conscientie, ibi-
 dem.
 Soluens indebitum, an in dubio præsumatur soluisse ↗
 ignoranter, vel scienter; & quatenus soluerit scienter,
 quando nihilominus possit repetere, & non duntaxat præ-
 sumatur, ibid.
 Quæ requirantur in actione repetitionis indebiti, & quan-
 do summæ pluralitas præsumatur, qua via fit agen-
 dum,

dum, & cuius respectu consideretur indebitum, inferendo ad plura, ibid.

An in repetitione indebiti veniant fructus, & damna, & alia, ibid.

Solutionem recipiens per errorem, an, & quando teneatur ad restitutionem rei solutæ penes se peremptæ, ibid.

Solutum indebitum ex causa transactionis non potest repeti, & an aliquando secus; inter intuitu pæ causæ, & huiusmodi, t. 4. S. 23. n. 62.

Solutum vigore sententiæ in iudicium transactæ, non potest tanquam indebitum repeti, quid in iudicio summario sententiæ lata post petentiam instantiam, & in foro conscientie, ibid.

Solutum indebitum, qualiter uno possit repeti, si erat saltem naturaliter debitum, ibid.

Solutum ob causam rescissam ad non causam qualiter possit repeti, ibid.

Solutum per patrem pro condemnatione vnus ex filiis, an ei imputetur in legitimam, t. 4. S. 23. n. 63.

Solvens præsumitur debitor alius cui soluit, t. 4. S. 23. num. 64.

Solutio imaginaria quid sit, quando procedat, & quid operetur, t. 4. S. 23. n. 65.

Solvens quando debeat esse sollicitus de versione in utilitatem recipientis, t. 4. S. 23. n. 66.

De solutionibus plura remissæ, t. 4. S. 23. n. 67.

Solvens præsentatori Chirographi quando liberetur, & an habens scripturam cum tali clausula possit agere, t. 4. S. 23. n. 68. & sup. n. 31.

Solvens an, & quando succedat in iuribus, & loco creditoris privilegii sui pecunia dimissi, t. 4. S. 23. num. 69.

Ex solutione debiti hereditarii, qualiter inducatur aditio hereditatis, t. 1. A. §. 13. n. 13.

Solutio qualiter præsumatur ex antiquitate temporis, t. 1. A. §. 31. n. 5.

Alia vide in §. Cædula §. Compensatio, & §. Confessio, & §. Correus, §. Depositum, n. 14.

Solutio an probetur ex diurnitate temporis, t. 1. D. §. 24. n. 5.

Solutio facta malo administratori liberat soluentem, t. 1. A. §. 14. n. 13. & 21.

Solutio facta ei, cum quo solvens contraxi liberat, t. 1. A. §. 14. n. 43.

Solutio potest probari ex libris debitoris, t. 1. C. §. 35. n. 65. verè. Nec dubitari, in fine.

Solvens an, & quando possit reportare cessionem iurium, vel non, t. 1. C. §. 14. n. 16. & seqq.

Solutio facta falso Procuratori an liberet soluentem, vide §. futurum in Voto Auctoris, n. 18.

Solutio imaginaria an, & quando procedat ad fauorem heredis, t. 2. H. §. 3. n. 16.

Solutio pro residuo an referatur etiam ad fructus, & interesse, t. 2. L. §. 30. n. 30.

Solutio, an possit fieri procuratori, cum quo quis contraxit ad se liberandum, t. 3. M. §. 5. u. 14. & §. Procurator, n. 6.

Est facienda in loco adiectæ mensuræ, tom. 3. M. §. 15. num. 3.

Solvens mercatori, an possit declarare in quam causam soluerit, t. 3. M. §. 17. n. 10.

Solvens minor an liberetur, t. 3. M. §. 23. n. 17.

Solvens diem ipsi multæ sine viro, an liberetur, t. 3. M. §. 35. n. 11.

Solutio an sit facienda secundum valorem monetæ de tempore contractus, vel solutionis, tom. 3. M. §. 36. num. 2.

Solvens patrem ante tempus, an possit consequi liberationem a toto, t. 3. N. §. 5. n. 6.

Solutio pensionis qualiter sit probanda inter personas suspectas, t. 3. P. §. 16. n. 7. & seqq.

Solvens viuat præsumitur coactè solvere, ne compellatur ad restitutionem fortis, t. 4. R. §. 15. n. 4.

Solutione anticipata potest debitor in diem ex conventionem cum creditore extinguere debitum longè maioris summe, cum prius valeat præfens pecunia, quam futura, vide Adit. Nouill. t. 2. c. 4.

Solutio falso, vel putatui procuratori, vel falsa mandata, an, & quando liberetur, quid in debitore fisci, in debi-

torum quantitas, vel specie, si contraxerit cum eo, si recipiens sit solvendo, vel non, quando dicatur solvendo, & sit facienda excussio, & alia, t. 2. in Adit. Nouill. cap. 9.

S O R O R.

Soror Tertiarie S. Francisci, vel alterius Religionis an dicatur personæ Ecclesiasticæ, & gaudeat privilegio fori, etiam si collegialiter non vuant, sed in propriis domibus maneant, & alia latè, t. 4. S. §. 24. n. 1.

An dicat sorores subitæ Parochi, vel superioribus suæ Religionis, ibid.

An quos spectet ius confandi habitum Tertiaris secularibus S. Francisci, ibid.

Soror consanguinea, & vtriusque coniuncta qualiter sit aliena à statu, quid in viciis tantum, t. 4. S. §. 24. num. 2.

Soror qualiter veniat appellatione fratrum, & equaliter fratribus succedat de iure communi, sequi autem secundum statuta plurimum locorum, t. 4. S. §. 24. n. 3.

Soror exclusa à successione vigore statuti, non intelligitur exclusa à bonis alibi sitis, t. 4. S. §. 24. n. 4.

An intelligatur exclusa à successione fororum, ibid.

Soror an succedat fratri in feudo, tom. 4. S. §. 24. num. 5.

Soror vtriusque coniuncta an excludat consanguineam tantum, ibid.

An excludat matrem, patrem, & huiusmodi, ibid.

Quomodo sint interpretanda statuta excludentia sorores à successione fratrum, ibid.

Soror an succedat in portione fratris repudiantis, & contra, ibid.

De fororibus, & illarum iuribus quoad successionem remissæ, t. 4. S. §. 24. n. 6.

Soror, quæ renunciat fratri, an sibi, vel ei acquirat legitimum, vel donacionem postea sibi factam, t. 4. in Relolut. cap. 8.

SORTILEGIUM.

Sortilegium qualiter puniatur in Clericis, t. 1. C. §. 18. num. 86.

Corpus delicti in sortilegijs qualiter probetur, t. 1. C. §. 50. num. 8.

Sortilegium, & huiusmodi an sapient hæresim, & sit mixtum fori, t. 2. H. §. 4. n. 4. & Meretrix, n. 9. vbi etiam qualiter puniatur, vide Scrupum, n. 5. in fine.

SPECIES.

Species an, & quando deroget generi, vel non, t. 2. G. §. 3. n. 1.

Species quando non veniant sub genere, §. eodem, num. 2.

SPECTATOR.

Spectatores ludæ prohibiti puniuntur, vt iustos, & an peccent, t. 3. L. §. 22. n. 1.

SPOLIUM.

Spolium quid sit, & quid aliud veniat sub nomine spolijs, t. 4. S. §. 25. n. 1.

Spoliorum reservatio pro Camera Apostolica est odiosa, & strictè interpretanda, ibid. & n. 8.

Spolium Clericorum an cadat in bonis donatis, ibid.

Spolia Episcoporum ad quos spectent, & alia de spolijs Clericorum remissæ, ibid.

Spoliatum an, & quando sit ante omnia restituendus, & veniant fructus, & lucra de illorum liquidatione, formula actorum in huiusmodi causis, & alijs latè, t. 4. S. §. 25. n. 2. & 4.

Quid sit notorie consistere de iure spoliantis, vel non iure spoliati, ibid.

Spoliatori non competit retentio ex diuersa causa, ibid.

Qualiter Tertius possit impedire restitutionem spolijs, ibid.

Spoliatus in beneficijs an teneatur docere de iure Canonico, vt restitatur, ibid.

Spoliato quæ exceptiones possint obstarè in diuersis casibus, & alia, ibid.

Spolij actio an detur ei, qui facto proprio cecidit à possessione, ibid.

Princeps, vel iudex habens arbitrium an possit facere, vt prius cognoscatur de petitorio, anequam agatur de spolio, vel super vtriusque simul procedere, & alia, remissæ, ibid.

Spoliarus non debet permittere, vt fiant probationes in
 peccatis, t. 4. S. 35. n. 3.
 Spoliatus an excludatur per exceptionem dominij, ibi-
 dem.
 Spoliatus quid probare debeat ad obtinendum, ibid. & n.
 seq.
 Spoliatus quando non fit ante omnia restituendus, t. 4. S. 35.
 n. 4.
 Spoliatus per vim, & iniussu, & quando possit statim,
 vel ex interuallo suam possessionem recuperare, & defendere,
 t. 4. S. 35. n. 5.
 Spoliatus victimam an, & quando fit purgandam, ibid.
 Spoliatus qualiter possit ius suum alteri cedere, t. 4. S. 35.
 n. 6.
 Spoliatus quomodo possit intentari a successore defuncti spo-
 liati, ibid.
 Qui possit agere spolium, vel non, & contra quos; & de re-
 medijs spoliatis competentibus, ibid.
 Spoliatus ob bellum, non potest in solidum conueniri a cre-
 ditricibus, t. 4. S. 35. n. 7.
 De spolijs ad R. Camerae spectantibus; Episcoporum, Ab-
 batrum, & aliorum Praetorum inferiorum, Monachorum, &
 Clericorum, plura, t. 4. S. 35. n. 8.
 Inventarium ptn spolij a quo iudice fit faciendum, ibid.
 Camera Apostolica succedens Beneficiam tenetur ad eius de-
 bita, ibid.
 Spoliatus an teneatur respondere spoliatori in alio iudicio,
 t. 4. S. 35. n. 9.
 Spoliatus commissum a Procuratore, an obliet dominum,
 ibid.
 Spoliatus an sit semper ante omnia restituendus, & alia re-
 missiue, t. 4. S. 35. n. 10.
 De spoliatis cadauerum, & viatrum, & eorum penis,
 t. 4. S. 35. n. 11.
 Spoliatis, & mutatis cadauer in Ecclesia, an gaudeat immu-
 nitate, t. 1. C. 3. t. n. 9.
 Spoliatis cadauer, qua poena puniatur, §. cod. n. 12.
 Spoliator qualiter teneatur ad restitutionem fructuum, t. 2.
 F. 3. n. 43.
 Spoliatus, vel non possessor, quando dicatur ex sua confes-
 sione, t. 3. M. 3. n. 18.
 Alia vide in §. Remedium telegre. n. 10. & seqq.
 Spolij remedium quibus, contra quos, & quando detur, t. 4.
 in Reolut. cap. 4.

S P O N S A L I A.

Sponsalia, vt sint valida, quae requirantur, t. 4. S. 36.
 num. 1.
 Sponsalia non possunt contrahi sub archis, & penis,
 ibid.
 Sponsalia qualiter sint seruanda, & obligent maxime sequen-
 tia copula, & quomodo probetur, ibid.
 Sponsalia ficta an valeant, & obligent, ibid.
 De iure testifica in sponsalibus contrahendis, ibid.
 Sponsalia an sint veri contractus, & alia remissiue,
 ibid.
 Sponsalia valde contracta qualiter inducant impedimentum
 iustitiae publice honestatis ad contra hendum matrimonium
 cum altero consanguineo, t. 4. S. 36. n. 2.
 Sponsalia qualiter sint probanda ad eorum effectum, ibid.
 & n. 3.
 Quid si mutuo consensu dissoluantur, vel si conditionaliter
 fuerint contracta, conditione non impleta, & alia plura
 de sponsalibus remissiue, ibid.
 Sponsalia si cum pleribus fuerint contracta, quae praeualeant,
 ibid.
 Sponsalia an possint clandestine contrahi, ibid.
 Sponsalia an sint de necessitate seruanda, quibus remedijs,
 & per quem iudicem compellantur contrahentes, t. 4. S.
 36. n. 3. & 8.
 Sponsalia qualiter, & ex quibus causis possint dissolui, lae
 t. 4. S. 36. n. 4.
 Sponsalia an possint dissolui propter nescia, & tactus impu-
 dicos, t. 4. S. 36. n. 5.
 Sponsa an veniat sub nomine vxoris, & de contra, t. 4. S.
 36. n. 6.
 Sponsa an lucratur sponsalitiuam largitatem, si passa est
 osculum, vel sicut carnaliter cognita, t. 4. S. 36. n. 7.
 vide §. Donatio, n. 8.

Sponsalia qualiter sint plenè probanda, tom. 4. S. 36.
 num. 8.
 Quid si fuerint contracta inter coniunctos; sequuta copula,
 & alia, ibid.
 Stuprata acceptans dotem qualiter praesumatur renunciaſſe
 sponsalibus, ibid.
 Sponsalia liberè contracta, & iurata sunt de necessitate
 seruanda, & recusans potest censuris compelli, ibid. &
 sup. n. 3.
 De probatione sponsaliorum, & alijs, ibid.
 De sponsalibus plura remissiue, sed lae, t. 4. S. 36.
 n. 9. & 11.
 Qualiter possint compelli contrahentes ad seruanda spon-
 salia per iudices Ecclesiasticos, & seculares, t. 4. S. 36.
 num. 10.
 Quid si timeantur maiora scandala; & qualiter sit cau-
 tē, & prudenter procedendum absque strictissima con-
 ditione, ibid.
 Alia vide in §. Donatio.
 Sponsus si oculus est ipsam, an possit repetere illi dona-
 ta ob non sequutum matrimonium, & an ipse lucretur sibi
 donata a sponsa, t. 1. D. §. 31. n. 8.
 Quid si sponsa osculata non erat virgo, vt credebatur;
 ibid.
 Sponsalia qualiter contrahi possint per epistolam, nuncium,
 vel procuratorem, t. 3. M. 3. n. 4.
 An de necessitate sint ad matrimonium reducenda, &
 alia, t. 3. M. 3. n. 12.
 Inter impares an valcant, ibid.
 An sub conditione contrahi possint, & quae praerantur, t. 3.
 M. 3. n. 8.

S P O N S I O.

Sponsiones, vel scommittit an fieri possint de vita hominis,
 t. 1. A. §. 43. n. 8.
 Sponsiones, & scommittit an sint licitae, vel damnatae, t. 3. L.
 §. 23. n. 10.
 Sponsiones a Tempo, a Morte, an sint validae, ibid.
 Qualiter, & sub quibus penis prohibentur, t. 3. L. §. 23.
 num. 15.

S P O R T V L A E.

Sportulae debentur iudici, etiam si in calculo ferende sen-
 tentiae partes deueniant ad concordiam, t. 4. S. 37.
 num. 1.
 Sportulae in qua summa debeantur in causis habentibus
 tractum successuum, vel vbi quid incertum petatur,
 ibid.
 Sportulae debentur ad ratam portionis, & non iudicis,
 ibid.
 Sportulae debentur arbitro, & arbitratori, tom. 4. S. 37.
 num. 2.
 Sportulae an, & quando possint recipi per iudices Ecclesiasti-
 cos, t. 4. S. 37. n. 3.
 Sportulae an, & quando debeantur iudicibus Romanis
 Curiae, ibid.
 Sportulae quae privilegia habeant, t. 4. S. 37. n. 4.
 Sportulae non solute ex gratis, vel privilegio, an possint re-
 peti per victorem a parte victa, ibid.
 Sportulae quid sint, vnde dicuntur, & quando debeantur, vel
 non remittiue, ibid.
 Sportulae debentur iudicibus delegatis, tom. 4. S. 37.
 num. 5.
 Sportulae an, & quando sint a parte victa, rescindende,
 ibid.
 Sportulae an debeantur primo iudici recedenti ab officio
 illis non exactis, vel successori, & alia, t. 4. S. 37.
 num. 6.
 Sportulae an augeantur ex reuocationibus, vel exceptionibus,
 vide sup. n. 1.
 De sportulis alia vide in Praxi, §. Sportulae.

S P R I V S.

Sporijs qualiter debeantur alimenta, t. 1. A. §. 24. n. 12. &
 seq. & §. Dos, n. 4.
 Qualiter sint capaces cuiusvis institutionis de equitate ca-
 nonica, ibid.
 Sparij, & bastardi an dicantur agnati, t. 1. A. §. 21. n. 4. vi-
 de Bastardi.
 Sparij, & illegitimè nati, an, & quibus succedant, vel non,
 t. 2. F. §. 24. n. 9.
 An veniant nomine filiorum, & faciant deficere condicio-
 nem, t. 2. F. §. 14. n. 11.

Spurios, & similes qualiter possint legitimari, vide Legitimationem.

An dicantur personae infames, & tuptes, tom. 3. P. 3. a. n. 5.

An veniant sub nomine, & appellatione propiorum, tom. 3. P. 3. §. 38. u. 1. alia vide in verbo. Ballard.

STABVLARII.

Vide in §. Caupones.

Stabularij, & nautae qualiter teneantur de immisiss, t. 1. C. 7. n. 1. vide §. Furtum, num. 7. & §. Hofpes, num. 1.

STATVÆ.

Statut. in Ecclesiis, vel alibi ad perpetuam memoriam collocat non possunt corrumpi, nec amoveri, & sub qua pena, t. 1. A. §. 39. n. 4.

Statuta erigere absque Principis licentia nemini licet, ibid.

STATVS.

Statut. & condicio testium attenditur de tempore examinis, t. 4. §. 28. u. 1.

Statut. vicinus in quasi possessione rerum incorporalium, quando debeat attendi, t. 4. §. 28. n. 2.

Statut. vicinus quando attendatur in beneficiis, & alijs, an praescribat, qualiter probetur, & alia remissive, ibid. & uon. seq.

Statut. vicinus quando attendatur, vel non in diversis casibus, t. 4. §. 28. n. 3.

Statut. presens consideratur in materia nobilitatis, t. 4. §. 28. n. 4.

Statut. hereditatis qualiter firmari debeat, & an omnes afficiat, tom. 4. §. 28. num. 5. vide Hereditas, u. 28.

Statut. hereditatis mulieris firmatur ex ostensione instrumenti dotalis, ibid.

De ratione statuti, & gubernij aliqua remissive, t. 4. §. 28. n. 6.

Statut. an faciat sententia, vel calculus quoad omnes, t. 4. §. 28. n. 7.

Statut. vicinus, vel origo an attendatur in Beneficijs, ibid.

STATVTA.

Dispositio materis huius §. t. 4. §. 29.

Statutum an comprehendat minima, vel modica, t. 4. §. 29. n. 1.

Statuta alia realia, alia personalia, & alia mixta, quae talia dicantur, de illorum effectibus, & interpretatione, ibid.

Statuta qualiter differant à consuetudine, ibid.

Statutum generale an comprehendat causam dotis, & piae causae, t. 4. §. 29. n. 2.

Plura de vi verborum vniuersalium remissive, ibid.

Statutum an, & quando comprehendat vniuersitates, t. 4. §. 29. n. 3.

Statutum quas personas liget, vel non, ibid.

Statutum an, & quando comprehendat actus iuratos, latè t. 4. §. 29. n. 4.

Statutum qualiter possit aliquo modo tollere vires iuramenti, ibid.

Solemnitates requiritur à statuto, non evitantur mediante iuramento, ibid.

Statutum de praescriptione quando non procedat, t. 4. §. 29. n. 5.

Statutum loquens de donatione, non comprehendit donationes remuneratorias, vel ob causam, t. 4. §. 29. n. 6.

Statutum loquens de bestijs, vel animalibus, quomodo intelligatur, t. 4. §. 29. n. 7.

Statutum loquens de credito, intelligitur de vero, & efficace, t. 4. §. 29. n. 8.

Statutum disponens in fauorem alicuius intelligitur si petatur, t. 4. §. 29. n. 9.

Peritio partis in fiduciarie requisita à statuto quando non sit necessaria, ibid.

Statutum mandans causas expediri intra certum tempus, quomodo intelligatur, t. 4. §. 29. n. 10.

Statutum fiscale onerosum, & contra libertatem Ecclesiasticam non ligat personas Ecclesiasticas, t. 4. §. 29. num. 11.

Quid si sit à Papa confirmatum, ibid.

Quid in statutis ob publicam utilitatem, etiam Clericis communem, an tunc saltem obligentur vi directiua, & in conscientia, ibid.

Statuta laicorum quando dicantur contra libertatem Ecclesiasticam, vel non, ibid.

Statuta laicorum, si respiciant fauorem Clericorum qualiter illis vi possint, t. 4. §. 29. n. 12.

Quid si expresse disponant, ne Clericis illis vi possint, ibid.

Statuta laicorum an possint allegari, & siut attendenda in foro Ecclesiastico, ibid.

Pragmaticae seculares quando, & in quibus ligent etiam personas Ecclesiasticas, & alia, ibid.

Statutum inducens formam contrahendi an comprehendat personas Ecclesiasticas, t. 4. §. 29. n. 13.

Statuta laicalia excludenda feminas propter masculos, an comprehendant Clericos, & moniales, ibid.

Statuta loquentia de pena capitali, de qua intelligantur, t. 4. §. 29. n. 14.

Statuta loquentia de simplici non trahuntur ad mixtum, nec conditionalem, & diuersum casum, t. 4. §. 29. n. 15.

An autem, & quando mixtum comprehendatur sub simplici, vel non, ibid.

Quid in criminalibus, ibid.

Statuta loquentia in casu vero, non habent locum in ficto, & quando fictis, ibid.

Statuta in voce ex enuntiatibus, an, & quando procedant etiam in altero, t. 4. §. 29. n. 16.

An semper procedant vbi militat eadem ratio, ibid.

Statuta disponenda quod situr dicto alicuius, quomodo intelligantur, t. 4. §. 29. n. 17.

Statuta loquentia de damnato dolo, an verificentur in furto, & alia, ibid.

Statuta loquentia de procuratore, de quo intelligantur, t. 4. §. 29. n. 18.

Statuta exorbitantia non extenduntur, tom. 4. §. 29. num. 19.

Statuta loci contractus, sunt attendenda in decisorijs causis, in ordinarijs autem, loci ubi litis peragitur, t. 4. §. 29. u. 20. & idem in causis appellationum respectu iudicis à quo, & iudicis ad quem.

Statuta quando dicantur respicere ordinatoria, vel decisoria, ibid.

Solemnitas loci contractus semper est seruanda, quamuis celebraretur in parte exempta, ibid.

Statuta loci delicti, vel iudicij an sint attendenda in imponendis poenis, t. 4. §. 29. n. 21.

Statuta poenalia non habent locum contra delinquentes extra territorium quamuis subditos, nisi sit expresse, ibid.

De statutis poenaliibus, alia remissive, vide ibid.

Statuta patricularia locorum semper sunt seruanda, in quorum defectum, Locis dominantis, & illis etiam deficientibus recurrendum est ad ius commune, t. 4. §. 29. n. 22.

Quid in criminalibus, ibid.

Statuta Causatis dominantis, quando praferantur alijs locorum inferiorum, & inter terminis statuti Florentini, ibid.

Quid si statutum Locis inferioris disponent, in eius defectum esse recurrendum ad ius commune, ibid. in terminis statuti Pisani.

Statutum Florentiae disponens in materia iurisdictionali, qualiter sit praefendum cuiuslibet alteri locorum inferiorum, ibid.

Statuta Locorum subditorum qualiter indigeant confirmatione, t. 4. §. 29. n. 23. & 24.

Quae requirantur vi statuta possint dici in forma probauit, & sine attendenda, ibid.

Statuta quando praesumantur confirmata, & approbata, ibid.

Statuta à quibus condi possint, vel non, & alia, ibid.

Statuta dirigentia verba in personas, an comprehendant forenses, t. 4. §. 29. n. 24.

Statuta quomodo sint interpretanda, latè t. 4. §. 29. num. 25.

Statutum dieiuris casus Legis, & est seruandum, t. 4. §. 29. n. 26.

Statutum quod intelligatur ad litteram quid operetur, t. 4. S. 5. 29. n. 27.
 Statutum, quod procedatur de familiis ad familia quomodo intelligatur, ibid.
 Statutum excludens omnem statutum interpretationem, qualiter intelligatur, ibid.
 Statutum non vlt receptum, an liget, & an possit per non vltm, vel contrarium vltm tolli, t. 4. S. 5. 29. num. 28.
 Statuta an praxantur vlt recepta, vel sit probanda obferantia, & alia in terminis Constitutionum Apostolicarum, ibid.
 Statuta quod procedatur ereturque quomodo intelligatur, t. 4. S. 5. 29. n. 29. & alia.
 Statutum loquens de pignore, an procedat in hypotheca, t. 4. S. 5. 29. n. 30.
 Statutum loquens de venditione an procedat in permutacione, & e contra, t. 4. S. 5. 29. n. 31.
 Statutum loquens de alienacionibus, de quibus intelligatur, t. 4. S. 5. 29. n. 32.
 Statutum admittens ad accusandum restringitur ad habiles, t. 4. S. 5. 29. n. 33.
 Statutum prohibens aliquid deferri, an procedat in simplici transito, t. 4. S. 5. 29. n. 34.
 Statutum antiquum quando per novas Leges dicatur correctum, t. 4. S. 5. 29. n. 35.
 Statuta plura quando sunt in se differentia, & non concordantia, vel contraria, quodnam praevalcat alteri, & alia, ibid.
 Statutum an liget ciues extra territorium aliquid agentes, t. 4. S. 5. 29. n. 36.
 Statutum correctorium est restringendum, t. 4. S. 5. 29. num. 37.
 Statutum in tribuens fidem libris Mercatorum quomodo fit intell. ligendum, t. 4. S. 5. 29. n. 38.
 Statutum circa causas mercatorum, & Artificum quomodo intelligatur, t. 4. S. 5. 29. n. 39.
 Statuta Collatorum, vel Attuum, non ligant alios, & quando fecerit, ibid.
 Statutum in causis hypothecariis quomodo intelligatur, & in terminis statuti Florentini, tom. 4. S. 5. 29. num. 40.
 Statutum de tacita reconductione intelligitur pro vna vice, t. 4. S. 5. 29. n. 41.
 Statutum de vltio victori in expensis condemnando quomodo procedat, t. 4. S. 5. 29. n. 42.
 Quae sint iustae causae litigandi, & alia remissive, ibid.
 Statutum de recipiente in solutum, vt teneatur reuendendum, quomodo intelligatur, t. 4. S. 5. 29. n. 43.
 Statutum quod non possit alienari irrequisito consorte, vel vicino, quando locum habeat, vel non, t. 4. S. 5. 29. n. 44. & in terminis statuti Florentini.
 An dictum statutum procedat in bonis Emphyteuticis Ecclesiae quoad vtile dominium, ibid.
 Statutum de volente edificare in Ciuitate, quod possit compellere vicinos ad vendendum locum, an procedat in volente edificare in suburbio, tom. 4. S. 5. 29. num. 45.
 Statutum de aetate decem, & octo annorum, vt habeatur pro peticis, in quibus procedat, vel non tam in civilibus, quam in criminalibus, & in terminis statuti Florentini, t. 4. S. 5. 29. n. 46.
 Statutum loquens de habilitate, vel inhabilitate personae quando comprehendat forenses, vel non, ibid.
 Vigore statuti Verba maior quis dicitur peracta anno, ibid.
 Statutum tollens citationem non valet, tom. 4. S. 5. 29. num. 49.
 Statutum concedens consilium sapientis quomodo intelligatur, & cuius expensis concedatur, t. 4. S. 5. 29. num. 48.
 Statutum confirmatum à Principe, an dicatur ipsius Principis, t. 4. S. 5. 29. n. 49.
 Statutum quando iudicet confirmatione, ibid.
 Statuta confirmata à Sede Apostolica, qualiter comprehendant etiam Ecclesias, & quascunque personas Ecclesiasticas, & alia, ibid.
 Statutum quod debitorum fallito satisfiat creditoribus per res, & libtam, quid operetur, & alia in terminis statuti Florentini, & Bononiae, t. 4. S. 5. 29. n. 50.

Statutum praedictum an habeat locum in dote, & creditore condicionali debito iurato, & huiusmodi, ibidem.
 An comprehendat Monachos, personas Ecclesiasticas, & Loca pia, ibid.
 Statutum Florentinum, quod ex sola deuotione partis bonorum quis efficiatur heres, quomodo intelligatur, & in quibus procedat, t. 4. S. 5. 29. n. 51.
 Statutum quando dicatur lapere monopolium, & fit nullum, t. 4. S. 5. 29. n. 52.
 Statutum nutritum peccati esse nullum, ibid.
 Quid si disponat circa viuas, ibid.
 Statutum quod mulier non possit disponere de dote, vel rebus suis vltra certam partem, quomodo intelligatur, in quibus procedat, vel non, & alia, t. 4. S. 5. 29. n. 53. vbi latè.
 Statutum prohibens legati, donati, vel alia inter vitrum, & vltorem, quando locum habeat, vel non, ibid.
 Statutum circa testamenta condenda quomodo intelligatur, t. 4. S. 5. 29. n. 54.
 Statutum quod non possit capi possessio beneficiorum sine licentia Principis, an sit validum, t. 4. S. 5. 29. n. 55.
 Statutum de continuanda possessione in heredem quando locum habeat, t. 4. S. 5. 29. n. 56.
 Statutum loquens de causis criminibus, an locum habeat in criminalibus, t. 4. S. 5. 29. n. 57.
 Statutum an, & quando comprehendat Ciuitates, & Loca postea deuoluta, t. 4. S. 5. 29. n. 58.
 Leges, & Pragmaticae alicuius Regni an comprehendant etiam loca annexata, ibid.
 De statutis in genere, & in specie multa remissive, t. 4. S. 5. 29. num. 59.

STATUTVM PROHIBENS ALIENARI in forenses, & extractionem.

Statutum prohibens alienationem in forenses, est validum, & quomodo intelligendum, t. 4. S. 5. 29. n. 1.
 An procedat quoad successionem in terminis statuti Mantuae, & de simili statuto Paduae, & Eugubii, ibid.
 An Princeps derogando huiusmodi statuto possit praedicare tertio, cui vltius quisquam, & alia, ibid.
 Statutum prohibens alienari in forenses an comprehendat Clericos, causam dicit, & alia, ibid.
 Statutum praedictum qualiter fit stricte intelligendum, ibid.
 Nullitas alienationis vigore dicti statuti, à quibus possit allegari, ibid.
 Statutum prohibens alienari in forenses an comprehendat alienationes per vicinam voluntatem, t. 4. S. 5. 29. num. 2.
 An forensis possit petere, vt bona vendantur, & pretium sibi praestetur rei legatæ, ibid.
 Statutum praedictum an comprehendat filium patri succedentem, & e contra, ibid. & n. 4.
 Statutum praedictum an comprehendat locationem, t. 4. S. 5. 29. n. 3.
 Mulieres nubentes forensibus, qualiter praesentur omni iure succedendi, vigore statuti Florentini, t. 4. S. 5. 29. n. 4.
 De legato sub conditione nubendi in certo loco, quando debeatur, vel non, ibid.
 Statutum prohibens alienationem in forenses an extendatur ad generale bonorum hypothecam, t. 4. S. 5. 29. n. 5.
 Statuti praedicti pena non debetur, nisi sequenti traditione, non obstante constituto; nec in alienatione ea causa dotis, parae rei, vel in Ecclesiis, & huiusmodi, ibid.
 Neque si fiat alienatio in plures bonorum focos, inter quos addit aliquis subditus, neque in alijs casibus, de quibus ibid. & n. 6. & seqq.
 Statutum prohibens alienationem in forenses an comprehendat impositionem census, t. 4. S. 5. 29. n. 6.
 De ductis constitutionibus Pontificalibus prohibentibus alienationes, & hypothecas in forenses, quando locum habeant, vel non, ibid.
 Statutum praedictum non procedit in casibus privilegialis; nec si fuerit alienatio ex causa necessitatis, & quando ex causa remunerationis, & in alijs casibus, t. 4. S. 5. 29. n. 7.

Statutum prohibens alienari certis personis, an comprehendat personas Ecclesiasticas, t. 4. S. §. 29. n. 8.

Statuta prohibentia acquisitionem immobilium Ecclesiis, vel vt infra tantum tempus teneantur vendere res sibi relictas an sint valida, & plura pro substantiatione, & in istis huiusmodi statutorum vigentium in Gallia, Burgundia, Germania, Lusitania, ac aliis, vide ibid.

An saltem Ecclesie sit praestanda estimatio rei legatae, an transferatur dominium, vel possessio; an, & quando Ecclesiae sint capaces testatorum, & alia, ibid.

De statu Florentiae, quod bona transierint in Ecclesias cum onere suo, ibid.

An conualideatur contractus, si acquirens postea efficiatur subditus, ibid.

Florentiae an possint forenses acquirere immobilia, t. 4. S. §. 29. n. 9.

Statutum prohibens extractionem frumenti, vel alienus generis annonae, est validum, & quae comprehendat, vel non, t. 4. S. §. 29. n. 10.

Quando exiitantes viget alia status Ecclesiasticus incitant in excommunicationem Papae reservatam, ibid.

Statuto de non extrahendo vt sit locus quae requirantur, ibid.

An sit necessaria apprehensio, vel sufficiat alia probatio, ibid.

An ex simplici confessione carcerari sine rebus possit sequi condemnatio, ibid.

Quanto res affertur contra prohibitionem legis cadant in commissum, vel non, ibid.

Statutum praedictum loquens de frumento an comprehendat hocceum, & legumina, quid si loquatur de tritico, vel de blado ibid.

Quid si poena sit imposita ad rationem tot pro salma, & extrahatur minus, an dicatur iuxta, ibid.

An obtenta licentia extendendi in certa mensura, si extrahatur in maiori, incidat in commissum in totum, vel pro excessu tantum, ibid.

Statutum prohibens affortari vinum, an comprehendat etiam vvas, & aquaticum; & quid veniat appellatio vini tam in statutis, quam in legibus, t. 4. S. §. 29. n. 11.

Statuta praedicta an comprehendant personas Ecclesiasticas, ibid.

Statutum de prohibita extractione, quando non sustineatur, & alia, t. 4. S. §. 29. n. 12.

Statutum poenale ne subditi se conferant alibi ad habitandum, an valeat, ibid.

STATVTVM DE LVCR0 DOTIS.

Statutum de lucro dotis est validum, an favorabile, vel odiosum; quando locum habeat, vel non, & alia, t. 4. S. §. 29. num. 1.

In Provincia Cathaloniz non adest similis dispositio, nisi fiat per pactum, ibid.

Statutum praedictum an procedat favore mariti, qui vxorem occidit ex causa Adulterij, ibid.

Statutum loquens de dote data, an procedat in promissa, ibid.

An si lucrum dotis excedat metam legalem opus sit inscriptione, & vique ad quam summen sustineatur, ibid.

Statutum de lucro dotis, an procedat si non sit sequuta copula, t. 4. S. §. 29. n. 2.

Qualiter, & ex quibus coniecturis praesumatur sequuta copula inter virum, & vxorem, ibid.

Quid stante simultanea dotatione post matrimonium, & alia laet, ibid.

De antea debito mulieri mortuo marito, an, & quando debeatur, vel non, ibid.

Statutum de lucro dotis an habeat locum in dote praesumpta, t. 4. S. §. 29. n. 3.

An, & quando mulier praesumatur omnia bona sua dedisse in dotem, vt maritus possit illam lucrari, ibidem.

Statutum quod maritus lucretur dotem, an procedat, si mulier decedat cum liberis ex primo, vel secundo matrimonio, t. 4. S. §. 29. n. 4. & 5.

Statutum an possit disponente, vt maritus lucretur dotem,

etiam exstantibus filiis, ex primo marito, t. 4. S. §. 29. n. 6. & de simili statuto Florentiae, & Bononiae.

An possit dictum statutum derogare dispositioni l. hac ad dotali C. de secund. nupt. etiam quoad legitimam, ibid. & num. 8.

Quid si dicta filij ex primo marito sint forenses, t. 4. S. §. 29. num. 7.

Statutum deferens lucrum dotis in defectum filiorum simpliciter, & indefinitum, non procedit exstantibus etiam tantum filiis primi matrimonij, vel nepote ex filio, & alia, t. 4. S. §. 29. n. 8.

Statutum de lucro dotis an verificetur in morte civili vxoris, & in casu separationis thori, tom. 4. S. §. 29. num. 9.

Statutum de lucro dotis an procedat in dote promissa, & non dum soluta, t. 4. S. §. 29. n. 10.

Statutum praedictum si loquatur de dote data, an procedat in dote assignata, vel promissa tantum, t. 4. S. §. 29. n. 11.

De comuni vsu loquendi attendendo, plura remissius, ibid.

De dicta quaestione, quando statutum de dote lucranda, habeat locum, vel non in dote promissa, vel non concessa, vide plura, ibid.

Statutum si loquatur de parte dotis lucranda, & alia restituenda, an procedat in promissa, t. 4. S. §. 29. n. 12.

Statutum praedictum an procedat in locis, & paraphrasticis, t. 4. S. §. 29. n. 13.

Statutum de lucro dotis an procedat in dote constituta ex bonis fideicommissariis, t. 4. S. §. 29. n. 14.

An in feudis, & emphyteuticis, ibid.

Statutum praedictum procedit non tantum in dote, sed etiam in augmento dotis, t. 4. S. §. 29. n. 15.

Statutum de lucro dotis noniter editum, an trahatur ad dotes iam datas, t. 4. S. §. 29. n. 16.

Statutum praedictum an procedat in dotibus datis filiabus spurcis loco alimentorum, t. 4. S. §. 29. n. 17.

Statutum praedictum an procedat in matrimonio putativo, t. 4. S. §. 29. n. 18.

Statuto praedictum stante, an lucrum dotis compenfetur cum legato, t. 4. S. §. 29. n. 19.

Statutum de lucro dotis an locum habeat si per contrahentes sint initum pactum particulare de lucro dotis, t. 4. S. §. 29. n. 20. & seq.

Pactum contra statutum, vel legem an, & quando sit validum, ibid.

Statutum de lucro dotis procedit siue mulier decedat ab intestato, siue condiderit testamentum aliter disponendo de dote, t. 4. S. §. 29. n. 22.

Quid si maritus consenserit testamento, vel Princeps huiusmodi licentiam concesserit, & alia, ibid.

Marius qualiter possit renunciare lucro dotali, an talis renunciatio possit per illius credores retractari, & alia, ibid.

Statutum deferens lucrum dotis marito, dummodo cohabitauerit per aliquod tempus cum vxore, an procedat si vxor decedat ante dictum tempus completum, t. 4. S. §. 29. n. 23. & de simili statuto Perusino.

An, & quando tempus capium habeatur pro completo, ibid.

Statutum de lucro dotis an procedat si maritus promissit restituere dotem, vel totam dotem, t. 4. S. §. 29. num. 24.

Statutum praedictum an procedat in dote a muliere minore constituta in bonis sine debitis solemnitatibus, t. 4. S. §. 29. n. 25.

An in dote promissa arbitrio tertij, vel ipsius viri, t. 4. S. §. 29. n. 26.

Statutum praedictum loquens de bonis immobilibus, an habeat locum in pecunijs paratis pro illorum emptione, t. 4. S. §. 29. n. 27.

Statutum de lucro dotis conditum a Principe, an liget Principem, t. 4. S. §. 29. n. 28.

Statutum Florentinum conscriptum per Paulum de Castro, qualiter deferat lucrum totius dotis, tom. 4. S. §. 29. n. 29.

Lucrum dotis etiam non agnatum transmittitur ad heredes, ibid.

Statuto disponente quod mulier habens filios, non possit dispo-

Statutum prædictum an porrigatur ad bona fira extra territorium flatuendum, tom. 4. S. §. 39. n. 21. & feqq. & t. 4. in Refolut. cap. 32.

Statutum prædictum excluditum femininarum, qualiter requiritur duplicem fubiectionem, nempe bonorum, & perfonæ excludit, t. 4. S. §. 39. n. 22.

An poffint flatus combanari, l. 1. ibid.

An in fuccelfionibus fit attendendum flaturum loci, ubi quis decedit, vel ubi fira funt bona, & alia, ibid.

Statutum prædictum an proficit forenlibus, & exteris fuccedere volentibus, tom. 4. S. §. 39. n. 23. & t. 4. in Refolut. cap. 32.

Statutum excluditum femininarum an extendatur ad bona, vel perfonas alterius territorij, l. 1. tom. 4. S. §. 39. n. 24. & t. 4. in Refolut. cap. 32.

Statutum prædictum loquens de feminis dotatis, intelligitur de dotatis ex bonis illius, de cuius fuccelfione agitur, vel excludentis, t. 4. S. §. 39. n. 25.

Obligatus dotare, quomodo liberetur dando, vel foluendo dotem, ibid.

Statutum quod femine dotatæ non fuccedant, an intelligatur quod debeant dotari tempore delatæ fuccelfionis, vel fufficiat fi poftca dotentur, tom. 4. S. §. 39. num. 26.

Statutum prædictum an habeat locum in cafu, quo femina à nemine fuit dotata, fed in monafterio gratis recepta, & alia, ibid.

An dotata præfumat mulier, quæ iam nupta repetitur, ibid.

Statutum præfigens terminum ad dotandum, an requirit interpellationem, t. 4. S. §. 39. n. 27.

Statutum prædictum loquens de fuccelfione parentum, vel ascendentium intelligitur etiam de fuccelfione maritis, & quando fecus, tom. 4. S. §. 39. n. 28.

Statutum prædictum, an intelligatur excludere ab hereditate dotantis tantum, vel etiam aliorum non dotantium, t. 4. S. §. 39. n. 29.

Quando poffit peti dos matrem per filiam à patre dotatam, ibid.

Statutum excluditum femininarum an procedat inter fratres, & fcores veterinas, t. 4. S. §. 39. n. 30.

Statutum prædictum an comprehendat perfonas Ecclefiafticas, tom. 4. S. §. 39. num. 31. vide in Refolut. cap. 27. & 34. t. 4.

An feminar excludantur per perfonas Ecclefiafticas, ibidem.

Statutum prædictum an habeat locum ubi de Clerici defuncti hereditate tractatur, tom. 4. S. §. 39. n. 32. & t. 4. cap. 34. in Refolut.

Statutum excludens feminas propter mafculos, non procedit fauore mafculorum legitimorum tantum, adoptiuorum, & huiusmodi, tom. 4. S. §. 39. n. 33.

Quid in legitimatis per fubfequens matrimonium, ibid.

Statutum prædictum, an procedat fi agatur de hereditate femine in fuccelfione tranfuefali, tom. 4. S. §. 39. num. 34.

An, & quando mafculum concipiat femininum in huiusmodi flaturis, ibid.

Statutum excludens matrem à fuccelfione filij, illam non excludit à fuccelfione filiz, tom. 4. S. §. 39. num. 35. & alia.

Statutum excludens cognatos flantibus agnatis, an comprehendat agnatas feminas, tom. 4. S. §. 39. num. 36. & alia.

Statutum excludens feminas, an procedat in hereditatibus Principum, tom. 4. S. §. 39. n. 37.

An ceter flaturum, quando adit aliqua perfona ab illo non exclusi, licet ipfa non fuccedat, & alia, t. 4. S. §. 39. num. 38.

An ex vocatione mafculorum infurgat virtualis exclusio femininarum, & alia remiffiue, tom. 4. S. §. 39. num. 39.

Statutum excludens matrem propter agnatos, intelligitur quatenus ipfi agnati fuccedant, t. 4. S. §. 39. n. 40.

Quid fi mater tranfierit ad fecundas nuptias, ibid.

An flante dicto flaturis mater excludatur à patre naturali, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Statutum excludens matrem, & defcendentes ex linea materna quando locum habeat, vel non, ibid.

Statutum excludens feminas ab anello, an intelligatur excludere etiam à legitimis, t. 4. S. §. 39. n. 41.

Statutum an poffit in totum legitimam tollere, ibid.

Statutum excludens feminas cum hoc, ut dotari debeant, an procedat in matre, t. 4. S. §. 39. n. 42. & in terminis Statuti Ferrariæ.

Statutum concedens matri vfufuctum nifi adfit fcares, de quibus intelligatur, in terminis dicti Statuti Ferrariæ, t. 4. S. §. 39. n. 43.

Statutum excludens ab hereditate maris, non procedit in hereditate maris, t. 4. S. §. 39. n. 44.

Statutum excludens filiam ob existentiam fratris, non videtur excludere ab hereditate ipsius fratris, tom. 4. S. §. 39. num. 45.

Statutum excludens mulieres nuptas extra territorium, an, & quando procedat, & an fit validum, tom. 4. S. §. 39. num. 46.

Statutum fimiliter excludens forenfes, an comprehendat mulieres alibi nuptas, ibid.

Statutum difponens, ne mulieres nubant cum hereditate extra territorium fub pona amiffionis, an intelligatur de hereditate fimiliter delata, vel de iam agnata, & adita, ibid.

Statuta femininarum exclusiua, an poffint per non vfum, & defuetudinem abrogari, t. 4. S. §. 39. n. 47.

De diuerfis remedijs contra dicta flatus, ibid.

Statutum nouiter editum, an comprehendat cafus præteritos, vel tantum futuros, t. 4. S. §. 39. n. 48.

Statutum femininarum exclusiuum, an proficit etiam Hebræis, t. 4. S. §. 39. n. 49.

Statutum quod femina dotata non fuccedat, an habeat locum fi adfit alius innupta, & indotata, ita vt fimul admittantur, t. 4. S. §. 39. n. 50.

Statuta exclusiua femininarum, quas perfonas comprehendat, vel non, & alia remiffiue, tom. 4. S. §. 39. num. 51.

An, & quando in flaturis procedat regula, quod inclusio vnus fit excludit alterius, ibid.

An amita excludat auam matrem in fuccelfione Nepotis, t. 4. S. §. 39. n. 52.

Statutum excludens Matrem propter patrui, & patruales, an eam excludat propter auum in flaturis non nominatum, t. 4. S. §. 39. n. 53.

Statutum excludens certas perfonas, non extenditur ad alias non expreffas, ibid. & fupra n. 3. & 18.

De flaturis exclusiuis femininarum, vide t. 4. in Refolut. cap. 2. & 27.

Statutum requirens certas folemnitates.

Statuta requirentia certas folemnitates in contractibus mulierum, vel minorum, qua ratione fint condita, & an fint fauorabiles, vel odiofa, tom. 4. S. §. 39. n. 1.

De mundualdo in contractibus mulierum vigore Statuti Florentinæ adhibendo, ibid.

Statuta prædicta quando dicantur inducere formam, vt illa non feruata contractus omnino enervat, & alia, ibid.

Statutum requirens confenfum propinquorum, intelligitur de habilibus, t. 4. S. §. 39. n. 2.

Neque adhibentur quando agitur de illorum intereffe, ibid.

Quid fi pater fit furiofus, an fuffineatur obligatio filij, ubi requiritur patris confenfus, ibid.

An confenfus poffit præfari per epifcopum, nuncium, vel Procuratorem, ibid.

An fufficiat præfentia, & tacturalitas, fed requiratur confenfus expreffus, ibid.

Statutum requirens confenfum duorum, intelligitur quatenus fint præfentes in loco, an præfentiam abfentia, vel perfentia: quid probare teneatur impugnans contrarium propter non interuentum coniuñtorum, & alia, t. 4. S. §. 39. n. 3. & feqq.

Statutum requirens confenfum mariti in contractibus vxoris, intelligitur diuinitus fit præfens, & potius illum præfentare; & an poffit confentire ad fui fauorem, t. 4. S. §. 39. n. 4.

An præfentatur præfentia, ibid.

Vxor uxorata, non potest confenfus adhiberi ad conuñdandum contractum antea celebratum, & alia, ibid.

11 Sta-

Statutum requirens consensum consanguineorum in contractibus Mulierum, vel Minorum, si requisiti consanguinei recusent prestare consensum, an possit iudex supplere, t. 4. §. 39. n. 5. & alia.

Statutum prædictum an procedat in iure querendo, & non dum quæsit, t. 4. §. 39. n. 6.

An in obligationibus tacitis, t. 4. §. 39. n. 7.

An in contractibus trilibus, & non præiudicialibus, t. 4. §. 39. n. 8.

An solemnitatibus omittis iustineatur contractus in foro conscientiarum, t. 4. §. 39. n. 9.

Statutum prædictum an procedat ubi adest periculum amissionis rei, t. 4. §. 39. n. 10.

An in queratibus necessarii receptis, confessionibus de recepto, & huiusmodi, tom. 4. §. 39. n. 11.

An in expeditione actus necessarii, vel alienatione necessaria, & huiusmodi, tom. 4. §. 39. n. 12. & 13.

Quid si mulier contrahat tanquam currix, cuxrix, vel procuratrix, t. 4. §. 39. n. 14.

Statutum prædictum an habeat locum in dispositione ad pias causas, in præsentatione ad Beneficium, in electione pacti resoluti, & similibus, tom. 4. §. 39. n. 15.

An in renunciatione ex causa ingressus Religiosis, t. 4. §. 39. n. 16.

An procedat si mulier contrahat cum alia muliere, vel minor cum alio minore, vel Ecclesia, &c. t. 4. §. 39. n. 17.

An in causa alimentorum, in contractu matrimonij, pro redimendo coniuncto, & alia, t. 4. §. 39. n. 18.

Statutum quod mulier, vel minor non possit obligari sine certis solemnitatibus, an habeat locum in obligationibus ex causa doris, late t. 4. §. 39. n. 19.

Statutum prædictum an habeat locum in recognitione bonæ fidei, & declaratione animi super aliquo actu precedente, t. 4. §. 39. n. 20.

Solemnitates qualiter præsumantur adhibere ex lapsu triginta annorum cum successiva observantia contractus, ibid.

Statutum prædictum an procedat si mulier, vel minor sint venerabiles, t. 4. §. 39. n. 21.

Quid si mulier sit fororis, vel contrahat per procuratorem, t. 4. §. 39. n. 22.

An procedat in constitutione Procuratoris, & alia, ibid.

Statutum prædictum, an procedat si mulier contrahat extra territorium, t. 4. §. 39. n. 23.

Statutum loquens de habitatore, vel inhabilitate personæ quando comprehendat forenses, ibid.

Statutum prædictum an locum habeat, si mulier, vel minor contrahant de licentia Principis, vel eorum, sine cum ipso Principe, & alia, t. 4. §. 39. n. 24.

An procedat in possessorio, & iudicialibus, tom. 4. §. 39. n. 25.

An in contractu inter patrem, & matrem, & filios, t. 4. §. 39. n. 26.

An inter alios coniunctos, cum vniuersitate, & alia, ibid.

Statutum prædictum procedit in qualibet muliere, etiam meretrice, vel iudice, t. 4. §. 39. n. 27.

An comprehendat moniales, & mulieres Tertij Ordinis S. Francisci, sine alterius Religiosis, vel alias personas Ecclesiasticas, ibid.

Statutum requirens certam solemnitatem in contractibus, an habeat locum in quali contractibus, & aditione hereditatis, t. 4. §. 39. n. 28.

An mulier trahens bona ad Ælitium suum, dicatur adiuuante hereditatem, ibid.

Statutum prædictum an procedat in districtibus, & huiusmodi, tom. 4. §. 39. n. 29.

Statutum prædictum est seruandum in qualibet donatione, tom. 4. §. 39. n. 30.

An in donatione ob causam matrimonij, vel mortis, ibid.

An in contractibus, qui sunt in testamentis, t. 4. §. 39. n. 31.

Statutum prædictum an habeat locum in contractibus iuratis, t. 4. §. 39. n. 32.

Statutum quod in contractu filij requiratur consensus patris, valet ubi simul est obligatus, t. 4. §. 39. n. 33. & seqq.

Statutum prædictum non procedit si obligatio sit ex causa publici officij, vel pro liberando patre a carceribus, ibidem.

Nec si filius sit mercator in pertinentibus ad mercatum; t. 4. §. 39. n. 34. & de Statuto Florentino.

Statutum loquens de minore procedit in quolibet, etiam patrem habente; & quid si accedat patris consensus, t. 4. §. 39. n. 35.

Statutum prædictum an procedat in filiofam. habitante secum a patre, vel habente peculium, vel publice negotiante, t. 4. §. 39. n. 36. & an in obligationibus ad fauorem fidei, vel Republicæ.

Statutum loquens de venditione, procedit etiam in emptione, & an in pacto de reuocando, tom. 4. §. 39. n. 37.

Statutum prædictum, habet locum etiam si minor constituitur sibi redditum rationem a tutore, t. 4. §. 39. n. 38.

Statutum inducens certam solemnitatem in contractibus minoreum, non derogat alijs statutis, nec solemnitatibus à iure communi requisitis, nisi expresse, vel tacite per incompatibilitatem appareat voluisse derogare, t. 4. §. 39. n. 39.

Statutum prædictum, an procedat in alienatione mobilium, vel cessione turum, tom. 4. §. 39. n. 40.

Statutum requirens certam solemnitatem est seruandum, licet contractus celebratur in loco particulariter exempto, t. 4. §. 39. n. 41.

Statutum prædictum non procedit quando minor alienat de mandato alicuius, vel legis, vel testatoris, & huiusmodi, t. 4. §. 39. n. 42. & 43.

Statutum iubens repudiationem hereditatis notificari in Consilio, quomodo intelligatur, t. 4. §. 39. n. 44.

Statutum inducens certam solemnitatem testandi quomodo intelligatur, t. 4. §. 39. n. 45.

An procedat in testamento inter liberos, & ad pias causas, ibid.

An comprehendat personas Ecclesiasticas, ibid.

De validitate huiusmodi statuti, ibid.

Statutum requirens consensum interesse habentium quomodo intelligatur, t. 4. §. 39. n. 46.

An consensus alicuius in aliquo actu requisitus, debeat inseruiri cum eodem actu, vel sufficiat si subrequiritur, an requiratur expresse, vel tacite sufficiat, & alia, ibid.

Statutum annullans scripturam, vel instrumentum, non videtur annullare contractum aliunde probatum, tom. 4. §. 39. n. 47.

Statutum annullans contractum factum sine instrumentum, quomodo intelligatur, ibid.

Statutum requirens certas solemnitates, an procedat in contractibus in iudicio celebratis, vel de bonis exemptis, t. 4. §. 39. n. 48.

Statutum prædictum, an habeat locum in milleibus, t. 4. §. 39. n. 49.

An in obligationibus ad fauorem Reipublicæ, ibid. & sup. n. 36.

Statutum penale.

Statutum penale an, & quando censetur derogare penis turis communis, vel ab alio statuto antecedente impositis, t. 4. §. 39. n. 51.

Statutum imponens penam pro abscissione membri, non procedit in abscissione digiti, tom. 4. §. 39. n. 52.

Statutum imponens penam pro delicto, intelligitur de perfecto, & consummato, t. 4. §. 39. n. 53.

Statutum penale loquens in personam delinquentis, an, & quando comprehendat mandantem, tom. 4. §. 39. n. 54.

Statuta penalia quando ligent etiam forenses delinquentes in loco statuti, t. 4. §. 39. n. 55.

Statutum puniens inuentum cum armis, an requiritur captionem, t. 4. §. 39. n. 56.

Quid seruetur Florent. ibid.

Statutum puniens delationem armorum comprehendit etiam feminas, t. 4. §. 39. n. 57.

Statutum prædictum non procedit in deserente armis.

contra bannitos, in delatione momentanea, & bannimodis, ibid.

Statutum penale an habeat locum contra delinquentes extra territorium, t. 4. S. §. 29. n. 8.

Quid si territoria sint sub eodem Principe? & alia, ibid.

Delinquentes extra territorium an ligentur censuris, ibid.

Statutum imponens plures penas alternatiue, cuius sit electio, t. 4. S. §. 29. n. 9.

Statutum penale, intelligitur si delictum fuerit dolo commissum, vt fit locus pene ordinari, tom. 4. S. §. 29. n. 10. & 11.

Statutum penale contra homicidas, an habeat locum contra delinquentem in se ipsum, tom. 4. S. §. 29. n. 12.

Statutum imponens penam pecuniarum pro homicidio in rixa commisso, non habet locum in homicidio qualificato, sed grauior pena est imponenda, & alia, ibid.

Statutum puniens penam mortis, an in consequentiam imponat etiam confiscationem bonorum, tom. 4. S. §. 29. n. 12.

Statutum loquens de pena capitali, intelligitur de minori, nisi aliter appareat de mente statuentium, t. 4. S. §. 29. n. 13.

Statutum imponens in amputatione membri, an dicatur imponere penam capitale, & alia, ibid.

Statutum prohibens loqui, vel tractare cum bannitis est iustum, & validum, & qualiter procedat, t. 4. S. §. 29. n. 14. & 15. & seqq.

An comprehendat scribentem litteras, filium, vel seruum banniti, & alia, ibid.

An comprehendat procuratores, aduocatos, coniunctos, & huiusmodi, ibid.

Quid si agatur de bannitis ob lesam Maiestatem, ibid.

Quid si bannitus esset nulliter bannitus, vel tolleratus, vel stante ignorantia banni, t. 4. S. §. 29. n. 16.

Statutum prædictum an habeat locum contra forenses, ibid.

Statutum prædictum puniens receptatores bannitorum intelligitur de receptantibus ad malum finem, an comprehendat caupones, & alia, tom. 4. S. §. 29. n. 17.

Quid si receptatio sit ex causa transitus, vel mulieris banniti? ibid.

Quid in bannito ex sola contumacia? ibid.

Ad inducendum fueram, an sufficiat publicatio banni in loco sententiae, ibid.

Qualiter sit a sileo probanda scientia banni in receptatoribus, ex quibus arguatur dicta scientia, an in dubio præsumatur ignorantia, & alia quando receptantes possint excusari, vel non, ibid.

Statutum imponens penam pro effractione carceris, an procedat vbi captura fuit iniusta, t. 4. S. §. 29. n. 18.

Statutum si concedat arbitrium iudici, debet arbitrari in eadem specie pene à statuto impositae, tom. 4. S. §. 29. n. 19.

Qualiter iudex ratione minoris ætatis, possit temperare penas statutaras in omnibus delictis, ibid.

Statutum puniens delicta carnis, & similia, ligat etiam iudex, & alios infideles; imò grauius puniuntur si accedant ad mulieres Christianas, t. 4. S. §. 29. n. 21.

Statutum imponens certam penam pro quolibet vulnere, an habeat locum si vulnera essent viuo tantum impetu illata, t. 4. S. §. 29. n. 21.

Statutum puniens percutiente cum armis, de quibus intelligitur, ibid.

Statutum puniens ficiarios, non habet locum in sileo, vel famulo de mandato patris, vel domini delinquentibus, t. 4. S. §. 29. n. 22. vbi de Statuto Florentino.

Statutum puniens contrahentes matrimonium in gradu prohibito, quomodo intelligatur, tom. 4. S. §. 29. n. 23.

Statutum imponens penam pro aliquo actu, an procedat stante illius actus nullitate, ibid.

Statutum puniens fures pro tertio furto pena mortis, quomodo intelligatur, tom. 4. S. §. 29. n. 24.

Quid si fur pro duobus primis furis fuerit puniens, vel grauius obinuerit? ibid.

Subel. Index Generalis.

Statutum puniens vnum pro delicto alterius, an possit sufficere, t. 4. S. §. 29. n. 25. vbi de Constitutionibus Innocentium, quòd teneantur Villæ, & Caltra pro damnis datis, & alijs, ibid. & n. 26. & 27.

Statutum quòd pater soluat legitimam pro condemnatione filij, quomodo sit intelligendum; quando procedat, vel non; de Statuto Florentino, & alia, tom. 4. S. §. 29. n. 26.

An extendatur ad bona extra territorium, ad forenses; & alia remissiue, ibid.

Statutum quòd damnum dauum debeat emendari à vicinis, quos comprehendat, vel non, tom. 4. S. §. 29. n. 27.

Statuta quòd Communitates, Oppida, & Villæ teneantur emendare damna, quomodo intelligatur, & alia, ibid.

Statutum alternatiue loquens, vt damnum emendari debeat, vel per coniunctos delinquentes, vel per habuatores Villæ, quomodo intelligatur, ibid.

Statutum quòd credatur iuramento damnum passi, vel dicto denunciatore, quomodo intelligatur, ibid.

Statutum prohibens vendi forensibus, vel extraneis, qualiter intelligatur, t. 4. S. §. 29. n. 28.

Statutum penale, quomodo procedat in delictis de nocte commissis, t. 4. S. §. 29. n. 29.

Statutum puniens pro facto negatio, vel negligentia, an requirat interpellationem, t. 4. S. §. 29. n. 30.

Statutum puniens conuentuales armatorum, de quibus armis intelligatur, t. 4. S. §. 29. n. 31.

Statutum puniens actum contra eius dispositionem factum, an inducat etiam nullitatem, & alia remissiue de statutis penalibus, t. 4. S. §. 29. n. 32.

Statutum augens penas.

Statutum augens penam propter negationem, vel mendacium quando procedat, vel non, t. 4. S. §. 29. n. 32. & 2.

Statutum prædictum habet locum tantum in penis quantarijs augibilibus, non verò in constitutis in specie non multiplicabili, & alia, ibid.

Statutum prædictum qualiter procedat etiam in penis arbitrarijs, t. 4. S. §. 29. n. 33.

Statutum augens penam ratione personarum, vel loci qualiter intelligatur, t. 4. S. §. 29. n. 34. & 35.

Quid pro die festo? ibid.

Statutum augens penam quando delictum fuit commissum in domo, vel propè domum offensi, an procedat si fuerit commissum in apotheca, stacione, vel taberna offensi, & huiusmodi, t. 4. S. §. 29. n. 36.

Statutum prædictum an locum habet in proiectione ab extra intus domum, & similibus casibus, ibid.

Quid si committatur delictum in domo communis, ibidem.

Statutum augens penam contra forenses offendentes, etiam, an habeat locum pro offensa facta extra territorium, ibid.

Statutum duplicans penam pro maleficijs de nocte commissis, quomodo intelligatur, t. 4. S. §. 29. n. 37.

Quando autem dicatur dies, vel non ad dictum effectum, ibid.

De edicto tantum de nocte post fouem Campanæ, & sine homine, & alijs remissiue, ibid.

Statutum augens penam ex pluribus causis, si omnes concurrant, an sint faciendi tot duplicationes, vel vna tantum, t. 4. S. §. 29. n. 38.

Statutum minuens penas.

Statutum minuens penam propter confessionem delictum, quomodo intelligatur, t. 4. S. §. 29. n. 39.

Statutum minuens penam propter confessionem delictum, etiam cum qualitate, & alia, ibid.

Statutum prædictum non prodest ei, qui sponte confessus fuit delictum, si postea penitent, & confessionem reuocet, neque in alijs casibus, de quibus, tom. 4. S. §. 29. n. 40.

Statutum minuens penam propter pacem habitam ab offenso, non prodest contumacibus, licet ab alijs socijseriminis non contumacibus producat, tom. 4. S. §. 29. n. 41.

Quid feruoret Florentie? ibid.

Qualiter sit faciendus calculus diminutionis, vel augmenti penarum, ibid.

Staturum dans premium reuelanti malefactorum,
vel occidenti Bannitum.

Staturum dans premium in occidenti bannitum, an profit
mandatum, t. 4. §. 29. n. 1.

De statu dante unitate offendenti bannitum, ibid.

an procedat in bannito tempore offendenti, ibid.

Staturum prædictum an sit favorabile, ibid.

Staturum in prædictum, an profit socio, vel complici ipsius
malefici, an §. ficiali, vel Barriello, & alia, ibid.

Falsu afferens occidit bannitum ab alio occidit, qualiter
punitur, & alia, ibid.

De statu dante premium occidenti lupum, an habeat lo-
cum in occidente lupum pregnantem, & alia remissive,
ibid.

Staturum quod contumax habeatur
pro confesso.

Staturum quod contumax habeatur pro confesso est vali-
dum, & quid operetur, t. 4. §. 29. n. 1.

Staturum prædictum quomodo intelligatur, tom. 4. §. 29.
num. 4.

Staturum prædictum an habeat locum in minore, muliere,
vel rustico adora, an contra tertium, qui teneatur
pro delicto ab alio commisso, & alia, t. 4. §. 29.
num. 3.

Quid si non confiter aliter de corpore delicti, vel ex processu
appareat de innocentia inculpati? ibid.

Staturum totius appellationem, an & quando tollat etiam
restitutionem in integrum, & rescissionem, & alia, t. 1. §.
32. n. 9.

Alia vide in §. Bireuaty n. 1.

Statuta iur. iur. tempore observata præsumuntur confir-
mata, & approbata, t. 1. C. §. 16. n. 4.

Statuta secularia an, & quando ligent etiam Clericos, vide
in §. Clericos.

Statutum in exilium loquens de agnatis, an comprehendat
famulas, t. 1. §. 21. n. 2.

Quomodo fit seruandus in causa appellationis, t. 1. §. 32.
n. 27.

Statutum an possit derogare, & quando dicatur derogasse,
et sic iudicari, Cde iurac. nupt. tom. 1. D. §. 2. num. 8.
& seqq.

Statutum, & pactum, quod bona non transire in Ecclesia-
sticos, vel cum suo onere, an sit validum, t. 1. C. §. 18.
num. 55.

Statutum domicilij vim attendendum circa lucrum dotis, &
quid habeat pactu duxerit cuius prius viro, tom. 1. D. §.
32. n. 24.

Statutum Florentinum quid disponat circa statum in cri-
minibus, & criminalibus, t. 2. E. §. 14. n. 6.

Statutum de præscriptioe sine bona fide an excuset in con-
fessione, t. 2. F. §. 7. n. 10.

Statutum habitantibus naturales, vel spacios ad successionem
an valeat, t. 1. F. §. 14. n. 9. verbi. penult.

Statutum de regitran. sit donatiouibus, quas comprehendat,
vel non, t. 1. §. 24. n. 9.

Statutum ne possit cap. possessio beneficij Ecclesiastici sine
licentia Principis secularis an sit validum, tom. 1. L. §. 41.
num. 30.

Statutum laicale an possit tollere vim, & efficaciam iura-
menti, t. 1. §. 43. n. 24.

An impedire ne apponatur iuramentum in contractibus, §.
cod. n. 53.

Statutum circa ordinatoria iudicij ligat forenses, & Clericos,
t. 2. F. §. 17. n. 4.

Statutum de iure congrui an sit favorabile, vel odiosum, &
alia, vid. in §. Ius congrui.

Statutum an possit ampliari, vel restringi iuxta eius ratio-
nem, t. 1. L. §. 10. n. 4.

Statutum laicale circa matrimonia an valeat, tom. 3. M. §.
10. n. 1. & 12.

Statutum quod nemo vadat ad aliud Molendinum, vel fur-
num, an valeat, & quos comprehendat, vel non, t. 3. M.
§. 36. n. 3.

Statutum de lucro dotis, an procedat in dote filij naturali
loco alimentorum constituta, t. 3. P. §. 6. n. 10.

Statutum de continuanda possessione in heredes quomodo
intelligatur, t. 3. P. §. 18. n. 18.

Statutum præscriptioem indicens, qualiter sit intelligen-
dum, t. 3. P. §. 38. n. 6.

Statutum primogenituram inducens, an procedat contra

Clericos, tom. 3. P. §. 44. num. 11.

Statutum de lucro dotis an procedat in dote constituta sine
debitis iohannatibus, t. 3. M. §. 35. num. 4.

Statuta condita à magnis viris, & viris doctis debent in-
telligi prout iuriste intelligunt, & secundum attenta
liberalia, non autem ut illorum, & vulgares, tom. 4. V.
§. 24. n. 4.

Statutum de successioibus loquens, an comprehendat etiam
personas Ecclesiasticas, vide Addit. Nouiss. tom. 1. cap.

Statutum mandans fieri compromissum, inter quas perso-
nas procedat, & in quibus causis, & alia in materia
compromissi statutarij, & laudi, tom. 4. in Reioeur.
cap. 55.

De statutis dierum, vide etiam in Praxi, §. Statuti, ubi plu-
ra ad tem.

STELLIONATUS.

Stellionatus nomen affirmat omne delictum, quod speciall
nomine caret, t. 1. D. §. 13. n. 14.

Stellionatus quia pena puniatur, t. 2. E. §. 26. n. 2.

STERILITAS.

Sterilitatem procurare in vxoratis an sit aliquando permis-
sum, t. 1. §. 3. n. 8.

Sterilitas vnus aut qualiter compensetur cum fertilitate,
al exus in locationibus, & affidibus, t. 1. C. §. 27. n. 31.

Sterilitas, quæ requiritur ad obtinendam remissionem pen-
sionis, & alia, t. 4. R. §. 11. n. 4. & seqq.

STILLICIDIUM.

Stillicidium non potest autem in alienum sine feruitate, t. 2. E.
§. 3. n. 22.

STILVS.

Stilus qualiter probetur, & differat à consuetudine, t. 1. C. §.
43. n. 4. & 9.

Stilus habet vim legis, & alia, t. 1. C. §. 43. n. 26.

Stilus Tribunalium est seruandus, & alia ad rem, lat. t. 1. C.
§. 43. n. 35. & seqq. & §. Admissio n. 7.

Stilus Rote Romanæ sèpe variatur supra n. 4. §. cod.

Stilus Florentinus à Rota Romana approbatus, tom. 1. C. §.
43. n. 22.

Stilus Tribunalis seruandus in fabricatione processus, t. 1. A.
§. 9. n. 1. verbi. Et cum, & verbi. Quarto.

Stilus probatur ex attestatione Cuiuslibet, tom. 2. L. §. 41.
num. 6.

Stilus inter Mercatores seruandus, t. 3. M. §. 17. n. 10.

Probat per illorum attestationem, t. 3. M. §. 17. n. 10.

STIPULATIO.

Stipulatio qualis fit contractus, quæ requiritur, quare inueni-
tus, quas actiones producat, & alia remissive, t. 4. §. 3.
n. 1.

Stipulatio Aquiliana quid operetur, & quomodo tollatur,
ibid. & n. 20.

Stipulatio quotuplex fit, t. 4. §. 30. n. 2.

Stipulatio an sufficitur sine interrogazione statim ingamen-
to, t. 4. §. 30. n. 3.

Stipulatio in qua summa obliget si intert. ratio, & responsio
non conueniant in summa, ibid.

Stipulatio alteri, siue pro alio facta, an, & quando valeat,
cui quæritur actio, & qualiter possit cedi, tom. 4. §. 30.
n. 4.

Quid seruetur Florentie, ibid.

Stipulatio facta à notario pro absentibus, ac pro nascituris
quo iure valeat, ibid.

Stipulatio pro persona nominanda, quomodo, ac intra quan-
tum tempus fit facienda nominatio, ibid.

Stipulatio penalis an transeat ad heredes, ibid.

Stipulatio in quibus modis variatur, tom. 4. §. 30. n. 5.

Stipulatio inducitur per verbum *promissa*, & probatur etiam
per testes, t. 4. §. 30. n. 6.

Stipulatio intelligitur facta pro heredibus, & successoribus
actiue, & passiuè, licet de illis non sit facta mentio, t. 4. §.
30. n. 7.

Quid in stipulatione vtrifunctus? ibid.

Stipulatio facta à patre pro filijs, an intelligatur pro filijs vel
filijs, vel vel heredibus, ibid. & n. 17.

Stipulatio intelligitur rebus in eodem statu manentibus, quib-
us mutatis ex pirat, ibid.

Stipulatio pro alio est necessaria, vt quæritur actio, t. 4. §.
30. n. 8.

Stipulatio in dubio interpretatur contra stipulatorem, t. 4. §.
30. n. 9.

Stipulatio an inducat hincinde obligationem, si non est utrinque interposita, tom. 4. §. 30. n. 10.
 Non extenditur etiam in correlatione, ibid.
 Stipulatio Notarii pro absentibus, an habeatur pro apposta, vel possit suppleri, & quid operetur, tom. 4. §. 30. n. 11.
 Stipulatio inter alios facta, si ex ea resultet interesse ad favorem absentis, an illi prodest ad agendum, vel cessante opus habeat, tom. 4. §. 30. n. 12.
 Quid sit ante iuramentum, vel obligatione Camerali, ibid.
 An ex pacto in donatione adiecto, vt donarius creditoribus donatoris, vel alterius solvat, taliter eis preferatur actio, vt preferatur creditoribus donatori, & alia remissionis, ibid.
 Stipulatio an tacite subintelligatur favore dotis, vbi non est expressa, late t. 4. §. 30. n. 13.
 Stipulatio quando prefaturam in lare, vbi verè non apparet, ibid.
 Stipulatio imperionaliter concepta, intelligitur favore stipulantis, tom. 4. §. 30. n. 14.
 Stipulatio ad duplum in casu contraventionis, quid operetur, t. 4. §. 30. n. 15.
 De stipulatione plura remissionis, tom. 4. §. 30. n. 16.
 Stipulatio facta à patre pro filijs, quomodo intelligatur, t. 4. §. 30. n. 17.
 Stipulatio de rato obligat ad interesse, & quando secus, t. 4. §. 30. n. 18.
 Stipulatio turpitudinem continens est invalida, & inefficax, tom. 4. §. 30. n. 19.
 Stipulatio Aquiliana quid operetur in liberatione facta vni ex pluribus obligatis, t. 4. §. 30. n. 20.
 Stipulatio subintelligitur favore mulieris, & dotis, t. 2. E. §. 30. n. 1.
 An possit imponi favore extranei dotantis, ibidem, & num. 2.
 Stipulatio concepta ad favorem mariti, an extendatur ad uxorem, t. 3. M. §. 35. n. 11. & 13.
 Stipulatio in renunciatione facta pro successoribus, an intelligatur pro successoribus sanguinis, vel etiam extraneis, tom. 4. R. §. 13. n. 24.
STRAZAROLI.
 Strazaroli teneatur res fortuitas emptas restituere sine pretio, t. 2. E. §. 8. n. 27.
STUPRUM.
 Stuprum in genere quid significet, & de illius gravitate, tom. 4. §. 31. n. 1.
 Stuprum quando, & cum quibus dicatur committi, ibidem.
 Stuprum cum vidua, vel famula an sit punibile, ibid.
 An vidua committens stuprum à muliere dotem, & alia, ibid.
 De pena stupri à statuto Florentino imposita, ibid.
 Stuprum quoad corpus delicti in virginibus quomodo probetur, tom. 4. §. 31. n. 2.
 De stupro accusans quid probare debeat, ibid.
 Stuprum non praesumitur, sed virginitas, & quomodo probetur virginitas, quibus modis amittatur, & alia remissionis, ibid.
 Stuprum est delictum difficilis probationis, & faciliis commissionis, ideo probatur coniecturis arbitrio iudicis, iuxta qualitatem facti, etiam quo ad corpus delicti, ibid.
 Stuprum quo ad stupratorem ex quibus indicijs, & coniecturis probatur, late t. 4. §. 31. n. 3.
 Qualiter probetur etiam per testes inhabiles, & singulares, ibid.
 Stuprum assertio laxata, qualiter faciat indicium ad torturam, ibid.
 Stuprum quomodo probetur, & ponatur tam in moniali, quam in eras violatore, quot delicta committat huiusmodi violator, & alia, ibid.
 De pluribus indicijs, & coniecturis, ex quibus arguatur stuprum, ibid.
 Stuprum an, & quando dicatur per vim commissum, t. 4. §. 31. n. 4. & seqq.
 Stuprum, ac violentia an purgetur per confirmationem delicti, & peccati, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Stuprum an dicatur per vim commissum, quando blandis verbis, falsis promissionibus, vel dolosis persuasionibus decipiuntur, vel seducuntur puella, ibid.
 Stuprum cum violentia, vel cum rapto, vel cum virgine immatura, quomodo puniatur, late tom. 4. §. 31. n. 5.
 Quid si cum stupro adesse incestus? ibid.
 Quando possit argui consensus in puella, etiam impubere, & alia pro excusatione à pena mortis, ibidem.
 De angra, seu cochliero vni infemere mulieri honeste, eius custodie ad vendendum commissi, quomodo puniatur, ibid.
 De ascendentibus cum scalis ad fenestras mulierum causa complendi libidinis, etiam non sequo ingressu, nec effectum, qualiter puniuntur, ibid.
 De osculis luxuriosis, amplexibus, & huiusmodi, ibid.
 Quid si mulier consentiat ob praecedentes preces? ibid.
 Qualiter mulier, siue puella possit pro sua defensione iniuriam occidere, etiam cum adiutorio alterius: quid in eius parentibus, consanguineis, tutoribus, & amicis? ibid. & n. 8.
 De sortilegio libidinis causa, quòd sit mixti fori, & quomodo puniatur, ibid.
 Stuprum sine vi commissum quomodo puniatur de iure Divino, Pontificio, & Civilis, t. 4. §. 31. n. 6.
 Qualiter pena possit exasperari ex reiteratione delicti cum pluribus, impotentia dotandi, & similibus causis, ibidem.
 Florentina quomodo puniatur, ibid.
 An puniatur etiam ipsa stupratrice consentientes, ibidem.
 Stuprum in Monialibus qualiter, & gravius puniatur, ibid. & vide §. Sacilegium n. 4.
 Stuprum an stante consensu puella differat à simplici fornicatione, ibid.
 Stuprator ultra alias penas puniatur etiam ad dotandum, vel ducendum stupratam, t. 4. §. 31. n. 7.
 Si fuerit ducta an cesset obligatio dotandi, ibid.
 De obligatione dotandi mulierem, quam quis corrupit, & alia etiam in foro conscientie, late, ibid.
 Stuprator qualiter possit etiam civiliter agere contra stupratorem, vt illam doceat, ibid.
 Stuprator an possit praeside compelli, & à quo iudice, ad ducendum in uxorem stante praecedente promissione, ibid. & n. 8.
 Quid si stuprator pendente iudicio aliam duxerit uxorem? ibid.
 Si fuerit electa dos, videtur renunciatum sponsalibus, ibid.
 Quid si stuprator sit paratus ducere in uxorem stupratam, & ipsa recuset ei quodere? & alia, ibid.
 Quid in stupro cum vidua commissio? ibid.
 De obligatione restitutionis ex stupro, & adulterio, & alijs in foro conscientie, ibid.
 Quando cesset obligatio dotandi in utroque foro, ibid.
 Stuprata an dos faciem debeat, vel tantum quando nupsit, ibid.
 Quid si moriatur in stupro, an dictam dotem transmittat ad heredes, ibid.
 Stuprator an teneatur alere prolem? ibid.
 Stupratrice afferenti se esse pregnantem, ex tali, si ipse neget, an credatur, ibid.
 An pater teneatur solvere dotem pro filio stupratore, ibid.
 Stuprum an puniatur sequo matrimonio, tom. 4. §. 31. n. 8.
 Qualiter soleat assignari terminus stupratori ad declarandum, quam partem alternativè velit eligere, ibid.
 Sponsalia contrahens, quando de iure teneatur illa implere, si nullus sit praefixus terminus, ibid.
 An stuprator possit compelli non rapum à iudice, sed etiam à coniunctis stuprare, ibid.
 Quando possit dici matrimonium per merum, vel vim contractum, vt possit rescindi, & alia etiam in foro conscientie, ibid.
 An qui prius emisit votum castitatis, postea deflorans feminam sive data contrahendi cum ea, teneatur potius votum, vel matrimonium implere, ibid.

Seipsum an sit delictum mixti fori, tom. 4. S. §. 31. n. 9. & 12.

Supplicator qualiter excusetur ab obligatione dotandi, si mulier post commissum stuprum nupit viro equalis conditionis, ita ut nullum fecerit damnum ex stupro passio, t. 4. S. §. 31. n. 10.

Supplicator, siue impetrator de stupro, qualiter possit se defendere, & excusari ratione impotentie coeundi, & alia remissio, tom. 4. S. §. 31. n. 11. & 13.

De Clerico supplicatore, §. Clericus n. 33.

Supplicator an, & quando teneatur dotare stupratam, t. 1. D. §. 32. n. 46.

Supplicum, an rumpeat cautionem de non offendendo, t. 1. C. §. 10. n. 30.

Supplicum, puella libere consentiente, non differt à simpliciter fornicatione in conscientia, t. 3. P. §. 1. n. 6.

Supplicio à tutore cum pupilla commissum qualiter puniatur, t. 4. T. §. 19. n. 45.

Supplicata acceptans dotem qualiter praesumatur renuississe sponsalibus, t. 4. S. §. 26. n. 8.

De stupro cum virgine immatura, vel aliter cum violentia, & eius poena, vide Addit. Nouiss. tom. 2. cap. 5.

Supplicata an agat pro dote, etiam contra patrem, vel heredes stupratoris, ibid.

De materia stupri, vide etiam in Praei §. Supplicio.

S V B D I T V S.

Subditi Principis laici an, & quando possint appellare ad Papam, vide in §. Appellatio n. 33.

Subditi an cogi possint ad molendum, vel coquendum in molendano, vel furno domini, t. 3. M. §. 26. n. 3.

S V B S T A T I O.

Substitutio quid sit, vide dicta, qua forma fit facienda, & alia remissio, t. 4. S. §. 32. n. 1.

Substitutio nulla, vel in iusta, quid operetur, ibid.

De requisitis substitutionis, & praecipue rerum fiscalium, ibid.

Substitutio an sit necessaria in venditione rerum Ecclesiae, & aliorum locorum pium, t. 4. S. §. 32. n. 2.

An in venditione bonorum pupilli, vel minoris, & quid servetur Florentiae, ibid.

Substitutio est necessaria in venditione bonorum pro executione sententiarum, in venditione pignoris, vel rei hypothecatae, in venditione fidei pro executoribus testamentarios, & in alijs casibus, de quibus, ibid. & n. 4.

Substitutio est necessaria in venditione rerum fiscalium, an requiratur in venditione rerum Camerariae, vel Reipublicae, & alia, ibid.

Substitutio ex quibus causis reddatur nulla, ita vt bona possint reconocari, vel non, t. 4. S. §. 32. n. 3. vbi de defectu citationis, termini non liquidationis debiti, lesionis, & huiusmodi, & n. 7.

Substitutio qualiter possit saltuari à nullitate propter excessum, vel non liquidationem crediti, ibid.

Substitutio legitime facta in executionem virtute sententiae capitis, &c. an reuocetur, si sententia postea retractetur, ibid.

Substitutio qualiter non sit necessaria quocumqueque potest in iudicium premum fieri certifica, tom. 4. S. §. 32. n. 4.

Substitutio an sit necessaria, quando res data in solutum minus valet, quam sit debitum, ibid.

Substitutio non potest fieri nisi praesente pecunia, quid si excidit consentiens, vel aliter servetur de consuetudine, t. 4. S. §. 32. n. 5.

Satisfactio an possit fieri cum alia re, quam cum pecunia, vel etiam satisfactio promissio de accollendo tot debita, ibid.

Substitutio an vincitur, si bona plus valeant, quam sit debitum, an remissionem possit relinquere penes deliberatarum, cum solutione fructuum, & alia, ibid.

Substitutio an, & quando requiratur praecedentem estimationem, t. 4. S. §. 32. n. 6.

Quando ad iudicium possit, vel debeat fieri creditori, etiam iure, ibid.

Substitutio, & alia requisita ad iudicium, qualiter praesumantur ex diuturnitate temporis, ibid.

Substitutio ex quibus causis reddatur nulla, & quae requiratur ad sui validitatem, t. 4. S. §. 32. n. 7.

Substitutio nulla quoad vnum, an possit sustineri quoad alios, ibid.

Substitutio facta iuxta consuetudinem loci, non potest impugnari ex defectu requisitorum iuris communis, & alia, ibid. & sup. n. 5.

Substitutio an possint rescindi per remedium l. 2. C. de rescind. vend. t. 4. S. §. 32. n. 8.

In substitutione non praesumitur lesio, & alia, ibid.

An sit licitum rogare amicos ne plus offerant, & alia, ibid.

Substitutioni si plures offerant diversa pretia, & vltimus, qui plus obtulit recedat, an primi censeantur liberari, & alia, t. 4. S. §. 32. n. 9.

Quid si offerens sit minor, ibid.

Qualiter licitator suppositus à debitore ad impediendum adiudicationem, sit per iudicem repellendus, ibid.

Sequitur oblatione plus offerentis dicitur statum perfectum venditio, & fructus pertinent ad emptorem, ibid.

An admittitur oblatio incerta, & relatiua, ibid.

Substitutio solet fieri cum propositione praemij plus offerentibus, & quando tunc sit locus ei, vel non, tom. 4. S. §. 32. n. 10.

Substitutores qualiter sint peniendi si ad alijcundum oblatores, falso, & scienter aliter inuenire maius pretium, quam verè sit oblatum, ibid.

Deficiente primo conductore sit deinde substitutio periculo ipsius, ibid.

Substitutio iam perfecta, & facta deliberatione in extinctione candle, si postea alius compareat, qui plus offerat in sit audiendus, t. 4. S. §. 32. n. 11.

Qualiter offerens ad incantum remaneat obligatus rebus sit stantibus, secus autem variato statu bonorum, & alia, ibid.

Substitutioni si plures offerant eodem temporis momento, quid agendum, t. 4. S. §. 32. n. 12.

Substitutio nulla an prius possessiones suas possessionem, t. 4. S. §. 32. n. 13.

Substitutio ex quibus reddatur nulla, & alia, ibidem.

De substitutione plura remissio, tom. 4. S. §. 32. n. 14.

Substitutio qualiter possit rescindi propter lesionem, & ex quibus lesio probetur, t. 4. S. §. 32. n. 15. & sup. n. 11. vide §. Lesio n. 11.

Alia vide in §. Debitor n. 53.

Substitutio, & incantum an fieri possit diebus festis, t. 1. F. §. 10. n. 2. & 3.

Substitutio necessaria in locatione gabellarum, t. 2. G. §. 1. n. 5.

S V B R E P T I O.

Subreptio quando dicatur adesse in Gratia, vel non, t. 2. G. §. 6. n. 6.

Subreptio quid sit, & qualiter annullat rescripta, tom. 4. R. §. 20. n. 1.

An attendatur in Curia ob faciliem aditum ad Principem, t. 4. R. §. 20. n. 5.

S V B R O G A T I O.

Subrogatio fieri non potest vbi est electa industria personae, t. 4. S. §. 33. n. 2.

Subrogatio ex quibus causis reddatur nulla, tom. 4. S. §. 33. n. 2.

Substitutus in officio dicitur officialis ordinarius, & gaudet iisdem immunitatibus, ibid.

Substitutus an, & quando teneatur de culpa substituti, & alia remissio, ibid.

Substitutus à testatore in locum illius, cui reliquerat usufructum, dicitur simplex usufructuarius, tom. 4. S. §. 33. n. 3.

Subrogatio nil consequitur, nisi confitio de iuribus illius, in cuius locum subrogatur, ibid.

Subrogatus sapit naturam illius in cuius locum subrogatur, t. 4. S. §. 33. n. 4.

Subrogatio an, & quando competant privilegia subrogantis, ibid. & n. 7.

Subrogatio bonorum quando dicatur facta à grauato in locum fideicommissi, t. 4. S. §. 33. n. 5.

Quae requirantur in huiusmodi subrogatione, ibid.

Subrogatio gratiose in Beneficio, ad quid teneatur vt possit obtinere immunitatem, t. 4. S. §. 33. n. 6.

Subrogatus gratiose qualiter possit abique vicio attemptare

torum, etiam licet pendente, capere possessionem Beneficij propria auctoritate; & alia de subrogatione in Beneficialibus, ibid.

Subrogatio qualiter, & quando debeat dari colliganti in Beneficio, ibid.

Immissio an, & quando debeatur vigore subrogationis gratior, ibid.

Subrogatus in Beneficio illegitimo an amittat ius prosequendi licet quoad fructus decurios, ibid.

Subrogatio non tribuit exemptionem subrogato, nisi constet de exemptione illius in causis locum subrogatur, t. 4. §. 33. n. 7.

An, & quando privilegia transirent in subrogatos, ibidem.

De subrogatione, & subrogatis, qui tractant, t. 4. §. 33. n. 8.

Subrogatus in causa absentis censetur etiam subrogatus in causa mortis, t. 1. §. 4. n. 16. vide §. Mors n. 3.

Subrogatio qualiter debeat, & quid operetur in fideicommissis, t. 1. §. 10. n. 37.

SVBSCRIPTIO.

Subscriptio folij albi, an perinde sit quoad postea scriptura, t. 4. §. 8. n. 9.

SVBSTANTIA.

Substantia debet probari ante qualitem, tom. 4. §. 34. num. 1.

Substantia non mutatur per verborum mutationem, ibid.

Substantia quid sit, & quomodo differat a solennitate, forma, & ordine, ibid. & n. 4.

Substantialia contractus, que sint, t. 4. §. 34. n. 2.

Substantialia iudicij que sint, t. 4. §. 34. n. 3.

De substantialibus contractibus, probationibus, & iudicij repositis, t. 4. §. 34. n. 4.

SVBSTITUTIO.

Substituens aliam in officio, qualiter reneatur pro eo delinquentem in officio, vel causa, & occasione officij, t. 3. §. 5. n. 8.

Substitutio quid sit, & alia, t. 4. §. 35. n. 1.

Substitutio non prelatum, & quomodo probetur, ibid.

Substitutio est vel directa, vel obliqua, quomodo dignoscatur, & alia remissive, t. 4. §. 35. n. 2.

Substitutio collata in liberam alterius voluntatem non substituit, ibid.

Substitutio directa quotuplex, & de quibus fieri possit, & an, & quando obliquetur, t. 4. §. 35. n. 3.

Substitutio vulgaris quid sit, & quotuplex, quibus fieri possit, quos casus comprehendat, quando expirat, & non, & alia remissive, t. 4. §. 35. n. 4. & 5.

Substitutio vulgaris quibus verbis fieri possit, & eius effectibus, t. 4. §. 35. n. 5.

Substituitur vulgaris qualiter excludatur per heredem heredis mortui, ibid.

Substitutio si fiat incapaci an sit locus successioni ab intestato, vel ipsi substituitur, ibid.

Substitutio vulgaris expirat adita hereditate per primum institutum, & alia, t. 4. §. 35. n. 6.

Quando recuperet vices, ibid.

Substitutio vulgaris excluditur per Fideum si ab herede instituto auferatur hereditas, tanquam ab indigno, ibid.

Substitutio vulgaris an, & quando veniat sub nomine heredis, ibid.

Substitutio directa an, & quando, sustineatur in codicillis, t. 4. §. 35. n. 7.

Facta in testamento potest revocari in codicillis, & alia, ibid.

Substitutio quibus modis fieri possit, t. 4. §. 35. n. 8.

Substitutio de pluribus facta intelligitur ordine successivo, vel copulativo, ibid.

Substitutio vnius facta pluribus heredibus communem, quando vno advenit, expirat quoad alios, ibid.

Substitutio pluribus facta an habeat locum vno tantum moriente, vel requiritur omnium concursus, & alia, ibid.

Substitutio an sit directa, vel fideicommissaria, eius effectus, qualiter differant, & alia remissive, t. 4. §. 35. num. 9.

Substitutio vulgaris expressa quid contineat, t. 4. §. 35. num. 10.

Substitutio vulgaris tacita contenta in expressa pupillari, an excludat matrem, & alia, t. 4. §. 35. n. 11.

Substitutio pupillaris quid sit, quomodo differat a vulgari, quotuplex, de eius requisitis, & alia, tom. 4. §. 35. num. 12.

An possit fieri, vitra pubertatem, quid in dubio? & alia, ibid.

Substitutio pupillaris an possit fieri extraneo, spatio, & alia, t. 4. §. 35. n. 13.

Substitutio pupillaris an possit fieri a matre, vel extraneo, ibid.

Substitutio pupillaris comprehendit tam bona testatoris, quam ipsius pupilli, t. 4. §. 35. n. 14.

Ex quibus coniecturis arguatur, & alia, ibid.

Substitutio pupillaris expressa quid contineat, t. 4. §. 35. n. 15.

Substitutio pupillaris an excludat matrem etiam quoad legitimam, latet t. 4. §. 35. n. 16.

Legitima an sit delata matri, saltem in foro conscientie, ibid.

Substitutio compendiosa quando contineat pupillarem, & an mater excludatur, ibid.

De substitutione facta postumo, & alijs, ibid.

Substitutus quare probare debeat, ut possit obtinere, t. 4. §. 35. n. 17.

Substitutio pupillaris quibus modis extinguatur, t. 4. §. 35. n. 18.

Substitutio facta heredi decedenti ante testatorem, an vitietur, ibid. & alia.

Substitutio exemplaris quid sit, & quibus fieri possit, t. 4. §. 35. n. 19.

Substitutio exemplaris tacita an contineatur sub expressa vulgari, an sub expressa pupillari, & alia, ibid.

Substitutio exemplaris expressa qualiter excludat matrem, ibid.

Substitutio reciproca quid sit, eius effectus, & quomodo inducatur, tom. 4. §. 35. num. 20. 21. 22. 23. & num. 24.

Qualiter vitietur, an, & quando, ac inter quos censetur inducitur, & alia latet ibid.

Substitutio compendiosa quid sit, & quid contineat, t. 4. §. 35. n. 25. & 26.

Substitutio compendiosa facta a Pagano per verba merè directa, quomodo valeat, t. 4. §. 35. n. 27.

Substitutio compendiosa facta a trullite, an, & quomodo valeat, ibid.

Substitutio compendiosa facta per verba merè obliqua, semper est fideicommissaria, t. 4. §. 35. n. 28.

An facta per verba communia sit semper directa, vel fideicommissaria, & alia, ibid.

Que sint verba directa, que communia, & que obliqua, ibid.

Substitutio pluribus modis, an habeat electionem, & quid importent illa verba substitutionis, tom. 4. §. 35. num. 29.

Substitutio compendiosa qualiter extinguatur, ibid.

Substitutio conditionalis an transeat ad heredem substituti, t. 4. §. 35. n. 30.

Substitutio fideicommissaria potest fieri in contrahibus, & donationibus, quid operetur, & alia, tom. 4. §. 35. num. 31.

Substitutio an, & quando possit extendi de persona ad personam, de causa ad causam, de tempore ad tempus, & alia de hac materia, latet t. 4. §. 35. n. 32.

De substitutione plurium causis, quos fautores habeat, & quando locum habeat, vel non, ibid.

Substitutio facta parvis ad fauorem nepotum, an censetur facta parvis etiam nepotibus, t. 1. §. 35. n. 33.

Substitutio evanescit si deficiat institutio, tom. 4. §. 35. num. 34.

An deficiente conditione quoad primos sit locus alijs substitutis, & alia latet ibid.

Substitutio diuisa in plures gradus an valeat, quoad alios, si unus deficiat ante euentum conditionis, t. 4. §. 35. num. 35.

Substitutionibus medijs caducatis an admittantur sequentes, ibid. & n. 36.

Sub-

Substitutus, vt admittatur in locum gradus caducati, an sine verificanda conditione possit in gradu caducato, t. 4. S. 35. n. 36.
 Quando expiratis substitutionibus primis expirent sequentes, ibid.
 An tunc debeantur legata, ibid.
 Substitutio facta de antiquioribus de domo, quomodo intelligatur, t. 4. S. 35. n. 37.
 Substitutio facta de proximioribus, de quibus intelligatur, & alia, ibid.
 Substitutio facta in penam alienationis ad fauorem filiorum natorum, non extenditur ad natiuitatem, & an extendatur ad casum mortis, t. 4. S. 35. n. 38.
 Substitutus in casu alienationis, an statim admittatur sequuta alienatione, ibid.
 Quid si ipse substitutus emerit rem prohibitam alienari? & alia, ibid.
 Substitutio facta alicui, si decesserit intestatus, an habeat locum moriente in pupillari etate, tom. 4. S. 35. n. 39.
 Substitutio facta, si aliquis filiorum decessat absque liberis, quomodo intelligatur, t. 4. S. 35. n. 40.
 Substitutio quando dicatur in penam, & captatoria ita ut non valeat, t. 4. S. 35. n. 41.
 Substitutio facta filio decedente sine liberis, an expiet illo ingrediente monasterium, t. 4. S. 35. n. 42.
 An filij legitimati per subsequens matrimonium excludant substitutionem sub conditione si haeres decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus, tom. 4. S. 35. n. 43.
 Substitutus sub conditione, si haeres decesserit sine liberis, de quibus intelligatur, t. 4. S. 35. n. 44.
 Substitutus sub conditione, si haeres decesserit sine liberis, excluditur etiam relicto vno tantum filio ab haerede, t. 4. S. 35. n. 45.
 Substitutus sub dicta conditione si sine liberis, an excludatur si filius repudiet, t. 4. S. 35. n. 46.
 Quid si filij essent banniti tempore mortis patris grauati? ibid.
 An deficiat dicta conditio per existentiam filij suscepti a patre bannito, & alia, ibid.
 Substitutus sub conditione si sine liberis, &c. an excludatur a filia, vel nepotese filia, latè t. 4. S. 35. n. 47.
 An, & quando conditio, si sine filijs, includat etiam cognatas, ibid.
 Substitutus sub dicta conditione si sine liberis, an excludatur a nepotibus ex filio premortuo, tom. 4. S. 35. n. 48.
 Substitutus in defectum filiorum, an admittatur, illis non natis, t. 4. S. 35. n. 49.
 Substitutus sub conditione si haeres decesserit sine filijs, qualiter illis existentibus tempore mortis remaneant perpetuo excludat, nec reintegrari possit illis postea deficientibus, ibid.
 Substitutus sub dicta conditione, an excludatur a posthumo, & alia, ibid.
 Substitutus sub conditione, si haeres sine haerede decesserit, an excludatur per quemcumque haerem, t. 4. S. 35. n. 50.
 Substitutio facta filijs sub conditione, si sine liberis decesserint, si adit inter eos Sacerdos, an valeat respectu illius, t. 4. S. 35. n. 51.
 Substitutio facta in casu, quo institutus habeat filios, si illi postea sine filijs decedant, quomodo intelligatur, & alia, t. 4. S. 35. n. 52.
 Substitutio facta puella, in euentum, quod efficiatur monialis, an valeat, t. 4. S. 35. n. 53.
 Substitutio facta alicui in euentum vitae Sacerdotalis an valeat, t. 4. S. 35. n. 54.
 Substitutus sub duplici conditione, copulatiue, non admittitur nisi vtrique purificetur, t. 4. S. 35. n. 55.
 Quid si alternatiue? ibid.
 Substitutus an possit petere inuentarium, tom. 4. S. 35. n. 56.
 Substitutus an possit vendere ante euentum conditionis, t. 4. S. 35. n. 57.
 Substitutus an praefatur coniunctio, t. 4. S. 35. n. 58.
 Substitutus in re certa, an admittatur ad totam hereditatem, t. 4. S. 35. n. 59.

Substitutus an admittatur ad praelegata, ad bona emphyteutica, & alia, t. 4. S. 35. n. 60.
 Substitutio quae bona comprehendat, vel non, ibid.
 Substitutus per fideicommissum, an possit cogere haerem, vt adeat hereditatem, t. 4. S. 35. n. 61.
 Substitutio declaratur ab institutione, tom. 4. S. 35. n. 62.
 Substitutio quando censetur directa, & vulgaris, non autem fideicommissaria, & quid in dubio? t. 3. S. 35. n. 63.
 Substitutio directa an possit induci ex coniectura, ibidem.
 Substitutio facta in casu delicti, non purificatur in iam commissio, t. 4. S. 35. n. 64.
 Substitutus non admittitur, quando ipse est in primo, t. 4. S. 35. n. 65.
 Quando qualitas a testatore requisita exigatur de tempore successione, vel sufficiat posse postea interuenire, an hereditates, & fideicommissa possint stare in suspensio, & alia, ibid.
 De substitutionibus qui tacent, t. 4. S. 35. n. 66.
 Substitutio reciproca, ex quibus inducitur, & alia remissae, t. 4. S. 35. n. 67.
 Quilibet tenetur de facto substitui a se electi, t. 1. A. §. 14. n. 30.
 Substitutio quouique daret, t. 1. A. §. 13. n. 2.
 Substitutio potest fieri de bannito quando erit capax, t. 1. B. §. 2. n. 19.
 Substitutio an habeat locum viuente bannito grauato, t. 1. B. §. 2. n. 21.
 Substitutio sub conditione, an habeat locum donec possibilibus est euentus, t. 1. C. §. 33. n. 27.
 Substitutio honestas an excludat fratrem preteritum, t. 2. A. §. 21. n. 2.
 Substitutus an teneatur soluere leuata, quae ab instituto erant soluenda, t. 3. L. §. 5. n. 97. & seq.
 Substitutio reciproca an admittatur in legitima, & docet, t. 1. L. §. 6. n. 30.
 Substitutus sub conditione si sine filijs, an excludat monasterium, vel ab illo excludatur, t. 3. M. §. 39. n. 11. & seq.
 Substitutus in officio, quam iurisdictionem habet, & an possit exercere mortuo substituente, tom. 3. O. §. 5. n. 18.
 Substitutio facta posthumo, vel ad fauorem posthumum, de quo intelligatur, t. 3. P. §. 29. n. 4.
 Substitutus in casu alienationis admittitur statim, non expectata morte alienantis, t. 3. P. §. 2. n. 15.
 Alia vide in verb. Subrogatio.
 De materia substitutionum, conditionum, atque detractionum, vide plenius in Addit. Nonis. tom. 2. cap. 1.
 Substitutio permittitur in donationibus, & an stance illius ignorantia possit emptor molestari, & alia tom. 4. in Resolut. cap. 22.

S V C C E S S I O.

Successio prouenit vel ex testamento, vel ab intestato, t. 4. S. 36. n. 1.
 Successio ab intestato quando locum habeat, t. 4. S. 36. n. 2.
 Successio ab intestato diuiditur in tres ordines, nempe descendendum, ascendendum, & collateralium; quibus addi possunt alij duo gradus, scilicet viri, & vxoris, t. 4. S. 36. n. 3. & seq.
 Successionis prima causa est filiorum, t. 4. S. 36. n. 4.
 Filiorum diueris species, quo ordine succedant, & alia, ibid.
 De filijs legitimis tantum, naturalibus tantum, spetis, & legitimis qualiter, & quando succedant, ibid.
 De filijs natis ex damno coitu, & de iure civili reprobato, & pumbis, qualiter non habeat successionem actuum, neque passiuum, ibid.
 Qualiter filij possunt legitimari, vt succedere, ibid.
 An valeat statum habilitatis spucios, & naturales ad successionem patris, & alia de materia successionis ab intestato quoad lineam descendendum, remissae, ibidem.
 Successio ab intestato deficientibus filijs, secundo loco deferunt parentibus, t. 4. S. 36. n. 5. eadem distinctione, qua

qua filij parentibus succedere possunt, vide Addit. Nouit. tom. 1. cap. 8. & §. Ascendens n. 4. & cit. Addit.

Quid si defunctus reliquit ascendentes, & collateralis filios? ibid.

De successione ascendentium plura remissiuè, & de questione an sit facienda distinctio bonorum, vide proueniant, siue à patre, siue à matre, ibid.

Successio non exarbitratur defendentibus, neque ascendentibus tertio loco deferatur collateralibus, quo ordine, & alia, t. 4. §. 36. n. 6.

Successio an detur inter fratres legitimos tantum, ibid.

An inter fratres, vel alios collateralis naturales tantum, & alia, ibid.

Successio ab intestato collateralibus qualiter deferatur ad decimum gradum, t. 4. §. 36. n. 7.

Successio ab intestato non datur inter affines, ibid.

Successio ab intestato an detur inter coniuges, t. 4. §. 36. num. 8.

An ubi inuicem succedant in feudo, ibid.

Successio vltimo loco prædictis deficientibus qualiter deferatur hico, t. 4. §. 36. n. 9.

Quando succedat fidei in bonis vacantibus, deficientibus ab intestato, indignis, & incapacibus, qui tales dicantur, & alia, ibid.

A quibus excludatur fidei, an teneatur ad debita, & alia onera hereditaria, ibid.

Successio aduenarum, & peregrinorum ad quos deferatur, ibid.

De diuersis questionibus in materia successione, nempe an mortuo Episcopo, vel alio Prelato, Clerico, vel Monacho, Pupillo, Collega, & huiusmodi, succedere debeat Ecclesia, Monasterium, Turot, Collegium, & de alijs remissiuè, ibid.

Successio feudalit quomodo, & quibus deferatur, ibidem.

Successio ab intestato an fiat in stirpes, vel in capita, inter plures filios fratrum t. 4. §. 36. n. 10.

Successio an possit deferri per saltum de vna linea ad aliam, t. 4. §. 36. n. 11.

An deferatur interfectis defunctum, ibid.

Successio delata infanti, vel minori, licet non adita, an transmittatur ad patrem, exclusio auctoris, t. 4. §. 36. n. 12.

Successoris verbum quomodo intelligatur, tom. 4. §. 36. num. 13.

Successor appellatio qualiter veniant etiam creditores, ibid.

Successor an teneatur stare locationi, t. 4. §. 36. num. 14. & seq.

Successor singularis an, & quando teneatur stare locationi factæ per inum auctorem, ibid. & §. Conductor num. 12. & 13.

Quid si conditor feminarij ibid.

De successore necessario, an teneatur stare colono, & de successore in beneficio, & alijs, ibid. & n. 15.

Successor in Canonicali, an, & quando teneatur ex facto prædecessoris, & alia, t. 4. §. 36. n. 15.

Successor singularis Prelati, quando teneatur ad pensiones, & alia debita, t. 4. §. 36. n. 16.

Camera succedens in ipsius qualiter teneatur ad debita Prelati defuncti, ibid.

Successio in bona Clerici quando spectet ad Ecclesiam, vel consanguineos ipsius Clerici, ibid.

Successor an teneatur ad Salarium Vicarii sui antecessoris, ibid.

Successor in Beneficio qualiter teneatur ad expensas funeris sui prædecessoris, ibid.

De successore in bonis Regie Camere, vel Maioratus, quando, & ad quæ debita Prædecessoris teneatur, & alia, ibid.

Qualiter Capitulum Sede vacante teneatur solvere debita Episcopi ex fructibus Episcopatus, & alia, ibid.

Successor in Beneficio an, & quando teneatur stare confessioni sui antecessoris, t. 4. §. 36. n. 17.

Successor in Beneficio an teneatur restituere femina delecta, t. 4. §. 36. n. 18.

Successor in beneficio an possit exigere Canones decurios, & non solutos, t. 4. §. 36. n. 19. & an agere ad caducitatem incurram tempore prædecessoris.

Successor in officio, quando possit expedire causas antecessoris delegatas, t. 4. §. 36. n. 20.

Succedens in ius alterius, qualiter succedat cum omni causa, t. 4. §. 36. n. 21.

Successor in Ecclesia, an possit iunari possessione prædecessoris, t. 4. §. 36. n. 22.

De successione ab intestato, & varijs successoribus plura remissiuè, t. 4. §. 36. n. 23.

Successio an, & quando detur iure affinitatis, t. 1. A. §. 30. num. 12.

De successione agnatorum, t. 1. A. §. 21. n. 4. & §. Plura de successione ascendunt, vide in §. Ascendentes.

De successione condemnatorum, vide in §. Bonorum n. 19.

Successorum nomine, qui veniant, t. 1. A. §. 33. n. 20.

Successor singularis an teneatur stare locationi, t. 1. E. §. 8. num. 5.

Successor singularis an possit via excoctua conueniri, t. 2. E. §. 23. o. 10.

Successor Beneficij an habeat fructus pendentes, & teneatur restituere femina, t. 2. F. §. 23. n. 38.

Successio an compari illis, quorum repellunt auctores, t. 3. L. §. 15. n. 5.

De Successione feudali, vide Feudum n. 8.

Alia vide in §. Gratias.

SUGGESTIO.

Suggestio semper vitanda, & maxime in tortura, t. 1. I. §. 33. n. 8. & §. Index n. 50.

SUITAS.

Appellatio suorum qui veniant, tom. 1. A. §. 33. num. 14. & 15.

Suitas quibus modis tollatur, vel amittatur, tom. 2. F. §. 14. num. 24.

Qualiter possit reintegrari, §. eod. n. 90.

SUPERBIA.

Superbia omnia inficit, & alia mala producit, t. 1. in Dilectis de iud. perfect. n. 17.

SUPERFLUITAS.

De superfluitate aliquæ vide in §. Argumentum n. 6.

SUPERIOR.

Superior, quam castigationem habeat in inferiores, & si excedat an possit illi resistere, t. 3. P. §. 6. n. 32.

SUPPLICATIO.

Supplicatio pro reuisione cause, non suspendit iudicatum, t. 1. A. §. 32. o. 9.

Supplicatio Principi quando liceat, vel non, tom. 4. R. §. 20. num. 6.

SURDVS.

Surdus an possit esse iudex, t. 1. I. §. 41. n. 3.

Surdus quæ facere possit, & alia, t. 3. M. §. 37. n. 1. & seqq. vide Mutus.

SUSCEPTORES.

Susceptores Annorum tenentur conficere, & edere libros, t. 2. F. §. 15. n. 23.

SUSCIPIENTS.

Suscipiens in casus fortuitos etiam cum iuramento an teneatur de insolitis, & verisimiliter non cogatur, t. 1. C. §. 6. n. 1.

In susceptione casuum fortuitorum quid veniat, & alia vide ibid. & t. 4. in Resoluit. cap. 1.

Suscipiens terminum ad solvendum an dicatur approbare debitum, §. Confessio n. 36. vide Terminum n. 9.

SUSPENSIO.

Suspensio quando incuratur per Clericos, vide in §. Clericus n. 31.

SUSURRATIO.

Susurratio ad solvendam aliorum amicis, quando licita, vel non, t. 1. A. §. 16. n. 2. & in Dilectis n. 133.

T

TABACCVM.

Tabacum an frangat ieiunium, t. 4. S. §. 1. n. 4. & §. Secunctus n. 6.

In quibus locis, & Ecclesijs sit prohibitum, ibid.

Alia vide in Praxi §. Tabacco.

TABERNARI.

Tabernæ non possunt frequentari, t. 1. C. §. 7. n. 2.

Tabernæ an possint fieri in loco honesto inuicis vicinis, t. 1. C. §. 7. n. 4.

Alia vide in verb. Canones, & Hospites.

Tabernari an repellantur à testimonio, t. 2. E. §. 1. n. 4.

TA.

T A C I T U M.

- Tacitum an idem operetur quod expresse, t. 4. T. §. 1. n. 1.
 Tacens non faciens, neque negans, t. 4. T. §. 1. n. 3.
 Tacens quando dicitur consentire, vel non, ibid. & num. seqq.
 Tacens presumitur consentire in eius commodum, t. 4. T. §. 1. n. 3.
 Tacens in prædialibus non presumitur consentire, & quando secus, ibid.
 Tacens an dicatur consentire, ubi contradicendo potest impidire, t. 4. T. §. 1. num. 4. vide §. Fideicommissum num. 42.
 Tacens non dicitur consentire, nisi ultra taciturnitatem concurrat aliquis actus positivus, ibidem, & num. 5.
 Tacens non dicitur consentire ubi requiritur consensus expresse, vel per forma, neque in alijs casibus, de quibus t. 4. T. §. 1. n. 5.
 Tacens sibi non præiudicat quando sciebat hoc suum durare, ibid.
 Taciturnitas quando valider actum nullum, vel arguat dolum in tacente, ibid.
 Tacitum an vincatur, vitiose expresse, t. 4. T. §. 1. n. 6.
 Taciturnitas an, & quando inducat defensionem causæ, t. 4. T. §. 1. n. 7.
 Taciturnitas qualiter faciat indicium ad torturam, t. 4. T. §. 1. n. 8.
 De effectibus taciturnitatis plura remissive, tom. 4. T. §. 1. num. 9.
 Tacitum ex tacto non inducitur, & quando idem operetur quod expresse, t. 4. T. §. 1. n. 10. vide §. Ordo n. 7.

T A C T U S.

- Tactus inter feminam, & masculum, an, & quando sit peccatum, t. 2. Q. §. 10. n. 3.
 Tactus, & oscula an sint peccata distincta à copula, t. 3. P. §. 11. n. 6. vide Circulum.

T A R I F F A.

- De tariffis diversis, vide in Praxi Genitoris mei §. Tariffa.

T A X A T I O.

- Taxatio expensarum an sit mera interlocutoria, & ad adiutur appellationem, t. 4. T. §. 2. n. 1.
 De modo probandi, & taxandi expensas iudiciales, & extrajudiciales, ibid.
 Taxatio an possit fieri pendente appellatione à definitiva, ibid.
 Taxatio interesse, admittitur ab initio, ubi agitur de pretio rei froctiferæ, t. 4. T. §. 2. n. 2.
 Taxatio dictio quod operetur, t. 4. T. §. 2. n. 3.
 Taxa particularis solita (servari a phinnacopis, quomodo prævaleat taxæ generaliorum, t. 4. T. §. 2. n. 4.
 Qualiter credatur illorum libris, ibid.
 De taxatione expensarum, beneficiorum, iniuriæ, & de taxarum dictionibus, remissive, tom. 4. T. §. 2. num. 5.
 Taxatio alimentorum qualiter faciendæ, t. 1. A. §. 24. n. 14. & 39.
 Taxatio expensarum an fieri possit pendente appellatione, & alia, t. 1. E. §. 28. n. 26. & §. Iuxta n. 42.
 Taxatio interesse an fieri possit ab initio contractus, t. 1. I. §. 30. n. 7. & 10.
 Taxatio an resoluator in demonstrativa in legatis pijs, t. 3. L. §. 5. n. 19.
 De taxatione expensarum, à quo sit faciendæ, & quæveolant in eis, t. 4. in Resolutor. cap. 41.

T E M P U S.

- Tempus presens an comprehendat futurum, tam in contractibus, quam in vitibus voluntariis, tom. 4. T. §. 3. num. 1.
 Tempus est aut presens, aut præteritum, aut futurum, & quando vnum continet aliud, vel non, ibid.
 Tempus præteritum denotat consummationem actus, t. 4. T. §. 3. n. 2.
 Tempus præteritum quando trahatur ad futurum, & alia, ibid.
 Tempus antiquum immemorabile, modicum, quando dicatur, t. 4. T. §. 3. n. 3.
 Tempus cursum, & antiquitas quid operetur, ibid.
 Tempus designatum quando dicitur completum, & alia, t. 4. T. §. 3. n. 4.

- Tempus debet præcisè probari, ubi est de substantia actus, t. 4. T. §. 3. n. 5.
 Tempus quando non est de substantia, qualiter probetur testes, etiam si de illo non deponant, vel discordent, ibid.
 Tempus certum non est probandum ab eo, qui habet presumptionem inris pro se, ibid.
 Tempus assignatum in contractu ad aliquid faciendum, non currit nisi post actum, qui debet præcedere, tom. 4. T. §. 3. num. 6.
 Tempus in dubio, quomodo presumatur appositum, ibid.
 Tempus adiectum legato an reddat illud conditionale, ibid.
 Tempus præfixum à contrahentibus, debet habere certum initium, vt incipiat currere, & alia, t. 4. T. §. 3. num. 7.
 Tempus in dubio, an presumatur continuum, aut vitile, t. 4. T. §. 3. n. 8.
 Tempora que deducantur in præscriptionibus, t. 4. T. §. 3. num. 9.
 Quid servatur Florentiæ, ibid.
 Tempus præscriptionum semper est continuum, nisi alter sit expresse, ibid.
 Tempus anni probationis ad emittendum professionem, quare inductum à de nullitate professionis ratione interruptionis anni novitatis; an possit restringi, & alia, t. 4. T. §. 3. n. 10.
 Tempus professionis in quacunque Religione est sexdecim annorum, & quos non comprehendat huiusmodi decretum, t. 4. T. §. 3. n. 11.
 Tempus commissi delicti an, & quando sit exprimendum in Inquisitione, t. 4. T. §. 3. n. 12.
 Tempus facti spolij an sit de necessitate exprimendum in libello, ibid.
 Tempus commissi delicti, vel late sententiæ an sit attendendum pro infligenda pœna, inferendo ad plura, ibid.
 Tempus petendi bonorum possessionem, de iure prætorio, quale sit in filijs, & agnatis, t. 4. T. §. 3. n. 13.
 De iure civili, ibid.
 Tempus deliberandi, concessum heredi per annum, an faciat cessare, concessum ad adeundum, t. 4. T. §. 3. n. 14. an habeat locum in substituto.
 Quando incipiat currere, ibid.
 Tempus prædictum an sit vitile, & alia remissive, ibid.
 Tempus datum heredi ad deliberandum per iudicem quantum esse debeat, t. 4. T. §. 3. n. 15.
 Quid servatur Imoletæ, ibid.
 Tempus sciendi inonerarium, quale sit de iure communi, & Pontificio, t. 4. T. §. 3. n. 16.
 Tempus prædictum quando incipiat currere, & alia, ibid.
 Tempus petendi tutorem filijs pupillis est vnus annus, t. 4. T. §. 3. n. 17.
 Tempus prædictum est vitile, & non currit nisi à die scientiæ, ibid.
 Tempus petendi legitimam quantum dret, tom. 4. T. §. 3. num. 18.
 Tempus sciendi testamentum nullum est 30. annorum inofficiosum quinque, t. 4. T. §. 3. n. 19.
 Tempus petendi apostolos, ad appellandum quantum sit, an vitile, vel continuum, t. 4. T. §. 3. n. 20. quando incipiat, & alia.
 Tempus appositum in compromisso quid operetur, t. 4. T. §. 3. n. 21.
 Tempus ad petendam restitutionem in integrum quantum, an vitile, vel continuum, & quando incipiat, t. 4. T. §. 3. num. 22.
 Tempus non emittit impedito, ibid.
 Tempus ad redimendum pignus quando incipiat currere, t. 4. T. §. 3. n. 23.
 Tempus assignatum ad cognoscendum causas, an currat proposita exceptione, t. 4. T. §. 3. n. 24.
 Tempus competens ad retrahendum, quando incipiat currere, t. 4. T. §. 3. n. 25.
 Tempus adiectum legato an importet conditionem, t. 4. T. §. 3. n. 26. ad effectum transmissionis.
 Tempus quid sit, quomodo computetur, & alia remissive, t. 4. T. §. 3. n. 27.
 Tempus immemorabile quid operetur, t. 4. T. §. 3. n. 28.

De tempore quoad diversa, t. 4. T. §. 3. n. 29.

De tempore antiquo, quid operetur, & quando tale dicatur, t. 1. A. §. 31. n. 10.

Tempus, an curat carceratis, vide §. Carcer n. 17.

Tempus an ascendit in defectu ad fundandam iurisdictionem, t. 1. C. §. 18. n. 36. & 78.

Tempus delicti, vel sententiae an sit attendendum in confiscatione, t. 2. F. §. 15. n. 28.

Tempus non currit legitimè impeditis, tom. 2. l. §. 5. num. 2.

Tempus instantiae an sit continuum, vel utile, t. 2. l. §. 45. num. 7.

Instantia an possit prorogari, & alia, vide Instantia.

Tempus compromissi quando incipiat, an possit prorogari, & alia, t. 3. l. §. 4. n. 3.

Tempus incertum, an, & quando importet conditionem in legatis, t. 3. l. §. 5. n. 110.

Tempus cepum an, & quando habeatur pro completo, tom. 4. S. §. 29. num. 23. de Statuto lucris dotialis, &c.

TENTANS.

Tentans per vim sine armis, vel cum armis, feminam, vel masculum carnaliter cognoscere, quia poena puniatur, t. 4. T. §. 4. n. 1.

Tentans fugere à carceribus, quia poena puniatur, t. 4. T. §. 4. num. 2.

Quid fueritur Florentiae, ibid.

Tentans recedes ad falsum an puniantur effectus non sequentes, t. 4. T. §. 4. n. 3.

De Tentationibus quoad animam, remissionè, tom. 4. T. §. 4. n. 4.

TENUTA.

Teneta pro dote, quid operetur Florentiae, vide §. Dos num. 5.

Alia vide in Praxi Genitoris mei §. Tenetari.

TERRA.

Terra per impetum in alienum transfusa, an tolli possit, t. 1. A. §. 37. n. 5.

TERMINVS.

Terminus ad iniquitandum quoad iudicem, quando incipiat currere, t. 4. T. §. 5. n. 1.

Terminus delinquentum debet assignari teo, & an aliquando secus, t. 4. T. §. 5. n. 2.

Terminus ad releuandum pignus an sit necessarium, t. 4. T. §. 5. n. 3.

Termini iudiciales quorū fine, quando possint dilatarī, vel arctari, & alia remissionè, tom. 4. T. §. 5. n. 4.

An elapsio termino à statuto assignato ad producendum instrumenta, & alia, possint videri producta, vel probata, & an sufficiat in termino facere verbalem productionem, & postea realem, ibid.

Terminus ad appellandum quando incipiat currere, t. 4. T. §. 5. n. 5.

An possit prorogari, ibid.

Terminus ad certiorandum principalem, an, & quando deat procuratori, t. 4. T. §. 5. n. 6.

Termini, sine fines agorum qualiter non possint amoveri, & sub quibus poenis, t. 4. T. §. 5. n. 7.

Terminus respiciens plura determinabilia, omnia equaliter terminare debet, & quando secus, t. 4. T. §. 5. num. 8.

Terminus quomodo concedatur de iure communi condemnato ad soluendum miserationis causa, t. 4. T. §. 5. num. 9.

Suscipiens terminum ad soluendum, dicitur agnoscere debitum, ibid.

Terminus ad soluendum datur cuique debitori, ibid.

Terminus nimis brevis assignatus ad aliquid agendum, habetur pro non dato, t. 4. T. §. 5. n. 10.

Terminus legalis an possit coardari, t. 4. T. §. 5. n. 11.

Terminus praefixus ad aliquid agendum, quid operetur post eius lapsum, t. 4. T. §. 5. n. 12.

Terminus ad aliquid faciendum in loco remoto, debet esse competens, & alia remissionè, t. 4. T. §. 5. n. 13.

De duobus terminis iudicialibus, remissionè, t. 4. T. §. 5. num. 14.

De terminis agorum, ibid. remissionè, & alia vide in §. Confines.

De termino competente ad soluendum, tom. 1. D. §. 3. num. 7.

Terminus suscipiens ad soluendum, an, & quando deatur approbare debitorum, vide §. Confessio n. 36.

Terminus debet assignari confinitis, & exulatis, t. 2. E. §. 27. n. 7. & 9.

Terminus ad soluendum, an intelligatur adiectus ad finandam obligationem, t. 3. P. §. 55. n. 3.

TER REMOTVS.

Terremotus magnus in Statu Florentino anno 1660. t. 2. E. §. 2. n. 16.

TERTIARIÍ.

Tertiarij Religionum, an gaudeant privilegio fori, & alia, t. 3. M. §. 28. n. 11.

Tertiarij S. Franchesi, vel alterius Religionis, an sint personae Ecclesiasticae, & gaudeant aliquo privilegio, t. 4. S. §. 24. n. 1.

An subsint Parochi, vel Superioribus suae Religionis, & alia, ibid. vide Soror.

TER TIVS.

Tertius, vel tertia persona, quae sicut litem inest alios peragi, & sententiam latam, & non appellatur, quando possit impedire sententiae executionem, t. 4. T. §. 6. num. 1.

Tertius an, & quando possit se opponere executioni, quae fieret pro censibus vigore Bullae de censibus, ibid.

Tertius se opponens alicui actui, qualiter debeat probare de suo interesse, & alia, ibid.

Tertius pendente lite, si compareat, an possit impedire executionem sententiae ad fauorem alterius, latè t. 4. T. §. 6. num. 2.

Tertius quando possit impedire, docendo de suo interesse, t. 4. T. §. 6. n. 3.

Tertius an pro suo interesse possit prosequi appellationem, ibidem.

Tertius veniens ad causam pro suo interesse admittendus, an possit forum declinare, & alia, ibid. & n. 6.

Tertius veniens ad causam ex proprio iure, & appellans à sententia contra alium data, an faciat omnia acta sua, t. 4. T. §. 6. n. 4.

Tertius an praevideat transactio inter primos litigantes intra, ibid.

Tertius, ut possit venire ad iudicium inchoatum inter alios, quae requirantur, t. 4. T. §. 6. n. 5.

Tertius quando ut admittendus in iudicio, & alia ibidem, & n. 6.

Tertius non dicente admissus, quomodo fuit citatus, nisi aliunde doceat de interesse suo, t. 4. T. §. 6. n. 6.

Tertius qualiter admittatur etiam eum iudice delegato, ibid.

Tertius non admittitur nisi docto de interesse, & quando secus, ibid.

Tertius an, & quando possit impedire executionem cameralem, t. 4. T. §. 6. n. 7.

Tertius qualiter possit impedire restitutionem spoli, ibidem.

Tertius electus in casu discordiae inter affirmatores, an reuocet affirmationem aliorum, si postea concordauerint simul, t. 4. T. §. 6. n. 8.

Tertius electus in causa discordiae inter arbitros, non potest suum arbitrium interponere, nisi confuso de discordia, ibid.

De tertio possessore, & oppositore, remissionè, t. 4. T. §. 6. num. 9.

Tertius qualiter possit appellare à sententia, t. 1. A. §. 32. n. 5. & 28.

Tertius electus discordans ab utroque arbitrio, an faciat sententiam, t. 1. C. §. 28. n. 6.

Tertius possessor, an teneatur respondere positionibus, t. 1. C. §. 35. n. 64.

Tertius suppetens iens ad rixam, & occidens qualiter puniatur, t. 3. H. §. 7. n. 15.

Tertius qualiter possit dare de nullitate si sua interfit, t. 3. N. §. 10. n. 4. & seqq.

Tertius peritus quando sit eligendus, & alia, vide Peritus.

Tertius comparsans ad causam aditaram in foro Ecclesiastico introducia iam eadem causa in foro seculari mediante praeventione, an sit audiendus, vide Adit. Nonis. tom. 1. cap.

TESTAMENTUM.

Testamentum quid sit, & quando valeat, tom. 4. T. §. 7. num. 1.
 De testamenti origine, & solemnitate, t. 4. T. §. 7. num. 2.
 An Princeps possit testamentum voluntatibus derogare, ibid.
 Testamenti factio à quibus, & quibus causis possit tolli, vel restringi, & alia remissive, ibid.
 Testamentum non presumitur, sed probandum, & ostendendum; & quomodo probetur, t. 4. T. §. 7. n. 3.
 Testamentum probato, cessat causa intestati, qualiter, & quando fecut, ibid.
 Testamentum, solemne, ac validum presumitur, ibid.
 Testamentorum plures species referuntur, tom. 4. T. §. 7. num. 4.
 Testamentum solemne, seu in scriptis quale dicitur, & de eius requisitis, plene t. 4. T. §. 7. n. 5.
 Testamentum nuncupativum, seu sine scriptis quale eius requisita, & quomodo probetur, tom. 4. T. §. 7. num. 6.
 De forma testamenti nuncupativi, ibid.
 Testamenta omnia qualiter debeant publicari, quando dicantur publicata, an probent ante publicationem, & alia, ibid.
 Testamentum nuncupativum qualiter possit condi verbis, absque ulla scriptura, & probari per testes, citatis interesse habentibus, t. 4. T. §. 7. n. 7.
 An sint citandi substituti, & alia, ibid.
 Testamentum an sit validum per relationem ad schedulam, ibid.
 Testamentum nuncupativum factum oretenus, si de illo non sit factum instrumentum, quomodo probari debeat per testes, & citatis citandis examinari, & alijs solemnitatibus, de quibus late t. 4. T. §. 7. n. 8.
 Testamenti instrumentum qualiter possit reprobari, ibidem.
 Testamentum in apparenzia non vitiarum, an faciat esse locum summæ immisioni an bonorum possessionem ex remedio l. *fin. C. de edict. D. Adrian. toll. ad sanctorum heredis descripti*, t. 4. T. §. 7. n. 9.
 Testamentum ex quibus coniecturis arguatur suspectum de falso, ibid.
 Testamenta plura reperta, & in invicem contraria, quorum vitium non appareat, quale ex illis valeat, tom. 4. T. §. 7. num. 10.
 Testamenta duorum vicissim se, suosque filios instrumentum, an dicantur continere captoriam voluntatem, & sic nulla, & invalida, tom. 4. T. §. 7. n. 11.
 Testamentum quando dicatur continere captoriam voluntatem; quæ dicatur voluntas captoria, & nulla, ibid. & n. 12.
 An per legem, vel consuetudinem possit introduci captoriam voluntas in testamentis, & alia, ibid.
 Testamentum captorum an valeat favore piæ causæ, t. 4. T. §. 7. n. 13.
 Testamentum ad piæ causæ quando dicatur tale, quæ solemnitates in eo possint remitti, & alia remissive, ibid.
 Testamentum an consolidetur per approbationem illius, ad quem data nullitate commodum, an lucrum spectat, ibid.
 Quando ademptio dicatur in penam, captoria, & nulla, ibid.
 Testamentum factum à vulntrato in domum Amici sequestrato, si reperitur institutus ille Amicus sui custos, an valeat, t. 4. T. §. 7. n. 14.
 Testamentum factum à carcerato valet, ibid.
 Testamentum quando, & qualiter presumatur metu, vel dolo confectum, & sic nullum, ibid.
 De testamento vxoris ad favorem viri, minoris à sanctorum sui curatoris, an reddatur nullum ob dolum, & metum presumptum, ibid.
 Testamentum factum à maiore quatuordecim annis, an valeat si sit institutus tutor, vel curator, tom. 4. S. §. 7. num. 15.
 Etatis defectus debet probari, alijs presumitur pro validitate testamenti, ibid.
 Princeps an possit dispensare, ut impubes possit testari, ibid.

Testari qui non possint, ibid.

Filiusfamilias an, & quando, ac de quibus bonis possit testari, vel non, ibid.

Testamentum scriptum per Notarium in imbreuitura, an valeat, si testator decedat, antequam sit redactum in publicam formam; & alia de reposito inter rogatus Notarii, t. 4. T. §. 7. n. 16.

Testamentum scriptum etiam per notas, & cifras inusitatas qualiter valeant favore militis, & piæ causæ, ibidem.

Testamentum an, & quando iure communi, vel speciali, & privilegiato confectum presumatur, ibid.

Testamentum quando dicatur imperfectum ratione voluntatis, t. 4. T. §. 7. n. 17. & 18. vbi plures casus referuntur, & num. 19.

An sustineri possit favore piæ causæ, ibid. & alia remissive.

Testamentum in dubio an habeatur pro perfectum, t. 4. T. §. 7. n. 19.

Testamentorum duplex publicatio, ibid.

Testamentum quando presumatur perfectum, vel imperfectum ratione voluntatis; ex quibus cognoscatur perfectum, vel imperfectum voluntatis, & qualiter probari possit, ibid.

Testamentum factum ab infirmo in extremis laborante, & non valente suam voluntatem perfecte explicare, an sit validum, t. 4. T. §. 6. n. 20.

Sanitas iumentis qualiter presumatur in grauit infirmo, ad hoc vt sustineatur testamentum, ibid.

Testari potest semimortuus, dummodò possit proficere dilationem sic, vel non, ibid.

Testamentum conditum à laborante in extremis an valeat, remittitur arbitrio iudicis, ibid.

Testamentum factum ab agonizante, vel alijs non sane mentis est nullum, ibid.

Testamentum factum ad interrogationem alterius an sustineatur; an favore piæ causæ, ibidem, & n. 21.

Testamentum factum tempore delirii ad interrogationem notarii, non sustinetur; quomodo dicatur constare de tali morbo, ad effectum impediendi immisionem ex remedio l. *fin. C. de edict. D. Adrian. toll. & alia*, ibid.

De phrenici, eius causæ, & effectibus, quod dilata interualla recipere possit, quo tempore conditum testamentum valeat; & alijs, ibid.

Testamentum quot testibus requiratur secundum varietatem casuum, & an sint de forma substantiali, vel probatoria, t. 4. T. §. 7. n. 21.

In testamento inter liberos, & ad piæ causas sufficiunt duo testes, ac etiam alia inhabiles, & alia, ibid.

Quid in concubentibus fauorem extraneorum, ibidem.

De testamento inter liberos, vel ad piæ causas, quas solemnitates requiratur, vel non, ibid.

In testamento condito tempore pestis, qualiter sufficiant quinque testes; an etiam duo; an tunc saltem oritur obligatio naturalis; & alia de hac materia, ibidem.

Quid in alijs casibus vrgentis necessitatis, & difficultatis inveniendi testes, ibid.

An possit induci per statum, vel consuetudinem, vt minor numerus testium, quam septem sufficiat in testamentis, ibid.

Religiosi qualiter possint esse testes in testamento; & de testamento facto coram Principe, ibidem, & alia remissive.

Testamentum debet confici iuxta solemnitates requisitas in loco, vbi fit, t. 4. T. §. 7. n. 22.

Testamentum factum secundum ius commune, vel loci an habeat locum vbiq; ibid.

Quid si bona essent contrarij legibus municipalibus affecta, vt quia in loco vbi sita sunt, non essent disponibilia, & alia, ibid.

Testamentum factum in terris Ecclesiæ coram Parocho, & tribus, vel duobus testibus, qualiter sit validum; & quid in terris Imperij, vel sacro saculari, t. 4. T. §. 7. n. 23.

Quid si testator reconualescat, an resoluatur testamentum, ibid.

An, & quando sit necessaria publicatio, vel non, & alia remissive, ibid.

Quid

Quid si precedat aliud testamentum folemnē? ibi-
dem.

An tale testamentum fustineatur quo ad Clericos
commemorantes in Testis Principum fecularium, ibi-
dem.

An fustineatur favore piæ causæ etiam in foro feculari,
ibidem.

An tale testamentum in foro conscientiæ fit validum, &
vbiq; seruandum, ibid.

Testamentum factum confessori an, & quando valeat,
ibidem.

An hæres teneatur credere confessori afferenti testa-
torem voluisse relinquere legatum alicui, & illud ei sol-
uere, ibid.

Testamentum factum coram Parocho vt supra, ad hoc vt
possit forori effectum, quas solemnitates requirat, latē
ibidem.

Testes qualiter debeant esse omni exceptione maiores, quo-
modo deponere, & alia, ibid.

Testamentum prædictum an debeat esse conditum coram
proprio Parocho, vel fufficiat coram Parocho alieno,
ibidem.

An prædictus testandi modus coram Parocho, tamquā
à iure Canonico inductus, procedat, vbi adest flaturum,
quod feruari debeat ius ciuile, & alia de hac materia,
ibidem.

An hæres teneatur in foro conscientiæ parere voluntati de-
functi sibi cognite licet nullæ, ibid.

An contractus sine solemnitatibus iuris ciuilis vim habeat,
& obliget in foro conscientiæ, & an firmetur iuramento,
ibidem.

Testamentum factum à furioso, vt reddatur nullum debet
probari dementia, & quomodo probetur, t.4. T. §.7.
num.14.

Quid in prodigio? & alia, ibid.

Testamentum an valeat si fuerit factum ad interrogationem
Notarij, vel alterius personæ non suspæ, tom.4. T. §.7.
num.25.

Testamentum nudo factum valet ad piæ causæ, ibi-
dem.

Quid si precedat aliud folemnē, & validum testamentum,
ibidem.

Testamentum conditum inconfulto itæ calore est nullum,
t.4. T. §.7. n.26.

An valeant gesta à patre ex indignatione in præiudicium
filij, ibid.

Testamentum nullum ex causâ præteritionis, an fustineatur
flante claufula codicillari, tom.4. T. §.7. nu-
mer.27.

Testamentum an, & quando reddatur nullum ex causâ præ-
teritionis, qualiter possit reuocare, & alia, remiffi-
uè, ibid.

Testamentum qualiter fit nullum per præteritionem etiam
à matre factam filiz, quid si filiz effent per flaturum ex-
clufæ? ibid.

Testamentum qualiter rumpatur natiuitate poftumi præ-
teriti, ibid.

Quando fustineantur legata, & fideicommissa vigore
Auth. ex causâ, C. de lib. præter. licet rupto testa-
mento, ibid.

Quid favore piæ causæ? ibid.

Testamentum an rumpatur per præteritionem filij in hospi-
tali expofiti, vel filij naturalis tantum, quid in filio legiti-
mario? ibid.

Testamentum an, & quando dicatur inofficium,
ibidem.

Testamentum quando efficiatur caducum, & an fustine-
ant poftit vigore claufule codicillari, tom.4. T. §.7.
num.28.

Quid si testator, & hæres fimul ex naufragio, vel ruina,
vel pestilentia decesserint, an testamentum efficiatur ca-
ducum, ibid.

Testamentum quando possit assumere vires ex substitutione
vulgarit tacita contenta in exprefsa pupillari, t.4. T. §.7.
num.29.

Testamentum qualiter possit à Iudice declarari in par-
te nullum, & in alijs validum, tom.4. T. §.7.
num.30.

Testamentum vforarij an, & quando valeat, ibid.

Testamentum nullum quando possit fustineri ex ratificatione
Sabel. Index Generalis.

ne, & confensu filiorum, tom.4. T. §.7. num.31.

Quid in muliere, vel minore? ibid.

Testamenti appellatione qualiter refuitet ex solutione legati
facta ab hærede, ibid.

Testamentum nullum ex defectu potestatis testandi, qualiter
reconualefcit superueniente habilitate de tempore
mortis, tom.4. T. §.7. n.32.

De potentia, & facultate testandi, remiffi-
uè, ibidem.

Testamentum factum de nocte abique tribus luminibus, an
valeat, tom.4. T. §.7. n.33.

An requiratur locum, & locum loci, ibid.

Testamentum non valet, quando testes non viderunt testa-
torem, tom.4. T. §.7. n.34.

Quid feruatur tempore petitis, & alia, remiffi-
uè, ibidem.

De testamento cæci, & eius solemnitatibus, tom.4. T. §.7.
num.35.

Testamentum folemniter factum, si non valet eo modo,
qualiter fustineri possit tamquam nuncupatum, tom.4.
T. §.7. n.36.

Testator an, & quando præsumatur voluisse folemnē,
vel nuncupatum facere testamentum, ibid.

De Testamento nuncupatio facto per relationem ad
fcripturam sigillatam traditam Notario, & quando
dicatur constare de identitate, ibidem, & nume-
ro 38.

Non valet vbi potest dubitari de identitate fcriptu-
ræ, & qualiter reddatur dubia dicta identitas, ibi-
dem.

Testamentum fcriptum, vel fubfcriptum à testatore
cum die, & anno, ac obligatione testium, & illo-
rum sigillis, non facit fidem nisi testes recognoscant fub-
fcriptiones, & sigilla, & publicetur per iudicem, tom.4.
T. §.7. n.37.

An ficut creditur Notario de regnijs testamenti, fit il-
li credendum de rogatu fchedulæ à tergo illius fcriptæ,
ibidem.

Testamentum folemnē quas solemnitates requirat, ibi-
dem.

Qualiter valeat legatum à fcriptore priuato testamenti, fi-
bi in eo adfcriptum, ibid.

Testamentum an fit validum per relationem ad fcripturam
coram testibus iraditam, & assignatam Notario, latē
tom.4. T. §.7. n.38.

De modo testandi per testamentum claufum, & ex quibus
identitas fcripturæ iustificetur, an in apertione fine ci-
tandi hæredes venientes ab intestato, & alia, remiffi-
uè, ibidem.

Testamentum an fit validum per relationem ad fchedulam,
quam testator dixit fe deposuisse apud Guardianum fra-
trum minorum, ibid.

Testamentum an, & qualiter possit fustineri per relationem,
ad aliam fcripturam, ibid.

De diuerfis modis condendi testamentum nuncupatum
fecretè, ibid.

Testamentum factum ante Religionis ingressum valet, t.4.
T. §.7. num.39.

Testamentum an reuocet donationem præcedentem, si de il-
lo non fit facta mentio, tom.4. T. §.7. n.40.

Testamentum qualiter possit probari flante amiffione proto-
collis, tom.4. T. §.7. n.41.

Testamentum qualiter possit declarari quando est obfcur-
um, ibid.

Testamentum produciens an, & quando teneatur probare il-
lud esse validum, ibid.

Testamentum annullatur ex falsâ causâ, & que dicatur falsâ
causâ, tom.4. T. §.7. num.42.

Testamentum an vincitur ex falsâ demonstratione adiectâ,
ibidem.

Testamenti fcientia, vel ignorantia an, & quando præfuma-
tur, tom.4. T. §.7. n.43.

Testamentum primum reuocatur ipfo iure per fecundum,
tom.4. T. §.7. n.44.

Quid si in primo adiecit claufula derogatoria, vel effert in-
ter liberos? ibid.

Pura de claufula derogatoria, iuramento, sine vo-
to de non reuocando testamento, qualiter his non
obstantibus possit reuocari, & alijs, ibidem, &
num.45.

Testator qualiter possit de consensu Principis facere testamentum irrevocabile, *ibid.*

Testamentum primum reuocatur per secundum, quamvis testator illud nominauerit codicillum, si tamen fuerit adhibita solemnitas testamenti, & clausula *omni meliori modo*, tom. 4. T. §. 7. n. 45.

Testamentum primum qualiter reuocatur per simplicem scripturam patris inter liberos, *ibid.*

Testamenti reuocatio ex quibus inducatur, & probetur, *ibidem.*

Testamentum primum ut reuocatur per secundum, quare requiratur, tom. 4. T. §. 7. n. 46.

Testamentum solemne conditum favore piae causae, an reuocetur per aliud minus solemne, tom. 4. T. §. 7. n. 47.

Testamentum primum quando non reuocatur per secundum, *ibid.*

De testamento corpore, & ob impedimentum non completo, perfectio tamen ratione voluntatis, an rumpat primum, *ibid.*

Testamentum factum inter liberos, vel ad pias causas, licet tunc contineat clausulam derogatoriam ad sequentes voluntates, nisi tamen sit expresse non porrigitur ad futura testamenta, & alia, tom. 4. T. §. 7. n. 48.

Testamentum inter liberos probatur ex assertione patris per verba enunciativa de praeterito, *ibid.*

Verba enunciativa an, & quando disponant in testamentis, *ibid.*

Testamentum conditum solo nunc, vel signis per patrem loqui non valentem est nullum, *ibid.*

Testamentum imperfectum ratione voluntatis, non sufficit etiam inter liberos, *ibid.*

Testamentum primum reuocatur per secundum, non obstante clausula derogatoria, post lapsum decenni, & quando secus, tom. 4. T. §. 7. n. 49.

Testamentum primum continens etiam derogatorias speciales qualiter reuocatur per secundum, *ibid.*

Testamentum primum an reuocatur per secundum, in quo fuit institutus posthumus, vel venit praegnans, licet vix verè non fuerit praegnans, tom. 4. T. §. 7. n. 50.

Testamentum secundum cum clausula codicillari reuocat primum, licet in illo adde eadem clausulam, tom. 4. T. §. 7. n. 51.

Clausula *omni meliori modo*, habet vim clausulae derogatoriae ad praecedentia testamentum, *ibid.*

Testamentum primum reuocatur per secundum, licet non addit clausula *causam, et vram, ibid.*

An quis presumatur potius voluisse condere testamentum, vel codicillos, *ibid.*

Reuocato primo testamento per secundum censetur sublatum non solum institutio haereditum, sed etiam legata, & omnia, *ibid.*

Testamentum primum reuocatur per secundum, quamvis testator dixerit se velle etiam primum valere in partibus non repugnantibus secundo, & quid operetur huiusmodi declaratio, tom. 4. T. §. 7. n. 52.

Testamentum primum qualiter reuocatur per secundum, etiam factum ad blanditias, & personationem alterius, tom. 4. T. §. 7. n. 53.

Testamentum primum non dicitur reuocatum, nisi secundum fuerit perfectè celebratum, tom. 4. T. §. 7. n. 54.

Testamentum primum quando non remaneat reuocatum per secundum, & alia, *ibid.*

Reuocatio, vel mutatio voluntatis quando praesumatur, *ibidem.*

Testamentum solemne, & validum qualiter reuocatur per simplicem declarationem coram septem testibus, se velle ab intestato decedere, tom. 4. T. §. 7. n. 55.

An tunc venientes ab intestato succedant ex promissione testatoris, vel legis, & quid hoc importet? *ibidem.*

Testamentum an reuocetur cum simplici protestatione, se nolle testamentum valere, & sic fiat locus legitimis haereditibus, *ibid.*

Testamenti reuocatio ex quibus arguatur, *ibid.*

Testamentum primum non reuocatur per secundum conditum ex falsa, & erronea causa, tom. 4. T. §. 7. n. 56.

Paſſa, vel promiſſiones de inſtituendo aliquem haereditem, an, & quando ſubſiſtant, tom. 4. T. §. 7. n. 57.

Teſtamenta non poſſunt aperiri, nec publicari vno adhuc teſtatore, tom. 4. T. §. 7. n. 58.

Teſtamentum inter liberos qualiter valeat abſque ſolemnitatibus à iure requiſitis, tom. 4. T. §. 7. n. 59. & alia, remiſſiue.

Teſtamentum conditionale quale dicatur, tom. 4. T. §. 7. n. 60.

De teſtamentis plura, remiſſiue, tom. 4. T. §. 7. n. 61.

Materia teſtamentorum qui tractent multis indicatis dubijs, tom. 4. T. §. 7. n. 62. & 63.

Teſtamentum an reuocetur per donationem vniuerſalem haeredi inſtituto factam, quae ſi fuerit nulla, qui tunc ſuccedant, tom. 4. T. §. 7. n. 64.

Teſtamentum factum iure militari, quando valeat, vel non, tom. 4. T. §. 7. n. 65.

Teſtamentum quando efficiatur caducum, & ſubſtitutiones euaneſcant, tom. 4. T. §. 7. n. 66.

Alia vide in §. Coniuges, num. 2. & §. Damna, n. 1. §. Diſpoſitio, n. 18.

Teſtamentum factum contra diſpoſitionem l. hac iudiciali C. de ſecund. nup. eſt nullum, & fit locus ſucceſſioni ab inteſtato, l. i. D. §. 1. n. 8. & §. Diſpoſitio, num. 15.

Teſtamentum excommunicati an valeat, tom. 2. E. §. 18. num. 24.

Teſtamentum an confirmetur ſi decedat filij praeteriti, l. 3. §. 14. num. 43.

Teſtamentum an annulletur ob praeteritionem fratris, quid ſtante clauſula codicillari, vel ſubſtituto honeſto, & alia, tom. 3. F. §. 1. n. 2.

Teſtamentum qualiter annulletur ex cauſa praeteritionis, vide de Praeterito.

Teſtamentum an poſſit mutari ad alterius ſuggeſſionem, tom. 3. M. §. 36. n. 9.

Teſtamentum factum ante ingreſſum Religionis, vel poſt qualiter ſuſtineatur, tom. 4. R. §. 13. n. 30.

Teſtamentum inter liberos qualiter ſiſti poſſit per ſimplicem ſcripturam patris, vel matris, tom. 4. S. §. 8. n. 15. & ſeqq.

An idem ſit favore piae cauſae, §. cod. n. 16.

Teſtamenta latino ſermone exarata, qualiter interpretanda, tom. 4. V. §. 24. n. 4.

Teſtamentum fratris, an reuocetur per fratrem inſtituta turpi perſona; quid ſi ſuit datus ſubſtitutus honeſtus, & an conſuetudine legata, tom. 4. in Reſolut. cap. 82.

De teſtamentis plura vide etiam in Praxi, §. Teſtamenti.

T E S T A T O R.

Teſtator conſeſſus in teſtamento ſibi debere tantum decem à Titio, an noceat haeredi, ſi poſſit probare, quod plus debeatur, tom. 4. T. §. 8. n. 1.

Teſtatoris conſeſſio recepiſſe mille pro dote, an probet niſi aliunde conſtet de numeratione, tom. 4. T. §. 8. num. 2.

Teſtator ſi aliquid legauit praeter dorem, vel ultra dorem qualiter cenſetur etiam ipſam dorem legauit, *ibidem.*

Teſtator mandans ſolui ſua debita, an dicatur legare creditoribus, ut poſſint illa petere iure legati, tom. 4. T. §. 8. num. 3. & de quibus delatis intellexiſſe cenſetur.

Qualiter verba dubia teſtatoris ſint intelligenda, *ibid.*

Teſtator non poſſet obligare bona ſua, nec oneri ſubijcere in prauiudicium creditorum, *ibid.*

Teſtator tranſiens ſimpliciter rem legatam, dum vivit, qualiter faciat donationem inter vivos, tom. 4. T. §. 8. num. 4.

An tunc legatum poſſit iterum peti contra haeredem, *ibidem.*

Teſtator legans aliquid vitori, videtur remittere illi expenſas neceſſarias factas in re donata, tom. 4. T. §. 8. num. 5.

Teſtator dicens in teſtamento dono Titio praſenti, & accipiant, qualiter faciat donationem inter vivos, & non legatum, tom. 4. T. §. 8. n. 6.

Testator si aliquem instituat heredem sub conditione, an adimpleta conditione possit revocare testamentum, ibidem.

Testator legans vel prædia sua, & alteri usufructum illorum, qualiter censetur velle, quod simul concurrant pro dimidia fructum, tom. 4. T. §. 8. n. 7.

Testator legans fundum pro alimentis an censetur etiam transire dominium, ibid.

Testator potest bona heredum expressè obligare, tom. 4. T. §. 8. n. 8. quid in dubio?

Testator an possit de bonis heredis disponere sicut de propriis, ibid.

Testator an, & quando possit gravare heredem sui heredis, ibid.

Testator alienans rem legatam, qualiter censetur revocare legatum, tom. 4. T. §. 8. n. 9.

Testator non potest temerè usufructuario cautionem de vitando, & fruendo arbitrio boni viri, tom. 4. T. §. 8. num. 10.

Testator legans liberationem suis debitoribus, de quibus intelligatur, tom. 4. T. §. 8. num. 11.

Quando legans creditori alterius presumatur legare contemplatione debitoris, ibid.

Testator an possit divisionem perpetuè prohibere inter heredes, tom. 4. T. §. 8. n. 12.

Testator prohibendo divisionem inter suos heredes sub pena privationis hereditatis, qualiter videatur indidisse si de communi, ibid.

Testator an possit in codicillis dare, vel adimere hereditatem, tom. 4. T. §. 8. num. 13.

Testator mandans celebrari missas ad certum Altare, an sit lucra mutua, tom. 4. T. §. 8. n. 14.

Testator mandans aliquis discurrat, culcumque heres valeat, quomodo fieri debeat distributio, tom. 4. T. §. 8. num. 15.

Testator in ea parte, in qua prædilexit aliquem, censetur decessisse omnem illius posteritatem, tom. 4. T. §. 8. num. 16.

Ex quibus arguitur maior affectio, vel consensuatio, ibidem.

Testator quando presumatur se voluisse conformare cum dispositione statuti excludentis feminas propter analculos, tom. 4. T. §. 8. n. 17.

Testator an potius presumatur se conformasse cum dispositione statuti, vel iuris communis, ibid.

Valeat argumentum à verbis factis ad verba testatoris, & e contra, ibid.

Testator non potest facere, nec disponere ut leges non habeant locum in suo testamento, tom. 4. T. §. 8. num. 18.

An possit prohibere beneficium inuentarij, ibid.

Testator prohibens fieri inventarium non potest præiudicare creditoribus, & alia, ibid.

Testator non potest per suggestionem iudici, ut alteri adimatur, vel quod volebat relinquere non relinquat, tom. 4. T. §. 8. n. 19.

Qualiter liceat testatorem blanditijs inducere ad sibi, vel alteri relinquendum, cessante tamen dolo, ibid.

Testator aliquem prohibens, vel cogens ad testandum ad sui, vel alterius favorem, qualiter possit criminaliter puniri, tom. 4. T. §. 8. n. 20.

Ut puniri possit, debet prohibitio, siue coactio clarissimis probationibus constare, tom. 4. T. §. 8. num. 21.

Quando dicatur prohibitus, siue coactus testari, ibid.

Testator nullus potest decidere pro parte testatus, & pro parte intestatus, & quando secus, tom. 4. T. §. 8. num. 22.

Testator an, & qualiter presumatur noluisse declarare, quod facit, & vnicui verbo potuit, tom. 4. T. §. 8. num. 23.

Testator quando in una parte ponam adiect, si omisit in alia, censetur noluisse apponere, & idem in contractibus, & huiusmodi, ibid.

Testator qualiter possit mentem suam heredi oretenus exponere, & illius declarationi se remittere, & quomodo sit facienda, tom. 4. T. §. 8. n. 24.

Testator an possit bonis suis dividere in plures hereditates, ibid.

Subel. Index Generalis.

tes, & plures heredes simul facere, tom. 4. T. §. 8. num. 25.

Plura commissio de testatoribus, eorum potestate, & testamentis, tom. 4. T. §. 8. num. 26. & 27.

Testatores an in iuro fori, & conscientie possint excludere Religiosos, tom. 4. T. §. 8. n. 28.

Testator non potest prohibere ius accrescendi, & quare, tom. 4. T. §. 8. n. 29.

Testator an videatur legasse ius tantum, quod habet in re, vel totam rem liberam, tom. 3. L. §. 5. n. 74.

Testator priusquam successores ab intestato, an pœcet, & possint teneatur revocare, tom. 3. P. §. 11. num. 19.

An possit prohibere ne primogenitum, vel maiorem trahat ad Clericos, vel Religiosos, tom. 3. P. §. 44. num. 11.

Testator constituit sibi certam summam deberi, an præiudicet heredi, si possit probare de maiori summa, tom. 4. S. §. 23. n. 13.

T E S T E S.

Testes omnes admittuntur, nisi à lege sint expressè prohibiti, & qui sint tales, latè tom. 4. T. §. 9. num. 1.

Socius offensi tempore illatz iniuriæ personalis, an probet, ibidem.

Contingunt, vel affines quando possint esse testes, vel non, & quam probationem faciant, ibid.

Quod ubi veritas alteri haberi non potest, cogatur deponere filij contra parentes, & e contra, ibid.

Amicus quando possit esse testis, & an quælibet amicitia sufficiat ad repellendum testem, ibid.

Decretore, compare, Parochi, & similibus an, & quando possint esse testes, & alia, ibid.

Testes subditi admittuntur, quam probationem faciant, & qualiter omnis defectus suppleatur ex numero, ibidem, & num. 3.

Testes inhabiles qualiter admittantur in casibus difficultatis probationis, & alijs, de quibus latè tom. 4. T. §. 9. num. 2.

Testes de facto examinati quam probationem faciant, quo tempore attendantur inhabilitas, an illorum Laicos suppleatur ex numero, vel alijs adminiculis de exceptione inhabilitatis inferendo ad plura, latè ibid. & num. seqq.

Testes infames, vel alijs inhabiles in quibus casibus admittantur, quam probationem faciant, & alia, ibidem, & num. seqq.

Frater pro fratre an, & quando admittatur ad testificandum, ibidem.

Testes domestici an, & quando admittantur, tom. 4. T. §. 9. num. 3.

De parentibus, & filijs, vxore, & marito an, & quando admittantur, & cogi possint, ibid.

Quando veritas aliunde haberi non posse dicatur, ibidem.

Testes infames, vel alijs inhabiles qualiter sint cogendi, quando admittuntur, tom. 4. T. §. 9. num. 4.

Quomodo repellantur infames, qui tales dicantur, quando non obest infamia: quid in Tribunali Sanctæ Inquisitionis? an probent parte oon opponere, & alia plura de hac materia, latè ibid.

Testis in dubio presumitur idoneus, & legalis, & idem qualitas idoneitatis non est probanda, & quando secus, ibid.

Testis prociens, vel mediator, an, & quando probet circa contractum, in quo fuit mediator, tom. 4. T. §. 9. num. 5.

Socius, siue bonorum, siue criminis quando probet pro socio, vel contra socium, ibid.

Testes blasphemii qualiter sint inhabiles, tom. 4. T. §. 9. num. 6.

Testis deponens in causa, ex qua sibi commodum resulset, an, & quando probet, tom. 4. T. §. 9. num. 7.

Testis in causa propria nullus admittitur, & quando secus, ibidem.

An cedens probet pro cessionario, ibid.

Quasi si renunciet omni suo commodo, & interesse ibid.
 Testis an repellatur si sit subditus, vel clientulus prodac-
 tus, ibid.
 Testis stractus de se exonerando nihil probat, ibi-
 dem.
 An homines de Voinferitate aduicantur de refutandum
 pro sua Vnoferitate, ibid.
 Testes mali nou admittuntur ratione affectionis, & qual-
 iter, ibid.
 Testis non habens manus an possit valide esse testis,
 cum non possit iurare sacras scripturas, & alia de
 modo iurandi per Sacerdotes, & huiusmodi, tom. 4.
 T. §. 9. n. 8.
 Testis familiaris indicis non est idoneus in causa, in-
 qua ipse iudex sententiauit, tom. 4. T. §. 9. nu-
 mer. 9.
 Quid si fuisset idoneus tempore actus celebrati: ibi-
 dem.
 Testium habilitas, vel inhabilitas attenditur de tempore
 depositionis, ibid.
 Testes inhabilis communiter reputatus habilitas fidem facit,
 t. 4. T. §. 9. n. 10.
 Testis inhabilis sustentatur per alium valde dignum,
 ibidem.
 Testi verisimilia deponenti creditur, sicut non sit idoneus,
 ibidem.
 Testis deponens de facto proprio qualiter fidem faciat, t. 4.
 T. §. 9. n. 11.
 Testes qualiter repellantur a testificando per obiectionem
 criminis, tom. 4. T. §. 9. n. 12.
 Obiectio quando fieri debeat; & quae requirantur ut
 reus possit repelli per dictam obiectionem criminis,
 ibidem.
 Testium repulsario quando sit admittenda, vel non,
 ibidem.
 Testes repulsarii ob crimina illis obiecta an, & quando agant
 actionem iniuriarum, ibid.
 Quae requirantur in testibus, ut recte officio suo fungan-
 tur, t. 4. T. §. 9. n. 13.
 Testes qualiter possint cogi ad testificandum tam in
 civilibus, quam in criminalibus, tom. 4. T. §. 9.
 numer. 14.
 De duobus personis, quae non possunt compelli ad testi-
 ficandum, latet ibid.
 An testis teneatur revelare sibi sub secreto commissa,
 ibidem.
 Testes qualiter indistincto possint compelli, & etiam laici
 coram iudice Ecclesiastico, ibid.
 Testes qualiter teneantur in foro conscientiae dicere verita-
 tem, an, & quando teneantur ad restitutionem, & alia de
 testibus in foro conscientiae, ibid.
 Testes an, & quando teneantur, vel non patefacere crimi-
 nosos occultos, ibid.
 Testes cuius se subtrahentes a testificando redduntur sus-
 pecti, & possunt inquiri, & puniri poena consummationis; &
 etiam de falsis quando se subtrahunt a repetitione, t. 4.
 T. §. 9. n. 15.
 Qualiter puniantur subtrahentes testes a testificando, ibi-
 dem.
 Quid si testes se repetant, sed contrarium deponant?
 ibidem.
 Testes quando possint torqueri vel non, an denegatis de-
 fensionibus, & non data copia iuramentorum: quid seruetur
 Florentiae, tom. 4. T. §. 9. n. 16.
 Testes viti an debeant ratificare extra torturam;
 quid ubi tortis ad tollendas maculas, & alia, ibi-
 dem.
 Testibus hincinde contrariis quibus magis sit credendum,
 t. 4. T. §. 9. n. 17.
 Iuxta qualiter possit ex causa non credere testibus, & ex
 praesumptionibus, vel probationibus liberum habeat ar-
 bitrium eligendi, ibid.
 Testes deponentes inper affirmationem, qualiter sint praeferen-
 di testibus negativam affirmantibus eorum pluribus, t. 4. T.
 §. 9. n. 18. & quando secus, ibid.
 Quomodo deponente debeant testes super negativis, ut pro-
 bent, & alia, ibid.
 Testes super negativis deponentes sunt suspecti, quando non
 est loco, & tempore coarctata, & qualiter etiam possint
 puniri, ibid.

Quomodo negativis coarctari debeat ad effectum proban-
 di, & qualiter possint probari, ibid.
 Testes deponentes de foro iudicio, vel credulitate an, &
 quando probent, latet t. 4. T. §. 9. n. 19.
 Testes qualiter debeant interrogari, an credant verum id,
 quod deponunt, t. 4. T. §. 9. n. 20.
 An, & quomodo possint interrogatoria referari, ibi-
 dem.
 Testes non possint interrogari de sua turpitudine, vel deli-
 cto, quid si crimen esset notorium? ibid.
 Testes nolentes evadere interrogatoria suspecti, ibid.
 De modo, & forma examinandi testes, & de interrogato-
 rijs ipsis faciendis, ibid.
 Testis interrogatus de duobus, si vnum tantum affirmet, al-
 terum videtur negare; & alia, ibid.
 Testes an, & quando teneantur reddere rationem, & cau-
 sam sui dicti, & scientiae, & qualem, t. 4. T. §. 9. n. 21. &
 alia de hac materia.
 Testes debent intelligere id, quod dicunt, aliis non probent,
 & quando secus, ibid.
 Testes examinati non citata parte ad videndum illos
 iurare, an probent, & alia, tom. 4. T. §. 9. nu-
 mer. 22.
 Testes vt dicantur valide examinati, quae requirantur,
 ibidem.
 Testium depositiones, vel attestaciones an, & quando va-
 leant absque citatione partis; & qualiter praesumatur
 huiusmodi citatio ex cursu longi temporis; quid si
 testes essent mortui, & non possint repeti? & alia,
 ibidem.
 Quid in testibus ad defensionem, an citari debeat Procurator
 fiscalis, vel accusator? ibid.
 Testis depositio nulla qualiter possit consulari per novam
 depositionem formaliter factam, ibid.
 Testes an possint repeti in secunda instantia; an repetitio
 possit praeposterari, ibid.
 Testes nullius examinati an possint in repetitione
 se referre ad illud examen nullum, vel explicitè,
 ac per extensum debeat deponere; de formula repe-
 titiois, & alijs, ibid. & n. 23.
 Testibus etiam nullius examinatis quando adhibeatur fides,
 ibidem.
 Testes examinati pro informatione Curiae parte non ci-
 tata, qualiter non probent, nisi citata parte repetantur,
 ibidem.
 Repetatio qualiter possit tolli per statum, stylum, vel
 consuetudinem, ibid.
 Testes cuius expensis sint repetendi, ibid.
 Testes iurati neutra parte praesente, licet citata, an pro-
 bent, & an possint examinari parte praesente, tom. 4. T.
 §. 9. n. 23.
 Testes in caso repetitionis sunt repetendi cum omnibus qua-
 litatibus requisitis in primo examine, an etiam cum tor-
 tura, tom. 4. T. §. 9. n. 24.
 Testium repetitio quando non sit necessaria, & alia de re-
 petitione, temisive, ibid.
 Testes an post conclusum in causa, vel post publica-
 tionem processus possint de novo recipi, & exa-
 minari super iisdem articulis, tom. 4. T. §. 9. nu-
 mer. 25.
 Quando possint testes de novo recipi post publica-
 tionem processus, plures casus referantur, latet ibi-
 dem.
 Testium publicatio duplex nempe pronuntiatio, & in-
 firmatio, quid sit vnaqueque, quid opereatur, & alia
 de hac materia, latet ibid.
 Probationes aliae prohibita post dicta testificata, se-
 cus in illis, quae sunt per eundem locum, & visitatio-
 nem loci, ibid.
 Testes qualiter possint ex officio interrogari a iudice, &
 non ad instantiam partis pro declaratione depositionum,
 ibidem.
 Testis vnicus de visu, an, & quale faciat indicium, tom. 4.
 T. §. 9. n. 26.
 Testis vnus dicto quando statui possit, ibidem, &
 numer. 27.
 Testis an praesumatur idoneus, & omni exceptione maior,
 ibidem.
 Testis quando dicatur omni exceptione maior, vel non,
 ibidem.

Testis

Testis vnicus regulariter non probat, tom. 4. T. §. 9. n. 27.
 Enumerantur plures casus, in quibus testis probat, ibidem, & num. 28.
 Testis vnicus an probet volente Principe, statuto, vel patrum consensu, ibid.
 Testis vnicus an probet contra prodacem, & habentes causam ab eo, tom. 4. T. §. 9. n. 28.
 Testis vnicus pro fisco examinatus, an, & quando probet, vel non contra fiscum, ibid.
 Testis semel productus, dicitur quo ad personam approbatus, tom. 4. T. §. 9. n. 29.
 Testis quando dicitur approbatus circa personam, vel dictum, & quando non, ibid.
 Testem producent an, & quando praesumatur adeo illius fidei approbasse, vt amplius illum reprobare non possit, & alia, ibid.
 Testes semel approbati in instrumento, non possunt amplius reprobari, t. 4. R. §. 9. n. 30. & quando fecus.
 Testes quinam admittantur vel non in instrumentis, ac testamentis, ibid.
 Testes semel approbatus quo ad personam, non possunt amplius reprobari, nisi ex cautela fiat processio etiam contra personam, tom. 4. T. §. 9. n. 31.
 Approbare quomodo quis dicitur personam, ibid.
 An testis reiectus tamquam inhabilis in iudice in vna causa, si reproducat in alia contra primum prodacem, possit ibi personam opponi, ibid.
 Testibus deponentibus in fauorem illius, contra quem producantur, & qui contra eorum personas processus est, an sit credendum, tom. 4. T. §. 9. n. 32.
 Qualiter iudex possit credere, vel non testibus iuxta suum arbitrium, ibid.
 Potius credatur in dubio testibus rei, quam actoris, & alia, ibidem.
 Testis in parte falsus qualiter nihil probet, tom. 4. T. §. 9. n. 33.
 Testis depositio non potest scindi, ibid.
 Falsitas circa accidentalia non puniuntur poena falsi, licet violet depositionem, & alia, ibid.
 Negans quod resisteret in eius damnum non potest puniri de periculo, ibid.
 Testis praesumitur scire falsum dixisse, ibid.
 Testes quomodo possint saluari a falsitate, ibid.
 Testis depositio debet acceptari cum qualitate narrata, nec potest scindi, ibid.
 An possit scindi si deponat veritatem exspiratam, ibid.
 Testis depositio falsa, si sit nulla alio vicio non tenetur poena ordinaria, sed minori arbitrio iudicis, ibidem.
 Testis deponens aliquid verum in se, sed ipsi ignotum dicitur deponere falsum, & non falsum, nec tenetur poena ordinaria, sed arbitrio iudicis; an possit excusari a periculo saltem in foro conscientiae, & alia, t. 4. T. §. 9. n. 34.
 Testis tacens scienter veritatem tenetur poena falsi, ibidem.
 Testis tacens, vel recusans deponere veritatem qualiter peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem damni, ibidem.
 Testes in quibus casibus possint excusari a restitutione, & alia de peccatis, & obligationibus testium, ibidem.
 Testis deponens falsum in criminalibus, qualiter sit puniendus, tom. 4. T. §. 9. n. 35.
 Testis falso an possit obijci falsum crimen, & an sit peccatum, ibid.
 Testis, qui sua falsa depositione fuit causa, vt quis mori traderetur, an gaudeat immunitate Ecclesiae, ibidem.
 A quo iudice possit puniri, ibidem.
 Testis, vel alius delinquens coram aliquo iudice, an, & quando efficiatur de illius foro, & alia, ibidem.
 Testes falsi qualiter puniantur in Tribunalibus S. Officii, ibidem.
 De falsandis testibus a falsitate, remissione, ibid.
 Quod in consensum testium contraria deponentium non sit locus condemnationi de falso, ibid.
 Testis corruptus probat contra corruptum, tom. 4. T. §. 9. n. 36.

Sabel. Index Generalis.

Testis quando, & ex quibus dicatur corruptus, ibidem.
 Testis subornatus an, & quando probet contra subornatorem, ibid.
 Testes influens ad deponendum falsum qualiter sit puniendus, ibid.
 Testes instructi à parte qualiter nihil probent, ibidem.
 Testis deponens aliquid extrajudicialiter sine iuramento, & postea contrarium in iudicio cum iuramento, probat secundum dictum tantum: an possit torqueri, puniri, & alia, tom. 4. T. §. 9. n. 37.
 Testes subscripti in testamento, attestantes contra alium primum depositionem, non probant, nisi doceant fuisse deceptos, ibid.
 Testis deponens in iudicio cum iuramento, & postea reuocans suum dictum extra iudicium, an probet, tom. 4. T. §. 9. n. 38.
 Testis deponens contrarium eius, quod deposuerat in alio iudicio, an possit puniri de falso; an standum sit primo, vel secundo, vel neutro dicto, & alia, tom. 4. T. §. 9. n. 39.
 Testis contrarius in eodem iudicio, & inter easdem personas, an probet, tom. 4. T. §. 9. n. 40.
 Testis an, & quando admittatur ad corrigendum suam depositionem, ibid.
 Testes, qui plus, vel magis explicitè in secundo examine deposuerunt, quam in primo, non dicuntur contrarii, ibidem.
 De teste vario, contrario, & vacillante, an probet, & possit torqueri, ibid.
 Qualiter standum sit primo dicto, quando secundum emanant ex intervallo, & in diuerso examine, ibidem.
 Testes deponentes ad fauorem fisci, ad instantiam partis repetitae destruentes primum dictum, an possint torqueri, & alia de hac materia, ibid.
 Testes si deponant in secundo examine etiam iurato contrarium primi, an stetur primo, vel secundo, ibidem.
 Quid si deponant vnum in tortura, & aliud extra torturam? ibid.
 Potius attenditur depositio super interrogatorijs, quam super articulis, ibid.
 Testis est supplicandus quantum fieri potest, ne sibi contradicat, tom. 4. T. §. 9. n. 41.
 Quomodo, & quando sit facienda dicta supplicio, & concordia, ibid.
 Testis non diminuit de fide quando contrarietas non est circa substantialia, vel modica etiam in facto principali, ibid.
 Testis quomodo saluetur a contrarietate, si deposuit super aliquo articulo, & postea iterum interrogatus dicat nihil scire, ibid.
 Testium dicta qualiter sint interpretanda tam ad effectum euitandae contrarietatis, vel falsitatis, quam inducendae probationis, ibid.
 Testium dicta non sunt cauillanda, & qualiter in dubio interpretanda, & alia, ibid.
 Testes examinati in vna causa, non faciunt fidem in alia, nisi iterum examinentur, tom. 4. T. §. 9. n. 42.
 Testes examinati in alia instantia, vel coram arbitro an probent, ibid.
 An probent inter easdem personas, ibid.
 Quid si sine mortui, vel alius haberi non possint? ibidem.
 Testes examinati in possessorio an probent in petitorio, ibidem.
 Testes informiter examinati non probant, & alia, ibidem.
 Testes examinati in iudicio criminali, an probent in ciuili, tom. 4. T. §. 9. n. 43.
 Testes ad aeternam rei memoriam, an, & quando possint examinari ante litem contestatam, tom. 4. T. §. 9. n. 44.
 Coram quo iudice sint examinandi, ibid.
 Testes quando dicantur valedudinarij, vel in periculo mortis ad hoc vt possint ad aeternam rei memoriam examinari, ibidem.

An sit adhibenda fides testimonio illius, qui laborat in extremis, *ibid.*
 Testes qualiter possint etiam in criminalibus examinari ad perpetuam rei memoriam, & alia de citatione partis in examine testimonii ad aeternam rei memoriam, *ibidem.*
 Testes producti super recognitione scripturæ qualiter probent, & quæ requirantur, latè tom. 4. T. §. 9. num. 45. & de stylo Curæ Romanæ, & aliorum locorum.
 Testis subscribens se in aliqua scriptura tamquam testis, si bi non præiudicat, nisi agatur de facto ad ipsum pertinet, tom. 4. T. §. 9. n. 46.
 Confessio facta ab aliquo tamquam teste, an doceat ei in alio iudicio, *ibid.*
 Testes deponentes in crimine falsi, qualiter debeant esse omni exceptione maiores, t. 4. T. §. 9. n. 47.
 Testes omnes in dubio censentur omni exceptione maiores, & idonei, quando huiusmodi qualitas fit probanda, & alia, *ibid.*
 Testis pro informatione Curæ, qualiter debeant secreti, & separari per ipsammet iudicem examinari, t. 4. T. §. 9. num. 48.
 Quid servetur de consuetudine, & alia, *ibid.*
 De reuentione testimonii in carceribus, *ibid.*
 Testes, ut probent debent prius iurare, & in actis apparere, tom. 4. T. §. 9. n. 49.
 Iuramentum in testibus an sit de iure divino, *ibid.*
 Testes, vel rei interrogati a iudice possint acquocè respondere, *ibid.*
 An dictum iuramentum probetur per verba enunciativa, *ibidem.*
 Testes iurati de veritate dicenda, qualiter possint interrogari etiam circa alia, super quibus non fuerunt iudicati, *ibidem.*
 Testes deponentes falsum sine iuramento, an puniri debeant, *ibid.*
 Testes deponentes extra articulata non probant, tom. 4. T. §. 9. num. 50.
 Testes producti, & iurati debent examinari altera parte volente, t. 4. T. §. 9. n. 51.
 Testes in criminalibus, an possint iurare, examinari, & torqueri in diebus feriatis, t. 4. T. §. 9. n. 52.
 Testes possunt examinari extra terminum, dummodo iurauerint in termino, *ibid.*
 Testes debent examinari expensis inducentis, & alia, tom. 4. T. §. 9. n. 53.
 Repetitus super interrogatorijs cuius expensis sit facienda, *ibidem.*
 Quid si utriusque partis utilitate actus geratur? *ibidem.*
 Testes an possint examinari in loco immuni, tom. 4. T. §. 9. num. 54.
 Testes prius examinatus, ubi non adesset accusator, habetur pro accusatore, & non probat, tom. 4. T. §. 9. n. 55.
 Testes examinati extra locum iudicij, an probent, tom. 4. T. §. 9. n. 56.
 Testes examinati coram iudice incompetenti nihil probant, tom. 4. T. §. 9. n. 57.
 Testis dans alium in testimonio, qui neget, nihil probat, t. 4. T. §. 9. n. 58. & quando secus.
 Dubitatio respondens quando habeatur pro ignorante, vel pro negante, *ibid.*
 Testes an possint licet præmium recipere pro veritate dicenda, tom. 4. T. §. 9. num. 59.
 Testibus qualiter sint subministranda expensæ, *ibid.*
 Testium nomina, an sint de necessitate eorum a parte producente, alteri parti, tom. 4. T. §. 9. num. 60.
 Qualiter in hoc standum sit stylo Curiarum, *ibid.*
 Testes an sufficiat ut dicant articulum, super quo examinantur esse verum, vel debeant expressè deponere de consensu in illo, t. 4. T. §. 9. n. 61.
 Testes an, & quando possint testimonium ferre in scriptis, tom. 4. T. §. 9. num. 62. & alia de hac materia.
 Fides mercatorum circa stylos probat, *ibid.*
 Quid fides non faciat fidem, *ibid.*
 Fides extrajudicialis statibus alijs adminiculis probant, *ibidem.*

Qualiter possit probari mors per simplices fides sine citatione partis, *ibid.*
 Quid de fide magnatum, & nobilium virocorum, *ibidem.*
 Litteræ missivæ, an habeant vim testimonij, *ibidem.*
 Fides facta à publico officiali de re spectante ad eius officium probat, *ibid.*
 An fides extrajudicialis probent in possessorio summarijformo, *ibid.*
 Testes debent deponere de his, quæ consunt in facto, t. 4. T. §. 9. n. 63.
 Testes deponentes de solito dicuntur deponere de iure, & non probant, & alia, *ibid.*
 Solummodo quomodo indicatur, vel non, *ibid.*
 Testes negantes interfuisse instrumentum, vel aliter contradicentes, an sufficiant ad convincendum notarium de falso, t. 4. T. §. 9. n. 64. & alia.
 Testes deponentes ad removendum testimonium, vel aliud instrumentum, quomodo debeant deponere, t. 4. T. §. 9. num. 65.
 Testibus asserentibus se falsum dixisse testimonium, non adhibetur fides contra instrumentum coram illis publicatum, *ibid.*
 Testes contradicentes instrumentum, an illud reprobent, si alij testes in maiori, vel aequali numero illud coadiuvant, t. 4. T. §. 9. n. 66.
 Qualiter sit semper a replecenda opinio, quæ stat pro validitate instrumenti, *ibid.*
 Testes dicentes non recordari de instrumento, vel de contentis in eo, an faciant fidem illius vacillare, *ibidem.*
 Testes deponentes super reprobandum instrumentum qualiter debeant esse omni exceptione maiores, & alia de hac materia, *ibid.*
 Testes quor, & quales requirantur ad reprobandum instrumentum, vel alios testes, *ibid.*
 Testes in testamento debent esse rogati, an præsumantur rogati, & alia, t. 4. T. §. 9. n. 67.
 Testes debent cognoscere testatorem, licet secus sit in contractibus, *ibid.*
 Testes debent audire nomen heredis ex ore testatoris, tom. 4. T. §. 9. n. 68.
 Quinam testes sint idonei in testamentis, *ibid.*
 Testes debent videre testatorem, tom. 4. T. §. 9. n. 69.
 Quid servetur tempore pestis? *ibid.*
 Testes an probent deponendo de his, quæ audierint per patientem intermedium, vel coram, tom. 4. T. §. 9. num. 70.
 Testes de auditu proprio, si concutras etiam visus plenè probant, t. 4. T. §. 9. n. 71.
 Testes de auditu auctoris, quam fidem faciant, tom. 4. T. §. 9. num. 72.
 Testes de auditu ut probent, quæ requirantur, *ibidem.*
 Testes de auditu qualiter probent in antiquis, *ibidem.*
 Testes de auditu si nominent auctorem non idoneum nihil probant, & alia de hac materia, *ibid.*
 Testes deponentes vixisse de nocte, vel cognovisse ad vocem qualiter probant, t. 4. T. §. 9. n. 73.
 Testes deponentes per dictionem *Circa* sine alia dictione temporis continuationem denotante, an probent de tempore, t. 4. T. §. 9. n. 74.
 Testes qualiter deponere debeant, & quæ requirantur ad reprobandum immemorabilem, *ibid.*
 Testis an sit necesse, quod deponat de tempore præciso, quando non est de essentia, *ibid.*
 Testes deponentes obcurè, & dubitativè in criminalibus non probant, *ibid.*
 Testes de credulitate an, & quando probent, *ibidem.*
 Testes qualiter deponere debeant in antiquis probandis, *ibidem.*
 Testes suspecti de obligatione ob lapsum temporis non probant, *ibid.*
 Testes plures contrarii deponentes per dictionem *Circa* an, & qualiter possint redacti ad concordiam, tom. 4. T. §. 9. num. 75.
 Testes an probent per dictionem, & *plus*, *ibid.*

Testes per dictionem *ultra* nulli probant, ibid.

Probatio debet esse necessaria concludens, tom. 4. T. §. 9. num. 76.

Testes an sit necesse vt deponant de tempore, ibidem.

Testes deponentes per eundem præmeditatum sermone, an probent, t. 4. T. §. 9. n. 77.

Testes deponentes super forma verborum, vel de formalibus verbis non probant, si in aliquo varient, & quando scilicet, ibidem.

Testes instructi à parte, an probent, ibid.

Testes non probant quando illorum depositio cadit in tempus infantie, t. 4. T. §. 9. n. 78.

Quid de testibus in arate legitima constitutis: ibid.

Testium veritas, vel singularitas triplex, nempe oblativa, distinctiva, & adinstructiva, qualiter inducatur, & alia, t. 4. T. §. 9. n. 79.

Quibus magis sit credendum in singularitate tam oblativa, quam distinctiva, vel cumulativa, ibidem.

Testes singulares an, & quando probent, ibidem, & num. seq.

Testes singulares an probent, & sufficiant in causa hereditas, adulterij, sodomie, & huiusmodi, ibidem.

Testes singulares, an sufficiant ad probandum corpus delicti, ad penam extraordinariam, & nocturnam, & alia de testibus singularibus, ibid.

Testes mille singulares tantum probant quantum unus, t. 4. T. §. 9. num. 80. quomodo sit recipienda ista propositio, ibidem.

Testes singulares quando probent, vel non, laze ibidem.

Testes qualiter presumantur contestes de loco, & tempore, t. 4. T. §. 9. n. 81.

Testes vt dicantur contestes, & convincant qualiter deponere debeant, ibid.

Testium numerus quando dicatur effractus, ita vt sit à iudice restringendus, t. 4. T. §. 9. n. 82.

Testes duo plene probant, & alia, ibid.

Qualiter testes, iudices, & alij cooperantes in criminalibus, ex quibus iniquatur morti, vel membri mutilatio, efficiantur irregulares, tom. 4. T. §. 9. num. 83.

Testes tenentur dicere integram veritatem tam pro teo, quam pro fisco, & iudices illam recipere non mutilatam, tom. 4. T. §. 9. n. 84.

Testes examinati pro fisco, qualiter possint etiam per reum examinari ad eius defensionem: quid si destruant primam depositionem favore fisci factam, tom. 4. T. §. 9. num. 85.

Testes non debent turmarum, & infamum, sed separatim examinari, nisi adit consuetudo in contrarium prout in Francia, & Sabaudia, & quid servetur in Italia Etruria, t. 4. T. §. 9. n. 86.

Testes iuramentum examinati an probent, si postea in repetitione separatim deposuerint, ibid.

Testes deponentes sub spe impunitatis an probent, t. 4. T. §. 9. num. 87.

Testes non tenentur respondere interrogatorijs continetibus propriam turpitudinem, tom. 4. T. §. 9. num. 88.

Testes deponentes vigore monitorij Ecclesiastici an, & qualiter probent, t. 4. T. §. 9. n. 89.

Testes an aliquando possint oretenus audiri, & non deponendo pro fisco dimitti, tom. 4. T. §. 9. n. 90.

Testes examinati coram iudice laico, contra aliquem postea detectum Clericum, si iterum examinati à iudice Ecclesiastico recedant à priori dicto, an possint torqueri, t. 4. T. §. 9. num. 91.

De testibus plura, remissive, tom. 4. T. §. 9. num. 92. & 93.

Testes, qui ante examen fecerunt fides, non probant, & quare, t. 4. T. §. 9. num. 93.

De testibus, qui plene tractant, talis multis dubijs, ibidem.

Testes inter alios, quam probationem faciant ad fauorem auctij, si sint mortui, vel alius haberi non possint, tom. 1. A. §. 9. n. 7.

De testibus alia vide in §. Admissio, n. 20. & seq.

Testes de fama plene probant in antiquis, tom. 1. A. §. 31. num. 5.

Testes qui falsâ depositione, & pecunia corrupti fuerant in causa, vt quis morti traderetur an dicantur assassini, t. 1. A. §. 42. n. 3.

Testimonium Clerici qualiter præualeat testimonio laicorum, tom. 1. C. §. 18. n. 30. & alia de materia.

De testibus alia vide in §. Confessio, & §. Debitur, num. 65.

Testes an, & quando possint corrigere, & augere suas depositiones, tom. 1. C. §. 43. n. 13.

Alia vide in §. Delictum, §. Dilectio, num. 39. Domestici, & §. Familiaritas.

Testes an sint de necessitate repetendi pro legitimatione processus, t. 1. C. §. 43. n. 27.

Testes non sunt contrarij, licet unus deponat plus alijs, t. 1. A. §. 15. n. 43.

Testium dicta non sunt cauillanda, sed cadiuandanda, & quomodo, t. 1. A. §. 15. n. 31. & seq.

Testes consensu quando admittantur, vel non fauore defensionis, tom. 1. A. §. 15. n. 39.

Testes inhabiles quando admittantur, tom. 1. A. §. 15. num. 37.

Testes quando possint torqueri vel non, tom. 1. A. §. 15. num. 34.

Testis quando dicatur varius, & petitus, vel non, & quale dictum attendatur, tom. 1. A. §. 15. num. 32.

Testes inter alios examinati, an probent pro tertio, t. 1. A. §. 9. n. 7. in fine.

An, & quando teneantur detegere delinquentes, tom. 1. in Discur. de qualitat. perfect. n. 85. & 89.

Testis vnicus examinatus pro fisco, an probet contra fiscum, tom. 1. A. §. 15. n. 11.

Testes an possint oretenus audiri, tom. 1. C. §. 43. num. 34.

Testes deponentes de immemorabili, cuius etatis esse debeant, tom. 2. E. §. 14. n. 14.

Testes singulares qualiter probent possessionem, tom. 2. E. §. 31. num. 3.

Testes falsum deponentes, ad quid teneantur in viroque foro, & alia, t. 2. F. §. 4. n. 11.

Testes in recognitione scripturarum alterius qualiter deponere debeant, tom. 2. §. Furram, in Voto Auctoris, num. 2.

Testes an torqueri possint non data copia indiciorum, t. 21. l. §. 14. n. 7.

Testes qualiter repellantur ob proprium interese, t. 2. l. §. 30. num. 3.

Testes recipientes aliquod pro falso testimonio, an illud restituerent teneantur, t. 2. l. §. 41. n. 35.

Testes non deponentes in primo examine, sed in secundo, an probent, tom. 2. l. §. 41. n. 79.

Testes singulares in crimine assassini coniungantur, tom. 3. M. §. 5. n. 21.

Testes mendaces an probent, tom. 3. M. §. 14. n. 5.

Testes deponentes vigore monitorij in Curia Ecclesiastica, an possint compelli deponere in Curia seculari pro causa criminali, & alia, tom. 3. M. §. 31. num. 1. & 6.

Vt probent etiam in ciuili debent iudicialiter reperti, ibidem.

An faciant probationem in causa criminali, ibid.

Testes super negaturis quales esse debeant, & quomodo deponere, t. 3. N. §. 3. n. 5.

Testes presumuntur idonei, nisi contrarium probetur, t. 3. O. §. 5. n. 38. & seq.

Testes singulares, & maculati sunt idonei in crimine barbaritatis, t. 3. O. §. 5. n. 39.

Quando non dicantur deponere ad exonerandum, t. 3. O. §. 5. num. 44.

Testes an presumantur idonei, vel sit probanda talis qualitas, & ex quibus suppleatur, tom. 3. Q. §. 1. num. 21.

Testes mediatores, vel alii inhabiles, qualiter probent contra officiales, t. 3. O. §. 5. n. 46.

Testes singulares in occultis iungantur ad effectum torquendi, ibid.

Testes deponentes relative an probent, tom. 4. R. §. 8. num. 4.

Testes examinati pro informatione Curie, an probent sine repetitione, t. 4. R. 9. 15. n. 1.
 Testes iurati repelluntur etiam in criminibus ex ceptis, t. 4. R. 9. 18. n. 6. 4.
 Testes quor requirantur in testamentis, & alia, tom. 4. T. 5. 7. num. 1.
 Testes post publicationem processus, & delicta testificati, non repetendi ad instantiam partis, plenè vide §. Repetitio.
 Testes mortui, & absentes habentur pro repetitis, & probant, ibidem.
 Testes possunt de nouo produci ad defensionem, non obstante publicatione processus, vide Repetitio.
 Alia vide §. Falsitas, §. Vicinus, n. 2. Vxor, &c.
 De testibus, & eorum repetitione plura, vide t. 3. Addit. Nouiss. cap. 13.
 Testes deponentes de consistentibus in iure, singulares, vel ad le exonerandum non probant, tom. 4. in Resolut. cap. 17.
 De testibus plura vide etiam in Praxi, §. Testimoni, e nella Prefazione di detta Pratica, num.

T H E S A V R V S.

Thesaurus quid sit, & quibus acquiratur, tom. 4. T. 5. 10. n. 1. & seqq.
 Thesaurus inuentus arte magica, ad quos pertineat, & quid de consuetudine, tom. 4. T. 5. 10. n. 2.
 Quomodo, & quando possint puniri querentes Thesauros, vel alia metalla, ibid.
 An possit induci per legem, vel statutum, vel consuetudinem, vi Thesauri ad Principem pertineant, an sint de Regalibus, & alia de thesauris, ibid.
 Thesaurus inuentus in re emphyteutica, ad quos spectet, t. 4. T. 5. 10. n. 3.
 Thesaurus inuentus per viam ex socijs, an sit alijs communis, tom. 4. T. 5. 10. n. 4.
 Thesaurus inuentus in bonis Ecclesie, an spectet ad Ecclesiam, vel Principem, t. 4. T. 5. 10. n. 5.
 Thesaurum perquirens data opera in alio, an puniri possit, tom. 4. T. 5. 10. n. 6.
 Thesauri inuentor ad quid teneatur in foro conscientie, t. 4. T. 5. 10. n. 7.
 Thesaurus inuentus est donum Dei, & quid inde, tom. 4. T. 5. 10. n. 8.
 Thesaurus qualiter equiparatur inuentori absque obligatione restituendi, & alia, t. 4. T. 5. 10. n. 9.
 Thesaurus repertus in fundo empto, ad quem spectet, t. 2. E. 5. 8. n. 41.
 Alia vide in Praxi §. Tesori.

T H E S A V R A R I V S.

De thesaurarijs Cameræ, remissio, t. 4. T. 5. 10. num. 2. & §. Depositor, n. 1.
 Thesaurarius Principis, an sustineat damnum mutationis monetarum, tom. 3. I. 5. 16. n. 2.
 Thesaurarius contraheudo pecunias, an committat peculatum, tom. 3. P. 5. 12. n. 15.

T I M O R.

Timor infidiarum dicitur iusta causa, non comparendi personarum ad locum iudicij, tom. 4. T. 5. 11. n. 1.
 Timens ab alio offendi, qualiter possit petere cautionem de non offendendo, tom. 4. T. 5. 11. n. 2.
 Timor, & metus quando exerceat, vel annullat actum, t. 4. T. 5. 11. n. 3.
 Timor hominum est, sed nimis damnum, & qualis debeat esse in iudice, tom. 1. in Discurs. de iud. perfect. num. 46. & seqq.
 Timor Dei necessarius ad salutem, tom. 2. I. 5. n. 10.

T I P O G R A P H I.

Typographi an excusentur operando diebus festis, t. 2. F. 5. 10. num. 6.

T I T V B A T I O.

Titobatio, & mendacium, an faciat indicium ad torturam, tom. 3. M. 5. 14. n. 3.

T I T V L V S.

Titulus habitus à Principe non retardat immisionem, & ex remedio l. fin. de iudic. D. Adrian. toll. t. 4. T. 5. 12. num. 1.
 Titulus quando presumatur ex præsatione decenniali, tom. 4. T. 5. 12. n. 2.
 Titulus an, & quando presumatur ex cursu longi temporis, ibid. & §. Dominus, n. 15.

Titulus præambulus qualiter inducat præsumptionem, & aditus sequentes ex præambulo titulo facti, ibid.

Titulus inualidus quare præstans, vel odio illius, cui fit præstatio, qualiter conualideretur, tom. 4. T. 5. 12. num. 3.

Titulus inualidus ob defectum solemnitatis, qualiter possit conualiderari, t. 4. T. 5. 12. n. 4.

Titulus inualidus auctoritate iuris publici, vbi agitur de inducenda obligatione, an conualideretur in futurum, etiam ex decenniali præstatione, tom. 4. T. 5. 12. num. 5.

Titulus inualidus de iure publico, vbi agitur de inducenda liberatione, qualiter conualideretur, t. 4. T. 5. 12. num. 6.

Titulus oritur, quando agitur de inducenda obligatione furui temporis, ex cursu temporis, cuius iniur memoria non extat, t. 4. T. 5. 12. n. 7.

Titulus ad inducendam obligationem furui temporis, non resultat ex solo cursu decem, vel viginti annorum, & fecus vbi agitur de inducenda liberatione, tom. 4. T. 5. 12. n. 8.

Titulus præsumitur præcessisse ab initio in præiudicium illius, qui antea inuenit aliquid præter per decem annos, t. 4. T. 5. 12. n. 9.

Prædicta intellige de præstationibus realibus, secus vbi ageretur de obligando aliquem ad ius personale, & de præiudicio tertij, ibid.

Quid in minore, ibid.

Titulus quid sit, qualiter necessarius in beneficio, quando dicatur coloratus, quare afferat commodum, & alia, remissio, t. 4. T. 5. 12. n. 10.

Possidens beneficium an, & quando teneatur probare titulum, ibid.

Possidor an, & quando teneatur probare titulum sui prædecessoris, & quomodo, ibid.

Titulus an possit multiplicari pro eadem re, ibid.

Titulus si redigatur ad non titulum, qualiter sit res cum fructibus restituenda, tom. 4. T. 5. 12. numero 11.

Producto ab initio titulo insufficienti, an possit deinde opponi de titulo efficaciori, tom. 4. T. 5. 12. num. 12.

Titulus errore facti suffulcit de causa legitimam præscribenda, t. 4. T. 5. 12. n. 13. & alia.

Titulus coloratus qualiter inducatur, & probetur in beneficiis, t. 4. T. 5. 12. n. 14.

Tituli quæstiones restitue non possent, qui ius suum agnoscit ex eodem titulo, tom. 4. T. 5. 12. numero 15.

De titulo, & eius effectibus, remissio, ibid.

Titulus quot modis sumatur, quando habeatur pro non titulo, & alia, remissio, tom. 4. T. 5. 12. num. 16.

Titulus sine traditione non transfert dominium, vide §. Furtum, in Voto Audit. n. 23.

Titulus mandati cum traditione an transferat dominium, ibid. num. 24.

Titulus an, & quando attendatur in manutatione, tom. 3. M. 5. 6. n. 8.

T O R T V R A.

Tortura quid sit, quomodo probetur, de illius atrocitate, & grauitate, tom. 4. T. 5. 13. n. 1.

Tortura an olim esset in vtu, & de iure permissa, tom. 4. T. 5. 13. num. 2.

De diuersis tormentorum generibus, ibid.

Quætor tormenta horis sunt in vtu apud Tribunalia, de quibus, ibid.

Tortura est remedium infidiarum pro veritate eruenda, tom. 4. T. 5. 13. n. 3.

Tortura distinguitur in plures gradus, de quibus, ibid.

De modo augendi dolorem, & cruciatum in tormento funis, remissio, ibid.

Qualiter sint puniendi iudices indebitè torquentes, ibidem.

Quid solum si dubitetur reum non sentire tormentum, ibidem.

De remedijs contra torturam, & eorum dissolutionem, ibidem.

Tormentorum vfus qualiter sit necessarius Reipublicæ, ibidem.

Tortura vt possit inferri plura requiruntur, de quibus, tom. 4. T. §. 13. n. 4.
 Tortura an possit inferri diebus feriatis, ibid.
 De impedimentis ne rei tormento sumi subiiciantur, ibid.
 Tortura non inferri nisi pro crimine sit imposita pena corporis afflictiva, t. 4. T. §. 13. num. 5.
 Tortura qualiter possit inferri etiam in delictis, & furis leuibus, & alia, ibid.
 Tortura an sit locus in crimine adulterij, ibid.
 Tortura qualiter possit inferri etiam in causis ciuilibus habentibus crimen annexum, & in causa viuarum, ac contra mercatores fallios, ibid.
 Que indicia precedere debeant vt possit inferri tortura, ibidem.
 Tortura an possit inferri, vbi pena corporalis est reducta ad pecuniariam vigore statuti, vel consuetudinis, ibid.
 Tortura cuiusque persone potest inferri, nisi sit expressè privilegiata, & excepta, prout senes, mulieres pregnantes, muli, iuridi, & huiusmodi, t. 4. T. §. 13. n. 6.
 Equites D. Stephani non torquentur nisi consulto Serenissimo Magno Magistro, ibid.
 An in delictis exceptis, & alijs atrocissimis attendantur privilegia personalia circa toruram, ibid.
 Tortura impeditur ratione morborum, vel consuetudinis, & labundum corporis, de quibus, t. 4. T. §. 13. n. 7. vbi de febre, apoplexia, epilepsia, & huiusmodi.
 Qualiter sit standum iudicio medicorum, & alia, ibid.
 Quid agendum, quando tortura non potest inferri, & extant legitima indicia, ibid.
 Tortura regulariter non potest inferri denegatis defensionibus, & ante publicationem processus, t. 4. T. §. 13. n. 8.
 De preiudicia quarundam Curiarum denegandi ad torturam in atrocissimis, etiam non datis prius defensionibus, ibid.
 Quid seruetur in Tribunalibus S. Inquisitionis, ibid.
 Tortura an possit inferri sine peccato denegatis defensionibus, ibid.
 De materia, & casibus in quibus potest inferri tortura ex abrupto denegatis defensionibus secundum praxim Regni Sicilie, & aliorum locorum, ibid.
 Tortura quando possit repeti, vel conuari ex processu informatiuo, ibid.
 Que requirantur vt possit procedi ad torturam denegatis defensionibus, qualem sit durus huiusmodi procedendi modus, & alia de hac materia, latè ibid.
 Tortura an possit irrogari quando reus faciat delictum, sed conditionaliter, in t. 4. T. §. 13. n. 9.
 An in homicidio à pluribus commisso in rixa, quando ignoratur homicida, ibid.
 An iudex teneatur acceptare confessionem qualificatam, siue prosequi in tormentis pro habenda pura confessione, ibidem.
 Tortus pro habenda aliqua parcia responsione, si spontè faciat delictum, de quo alias non aderat legitima indicia ad torturam, sibi præiudicat, tom. 4. T. §. 13. num. 10.
 De tortura super intentionem in hæreticis, & magia, ibid.
 Confessio incidenter facta, an sufficiat ad condemnationem, ibid.
 Tortura an purget veras probationes contra reum existentes, tom. 4. T. §. 13. num. 11.
 Tortus cum negatur qualiter possit à tunc pena extraordinaria puniri flagitibus iudicij grauitissimi, & non factis pnegari, ibid. & n. 12.
 Tortura qualiter attingatur reo confesso, vel consilio cum protectione, ibid.
 Tortura an possit dari super alijs delictis in genere, ibid.
 Tortura quando plures sunt torquendi, est inchoanda à magis suspecto, & emendiori, tom. 4. T. §. 13. n. 13.
 Tormentum furis vtique ad quantum tempus possit inferri, tom. 4. T. §. 13. n. 13.
 Tortura testium debet esse leuis, & alia, tom. 4. T. §. 13. n. 14. & seqq.
 Tortura in socio criminis qualis esse debeat, ibid.
 Tortura quos defectus facit, vel non, & quid operetur, ibidem.
 Quid de consuetudine tortus Italia? ibid.
 Tortura an, & quando, & quoties possit repeti, vel diuidi, quibus temporis spacijs, & alia de hac materia, latè t. 4. T. §. 13. n. 15.

Quid seruetur Florentie, ibid.
 Tei confitetur in tortura, & totidem negans, vel ratificare recusans, qualiter possit adhuc pena extraordinaria puniri, ibid.
 Tortura quomodo probetur illata, & alia, tom. 4. T. §. 13. num. 17.
 Tortura mandataris illata, prodest etiam mandanti, t. 4. T. §. 13. n. 17.
 Tortus an possit interrogari de socijs, ibid.
 Tortura illata vni cum negatiua, an prodest socijs eiusdem delicti, ibid.
 Tortus, si sustinet negatiuam, an sit sufficiens ad absolendum, tom. 4. T. §. 13. num. 18. Quid seruetur de consuetudine.
 Quid si superueniant nouæ probationes? ibid.
 Tortura indebitè, vel excessiue illata cedit in diminutionem pene, ibid.
 Tormentum Vigiliæ quid sit, quando adhibeatur, que sint per iudicem animaduertenda circa huiusmodi tormentum, & alia, t. 4. T. §. 13. n. 19.
 Ex quibus signis cognoscatur deficientia rei in tormento, ibidem.
 Tormentum taxillorum, & subillorum quid sit, quomodo, & cum quibus solet adhiberi, tom. 4. T. §. 13. num. 20. & 21.
 De morbis peculiaribus hoc tormentum impediens, & alijs, ibid.
 Tortus, siue torquendus vtens signis superfusionem sapientibus, an puniri debeat; an hoc consideretur tamquam iudicium, & alia, t. 4. T. §. 13. n. 22.
 Sociilegium an sit delictum mixti fori, ibid.
 Tortura an possit à iudice alteri delegari, tom. 4. T. §. 13. num. 23.
 Quid seruetur Florentie, ibid.
 Torquendi tolerari vii varijs temeris, & bullitissimis, ne sentiant dolorem, de quibus Nouell. in sua pract. part. 2. tract. ad cens. lit. an indic. pro reo danda sint, num. 23. fol. mibi 79. & tom. 4. T. §. 13. n. 24.
 De remedijs naturalibus contra torturam, ibid.
 An in casu repetitionis tormentorum, opus sit reo assignare nouas defensiones, ibid.
 Quid sit confessio nolte ratificare? ibid.
 Tortura an possit inferri non confitendo de corpore delicti, & an pro illo inueniendum, t. 4. T. §. 13. n. 25.
 Tortus indebitè acceperat, & ratificet qualiter debeat absolui, & confitendo sit nullus, tom. 4. T. §. 13. n. 26.
 Tortura an, & qualiter possit inferri reo conuicto, vel confesso aut, vel post inuentum condemnatorum ad habendos in eos delicta, vel super alijs delictis, tom. 4. T. §. 13. num. 27.
 De tortura, qui trahent, t. 4. T. §. 13. n. 28.
 Alia vide in §. Delictum, n. 12.
 Tortura iudicij arbitraria quomodo, tom. 2. A. §. 15. num. 24.
 Tortura reorum an possit delegari, & quid seruetur Florentie, tom. 1. A. §. 15. n. 25.
 Tortura an sit praticanda cum admittis ad nouas defensiones, tom. 1. A. §. 15. n. 26. & 27.
 Tortura an possit inferri pro inueniendo corpus delicti, t. 1. C. §. 50. n. 17.
 An offensus, vt reuelent delinquentes, tom. 1. D. §. 13. num. 12.
 Tortura an possit inferri pro furto modici valoris, tom. 2. A. §. 28. n. 13.
 Tortura an possit irrogari reo, vel testi non data copia indiciorum, tom. 1. §. 14. num. 7. & denegatis defensionibus.
 An sentiat, vide Smedus, n. 9.
 Tortura an purget plures defectus testium, tom. 3. O. §. 5. num. 43.
 Tortura est incipienda à filio, quando torquendi sunt pater, & filius, tom. 3. P. §. 6. n. 50.
 An sit inferenda mulieribus forilegis, & maleficis, t. 3. M. §. 18. n. 9.
 Alia vide in §. Fuga.
 An, & quibus seruatibus possit ad torturam procedi ex processu informatiuo. Corrus delicti quomodo constare debeat in crimine monetarum, & alia, vide Addit. nouiss. tom. 1. cap. De tortura vide etiam plura in Praxi, §. Tortura, & nella Prefazione di detta Pratica.

TRACTATUS:

Testatus an probet contractum, tom.1. C. §.44.n.7.

Testatus ad delinquendum, quibus coniecturis probetur, tom.2. Fl. §.7. n.15.

TRADITIO.

Traditio sine titulo habili non transfert dominium, vide.

§.Furtum in Voto Auditoris, n.23.

Traditio pecunie sine aliqua expressione, quem contractum inducat, ibid. n.28.

TRANSACTIO.

Transactio quid sit, quoniam, de quibus possit transigi, quomodo perficiatur, de quaestione notanda, & rei, ac de illius requisitis, & alijs remissive, tom.4. T. §.14. num.1.

Transactio qualiter differat à pacto, ibid.

Transactio est contractus innominatus, & alia, ibid.

An sit stricti iuris, vel bonæ fidei, ibid.

De quibus contractibus possit transigi, vel non, ibid.

Transactio æquiparatur sententiæ, habet vim rei iudicatæ, & alia de effectibus transactionis, tom.4. T. §.14. n.2.

Transactio qualiter impediat immisionem, & alia remedia executiva, habeat executionem paratam, impediat litis ingressum, & alia de viribus, & effectibus transactionis, ibid.

Transactio est species alienationis, & ideo prohibetur alienare, prohibetur etiam transigere, tom.4. T. §.14. num.3.

Transactio de rebus, & bonis Ecclesiæ an, & quando fieri possit, eum quibus solemnitatibus, quos afficiat, vel non, & alia, ibid.

Minor non potest transigere sine debitis solemnitatibus, an detur restitutio in integrum aduersus transactionem iurata, & alia, ibid.

Qui possint transigere, vel non, ibid.

Transactio vigore consuetudinis Marchie debet insinuari, ibidem.

Transactio super delicto an, & quando faciat iudicium, t.4. T. §.14. n.4.

Transactio, de quibus delictis sit licita, vel non, ibidem.

Quid ferretur de consuetudine totius Italie, & in Hispania, ibid.

An possit transigi super causa sacris personæ, & in materia viciarum, & alia, remissive, ibid.

Transactio super alimentis, an, & qualiter fieri possit, & alia de hac materia, t.4. T. §.14. n.5.

Transactio an fieri possit circa salarium, & mercedem, ibidem.

An super legitima, ibid.

Transactio super dependentibus ex vitima voluntate, an, & quomodo fieri possit, tom.4. T. §.14. num.6.

Transactio facta super testamento refertur ad quemlibet ipsius testamenti partem, an ad codicillos, ibid.

Transactio an possit fieri à cæco, vel literarum ignaro, ibidem.

Transactio continens plura capitula separata, si annulletur quo ad vnum, an sustineatur in alijs, tom.4. T. §.14. num.7.

An præsumatur, & ex quibus correspondeat, & alia, ibid. & n.11.

Transactio super generalibus, & vniuersalibus concepta, qualiter tractatur ad omnia etiam incognita, & incognita, t.4. T. §.14. n.8.

Transactio refertur ad ea tantum, que erant controversia, ibidem.

Transactio per verba generalia quando restringitur, vel non, ibid.

Transactio prima non nouatur per secundam, nisi expresse dicatur, vel flante incompatibilitate, ibid.

Transactio qualiter restringitur ex proemio, tractatione, lre, causa, & computis in ea præmissis, ibidem.

Transactio restricta ad certa bona non extenditur ad alia, nec comprehendit lras postea superueniens, & alia, ibidem.

Transactio, que non valet in vim transactionis, si sit iurata, an, & quando sustineatur saltem in vim partu, t.4. T. §.14. n.9.

Transactio facta per heredem grauatum, qualiter sit seruanda ab omnibus sequentibus vocatis, quando secus, & alia, t.4. T. §.14. n.10.

De transactione super bonis fideicommissarijs, feudalijs, emphyteuticis, & huiusmodi, ibid.

Transactio facta a legatario cum hærede super contranentione voluntatis testatoris, an, & quando præiudicat alijs vocatis, ibid.

Transactio facta à Principe cum subditis est à successoribus obseruanda, ibid.

Principes qualiter obligentur ex contractu, & afficiat eius successores, vel non, ibid.

Statutum qualiter possit etiam fieri per vim transactionis inter Dominum, vel Principem, & subditos, ibid.

Transactio facta sine causa, & super re clara an valeat, t.4. T. §.14. n.11.

Transactio facta ex falsa causa, & ratione supposita non veri oon valet, nec etiam in vim pactu iustinetur, etiam iurata, & obligatione camerali vallata, ibidem.

Allegans falsam causam tenetur concludenter probare, & alia, ibid.

Transactio an sustineatur ex solo timore, & vociferatione existentium testamenti, vel lris, de quo timore an stent assertioni, vel confessioni partium, ibidem, & num. seq.

Transactio præsumitur ex iusta causa facta, & valida, ibidem.

Transactio non rescinditur licet non sit expressa causa, ibidem.

Qualiter non possit recedi à transactione per aliam transactionem, nisi prima fuerit dubia, ibidem, & num. seq.

Transactio fundata super statuto insufficiente ex defectu potestatis, non valet, & alia, ibid.

Transactionis iusta causa que dicatur, tom.4. T. §.14. num.12.

Transactio quas clausulas continere debeat, & numquam possit rescindi quando sit ob recessum à lre, ibidem.

Transactio simulata non valet, ibid.

Quando res super qua transigatur dicatur dubia, & incerta, vel clara, & liquida ad effectum insinendi, vel infringendi transactionem, ibid.

Transactio qualiter possit fieri etiam de articulo iuris dubio, & quando ad hunc effectum dicatur articulus iuris dubius, ibid.

Transactio facta per maiorem partem Vniuersitatis an, & quando præiudicat alijs, tom.4. T. §.14. num.13.

Transactio facta per administratorem Ciuitatis super re dubia, valet, ibid.

Transactio facta à maiori parte creditorum an, & quando præiudicat minori, & alia, ibid.

Transactio facta super Decimis, sine auctoritate Pape non egreditur suum auctorem, tom.4. T. §.14. num.14.

An extendatur ad bona postea quæsitæ, ibid.

Qualiter possit transigi super Decimis præteritis, ibidem.

Transactio facta per adultum cum vno ex tutoribus qualiter illi præiudicat quo ad alios, tom.4. T. §.14. num.15.

Transactio super administratione, an pariat exceptionem lris finitæ, ibid.

Transactio facta cum vno non patrocinatur alijs, ibidem.

Transactio facta per tutorem super rebus pupilli, an valeat, & alia, ibid.

Transactio an, & qualiter possit impugnari, & alia de quibus supra motus, tom.4. T. §.14. n.16.

Transactio quando possit rescindi, vel non, tom.4. T. §.14. num.17. vbi de enormissima latione, & que talis dicatur &c.

Transactio an possit rescindi per instrumenta de nouo reposita, vel nouos testes, ibid.

Transactio facta super hereditate defuncti, qualiter rescindatur.

- scindatur per testamentum nouiter repositum, & alia, ibidem.
- Transactio per quam fuit recessum à litibus, ut possit ex capite lesionis rescindi, quae sine probanda ibidem.
- Transactio donec non fuerit rescissa per sententiam, & est seruanda, nec potest retardari executio, & alia, ibidem.
- Imò nisi per tres conformes fuerit iudicata inualida, ibidem.
- Transactio sublati potest vtrunque pars agere, & uti primariis iuribus, & quando fecus, ibid.
- An, & quando per transactionem inducatur novatio prioris contractus, ibid.
- Quid si in transactione adfit pactum resoluitiuum in casu contrarietatis, alio purificatio, qualiter resoluitur transactio; an debeantur fructus; de pacto legis commissoriae qualiter procedat in transactione, & alia, ibidem.
- Transactio facta per principalem prodest etiam fideiussori, t. 4. T. §. 14. n. 18.
- Quod in transactione possit apponi pena, ibid.
- Transactio qualiter probetur, tom. 4. T. §. 14. n. 19.
- Transactio potest fieri sub conditione, quae non pñificata, nihil operatur, tom. 4. T. §. 14. n. 20.
- Transactio quibus modis, & formis fieri possit, ibid.
- Transactio iusto metu inita qualiter rescindatur, & etiam iurata, si fuerit facta pretio aliorum instrumentorum; item de comuni partium consensu, & alia, t. 4. T. §. 14. n. 21.
- Reclamare volens contra transactionem, intra quantum tempus id facere debeat, ibid.
- Transactionem iuratum impugnapre volens, an absolutioe à iuramento opus habeat, ibid.
- Transactio, quae per quadraginta annos non fuit obseruata qualiter nullius sit roboris, & alia, ibid.
- Transactio qualiter possit rescindi per occultam compensationem, ibid.
- Transactio non potest in parte approbari, & in alijs improbari, tom. 4. T. §. 14. n. 22.
- Transactio non subditur nisi adimpleatur, quod fuit promissum, tom. 4. T. §. 14. n. 23.
- Quando dicatur mutuo consensu recessum à transactione, & alia, ibid.
- Transactio an inducat nouum titulum, tom. 4. T. §. 14. n. 24.
- An habeat locum retractus, vel ius congrui in transactione, ibidem.
- An ex transactione debeatur Gabelia, ibid.
- Transactio extinguit priora parium lita, praecedentium titulum nouat, & alia de hac materia, ibid.
- Transactio facta super validitate professionis, mediante pecunia, sine licentia superioris est simoniacae, t. 4. T. §. 14. n. 25.
- Transactio super matrimonio carnali iam contracto, ad illud soluendum, non valet, ibid.
- Transactio an, & quando fieri possit de rebus dotalibus, vel extradotalibus, ibid.
- Transactio facta cum pacto soluendi aliquid pro fructibus pecuniae promissa an recompensationem bonorum fructiferorum, an sit licita, tom. 4. T. §. 14. n. 26.
- An in transactione possint fructus sine labe vltur in pactum deduci, ibid.
- Transactio inita super transactione congrue debet, an sit attendenda, t. 4. T. §. 14. n. 27.
- Transactio super reductione pensionis inter titularem, & pensionarium ex causa litis praecedentis super insufficiencia fructuum, valet, tom. 4. T. §. 14. n. 28.
- Transactio de rebus Ecclesiae absque auctoritate Papae, non excedit vitam transigentis, tom. 4. T. §. 14. n. 29.
- Transactio facta cum fisco, vel Principe circa exactionem vectigalium, si transgens non soluat promissa, potest rescindi, tom. 4. T. §. 14. n. 30.
- An ex capite non implemendi possit à transactione recedi, ibidem.
- Transactio an possit rescindi ex capite erroris, t. 4. T. §. 14. n. 31.
- Transactio facta cum herede debitoris, non nocet creditoribus hereditarijs, t. 4. T. §. 14. n. 32.
- Transactio qualiter valeat inter duas Ecclesias absque beneficio Apostolico, tom. 4. T. §. 14. n. 33.
- Transactio facta per Parochum super iuribus parochialibus, an preiudicat Parochiano, ibid.
- Transactio super iure patronatu aliquo dato, vel promissa inter laicos, & personarum Ecclesiasticarum, an subsistat, & an afficiat successores, tom. 4. T. §. 14. n. 34.
- Transactio inter Medicum, & infirmum, ac inter Ad-uocatum, & clientem an subsistat, tom. 4. T. §. 14. n. 35.
- Transactio super hereditate viuentis, an, & quando sustinetur, tom. 4. T. §. 14. n. 36.
- Transactio facta à defuncto, an possit ab herede impugnari, t. 4. T. §. 14. n. 37.
- Transactio an possit à testatore prohiberi, ibid.
- Transactio super donatione, an ex superuenientia filiorum possit reuocari, sicuti ipsa donatio, tom. 4. T. §. 14. n. 38.
- Transactio an nocet tertio, t. 4. T. §. 14. n. 39.
- Transactio facta inter filios primi matrimonij, & vtricum ex dispositione leg. hae archidia. Cod. de secund. nup. qualiter sustineatur, tom. 4. T. §. 14. n. 38.
- Transactio, siue renunciatio facta à filiis in fauorem matris binibz, an comprehendat lucra ipsa à lege delata in penam secundarum nuptiarum, ibidem.
- De transactionibus, remissiuè supra n. 38. & alia vide in §. Cautela, n. 2.
- Transactio super Decimis an valeat, tom. 1. D. §. 6. n. 8.
- Transactio an retardetur per exceptiones, tom. 1. E. §. 3. n. 20.
- Transactio super fideicommissio an afficiat omnes vocatos, tom. 1. F. §. 12. n. 43.
- Transactio an habeat tacitam hypothecam, tom. 2. H. §. 5. n. 34.
- Transactio heredis cum legarijs, an nocet filiis vocatis, tom. 2. H. §. 3. n. 18.
- Transactio an requirit insinuationem, tom. 1. I. §. 2. n. 13. vers. antepenult.
- Transactio an sit licita circa legitimum, tom. 3. L. §. 6. n. 15.
- Transactio an, & quando possit rescindi ex causa lesionis, tom. 3. L. §. 9. n. 13.
- Transactio à minore facta, an subsistat, tom. 3. M. §. 3. n. 37.
- Transactio super nobilitate sanguinis non valet, nec preiudicat, t. 3. N. §. 4. n. 7. & 8.
- Transactio super delicto inita, vel tractata, an faciat indicium, t. 3. P. §. 10. n. 24.
- Transactio an fieri possit à Praetere de bonis Ecclesiae, t. 3. P. §. 36. n. 2.
- Transactio facta à maloore parte erectorum, an, & quando preiudicat minori, tom. 4. S. §. 5. n. 13.

T R A N S L A T I O.

Translatio pensionis, an, & quomodo fieri possit, vide Penſio.

T R A N S I T I V S.

Transitus an censetur exceptuatus in qualibet prohibitione, vide §. Banna, n. 6.

Transitus per locum, an sit permissus banalis, tom. 1. B. §. 3. n. 12.

Transitus ante domum alterius potest prohiberi, tom. 1. C. §. 10. n. 15.

T R A N S M I S S I O.

Transmissio quid sit, t. 4. T. §. 15. n. 1.

Transmissio quando, & in quibus locum habeat, vel non, ibidem.

Transmissio triplex, nempe fultaris, sanguinis, & iuris deliberandi, & de vnaquaque, tom. 4. T. §. 15. n. 2.

Transmissio qualiter non fiat in inuicem, & alia, ibidem.

Pura de dictis transmissionibus an, & quomodo procedant, etiam fauore fisci, & de alijs speciebus transmissionis, remissiuè ibid.

De

De transmissione hereditatis non adit per ignorantem in heredem mediante in integrum restitutione, ibidem, & num. 4.

Qualiter etiam ignorantibus, absentibus, vel aliis legitime impeditis succurratur per restitutionem in integrum, ibidem, & n. 4.

Quod ignorantia debeat esse probabilis, iusta, & probari à præcedente transmissio, ibidem.

Transmissio locum habet ad fauorem patris, non autem aliorum, quando mortuus filius infans ante aditam hereditatem sibi delatus; quid si agatur de hereditate matris, & adit sorores infantis? tom. 4. T. §. 15. num. 3.

An, & quando infans transmittat hereditatem non aditam, & ad quas personas tam de iure communi, quam statutorum, ibidem.

Transmissio iure iuratis an habeat locum fauore matris, ibidem.

Mater non transmittit iure iuratis, sed sanguinis, ibidem.

An, & quando transmittatur hereditas, t. 4. T. §. 15. n. 14.

Qualiter transmittatur ius petendi restitutionem in integrum ad suos heredes, imò heredes heredes, ibidem.

Quid feruetur Florentie vigore statuti, circa transmissioem dote, vel hereditatis matris, tom. 4. T. §. 15. num. 5.

Qualiter vigore dicti statuti fiat transmissio ab eo, qui possidet per quindecim dies bona defuncti, absque alia additione, t. 4. T. §. 15. n. 6.

Quando, & quid operetur huiusmodi statutum, ibidem.

Transmissio an habeat locum in hereditate filii, quæ delata patri non fuit adita, tom. 4. T. §. 15. num. 7.

Transmissio qualiter cesset, t. 4. T. §. 15. n. 8.

Transmissio qualiter locum habeat in legitima, & Trebellianica, t. 4. T. §. 15. n. 9.

Quando, & quomodo ius competens ex beneficio legis transmitti possit etiam priusquam fuerit delatum, & quid de iure conditionali? ibidem, & num. seq.

Transmissio an, & qualiter locum habeat in fideicommissis conditionalibus, t. 4. T. §. 15. n. 10.

Legatum an, & quando dicatur conditionale, & transmittatur, ibidem.

Transmissio an, & quando locum habeat in iuribus competentibus vigore statuti excludentis feminas propter masculos, t. 4. T. §. 15. n. 11.

Transmissio facit cessare ius accrescendi, tom. 4. T. §. 15. num. 12.

Transmissio non habet locum quando in certum casum adest expressa subditio, t. 4. T. §. 15. n. 13.

De transmissione, & eius effectibus qui tractent, tom. 4. T. §. 15. num. 14. & de diuersis alijs transmissioibus, remissio, ibidem.

Transmissio legati, an, & quando impediat per conditionem extrinsecam, vel intrinsecam, tom. 3. L. §. 5. n. 10. & 111.

Transmissio qualiter procedat testis onere in legitima, & Trebellianica, licet non agnita, tom. 3. L. §. 6. num. 35.

An impediat modo, vel conditione non impleta, tom. 3. M. §. 25. n. 7.

Transmissio lo pensionem qualiter procedat, tom. 3. P. §. 16. num. 12.

Plura de transmissione hereditatis, tom. 4. in Resolution. cap. 89.

TRANSPORTATIO.

Transportatio monetæ prohibita in loco an sit ponibilis, vide in §. Banna, n. 6.

Transportatio actorum, à quo faciendi in causa appellatio, t. 1. A. §. 9. n. 9. & §. Appellatio, n. 10.

TREBELLIANICA.

Trebellianica quid sit, unde dicatur, & quando locum habeat, t. 4. T. §. 16. n. 1.

Trebellianica de iure potest à restitutor prohiberi, tom. 4. T. §. 16. n. 2. non tantum expresse, sed etiam tacite, ex quibus elicitur tacita prohibitio, & alia, ibidem, & num. seq.

Trebellianica quando dicatur prohibita, ibidem.

Trebellianica potest prohiberi etiam filij primi gradus tam expresse, quam tacite, ibidem.

Quid feruetur Florentie, ac alijs, ibidem.

Trebellianica potest prohiberi etiam in codicillis, ibidem.

Trebellianica vt censetur prohibita per prohibitionem alienationis, quæ requiratur, tom. 4. T. §. 16. num. 3.

Trebellianica an censetur prohibita ex fideicommissio vulnerari per simplicem prohibitionem alienationis, tom. 4. T. §. 16. n. 4.

Potest heres compelli ad adeundum, & restituendum, etiam non retenta Trebellianica, ibidem.

Trebellianica an, & quando censetur interdicta ex simplici prohibitionem alienationis in fideicommissio vulnerari, t. 4. T. §. 16. n. 5.

Ex quibus verbis, & coniecturis inducatur tacita prohibitio Trebellianicæ, ibidem.

Trebellianica potest detrahi etiam si heres fuerit grauat restitutor omnia bona, tom. 4. T. §. 16. num. 6.

Trebellianica an, & quando possit detrahi à fideicommissario, cui fuit restituta hereditas, si ipse etiam sit grauat, t. 4. T. §. 16. n. 7.

Trebellianicæ prohibitio facta ius substitutione, an trahatur ad aliam, ibidem.

Trebellianica potest transmitti ad heredes, & etiam alteri cedi, t. 4. T. §. 16. n. 8.

Trebellianica an debeat heredi, cui propter contrarietatem præcepti testatoris auferatur hereditas, tom. 4. T. §. 16. n. 9.

Trebellianica qualiter detrahatur in fideicommissio conditionalis, tom. 4. T. §. 16. n. 10.

Trebellianica est quarta illius, quod venit restituendum, & detrahatur de eo, quod superest deducto ære alieno, & legitimis, ibidem.

Attenditur quantitas patrimonij de tempore restitutionis, non mortis testatoris, ibidem.

Trebellianica an detrahatur quotiescumque legitima propter numerum filiorum semissem hereditas complet, t. 4. T. §. 16. n. 11.

Trebellianica quomodo à filio deducatur vni cum legitima, t. 4. T. §. 16. n. 12.

Trebellianica potest detrahi de vna re tantum, fecus in solidum, tom. 4. T. §. 16. n. 13.

Trebellianica an obliget detrahentem proportionabiliter ad onera, tom. 4. T. §. 16. n. 14.

Trebellianica an possit detrahi li heres non fecerit inventarium, tom. 4. T. §. 16. n. 15.

Trebellianica solum detrahatur de fideicommissio vulnerari, non autem particulari, nisi esset valde notabile, tom. 4. T. §. 16. n. 16.

Trebellianica non potest detrahi de re particulari prohibita alienari, tom. 4. T. §. 16. n. 17.

Trebellianica an detrahatur de primogenitura, & maioratibus, tom. 4. T. §. 16. n. 18.

Trebellianica non detrahatur quando quis grauat, vt donatarius, non tamquam heres, tom. 4. T. §. 16. num. 19.

Trebellianica non deducitur de relictis ad plas casus, & quid inter duo loca pia? tom. 4. T. §. 16. num. 20.

Trebellianica non potest detrahi per institutum in usufructu, vel alia re certa durante vita sua, cum institutione aliorum post illius mortem, t. 4. T. §. 16. num. 21.

Trebellianica an debeat ex testamento, quod sustinetur per fideicommissum ex clausula codicillari, t. 4. T. §. 16. num. 22.

Trebellianica non detrahatur in pluribus casibus, de quibus, & alijs, remissio, ibidem.

Quid veniat imputandum in Trebellianicam, t. 4. T. §. 16. n. 23. & quid in solidum.

Trebellianica quo tempore presumatur consumpta ex fructibus, t. 4. T. §. 16. n. 24.

Trebellianica an possit detrahi ante tempus, vel diem restitutionis, t. 4. T. §. 16. n. 25.

Trebellianica qualiter veniat in confiscatione, vel non, t. 4. T. §. 16. n. 26.

De Trebellianica plura remissuè, t. 4. T. §. 16. n. 27.
Trebellianica an possit prohiberi, t. 2. E. §. 17. num. 27. verè.
Contra, &c.

Trebellianica non detrahatur de fideicommissio particulari,
t. 2. F. §. 12. n. 1.
Nec de fideicommissio in contractu inducitur, §. eodem
num. 3.

Trebellianica an detrahatur à fideicommissario grauto al-
teri restitueretur, t. 2. F. §. 12. n. 39.

Trebellianica an, & quando impendantur fructus, vide
Fructus.

Trebellianica an habeat locum in iurepatronatu, t. 2. L. §. 47.
num. 16.

Trebellianica an possit detrahi non facto inventario, t. 3. L.
§. 6. n. 19.

Quando detrahatur vna cum legitima, & falcidia, t. 3. L.
§. 6. n. 24.

An possit per fideicommissum pretendi ex persona filij delinquentis
super fideicommissio, t. 3. L. §. 6. n. 27. & seqq.

An possit peti super re particulari prohibita alienari, vel al-
teri legata, & cui incumbat probare extare, vel non alia
bona, t. 3. L. §. 6. n. 33.

Trebellianica an detrahatur à fideicommissio inter viuos or-
dinato, t. 3. L. §. 6. n. 34.

Trebellianica transfundatur ad quoscumque heredes, licet
non agniti, t. 3. L. §. 6. n. 35.

Quid veniat imputandum vel non, t. 3. L. §. 6. n. 38.

Alia vide in Addis. Nouiss. tom. 2. cap. 1.

Alia vide in Resolut. cap. 33. t. 4.

T R E G V A.

Tregua quid sit, & qualiter differat à pace, tom. 4. T. §. 17.
num. 1.

Tregua semel rupta per vnam partem, an sit ab altera fer-
uenda, t. 4. T. §. 17. n. 2.

Tregua an dicatur rupta ex noua causa, ibid.

Indes qualiter teneatur fides, & tregua inest ritare
volentes ponere, & de penam frangenti tregua, an
compensatur per adulterium, & alia, remissuè, ibid.

De tregua qui tractant, t. 4. T. §. 17. n. 3. & alia, vide in §.

Causa, & in Praxi, §. Tregua, &c.

T R I S T I T I A.

Tristitia quid sit, & quomodo mala producat, t. 1. in Discursu. de
Iud. perfect. n. 19.

T U R B A T I O P O S S E S S I O N I S.

Turbatio possessionis quot, & quibus modis fiat, t. 4. T. §.
18. num. 1.

Quid per actorem probari debeat in hoc iudicio, ibi-
dem.

Quod si criminaliter agatur, debeat probari dolus, vel lata
culpa in turbante, ibid.

De iudicijs, & praesumptionibus doli, vel latae culpe in
hac materia, & de causis excusantibus à dolo, & culpa,
ibid.

Turbatio possessionis remedium quando competat, & quid
sit probandum, ibid.

Statutum ponens turbantes alienam possessionem, quo-
modo intelligatur, ibid.

Turbatus in sua possessione vitra actionem criminalem,
habet etiam alia remedia Civilia, tom. 4. T. §. 18.
num. 2.

Qualiter se gerere debeat iudex, quando neutra pars re-
currit, siue certant de possessione cum armis, & alia
remissuè, ibid.

Turbans possessionem alterius, animo ius suum conferuan-
di, non alium turbandi, an excusetur à pena, & alia,
t. 4. T. §. 18. n. 3.

An possessio dicatur turbata per laboratores, & operarios,
ibid.

Turbatus qualiter possit de facto resistere, & vim vi repelle-
re, t. 4. T. §. 18. n. 4.

Turbatio possessionis remedium non competit simplici ces-
sionatio agenti nomine proprio, nisi actualiter possideat,
t. 4. T. §. 18. n. 5.

Sabel. Index Generalis.

De turbatione possessionis, iurisdictionis, diuionum Offi-
cium, & huiusmodi remissuè, t. 4. T. §. 18. n. 6.

Turbans iurisdictionem alterius qualiter puniatur, t. 2. L. §.
44. n. 6.

Turbatio possessionis quando criminaliter, vel ciuili-
ter tractanda, t. 3. L. §. 1. n. 3.

T V R C A E.

De capris in Bello à Tutelis, & alia plura ad rem, vide in §.
Captura.

Tutrice capri à Trimestribus quando efficiantur capientium,
vt non possint ab alijs occupari, t. 1. A. §. 29. n. 14.

T V T E L A.

Tutela quid sit, quo iure introducta, & alia de isto nomine
tutela, t. 4. T. §. 19. n. 1.

Tutela dicitur fauorabilis respectu pupillorum, odiosa respec-
tu tutorum, an dicatur honor, vel onus; de tutoribus
bonorarijs, & alia remissuè, tom. 4. T. §. 19. n. 2.

Tutela alia est testamentaria, alia legitima, & alia datina,
de vnaquaque, t. 4. T. §. 19. n. 3.

Tutela testamentaria quare sic dicta, tom. 4. T. §. 19. n. 4.

Tutor datus in codicillis ab intestato, licet sit testamentum
non subsistat, qualiter indigeat iudicis confirmatione, &
alia, ibid.

Qui possint dari tutores in testamento, ibid.

Tutor datus filio emancipato qualiter debeat à iudice con-
firmari, & alia, ibid.

Tutor testamentarius praefertur legitimo, & datino, ibi-
dem.

Tutor an possit dari impuberi ab eo, qui non habet eum in
potestate, & alia, t. 4. T. §. 19. n. 5.

Tutor an videatur constitutus ille, sub cuius potestate
dixit restator relinquere filios suos, tom. 4. T. §. 19.
num. 6.

Tutor datus in testamento, non est tutor ante aditam heredi-
tatem, & interim datur pupillo Atilianus tutor, t. 4. T.
§. 19. n. 7.

Tutela legitima, quare sic dicta, quibus, & quo ordine defe-
rantur, t. 4. T. §. 19. n. 8.

Tutela datina quid sit, & quando locum habeat, t. 4. T. §.
19. n. 9.

Tutor à quo iudice dari debeat, ibid.

Tutor datinus à quibus peti debeat, & alia de hac materia,
ibid.

Tutorem habenti, alius tutor dari non potest, nisi in locum
alterius excusati, suspecti, defuncti, absentis, & in simili-
bus casibus, tom. 4. T. §. 19. n. 10.

Tutor potest quocumque tempore dari, ibid.

Tutores ad quod teneantur, antequam incipiant administra-
re, t. 4. T. §. 19. n. 11.

Tutores an, & qui teneantur fidei iurare, tom. 4. T. §. 19.
n. 12.

Tutores tenentur conficere inventarium legitimum de om-
nibus bonis, & rebus inuentis penes pupillum, tom. 4. T.
§. 19. n. 13. alia praefumuntur in dolo, & contra eos potest
in litem iurare, & alia, &c.

Quando sit locus iuramento in litem, ibid.

Tutelis dolus ex quibus arguatur, ibid.

Tutores non tenentur conficere inventarium, si hoc fue-
rit per restatorem remissum, teneantur tamen reddere
rationem, tom. 4. T. §. 19. num. 14. & tenere librum
rationis, &c.

Quod teneantur saltem ad descriptionem bonorum non
obstant remissione inventarij, ibid.

An tutor liberatus à restatore de reddenda ratione sit omni-
ni exemptus, t. 4. T. §. 19. n. 15.

Tutor, qui non conficit inventarium, & non diligenter li-
brum rationis tenet, qualiter patitur iuramentum in li-
tem, tom. 4. T. §. 19. n. 16.

Tutor non patitur iuramentum in litem, ob non confectum
inventarium, quando suat restatore remissum, & vt pos-
sit conuinci debet probari dolus, t. 4. T. §. 19. n. 17.

Tutor qualiter excusetur propter simplicitatem, & suffici-
entem si non conficit librum rationis, ibid.

Dolus est concludenter probandus, vt sit locus iuramento
in litem, ibid.

Actio de dolo extinguatur biennio, ibid.

Plures casus in quibus cessat dictum iuramentum, ibid.
 Tutor qualiter possit etiam reddere rationem sine libris, & inventario, t. 4. T. §. 19. n. 13.
 Tutor an, & quando possit executione conveniri, t. 4. T. §. 19. n. 19.
 Tutor qualiter teneatur reddere rationem administrationis, & reliquum restituere, ibid.
 De quibus teneatur reddere rationem, ibid.
 Tutor sicut teneatur reddere rationem, ita etiam illius heredes, & de neglectis, & ad viros pupillares, ibid.
 Quantitas in rationibus descripta, si maior fuisse preterdatur, debet ab allegante probari, ibid.
 Tutor an sit manducandus in bonis pupilli, donec reddat rationem, & cuius expensis, ibid. & n. seq.
 Tutor qualiter conveniri non possit ad reddendam rationem nisi finita tutela, t. 4. T. §. 19. n. 20.
 Tutor, qui semel rationes reddidit, an iterum reddere teneatur; an & quomodo possint remitti rationes, & alia, ibid.
 Tutor qualiter teneatur suo contutori rationem reddere quolibet anno, ibid.
 Tutor non inuatur liberatione, vel quiescente, si verè rationem non reddiderit, t. 4. T. §. 19. n. 21. & qualiter possit etiam criminaliter inquiri.
 Tutor teneatur reddere rationem etiam finita tutela, si contuenerit in administratione, ibid.
 An, qui semel reddidit rationem, possit iterum compelli ad illam reddendam, ibid.
 Quae requirantur vbi possit dici ratio sufficienter reddita, ibid.
 Tutor in quo loco sit conveniendus ad reddendam rationem, ibid.
 De pluribus cautelis, ne tutor, qui semel reddidit rationem possit amplius molestari, ibid.
 Intra quod tempus retractari possint rationes semel redditae, ibid.
 Ratio in parte male reddita, iterum est in totum reddenda, ibid.
 Tutor qualiter teneatur de male administratis, & neglectis, & alia quando, & de quibus teneatur reddere rationem, & cuius expensis, ibid.
 Tutrix transiens ad secunda vota, non redditae ratione tutelae filiorum primi matrimonij, qualiter obliget bona secundi viri, t. 4. T. §. 19. n. 22.
 Tutor an, & quando possit petere salarium, t. 4. T. §. 19. n. 23. vbi plura de hac materia.
 An teneatur compensare salarium cum legato sibi facto, ibid.
 Tutor an retineat administrationem si ante maiori numero fratrum adhuc pupillorum, licet aliqui ex eius facti sint puberes, t. 4. T. §. 19. n. 24.
 Fratres maiores an sint legitimi tutores suorum fratrum minorum, ibid.
 Tutor an teneatur de nominibus debitorum decoctorum, & non exactorum ex negligentia, & culpa sua, t. 4. T. §. 19. n. 25.
 Tutores qualiter debeant vendere fructus, & redditus cumulare pro solvendis debitis, tom. 4. T. §. 19. num. 27.
 Vendens tutor in nomine an obligetur de evictione ad favorem emptoris, & de alijs alieno nomine contrahentibus, t. 4. T. §. 19. n. 26.
 Minor an, & quando teneatur de evictione ex tutoris, vel curatoris contractu, & alia, ibid.
 Tutor alienans inualide, & sine iusta causa bona minorum qualiter teneatur ad restitutionem pretij, & fructuum, ibid.
 Emptor scienter emens rem alienam sine solemnitatibus, qualiter non agat de evictione, neque ad pretij restitutionem, ibid.
 Tutor an, & quando contrahendo nomine pupilli sibi praedudicet, ibid.
 Plura quando tutor remanet obligatus de proprio, vel non, ibid. & n. seq.
 Obligatio quando dicatur proprio, vel alieno nomine contracta in diversis terminis, ibid.
 Tutores, & curatores rectè officio suo fungentes habentur loco domini, & non tenentur de rato, aut iudicatum solvi canere, t. 4. T. §. 19. n. 28.

Tutores non possunt esse testes pro suis pupillis, ibid.
 Plura de facultatibus tutorum, ibid.
 An possint augere diem à testatore determinatam, ibid.
 An, & quando possint alienare, & quae requirantur, ibid.
 Tutores an, & quando possint res minorum locare, & alia, ibid.
 Quando cum tutore contrahente pro pupillo, debeat etiam intervenire ipse pupillus pro validitate contractus, ibidem.
 Tutor qualiter possit facere pace pro pupillo, t. 4. T. §. 19. num. 29.
 Tutor qualiter possit donare ex causa remunerationis, ibid.
 Tutor non potest tenere pecunias pupillares ociosas, & ad quid teneatur, t. 4. T. §. 19. n. 30.
 Qualiter possit pro pupillis contrahere societatem, & illos valde obligare, ibid.
 Quid probare teneatur pupillus, vel minor, qui vult tutorem arguere de negligentia, ibid.
 Quid si tutor in viis propriis pecunias pupillares connerterit, & alia, ibid.
 Tutor, vel curator cum pupillo, vel adulto contrahente preiudicent, nisi contrahant publice, & palam, t. 4. T. §. 19. n. 31.
 Quando palam, & bona fide contrahere dicantur, ibid.
 Tutores, vel curatores qualiter possint cum pupillo, vel adulto transigere, ibid.
 De tutore continente societatem cum pupillo de mandato testatoris, ibid.
 Tutor, vel curator an, & quando, & quibus servatis possit emere bona pupilli sui, vel minoris, ibidem.
 Tutor non potest remittere creditum etiam improbabile, t. 4. T. §. 19. n. 32.
 An, & quando possit transigere super rebus pupilli, ibid.
 Tutor an possit dilationem concedere debitoribus pupilli, t. 4. T. §. 19. n. 33.
 Tutor qualiter possit praediacare pupillum respectu iuris congrui, t. 4. T. §. 19. n. 34.
 An possit remittere ius retrahendi conventionale, ibid.
 Tutor qualiter in iure querendo possit praediacare pupillo, ibid.
 An possit adire hereditatem pro pupillo, ibid.
 Tutor an possit sine solemnitatibus prurrogare tempus concessum venditori ad redimendum rem venditam, t. 4. T. §. 19. n. 35.
 An possit emptione facta pro pupillo apponere pactum de retrovendendo, ibid.
 Tutor negotians cum pecunijs, & nomine pupilli, omne lucrum ad pupillum spectat, & quid si proprio nomine, t. 4. T. §. 19. n. 36.
 Tutor an possit praediacare pupillum quoad inventarium, an per suam confessionem, & c. tom. 4. T. §. 19. num. 37. & 39.
 Tutores, & curatores, & similes non possunt vendere habita fide de pretio, t. 4. T. §. 19. n. 38.
 Tutor qualiter possit obligare pupillum, tom. 4. T. §. 19. n. 39.
 Tutor potest constituere domicilium pupillo in certo loco, t. 4. T. §. 19. n. 40.
 Tutor qualiter possit constituere procuratorem, institutionem, & huiusmodi pro pupillo, tom. 4. T. §. 19. num. 41.
 Tutor per deputationem actoris non remanet ipse exemptus, sed suo periculo id facit, & alia, ibid.
 Tutor falsus, sine nullius datus, non potest in aliquo praediacare pupillo, & ad quid teneatur, t. 4. T. §. 19. num. 42.
 Tutor delinquens in officio suo qualiter possit conveniri ab illis, cum quibus contraxit, ibid.
 Cereus pro tutore ad quid teneatur, tom. 4. T. §. 19. num. 43.
 Tutor qualiter repetat, si aliquid de proprio bona fide erogaverit in gerenda tutela, t. 4. T. §. 19. n. 44.

Tutor quas expensas repetat à pupillo, *ibid.*
 Tutor qualiter teneatur ligare pro pupillo; & an finita tutela teneatur excusis inepas prosequi; *ibid.*
 Tutor an possit de bonis pupilli facere dona solemnia idest consueta, & elemosinas, *ibid.*
 Tutor non potest ad opare pupillum, & an pupillam in uxorem ducere, vel filijs, siue nepotibus suis nuptum dare, *t. 4. T. §. 19. n. 43.*
 Tutor quomodo se gerere debeat in nubendo, & dotandis pupillis, *ibid.*
 Qualiter puniatur si stupraverit pupillam, *ibid.*
 Tutor quam diligentiam prestare teneatur in rebus pupilli, *t. 4. T. §. 19. n. 46.*
 Piora de negligentia tutorum, *ibid.*
 Tutor non potest vendere rem pupilli in eius praeiudicium post pubertatem, *t. 4. T. §. 19. n. 47.*
 De remedio reintegrando competente tutori, vel pupillo siante nullitate contractus, *ibid.*
 Tutela est munus publicum, qui excusentur ab illa; & qui possint esse tutores, *tom. 4. T. §. 19. n. 48.*
 Tutor habens legitimam excusationem, tota quantum tempus debeat illam proferre, *tom. 4. T. §. 19. n. 49.*
 Tutor excusatur ex falsa, vel minus iusta causa, non liberatur à periculo tutela, *ibid.*
 Moniales, siue Monachi proficiant patti ad excusationem à tutela, *ibid.*
 Tutor, vel Curator ex quibus causis possit excusari à munere tutela, vel curae, & intra quae tempora, *ibid.*
 Tutor sciens se datum tutorem, & negligens petere administrationem, sine excusationem proponere, qualiter dicatur in culpa, *t. 4. T. §. 19. n. 50.*
 Tutori non currit tempus nisi à die scientiae, vel denunciationis, *ibid.*
 Tutor teneatur de omnis culpa, & negligentia sua, *ibid.*
 Tutor teneatur impedire damna pupillorum, alias obligatur ad restitutionem, *ibid.*
 Tutoris haeres an teneatur pro culpa ipsius tutoris, *ibid.*
 Tutor finita tutela teneatur rationem reddere, *t. 4. T. §. 19. n. 51.*
 Tutor durante tutela non potest à pupillo conveniri, & de conera, & quando secus, *ibid.*
 Tutor nulliter datus, & non confirmatus, si non administravit ad nihilum teneatur; an tali casu teneatur alium dari petere; & alia de obligatione tutorum, *ibid.*
 Tutores plures possunt omnes administrare, & teneatur in solidum; & quid si dissenserint administrationem? *t. 4. T. §. 19. n. 52.*
 Qualiter habeant beneficium, ut primo conveniant illi, qui administrant, & quando secus, *ibid. & n. 53.*
 Tutor vnus potest iurare pro dissolutione tutela, etiam alijs iuratis, ne de illorum gestis teneatur, *ibid. & n. 54.*
 Tutores non possunt transigere super iure tutela, *ibid. & n. 55.*
 An per dationem secundi tutoris censetur primus reuocatus, *ibid.*
 Tutor plures teneatur in solidum etiam quoad vfusus, & eodem modo illorum fideiussores, *tom. 4. T. §. 19. n. 53.*
 De duertis casibus, in quibus vnus non teneatur pro alio, *ibid.*
 Tutor non teneatur de gestis à curatore, nec de conera, *ibid.*
 Tutores honorarij, qui dicantur, & ad quid teneantur, *t. 4. T. §. 19. n. 54.*
 Tutor contentus in solidum, qualiter possit opponere exceptionem cedendarum sibi actionum, *tom. 4. T. §. 19. n. 55.*
 De beneficijs tutorum, & qualiter illa amittant, *ibid.*
 Tutores vbi plures sunt, sufficit vnus auctoritas, & quando secus, *t. 4. T. §. 19. n. 56.*
 Tutores plures si fuerint simul dati, an vno illorum de-

Sabel. Index Generalis.

dente expiret tutela, *t. 4. T. §. 19. n. 57.*
 An sit dandus alius in locum deficientis, & aila de hac materia, *ibid.*
 Inter plures tutores, si adsit Clericus, vbi conueniri debeat, *t. 4. T. §. 19. n. 58.*
 Tutor pupillo Clerico à quo iudice sit dandus, *ibid.*
 Clericus, vel Sacerdos an possit esse tutor, *ibid.*
 Ratio administrationis tutela, vbi sit reddenda, *ibid.*
 Tutores simpliciter dati censentur dari quoad omnia bona vbiq; sita, & futura, *tom. 4. T. §. 19. n. 59.*
 Quid si ab ipsi tutoribus fuerit diuisa administratio? *ibid.*
 Tutor vni datus, an extendatur ad alios, *ibid.*
 Tutor ad quid teneatur, si finita tutela, neglexerit curatorem dari pupillo, *t. 4. T. §. 19. n. 60.*
 Tutor excusando se à tutela, vel si negligenter administrat amittit legatum sibi factum in testamento, *t. 4. T. §. 19. n. 61.*
 Quid si ob aliquod impedimentum non possit tutelam subire? *ibid.*
 Tutela si alteri per testatorem detur, an censetur ademptum legatum primo tutori factum; & an dando ierundo loco alium tutorem videatur reuocare primum, *ibid.*
 Tutor habens litem cum pupillo debet tanquam suspectus remoueri, *t. 4. T. §. 19. n. 62. & quando fecit.*
 Tutor ex quibus causis possit tanquam suspectus remoueri, *ibid.*
 Quid si tutor sit creditor, vel debitor pupilli in magna quantitate? & alia, *ibid. & n. 63.*
 Debetur quando dicatur magnum, vel paruum ad dictum effectum, *ibid.*
 Tutor habens communionem bonorum cum pupillo an sit capax tutela, *t. 4. T. §. 19. n. 64.*
 Qualiter debeat dari adiunctus, si tutor possit suscipiam administrationem efficiatur creditor, *tom. 4. T. §. 19. n. 64.*
 Tutor (suscipiens tacendo se esse pupilli creditorem, qualiter debitum amittat, & alia, *ibid. & n. 65.*
 Tutor si sit creditor pupilli, qualiter possit sibi soluere de illius bonis, *t. 4. T. §. 19. n. 65.*
 Tutela, vel cura requirit scripturam, & alia de probatione tutela, *t. 4. T. §. 19. n. 66.*
 De auctoritate tutorum, vel curatorum Regum, & Principum, *tom. 4. T. §. 19. n. 67.*
 An, & quando dentur Regibus, & Principibus, & qualiter, *ibid.*
 Tutela quibus modis finiat, *t. 4. T. §. 19. n. 68.*
 De Tutoribus plura remissio, *t. 4. T. §. 19. n. 69.*
 Tutor, qui non administravit habet beneficium ordinis, ut prius conveniant qui administravit, *tom. 4. T. §. 19. n. 70.*
 Qui non est verus tutor, sed tantum de facto administravit, an teneatur tantum de exactis, vel etiam de neglectis, *ibid.*
 Tutor absens causa Reipublicae qualiter non teneatur pro non gestis, *t. 1. A. §. 4. n. 8. & alia, ibid.*
 Alia vide in §. Curator.
 Tutores, & similes, an possint ex causa remunerationis donate, vide Donatio, *n. 25.*
 Tutor ex 13. causis excusatur à tutela, de quibus *t. 2. C. §. 21. n. 4.*
 Tutor an possit esse filiusfamilia, *t. 2. F. §. 14. n. 73.*
 Tutor alienans bona minoris sine iusta causa ad quid teneatur, *t. 2. F. §. 23. n. 9.*
 Tutor an haeres instital possit à minore, *tom. 2. L. §. 16. n. 17.*
 Tutor licet puratius tantum reddit rationem expensis pupilli, *t. 2. L. §. 18. n. 40.*
 Tutor amittit legatum, si tutelam recusat, *t. 3. L. §. 5. n. 63. & 85.*
 Tutor quando possit locare bona pupilli, *tom. 3. L. §. 19. n. 28.*
 Tutor an possit esse mater, & quomodo, *tom. 3. M. §. 9. n. 5.*
 Tutor an possit dari à matre in testamento, & sit confirmandus, *t. 3. M. §. 9. n. 13.*

Tutor qualiter teneatur de falsa moneta fabricata in domo pupilli, t. 3. M. §. 30. n. 2.
 Tutor an teneatur de creditis pupilli non exactis, t. 3. N. §. 5. n. 10.
 An possit reddere pacem pro pupillo, t. 3. P. §. 10. n. 5.
 Tutor potest dari posthumus, t. 3. P. §. 9. n. 5.
 De tutelis, & tutoribus, alia vide in Praxi §. Tutela.

V

VAGABUNDVS.

Vagabundus quis dicatur, & qualiter possit vbique conueniri, & puniri, t. 4. V. §. 1. n. 1.
 Bannitus an inter vagabundos reputetur, ibid.
 Vagabundus an, & quando sit remittendus, vel non ad locum delicti, & alia remissiue, ibid. & n. seq.
 Vagabundi, & Charlatani expellendi, ibid.
 Vagabundus qualiter cietur, & sit remittendus ad iudicem loci, in quo delinquit, t. 4. V. §. 1. n. 1.
 Vagabundi, Birbones, Zingari, & huiusmodi quibus poenis afficiantur, t. 4. V. §. 1. n. 3.
 De poenis vigore legum, & bannoimertorum Status Florentini contra huiusmodi personas, ibid.
 Vagabundi, & similes personae simulatae paupertate recipientes elemosinas qualiter teneantur ad restitutionem, ibid.
 An pauperes peregrini recte quandoque excludantur, & repellantur a Ciuitatibus, ibid.
 Mendicantes validi, & sicut qualiter puniendi, & alia, ibid.
 Vagabundi, peregrini, & forenses an teneantur seruare statuta locorum, in quibus reperiuntur, t. 4. V. §. 1. n. 4.
 Vagabundi an possint de iure testari; quid si decedant intestati? & alia, t. 4. V. §. 1. n. 5.
 De bonis peregrinorum, & quorum dominus ignoratur, qualiter ad nium pertineant, ibid.
 Vagabundi ubi debeant sepeliri, ibid.
 Vagabundi non sunt idonei testes, t. 4. V. §. 1. n. 6.
 De vagabundis qui tractent, t. 4. V. §. 1. n. 7.
 Vagabundi velint matrimonium contrahere, quid seruandum, t. 4. V. §. 1. n. 8. vide §. Matrimonium n. 26.
 Vagabundus qualiter possit, & debeat citari, t. 4. C. §. 15. n. 14.
 Alia vide in Praxi §. Birboni, & §. Vagabundi.

VALOR.

Valor rerum immobilium qualiter probetur, latè t. 4. V. §. 2. n. 1. & seqq.
 Valor quid sit, & quomodo probetur rei tam mobilis, quam immobilis, ibid.
 Valor rei an attendatur de tempore coactus, vel distrahatus ad cognoscendum an intercederit laesio, vel non, ibid.
 Valor rei qualiter augeatur, & diminuat, t. 4. V. §. 2. n. 2.
 Valor fructuum qualiter probetur, t. 4. V. §. 2. n. 3.
 Index qualiter possit arbitrium suum interponere super valore frumenti, & bladatum, & alia, ibid.
 Valor rei quando, & qualiter probetur per testes; & quomodo deponere debeant, t. 4. V. §. 2. n. 4.
 De attendendo tempore anteriori, & posteriori, remissiue, ibid.
 Valor qualiter varietur ex cursu temporis, & alia, t. 4. V. §. 2. n. 5.
 Valor an probetur ex libro testium, t. 4. V. §. 2. n. 6.
 Qualiter debeat exprimi valor verus beneficii impetrandi, t. 4. V. §. 2. n. 7. & 12.
 Valor beneficii ex quibus, & qualiter probetur ad effectum pensionis, & alia, ibid.
 Valor monete qualiter debeat attendi in restitutione dotis; & quid in alijs contractibus t. 4. V. §. 2. n. 8.
 Valor rei qualiter probetur per peritos, & quid si discordent t. 4. V. §. 2. n. 9.
 Valor rei furata qualiter probetur, t. 4. V. §. 2. n. 10.
 De valore rerum ad diuersos effectus, qui tractent, t. 4. V. §. 2. n. 11.
 Valor redditus beneficiorum exprimendus, tom. 4. V. §. 2. n. 12.
 Valoris monetae augmentum cuius comodo cedat, t. 1. A. §. 47. n. 10.
 Valor frumenti an crescat ultra triennium, vt habeat locum

testimario quatenus plurimi, t. 2. E. §. 13. n. 1.
 Valor monete mutatur, cuius damno, vel lucro cedat, t. 3. M. §. 30. n. 1.
 Valor monete taxatur per Principem, & in quantum debeat taxari, t. 3. M. §. 30. n. 8.

VARIATIO.

Variatio, & mendacium an faciant iudicium ad torquem, t. 4. V. §. 3. n. 1. vide §. Mendacium n. 3.
 Variatio confitensio an tempore delicti facit praesumere veritatem se aliter habere, t. 4. V. §. 3. n. 2.
 De variatione, & vacillatione testium, ibid.
 Variatio in quibus casibus admittitur, t. 4. V. §. 3. n. 3.
 An ille, cui data est facultas possit variare post electionem, ibidem.
 Variari an possit circa bona debitoris, t. 4. V. §. 3. n. 4.
 An de iudicio ordinario ad executionem, ibid.
 Variatio circa plura quando fieri possit, vel non, remissiue, ibid.
 Variatio de vna via ad aliam est permessa in executione, t. 3. E. §. 23. n. 24.

VASSALLVS.

Vassallus an, & qualiter possit feudum subinfefudare sine consensu domini, t. 4. V. §. 4. n. 1.
 Vassalli quinam proprie dicantur, qui Barones, & alia remissiue, ibid.
 Feudum subinfefudatum an quem de uoluerit, ibid.
 Vassallus vassalli, an sit domini vassallus, ibid.
 Vassallus quid possit circa subditos feudales, ibid.
 Vassallagium quomodo probetur, ibid.
 Vassallus qualiter possit inter fei diuidere feuda, etiam iurisdictionem sine consensu domini, & alteri partem suam reuocare, t. 4. V. §. 4. n. 2.
 Vassallus, an in casibus, in quibus potest disporre de feudo in praedictum vocatum, possit illud alienare in remotiorem agnatum, siue consensu domini, t. 4. V. §. 4. n. 3.
 An, & quando, & quomodo possit feudum alienare, ibid.
 Vassallus an possit alteri constituere vsumfructum in bonis feudibus, t. 4. V. §. 4. n. 4.
 Vassallus an possit imponere censum super feudo; an dure in decem, constituere seruientem, & alia, t. 4. V. §. 4. n. 5.
 Vassallus an, & quando possit testificari pro suo domino, t. 4. V. §. 4. n. 6.
 Vassallo defuncto, qualiter succedentes in feudo teneantur recipere investituram à domino infra annum, t. 4. V. §. 4. n. 7.
 Vassallus tenetur petere investituram feudi à nouo domino infra annum, ibid.
 Vassallus qualiter tenetur prestare iuramentum fidelitatis, & alia de huiusmodi iuramento, ibid.
 Vassallus an possit priuari feudo ab hereditate domini propter culpam, quam ipse dominus in vita sua non reuocauit ad animum, t. 4. V. §. 4. n. 8.
 Vassallus ad quem teneatur versus Dominum, & de contra, t. 4. V. §. 4. n. 9.
 An teneatur adiuvare dominum pugnante, bannitum, excommunicatum, an prestare alimenta, an suare in dotatione filiarum, & alia, ibid.
 Vassallus habens plures dominos inter fei pugnantes, ad quid teneatur, t. 4. V. §. 4. n. 10.
 Quando, & quomodo quis possit esse vassallus plurimorum dominorum, ibid.
 Vassallus an irrequisito suo domino possit alteri Principi fei subicere, ac illo initio mutare domicilium, ibid.
 Vassalli iniuri non possunt à domino alienari, vel alteri locari, ibid.
 Vassallus amittit arma, vel equos in bello, an repetat à domino, t. 4. V. §. 4. n. 11.
 Vassallus ex quo subiacet amentat feudum, tom. 4. V. §. 4. n. 12. 13. & 14. ubi de deserente dominum, insolente, consumpente uxorem quondam domini, alienante feudum sine illius consensu, & huiusmodi.
 Vassallus non potest feudo priuari sine iusta causa, & quae sit iusta causa, ibid.
 Vassallus feudo ipso iure à suo Principe, qualiter possit

possit contra illum agere (polio), & in alijs casibus etiam se defendere, ibid.
 An teneatur docere de ritu, ibid.
 Vassallus an possit incidere arbores fructiferas; & alia, ibid. & n. 14.
 Vassallus si feudum amittat, ad quos revertatur, an ad dominum directum, vel agnatos, t. 4. V. §. 4. n. 15.
 Vassallus quo ordine servatus sit priusquam feudo ex causis permissis, an praeiur ipso iure, vel per sententiam, ad quos feudum devolvatur, quid de melioramentis; & alia, ibidem.
 Vassallus bannitus a Rege, & prius a bonis, si restituatur ad gratiam, an recuperet feudum, t. 4. V. §. 4. n. 16.
 Vassallus an possit rebellare contra Principem nimium emungentem, t. 4. V. §. 4. n. 17.
 Vassallus an, & quando invito domino possit recedere a loco, & alia, ibid.
 Vassallus an habeat iurisdictionem in consuevissim, t. 4. V. §. 4. n. 18.
 Quantum expedit domino Vassallorum conservatio, & augmentum, & alia, t. 4. V. §. 4. n. 19.
 De Vassallis, eorum iuribus, & obligationibus, remissio, t. 4. V. §. 4. n. 20.
 Vassalli inveniuntur possint alienari, vel infensari, & an se redimere, ibid.
 De Vassallis alia vide in verb. Barones.
 Vassalli, an possint impediri a Domino ne tabernam exercant, t. 1. C. §. 7. n. 4.
 Vassallus tenetur remittere delinquentes in territorio domini, t. 1. D. §. 30. n. 38. & vide Remissio n. 1.
 Non potest acquirere exemptionem a Suprema Domini potestate, ibid.
 Vassalli an teneantur dare aialma pro (superiis) Baronum, t. 1. A. §. 39. n. 20.

V BERTAS.

Vbertas quando dicatur, t. 4. V. §. 5. n. 1.
 Vbertas vnius anni compensatur cum sterilitate alterius, t. 4. V. §. 5. n. 2.
 Vbertas suggerit cura, & diligentia Praefectorum annonae, t. 4. V. §. 5. n. 3.
 Vbertas annonae quomodo prouidam Romae tempore pestis, ibid.

V ECTIGALIA.

Vectigalia quare imponantur, & alia, vide Gabella.

V ECTURALES.

Vecturales non transientes per consuetum iter, an, & quando sustineant omne periculum circa metes, t. 4. V. §. 6. n. 1.
 Vecturales ipsi, an dominus mercium sentiant damnum amissionis, & penae, si detegatur fens gabellae, ibid.
 Vecturales tenentur de dolo, lata, & leui culpa, non ratione propria, sed eorum etiam, quorum opera utuntur, t. 4. V. §. 6. n. 2.
 An teneantur etiam de leuitissimis, & casu fortuito, ibid.
 Dominus mercium an, & quando teneatur probare culpam vecturalium, vel potius ipsi vecturales debitas diligentias, ibid.
 Vecturales an possint praetendere salarium conuentum, si merces casu perierint, t. 4. V. §. 6. n. 3.
 An habeant hypotheccas merces pro mercede, ibid.
 Vecturales an probent circa consignationem mercium, ibid.
 Vecturales an habeant actionem ad repetendum pretium eorum locatores, si in itinere perierint, ibid.
 Vecturales asserentes amississe res sibi consignatas in itinere, qualiter probare debeant huiusmodi amissionem, & si culpa, & negligentia ipsorum reaneant ad pretium, t. 4. V. §. 6. n. 4.
 Vecturales an possint iter inchoare in diebus festis, sine peccato mortali, t. 4. V. §. 6. n. 5.
 Vecturales pro mercibus perditis non petunt mercedem, t. 4. V. §. 6. n. 6.
 De vecturibus, & vecturalibus, remissio, ibid.
 Vectores grauium, & mercium, quibus cauteis admittantur tempore pestis, t. 4. V. §. 6. n. 7.
 Vecturales ad quid, & quando teneantur pro effusione vini, & bulismodi, t. 4. V. §. 6. n. 8.

Sabel. Index Generalis.

Vecturales an teneantur de fraudata gabella pro rebus alienis, t. 4. G. §. 1. n. 26.
 Vecturales an habeant hypotheccam cum prelacione in rebus vectis, t. 4. H. §. 5. n. 31.

Vecturales, an consequantur salarium saltem pro rata itineris, si ex aliquo casu non transierint merces ad locum conuentum, vide Salarium n. 17.

VELLEIANVM.

Velleianum quando succurrat, vel non mulieribus pro alijs se obligantibus, t. 4. S. §. 9. n. 3. & seqq.

VENATIO.

De Bannis prohibentibus venationem, vide in §. Bannum n. 9.

Venatio an sit prohibita Clericis, t. 1. C. §. 18. n. 7.

Venatio qualiter possit a quocunque in iure prohiberi, t. 1. D. §. 30. n. 33.

Venatio, & piscatio, an sit licita, possit prohiberi, an contrafacientes teneantur ad restitutionem, t. 2. F. §. 16. n. 1.

Venatio an possit per Principem prohiberi, t. 3. P. §. 45. n. 47. Plura de materia (scriptis) Auditor Summarum Georior meus, etiam in Praxi §. Bando, & §. Caccie.

VENDITIO.

Venditio dicitur perfecta, tribus concurrentibus, nempe res, consensus, & pretium, t. 4. V. §. 7. n. 1.

Venditio an dicatur perfecta ante consecutionem instrumenti, scriptura an sit de substantia, & quid in dubio; & alia, ibid.

Venditio, quando possit conferri in arbitrium vnius ex contrahentibus, vel in ambos, & alia, ibidem.

Qualiter post factam traditionem iustineatur venditio posita in alterius voluntatem, ibid.

Venditio facta pro pretio declarando an, & quando dicatur perfecta, & alia de materia, ibid.

Venditio, & emptio qualiter probetur, ibid. & n. seqq.

Venditio an requiratur scriptura, & qualiter probetur per testes, & confessionem ipsius venditoris, tom. 4. V. §. 7. n. 2.

Venditio inter mercatores quando dicatur perfecta, t. 4. V. §. 7. n. 3.

Vendens habita fide de pretio, sine refectione domini, si emptor nondum (soluo) pretio efficiatur saluus, nullus vis habet in re vendita, licet exaret, sed concurrat eum alijs, t. 4. V. §. 7. n. 4.

Vendens an, & quando censetur habuisse fidem de pretio, ibid.

Vendens, qualiter pro pretio sit omnibus de acquirere, & in utroque foro, in re sua praesentibus, ibid.

De diversis causis, quibus vendens habita fide de pretio potest sibi conuolare aduersus alios, ibid.

Venditor, qui sibi reseruauit dominium super re vendita, donec sit de pretio satisfactus, qualiter sit praesentibus omnibus etiam privilegiatis, ibid.

Quid respectu melioramentorum an re factorum; ibid.

Quid in venditore mercium, & alia, ibid.

Venditor qualiter ob pretium non solutum possit rem venditam vindicare, t. 4. V. §. 7. n. 5.

Venditori an, & quando liceat poritare, & rem venditam vindicare ob non solutum pretium, ibid. & n. seqq.

Vendens habita fide de pretio, & rem tradens, an habeat amplius regressum ad rem venditam, vel agat tantum ad pretium, t. 4. V. §. 7. n. 6.

Reservatio domini qualiter reddat contractum conditionalem; & licet rem vindicare ob pretium non solutum; & alia, ibid.

Venditor si rem venditam non tradidit, nec pretium recepit, non tenetur (transigenti) fidem, fidem seruare, dummodo res sit integra, t. 4. V. §. 7. n. 7.

Quando liceat, vel non ab emptione, vel venditione recedere, ibid.

Vendens habita fide de pretio, adiecto pacto legis commissoriae, non transfert dominium, nisi sub conditione, quae non sequuta potest rem vindicare contra quocunque possessores, t. 4. V. §. 7. n. 8.

Vendens fundum habita fide de pretio, cum reservatione domini, donec solvatur, an transcat omne periculum in emptorem, t. 4. V. §. 7. n. 9.

Vendens habita fide de pretio, an possit interim percipere fructus annuatim pecuniae sibi debite, si res sit fructifera, t. 4. V. §. 7. n. 10.

- Venditor si sit in mora tradendi, an teneatur ad interesse, & an possit emptor recedere à contractu, *rom. 4. V. §. 7. o. m. 11.*
- Venditor an cogatur precisè emptori rem tradere, vel præstando interesse liberetur; & qua actione cogi possit, *ibid.*
- Venditor teneatur ad fructus recompenfationis versus emptorem pro rata pretij recepti, si rem non tradidit, *t. 4. V. §. 7. n. 12.*
- Venditor, si pretium solum apud eum effectualiter non remanet, potest agere, vi sibi vendi solvatur, vel rem vendicare, *t. 4. V. §. 7. n. 13.*
- Vendens in re vendita pro solutione pretij obligata, an præferatur etiam voci emptoris, *t. 4. V. §. 7. n. 14.*
- Vendens merces qualiter præferatur alijs creditoribus, si emptor aufugiat, illis existentibus, *ibid.*
- Vendens rem cum pacto, quòd sit specialiter hypothecata alicui creditori emptori, an faciat vi huiusmodi creditum licet postea præferatur omnibus, *t. 4. V. §. 7. n. 15.*
- Venditio rerum constitutum in pondere, numero, & mensura si non fuit facta ad corpus, sed ad pondus, numerum, & mensuram, quando dicatur perfecta, quoad periculum, & quoad indivisibilitatem contractus, *t. 4. V. §. 7. n. 16.*
- Venditio, vel alia concessio, quid importet an sit facta ad corpus, vel ad mensuram, *ibid.*
- Quid operetur expressio consensum, *ibid.*
- Venditio si fiat ad corpus, an teneatur nihilominus venditor præstare mensuram enunciatam, *ibid.*
- Cuius loci mensura sit a tendenda, *ibid.*
- An quem spectet periculum rei venditæ ante traditionem, *ibid.*
- Venditio quando dicatur condicionalis; qualiter sit valida, & perfecta, *t. 4. V. §. 7. n. 17.*
- Quando, & ex quibus arguatur rescissio contractus ex mutuo partium consensu, & alia, *ibid.*
- Venditio reoluta, teneatur venditor restituere pretium, *ibid.*
- Periculum qualiter spectet ad venditorem ante purificatam conditionem, *ibid.*
- Venditio, an possit permixtio dicatur, quando vnà cum pretio datur etiam aliqua species, *t. 4. V. §. 7. n. 18.*
- Venditio bonorum pupillarium quas solemnitates requirit, *t. 4. V. §. 7. n. 19.*
- Venditio in dubio præsumitur iusta, & legitimè facta, *ibid.*
- Venditio quando dicatur simulata, *t. 4. V. §. 7. n. 20.*
- Venditio facta per cessantes præsumitur simulata, in fraudem creditorum, & nulla, in terminis statuti mercatoris Fiorentinæ, *ibid.*
- De venditione facta reservato consensu alicuius, *ibid.*
- Venditio rei subiecta fideicommissio facta per heredem gratum, cui competat detractiones, antequam fructus perceperit, an sit valida, *t. 4. V. §. 7. n. 21.*
- Venditio bonorum fideicommissariorum in quibus casibus sit permixta, & quomodo, *ibid.*
- Venditio facta ab executoribus testamentarijs non requiritur hæredem esse, *t. 4. V. §. 7. n. 22.*
- De venditione facta ex præcepto testatoris, & quòd non possit fieri executoris testamentario, *ibid.*
- Venditio nulla an, & quando dicatur approbata per petitionem pretij, & illius consecutionem, *rom. 4. V. §. 7. n. 23.*
- Venditio continens lesionem vitra dimidium infri pretij, non valet, & qualiter succurratur venditori, & eius heredibus, *t. 4. V. §. 7. n. 24.*
- Quid stante clausula, & quod plus est domans; & alia, *ibid.*
- Vendens rem magni valoris modico pretio, cum optimè iustum pretium noverit, qualiter præsumatur donare, quod plus valet, *ibid.*
- An in huiusmodi donatione requiratur insinuatio, *ibid.*
- An, & quando sit licitum contrahentibus, se iuxta decipere tam in foro fori, quam conscientie, *ibid.*
- Venditionis nomine conveniunt alie species alienationis, & quando secus, *t. 4. V. §. 7. n. 25.*
- De venditione Cabellæ, siue alterius iuris cum clausula a parricidis, & modo uarij, quomodo intelligatur, & alia remissa, *t. 4. V. §. 7. n. 26.*
- Vendens, vel eodens nomen debitoris ad quid teneatur, *t. 4. V. §. 7. n. 27.*
- An aore acceptationem facta à creditoribus absente, possit, qui sibi debitum accollavit reuocare promissionem, *ibid.*
- An credita possint minoris pretio emi ratione, periculi in exigendo, *ibid.*
- Venditor regulariter teneatur de evizione, & que veniant in huiusmodi actione, & alia remissa, *t. 4. V. §. 7. n. 28.*
- Quid si venditor pactus fuerit cum emptore non teneri de evizione, an valcat pactum, an nihilominus teneatur ad restitutionem pretij, *ibid.*
- Venditor obligatur emptori ad multas, & que, & quando secus, *ibid.*
- Venditor quando non teneatur de evizione, nec ad pretij restitutionem, *ibid.*
- Venditor promittens de evizione pro suo dato, & facto tantum, ad quid teneatur, *t. 4. V. §. 7. n. 29.*
- Venditor promittens de evizione, & indemnitate emptoris, ad quid teneatur, *t. 4. V. §. 7. n. 30.*
- Venditor ad quid teneatur ratione evizionis, *ibid.*
- Venditor promittens emptorem defendere de iure, & de facto, quomodo teneatur, *t. 4. V. §. 7. n. 31.*
- Venditor compars in iudicio ad defensionem emptoris, qualiter possit omnia agere, que possit ipse emptor, *t. 4. V. §. 7. n. 32.*
- Quid si sit Clericus an possit declinare forum, *ibid.*
- Venditor dicens non teneri de evizione, eo quia in sibi non fuit denunciata, nil aliud allegando, an sit audiendus, *t. 4. V. §. 7. n. 33.*
- Quando sit necessaria denunciatio, vel non, *ibid.*
- Venditor pro evizione conveniunt an satisfaciatur offerendo emptori eandem rem non deterioratam cum omni alio interesse, *ibid.*
- Venditor non teneatur de evizione, quando sequitur ex iure speciali, *t. 4. V. §. 7. n. 34.*
- Venditor quando promittit verbis universilibus, quomodocumque, qualitercumque, & similibus, teneatur etiam in casu, quo evizio sequitur ex natura rei, *ibid.*
- De castellis, ut quis omni casu teneatur de evizione, *ibid.*
- Venditor an teneatur præstare fideiussorem pro evizione, *t. 4. V. §. 7. n. 35.*
- Venditor quando non teneatur de evizione, *rom. 4. V. §. 7. o. m. 36.*
- Venditor tradens rem obligatam emptori ad quid teneatur, *t. 4. V. §. 7. n. 37.*
- Vendens quando dicatur vendere tantum hæc, quod ipse habeat in re, quando secus, & quid importet, *ibid.*
- Vendens sara talia qualia, ad quid teneatur, *ibid.*
- Venditor sciens qualitates rei, non certiorato emptore ad quid teneatur, & quid si ipse etiam ignorabat, *t. 4. V. §. 7. n. 38.*
- Vendens rem simpliciter intelligitur eam vendere liberam, & ita liberam tradere teneatur, *ibid.*
- Vendens bones, vel alia animalia ad quid teneatur, & quando sit locus redhibitorum actionum, *t. 4. V. §. 7. o. m. 39. & seqq.*
- Quando cesset redhibitoria, vel non propter signum morbi evidens, & quando morbus dicatur evidens, vel non, *ibid.*
- Quando propter vitium vnus rei, omnes redhibeantur, & alia de additio & dicto, *ibid.*
- Quid si bestia vendita moriatur intra triduum post venditionem, an præsumatur fuisse morbofa tempore venditionis; & de modo probandi an obierit ex morbo antecedente, vel superveniente, *ibid.*
- Venditor qualiter teneatur omnino denunciare, & notificare emptori scilicet, & onera rei venditæ, *ibid.*
- Quid si emptor sciverit ex se, vel venditor ipse ignoraverit, & alia an, & quando vendens teneatur manifestare vitia rei venditæ, *ibid.*
- Plura ad intelligentiam redhibitiæ edicti, & de morbi conditionibus, vi redhibitionis locus sit, quomodo differat morbus à vitio, que sint vitia animi, & corporis, que dicantur gravia, & levia, & alia latè, *t. 4. V. §. 7. n. 40.*

Quid si emptor scietur ex se, vel venditor ipse ignoraverit? & alia an, & quando vendens teneatur manifestare vicia rei venditæ, ibid.

Plura ad intelligentiam ædilitij ædificij, & de morbi conditionibus, vt redhibitionis locus sit; quomodo differat morbus à vicio, quæ sint vicia animi, & corporis, quæ dicantur graviora, & levia, & alia latè, t. 4. V. §. 7. n. 40.

Venditores an, & quando teneantur manifestare emptori vicia occulta rei venditæ in vtroque foro, & alia, t. 4. V. §. 7. n. 41.

Venditor interrogatus de qualitate vicinorum teneatur dicere veritatem, t. 4. V. §. 7. n. 42.

Vendens rem alienam proprio nomine acquirat sibi actionem ad pretium, & non domino rei, & ad quid teneatur, t. 4. V. §. 7. n. 43.

De re communi an, & quando possit ab uno ex socijs vendi, ibid.

Venditio rei alienæ quando subsistat, vel non, & ad quid teneatur venditor, & alia de materia, latè ibid.

Vendens eandem rem duobus per diversa instrumenta, & diversis temporibus, an incidat in penam falsi, t. 4. V. §. 7. n. 44.

Quis autem emptorum sit alteri præferendus, ibid.

Vendens rem Titio, & iurans alteri non vendere, si postea iterum vendat, & tradat an transferat dominium, & quis illorum sit præferendus, t. 4. V. §. 7. n. 45.

Vendens fraudulentè res falsas, & corruptas qualiter puniatur, & in conscientia teneatur refarcire damnum, t. 4. V. §. 7. n. 46.

An sit periculum mittere res malas, & corruptas, cum bonis, & perfectis, vt omnes simul ita mixtæ efficiantur venales, ibid.

De macellarijs vendentes carnes morbosas, qualiter puniantur, ibid.

Vendens vinum, vel quid simile, quod sciebat certo tempore contrahi, non certiorato emptore, ad quid teneatur, etiam in foro conscientie, & alia de materia, t. 4. V. §. 7. n. 47.

Vendens rem cato pretio indigenæ pecunia, vt postea ab illo viliori pretio reat, qualiter committat flocum, t. 4. V. §. 7. n. 48. & quid in foro conscientie?

Vendens carius ad tempus an, & quando committat viciam, ibid.

Plura an, & quando ex circumstantia loci, temporis, & huiusmodi causis possit carius vendi, ibidem, & n. seqq.

An ratione lucri cessantis, vel damni emergentis possit res carius vendi, & alia in foro conscientie, ibid.

Quando, & ex quibus causis possit carius vendi, vel viliori emi, ibid.

Quanta sit latitudo iusti pretij, & in quo verificetur & quodnam dicatur iustum pretium, ibid.

An ex dilata, vel anticipata solutione possit pretium augeri, vel minui, ibid. & n. seq.

Vendens frumentum ad credentiam, cum pacto quod ei solvatur pretium iuxta valorem futurum mensis Maij, vel alterius temporis, an dicatur usurarius, t. 4. V. §. 7. n. 49.

An licitum sit mutare tractum, vel aliud cum pacto, vt restituatur in eadem mensura, etiam si pretium sit auctum, ibid.

Venditio fructuum futurorum euentum in spe considerantur an fieri possit, ibid.

An sit licitum dare frumenta ad renouandum, & alia de materia, ibid.

Iurans non contrahente contractui, an possit illum impugnat, t. 4. V. §. 7. n. 50.

Venditio domo, an veniant hortus, apothecæ, statuae, & huiusmodi, t. 4. V. §. 7. n. 51.

Quid si fuerit venditio domus cum omnibus suis iuribus, & pertinentijs, ac rebus affixis, ibid.

Quid veniat appellatio domus, & pertinentiarum, ibid.

Venditio Cæstro, & similibus, qualiter veniant mentiones instrumenta, & alia destinata ad vsum perpetuum, & de alijs accessionibus rei venditæ, latè ibid.

Vendi an possint, vel per executionem capi, ea, quæ adibus sunt affixa, & alia, ibid.

Sabl. Index Generalis.

Vendens rem alteri affectuam, nondum maturato affectu, an transferat eam re vendita affectum, tom. 4. V. §. 7. nom. 52.

Vendens rem communem cum alio, qualiter cenetur vendidisse tantum partem ad se spectantem, & alia, ibid.

Veniens fundum an transierat in emptorem eius, vel futurum transfus per alium suum fundum contiguum tenentum, t. 4. V. §. 7. n. 53.

Seruitutes continuæ qualiter veniant in venditione, non autem discontinuæ, ibid.

Vendens cum cessione iurium transfert in emptorem etiam seruuitutes personales sibi competentes, ibid.

Vendere rem suam nemini iniurius cogi potest, & quando secus, t. 4. V. §. 7. n. 54.

Quid seruetur in statu Florentino, ibid.

Qualiter ad sedendas discordias, & in iudicijs possit quis ad iudiciationem, & venditionem compelli, & alia de materia, ibid.

Vendens coactus non tenetur habere fidem de pretio, t. 4. V. §. 7. n. 55.

Vendens cum pacto, vt intra aliquod tempus admittatur ad redimendum, si finat labi tempus, an, & quando sit audiendus, t. 4. V. §. 7. n. 56.

Qualiter ex modicis pretijs, & alijs coniecturis coniectus dicatur usurarius, & alia latè de hac materia, ibid.

Quid seruetur Florentine, ibid.

Pactum retrovendi quid sit, quomodo licitum, an transferat ad hæredes, & alia remissæ, ibid.

Vendens cum pacto redimendi in ipso contractu apposito, qualiter in terra dū præferatur omnibus, & recuperet rem liberam ab omni hypotheca, an autem teneatur statè locationis factæ per emptorem, & alia, t. 4. V. §. 7. n. 57.

Vendens cum pacto redimendi, an faciat venditionem absolutam, & perfectam; an in redemptione teneatur soluere idem pretium, quod ipse recepit; an teneatur soluere laudemium, & alia, t. 4. V. §. 7. n. 58.

Vendens rem cum pacto redimendi, si postea voluerit redimere tenetur restituere emptori gabellam, an melioramentum, & alias expensas, t. 4. V. §. 7. n. 59.

Vendens cum pacto redimendi pretium infra aliquod tempus, an possit ab ipso emptore conueniri, & alia, t. 4. V. §. 7. n. 60.

Venditor volens redimere vigore pacti ad quid teneatur, t. 4. V. §. 7. n. 61.

An, & quando admittatur ad redimendam partem, vel vnam rem tantum, & alia de materia, ibid.

Venditor recipiens rem venditam minori pretio in affectum ab emptore pro annua responsione, si persequatur longo tempore in conditione potest incumbere in perpetua coloniam, t. 4. V. §. 7. n. 62.

An huiusmodi contractus præsumatur simulatus, ibid.

Contractus, qui vniq; dicitur *agere*, & *gedere*, qualiter sit validus, ibid.

Venditor non potest esse testis pro emptore in causa rei venditæ, t. 4. V. §. 7. n. 63.

Venditores fumi qui dicantur, & quomodo puniantur, t. 4. V. §. 7. n. 64.

Venditiones, vel alij contractus in Indis inter lutores qualiter sint nullæ, t. 4. V. §. 7. n. 65.

De nullitate, vel reuocatione collationis beneficij factæ clerico lutori, ibid.

Vendens, si sciat emptorem abuturum in damnum alterius, an peccet, t. 4. V. §. 7. n. 66.

Quæ res vendi, vel apportari possint, vel non, ibi deum.

Venditio plurium rerum simul facta vniq; pretio, quando dicatur vnica venditio, t. 4. V. §. 7. n. 67.

De venditione, & emptione, remissæ, t. 4. V. §. 7. n. 68.

De venditione feudorum, & huiusmodi, t. 4. V. §. 7. n. 69.

Venditionis materiam qui tractant, ibid.

Venditio fundo an veniat acquæ cum piscibus, t. 1. A. §. 35. o. 8.

Venditores fumi, qui dicantur, & quomodo puniantur, t. 1. in D. curs. n. 104. & §. Index n. 25.

Vendere an teneantur vicini pro amplianda Ecclesia, t. 2. E. §. 2. n. 17.

Venditio 30, & quando teneatur dare fidelissimam euictionis, t. 2. A. §. 13. n. 73. & seqq.

Vendito fundo, quæ comprehendatur, vel non, t. 2. F. §. 25. n. 1. &c.
 Venditor equi cum pacta ut pro pretio solvatur gravum frumenti 32. vicibus multiplicatur, tanquam fraudolenta non attenditur, t. 3. L. §. 22. n. 10.
 Venditor potest in traditione rei suæ apponere conditiones sibi bene vias, t. 3. P. §. 2. n. 24.
 Venditor frumenti si sit in mora stradendi, an teneatur ad interesse quanti flurim, & alia, t. 3. P. §. 53. num. 30.
 Venditio hæreditatis certi hominis vivens non valet, t. 3. P. §. t. n. 3.
 Vendens rem Religiosam habetur pro possessore, & tenetur ad fructus, t. 4. R. §. 19. n. 8.
 Vendens fundum unum ex duobus contiguis, ad quem solcat accedere per fundum retentum, an dicatur transire in emptorem sui iuris, & vice, & quid in divisione, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 14.
 An possit carius vendi ad tempus, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 100.
 Alia vide in Praxi §. Vendere, Vendeite, & Venditori.

V E N E N U M.

Venenum quid sit latè, t. 4. V. §. 8. n. 1.
 Venenandi ars à feminis admonita; qualiter grauius puniatur fornicatrix, & alia, ibid.
 Venenorum plures species, & divisiones, t. 4. V. §. 8. num. 2.
 De natura, & differentiis venenorum, de signis, præsertatione, curatione, & alijs remissive, ibid.
 Venenum quater intelligitur apud Legistas, t. 4. V. §. 8. num. 3.
 Medicorum iudicio qualiter standum sit in crimine veneni: quid si depocant contra euentiam facti? & alia, ibid.
 Quid si ageretur de venenis, quæ signa externa post mortem non præbent; nec possit haberi cadaver ad effectum recognoſcendi signa interna, qualiter procedendum, ibid.
 Venenum aliud propinatum, aliud ingenitum, & quomodo cognoscatur; & alia remissive, tom. 4. V. §. 8. n. 4. & seqq.
 Venenum propinatum ex quibus dignoscatur, latè t. 4. V. §. 8. n. 5.
 Venenum esse in corpore genitum, & non assumptum ex pluribus cognoscitur, de quibus latè, t. 4. V. §. 8. num. 6.
 Venenum an fuerit propinatum, vel ingenitum, & an ex eo fuerit sequuta mors, statim iudicio Medicorum, t. 4. V. §. 8. n. 7.
 Qualiter constare debeat de corpore delicti ex æstimatione Medicorum, ibid.
 Confessio rei aliquem ex veneno perisse, nisi aliter constet de corpore delicti, an sit valida, & sufficiens ad condemnandum, latè ibid.
 Quid agendum si quis fassus fuerit dedisse venenum iam multo tempore, & hominem fuisse interceptum, nec possit aliter constare de signis veneni, ibid.
 Qualiter in delictis veneni vii difficultas probationis sufficiat præsumptiones, & coniecturæ dum ad effectum torquendi, sed etiam condemnandi, & alia de materia, latè ibid.
 Venenum si fuerit propinatum sanguineo carcerato ad euitandum poenam infamem, qualiter puniatur propinans, t. 4. V. §. 8. n. 8. & §. Conſanguinitas, n. 6.
 Quid si fuerit deuotum ad actus proximos venenandi, effectus tamen non sequuto, an sit locus poenæ ordinariæ, ibid.
 Venenum propinans Religioſum, an, & quando incidat in excommunicationem, t. 4. V. §. 8. n. 9.
 Venenans an gaudeat immunitate Ecclesiæ, tom. 4. V. §. 8. num. 10.
 Vendentes venena an, & quando puniantur, t. 4. V. §. 8. num. 11.
 Venena mala vendi non possunt, & sub quibus poenis, ibid.
 Venena, vel alia indifferencia vendentes, de quibus ementis fæpe soluit ad malum vii, quando peccat, vel non, ibid.

Quid sit Flouentis proſitum, ibid.
 Veneni suspicio si adit inter virum, & vxorem, qualiter debeat conceſſi ſepulchro thori, tom. 4. V. §. 8. num. 12.
 Banius an possit veneno, vel alijs malis artibus interficere cum præmio à staturo impoſito; ibid.
 Veneni crimen puniatur poena furtorum æqualiter in nobili, & ignobili ex conſuetudine rotas Italiane, ibid.
 Plura de materia veneni remissive, t. 4. V. §. 8. n. 13.
 De maleſicio ad bonum ſinem, & an maleſicium liceat maleſicio tollere, ibid.
 Venenum an possit leſetè ſumi ad experiendam virtutem etheriacæ, t. 4. V. §. 8. n. 14.
 An damnatus, ut veneno pereat, possit illud fumere, & haurire; & an iudex possit ad hoc genus mortis aliquem damnare, ibid.
 Venenum, vel animal venenosum, si fuerit repertum in specibus consecratis, vel ante consecrationem, quid agendum, t. 4. V. §. 8. n. 15.
 De ponente venenum in Calice ad occidendum sacerdotem, qualiter puniatur, & de quo iudice, etiam effectus non sequuto, ibid.
 Venena non possunt adhiberi ad capiendum pſeet, t. 4. V. §. 8. num. 16.
 Venena cunctes, & vendentes ad malum ſinem qualiter puniuntur, t. 4. V. §. 8. n. 17.
 Venenis plura remissive, t. 4. V. §. 8. n. 18. & 19.
 Venenum quomodo constare debeat quoad corpus delicti, an sufficiat per coniecturas, an iudea teneatur sequi iudicium medicorum, de origine, & fallacia artis medicæ; venenum ex quibus arguatur propinatum, & alia plura ad rem, vide Addit. Nouiſſ. t. 2. cap.
 Alia vide in Praxi §. Venenum.

V E N I A.

Venia ætatis à Principe impetrata, quid operetur, t. 1. D. §. 8. n. 23. & §. Ætas, n. 7. §. Minor, n. 27.
 Venia necessaria, ut possint curari parentes, & ſimiles, t. 1. C. §. 15. n. 64. & §. Filius, n. 50.
 Venia an sit petenda ab iniuriato iniuriato, t. 2. I. §. 22. num. 9.
 Venia ætatis potest minor per Principem concedi ad contrahendum, vide Minor n. 50.

V E N T U S.

Ventus an possit impediri vicinis, t. 1. A. §. 18. n. 6.
 V E R B A.
 Verba simpliciter prolata de primo actu intelliguntur, t. 4. V. §. 9. n. 1.
 Verba quæ possunt dupliciter intelligi, qualiter ſint intelligenda, t. 4. V. §. 9. n. 2.
 Verba sunt intelligenda in propria ſignificatione, ibidem.
 Verba sunt impropria, ut quis à delicto excusetur, ibid.
 Plures casus, in quibus receditur à propria ſignificatione verborum, & alia remissive, ibid.
 Verba ſemper aliquid operari debent, & alia de materia, t. 4. V. §. 9. n. 3.
 Verba vniuerſalia poſita in legato, quæ comprehendant, t. 4. V. §. 9. n. 4.
 Verba vniuerſalia quæ ſint, & quando, & ex quibus reſtringantur, vel nou, ibid.
 Verba *quicunque*, *ſiquis*, & ſimilia non comprehendunt vniuerſitates, ibid.
 Verba vniuerſalia in medio Orationis poſita, qualiter declarentur, ibid.
 Verba quantumvis vniuerſalia reſtringuntur ratione adiuncti, ibid.
 Verba vniuerſalia, & geminata quando extenduntur ad casus privilegatos, vel potius reſtringuntur inſta diſpoſitionem iuris communis, ibid.
 De vi verborum vniuerſalium in ſtatutis, & alia, ibid.
 Verba generalia per modum complementi, an, & quando inducant obligationem, t. 4. V. §. 9. n. 5.
 Verba deprecatoria, rogatoria, & huiusmodi in vitiis voluntatis, & in aliquibus alijs casibus qualiter obligent ad obſeruantiam, ibid.
 Verba quæ dicantur directa, vel obliqua, ſue communia ſubſtitutionibus, t. 4. V. §. 9. n. 6.

Verba statuti prolata in tempore præterito, qualiter trahantur ad futurum, t. 4. V. §. 9. n. 7.
 Verba prolata à testatore, trahuntur in futurum, ibid.
 Verba vnius temporis quando trahantur ad alia tempora, ibid.
 Verba prolata in tractatu non attenduntur, sed tantum ea, quæ profertur in conclusione, tom. 4. V. §. 9. num. 8.
 Verba dicantur clara quotiescumque intellectus non laborat in intelligendo ea, t. 4. V. §. 9. n. 9.
 Verba taxativa non excludunt casus similes, tom. 4. V. §. 9. n. 10.
 Verba, quæ præsupponunt, nihil disponunt in casu præsupposito, t. 4. V. §. 9. u. 11.
 Verba impersonalia non inducunt obligationem, t. 4. V. §. 9. num. 12.
 Impersonalitas qualiter videtur dispositionem, ibid.
 Verba in dubio potius censentur demonstratiua, quam taxativa appositia, t. 4. V. §. 9. n. 13.
 Verba enunciativa quæ dicuntur, & quæ dispositiva, & quæ prævaleant, t. 4. V. §. 9. n. 14.
 Verba enunciativa generaliter sumpta an, & quando disponant, t. 4. V. §. 9. n. 15.
 Verba enunciativa an, & quando probent, har. t. 4. V. §. 9. n. 16. 17. 18. 19. 20. & seqq.
 An siante iuramento admittatur probatio in contrarium sub prætextu erroris concepti, ibid.
 Verba enunciativa Papæ, vel etiam Principis secularis quando, & qualiter probent, t. 4. V. §. 9. n. 21.
 Verba enunciativa legis, vel statuti, an inducant ius, t. 4. V. §. 9. n. 22.
 Verba enunciativa in iudiciis prolata quando probent, t. 4. V. §. 9. n. 23.
 Verba enunciativa Notarii qualiter probent, t. 4. V. §. 9. num. 24.
 Verba enunciativa generaliter sumpta in contractibus, an inducant dispositionem, t. 4. V. §. 9. n. 25.
 Verba enunciativa de præterito prolata in ultimis voluntatibus, qualiter disponant favore pæ causæ, t. 4. V. §. 9. n. 26.
 Quid anem in coticillis, & in Epistola an probeat, & disponant, ibid.
 An per verba enunciativa possit induci donatio inter vivos, ibid.
 Verba enunciativa propter se principaliter prolata, qualiter disponant, & probent, t. 4. V. §. 9. n. 27.
 An, & quando talia verba simpliciter propter aliud prolata disponant, vel probent, ibid.
 Quid si sint prolata per modum conditionis, vel modi, vel causæ, vel demonstrationis, ibid.
 Verbum *vel* quando inducat perfectam dispositionem, t. 4. V. §. 9. n. 28.
 Verbum *velut* qualiter inducat dispositionem in ultimis voluntatibus, & sit apud inducere fideicommissum, ibid.
 Verbum *vole* iunctum verbo inchoati temporis, quid importet, & alia, ibid.
 Verbum *nolo* voluntatem negat: quid si iungatur cum infinitivo, t. 4. V. §. 9. n. 29.
 Verbum *potest* in oratione affirmativa, quid importet, t. 4. V. §. 9. n. 30. & 31.
 Verbum *potest* an, & quando importet necessitatem, ibid.
 Quid si sit appositum in legibus, statutis, resccriptis, contractibus, & ultimis voluntatibus, & alia, ibid.
 Verbum *debet* an, & quando inducat necessitatem, t. 2. V. §. 9. n. 32.
 Verbum *debitum*, vel *debita*, sine *debitis* adiectum substantiuo, quid operetur, ibid.
 Verbum *preponere* appositum in dispositione legis, quid importet, t. 4. V. §. 9. n. 33.
 Verbum *deservire* an possit verificari in eo, quod unquam fuit, t. 4. V. §. 9. n. 34.
 Verbum *disponere* pluribus modis potest intelligi, nempe pro vicina voluntate, contractibus, & alijs, t. 4. V. §. 9. num. 35.
 Verbum *legare* propriè refertur ad ultimas voluntates, ibid.

Sabel. Index Generalis.

Verbum *intelligitur* quando fictionem, siue veritatem importet, t. 4. V. §. 9. n. 36.
 Verbum *pertinere*, & *spoliare* quid importet, tom. 4. V. §. 9. n. 37.
 Verba *plene*, & *integre* posita in sententijs Saluiani, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 38.
 Verba *residere*, & *resistere*, quid significant, t. 4. V. §. 9. num. 39.
 Verbum *retinere* quid significet, t. 4. V. §. 9. n. 40.
 Verba *islo facto*, vel *ipse iure* quid importent, t. 4. V. §. 9. num. 41.
 Verbum *crediti* prolatum à parte denotat metram veritatem, secus à teste, t. 4. V. §. 9. n. 42.
 Verba fictionem importantia à lege prolata, qualiter veritatem inducant, ibid.
 Verbum *concedo*, *applico*, *approprio*, & huiusmodi inducant translationem dominij, tom. 4. V. §. 9. num. 43.
 Verba *toties quoties* quid importent, tom. 4. V. §. 9. num. 44.
 Verba *defensoris*, & *perfunctories*, quid significant, t. 4. V. §. 9. n. 45.
 Verba *emper*, & *quomodocumque*, ad quod tempus restringantur, t. 4. V. §. 9. n. 46.
 Verba *alti*, & *basse*, quantum placebit, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 47.
 De verbis *ad lectum*, vel *pro libite*: *pro arbitrio sue*, *ad beneplacium*, & similibus, quid importent, ibidem.
 Ex quibus verbis, & clausulis censetur iudici datum liberum arbitrium, vel regatum, & quid in dubio præsumendum, ibid.
 Verba *plene iure*, *libere*, *plenarie*, *iure proprio*, & similibus quid significant, t. 4. V. §. 9. n. 48.
 Verbum *libere* importat omnimodam libertatem, t. 4. V. §. 9. num. 49.
 Verba *ad arbitrium*, & *voluntatem heredi* posita in legato, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 50.
 Verba *ad instantiam* ostendunt mandatum, t. 4. V. §. 9. num. 51.
 Verbum *hactenus* refert actum ad tempus præteritum, t. 4. V. §. 9. n. 52.
 Verbum *promissit*, *spondit*, *cavit*, *convenit*, & huiusmodi quid significant, t. 4. V. §. 9. n. 53.
 Verba *solvere*, & *satisfacere*, quomodo inter se differant, t. 4. V. §. 9. n. 54.
 Verba *per infra scriptos*, *ipsos*, *eosdem*, vel *meos heredes* in testamento, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 55.
 Verbum, seu pronomen *sui* qualiter referatur, t. 4. V. §. 9. num. 56.
 Verbum *relinquere* quid comprehendat, tom. 4. V. §. 9. num. 57.
 Verbum *succedet* est commune, & quid importet, t. 4. V. §. 9. n. 58.
 Verbum *revertitur* importat fideicommissariam substitutionem, ibid.
 Verbum *sufficit* quid operetur, t. 4. V. §. 9. n. 59.
 Verbum *heres* significat dominium, tom. 4. V. §. 9. num. 60.
 In statuti, & renunciationibus qualiter intelligatur de descendentibus, ibid.
 Verbum *heres* quomodo intelligatur in testamento, vel alia dispositione, ibid.
 Verbum *sponte* indicat liberam voluntatem, t. 4. V. §. 9. num. 61.
 Verba *observare*, *præstare*, *exigere*, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 62. 63. 64.
 Verbum *maritare*, *per maritare*, *per marit arsi* qualiter conveniat utrique sexui, t. 4. V. §. 9. n. 65.
 Verba, in *perpetuum*, & in *infinitum*, in emphyteusi appositæ denotant perpetuitatem, quid operentur, & alia, t. 4. V. §. 9. n. 66.
 Verba *plur*, vel *minus* intelligentur de eadem specie, qualiter extendantur, & alia, tom. 4. V. §. 9. num. 67.
 Verba *modo*, & *ordine supra expresso* inducunt repetitionem omnium qualitatium, t. 4. V. §. 9. n. 68.
 Verba *etiam*, & *quomodo* actum uniusque equaliter attribunt, t. 4. V. §. 9. n. 69.
 Verba *prout*, *iuxta*, & similia quando fient interpretari.

L. 5

- pretatiue, causatiue, seu conditionaliter, & limitatiue, t. 4. V. §. 9. n. 70.
- Verba *hoc itaque fecit* quid importent, tom. 4. V. §. 9. n. 71.
- Verba *donec, quando, quousque, dum*, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 72.
- Verbum *petere* quid significet, t. 4. V. §. 9. n. 73.
- Verbum *continuare*, inuicem actus, & progressum significat, t. 4. V. §. 9. n. 74.
- Verba cum *interuenit alicuius*, quid importent, t. 4. V. §. 9. n. 75.
- Verbum *conueniens*, siue *conueniens* quid significet, t. 4. V. §. 9. n. 76.
- Verbum datum Principi, vel nobili de alium non offendendo, qualiter obliget; qua forma dari solet; an tunc noua causa excuset, t. 4. V. §. 9. n. 77.
- Verbum *habere* qualiter referatur, tom. 4. V. §. 9. n. 78.
- Verbum *pari* qualiter intelligatur, tom. 4. V. §. 9. n. 79.
- De pluribus verbis, & illorum interpretatione, qui tradunt, remissio, t. 4. V. §. 9. n. 80.
- Verbum, vel fides nobili data de alium non offendendo, an extinguatur morte dicti nobilis, t. 2. B. §. 5. o. 2. & §. Causo, n. 28, & 30.
- De verbo *dare, siue dedis, vendidit, & tradidit*, qualiter interpretatio translationem domini, t. 1. D. §. 3. n. 4.
- Verba enuntiatiua in virtutis voluntatis dispositionem inducunt, t. 2. F. §. 12. n. 13.
- Verba generalia an omnia comprehendant, t. 2. G. §. 3. n. 5.
- Verba legatorum quando stent demonstratiue, vel taxatiue, t. 3. L. §. 5. n. 19.
- Verba vtriuscuius quid optineant in legatis, tom. 3. L. §. 5. n. 24.
- Verba generalia in quietationibus, quid optineant, vide Liberatio, & Quietatio.
- Verba masculini generis, an comprehendat femininum, & e contra, t. 3. M. §. 8. n. 1.
- Verba quando sunt in scripturam redacta, debent eualliter intelligi, & non secundum vulgarem usum loquendi, t. 4. V. §. 24. o. 4.

VERISIMILITUDO.

- Verisimilitudo, vel inuersionis similitudo quid optineat in probationibus, t. 3. P. §. 47. n. 8.

VERITAS.

- Veritas est ipsa iustitia, & quomodo semper à iudice querenda, tom. 1. io Discurs. de qual. iud. Perfecti. num. 57.
- Veritas quando aliter haberi non posse dicatur, vt testes inhabiles admittantur, t. 2. I. §. 17. n. 3. vide Testes, n. 3.
- Veritas conuenit an excolet iniuriantem à pena, t. 2. I. §. 22. n. 10. vide §. fama, o. 4.

VERSIO.

- Versio in vilitatem Ecclesie, vel minoris, siue communitaris quando, & à quibus sit probanda, latè t. 4. V. §. 10. n. 1.
- Empior bonorum à personis priuilegiatis qualiter possit se tutum reddere, ibid.
- Empior an, & quando debeat esse sollicitus de versione pretij in causam expressam, ibid.
- Qualiter Prelatus dicatur velle in vilitatem Ecclesie, & quæ probatio requiratur, ibid.
- Versioe probata in vilitatem Ecclesie, pupilli, minoris, vel ciuitatis, valet obligatio, etiam sine solemnitatibus, & alia de hac materia, ibid.
- Versio in vilitatem societatis, qualiter probari debeat à socio, t. 4. V. §. 10. n. 2.
- Versio est probanda à creditore, qui cum vno tantum socio contraxit proprio nomine, vt possit contra alios agere, & qualiter probetur, ibid.
- Versio cum sit difficilis probationis, qualiter arguatur ex coniecturis, & quibus, & alia remissio, t. 4. V. §. 10. o. 3.
- Versio pretij in vilitatem Ecclesie presumitur ex diuturnitate temporis, & alia remissio, tom. 4. V. §. 10. n. 4.

- Versio dicitur probata, si appareat minorem accepisse pecuniam; dummodo valde contraxerit, & cum debuit solemnitatibus, alias sociis, t. 4. V. §. 10. o. 5.
- Versio dicitur probata quando apparet pecunia soluta creditori, ibid.
- Versio qualiter presumatur in filio accipiente mutuo pecunias causa fudiorum, vel legationis, vel militie, t. 4. V. §. 10. o. 6.
- Versio in vilitatem familie quomodo dicatur facta, & probetur, t. 4. V. §. 10. n. 7.
- Versio qualiter, & quando sit procuranda, & probanda à solente, t. 4. V. §. 10. n. 8.
- Versio, an, & quando sit probanda ab emptore bonorum fidei commissi, & quomodo probetur, ibid.
- Versioe pro parte tantum probata pro eadem sola competit actio, t. 4. V. §. 10. o. 9.
- Versio posita in condicione qualiter sit probanda à contrahente cum minore; & quando contractus procedit ex causa necessaria, secus ex voluntaria, t. 4. V. §. 10. n. 10.
- De versione probanda remissio, t. 4. V. §. 10. n. 11.
- Versio in vilitatem minoris, vel Ecclesie à quo sit probanda, t. 3. L. §. 9. n. 3. vide Museum, n. 6.
- Probata an sufficiat contractum nullum, vel sit restitendum pretium, ibid.
- Versio qualiter sit probanda à mutuo in reparationem alicuius rei, t. 3. M. §. 38. o. 2.
- Versio in vilitatem societatis probata, qualiter obliget socios, t. 4. S. §. 20. n. 25.

VESTES.

- Vestes lugubres sunt faciende expensis heredum mariti pro vidua relicta, & qualiter compententur cum legato, t. 4. V. §. 11. o. 1.
- Vestes lugubres debentur etiam famulis magnorum domitorum, ibid.
- Vestes, & alia ornamenta ad usum quotidianum tradite per maritum, vel socerum sponse an presumantur donata, t. 4. V. §. 11. o. 2. & sequ. vbi latè de materia.
- Vestes, & alia ornamenta an inter socios omnium bonorum debeant poni in communi tempore dissolutionis, ibid. & n. 3.
- Annulus sponsalitiij, an spectet ad vxorem, ibid.
- Quid de donatis à consanguineis viri, ibid.
- Vestes, iocalla, aliaque ornamenta pretiosa tradita per maritum, vel socerum sponse, an censentur donata, t. 4. V. §. 11. n. 3. & sequ.
- Vestes, & alia ornamenta qualiter conferantur, & in legitimam impurentur filio vxorato, ibid.
- Quid teneantur probare heredes mariti dum volunt repetere huiusmodi res pretioze, ibid.
- Vestes, & alia res pretioze, non presumuntur donata sponse, nisi probetur contrarium, t. 4. V. §. 11. n. 4.
- Quid stante qualitate personarum nobilium, ibid.
- Quando non est secutum matrimonium, sed dissoluta sunt sponsalia, competet etiam conditio ob causam, pro repetitionem vestium, & aliarum rerum, ibid.
- Quid si sequuta fuerint oscula inter sponsos, ibid.
- Quæ res presumantur donata, vel non, & quæ dicantur pretioze, vel quotidianæ, & viles, & alia de materia, ibid.
- Vestes, & similia ornamenta si fuerint à marito legatae vxori, & illas non detrahatur falcidia, tom. 4. V. §. 11. n. 5.
- Vestibus, & ornamentis legatis vxori, quæ veniant in huiusmodi legato, ibid.
- Vestes, iocalla, & huiusmodi mobilia data viro estimata ad computum dotis, eius periculo consumantur, ibid.
- An iocalla, & huiusmodi presumantur extare penes vxorem, ita vt impudentur in dorem, ibid.
- Vestes, siue modus vestiendi, per quem mulieres incendendo nudatis spatulis, & pedore, an sit permixtus in foro conscientie sine peccato mortali, t. 4. V. §. 11. o. 6.
- De pictoribus imagines obscenas facientibus, ac de alijs illas retinentibus qualiter mortaliter peccent, & quando possint excusari, ibid.

Vestium appellatione, quæ veniant, & alia remissivè, t. 4.

V. §. 11. n. 7.

De abutentibus vestibus factis tempore baccanaliū, qualiter sine pontendi, ibid.

Vestes cum excessu, quale peccatum iudocant, t. 4. V. §. 11. num. 8.

Vestes fugientes an, & quibus debeantur, tom. 1. F. §. 16. num. 2.

Vestes an veniant in legato mobiliū, tom. 3. L. §. 3. n. 24. & 27.

V I A.

Via triplex est, nempe vel publica, vel privata, vel vicinalis, quoniam vnaquæque ex illis dicitur, & alia remissivè, t. 4. V. §. 12. n. 1.

Via quæ dicitur publica, & quæ privata, cuius latitudinis esse debeat, per quos sit refectio, & manutentio, & alia, ibid.

Via numerata inter regalia Principis, non potest deualtari, nec impediri, ibid.

Via iure servitutis promissa qualis esse debeat, & cuius expensis fit facienda, ibid.

Via destructa qualiter debeat constitui in fundo vicino, ibid.

Non potest fieri scala, neque aliud nocere valens viz publicæ, etiam si fieret in proprio muro, ibidem, & n. seq.

Via vel dicitur publica, quæ requiratur, ibid.

Ecclesiastici tenentur reparare viam ante domos suas, & possunt compelli, & à quo iudice, ibidem, vide §. Clericus.

Via debet esse transeuntibus secunda, & aliquod deiciens, vel effundens in ea quando, & qualiter possit poni, t. 4. V. §. 12. o. 2.

Via est purganda ab immunditijs, ibid. & o. 11.

Via an possit alienari, ibid.

Via debet esse libera vizque ad Cæsum, nec potest in ea per priuatos fieri aliquid, etiam si sit domus muris, ibid.

Via publica, ac vicinalis non potest claudi, nec occupari, nec per eam aqua duci, etiam facto ponticello, & alia de materia, ibid.

Via publica, siue vicinalis antiqua, quando faciat cessare ius congrui, t. 4. V. §. 12. o. 3.

Via publica, & flumen an impediat coherencias, & consuetudina, ibid.

Via tutor est eligenda maxime in foro conscientie, t. 4. V. §. 12. o. 4.

Via vna electa in procedendo an, & quando censetur alteri renunciatio, tom. 4. V. §. 12. num. 3. & 10.

Via executiva qualiter remaneat vulnerata per sententiam contra illam latam, ibid.

Via executiva, quæ contra defunctum competeat, qualiter competeat etiam contra hæredem non beneficiatum, ibid.

Viz publicæ sunt de Regularibus, & deicis commissæ in eis spectant ad cognitionem domini directi, & non feudatarii, & alia remissivè, t. 4. V. §. 12. n. 6.

De vizis publicis, & etiam iure, t. 4. V. §. 12. n. 7.

Viz publicæ intra euitas, & extra à quibus sint refectio, t. 4. V. §. 12. n. 8.

Via qualiter differat à strada, quid sit vtraque, & alia remissivè, t. 4. V. §. 12. n. 9.

Via vna electa quando excludatur altera, de via Regia, & media eligenda, & alia remissivè, tom. 4. V. §. 12. num. 10.

Viz sunt ab immunditijs expurganda, quid seruandum tempore coniectionis, t. 4. V. §. 12. n. 11.

Via executiva an competeat contra tertium possessorem, t. 2. E. §. 23. n. 10.

Via executiva an, & quando competeat, vel non pro instrumentis, t. 2. E. §. 23. o. 19. & seq. & §. Instrumentum, o. 8. & 9.

Quomodo remaneat vulnerata, vel quomodo præscribitur, t. 1. E. §. 23. & o. 22.

Via vna electa non impedit aliam in executivis, t. 2. E. §. 23. num. 24.

Via executiva quando competeat vigore pacti, t. 2. E. §. 23. o. 30.

Retardata per exceptionem, illa sublata remanet in suo robore, §. eod. n. 31.

Via publica quoad iurisdictionem non venit in coactione feudali, & quid inde, t. 2. F. §. 11. n. 26.

An impediat coherencias, & ius congrui, t. 2. L. §. 46. num. 24.

Via executiva, an competeat pro legalis, tom. 3. L. §. 3. n. 79.

An competeat locatori pro pensione, tom. 3. L. §. 18. num. 27.

An dectur contra tertios possessores, tom. 3. P. §. 28. num. 43.

Præscribitur etiam cum mala fide, tom. 3. §. 38. num. 10.

Via vna electa per creditorem, an possit ad aliam redire, t. 3. P. §. 13. n. 40.

Alia vide in §. Servitus.

Via quando dicitur publica, vel privata, seu ut tollat confusum agrorum quos intermediet, & faciat cessare ius congrui, vel non, quid in flumine, & alia, t. 2. L. Addit. Nouiss. cap. 2.

Via quando dicitur publica, vel privata, à quibus sit refectio tam intra Burgos, & Cimitates, quam extra, an præscribitur, cuius latitudinis esse debeat, & alia, t. 4. in Resolut. cap. 16.

VICARIVS.

Vicarius Episcopi cuius ætatis esse debeat, & de alijs qualitatibus in eo requisitis, t. 4. V. §. 13. n. 1.

An illegitimus possit esse Vicarius Episcopi, an Monachi, & alij Religiosi, ibid.

Vicarius Episcopi multiplex, qualiter differat ab Officiali, & alia remissivè, ibid.

De Vicarij generalis præcedentia, & dignitate, hæc t. 4. V. §. 13. o. 2.

Vicarius Episcopi non dicitur generalis, nisi exprimat, sed foraneus, t. 4. V. §. 13. n. 3.

De potestate Vicarij foranei, & quando Vicarius generalis possit delegare, & alia remissivè, ibidem, & num. 4.

Vicarius Episcopi quam iurisdictionem habeat, t. 4. V. §. 13. n. 4. an delegatam, vel Ordinariam, &c.

Vicarius generalis, & foraneus qualiter differant inter se, ibid.

Vicarius an, & quando possit subdelegare, vel aliam substituere, ibid. & §. Delegatus n. 14.

An à sententia Vicarij possit appellari ad Episcopum, & alia, ibid.

Vicarius deputatus à Capitulo sede Episcopali vacante, habetur pro pœnente, & lucratur fructus, tom. 4. V. §. 13. n. 5.

An in Processionibus debeat habere primum locum, & alia, ibid.

De potestate, & officio Vicarij Capitulatis, ibid.

Vicario electo, an possit Capitulum Sede adhuc vacante aliquam exercere iurisdictionem, ibid.

De potestate Capituli sede vacante, ibid.

Vicarius Capituli sedis vacante, an possit ad libitum etiam sine causa reuocari ab eodem Capitulo, ibidem.

Vicarij deparato sede vacante qualiter spectet ad Capitulum, ibid.

Vicarius successor an possit de iure expedire causas suo antecessori à Papa delegatas, tom. 4. V. §. 13. n. 6.

An causa delegata Vicario, mortuo Episcopo, expiret delegatio, ibid.

An delegata Vicario possit cognosci ab Episcopo, ibidem.

Vicarius an possit creari, & remoueri ab Episcopo sine consensu Capituli, t. 4. V. §. 13. n. 7.

Vicarius qualiter, & quando teneatur docere de sua deputazione, ibid.

Vicarius an possit aliam substituere, tom. 4. V. §. 13. num. 8.

Vicarius generalis Episcopum an, & qualiter possit conferre beneficia, t. 4. V. §. 13. n. 9.

De potestate Vicarij ex mandato, siue deputatione generali, & in quibus speciale mandatum requiratur, ibidem.

Vicarius generalis an habeat potestatem absolendi, & dispensandi.

penfandi in cafibus Papalibus, in quibus potefl abfoluere, & difpenfare Epifcopus, ibid.
 Vicarius an poffit pretendere falarium, tom. 4. V. §. 13. num. 10.
 Vicarius deputatus ab Epifcopo, an ipfo Epifcopo refignante Epifcopatum poffit iurifdictionem exercere, post refignationem autem aduentum fuccelloris, t. 4. V. §. 13. n. 11.
 Ao, & quando gefla per Vicarium reuocatum, valeant, fi fibi reuocatio non fuit intimata, ibid.
 Vicarius qualiter poffit ad libitum confluentis reuocari, & an per deputationem alterius cenfatur reuocatus, ibid.
 Vicarius mortuo Epifcopo cenfetur reuocatus, t. 4. V. §. 13. num. 12.
 An communis error cum titulo putatiue foppleat iurifdictionem, ibid.
 Vicarius Epifcopi non teneretur ftate fundicari, fecus autem capitulatis, t. 4. V. §. 13. n. 13.
 Vicarius an, & quando poffit abique (peciali mandato confirmate donationem iurifdictionis laico factum, t. 4. V. §. 13. n. 14.
 De Vicariis Ecclefiarum, Epifcoporum, & huiusmodi remiffiue, t. 4. V. §. 13. n. 15. vide Epifcopus, n. 43.
 Vicarius Ecclefiæ, à quo fit alendus, & quando de feruo efficiatur dominus, t. 2. E. §. 2. n. 5.
 Vicarius Epifcopi non potefl aliquid accipere pro accellu ad formandum proceffum, t. 2. E. §. 9. n. 4.
 Cuius actus exercere poffit, vel non extra Diaceffum, §. eod. num. 15.
 An fit de neceffitate ab Epifcopo deputandus, & alia, §. eod. num. 43.
 Vicarius Epifcopi an poffit abfoluere ab excommunicatione, t. 2. E. §. 18. n. 22.
 Alia vide in §. Vnio. 7.

VICINVS.

Vicinus quis dicatur, t. 4. V. §. 14. n. 1.
 Inpaftronatus fi fuerit relictuus fenioribus, vel antiquioribus vicinis alioque loci, de quibus intelligatur, ibidem.
 Vicinus qualiter prefumat feire facta vicini, quando prefumitur dediffe damnum, & quando poffit torqueri fi recuset reuolare delinquentes an vicinis, & alia, t. 4. V. §. 14. n. 2.
 Vicinus male conditionis, & famæ potefl torqueri pro furto, vel alio delicto, ibid.
 Teflis dum fufpicatur quod facit veritatem, potefl torqueri etiam abique aliquibus indicij, ibid.
 Vicinus quid facere poffit in pariete communi inuito vicino, & alia de materia, tom. 4. V. §. 14. n. 3. & feqq.
 Vicinus an poffit immittere tigna, vel trabes in muro vicini, t. 4. V. §. 14. n. 4.
 Vicinus an poffit edificare fuper muro communi diuiforio, t. 4. V. §. 14. n. 5.
 Vicinus an, & quando poffit impediri, ne in altum extollat ædificium in fuo folo: & alia, ibid.
 Vicinus non potefl alioud facere in folo publico in præiudicium priuatum, t. 4. V. §. 14. n. 6.
 Qualiter patiens alium edificare in fui præiudicium dicatur confentire, ibid.
 Vicinus an poffit prohibere vicino, ne ingreditur fundum, t. 4. V. §. 14. n. 7.
 Vicinus quando teneatur concedere vicino feruitutem viae, vel itineris, ibid.
 Vicinus an poffit cogi ad tenendum crates ferreas, t. 4. V. §. 14. n. 8.
 Vicinus potefl fodere puteum, & cifternam in proprio folo propè fundum vicini, etiam nullo relicto fpacio, oñi fit debita feruitus, t. 4. V. §. 14. n. 9.
 Vicini qualiter teneantur moudare, & manerere puteos, & fontes quibus vrantur, & alia de puteis, & fontibus remiffiue, ibid.
 Vicinus quando teneatur de incendio domus contigux, t. 4. V. §. 14. n. 10.
 Vicini qualiter teneantur ad reparationem domus dirute caufa incendiij truncandi, ibid.
 Vicini qualiter poffint expellere de vicinia mulieres inhonestas, t. 4. V. §. 14. n. 11.
 Vicinus an poffit impedire vicinorum ne faciat filatorium in domo fua; & de artibus malum odorem facientibus, & huiusmodi qualiter prohiberi poffint in ciuitatibus, t. 4. V. §. 14. n. 12.
 Qualiter vicinus faber, vel alius artifex poffit expelli à Doctoribus, & alioquin ftudia interumpant, ibid. vide in verb. Doctor.
 An idem procedat favore Religionis, Monialium, & Confraternitatum, ibid.
 Vicinus obtinens in caufa retractus, an poffit cogi ad retrahendum vigore fententie, t. 4. V. §. 14. n. 13.
 Volens retrahere ad admittatur ad vnam rem tantum, vel teneatur omnes retrahere, ibid.
 Vicinus volens retrahere, an teneatur facere depofitum pendente lite, ibid.
 Vicinus an poffit cogi ad vendendum, an ad obtinendas feneftras, & an poffit cogi à filco ad emendum bona confifcata, t. 4. V. §. 14. n. 14.
 Vicinitas, qualiter faciat prefumi res effe illius, cui magis eft propinqua, t. 4. V. §. 14. n. 15.
 Vicini prefumuntur poffidere terras intermedias, ibid.
 Vicinus qualiter poffit in proprio muro facere noam feneftram, etiam fi vicinas profpicat, tom. 4. V. §. 14. num. 16.
 Vicinus domus venditæ, qualiter in retractu præferatur vicino horti eifdem domus, t. 4. V. §. 14. n. 17.
 Vicinus potefl inuito vicino purgare foueam communem, & expenfis pro medietate repetere, tom. 4. V. §. 14. n. 18.
 De foliatis mundandis, & quorum expenfis remiffiue, ibid.
 Vicinus an, & quando cogatur vendere vicino feruitutem, t. 4. V. §. 14. n. 19.
 Vicini, qui dicantur fecundum fubiectam materiam, quæ facere poffint, & alia remiffiue, tom. 4. V. §. 14. num. 20.
 Vicinus qualiter poffit petere cautionem de damno infecto, vel facere expellere exercentes artes periculosas, vel fordidas, tom. 4. V. §. 14. num. 21. & §. Cautio. n. 7.
 Vicinus fenot, & antiquior quis dicatur, t. 1. A. §. 33. num. 30.
 Vicinus non potefl de nocte baurire aquam ex puteo alterius, t. 1. A. §. 35. n. 8.
 An poffit impedire noam Tabernam, vel fimilem artem, t. 1. C. §. 7. n. 4.
 Quando teneatur cauere de damno infecto, t. 1. C. §. 10. n. 7.
 Vicini an teneantur vendere pro amplianda, vel edificanda Ecclefiæ, t. 4. E. §. 2. n. 17.
 Vicini an poffint edificare in damnum alterius, vide Edificare.
 An poffint ftillidicium, vel aliud protendere fuper folum alterius, t. 2. E. §. 3. n. 22.
 Ao facere artem, ex qua aliquid in alieum cadat, ibidem.
 Vicini quando teneantur ad expenfis funerarias, t. 2. E. §. 28. n. 18. verf. vii.
 Vicini an teneantur ad damnum domus dirute ad truncandum incendium, t. 2. l. 5. §. 2. n. 4.
 Vicini quando habeant ius congrui, qui preferendi, & alia, vide Ius Congruum.
 Vicinus malus quam perniciofior, & an fit caufa refutationis in integrum, t. 4. V. §. 7. n. 43.
 Alia vide in Praxi, §. Vicini.

VICTVS.

Victus an, & quando cenfatur abfolutus ab expenfis, fi non fit condemnatus, t. 1. A. §. 5. n. 36.
 Victus in lite quando poffit exculari ab expenfis, t. 2. E. §. 28. n. 24. verf. Que &c.

VIDVA.

Viua viualiter viuens dicitur imago mortui viri, illius nomen, & familiam retinet, & gaudet multis priuilegijs, de quibus, t. 4. V. §. 15. n. 1.
 Vidua Equitum militarium qualiter gaudeant illorum priuilegijs, ibid.
 Vidua quæ proprie dicatur, ibid.
 Vidua dicitur, & gaudet priuilegijs viduarum vxor, quæ habet virum Bannitum, ibid.
 Vidua Florentiæ vigore ftatuti potefl facere teftamentum fuper

super bonis mariti defuncti pro suis dotibus, t. 4. V. §. 15. n. 2.

Viua an possit intra annum luctus pretendere alimenta ab heredibus mariti, t. 4. V. §. 15. n. 3.

Alimenta non exacta transmittit ad heredes, ibid.

An post annum luctus possit pretendere interesse dotis sibi non restitute, ibid.

Viua potest ponere pecunias suas ad aliquod honestum lucrum, & mutare cum pacto ceteri luctus, t. 4. V. §. 15. n. 4. & §. Contractus, n. 30.

Viua committens stuprum an amittat dotem, legatum, & alia, t. 4. V. §. 15. n. 5.

Viua luxuriose viuens amittit privilegia viduis concessa, ibid.

Viua gaudet privilegio l. vnic. C. quond. Imper. inter papam & vidua, scilicet priuilegio fori, tom. 4. V. §. 15. num. 6.

Viua ad dictum effectum, dicitur etiam mulier virum habens, sed captiuam, exulem, vel aliter damnatam, ibid.

Quid si luxuriose viuatur? ibid.

Viua à quibus debet habere vestes viduales, & alimenta, t. 4. V. §. 15. n. 7.

Viua an sit absolute domina dotis, t. 4. V. §. 15. n. 8.

Statutum si prohibeat auulere disponere vltra quartam partem dote, an habeat locum in viua, & de statutis plurimum locorum, ibid.

Viua reprensor dotem, vt transiat ad secundas nuptias, an teneatur cauere filijs primi matrimonij de conferenda illis portione vigore statuti debita, tom. 4. V. §. 15. n. 9.

Viua an possit liberè disponere de sibi à coniuge donatis, t. 4. V. §. 15. n. 10.

Viua agens ad repetitionem dotis qualiter teneatur probare alius solutionem, t. 4. V. §. 15. n. 11.

Viua acquirens post mortem viri, an praesumat acquiescere ex bonis illius, t. 4. V. §. 15. n. 12.

Viua an, & quando teneatur Velletano, t. 4. V. §. 15. num. 13.

Viua qualiter consequatur fructus suae dotis, t. 4. V. §. 15. num. 14.

Viua venit sub statuto loquente de muliere non maritata, t. 4. V. §. 15. n. 15.

Viduitatis conditio appositae in legato est seruanda, t. 4. V. §. 15. n. 16.

Viduae alimenta simpliciter relicta debentur etiam si transierit ad secunda vota, t. 4. V. §. 15. n. 17.

Viua pauper indocata, vel cum modica dote, qualiter possit pretendere quartam bonorum viri diuici detuncti, t. 4. V. §. 15. n. 18.

Viua an peccet delectando ex cogitatione praeteritae copulae, t. 4. V. §. 15. n. 19.

De viduis, earum scribis, privilegijs, obligationibus, & alijs remissum, t. 4. V. §. 15. n. 20.

Viua qualiter possit facere tenutam contra bona virosum; an aliam alijs codere, & alia remissum, t. 4. V. §. 15. n. 21.

De viua administrante bona pupilli, quod praesumat ex illis acquiescere, nisi aliter doceat, t. 1. A. §. 8. num. 10.

Vidux quando debeantur alimenta, & extra domum viri, t. 1. A. §. 24. n. 2.

Viua quando consequatur interesse dotis, vel alimenta, vide §. Interesse.

Viua, vt possit redire in domum patris, quid importet, t. 3. L. §. 5. n. 49.

Viua qualiter possit esse tutrix filiorum, quid si transierit ad secunda vota, & alia, vide Mater.

An teneatur seruare conditionem viduitatis, t. 3. M. §. 35. num. 28.

Viua qualiter habeat electionem fori, vide Personae.

Viua qualiter sit aliena ab heredibus mariti, t. 2. H. §. 3. num. 19.

Viua committens stuprum an amittat dotem, t. 4. S. §. 31. num. 1.

Vidua, & similes personae an committant vlturam, t. 4. V. §. 22. n. 8.

VINCENS.

Vincens quia expensas recuperet, vel non à viro, t. 2. E. §. 28. n. 24.

Vincens quandoque non repetit expensas, sed illas reficit viro, §. eod. n. 23.

VINVM.

Vinorum varia sunt nomina, t. 4. V. §. 16. n. 1.

Vinum an possit emi, & vendi relato pretio ad vindemiam tempus, t. 4. V. §. 16. n. 2.

Vinum legatum, & posita à testatore consumptum, an reuocatur legatum si tempore mortis testatoris aliud repeteretur, t. 4. V. §. 16. n. 3.

Quid veniat in legato vini, ibid.

Vinum de iure commune est in libero commercio, & quid de iure municipali, t. 4. V. §. 16. n. 4.

Prohibita extractione vini, an censetur etiam prohibita extractio vinarum, acquirat, & aceri, ibid.

Vinum potest vendi ad mensuram, & ad corpus; ad quem spectet periculum, & alia de materia, t. 4. V. §. 16. num. 5.

Vini venditio quando dicatur facta ad mensuram, vel ad corpus; & quid importet, ibid.

Vinea quid sit, & quid veniat eius appellatione, ibid.

An cum vino generoso possit aqua, vel vinum tenue misceri, & vendi integro pretio à lege taxato, ibidem.

Vinum nomen quo tempore potari incipiat secundum Barr. t. 4. V. §. 16. n. 6.

Vinum modice sumpsum plurimos bonos producit effectus, de quibus, t. 4. V. §. 16. n. 7.

Vinum medicatum qualiter efficiatur, ibid.

De vino piura remissum, t. 4. V. §. 16. n. 8. & 9.

Vinum nomen pro veteri & contra, siue vinum pro alio an praesari possit, t. 4. V. §. 16. n. 9.

Vinea (vel fundo) vendita, an veniant dolia, & bulasmodi, ibid.

Vinum varijs modis corrumpitur, & nocet, t. 4. V. §. 16. num. 10.

Vinea appellatione an veniat Cannetum, tom. 1. A. §. 33. n. 37.

Vina exera, an possint introduci, t. 1. B. §. 1. n. 6.

Vino legato quid veniat, t. 3. L. §. 5. n. 19.

Vinum, an veniat an legato mobilium, tom. 3. L. §. 5. num. 24.

Vini venditi periculum, ad quem spectet, tom. 3. P. §. 17. num. 3.

Alia vide in Praxi §. Vino, Vendemia.

VIOLATOR.

Violatores Immunitatis Ecclesiae, quibus penis afficiantur, t. 2. L. §. 4. n. 25.

Violator sabuagardiae, & affecutionis quomodo puniatur, t. 4. S. §. 5. n. 9.

Violator sepulchri qualiter puniatur, t. 4. S. §. 12. n. 8.

VIRGO.

Virgo etiam supraputa, qualiter gaudet privilegio electionis fori, t. 3. P. §. 21. n. 15. & 16.

Virginitas an praesumatur, & quomodo probetur, t. 4. S. §. 31. n. 2.

VIRTUS.

Virtutes ab aliquibus reputantur vitia, & de contra, t. 3. L. §. 8. n. 4.

VIS, VIOLENTIA.

Vis, siue violentia quid sit, quoruplex, & quando committatur, t. 4. V. §. 17. n. 1.

Vis, siue violentia alia est publica, alia priuata, de Lege Iulia, quor capita continent, t. 4. V. §. 17. n. 2. & alia remissum.

Vim vi quando repellere liceat, vel non, ibid.

Vis, siue violentia reputatur Parentis rogatio, tom. 4. V. §. 17. n. 3.

Quid in praecipuis aliorum adeo importunis, vt liberam voluntatem facientes excludant? ibid.

Quid in puella praecipuis importunis ad stuprum allecta, an dicatur coacta, ibid.

An licitum sit se ipsum occidere ad tuendam propriam pudicitiam, & alia, ibid.

Violentia, & rapus libidinis causa quomodo committatur, & puniatur, t. 4. V. §. 17. n. 4.

Violentia qualiter committatur etiam blandis verbis, sua-

suasionebus, & donis, & tunc micus puniatur, ibid.

Violentia facta meretrici micus ponitur arbitrio iudicis, ibidem, & §. Coitus n. 2.

Violentia non presumitur quando mulier remansit gaudentia, ibid.

Okula luxuriosa per vim illata qualiter puniuntur, & de ascendente cum scialis ad foveatam mulieris honeste libidinis causa, ibid.

Violentia aggrauatur quodlibet delictum, ibid.

An femina violenta viro cognita peccet mortaliter, teneatur clamare, & alia, ibid.

Qualiter possit inasforem occidere etiam cum adiutorio alterius, ibid.

Violentia, ex causa libidinis tam in masculo, quam in femina qualiter puniuntur Florentia, tom. 4. V. §. 17. num. 5.

Violentia probata per testes, res amitte probantur iuramento, t. 4. V. §. 17. n. 6.

Violentia qualiter probetur, ibid.

An requirantur arma ut dicatur facta violentia, t. 4. V. §. 17. num. 7.

Violentia facta cum armis qualiter puniatur poena capitali, etiam alio delicto non consumato, ibid.

An, & quando auctor violentie teneatur de homicidio, & omnibus alijs inde sequens, ibid.

Dans operam rei illicitam an, & quando teneatur de omni eo, quod inde contigerit, & alia de materia late, ibid.

Inter crimina violentiarum ponuntur seditiones, tumultus, & quomodo puniuntur, & alia, t. 4. V. §. 17. n. 8.

De violentia per tales, recapitulum, extorcionem, & huiusmodi, quomodo puniatur, t. 4. V. §. 17. n. 9.

Vim vi repellere, praeuentione an liceat, tom. 4. V. §. 17. n. 10.

Quid in foro conscientie, & alia, ibid.

De modo procedendi per viam violentie per Principes seculares in causis Ecclesiasticis, ad protectionem subditorum, t. 4. V. §. 17. n. 11.

Vis, & metus an excuset ab iniuria, t. 2. H. §. 4. n. 19.

Alia vide in Praxi §. Violentia.

V I T I V M.

Vitia ab aliquibus reputantur virtutes, & de contra, t. 3. L. §. 8. num. 4.

Vitium linguosum, an, & quando inducatur, t. 3. L. §. 16. n. 3. & §. Res n. 11.

V I T R I C V S.

Vitricus an possit esse tutor priuilegi, t. 3. M. §. 9. n. 9.

V I S I T A T I O.

Visitatio Diocesis qualiter, & quo ordine fit ab Episcopo faciendi, t. 2. E. §. 9. n. 3.

V I T A.

Vita actiua, an bonenepitima melior, t. 1. In Discurs. de qualiter iud. perfect. n. 113.

Vita prauata feliciior, ibid. n. 123.

Vita hominis estimatio quomodo faciendi, t. 2. E. §. 13. num. 1.

V I T E S.

De arboribus aptis maricandis vitibus, tom. 1. A. §. 37. num. 15.

Vites veniens appellatione arborum, tom. 1. A. §. 37. num. 1.

Vites an sint arbores, & qualiter puniuntur incisores, ibid.

V I V E R E.

Viueri aliunde posse quis dicatur, ne sit alendus ab alio, t. 1. A. §. 24. n. 18.

V N I O.

Vnio quid sit, t. 4. V. §. 18. n. 1.

Beneficia, Episcopatus, qualiter vniri possint, ibid.

Vnio est duplex, perpetua, & temporalis, & quid in dubio, t. 4. V. §. 18. n. 2.

Vnio ad tempus non potest fieri ab Episcopo, sed tantum a Papa, ibid.

Vnio beneficiorum, siue Ecclesiarum tribus modis fieri potest, de quibus t. 4. V. §. 18. n. 3.

Vnio in dubio presumitur facta aequo principaliter, ex quibus cognoscatur, an sit principaliter facta, vel ac-

cessorie, & alia de materia, ibid. & n. 9.

Vnio iurispersonarum an, & quando extinguat infirmitatem, vel non, ibid.

Vnio à quibus fieri possit, t. 4. V. §. 18. n. 4.

Legati de laere sunt maiores Episcopo in Prouincia sibi commissis, ibid.

Episcopus, & alij quando possint vnire beneficia, vel non, & quibus seruatur, ibid.

Vnio per Episcopum facta seminario, quando subsistat, vel non, ibid.

Vnio non potest fieri seminario nondum erecto, & quando dicatur erectum, ibid. & n. 15.

Vnio ex quibus causis fieri possit, late t. 4. V. §. 18. n. 5.

Vnio facta ex certa causa cessat, illa cessante, t. 4. V. §. 18. n. 6. vbi etiam de alijs causis dissolutionis.

Vnio facta ex falsa causa, qualiter detecta falsitate sit ipso iure nulla, ibid.

De vnionis effectibus, t. 4. V. §. 18. n. 7.

Vicarius, cui congrua tantum portio debetur, quomodo possit ex conventionem cum benepicario Apostolice officii dominus, soluta certa portione conuenire Rectori Ecclesie principalis, ibid.

Exemptio alicui monasterio concessa, qualiter suffragetur etiam Ecclesie illi vnire, ibid.

Insuper qualiter sint exempti ab omni ordinarij iurisdictione tam quoad Ecclesias, & bona, quam quoad personas, ibid.

Vnio non presumitur nisi probetur ex concessione Papae, vel Episcopi, vel prescriptione cum titulo, & cursu 40. annorum, seu immemorabili, t. 4. V. §. 18. n. 8.

Vnus vnus Ecclesie quando possit alteri concedi, ibid.

Vnio qualiter probetur, ibid.

Vnio vi possit dici prescripta, quae requirantur, & plura de immemorabili, remissum, ibid.

Vnio ex quibus excludatur, ibid.

Vnio qualiter praesumatur solemniter, & alia de materia, ibid.

Vnio duarum Ecclesiarum facta non subiectio, sed aequo principaliter non mutat statum illarum, t. 4. V. §. 18. n. 9.

Vnio an extinguat praeremissionem, & iura rei vnire, ibid.

Vnio ex quibus cognoscatur an sit facta aequo principaliter, vel subiectio, ibid.

Ecclesia Parochialis si fuerit alicui beneficio vnita, an in illius vacatione requiratur concursus, vel non prom de Parochiali, & alia de materia remissum, ibid. & n. seq.

Vnio quando dicatur legitime probata, & vnire remanet suppressa, t. 4. V. §. 18. n. 10.

Ius praerogandi qualiter spectet ad Ecclesiam, cui alterius hactenus annexa, & alia, ibid.

Vnio est probanda ad allegante, & quibus modis probari possit, ibid.

De effectibus vnionis, ibid.

Vnio ex quibus causis non valet, t. 4. V. §. 18. n. 11.

Vnio facta de beneficijs vacaturis per cessum, vel decessum, qualiter non habeat locum, t. 4. V. §. 18. n. 12.

Vnio qualiter resoluitur, & expiet, t. 4. V. §. 18. n. 13.

Vnio beneficiorum, Abbatiarum, & monasteriorum, an, & ex quibus causis fieri possit ab Abbatibus, t. 4. V. §. 18. n. 14.

Vnio an fieri possit Collegio erigendo in futurum, t. 4. V. §. 18. n. 15.

Vnio qualiter reddatur inbreptis, & nulla, t. 4. V. §. 18. num. 16.

De vnione Capellarum, Ecclesiarum, & huiusmodi, t. 4. V. §. 18. n. 17.

De vnione Aularum, & Tribunalium in indicando, ibid.

De vnione per viam conspirationis, & conuenientiae, ibid.

Vniones, quae requirantur, & quomodo possint impugnari, t. 4. V. §. 18. n. 18.

De vnione Cuiusmodi, & Regnorum, vide in §. Clues n. 9.

Vnio Ecclesiarum quocumque modo fiat, & quid operetur, t. 2. E. §. 2. n. 12.

V N I T A S.

In Vnitatem consistit bonitas, t. 1. C. §. 16. n. 8.

Vnitas bona, & ad perfectionem, ac conseruationem tendit, t. 3. P. §. 44. n. 1.

V N I V E R S I T A S.

Vniuersitas vt dicatur delinquere, & puniri possit, quae requirantur, t. 4. V. §. 19. n. 1.

Vniuersitas an possit communicari, ibid.

Vniuersitas quid sit, & alia remissum, ibid.

Vniuersitas teneatur custodire loca sua, ac à malis hominibus expurgare, aliàs dicitur in culpa, & teneatur ad damna, r. 4. V. §. 19. n. 2.

An liberetur capto postea delinquente, & alia quando possit excusari, ibid.

An tante statuto quòd Villa teneatur capere malefactores sit obligata etiam capere Clericum malefactorem, & alia de materia, ibid.

Vniuersitas vt possit afficere & obligari, quæ regulantur; an per officiales, & administratores, tom. 4. V. §. 19. n. 3.

Vniuersitas, & populus qualiter possit legitimè citari, ibid.

Vniuersitas vt possit suas deliberationes validè gerere, plura requiruntur, de quibus tom. 4. V. §. 19. n. 4.

Quòd vna in electionibus debeat esse secretà, aliàs electio sit nulla, & alia, ibid.

Vniuersitas quomodo debeat congregari; quando dicatur maior pars, & possit alijs præiudicare, t. 4. V. §. 19. n. 5. vbi plura de hac materia.

Vniuersitas conuocata de mandato Superioris ad aliquid in specie peragendum, qualiter possit illud expedire, licet non adint due partes ex tribus Consiliariis, t. 4. V. §. 19. n. 6.

Vniuersitas non potest congregari sine licentia Superioris, & alia, ibid.

Vniuersitas an, & quando possit condere statuta, inducere consuetudinem, & alia, t. 4. V. §. 19. n. 7.

Vniuersitas nunquam mortui, sed continuè viuiri, an possit præscribere, & alia, tom. 4. V. §. 19. n. 8.

Vniuersitas qualiter habeat restitutionem in integrum, t. 4. V. §. 19. n. 9.

Vniuersitas non venit sub dispositione statuti loquentis per verba, si quis quicumque, & huiusmodi, t. 4. V. §. 19. n. 10.

An teneatur soluere gabellam pro suis rebus, & contractibus, quando alijs ius exigendi cessit, ibid.

Vniuersitas quas solemnitates seruare teneatur in alienatione rerum ipsius Vniuersitatis, tom. 4. V. §. 19. n. 11.

Vniuersitas qualiter possit constituere procuratorem, & que requirantur, ibid.

Vniuersitas an possit remittere debitum suis debitoribus etiam consentiente Consilio, ibid.

Vniuersitas si continet maiorem partem Clericorum, an gaudeat privilegio fori, tom. 4. V. §. 19. n. 12.

Vniuersitas an habeat ius eligendi concionatores, t. 4. V. §. 19. n. 13.

Vniuersitas qualiter possit probare suam intentionem per testes de vniuersitate, tom. 4. V. §. 19. n. 14.

Vniuersitas, vel Princeps qualiter teneatur suis Legatis motu proprio electis, rescindere omnia damna in itinere passa, tom. 4. V. §. 19. n. 15.

Vniuersitas habens arbitrium eligendi ad Collegium, an possit sine causa rejicere aliquem habentem qualitates à statu requisitas, & alia, t. 4. V. §. 19. n. 16.

Vniuersitas an, & quando possit imponere collectam, t. 4. V. §. 19. n. 16.

Vniuersitas an, & quando possit imponere collectam, t. 4. V. §. 19. n. 17.

Vniuersitas si negligat, vel recusat Collectam imponere, qualiter possit iudex illam ex officio imponere, & reculantes etiam carcerare, ibid.

De Collectarum impositione plura remissuè, ibid.

Vniuersitas, siue Communis, qualiter teneatur hospitari milites transeuntes, t. 4. V. §. 19. n. 18.

Vniuersitas in Statu Ecclesiastico non possunt sine licentia Camere Apostolicæ obligationem contrahere, tom. 4. V. §. 19. n. 19.

An sufficiat licentia Cardinalis Legati, & obseruantia solemnitas iuxta consuetudinem loci, & alia, ibid.

De Vniuersitatibus plura remissuè, t. 4. V. §. 19. n. 20.

Vniuersitas an obligetur et matro, t. 1. A. §. 14. n. 35.

Vniuersitas qualiter citari debeat, t. 1. C. §. 15. n. 27.

Vniuersitas intra quantum tempus debeat nominare predi- catores, t. 1. E. §. 9. n. 19.

Vniuersitas, an possit excommunicari, vel interdicti, t. 2. E. §. 18. n. 10. & 27.

Vniuersitas an teneatur pro incendio, tom. 2. I. §. 10. num. 3.

Vniuersitas in Hebræorum Romæ qualiter teneatur ad pensionem domorum Gentilium, t. 2. I. §. 40. n. 13. & 17.

Vniuersitas qualiter præstet ad susceptionem, t. 3. P. §. 8. n. 10.

Vniuersitas an veniat sub nomine personarum, tom. 3. P. §. 21. n. 1.

Ad refectionem Merceniorum Ciuitatis, vel Castri, Vniuersitatem teneri, & non dominos fuodii, vel prædij vtiant ibi inherentes, vide Auctor. Nouiss. r. 3. cap. 10.

VOLUNTAS.

Voluntas coacta, licet voluntas sit, non tamen potest dici libera, t. 4. V. §. 20. n. 1.

Verbum *scire* appositum in statuto, quod significet, ibid.

De libera voluntate quando dicatur talis, & alia remissuè, ibid.

Voluntas quid sit, & an aliquando possit vbi potè, ibid.

Voluntas testatoris qualiter probetur, inferendo ad plura, t. 4. V. §. 20. n. 2.

Voluntas, & dispositio testatoris dubia qualiter possit declarari, ibid.

Voluntas mutatio, & correctio non præsumitur, ibid.

Voluntas est considerata de tempore testamenti, non autem ex eo, quod postea succedat, & alia, ibid.

Voluntas testatoris semper est indaganda, & tanquam lex seruanda, t. 4. V. §. 20. n. 3.

Voluntas debet colligi ex verbis, & de coniecturis illam demonstrantibus, ibid.

Ex quibus probetur mens tacita alicuius, ibid.

Voluntas disponens præsumitur conformis iuri, statuti, & consuetudini, ibid.

Voluntas alicuius ex quibus possit declarari, & probari, ibid.

Voluntas testatoris, quando, & ex quibus causis possit commutari, vel dispensari, t. 4. V. §. 20. n. 4.

Princeps an possit derogare dispositioni testatoris, ibid.

Voluntas captaoria, quæ dicatur, vt sit nulla, tom. 4. V. §. 20. num. 5.

Volens aliquem occidere, si casum alium tertium occidat, quomodo sit puniendus, t. 4. V. §. 20. n. 6.

Voluntas, siue animus delinquendi an, & quomodo attendatur iudicibus, ibid.

Voluntas testatoris qualiter arguatur ex dispositione expressè facta in vno casu, & in alio omissa, t. 4. V. §. 20. n. 7.

Voluntas quando dicatur imperfecta, inferendo ad plura, t. 4. V. §. 20. n. 8.

Voluntas testatoris non est attendenda, si non transiit in dispositionem, t. 4. V. §. 20. n. 9.

Qualiter habeatur pro expresso, & disposito id, quod si testator cognouerit, exprellisset, ibid.

Voluntas si non adiecit tempus, quo fit actus, non sufficit quod de illa constet, t. 4. V. §. 20. n. 10.

Voluntas testatoris an, & quando dicatur alteri fiduciarius commissa, & quid importet, tom. 4. V. §. 20. n. 11.

De voluntate imperante, & de voluntate testatoris, quomodo interpretanda, & quid opereatur, tom. 4. V. §. 20. num. 12.

Voluntas an probetur ex actu nullo, vel teuoaco, ibid.

Voluntas coacta an sit voluntas, ex quibus arguatur, & alia remissuè, ibid.

Voluntas testatoris non solemniter inducit obligationem naturalem, & possidenti tribuit retentionem, tom. 4. V. §. 20. n. 13.

Voluntas Principis æquiparatur casui fortuito, tom. 1. B. §. 5. n. 1.

Quando dicatur data etiam post mortem, tom. 1. B. §. 5. num. 2.

Voluntas testatoris in quibuslibet verbis expressa totum effectum in testamentis, t. 2. F. §. 12. n. 13.

Voluntas testatoris an colligatur ex testamento nullo, t. 4. in Resolut. cap. 33.

VOTUM.

Vorum captandæ mortis alienæ, quando attendatur, vel non, t. 4. V. §. 21. n. 1.

Vorum factum Deo, quid sit, & quotuplex; quando, & quos obliget, vel non, t. 4. V. §. 21. n. 2.

Vorum vt obliget tria requirantur, de quibus, ibid.

Quid in furioso, mentecapso, & huiusmodi, ibid.

Vota populi, sicut in fam. seruorum, vxorum, & similia, an obligent, vel possint irritari, ibid.

Vorum calore iracundie emissum, an obliget, tom. 4. V. §. 21. n. 3.

Dubitans an emisit votum, vel sacramentum, an obligetur, ibid.

Voto emissio ab vno ex socijs omnium bonorum, sicut & ceteris.

modum, an debeat adimpleri de communi, tom. 4. V. §. 21. n. 4.
 Votum continentiae qualiter commutetur per Papam, t. 4. V. §. 21. n. 5.
 Plura de commutatione, & dispensatione votorum, remissive, ibid.
 De voto assumendi statum Religionis, quomodo obliget, t. 4. V. §. 21. n. 6.
 De voto paupertatis, castitatis, & obedientiae, quomodo emittantur dicta vota in Societate lesa; quid operentur, & alia, ibid.
 De voto, qui tractent, t. 4. V. §. 21. n. 7.
 Vota emissa favore pie causae, an producant actionem in foro externo, t. 4. V. §. 21. n. 8.
 Vota eligendum quomodo sit danda, de votis Iudicum in causis, & balismodi, tom. 4. V. §. 21. n. 9. vide Vniuersitas n. 4.
 Vota quoniam sint Papae reservata, quando possint commutari, & alia remissive, t. 4. V. §. 21. n. 10.
 De votis paupertatis, castitatis, obedientiae praestandis à diversis Ordinibus militariis, vel Equestribus, ad quid obligent, vel non, tom. 4. V. §. 21. n. 11.
 Alia vide in §. Coniuges n. 7.
 Votum alterius, an sit sequendum, ubi quis iudicat cum voto, t. 1. A. §. 36. n. 8.
 Votum captandae mortis alienae an sit considerabile in emphyteusi, t. 2. E. §. 7. n. 39.

V S V R A.

Vidua quid sit, t. 4. V. §. 22. n. 1.
 Vidua propriè, & directè committitur in mutuo tantum, in alijs vero contractibus impropiè, & indirectè, & alia remissive, ibid.
 Vidua an committatur in transactione, & locatione, ibid. vide Transactio.
 Vidua manifesta dicitur contractus itochli, ibid.
 De pluribus viduariorum fraudibus, & machinationibus, ex quibus detegantur, & alia, ibid.
 Vidua alia est mentalis, vel interna, alia realis, vel externa, t. 4. V. §. 22. n. 2.
 Vidua mentalis quando committitur, vel non ex spe, & intentione obtinendi lucrum aliquid ex mutuo, ibid.
 Vidua realis multiplex, de qua, ibid.
 Vidua in foro externo an committatur per solam taxationem interesse, ibid.
 Vidua est materia odiosa, & habet plura specialia, ibid.
 Vidua bodie est omni iure prohibita, de penis viduariorum, & alijs, t. 4. V. §. 22. n. 3.
 Vidua est delictum mixti fori, tom. 4. V. §. 22. n. 4.
 Viduarie praerogative exceptio an retardet executionem obligationis Cameralis, ibid.
 Sententia lata à iudice laico si contineat viduam, qualiter possit revocari à Iudice Ecclesiastico, ibid.
 Sententia supercontractibus viduaris lata, an, & quando transeat in iudicium, possit retractari, vel non, ibid.
 An causa viduarum criminali pendente, sit suspendendum in causa executionis civiliter intentata, & è contra, & alia, remissive, ibid.
 Quid si ea eodem instrumento oriatur actio civilis, & criminalis, si fuerit prius intentata civilis, an possit ea pendente intentari criminalis, ibid.
 Vidua qualiter committatur in vicinis voluntariis, in deposito, in cambijs, & sententijs, t. 4. V. §. 22. n. 5. Depositorum num. 16.
 Quae dicantur cambia ficta, & non realia, & illicita, quando fructus, siue cambia soluta impetuntur in fortem, & alia late de materia, ibid.
 Debitor si in se assumpserit onus cambiandi, qualiter teneatur ad solutionem cambiorum, licet verè non cambiarius sit, & alia de cambijs, ibid.
 Vidua an committatur si mutans deduxit in pactum obligationem naturalem, & antidotaalem, tom. 4. V. §. 22. n. 6. & 8.
 Vidua non praesumitur, sed est probanda, & quomodo, t. 4. V. §. 22. n. 7.
 Vidua, & simonia, qualiter non committatur deducendo in pactum id, quod tacite inest de iure, vel debetur ex antidotali obligatione, t. 4. V. §. 22. n. 8.
 Piores casus, in quibus non committitur, & cessat vidua, vide late ibid.
 Plura de nautico fecore, quale sit, & quando prohibeatur,

vel permittitur, & de affectationibus maritimis, ibid.
 Princeps an tempore necessitatis possit licite mandare, ut fiant mutua cum interesse, ibid.
 Vidua an committatur à viduis, & similibus personis idiotis, ibid.
 Vidua non committitur aliquid recipiendo, non ratione muni, sed damni emergentis, vel lucri cessantis, concurrentibus debitis conditionibus, & requisitis, de quibus ibid.
 An ex aliqua causa, vel titulo possit aliquid ultra fortem recipi sine vidua, & de aliquibus propositionibus damnatis ab Innocentio XII. ibid.
 Viduas solvens an peccet, & puniatur, t. 4. V. §. 22. n. 9.
 De penis viduariorum, ibid.
 Clerici viduarij qualiter puniantur, ibid.
 Vidua etiam spontè, & scietur soluta potest repeti, vel in fortem imputari, ibid.
 An conuersato, vel corrupta excele, ibid. & alia de materia.
 Vidua debita marito boni dotem, quando incipiat, an pariat vsum, & quando censetur remissa, t. 4. V. §. 22. n. 10.
 Viduaris manifestus quis dicatur, & quomodo probetur, t. 4. V. §. 22. n. 11.
 Viduaris manifestus an possit facere testamentum sine cautione referendums viduis, & alia, tom. 4. V. §. 22. num. 12.
 Viduaris manifestus quibus penis puniatur (spiritualibus, & temporalibus, t. 4. V. §. 22. n. 13.
 Viduaris, publicanus, nauta, caupo, & similes, qualiter teneantur edere libros, & rationes suas actori, t. 4. V. §. 22. num. 14.
 Viduaris repellitur à testimonio, tom. 4. V. §. 22. n. 15.
 De viduis, & viduaris plura remissive, t. 4. V. §. 22. n. 16.
 Vidua qualiter committatur in locatione §. Conductor n. 42.
 Viduam consulens ad quid teneatur, t. 1. C. §. 41. n. 2.
 Alia vide in §. Contractus.
 Vidua an committatur in vicinis voluntariis, tom. 2. H. §. 3. num. 49.
 Viduae an possint in pactum deduci, t. 2. l. §. 30. n. 8.
 Vidua pupillaris an liode debeatur, t. 2. l. §. 30. n. 31.
 Vidua centesima rei iudicatur est sublara, & quid eius loco debeatur, t. 2. l. §. 30. n. 32.
 Vidua an Hebraei sit permilla, vide Iudei.
 Vidua an committatur recipiendo aliquid annuatim pro legato, t. 3. l. §. 5. n. 91.
 An committatur in locatione, t. 3. l. §. 19. n. 24.
 Vidua, vel interesse an curat pendente dilatione, tom. 4. S. §. 5. n. 20.
 De viduis alia vide in Praxi, §. Vidua.

V S V R P A N S.

Viduaris iurisdictionem qualiter puniatur, tom. 2. l. §. 44. num. 6.

V S V S F R V C T V S.

Viduaris quid, & quocumque sit, t. 4. V. §. 23. n. 1.
 Viduaris computatur inter immobilia, & in quibus rebus cadat, ibid.
 Viduaris potest constitui, & acquiri pluribus modis, t. 4. V. §. 23. n. 2.
 Viduaris reliquus Civitati, vel Ecclesiae finitur centum annis, ibid.
 Viduaris alius est proprius, alius improprius, & in quibus uterque consistat, t. 4. V. §. 23. n. 3.
 Viduaris qualiter consistat etiam in rebus, quae vso consumuntur, & in pecunia, & quomodo tunc sit cauendum, ibid.
 Viduaris legatus, ad quae extendatur, ibid.
 Viduaris quatuor qualiter teneatur cauere, inuentarium, vel descriptionem bonorum facere, etiam si testator remiserit, t. 4. V. §. 23. n. 4.
 Si non cauere, an hactenus fructus, ibid.
 Si cauere non possit quomodo providendum, ibid.
 Viduaris quatuor qualiter acquirat possessionem viduaris, & sit manutentendum, t. 4. V. §. 23. n. 5.
 Viduaris quartas an possit agere contra debitorum hereditarios, an exigere censum, redimere, & extinguere siue proprietario, t. 4. V. §. 23. n. 6.
 Viduaris quatuor an finis viduaris teneatur exacta restituere, & interitum cauere, ibid.
 Viduaris quatuor, an teneatur de viduaris fouere debita, &

alia onera hereditaria, & quæ, & quomodo, t.4. V. §.23. n.17.
 An teneatur alere familiam, & eos, qui erant alendi à defuncto, ibid.
 V usufructuarius omnium bonorum, quos fructus consequatur, quid veniat in usufructu omnium bonorum mobilium, & immobilium, & alia de materia, ibid.
 V usufructuarius an teneatur ad collectas, tales, gabellas, canones, & huiusmodi, t.4. V. §.23. n.8.
 V usufructuarius quas expensas teneatur facere, vel non in re usufructuaria, t.4. V. §.23. n.9.
 V usufructuarius an possit per usufructum, vel proprietate censum imponere, an locare, servitutem imponere, & alia, t.4. V. §.23. n.10.
 V usufructuarius non potest intervenire possessionem civilis proprietarii, tom.4. V. §.23. n.11.
 V usufructus qualiter finem finitus consolidetur cum sua proprietate, ibid.
 V usufructus an possit cedi, saltem quoad commoditatem fructuum, & cuius vita tunc attendatur, an cedentis, vel cessionarii, t.4. V. §.23. n.12.
 An in dotem dari, & quid tunc sit restituendum, ibid.
 V usufructus an veniat in constitutione bonorum usufructuarii, & filij possint excipere de alimentis, tom.4. V. §.23. n.13.
 V usufructus relictus uxori an, & quando restringatur ad alimenta, t.4. V. §.23. n.14.
 Quid fit transactio ad secundam vota, ibid.
 V usufructus legatus, an, & quando comprehendat etiam proprietatem, t.4. V. §.23. n.15.
 V usufructus omnium bonorum, an extendatur ad fideicommissaria, emphyteutica, & feudalia, t.4. V. §.23. n.16.
 V usufructus ius omnium bonorum qualiter differat ab usufructuario hereditate, ibid.
 V usufructus competens testatoris, an possit per eum alteri legari, tom.4. V. §.23. n.17.
 V usufructus quomodo sit administrandus, t.4. V. §.23. n.18.
 V usufructus debitus patri in bonis filiorum cadit sub hypotheca ad favorem creditorum ipsius patris, an filij possint excipere de alimentis, tom.4. V. §.23. n.19.
 V usufructus non potest extingui, nec renunciari in fraudem creditorum, ibid.
 V usufructus quando non competat patri, & an tunc saltem debeat commoditas fructuum, ibid. & infra n.38. & seqq. per tot.
 An hypotheca super usufructu ad debitorem spectante imposita, extinguatur proprietate rei per eundem debitorem acquisita, ibid.
 Qualiter per debitum filij, ad quem spectat proprietate possint illius creditores subfustationem proprietatis adhuc parte viemte obtinere, ibid.
 V usufructus relictus pluribus, vno deficiente accrescit alijs, tom.4. V. §.23. n.20.
 V usufructuarius est requirendus in recommendatione rei, t.4. V. §.23. n.21.
 V usufructuarius vniuersalis an concurrat cum particulari pro dimidia, tom.4. V. §.23. n.22.
 V usufructus quibus modis finiat, t.4. V. §.23. n.23.
 V usufructuarij consensus an requiratur in alienatione proprietatis, ibid.
 V usufructu finito, an finiat locatio facta ab usufructuario, & de contra, ibid.
 V usufructuarius teneatur relinquere semina, t.4. V. §.23. n.24.
 V usufructuarius an transmittat ad heredes fructus pendentes tempore mortis, vel saltem sint restituende expensæ, tom.4. V. §.23. n.25.
 V usufructuarius non potest fructus immaturos colligere, ibi.
 V usufructuarius an transmittat ad heredes pensiones à colonis in pecunia promissas, an census non exactos, & huiusmodi, ibid.
 V usufructuarius finio usufructu qualiter teneatur rem restituere non deterioratam, tom.4. V. §.23. n.26.
 V usufructus cum onere alendi tertium, an illo finito revertatur liber ad proprietarium, t.4. V. §.23. n.27.
 V usufructus an minuat per morem naturalem, vel civilem proprietarii, vel duret durante vita usufructuarij, cui fuit semel legitime quæsitus, t.4. V. §.23. n.28. & seqq. & n.31.
 Plura de usufructu remissive, ibid.
 V usufructus quomodo olim, & hodie queratur Patri in omnibus bonis aduentitij filiorum, nisi sit prohibitus,

& alia, tom.4. V. §.23. num.29. & seqq.
 V usufructus potest prohiberi Patri à testatore expressè, & tacite, dummodo verba nil aliud inferre valeant, t.4. V. §.23. n.31. & 38.
 V usufructus quando, & ex quibus coniecturis dicatur tacite prohibitus, vel non, in quibus casibus de iure Patri non competat, & alia late de hac materia, vide ibid. vbi duo eruditissima Responsa eximij I.C. Aloyij Manij Lucensis recensentur, & §. Peculium tom.3.
 V usufructuarius non datur colere in proprietate, an sit huius in totum, vel legatarius, t.2. §.26. n.3.
 V usufructus formalis, an impetretur in legitimam, t.3. P. §.6. num.38.
 V usufructus an, & quando debeat, vel non patri in bonis filiorum, t.3. P. t.2. n.2. & seqq.

V S V S.

Vfus prout est servitus, quid sit, t.4. V. §.24. n.1.
 Vfus in quibus conveniat, & differat ab usufructu, ibid.
 Vfus, & solium Patriam, & domini attenditur pro interpretatione actus dubij ab illo gestis, tom.4. V. §.24. n.2.
 Vfus communis loquendi, qualiter praevalat proprietati verborum, & ut talis dicatur, quæ requiratur, t.4. V. §.24. n.3.
 Vfus communis loquendi est probandus ab allegante, qualiter probetur, & probatur debeat attendi, ibid.
 Vfus communis loquendi qualiter attendatur in quacunque dispositione, tom.4. V. §.24. n.4. & 5.
 Statuta condita à magnis iuribus, & vniuersitatibus debent intelligi proprie pro iuribus intelligantur, & secundum artem liberalem, non autem ut illorum, & vulgares, ibid. & num.6.
 Verba quando sunt in scripturam redacta debent ciuilliter intelligi, & non secundum vulgarem usum loquendi, ibid.
 Testamenta latine sermone exarata, qualiter interpretanda, ibid.
 Vfus loquendi testatoris in dubijs, & equiuoca dispositionis attenditur, tom.4. V. §.24. n.5.
 Vfus communis loquendi est interpretandus, & probandus à loco, in quo fuit conditus testamentum, ibid.
 Vfus communis loquendi an attendatur, vbi statutum dicitur, quod verba debeant intelligi secundum propriam illorum significationem, & alia quando debeat attendi, vel non, tom.4. V. §.24. n.6. & 9.
 Quid vbi clare constat ex verbis de mente contrahentium, non sit recedendum ab illorum proprietate, ibid.
 Vfus communis loquendi qualiter debeat articuli, & probari, & alia, ibid.
 Vfus negatus legis, vel Statuti qualiter probetur, t.4. V. §.24. n.7.
 Plura remissive de vsu, praxi, obseruancia, & stylo, ibid. & n.8.
 Vfus quocidians in causis approbandus, & alia remissive, t.4. V. §.24. n.8.
 Vfus communis loquendi quando attendatur, vel non, t.4. V. §.24. n.9. & §. Fructus n.18.
 Vfus aeris omnibus communis, & an possit impediti, vide Aer n.4. & 6.
 Vfus aquæ quomodo possit diuidi, vide Aqua n.5.
 Vfus communis loquendi debet probari, & quando non recedat in legatas, t.3. L. §.5. n.24.
 Vfus, vel usufructus legatus quando continet etiam proprietatem, t.3. L. §.5. n.38.
 Vfus contrarius, an, & quando tollat legem, tom.3. L. §.30. n.2.
 Vfus seruutis, an sufficiat ad illam inducendam, t.4. S. §.14. n.5.
 De communi vsu loquendi attendendo plura, vide Statutum de Lucro doris n.11.
 Vfus vnus Ecclesie, quando possit alteri concedi, t.4. V. §.24. n.8.

VTILE PER INVITILE.

Vtile per inutile, an, & quando vniatur, vel non, inferendo ad plura, tom.4. V. §.25. num.1. & 6. vide §. Censuum n.13.
 An, in instrumentis pro parte gabellabilis, & pro parte non, si productum in parte non gabellabili, non soluta gabella pro parte gabellabili, valeat processus, & sententia, ibid.

Habens vile debet etiam sentire inutile, t. 4. V. 35. n. 2.
 Vile, siue in utilitate quando dicatur verum, t. 4. V. 35. n. 3.
 Vilis publica praeferat priuata, tom. 4. V. 35. n. 4.
 Vilia facere, & inuilia pretermittere, in mandatis est clausula capaxioris, & non adstrictior, t. 4. V. 35. n. 5.
 Vile per inutile an, & quando videtur, & alia remissio de discretis utilitatibus, tom. 4. V. 35. n. 6. & §. Electio num. 2.
 De vilitate minoris, & Ecclesiae necessaria in alienationibus, ibid.

V. V. A.

Vua qualis esse debeat in Vindemia, & quae seruanda sint in Vindemijs, tom. 4. V. 326. n. 1.
 Vuas, vel spicas comedere in aliena vinea, vel agro, an sit licitum, t. 4. V. 326. n. 2. & §. Damnum n. 1.
 De pomis per furum vuarum, ibid.
 Vua an frangat leuium Ecclesiasticum, t. 4. V. 326. n. 3.
 De vitibus, & pomis illas incidentibus, t. 4. V. 326. n. 4.
 Vuae sunt fructus industriali, possunt comedi, & non asportari, t. 4. V. 326. n. 5.
 Vuae immaturae prohibent vendi tempore pestis, & quare, tom. 4. V. 326. n. 6.

V. V. L. N. V. S.

Vulnus quid sit, & alia remissio, t. 4. V. 327. n. 1.
 Vulnusculum an veniat appellatione vulneris sub dispositione statuti loquens de vulnere, ibid.
 Vulnerare, & percussere quomodo differant, ibid.
 Vulnera qualiter differant inter se, & diuidantur in plures species, de quibus t. 4. V. 327. n. 2.
 Vulnus an sit mortale, vel non statim iudicio medicorum, tom. 4. V. 327. n. 3.
 Vulnus ex quibus cognoscatur an sit mortale, vel non, ibid.
 Vulnere non mortalis qualiter possint quandoque ex accidenti fieri mortalia, & an tunc vulnerans excusetur ab homicidio, t. 4. V. 327. n. 4.
 Vulnus capitis etiam lenissimum non sunt negligenda, & an post quodis praesumantur tura, & alia, ibid.
 Vulnus quod ab initio mortale fuit, morte sequuta non attenditur alcuius temporis lapsus, nec malum regimen vulnerati, sed vulnerans tenetur de homicidio, tom. 4. V. 327. n. 5.
 Vulnus si appareat non fuisse ex se mortale, licet vulneratus decedat inter paucos dies, non praesumitur ex vulnere decessisse, quid si veritatem in dubio & alia, ibid.
 Vulneratus si decedat, an, & quando praesumatur ex vulnere mortuus, laet. tom. 4. V. 327. n. 6.
 An ex modicitate, vel longitudine temporis intercedens a die vulneris ad diem sequente mortis, possit desumi certa coniectura qualitatibus vulneris, ad hoc vt vulnerans tenetur de homicidio, vel tantum de vulnere, ibid.
 Quid si de mortalitate constet, sed praesumptionibus, & coniecturis tantum, an sit locus poenae ordinatae contra vulnerantem? ibid.
 Indicia, & praesumptiones, trii indubitata non sufficiunt ad poenam mortis imponendam, ibid.
 Vulnerans seipsum qualiter puniatur, t. 4. V. 327. n. 7.
 Quid si se vulneraret ad euadendam poenam, vel torturam ibid.
 An licitum sit se ipsum, vel alios castrare, & alia, ibid.
 Vulneratus mortificare ab vno, si possit ex intervallo iterum ab alio percussus decedat, quis tenetur de homicidio, t. 4. V. 327. n. 8.
 Qualiter puniantur plures simul aliqui vulnerantes si sequatur mors, & ignoretur a quo verè fuerit causata, ibid.
 Vulnerans infirmum, vel aliis valerudinariam licet vulnera non sint ex se lethalia, sed mortem inferant ratione praedictae dispositionis ipsius vulnerati, qualiter tenetur de homicidio, ibid.
 Quando mors possit attribui potius pesti, vel alteri morbo vigenti, quam vulneribus, adhuc vt vulnerans excusetur ab homicidio, ibid.
 Vulnerans cadaver qualiter puniatur, t. 4. V. 327. n. 9.
 Vulnere quomodo cognoscantur an fuerint illata cadaveri, vel homini viventi, ibid.
 Vulnerans alium etiam mortaliter, statim capiens, non debet ad mortem condemnari, nisi prius fuerit sequuta mors vulnerati, t. 4. V. 327. n. 10.

Vulnerum calus qualiter debeat expectari, ibid.
 Vulnera plura illata ad aliquem occidendum, sequo homicidio, vulnerans non puniatur pro vulneribus, sed pro homicidio tantum, tom. 4. V. 327. n. 11.
 Vulnerans non facit indicium ad torturam contra vulnerantem, t. 4. V. 327. n. 12. debilitat tamen indicia excusando inculpationem, ibid.
 Quid si duo teneantur, & vnus remaneat vulneratus, vel occisus, praesumatur factum a corripiente, ibid.
 Vulnerans bidentem, vel alio instrumentum detrahere, si vnico ictu plura inferant vulnera, an teneatur ad poenam pro vnico vulnere, vel plurius, t. 4. V. 327. n. 13.
 Vulnerans opificem, ex quo factus sit inutilis, ad quid tenetur, t. 4. V. 327. n. 14.
 De restitutione ex casu vulnerum, vel homicidij, etiam quo ad forum conscientiae, ibid.
 Vulnerans an, & quando teneatur pro cicatrice, vel membri deformitate, ibid.
 Vulnerans cum armis venenatis ad quid teneatur, t. 4. V. 327. n. 15.
 Vulnera venenata sunt omnia periculosa, de illorum signis, dignoscis, vel prognosticis, & curatione, ibid.
 Vulnera qualiter possint esse mortalia, etiam sine sanguine, t. 4. V. 327. n. 16.
 Vulnera cicatricem, deturpationem, membrorum debilitacionem, & bulumidum relinquentia, quomodo puniantur, tom. 4. V. 327. n. 17.
 Quae proprie dicantur membra in corpore, de illorum mutilacione, impedimento, & alijs, ibid.
 Statutum ponens abscidentem membrum, an habeat locum in abscidente digito, & quo ad cicatricem qualiter debeat intelligi, ibid.
 De poenis vulnerantium, attenta vulnerum qualitate, secundum Statuta Florentiae, ibid.
 Vulnera sanguinem emanantia coram occidendo, an, & quae faciant indicium, t. 4. V. 327. n. 18.
 Vulnera an possint naturaliter sanari solo contractu, vno, vel voce, vel potius sint remedia superfluitatis, t. 4. V. 327. n. 19.
 Vulnera scilicet eorum an reputentur venenata, & qualiter grauiter puniantur, t. 4. V. 327. n. 20.
 Vulnera an possint curari per arcana, vel secreta, seu penacula varijs signis insignita, tom. 4. V. 327. n. 21.
 De vulneribus, & vulnerantibus plura remissio, tom. 4. V. 327. n. 22.
 Vulnera an confundantur cum homicidio, t. 1. A. §. 22. n. 3.
 Vulnerans fetam, an efficiatur eius domus, vt non possit ab alio occupari, t. 1. A. §. 29. n. 14.
 Vulnerans se ipsum qualiter puniatur, t. 1. H. §. 7. n. 18.
 Vulnerans an, & quando praesumatur mortuus ex vulnere, vel alia causa, & ex quibus arguatur mala cura, t. 1. H. §. 7. n. 21. & seqq.
 Vulnus an fuerit mortale, an omnino standum sit iudicio Medicorum, ibid.
 Vulnerans qui amittit loquelam an faciat indicium nominando aliquem per nuntios, t. 3. M. §. 37. n. 9.
 Plura etiam scripsit Auctor Summae in Praxi, §. Ferire, vbi vide.

V. X. O. R.

Vxor non potest accusare virum de adulterio, sed tantum ad separationem thori agere si ipse sit innocens, & tantum minus occidere, t. 1. A. §. 7. n. 2.
 Vxor quando proprie dicatur, t. 4. V. 328. n. 1. & 49.
 Vxor dicitur facta viri, quae operas illius praestantem, & alia remissio, ibid. & n. 4.
 Vxor appellatur an, & quando veniat sponsa, inferendo ad puerum, ibid.
 Vxor dicitur de foro maris, illius civilitatem, & domicilium acquirit, nec dicitur forensis, licet alias esset forensis, & comprehenditur sub statuto loquente de ciuilibus, & alia, tom. 4. V. 328. n. 2. & 3.
 Vxor qualiter gaudeat privilegijs viri, quid si effect vidua, ibid.
 Vxor requiritur specialis iurisdiccionem, an procedat in foro, quod matris competet ex virali privilegio, & alia, ibid.
 Praecedentia quae competunt viro, an competat etiam Vxori, ibid.
 Vxor qualiter, & ad quos effectus retineat civilitatem originis, t. 4. V. 328. n. 3.
 Vxor qualiter non teneatur ad gabellam imponendam a statuto sui originis, sed gaudeat privilegio exemptionis ex illius in

in loco mariti, & alia de materia, ibid.
 Vxor qualiter teneatur sequi maritum, non obstante pacto, & tutameno, tom. 4. V. §. 28. n. 4.
 Vxor quando sequitur virum in Castris gaudet privilegijs ipsius viri, ibid.
 Vxor infidelis an teneatur sequi virum fidelem effectum, vel nonum filij conjugum eligere, ibid.
 Vxor an, & quando possit religionem ingredi marito invito, & è contra, t. 4. V. §. 28. n. 5.
 Vxores plures habere, & è contra nemini licet, t. 4. V. §. 28. num. 6.
 Qualiter puniatur huiusmodi delictum, & ad quem indicem spectet cognitio, ibid.
 Plura remissive de polygamia, & eius penis, quando quis possit excusari, & alia, ibid.
 Vxor recedens à viro propter filius culpa, pendente lite est alenda ab eo, tom. 4. V. §. 28. n. 7.
 Vxor quando dicatur male tractata, & qualiter sit tractanda à marito, ibid.
 Vxor quando sit alenda extra domum viri, vel non, ibid.
 Vxor qualiter sit alenda à viro, & an eadem ipsa teneatur alere virum inopem, ibid.
 Vxor male tractata à viro, potest petere ab eo cautionem de non offendendo, t. 4. V. §. 28. n. 8.
 Quando dos in huiusmodi casibus sit restituenda, ibid.
 Vxor ex quibus causis possit à viro ducere, & ducorium petere, ibid.
 Vxor tempore infirmitatis recipiens medicinas, & alimenta in domo patris, qualiter teneatur cum marito restituere parti repenti, t. 4. V. §. 28. n. 9.
 Vxor non puniatur aloeis maritum bannitum, t. 4. V. §. 28. n. 10.
 Vxor legans, siue donans viro, an sit validum legatum, t. 4. V. §. 28. n. 11.
 Vxor occidens remanet sine spemur matrimonij, & qualiter puniatur, tom. 4. V. §. 28. n. 12.
 De criminibus matrimonium impediens, ibid.
 Homicidium ab adultero, vel adultera commissum animo contrahendi matrimonium inter se, an inducat impedimentum ditimens, ibid.
 Vxor ad idem à quo iudice puniatur, ibid.
 Vxor an, & quando possit renunciare hypothecæ super bonis viri, t. 4. V. §. 28. n. 13.
 Vxor in casu famis, & extreme necessitatis potest totam dotem obligare, & alienare, ibid.
 Vxor vendens vna cum viro bona viri, an transferat in emptorem iura sua dotalia, ibid. & n. 15.
 Vxor, vel filij, an possint conveniri pro debito à marito, vel patre contracto, si non sint illius heredes, t. 4. V. §. 28. num. 14.
 Vxor quando teneatur pro marito, & è contra, tam in civilibus, quam in criminalibus, ibid.
 Vxor qualiter possit obligari pro redimendo viro captivo, vel à carceribus, vel pro alia causa pietatem concernente, t. 4. V. §. 28. n. 15. vbi etiam quid in matre pro filio, & in filia pro patre, & alia, ibid.
 Vxor an possit disponere de dote in præiudicium viri, vel agnatorum, si tamen sitam, vel pacto illam decetente pro mediare viro, & pro alia agnatis, t. 4. V. §. 28. n. 16. & alia.
 Vxor habens filios vigore statuti Florentini non potest disponere de dote; qualiter tamen possit validè legata relinquere, & de statuto Senense, ibid.
 An vidua possit disponere de dote, ibid.
 Vxor an, & quando possit de alijs bonis suis validè testari sine licentia viri, ibid.
 Vxor transiens ad secunda vota an, & quando amittat ea, quæ habuit à primo viro, tom. 4. V. §. 28. n. 17.
 Vxor, vel alius promittens quando teneatur de executione, tom. 4. V. §. 28. n. 18.
 Vxor habens de iusticio coniuncta adulterium, si accedat ad mulierem solutam, de iure verè Causi committit stuprum, & quando etiam nec teneatur pena stupri, t. 4. V. §. 28. n. 19.
 Vxor inops, & sine dote an, & quando succedat vna cum liberis, & è contra maritus, t. 4. V. §. 28. n. 20.
 Vxor publicatis bonis viri repetit dotem à fisco, t. 4. V. §. 28. n. 21.
 Vxor, sicut alij creditores qualiter possint ratione suæ hypothecæ impedire devaluationem domus viri, vel debitoris delinquentis, ibid.

Vxor quicquid acquirit constante matrimonio præsumitur acquisivisse ex bonis viri, & quando secus, late t. 4. V. §. 28. n. 22. & 23.
 Vxor ea, quæ acquirit ex operibus artificialibus, sibi, & non viro acquirit, t. 4. V. §. 28. n. 23.
 Vxor si per adulterium acquisiverit, an teneatur marito tradere, & alia de materia, ibid.
 Quid in ancilla, vel servo, an teneatur huiusmodi curpem questum dare domino, ibid.
 Vxor relicta heredes, vel legatarij à marito, an amittat hereditatem, vel legatum, si stuprum committat, tom. 4. V. §. 28. n. 24.
 Quid si pariat se osculari luxuriosè? ibid.
 Vxor retinet legatum etiam si transierit ad secundas nuptias, nisi expresse fuerit adiecta conditio viduitatis, quæ non continetur sub condicione castit, vel honestè vivendi, vel morandi cum filiis, & huiusmodi, ibid.
 Vxor an propter adulterium amittat dotem, an possit impune occidi, & alia, ibid.
 Vxor hæres instituta in vitam vi sualem, vel donec, & quousque duxerit, teneatur præstare cautionem Mutuam, alia non admittitur ad hæreditatem; sicut etiam teneatur præstare dicta cautione si à marito relicta sint alimenta, si cum filio habuierit, & dicta cautio est præstanda etiam non petita, & an per taciturnitatem, vel non petitionem hæredum videatur renunciatum, t. 4. V. §. 28. n. 25. & alia.
 Vxor non tenetur habitare cum filiis post linem sibi motam ab illis, & nihilominus obtinet legatum filij sub dicta conditione relictum, ibid.
 Vxor an teneatur sequi hæredem peregrinantem, vel virum, ut dicatur adimplere conditionem, ad quam est adstricta, ibid.
 Qualiter differat legatum habitationis, vel usufructus domus, ibid.
 Vxor relicta domina, massaria, & usufructuaria, hærede filio instituto, quod ius habeat, late tom. 4. V. §. 28. num. 26.
 An mortuo filio duret legatum, & quomodo, ibid.
 Quid si sint instituti hæredes extranei, vel aliencentes testamentarij, & alia, ibid.
 Sub legato universali usufructus omnium bonorum vxori relicto non comprehenditur legitima filiorum, & alia ibid.
 Vxor relicta usufructuaria omnium bonorum, ad quid teneatur, t. 4. V. §. 28. n. 27.
 Vxor cui relicta sint alimenta à viro an possit dotem petere ab hæredibus quando acceptavit legatum, ibid.
 Vxor constante matrimonio non potest repetere dotem, nisi maritus vergat ad inopiam; quomodo, & quibus modis probetur vergentia viri ad inopiam, & alia de materia, t. 4. V. §. 28. n. 28. & an id sit periculum ex alijs causis, ibid.
 Quod à die vergentie viri ad inopiam incipiat currere præscriptio contra uxorem ad sanctorum tertij possessoris, nisi aliud obstat, ibid.
 Vxor repetens dotem propter inopiam mariti, etiam per vium Saluati, contra tertios possessores, qualiter prius debeat excutere virum, & eius bona, tom. 4. V. §. 28. n. 29.
 Quod istud privilegium repetitionis dotis propter inopiam sit personalissimum, & non competat filiis, & alia de materia, ibid.
 Vxor stante inopia viri, an possit pro suis debitoribus, nondum probata inopia, vi retentione aduersus creditores exequentes in bonis mariti, t. 4. V. §. 28. n. 30.
 Qualiter hoc ius retentionis possit ad successores transmitti, ibid.
 Vxor quando fuit exarctata à creditoribus mariti, an possit impedire subdilationem, t. 4. V. §. 28. n. 31.
 Vxor an mortuo viro possit occultare aliquid ex suis bonis pro honestæ viæ subdilatione, ibid.
 Vxor potest retinere omnia bona, donec sibi dos restituatur soluto matrimonio, t. 4. V. §. 28. n. 32.
 Qualiter possit mutare causam, & retinere bona pro dote, ibid.
 Quid in bonis fideicommissis subiectis, ibid.
 Vxor quando possit concurrere pro restitutione dotis cum creditoribus rationis fundatæ, pro maritus cum alijs socijs exercebat, ibid.

Vxor de consensu affectu de dote super aliquibus bonis
viri, etiam non sequens liberatione aliorum, an possit ad
alia recursum habere, t. 4. V. §. 28. n. 33.
Debet iterum affectuati, si bona assignata pereant sine
illius culpa, vel culcarat, & alia, ibid.
Vxor affectuata viri supra verè possidet, & an possit alienare,
tom. 4. V. §. 28. n. 34.
An per huiusmodi affectationem acquirat dominium,
& quid importet, & alia, ibid.
An teneatur stare locutioni, ibid.
Vxor, & eius filii, possunt agere pro affectuatione dorum
in casu restitutionis, t. 4. V. §. 28. n. 35.
Vxor nullam habet actionem pro repetitione dotis, nisi pro-
bet illius configurationem, t. 4. V. §. 28. n. 36.
Solutio dotis qualiter probari possit, ibid.
Ma'xer non potest repetere dotem, nisi probata illius solutio-
ne, vel culpa viri in exigendo, ibid.
Vxor solito matrimonio an, & quando possit agere ad repe-
titionem dotis contra illos, qui dotem promiserunt mari-
to, qui non exegit, t. 4. V. §. 28. n. 37.
Mulier stante negligentia viri in exigendo dotem, qualiter
possit agere contra illius, heredes pro repetitione dotis
non exactæ, ibid.
Vxor vivente viro dicitur possidere iure familiaritatis, mor-
tuo illo qualiter mutet titulum possessionis, & sit manu-
tenenda pro suo credito, t. 4. V. §. 28. n. 38. & alia ad rem.
Vxor habens fundum dotalem non potest agere contra alia
bona pro restitutione dotis, t. 4. V. §. 28. n. 39.
Vxor solito matrimonio pro mortem viri, non lucratur lo-
cutionem, t. 4. V. §. 28. n. 40.
An teneatur stare locutioni per virum factæ, ibid.
Vxor tuberalens res mariti, an teneatur actione furti, & sit
punitibilis, t. 4. V. §. 28. n. 41.
An possit facere elemosinas de bonis viri illo inficio, vel
lucro, ibid.
Vxor habens filios ex primo matrimonio an possit legare,
vel dare secundum maritum, t. 4. V. §. 28. n. 42.
Vxor vendens fundum dotalem cum marito, etiam simul
pretium recipiant, totum præsumitur pervenisse ad ma-
ritum, & quando secus, tom. 4. V. §. 28. n. 43.
Vxor domum scienter accommodans ad vari necem, teneat
perna victimi supplicii cum Interfectione, t. 4. V. §. 28. n. 44.
Vxor pro marito, & c. contra an, & quando possint testifica-
ri, t. 4. V. §. 28. n. 45.
Quid in concubinis, & amasiis ibid.
Vxor eximens virum è manibus Curie qualiter puniatur,
t. 4. V. §. 28. n. 46.
Vxor vnus ex socijs, an possit agere pro suis dotibus ad mer-
ces inter socios communes, t. 4. V. §. 28. n. 47.
Vxor, quæ fuit à viro dotata, an excludatur à petitione do-
tis, vel legitimæ in bonis paternis, t. 4. V. §. 28. n. 48.
Vxor quid facere possit in bonis, & domo viri, ad quæ te-
neatur, & alia plura remissus, t. 4. V. §. 28. n. 49.
Multa alia curiosa, & villia de vxoribus, hæc, sed re-
missus, t. 4. V. §. 28. n. 50.
Vxor an constanter matrimonio, an, & quando præsumatur
acquirere ex bonis viri, & alia, t. 1. A. §. 8. n. 10.
De vxore adultera, vide in §. Adulterium n. 1. & seq.
Vxor legataria, & iusta habitare cum filijs, qualiter con-
sequatur legatum alimentorum etiam extra domum, t. 1. A.
§. 14. n. 8. & alia §. eod.
Alia vide in §. Bona.
Vxor non potest criminaliter accusare virum de adulterio,
t. 1. A. §. 7. n. 12.
An possit tam ipsa, quam vir procurare sterilitatem, t. 1. A.
§. 3. n. 8.
Vxoratus cum soluta rem habens, an puniatur, tom. 1. A.
§. 16. n. 4.

Vxor adultera ad quid teneatur erga filios, t. 1. A. §. 16. n. 10.
An teneatur dare incrum viro, t. 1. A. §. 16. n. 8.
An possit, vel debeat à viro dimitti, t. 1. A. §. 16. n. 12.
Vxor an, & quando sit aliena extra domum, vide Ali-
menta.
Vxor an possit cæterari à viro, t. 1. C. §. 5. n. 3.
Vxor Clerici an gaudeat privilegio fori, t. 1. C. §. 18. n. 73.
Vxor an excoletur à caducitate, si maritus non soluit cano-
nem, t. 2. E. §. 7. n. 55.
Vxor Equitis an gaudeat privilegij viri, t. 2. E. §. 11. n. 3.
Vxor eximens virum à manibus Curie an excoletur, t. 2. E.
§. 35. n. 4.
Vxor an teneatur pro debito viri in propriam vilitatem ver-
fo, t. 2. F. §. 14. n. 28.
An possit occultare de bonis viri pro sua sustentatione, ib.
Vxor gaudet privilegio viri quoad gabellam, t. 2. G. §. 1. n. 17.
30. & 41. vers. Nam licet.
Vxor teneatur sequi virum recedentem à loco ex causa infir-
mitatis, vel æris, t. 2. L. §. 19. n. 11.
Vxor an sit extra domum aliena, quid si sit indotata, vel
adultera? t. 3. M. §. 7. n. 2. & 3.
An possit percuti ad correctionem, ibid.
Vxor adultera, an occidi possit, t. 3. M. §. 7. n. 7.
Vxor, an possit aliquo casu ingredi religionem, remanente
viro in saculo, & c. contra, vel si viceque ingrediat, vel
consentiat, t. 3. M. §. 7. n. 6.
Vxor non potest virum adulteram accusare, nec occidere,
t. 3. M. §. 7. n. 7.
Vxor an possit testari de dote sine licentia viri, tom. 3. M. §.
7. n. 13.
Vxor vendens cum viro, an præsumatur participasse de pre-
tio, t. 3. M. §. 7. n. 30.
Vxor nobilis an transfundat nobilitatem, & ritum suum
in virum, t. 3. M. §. 7. n. 32.
Vxor coadiuvans viro falsam monetam eudenti qualiter puni-
atur, t. 3. M. §. 30. n. 2.
Vxor an possit obligari pro viro saltem ad medietatem do-
tis, t. 3. M. §. 35. n. 19. & 20.
Vxor ex adultero patiens, ad quid teneatur in conscientia,
t. 3. M. §. 35. n. 31.
Vxor an ex scriptum mariti possit probare res esse suas, t. 4.
§. 8. n. 26.
Vxor sodomium passa à marito, si eueuerit an puniatur, t. 4.
§. 31. n. 12.
Vxor an præsumatur acquisivisse ex bonis viri, an possit
petere dotem ante redditam rationem tutelæ, t. 4. in Re-
solut. cap. 8. & 10.
Vxor an mortuo viro sit manutenenda pro dotibus, & lega-
to non compensabili, & alia, t. 4. in Resol. cap. 10.
Vxor an possit repetere dotem non doto de illius solutione;
quid stante negligentia viri in exigendo; an possit defendere
bona viri pro suis dotibus, & quid stante fundo do-
tali, an repetat facto divorcio, & alia, tom. 4. in Resolut.
cap. 39.
Vxor transiens ad secunda vota quid teneatur referre
suis primis matrimonijs, & alia circa dispositionem, L. Fer-
mina, C. de secund. nupt. t. 4. in Resolut. cap. 35.
Alia vide in Praxi Auctoris Summæ Genitoris mei, §. Mo-
gile, & c.

Z E C H E R I V S.

Zecheri Principum, non possunt videre monetam ad pro-
prium computum sine licentia, t. 3. M. §. 30. n. 5.

Z E L O T I P I A.

Zelotipia, an inter rituales faciat indicium ad torturam
vno ex illis intertempo, t. 1. A. §. 28. n. 1. & §. Inimicitia
num. 3.

L A V S D E O.

